

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXIV

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA **B** HISTORICA
ȚARA
ROMÂNEASCĂ

VOL. XXIV

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA **ROMANIAE** **HISTORICA**

COMITETUL DE REDACȚIE

MIHAI BERZA, CONSTANTIN CIHODARU,
DAMASCHIN MIOC, FRANCISC PALL,
ȘTEFAN PASCU și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA“

B.ȚARA ROMÂNEASCĂ VOLUMUL XXIV

(1633—1634)

VOLUM ÎNTOCMIT

DE

DAMASCHIN MIOC, SAȘA CARACAȘ și CONSTANTIN BĂLAN

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București 1974

P R E F A Ț Ă

Prezentul volum, cel de-al XXIV-lea al seriei B din marele corpus de interese național „Documenta Romaniae Historica“, cuprinde actele interne ale Țării Românești din anii 1633—1634.

Prin documentele din volumul de față investigația istorică se îmbogățește cu referințe prețioase despre multiple aspecte din trecutul poporului român la începutul celei de-a doua treimi a secolului al XVII-lea. Cu totul deosebite sînt actele care oglindesc politica internă a lui Matei Basarab în faza de început a domniei, de consolidare a puterii sale, cînd domnul mai căuta încă sprijin și la alte forțe sociale decît marea boierime; unele cuprind date despre slujitori ieșiți din mijlocul țărănimii, chiar și al celei dependente, partizani ai noului domn, altele, despre măsurile drastice luate de el împotriva boierilor care, în domniile anterioare, s-au înscris pe poziția de adversari personali ai săi. Numeroase documente reflectă frămîntările politice din domniile lui Mihai Viteazul, Radu Șerban, Radu Mihnea și Leon Tomșa, cu elemente și precizări noi față de alte surse. Contradicțiile neantagoniste din sînul clasei stăpînitoare, ca și ciocnirile violente dintre aceasta și țărănime își găsesc de asemenea expresia în numeroase pagini ale volumului. Documentele mai conțin informații despre regimul fiscal și domanial, despre comerț, monedă, prețuri, despre organizarea orașelor, regimul supușilor otomani în Țara Românească ș.a.

După forma în care ni s-au păstrat cele 422 de documente autentice din volum, 332 sînt originale (225 românești, 104 slave și 3 grecești), 76 sînt copii mai vechi (74 românești și 2 slave), 11 documente se dau după alte publicații (9 românești și 2 slave), precum și 3 rezumate. La sfîrșitul volumului se reproduce și un document fals, românesc. După cum se poate constata, procesul

de consolidare a scrisului românesc continuă, actele de limbă română fiind de două ori mai numeroase decât cele de limbă slavă.

Ținând seama de emitent, documentele se repartizează astfel: 232 sînt emise din cancelaria domnească, 171 sînt zapise, 5 acte sînt de la înalți prelați ai bisericii, 3 de la marii dregători (din care unul de la marele ban), 2 sînt emise de județ și pîrgari, iar 9 sînt mărturii ale unor jurători. Numărul mai ridicat al actelor domnești față de cele particulare se explică prin domnie nouă, cea a lui Matei Basarab.

După materialul pe care au fost scrise cele 332 de acte originale, 73 sînt pe pergament și 259 pe hîrtie. După cum se vede, spre deosebire de cancelaria moldovenească, unde pergamentul e pe cale de dispariție, cancelaria Țării Românești încă îl mai folosește.

Documentele au fost culese din următoarele fonduri: 286 de la Arhivele Statului din București, 109 de la Biblioteca Academiei, 10 de la Muzeul Municipal București și cite unul de la Biblioteca Centrală de Stat, Arhivele Statului din Craiova, Arhivele Statului din Rîmnicu-Vîlcea, Muzeul Gorjului, Biblioteca „V. A. Urechia” din Galați și Institutul de istorie din Chișinău (U.R.S.S.). Cum s-a mai spus, 11 acte se dau după alte publicații.

Ca și la volumele anterioare, la baza acestui volum stau în bună parte acte transcrise anterior de un numeros colectiv (Vezi „Introducere” la colecția „Documente privind istoria României”, vol. I, p. 3—4). Toate documentele însă, atît cele românești, cît și cele slave și grecești, au fost retranscrise și colacionate după originalele din arhive, dat fiind noile principii de editare ale colecției „Documenta Romaniae Historica”. Corectura s-a făcut de asemenea după textul original din arhive.

Volumul începe cu bibliografia și rezumatele documentelor în limbile română și franceză, iar în anexă, ca de obicei, se dau o listă a expresiilor și cuvintelor slave frecvent întîlnite în actele românești, îndeosebi în cele de cancelarie, o listă a documentelor anterior greșit datate și 20 de fotocopii ale unor documente, pentru ilustrarea grafiei.

PRESCURTĂRI—BIBLIOGRAFIE

- Andrescu, *Doc. inedit.* = Andrescu, Ștefan, *În jurul unui document inedit de la Matei Basarab*, în „Studii”, Revistă de istorie, XXVI (1973), nr. 4.
- Bălașa, *Un hrisov.* = Bălașa, Pr. D., *Un hrisov inedit din anul 1633*, în „Mitropolia Olteniei”, IX (1957), nr. 3—4.
- Bălășel, *Hris. Bogdănești.* = Bălășel, Pr. T., *Hrisoave domnești și alte feluri de documente, în copie sau regeste, cu privire la satul Bogdăneștii județul Vâlcea*, în „Arhivele Olteniei”, XIX (1940), nr. 107—112.
- Bulat, *Doc. ist. Olteniei.* = Bulat, T. G., *Contribuțiuni documentare la istoria Olteniei, secolul XVI, XVII și XVIII*, Rîmnicul Vâlcea, 1925.
- Bulat, *Acte domnești.* = Bulat, T. G., *Acte domnești și vlădicești privitoare la Vlădești-Vâlcea (1614—1646)*, în „Revista istorică”, XII (1926), nr. 1—3.
- Chiriță, *Doc. brîncov. și olt.* = Chiriță, Ilie, *Documente brîncovene și oltene*, în „Arhivele Olteniei”, XVII (1938), nr. 95—96.
- Crețeanu, *Doc. Schit. Topolnița.* = Crețeanu, Radu, *Documentele Schitului Topolnița*, în „Mitropolia Olteniei”, XV (1963), nr. 5—6.
- Cristescu, *Arnota.* = Cristescu, D., *Sfînta mănăstire Arnota, R. Vâlcea*, 1937.
- Dinculescu, *Doc. țărani.* = Dinculescu, N. G., *Documente privitoare la starea țărănilor*, în „Arhivele Olteniei”, I (1922), nr. 5.
- Filitti, *Arhiva Cantacuzino.* = Filitti, Ioan, C., *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, București, 1919.
- Filitti, *Despre vechiul drept.* = Filitti, Ion, C., *Despre vechiul drept penal român*, București, 1928.
- Filitti, *Cercetări și documente.* = Filitti, Ioan, C., *Cercetări și documente privitoare la istoria Principatelor Române*, București, 1935.
- Filitti, *Cîteva documente.* = Filitti, Ioan, C., *Cîteva documente (ca urmare la „Cercetări și documente”, 1935)*, București, 1936.

- Ghibănescu, *Surete*. = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade (Documente slavo-române)*, VI, Iași, 1909.
- Ghibănescu, *Codrescu*. = Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu”, Iași, V (1935).
- Grecianu, *Grecii*. = Grecianu, Ștefan, D., *Istoricul unei bătrîne moșii boerești, Grecii*, București, 1910.
- Ionașcu, *Bis. și doc. din Olt*. = Ionașcu, I., *Biserici, chipuri și documente din Olt*, Craiova, 1934.
- Ionașcu, *Știri asupra m-rii Ciolanu*. = Ionașcu, I., *Știri nouă asupra mănăstirii Ciolanu (Buzău), cu 42 documente*, Buzău, 1936.
- Ionașcu, *Radu Popescu*. = Ionașcu, Ion, *Mărturii relative la cronicarul Radu Popescu*, în „Revista istorică română”, XV (1945), fasc. I.
- Ionescu, *Govora*. = Ionescu, Gheorghe, *Mănăstirea Govora și egumenia lui Meletie Macedoneanul (I) și (II)* în „Buletinul monumentelor istorice”, XL (1971), nr. 2 și nr. 4.
- Ionescu-Muscel, *Doc. Domnești*. = Ionescu-Muscel, Petre, *Documente despre istoria veche și nouă a comunei Domnești*, în „Revista istorică a comunei Domnești jud. Muscel”, I–II (1941), nr. 2–4.
- Iorga, *Doc. urlățene*. = Iorga, N., *Documente urlățene*, în „Buletinul Comisiei istorice a României”, V (1926).
- Iorga, *Condica m-rii Bucovăț*. = Iorga, N., *Condica mănăstirii Coșuna Bucovățul. Anexa II*, în „Anal. Acad. Rom.”, Mem. Sect. Ist., Seria a III-a, tom. XVI (1934–1935).
- Miletić-Agura. = Miletić, L. și D. Agura, *Дакo-ромънитѣ и мѣхната славянска писменостъ*, în „Sbornic”, Sofia, IX (1893).
- Mohov, *Doc. rom.* = Mohov, N. A., *Documente medievale românești din arhivele sovietice*, în „Studii”, Revistă de istorie, XII (1959), nr. 3.
- Moisil, *Carte de mărturie*. = Moisil, Const., *Carte de mărturie din 1634 pentru confirmarea proprietăților clucerului Barbu Poenaru*, în „Revista arhivelor”, II (1926), nr. 3.
- Nandriș, *Athos*. = Nandriș, Gr., *Documente românești în limba slavă de la mănăstirile Muntelui Athos*, București, 1936.
- Nicolaescu, *Cartea lui Matei Basarab*. = Nicolaescu, Prof. St., *Cartea lui Matei Basarab voievod . . .*, în „Arhivele Olteniei”, XIII (1934), nr. 74–76.
- Nicolaescu, *Radu Vodă*. = Nicolaescu, St., *Documente cu privire la istoricul mănăstirii Radu Vodă din București*, în „București”, III (1937), nr. 1–2.
- Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*. = Nicolăescu-Plopșor, C. S., *Monografia județului Dolj*, în „Oltenia”, VIII (1944).
- Pârnuță, *Două documente*. = Pârnuță, Gh., *Două documente inedite de la Matei Basarab*, în „Revista arhivelor”, (serie nouă), II (1959), nr. 2.

VIII

- Perianu, *Un negustor brăilean*. = Perianu, Radu, I., *Un negustor brăilean prieten cu Matei Basarab*, în „Revista istorică română”, XVI (1946), fasc. 4.
- Potra, *Ist. țigani*. = Potra, George, *Contribuțiuni la istoricul țiganilor din România*, București, 1939.
- Potra, *Doc. București*. = Potra, George, *Documente privitoare la istoria orașului București (1594—1821)*, [București, 1961].
- Potra, *Tezaurul*. = Potra, George, *Tezaurul documentar al județului Dîmbovița (1418—1800)*, Muzeul județean Dîmbovița, Tîrgoviște, 1972.
- Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*. = Sacerdoțeanu, A., *Moara de la Rîmnic a mînăstirii Govora*, în „Mitropolia Olteniei”, XV (1963), nr. 3—4.
- Sacerdoțeanu, *Noi documente*. = Sacerdoțeanu, A., *Noi documente de cultură românească veche*, în „Glasul bisericii”, XXVI (1967), 1—2.
- Ștefulescu, *Polovragii*. = Ștefulescu, Al., *Polovragii*, Tîrgu-Jiului, 1906.
- Ștefulescu, *Doc. sl. rom.* = Ștefulescu, Alexandru, *Documente slavo-române relative la Gorj (1406—1665)*, Tîrgu-Jiului, 1908.
- Ștefulescu, *Crasna*. = Ștefulescu, Alexandru, *Schitul Crasna*, București, 1910.
- Tanoviceanu, *Doc. importante*. = Tanoviceanu, I., *Documente importante*, în „Rev. p. ist. arh. și fil.”, XIV (1913).
- Tocilescu, *Doc. inedite*. = Tocilescu, Gr. G., *Documente inedite privitoare la istoria română*, în „Rev. p. ist., arh. și fil.”, I (1882), fasc. I.
- Vasilescu, *Doc. j. Dîmbovița*. = Vasilescu, Alex. C., *Documente din județul Dîmbovița*, în „Revista istorică”, XI (1925), nr. 7—9.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1633 (1741) ianuarie 5. Mai mulți megieși din: Chiojd, Drajna, Stănești și Nucet se vînd rumâni < lui Hrizea fost mare vornic >.
2. 1633 (7141) ianuarie 10, Căpreni. Stan Geangiu vinde popii Dumitru din Negovani un loc la Bălteni.
3. 1633 (7141) ianuarie 12. Vlaicu și tatăl său vind lui Neagoe din Cîrligași opt locuri în Prisăceni.
4. 1633 (7141) ianuarie 19, București. Matei Basarab voievod dăruiește lui Iancu căpitan, pentru credincioasă slujbă, ocina și rumâni de la Micșunești, jud. Ilfov, ale lui Necula vistier, care se ridicase împotriva domnului.
5. < După 1633 > ianuarie 25. Tatul, fiul lui Oprea, vinde lui Mihnea ocina la Trănșani.
6. 1633 (7141) februarie 8, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ianiu neguțătorul vile din dealul Sătenilor, în urma unor judecăți.
7. 1633 (7141) februarie 20. Gherghe, fiul unchiașului Soare, vinde căpitaului Dumbravă o moșie la Țigănești.
8. 1633 (7141) februarie 24. Udrea din Brănești, fiul lui Bran, vinde popii Stanciul și Gherghinei ocini în Brănești.
9. 1633 (7141) februarie 26. Radul olăcarul vinde lui Lazăr din Bărăști ocina în Gudărăști.
10. 1633 (7141) martie 9. Opriș, fiul lui Șărboiu, cumpără mai multe fălci de loc la Voinigești.
11. 1633 (7141) martie 10. Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, vinde unor moșneni jumătate de sat din Pășcani cumpărată mai înainte tot de la ei.
12. 1633 (7141) martie 13. Matei Basarab voievod scutește satul Spanțov de unele slujbe și dări, după voia jupinului Hozun Mustafa (Cu fotocopie în anexă, pl. I).
13. 1633 (7141) martie 15. Matei Basarab voievod imputernicește pe egumenul m-rii Bistrița, să ia niște rumâni din Cacaleți și să-i ducă la moșia lor din Șăoaș.
14. 1633 (7141) martie 15, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Dealu scutirea de vinăriciul domnesc de pe dealul Șolomon.

15. 1633 (7141) martie 15, București. Matei Basarab voievod întărește răscumpărarea de rumânie a lui Grozea cu fiii lui și a altor locuitori din Bircoveni, de la Barbu, fiul lui Dulce postelnic.

16. 1633 (7141) <după martie 15 — august 31>. Matei Basarab voievod întărește m-rii Cîrnul ocină la Tega și 10 pogoane de vie la Jugureni, jud. Saac.

17. 1633 (7141) martie 16, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Tismaana un mertic anual de 800 bolovani de sare de la Ocelele Mari.

18. 1633 (7141) martie 18, București. Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu postelnic din Pîrțieni ocină în satul Băești, jud. Vilcea.

19. 1633 (7141) martie 21, București. Matei Basarab voievod întărește lui Preda vornic din Ceplea, jud. Gorj, ocină cu rumâni la Stîngăceaua și țigani.

20. 1633 (7141) martie 23, București. Matei Basarab voievod întărește lui Stoica stegar un pîrlog de vie în satul Birca, jud. Dolj.

21. 1633 (7141) martie 23, București. Matei Basarab voievod întărește lui Stoica și fiilor săi o moșie la Dilga, jud. Dolj.

22. <Înainte de 1633 martie 26>. Matei Basarab voievod hotărăște ca maicile de la m-rea Viforîta să ia dijmă de pe ocinile mănăstirii de la Gurguiați și Vărăști.

23. 1633 (7141) martie 26, București. Matei Basarab voievod poruncește vameșilor de la Cornățel și Ciocănești să nu mai ia vamă de la bălțile din Gurguiați și Vărăști ale m-rii Viforîta.

24. 1633 (7141) martie 26. Răvaș de jurători pentru o ocină la Glina.

25. 1633 (7141) martie 26. Matei Basarab voievod poruncește rumânilor din Paraipani să-și îndeplinească toate obligațiile față de m-rea Radu Vodă.

26. 1633 (7141) martie 28, București. Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări și slujbe a colibașilor de lângă m-rea Plumbuita, de la Colentina, ca să fie de poslușanie mănăstirii (Cu fotocopie în anexă, pl. II).

27. 1633 (7141) martie 28. Matei Basarab voievod acordă scutire de dări rumânilor care au fugit din satul Șovîrligu, al m-rii Topolnița, dacă se vor întoarce înapoi (Cu fotocopie în anexă, pl. III).

28. 1633 (7141) martie 30. Matei Basarab voievod poruncește stolnicilor și vameșilor de la Cornățel să lase în pace satul Chiseletul, al m-rii Radu Vodă.

29. 1633 (7141) aprilie 3. Cîrstian, fiul lui Micu Flamii din Glaveș și Marco vînd lui Lupu căpitan din Lapoș ocine în Cîrnitură.

30. 1633 (7141) aprilie 3. Stănciucul din Lipia vinde lui Ivan din Pitești un loc în hotarul Samarei.

31. <1633 aprilie — decembrie> 4, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ion Cortofleș din Pitești ocină la Izvorani.

32. 1633 (7141) aprilie 8, București. Matei Basarab voievod întărește diaconului Stanciul ocine în Bogătești și vii în dealul Izvoranilor.

33. 1633 (7141) aprilie 10, București. Andrei spătar, fiul lui Vlad Rudeanu logofăt, recunoaște în urma unor judecăți, că Drăgușin al doilea postelnic este mai volnic să cumpere ocine în Deleni, jud. Olt, primind să i se întoarcă banii.

34. 1633 (7141) aprilie 10, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă niște rumâni din Critinești, jud. Ilfov.

35. 1633 (7141) aprilie 10, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă ocină la Glina, jud. Ilfov.

36. 1633 (7141) aprilie 11, București. Necula și fratele său Radu vînd lui Sima logofăt moșie la Păușești.

XII

87. <După 1633> aprilie 20. Balotă și Dobre vînd lui Costandin, fiul lui Cîrstea grecul, ocină la Trănșani.
88. 1633 (7141) aprilie 25. Stamatie paharnic adeverează că rumânii din Bilita s-au răscumpărat cu moșia lor.
89. 1633 (7141) aprilie 26, București. Matei Basarab voievod poruncește cămărașilor de la Ocnele Mari să dea m-rii Tismana merticul ce i se cuvine, de 800 bolovani de sare (Cu fotocopie în anexă, pl. IV).
40. 1633 (7141) aprilie 26, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Stelea din București, sediu al mitropoliei, ocină cu rumâni la Prisăceni, jud. Vlaşca.
41. 1633 (7141) aprilie 29, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Argeș satul Flămînzești, jud. Argeș, scutindu-l de dări și slujbe.
42. 1633 (7141) aprilie 30. Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul m-rii Bistrița să ia o țișgancă cu copila ei de la Andrei Rudeanu spătar.
43. 1633 (7141) aprilie 30, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Bistrița satul Costești, jud. Vilcea, cu rumâni, scutindu-l de dări și slujbe.
44. 1633 (7141) aprilie 30, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Cotmeana satul Călugăreni de la Neajlov, în urma unei judecăți.
45. 1633 (7141) aprilie 30, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Cozia satul Călimănești, jud. Vilcea, scutindu-l de dări și slujbe.
46. 1633 (7141) aprilie 30, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă din București satul Paraipani, cu rumâni.
47. 1633 (7141) mai. Popa Mîrșca vinde lui Ratcu ocina din Mirăul.
48. 1633 (7141) mai, București. Răvaș de jurători dați satului Văcărești, jud. Olt, să jure dacă s-au vîndut de bunăvoie sau silit lui Tudosie logofăt.
49. 1633 (7141) mai 1. Matei Basarab voievod împuternicește pe Ivan și Oprea din Vlădești, jud. Vilcea, să ia înapoi o iapă cu doi mînji de la duvalu m-rii Cozia.
50. 1633 (7141) mai 3, București. Chirano vinde lui Marin Mustas ocină la Draghiești.
51. 1633 (7141) mai 3. Matei Basarab voievod poruncește unei slugi domnești să ia trei cărți de moșie de la Epuraș din Buzău și să le dea episcopului Efrem al Buzăului.
52. 1633 (7141) mai 4, București. Matei Basarab voievod dăruiește Episcopiei de Buzău 300 bolovani de sare anual, de la ocna Ghitioara.
53. 1633 (7141) mai 5, București. Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări a dîrvarilor m-rii Mislea, din satul Sinești, jud. Prahova.
54. <1633> mai 5, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu, fiul lui Dumitru logofăt din Piscani, doi vecini din Românești și aceluiași și popii Mușat, ocină în Morteni, jud. Vlaşca.
55. 1633 (7141) mai 6. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Cozia să stăpînească niște rumâni din Săvestreni, care fugiseră în satele lui Teodosie logofăt.
56. 1633 (7141) mai 6, București. Matei Basarab voievod dăruiește lui Drăghici logofăt și lui Ianiu postelnic din Pleșoi satul Stejarul, jud. Mehedinți.
57. 1633 (7141) mai 6, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Slătioare a patra parte din satul Stolniceni, dăruit de Ecaterina, doamna lui Alexandru Mircea voievod, ctitora mănăstirii.
58. 1633 (7141) mai 8. Matei Basarab voievod întărește stăpînirea Episcopiei Rîmnicului peste niște vii de la Drăgășani, în urma unei judecăți cu Andrei spătar.

59. 1633 (7141) m a i 9, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește m-rii Tismana satul Tintava, jud. Ilfov, cu rumâni, după judecata cu jupanița Elina, care avea satul de la Radu Șerban.

60. 1633 (7141) m a i 12. Matei Basarab voievod poruncește ca Pătru și copiii lui, țigani ai m-rii Clococirov, să fie lăsați în pace de Giura și de Desan din Slatina.

61. 1633 (7141) m a i 12, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Avram ș.a. ocine în Cătunul de Jos, Lupoaia, Burbi ș.a.

62. < Cca. 1633 m a i 13— 1637 >. Neagul, Ion, Radul Giurca ș.a. megiași din Slăvitești vînd moșiile lor din Ostra lui Petre sluger.

63. 1633 (7141) m a i 13, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Petre sluger ocină la Ostra, jud. Olt (Cu fotocopie în anexă, pl. V).

64. 1633 (7141) m a i 13, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Petre sluger jumătate din satul Hărești, jud. Ilfov, cu rumâni.

65. 1633 (7141) m a i 13, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește popii Gherghe din Sura, vii și ocine la Cojmănești și Slăvilești.

66. 1633 (7141) m a i 13, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește m-rii Rîncăcirov din jud. Mușcel și Pădureț, satul Neculești, jud. Vlașca.

67. 1633 (7141) m a i 13, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește dania făcută de părinții săi jupaniței Ivana la Studina Arvăteștilor și îi întoarce partea luată de Preda spătar.

68. 1633 (7141) m a i 13, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Stoica și surorii sale Ana, fiii lui Drăghici din Șomănești, niște rumâni din Brădiceni și Cîlnic.

69. 1633 (7141) m a i 14. Dobrin și fiii săi se vînd rumâni cu ocina lor din Păușești lui Sima al doilea logofăt.

70. 1633 (7141) m a i 14. Jipa, fratele popii Stoica, vinde lui Sima al doilea logofăt o parte de siliște la Păușești.

71. 1633 (7141) m a i 14. Luca, fiul lui Diicu, vinde lui Sima al doilea logofăt o parte de siliște la Păușești.

72. 1633 (7141) m a i 14. Popa Mîrțiço din Mirău vinde lui Ratco postelnic din Cornet și fraților săi ocini în Pădioari și în Padina Stoenestilor.

73. 1633 (7141) m a i 15, B u c u r e ș t i. Dobra, fiica lui Stoica și alții, vînd lui Tudosie mare spătar și fiului său Preda postelnic ocină în satul Roșul cu trei rumâni.

74. 1633 (7141) m a i 15. Roxanda, fiica lui Preda, vinde lui Sima al doilea logofăt, partea ei de ocină din Cîrstienești.

75. 1633 (7141) m a i 15. Tudor logofăt din Bujorani vinde lui Iane paharnic o țigancă.

76. 1633 (7141) m a i 16. Pădure paharnic, Nedelco postelnic ș.a. vînd lui Iorgache vornic partea lor din satul Vîrleți.

77. 1633 (7141) m a i 16, B u c u r e ș t i. Preda postelnic din Mănești vinde lui Gligorie mare vistier și soției lui, Cherana, moșie în Poiana, cu rumâni.

78. < 1633 > m a i 16. Preda spătar lasă soției lui, Stanca, satele cu rumâni, moșiile, țigani și alte averi ale sale.

79. 1633 (7141) m a i 17. Călin și Udrea din Lăceni vînd lui Bunea logofăt partea lor de ocină din Lăceni.

80. 1633 (7141) m a i 17. Crăciun armaș vinde lui Bunea logofăt partea lui de ocină din Lăceni.

XIV

81. 1633 (7141) m a i 18. Vasile spătar, fiul lui Mușat vistier, vinde popii Oprea din Pitești, o delniță la Izvorani, jud. Mușcel (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

82. 1633 (7141) m a i 18. Matei Basarab voievod întărește lui Barbu fost mare paharnic satele Ștubeiul și Vilcomul.

83. 1633 (7141) m a i 19. Matei Basarab voievod scutește de dări m-rea de la Gura Motrului.

84. 1633 (7141) m a i 20, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Bunea logofăt ocină cu rumâni la Grădiștea de Jos, jud. Vlașca.

85. 1633 (7141) m a i 20, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește m-rii Strimbul pe Neagul rumânul și fratele său, fiii lui Oancea din Prodilești, care se răscumpăraseră de la egumenul Mardarie fără voia ctitorilor.

86. 1633 (7141) m a i 20, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Udriște din Șirineasa ocină în Foleștii de Jos.

87. 1633 (7141) m a i 28. Matei Basarab voievod dăruiește lui Radu vătaf de postelnicii satul Albulești, cu rumâni.

88. 1633 (7141) i u n i e, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod împuternicește pe Stanciu postelnic din Pade să stăpânească niște rumâni din Corbi, jud. Vlașca.

89. 1633 (7141) <i u n i e> 4. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, scrie celor 24 boieri, luați de Chisar paharnic în pricina cu satul Dobriceni, să jure drept.

90. 1633 (7141) i u n i e 5, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Bărbuia și Negoiță, fiii lui Ștefan logofăt, niște rumâni din Văleni, jud. Romanați.

91. 1633 (7141) i u n i e 5, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Parepa postelnic scutirea de vinărici a viei sale din Dealul Țirgoviștei.

92. 1633 (7141) i u n i e 12. Dispod, nepotul popii Stan, și fiul său Cîrstian vind lui Stan postelnic ocină la Mătăsești (Cu fotocopie în anexă, pl. VII).

93. 1633 (7141) i u n i e 12. Mihai mare stolnic, Dumitru mare pitar, Stamate mare agă ș.a. boieri tocnelnici adeverează că ocinile din satul Fundeni, vindute de Stan- ciul logofăt, aparțin lui Miho spătar.

94. 1633 (7141) <i u n i e> 13. Tudoran pitar și fiii săi dăruiesc m-rii Cotmeana satul Mogoșești, pe care-l cotropiseră călugării de la m-rea Tutana.

95. 1633 (7141) i u n i e 13. Voica Mircioaia din Grozești vinde lui Bunea logofăt partea ei de ocină din Lăceni.

96. 1633 (7141) i u n i e 14. Vlad Petec vinde lui Stîngă o seliște de casă și un loc <la Cîmpina>.

97. 1633 (7141) i u n i e 14, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod eliberează din rumânie, în urma unei judecăți, niște oameni din Uești și Bărbulești, veciniți cu sila de Hrizea vornic.

98. 1633 (7141) i u n i e 15, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări și slujbe a satului Turcinești al m-rii de la Topolov, jud. Argeș.

99. 1633 (7141) i u n i e 16. Episcopul Efrem al Buzăului hirotonisește pe popa Lăudat la Pîrscov, jud. Buzău.

100. 1633 (7141) i u n i e 16, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru al doilea vistier ocină la Birzești, jud. Ilfov.

101. 1633 (7141) i u n i e 16, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod poruncește lui Ursu căpitan de la Buzău să înapoieze lui Dumitru vistier morile și viile de la Scurtești.

102. 1633 (7141) i u n i e 19, B u c u r e ș t i. Crăciun Papalea și fiii săi Dumitru și Vilcul din Cîrstenești se răscumpără de rumânie de la Dumitru Dudescu vistier și Radu Dudescu logofăt.

103. 1633 (7141) iunie 20, București. Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru Dudescu vistier stăpînirea asupra lui Crăciun Papalea, confiscînd pe seama domniei boii cu care acesta încercase să se răscumpere din rumănie.

104. 1633 (7141) iunie 20. Matei Basarab voievod judecă pricina dintre fiii lui Vlad Rudeanu logofăt pentru satul Cîrciumari, cumpărat de tatăl lor, hotărînd să fie frați deopotrivă.

105. 1633 (7141) iunie 21, București. Matei Basarab voievod întărește lui Oprea și Ivan ocini și vii, la Vlădești, jud. Vilcea.

106. 1633 (7141) iunie 23. Mănăilă, fiul lui Neagu din Lotru, închină părțile lui de moșie din Brezoi și Văsălat m-rii Cozia.

107. 1633 (7141) iunie 25, București. Grăjdana, jupîneasă lui Leca spătar, eliberează din rumănie pe sătenii din Cerbureni, jud. Argeș.

108. <Ante 1633 iunie 26>. Nan și Buda cu fiii lor vînd lui Badea și lui Cîrstea negustori din Brăila, ocină în Iasul.

109. 1633 (7141) iunie 26, București. Matei Basarab voievod întărește prietenului său Badea negustorul din Brăila ocini în Iasul, jud. Brăila.

110. 1633 (7141) iunie 28, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Bistrița vinăriciul domnesc de la Ocnele Mari (Cu fotocopie în anexă, pl. VIII).

111. 1633 (7141) iulie 1. Stanca Gogoiasă și cu fiica ei Marena vînd lui Bunea logofăt ocină în Lăceni.

112. 1633 (7141) iulie 3, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Cozia ocină la Brezoi.

113. 1633 (7141) iulie 3, București. Matei Basarab voievod eliberează după judecată pe sătenii rumăniși din Dobricenii Măglași, jud. Vilcea, ne scoși de la maglă de Chisar Rudeanu paharnic.

114. 1633 (7141) iulie 3, București. Matei Basarab voievod întărește lui Giurcă clucer din Medvejde și altora o țigancă.

115. 1633 (7141) iulie 5. Răvaș de șase boieri luați de m-rea Cozia și de Dragomir mare armaș pentru alegerea hotarelor dintre Siliștioara și Vișina.

116. 1633 (7141) iulie 5, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Tutana vinăriciul domnesc de la Văleni, din Dealul Piteștilor.

117. 1633 (7141) iulie 6, București. Matei Basarab voievod încuviințează eliberarea din rumănie a sătenilor din satul Polovinele, jud. Romanai, pe care-l luase de la Necula vistierul și îl dăruise pentru dreaptă slujbă lui Radu iuzbașa din Tîrșor.

118. 1633 (7141) iulie 8. Radu din Sălătruc se învoiește cu Radu din Șuici pentru zestrea fiicei sale.

119. 1633 (7141) <după iulie 8>. Radu, cu fiii săi, dă fiicei sale Sora o delniță și un loc de arătură la Sălătruc.

120. <Ante 1633 iulie 11>. Matei Basarab voievod întărește m-rii Cotmeana satul Mogoșești, jud. Mușcel, cu rumăni, în urma unor judecăți.

121. 1633 (7141) iulie 11. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Cotmeana să strîngă rumăni fugiți din satul Mogoșești, de la gura Argeșului, ce a fost dăruit mănăstirii de Tudoran pitar.

122. 1633 (7141) iulie 12. Radu Buzescu mare ban al Craiovei împuternicește m-rea Topolnița să ia dijma din satele Vlășeni, Stilbița și Bucovăț.

123. 1633 (7141) iulie 12, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Vaideei jumătate din satul Cetățele, jud. Ialomița.

124. 1633 (7141) iulie 15. Vlad al doilea armaș dă lui Hrizea fost mare vornic un țigan în schimbul unui rumân, Radu din Prundeni, văr al lui Vlad.

125. 1633 (7141) iulie 17. Rada, nepoata lui Baciul din Cîrlomănești, vinde lui Mihalcea căpitan din Păturlage ocină în Cîndești.

126. 1633 (7141) iulie 21. Bobe din Negoiești vinde fiilor lui Cîrstea din Tîrșor ocina Sărasca.

127. 1633 (7141) iulie 26, București. Matei Basarab voievod întărește eliberarea din rumânie a sătenilor din Dobriceni Măglași, jud. Vilcea, pedepsind pe Chisar paharnic care încerca să-i rumânească.

128. 1633 (7141) iulie 27, București Matei Basarab voievod întărește lui Ivan paharnic trei rumâni, în urma unor judecăți.

129. 1633 (7141) iulie 29, București. Matei Basarab voievod scutește pe Vasile armaș din Stroiești, jud. Gorj, de dări, pentru că l-a slujit în „țări străine”.

130. 1633 (7141) august 1. Matei Basarab voievod poruncește bănișorilor din jud. Ilfov să nu mai prade pe rumânii din satul Chiselet al m-rii Radu Vodă.

131. 1633 (7141) august 2. Neagomir județul și Pană din Craiova vind lui Ionașco postelnic ocină în Bulzești.

132. 1633 (7141) august 5, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Snagov satul Dobrușești, jud. Ilfov, scutindu-l de dări și slujbe.

133. 1633 (7141) august 5, București, Matei Basarab voievod întărește m-rii Sfînta Troiță, de lângă Pîrvulești, vii în dealul Tîrgoviștei, scutindu-le de vinăriciul domnesc.

134. 1633 (7141) august 8. Nistor vinde lui Andronie postelnic moșie la Boteni

135. 1633 (7141) august 8, București. Matei Basarab voievod întărește lui Tudosie mare spătar și fiului său Preda postelnic ocină în Roșiul, jud. Ilfov.

136. 1633 (7141) august 10, București. Stoica dărăbanțul și fiii lui vind lui Dumitru Dudescu vistier și lui Radu logofăt ocină în Dudești.

137. 1633 (7141) august 13, București. Negoită postelnic dă lui Vădislav din Belcin părți din satele Fintîna, jud. Mehedinți, și din Salcea cu rumâni, primind în schimb ocină în satul Corbi, jud. Vlașca.

138. 1633 (7141) august 13, București. Matei Basarab voievod eliberează din rumânie satul Văcărești, jud. Olt, după mai multe judecăți ale locuitorilor cu boierii Rudeni.

139. 1633 (7141) august 15, București. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Mislea să-și strîngă rumânii fugiți din satul Cobia.

140. 1633 (7141) august 27. Matei Basarab voievod întărește lui Negoită postelnic doi rumâni din Corbi, luați în urma unui schimb, de la Vădislav postelnic.

141. <Ante 1633 august 31> 7141. Stanciul, fiul popii Ghinu din Bujorani, dă popii Pătru din Rîmnîc un codru de loc la Gîlmea, pe care tatăl său îl pusese mai înainte zălog.

142. <1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142. Cartea jurătorilor în pricina dintre m-rea Mărgineni cu nepoții lui Teofil călugărul pentru ocini din Vîrleți, Vlădeni, vii și țigani.

143. <1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Mărgineni să ia dijma de pe ocinele de la Grămăditele și Căpriorul.

144. <1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142. Matei Basarab voievod întărește m-rii Mărgineni ocine în Vîrleți, Vlădeni vii și țigani.

145. 1633 (7142) septembrie. Stana Roaba dă ocină din partea Tebească nepoatei sale Negrita.
146. 1633 (7142) septembrie 8. Băcilă se vinde rumân cu toată partea sa de moșie de la Drăgănești lui Mihai postelnic din Roata.
147. <1633> septembrie 8. Tudosie spătar și fiul său Preda postelnic vind lui Gherghe logofăt satul Vîlcănești, jud. Ilfov.
148. 1633 (7142) septembrie 10, Vădeni. Matei Basarab voievod întărește m-rii Argeș și egumenului Gligorie jumătate din vama de la Ocna Mică.
149. 1633 (7142) septembrie 10, Galați. Matei Basarab voievod scu-tește satul Călimănești al m-rii Cozia de unele dări și slujbe.
150. 1633 (7142) septembrie 11, București. Matei Basarab voievod întărește lui Rusul, lui Stan, Toader și Negoit, care au fost rumâni ai doamnei Stanca, răscumpărarea de la Mihai postelnic din Sărata.
151. 1633 (7142) septembrie 14. Neagoe din Corșori vinde jupnesei Maria o delniță în Stănești.
152. 1633 (7142) septembrie 15. Vlad, fiul popii Stoilă, vinde lui Bunea logofăt ocină în Lăceni.
153. <1633> septembrie 18, București. Matei Basarab voievod întă-rește lui Gligorie mare vistier și jupaniței lui, Cherana, ocină cu rumâni în satul Poiana, jud. Dîmbovița (Cu fotocopie în anexă, pl. IX).
154. 1633 (7142) septembrie 26. Teodosie călugăr cu preteasa Anca și fiii lor vind lui Hrizea fost mare vornic o parte de vad de moară și case în Fundeni.
155. 1633 (7142) octombrie 3. Dionisie egumenul și călugării de la Cozia se învoiesc cu rumânii din satul Studenița, al mănăstirii, să-și respecte obligațiile unii față de alții și să nu se mai pîrască.
156. 1633 (7142) octombrie 9. Matei Basarab voievod împuternicește pe egu-menul Zosim de la m-rea Mislea să ia vamă de pește și bani de la balta Greaca, jud. Vlaşca.
157. 1633 (7142) octombrie 10. Tănase vinde lui Mihai vie la Cîmpulung.
158. 1633 (7142) octombrie 17. Arbănaș vinde lui Radu Răducii ocină la Bărăști.
159. 1633 (7142) octombrie 25. Vasile spătar vinde lui Alexe din Pitești, o parte dintr-o vie părăsită la <Izvorani>.
160. 1633 (7142) noiembrie 1. Pavel postelnic dă mărturie m-rii Snagov că a primit în schimbul țigăncii lui Tătrade, Rada, o copilă de țigan.
161. 1633 (7142) noiembrie 14. Matei Basarab voievod reînvoiește dreptul m-rii Molomoc de a avea o slobozie din jos de orașul Buzău.
162. 1633 (7142) noiembrie 15. Ivașco vornic lasă zestre fiicei sale Vlădaia, parte din Rătești, țigani, vite, stupi ș.a.
163. 1633 (7142) noiembrie 17, București. Matei Basarab voievod împuternicește pe Gherghe fost al doilea vistier să readucă în rumânie pe sătenii din Jigo-rani, care se judeciseră trecînd la călărași și dărăbanți.
164. 1633 (7142) noiembrie 17. Matei Basarab voievod împuternicește pe Tudoran sluger să ia un sălaș de țigani de la Vasile spătar.
165. 1633 (7142) noiembrie 21, București. Matei Basarab voievod întărește lui Gherghie fost al doilea vistier și soției lui, Sofica, satul Vîlcănești pe Mostiște, jud. Ilfov, cumpărat de la Preda postelnic.
166. 1633 (7142) noiembrie 22, Brîncoveni. Sfeia și fiul ei Crăciun vind lui Radu postelnic partea lor de ocină din Birza de Jos.

XVIII

167. 1633 (7142) noiembrie 24, București. Matei Basarab voievod întărește lui Voia sutaș de roșii din Râșciiori, jud. Ialomița, ocini în Căzăneștii de Jos și Căzăneștii de Sus.

168. 1633 (7142) noiembrie 26. Moga și fiul său Ion din Brănești, jud. Dimbovița, se vînd rumâni lui Bunea logofăt (Cu fotocopie în anexă, pl. X).

169. 1633 (7142) noiembrie 27, București. Matei Basarab voievod dăruiește iuzbașilor Chivul și Stan seliștea Deduleștilor de lângă Tîrșor.

170. 1633 (7142) noiembrie 29, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu, fiul lui Radu Praja, ocini la Bălțați, Măgureni și Poeni.

171. 1633 (7142) decembrie 10, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Viforîta bălțile de la Gurguița și Vărăști cu Sticleanul.

172. 1633 (7142) decembrie 11. Stan și Bulea, fiul lui Bulea din Fundeni, vînd lui Necula, nepotul lui Radu postelnic din Potoceni, șapte pogoane de vie în dealul Zoreștilor.

173. 1633 (7142) decembrie 14. Radu, fiul lui Voicilă dăruiește lui Tudor vornic și jupînesei sale, Sava, moșie în Păcălești și Păcureni, primind în schimb un cal.

174. 1633 (7142) decembrie 15, București. Avram și fiii săi se vînd rumâni cu toată partea lor de moșie din Vaideei, lui Dragomir mare armaș.

175. 1633 (7142) decembrie 19. Preda vornic vinde lui Mitrea pitar și jupînesei sale Neacșa mai mulți rumâni din Năpîrteni, cu delnițele lor.

176. 1633 (7142) decembrie 23. Stanca vinde popii Vancea o livadă la Piscul Runcului.

177. 1633 (7142) decembrie 28. Matei Basarab voievod volnicește satul Rucăr să se răscumpere de rumânie de la fiicele domniței Florica.

178. 1633 (7142) decembrie 29, București. Matei Basarab voievod întărește lui Gherghie fost al doilea vistier și jupaniței lui, Sofica, ocină cu rumâni la Jigorani, jud. Vlașca.

179. 1633 (7142) decembrie 31, București. Matei Basarab voievod întărește lui Iordache vornic din Glăvănești ocine în Bertești, Brebu, Dobroteni, Virleți, vii, locuri de case, vecini și țigani.

180. 1634 (7142) <i>ianuarie — august>. Matei Basarab voievod întărește lui Dan Botușariul și fratelui său Dumitru moșie în Budurești.

181. 1634 (7142) ianuarie 2. Radul cu soția și fiii săi vînd lui Gligorie mare vistier ocina lor cu rumâni și vii din Săteni (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

182. 1634 (7142) ianuarie 4, București. Matei Basarab voievod închină m-rea Brădet metoh la m-rea Argeș, cu toate moșiile, rumâni și țigani.

183. 1634 (7142) ianuarie 6, București. Matei Basarab voievod întărește egumenului Meletie Machidoneanul, tipograful, și călugărilor de la m-rea Govora satul Govora scutit de dări și slujbe.

184. 1634 (7142) ianuarie 10. Stoica paharnic, fiul lui Vilcul din Dragomirești, vinde lui Costandin postelnic cinci pogoane de vie în dealul Loloștilor.

185. 1634 (7142) ianuarie 11. Matei Basarab voievod întărește m-rii Argeș jumătate din vama domnească de la ocna din Tîrgoviște.

186. 1634 (7142) ianuarie 11. Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora părți în satul Nănișești, în urma unei judecăți.

187. 1634 (7142) <i>ianuarie — aprilie> 12, București. Matei Basarab voievod întărește lui Gligorie mare vistier și soției sale Cherana ocină în Săteni, jud. Dimbovița.

188. 1634 (7142) ianuarie 13. Oprea dăruiește părintelui Filotei o jumătate de moșie din Seaca, iar cealaltă jumătate o lasă fiului său.

189. 1634 (7142) ianuarie 13, București. Matei Basarab voievod redă m-rii Bistrița: Balta Albă, girla Celeiul și partea domnească de vinărici de la Ocelele Mari.

190. 1634 (7142) ianuarie 14, București. Lazăr logofăt, călugăr din Goruneni, jud. Vlaşca, vinde lui Calciul mare portar și jupînesei sale Vasilia partea lui de ocină.

191. 1634 (7142) ianuarie 15, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ianu logofăt din Odobeni moșie la Dedulești, cu vii și moară, în urma unei judecăți.

192. 1634 (7142) ianuarie 15, București. Matei Basarab voievod întărește lui Lefter din Odobeni stăpînirea asupra unei părți de ocină din Dedulești.

193. 1634 (7142) ianuarie 20, București. Matei Basarab voievod dăruiește lui Ionașco vătaf de aprozi din Vardenița satul Izvorul Alb, jud. Mehedinți.

194. 1634 (7142) ianuarie 21, București. Matei Basarab voievod întărește lui Dima negustorul vii și ocine în dealul Săsenilor, jud. Buzău.

195. 1634 (7142) ianuarie 22, București. Matei Basarab voievod întărește popii Costea din Pitești moșie la Izvorani jud. Mușcel și Pădureț.

196. 1634 (7142) ianuarie 22, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Vierș ocină cu rumâni în satul Dobrușa, jud. Vilcea.

197. 1634 (7142) ianuarie 29. Matei Basarab voievod poruncește să fie aduși la divan mai mulți săteni și boieri din Polovragi, ca să se judece cu boierii din Pîrîieni, pentru satul Polovragi.

198. 1634 (7142) ianuarie 30. Ștefu postelnic din Tămășești și jupîneasa lui Neacșa, vînd lui Ion Vrabie moșia lor din Cîrsteianești.

199. 1634 (7142) februarie 12, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă niște țigani, foști ai lui Iane banul, dăruiește de fiul său Apostol, care se turcise luînd numele de Curt Salam ceauș.

200. 1634 (7142) februarie 15. Pătrașco din Bucșani și jupîneasa lui, Maria, vînd lui Tudoran, fost mare sluger, un țigan, care era fugit în Țara Turcească.

201. 1634 (7142) februarie 15, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier ocini cu rumâni în Măneștii de Sus, jud. Dîmbovița, și în Cătun.

202. 1634 (7142) februarie 19. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Radu Vodă și pe egumenul Cozma să spargă zăgazul lui Ionașco comis ca să poată trece apa la morile de la Glina.

203. 1634 (7142) februarie 23. Drăghici logofăt vinde lui Neagu, Gherghie și Antonie ocina lui din Popești (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

204. 1634 (7142) februarie 23, București. Matei Basarab voievod întărește lui Dobre căpitan din Bunești ocină la Pepenești, jud. Rîmnîcu Sărat.

205. 1634 (7142) februarie 24, București. Matei Basarab voievod volnicește pe Drăghici spătar și Fota postelnic să-și stăpînească rumânii din satul Cioceni, care încercaseră să se judecească.

206. 1634 (7142) februarie 25. Matei Basarab voievod împuternicește pe Stanciu postelnic și pe frații săi din Pîrîieni să-și strîngă rumânii din Polovragi, care au fugit în alte sate.

207. 1634 (7142) februarie 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu postelnic, fraților lui și vărului său, nepoții lui Danciu Zamona, satul Polovragi, jud. Gorj, cu rumâni.

208. 1634 (7142) februarie 26, București. Matei Basarab voievod eliberează din rumânie pe sătenii din Vlădila, jud. Romanai.

209. 1634 (7142) < martie 1 >, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ilie postelnic ocine în Săcuieni, jud. Dîmbovița.

210. 1634 (7142) martie 3, București. Ianiu, fiul lui Cornea din Cornățel, se învoiește cu Gherghe fost al doilea vistier să stăpînească cite o jumătate din satul Futești, jud. Ilfov.

211. 1634 (7142) martie 3, Tîrgoviște. Stoica Boteanul și alții dau vărului lor Stoian o delniță din Jugur în schimbul alteia din Mogoșani.

212. 1634 (7142) martie 8, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Izvoranu, jud. Buzău, scutirea de unele dări.

213. 1634 (7142) < martie 8 >. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Mărgineni să ia dijmă de pe ocina de la Tătarul de Cîmpie și de la Măgurele.

214. 1634 (7142) martie 9. Pătrașco din Bucșani vinde lui Iane paharnic o copilă de țigan.

215. 1634 (7142) martie 11, Stroești. Dirjilă și alți megiași vînd lui Udrea postelnic ocină la Stroești.

216. 1634 (7142) martie 11. Tănasia paharnic din Bărbătești și fiii lui vînd lui Vintilă vătaf ocină la Berciugov.

217. 1634 (7142) martie 11, București. Matei Basarab voievod dăruiește lui Radu logofăt din Desa partea cu rumâni din satul Găureni, jud. Dolj, care ajunsese pe seama domniei.

218. 1634 (7142) martie 12. Stoica logofăt lasă nepotului său Gherghe agă moșia lui din Drăghinești, jud. Vlașca.

219. 1634 (7142) < martie > 14. Radu Minie vinde lui Ivan din Pitești un loc la Gura Zlăpiei.

220. < Ante 1634 martie 17 >. Nistor, la moartea lui, lasă fiicei sale Maria jumătate din moșia sa de la Bunești.

221. 1634 (7142) martie 17. Vlad și Troiță, fiii popii Stroe, vînd Cherei și soțului ei, Stănislav, o vie la Bunești.

222. 1634 (7142) martie 18, București. Matei Basarab voievod poruncește vameșilor de la vadul Nicopolului și de la Zimnicea să nu mai împiedice m-rea Radu Vodă să-și ia vama de pește de la gîrla din satul Paraipani.

223. 1634 (7142) martie 20. Negre din Joseni, vinde lui Radu postelnic vie în dealul Cindeștilor.

224. 1634 (7142) martie 26. Gherghe, Elina și Dobra vînd lui Jipa postelnic ocină la Vernești.

225. 1634 (7142) martie 31. Iane zaraful din București vinde lui Radu Dudescu logofăt ocină în Cojești jud. Ilfov.

226. 1634 (7142) aprilie 2. Marco și Rada își vînd părțile lor de ocină din Carcadulea lui Lupul căpitan.

227. 1634 (7142) aprilie 2. Sofica și fiul ei Furdui vînd lui Miho fost mare spătar ocina lor din Fundeni.

228. 1634 (7142) aprilie 10. Stanciu, fiul popii Mînea vinde lui Stamatie din Pitești o parte de ocină din Slătioara.

229. 1634 aprilie 10. Voicu başa vinde lui Miho al lui Geaimi o prăvălie < în Bucureşti >.

230. 1634 (7142) aprilie 10. Matei Basarab voievod întăreşte m-rii Mărgineni satul Moşeştii Pistruiului, jud. Rîmnicu Sărat.

231. 1634 (7142) aprilie 11. Vlad al Manii Drujoiul vinde lui Lupu căpitan partea lui de ocină din Carcadulea, jud. Saac.

232. 1634 (7142) aprilie 11. Matei Basarab voievod întăreşte m-rii Tismana satul Turcenii, jud. Gorj, cu rumâni.

233. 1634 (7142) aprilie 12. Preda clucer din Birşeşti vinde lui Danciul logofăt din Pîrfieni ocine cu rumâni în Baia.

234. 1634 (7142) aprilie 13. Matei Basarab voievod împuterniceşte pe Grigorie egumenul m-rii Argeş să strîngă rumânii mănăstirii, de oriunde li va afla.

235. 1634 (7142) aprilie 13, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte lui Radu al doilea vistier ocină cu rumâni în satul Cetăţeni, jud. Muşcel şi Pădureţ.

236. 1634 (7142) aprilie 15. Pădure mărturiseşte că Braşov s-a răscumpărat din rumânie cu delniţa lui.

237. 1634 (7142) aprilie <16>, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte m-rii Bistriţa rumânii din satul Şaoşul, jud. Vilcea, în urma judecăţii cu pîrgarii de la Ocnele Mari.

238. 1634 (7142) aprilie 19, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte m-rilor Tutana şi Cotmeana cîte o jumătate din satul Mogoşeştii, pe Argeşel, cu rumâni, în urma unor judecăţi.

239. 1634 (7142) aprilie 20. Dragomir Gîrjă din Trestieni vinde lui Sava postelnic din Negoeşti moşie în Trestieni, jud. Săcuieni.

240. 1634 (7142) aprilie 20, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte lui Iane neguţătorul ocini cu rumâni în Tătărani, jud. Dimboviţa, şi în Căpriorul.

241. 1634 (7142) aprilie 20. Matei Basarab voievod scuteşte pe Mihăilă pîrcălabul de la Poenari, jud. Argeş, rumân al m-rii Vieroş, de dări şi slujbe.

242. 1634 (7142) aprilie 20, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte lui Stan, popii Teodosie şi lui Ivănuş ocine şi vii la Bişcenii de Jos, jud. Saac.

243. 1634 (7142) aprilie 21. Radu şi Trăistrăe din Pătrlage vind popii Mihai un pogon de vie paragină < la Zoreşti >.

244. 1634 (7142) aprilie 23, Bucureşti. Vasile egumen de la m-rea Ani-noasa se invoieşte cu Dragul logofăt şi unchiul său, Stroe, să stăpînească o ocină de la Cislău, pe din două, în urma unei judecăţi.

245. 1634 (7142) aprilie 25. Matei Basarab voievod întăreşte m-rii Vieroş trei rumâni din Măracineni, jud. Muşcel, în urma unei judecăţi.

246. 1634 (7142) aprilie 26, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte m-rii Vieroş un rumân din Poenari, în urma unei judecăţi.

247. 1634 (7142) aprilie 28, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte lui Dragul logofăt şi unchiului său Stroe ocină la Cislău, jud. Saac ş.a., vii şi ȱigani.

248. 1634 (7142) aprilie 28. Matei Basarab voievod întăreşte stăpînirea megiaşilor din Gureni, jud. Gorj, asupra satului, în urma judecăţii cu Miloş logofăt.

249. 1634 (7142) aprilie 29, Bucureşti. Matei Basarab voievod întăreşte jupînesii Maria, fiica lui Stoica logofăt din Fărcaş, moşie în Bărcăneşti, cu rumâni şi ȱigani.

250. 1634 (7142) m a i 1, B u c u r e ș t i. Jupineasa Stanca cu fiii săi Coman comis, Andrei spătar, Pătrașco și Mihai vînd lui Gherghie fost al doilea vistier, o vie în Dealul Tîrgoviștei, cu livezi și pomet (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

251. 1634 (7142) m a i 1, B u c u r e ș t i. Nedelco mare clucer, Vasile mare stolnic, popa Borcea clisiarh ș.a. dau mărturie pentru cele stabilite de Gherghe logofăt la moartea sa, privind împărțirea averii lui și eliberarea rumânilor din Măgureni, jud. Prahova.

252. 1634 (7142) m a i 5. Matei Basarab voievod întărește poslușnicilor m-rii Rîncăcirov, din satul Cîrstianești, jud. Mușcel și Pădureț, scutirea de dări și slujbe.

253. <1634—1635> m a i 5, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Tudor al doilea vornic, întors din pribegie, ocini în Rătești, jud Saac, în Slăvești, cu mori de meliaț ș.a., după pricinile avute cu Beldie Kelemen și oamenii lui.

254. 1634 (7142) m a i 6. Gîrbu și fratele său Gheorghe vînd lui Lupu căpitan ocină în Glaveș, jud. Săcuieni.

255. <1634> m a i 6. Brata și Flama vînd lui Lupul căpitan toată partea lor de ocină din Glaveș, jud. Saac.

256. 1634 (7142) m a i 6. Monahul Sofronie dăruiește schitului Rătești ocină la Gomoești și două pogoane de vie în Mușcel.

257. 1634 (7142) m a i 6, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește în urma unei judecăți jupînesei Marga averea lăsată de soțul ei Lazăr paharnic.

258. 1634 (7142) m a i 7. Matei Basarab voievod volnicește pe Neofit, egumenul de la m-rea Menedic, să-și ia înapoi stiharul de la popa Toma.

259. 1634 (7142) m a i 7. Matei Basarab voievod întărește lui Socol din Văleni o ocină în urma unei judecăți.

260. 1634 (7142) m a i 9. Răvaș domnesc de șase boieri hotarnici pentru moșia Gîndeni.

261. 1634 (7142) m a i 10, B u c u r e ș t i. Radu Năsturel fost mare logofăt, Gligorie mare logofăt, Teodosie fost mare logofăt ș.a. boieri judecă pricina dintre m-rea Bistrița și Buzinca mare comis pentru moșia Gîndeni, jud. Romanați.

262. 1634 (7142) m a i 10, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Pîrvu Dolofan logofăt din Stoenesti ocine la Berislăvești, jud. Argeș, țigani ș.a.

263. <1634 m a i — 1635 d e c e m b r i e > 10, B u c u r e ș t i. Matei Basarab voievod întărește lui Necula pîrcălabul din Glogova, jud. Mehedinți, vii în dealul Cîlceștilor și al Racoșilor, precum și niște țigani.

264. 1634 (7142) m a i 11. Ion, fiul lui Bodea, vinde lui Stanciu din Vernești ocină în Sărulești.

265. 1634 (7142) m a i 11. Vintilă din Bucu dă zestre fiicei sale Tudora ocină în Pupezeni și în Bucu.

266. 1634 (7142) m a i 11. Matei Basarab voievod poruncește roșilor din Buzău și Rîmnic, chezașii lui Pardos din Rădulești, să vîndă moșiile, viile și morile acestuia.

267. 1634 (7142) m a i 12, B u c u r e ș t i. Nedelco fost mare paharnic și jupa-nița lui, Frujina, vînd lui Iordache vornic loc cu pivniță în Tîrgul de Sus.

268. 1634 (7142) m a i 12. Tudoran vinde cumnatului său Manu și lui Dragomir ocină în Lăzărești.

269. <1634> m a i 13, <Cî m p u l u n g >. Județul, pîrgarii, preoții și bătrîni din orașul Cîmpulung scriu lui Matei Basarab voievod să judece pricina dintre <Pribeg> Șimon din Țara Ungurească și m-rea Brădet, pentru niște țigani.

270. 1634 (7142) mai 13. Matei Basarab voievod împuternicește pe Andrei al doilea sluger să țină o vie la Copăcel.
271. 1634 (7142) mai 13, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Bistrița satul Gîndeni, jud. Romanai, cu rumâni, în urma unei judecări.
272. 1634 (7142) mai 15, București. Matei Basarab voievod întărește lui Stan al doilea vornic din Greci și jupaniței lui, Anca, doi rumâni.
273. 1634 (7142) mai 18, Tîrgoviște. Pribeag Șimon vinde lui Tudoran sluger o țigancă.
274. 1634 (7142) mai 20, București. Dumitru județul și 12 pîrgari întăresc lui Stanciu vîtaf și jupînesei lui, Mania, două locuri cu case în București.
275. 1634 (7142) mai 20, București. Matei Basarab voievod întărește jupînesei Anca satul Podrujani, jud. Dolj ș.a. sate cu rumâni și țigani cumpărate de soțul e Mihăilă postelnic și fiul său Radu, în urma judecării cu nora ei Grăjdana și nepoata sa Preda.
276. 1634 (7142) mai 20, București. Matei Basarab voievod [întărește eliberarea din rumânie a lui Stan al doilea comis, a lui Țamblac și a altor rude ale lor din Băilești, jud. Dolj, pentru că au slujit domnului și în pribegie.
277. 1634 (7142) mai 22. Miho, fratele lui Chircă, vinde lui Sima al doilea logofăt două fâlcii de loc la Păușești.
278. 1634 (7142) mai 22, București. Radul armaș pune zălog la episcopul Efrem de Buzău un copil de țigan, în locul unei țigănci pe care i-o datora (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).
279. 1634 (7142) mai 25. Dragoslav vinde popii Ivan un codru din Frumușălu.
280. 1634 (7142) mai 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Datco Robul moșie la Stănimirul de Jos, în urma unei judecări.
281. 1634 (7142) mai 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Oancea din Scovîrdeni, jud. Ilfov, o ocină la Stănimirul de Jos, în urma unei judecări.
282. 1634 (7142) mai 28. Bratul logofăt vinde lui Neniul vornic, sol din Țara Moldovei, doi țigani fugiți în țigănia domnească din Moldova.
283. 1634 (7142) mai, 28, București. Matei Basarab voievod scutește m-rea Motru de unele dări.
284. 1634 (7142) mai 30. Jupanița Vina, soția lui Toma comis, lasă moștenire fiului lor Mihai satul Viltureni.
285. 1634 (7142) mai 31. Despina și soțul ei Dumitrașco vînd lui Radu postelnic și fraților lui ocină la Cîndești (Cu fotocopie în anexă, pl. XV).
286. 1634 (7142) mai 31, Tîrgoviște. Pribeag Șimon din Săvestreni, din ținutul Făgăraș, vinde lui Tudoran sluger din Vlădești un sălaș de țigani.
287. 1634 (7142) mai 31. Episcopul Efrem al Buzăului cercetează pricina dintre Dragomir și Buzea din Rătești cu Radu căpitan din Dedulești, pentru niște mori.
288. 1634 (7142) iunie 3, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu Dudescu logofăt ocine la Săcuiani și Cojești jud. Ilfov și un sălaș de țigani.
289. 1634 (7142) iunie 5. Hrizu vinde lui Ghinea din Turburea o moșie la Mnacile.
290. 1634 (7142) iunie 5. Mircea vinde lui Ghinea din Turburea o moșie la Mnacile.
291. 1634 (7142) iunie 5. Oprîșea Zgăba vinde lui Ghinea din Turburea două locuri la Coasta lui Mihaiu și la Mnacile.

292. 1634 (7142) iunie 6, București. Matei Basarab voievod întărește jupăniței Stanca, fiica lui Oprea logofăt din Rătivoești și fiilor ei, ocini la Negreni, Bădești, jud. Mușcel și Pădureț, la Brătiani jud. Argeș ș.a.

293. 1634 (7142) iunie 7. Stroe postelnic din Greci, Radu postelnic din Farcaș și alți boieri hotărânesc ocina m-rii Cozia de la Frăsinet, de aceea a lui Pîrvu din Comanca.

294. 1634 (7142) iunie 8, București. Matei Basarab voievod întărește jupînesei Neacșa logofeteasa niște țigani, în urma unei judecăți.

295. 1634 (7142) iunie 11, București. Matei Basarab voievod întărește Bisericii Domnești din București locul Bisericii doamnei Stana, distrusă de Sinan pașa.

296. 1634 (7142) iunie 11, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă niște rumâni din Critinești, jud. Ilfov, care fugiseră peste Dunăre.

297. 1634 (7142) iunie 12, București. Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul Zosim și pe călugării m-rii Mislea să-și strîngă rumânii fugiți din satul Pisculești.

298. 1634 (714<2>) iunie 13, București. Matei Basarab voievod întărește răscumpărarea din rumânie a moșnenilor din Oteșani, jud. Vâlcea, care încercaseră în mai multe rînduri să se elibereze.

299. 1634 (7142) iunie 18, București. Matei Basarab voievod face răspunzători pe rumânii și megiașii din Critinești, jud. Ilfov, pentru rămînerea lui Neacșul în sat, ca rumân al m-rii Radu Vodă, întru cît acesta încercase să se judecească.

300. 1634 (7142) iunie 20. Călugării de la m-rea Ciolanu, împreună cu ctitorii ei, vînd lui Radu al doilea postelnic și fraților săi o parte de ocină la Cîndești, pentru ca mănăstirea să-și facă mori.

301. 1634 (7142) iunie 20. Teodosie ieromonahul înfrățește pe Miho fost mare spătar pe o biserică făcută de el în pădure la Grădiște.

302. 1634 (7142) iunie 20. O parte a sătenilor din Vărăști se obligă să plătească pentru tot satul, datoria făcută la Gherghe vistier, pentru plata dării mierei.

303. 1634 (7142) iunie 20. Vasilie monah și fratele său Mihail vînd mai multor boieri vie și moșie în Cîndești.

304. 1634 (7142) iunie 23. Stoica este silit de domnie să întoarcă banii pentru o parte de moară din Dedulești vîndută lui Radu căpitan și să o revîndă lui Buzea din Rătești, care era mai volnic să cumpere.

305. 1634 (7142) iunie 23. Văsiu, fiul lui Oprică din Creața, vinde lui Para paharnic ocină în Șerbănești jud. Dîmbovița.

306. 1634 (7142) iunie 24. Paisie și fiul său Anghel din Mihăești dau popii Eremia ocină și vie la Șerbănești, ca să plătească datoria către Iova.

307. 1634 (7142) iunie 24. Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora satele Medvejdea, Malovățul, jumătate din Cerneți, Bălotești și Curiacea și șase sălașe de țigani, dăruite de Udriște din Drăgoești.

308. 1634 (7142) iunie 24, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu din Cegani, jud. Ialomița, și nepotului său, răscumpărarea din rumânie de la Stoica paharnic din Dragomirești, jud. Ilfov.

309. 1634 (7142) iunie 24, București. Matei Basarab voievod întărește lui Tudor comis din Izvor ocini cu rumâni la Băldești, jud. Olt, Silișteni, Ciuturești, Ghimpați, precum și o vie la Călinești în Dealul Piteștilor.

310. 1634 (7142) iunie 28, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Bucovăț viile și vinăriciul domnesc de la Smîrdeșteți, Pleșoi, Radovan, Bucovăț și Șitoaia.

811. 1634 (7142) iunie 28, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora satul Nănișești, jud. Argeș, cu rumâni, socotind neîntemeiată stăpînirea Rudenilor.

812. 1634 (7142) iunie 29. Răzvan căpitan dă mărturie egumenului Vasilie pentru un țigan al m-rii Bistrița.

818. 1634 (7142) iunie 29. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Bucovăț să ia dijma de pe ocina ei de la Povaru, jud. Dolj.

814. 1634 (7142) iulie 1, București. Matei Basarab voievod poruncește birarilor să nu ia galbenul de fum și birul moldovenesc de la oamenii Episcopiei din Buzău și din Găvănești.

815. 1634 (7142) iulie 2. Matei Basarab voievod împuternicește pe Duca legănarul să ia o copilă de țigan de la Tatul logofăt și alta din țigănia domnească de la Cîmpulung.

816. 1634 (7142) iulie 6. Matei Basarab voievod poruncește pîrcălabului din Crătunești să mute toate ariile megiașilor și rumânilor lîngă sat, pentru ca toți locuitorii să-și îndeplinească îndatoririle față de călătorii care sînt în trecere pe acolo.

817. 1634 (7142) iulie 6. Matei Basarab voievod întărește lui Vlășie, fiul lui Oprea, ocină în Călinești, jud. Argeș, în urma unei judecăți.

818. 1634 (7142) iulie 8. Stroe postelnic din Greci, Chirca paharnic din Păpă-lari, Stroe postelnic din Tomeni și alți boieri hotarnici aleg părțile de ocină ale m-rii Brîncoveni și ale megiașilor din Svîntești < în satul Potlogi >.

819. 1634 (7142) iulie 10, București. Petre sluger și Matei postelnic schimbă cu Jipa din Vernești niște țigănci.

820. 1634 (7142) iulie 10. Radul portar dă m-rii Govora un loc de grădină.

821. 1634 (7142) iulie 10. Mitropolitul Grigorie al Ungrovlahiei reinnoiește și înzestrează m-rea Stelea din București, metohul m-rii Ivir de la Athos.

822. 163<4> (714<2>) <iulie> 10, București. Mitropolitul Grigorie al Ungrovlahiei repară și reinchină, împreună cu episcopii și egumenii, m-rea Stelea din București la m-rea Ivir de la Athos.

823. 1634 <iulie> 10, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Ivir de la Athos, ca metoh, m-rea Stelea, cu ocinile și prăvăliile din București, refăcute de mitropolitul Grigorie.

824. 1634 (7142) iulie 11. Stan, fiul lui Costea din Brănești, cu fiul său Vlad, se vind rumâni lui Bunea logofăt.

825. 1634 (7142) iulie 11, București. Matei Basarab voievod întărește jupînesei Maria și fiului ei Ivan un vad de moară la Eșciori, pe apa Argeșului, în urma unei judecăți cu m-rea Tutana.

826. 1634 (7142) iulie 11, București. Matei Basarab voievod întărește lui Stan și Badea, nepoții lui Nechita vătaf, ocină la Golești, jud. Mușcel și Pădureț, în urma unei judecăți cu Staico unchiul lor.

827. 1634 (7142) iulie 15. Ionașco logofăt cu soția lui, Tudora, și Nan cu soția sa Stanca vind popii Vancea ocina lor din Bogdănești.

828. 1634 (7142) iulie 15, Drăgoești. Sima stolniceasa mărturisește că Udriște < postelnic din Drăgoești > a dăruit m-rii Govora satul Medvejdea, jumătate din Cerneți, Bălotești și Curiacea și șase sălașe de țigani.

829. < 1634 după iulie 15 >. Sima stolniceasa mărturisește că Udriște postelnic din Drăgoești a dăruit m-rii Govora niște sate și șase sălașe de țigani.

330. 1634 (7142) iulie 15, București. Matei Basarab voievod întărește lui Dumitrașco și Ionașco postelnici, fiii lui Stanciu logofăt din Cepari, satele Băneștii și Ohneștii, jud. Argeș, cu rumâni, în urma judecății cu Marica din Albești.

331. 1634 (7142) iulie 16. Jupîneasa Stanca din Voila și fiul ei Manul vînd m-rii Argeș un țigan.

332. 1634 (7142) iulie 18, București. Matei Basarab voievod întărește lui Spahiul ciohodar și fratelui său o vie la Vilsănești.

333. 1634 (7142) iulie 20, București. Mitropolitul, episcopii și șase boieri de divan hotărâsc în pricina dintre Dumitrașco și Ivașco fiii lui Stanciu logofăt din Cepari, cu Maria din Albești.

334. 1634 (7142) iulie 21. Mihalcea, fiul lui Stoian, cu frații săi vînd lui Brătianu ocină în Mierlari, jud. Ialomița.

335. 1634 (7142) iulie 25, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Brîncoveni ocină în satul Potlogi, jud. Romanați.

336. 1634 (7142) iulie 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radul, fiul lui Dumitru logofăt din Piscani, trei rumâni din Românești, în urma unor judecăți cu frații săi vitregi.

337. 1634 (7142) iulie 25. Matei Basarab voievod reînnoiește scutirea de dări și obligații a satului Rucăr pentru a fi de paza muntelui, a vămii, a găzdui soli ș.a.

338. 1634 (7142) iulie 26, București. Matei Basarab voievod întărește satului Dragoslavele, jud. Mușcel și Pădureț, scutirea de dări și slujbe pentru că păzește scala și plaiul din drumul Brașovului.

339. 1634 (7142) iulie 28. Magdalina călugărița, fiica lui Mihalcea banul din Cocorăști, dăruiește m-rii Viforita două sălașe de țigani.

340. 1634 (7142) iulie 30, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier ocini cu rumâni la Cocorăști și Stoeneștii de Jos, cumpărate de la Marica călugărița.

341. 1634 (7142) iulie 30, București. Matei Basarab voievod poruncește dijmarilor din județele Dolj și Mehedinți să nu ia dări din stupii, rimătorii și viile m-rii Tismana.

342. 1634 (7142) iulie 30, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Tismana satul Turcenii, jud. Gorj, cu rumâni, dania lui Pîrvu banul.

343. 1634 (7142) august 1, București. Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări a rumânilor m-rii Plumbuita, care se află lângă mănăstire.

344. 1634 (7142) august 3, București. Matei Basarab voievod întărește lui Ivașco mare vornic, după înțelegerea acestuia cu jupanița Stanca, ocini cu rumâni la Ojogeni, Slătioarele de Jos și Mărați.

345. 1634 (7142) august 3, București. Matei Basarab voievod reîntărește, în urma unei judecăți, lui Sima al doilea logofăt moșii în Cîinești și Mănăilești, cumpărate de la Radu Cotorogea.

346. 1634 (7142) august 5. Vasile spătar vinde lui Radu Dudescu logofăt ocină în Stănești.

347. 1634 (7142) august 5. Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier jumătate de sat din Cocorăști, jud. Prahova, cu rumâni și ocină la Stoeneștii de Jos, cumpărate de la Marica călugărița.

348. 1634 (7142) august 6. Voica, fiica lui Radu vistier, dăruiește m-rii Căliu moșie fără rumâni, în Broșteni.

349. 1634 (7142) august 7. Belciu, fiul lui Colțea din Horezu, vinde juptnului Vesii și fiului său Grade 230 de stînjeni.

350. 1634 (7142) august 7. Ghiorma din Glaveș vinde lui Lupul căpitan din Lapoș ocină în Cîrnitură.

351. 1634 (7142) august 10, București. Hrizea mare ban, Ivașco mare vornic, Radu Buzescu fost mare ban ș.a. dregători dau mărturie în divan pentru satele lui Barbu clucer din Poiana, a cărui hrisoave au ars cînd i s-a jefuit casa.

352. 1634 (7142) august 12, București. Matei Basarab voievod întărește popii Neniță din Fundeni, ocină la Găujani, jud. Rîmnicu Sărat și Brăila, ce fusese vindută pentru o dușegubină.

353. 1634 (7142) august 15, București. Matei Basarab voievod întărește stăpînirea lui Barbu clucer din Poiana, a cărui hrisoave fuseseră arse de jefuitori, peste satele Almajul, Scorila, jud. Mehedinți ș.a. moșii și țigani.

354. 1643 (7142) august 15. Matei Basarab voievod întărește <m-rii Sf. Ecaterina> moșii la Jugureni și Dragomirești.

355. 1634 (7142) august 19. Matei Basarab voievod împuternicește pe Iacov postelnic din Cernaia să ia niște țigani de la boierii din Mihăești, ca să nu să spargă sălașul.

356. 1634 (7142) august 20. Stanciu din Sărdănești vinde nepotului său Bade moșie în Gîrbovi.

357. 1634 (7142) august 25. Sava din Văcărești schimbă o țigancă cu Neacșu ceauș dîndu-i și 5 ughi.

358. 1634 (7142) august 26. Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu și Gostea ocină cu rumâni în Șuici, în urma unei judecăți cu mama lor vitregă.

359. 1634 (7142) august 30, București. David din Vilcănești și Cîrstea dau mărturie lui Ilie postelnic din Gropșani pentru ocina și rumânii din Ciumești vindute de vărul lor Stroe postelnic din Braloștița.

360. 1634 (7142) august 30, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier niște țigani (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).

361. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. Anton, fiul lui Cerna stolnic dăruiește ocine de la Topliceni cu vad de moară și vie m-rii <Dedulești> de la Gura Babei.

362. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. Cernica și fratele său Beliu vînd lui Radu și Milea din Vaideel moșie în Năvirtești.

363. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. Udrea din Bănești vinde lui Panga din Călinești ocină în Brănești, jud. Prahova.

364. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. Ilie vornic din Cornești, Cîrstian vornic, Tănase paharnic ș.a. boieri tocmelnici mărturisesc că Vlaicu nu a avut ocină la Căpriorul.

365. <Ante 1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. Neacșa soția lui Gherghie fost mare logofăt vinde lui Panga și lui Comino neguțatori din Călinești, jumătate de sat din Brănești, jud. Prahova, și țigani.

366. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. Matei Basarab voievod întărește lui Panga și Comino neguțatori din Călinești jumătate de sat din Brănești, jud. Prahova.

367. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. Matei Basarab voievod întărește lui Radul al doilea vistier ocină cu rumâni și cu două vaduri de moară la Iacovești, jud. Vlașca.

XXVIII

368. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143. București. Matei Basarab voievod întărește lui Sima al doilea logofăt ocină cu rumâni în satul Futești, jud. Ialomița.

369. 1634 (7143) septembrie 3. Jupneasa Păuna și fiii săi vind lui Preda vornic jumătate din moșia Moin de la Jiu.

370. 1634 (7143) septembrie 5, București. Alexe, fratele lui Conda fost mare comis, eliberează din rumânie cîțiva săteni din Torsura de Jos.

371. 1634 (7143) septembrie 5. Popa Lupu din Negoești cumpără mai multe locuri la Fintinele, Cornet, Cincu ș.a.

372. 1634 (7143) septembrie 5, București. Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu, fiul lui Dragotă, moșie în Crasna, jud. Gorj, vindută de surorile sale în absența lui.

373. 1634 (7143) septembrie 6. Matei Basarab voievod poruncește dijmariilor din jud. Mușcel să nu mai supere m-rea Vieroș cu dijmăritul, vinăriciul și gorștina.

374. 1634 (7143) septembrie 6, București. Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea postelnic și fraților lui ocina la Cîndești și la Căcaleții din Coastă.

375. 1634 (7143) septembrie 6, București. Matei Basarab voievod iartă de rumânie pe Stoica, pe Moș ceaușul de mazili ș.a. locuitori din Băilești, jud. Dolj, fără ocină.

376. <1634 după septembrie 6 — 1635 august 31> 7143. Manea și Preda vind lui Radu al doilea postelnic moșie la Căcaleți.

377. 1634 (7143) septembrie 8. Vintilă logofăt vinde lui Oprea mare agă și lui Leca postelnic un sălaș de țigani.

378. <1634 septembrie — 1635 august> 8, 7143. Mavrodin vornic și 12 boieri aleg ocina lui Grama pitar și a altora la Creața de Sus și Cătunul Tomei.

379. 1634 (7143) septembrie 9. Matei Basarab voievod poruncește la patru boieri să cerceteze pricina dintre Stanciu logofăt din Cilcești și Matei, pentru o livadă din Mihăești.

380. 1634 (7143) septembrie 11. Matei Basarab voievod imputernicește pe Duca legănarul să ia o copilă de țigan de la Tatul logofăt.

381. 1634 (7143) septembrie 12, București. Hrizea mare ban al Craiovei dăruiește lui Gherghie spătar și lui Petru postelnic ocina la Băleni.

382. 1634 (7143) septembrie 14, București. Matei Basarab voievod închină m-rea Slobozia lui Ianache cu satele Vaideei și Cetățele, ocine ș.a. m-rii Dohiaru de la Athos, luate pe seama domniei de la Ianache postelnic, care și el le închinase mănăstirii.

383. 1634 (7143) septembrie 18. Ivan cumpără de la Pascual fiul Bîrăi, moșie la Samara, în Gura Frâsinelului.

384. 1634 (7143) septembrie 20. Matei Basarab voievod scutește satul Călimănești al m-rii Cozia de unele dări și slujbe.

385. 1634 (7143) septembrie 27. Teodosie fost mare logofăt și fiul său Preda postelnic vind lui Ilie postelnic și fraților lui, jumătate din satul Groșșani, cu rumâni.

386. 1634 (7143) octombrie 1. Vasile spătar pune zălog la Tudoran pitar doi rumâni cu delnițele lor din Izvorani, pentru o datorie.

387. 1634 (7143) octombrie 3, București. Matei Basarab voievod întărește lui Costandin mare postelnic satele Gurguiați, Căscioarele, Cetățelele ș.a. și 25 sălașe de țigani.

888. 1634 (7143) octombrie 15. Curuia și fiii săi Balica și Nicola vînd lui Buliga căpitan moșie în Erghevița (Cu fotocopie în anexă, pl. XVII).
889. 1634 (7143) octombrie 17. Radu, fiul lui Vilcu Ciotei, vinde lui Sima al doilea logofăt moșie în Ciinești. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).
890. 1634 (7143) octombrie 20. Teodosie fost mare logofăt și fiul său Preda postelnic vînd lui Gheoca neguțator satul Smirdeștețul, jud. Jiul de Jos, cu rumâni.
891. 1634 (7143) octombrie 20. Stoica Rîbea vinde lui Stan călăraș la Rîmnic, fiul lui Stan Vilculescu, vie și țelină la Jideni.
892. <1634 după octombrie 20 — 1635 august 31> 7143. Stoica Rîmbe dăruiește lui Urse moșia sa de la Jideni.
893. <1634 după octombrie 20 — 1635 decembrie>, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Căluui satul Băjeniile, jud. Dolj, cu rumâni, ocine la Piscu și o siliște în satul Broșteni.
894. <Ante 1634 octombrie 22>. Dragomir și Maria vînd lui Stepan partea lor de ocină din Pucheni.
895. 1634 (7143) octombrie 22, București. Răvaș de jurători ai lui Stephan și Vlaicu pentru alegerea ocinii din Pucheni.
896. 1634 (7143) octombrie 22. Stan, fiul lui Drăghici, dăruiește lui Ghiorma clucer moșie la Stoiceștii de pe Mostiște.
897. 1634 (7143) octombrie 23, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Argeș satul Domnești, jud. Mușcel și Pădureț, cu rumâni, în urma unei judecăți cu m-rea Radu Vodă.
898. 1634 (7143) octombrie 23, București. Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora, daniile lui Udriște postelnic în Cerneți, Bălotești, Curiaci ș.a. în urma judecății cu Teodosie spătarul și Radu Buzescu banul.
899. 1634 (7143) octombrie 24. Mihnea din Mircești vinde fiilor lui Mihalcea vornic vie și loc.
400. 1634 (7143) octombrie 31, București. Matei Basarab voievod întărește lui Bunea logofăt de vistierie case cu pivniță și grădini în Tirgoviște, în urma judecății cu cumnații săi, fiii lui Paraschiva fost mare logofăt.
401. 1634 (7143) noiembrie 1, București. Matei Basarab voievod întărește hotărîrea Mariei, fiica lui Staico din Bucov, în urma judecății cu ginerele ei Nedelco armaș, ca tot ce nu a dat de zestre Frujinei să stăpînească ea și apoi să lase celelalte fiice, Elina.
402. <1634> noiembrie 2, București. Maria fiica lui Staico postelnic din Bucov, lasă moștenire averile ei lui Ianiu spătar și fiicei sale Elina.
403. 1634 (7143) noiembrie 7, București. Matei Basarab voievod întărește lui Șandru și Cîrstea din Poiana Mărului <ținutul Brașov> Muntele Luțele.
404. <1634> noiembrie 10. Cartea jurătorilor lui Stepan și Vlaicul pentru o ocină la Pucheni.
405. <1634—1635> noiembrie 10, București. Badea postelnic vinde vărului său Ivașco mare vornic ocine în Băleni.
406. <1634> noiembrie 18. Preda vornic face schimb cu m-rea Tismana dînd jumătate din satul Moii, cu rumâni, pentru jumătate din satul Nisip.
407. 1634 (7143) noiembrie 21, București. Matei Basarab voievod întărește jupaniței Neața ocină cu rumâni în Golești, jud. Mușcel și Pădureț, hotărînd că tatăl ei Ianiu mare postelnic din Boleasca a fost mai volnic să cumpere decît Oancea vornic.

408. 1634 (7143) noiembrie 25, București. Matei Basarab voievod întărește lui Costandin al doilea postelnic ocină cu rumâni cumpărată în satul Văleni, jud. Mușcel și Pădureț. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

409. 1634 (7143) noiembrie 26. Radu Mocanul ceauș și Stana vînd lui Costandin al doilea postelnic, vie în dealul Loloeștilor.

410. 1634 decembrie 8, București. Iane comis vinde lui Hrizea mare ban jumătate din satul Rumânești.

411. 1634 (7143) octombrie 8, București. Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Radu Vodă să strice morile lui Turturea paharnic, Paraschiva meșter ș.a. megiași din Glina, care înecau morile mănăstirii.

412. 1634 (7143) decembrie 10, București. Răvaș de 12 jurători pentru o moșie la Prisăceni (Cu fotocopie în anexă, pl. XX).

413. 1634 (7143) decembrie 11. Stepan și frații săi vînd lui Dorobanțu și fratelui său Matei ocină în <Pucheni>.

414. 1634 (7143) decembrie 12, București. Neacșa, jupîneasa lui Gherge fost mare logofăt înfiiază și-i dăruiește lui Radu Dudescu logofăt ocina ei din Golești, jud. Mușcel și Pădureț, iertînd pe toți rumânii de rumânie.

415. 1634 (7143) decembrie 16, București. Matei Basarab voievod întărește lui Nenciul vornic și jupînesei lui, Neacșa o ocină la Nenciulești, jud. Ilfov, și jumătate din baltă.

416. 1634 (7143) decembrie 16, București. Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări a unor vieri din Cîrciumari ai m-rii Snagov, numai să lucreze viile mănăstirii.

417. 1634 (7143) decembrie 18, București. Matei Basarab voievod întărește lui Udrea logofăt și jupînesei lui, Caplea, doi rumâni din Rădăcinești.

418. 1634 (7143) decembrie 19, București. Matei Basarab voievod întărește lui Nenciul vornic, megiașilor din Nenciulești, jud. Ilfov, și m-rilor Cătălui și Viforita bălțile lor de pe apa Mostiștei, în urma unei judecăți.

419. 1634 (7143) decembrie 20. Jupîneasa Catrina din Rumceni și fiii ei vînd lui Radu vistier ocina lor cu rumâni din Andreșești.

420. 1634 (7143) decembrie 20. Negoslav din Dălbănești cu fiii lui se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

421. 1634 (7143) decembrie 20. Toader din Dălbănești se vinde rumân cu ocina sa lui Hrizea mare vornic.

422. 1634 (7143) decembrie 25. Matei Basarab voievod întărește lui Costandin mare postelnic ocină cu rumâni în Sărata, jud. Buzău, cumpărată de la jupanița Maria din Bucov.

DOCUMENTE FALSE

I. 1633 (7141) aprilie 9. Stroe din Priboeni vinde lui Radu Gorun din Țigănești, locuri în Gura Sămăilei. ș.a.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. 5 janvier 1633 (7141). Plusieurs paysans de Drajna, de Stănești et de Nucet se vendent comme serfs < à l'ancien grand *vornic* Hrizea >, quelques uns sans leur terre mais avec leurs femmes.

2. 10 janvier 1633 (7141), Căpreni. Stan Geangiu vend un terrain arable au prêtre Dumitru de Negovani.

3. 12 janvier 1633 (7141). Vlaicul et son père, le moine de Prisăceni, vendent 8 emplacements à Neagoe de Cîrligați.

4. 19 janvier 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab fait don au capitaine Iancu, pour fidèles services et faits d'armes, de la terre de Micșunești, confisquée à l'ancien trésorier Necula, qui avait combattu le prince.

5. 25 janvier < à partir de 1633 >. Tatul, fils du pâtre Oprea de Trănsani, vend à Mihnea, fils de Ghezdavu une terre définie comme „part pour deux hommes”.

6. 8 février 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme, après jugement, au marchand Ianiu une vigne dans le vignoble de Săteni, achetée à un débiteur du second *vornic* Nenciu, qui voulait faire annuler la vente à son profit.

7. 20 février 1633 (7141). Gherghe, fils du père Soare vend au capitaine Dumbravă une terre „un sixième de corde” — à Țigănești.

8. 24 février 1633 (7141). Udrea, fils de Bran, vend à sa cousine Gherghina et au prêtre Stanciul dix arpents de terre à Brănești.

9. 26 février 1633 (7141). Le messenger (*olăcar*) Radul vend à Lazăr de Bărăști une terre à Gudărești.

10. 9 mars 1633 (7141). Paraschiva de Rîmnicu Vilcea, Stoica al Coandei et d'autres vendent des terrains à Opriș, fils de Șărboiul.

11. 10 mars 1633 (7141). Le *postelnic* Ionașco, fils du logothète Miroslav, revend aux *moșneni* (paysans libres) de Pășcani la terre que sa mère leur avait achetée.

12. 13 mars 1633 (7141). Le Voïévode Matei Basarab exempte le village de Spanțov de certaines contributions et corvées à la demande de Hozun Mustafa (Photocopie en annexe, pl. I).

13. 15 mars 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab confère, après jugement, au monastère de Bistrița le droit de reprendre ses serfs de Șăoaș emmenés abusivement par le logothète Teodosie Rudeanu à Cacaleți.

14. 15 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab accorde au monastère de Dealu les revenus princiers des vignobles de Solomon appartenant au monastère, ainsi que ceux de toute vigne plantée après défrichage.

15. 15 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme l'affranchissement de plusieurs serfs de Bircoveni, qui se sont rachetés, du temps du prince Léon, de chez Barbu, fils du *postelnic* Dulce.

16. <Du 15 mars — 31 août 1633> 7141. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Cîrnu d'anciennes donations faites à Tega et dans les vignobles de Jugureni, par le grand logothète Lupu.

17. 16 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Tismana la donation princière de sel à prendre aux salines de Ocna Mare.

18. 18 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode confirme au *postelnic* Stanciul de Piriiani l'achat d'une terre en lanière (*funie*) avec vigne, verger, etc. à Băești, ainsi que celui d'une famille de tziganes.

19. 21 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *vornic* Preda de Ceplea des achats ainsi que ses biens héréditaires de Stîngăceaua et des tziganes. Oprian de Negoști est réduit au servage sans son lot.

20. 23 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au porte-drapeau (*stegar*) Stoica l'achat d'une vigne en friche à Birca du district de Dolj.

21. 23 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Stoica le legs, fait après adoption, par l'*aga* Suțu, de sa terre de Dîlga.

22. <Avant le 26 mars 1633>. Le voïévode Matei Basarab confère, après jugement, aux nonnes de Vîforița, le droit de prélever la dîme sur leurs biens de Gurguiați et de Vărăști.

23. 26 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab enjoint aux *vameși* (collecteurs) de Cornățel et de Ciocănești de ne plus prélever de dîmes des marais de Gurguiați et de Vărăști, car le monastère Vîforița en est exempté.

24. 26 mars 1633 (7141). Billet princier designant les cojureurs du monastère Radu Vodă et de Stoiana Roaba (l'esclave), au sujet d'un terrain à Glina.

25. 26 mars 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab enjoint aux serfs du monastère Radu Vodă, du village de Paraipani, qui s'étaient engagés aux armées, d'avoir à remplir leurs obligations envers le monastère, le prince n'acceptant pas à son service les serfs d'un monastère.

26. 28 mars 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions et de corvées les *colibași* habitant près du monastère Plumbuita de Colentina, afin qu'ils ne soient qu'au service du monastère. (Photocopie en annexe, pl. II).

27. 28 mars 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions et corvées tous les serfs du monastère Topolnița, enfuis à l'étranger, s'ils réintègrent le village de Șovirligu, et se remettent au service du monastère. (Photocopie en annexe, pl. III).

28. 30 mars 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab interdit aux collecteurs et aux *stolnici* (intendants) de Cornățel de pénétrer au village de Chiselet, qu'il remet sous la juridiction du monastère Radu Vodă, auquel il incombe de nommer un *pitcălab*.

29. 3 avril 1633 (7141). Cîrstian, fils de Micul Flamii de Glaveș ainsi que Marco vendent des terrains de Cîrniturea au capitaine Lupul de Lapoș.

30. 3 avril 1633 (7141). Stănciucul du village de Lipia vend à maître (*jupin*) Ivan de Pitești un terrain à Samara.

31. 4 <avril — décembre 1633>, Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Ivan Cortofleș l'achat d'un lot (*delniță*), sans serfs, à Izvorani.

32. 8 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au diacre Stanciul l'achat de plusieurs terrains à Bogătești et dans le vignoble d'Izvorani.

33. 10 avril 1633 (7141), Bucarest. Le spathaire André, fils de feu le grand logothète Vlad Rudeanul, reconnaît après jugement, que le second *postelnic* Drăgușin est plus en droit que lui d'acquérir les terres qu'il avait achetées à Deleni, et consent à être remboursé.

34. 10 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère Radu Vodă, après jugement, trois serfs de Critinești.

35. 10 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère Radu Vodă une terre à Glina, district d'Ilfov, après jugement, avec la fille de Minjina, Stoiana Roaba (l'esclave).

36. 11 avril 1633 (7141), Bucarest. Necula et son frère Radu vendent au logothète Sima la part de terre non délimitée qu'ils ont à Păușești.

37. 20 avril <après 1633>. Balotă et Dobre vendent à Costantin, fils du grec Cirstea, une terre à Trănșani d'une étendue comme « la part d'un homme ».

38. 25 avril 1633 (7141). Le *paharnic* (échanson) Stamatie reconnaît avoir reçu la somme de 93 *ughi* pour l'affranchissement du village de Bîlta.

39. 26 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab mande aux *cămărași* (intendants des salines) de Ocna Mare de remettre au monastère de Tismana les 800 blocs de sel qui lui sont alloués. (Photocopie en annexe, pl. IV).

40. 26 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme la moitié du village de Prisăceni au monastère de Stelea, devenu par les soins du métropolitain Grigore siège de la Métropole à Bucarest.

41. 29 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions et de corvées le village de Flămînzești afin qu'il soit au service du monastère d'Argeș.

42. 30 avril 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab confère au monastère de Bistrița le droit de reprendre des tziganes, qui se trouvent chez le spathaire Andrei Rudeanul, ou d'en obtenir d'autres en échange.

43. 30 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Bistrița le village de Costești, du district de Vilcea, en l'exemptant de toutes les contributions et corvées.

44. 30 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme, après jugement, au monastère de Codmeana le village de Călugăreni sur le Neajlov avec ses serfs.

45. 30 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Cozia le village de Călimănești en l'exemptant de contributions, afin qu'il soit au service du monastère et entretienne la grande route.

46. 30 avril 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confère au monastère Radu Vodă le droit de retenir en servage tous les habitants de son village de Paraipani, hormis ceux qui s'y sont établis après le « servage de la glèbe » édicté par Michel le Brave.

47. mai 1633 (7141). Le prêtre Mirsca vend à Ratcu sa terre de Mirăul.

48. 1-er mai 1633 (7141), Bucarest. Billet princier établissant les cojureurs requis par le village de Văcărești, du district d'Olt, afin de jurer s'il s'est asservi au logothète Tudosie, de son plein gré ou contraint.

49. 1-er mai 1633 (7141). Le voïévide Matei Basarab confère à Ivan et à Oprea du village de Vlădești, district de Vilcea, le droit de prendre dans le haras du monastère de Cozia, des chevaux, en échange des leurs, que le monastère avait cédés sans aucun droit.

50. 3 mai 1633 (7141), Bucarest. Chirano vend à Marin Mustas une terre à Draghiești, qui avait appartenu à la nonne Marie.

51. 3 mai 1633 (7141). Le voïévide Matei Basarab enjoint à Epuraș de Buzău de remettre trois actes de possession, restés chez lui, après la perte de son procès avec l'archevêché de Buzău au sujet des biens laissés par le moine Larion.

52. 4 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïévide Matei Basarab accorde à l'évêché de Buzău une rente annuelle de 300 blocs de sel, à recevoir des salines de Ghitioara.

53. 5 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïévide Matei Basarab exempte de contributions et de corvées les *dirvari* (hommes de charge) du village de Sinești afin d'être uniquement au service du monastère.

54. 5 mai <1633>, Bucarest. Le voïévide Matei Basarab confirme à Radu, fils du logothète Dumitru de Piscani, l'achat de deux serfs de Românești, sans terre, ainsi qu'un terrain, acheté de compagnie avec le prêtre Mușat, à Morteni, district de Vlașca.

55. 6 mai 1633 (7141). Le voïévide Matei Basarab confère au monastère de Cozia le droit de reprendre ses serfs, enfuis, malgré l'opposition du spathaire Andrei Rudeanul, chez lequel ils se trouvaient.

56. 6 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïévide Matei Basarab fait don, avec l'assentiment de son conseil, du village princier Stejarul, district de Mehedinți, au *postelnic* Ianiu de Pleșoi et au logothète Drăghici pour services rendus en pays étrangers.

57. 6 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïévide Matei Basarab rend, après jugement, au monastère de Slătioare le don fait jadis par la princesse Catrine, épouse du voïévide Alexandre II Mircea l'Ancien, au village de Stolniceni.

58. 8 mai 1633 (7141). Le voïévide Matei Basarab confirme à l'évêché de Rimnic, après litige avec le spathaire Andrei, des vignes dans le vignoble de Drăgășani.

59. 9 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïévide Matei Basarab rend au monastère de Tismana le village Tîntava, district d'Ilfov, ancien don du *stolnic* Sîrbul, que le voïévide Radu Șerban avait donné, en méconnaissant ce don, à dame Elina, mère du *postelnic* Constantin <son fils>.

60. 12 mai 1633 (7141). Le voïévide Matei Basarab défend à Giura, neveu du logothète Neaniu de Muși et à Desan de Slatina de réclamer les enfants et la femme du tzigane Pătru, que celui-ci avait achetée avant la naissance des enfants.

61. 12 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïévide Matei Basarab confirme à Avram, à sa femme Roxa et à ses frères, des biens hérités et achetés à: Cătunu, Bîriiac, Burbi, Groși et Șovarna.

62. <Vers le 13 mai 1633, avant 1638>. Neagul et d'autres *megiași* (payans libres) de Slăvitești vendent au *sulger* Petrea des terres, qu'ils avaient achetées à Ostra.

63. 13 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïévide Matei Basarab confirme au *sulger* Petrea l'achat d'une terre à Ostra, après litige avec les parents du vendeur, le défunt Preda Cherbeleș. (Photocopie en annexe, pl. V).

64. 13 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au *sulger* Petrea la moitié du village de Hărești, après litige avec les serfs, qui revendiquaient leur liberté, obtenue par duperie, du voïevode Gavril Movilă.

65. 13 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au prêtre Gherghede de Sura des vignes et des terrains achetés à Cojmănești et Slăvilești.

66. 13 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère de Rîncăcirov du district Mușcel et Pădureț le village Neculești du district de Vlașca.

67. 13 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme la donation faite par ses parents à dame Ivana de Vlăduțeni, sa filleule, à Studina Arvăteștilor et la remet dans ses droits, après litige avec le spathaire Preda.

68. 13 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme à Stoica et à sa sœur Ana, enfants de Drăghici de Șomănești, des terres et des serfs qu'ils ont asservis à Brădiceni et Cilnic.

69. 14 mai 1633 (7141). Dobrin et ses fils de Păușești s'asservissent, avec leur terre, au second logothète Sima.

70. 14 mai 1633 (7141). Jipa, frère du prêtre Stoica, vend au second logothète Sima un emplacement de maison à Păușești.

71. 14 mai 1633 (7141). Luca, fils de Diicu, vend au second logothète Sima un emplacement à Păușești.

72. 14 mai 1633 (7141). Le prêtre Mîrțico de Mirăul vend au *postelnic* Ratco de Cornet ses terres de Pădioari et de Padina Stoenăștilor.

73. 15 mai 1633 (7141), Bucarest. Dame Dobra, avec ses fils et ses neveux, vend la part lui revenant de son père Stoica de Roșu, avec serfs, au grand spathaire Tudosie.

74. 15 mai 1633 (7141). Roxanda, fille de Preda, vend la part qui lui revient d'une lanière de terrain (*funie*) à Cîrstienești au second logothète Sima.

75. 15 mai 1633 (7141). Le logothète Tudor de Bujorani vend une tzigane, Voica au *paharnic* (échanson) Iane, lui réservant le droit d'achat pour le fils de la tzigane.

76. 16 mai 1633 (7141). Le *paharnic* (échanson) Pădure, les *postelnici* Nedelco et Mihai, ainsi que Stoica et Preda vendent au *vornic* Iorgache leur part de terre à Virleții.

77. 16 mai 1633 (7141), Bucarest. Le *postelnic* Preda de Mănești, fils du *postelnic* Badea de Bucșani, vend au grand trésorier Gligore, ainsi qu' à sa femme Cherana un terrain en lanière (*funie*) à Poiana.

78. 16 mai <1633>. Le spathaire Preda d'Albești lègue à sa femme Stanca les villages rachetés avec son argent à elle et précise ce qui lui revient en cas de décès de leurs enfants.

79. 17 mai 1633 (7141). Călin et Udrea vendent au logothète Bunea leurs parts de terre de Floceasca à Lăceni.

80. 17 mai 1633 (7141). L'*armaș* Crăciun vend au logothète Bunea sa part de terre de Floceasca à Lăceni.

81. 18 mai 1633 (7141). Le spathaire Vasile, fils du *vistier* (trésorier) Mușat, vend au prêtre Oprea de Pitești un lot à Izvorani. (Photocopie en annexe, pl. VI).

82. 18 mai 1633 (7141). Le voïevode Matei Basarab rend à l'ancien grand *paharnic* (échanson) Barbul les villages Vlcomul et Ștubeuil, dont le grand *comis* Conda, époux de sa cousine, en avait fait don au monastère Jitiianu, malgré que sa femme ne lui en eût laissé que l'usufruit.

83. 19 mai 1633 (7141). Le voïevode Matei Basarab exempte le monastère de Gura Motrului d'amendes, de corvées et de contributions y compris de chevaux de poste.

84. 20 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au logothète Bunea une terre avec serfs à Grădiştea de Jos, du district de Vlaşca, après litige d'asservissement.

85. 20 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab, à la demande des descendants des fondateurs du monastère Strîmbul, remet en état de servage, les fils d'Oprea de Prodileşti, qui s'étaient affranchis avec l'unique accord de l'hégoumène.

86. 20 mai 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme à Udrişte de Şirineasa un terrain acheté par son père à Foleştii de Jos, après contestation de la vente, faite par le gendre du vendeur.

87. 28 mai 1633 (7141). Le voïevode Matei Basarab fait don au chef (*vătaf*) des postelnicei Radul du village d'Albuleşti en fixant les redevances des serfs.

88. Juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confère au *postelnic* Stanciul de Pade le droit de conserver ses serfs de Corbi, district de Vlaşca, que son neveu Hamza avait affranchis à son insu.

89. 4 <juin> 1633 (7141). Le métropolitain Grégoire de Valachie, exhorte les 24 boyards cojureurs, requis par le *paharnic* (échanson) Chirca Rudeanul en litige avec le village de Dobriceni, de jurer sans duplicité, sous peine d'anathème.

90. 5 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme aux fils du logothète Ştefan de Văleni, deux serfs, après litige de servage.

91. 5 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab exempte de la redevance princière les vignes du vignoble de Tîrgovişte, appartenant au *postelnic* Parepa.

92. 12 juin 1633 (7141). Dispod, neveu du prêtre Stan, et son fils Cîrstian vendent au *postelnic* Stan leur terre de Mătăseşti. (Photocopie en annexe, pl. VII).

93. 12 juin 1633 (7141). Six boyards cojureurs, désignés par le voïevode, décident au sujet de l'étendue d'une terre vendue par le logothète Stanciul et les siens à l'ancien grand spathaire Miho.

94. 13 <juin> 1633 (7141). Après avoir repris, par jugement, au monastère de Tutana le village Mogoşeşti, le *pitar* Tudoran ratifie la donation faite par ses ancêtres au monastère de Codmeana.

95. 13 juin 1633 (7141). Voica Mircioi de Grozeşti vend au logothète Bunea toute sa part de terre de Lăceni à Floceasca.

96. 14 juin 1633 (7141). Vlad Petec vend à Stîngă, fils d'Armenili, un emplacement de maison avec un terrain défriché, labourable et un pré <à Cîmpina>.

97. 14 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab, tenant compte du jugement des cojureurs, rend la liberté à Stanciul de Ueşti, à Cazan et à Stan de Bărbuleşti, asservis abusivement par le grand *vornic* Hrizea sur sa terre de Bucşani.

98. 15 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère <Flămînda> du Topolov les franchises accordées depuis sa fondation, pour le village de Turcineşti.

99. 16 juin 1633 (7141). L'archevêque Efrem ordonne prêtre Lăudat en le nommant à Pîrscov, au district de Buzău.

100. 16 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme, après jugement, au second *visier* (trésorier) Dumitru Dudescu les achats faits à Bîrzeşti, district d'Ilfov.

101. 16 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab rétracte la donation faite au capitaine Ursu de Buzău, le dédommage et lui intime de rendre au

second *vis-tier* (trésorier) Dumitru Dudescu les vignes et le moulin de Scurtești, objets du don.

102. 19 juin 1633 (7141), Bucarest. Crăciun Papalea et ses fils quoique ayant obtenu 12 cojureurs afin de prouver qu'ils sont des paysans libres, préfèrent, vu les dépenses, s'accorder avec le *vis-tier* Dumitru Dudescu pour leur affranchissement.

103. 20 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au trésorier Dumitru Dudescu le serf Crăciun Papalea, qui avait induit le Conseil en erreur en prétendant être paysan libre, ce pour quoi il lui inflige une amende et le fait corriger.

104. 20 juin 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab confirme le jugement rendu par le métropolitain, les évêques et les boyards qu'il avait désignés pour régler le litige opposant entre eux les fils du grand logothète Vlad Rudeanu au sujet du village Cîrcimari.

105. 21 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Oprea et à son beau-père Ivan, marchand de Vlădești, des terrains, des vignes et des vergers achetés à Coasta Turburei et autres.

106. 23 juin 1633 (7141). Mănăilă, fils de Neagul de Lotru, fait don de ses terres de Brézoi et de Văsălat au monastère de Cozia.

107. 25 juin 1633 (7141), Bucarest. Grăjdana, veuve du grand spathaire Leca, affranchit le village de Cerbureni, dont son mari lui en avait laissé la juissance.

108. < Avant le 26 juin 1633 >. Nan, son frère Buda, et toute sa maison vendent leurs terres de Iasul à Badea et à Cîrstea, marchands de Brăila.

109. 26 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à « son ami » le marchand Badea de Brăila des terres achetées à Iasul, dans le district de Brăila.

110. 28 juin 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab accorde au monastère de Bistrița la redevance sur le vin du vignoble d'Ocna Mare. (Photocopie en annexe, pl. VIII).

111. 1-er juillet 1633 (7141). Stanca Gogoiasa et sa fille Marena vendent une terre sans serfs, à Lăceni, au logothète Bunea.

112. 3 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Cozia la donation faite par Mănăilă à Brézoi et sur le Văsălat.

113. 3 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab rend justice aux paysans de Dobricenii Măglași, qui avaient été asservis par Chirca *comis* et Chisar *paharnic* Rudeanul, sans que ceux-ci eussent respecté les obligations prises.

114. 3 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *clucer* Giurca de Medvejde et à Lupul de Zăgaia la tzigane Anca, après litige avec Necula de Glogova.

115. 5 juillet 1633 (7141). Billet princier établissant 6 boyards pour délimiter les villages de Siliștioara et de Vișina, litige opposant le monastère de Cozia au grand *armaș* (prévôt) Dragomir.

116. 5 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab accorde au monastère de Tutana la redevance princière sur le vin à Văleni, vignoble de Pitești.

117. 6 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab affranchit le village de Polovinele, du district de Romanași, qu'il avait confisqué au grand *vis-tier* (trésorier) Necula et dont il en avait fait don, par la suite, au capitaine Radu de Tîrșor.

118. 8 juillet 1633 (7141), Bucarest. Radul de Sălătruc s'entend avec son futur gendre, Radul de Șuici, au sujet de la dot qu'il à constituée, à sa fille.

XXXVIII

119. <Après le 8 juillet> 1633 (7141). Radu dote sa fille Sora d'un lot (delniță) et d'un terrain en étendue de « six jours de labour » à Sălătruc; son fils, Șerbu *paharnic* (échanson), contresigne.

120. <Avant le 11 juillet> 1633. Le voïévode Matei Basarab confirme, après litige, au monastère de Codmeana, soumis à celui de Cozia, le village de Mogoșești, don des ancêtres de Tudoran pitar.

121. 11 juillet 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab confère au monastère de Codmeana le droit de recouvrer les serfs dispersés du village de Mogoșești, village que Tudoran pitar, descendant des fondateurs, avait repris, par jugement, au monastère de Tutana.

122. 12 juillet 1633 (7141). Le grand ban de Craiova, Radu Buzescul, autorise le monastère de Topolnița à prélever les redevances des terres de Vlășceni, Stîlbița et Bucovățul, don de ses parents, en s'obligeant à s'employer en cas de litige.

123. 12 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Vaideei la moitié du village de Cetățele, que le grand *postelnic* (chambellan) Constantin Cantacuzino rend au monastère auquel elle avait été donnée, auparavant, par son fondateur, le *postelnic* Enache Caragea.

124. 15 juillet 1633 (7141). Le second *armaș* Vladul, rachète du servage son cousin, Radul de Prundeni en le remplaçant par un tzigane.

125. 17 juillet 1633 (7141). Rada, petite fille de Baciul, vend au capitaine Mihalcea de Pătirlage une terre à Cîndești.

126. 21 juillet 1633 (7141). Bobe, ainsi que d'autres de Negoești, vendent aux fils de Cîrstea de Tîrghșor plusieurs terrains à Sărasca.

127. 26 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab rend la liberté aux paysans de Dobricenii Măglași, injustement asservis par le *paharnic* Chisar de Ruda, qui n'avait pas respecté l'obligation prise de les faire exempter de la *maglă* (transports des blocs de sel). Pour avoir essayé de se soustraire à la justice princière, le boyard est emprisonné et châtié.

128. 27 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *paharnic* (échanson) Ivan fils du *pitar* Drăgomir trois serfs, après litige de servage.

129. 29 juillet 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions l'*armaș* Vasile de Stroești, du district de Gorj, pour services rendus en pays étrangers.

130. 1-er août 1633 (7141). Le voïévode Matei Basarab défend aux *bănișori* du district d'Ilfov de pénétrer dans le village Chiseletu, appartenant au monastère Radu Vodă, et d'en percevoir les amendes.

131. 2 août 1633 (7141). L'échevin de Craiova, Neagomir et le vieux Pană vendent au *postelnic* Ionașco de Cornet un terrain en lanrière (*funie*), sans serfs, à Bulzești.

132. 5 août 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Snagov le village de Dobrușești, en l'exemptant de toute contribution et corvée.

133. 5 août 1633 (7141), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de La Sainte Trinité près Pîrvulești, une vigne exempte de redevances princières dans le vignoble de Tîrgoviște, ancien don du grand *vornic* Cîrstea et de sa femme Marie.

134. 8 août 1633 (7141). Le père Nistor vend au *postelnic* Andronie un terrain en lanrière (*funie*) à Boteni.

135. 8 août 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au grand spathaire Tudosie et à son fils, le *postelnic* Preda, un sixième du village Roșiul, acheté aux descendants de Stoica de Roșiul.

136. 10 août 1633 (7141), Bucarest. Le *dărăbanș* (soldat pédestre) Stoica, frère du prêtre Oprea, vend au *vistier* (trésorier) Dumitru Dudescul toute sa part de terre de Dudești en précisant qu'il ne s'asservit pas et qu'il reste exempt de la taille.

137. 13 août 1633 (7141), Bucarest. Le *postelnic* Negoiaș, fils du grand *voornic* Vintilă, cède à Vădislav de Belcin ses terres de Salcea et de Fintina du district de Mehedinți et reçoit en échange une terre à Corbi district de Vlașca.

138. 13 août 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab rend justice au village de Văcărești, du district de l'Olt, qui avait été assujetti abusivement par la famille du grand logothète Tudosie Rudeanul, et l'élibère.

139. 15 août 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confère au monastère de Mislea le droit de ramener ses serfs enfuis du village de Cobia.

140. 27 août 1633 (7141), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab autorise le *postelnic* Negoiaș, qui a obtenu par suite d'un échange une part dans le village de Corbi, de récupérer deux serfs qui se trouvent à Brinceni.

141. <Avant le 31 août 1633> 7141. Stanciul, fils du prêtre Ghin de Bujorani, cède au prêtre Pătru de Rimnic un terrain à Gilmea, que son père avait mis en gage.

142. <1-er septembre 1633> — 31 août 1634> 7142. Les six cojureurs médiateurs, désignés par le prince, jugent le différend entre le monastère de Mărgineni et les héritiers naturels du moine Theophil, qui avait fait des dons dans les villages de Virleți, de Vlădeni et autres, dépassant sa fortune personnelle.

143. <1-er septembre 1633 — 31 août 1634> 7142. Le voïevode Matei Basarab autorise le monastère de Mărgineni à prélever des redevances de quiconque laboure ses terres de Grămăditele et de Căpriorul, anciens dons de la nonne Marie et de Stan de Căpriorul.

144. <1-er septembre 1633 — 31 août 1634> 7142. Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni des terres à Virleți et à Vlădeni, ainsi que des vignes et des tziganes, qui lui sont revenus, après partage, fait par les cojureurs, avec les héritiers du moine Theophil (Tudor de Vlădeni).

145. Septembre 1633 (7142). Stana Roaba (l'Esclave), laisse à sa nièce Negrita sa part de la terre de Tebeasca, afin qu'elle pourvoie aux offices et charités usuels, après sa mort.

146. 8 septembre 1633 (7142). Băcilă s'asservit sans sa famille et seulement avec sa part de Drăgănești, au *postelnic* Mihai de Roata.

147. 8 septembre <1633>. Le spathaire Tudosie et son fils, le *postelnic* Preda, vendent le village de Vilcănești sur Mostiște au logothète Gherghe <Caridi>.

148. 10 septembre 1633 (7142), Vădeni. Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère d'Argeș la moitié des revenus princiers sur les salines d'Ocna Mică, réservant l'autre moitié au monastère de Dealul.

149. 10 septembre 1633 (7142), Galați. Le voïevode Matei Basarab confirme les exemptions accordées au village de Călimănești appartenant au monastère de Cozia.

150. 11 septembre 1633 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme, après litige, avec Negoiaș *postelnic* de Sărata, l'affranchissement de Rusul et de ses frères, anciens serfs de la princesse Stanca, et leur laisse toute liberté d'installation.

151. 14 septembre 1633 (7142). Messire Neagoe de Corșori vend à dame Maria le lot (*delniță*) de Manea Pîtpalac à Stănești.

152. 15 septembre 1633 (7142). Vlad, fils du prêtre Stoilă de Lăceni, vend toute sa part au logothète Bunea.

153. 18 septembre <1633>, Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au grand *vistier* (trésorier) Gligore et à son épouse Cherana une terre avec serfs à Poiana, achetée aux fils de Chiajna de Mănești. (Photocopie en annexe, pl. IX).

154. 26 septembre 1633 (7142). Le moine Theodosie, ses fils et son ancienne épouse, Anca, vendent à l'ancien grand *vornic* Hrizea leur maison de Fundeni ainsi que leur part d'un moulin.

155. 3 octobre 1633 (7142). Entente, sous serment, après litige, entre le monastère de Cozia et ses serfs de Studenița de respecter leurs obligations réciproques et de ne plus avoir recours à la justice.

156. 9 octobre 1633 (7142). Le voïévode Matei Basarab confère au monastère de Mislea le droit de prélever la dîme sur le poisson et „le sou“ de sa terre de Greaca, du district de Vlașca.

157. 10 octobre 1633 (7142). Tănase vend à Mihai une vigne à Cîmpulung.

158. 17 octobre 1633 (7142). Arbănaș et son frère Șerban vendent à Radul Răducii et à son frère Milea des terrains à Bărăști.

159. 25 octobre 1633 (7142). Le spathaire Vasile vend à Alexe de Pitești sa part d'une vigne en friche à <Izvorani>.

160. 1-er novembre 1633 (7142). Le *postelnic* Pavel accuse réception envers le monastère de Snagov d'une tzigane acceptée en échange de sa tzigane Rada, qui avait épousé un tzigane du monastère.

161. 14 novembre 1633 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère Molomoc le droit d'avoir une colonie franche près de ses moulins de Buzău.

162. 15 novembre 1633 (7142). Le *vornic* Ivașco de Rătești constitue, au moment de sa mort, la dot de sa fille Vlădaia.

163. 17 novembre 1633 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme au second *vistier* Gherghe et à sa femme Sofica, le village de Jigorani, qu'il avait auparavant autorisé à s'affranchir en tant que *dărăbanți* (soldats à pied) et *călărași* (soldats à cheval), mais avait été à nouveau asservi.

164. 17 novembre 1633 (7142). Le voïévode Matei Basarab autorise le *sulger* Tudoran à prendre sur les tziganes du spathaire Vasile une famille égale à celle qu'il lui avait vendue, sans la lui livrer, les tziganes se trouvant en Transylvanie.

165. 21 novembre 1633 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme au second *vistier* (trésorier) Gherghe et à sa femme Sofica le village Vilcănești sur Mostiște, district d'Ilfov, acheté au grand spathaire Tudosie et à son fils, Preda *postelnic*.

166. 22 novembre 1633 (7142), Brîncoveni. Sfeia et son fils Crăciun vendent au *postelnic* Radul leur part de terre à Bîrza de Jos.

167. 24 novembre 1633 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *sutaș* (capitaine) Voia de Râsciori, district de Ialomița, des terres achetées à Căzănești de Sus (Haut) et (Bas) Căzăneștii de Jos.

168. 26 novembre 1633 (7142). Moga et son fils Ion s'asservissent au logothète Bunea Grădișteanu avec leurs lots de Brănești, du district de Dîmbovița. (Photocopie en annexe, pl. X).

169. 27 novembre 1633 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab fait don du village de Dedulești près Tîrșor, aux *iuzbași* (capitaines) Chivul et Stan.

170. 29 novembre 1633 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme, après jugement, à Radu, fils de Radu Praja, la moitié des terres de Bălțați, Măgureni et Poeni ayant appartenu à son frère Drăghici, l'autre moitié étant héritée par son autre frère Dragoslav.

171. 10 décembre 1633 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab mande au *stolnici* et aux *vameși* (collecteurs) de ne pas toucher aux revenus et à la dîme sur le poisson provenant de la partie des étangs de Gurguiati, de Vărăști et du Sticleanul qui appartenait au monastère de nonnes de Viforita.

172. 11 décembre 1633 (7142). Stan et Bulea du village de Fundeni vendent à Necula, neveu du *postelnic* Radul de Potoceni, des vignes dans la vignoble de Zorești.

173. 14 décembre 1633 (7142). Radul, fils de Voicilă, offre au *vorinic* Tudor de Rătești et à sa femme Sava, toute sa terre de Păcureni et une terre en lanière (*funie*) avec moulin à Păcălești et reçoit en échange un cheval.

174. 15 décembre 1633 (7142), Bucarest. Avram et ses fils s'asservissent au grand *armaș* Dragomir, avec leur terre de Vaideii.

175. 19 décembre 1633 (7142). Le *vorinic* Preda, fils du *postelnic* Radu de Balomirești, vend au *piar* Mitrea et à sa femme Neacșa de Mușetești, quatre serfs avec leurs lots (*delnițe*) de Năprteni près Mușetești.

176. 23 décembre 1633 (7142). Stanca vend au prêtre Vancea un verger à Piscul Runcului pour satisfaire aux dépenses occasionnées par le décès de son frère Albul.

177. 28 décembre 1633 (7142). Le voïévode Matei Basarab autorise le village de Rucăr à se racheter de chez les petites filles de Michel le Brave, Elina et Buica, leur affranchissement antérieur n'étant pas valable.

178. 29 décembre 1633 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second trésorier Gherge et à sa femme Sofica des serfs à Jigorani, qui avaient espéré pouvoir s'affranchir en servant aux armées.

179. 31 décembre 1633 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *vorinic* Iordache de Glăvănești < de Cozlegi > des terres achetées à Bertești, Brebu, Dobroteni et autres, ainsi que des tziganes et des maisons à Bucarest et à Tîrgoviște.

180. < Janvier — août > 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme à Dan Botușariul et à son frère Dumitru une terre achetée à Budurești.

181. 2 janvier 1634 (7142). Radul, sa femme et ses enfants vendent au trésorier général (*mare vistier*), Gligore, leur terre avec serfs et des vignes à Săteni. (Photocopie en annexe, pl. XI).

182. 4 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab met le monastère de Brădet sous l'obédience de celui d'Argeș, en le faisant *metoh*.

183. 6 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab, assisté par le *sobor* — grande assemblée — de tous les hauts prélats, des hégumènes et des boyards, nomme à vie hégumène du monastère de Govora, Meletie Macedoneanul (Le typographe) et exempte de toute contribution et corvée le village de Govora ainsi que les serfs d'autres villages et les *lăturași* qu'il y a instalés.

184. 10 janvier 1634 (7142). Le paharnic (échanson) Stoica, fils de Vilcul de Dragomirești, vend au *postelnic* Constantin cinq *pogoane* (arpents) de vigne dans le vignoble de Loloști.

185. 11 janvier 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère d'Argeș la moitié des revenus princiers sur la saline d'Ocna de Tîrgoviște.

186. 11 janvier 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confère au monastère de Govora, après jugement, le droit de reprendre le village de Nănăşeşti, pris contre son gré, en échange à celui de Buneşti, par l'ancien grand logothète Vlad Rudeanul.

187. 12 <janvier — avril> 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme en trésorier général (*mare vistier*) Gligorie et à sa femme Cherana plusieurs lots (delnişe) à Săteni, district de Dîmboviţa, achetés à Vişa et à son fils.

188. 13 janvier 1634 (7142). Oprea de Seaca dispose de la moitié de son bien en faveur de la Patriarchie de < Jérusalem >, par l'entremise de l'intendant prêtre Filotei, afin d'assurer ses vieux jours et ses requiem; l'autre moitié revient à son fils.

189. 13 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à nouveau les anciennes donations faites au monastère de Bistriţa: les étangs de Balta Albă et de Celeiul et les revenus princiers du vignoble d'Ocna Mare, que les princes de souche étrangère n'avaient plus respectées.

190. 14 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le moine et logothète Lazăr de Goruneni vend au grand portier (*portar*) Calciul et à sa femme Vasilie sa part de Goruneni, du district de Vlaşca.

191. 15 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab, confirme, après jugement, au logothète Ianiu d'Odobeni une terre à Deduleşti, ayant vigne et moulin, qui lui avait été donnée par l'ancien <grand> *vornic* Cîrstea.

192. 15 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Lefter d'Odobeni une part de terre à Deduleşti.

193. 20 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab fait don du village Izvorul Alb, au chef des couriers (*vătaf de aprozi*), Ionaşco de Vardeniţa, pour services rendus à la guerre.

194. 21 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au négociant Dima une vigne et un terrain à Săseni, achetés à Dragul et à son frère le moine Calivit, du temps du voïévode Leon.

195. 22 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au prêtre Costea de Piteşti un lot de terre (*delnişă*) sans serfs à Izvorani, acheté à Despa, veuve du *vistier* Muşat et à ses enfants.

196. 22 janvier 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère Vieroş, après litige avec l'ancien grand ban, Radul Buzescul, une part du village de Dobruşa, ancienne donation du *postelnic* Danciul.

197. 29 janvier 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab oblige des gens de Polovragi, opposants des boyards de Pîrîiani, à se rendre au conseil princier.

198. 30 janvier 1634 (7142). Le *postelnic* Şteful de Tămăşeşti et sa femme Neacşa vendent à Ion Vrabie leur terre de Cîrsteianeşti y compris un serf avec son lot (delnişă) et ses achats.

199. 12 février 1633 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère Radu Vodă des tziganes don d'Apostol du temps où il était le *ceauş* Curt Salam et, en tant que renégat, n'avait pas le droit d'avoir de biens au pays.

200. 15 février 1634 (7142). Pătraşco de Bucşani et son épouse Maria vendent à l'ancien grand *sulger* Tudoran un tzigane enfui en Turquie; la vente étant conditionnée par le retour du tzigane avant la moisson.

201. 15 février 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second *vistier* (trésorier) Radu <Cocorăşcul> des terres avec serfs à Măneştii de Sus et à Cătun, district de Dîmboviţa.

202. 19 février 1634 (7142). Le voïevode Matei Basarab autorise, après jugement, le monastère Radu Vodă à détruire le barrage établi par le *comis* Ionaşco en amont des moulins du monastère, à Glina.

203. 23 février 1634 (7142). Le logothète Drăghici vend au *postelnic* Neagul, et à ses frères Gherghe et Antonie < le future voïevode > sa part de terre à Popeşti (Photocopie en annexe, pl. XII).

204. 23 février 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au capitaine Dobre de Buneşti des terres achetées à Pepeneşti et Coroteni.

205. 24 février 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab autorise le spathaire Drăghici et le *postelnic* Fota à reprendre en servage les serfs de Cioceni, bien doté de leur mère Elina, que le prince avait aliénés, croyant qu'ils appartenaient à leur père le < rebel > logothète Papa. Les paysans perdent leurs frais d'affranchissement.

206. 25 février 1634 (7142). Le voïevode Matei Basarab confère à Stanciu *postelnic* de Piriiani et à ses frères le droit de récupérer les serfs de Polovragi enfuis dans d'autres villages et mande aux gardes-frontière de les empêcher de passer la montagne.

207. 25 février 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au *postelnic* Stanciu de Piriiani et à ses frères, ainsi qu'à son cousin Martin le village de Polovragi, après litige avec Ion et Bunea, qui s'étaient rendus maîtres du village en soutenant abusivement avoir le même ancêtre, Zamona.

208. 26 février 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab permet au village de Vlădila, qui avait été asservi par le trésorier Necula, de s'affranchir et garde le prix du rachat, pour se dédommager des préjudices que lui avait causés Necula avant son avènement.

209. <1-er mars> 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au *postelnic* Ilie des achats faits à Săcuiani, district de Dîmboviţa, sous le règne d'Alexandre l'Enfant.

210. 3 mars 1634 (7142), Bucarest. Ianiu de Cornăţel, ayant acheté le village de Futeştii sur Mostişte, sans tenir compte du droit de préemption du second trésorier Gherghe, s'entend à l'amiable et lui en cède la moitié.

211. 3 mars 1634 (7142), Tîrgovişte. Stoica Boteanul de Mogoşani et ses frères échangent avec Stoian et Alexandru, un lot de Jugur pour un autre à Mogoşani.

212. 8 mars 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère d'Izvoranu, fondation de l'ancien métropolitain Luca, ses privilèges, en tant que monastère princier.

213. <8 mars> 1634 (7142). Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni d'anciennes donations à Tătarul et à Măgurele, et menace ceux qui oseraient retenir les dîmes au monastère.

214. 9 mars 1634 (7142). Pătraşco de Bucşani vend au *paharnic* (échanson) Iane une tzigane.

215. 11 mars 1634 (7142), Stroeşti. Dirjilă, Groza et d'autres paysans libres de Stroeşti vendent au *postelnic* Udrea la part de Drăgan pour lequel ils sont poursuivis.

216. 11 mars 1634 (7142). Le *paharnic* Tănăsie de Bărbăteşti et ses fils vendent au *vătaf* Vintilă une terre à Berciugov.

217. 11 mars 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab fait don au logothète Radul de Desa, du village de Găureni, district de Dolj, qui jadis avait appartenu à son oncle Băluţă.

218. 12 mars 1634 (7142). Le logothète Stoica laisse à sa mort à son neveu l'aga Gherghe, une terre à Drăghineşti du district de Vlaşca.

XLIV

219. 14 <mars> 1634 (7142). Radul Minie vend à Ivan de la ville de Pitești un terrain à Gura Zlăpiei.
220. <Avant le 17 mars 1634>. Nistor laisse à sa fille, Măria la moitié de sa terre de Bunești, ainsi qu'une vigne.
221. 17 mars 1634 (7142). La fille du prêtre Dumitru de Sevestreni, Chera et son mari Stănilav rachètent une vigne à Bunești, qui avait appartenu à leur père.
222. 18 mars 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab mande aux collecteurs du gué de Nicopole et de Zimnicea, qui ont acheté le fermage des étangs, de respecter celui de Paraipani appartenant au monastère Radu Vodă et qui n'a pas été compris dans le bail.
223. 20 mars 1634 (7142). Negre du village de Joseni vend au *postelnic* Radul <Cîndescul> une vigne dans le vignoble de Cîndești.
224. 26 mars 1634 (7142). Gherghe, Elina et Dobra vendent au *postelnic* Jipa la part de leur oncle Balco à Vernești.
225. 31 mars 1634 (7142). Iane le changeur de Bucarest vend au logothète Radul Dudescul une terre à Cojești, district d'Ilfov, qu'il avait achetée à Coman de Cojești.
226. 2 avril 1634 (7142). Marco et Rada vendent leurs parts de Carcadulea au capitaine Lupul.
227. 2 avril 1634 (7142). Sofica et son fils Furdui vendent à l'ancien grand spathaire Miho toute leur terre de Fundeni.
228. 10 avril 1634 (7142). Stanciul, fils du prêtre Minea, vend à Stamate de Pitești sa part - un tiers - d'un terrain en lanière (*funie*) à Slătioară.
229. 10 avril 1634 (7142). Voicu *bașa* vend à Miho, fils de Geaimi, un magasin à Bucarest, auprès de celui du logothète Para.
230. 10 avril 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confère au monastère de Mărgineni le droit de prélever les dîs et les redevances de sa terre de Moșeștii Pistruiului, district de Slam Rîmnic, don du grand ban Mihalcea.
231. 11 avril 1634 (7142). Vladul, fils de Manea Drujoiu, vend au capitaine Lupul toute sa terre de Carcadulea, du district de Săcuieni.
232. 11 avril 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab enjoint aux paysans de Turceni d'obéir au monastère de Tismana, auquel le village, serfs compris, avait été fait don, jadis, par le grand ban Pîrvul Craiovescul.
233. 12 avril 1634 (7142). Le *clucer* Preda de Bîrsești vend au logothète Danciul de Pîrîiani plusieurs terrains en lanière (*funii*) à Baia de Fier, serfs compris.
234. 13 avril 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confère au monastère d'Argeș, secondé par un officier princier, le droit de ramener ses serfs enfuis.
235. 13 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second trésorier Radu un quart du village de Cetățeni, district de Mușcel et Pădureș, acheté avec serfs.
236. 15 avril 1634 (7142). Pădure élibère du servage Brașov avec son lot <de Bărbulețu>.
237. <16> avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab défend, après jugement, aux *cămărași* (directeurs des salines) d'Ocna Mare d'employer aux travaux des mines les serfs de Șăoașu, qui dépendent uniquement du monastère de Bistrița et n'ont pas à obéir aux échevins de la ville.
238. 19 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab reconnaît, après jugement, au monastère de Tutana, la possession de la moitié du village de Mogo-

șești, l'autre moitié revenant au monastère de Codmeana, qui avait des prétentions sur tout le village.

239. 20 avril 1634 (7142). Dragomir Gîrjă de Trestiiani vend au *postelnic* Sava de Negoști un „*moș*“ (un „ancien“, une part d'un village) à Trestiianii de la Cîmp, district de Săcuieni.

240. 20 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au marchand Ianiu plusieurs terres, serfs compris, achetées à Tătărani et à Căpriorul, district de Dîmbovița.

241. 20 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab exempte des obligations, incombant aux *plăieși* (montagnards, gardes-frontière), le *pircălab* Mihăilă du village de Poenari, serf du monastère de Vieroș.

242. 20 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme a Stan, au prêtre Teodosie et a son frère Ivănuș, des terrains et des vignes, hérités et achetés à Bișcenii de Jos et à Fințești.

243. 21 avril 1634 (7142). Radu et Trăistrăe du village de Pătirlage vendent au prêtre Mihai un *pogon* (arpent) de vigne en friche (à Zorești).

244. 23 avril 1634 (7142), Bucarest. Le monastère d'Aninoasa et le logothète Dragul de Cislău tombent d'accord, par suite des exhortations des cojureurs, pour la possession d'une terre à Cislău.

245. 25 avril 1634 (7142). Le voïevode Matei Basarab juge en faveur du monastère de Vieroș le litige de servage soulevé par trois serfs de Mărăcineni.

246. 25 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme, après jugement avec cojureurs, au monastère de Vieroș plusieurs serfs, qui contestaient s'être trouvés à Poenari lors du „servage de la glèbe“ édicté par Michel le Brave.

247. 28 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au logothète Dragul et à son oncle Stroe la possession, en commun avec le monastère d'Aninoasa, du village de Cislău, district de Săcueni ainsi que des tziganes et des vignes à Proșca et à Albești.

248. 28 avril 1634 (7142). Le voïevode Matei Basarab confirme l'état de paysans libres à tout le village de Gureni, après litige avec le logothète Miloș qui soutenait que son oncle le trésorier général (mare vistier) Stoica les avait asservis.

249. 29 avril 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme à Maria, fille du logothète Stoica de Fărcaș, des serfs de Bărcănești, après litige de servage ainsi que des tziganes.

250. 1-er mai 1634 (7142), Bucarest. Stanca, veuve de l'aga Neagul et ses fils, le *comis* Coman, le spathaire Andrei, Pătrașco et Mihai vendent à l'ancien second trésorier Gherghé une vigne avec maison, verger et caves dans le vignoble de Tîrgoviște. (Photocopie en annexe, pl. XIII).

251. 1-er mai 1634 (7142), Bucarest. Le grand *clucer* Nedelco, le grand *stolnic* Vasilie, le prêtre Borcea et d'autres boyards témoignent des dernières volontés du logothète Gherghé au sujet du partage de sa fortune et de l'affranchissement des serfs de Măgureni.

252. 5 mai 1634 (7142). Le voïevode Matei Basarab exempte de contributions et de corvées certains des gens de Cîrstianești du monastère de Rîncăciiov, afin de pourvoir aux besoins du monastère.

253. 5 mai (1634—1635), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au second *vornic* Tudor de Rătești des terres à Rătești, Slăvești et autres, après litige avec

les hongrois Dațău Laslo, Harco Martin et Doboș Franți, recommandés par le prince de Transylvanie.

254. 6 mai 1634 (7142). Gîrbu et son frère, Gherghe vendent au capitaine Lupu la moitié du village de Glaveș, district de Săcuieni.

255. 6 mai <1634>. Brata et Flama vendent au capitaine Lupul, toute leur part de Glaveș, au district de Săcuieni.

256. 6 mai 1634 (7142). Le moine Sofronie de Gomoești fait offrande au prieuré de Rătești d'un lopin de terre à Gomoșeti et de deux arpents (*pogoane*) de vigne à Mușcel.

257. 6 mai 1634 (7142), B u c a r e s t. Le voïévode Matei Basarab confirme à dame Marga des vignes, des tziganes et d'autres biens, laissés par son mari le *paharnic* Lazăr après litige avec son beau-frère.

258. 7 mai 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab autorise Neofit, hégumène du monastère de Menedic, de reprendre le *stihar* (sorte d'aube) pris par le prêtre Toma.

259. 7 mai 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme à Socol de Văleni une terre, un *moș* (un ancien) achetée à Voica; litige de préemption avec les cousins de Voica, Vocea et Oprea.

260. 9 mai 1634 (7142). Billet princier nommant six grands boyards cojureurs, accordés au monastère de Bistrița et au grand *comis* Buzinca en litige pour le village de Gîndeni.

261. 10 mai 1634 (7142), B u c a r e s t. Six grands boyards nommés par le voïévode jugent et rendent au monastère de Bistrița le village de Gîndeni, detenu par les descendants de Drăgușin *ban* et de Mitrea grand *vornic*.

262. 10 mai 1634 (7142), B u c a r e s t. Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Pirvul Dolofan de Stoenști plusieurs terrains achetés à Berislăvești et Stoenști ainsi que des tziganes et tranche le litige qu'il avait au sujet d'un terrain obtenu par affrètement.

263. 10 <mai 1634 — décembre 1635>, B u c a r e s t. Le voïévode Matei Basarab confirme au *ptrcălab* Necula de Glogova des vignes à Cilcești et à Racoți et des tziganes, après litige avec Lupul Subțirele.

264. 11 mai 1634 (7142). Ion fils de Bodea, vend à Stanciul de Vernești un terrain à Sărulești.

265. 11 mai 1634 (7142). Vintilă de Bucu dote sa fille Tudora à Pupezeni et à Bucu.

266. 11 mai 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab mande aux garants de Pardos de Rădulești de vendre ses biens jusqu'à concurrence de la somme empruntée au marchand Jipa.

267. 12 mai 1634 (7142), B u c a r e s t. Nedelco, ancien grand *paharnic* (échançon) et sa femme Frujina de Bucov vendent au *vornic* Iordache un terrain avec cave dans le Tîrgul de Sus (Haut bourg) de Bucarest.

268. 12 mai 1634 (7142). Tudoran vend à son beau-frère Manu et à Dragomer les parts de Stoen, du prêtre Oprea et autres à Lăzărești.

269. 13 mai <1634, Cîmpulung>. Le bourgmestre, les echevins, les prêtres et les anciens de la ville de Cimpulung demandent au voïévode de juger le litige opposant <Pribeag> Șimon de Transylvanie au monastère de Brădet, au sujet de tziganes.

270. 13 mai 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab autorise le second *sulger* Andrei à racheter une vigne de Copăcel, vendue à son insu par Chisar *paharnic* Rudeanul à Micul.

271. 13 mai 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab rend, après jugement et témoignage des cojureurs, au monastère de Bistrița, le village de Gîndeni, qui avait été pris abusivement par Drăgușin *ban* et le grand *cornic* Mitrea.

272. 15 mai 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second *cornic* Stan et à son épouse Anca, fille du grand logothète Tudosie, deux serfs, qui faisaient partie de sa dot et ne lui avaient pas été remis.

273. 18 mai 1634 (7142), Tîrgoviște. Pribeag Șimon <de Transylvanie> vend au *sulger* Tudoran une tzigane.

274. 20 mai 1634 (7142), Bucarest. Le bourgmestre Dumitru et les échevins de Bucarest confirment au *vătaf* Stanciul et à sa femme Mania l'achat de deux terrains avec maisons, sis près le monastère Sărindar.

275. 20 mai 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confère à Anca, veuve du postelnic Mihail de Văleni, après litige avec sa bru Grăjdana, le droit de disposer de sa dot et du tiers des biens acquis après son mariage, soit par son mari, soit par son fils décédé Radu.

276. 20 mai 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab affranchit du servage ses fidèles serfs: le second *comis* Stan, son frère Țamblac, ainsi que leurs proches de Băilești en récompense de services rendus en exil.

277. 22 mai 1634 (7142). Miho, frère de Chircă de Păușești, vend au logothète Sima deux *fălci* de terre à Crînguri.

278. 22 mai 1634 (7142). L'armaș Radu met en gage un garçon tzigane en place d'une tzigane qu'il reconnaît devoir à l'évêché de Buzău. (Photocopie en annexe, pl. XIV).

279. 25 mai 1634 (7142). Dragoslav vend au prêtre Ivan un *codru* de terrain à Frumușălu.

280. 25 mai 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Datco Robul la part qui lui revient à Stănimirul de Jos, après jugements - à cojureurs-répétés sous trois princes.

281. 25 mai 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Oancea de Scovîrdeni sa part à Stănimirul de Jos et maintient le jugement des 12 cojureurs, corroboré par 24 en sauvegardant la part qui revient aux parents pris par les turcs en servage.

282. 28 mai 1634 (7142). Le logothète Bratul vend au *cornic* Neniul, messenger moldave, deux tziganes enfuis en Moldavie parmi les tziganes princiers.

283. 28 mai 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab exempte de plusieurs redevances le monastère de Motru.

284. 30 mai 1634 (7142). Vina, veuve du *comis* Toma lègue à leur fils Mihai le village de Viltureni, en précisant que les serfs n'ont rien à revendiquer.

285. 31 mai 1634 (7142). Dame Despina et son époux Dumitrașco vendent aux *postelnici* Radu, Gherghe, Negoită et à leur frère Moise une terre à Cîndești, se réservant un emplacement pour moulin. (Photocopie en annexe, pl. XV).

286. 31 mai 1634 (7142), Tîrgoviște. Pribeag Șimon de Sevestreni, à Făgăraș vend au *sulger* Tudoran de Vlădești une famille de tziganes.

287. 31 mai 1634 (7142). L'évêque Efrem de Buzău juge - à la demande du prince - le litige opposant Dragomir et Buzea de Rătești au capitaine Radu de Dălbănești dont les moulins, établis en amont, font inonder celui de Buzea.

288. 3 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Radul Dudescul, fils du trésorier principal Dumitru, des terres achetées à Săcuiani et Cojești, du district d'Ilfov, ainsi qu'une famille de tziganes musiciens.

289. 5 juin 1634 (7142). Hrizul vend à Ghinea de Turburea une terre à Mnacile.
290. 5 juin 1634 (7142). Mircea vend à Ghinea de Turburea une terre à Mnacile.
291. 5 juin 1634 (7142). Oprișea Zgăba vend à Ghinea de Turburea deux emplacements à Coasta lui Mihaiu et à Mnacile.

292. 6 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme à Stanca, fille du logothète Oprea de Rătivoești et à ses fils, ses biens dotaux de Bădeștii et les terres achetées par elle et son mari, Dima le grec, a Brătianii de Sus et Negreni.

293. 7 juin 1634 (7142). Quatre boyards délimitent en assemblant, la part que Mihai de Comanca avait en indivision avec le monastère de Cozia à Frăsinet.

294. 8 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme à Neacșa, veuve du grand logothète Gherghe, des tziganes, après litige avec Vladul, qui n'ose plus soutenir sa requête.

295. 11 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme à l'église princière (*Biserica Domnească*) l'Annonciation le terrain où s'était élevée l'église des princesses Stana et Maria, détruite pendant l'occupation de Sinan pașa.

296. 11 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme, après jugement, au monastère Radu Vodă des serfs de Critinești, qui avaient essayé à maintes reprises de s'affranchir en affirmant avoir été pris en esclavage par les turcs.

297. 12 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab autorise le monastère de Mislea à ramener les serfs de Pisculești, qui avaient « déguerpi », fussent-ils même établis dans des colonies franches ou dans des villes, à condition qu'ils se fussent enfuis après l'édit du « servage de la glèbe ».

298. 13 juin 1634 (714<2>), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme, après jugement, l'état de paysans libres au villages d'Oteșani, district de Vilcea, abusivement assujetti par Oprea logothète de Șirineasa pour prêt de blé.

299. 18 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab impose au village de Cretinești, tant aux paysans libres, qu'aux serfs du monastère Radu Vodă la garde de Neacșu, qui à été châtié et mis à l'amende pour avoir essayé par des mensonges de s'affranchir.

300. 20 juin 1634 (7142). Le monastère de Ciolanu, d'accord avec les descendants des fondateurs, vend aux boyards de Cîndești sa terre du même village en se réservant l'emplacement nécessaire à un moulin, qu'il fait construire du produit de la vente.

301. 20 juin 1634 (7142). Le moine Teodosie affrère le spathaire Miho, afin d'assurer l'entretien d'une église qu'il a élevée dans la forêt de Grădiștea.

302. 20 juin 1634 (7142). Engagement pris par plusieurs villageois de Vărăști de rembourser à terme toute la somme avancée par le trésorier Gherghie à tout le village, pour la dime du miel.

303. 20 juin 1634 (7142). Le moine Vasilie et son frère Mihail vendent à Radul *postelnic* < Cîndescul > et à ses frères une vigne et un terrain à Cîndești.

304. 23 juin 1634 (7142). Stoica est obligé par jugement à rembourser l'argent de la vente faite au capitaine Radu de Furești, à l'insu de Buzea de Rătești, qui a droit de préemption, et de vendre à ce dernier la part de moulin de Dedulești, objet de la vente.

305. 23 juin 1634 (7142). Văsiu, fils d'Oprică de Creața vend au *paharnic* (échançon) Para le tiers d'une *funie* (terrain en lanière) à Șerbănești, district de Dimbovița.

306. 24 juin 1634 (7142). Paisie et son fils Anghel de Mihăești cèdent la part qu'ils avaient dans la lanière (*funie*) de Preda à Șerbănești au prêtre Eremia, avec obligation pour l'acquéreur d'acquitter une dette envers Iova.

807. 24 juin 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab rend, après jugement, au monastère de Govora les village de Cerneți, Medvejdea, Bălotești, Curiacea et Malovățul ainsi que des tziganes, anciens dons du *postelnic* Udriște de Drăgoești, que les Buzescu avaient accaparés.

808. 24 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab, confirme à Radu de Cegani l'affranchissement obtenu, sans terre, de chez le *paharnic* (échanson) Stoica, fils du *clucer* Vilcul de Dragomirești.

809. 24 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au comis Tudor d'Izvor des terres achetées à Băldești, une vigne à Călinești, ainsi que des asservissements obtenus à Silișteni, Ciuturești et Ghimpați.

810. 28 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab exempte de la dîme sur le vin, du *perper* et du *poclon* (cadeau) les vignes du monastère Coșuna de: Bucovăț, Smîrdeșteți, Pleșoi, Radovan et Șitoaia.

811. 28 juin 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab restitue au monastère de Govora — en annulant vente et échange — le village de Nănășești, qui était entré dans le domaine des boyards Rudeanu.

812. 29 juin 1634 (7142). Le capitaine Răzvan reconnaît que le tzigane Radu Guza ainsi que les fils issus d'une union avec une de ses tziganes, appartiennent au monastère de Bistrița.

813. 29 juin 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab donne pleins pouvoirs au monastère de Bucovăț de prélever ses dîmes du village de Povarul, du district de Dolj.

814. 1-er juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab mande aux *birari* (collecteurs de la taille) de ne pas demander le *galben' de fum* (ducat pris par chaumière) et le *bir moldovenesc* (taille moldave) aux gens de l'évêché de Buzău, sis près l'évêché, ainsi qu'à ceux de Găvănești.

815. 2 juillet 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab autorise, après jugement, Duca *legănarul* (le carrossier) à reprendre deux enfants tziganes, qui se trouvent l'un chez le logothète Tatul, l'autre parmi les tziganes princiers de Cîmpulung.

816. 6 juillet 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab ordonne au village de Crătunești de faire déménager toutes les aires, tant celles des paysans libres, que celles des serfs, près le village, afin que tous supportent pareillement les charges leurs incombant envers les voyageurs.

817. 6 juillet 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab remet dans ses droits à Călinești, Vlasie, fils d'Oprea, après contestation des vendeurs.

818. 8 juillet 1634 (7142). Six boyards arpenteurs jugent des parts qui reviennent au monastère de Brîncoveni et aux paysans libres de Svinteaști à Potlogi, et les délimitent.

819. 10 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le *sulger* Petre, le *postelnic* Matei et Jipa de Vernești échangent des tziganes afin de ne pas dissoudre les familles tziganes, par respect pour la « loi du pays ».

820. 10 juillet 1634 (7142). Le monastère de Govora reçoit un terrain donné au prêtre Duca par le *portar* Radu.

821. 10 juillet 1634 (7142). Le métropolite Grigore remet à neuf le monastère Stelea, soumis au monastère Ivir du Mont Athos, et le dote de tziganes, de boutiques, de caves < pour la vente du vin >, d'une vigne et autres.

822. 10 < juillet > 163< 4 >, Bucarest. Le métropolite Grigore, les évêques, les hégumènes, ainsi que tout le *sobor* (assemblée ecclésiastique) reconnaissent que

L

le monastère du spathaire Stelea, restauré par les soins du métropolite, est soumis au monastère Ivir du Mont Athos.

823. 10 < juillet > 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère Ivir, du mont Athos, la soumission du monastère Stelea de Bucarest, faite par son fondateur, le spathaire Stelea et par le métropolite Grigore, après réstauration du monastère, qui avait été détruit par les turcs.

824. 11 juillet 1634 (7142). Stan, fils de Costea du village de Brănești et son fils Vlad, s'assujétissent au logothète Bunea.

825. 11 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à dame Mariia, veuve du grec Iane de Pitești et à son fils Ivan, un emplacement de moulin à Eșciori sur l'Argeș, après litige avec le monastère de Tutana.

826. 11 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Badea, fils de Zlata et du *postelnic* Mlinea et à Stan, fils de Neaga, leurs terres de Golești, après litige avec leur oncle Staico.

827. 15 juillet 1634 (7142). Le logothète Ionașco, sa femme Tudora et d'autres vendent au prêtre Vancea leur terre de Bogdănești.

828. 15 juillet 1634 (7142), Drăgoești. Sima, < veuve du grand *stolnic* Stroe >, rend témoignage au sujet des villages et des tziganes laissés par le *postelnic* Udriște de Drăgoești au monastère de Govora.

829. < Après le 15 juillet 1634. Sima « *stolniceasa* » témoigne à nouveau au sujet de la donation faite par Udriște de Drăgoești au monastère de Govora.

830. 15 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab rend aux fils de Stanciu Cepariu les villages d'Ohnești et de Bănești, district d'Argeș, que Marica d'Albești avait obtenus par suite de déclarations mensongères.

831. 16 juillet 1634 (7142). Dame Stanca de Voila, en Transylvanie, et son fils Manul vendent un tzigane au monastère d'Argeș.

832. 18 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *cehodar* (cordonnier) Spahiul et à ses frères une vigne à Vilsănești détenue injustement par la *paharnic* (échanson) Stănciucul.

833. 20 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le métropolite, les évêques et six grands dignitaires jugent le litige opposant les fils de logothète Stanciu Cepariul, Dumitrașco et Ivașco, à Maria d'Albești, fille de l'ancien grand ban Mihalcea.

834. 21 juillet 1634 (7142). Mihalcea et ses frères vendent à Brătianu 20 arpents de terre à Mierlari, district de Ialomița.

835. 25 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à son monastère de Brîncoveni la délimitation établie par les boyards arpenteurs à Potlogi.

836. 25 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Radul, fils du logothète Dumitru de Piscani, après litige avec ses frères utérins, trois serfs et un tiers de la terre de Românești, laissée par sa mère en compensation des biens dilapidés par son beau-père, Badea de Românești.

837. 25 juillet 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab exempte des contributions et corvées habituelles le village de Rucăr et lui accorde une contribution fixe annuelle, afin qu'il puisse satisfaire aux obligations qui lui incombent de par sa position à la frontière du pays.

838. 26 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab exempte le village de Dragoslavele, sis à la frontière, sur la grande route de Brașov, des contributions habituelles et lui laisse en charge la garde de la douane et des montagnes.

339. 28 juillet 1634 (7142). La nonne Magdalena, fille du grand ban Mihalcea de Cocorăști, fait don au monastère de Viforita, où elle a pris le voile, de deux familles de tziganes.

340. 30 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second trésorier Radu les terres de Cocorăști et de Stoenestii de Jos achetées à la nonne Marica <Magdalena> et lui confère le droit de ramener les serfs enfuis.

341. 30 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab mande aux *dijmari* (collecteurs) des districts de Gorj et de Mehedinți d'avoir à respecter les exemptions accordées au monastère de Tismana pour plusieurs villages.

342. 30 juillet 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère de Tismana le village de Turceni, ancienne donation du ban Pîrvul < II Craiovescul >.

343. 1-er août 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme les exemptions accordées par les princes précédents au monastère de Colentina < Plumbuita > pour les serfs qui se trouvent aux alentours du monastère.

344. 3 août 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au grand *vornic* Ivașco les donations faites par Stanca, fille de Borcea de Slătioare, à Ojogeni, Slătioarele de Jos et Mărați, par suite d'une entente survenue entre eux.

345. 3 août 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confère, après jugement, au logothète Sima, le droit de garder les vignes achetées à Radu Cotorga à Ciinești et Mănăilești.

346. 5 août 1634 (7142). Le spathaire Vasile vend au logothète Radu Dudescul une part délimitée à Stănești.

347. 5 août 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme au second trésorier Radu, la moitié du village de Cocorăști, et une terre à Stoenestii de Jos, achetées à la nonne Marica; ainsi que des tziganes.

348. 6 août 1634 (7142). Voica, fille du trésorier Radu <de Cepturoaia>, fait don du village de Broșteni, sans serfs, au monastère de Căluui où elle demande à être enterrée.

349. 7 août 1634 (7142). Belciu, fils de Colțea de Horezu vend une terre à maître Vosi et à son fils Grade.

350. 7 août 1634 (7142). Ghiorma de Glaveș vend au capitaine Lupul de Lapoș un terrain à Cîrnitură.

351. 10 août 1634 (7142), Bucarest. Les grands dignitaires témoignent pour les possessions du *clucer* Barbu de Poiana dans les villages de: Almăj, Scorila, Măilat, Pîrvu et autres; ses titres de propriété ayant été détruits lorsque les brigands ont pillé sa maison et tué sa femme.

352. 12 août 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au prêtre Neniță de Fundeni le village de Găujani du district de Rîmnicul Sărat et del Brăila, qui a été abandonné par les paysans libres, par suite d'une forte *dușegubină* (amende pour meurtre) fixée, que le prêtre Neniță a acquittée.

353. 15 août 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *clucer* Barbu de Poiana les villages de Poiana, Almajul, ainsi que d'autres terres et des tziganes, ses anciens biens, dont les actes ont péri lorsque sa maison a été pillée par les brigands.

354. 15 août 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme au monastère < Sainte Cathrine > des terre à Jugureni et Dragomirești.

355. 19 août 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab donne le droit au *postelnic* Iacov de Cernaia d'acheter une tzigane, appartenant aux boyards de Mihăești, épousée par l'un des tziganes du *postelnic*.

356. 20 août 1634 (7142). Stanciu de Sărdănești vend à son neveu, Badea, la part d'Ivana de Girbovi qu'il avait rachetée au *paharnic* (échanson) Gherghe.

357. 25 août 1634 (7142). Sava de Văcărești fait échange de tziganes avec le ceauș Neacșu pour respecter l'unité du foyer.

358. 26 août 1634 (7142). Le voïévode Matei Basarab confirme le partage fait par l'hégumène Grigore et le *vornic* Stanciu de Sălătruc, nommés afin de trancher le litige opposant Stanciu et Gostea, fils de Radu de Șuici, à leur marâtre Iana.

359. 30 août 1634 (7142). David de Vîlcănești et son cousin, Cîrstea d'Izbiceni reconnaissent avoir reçu la somme que devait à leur cousin décédé, le *postelnic* Stroe de Braloștița, le *postelnic* Ilie de Gropșani pour l'achat d'une terre à Ciumești.

360. 30 août 1634 (7142), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second trésorier Radu <Cocorăscul> des tziganes achetés aux neveux du hatman Balica. (Photocopie en annexe, pl. XVI).

361. <1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143. Anton, fils du *stolnic* Cernea, fait don au monastère de Gura Babei <Dedulești> de ses biens de Topliceni.

362. <1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143. Cernica et son frère Beliu vendent à Radul et Milea de Vaideel la moitié d'un « ancien » (*moș*) à Năvirtești.

363. <1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143. Udrea de Brănești vend à maître Panga de Călinești un terrain à Brănești district de Prahova.

364. <1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143. Six boyards cojureurs annulent les ventes faites par Vlaicul, neveu de Vișa, à Căpriorul en faveur du monastère de Mărgineni.

365. <Avant le 1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143. Neacșa, veuve du grand logothète Gherhe de Măgureni, vend la moitié du village de Bănești — sans serfs — aux marchands Panga et Comino de Călinești, après avoir fait évaluer et retirer sa dot des biens de son mari.

366. <1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143. Le voïévode Matei Basarab confirme aux marchands Panga et Comino la moitié du village de Brănești, sans serfs, achetée à la veuve du grand logothète Gherghe.

367. <1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143. Le voïévode Matei Basarab confirme au second trésorier Radul Cocorăscul une terre avec serfs et emplacement de moulin à Iacovești, district de Vlașca, achetée à la veuve de l'*aga* Neagul.

368. <1-er septembre 1634 — 31 août 1635> 7143, Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second logothète Sima, après litige l'opposant aux frères Paraschiva *vornic*, le *comis* Constantin, l'*armaș* Dragul et Neagul, une terre à Futești district de Ialomița.

369. 3 septembre 1634 (7143). Păuna et ses fils vendent au *vornic* Preda de Coplea la moitié de leur terre de Moii sur le Jiu, avec serfs.

370. 5 septembre 1634 (7143), Bucarest. Alexe, frère de feu le grand *comis* Conda, affranchit du servage trois familles de Torsura de Jos.

371. 5 septembre 1634 (7143). Achats de terrains faits par le prêtre Lupul de Negoești à Fintinele, Cincu, Cornet et autres.

372. 5 septembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab remet dans ses droits, après jugement, Stanciu, fils de Dragotă, dont l'héritage paternel, une terre à Crasna, avait été vendue par ses sœurs en son absence.

373. 6 septembre 1634 (7143). Le voïévode Matei Basarab ordonne aux collecteurs (*dijmari*) du district de Muşcel de ne plus importuner le monastère de Vieroş, dont il ne leur a pas cédé les redevances.

374. 6 septembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab, confirme au second *postelnic* Radul < Cîndescul > et à ses frères des terres achetées à Cîndeşti et à Căcaleţii din Coasta.

375. 6 septembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab libère, sans terre, le *ceauş* (capitaine) de *mazili* Moş et d'autres serfs de sa terre de Băileşti.

376. < Après le 6 septembre 1634 — 31 août — 1635 > 7143. Manea et Preda vendent au second *postelnic* Radul Cîndescul une terre à Căcaleţii.

377. 8 septembre 1634 (7143). Le logothète Vintilă vend au grand *aga* Oprea et au *postelnic* Leca une famille de tziganes, achetée au *postelnic* Dumitraşco de Moldavie.

378. 8 < septembre 1634 — août 1635 > 7143. Douze boyards requis par le *pitar* Grama, les *postelnici* Nenciul et Manole, ainsi que par le prêtre Stan, et désignés par le prince délimitent et rassemblent les terres de Creaţa et de Cătunul Tomei.

379. 9 septembre 1634 (7143). Billet princier nommant quatre boyards cojureurs pour décider du litige opposant Stanciul de Cilceşti à Matei de Mihăeşti au sujet d'un verger à Mihăeşti.

380. 11 septembre 1634 (7143). Le voïévode Matei Basarab autorise, après jugement, le carossier Duca à reprendre une tzigane, retenue sans titre par le logothète Tatul.

381. 12 septembre 1634 (7143), Bucarest. Le grand ban Hrizea fait don au spathaire Gherghe et au *postelnic* Pătru, fils de son vieil ami le grand *cornic* Ivaşco, d'un huitième du village de Băleni.

382. 14 septembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab soumet et dédie au monastère Dohiiaru du Mont Athos, le monastère élevé par lui à Slobozia, ainsi que tous les biens — confisqués — qu'avait, autre fois, voués le *postelnic* Ianache < premier fondateur >.

383. 18 septembre 1634 (7143). Pascul, fils de Bîră, vend à maître Ivan un terrain en lanière (*funie*) à Samara, situé à l'embouchure du Frăsinel.

384. 20 septembre 1634 (7143). Le voïévode Matei Basarab mande aux collecteurs du miel et aux autres officiers de respecter le village de Călimăneşti appartenant au monastère de Cozia, car il est exempté de tout office et se trouve sous la juridiction de l'hégoumène.

385. 27 septembre 1634 (7143). Le grand logothète Theodosie et son fils Preda vendent au *postelnic* Ilie et à ses frères la moitié du village de Groşani avec serfs, qui avaient été asservis par le grand ban Preda.

386. 1-er octobre 1634 (7143). Le spathaire Vasile gage deux serfs avec leurs lots (*delnişte*) d'Izvorani au *pitar* Tudoran pour une dette contractée par son père, le trésorier Muşat.

387. 3 octobre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au grand *postelnic* Constantin < Cantacuzène > six villages et vingt-cinq familles tziganes, après litige l'opposant au logothète Oancea, qui prétendait que le beau-père du *postelnic*, le prince Radu Şerban, lui en avait fait don en exil.

388. 15 octobre 1634 (7143). Curuia et ses fils, Balica et Nicola, vendent au capitaine Buliga leur part de terre d'Ergheviţa. (Photocopie en annexe, pl. XVII).

389. 17 octobre 1634 (7143). Radul, fils de Vilcul Ciotei, vend toute sa part de Ciinești au second logothète Sima, en spécifiant qu'il ne s'est pas asservi. (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

390. 20 octobre 1634 (7143). L'ancien grand logothète Teodosie et son fils Preda vendent au marchand Gheoca le village de Smîrdeștețul, district du Bas-Jiu < Dolj >, que le grand ban Preda avait asservi.

391. 20 octobre 1634 (7143). Stoica Rîbea vend un arpent (*pogon*) de vigne et une vigne en friche à Jideni au *călărăș* (soldat monté) de Rîmnic, Stan, fils du *călărăș* Stan Vilculescul.

392. < Après le 20 octobre 1634—31 août 1635 > 7143. Stoica Rîbea laisse sa terre de Jideni à Ursea, qui se charge de son enterrement.

393. < Après le 20 octobre 1634 — décembre 1635 >, Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère de Căluui des terres dans les villages de Piscu, Piscu lui Călin, Băjenile et Broșteni, achetées et offertes par les Buzescu.

394. < Avant le 22 octobre 1634 >. Maria, fille de Die et petite-fille de Gherghede Puchiani, vend à Stepan une *funie* (terrain en lanieré) à Puchieni et, de concert avec sa tante Gherghina, encore une demi *funie*.

395. 22 octobre 1634 (7143), Bucarest. Billet princier nommant quatre paysans libres pour délimiter et arpenter les parts de Stepan et de Vlaicu à Pucheni.

396. 22 octobre 1634 (7143). Stan, fils de Drăghici, fait don au *clucer* Gheorma de sa terre de Stoicești sur Mostiște, avec le consentement de tous ses parents.

397. 23 octobre 1634 (7143), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au monastère d'Argeș le village de Domnești, après litige l'opposant au monastère Radu Vodă.

398. 23 octobre 1634 (7143), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme et rend au monastère de Govora les villages et les tziganes, donnés par le *postelnic* Udriște de Drăgoești, que les Buzescu avaient accaparés.

399. 24 octobre 1634 (7143). Mihnea de Mircești vend aux fils du *vorinic* Mihalcea < les Cîndescul > une vigne sur pied, avec un terrain en friche.

400. 31 octobre 1634 (7143), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme au logothète de la trésorerie, Bunea, une maison à Tîrgoviște avec cave et jardin, achetée à son beau-frère le sulger Irimia, après litige avec son autre beau-frère, Mihalcea.

401. 1-er novembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïevode, le métropolitain, les évêques et le conseil princier jugent le litige opposant Maria de Bucov à sa fille Frujina et à son gendre le grand *armaș* Nedelco, qu'elle déshérite en faveur de son autre fille Elina.

402. 2 novembre <1634>. Bucarest. Maria de Bucov, fille de feu le grand *postelnic* Staico, teste en faveur de sa fille Elina, épouse du spathaire Ianiu, après litige pour la dot de sa fille Frujina, qu'elle déshérite.

403. 7 novembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïevode Matei Basarab confirme à Șandru et à Cîrstea de Poiana Mărului en Transylvanie, la montagne Luțele achetée à Maria de Gemenele et à son gendre le *postelnic* Andrei.

404. 10 novembre <1634>. Quatre cojureurs — paysans libres — réconcilient Stepan et Vlaicul, en délimitant les terrains en lanière (*funii*) qu'ils possèdent à Pucheni.

405. 10 novembre <1634—1635>, Bucarest. Le *postelnic* Badea vend à son cousin, le grand *vorinic* Ivașco, des terres sans serfs à Băleni.

406. 18 novembre (1634). Le vornic Preda < de Ceplea > cède au monastère de Tismana la moitié du village de Moii, qu'il avait achetée, et recoit en retour la part qu'avait le monastère dans son village de Năsip.

407. 21 novembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme à Neacşa fille de feu le grand *postelnic* Ianiu de Boleasca, sa terre dotale de Goleşti, après litige avec Barbu de Câlceşti.

408. 25 novembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au second *postelnic* Constantin < par la suite voïévode > une terre et des serfs à Văleni, achetés au spathaire Preda, fils du grand logothète Necula. (Photocopie en annexe pl. XIX).

409. 26 novembre 1634 (7143). Le *ceauş* (capitaine) Radul Mocanul et sa femme Stana vendent au second *postelnic* Costantin deux arpents (*pogoane*) de vigne sur les cotaux de Loloeşti.

410. 8 décembre 1634. Le *comis* Iane vend au grand ban Hrizea, la moitié du village de Rumâneşti.

411. 8 octobre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab autorise le monastère Radu Vodă à détruire les moulins du *paharnic* (échanson) Turturea du maître Paraschiva et d'autre voisins des Glina qui faisaient submerger ceux du monastère.

412. 10 décembre 1634 (7143), Bucarest. Billet princier nommant 12 cojureurs requis par le métropolitain, en litige avec le spathaire Preda pour une terre à Prisăceni, donnée par le vornic Gherghe Psoma au monastère de Stelea. (Photocopie en annexe, pl. XX).

413. 11 décembre 1634 (7143). Stepan et ses frères Danciul et Sibiu de Puchiani vendent leur part de Fintină — une demi-corde — à Dorobanţul et à son frère Mateiu.

414. 12 décembre 1634 (7143), Bucarest. Neacşa, fille du grand *postelnic* Ianiu et veuve du grand logothète Gherghe, adopte le logothète Radu Dudescu et lui lègue sa terre de Goleşti après en avoir affranchi les serfs.

415. 16 décembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au *vornic* Nenciul un sixième du village de Nenciuleşti et la moitié de l'étang, qui lui est accordée en dédommagement des frais qu'il a supportés tout seul, dans les litiges opposant tout le village au monastère Radu Vodă et au logothète Oancea.

416. 16 décembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab exempte de contributions et de corvées 4 vigneronns de Circimari, dépendant du monastère de Snagov, afin qu'ils n'aient à travailler que les vignes du monastère.

417. 18 décembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme au logothète Udrea et à sa femme Caplea deux serfs de Rădăcineşti, que lui avait gagés son frère Leca.

418. 19 décembre 1634 (7143), Bucarest. Le voïévode Matei Basarab confirme, selon les délimitations établies par 24 boyards, au vornic Nenciul et aux paysans libres de Nenciuleşti les étangs de Nenciuleşti et aux monastères de Viforita et de Cătălui ceux de Găujani et de Gurguiaţi, qui tous avaient été accaparés par le monastère Radu Vodă.

419. 20 décembre 1634 (7143). Dame Catrina de Rumceni et ses fils vendent leur terre d'Andreşeşti au trésorier Radu, en respectant les droits de préemption.

420. 20 décembre 1634 (7143). Negoslav et ses fils s'asservissent, avec toute leur part de Dălbăneşti, au grand *vornic* Hrizea.

421. 20 décembre 1634 (7143). Tudor du village de Dălbănești s'asservit au grand vornic Hrizea avec toute sa part de terre.

422. 25 décembre 1634 (7143). Le voïévode Matei Basarab confirme au grand *postelnic* Constantin une terre avec serfs à Sărata, au district de Buzău, achetée à Maria de Bucov.

DOCUMENT FAUX

I. 9 avril 1633 (7141). Stroe de Priboiani vend à Radu Gorun de Țigănești trois terrains: à Gura Sămăilei, à Crucea Coman et à Gura Văii Popii.

D O C U M E N T E
1 6 3 3

1633 (7141) ianuarie 5.

Mai mulți megieși din Chiojd, Drajna, Stănești și Nucet se vînd rumâni <lui Hrizea fost mare vornic>.

† Să se știe rumânii dumnitale, anume...¹ Oană, cum se-au vîndut de bunăvoe, cu baba lui, Dobra și cu un fecioru, Albu i Radulu cu casele lui cu tot și cu grădinile și cu parte lui de ocină, cită se va alege, în bani gata ughi 27. De în Chiojdu, Radulu cu feciorul lui, Dumitru și altul Radulu, însă să se știe că se-au vîndut fără ocină, în bani gata ughi 16. Să se știe că se-au vîndut Stanciul de în Stănești cu baba lui, Stanca și cu feciorii lui, anume Ursu și Bălan, însă fără ocină, dreptu ughi 16. Și iar din în Drajna, Mircan se-a vîndut, casa lui și cu moșie lui, însă în bani gata ughi 16. Și eră de în Drajna, Oance cu moșie lui și cu casa lui se-a vîndut dreptu ughi 15. Și eră se-au vîndut Vlad de Nucet, de lîngă Turbure, cu moșie lui și cu vie lui și cu tot pometul lui, dreptu ughi 22. Și eră și-au vîndut Aldea casa de în Drajna cu grajdurele cu locul și cu grădinele înprejuru, drept ughi 5 1/2.

Acești toți se-au vîndut de bunăvoe și denainte Stanciului stolnic i Stănilă căpitan și Coadă vătah și Dan vătah și Ianachi și Pătru vătah și Mihăilă vel parcălab, Banciul iuzbașa i Andreiaș iuzbașa i popa Balomir și Nede ceușul și Stroe mortascop(?) și Oprea, feciorul căpitanului. Acest zăpis să fie de credință.

Pis méseța ghenarie dni 5, vă leat 7141 <1633>.

Stanciul stolnic.	Banciul iuzbașă.
Pătru vistiar.	Dan vătah.
Stănilă căpitan.	Andreiaș iuzbașa.
Mihăilă pircălab.	Ianachi.
Coadă vătah.	Pis az popa Albul.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 288.

Copie.

¹ Loc rupt.

1633 (7141) ianuarie 10, Căpreni.

Stan Geangiu vinde popii Dumitru din Negovani un loc la Bălteni.

Adecă eu Stan Geangiu ot Bălteni scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mina popei lui Dumitru ot Negovani, cum să știe că i-am vîndut un loc arătoriu în hotarul Băltenilor, însă anume în Crucea lui Calotă și dă cu un cap în Gilort, pre bani gata 140. Și nu i l-am vîndut de vre o nevoe, ci de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților miei și a megiașilor din sat, cum să-i fie lui moșie ohamnică și feciorilor lui.

Și cînd l-am vîndut fost-am în Căpreni, în casa popei Vladului. Mărturie: din Căpreni, Dragul și frate-său Lupan, de în Cănești, Mircea și alți mulți, ce nu sînt scriși aicea. Și pentru credință pusu-mi-am mai jos și pe cetea.

Ghenarie 10, leat 7141 <1633>.

Stanu.

Și am scris eu popa Vladul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru nr. 252, f. 95.

Copie; alte copii ibidem, ms. 253, f. 40 și la Bibl. Acad., CMLXVII/44.

1633 (7141) ianuarie 12.

Vlaicu și tatăl său vînd lui Neagoe din Cîrligați opt locuri în Prisăceni.

† Adecă eu Vlaicul, împreună cu tată-mieu, călugărul, ot Prisăceni, scriem și mărturesim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mina lui Neagoe ot Cîrligați, cum să știe că i-am vîndut moșie în cîmpul Prisăcênelor 8 locure, anume de la mene, de <la> Vlaicul, 6 locure și de la mene, de la tatăl Vlaicului, 2, fac de toate 8 locore; și le-am vîndut pre bani gata pre ughi 11, di ne-au dat în minele noastre.

Și o am vîndut di a noastră bunăvoe fără de neci o silă, cu știrea tuturor fraților noastre, ca să-i fie lui moșie stătătoare și ficiorilor lui. Și o am vîndut în zelele dumnealui domno nostru, Io Matheiū vodă.

Și mărturie iaste: Udriște, fratele Vlaicului i Dobrin i Néag ot Prisăceni i Drăgan ot tam i Radul ot tam i Gherghe ot Cîrligați și popa Stoica. Și i-am pus dégitul.

Пис мѣсца генари вѣ дни, въ лѣт хр҃ма.
Europa Stoica.

Bibl. Acad., СХСV/22.
Orig., hirtie (31,5 × 19).
EDITII. Ghibănescu, Codrescu, p. 85.

4

1633 (7141) ianuarie 19, București.

Matei Basarab voievod dăruiește lui Iancu căpitan, pentru credincioasă slujbă, ocina și rumâni de la Micșunești, jud. Ilfov, ale lui Necula vistier, care se ridicase împotriva domnului.

† Милостію божію, Іу Матею воєвода и господинь вѣсон землѣ Уггеро-владѣнскоє, вѣзк великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Бѣсърабѣ воєвода. Дават господство ми сѣ повелѣніе господства ми сазг господства ми Инкѣа кѣпитанъа и със синови си, еанцем Богъ даст, такоже да мѣ ест учинъ и вечини ѣ село ѣ Микшеници, вт соутство Флѣх<ов>, вт поля и вт шоуанъ и вт вод и със вечини и вт сѣдалище сѣлов и вт поскудѣ, ври еликаѣ се хтит избрат, и вт по вѣс хотаром.

Понеже сѣе више речена учинъ и вечини вт Микшаници било ест за покупе-ніе Некзале вистѣар ешеже вт прѣжде вѣрѣме. Я кѣда ест вна сѣда, вѣ днѣи господства ми, а Некзала вистѣар, вн вѣстанъа се сѣт над вѣрѣх господства ми и хорек със вонска и със тѣтари и със молдовѣни, тере ест дошел сѣ плененіе и със поробеніе, такоже еднн непотѣта соуши господства ми и хорек. Бѣ то<м> сазга господства ми И<н>кѣа кѣпитанъа, вн сѣ подвигом добро подвиза сѣ и вѣ ничтоже ницаѣша крѣк его пролѣчи радѣ господства ми. Таже сѣм дал и помиловал по сазг господства ми Инкѣа кѣпитанъа със вѣсѣх дѣла за учинъ и със вечинѣи вт Микшеници, колико ест дрѣжал Некзала вистѣар, радѣ права и вѣр-на служебо что ест послужил господства ми, такоже да ест емѣ за дѣдѣнъ, поне-же ест прѣтѣжал Инкѣа кѣпитанъа сѣе дѣдѣнъ със права сложбеоу и със крѣк пролѣчию, а Некзала вистѣар, вн ест изгубил дѣдѣна его със зла хит<с>ѣнство вт кѣ господство ми, еанко нѣ ест и поставил и галел его.

Сѣго радѣ дадох сѣм господство ми сазг господства ми Инкѣалов кѣпита-нъа, такоже да мѣ ест учини и вечини ѣ Микшеници вѣсаѣ дѣл Некзале вистѣар, колико ест дрѣжал, дѣдѣнъ и вѣ шѣаб синовом и вѣзком и прѣвнѣчетом и не вт ко-<го>ждо непоколѣбнмо, поризмо господства ми.

Ешеже и закланіе поставих господство ми: по втшѣствію господства ми, кого изберит господѣ Богъ бити господарѣ Блѣшкоє Землѣ или вт сѣрдѣч-наго плада господства ми или вт сѣродник или, по грѣсѣх наш, или вт иноплѣ-меник, да <а>ще почтет и поновит и втерѣди сѣе книг <!> господства ми, того господѣ Богъ да га почтет, а вѣ вѣдѣше вѣцѣ душа его. Я ащевиже не почтет и не понови и не втерѣдит сѣе книг господства ми, аноу попереит и разорит, того да ест трѣклѣт и анатѣма и аѣврисан вт тнѣ свѣты втѣцѣ, еже соут вѣ Некѣе и да <и>мат частѣи есѣ Ісѣда и със Ірѣм ни еднн мѣсто.

5

Геже оубо и свидѣтели постелихъ господство ми: жупан Ывашко вел дворник и жупан Герге вел лугуфет и жупан Радѹл Настурел вел вистіар и жупан Теодосіе вел спатар и жупан Строе вел столник и жупан Ника вел комис и жупан Барбел вел пехарник и жупан Костандин вел постелиник. И исправник, жупан Герге вел лугуфет.

И написахъ азъ, Георге граматик, въ стол граду в Бексрици, мѣсеци ген ріе Ѡ дъни и шт Ядани даже до нинѣ, въ лѣт хр҃ма.

† Іу Матею киевѹди, милостію божію господинь.

Іу Матею коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Iancul căpitanul și cu fiii săi, ciți fi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecinii în sat la Micșenești, din județul Ilfov, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului și de peste tot, oricît se va alege și de peste tot hotarul.

Pentru că această ocină mai sus-zisă și vecini de la Micșănești au fost de cumpărătură a lui Nicula vistier, încă de mai înainte vreme. Iar cînd a fost acum în zilele domniei mele, Necula vistier, el s-au sculat asupra domniei mele și a țării cu oaste și cu tătari și cu moldoveni, de au venit cu jaf și cu robire fiind ca un dușman al domniei mele și al țării. Intru aceea, sluga domniei mele, Iancul căpitanul, el s-a ridicat cu rivnă bună necrușînd intru nimic vărsarea singelui său pentru domnia mea. Deci am dat și am miluit pe sluga domniei mele Iancul căpitanul cu toate părțile de ocină și cu vecinii din Micșenești, cit a stăpînit și Necula vistier, pentru slujba dreaptă și credincioasă cu care a slujit domniei mele, ca să-i fie de moștenire pentru că a dobîndit Iancul căpitanul această dedină cu slujbă dreaptă și cu vărsare de sînge. Iar Necula vistier, el a pierdut dedina lui cu rea hitlenie față de domnia mea încît și-a pus și capul.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele, Iancul căpitanul, ca să-i fie ocină și vecinii la Micșenești, toată partea lui Necula vistier, cit a stăpînit el, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele, sau din rude sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco, mare vornic și jupan Gherghie mare logofăt și jupan Radul Năsturel mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Stroe mare stolnic și jupan Nica mare comis și jupan Barbul mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gherghe mare logofăt.

Și am scris eu, Soare grămatic, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 19 zile și de la Adam pină acum, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., DCCXXXV/48.

Orig., perg. (31,5 × 45), pecete timbrată.

Copii slave la Arh. St. Buc., ms., 731, f. 702—703 și ms. 1233, f. 289—291.

5

<După 1633> ianuarie 25.

Tatul, fiul lui Oprea, vinde lui Mihnea ocină la Trănșani.

† Adecă eu Tatul, feciorul Opréi păcurarului ot Trănșani, cumă să să știe acesta al meu zapisu, că amū vindut ocenă parté dé 2 omeni, Mihnei, feciorul Ghezdavului, déreptu ughi 6, dé a mea bunăvoe și cu voe tuturu mégeșilor dé în sat dé în Trănșani. Să-i fie lui această ocenă néclăt<it>ă și feciorelor.

Șe aldămășerū fost-amū: eu popa Vlad ot tam și Mitrea ot tam i Radul Momăcescul ot tam, Stan Băjenescul ot tam, Negrilă ot tam, Necula Botușarul ot tam i ot Ciulinia, Stănimir.

Пис мѣсѣца генар кѣ днѣхъ, въ днѣхъ Матѣю воивод.

Și pântru credința, pune-mă și pe<ce>ștea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IX/65.

Orig., hirtie (20,5 × 16).

Copie ibidem, ms. 256, f. 442.

Datat după martori și în domnia lui Matei Basarab.

6

1633 (7141) februarie 8, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Ianiu neguțătorul viile din dealul Sătenilor, în urma unor judecăți.

† Милостією божією, Їу Матію воивода и господинѣхъ сонъ землѣ Сѣрро-владѣнскоѣ вѣнскъ великаго и прѣлагаго, старого, поконномъ, Їу Бѣсѣрѣкѣ воивода. Даватъ господство ми сѣе повеленіе господство ми Іанювъ купецъ¹, еже прѣвелеетъ с...² и съсъ синови елициже Богъ пришеститъ, са să fie de acum innainte el și feciorii lui în pace și slobodū de cătră Nénciul vtorii dvornic ot Mănești și de cătră toți oamenii lui, de nimenilea val sau bintuială să n-aibă, pentru o piră ce au avut innaintea lui Leon voevodū și innaintea domnii méle la divan, pentru nește vii ce au fost cumpărat Iane

¹ ... lui Ianiu neguțătorul

² Loc alb.

neguțatoriul în dealul Săténilor de la Calin Tabără postelnic, de sat de Săténi, cu bani gata și cu zapis de la mina lui și cu mărturii. Iară Néniciu dvornicul el au fost avut o datorie la Calin postelnic. Deci au vrut Néniciu dvornicul ca să ia viile de la Ianiu neguțatoriul pentru acea datorie a lui, în silă și fără dreptate. Deci au venit Ianiu neguțatoriul înaintea domniei mele la divan, de față cu Néniciu vornic și cu Calin postelnic.

Intr-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, depreună cu toți cinstiții deregătorii domniei mele și am dat domnia mea lu Ianiu neguțatoriul ca să-și ție viia cum o au cumpărat. Și am văzut domnia mea și cartea lui Leon vovod la mina lu Iane neguțatoriul, de piră și de rămas, vă leat 7139.

Iară Néniciu dvornic de va avea vreo datorie, să-și caute la Calin, iar cu Ianiu neguțatoriul să n-aibă nici o treabă, pentru că au rămas Néniciu dvornicul de lége denaintea domniei mele.

Derept acéia, domnia mea am dat lui Ianiu neguțatoriul ca să fie în pace și slobod el și fecio(rii)¹ lui de cătră Néniciu dvornicul și de cătră toată ruda lui, mai mult val să n-aibă.

СЕЖЕ ШКО И СВЕДЕТЕЛЪИ ПОСТАВИХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖУПАН ИВАШКО БЕЛ ДВОРНИК И ЖУПАН <Ге>¹РГЕ В<Е>¹А <ЛВГГВ>¹ФЕТ И ЖУПАН РЛДША БЕЛ ВИСТИАР И ЖУПАН ТЕОДОСИЕ БЕЛ С<ПА>ТАР И ЖУ<П>АН СТРОЕ БЕЛ СТОЛНИК И ЖУПАН НИКА БЕЛ КОМИС И ЖУПАН БАРБУСА БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖУПАН КОСТАНДИН БЕЛНИКЪИ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИКЪ ГЕРГЕ БЕЛ ЛОГОФЕТ.

И написах аз, Лепѣдат логофет, въ настолини граду Букурѣци, мѣсеци февруарѣ ѿ дъни и от Ядама до нинѣ теченіе лѣтом, въ лѣт хзрѣма².

† Іw Матію квекева, милостію божію господинь.

Іw Матію квекева <м.р.>

Bibl. Acad., DCCXCI/3

Orig., hirtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. și patru fotocopii, ibidem.

7

1633 (7141) februarie 20.

Gherghe, fiul unchiașului Soare, vinde căpitanului Dumbravă o moșie la Țigănești.

Să să știe că am vîndut eu Gherghe, feciorul unchiașului Soare, moșia de la Țigănești, căpitanului Dumbravă, dintr-o jumătate de funie a treia

¹ Loc rupt.

² Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco mare dvornic și jupan <Ghe>rghe mare <logo>fet și jupan Radul mare vistiâr și jupan Teodosie mare s<pa>tar și ju<pa>n Stroe mare stolnic și jupan Nica mare comis și jupan Barbul mare peharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gherghe mare logofet.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în orașul de scaun București, luna februarie 8 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

parte și din pometu și din livezi și din câmpu și din toate laturile să ia căpitan Dumbravă, de nimenea opreală să n-aibă. Că o am vindutu de bună-voia mea, că am sărăcitu, dreptu ughi 5, să n-aibă nimenea nici o treabă, nici frații miei, nici nimenea trebă să n-aibă cu căpitanul Dumbravă. Că cu jurământu am vindut să fie vindută pînă la amină, să fie de moșie cocoșilor lui și pînă va fi căpitanul Dumbravă tot să stea stăpînitoriu de moșie ce au cumpărat.

Mărturii: postelnicul Ivan din Văcărești, Cînda iuzbașa martor.

Februarie 20 dni, leat 7141 <1633>.

Ceaș Grade martor.

Tudori gelep martor.

Dima gelep martor.

Voico dorobanțul martor.

Moja din Voinești martor.

Barbul din Voinești martor.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 55.

Copie.

8

1633 (7141) februarie 24.

Udrea din Brănești, fiul lui Bran, vinde popii Stanciul și Gherghinei ocini în Brănești.

† Să se ști că me-u vindot Ud<r>e.

† Scris-am eu Udrea de Brănești, feciorul lo Bran, al mieu zăpis com să se știe că am vindot popei Stanciuli șe nepotă-mea Gherghinii, fata vărmiu Radului ot Brănești, e-mă vindot în Brănești 10 stînjeni de ocină în lat, erū în longo, de în apa Prahovei priste tot în longo pînă în <a>pa Proviți. Șe în crîngu o livade, anomé livade Ghigoiuului, cită să va adeveri, pre bani gata 700 toema.

Șe mărtorii: Vlad loi Baloi șe Radul Rădimbă și Dubrotă cel roșu, toți di Stoianești.

Име мѣсеца февруаріе кѣ дѣни, въ лѣтѣ 7141.

Bibl. Acad., XLII/72.

Orig., hîrtie (19,5 × 10,5).

9

1633 (7141) februarie 26.

Radul olăcarul vinde lui Lazăr din Bărăști ocină în Gudărăști.

Adecă eu Radul olăcariul scris-am acesta al nostru zăpis cum să știe că am vindut lu Lazar de în Bărăști toată partea mea de ocină de în Gudărăști, care parte am fost cumpărat eu de la Negrilă și Abohilcăi, însă par-

tea lor toată, oricîtă se va alé<ge> de în cîmpu și de în apă și de în pădure și de în siliștia satului, oricît se va alege de preste tot hotarul, cu vii, cu tot, și de în apă, ales o roată de moară, drept 2 boi buni și drept 3 mascuri grași. Și o am vîndut de bunăvoia mea și de nime silit, ca să-i fie lui moșie și lui și feciorilor lui, ori cîți Dumnezeu i va dăru.

Iar după moartea mea, sau eu pînă voi fi viu, care om se va ispiti a strica sau a întoarce sau fie cine de în rudenia mea, veri feciori, veri fată, veri nepot, veri strenepot, acela om el să fie treclet i proclét de vlădica Hristos <și>¹ de 318 oteți ije vă Nichei, <pen>¹tru căci că i-o am vîndut eu de bunăvoia mea.

Și cîndu i-o am vîndut fost-au mulți boiari și oameni buni de pre înprejurul locului, de în sus și de în jos, măturie: Dédiul postelnic i Margine logofăt i Toia logofăt i Neagul lu Frățilă i Stafie ot Bărăști i Anghel ot tam i Marin i Radul i Manea al Haidăului i Tudor i Stan Peneș i Stănislav, ot Piclăni, Radomir i Ivan i Stoica i Tėtiul i Pădure i Oancea.

Iar pentru mai mare credință, pusu-mi-am degetul.

ΠΙΣ ΜΚΣΕΤΑ ΦΕΡΣΑΡΥΕ ΚΣ ΔΑΝΗ, ΑΚΤ ΧΑΡΙΑ.

Radul olăcariul.	Stoica.
Radomir.	Pădure.
Ivan.	Oancea.

Bibl. Acad., CXCVIII/92.
Orig., hirtie (32,5 × 20,5).

10

1633 (7141) martie 9.

Opriș, fiul lui Șărboiu, cumpără mai multe fălci de loc la Voinigești.

Să să știe cum am cumpărat Oprîș, feciorul Șărboiului din Voinigești: deci au cumpărat de la Paraschiva, fata lui Négomir o falce de loc, drept aspri 900. Și iar au cumpărat Oprîș de la Stoica al Coandei iar o falce de loc, aspri 120. Și iar au cumpărat Oprîș de la Stanciul Sebiștanul doao fălci de loc, drept o bute de 110 vedre și o puțină de 8 de vedre.

Și iaste măturie Stanciul Sebiștan și Mitrea al Vancei și Niia și feciorii Niei, Stanciul Niei și Tudor, feciorul Stanciului Șărboiu și Stanciul al Vișenesei și Vasilie al jupinului Procăi și Paraschiva și Mariia și Paraschiva Bulicăi și Vlădae Sebiștenoae și Mariia Mitrei.

Și au fost aceștea ce sint scriși aicea toți la aldămaș în casa Mitrei al Vancei.

¹ Loc rupt.

Eu Nicola încă am fost la mărturie, că eu am scris cartea. Și s-au scris această carte în luna lui martie din 9 dni, 40 mucenici.

Iar de să va ispiti cineva preste această carte, să fie proclat și anathima de 318 ije vă Nichei.

Vă leat 7141 <1633>.

Și pre aldămaș au cheltuit Oprîș vèdre de vin 4.

Și iar au vîndut Paraschiva în Fête, în Codru de Sus, partea Paraschivei, fata lui Négomir; deci o au dat drept 10 vèdre de vin și au prețuit vinul drept 140.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleșciori, nr. 721, f. 851.
Copie.

11

1633 (7141) martie 10.

Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, vinde unor moșneni jumătate de sat din Pășcani cumpărată mai înainte tot de la ei.

<Adecă eu Ionașco> postelnic, feciorul lu Miroslav logofet, <Incredințez cu zapisul meu, ca> să hie de <bună credință> la mina Micului și a frăține-său, lu Gavrilă, ca să să știe cîn<d au fost acum, în zilele mării sale domnului> nostru Io Mateiu Basarab vovoda, iar Micul cu frat(e său) Ga<vri>lă, ei au răscumpărat de la mine a lor moșie, jumătate <de sat> den Pășcani de preste tot hotarul, drept ughi 80 bani, gata pen<tru că au> fost de moșie a lor mai dinainte vrème. Și cîndu au murit mai<că-mea>, Sofroniia, au lăsat cu blestem, cîndu voiu vrea să vînzu această ocină, <să nu o vînzu la alții, ci> să o vînzu iar la moșneni, de unde o au fost cumpărat maică mea cu ze<stri>le ei de la părinții ei. Deci eu am socotit ca să aiiubu pomeană, ci o am vîndut iar la moșneni, ca să fie cuvîntul maică mea deplin.

Și s-au <întimplat de au> fost la tocmeala noastră mărturii, anume: Iordache vornicul den Cozlécuiu i Iane spatat ot Bucovu i ot Vărăști, Sinjorzu i Néico i ot Căciulați, Neacșul i Stan i ot Strămăturești¹, Stan i ot Fiani popa Lepădat.

Aceasta mărturisescu, ca să să știe și să se crează. Și pentru credința, pusu-mi-am și pecetea.

<Пис> мѣстца мартѣ 10 дѣни, въ лѣтѣ 7141.

† Eu Ionașco postelnic <m.p.>

Bibl. Acad., CLXXXIII/58.

Orig., hirtie (19 × 20,5), rupt; cu o pecete.

Cu o copie din 1825, după care s-au făcut completările.

¹ Îndreptat peste cuvîntul „Trăisturi“, scris inițial.

1633 (7141) martie 13.

Matei Basarab voievod scutește satul Spanțov de unele slujbe și dări, după voia jupinului Hozun Mustafa.

Милостію божію, Іу Матен Б'сарак воєвод и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми satului Spanțov, ca să fie în pace și slobozii de lucru domnescu, de podvoade, de mertice, de cai de olac, de cătră nime val seu bintuială să n-aibă pentru acēste, că i-am ertat domnia mea pentru voia priiatinului domnii меле, jupinului Hozun Mustafa, numai să aibă a lucrurē la zăgas, cīndu va fi de lucru, iar de alalte de toate să fie în pace cum scrie mai sus, că cine să va ispiti a-i învălui mare certare va avea de cătră domnia mea. Ии.ко да нѣст.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мартіе іу дани, лѣт 7304.

† Іу Матю воєвода, милостію божію господинъ.

Іу Матю воєвода <т.р.>

Bibl. Acad., XX/29.

Orig., hirtie (18 × 17,5), pecete aplicată.

Copie la Arh. St. Buc., Condica m-rii Snagov, nr. 458, f. 29 v.

13

1633 (7141) martie 15.

Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul m-rii Bistrița, să ia niște rumâni din Cacaleți și să-i ducă la moșia lor din Șăoaș.

† Милостію божію, Іу Матен Б'сарак воєвода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣніи господства ми свѣтѣи божественнїи монастыр зовемиу Бистрица, храм зспенїе Богородице и wtцз ігумнїи Василї¹, ca să hie volnic cu această carte a domnii меле și cu sluga domnii меле по име..² de să ia pre niște rumâni ai sfintei mănăstiri, anume Cirstea și cu alalți rumâni cu toți de în sat den Cacaleți, să-i ducă la moșia lor la Șăoaș, cu tot ce vor avea.

Pentru că a<ce>ște rumâni ai sfintei mănăstiri fost-au înpresurați de Teodosie logofet Rudeanul, în zilele lui Simion voevod, fiind Rudénii putérnici, și i-au luat de i-au dus la Cacaleți. Deci, cīnd au fost acum, în zilele domnii меле, iar părintele Vasilie egumen au venit de se-au pírít de față cu Staico peharnic Rudeanul. Deci, într-aceia, domnia mea am judecat și

¹ ... mănăstiri numită Bistrița, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, și părintelui egumen Vasilie ...

² Loc alb.

Бжеже и законнѣ поставакѣм господство ми: по шшъствѣю господство ми, кого избѣрет господъ Богъ бити господаръ Земли Балшкоѣ или шт сръдъчнѣго плода господства ми или шт сръдник наших или, по грѣсех наших, или шт инкнопакменник, да аще почтет и понозит и штеръднит сѣе книг господство ми, того господъ Богъ да га почтет и да сѣхранитъ въ господствѣ <го, а въ будъщнихъ вѣцехъ, даша его. И ащелиже не почтит и не понозит и не штеръднит сѣе книг господство ми, анз поперет и разорет и исхъбит сѣе книг господство ми, того да ест тръклет и анатема и афъресан шт тнѣ свѣти штци, еже сѣт къ Некен и да имат частѣю съсъ Исда и съсъ Ирѣм.

Бжеже збо и сведетелѣе поставакѣм господство ми: жупан Йвашко вел джорник и жупан Радѣла вел ливгѣфет и жупан Глигорѣ вел вистѣтар и жупан Твдосѣ вел спатар и жупан Михаю Коцофѣнза вел столник и жупан Бвзинки вел комис и жупан Бвчини вел пехарник и жупан Лостендин вел постелник. И испржикъ, Радѣла вел ливгѣфет.

И н писах аз, Лепъдат логѣфет, къ настоа граву Бвкрѣци, мѣсеца мартѣе ѣ дъни и шт Йд ми даже до нинѣ теченѣ лѣтом, къ лѣт хрѣмѣ.

† Йв Матѣю вѣвѣвда, милостѣю божѣю господинѣ.

Йв Матѣю вѣвѣвда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Dealul, unde este hramul sfintului erarh și făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei și preacinstiului părinte egumen arhimandritul Ignatie², care este nastavnicul sfintului lăcașului acestuia și tuturor călugărilor trăitori în obște în sfânta mănăstire, ca să-i fie sfintei mănăstiri Dealul mai sus-scrisă părțile domnești de vinărici, toate, oricât vinărici, va fi pe locul și pe ocina de la Șolomon a mănăstirii Dealul, ciți oameni vor săpa cu sapa și vor tăia stejarul cu toporul în pădurea întreagă ca să facă vie pe ocina mănăstirii Dealul sau satul Glodeni sau alți oameni, tot să fie în pace de vinărici, de la nimeni să nu aibă tulburare, pentru că m-am milostivit domnia mea, de am iertat sfânta mănăstire Dealul de vinărici, partea domnească de pe locul mănăstirii Dealul, numit Șolomon; cum a fost iertat și de alți domni vinăriciul gata, partea domnească de la alte dealuri din podgorie, de asemenea am iertat și domnia mea și am miluit sfânta mănăstire Dealul cu vinăriciul, partea ce se cuvine domnească, pentru pomana și pentru ajutorul sfintei mănăstiri Dealul mai sus-zisă, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și de hrană, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și răposaților părinți ai domniei mele să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Leon voievod de iertare și de miluire cu venitul domnesc din vinărici, cum a miluit sfânta mănăstire Dealul, când a fost cursul anilor, în anul 7140; de asemenea am miluit și domnia mea, cum este mai sus-scris.

¹ Loc rupt.

² Cuvintele: „arhimandritul Ignatie”, scrise cu altă cerneală și de o altă mină.

Încă și blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din <alt neam>¹, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia <lui iar în>¹ veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va strica și va nimici această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai Coțofanul mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 15 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Dealu, XXII/10.

Orig., hîrtie (41 × 28), pecete aplicată căzută.

Cu o trad. din 1907; altă trad. ibidem, ms. 462, f. 34.

15

1633 (7141) martie 15, București.

Matei Basarab voievod întărește răscumpărarea de rumânie a lui Grozea cu fiii lui și a altor locuitori din Bircoveni, de la Barbu, fiul lui Dulce postelnic.

† Милостію божію, Іу М. тею воєвод и господинъ въсое земле ѿггров-
<владх>їнское, вноко покоеном, старо Іу Бъсъѣвъ воєвод. Да'ат господство ми
сью повелен<ію> господства ми Грозен и със синовн ем и Яврам и със синовн
ем и Дръган и съ синовн им и Мирокн и със синовн ем и Черекъяз и брат ем
Мъра<н> и със синовн им и Мирчѣ и брат ем Бладул и със синовн им и Дъзър
със брат ем и със синовн им и Стан и брат ем и съ синовн ем варе еликл Богъ
даровад такоже да е ест з мирно и слободни зл веченію и със въсѣх синовн им
шт къ Баръбга, синъ Дъачелов пост.аник и шт къ брат ем и шт къ синовн им
и шт къ въсѣх поръденіе им.

По<неже> сію више речено людї, шни ест биа вечени Дъачелов постеланик шт
наипѣжде вѣме. Таже, къда ест биа <къ дън>и Іу Дешн воєвод, а шни се е скъ-
повда за веченію шт на Барбѣа, сино Дъачелов постеланик шт Бърко<вѣ>ни, със
бани готови, шбче да се знает и със едно шже за шчинъ шт на Бърко<вѣ>ни,

¹ Loc rupt.

Ѣжа еже ест <б>на дѣдоу им Стѣннславъ въ полъ и въ шомъ и въ вода и въ сѣдѣлаще селоу и съсъ винъградѣ, ли въ по> въсъ хотѣромъ, въ гавъ дори 8 главъ, кади елика се хтитъ избратъ колико хожитъ била дѣла за вчиннѣ дѣдомъ им Стѣнн-
 са въ въ на Бѣрковѣни, шбаче дѣ се знаетъ колико естъ била дѣла сѣю више вечини
 на <вчиннѣ> имъ въсъ за еднѣ гавъ по аѣ 8ги, чини кзпно 8ги раѣ. И собождаа Ба-
 бѣла синоу Дзачелокъ поостелникъ по> сѣю више писъ вечини тере се естъ била скѣпо-
 каа за> еиченнѣ въ шн въ скоемъ добрѣ>воакѣю безъ н>и еднѣ силостѣ и съсъ
 узнаннѣ братѣе емъ и съсъ... съсъ... и съсъ узнаннѣ <въскѣмъ мегнишомъ въ
 го> и въ долъ и въ <шкрѣстъ мѣстомемъ... въ вечнн>аннѣ и не въ <когождѣ не-
 поколѣбнѣно порнзѣно господства ми>.

<И> свидѣтеле, на имѣ: въ Кѣрч<ени>, Михаю и въ Дѣс<а>... Іоанъ и
 Барбѣла и Брѣтанъ и <Нѣгоѣе инокъ> и въ Долъ Кошовѣни, по Дзмитръ и Сѣпрѣ
 Іу Испасъ и Бладула и Аврамъ и въ Робѣнѣши, <Прѣдъ и Станъ, синъ Бѣци>лаъ и Ин-
 дреи, ещѣже мнози волѣри и людѣ добри свидѣтеле, еже не сѣтъ писъ заѣ. И тако
 рекълаъ естъ самъ> Барбѣла въ прѣдъ господства ми тере хожетъ бити и дрѣга кне-
 га сътворила и писъ... а тога кнега да се не вѣрѣетъ на дрѣга вѣрѣне и да бити
 Барбѣла за вели пачнѣ... <гос>подски.

Бѣго радѣ, дадохъ и господство ми шемъ зи людѣ еже више писъ да бити
 8 мирни за вечннѣ въ къ Барбѣла <и> въ <къ> синови емъ и въ братѣе емъ 8 вѣки.

Бѣже свидѣтеле постѣлаѣю господство ми: жѣпанъ Іѣшко вѣлики дворникъ
 <и жѣпанъ> Радѣла вѣла шгѣфетъ и жѣпанъ Гангори вѣла вистнѣаръ и Михаю вѣла сто-
 лникъ и Бѣчина вѣла пѣхарникъ и Бѣзенка вѣла колникъ и жѣпанъ <Костъ>андинъ вѣла постѣ-
 лникъ. И испрѣвникъ, жѣпанъ Радѣла вѣла шгѣфетъ.

И писъ Драгомиръ шгѣфетъ въ настола 8 градѣ Бѣжурѣши, мѣсеца мѣртѣе ѣѣ
 и въ Ядама до нѣ ѣ теченнѣ лѣто въ лѣтъ <8>рѣма.

† Іоу Матею кѣвѣвада, мѣлостѣю божѣю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara
 Ungrovlahiei, nepotul răposatului, bătrînului Io Basarab voievod. Dă domnia
 mea această poruncă a domniei mele lui Grozea și cu fiii lui și lui Avram
 și cu fiii lui și lui Drăgan și cu fiii lui și lui Mir<on și> cu fiii lui și lui
 Cerecul și fratele lui, Măra<n> și cu fiii lor și lui Mircea și fratele lui Vladul
 și cu fiii lor și lui Lazăr cu fratele lui și cu fiii lor și lui Stan și fratelui
 său și cu fiii lor oricîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi
 de vecinie și cu toți fiii lor, de către Barbul, fiul lui Dulcele postelnic
 și de către fratele lui și de către fiii lui și de către toate rudele lor.

Pentru că acești oameni mai sus-spusei, ei au fost vecini ai lui Dulcele
 postelnic de mai înainte vreme. Apoi, cînd a fost <în zilele> lui Io Leon
 voievod, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Barbul, fiul lui Dulcele pos-
 telnic din Bîrcoveni, cu bani gata, însă să se știe și cu o funie de ocină de
 la Bîrcoveni, funia care a fost a bunicului lor, Stănislav, din cîmp și din
 pădure și din apă și din vatra satului și cu via, însă de peste tot hotarul
 din cap pînă în cap, însă oricît se va alege, cit va fi partea de ocină a buni-
 cului lor Stănislav din Bîrcoveni, însă să se știe cit au dat acești vecini
 de mai sus pe <ocinele> lor pentru un cap, cite 11 ughi, fac împreună
 111 ughi.

Și i-a slobozit Barbul, fiul lui Dulcele postelnic pe acești mai sus-scriși
 vecini, de s-au răscumpărat de vecinie de la el de bună voie <fără> nici

o silă și cu știrea fraților lui și cu . . . cu . . . lui și cu știrea <tuturor megiașilor din sus> și din jos și din jurul locului . . . de vecinie și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

<Și> martori anume: din Cîrce<ni>, Mihai și din Leul . . . Ion și Barbul și Brătan și <Neagoie călugăr> și din Coșovenii de Jos, popa Dumitru și Oprea și Ispas și Vladul și Avram și din Robănești, <Preda și Stan fiul lui Băți>lă și Andrei, încă mulți boieri și oameni buni martori, care nu sînt scriși aici. Și astfel a spus <Insuși> Barbul dinaintea domniei mele, de va fi și altă carte făcută și scrisă . . . iar acea carte să nu se creadă în altă vreme și să fie Barbul de mare pradă . . . domnești.

De aceia, am dat și domnia mea acestor oameni, care sînt scriși mai sus, să fie în pace de vecinie de către Barbul <și> de fiii lui și de frații lui, în veci.

Iată martori pune domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligori mare vistier și Mihai mare stolnic și Vucina mare paharnic și Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și a scris Dragomir logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 15 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muz. de ist. Buc., nr. 13094.

Orig., hîrtie (39,5 × 27), deteriorat și rupt, pecete timbrată.

Trad. la Muz. Olteniei, Craiova, nr. 51, din 1779, după care s-au făcut completările.

16

1633 (7141) < după martie 15 — august 31 >.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Cîrnul ocină la Tega și 10 pogoane de vie la Jugureni, jud. Saac.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domnu a tot pămîntul Țării Rumânești, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnizeștii mănăstiri Cîrnul, unde iaste hramul sfîntului arhanghel Mihail și părintelui egumenului . . .¹ și tuturor călugărilor, cîți vor lăcui într-acea mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri, care iaste zisă mai sus, ocină în Tega, în județul Saac, însă partea lui Dragomir vâtaf și a frățîne-său Andreiu toată, din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului, dupretutindenea, ori cît să va alége.

Pentru că o au fost cumpărat jupan Lupul, care au fost logofăt mare și feciorul lui, Gherghie spătar, de la Preda spatar și de la feciorul lui, Dragomir vâtaf de la Cislău și de la toți frații lui, drept 7000 aspri gata. Si sémnele hotariului să să știe: den apa Buzăului, prin izvorul Tegăi în sus pînă în casa Țig<ul>ei și den tuia în sus pînă în Sécuiul Iugăi și pînă

¹ Loc alb.

în Curmătura cea Mică și în sus pînă în sléme și pen sléme în jos, pînă în virful Ulmetului și den tuia în jos, pe valea Trestiei, pînă în Țeful Fugeștilor și pe valea Cîrnului și pe marginea pădurii, pînă în puțul Fugeștilor și pen piscu în jos, pînă în apa Buzăului, încă au fost cumpărat Lupul logofăt și feciorul lui, Gherghie spătar. Iar după aceea, cînd au fost în zilele lui Șarban vovod, iar jupan Lupul logofăt și feciorul lui, Gherghie spătar, el au dat și au miluit cu această ocină ce iaste zisă mai sus, din Tega, pentru sufletul lui și pentru sufletele părinților lui, pe sfînta mănăstire ce să cheamă Cîrnul, ca să le fie lor pomană, iar dumnezeeștilor călugări să le fie de hrană și întregire.

Si iar să fie ocină sfintei mănăstiri Cîrnul, hramul lui sveti arhanghel Mihail, în sat în Juguréni, în podgorie, în județul Saac și cu 10 pogoane de vie, pentru că o au fost cumpărat jupan Lupul logofăt și feciorul lui, Gherghie spătar de la Spiridon feciorul <lui> Stan logofăt de la Roténi, drept 7000 aspri gata și drept o dulamă <de> postav grana, prețul ei aspri gata 1000. Pen bătrînele sémne să să știe: din capul Comorii din Mlacă pînă în Piatra Cislăului de preste tot cit să va alége, din cîmp, din pădure și din dealul cu viile.

Și au vîndut acești oameni, care sînt ziși mai sus, ale lor ocine și vii, ei de a lor bunăvov și cu știrea tuturor boiarilor și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și dinnaintea domniei méle. Și au avut și cărțile lui Șarban vodă de cumpărare pintru acéste ocine ce sînt zise mai sus, ci au fost ars într-o casă. Și am văzut domniia mea și cărțile arse de foc și sparte. Pentru aceasta, singur domniia mea am înnoit și am întărit în cartea domniei méle peste acéste ocine. Și am dat singur domniia mea sfintei mănăstiri Cîrnul, care iaste zisă mai sus, ca să-i fie ei ocina și viile moștenitoare și stătătoare și de cătră nimenea neclătite, peste zisa domniei méle.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Ivașco vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Grigorie vel vistier i jupan Theodosie vel spatari i jupan Mihai vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel vel logofăt.

Leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, LII/4.

Copie; alte copii ibidem, LII/2,3 și la Bibl. Acad, CMLXXII/194.

Lunile după divan.

17

1633 (7141) martie 16, București.

Matei Basarab vovod întărește m-rii Tismana un mertic anual de 800 bolovani de sare de la Ocnele Mari.

† Милостією божією, Їу Матен воевода и господинъ въсон земле Сггггровладхінское, вник великаго и прѣдобраго, покойнаго Їу Бъсарие воевод. Дават господство ми сію повеленіе господства ми сѣктомъ, божественнн монастыр воевма-

го Тисмѣна, идеже ест храмъ спеніе прѣчистіе владичице нашіе Богородице присно дѣвѣи Маріа и штицъ егумѣна Даніа и вѣсѣмъ инокомъ, елице живущи въ шенітѣли тоѣ, іакоже да ест свѣтѣи монастыръ више писъ штъ достоаніа господска за солъ по ѿ за крѣщи штъ солъ по лѣтъ штъ нѣ Бѣанко Ѣкнѣ кодъ Рѣмникъ, коѣ солъ била естъ даана и положила зъ свѣта монастыръ Тисмѣнѣи за покоиннаго Радѣла воєводъ, того ста). И видѣхомъ господство ми и книга старого Радѣла воєводъ за милованіе, кога да вистъ теченіе лѣтомъ хз.ѣ.

Бого радѣи и господство ми еши съмъ даа и понѣвхомъ милованіа и помѣна шкомъ господарѣ съсъ сѣа више речена солъ, ѿ за болѣокани, како естъ била штъ прѣжде вѣрѣме, да естъ свѣтѣи монастыръ въ шкрѣпленіе и еожествении инокомъ за пицъ и въ штрабъ, а господство ми и покѣннимъ ктитори, вѣчноѣ въспоминаніе.

Ѣшиже и закаенаніе поставихомъ господство ми: по штѣшестѣе господства ми, кого изверетъ господѣ Богъ бити господарѣ и владѣлецъ въсонъ землѣ Бѣашкоѣ или штъ създичнаго плода господства ми или штъ съродникъ нашихъ, или по грѣсѣхъ нашихъ, или штъ ино племеникъ, да аще почтетъ и штерѣдитъ и поновитъ сѣю милованіе и помѣнъ како естъ више писъ, того господѣ Богѣ да га почтетъ и съхранитъ въ господствѣ его и а въ бѣдѣицѣхъ вѣцѣхъ, душа его въ шпокоиніе. И ащешиже не почтетъ и не шкрѣпитъ, аншъ поперетъ, исхавитъ и въ шбеніе шставитъ, того да естъ трѣкаетъ и анаѣма и афѣрсанъ штъ тиѣ штици, еже сѣтъ въ Никіи и да иматъ частію съсъ Юда и съсъ Яріа на еднѣи мѣсто. И не штъ когождо непокоѣвимо, поризмо господствѣ ми.

Бже жеъ и свѣдѣтелиѣ поставихомъ господство ми: жѣпанъ Іѣашко вѣла дворникъ и жѣпанъ Радѣла Настурѣа вѣла шлѣгѣфетъ и жѣпанъ Тѣодосіе вѣла спатаръ и жѣпанъ Михаю вѣла столаникъ и жѣпанъ Бѣзника вѣла комисъ и жѣпанъ Бѣчина вѣла пиѣарикъ и жѣпанъ Костандинъ великѣи постѣаникъ. И исправникъ, самъ речъ господство ми.

И азъ Доумѣтръ логофетъ, написахомъ въ нѣстоа градоу рекомѣи Бѣкѣрѣци мѣсеца мартѣи сѣу дѣни и штъ Ядама до нинѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтѣми, въ лѣтъ хзрѣма.

† Іѣу Матѣю воєводѣа, милостію божію господинѣ.

Іѣу Матѣю воєводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul uspenia preacuratei stăpinei noastre născătoarea de Dumnezeu, pururea fecioara Maria și părintelui egumen Daniil și tuturor călugărilor ciți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrisă din partea domnească de sare, cite 800 de bolovani de sare pe an de la Ocna Mare de lângă Rîmnic, care sare a fost dată și dăruită sfintei mănăstiri Tismana de răposatul Radul voievod cel Bătrîn. Și am văzut domnia mea și cartea bătrînului Radul voievod de miluire, cînd a fost cursul anilor 7011.

Pentru aceasta și domnia mea încă am dat și am innoit miluirea și pomana aceluia domn cu această sare mai sus-zisă 800 de bolovani, cum a fost mai înainte vreme, să fie sfintei mănăstiri de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și răposăților ctitori veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpîn a toată Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și innoi această miluire și pomană, cum este mai sus-scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui, în pace. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ci va călca și va nimici și va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc. Și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși zisa domniei mele.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun zisă București, luna martie 16 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/24.

Orig., hîrtie (42,5 × 28,5), pecete timbrată.

Cu o trad. de la sfîrșitul sec. XVIII; copii ibidem, mss. 329, f. 129 și 711, f. 289 bis.

18

1633 (7141) martie 18, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu postelnic din Piriieni, ocină în satul Băești, jud. Vilcea.

† Милостію Божією, Ію Матію воєвода и господинь вьсоє землє Сгггровлахїинское вноук великаго и прѣдобраго, поконниномъ и стараго Ію Бьсарьба воєвода. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми слоугъ господства ми Станчулани постелникъ вт Пърѣгани, вт сѣдство Гор Жна, іакоже да мѣ естъ вчинъ оу село оу Бѣщи, вт соудство Блѣчѣ, али половины за оужь, понеже вт естъ покопила Станчула постелникъ сїи више реченъ вчинъ, половины за оужь, вт надъ Дьминтрь и вт надъ брати его, Пьтрь и Марко, синны Рѣден вт Бѣщи, за хгс аспри готови, вт пол и вт шьм и вт вод и със дѣл за брод за водїницъ и със винограда и със периколю и със ливези и вт сѣдалище сѣлов и вт посходї, варє елика се хтит изєрат вт по вьсо хотаром, али тжчїю вчинъ безъ вчинни. И кждѣ естъ покупна Станчула постелникъ сїа више реченъ вчинъ онъ вьспраша по вьсєхъ породєнїи продаваннїхъ и по вьси причасници, колаци и нал вчинъ вьхьспѣ и никтоже не изволитъ сѣ да покупна.

И были сѣт сведѣтели на тѣхъ лежѣніахъ нѣхъ, по имѣ: шт Чортѣши, монахъ Мисла и шт Шьрьбѣнци, Писѣе монѣхъ и шт Шьшчорн, Яггелъ и Лѣудат и попъ Костѣдинъ шт Рошѣн и Лѣупа Жардинъ шт Сѣбрьшѣа и Бѣчѣ и Бѣланъ шт Рѣдѣнѣши.

И пакъ покѣпила Стѣнчюла постѣлникъ единъ челѣдъ зѣ цигѣни, на имѣ Члорѣ цигѣнъ и сѣсъ единъ синѣтъ его по имѣ Лѣупа и сѣсъ единъ дѣщери, на имѣ...¹, шт надъ Хамизѣ шт Падѣ и шт нѣдъ братъ его, Стѣнчюла, зѣ хѣспри готѣви и зѣ единъ конъ добръ.

И были сѣт сведѣтели на такѣже нѣе имѣ, по имѣ: шт Зѣтрѣни, Стѣнчюла постѣлникъ и шт Корнетъ, Ывѣшко постѣлникъ и Бѣликѣа и шт Мѣльши, Прѣда и шт Спинѣни, Дѣминѣрашко постѣлникъ и Сѣва и Дѣдѣа чѣшъ и шт Кѣпрѣни, Стѣла и шт Рогожинъ, Барѣа и шт Попѣци, Драгъ и мнози дѣбри людѣи, еже не сѣт писани зѣде въ книгѣ сѣа.

И продадохъ ѡни зѣ своимъ доброволю, безъ нѣедна силостъ и сѣсъ оузѣнѣахъ въ сѣмъ братѣахъ и а болѣромъ шт горъ нѣдъ и шт шкрѣста мѣстомъ и шт прѣдъ господѣства ми. И видѣхомъ господѣство ми и зѣписѣ зѣ проданѣе шт рѣки ми и сѣсъ болѣри сведѣтели, како естъ вѣше писѣ.

Сѣго радѣ дѣдохъ сѣмъ и господѣство ми слѣугъ господѣства ми Стѣнчюла постѣлникъ такоже да нѣхъ естъ сѣа вѣше речѣна шчинѣу и того челѣдѣ зѣ цигѣни зѣ дѣди и въ шѣбѣ имъ и синѣкомъ и вѣнѣкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не шт когѣждо непокѣбѣни, порѣзѣмо господѣства ми.

Еже оубѣ и сведѣтели постѣлѣемъ господѣство ми: жѣупѣнъ Ывѣшко вѣа дворникъ и жѣпѣнъ Радѣа Настѣрѣа вѣа лѣгѣшѣтъ и жѣпанъ Гѣлгорѣе вѣа вѣстѣтаръ и жѣпанъ Тѣдѣосѣе вѣа спѣтаръ и жѣпанъ Мѣхѣаю вѣа столѣникъ и Бѣзѣника вѣа комѣсъ и жѣпанъ Бѣчина вѣа пѣхарникъ и Кѣстандинъ вѣа постѣлникъ. И испрѣвѣникъ, жѣпанъ Радѣа вѣа лѣгѣшѣтъ.

И нѣмазомъ азъ, Тоудѣоръ грамѣтникъ, въ настѣла гѣрадѣу Бѣскоуѣци, мѣсѣца мѣртѣе нѣ дѣны и шт сѣзданѣа мѣра даже до сѣго писанѣа, шт Ыдѣа мѣченѣа лѣтомъ, въ лѣтѣ хѣрѣмѣ.

† Ывѣ Мѣтею вѣвѣвада, милѣстѣю бѣжѣю господѣниъ.

Ывѣ Мѣтею вѣвѣвадъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului și bătrînului Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Stanciul postelnic din Piriiani, din județul Gorj, ca să-i fie ocină în sat în Băești din județul Vilcea, însă jumătate de funie, pentru că a cumpărat-o Stanciul postelnic această mai sus-zisă ocină, jumătate de funie, de la Dumitru și de la frații lui, Pătru și Marco, fiii Rădei din Băești, pentru 3.200 aspri gata, din cîmp și din pădure și din apă și cu parte din vadul de moară și cu vie și cu grădină și cu livezi și din vatra satului și de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă numai ocină fără vecini. Și cînd a cumpărat Stanciul postelnic această mai sus-zisă ocină, el a întrebat pe toate rudele vinzătorilor și pe toți părtașii cîți au avut ocină împreună și nimeni nu s-a învoit să cumpere.

Și au fost martori la întocmirea lor anume: din Ciortestî, monahul Misail și din Șărbănești, Paisie monah și din Șășciori, Anghel și Lăudat și

¹ Loc alb.

popa Costandin din Roșii și Lupul Jardei din Obișia și Vucea și Bălan din Rădinești.

Și iar a cumpărat Stanciul postelnic un sălaș de țigani, anume Florea țiganul și cu un fiu al lui anume Lupul, și cu o fiică, anume . . .¹ de la Hamza din Pade și de la fratele lui, Stanciul, pentru 6 000 aspri gata și pentru un cal bun. Și au fost martori la tocmeala lor, anume: din Zătreni, Stanciul postelnic și din Cornet, Ionașco postelnic și Vlaicul și din Mălăești, Preda și din Spineni, Dumitrașco postelnic și Săva și Dedul ceauș și din Căpreni, Stama și din Rogojina, Barbul și din Popești, Drag și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în cartea aceasta. Și au vindut ei de a lor bunăvoie fără nici o silă și cu știrea tuturor fraților și a boierilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapise de vînzare de la mina lor și cu boieri martori, cum este mai sus-scris.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Stanciul postelnic, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină și acel sălaș de țigani de moștenire și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Tudor gramatic, în cetatea de scaun București, luna martie 18 zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere, de la Adam cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., XXXI/130.

Orig., perg. (36 × 52), pecete timbrată, cu legenda: † МЛАСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ ВОІВОДОУ, ВИШІ ПОКОННОМУ БАСАРАБЪ ВОЕВОДА И ГОСПДНЬ ЕЛАШКО <ЗЕМАН> († Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod, nepot răposatului Basarab voievod și domn al <Țării> Românești).

19

1633 (7141) martie 21, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Preda vornic din Ceplea, jud. Gorj, ocină cu rumâni la Stingăceaua și țigani.

† МЛАСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ ВОІВОДА И ГОСПОДИНЪ ВЪСОН ЗЕМЛЕ БЪГРО-ВЛАХІНСКОЕ, ВЪСК ВЕЛКАГО И ПРѢДОБРАГО, СТАР ГО, ПОКОННОМУ ІУ БЪСЪРАБЪ ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛКНІЕ ГОСПОДСТВА МИ ВОЛѢРИНС ГОСПОДСТВА МИ ПРЕДЕК ДВОРНИК УТ ЧКПАКЪ, УТ СЪДЕСТВО ГОР ЖНА, И СЪС СИНЪКИ, ЕЛИЦЕЖЕ БОГЪ ДЪРОВА, ТАКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ ШИНС И К. ЧИНИ СЪ ЕТЪНГЪЧКЪШ СЪ ДОС И СЪ СТАРИ ЕТЪНГЪЧКЪШ, АЛИ ДЕЛ МНХЪЮКЪ ЦИЦЪРЪКЪША ВЪСАХ, УТ ПОЛЮ И УТ ШЪМ И УТ ВОД И СЪС

¹ Loc alb.

вечинїи нї имє: Оплицї със синози си и Ст н Кipotъ със синози си и Ывн със синози си и Бареса със синози си и Ізпса със синози си и Радул Бѣтриши със синози си и Рїдул със синози си и Бареса със синози си и Опрк Голоше със си ови си и прочїи вечинни, колици съ хокет нанти шт теѹ сїю силни више реченїе и шт сѣдлице село, шт посвзди, ває банка се хтит извѣт шт през вѣс хотром шт хота) до хотар. Ялє да се знаєт: шт Стънгъчкѡ шт Дос шт през вѣсом хотаром четарѣтаро деа, а шт Стара Стънгъчкѡ, вєсамо деа, понєже ест покзпна волѣрин господства ми Преда ворник сїе више речени дѣли зї шчинс и със вечинїи шт Стънгъчкѡ шт Дос и шт Стара Стънгъчкѡ шт над Миѹю ключар и шт брат его, Дмитрашко постѣлник, синози Предек ключа) шт Цинцѣрѣни, вєзци Миѹюв Цинцѣрѣноз, зї хї аспри готови, вѣ днїе Аѣвн коєко а и със запис шт рѣкам им, със мнози волѣри свєдетѣлїи написанє з запис. И продали сѣт шни за нїхно доброзолю.

И пак да ест волѣринс господства ми Предек дворник шчинс и вечини з Стънгъчкѡ шт Дос четарѣтаро деа и шт Стара Стънгъчкѡ пакїже четарѣтаро деа вбаче негова деа зї шчинс шт поля и шт шом и шт вод и със вечинїи и със вѣс ходоком и шт сєдѣлцие селоз, шт посвзди, вари банко се хтит извѣт шт по вѣсом хотром, шт хотр до хотр, занєже ест негова стара и прѣва шчинс и дѣдинс, вѣже шт прѣжде вркѣме, шт при днїи прочим стри господрѣ.

И пак да ест волѣринс господства ми Предек дворник единъ вечинъ шт Негоши, на имє Оплян, със синози его, понєже сѣ сѣт продад шн сам вечинъ Предек дворник, за негов доброк коло, със синози его, вєз шчинс, за хї аспри готови и със запис шт рѣки его и със свєдѣтѣлїи) написанїе з запис.

И пак покзпна Преда дворник един ацигн, на имє Стонка, синъ Данєкѡ циганса, шт нїд Дрѣгич постѣлник шт Брѣниши, за хї аспри готови и със запис шт рѣка его. И пак покзпна Преда дворник една цигнѣкѡ, на имє Опрк, шт над Рїдул, синъ Шнєк шт Ялѣкни, за хї аспри готови и със запис със свєдетѣлїи. И пак да ест волѣринс господства ми Преда дворник: два циганчє шт цигнїа жупаницє: Докїєк вистїєрѣсї, жупаница Стонкѣкѡ вистїєрѣсї, на имє Соломїа циганка Оприцѣкѡ циганса, със дѣщєра ен, на имє...¹ понєже ест бїл продад Докїа вистїєрѣсї) нѣкоє циганчє Предек дворник з Чѣпакѡ, на имє Нѣкшї циганка и със дѣщєри ен Станї, ко днїи Ывн...¹ вєєкод, на вркѣме нї...² нѣст нмїа нї єднї тѣкєз продавати се. Я по сѣирѣт жупаницаз Докїєк вистїєрѣсї, а Преда дворник, шн ест зфїтїа по вєзком си Милош ливѡфет, вєк за брат Стонкѣкѡ вистїєрѣсї, тєрє нѣ ест дад промененїе дрєгїє циганчє, по Соломїа циганса със дѣщєра ен, да ест цїгнїє раїї циганчє и със запис шт рѣки его и със свєдетѣлїи и писанє з запис.

И пак покзпна волѣринс господства ми Преда дворник един место зї шраленїє з село з Чѣпакѡ шт нїд Станчюл Персалоє шт Чѣпакѡ, зї р аспри готови, понєже нмїа Станчюл тѣчїю тогѡ место Чѣпакѡ, дрєга дѣдинс нї нмїа, и със запис шт рѣки его.

И продадох сїе више реченїє нїхнє шчинє и вечини и ацигнїи, шни зї нїхном доброзолю, със ззнїнїє вѣсїм волѣром и а мєрїшом шт гор из дол, шткрѣстѣ мѣсто и шт прѣд господства ми.

Его радї дадох сѣм господство ми волѣринс господства ми Предек дворник, пакѡже да нш ест шчинс и вечини и ацигани дѣдинс и вѣ шѡб синоком и

¹ Loc alb.

² Text ilizibil.

ВЪНКОМЪ И ПРЪВЪНУЧЕТОМЪ И НЕ ШТЪ КОГОЖДО НЕПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

БЕЖЕ ОУБО И СРЕДЪТЕЛЪИ ПОСТАВЪНЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПЪИ ИВЪШКО БЕА ДВОРНИКЪ И ЖЪПЪИ РАДУА НЪСТЪРЕА БЕА АИГЪФЪИТЪ И ЖЪПЪИ ГАИГОРЪЕ БЕА ВИСЪТАРЪ И ЖЪПЪИ ТЪДОСЪЕ БЕА СПАТЪИРЪ И ЖЪПЪИ МИХЪЮ БЕА СТОЛНИКЪ И ЖЪПЪИ БЪЗНИКА БЕА КОМИСЪ И ЖЪПЪИ БЪЧНИИ БЕА ПЪХЪРНИКЪ И ЖЪПЪИ КОСТАДИИ БЕА ПОСТЪЛНИКЪ. И ИСПРАВНИКЪ, ЖЪПЪИ РАДУА НЪСТЪРЕА БЕА АИГЪФЪИТЪ.

И И ПИСАХЪ АЗЪ, ГОБОРИ ГРАМАТИКЪ, КЪ ИСТОЛЪ ГРАДУЪ ВЪ БЪКУРЪИЦИ, МЪСЪЦИ МАРТЪЕ КЪ ДЪНИ И ШТЪ ИДАМИ ДАЖЕ ДО НЪНЪКЪ ТЕЧЕНЪЕ ЛЪТОЛИ, ВЪ ЛЪТЪ ХЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ КВЕКЪДА, МИЛОСТЪЮ БОЖЪЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКОДЪ <М.Р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele Preda vornic din Ceplea din județul Gorj și cu fiii, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în Stîngăceaua din Dos și în Stîngăceaua Veche, însă partea lui Mihai Țițăreanu toată, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, anume: Oprița cu fiii săi și Stan Capotă cu fiii săi și Ion cu fiii săi și Barbul cu fiii săi și Lupul cu fiii săi și Radul Vetreș cu fiii săi și Radul cu fiii săi și Barbul cu fiii săi și Oprea Gogoasă cu fiii săi și alți vecini cîți se vor afla din aceste siliști mai sus-zise și din vatra satului de pretutindenii, oricît se va alege, de peste tot hotarul din hotar în hotar. Însă să se știe: din Stîngăceaua din Dos de peste tot hotarul a patra parte iar din Stîngăcea Veche a opta parte, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Preda vornic aceste mai sus-zise părți de ocină și cu vecinii din Stîngăceaua din Dos și din Stîngăcea Veche de la Mihai clucer și de la fratele lui Dumitrașco postelnic, fiii lui Preda clucer din Țițărenii, nepoții lui Mihai Țițăreanu pentru 30 000 aspri gata în zilele lui Leon voievod și cu zăpis de la mina lor și cu mulți boieri, martori scriși în zăpis. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, Preda vornic, ocină și vecini la Stîngăceaua din Dos a patra parte și din Stîngăcea Veche iarăși a patra parte, însă partea lui de ocină din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu tot venitul și din vatra satului de pretutindenii oricît se va alege de peste tot hotarul din hotar în hotar, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și dedină încă mai dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, Preda vornic, un vecin din Negești anume Oprian cu fiii lui, pentru că s-a vîndut el singur vecin lui Preda vornic de a lui bunăvoie cu fiii lui, fără ocină, pentru 1000 aspri gata și cu zăpis de la mina lui și cu martori scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat Preda vornic un țigan, anume Stoica, fiul lui Dane țiganul de la Drăghici postelnic din Brănești pentru 3 200 aspri gata și cu zăpis de la mina lui. Și iar a cumpărat Preda vornic o țigancă, anume Oprea, de la Radul, fiul lui Iane din Albenii, pentru 1 500 aspri gata și cu zăpis cu martori. Și iară să fie boierului domniei mele Preda vornic două țigănci din țigănia jupîniței Dochia vistiereasa, jupanița lui Stoica vistier,

anume Solomia țiganca lui Oprîță țiganul și cu fiica ei anume . . . ¹ pentru că a vîndut Dochia vistiereasa niște țigănci lui Preda vornic la Ceplea, anume: Neacșa țiganca și cu fiica ei Stana în zilele lui Io . . . ¹ voievod pe vreme . . . ² și n-a avut nici o treabă să se vîndă. Iar după moartea jupanîței Dochia vistiereasa, Preda vornic el a apucat pe nepotul ei Miloș logofăt, nepot de frate al lui Stoica vistier, de i-a dat schimb alte țigănci, pe Salomia țiganca cu fiica ei, să fie țigănci pentru țigănci și cu zapis de la mîna lui și cu martori scriși în zapis.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Preda vornic un loc de arătură în sat la Ceplea de la Stanciul al lui Persilă din Ceplea pentru 100 aspri gata pentru că a avut Stanciul numai acel loc la Ceplea, altă dedină n-a avut, și cu zapis de la mîna lui.

Și au vîndut acești mai sus-zîși oameni, ocinele lor și vecinii și țiganii, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor din sus, din jos, din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Preda vornic ca să-i fie ocina și vecinii și țiganii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna martie 21 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXI/213.

Orig., perg. (31 × 47), pecete timbrată, căzută.

20

1633 (7141) martie 23, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Stoica stegar un pîrlog de vie în satul Birca, jud. Dolj.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domn a tot pămîntul Țării Rumânești, nepotul marelui și preabunului, bătrînului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoicăi stegariul din satul Birca ot sud Dolj și feciorilor lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un prilog de vie din satul Birca, cu tot locul lui, pentru că l-au cumpărat sluga domniei mele Stoica stegariul de la Stana,

¹ Loc alb.

² Text ilizibil.

muerea lui Rădoe și de la feciorul lui, Danciu ot Birca acest prilog de vie, drept ughi 12 aspri gata și cu zapis de la mina lui de vinzare și cu mulți boeri și oameni buni mărturie, anume: Radu dvornicu și Vladu și Badiul și Voinea și Marga, Cirstiian, Stanciul, Cucui și Dobrea, Voia și Voico și Sava și Drăghici mazilul și Hrana mazilul cel bătrîn și alți oameni mulți și buni, carii nu sînt scriși într-această carte, pentru că au vindut de a lor bunăvoe și cu știrea a tot neamului lor și cu a tuturor megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și înaintea domnii mele.

Drept aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i fie acest mai-sus numit prilog de vie, de moștenire și ohabnic lui și feciorilor lui, nepoților și stre-nepoților lui și de niminea să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată și mărturiile am pus domnia mea: jupan Radu vel ban al Craiovei și jupan Ivașco vel vornic și jupan Radu vel logofăt și jupan Gligorie vel <vistier>¹ și jupan Theodosie vel spatat și jupan Mihaiu vel stolnic și jupan Vucina vel <paharnic>¹ și jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, jupan Radul vel logofăt.

Și am scris eu, Neagul logofăt, în cetatea București, martie 23, leat 7141 <1633>.

Io Matei voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 295, f. 60 v — 61.
Copie.

21

1633 (7141) martie 23, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Stoica și fiilor săi o moșie la Dilga, jud. Dolj.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, nepot preabunului, răposat Io Basarab voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica și fiilor lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie moșie la Dilga, din județu Dolji, o fășie de vie și cu casa și din toate locurile și cu toate părțile ale lui Aga din Dilga, ori cît se vor alege, mult și puțin.

Pentru că această mai sus zisă moșie a fost de moștenire a lui Aga din Dilga. Iar cînd a fost în zilele lui Alecsandru Iliăș voevod, la leat 7137, iar Aga, el a luat pe Stoica și l-au făcut fiu de suflet, pentru multa îngrijire și căutare ce au avut de la Stoica. Și în vreme de răsboiu, la Hotin și la Dașova, s-au dus Stoica în locul lui Aga Suțu, fiind Aga bătrîn și nepu-tincios. Într-aceia, Aga, văzînd atîta căutare și îngrijire de la Stoica, a făcut pe Stoica fiu de suflet și a dărui această mai sus numită sfoară de moșie din Dilga cu via și cu casa și de peste tot locul și cu toate părțile să fie la mina lui, încă fiind Aga în viață, cu limba lui.

¹ Loc alb.

Și au făcut Aga și înscris dela mîna lui de miluire pentru această mai sus numită moșie și pentru părțile lui, cu mare blestem, ca oricarele din rudele lui, de va fi chiar frate sau nepot sau văr, nimeni treabă și amestec să n-aibă, pentru că a lăsat Aga cu limba lui. Iar care om din rudeniile lui se va amesteca în pomana lui, să fie blestemat și afurisit de 318 părinți dela Nichea.

Și am văzut domnia mea și înscrisul de la mîna Agăi pentru această moșie, precum este mai sus-scris, cu mulți oameni buni mărturii iscăliți în zăpis, anume: din Dilga, Prodea și Stoica și Tihul și mulți oameni buni dinprejurul locului.

Drept aceia, am dat și domnia mea lui Stoica ca să-i fie această moșie și părțile și casa de moștenire ohabnice, lui și fiilor și nepoților și strenepoților și de nimenea neclintite, după porunca domniei mele.

Iată mărturii am pos domnia mea: jupan Radul marele ban al Craiovei, jupan Ivașco marele dvornic, jupan Radul marele logofăt și Grigorie marele vistier și Teodor¹ marele spatâr . . .² și Buzinca marele comis și Vucina marele paharnic și Costandin marele postelnic. Și ispravnic, Radul marele logofăt.

Și am scris eu, Tudor grama<tic> în București, martie 23, leat 7141 <1633>.

Io Matei Voevod.

S-a tilmăcit întocmai după hrisovul slavonesc din condica mănăstirii Zlatari de mine, adică Zaharia Nenovici.

1850 Fevruar 7, București.

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, IX/3.

Traducere; o copie, ibidem, ms. 725, f. 155—156.

EDITȚII. Trad. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. J. Dolj*, p. 158—159.

< Înainte de 1633 martie 26 >.

Matei Basarab voievod hotărăște ca maicile de la m-rea Viforita să ia dijmă de pe ocinile mănăstirii de la Gurguița și Vărăști.

† Милостію кожїю, Ію Матей Бєсарбѣ кождо и господинѣ. Дават господство ми сїю повелкнїю господства ми маїцїлоу де ла свїнта манастире Вифорїта, ка сѣ фїї волнїк ал лор ом ку ацєастѣ карте а думнїї мєлє де сѣ абѣ а-ші ținєрє și а діймїу де пре оцина манастирїї цє сѣ чїа-мѣ Гургуйаїї și Вѣрѣстїї де ла тот ому, верї фїє роș ау цѣлѣраș ау доробан ау спѣтѣрєї ау постелнїцїї ау ді ла боїарї марї ау вїрї де ла цїне, тот сѣ фїї волнїк омул манастирїї, карїї ва фї пуș иșправнїк, а-ші луoa дійма și дїн цїмпу și де апѣ și де прєтутїденїлєа și дїн балта Șтїцлєанулїу și ден

¹ În loc de Theodosie.

² Loc alb.

alte bălți să aibă a-și luo zeciuiala cum iaste adetul și cum au luoat și pînă acum, pri unde cîntă cărțile céle bătrine tot să fie volnice a-și luo, de nimelea opreală să n-aibă.

Așăjderea și ție Simo și ție Dragomire și ție Paraschivo și ție Băduță, încă să căutați, den vréme ce veți vedea această carte a domnii méle să aveți a vă feri de moșiia mănăstirii ce scrie mai sus, mai mult să nu-mi mai vie maicile cu jalbă la dumnia méa, ce să-și ia tot ce-i face zeciuiala și adetul, pintru căci ș-au adus și cărțile de moșie și li-am cetit în devan și am dat și am judecat împreună cu toți cinștiți diregătorii dumunii méle, să aibă a-și ținé, cum scrii și cărțile céle bătrine, pretutindenilea, mai mult cu jalbă la dumnia mea să nu mai vie.

Iar cene va călca această carte a dumunii méle, bine să știe că mare certare va avea de cătră dumnia mea. Инако да нест.

И исправник, сам реч господствл ми.

† Іw Матен Бѣсѣмѣ, мноостію божію господинъ.

Іw Матену коєкод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/26.

Orig., hirtie (30 × 20,5), pecete mică, aplicată.

Datut ca anterior documentului din 1633 martie 26. în care este amintită întă-
rirea domnească, a bălților m-rii Viforita.

23

1633 (7141) martie 26, București.

Matei Basarab voievod poruncește vameșilor de la Cornățel și Ciocănești să nu mai ia vamă de la bălțile din Gurguiați și Vărăști ale m-rii Viforita.

† Мноостію божію, Іw Матен Бѣсѣмѣ коєкод и господинъ. Пишемъ господ-
ство ми воао вameșilor de la Cornățel și de la Ciocănești. După aceasta vă dau știre domnie mea pântru că aicea înaintea domnii méle venit-au călugărițele de la svînta mănăstire ce se chiamă Vihorita, hramul sveti Ghiorghie, de se-au jeluit și au spus cum le-ați luat balta de la Gurguiați și de la Vărăști, dă le-ați vămuit-o.

Derept aceia, în vreme ce veți vede ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutați să lăsați balta sventei mănăstire foarte în bună pace de vamă, nimic să nu vă ispititi a mai lua o vamă de la bălțile sventei mănăstiri, pântru că domnia mea nu v-am dat învățătură să luoți voi vamă de într-acéste bălți, că au fostu ertate de alți domni bătrini. Într-aceia, domnia mea încă le-am făcut cartea domnii mele ca să fie în pace, iar voi ați călcatu cartea domnii méle și în samă n-ați vrut să o băgați. Deci acum să căutați foarte în pace să lăsați bălțile sventei mănăstiri ce zice mai sus, nimica altu val să nu faceți, că bine să știț că de voi mai înțelége domnia mea, cum faci altu val preste ceastă carte a domnii méle, apoi mare urgie veți petrece

de cătră domnie méle, pântru că așa iaste învățătura domnii méle. Să vă ia trapăd ughi 1. *Инако да нѣст по реч господства ми.*

И исправник, сам реч господства ми.

Пис з Бжкзрци, мартіе кѣ дни, в лѣт хр҃ма.

† Іу Матен киевѣда, милостію божію господинь.

Іу Матю воєвод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/21.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete mică aplicată.

24

1633 (7141) martie 26.

Răvaș de jurători pentru o ocină la Glina.

Zde meghiașii tocmelnici ai sfintei mănăstiri Sfinta Troiță și ai Stoianii Roaba, po ime: ot Glina, Vladul i Mezea i ot Bobești, Dumitru i ot Văcărești, Nan i ot Săcuiani, Oprea logofăt i ot Stîlpeni, Stanciul, ca să caute și să aleagă citu-i partea de ocină a Mînjinii ot Glina și să adevérezе vindută iaste lu Mihai voevod, au nu iaste vindută și cine o au vindut, cum vor afla cu sufletele lor.

Ispravnicu Dobre vtori portar.

Пис Дѣмитрѣс логофѣт, мартіе кѣ дни, вѣ лѣт хр҃ма¹.

† Іу Матен киевѣда, милостію божію господинь.

Zioa, dumeneca ce vine.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, II/24.

Orig., hîrtie, (19,5 × 15), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 316 v.

25

1633 (7141) martie 26.

Matei Basarab voievod poruncește rumânilor din Paraipani să-și îndeplinească toate obligațiile față de m-rea Radu Vodă.

† Милостію божію, Іу Матен Басараб воєвода и господинь. Пишет господство ми воао rumânilor sfintei mănăstiri Sfinta Troiță, de la Paraipani. Cătră aceasta vă dau în știre domnia mea că aicea au spus părintele egumenul cum nici ascultați de călugări să lucrați la ce o vor da învățatură, nici veți să arați, cum au fost obiceiul, nici nemica, ce unii vă faceți călărași, alții dărăbanți,

¹ A scris Dumitru logofet, martie 26 zile, în anul 7141 <1633>.

alții vă semețiți, și nemic ce iaste lucrul sfintei mănăstiri nu veți să lucrați, ce numai umblați în voia voastră. Dar cu ce semeții vă țineți? Crez, voi știți că domnii mele nu-m trebuescu rumânii sfintei mănăstiri slujitori, nici nemic.

Deci, în vrême ci veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutați să ascultați de călugări de toate ce o va da învățatură, să arăți și să lucrați la tot lucrul, cum iaste obiceiul și légea rumânilor, că domnia mea nu voiu să fac rumânii și pomeana ctitorilor slujitori.

Iar carele nu va asculta de aceasta carte a domnii mele acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Млртїе кѣ дѣни, в лѣт 437ма.

† Іу Млтен квервода, милостію божію господини.

Dumitru logofăt.

Bibl. Acad., CCCX/23.

Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete mică, aplicată.

Copii la Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, VIII/4 și în ms. 256, f. 406 v.-407.

26

1633 (7141) martie 28, București.

Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări și slujbe a colibașilor de lângă m-rea Plumbuita, de la Colentina, ca să fie de poslușanie mănăstirii.

† Милостію божію, Іу Млтею воевода и господинъ, вѣкъ покойниго Іу Бѣсъмѣ воевода. Дает господство ми сїе пожеленїе господство ми колїбаșилор карїи сїнту лăкуиторї лїнгă сфїнта мăнăстїре Плумбуїта де ла Колїнтіна, храм светї Іоан Предетїце, ка сă фїе їн паче șї слобозї де lucru домнєску șї де lucru боерєску șї де подвоадє șї де тоатє службелє șї мїнцатурїлє цїтє сїнт престє ану șї де тоатє слугїлє домнїї мєлє, карїї де цє службє vor fї аїцї їн јудеџул Elh<ov>, де нїменїлє val sau бїнтуїалă сă n-аїбă. Pentru că m-am милостївїт домнїя мєа де і-ам лăсат șї і-ам ertat, ка сă фїе їн паче їн зїлєлє домнїї мєлє, cum au fost ertatї șї де алатї домнї, căцї іастє о мăнăстїре сăрaccă șї фїїнду лїнгă drum șї алтє моșїї n-are, цє і-ам лăсат домнїя мєа сă фїе numai де ajutorїу șї де poslușanїя сфїнтє мăнăстїрї. Șї am văzut домнїя мєа șї cărtї domneștї де ertăцїунє. Derept acėia, нїменїлє сă nu се іспїтєасcă а їнвăлїу бучатєлє мăнăстїрїї șї колїбаșїї, цє сă аїбă бунă пачє, că цїнє-ї ва бїнтуї, acela om mare certare va avea despre домнїя мєа.

Șї această carte a domnii mele să fie asupra tuturor cărtїilor la mїna lor, de pace șї de răpaos. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бжсврци, мѣсеци мартїе кн дѣни, к лѣт хзрмѣ.

† Іѡ Матѣю вѣкѣвѣда, мноостїю вожїю господина.

Іѡ Матѣю вѣкѣвѣд <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/3.

Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete mică, aplicată.

27

1633 (7141) martie 28.

Matei Basarab voievod acordă scutire de dări rumânilor care au fugit din satul Șovirlighiu, al m-rii Topolnița, dacă se vor întoarce înapoi.

† Мноостїю вожїю, Іѡ Матѣн Бжсврѣв вѣкѣвѣд і госпо цинѣ. Пишит господство мѣ воао сѣтѣнелор де вн сат де вн Șovrighiu, carie аѣи fost rumâne ai sfintei mănăstire Polnița¹, hram svetii arhanghelu Mihael, și v-ați fost răsipitū unie pre вн Țara Ungurească, алѣи pre вн Țara Turcească.

După acéia, vă dau вн știre domnie mea pântru că amū внѣales domnie mea de nește călugăре sirăби, carie au venet de вн Țara Turcească внчѣ mai denaente vrēme, de au mersu la acea sfintă mănăstire Polneța¹, de s-au apucat de mănăstire pustie să o dreagă.

Iar cînd au fost acum, вн zilele domnie mēle, venit-au aicea внаента domnie mēle, de s-au jăluet acești călugăре pântru satul Șovir[i]ligul cumu au fost de moșie al mănăstirei și se-au răsipit.

Drept acéia, domnie mea amū socotit pântru această sfintă mănăstere, ca să nu rămie pustie, deci v-amū er[ă]tat domnie mea de bir și de găleată, de fin, de bou, de oe sacă, de cal, de miere, de ceară și de oi de sulgiu și de tote mîncătorele, cite sintū preste anū вн țara domnie mēle...².

Deci, de vrēme ci veți vedea această carte a domnie mēle iară voe să căutați carie pre unde veți fi fugiți, au вн Țara Turcească, au вн Țara Ungurească, să vă veneți toți la urmă și la moșie, la săliștea voastră, să vă apucați de loc și de hrană și să fiți pre lingă sfînta mănăstire, să nu fie fără de omeni, iar de cătră domnie mea veți avea pace de tote, cum scrie mai sus. Drept acéia și voi, tote slugile domnie mēle, care de ce slujbă veți umbla вн județul Meh<edintî> și tu, căpitane de dorobanțe de la Severen, внчѣ să căutați să-i lăsați вн pace, nemic să nu umblați внvăluindu-i, neci voe, banelor de județ. Cum am văzut domnie mea și cartea lu Alexandru voevoda, sinū

¹ În loc de Topolnița.

² Loc șters cu cerneală.

Iliiaș voivoda și a lu Leon vodă, sinū Ștefan voivoda, de ertăciune, așij-derea și domnie mea încă v-am er[ă]tat să fiți de ajutoriul sfintei mănăstire. Iar cine o va bintue preste cartea domnie mele, mare certare va avea acel om de cătră domnie mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сѣм реч господства ми.

Пис Прѣдѣ, мѣсеца мартѣи кѣи дѣни, в лѣт хрѣмѣ¹.

† Їѡ Матѣю воеводѣ, мнѡстїю божїю господинь.

Їѡ Матѣю воеводѣ <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/26.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete mică, aplicată.

Copie ibidem, ms. 330, f. 207 (datată: 7148).

28

1633 (7141) martie 30.

Matei Basarab voievod poruncește stolnicilor și vameșilor de la Cornățel să lase în pace satul Chiseletul, al m-rii Radu Vodă.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod și domnu, nepot răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele satului Cheseletul și cu balta lor, carele este al sfintei mănăstiri de la Sfinta Troiță, ca să fie în pace și slobozi de acum innainte ei și gîrla lor de către stolneci și de către vameșii de la Cornățel, nimeni să n-aibă treabă a să amestecare în judecata satului, nici să vîneze gîrla, ci să aibă treabă egumenul cu gîrla și cu pîrcălabul carele va pune el, să aibă a judecaré și a globiré, cum au fost și mai denainte vreme.

Drept aceia și voi, stolnicilor și voi, vameșilor de la Cornățel, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi încă să căutați și foarte să vă feriți și în pace să lăsați satul Chisăletul și cu gîrla lor, nimeni de nimic să nu să ispitească a intra în sat sau în judecată sau în gîrlă a vînaré, că acela om carele să va ispiti preste cartea domnii mele a intra în satul sfintei mănăstiri, acela om foarte va avea o certare mare.

Și această carte a domnii mele nici o carte să nu o calce, că așa este învătătura domnii mele. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Și însumi am zis domniia mea.

Scris martie 30 zile, vă leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256, f. 388.

Copie.

¹ A scris Preda, luna martie 28 zile, în anul 7141 <1633>.

1633 (7141) aprilie 3.

Cîrstian, fiul lui Micu Flamii din Glaveș și Marco vînd lui Lupu căpitan din Lapoș ocine în Cîrnitură.

Zapisul lui Cîrstian, fecior Micului pîntru partea lui din moșie, din Cîrnitură, la mîna Lupului căpitan, leat 7141 <1633> aprilie 3.

† Adecă eu Cîrstian, fecior Micului Flamii ot Glaveș, scris-am zapisul meu la mîna dumnealui jupinului Lupului căpitan ot Lapoș, precum să știe că i-am vîndut partea mea dă ocină den Cîrnitură stînjini 160 și drept ughi 61 și doi boi, drept ughi 11.

Iar au mai vîndut Marco din Glaveș partea lui dă ocină den Cîrnitură stînjini 170, drept ughi 65 și un cal înșălat, drept ughi 10 pol. Și o am vîndut-o dă a noastră bunăvoe, făr dă nici o silă, cu știrea tuturor fraților miei dă moșie și den sus și den jos.

Și cînd am vîndut fost-au mulți oameni buni aldămășari, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în véci și coconilor și nepoților cîți Dumnezeu îi va dărui. Pentru credința ne-am pus iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Eu Marco.

Eu Cîrstian.

Eu Dumitru căpitan ot Glaveș martor.

Eu Gheorghe ot tam martor.

Eu Vlad ot Carcadula martor.

Eu Bocul ot Răsturnați martor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tîrșor, nr. 718, f. 733.
Copie.

1633 (7141) aprilie 3.

Stănciucul din Lipia vinde lui Ivan din Pitești un loc în hotarul Samarei.

Eu Stănciucul ot Lipiia scris-am acesta al meu zapis, ca să hie dé mare credință la mîna jupinului Ivan ot Pitești, cum să știe că i-am vîndut un loc de în hotarul Sămarai. Și au fostu a mea foarte, cumpărată. Și iasté locul între Răduiusă, pre lingă pîrîu și iaste de apă pînă în pădure. I i l-am vîndut dreptu bani 150 gata.

Și mărturie: Oprea ot Sămarah i Pădure ot Izvorul, Darea i Vladul ot tam. Pentru credința pus-am degitul.

Пис .прнаѣ ꙗ дѣни, лѣт хзрлм.
Eu Stanciucul.

Arh. St. Buc., M-reca Trivalea, IV/4.
Orig., hirtie (33,5 × 20,5).
Copii ibidem mss. 371, f. 22 și 477, f. 40.

31

< 1633 aprilie — decembrie > 4, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Ion Cortofleș din Pitești ocină la Izvorani.

Мнолостію вожію, Іѡ Млтин воєвод н господинь вѣсон Земле Угровлахій-скѡе, вишк веланкагѡ н предобрѡгѡ, старѡгѡ, покони.го Іѡ Бас.раб воєвод. Дават господство ми сію пове<ле>ніе господства ми Іѡн Кортѡфлѣшъ ѡт Питещи н сѣс синовн си, еанцижъ Богъ дѣст, такоже да мѡ ест ѡчинѡ ѡ Изворани едни дѣланицѡ, что ест Ѡнчек Брѣдскѡа такоже да мѡ ест ѡчинѡ ѡт пол н ѡт шѡм н ѡт вод н ѡт дѣла сѣс вишѣрич; сію егѡ да ест ѡ мирю по дѣдѣни егѡ, ѡт по вѣс хотарѡм вѣре еанка се х<тит> изврат, понеже ест покѡпна Иван сіѡ више речена дѣланицѡ ѡт Изворани ѡт над Баснаіе спатар, синѡ Мѡшатѡв вистѣтар, за хѡѡу зспри готовн, ани дѣланица без вѣчинн. И продадох Баснаіе дѣланицѡ ѡни за негов доброзѡлу, без [д]ниедни силост н сѣс ѡзнаніе вѣскѡм волѣром н а вѣрошаним н а мѣгѣшом ѡт гор из дол н ѡт икрѣст место.

И видѣхом господство ми н запис ѡт рѣка Басілаіе спатар за проданіе на рѣка Извѡк, сѣс мнози добри людіе н вѣрошні сѣдѣтеліе написани, виали тогда нѡ встроиніе егѡ, на име: Коман комис, синѡ Нѣгѡлаѡв ага н ѡт Гѣнѣщи, Пѣтрѡ н ѡт Кѡтѡщи, Ѡле н ѡт вѣрош Питещи, Яндрѡн н Ѡтафѣл <н>¹ Нѣкоарѣ н Ѡнлеон н поп Ѡпрѣ н поп Млртин н ѡт Рѡгѡз, Владѡла ѡгѡѡфѣт н мнози добри людіе.

Ѡего радѣ, дадох н господство ми Ив.н, синѡ Кортѡфлѣшъ, такоже да мѡ ест сіѡ више речена дѣланицѡ за дѣдѣнѡ н вѣ ѡхаб им н синовѡм н вишкѡм н пѣвѣнѡчитѡм н не ѡт когождѡ непоколебимѡ, познѡмо господства ми.

Ѡе<же сѣдѣтеліе>¹ поставихѡм господство ми: жѡпан Радѡла Бѡвѣскѡа вѣла Б н Краѡвскѣн н жѡпан Йѣлшко вѣла дворник н жѡпан Радѡла вѣла ѡгѡѡфѣт н Грнгоріе вѣла вистѣтар н жѡпан Ѡѡѡдѡсе вѣла пѣхарн.к² н Бѡзника вѣла комис н Бѡчинн вѣла пѣхарник н жѡпан Кѡст.нданнѣ вѣла пѣстѣлник. И исправник, жѡпан Радѡла вѣла ѡгѡѡфѣт.

И аз, Дѡминтрѡ ѡгѡѡфѣт, намазах вѣл истѡлани град ѡ Бѡзрѣци, пис мѣсѣца генарѣ дѣ дѣни, лѣт хзрлн.

Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab

¹ Omis.

² Așa în text; în loc de *сна ар*.

voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ion¹ Cortofleașă din Pitești și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Izvorani o delniță, care este a lui Oancea Brăgescul, ca să-i fie ocină din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vinărici, acesta să-i fie în pace pe de dina lui, de peste tot hotarul oricît se va alege pentru că a cumpărat Ivan această mai sus-zisă delniță din Izvorani, de la Vasilie spătar, fiul lui Mușat vistier, pentru 9400 de aspri gata, însă delnița fără vecini. Și a vindut Vasile delnița, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a orășenilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mina lui Vasilie spătar, la mina lui Ivan, cu mulți oameni buni și orășeni martori, scriși, care au fost atunci la întocmirea lui, anume: Coman comis, fiul lui Neagul aga și din Gănești, Pătru și din Cotești, Sas și din orașul Pitești, Andrei și Stafie <1> Necoară și Simeon și popa Oprea și popa Martin și din Rogoz, Vladul logofăt și mulți oameni buni.

De aceea, am dat și domnia mea lui Ivan, fiul lui Cartofleașă, ca să-i fie această mai sus-zisă delniță de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată <martori>² am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Grigorie mare vistier și jupan Teodosie mare paharnic³ și Buzinea mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Dumitru logoft, am scris în cetatea de scaun în București, scris în luna ianuarie 4 zile, anul 7157 <1649>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 53.

Copie și o trad.; altă copie ibidem, ms. 710, f. 655, cu o trad. (datate: 1647); alte traduceri ibidem, II bis/6 și mss. 349, f. 45 v., 46 v. — 47 și 482, f. 122 v. — 124. Văleatul greșit; datat după divan.

32

1633 (7141) aprilie 8, București.

Matei Basarab voievod întărește diaconului Stanciul ocine în Bogătești și vii în Dealul Izvoranilor.

† Милостію божію, Іу Матею воєвода и господинъ въсое земле Уггровлахѣнское, [синъ великого и прѣдобраго] княю покѣнникомъ Іу Бъсъраб воєвод. Дават господство ми сѣю повеленіе господства ми Станчюлаз дѣяконъ отъ Богътищѣ и със синоки, ванцеже Богъ даровахъ такоже да мѣ естъ учини с село с Бо-

¹ Mai jos: Ivan.

² Omis.

³ Așa în text; în loc de: spătar.

гътищѣ, вѣаче вт дѣлѣ Івановъ Боцок¹ дѣлѣ дѣланицѣ, <али>² дѣланицѣ Тѣлашовъ и дѣланицѣ Іванекъ вѣсѣхъ, вт полѣ и вт водѣ и вт шѣмѣ, вт сѣхѣ и вт сѣданищѣ сѣловѣ и вт планинѣ и вт по вѣсѣ хоталомъ вѣрѣ еанка сѣ хититъ избратъ, понеже естъ покѣпна Станчюла дѣяконъ <сѣе вчинѣ еже сѣ>³ вт више речени вт на Іванъ вт Богътищѣ, за хѣ³ аспрѣ готови. Таже вѣ томъ Іванъ вт естъ вѣзнила хѣ³ аспрѣ готови; хѣ³ аспрѣ вт естъ вѣстави Станчюловъ дѣяконъ такоже да писевши родителѣе емъ и вѣсѣ породеніекъ его на сѣктое помѣникъ.

И видѣхомъ господство ми и записъ Івановъ за проданіе на рѣкѣ Станчюловъ дѣяконъ съсѣ мнози добри людѣе свидетелѣе, на име вт Богътищѣ, Рѣсѣла и Станчюла и братъ Рѣсѣловъ, Дръгою и вт Нимъщици, Сѣпрѣкѣ и вт Стѣненци, Лазаръ и Ялдѣкѣ и Негрѣ Микришъ и вт Сѣсѣльници, Радѣла и Бадѣкѣ.

И пакъ естъ покѣпна Станчюла дѣяконъ едно мѣстекъ за кѣкю вт презъ вѣлѣ вт на Микодницѣ, зетъ Радѣловъ вт Рѣкѣрѣ, за хѣ³ аспрѣ готови и за вѣка за вѣсокъ...⁴

И видѣхомъ господство ми и записъ Микодницѣ на рѣкѣ Станчюловъ дѣяконъ за проданіе съсѣ мнози добри людѣе свидетелѣе на име: вт Стѣненци, Лазаръ и Станъ и вт Сѣсѣльници, Радѣла и вт Нѣмъщицѣ, Станчюла и Сѣпрѣкѣ Ранковъ и вт Богътищѣ, Іванъ и Сѣпрѣкѣ и Станчюла.

И пакъ да естъ Станчюловъ дѣяконъ некое виноградѣе зъ дѣлаша Ізѣкоранилоръ, понеже естъ покѣпна Станчюла дѣяконъ сѣю виноградѣе, еже више речени, вт на матира Баликѣловъ, за хѣ³ аспрѣ готови.

<И> видѣхомъ господство ми и записъ за матира Баликѣловъ за проданіе на рѣкѣ Станчюловъ дѣяконъ, сѣтвориша съсѣ великое кѣлѣтѣе и съсѣ мнози добри людѣе свидетелѣе вт Длъгополѣ: попъ Микхѣилъ и Команъ и Бадѣкѣ Пацѣки и Микхѣю Сѣсѣ и Мартинъ вт Брашовскомъ граду и Панъ прѣкѣла вѣ и Станко сѣдѣсѣ.

И пакъ естъ покѣпна Станчюла дѣяконъ вѣ погоанѣ за виноградѣе зъ дѣлаша Ізѣкоранилоръ вт на Гинѣкѣ, синъ Микхѣю вт зъ Бѣлѣ, за...⁵ аспрѣи готови, ешеже вѣ дѣни Ялѣзандръ вѣвѣкодъ, синъ Ялѣашъ вѣвѣкодъ.

И продадохъ сѣе именитѣе людѣе сѣю вчинѣ и виноградѣе, еже сѣтъ више речени, вт своемъ добро вѣлоу и съсѣ вѣзнаніе вѣсохъ мѣгѣашимъ вт вѣкрѣстѣ мѣстекъ, вт горѣ изъ долѣ и вт прѣдъ господства ми.

Сего радѣе, дадохъ и господство ми Станчюловъ дѣяконъ такоже да мѣ естъ сѣю вчинѣ и виноградѣе, еже сѣтъ више речени вѣ вѣхѣи синови и вѣнюкомъ и прѣвѣночетомъ и не вт никогоже непоколѣбнѣкѣно, поризмо господства ми.

Еже и свидетелѣе поставихомъ господство ми: жупанъ Радѣла Бѣзѣскѣла великѣи бѣнъ Кралевски и жупанъ Івѣшко великѣи дворникъ и жупанъ Радѣла Нѣсторѣла великѣи логѣфѣтъ и жупанъ Гѣлѣгорѣе великѣи вѣстѣпаръ и жупанъ Сѣвѣдосѣе великѣи спѣтаръ и жупанъ Микхѣю великѣи столникъ и Бѣзѣникѣ великѣи комисъ и Бѣчинѣ великѣи пѣхѣаникъ и жупанъ Костѣндинъ великѣи поставникъ. И исправникъ, Радѣла Нѣсторѣла великѣи логѣфѣтъ.

И исписѣхъ азъ, Станѣкѣла логѣфѣтъ, мѣсѣца апрѣлѣе и дѣни, вт Ядама до нинѣ тѣкѣсѣго, вѣ лѣтѣ хѣрѣма, вѣ граду Бѣкѣрѣци.

† Івѣ Матѣю вѣвѣвѣда, милостію вѣжію господина.

¹ Cuvint scris ulterior, cu altă cerneală.

² Loc rupt.

³ În orig. s-a scris greșit. „s“

⁴ Loc alb.

⁵ Cifra este răzuită.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, [fiul marelui și preabunului] nepotul răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul diacon din Bogătești și cu fiii, ciți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Bogătești, însă din partea lui Ivan Boțoc¹ două delnițe, <însă>² delnița lui Tâlpaș și delnița lui Ivan întregi, din cîmp și din apă și din pădure, din uscat și din vatra satului și din munte și de peste tot hotarul oricît se va alege, pentru că a cumpărat Stanciul diacon <aceste ocine care sînt>² mai sus-zise de la Ivan din Bogătești, pentru 7 000³ aspri gata. Astfel întru aceea, Ivan a luat 5 600 aspri gata; 1 400 aspri i-a lăsat Stanciul diacon ca să fie scriși părinții lui și toate rudele lui în sfîntul pomelnic.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul de vînzare al lui Ivan la mina lui Stanciul diacon cu mulți oameni buni mărturii, anume: din Bogătești, Rusul și Stanciul și fratele Rusului, Drăgoiu și din Nimăiești, Oprea și din Stoenesti, Lazăr și Aldea și Negre Macreș și din Sulsănești, Radul și Badea.

Și iar a cumpărat Stanciul diacon un loc de casă de peste vale de la Micodiță, ginerele lui Radul din Rucăr, pentru 1200 aspri gata și pentru ...⁴ ocale de ceară.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul de vînzare al lui Micodiță la mina lui Stanciul diacon, cu mulți oameni buni martori, anume: din Stoenesti, Lazăr și Stan și din Sulsănești, Radul și din Nămăești, Stanciul și Oprea al lui Raico și din Bogătești, Ivan și Oprea și Stanciul.

Și iar să-i fie lui Stanciul diacon niște vii în dealul Izvoranilor, pentru că a cumpărat Stanciul diacon aceste vii, care sînt mai sus-zise, de la mama lui Vlaicul, pentru 14000 aspri gata.

Și a văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mama lui Vlaicul la mina lui Stanciul diacon, făcut cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori din Cîmpulung: popa Mihăilă și Coman și Badea Pațichi și Mihaiu Sas și Martin din cetatea Brașovului și Pană pircălab și Staico județul.

Și iar a cumpărat Stanciul diacon două pogoane de vie în dealul Izvoranilor de la Ghinea, fiul lui Mihai din Vale, pentru ...⁵ aspri gata, încă din zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod.

Și au vîndut acești numiți oameni aceste ocine și vii, care sînt mai sus-zise, de a lor bunăvoie și cu stirea tuturor megieșilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul diacon, ca să-i fie aceste ocine și vii care sînt mai sus-zise de ohabă fiilor și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Theodosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

¹ Cuvînt scris ulterior, cu altă cerneală.

² Loc rupt.

³ În orig. s-a scris greșit: „6000“.

⁴ Loc alb.

⁵ Cifra este răzuită.

Și am scris eu, Stancul logofăt, luna aprilie 8 zile, de la Adam pînă acum curgători, în anul 7141, în orașul București.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDCXXIX/2.

Orig., perg. (36,5 × 46), pecete timbrată.

33

1633 (7141) aprilie 10, București.

Andrei spătar, fiul lui Vlad Rudeanu logofăt, recunoaște în urma unei judecăți, că Drăgușin al doilea postelnic este mai volnic să cumpere ocine în Deleni, jud. Olt, primind să i se întoarcă banii.

† Adecă eu Andreiu spatat, feciorul Vladului logofătul Rudeanul, scriu și mărturisesc cu acesta al mieu zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Drăgușin vtorii postelnic, cum să se știe cum am fost cumpărat satul Delénii ot sudstvo Olt, însă rumânii, anume: Tudosie cu toată ocina lui și Sin cu toată ocina lui și Benea cu toată ocina lui și Miinea cu toată ocina lui și Sin cel mic și Tatul cu ocina lor, cu toată, și Beicea cu toată ocina lui și Dobroslavu cu toată ocina lui și Ion cu toată ocina lui și cu feciorii lor, cîți vor avea, pentru că acest sat Delénii l-am fost cumpărat în zilele lu Alexandru voevoda Iliiaș. Deci într-acest satu fost-au Drăgușin postelnic avîndu moșie a lui moșneană, încă mai denainte vrême. Și cîndu am cumpărat eu acest satu, Delénii, eu n-am întrebat pre Drăgușin postelnic: cumpăra-va el acest satu, au nu-l va cumpăra?

Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu voevod, întrebatu-ne-am la divan și așa ne-au dat légea și divanul, cum iaste mai volnic Drăgușin postelnic să-și cumpere moșia lui, căce iaste el de moșie de acolea. Deci așa m-au ajunsu légea și judecata, ca să-mi lépede banii. Deci într-acéia, eu încă deac-am văzut că mă ajunge légea și divanul cu dreptatea, eu m-am voit cu Drăgușin postelnic de mi-au dat toți banii îndărăt, cîți am dat eu pre acești rumâni ce sint mai sus-scriși, 170 de galbeni. Și i-am dat lu Drăgușin postelnic să-i fie lui rumânii moșie, că așa m-au ajunsu légea țerăi. Și i-am dat și zapisul de cumpărătoare, ce am cumpărat și toate cărțile, ca să-i fie dumnealui moșie în vecie.

Și am pus și blăstem: cine se va ispiti a sparge această tocmeală, care ne-am tocmit, veri cine den rudenia mea, acela om să fie procler și anatema de 318 sveati otși, eje sut vă Nechei, amin.

Și la această tocmeală <a no¹>astră, fost-au mulți boiari mărturie cîndu ne-am <t>¹ocmit și mi-au dat banii îndărăt, anume: jupan Ivașco vel dvornec i Hrizea biv vel dvornec i Gligorie vel vistier i Gherghe biv vel logofăt i Radul Naslur<el v>¹ el logofăt i Preda spatat, sinü Nicăv[v] biv

¹ Loc rupt.

vel logofăt i ot Stănești, Tanasie peharnic i Stan ot Balșe i Dumitrașco vistier i Dudescul vistier i Calotă cîiucer i Mihalcea căpitan i Para biv vel peharnic i Stroe logofăt sinŭ Fierăv logofăt i Bunea logofăt i Drăghici spatâr i aga Oprea i Șerban logofăt și alți mulți boiari.

Și pentru mai adevărită credință pusu-mi-am și peceatea, cu iscălitura mea, ca să se știe și să se crează.

И написях аз Лепѣдат логѡфет, ѡ Бѣкѡрци, мѣсеца априлѣ 10 дѣни, въ лѣтѣ хрѣма¹.

Andrei spatâr	Buzinca vel comis
Ivașco vel vornic	Vocina vel peharnic
Radu vel logofet	Barbul biv vel peharnic
Gligorie vel vistier	Dumitru vistier
Hrizea dvornic	Stroe Fiera logofăt m<anu> p<ropria>
Μιχος σπαταρη ²	Para peharnic manu propria
Dragomir vel armaș	Eu Calotă clucer
Oprea vel agă	Mihalce căpitan
Radul Năsturel iscal	Drăghici spatâr
Mihai vel stolnic	Bunea logofăt m<anu> p<rop>ria ³
Preda Nica spatâr	Dumitru vel pitar Fileiași<anu> ⁴

Bibl. Acad., LXXV/193.

Orig., hirtie (36 × 25), 21 peceși aplicate.

34

1633 (7141) aprilie 10, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă niște rumâni din Critinești, jud. Ilfov.

† Мнаѡстїю божию, ѿ Матен коєкода и господинъ въсон земле Ѣггеро-владѣинское, вѣск великаго и прѣдоброго, стараго ѿв Бѣсъзак коєкода. Дѣят господство ми сїе поколенїе господства ми свѣтому, божественїи монастыр зокїмаго Свѣта Тронцъ отъ зде вѣрош Бѣкѡрци и отцѣ егзмен Козма и въсѣм нноком, еанци живѡцихъ въ шентѣли тоє, іакоже да ест свѣтомѡ монстїр внише речена нѣкоє вчинїи ѡ селоѣ монстїрек ѡ Критїнеци, отъ свѣство Блх<оз>, по нме Нѣкшца и Радѣла и Татѣла със синоки нм.

Понеже сїе внише речено село Критїнеци и със вчинїи внише пис вил ест за дѣдѣнно старїго Барбѣзак ванѣла и Пърѣзлок дворник, анѡ га ест вил продад поконином Басарак коєкода, за хѣ аспри готокн терѣ ест вил село господствѡ.

¹ Și am scris eu, Lepădat logofet, în București, luna aprilie 10 zile, în anul 7141 <1633>.

² Miho spătar.

³ Semnătură diferită de aceea obișnuită a lui Bunea logofăt.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

И потом, Първела дворник, ѡн пакѣже ест достезаа със прѣ и вѣрни сазжез тогда ѡт къ Радѹла воєвод, синѣ прѣдобраго Радѹла воєвод и бѣа ест село ѡхѹаб ѡм.

И потом, Радѹла воєвод Храбр.го вѣстанѣа се ест терѣ ест покѹпѣа село Крѣтинациѣи със вечинѣи, пакѣже ѡт ѡд Първела дворник, за хѣ аспри готовѣи. Таже въ том, Радѹла воєвод със село Крѣтинациѣи бѣа ест помиловаа по нѣкое а господствѣ имѣ братѣи, по ѡмѣ жѣпан Крѣстѣ вѣстѣар и Мѣикан спатар, да сѣт ѡм за дѣдѹно и въ ѡхѹаб ѡм и синоком. И сице сѣт ѡставѣаи сѣе ѣише речени болѣри: варѣ комѣ ѡт ѡнѹ сълѣчил сѣ прѣжде сѣмрѣт, а того село да нѣст прѣдѣаник, ѡнѣ да ѡставѣишиѡм, ѡнѣ синоком ѡнѣ дѣщере. Таже ѡт сѣи више писани болѣри, братѣи Радѹла воєводѣи, ѡт ѡнѹ ничтоже не ѡстаа ест, разѣк тѣчѣю дѣе дѣщере Радѹла воєвод, ѡнѣше ѡвѣи болѣри, Крѣстѣ вѣстѣар и Мѣикан спатар више пис. Таже ѡставѣа сѣт ѡ сѣмрѣт ѡм да сѣт ѡм сѣе више речено село Крѣтинациѣи и със вечинѣи за дѣдѹно и въ ѡхѹаб.

И послѣ, ѡт тѣх ѣ дѣщере Радѹла воєвод тѣкѡ избраниѣа сѣе ест житѣлица Бѣнна Ъкашкѡв дворник, вѣзка Крѣстѣ вѣстѣар и Мѣиканѡв спатар; таже ест ѡстаа того село Крѣтинациѣи да бѣдѣи за дѣдѹно ѡт ѡд дѣдом си Крѣстѣ вѣстѣар и Мѣикан спатар.

И потом, жѣпаница Бѣнна, ѡна ест бѣа продаа сѣе више реченѹ село Крѣтинациѣи въс село със въс хот.ром и със въснѹ вечинѣи свѣтѣи божѣственѣи монастырѣ Гѣѣтаа Троицѣ, за хѣ аспри готовѣи, ѡна за ѡнна доброволю, без ѡнѣ ѣдѣи силѡст и испѣаа сѣ ест въ свѣтоѣ помѣдник. И ѡт тогда въс дрѣж а свѣта монастырѣ село Крѣтинациѣи и със въснѹ вечинѣи със добро мирно.

И потом, къда ест бѣа прѣ дѣни Гѣврѣла воєвод, а Нѣкѣша, вечинѣа ѡт Крѣтинациѣи, ѡнѣ дѣнѣа прѣх прѣд Гѣврѣла воєвод със егѣмен Григорѣе, коѣ ест ѡнѣ мѣтрополѣт, и сѣпѣше сѣ за ѡнѣ ѣ дѣван. Бѣ тѡм, Гѣврѣла воєвод, господствѣа имѣ гѣдаѣх и сѣдѣх по правѣс и по законѣс, кѣпно със въснѹми чѣстѣитѣи правѣтели господствѣа имѣ и истѣнствѡваа господствѣа имѣ със въс дѣванѡм, кѣко ест Нѣкѣша вечинѣи монастыриѣи. И бѣа ест свѣдѣтелствѡваа тогда ѣ дѣван и Нѣкѣла сѣжѣр, како ест бѣа Нѣкѣша вечинѣи монастыриѣи ѡт Крѣтинациѣи ѡт тоѡка врѣмѣ, како ест више пис. Таже ест бѣа ѡстаа Нѣкѣша вечинѣа ѡт закон и ѡт сѣжѣнѣе ѡт прѣд Гѣврѣла воєвод ѡт дѣван, да бѣтѣи вечинѣи свѣтѣи монастырѣ, како ест бѣа и ѡт прѣжде врѣмѣ. И въс дрѣжѣа свѣтаа монастырѣ по Нѣкѣша вечинѣа със добро мирно и по дрѣси вечинѣи ѡт Крѣтинациѣи.

И потом, къда ест бѣа ѡнѣ, въ дѣни господствѡ ми, а Нѣкѣша вечинѣа и Радѹла и Татѣла више пис, ѡнѣ пакѣже вѣзѣвѣа прѣх и прѣидѣ прѣд господствѡ ми ѣ дѣван, терѣ ест сѣпѣше сѣ за ѡнѣ със егѣмена Кѡзѣмѣи. И сице прѣши ѡнѣ како нѣст бѣа вечинѣи свѣтѣи монастырѣ. Таже, въ том и господствѡ ми сѣм гѣдаѣх и сѣдѣх по правѣс, със въснѹми чѣстѣитѣи правѣтели господствѡ ми и вѣдѣхѡм господствѡ ми и книгѣ поконѣнаго Мѣхѣевѣ воєвод за покѣпенѣи свѣтѣи монастырѣ Гѣѣтаа Троицѣ по въс село Крѣтинациѣи и по въснѹ вечинѣи, когда бѣст течѣнѣа лѣтом хѣчѣи и книгѣ Гѣврѣла воєвода за прѣх и за ѡстаа, течѣнѣа лѣтом хѣрѣжѣи. И свѣдѣтелствѡваа прѣд господствѡ ми ѣ дѣван ѡнѣси добри ѡдѣи стари ѡт ѡколѡм мѣсто, како сѣт вечинѣи монастыриѣи ѡт прѣжде врѣмѣ ѡт сѣа ѡт Крѣтинациѣи. И истѣнствѡваа и господствѡ ми със въс дѣванѡм како сѣт вечинѣи монастыриѣи. И дал сѣм господствѡ ми и закон да заѣла како нѣст бѣа вечинѣи монастыриѣи и како нѣст ѣфѣтѣи свѣзанѣа Мѣхѣевѣ воєвода ѣ сѣа ѣ Крѣтинациѣи, а ѡнѣ никакоже нѣст моглѣ да ѣфѣтѣише сѣ ѡт закон, ѡнѣ ест ѡстаа Нѣкѣша и

Радѹл и Татѹл шт закон и шт сѣжденїе и шт прѣд господства ми шт диван, да ест п.к.и.ж.е вечини свѣтѣи монастыр Свѣта Троицѣ със синовиим, кѣко ест бнл шт наю прѣжде врѣме.

Сего радѹ, дадох съм и господство ми, такоже да ест сїи више речени вечини Нѣкшѹл и Радѹл и Татѹл със синови им и дрѣши вечини шт Критиници за дѣдїно и въ шѹб и стѣрѣжденїи и ктитором помѣнѹ и не шт кождо непоколѣбни, порнзмо господства ми.

И свѣдѹтеле: жѹпан Радѹл Бѣзекѹл вел бан Кралевски и жѹпан Ївашко вел дворник и жѹпан Радѹл Настѣрѣл вел ливгѹфет и жѹпан Гангорїи вел вистїтар и жѹпан Тевдосїи вел сп.тар и жѹпан Миѹлан вел столник и жѹпан Бѣзинка вел колис и жѹпан Бѣчина вел пѣхарник и жѹпан Костандин великїи постѣаник. И испривник, жѹпан Радѹл Настѣрѣл вел ливгѹфет.

И начерта аз, Дмитрѹс логофет, мѣсеца апрїлїе 7 днїи в Бѣксерци и шт Ядамї даже до нинѣ течинїа лѣтом, въ лѣт х.р.м.і.

† Іѹ Матѣю вивекѹда, милостїю божїю господинь.

Іѹ Матѣю коикод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, numită Sfinta Troiță de aici din orașul București și părintelui egumen Cozma și tuturor călugărilor cîți trăesc în locașul acela ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-zise niște vecini în satul mănăstirii în Critinești, din județul Elfov, anume: Neacșul și Radul și Tatul cu fiii lor.

Pentru că acest mai sus-zis sat Cretineștii și cu vecinii mai sus-scriși au fost de moștenire ai bătrînului Barbul banul și al lui Pîrvul vornic, însă l-au vîndut răposatului Basarab voievod, pentru 20 000 aspri gata, de a fost sat domnesc.

Iar după aceea, Pîrvul vornic, el iarăși l-a cîștigat cu dreaptă și credincioasă slujbă atunci, de la Radul voievod, fiul preabunului Radul voievod și satul a fost ohabă lui.

Iar după aceea, Radul voievod cel Viteaz s-a sculat de a cumpărat satul Cretineștii cu vecinii, iarăși de la Pîrvul vornic, pentru 30 000 aspri gata. Astfel, întru aceea, Radul voievod a miluit cu satul Cretineștii pe niște frați ai domniei lui, anume jupan Cirstea vistier și Măican spătar să le fie lor de moștenire și de ohabă, lor și fiilor. Și astfel au lăsat acești mai sus-zisi boieri: oricăruia dintre ei i se va întimpla mai înainte moarte, iar acel sat să nu fie prădalnic, ci să fie celor rămași sau fiilor sau fiicelor. Astfel, din acești mai sus-scriși boieri, frații lui Radu voievod, din ei n-a rămas nimeni în afară numai de două fiice ale lui Radul voievod, nepoatele acestor boieri, Cirstea vistier și Maican spătar, mai sus-scriși. Astfel au lăsat la moartea lor să le fie lor acest mai sus-zis sat Cretineștii și cu vecinii de moștenire și de ohabă.

Iar apoi, din acele 2 fiice ale lui Radul voievod s-a ales numai Elina soția lui Ivașco vornic, nepoata lui Cirste vistier și a lui Măican spătar; astfel a rămas acel sat Cretineștii să-i fie ei de moștenire de la bunicii ei Cirstea vistier și Măican spătar. Iar după aceea, jupanița Elina, ea a vîndut acest mai sus-zis sat Cretinești, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii sfintei,

dumnezeieștii mănăstiri Sfinta Troiță, pentru 50 000 aspri gata, ea de a ei bunăvoie, fără nici o silă, și s-a scris la sfintul pomelnic. Și de atunci a tot stăpinit sfinta mănăstire satul Cretineștii și cu toți vecinii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavril voievod, Neașul, vecinul din Cretinești, el a ridicat pîră înaintea lui Gavril voievod cu egumenul Ghigorie, care este acum mitropolit și s-au pîrît de față în divan. La aceasta, Gavril voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei lui și a adevărit domnia lui cu tot divanul că Neașul este vecin al mănăstirii. Și au mărturisit atunci la divan și Necula slujer că Neașul a fost vecin al mănăstirii, din Cretinești, de atîta vreme cum este mai sus-scris. Astfel a rămas Neașul vecinul de lege și de judecată dinaintea lui Gavril voievod din divan ca să-i fie vecin sfintei mănăstiri cum a fost și de mai înainte vreme. Și a tot stăpinit sfinta mănăstire pe Neașul vecinul cu bună pace și pe alți vecini din Cretinești. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Neașul vecinul și Radul și Tatul mai sus-scriși, ei iarăși au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele la divan de s-au pîrît de față cu egumenul Cozma. Și așa pîrau ei că n-au fost vecinii sfintei mănăstiri. Astfel, întru aceea și domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a răposatului Mihnea voievod sfintei mănăstiri Sfinta Troiță pe tot satul Cretineștii și pe toți vecinii, cînd a fost cursul anilor 7096 și cartea lui Gavril voievod de pîră și de rămas, cursul anilor 7127. Și au mărturisit înaintea domniei mele în divan mulți oameni buni, bătrîni din jurul locului că sînt vecini ai mănăstirii de mai înainte vreme, din sat din Cretinești. Și a adevărit și domnia mea cu tot divanul că sînt vecini ai mănăstirii. Și am dat domnia mea și lege să jure că n-au fost vecini ai mănăstirii și că nu i-a prins legătura lui Mihai voievod în sat la Cretinești, iar ei nici cum n-au putut să se apuce de lege, ci au rămas Neașul și Radul și Tatul de lege și de judecată și dinaintea domniei mele din divan, să fie iarăși vecini sfintei mănăstiri Sfinta Troiță cu fiii lor, cum au fost și dinainte vreme.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie acești mai sus-ziși vecini Neașul și Radul și Tatul cu fiii lor și alți vecini din Cretinești de moștenire și de ohabă și întărire și ctitorilor pomană și de nimeni neclintit, după poruncă domniei mele.

Și martori: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Nasturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul Nasturel mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în București luna aprilie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 (1633).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CLVI/3,

Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. incompletă din a doua jumătate a sec. XVIII; altă trad. la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 335 v. — 336.

и жьпн и Глнгорїи вел вкстїпар и жьпан Тевдосїе вел спата.) и жьпн Минхю вел столник и Бззникъ вел колник и Бзчина вел пехарник и жьпан Костандин вел постелник. И исправник, жьпан Радул Настрел вел логофет.

И аз н.м.зах, Дзмнтръ логѡфет, въ настоа граду Бѡксрци, мѣсца .прим-
лїе ѿ днн и шт Ядлама даже до ннкъ къ сего писнїе теченїе лѣтом, въ
лѣт хрма.

† ІУ Матекѡ воеводѡ, мнлостїю божїю господнѡ.

ІУ Матекѡ воеводѡ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfinta Troiță și părintelui egumen Cozma, și tuturor călugărilor din acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă ocină la Glina, în județul Elfov, însă partea lui Minjenea toată, din cîmp și din pădure și din apă și cu morile și din vie și din vatra satului și de pretutindenii, oricît se va alege și de peste tot hotarul.

Pentru că aceasta ocină mai sus-zisă din Glina, partea lui Minjenea a fost cumpărată de răposatul Mihail voievod de la Tudora și de la fiica sa Boba, nepoata lui Minjenea tot pe bani gata. Iar după aceia, Mihail voievod, domnia lui el a miluit cu această ocină mai sus-zisă pe Anghelachi portarul pentru slujbă dreaptă și credincioasă. Iar apoi, Anghelachi portar el a dat și a dăruit această mai sus-zisă ocină, partea lui Minjenea din Glina, la sfinta mănăstire Sfinta Troiță, pentru pomana și pentru sufletul răposatului Mihail voievod și pentru sufletul lui, să fie sfintei mănăstiri de întărire. Și a tot ținut sfinta mănăstire această ocină mai sus-zisă cu bună pace.

Iar după aceia, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stoiana Roaba, fiica lui Minjenea, ea a ridicat piră pentru această ocină mai sus-zisă și a venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-a pîrît de față cu egumenul Cozma. Și așa pîra Stoiana Roaba înaintea domniei mele, că nu a vîndut această mai sus-zisă ocină partea tatălui lui, Minjenea. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea între ei 6 megiași pe răvașe domnești, anume: din Glina, Vladul și Mezea și din Bobești, Dumitru și din Văcărești, Nan și din Săcuiani, Oprea logofăt și din Stîlpeni, Stanciul, ca să cerceteze și să adeverească: a fost vîndută ocină mai sus-zisă răposatului Mihail voievod sau nu?. Astfel întru aceasta, acești mai sus-ziși megiași, ei au cercetat și au aflat cu sufletele lor că această ocină mai sus-zisă a fost vîndută lui Mihail voievod pe bani gata de Tudora și de fiica sa, Boba, nepoata lui Minjenea, cum am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, în anul 7131. Și au venit acești megiași mai sus-ziși și înaintea domniei mele, de au mărturisit cu sufletele lor, cum este scris mai sus. Și au fost de față în divan și Stoiana Roaba și nepoata ei Boba; astfel au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă și amestec cu ocina să nu aibă.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri, hramul Sfinta Troiță, ca să-i fie această ocină mai sus-scrisă de moștenire și de întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Nasturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul Nasturel mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun București, luna aprilie 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/25.

Orig., perg. (34,5 × 53), pecete timbrată.

Cu o trad. de la începutul sec. XIX; alte traduceri, ibidem, ms. 256, f. 316 v.

— 317 și la Muz. de Ist. Buc. nr. 25473.

36

1633 (7141) aprilie 11, București.

Necula și fratele său Radu vînd lui Sima logofăt moșie la Păușești.

† Adecă eu Necula și cu frate-mieu Radul scris-amu acesta al nostru zapis, ca să fie de credință la mina jupinului Simei logofăt, cum să se știe că am luat de la dumnealui bani gata ughi doisprăzécii pre moșia noastră ot Păușești, care împărțim cu Radul Doiucoiul în doao, den cîmpu, den pădure, den apă, den uscat cu livezi și den șăzutul satului și de preste tot hotarul, cît se va alêge partea noastră toată. Și așa ne iaste tocmeala: toată moșia noastră cît se va alêge de la părinții noștri și a unchiu nostru, însă moșia noastră den Valea lu Dobre nu o am vîndut.

Și ne iaste tocmeala: de va fi moșie mai multă de acești bani ce scrie mai sus, logofătul Sima să ne mai dea bani citu-i va fi prețul, iar de va fi de prețul acestor bani, să-i fie dumnealui moșia stătătoare, iar să va fi moșie mai puțină, să se socotească.

Și la tocmeala noastră fos-au Stroi logofătul și Sava diiac și Ianăș neșător și Marco cesnicar, Dumitru logofăt Boldici.

Și am scris eu, Bunea logofăt, vă București, aprilie 11, leat 7141 <1633>.

Mărturii:

Stroe Fiera logofăt, m<anu> p<ropria>

Sava diiac, manu propria

Paraschiva logofăt ¹

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/22.

Orig., hîrtie (15 × 20).

Copie ibidem, ms. 445, f. 133.

¹ Semnăturile sînt autografe.

După 1633) aprilie 20.

Balotă și Dobre vînd lui Costandin, fiul lui Cîrstea grecul, ocină la Trășani.

† БѢ ДАНЪ МАТКУ КОИВОД.

Scris-am eu Balotă și Dobre frate-meu ot selo Trășani, feciorii Pascului, acesta al nostru [a] zapis, cum să să știe că am vîndut <parte>¹ de un omū lu Costanden, feciorul Cîrstei grecului, de a nostra bunăvoe, dreptu ughi 2 gotovi și denainte tuturor megiașilor ot Trășani.

Mărturie: popa Vlad, Mitrea, Stan Negurescul, Crăciun, Albul Ursului, Radul lu Șer<ban>¹.

Vă leat 7139 <1631. Pis méseța aprier 20 dni.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/4.

Orig., hîrtie (29 × 20).

Copie ibidem, ms. 256, f. 440 v.

Datat după martori, în domnia lui Matei Basarab și după actul din același an ianuarie 25.

1633 (7141) aprilie 25.

Stamatie paharnic adeverează că rumânii din Bîlta s-au răscumpărat cu moșia lor.

† Dat-am această carte a mea la mîna acestorū omeni din Bîlta, precum să să știe că fiindu a lorū moșia Bîlta și întîmplîndu-se la vrême lorū de lipsă, s-au fostū datū și ei la noi rumâni cu tot hotarul Bîlții.

Deci acum, văzîndu ei că alte sate s-au răscumpărat, s-au sculat și ei de ne-au dat bani și i-am primit, însă de la Nicola roșul cu tot neamul lui și cu partea a lui de moșie i Dragomirū Dragomirescul cu tot neamul lui și partea lui de moșie i Dragodan Vîlcul cu tot neamul lui și cu partea de moșie i Ion Pleșa cu tot neamul lui și cu partea lui de moșie. De la aceștea patru moși, răscumpărîndu-se ei și cu tot hotarul Bîlta și munte lorū, însă cu ughi noaozăci și trei, să aibă a stăpîni ei, copii, nipoți, strenipoți, cîți Dumnezeu le va dă[dă]rui în véci, despre tot neamul meu să aibă pace, că s-au răscumpărat cu tot hotarul Bîlții.

Pentru aceasta, le-am dat această carte la mîna lorū, ca să aibă bună pace, ca să fie slobozū de acum înnainte.

Aceasta <scrie> Stamatie păharnic, aprilie 25 dni, leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, XCIX/2.

Copie din sec. XIX; altă copie la Bibl. Acad., XC/30, cu data 11 aprilie.

EDIȚII. Ghibănescu, *Surete*, p. 19.

¹ Loc rupt.

1633 (7141) aprilie 26, București.

Matei Basarab voievod poruncește cămărașilor de la Ocnele Mari să dea m-rii Tismana merticul ce i se cuvine, de 800 bolovani de sare.

† МѢЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ КОЕКОДА И ГОСПОДИНЪ, ВЪЗК ПОКОННОМЪ ІУ БЪСЪРАБЪ КОЕКОДА. ПИШЕТ ГОСПОДСТВО МИ ВОАО CĂMĂRAȘILOR DE LA OCNELE MARI. După acéia, vă grăescu domnia mea pentru rindul sfintei mănăstiri Tismana, hram uspenie Bogorodițe, pentru că au avut mertic de sare, 800 de bolovani, de în zilele răposatului Radului voevod, de cîndu au fost cursul anilor 7011. Și am văzut domnia mea și cartea lui de milă, înntărită cu mare blăstem și cartea lu Șerban voevod.

Derept acéia, în vrême ce veți vedea ceastă carte a domnii mele, iar voi să căutați să dați merticul sfintei mănăstiri, acești bolovani de sare ce scriu mai sus, pentru că am miluit și domnia mea pre sfînta mănăstire, cum au fost miluită și de alalți domni mai denainte vrême. Deci alt val să n-aibă, că așa iaste învățatura domnii mele. **НѢКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.**

И ИСПРАВИКЪ, САМ РЕЧЕ ГОСПОДСТВА МИ.

ПИСЪ БЪСЪРАБИ, МѢСЕЦА АПРИЛІЕ КЪ ДЪНИ, В ЛѢТЪ ХЗ МЛ.

† ІУ МАТЕЮ КОЕКОДА, МѢЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ [МАТЕЮ] КОЕКОДА <т.р.>

Bibl. Acad., CXXXIII/40.

Orig., hîrtie (29 × 21), pecete aplicată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 329, f. 129 v.

1633 (7141) aprilie 26, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Stelea din București, sediu al mitropoliei, ocină cu români la Prisăceni, jud. Vlașca.

† МѢЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕН БЪСЪРАБА КОЕКОДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СЪЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ СЪКЪТЕН КОЖЕСТЕНІИ Митрополіи ce se-au chiebat Stelea, hram uspenie Bogorodițe și einstitului și prealumina-tului, părintelui nostru chir vlădica Grigorie, ca să fie sfintei Mitropolii de aicea de în București, ce scrie mai sus, ocină și rumâni în sat în Priseceni, ot sudstvo Vlașca, jumătate de sat, înnsă partea lu Gherghe Psoma, oare cit se va alêge: cîmpu, pădure, apă, de preste tot hotarul oare cit va fi.

Pentru că această ocină den Prisiceni fost-au a lu Gherghi Psoma. Deci, cîndu au fost în zilele răposatului Mihail voevod, el au fost dat și o

au închinat la sfânta mănăstire Stelea, care iaste Mitropolie, pentru sufletul lui și a părinților lui, unde-i sint și oasele lui îngrupate.

Deci, de multe răutăți ce se-au timplat în urma lui Mihai voevod, de-au stătut mănăstirea tot pustie, ce n-au avut cine căuta de moșiile mănăstirii, cît și mănăstirea înncă se-au stricat și se-au pustiit, de cînd Sinan Pașa.

Iar după acéia, cînd au fost în zilele lui Alexandră voevod Iliiaș, iar părintele nostru vlădica Grigorie, sfinția lui se-au îndemnat cu osteneală de o au dres și o au făcut scaun de vlădicie, deaca se-au mutat domnia aicea în București. Deci, într-acéia, sfinția lui au căutat de toate moșiile mănăstirii, ce-au căutat și de această moșie, ce scrie mai sus, de o au descoperit de cătră cine au fost înpresurată.

Derept acéia și domnia mea înncă am dat ca să hie mănăstirii întărire și de ajutor de moșie, cum scrie mai sus. **Инако да неѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис оу Бѣжорѣци мѣсеца апрѣлаѣ кѣ дни, в лѣт *3)м1.

† Іw Матюю коевѣда, милостїю божїю господина.

Іw Матюю коевѣда <т.р.>

Dumitru logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIX/2.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 691; alte copii idem, Mitrop. Țării Rom., CCC/1 (nr. 3) și la Bibl. Acad., XI/20 și ms. 4985, f. 42.

EDIȚII. Extras dezvoltat. Nicolaescu, *Radu-Vodă*, p. 44—45.

41

1633 (7141) aprilie 29, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Argeș satul Flămînzești, jud. Argeș, scutindu-l de dări și slujbe.

† Бѣ Христѣ Бога, благовернїи и благочестивїи и Христолюбивїи и самодръжавнїи, Іw Матюю коевѣда, внѣук великаго и прѣдобраго, стараго, поконному Іw Басарабу коевѣда, божїю милостїю, божїю дарованїем, шедаяцїюми и господствоуещїюми въсон землѣ Оугрровлахїискоѣ, ешеже зпланенским стринниам Ямалшъ и Фигарш хѣрцег, благопроизволюх господство ми своимъ блзгы произволенїем чистїи и свѣтлымъ срѣдцемъ господства ми, іако прославитїи прославашаго [го] ме Бога и съ славою възнишаго мѣ на прѣстола свѣтопочиншех родителю господства ми. Сеже даровах и господство ми сынъ късѣчистнїи и благообразнїи и прѣпочтанїи, еже надъ късѣми чистїи даровъ настроицыхъ, сїе хрисовка господства ми свѣтѣи, божественнїи монастыр глаголемаго Яруш идеже ест Храма оупниїе Богородице и ч.стнїишомоу штыцъ егоумени Григорїе и късѣм инокомъ, елице живощихъ въ шбитѣлн тоѣ, іакоже да ест село Фльмнзциїи шт сѣдство Яруш свѣтому монастырѣ, еже ест кише речени, ѡ мирно и свободно зї бир шт мѣсецѣ и зї кѣлю и зї сѣно и зї кол и зї кон и за соуха шецѣ и зї мед и за косок и за ѡземство и зї днжмѣ пчелам и за горцинѣ шецам и сви ом и за

виньричи и за шецъ за соулюю и шт кони за шлак и за кышьрѣ и за работ го-сподскѣ и за банїи шт сѣдство и за мѣртиче и за подволаѣ и за свакехъ сажже-вѣ и даже и гажденїе елице соут през лѣтомъ въ землѣ господства ми, за ни-хто бантованїе да не имат, <п>онеже сѣм оумилостивихомъ сїю господство ми и простихомъ село Фальманьциїи, к ко ест простила и шт инны стари господавы и шт покойнаго дѣдомъ господство ми Іѡ Бьсаравь, коевод, ткожде сѣм простила и господство ми, <п>онеже сїю свѣта монастыр Яргеша било соут сѣтворина и създаана шт темелїа ии шт покойнаго дѣдомъ господства ми Іѡ Бьсаравь коевода.

И потомъ, кѣда ест била сѣда, въ дѣни господство ми, аще подаровала мѣ ест господь Богъ и чѣститомъ царю по господства ми със скриптрѣ дръжкѣици Землѣ Блашкое, ни стола покойномъ предѣдомъ господства ми Іѡ Бьсаравь коевода, а господство ми видѣшоу сїю свѣта монастыр соуциїи едины монастыр претеснѣла и забавенна шт милокнїе прочїемъ господавы, а господство ми сѣм простихомъ по того село Фальманьциїи ко¹ сѣт била свѣтому монастыр Яргеша, за вѣсѣ сажже-вѣвѣ и даже елице соут више речене, да ест ѡ мирни пре дѣни живота господ-ства ми, тѣчїю да имат за послоушанїе и за прѣхраненїе свѣтому монастыр више пис, да не вѣлѣзятъ ни хто въ ныхъ, ниже едни ежденїе развѣ тѣчїю колико да бѣдетъ по разлога свѣтѣи монастыр того село Фальманьциїи, със вѣс ходокомъ, іакоже да ест свѣтѣи монастыр Яргеша въ зкрѣпленїе, а божестнїи инно<ко>мъ въ пицѣ и въ штраб, а почывшихъ предѣдомъ господства ми и родїтелимъ господа-ства ми и господства ми да ест вѣчнои въспоминанїе <и> не шт кожеждо непо-колѣвимо, поризмо господства ми.

<Ѣ>щеже и закланїе поставихъ господство ми: <п>о штшѣствїю господа-ства ми, кого избѣретъ господь Богъ бити владалцѣ и господарь Землѣ Блашкое или шт срьдичнаго плода господства ми или шт сьродникъ наше или, по грѣснхъ нашехъ, или шт ино плѣменик, а аще почтетъ и поновитъ и зкрѣпитъ сїе хрїсовѣла господства ми, Богъ да га почтетъ и да оутвердитъ и да сѣхранетъ въ господствѣ его, а въ боудѣицѣхъ вѣцѣхъ дѣша. И аще иже не почтетъ и не поновитъ и не зкрѣ-питъ сїе хрїсовѣла господства ми, того господь Богъ да не почтетъ и не сѣхранитъ въ господствѣ его, а не въ бѣдѣицѣхъ вѣцѣхъ дѣша его. И кое человекъ хожети попере-ретъ и разоретъ и расепетъ сїе хрїсовѣла господства ми, того господь Богъ да разо-ритъ и попереетъ и расепетъ зде тѣломъ его, а въ боудѣицѣхъ вѣцѣхъ дѣша его <и> да ест трѣкаетъ и ли ѡбѣма и афьрасан шт тнї свѣты шт цѣ еже соутъ въ Некїи и да <и>матъ чѣстїи със Юуда и съ Ірѡмъ и съ инними нѣвѣрни юден иже възпише на зъ кровь господи Бога спаса ншго Ісуса Христа и рекѣтъ: „възмихъ, възмихъ, расепни его,“ и кровь его надъ нихъ и надъ чѣда ихъ, ест и бѣдетъ въ вѣкы, амин.

<Ѣ>еже оубо и сѣдетелїи поставихъ господства ми: жоупн Радга Боузе великїи бан Кралевски и жоупн Івашко великїи дворникъ и жоупн Радга великїи лш-гвѣетъ и жоупн Глигорїе великїи вистїтаръ и жоупн Ѣвдосїе великїи спатаръ и жоупн Михѣю велъ столикъ и жоупн Боузинка велъ комисъ и жоупн Бѣчина великїи пѣхарникъ и жоупн Іостандин великїи постелникъ. И исправникъ...²

И написахъ азъ, Ѣвдосїе грамастикъ, въ нїстола градѣ ѡ Боукоурици, мѣсеца апрїлїе кѣ дѣни и шт Івдана даже до нынѣ теченїе лѣтомъ, въ лѣтъ *Зрма.

† Іѡ Матѣю кевекѣда милостїю божїю господинь.

Іѡ Матѣю коеводъ <т.р.>

¹ Inițial s-a scris: како ест, apoi s-a corectat: коє.

² Loc alb.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Mateiu voievod, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat pe scaunul sfintrăposatilor părinți ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele sfinte, dumnezeieștii mănăstiri numite Argeș, unde este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu și cinstitului părinte egumen Grigorie și tuturor călugărilor, ciți trăiesc în acel lăcaș, ca să le fie satul Flămînzeștii din județul Argeș sfinte mănăstiri, care este mai sus-zisă, în pace și slobod de birul de lună și de găleată și de fin și de bou și de cal și de oaie seacă și de miere și de ceară și de împrumut și de dijma stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinărici și de oaie de sulgiu și de cai de olac și de cășărie și de lucru domnesc și de banii de județ și de mertice și de podvoade și de toate slujbele și dăjdiile și mincăturile, cite sînt peste an în țara domniei mele, de nimeni tulburare să nu aibă, pentru că m-am milostivit și am iertat domnia mea satul Flămînzeștii, cum a fost iertat și de alți domni bătrîni și de răposatul bunic al domniei mele, Io Băsărab voievod; de asemeni am iertat și domnia mea, pentru că această sfîntă mănăstire Argeșul a fost făcută și zidită din temelie ei de răposatul bunic al domniei mele, Io Băsărab voievod.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat pe domnia mea cu schiptrul stăpînirii Țării Românești pe scaunul răposatului străbunic al domniei mele, Io Băsărab voievod, iar domnia mea, văzînd această sfîntă mănăstire ca fiind o mănăstire cotropită și uitată de miluirea altor domni, am iertat domnia mea pe acel sat Flămînzeștii, care au fost al mănăstirii Argeșul de toate slujbele și dăjdiile, cite sînt spuse mai sus, să fie în pace în zilele vieții domniei mele, numai să fie de ascultare și de hrană sfinte mănăstiri mai sus-crise, să nu între nimeni la ei, nici o mincatură, afară numai cit va fi pe seama sfinte mănăstiri acel sat Flămînzeștii, cu tot venitul, ca să fie sfinte mănăstiri Argeșul de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar răposatilor strămoși ai domniei mele și părinților domniei mele și domniei mele să fie veșnică pomenire <și> de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va călca și va nimici și va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l

calce și să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu mintuitorul nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l, răstignește-l“ și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martorii am pus domnia mea: jupan Radul Buze mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Theodosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic...¹

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun, în București, luna aprilie 29 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

· Arh. St. Buc., Peceți, nr. 46 (m-rea Argeș).

Orig., perg. (45 × 39), pecete mare, alîrnată.

Cu o trad. din 1915; alte traduceri ibidem, 11/18 și LXXIX/7.

42

1633 (7141) aprilie 30.

Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul m-rii Bistrița să ia o țigancă cu copila ei de la Andrei Rudeanu spătar.

† Милостію божію, Іу Матен Бъсарабъ коевода и господинъ. Дяват господство ми сѣю покелѣніе господства ми sfintii mănăstire Bistrița, părintelui eguménului, ca să fie volnic cu cartea dumnei méle și cu sluga dumnei méle anume...¹ dă să-și ia o țigancă de la Andreiu spătarul Rudeanul și de logofeteasa Rudeanului, anume țeganca...¹ a Stanciului țiganului, bucătarul și o copilă a țegancie, pentru <că> acea țigancă este a mănăstirii de moșie, ce o-u luat acel țegan de o-u ținut, iar acești boiari ei n-au nici o treabă cu aceste țegance, ce să fii volnic părintele iguménul să-și ia aceste țegance să le ducă la mănăstire, că sintu ale mănăstirii de moșii și de nimenili opreală să n-aibă, nai<n>tea cărții dumnei méle, iar dă le va părea rău, să dea țegance pentru țigance. Иижко да нѣст, по реч господства мѣ.

Исправник, сам реч господства мѣ.

Пис мѣсеца априлѣ 7 дьнѣ въ лѣтѣ хр҃м҃!

† Іу Матен коевода, милостію божію господинъ.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXV/430.

Orig., hîrtie (29 × 20), pecete mică aplicată.

Copii ibidem, ms. 194, f. 388 v și 713, f. 716.

¹ Loc alb.

1633 (7141) aprilie 30, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Bistrița satul Costești, jud. Vâlcea, cu rumâni, scutindu-l de dări și slujbe.

† Милостією божією, Іу Матен воевода и господинъ вѣсон земле Ѣггеро-валхінское, вѣск великаго и прѣдобраго стараго Іу Басараб воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтїи, божественїи монастыр зове мому Бистрицѣ, идеже ест храм прѣсвѣтїи и чистїи, прѣблагословенїа владичици нша Богородице и приснодѣви Марїи и чьстное еи успенїе и штцѣ егорумена Баснаїе и вѣскѣи бритѣам, елици живущиимъ въ швнтѣан тоє, такоже да мѣ ест свѣтїи монастыр више речени село Костециѣи въ сѣдство Балчѣ, вѣс село със вѣс хотаром и със вѣснѣи вечниїи и със вѣс доходоком шт поли и шт шгм и шт вод и шт лозїю и шт палин и шт седалице селокъ, шт по вѣс хотаром, по стари хотарѣ и по вѣскѣи.

Понеже ест село Костециѣи више пис вна ест наипрѣжде вѣрме князи. Таже вна ест покупила покойному Мухана воевода шт над вѣснѣи мегїашїи шт село, шбаче да се знает, на име: шт над Мичлѣ със четом его и Бонкѣ със четом его и Барѣга със чет его и Попа със четом его и Сѣпрѣ мошешъ със четом его, за мѣхъ аспри готови. И продадоше се шни вечини за шт свонѣи доброволю покойному Мухаю воевод, кромѣи нїедна силост шт къ господства емѣи и поклонїше се шни сами вечини къ вѣски.

И потом, Мухана воевод, господства его ест дал и приложиа ѣ того село Костециѣи више пис вѣснѣи ѣ света монастырѣ Бистрица више рѣх, радї душа его и а родїтеан господства емѣи, такоже да ест свѣтѣи монастыр въ шкрѣпленїе, а господствѣ емѣи вечнѣи вѣсполнїанїе и иноком вѣ пицѣ. Шбаче къда ест вна дал Мухан воевод новциѣи по того село Костециѣи, вна ест тогда на излєзїнїа его шт земле и вѣше къ многїи тєснота и печал шт къ вѣскѣи стране и шмленїе стѣжанїе спєнзѣ. И извїднѣи нѣ ест тогда шнѣ, при тѣе вѣрме, за бир и за кѣблю и за горщино и за пчєла и за свїно и шт кони за влац и за вол и за мєд и за сѣно и за сѣхѣи швцѣи и за вѣскѣи шжденїе елици ходєт през лѣто ѣ земле, за вѣскѣи бити прощєни пре днїи живото господства емѣи и на вѣснѣи благочьстивїи господарї, дондеже стонт свѣта монастыр. Шцє вставнѣи тогда покойнїи Мухана воевод със великое клєтво, по штшестѣеи господства мѣи, почто радї продаваєт се село Костециѣи вечини господски, а господства мѣи показал ест сїе милѣванїе.

И видѣхѣи господство ми и книги стари шт над дрѣси господарї и книга Ілєѣандрок воевод Ілїашъ къ пѣрвое рєд, когда вист теченїа лѣтомъ в лѣт хѣркѣи пак хрисѣвѣа Ілєѣандрок воевод Ілїашъ, къ на второе рєд когда вист теченїа лѣтомъ хѣрлѣ. Таже ш сѣи поновїиномъ господство ми над сїе книги господства ми и радї света монастыр Бистрица више рѣх, простиа господство ми село Іостециѣи да ест оу мирно и прощєн за бир и за сѣно и за сѣхѣи швцѣи и за кон и за вол и за мєд и за винаричи и за косок и за швѣмѣтѣо и за работъ господскѣи и за вїнїи шт сѣдство и за кѣшѣрїе и шт кони за влак и за мєртичєи и за подвоїдєи и за швцѣи за сѣжж и за шпѣчѣнѣиши и за свѣкѣи дѣжбѣеи и тѣротїи, елици сѣт през лѣт къ земле господства ми, за вѣскѣи да вѣдїи прощєни пре дѣни и къ

животѣ господства ми како бѣше ест прощени и нан прѣжде вѣрѣме, с днѣе про-
чѣем господарн, дондеже хокет стонт свѣта монастыр, понеже ест погрѣбаа поко-
иннаго жупан Първѣа банѣа, штцѣ прѣдѣдом господство ми Іw Басараб воевод
тѣа въ свѣта монастыр Бистрица, тѣже ест бнл сътворил шт къ господства
емѣ, како видѣх господство ми и хрисоаве стари за помилваніе и за прощентіе
със великое каяѣво, како ест више пис.

Сега радї и господство ми ешиже съм простихом и штавином село Кос-
теѣшн да ест оу мирно за вѣсѣх вишеречени дажде, како ест више пис, радї
трѣвѣа монастыр, тѣкоже да ест помош и въ шкрѣпаніе и за посланіе и въс-
поминіе господства ми, и не шт кожеждо непокоѣбени, поризмо господства ми.

Ешиже и зѣканіе поста нх господство ми: по штшестїе господства ми,
кого избереѣт госпадъ Богъ бнті господаръ и гаддауц Блѣшкоє землѣ или съо-
дѣчи го паода господства ми или шт съродик ниши или, по гѣсѣх ниших, или
шт ино паеменник, да аще почтет и поновит и зѣкѣнит сїю книгу господства ми и
да зѣкѣнит свѣта монастыр и да штавит тогѣ село тѣкоже зде вѣчинено ест, да
имати вечное въспоминіе и да ест кам Богородица Марїа помощница въ стра-
шнѣа сѣдѣшнѣа, амин. Ы ащешиже не почтет и не поновит и не штвер-
ѣдит сїю книгу господства ми за милваніе и за прощентіе, нъ раздрѣшит ми-
лованїа господства ми, тогѣ да ест трѣклет и антима и аѣврисан шт тїѣ штци
еже сѣт въ Никїе и да имати ч.стїю със Юда и със Ірїа и със инними некѣр-
ни Іоудїе, еже възѣпише нїд крѣв господа Бога и спаса нашнго Исуса Христа и
рекѣт: „възми, възми, распени его” и крѣв его нїд нх и нїд чеда нх, тѣкоже ест
и бѣдет въ вѣки, амин.

Сеже оубо и свѣдѣтелїи поставином господство ми: жупн Радѣа великїн
бан Крїлевскї Бѣвѣска и жупан Івѣшко великїн дворник и жупан Радѣа Настѣрѣа
великїн лшгофет и жупан Гангорїн великїн вистїар и жупан Обѣдосїе великїн
спатр и жупан Михан вел столник и жупн Бѣвникл вел комис и жупн Бѣчина
вел пѣхарник и жупан Костандин вел постѣаник. И исправник, жупан Радѣа Настѣ-
рѣа вел лшгофет.

И аз, Асантрѣс лшгофет, писахом въ настоа граду Бѣвѣрѣшї, мѣсеца апрїлїе
л и шт Ілданї даже до ннѣ, въ сега писнїа теченїа лѣтом, въ лѣто хрїа, а
шт въпаѣшенїе Христова, ххлїг.

† Іw Матѣю воевода, милостїю божїю господинъ.

Іw Матѣю воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Un-
grovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului Io Basarab voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mă-
năstiri numite Bistrița, unde este hramul preasfintei și curatei, preabinecu-
vintatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria
și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Vasilie și tuturor fraților, ciți tră-
iesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise satul Costeștii în
județul Vilcea, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din
cîmp și din pădure și din apă și din vie și din munte și din vatra satului, de
peste tot hotarul, pe vechile hotare și pe semne.

Pentru că satul Costești mai sus-scris mai dinainte vreme sau fost
cnezi. Astfel l-a cumpărat răposatul Mihail voievod de la toți megiașii din
sat, însă să se știe, anume: de la Miclea cu ceata lui și Voicul cu ceata lui

și Barbul cu ceata lui și Popa cu ceata lui și Oprea al moașei cu ceata lui, pentru 42000 aspri gata. Și s-au vindut ei vecini de a lor bunăvoie răposatului Mihail voievod, fără nici o silă de la domnia lui și s-au închinat ei singuri vecini în veci.

Iar după aceea, Mihail voievod, domnia lui a dat și a dăruit acel sat Costeștii mai sus-scris, tot, sfintei mănăstiri Bistrița mai sus-zise, pentru sufletul lui și al părinților domniei lui, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar domniei lui veșnică pomenire și călugărilor de hrană. Însă cînd a dat Mihail voievod banii pe acel sat, Costeștii, a fost atunci la ieșirea lui din țară și era în multă strimtoare și amărăciune din toate părțile și micșorarea agonisitei banilor. Și i-a scos atunci, la acea vreme, de bir și de găleată și de gorștină și de albine și de porci și de cai de olac și de bou și de miere și de fin și de oaie seacă și de toate mîncăturile cite umblă peste an în țară, de toate să fie iertați în zilele vieții domniei lui și la toți binecinstiții domni, pînă ce va sta sfînta mănăstire. Așa a lăsat atunci răposatul Mihail voievod cu mare blestem, după plecarea domniei lui pentru că s-a vindut satul Costeștii vecini domnești, iar domnia lui a arătat această miluire.

Și am văzut domnia mea și cărțile vechi de la alți domni și cartea lui Alexandru voievod Iliiaș în primul rînd, cînd a fost cursul anilor în anul 7125 și iar hrîsovol lui Alexandru voievod Iliiaș, în al doilea rînd, cînd a fost cursul anilor 7137. Astfel am înnoit-o domnia mea pe această carte a domniei mele și pentru sfînta mănăstire Bistrița mai sus-zisă, am iertat domnia mea satul Costeștii, să fie în pace și iertat de bir și de găleată și de fin și de oaie seacă și de cal și de bou și de miere și de vinărici și de ceară și de împrumut și de lucru domnesc și de banii de județ și de cășărie și de cai de olac și de mertice și de podvoade și de oi de sulgiu și de opăcinași și de toate dajdiile și greutățile, cite sint peste an în țara domniei mele, de toate să fie iertați în zilele și în viața domniei mele, cum au fost iertați și mai înainte vreme, în zilele altor domni, cit va sta sfînta mănăstire, pentru că este îngropat răposatul jupan Pîrvul banul, tatăl strămoșului domniei mele, Io Basarab voievod acolo în sfînta mănăstire Bistrița, care a fost făcută de domnia lui, cum am văzut domnia mea și hrîsoavele vechi de miluire și de iertare cu mare blestem, cum este scris mai sus.

Pentru aceasta și domnia mea încă am iertat și am lăsat satul Costeștii să fie în pace de toate dările mai sus-zise, cum este scris mai sus, pentru treaba mănăstirii, ca să fie ajutor și de întărire și de ascultare și pomenire a domniei mele. Și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele și va întări sfînta mănăstire și va lăsa acel sat, cum este făcut aici, să aibă veșnică pomenire și să vă fie vouă ajutătoare născătoarea de Dumnezeu Maria la cumplita judecată, amin. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele de miluire și de iertare, ci va rupe miluirea domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți care sint la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat, asupra singelui domnului Dum-

И потом къда ест била пре дъни Гаврѣна воєвод, а калугерѣн шт свѣта монастыр више пис, шни сѣт пришелан пред господства емѣ з великѣ диван, тере се ест била жаловала и сказала радѣ Панж вистѣар, како сѣт била узимаєт того село свѣтѣн монастыр за дѣдѣнно и метнитѣ ест тѣчѣю нѣкое скот. Бѣ том, господства емѣ, Гаврѣна воєвод гледаѣх и сѣдѣх по правдѣ и по закон, със вѣс диваном господства емѣ и видѣла господства емѣ како ест била възимала того село Панж вистѣар без ни едни трѣбѣ и без правостѣе шт свѣта монастыр и ниже калугерѣн воиници нѣст сѣт да расипали нан да продаєт села и дѣдѣне свѣтѣн монастыр; анѣ смотрила господства емѣ з кѣпно със поконинномѣ владѣцѣ ѡска митрополит и със вѣснѣх ч. ститианѣи правителан господства емѣ радѣ того скот, еже била дала Панж вистѣар з свѣта монастыр, да ест радѣ дѣшш его и писати калугерѣн [калугером] шт свѣтѣн монастыр имѣ его и родѣтелан его з свѣтоє просколнѣдѣе. И със село и със дѣдѣна свѣтѣн монастыр ни едни трѣба и метѣх да не имат, нѣ да встанѣт того село Къльзгърѣнѣи пѣк на свѣта монастыр, како сѣт била дадоѣх и поминвала того село з свѣтѣн монастыр шт ктиторѣн которѣи сѣзнадаѣх и възвнгоѣх свѣта монастыр шт темелѣн. И вѣс дрѣжала калугерѣн със добромнро село.

И потом, къда ест била нинѣ, вѣ дъни господства ми, егда мина: стивен се и чиститом царю нѣд господства ми, тере мѣ дрѣвола със господства и със скиптрѣ, дрѣжавнѣе земле Балшкоє, на стол поконинномѣ дѣдом и прѣдѣдом господства ми, а калугерѣн <шт> свѣта монастыр више пис, шни пѣкнже пришелан прѣд господства ми, тере се жаловала и сказала з диван за того село, како нѣст мѣ слышла за калугерѣн ни трѣба и ни послашанѣа монастыр, анѣ ест ходила во силост нам и със лѣж и със многи словесѣи, без работ. Бѣ том, господства ми гледаѣх и сѣдѣх по правдо и по закон, кѣпно със архѣрѣн и със вѣснѣх ч. ститианѣи правителѣн господства ми и видѣх господства ми стари хрисоаве и книги вѣтѣн шт над вѣснѣх господарн шт давно вѣрѣме по того село Къльзгърѣнѣи више пис, како ест била за дѣдѣно, за прѣдѣдѣно свѣтомѣ монастыр і одмѣнѣн. И нѣ дадоѣх и господства ми свѣтѣн, божѣствѣн монастыр, такоже да ест того село Къльзгърѣнѣи шт Нежлов за дѣдѣно и вѣ шѣаб, инюком вѣ пицѣ и вѣ шѣстрѣб, а ктитором да ест вѣчноє вѣспоминанѣе и не шт когождо непоколѣбнмо, порнзлмо господства ми.

Еже и свѣдѣтелан постѣвнѣхом господств. о ми: жѣпан Радѣла Бѣзескѣла великѣн бан Краевскѣи и жѣпан Ївашко великѣн дворникѣ и жѣпан Радѣла Настѣрѣла великѣн лѣгѣшѣет и жѣпан Гангорѣе великѣн вистѣар и жѣпан Тевдосѣе вѣл спатар и жѣпан Миѣхан вѣл столник и жѣпан Бѣзникѣи вѣл комис и жѣпан Бѣчина вѣл пѣхарник и жѣпан Костандин вѣл постѣлник. И исправник, жѣпан Радѣла вѣл лѣгѣшѣет.

И аз, Дѣомитрѣс логошѣет, написаѣх вѣ настола грдѣу зовѣламо Бѣкѣрѣнѣи, мѣсеца апрѣлаѣ а дъни и шт Ѳдѣла даже до нинѣ, вѣ сѣго писанѣе, течѣнѣа лѣтом, вѣ лѣт хѣрма.

† Іw Матѣю вѣвѣвѣда, мнѣлостѣю божѣю господнѣн.

Іw Матѣю воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domniamea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numite Codmeana, unde este hramul sfintei, curatei blagoveștenii a precuratei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, puru-

rea fecioară Maria, care mănăstire este sub stăpînirea sfintei mănăstiri numită Cozia, hramul sfinta troiță și eromonahului și fraților trăitori în sfintul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Călugărenii de la Neajlov tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii și de pretutindeni, din hotar pînă iar în hotar, pe vechile hotare și pe semne, pentru că acel sat Călugărenii, mai sus-scris, a fost ocină veche și dreaptă și de strămoșie sfintei mănăstiri mai sus-zisă. Și a tot ținut sfinta mănăstire acel sat cu vecini cu bună pace pînă în zilele lui Radul voievod fiul lui Mihnea voievod.

Iar de aici, cînd a fost atunci, un boier vlastelin, numele lui Pană vistier, a luat acel sat Călugărenii, mai sus-zis, de la sfinta mănăstire în puterea lui, pentru că era un boier vlastelin și a aruncat el călugărilor de la sfinta mănăstire niște vite. Și așa spunea Pană vistier cum s-a întocmit el cu călugării de la sfinta mănăstire de bunăvoia lor, de i-au dat acel sat Călugărenii. Astfel, de atunci pînă acum, au tot răbdat călugării pentru acel sat mai sus-scris.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, călugării de la sfinta mănăstire mai sus-scrisă au venit înaintea domniei lui în marele divan de s-au plîns și au spus pentru Pană vistier că a luat acel sat al sfintei mănăstiri de moștenire și a aruncat numai niște vite. Intru aceasta, domnia lui, Gavriil voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege cu tot divanul domniei lui și a văzut domnia lui că Pană vistier a luat acel sat fără nici o trabă și fără dreptate de la sfinta mănăstire și nici călugării n-au fost volnici să risipească sau să vîndă satele și dedinele sfintei mănăstiri; ci domnia lui a cercetat împreună cu răposatul vlădica Luca mitropolitul și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui pentru acele vite, pe cari le-a dat Pană vistier sfintei mănăstiri să fie pentru sufletul lui și să scrie călugării de la sfinta mănăstire numele lui și al părinților lui la sfinta proscomidie. Iar cu satul și cu dedina sfintei mănăstiri să nu aibă nici o treabă și amestec, ci să rămîie acel sat Călugărenii iarăși sfintei mănăstiri cum a fost dat și miluit acel sat sfintei mănăstiri de ctitorii cari au zidit și au ridicat sfinta mănăstire din temelie. Și au tot ținut călugării cu bună pace satul.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd s-a milostivit și cinstitul împărat de domnia mea, de m-a dăruit cu domnia și cu schiptrul stăpînirii Țării Românești pe scaunul răposaților moși și strămoși ai domniei mele, călugării de la sfinta mănăstire mai sus-scrisă iarăși au venit înaintea domniei mele de s-au jăluit și au spus în divan despre acel sat că n-a ascultat de călugări la treaba și la poslușania mănăstirii, ci a umblat în puterea lor și cu minciună și cu multe vorbe fără treabă. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu arhieriei și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea vechile hrisoave și cărți vechi de la toți domnii de multă vreme pe acel sat Călugărenii mai sus-scris, că a fost de moșie, de strămoșie al sfintei mănăstiri Codmeana. Ci am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, ca să-i fie acel sat Călugărenii de la Neajlov de moștenire și de ohabă, iar călugărilor de hrană și de folosință, iar ctitorilor să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt

да не имат трѣбе да суждаетъ по шни въ ничхтоже, без твѣчю кое ест битї стозтел ниставник соборѣлок свѣтѣи монастыр, да имат суждати си, кое по дѣлом его, а дрѣг нихто да не смѣшет въ ничтоже. Понеже видѣх книги господски зи милованїе, како ест више пис, господства ми еци ест рѣвнихом да нарицаем нови контор свѣтлои монастыр Козїни и поновихом книгозе по таклеженїе како ест више пис.

Щеже и зякленїе поставихом господство ми: по штшестїю господства ми, комс вѣрочит господъ Богъ бити въ слѣд нас владателя и господаръ въсон Земле Блашкое или за срѣдчнїго плода господства ми или шт срѣдник нших или, по грѣсех нших, или шт ино племеник, молюм ви съ имении Божїем, да аще почтет и да поновит и оукрѣпит сїю книгу господства ми за мило и зи проценїе, тѣго господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его, и а въ бѣднїих вѣщѣ дѣша его. Я ашланки не почтет и не поновит и не оутвердѣнт сїе книгу господства ми, анс поперет и исхабит и шевенїе шстѣнт, тѣго да бѣдї трѣкает и анитим и афѣрсиш шт тнї штци, еже сѣт въ Никїи и да имат частїю със Юсда и със Ярѣм и със ниним неѣрїи Іоудеи, еже възъпише над кръв господа Бога и спаса ншего Ісуса Христа и рекѣт: „възмих, възмих, распени его“, и кръв его над них и над чада их и да ест съперник със свети Іван Крѣстител, въ дѣни страшнаго сѣда, амин.

Щеже оубо и сведителїи поставихом господство ми: жупан Радѣл Бѣзекса великїе бѣн Кралевски и жупан Івашко великїи дворник и жупан Радѣл Настурел великїи лѣгѣфет и жупан Глигорїи великїи вистїар и жупан Шедосїе великїе спатар и жупан Михаю Коцофѣнѣл великїи столник и жупан Бѣзника вел комис и жупан Бѣчина великїи пѣхарник и жупан Костандин великїи постѣлник. И испра-вник, жупан Радѣл вел логофет.

И аз, Дѣмїтрос лѣгѣфет, написах въ нистола граду Бѣзекси, мѣсеца апрїлїе 1 дѣни и шт Ядѣли даже до нинѣ въ сего писанїе, теченїе лѣтом, въ лѣт жрѣма, а шт рождество Христова, хѣлѣг.

† Ів Матїю воєвода, милостїю божїю господинѣ.

Ів Матїю воєвод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Cozia, unde este hramul sfintei și începătorei de viață și nedespărțitei Troițe și părintelui egumen ieromonah Dionisie și fraților, care trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să-i fie satul Călimăneștii din județul Vilcea, care este aproape de sfînta mănăstire, în pace și slobod de bir și de găleată și de fin și de bou și de cal și de oaie seacă și de miere și de ceară și de sulgiu și de dijma stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinărici și de împrumut și de cășărie și de steție și de cai de olac și de pîrcălabii de la Rîmnic și de banii de județ și de toate dăjdiile și greutățile cite sînt peste an în țara domniei mele, de nimic turburare să nu aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de am iertat satul Călimăneștii mai sus-scris, de toate, în zilele și în viața domniei mele, cum a fost iertat și dinainte vreme, din zilele altor bătrîni domni. Că am văzut domnia mea și cărțile altor domni, ce au fost înaintea noastră: hrisovul răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod și cartea lui Alexandru voievod Iliiaș și cartea lui Gavriil

voievod și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod și cartea lui Leon voievod, în anul 7138, făcute și întărite cu mare blestem, de pace și de iertare, ale acelu sat Călimăneștii, mai sus-zis; de asemenea și domnia mea încă m-am milostivit și am întărit cu această carte a domniei mele această miluire și ajutor, să fie sfintei mănăstiri de hrană și de trebuință și de folos și să slujească sătenii sfintei mănăstiri slujba lor, să dreagă drumurile pe unde vor fi rele, cum a avut obicei și din vremea de demult și nimeni să nu îndrăznească să intre în acel sat mai sus-scris Călimăneștii, pentru că am scos domnia mea Călimăneștii și din catastihul de vistierie al domniei mele. Și iar nimeni să nu aibă treabă să-i judece pe ei pentru nimic, fără numai cine va fi nastavnic al soborului sfintei mănăstiri să aibă a-i judeca pe fiecare după faptele lui, iar altcineva nimeni să nu se amestece cu nimic. Pentru că am văzut cărțile domnești de miluire, cum este scris mai sus, domnia mea încă am rîvnit să mă numesc nou cititor al sfintei mănăstiri Cozia și am înnoit cărțile pe întocmirea care este scrisă mai sus.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele cui va încredința domnul Dumnezeu să fie în urma noastră și domn a toată Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de milă și de iertare, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele ci va călca și va nimici și va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, cari au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru, Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“ și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să fie pîrîș cu sfîntul Ioan Botezătorul în ziua cumplită judecăți, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihaiu Coțofeanul mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București luna aprilie 30 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLIX/7.

Orig., perg. (32 × 55), pecete timbrată.

Cu o trad. de la începutul sec. XIX.

Copie ibidem, ms. 712, f. 262—263; trad. ms. 209, f. 34.

1633 (7141) aprilie 30, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă din București satul Parapani, cu rumâni.

† Многостію божію, Їw Матен Басараба коевода и господинъ. Дават господство ми сію поклякнии господства ми сѣкѣтомъ ѡжеистекниомъ монистиръ зокемого храмъ Свѣта Троицъ и шцѣс егумена¹ Cozma și altor călugări de la sfânta mănăstire, ca să fie volnici cu această carte a domnii mele, de să ție satul Parapanii ot sudstvo...², tot satul cu tot venitul și cu toți rumânii și cu tot hotarul oarecit se va alege, den cimpu, den pădure, den apă, de pretutindinile, oarecit se va alege, pentru că acest satu Parapanii, ce scrie mai sus, fost-au dat și adaos la sfânta mănăstire Sfânta Troiță de răposatul Alexandru voevod și de fiiu său Mihnea voevod și de nepotu-său Radul voevod și de alți domni. Și tot l-au ținut sfânta monastire cu bună pace.

Iar cind au fost acum, în zilele domnii mele, iar satul Parapanii, ei au rădicat piră ș-au venit de se-au pîrit de față innaintea domnii mele cu egumenul Cozma. Și așa pîritia rumânii cum n-au fost rumâni mănăstirii, de milă mănăstirii, dați de acești domni ce scriu mai sus, ce sînt niște oameni venetici și-i împresoară în silă. Iar domnia mea am judecat și am dat și am adevărat domnia mea cu toți cinstiții deregătorii domnii mele și au mărturisit tot divanul innaintea domnii mele cum sînt rumâni mănăstirii și cum i-a apucat și legătura lui Mihaiu voevod acolo în sat. Deci, am dat domnia mea: care rumânu <1> va fi apucat și legătura lu Mihaiu voevod, să fie rumânu mănăstirii, iar carii vor fi mai dencoaci, ei să fie în pace de rumânie și să-și dea birul acolea în sat.

Pentru că se-au pîrit de față și au rămas rumânii de lege și de judecată de innaintea domnii mele den divan, să fie rumâni cum au fost, măcar să vor fi scriși la călărași, măcar la ce slujbe vor fi, tot să-i ia și de niménile opreală să n-aibă, că așa iaste învățatura domniei mele. Инако да нест, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис оу Бжкврици, априлѣ 1 дьни, къ лѣтъ 7141.

† Їw Матю коевода, многостію божію господинъ.

Їw Матю коевод <т.р.>

Bibl. Acad., DCXXXIV/90.

Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete mică aplicată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 702 v -703.

¹ ... mănăstiri numite hramul Sfânta Troiță și părintelui egumen ...

² Loc alb.

1633 (7141) mai.

Popa Mîrșca vinde lui Răteu ocina din Mirăul.

† Adecă eu, popa Mîrșca din Mirăul, al meu zapisu să fii de mare cre-dență la mîna lo Răteu și frațelur loi, cum să se știi că am vîndut a me parte de ocină de la Mirăul de în matca Cilniștii pîn în Vale lu Ion, dereptu 1000 de aspri torcești. Și am vîndut de bonăvoia me.

Și la tocmala noastră au fostu mulțe aomeni bone mărturii, anome: Neguț și frate-săo Radul ot Glupavi și Chiriiaacu postelnic de Dăsăgari și frate-său, Fătul și Boga.

Пис мѣсца мая¹, къ лѣт $\overline{\text{x}3741}$.

Eu Mîrșca.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXII/8.

Orig., hîrtie (26 × 20).

Copie ibidem ms. 135, f. 348.

1633 (7141) mai, București.

Răvaș de jurători dați satului Văcărești, jud. Olt, să jure dacă s-au vîndut de bunăvoie sau silit lui Todosit logofăt.

† Zde cletovți ai satului Văcăreștei ot sudstvo Olt, na ime: ot Lălești, Groza i Coman ot Buteștei i Radul Crivinariul i ot Cepu]turari, Manea i ot Dejăștii, Stan, den Crivină, Cîrțău, i ot Spinéne, Turce i ot Călugării, Dir-jan i ot Crețel, Nistur i ot Stoiceni, Andreiu i ot Vitomirești, Voicu i ot De-jăști, Pascul, să jure cum n-au luat u satul Văcăreștei bani de la Todosit lo-gofăt și nu s-au vîndut de bunăvoe lor, ci le-au făcut silă Todosit logofăt. Însă cum voru afla cu sufletele lor. Și zio la Venerea mare.

Ispravnic, Stan vtorii portariu.

Пис ѿ Букѣраци, мѣсца мая...² дьни, лѣт $\overline{\text{x}3741}$.

† Іу Матен ввекѡда, милостію божію господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXXVI/10.

Orig., hîrtie (21 × 15), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 172, f. 134 (datată: mai 30).

¹ Vezi și documentul din 1633 mai 14.

² Loc alb.

1633 (7141) mai 1.

Matei Basarab voievod împuternicește pe Ivan și Oprea din Vlădești, jud. Vâlcea, să ia înapoi o iapă cu doi mânji de la duvalmu m-rii Cozia.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voievod <i> gospodin. Davat gospodstva mi siiu poveleanie gospodstva mi acestui om, anume Ivan i Oprea ot Vlădești, ot sud Vilcea, ca să fie volnici cu aceasta carte a domnii mele de a pune pre duvalmu staroste (?) mănăstirii Cozii să-și întoarcă de la el 1 iapă cu doi cirlani, pentru că au venit acești oameni ce scrie mai sus de s-au jăluit cum au mersu Sima logofătul de le-au luat aceste capete de cai den stava mănăstirii. Deci, domnia mea dau acestor omeni ce scrie mai sus să-și întoarcă caii de la tine duvalmu carele ești al mănăstirii. Și de niminea opreală să n-aibă naintea cărții domnii mele, pentru că așa e învățătura domnii mele că și Sima logofăt încă au mărturisit în divan înaintea domnii mele cum au dat duvalmu acești cai prin mîna lui.

Deci să fie volnic să-și întoarcă caii de la tine.

De-ți va părea strimbu, să vii de față.

Mai 1, vă leat 7141 <1633>.

Pecete mică, neagră.

După Bulat, *Acte domnești*, p. 20–21.

50

1633 (7141) mai 3, București.

Chirano vinde lui Marin Mustas ocină la Draghiești.

Adecă eu, Chirano, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupinului Marin Mustas cum să știe că i-am vindut toată ocina Micăi călugăriței de în sat de în Draghiești, de în apă și de în cîmpu și de în pădure și de în siliștea satului și de preste tot hotarul, ori cită se va alége, însă stînjini 40. Și i-o am vindut de bună voia mea și de nime silit, ca să-i fie lui moșie și lui și feciorilor lui și i-o am dat drept 2500 aspri, ca să-i fie de moșie.

Și au fost mulți boiari mărturie, roșii: Lazar ot Bărăști i Stafie ot tam i Mircioga i Ion i Stan ot Bărăști i Manea i Tudor i Stănislav i Neagul i Iane i Dobre capitan i Anghel capitan i Chira capitan i Bărcan i Alexe i Radul ot Girbovi i Coroiu i Murgea i Sava, Radul Trohanei i Ban i Tatul.

Aceasta am scris, iar pentru mai mare credința, pusu-mi-am numele și pecétea.

Пис Тоиа аѡгѡфѡт с дом Ланшт, въ град Бжкѡрѡи, маи 3 дѡнѡ, лѡт 2500¹.

¹ A scris Toia logofăt în casa lui Laiotă, în orașul București, mai 3 zile, anul 7141 <1633>.

Pecete n-am avut, ci mi-am pus degetul, eu Chirano.
 Teje Dobrea logofăt
 Κυρας καπετανος μαρτηρο τανοθεν¹
 Radulŭ
 Αλληξιος μαρτοιρου²
 Iane
 Bărcan
 Ghiura
 Lazar ³.

Bibl. Centrală de Stat, D. 13. P.V/9.
 Orig., hîrtie (31,5 × 22), patru peceti aplicate.
 Copie la Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/36.

51

1633 (7141) mai 3.

Matei Basarab voievod poruncește unei slugi domnești să ia trei cărți de moșie de la Epuraș din Buzău și să le dea episcopului Efrem al Buzăului.

† МНАОСТІЮ БОЖІЮ, Іw Матен Басараб воевода и господинъ. Дават господство ми сѣе покелкнїе господства ми сазг господства ми на ние. . . ⁴, ca să hie volnic cu această carte a domnii méle să ia 3 cărți de moșie de la Epuraș de Buzău, însă cărțile care au fost de moșie ale lu Arion călugărul, să aibă a le daré la mîna părintelui episcopului Efrem de Buzău.

Pentru că au spus părintele episcopulu înainte domnii méle cum au fost avut pîră mai nainte vréme, în zilele lu Alexandrŭ voevod, sinŭ Radulov voevod cu Pătru Epuraș pentru o vie și pentru o moșie ale lu Arion călugărul, care moșie au fost dată de Larion monah la sfînta mănăstire ce se zice Adîncata, ce iaste metoh sfîntei episcopii de Buzău și au fost rămas Epuraș de lége și i-au luoat 9 cărți ce-au fost la dinsul, iar 3 cărți au rămas nedate, de le ține la dinsul de atunce pînă acum. Deci să hie volnic sluga domnii méle ce scrii mai sus, să le ia și acéle 3 cărți de la mîna lui și de niménila opreală să n-aibă, ca să poată hi sfîntei mănăstiri de moșie, în véci, cu pace bună și să-i ia și trépăd. Инако да нкст по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Мѡѡа ѣ дньи, в лѣт хзрѡмї.

† Іw Матѡю воевода, мнѡостїю божїю господинъ.

Іw Матѡю воевод <м.р.>

Bibl. Acad., CXXIX/14.
 Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.
 Copie la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 165 v.

¹ Chira căpitan mărturisesc cele de mai sus.

² Alexie martor.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

⁴ Loc alb.

1633 (7141) mai 4, București.

Matei Basarab voievod dăruiește Episcopiei de Buzău 300 bolovani de sare anual de la oca Ghitoara.

† Бл҃ыци мнѡстивн бнѡте и бл҃ыце ревностію имѡт по развѡмъ и въснхъ тѣшахци сѣшают и си сподобѡют сѣ свѣршѡет добродѣтелѣи, не инѡко, тѣчю дѡхмѡмъ божіюмъ наставабѣми сы свѣршѡютъ вѣрныхъ сынзположеніе и наследіе царствїа, нже зготовленно ест ѡт начала твары свѣтлмѡмъ, ꙗкоже апостолаъ Павла въпыетъ: „бл҃ыцы дѡхомъ божіемъ водѣт сѣ, сїи сѡт сынове божїе”. Се҃го ради въсѣкъ хотѣи дѡше свое спастн, длѡжнѣ ест ревновати мнѡстивымъ и такожде и себе симѡ сподшѡити, ꙗкоже глаголетъ и Мѡѡти еѡнгелїстъ: „Бл҃ажны мнѡстивын, ꙗко тыи полнѡловнїи бѡдетъ”. Прѣд тацѣмъ бѡ врата царствїа небеснѡго не зѡтварѣюцѣ не паче радѡще сѡ, стѡрѡзѡют сѡ славо еже чѡстїю прѣд Богомъ, ꙗко сыны положннцїи стѡци въ шентѣли небеснїи, въ вѣкы вѣка венчакают сѡ и вѣл҃цымн негл҃ннмн.

Се҃го рѡды и азѣ, въ Христа Бога, благовѣрнын и благочѡстивын и Христолюбевын и самодрѣжавнїи Іѡ Матїеу коевѡда, мнѡстїею божїею и божїю прозѡволенїемъ господарѣ въсон землѣ Уггровѡлахїнскыи, вѡзк почнѡшаго и старїго Іѡ Басарабї коевѡда, поревновѡхъ господство ми прѣжде нас бывшнхъ боговѣнчаннмъ господаремъ, дарѡвавшнхъ и стѡрѣднѡшнмъ свѣтлѡ бож.ствѣнѡмъ епискѡпїе Бѡзѡвскѡмъ, ндеже ест храмъ чѡстнѡе оуспенїа прѣсвѣтѣи владнчнцнхъ нашнхъ Богороднцѣ, прнсно дѣвы Марїа и чѡстнѣншѡмъ и прѣвѡсвѣщеннѡмъ ѡтцѡ нашѡмъ епискѡпѣ Фрѣмѣ Бѡзѡвскыи и въсѣмъ ннѡкѡмъ бл҃ыци жывѡщнхъ въ шентѣли тоѣ, ꙗкоже да ест свѣтѣи епискѡпїи по въснхъ лѣта тѣ болѡванн сѡ ѡт над ѡкна Гнтїѡвѡра.

Понѣже видѣхѡмъ господство ми сѡ свѣтлѡ епискѡпїе Бѡзѡвѡ вѡстала за въсѣхъ и пленена и запалѡена ѡт поганнхъ татарнхъ зъ въснхъ лѣты и дрѡгъ хѡдѡк ѡт въ ннѣ стрѡно не имѡт да ест за храмѡ нѡс ест приложнхѡмъ господство ми зъ свѣтлѡ епискѡпїе сїа внше речѡна сол, по лѣтѣ тѣ болѡвннн ѡт Гнтїѡвѡрѣ, да ест свѣтѣи епискѡпїе въ стѡрѣжденїе и зѡ помощѣ, а божѣстѡннѡмъ ннѡкомъ въ пнцѡ и въ вѡстраѡвѣ, а господство ми и почнѡшнхъ дѣдомъ и прѣдѣдѡмъ и роднтелѣемъ господствѡ ми да ест полнѣнъ въ вѣкы.

Щѣже и закленнїе поставлѣемъ господство ми: по ѡтшѡствїю господствѡ ми, кѡмъ вѣрѡчитъ господѣ Богѣ быти господарѣ въ слѣд нас и владѡтелѣ землѣ Блѡшкѡе нѡѡ ѡт сѣрднчнѡго плодѡ господствѡ ми нѡн ѡт сѣроднѡк ншнхъ нѡн, по грѣсѣхъ нашнхъ, нѡн ѡт ннѡплѣмѣннѡкъ, молюмъ къ сѣ нѡнннмъ божїемъ, да нѡзѡчитъ господѣ Богѣ покрѣпнѣтѣ и поновнѡтѣ и да почтѣт сїе хрїсовѡзѡ господство ми зѡ мнѡнѡго и мнѡпачѣ покрѣпнѣт свѣтѣи епискѡпїе със сїе внше речѡнѡ сол, да ест брѡтнѡмъ въ пнцѡ, тогъ господѣ Богѡ да га почтѣт и да сѡхрѡнѣт въ господствѣ е҃го, а въ вѡдѡщнхъ вѣцѣхъ дѡшѡ е҃го къ зпѡковнїе. ѡ ащѣбѡже не пнѡчѣтѣт и не пнѡновѡнт и не зкрѣпнѣт сїи хрїсовѡзѡ господствѡ ми зѡ мнѡнѡ, кѡзѡ ест вѡшѡ пнѡ, нѡс поперѣт и нѡхѡбѡнт и рѡзорѣт и въ шѡвѡкнїе вѡстѡнт, тѡгъ да бѡдѡ тѣркѡет и анѡѡмѡ и дѡфѡрсѡн ѡт тнїѡ ѡтцѡ свѣтѡ, нжн сѡт въ Нѡкын и да имѡт чѡстїю със Юдѡ и със Ірїѡ и съ ннѡ некѣрннхъ Іѡден, еже възѡпншн надъ кръѡ господѡ

Бога и спаса нашего Исуса Христа и рекъ: „възмихъ, възмихъ и респени его” и кровь его над нихъ и над чедъ ихъ и будетъ сеперныкъ свѣтъ Иванъ Кръстытельъ въ вѣки, аминь.

Сеже збо и свѣдытели е пвстаказемъ господство ми: жупанъ Радула Бузескъа великыи вѣнъ Кралевскыи и жупанъ Івашко великыи дворникъ и жупанъ Радула великыи лугвѣтъ Настурелъ и жупанъ Глыгоры великыи вистѣпаръ и жупанъ Тевдосѣе вѣа спатаръ и жупанъ Бузника вѣа комисъ и жупанъ Михаю вѣа стванникъ и жупанъ Бучини вѣа пѣхарникъ и жупанъ Костантинъ вѣа пвстваникъ. И исправныхъ, сѣмь речъ господствъ ми.

И начертлхъ азъ, Тудоръ гранѣтникъ, братъ милаъ Дымитросъ лугвѣтъ, въ истолнѣи града наше, рекомыи Букурѣшы мѣсеца [мѣсеца] маю а дъны и шт сьздынѣа мира даже до сего писанѣа, шт ѣдама теченѣа лѣтлнѣа, въ лѣтъ хрѣмѣ, а шт рождество Христова, хрѣлг.

† Іу Матюу кверкьда, милостію божію господнѣу.

Іу Матюу воєводъ <т.р.>

† Citi sînt milostivi și citi au rîvnă după înțelepciune și toți care se străduiesc și tind să se învrednicească a săvîrși fapte bune, nu altfel, ci numai învățați de duhul lui Dumnezeu săvîrșesc acestea; se învrednicesc de credincioasă înfiere și moștenire a împărăției, care este gătită de la începutul facerii lumii, precum Pavel apostolul strigă: „Citi se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceștia sînt fiii lui Dumnezeu.” Pentru aceasta, oricine voiește să-și mîntuiască sufletul, este dator să aibă rîvna celor milostivi și de asemenea să se învrednicească de acestea, precum a spus și Mathei evanghelistul: „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui”. Înaintea acestora porțile împărăției cerurilor nu se închid, ci mai virtos să bucură, deșchizîndu-li-se cu mărire și cinste înaintea lui Dumnezeu, fiind puși ca niște fii în lăcașurile cerurilor, în vecii vecilor să încununează și cu cununi nepieritoare.

Pentru aceasta și eu, în Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu și cu bunăvoința lui Dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului și bătrînului Io Basarab voievod, rîvnit-am domnia mea celor ce au fost mai nainte de noi de Dumnezeu încoronați domni, de au dăruit și au întărit sfînta și dumnezeiasca episcopie a Buzăului, unde este hramul cinstita uspenie a preasfîntei stăpînei noastre, născătoarei de Dumnezeu, pururea fecioară Maria și preacinstuitului și preasfințitului părinte al nostru episcop Efrem al Buzăului și tuturor călugărilor citi viețuesc în acel lăcaș, ca să fie sfîntei episcopii pe fiecare an 300 bolovani de sare de la ocna Ghitioara.

Pentru că am văzut domnia mea această sfîntă episcopie Buzăul cu totul părăsită și robită și arsă de păgînii de tătari, în toți anii și alt venit dintr-altă parte nu are ce să-i fie de hrană, ci am dat domnia mea la sfînta episcopie această mai sus-zisă sare, pe an 300 bolovani de la Ghitioară, să fie sfîntei episcopii de întărire și de ajutor, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de înbrăcăminte, iar domniei mele și răposaiților moși și strămoși ai domniei mele și părinților domniei mele să le fie pomana în veci.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, cui îi va încredința domnul Dumnezeu să fie domn în urma noastră și stăpin al Țării Românești, sau din ruda de inimă a domniei mele sau, din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau dintr-alt neam, îl rugăm, cu numele lui Dumnezeu, ca să-l învețe domnul Dumnezeu să întărească și să înnoiască și să cinstească acest hrisov al domniei mele de milă și mai ales să întărească sfintei episcopii aciastă mai sus-zisă sare să fie fraților de hrană, atuncea domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnie, iar în veacurile viitoare sufletul lui în liniște. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele de milă, cum este mai sus-scris, ci va călca și va sparge și va strica și va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l, și răstignește-l“ și singele lui asupra lor și asupra fiilor lor și să-i fie piriș sfântul Ioan Botezătorul, în veci, amin.

Iată dar și mărturii punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt Năsturel și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Buzinca mare comis și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și am însemnat eu, Tudor gramatic, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, în cetatea de scaun a noastră numită București, luna mai 4 zile și de la facerea lumii, de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., XCIV/105.

Orig., perg. (56 × 35,5), pecete atîrnată, smulsă.

Cu o trad, ibidem CXXXVI/190; altă trad. la Arh. St. Buc., ms. 171, f. 93.

EDIȚII. Slav. Miletić – Agura, p. 372.

53

1633 (7141) mai 5, București.

Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări a dîrvarilor m-rii Mislea, din satul Sinești, jud. Prahova.

Milostiiu bojiu Io Mateiu voievod i gospodinū, vnuc pocoinago Io Basarab voievod. Davat gospodstvo mi siiu poveleaniiu gospodtsva mi dîrvarilor ai sfintei mănăstiri ce să chiamă Mislea, hram sfinta troiță, ca să fie în pace și slobozi de bir, de găleată de fin, de oae seacă, de bou, de cal, de miare, de ceară, de cai dă olac, de banii de județu, să nu le calce satele, și de podvoade și de mertice și de toate slujbele și mîncăturile cite sînt preste anu

în țara domnii mele, de nimica val sau bintuială să n-aibă, nici de pro-topop, nici de lucru domnescu, nici boerescu, nici de nimic, ci de toate să aibă bună pace și răpaos în zilele vieții domnii mele, pentru că i-am ertat domnia mea să fie numai de lucru și de poslușania sfintei mănăstiri. Că am văzut domnia mea și cărțile altor domni: cartea răposatului Radului vodă și cartea fii-său lui Alixandru vodă și cartea lui Alixandru voevod Iliiaș și cartea lui Leon voevod, văleat 7138 de pace și de ertăciune la mina lor, cum scrie mai sus; așijderea i-am ertat și domnia mea.

Drept acéia și voi, birarilor și voi, toate slugile domnii mele, veri care cu ce slujbă veți umbla în județul Prahovei, în vrême ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi încă să căutați să vă feriți și foarte în pace să-i lăsați pre acești dirvari ai mănăstirii, ce scrie mai sus, de nimica să nu-i învăluți, că i-am ertat domnia mea să fie numai de treaba și de poslușania sfintei mănăstiri ce iaste mai sus-zisă. Iar cine să va ispită preste cartea domnii mele, acela om mare certare va avea dă către domnia mea. Inaco da neast, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Pis u București, mai 5 dni, leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 59.

Copie; altă copie ibidem, ms. 466, f. 71 v.

54

<1633> mai 5, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu, fiul lui Dumitru logofăt din Piscani, doi vecini din Românești și aceluiași și popii Mușat, ocină în Morteni, jud. Vlașca.

† Милостїю божїю, Іу Матєю воєвода и господинъ въсон землє Зггггровлахїнскоє, внѣк великаго и прѣдобраго покойнаго Іу Бѣсьролєвъ воєвод. Дават господство ми сїе повеленїє господства ми Радзавк, синъ Дѣмит<ров лугвфет> вт Пискани и със синови си>, елицем Богъ припѣстит, такоже да мѣ ест един вечинѣ по имє Брѣтилъ, синъ Іунов вт Ромѣнциї, понеже ест покѣпил Радѣл тоє вечинѣ више пис вт над братом си пастѣркѣ, по имє Параскика, синъ Бадѣк п<... али само със глака>, без вчинъ, за хѣ аспри готови. И пѣки покѣпил Радѣл, синъ Дѣмитроз лугвфет вт Пискани, един вечинѣ на имє Радѣл, брат [брат] Брѣтилъ, синови Іунов, пак вт над братам си Параскика, али...

И прода ест вн за добраволю, кромѣк нїедна силост, със запис вт рѣке им и със много свидителїи написанє ѣ запис, по имє: вт вѣрош Трѣговициє, попа Нѣгоє и вт Рѣлвннции, Радѣл, и Радослав и... вт свѣта Митрополїє и Ялє-Зандри, сѣсга втцѣ влѣдїкѣ и попа Елѣксѣл вт Трѣговициє.

И пакѣ да ест Радзавк, синъ Дѣмитрок лугвфет вт Пискани и попа Мѣшатов, синъ Силпїетрок, вчинѣ ѣ Мортѣни вт сѣдство Елѣшка...¹ Крїцѣ

¹ Pasajul: „и попа... Елѣшка“, încercuit cu cerneală.

вѣсаѣ, вѣт поля и вѣт шума и вѣт вода и вѣт седалище селов, вѣт посевѣде, вѣре
вѣнѣ се хѣтит избрѣтѣ вѣт по вѣсом хот ром, понеже ест покѣнна Рѣдѣла със
враточед си попа Мѣшат сѣю вчинѣ више речени вѣт вѣд Добришн. . . . . за хѣс
аспри готовѣ¹.

И вѣдѣхом господство ми и запис вѣт рѣки его за проданѣе, със мнози
добри людѣе сведѣтелѣе написани в запис, на име: вѣт Бѣломирѣци, Стѣнчука, брат
Питарюлок и вѣт Рѣскѣци, Стѣнчука вѣрѣжит<орка. . . > Дрѣготѣ, вѣнк Добри-
шнок и мнози людѣе, еже не сѣт пис ни зде вѣт книга сѣю.

И продадоше сѣи више речени именованѣи людѣе нише вчине и дѣдѣне и вчине,
вни за своим доброболом и със знѣе вѣскѣм мѣгѣшом вѣт гор из го² и <вѣт
вкрѣст мѣстом> и вѣт пред господства ми.

Еже радѣ дадохъ съм господство ми Рѣдѣлок и поп Мѣш. тов, такоже да
сѣт им вчине и вчине дѣдѣниш и вѣт вѣхавѣ синомом и вѣнк Добришн и прѣвѣсчетом и
не вѣт когоже непоколебѣнно, поризмо господства ми.

Еже вѣко и сведѣтелѣе постѣ<вѣх> господства ми>: Рѣдѣла Бѣзѣска великѣи
вѣн Кралевскѣи и жѣпан Йѣшко вѣа дворник и жѣпан Рѣдѣла Насторѣа вѣа лѣгѣфет
и жѣпан Гангорѣе вѣа вѣстѣар и жѣпан Тѣдосѣе вѣа спатар и жѣпан Мѣхаю вѣа
стоаник и жѣпан Бѣзинжа вѣа колник и жѣпан Бѣчина вѣа пѣхарник <и жѣпан Гост-
тандин вѣа> постѣаник. И исправник, Рѣдѣла великѣи лѣгѣфет.

И написанъ аз, Лѣпѣдат лѣгѣфет вѣт настоани граду Бѣскѣрѣци, мѣсеца мѣн
ѣ дѣни, а вѣт Йѣдѣла даже до никѣ текѣцим лѣтом вѣт лѣт хѣрѣка>.

† Йѣ Матѣю вѣвѣвѣда, мѣдѣстѣю <вожѣю господниѣ>.

Йѣ Матѣю воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsărabă voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul, fiul lui Dumitru
<logofăt din Piscani și cu fiii săi>, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un
vecin pe nume Brătîlă, fiul lui Ion din Românești, pentru că a cumpărat
Radul pe acel vecin mai sus scris de la fratele său vitreg, pe nume Para-
schiva, fiul lui Badea p<. . . însă numai cu capul>, fără ocină, pentru 2000
aspri gata. Și iarăși a cumpărat Radul, fiul lui Dumitru logofăt din Piscani,
un vecin anume Radul, fratele lui Brătîlă, fiii lui Ion, tot de la fratele său
Paraschiva, însă . . .

Și a vindut el de bunăvoie, fără de nici o silă, cu zapis de la mîinile
lui și cu mulți martori scriși în zapis, anume: din orașul Tirgoviște, popa
Neagoe și din Romonești, Radul și Radoslav și . . . de la sfînta Mitropolie
și Alexandri, sluga părintelui vlădicăi și popa Vlaicul din Tirgoviște.

Și iar să-i fie lui Radul, fiul lui Dumitru logofăt din Piscani și popii
Mușat, fiul lui Simpietru, ocină în Morteni, din județul Vlașca . . .¹ al lui
Crețul, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de
pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat

¹ Pasajul: „за хѣс... готовѣ“, la fel.

² În loc de: „аоа“.

³ Pasajul: „și popii . . . Vlașca“, încercuit cu cerneală.

Radul cu vărul său, popa Mușat, această ocină mai sus zisă de la Dobrișan . . . pentru 1200 aspri gata¹.

Și am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mina lui, cu mulți oameni buni martori, scriși în zăpis, anume: din Balomirești, Stanciul, fratele Pitarului și din Răscăiați, Stănilă Vrăjit<oriul> . . . Dragotă, nepotul lui Dobrișan și mulți oameni, care nu sînt scriși aici, în această carte.

Și au vîndut acești mai sus-zisi pe nume oameni ocinele lor și dedinele și vecinii, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din sus² și <din jurul locului> și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Radul și popii Mușat ca să le fie vecinii și ocina dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus <domnia mea>: Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic <și jupan Costandin> mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 5 zile, iar de la Adam pînă acum, ani curgători în anul 714<1> <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila <lui Dumnezeu, domn>.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CCCVIII/64.

Orig., perg. (41 × 24), deteriorat, pecete timbrată, căzută.

Lipsește cifra unităților de la văleat, documentul fiind rupt.

Datat după divan.

55

1633 (7141) mai 6.

Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Cozia să stăpînească niște rumâni din Săvestreni, care fugiseră în satele lui Teodosie logofăt.

† Милостію божією, Ію Матен Бѣсърѣе воєвода и господинѣ. Дават господство ми сѣю повелѣніи господства ми свѣтїи мѣнѣстїи Cozia și părintelui egumenul, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele de să ție niște rumâni ai mănăstirii den sat den Săvăstrēni, na ime Pătru i brat ego Ion i Dumitru, feciorii Sevestreanului, pentru că așa au spus părintelui egumenul innaintea domniei mele cum au fost Vladul Sevestreanul și cu frate-său Opris Rățica, amîndoi rumâni mănăstirii Cozia de moșie den Sevestreni. Iar cei rumâni ce scriu mai sus, ei au fost asupriți de dăjdi și de nevoi multe, ce se-au răsipit pren satele boierești și au mersu și în satele lu Teodosie logofăt. Iar cînd au vrut să-și meargă

¹ Pasajul: „pentru 1 200 . . . gata”, la fel.

² În loc de: jos.

la moșiile lor, iar ei i-au oprit în sila lor, fără de nici o treabă, ca niște boiari silnici și i-au fost asuprit cu dăjdile.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar egumenul, el au mersu să-și ia acei rumâni ce scriu mai sus și încă și alți rumâni, anume Oпри Mărcioiul și pre Stan, iar Andreiu spătar nepotul lu Teodosie logofăt, iar el n-au vrut si-i ia. Deci l-au sorocit părintele egumenul să vie de față și au venit. Iar cînd au fost să stea de față, el n-au vrut să vie. Într-acéia, domnia mea am judecat și am dat sfintii mănăstiri Cozia și egumenului ca să fie volnic să-și ție acești rumâni cu bună pace, pentru că și sint ai mănăstirii de moșie den satul mănăstirii, den Sevestreni, iar Andreiu spatar, el n-au avut nici o treabă cu dinșii. Ce am dat domnia mea să-și ție rumânii, cum scrie mai sus, iar de cătră Andreiū spatar și de cătră toată ruda lui să aibă bună pace, că așa am dat domnia mea, că cine va mai invălui, mare certare va avea. **Нижо да нест, по реч господства ми.**

И исправник, сѣм реч господства ми.

Пис ми њ дани, в лѣт хрѣма.

† Іw Матен коевода, милостію божію господинь.

Іw Матейо коевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVIII/11.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete mică aplicată.

Copie ibidem, ms. 712, f. 425.

EDIȚII. Dinulescu, *Doc. țărani*, p. 31.

56

1633 (7141) mai 6, București.

Matei Basarab voievod dăruiește lui Drăghici logofăt și lui Ianiu postelnic din Pleșoi satul Stejarul, jud. Mehedinți.

† Милостію божію, Іw Матен коевод и господинь въсон земле Оугрро-кляхѣнскѣи, вѣск прѣдобраго, стараго, покоиннаго Іw Басараб коевода. Дават господство ми сѣю повелѣніи господства ми вѣрнимі слазем господства ми Дръгич лѣгѣфет и Іню постелник шт Пашон и със синовн им елциже Богъ дѣст, ꙗкоже да мѣ ест село Стежарюл въ судство Мех<единци>, въс село със въс хотарол и със въснхъ вечини и със въс ходоком, по стари хотары и по белѣзи.

Понеже ест того село Стежарюл више пис вна ест село господскъ, покъпна за покоиннаго Іw Миѣхана коеводъ. Таже, по съмрът покоиннаго Миѣхана коевода, а село Стежарюл встал пѣк село господскъ. И потом, покоиннаго Іw Радѣл коеводъ, господства емъ вна ест помиллокал по Панъ вистѣтар със сѣе село Стежарюл. И по съмрът Пинок вистѣтар, встал село Стежарюл пѣкнже село господскъ.

И аще подаровѣл мѣ ест господъ Богъ и чьститомъ царю със господствѣа ѡ Земле Блѣшкое, нѣ стол дѣдом и прѣдѣдом господства ми, господство ми помиллокал по вѣрнимі слазем господства ми Дръгич логофет и Іню постелник шт Пашон със того село Стежарюл радѣ права и вѣрни службъ, что ест вна послужил господства ми и хорек въ прѣвое ред ѡ Цариград и по тѣжде страни и

вѣрѣтал се ест код господства ми на бран, със кръв пролиахъ. Въ том, господство ми смотрихъ ми със вѣснхъ чьстити ми правителн господства ми и помилокал по вѣрнии саземъ господства ми Дръгич логофет и Ияно постелник със того село Стежарюа, љкоже да сят ми за дѣдѣнс и въ шхак ми и синоком и енгком и прѣеншчетом и не шт кождо непокоаѣнню, по заповѣда господства ми.

Щеже и заклаениѣ поставихъ господство ми: по шшьстѣѣѣ господства ми кого изберетъ господъ Богъ вѣтїѣ господаѣ и владатеа Земле Балшкоа нан шт срдѣчнаго плода господства ми нан шт сьродники и шнхъ нан, по грѣсѣхъ нашихъ, нан шт иноплаемѣник, молюмъ ви съ именимъ божїемъ да нѣчитъ господъ Богъ да аще почтетъ и поновитъ и штерѣдитъ сїю милованїе и полїенъ господства ми, того господъ Богъ да га почтетъ и да сьхранитъ въ господствеѣ его и да бсдѣ въ <сѣ>щѣхъ душа его въ спокоенїе. И ащеаже не почтетъ и не поновитъ, ашъ поперетъ и нехабитъ, того да естъ тѣжлетъ и афьрсан шт тнї свети штци, иже сятъ въ Никїи и да иматъ частїю със Юда и със Ярїа на єдинъ место и бсдетъ сеперникъ свети Иванъ Кръстителъ, въ вѣки, аминъ.

Сеже оубо и свидетелїе поставяѣетъ господство ми: жупан Радуа Бзвекса великїи бан Крилевѣтски и жупан Ыкашко кел дворникъ и жупан Радуа Настсрел кел двгѣфетъ и жупан Гангорїе кел вистїбаръ и жупан Бзвинка кел колисъ и жупан Тшадвсене кел спатаръ и жупан Миухаю кел столаникъ и жупан Бзчина кел пѣхарникъ и жупан Константинъ кел постелникъ. И исправникъ, жупъ и Радуа кел логофетъ.

И начертахъ азъ, Тшдоръ граматикъ, въ града наша Бзкрѣциѣ, мѣсеца мѣнъ ѿ днн и шт Ядама даже до ннѣ теченїа лѣтомъ, въ лѣто хр҃ма.

† Іу Матею вшекѣда миластїю божїю господнѣ.

Іу Матею кождо <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioaselor slugi ale domniei mele Drăghici logofăt și Ianiu postelnic din Pleșoi și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va da, ca să le îie satul Stejarul, în județul Mehedinți, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pe vechile hotare și pe semne.

Pentru că acel sat Stejarul, scris mai sus, a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Io Mihail voievod. Astfel, după moartea răposatului Mihail voievod, satul Stejariul a rămas iar sat domnesc. Iar după aceea, răposatul Io Radu voievod, domnia lui a miluit pe Pană vistier cu acest sat Stejariul. Iar după moartea lui Pană vistier satul Stejariul a rămas iarăși sat domnesc.

Iar dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat cu domnia în Țara Românească pe scaunul bunicilor și străbunicilor domniei mele, domnia mea am miluit pe credincioasele slugi ale domniei mele Drăghici logofăt și Ianiu postelnic din Pleșoi cu acel sat Stejariul pentru dreaptă și credincioasă slujbă pe care au slujit-o domniei mele și țării în primul rînd la Țarigrad și prin țări străine și s-au aflat lângă domnia mea la luptă cu singe vărsat. Întru aceea, domnia mea am socotit cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am miluit pe credincioasele slugi ale domniei mele Drăghici logofăt și Ianiu postelnic cu acel sat Stejariul, ca să le fie de moștenire și

de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpîn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele, sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rugăm cu numele lui Dumnezeu să-l învețe domnul Dumnezeu dacă va cinsti și va înnoi și va întări această miluire și pomană a domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și să fie în veacuri sufletul lui, în pace. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi ci va călca și va strica acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și să-i fie potrivnic sfîntul Ioan Botezătorul în veci, amin.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Buzinca mare comis și jupan Mihai mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și am scris eu Tudor gramatic în cetatea noastră București, luna mai 6 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XCVIII/2.

Orig., hirtie (36 × 25), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. XVIII; altă traducere la Bibl. Acad., CMLXXV/435.

57

1633 (7141) mai 6, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Slătioare a patra parte din satul Stolniceni, dăruit de Ecaterina, doamna lui Alexandru Mircea voievod, ctitora mănăstirii.

† Многостією вожією, Їв Матею воєвода и господинь вѣсон земли Оугрро-влахїенское, внѣк великого и прѣдобраго, покойномъ Їв Бѣсарге воєвода. Дакат господство ми сїю повѣленїю господства ми свѣтѣи, вожествени монїстїре глаголемїи Блаженкече. идеже ест храм свети Нексале Мирлианченски и шемзи юноксеце банци жѣвѣщїе въ шентелю тоє, такоже да мѣ ест село Столнич нїе, четвертаго дела, въ пол и въ водї и въ шѣи и въ сѣдалце село и съ бродѣ за водиницї и със вѣси вечинїе и със вѣс доходоком и вът посвѣде, вѣре банка се хтит изврат въ по вѣс хотаром, въ хотар до хотар, <по>¹ старю хота<р>¹ и вѣлѣги.

¹ Omis.

<П>¹онеже сѣ село, четвъртѣго дѣло шт Столничѣни, бѣло сѣт господѣ Катеринѣ за покѣпеніе, господѣ поконнѣомъ Іw Ялѣгандрусъ коевѣдо того стар. Таже, кѣда ест бѣла сѣтворѣла тѣхъ монастыр, а господѣ Катерина, шнѣ ест бѣла да и помиловѣла по свѣта монастырѣ със сѣю еже више рѣхъ Столничанѣи, такоже да мѣ ест и вѣчное въспоминаніе, а іанокѣцѣк за скрѣпленіе, за пицѣ. И въс дрѣжѣла свѣта монастырѣ сѣ четвъртѣго <дѣло>¹ за село шт Столничѣни със добро мирно шт тогда до дѣни Силишн коевѣдо.

И потом, Прѣвѣла лшгѣфет, шн ест сѣтворѣла промененіе със свѣта монастырѣ, тѣре ест вѣзимѣла село Столнѣчѣни шт нѣ свѣта монастырѣ и да ест свѣтѣни монастыри село Бгнѣшн, дѣла егѣ, дѣдино радѣ дѣдино. И проминѣла сѣт за нѣхѣномъ доброволю.

И потом, Блѣдѣла лшгѣфет, шн се вѣстанѣла въ дѣни Лѣшн коевѣдо, тѣре ест вѣзимѣла село Боунишн шт на свѣта монастыр, которѣ ест бѣла проминеніе със Столничѣни. Таже ест вѣстал свѣта монастыри без дѣдинѣ, ниже ест дрѣжѣла Бгнѣшн ниже Столничѣне.

И кѣда ест бѣла сѣда, а аще подаровѣла мѣ ест господѣ Богѣ и чѣститѣомъ царѣ със господствѣта и със скипторѣмъ дрѣжѣкнѣи Земле Блѣшкѣе нѣ чѣститѣомъ стол господствѣта ми, а тѣхъ кѣлѣгерѣце, шнѣ ест дошелн прѣдъ господствѣто ми ѣ днѣмъ, тѣре се жаловѣла и плакала и сказа прѣдъ господствѣта ми како ест вѣстал монастырѣ без сѣлов и без дѣдинѣ. И потом, господствѣто ми сѣмъ глѣдал и по прав и по закон и сѣдѣхомъ със вѣсѣхѣми чѣститѣли прѣвѣтелѣю господствѣта ми и със штѣцѣ нашнѣмъ митрополит кѣр влѣдѣка Григорѣе и със штѣцѣ нашнѣмо кѣр Тѣвѣфнѣ епискѣп Рѣминчѣскѣи. И свѣдѣтелѣствѣла самъ Тѣвѣфнѣ кѣлѣгѣрѣла, братъ Прѣвѣлаок лшгѣфет, како ест бѣла сѣловъ Столничѣни свѣтѣни монастыр, помиловѣла шт господѣ Катеринѣ.

<И>¹ дадохъ господствѣто ми село Столничѣни четвъртѣго дѣло свѣтѣни монастыр, такоже да мѣ ест за дѣдино, како ест бѣла имъ нѣ шт прѣжде крѣме и нѣ шт коевѣдо нѣпоколѣбѣмо, порѣзѣмо господствѣта ми.

Еже оубѣ и свѣдѣтелѣи поставѣхомъ господствѣто ми: жѣпанъ Радѣла Бѣзѣска вѣла бѣнъ Крѣлевскѣи и жѣпанъ Івѣашко вѣла дворникъ и жѣпанъ Радѣла вѣла лшгѣфет и жѣпанъ Гѣлѣгорѣе вѣла вѣстѣлар и жѣпанъ Тѣвѣдосѣе вѣла спатар и жѣпанъ Мѣхѣако вѣла столникъ и жѣпанъ Бѣзѣнѣкѣ вѣла колѣис и жѣпанъ Бѣчинѣи вѣла пѣхарникъ и жѣпанъ Кѣстѣлѣдинъ вѣла постѣлѣникъ. И исправникъ, Сѣма вторѣ лшгѣфет.

И написѣхъ азъ, Гоарѣ грамѣтникъ, въ на столъ градѣ оубѣ Боукоуѣрѣшн, мѣсеца миѣнъ 5 дѣни и шт Ядамѣ дажи до нѣнѣ, въ сѣго писаніе, теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣма, а шт рождѣствѣто Хрѣстовѣо, хрѣла¹.

† Іw Матѣю кѣвѣвѣда, милѣстѣю божѣю господнѣнѣ.

Іw Матѣю коевѣдо <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită Slăteneci, unde este hramul sfintului Neculae din Mira Lichii și acestor călugărițe care trăesc în acel lăcaș, ca să le fie satul Stolniceanii, a patra parte, din cîmp și din apă și din pădure și din vatra

¹ Omis.

² Anul erei noastre este greșit.

satului și cu vad de moară și cu toți vecinii și cu tot venitul, de pretutindeni oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechiul hotar și semne.

Pentru că acest sat, a patra parte din Stolniceni, a fost de cumpărătură al doamnei Caterina, doamna răposatului Io Alexandru voievod cel bătrîn. Astfel cînd a făcut acea mănăstire, doamna Caterina a dat și a miluit pe sfînta mănăstire cu acest mai sus-zis Stolniceani, ca să-i fie veșnică pomenire, iar călugărițelor de întărire, de hrană. Și a tot ținut sfînta mănăstire această a patra <parte>¹ de sat din Stolniceani cu bună pace de atunci pînă în zilele lui Simion voievod.

Iar după aceea, Pîrvul logofăt, el a făcut schimb cu sfînta mănăstire, de a luat satul Stolniceanii de la sfînta mănăstire și a dat sfîntei mănăstiri satul Buneștii, partea lui, dedină pentru dedină. Și au schimbat de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, Vladul logofăt, el s-a sculat în zilele lui Leon voievod, de a luat satul Buneștii de la sfînta mănăstire, care a fost schimb cu Stolniceanii. Astfel a rămas sfînta mănăstire fără dedină, că n-a ținut nici Buneștii, nici Stolniceanii.

Iar cînd a fost acum, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat cu domnia și cu schiptrul stăpînirii Țării Românești la cinstitul scaun al domniei mele, acele călugărițe, ele au venit înaintea domniei mele în divan de s-au jeluît și au plîns și au spus înaintea domniei mele că a rămas mănăstirea fără sat și fără dedine. Iar după aceea, domnia mea am cercetat și după dreptate și după lege și am judecat cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și cu părintele nostru mitropolit chir vlădica Grigorie și cu părintele nostru chir Teofil episcop de Rîmnic. Și a mărturisit singur Teofil călugărul, fratele lui Pîrvul logofăt, că a fost satul Stolniceanii al sfîntei mănăstiri, miluit de doamna Caterina.

<Și>¹ am dat domnia mea satul Stolniceani a patra parte, sfîntei mănăstiri, ca să-i fie de moștenire, cum le-a fost de mai înainte vreme și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna mai 6 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, 1631².

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LXXXII/4.

Orig., perg. (32,5 × 51), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. XVIII.

EDIȚII. Trad. Bulat, *Doc. ist. Olteniei*, p. 82–83.

¹ Omis.

² Anul erei noastre este greșit.

1633 (7141) mai 8.

Matei Basarab voievod întărește stăpînirea Episcopiei Rîmnicului peste niște vie de la Drăgășani, în urma unei judecăți cu Andrei spătar.

† Милостію божію, Їу Матею Бъсъръ въ воевода и господинъ. Дават господство ми сію похеленіе господства ми чисньишъмъ и прѣвскѣщенномъ штецъ архіепископ къръ Θεωφιλα Рѣмніческѣи¹. ca să fie volnică cu această carte a dumni mele de să fie niște pogoane de vie, carele au fost judeceștii, însă ale lu Stan Călcii 7 pogoane și ale Giurei 4 și de la Vladul 3 și de la Pătru 4.

Păntu că acēste pogoane de vie ci-s mai sus-zise fost-au judeceștii. Iar cîndu au fost în zilele lu Leon vovod, iar acei judeci s-au sculat de au vîndut acēle vie, fără știrea părintelui, lu Andrei spatar Rudeanul, drept 6 000 de bani. Iar după acēia, părintele episcopul, decă au prinsă de veste că le-au vîndut acei oamenii lu Andrei spatar Rudeanul, s-au mărturisitū și au zis lu Andrei spatar să nu lucrēze acēlé vie, că nu-i volnecū a intra el să cumpere. Iar Andrei spatar n-au ascultat, ci au lucrat acēle vie ce au fost în satul părintelui în Drăgășanii, iar lu Andrei spatar nu i s-au căzut să între să cumpere în satul părintelui, că iaste mai volnică părintele cine ce ocină au vie vor avea acolea să dea părintele bani și să fie, iar alt nimé să nu fie volnică.

Deci cînd au fost acum, în zilele dumni-mele, s-au sorocit cu Andrei spatar și au venit de față innaintea dumni mele. Într-acēia, dumnea mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lége denpreună cu toți cinstiții deregătorii dumni-mélé și am dat cum să fie volnică părintele ipiscopul a da acēste 6000 de bani lu Andrei spatar înapoi păntu acēle vie și să fie ale sfintei ipiscopii cum iaste și altă moșie ohabnică, păntu căci Andrei spatar n-au avut nici o treabă a intra să cumpere, pentru că s-au pîrit de față părintele ipiscopul cu Andrei spatar și cu acei judeci vinzători. Și au rămas Andrei spatar și acei judeci, care au vîndut, de lége și de judecată denaintea dumni-mele den divan, cum să lepede părintele banii lu Andrei și să fie viile ale ipiscopii de moși în vacū, păntu că n-au avut nimé nici o treabă să cumpere în satele și în moșiile sfintei ipiscopii. Că așa iaste învățătura dumni mele. Ишко да нест, по реч господства ми.

И сли реч господства ми.

Пис маю ѿ дъни, въ акт хърма.

† Їу Матею воевода, милостію божію господинъ.

Їу Матею воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LXVII/20.

Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.

Copie ibidem, ms. 707, f. 233—234.

¹ ... arhiepiscop chir Theofil al Rîmnicului ...

1633 (7141) mai 9, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Tismana satul Tintava, jud. Ilfov, cu rumâni, după judecata cu jupanița Elina, care avea satul de la Radu Șerban.

† Милостію вожію, Іу Матею воєвода и господинъ вѣсом земли Зггровлахіинское, вник великаго и прѣдобраго, поконинномъ Іу Бѣсѣраба воєвода. Дават господство ми сѣе повелѣніе господства ми свѣтѣи, вожествѣни монастыре глаголеми Тисмѣна, идеже ест храмъ чыстноє вепеніе Богородице и штицъ жнєвцихъ въ шентѣли тоє, такоже да ест свѣтомъ монастырю Тисмѣна више пис село Тънтава шт сѣдство Блѣхов, вѣс село и със вѣсомъ хотаромъ и със вѣснхъ вечини и със вѣсъ худокомъ шт поля и шт шоумъ и шт водъ и със вѣснъ вечини и шт сѣдлице сѣлов, шт псевѣдѣ, варн елика сѣ хтитъ извратъ шт по вѣсомъ хотаромъ, шт хотаръ даже до хотаръ, по старе хотаре и велєсїе дрѣвни.

Понеже того село Тънтава више рѣхъ било ест вѣс людїе князи за дѣдино, със учинє имъ. Я потомъ, кѣда ест былъ въ дъни поконинномъ Михана воєвода, а село Тънтава и вѣснхъ наследницїи сѣлове, они продаютъ сѣ вечини Брѣбловъ внишєхъ велъ столникъ, братъ попъ Становъ шт Чернецъ, шт сѣдство Михѣдницїи, със вѣсѣхъ учина имъ, шт хотаръ до хотаръ, за жѣхї аспри готови, шнихъ за нихномъ до-броволю, безъ нїєднѣ силостїю, когода внистъ течєнїа лѣтомъ хврд.

Я потомъ, кѣда ест била пакнїе въ дънїе Михана воєводе, по вѣрѣмє что ест била Миханю воєводъ ѡ варошѣ ѡ Гергиць, тогда, по тѣе вѣрѣмє, приаучило сѣ сѣтъ Брѣбловъ столникъ сѣмрѣти и далъ ест того село Тънтава Брѣблѣ столникъ, онъ самъ, със вѣста его, да ест шт свѣта монастырѣ Тисмѣна, радѣ душа его, понеже я ест била дѣховникъ штицъ архїемандритъ Бєргїє, иже била настажникъ свѣтѣни монастырѣ Тисмѣна. И комкаетъ и вднесла ю ест тѣломъ и костєхъ его шт варошъ шт Гергиць самъ штицъ архїемандритъ Бєргїє, тєрє га ест погрєбѣлъ вѣнѣтрѣ ѡ свѣта монастырѣ Тисмѣна, како ест била вѣставна Брѣблѣ столникъ със пазнкъ его и написовашє сѣ онъ въ свѣтою помѣдникъ и вѣсѣхъ порѣдєнїа ихъ. И далъ ест Брѣблу столникъ и княги поконинномъ Миханю воєводѣ, что ест ималъ онъ за покѣпнїе надъ село Тънтава, на рѣкѣ архїемандрита Бєргїє, настажникомъ свѣтомъ монастырѣ Тисмѣна. И вѣставилъ сѣтъ Брѣблѣ столникъ със великое кѣтєво да бѣди село Тънтава свѣтѣни монастырѣ дѣдинѣ. И шт тогда вѣс дрѣжалъ ест свѣта монастырѣ село Тънтава със добро мирно.

Ако приаучило сѣ сѣтъ тєрє ест пошелъ Михана воєводѣ кра<л> ѡ Ярдѣлскою землє тогда, нїдъ тѣе вѣрѣмє, вѣзєлъ ест Михана воєводѣ по штици архїемандритъ Бєргїє шт зѣдѣ шт Тисмѣна, тєрє га ест поставилъ єпискѣпъ въ свѣта єпискѣпїє глаголемаго Мѣкѣчи, въ Зггровѣска землє.

Я по шшѣствїю поконинномъ Михана воєводе, ако настола ест Радѣла воєводъ Шѣрбанъ бити господарѣ Влашкоє Землє, въ слѣдъ Михана воєвода, а Радѣла воєвода Шѣрбанъ вѣзнималъ ест село Тънтава шт на свѣта монастырѣ Тисмѣна, тєрїє помилєвала по жѣспиница Блїнна, дѣщєра попъ Костандиновъ шт

варош Бугоречи, жпаница Нѣговѣ лѣгѣтѣ вт Тръговище, със село Тънтава, понеже нѣст бил книга Гръвѣлов столник за покѣпнѣе ъ свѣта монастыр, нѣ ест бѣѡ на втцѣ епискѣпа Сергѣе ъ Лѣшкоѣ землѣ, ниже знает Шърбан воевод како ест село Тънтав свѣтому монастыр Тисмѣна, покѣпна за Гръвѣл столник и да свѣта монастыр, анѣ ю ест минт господстве его такоже ест село господскѣ, покѣпна за Мухана воевод, почто радѣ нѣст бил книгѣ Мухана воевода за покѣпнѣе ъ свѣта монастыр, что ест мала Гръвѣл столникѣл над село Тънтава.

Таже, вт прѣ дѣнѣи Шърбан воеводе, вѣс здръжал ест жпаница Ёлина село Тънтава без нѣдна правостѣю, до прѣ дѣнѣи Ялѣандрѣ воевод. синѣ Ялѣашов воевод. Я кѣда ест бил вѣ дѣни господство емѣ, а егуменѣл Іоансѣл и със вѣси калѣгерѣи вт свѣта монастыр Тисмѣна вни ест пошелн прѣд Ялѣандрѣ воевод ъ велики диван, терѣ съпрѣшѣл сѣ за лицѣ със жпаница Ёлина. И свѣдѣтелствовала ест мнози болѣрнин тогда како село Тънтава свѣтѣи монастыр Тисмѣна и встал ест калѣгерѣи по жпаница Ёлина вт закон и вт сѣжденѣе вт прѣд Ялѣандрѣ воевод и вѣзнимѣл ест монастыр Тисмѣна по село Тънтава вт рѣка жпаницев Ёлинѣи със право сѣжденѣе.

Я кѣда ест бил вѣ дѣни покойном Радѣл воевод, а жпаница Ёлина пакиже ест ходна със ласканѣе и вѣзнимѣл ест сѣлов Тънтава вт свѣта монастыр Тисмѣна без правостѣю, понеже ере нѣст бил книгѣ Мухана воевод заѣ вѣ землѣ ниже втцѣ Сергѣе анѣ ест бил далеко, ъ Лѣшкоѣ землѣ.

Таже а потом, кѣда ест бил нинѣ¹, вѣ прѣ дѣнѣи господством емѣ, а втцѣ Сергѣе епискѣпа, вни ест дошел вт Лѣшкоѣ землѣ пакиже заѣ вѣ землѣ Ёлашка и стола ест вни със волѣ покойном Радѣл воевод и със волѣ господство емоу пакиже наставник вѣ свѣта монастыр внише пис, како ест бил вт прѣжде врѣме.

Я втцѣ епискѣпа Сергѣе, вни ест пришѣл прѣд Ялѣандрѣ воевод, ъ велики диван, терѣ съпрѣшѣл сѣ за лицѣ със жпаница Ёлина и със мѣж ни Нѣговѣ лѣгѣтѣ и със синѣ си Костандин постѣланник, радѣ сѣла Тънтава. И сици прѣше вниѣ вѣснѣ ъ диван како село Тънтава нѣст бил покѣпна за Гръвѣл столник по негови правн аспри, что ест бна село господскѣ покѣпна по новци господскѣи вт покойнаго Мухана воеводе, такоже да дрѣжит вни село монастыри Тисмѣна вѣ силости и сѣ кривостѣю. И извадилн сѣт ъ диван и една книгѣ покойному Радѣла воевода над село Тънтава и бѣхѣл написан вѣ книгѣ како ест бил село господскѣ, покѣпна за покойнаго Мухана воевод по аспри господскѣи, нѣст бил покѣпна за Гръвѣл столник, ниже продают сѣ его вечнѣи. Я вѣ том, втцѣ епискѣпа Сергѣе, наставником свѣтому монастыр Тисмѣна, вни прогавна ест ъ великѣи дѣван книгѣ покойнаго Мухана воевод, исписана със рѣка господство емѣ вт из дол, что ест мала Гръвѣл столник за покѣпнѣе над село Тънтава, написани вѣснѣ наследницѣи сѣлов по нѣи и хотаровѣ сѣлов, покѣда ест бѣлеснѣ. Таже вѣ том, господство мѣ съм² глѣдаѣл и сѣдѣ по правѣл и по закон, кѣпноже със вѣснѣи почитѣннѣи правитѣлѣи господства ми³ и добре истинствовѣлом господство ми³ за рѣдо шком сѣлѣ и вниже свѣдѣтелствовала вѣсѣл волѣрнин ъ прѣд господства ми³ ъ диван, како ест бил село Тънтава свѣтѣи монастыр Тисмѣна, даа за покойнаго Гръвѣл столник ъ свѣта монастыр Тисмѣна, идѣже

¹ In loc de: тогда.

² In loc de: ест.

³ In loc de: емѣ.

ЛЕЖИТ КОСТИХЪ ЕГО, АНУ ЕСТ БИЛА ЕДИН СЕЛО ПРИТЕСНѢА У ВЕДРЪЖАН ЗА ЖУПАНИЦА
 БИНА ВЕЗ ПРАВОСТУЕ; НУ СЪМ¹ ИСТИНСТВОКАА ГОСПОДЕТКО МИ² КАКО НѢСТ БИЛА СЕЛО
 ГОСПОДСКЪ НИКОГДАЖЕ, НИЖЕ ВЕРѢТАИТ СЪ СЕЛО ТЪНТАВА НАПИСАН У КАТАСТИХУСА
 МИХАЮВ ВОБКОД, ИГДЕЖЕ ЕСТ БИЛА СЕЛА ГОСПОДСКІИ ЗА ПОКУПЕНІЕ, БИЛА ЗА ДѢДІНУ
 СВѢТОМУ МОНАСТІУ ТИСМѢНА, ДАА ЗА ОРЪБѢЛА СТОЛНИК РАДІ ДЪША ЕГО. ТАЖЕ ЕСТ
 УСТАА ЖУПАНИЦА БИНА И МЪЖ ИИ НѢГОЕ АУГУФЕТ И СИНЪ СИ КОСТАДИИ ПОСТЕЛ-
 НИК УТ ЗАКОН И УТ СЪЖДЕНІЕ УТ ПРѢД ГОСПОДЕТКЕ ЕМУ УТ ДИКАН, КАКО ПРЕ ВЕКЮ
 УНИ МѢТѢХУС ДА НЕ ИМАТ СЪС СЕЛО ТЪНТАВА ВЪ ВѢККИ. И СЪЗАХОМ И КНИГОВѢ ПРО-
 ЧИ ГОСПОДАРЪ И ЧТО ЕСТ ИМАА ЖУПАНИЦА БИНА И МЪЖ ИИ НѢГОЕ АУГУФЕТ И СИНЪ
 СИ КОСТАДИИ ПУСТЕЛНИК НА СЕЛО ТЪНТАВА, ТЕРЕ У СЪМ ДАА ГОСПОДЕТКО ЕМУ ПЛЕ-
 ВАНДРОС ВОБКОД ВЪ РЪКЪХУ КААДГЕРОМ УТ ТИСМѢНА.

И КЪДА ЕСТ БИЛА СЪДА, ВЪ ДЪНИ ГОСПОДЕТКА МИ, А ЖУПАНИЦЕКЪ МАРІЕКЪ³ И
 СЪС МЪЖ ИИ НѢГОЕ АУГУФЕТ И СИНЪ СИ КОСТАДИИ, КЪПНОЖЕ СЪС КААДГЕРИ, УНИ
 ЕСТ ПРИШЪА ПРѢД ГОСПОДЕТКА МИ И СИЦИ ПРѢШЪА СЪ ЗА АУЦЪ. И УСТАА ЕСТ УТ
 ЗАКОН И УТ СЪЖДЕНІЕ ПРѢД ГОСПОДЕТКА МИ НѢГОЕ АУГУФЕТ И ЖУПАНИЦА ЕГО МА-
 РІЕКЪ³ И СИНЪ СИ КОСТАДИИ И ДАА ЕСТ ГОСПОДЕТКО МИ СЕЛО ТЪНТАВА НА РЪКО КААД-
 ГЕРИУ, ДА ЕСТ МОНАСТІУС ДѢДІНУ, А КААДГЕРИУМ ВЪ ПИЦЪ, А КТИТОРИУМ ПОМѢНЪ ВЪЧ-
 ЧНО ВЪСПОМИНАНІЕ. И СЪЗАХОМ ГОСПОДЕТКО МИ ВЪСНУХУ КНИГОВЕ; А АЩЕАИЖЕ ХОКИТ ИЗВА-
 ДИТ ЖУПАНИЦА БИНА НѢКІЕ КНИГИ НѢКОГДА НАД СЕЛО ТЪНТАВА, ДА НЕ СЪ ВѢРЪЕТ.

СЕГО РАДІ, ДАДОХ СЪМ ГОСПОДЕТКО МИ СВѢТОМУ БОЖЕСТВЕНЪИ МОНАСТІУ ТИ-
 СМѢНА, ТАКОЖЕ ДА МУ ЕСТ СЕЛО ТЪНТАВА СЪС ВЪС ХОТАРОМ И СЪС ВЪСНУХУ ВЪЧНИИ И
 СЪС ВЪС ХОДОКЪМА УЧНО ДѢДІНО И ВЪ УХАБ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢБИИ, ПО-
 РЕЗМО ГОСПОДЕТКО МИ.

СЕЖЕ УБО И СЕДЪТЪЛЕ ПОСТАВЛѢЕМЪ ГОСПОДЕТКА МИ: ЖУПАН РАДЪА БУЗЪСКЪА
 ВЕЛИКИ БАН КРАЛЕВСКІИ И ЖУПАН ИВАШКО ВЕА ДВОРИНИК И ЖУПАН РАДЪА НАСТЪРЕА ВЕЛИКИ
 АУГУФЕТ И ЖУПАН ГЛАГОРІЕ ВЕЛИКИ ВИСТЪІАР И ЖУПАН ОВУДОСІЕ ВЕЛИКИ СПАТАР И ЖУПАН
 МИХАН ВЕЛИКИ СТОЛНИК И ЖУПАН БУЗИНКА ВЕЛИКИ КОЛИС И ЖУПАН БУЧНИИ ВЕЛИКИ ПЕХАР-
 НИК И ЖУПАН КОСТАДИИ ВЕЛИКІИ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖОУПАН СИМА ВТОРИИ АУГУФЕТ.

И НАПИСАХ АЗ, ГО РЕ ГРАМАТИК, ВЪ НАСТОА ГРАДЪ У БЪКУРЕЩИ, МЪСЕЦА МАИ
 О ДЪНИ УТ ПЛАДА ДАЖЕ ДО НИНѢ ВЪ СЕГОМ ПИСАНІЕ ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ, ВЪ ЛѢТО
 *ЗРМА, А УТ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО, *ДХЛ⁴.

† Іу Матею ввеквада, мноастію божию господинь.

Іу Матею ввеквада <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara
 Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsarab voievod.
 Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii
 mănăstiri numită Tismana, unde este hramul cinstitei uspenii a născătoarei
 de Dumnezeu și părintelui egumen Theodosie, care este nastavnic în sfinta
 mănăstire și tuturor călugărilor, ciți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei
 mănăstiri Tismana, mai sus scrisă, satul Tintava din județul Elhov, tot satul
 și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure
 și din apă și cu toți vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricit se

¹ În loc de: ет.

² În loc de: емс.

³ Peste acest cuvînt s-a scris cu altă cerneală: БИНА.

⁴ Lipssește cifra unităților.

va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne de demult.

Pentru că acel sat Tintava, mai sus-zis au fost toți oamenii cnezi de moștenire cu ocinele lor. Iar după aceea cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar satul Tintava și toți moștenii satului, ei s-au vîndut vecini lui Sirbul fost mare stolnic, fratele popii Stan din Cernețu, din județul Mehedinți, cu toată ocina lor, din hotar în hotar, pentru 15 000 aspri gata, ei de a lor bunăvoie fără nici o silă, cînd a fost cursul anilor 7104.

Iar apoi, cînd a fost iarăși în zilele lui Mihail voievod, pe vremea cînd a fost Mihai voievod în oraș în Gherghița, atunci, pe acea vreme, i s-a întimplat moarte lui Sirbul stolnic și a dat Sirbul stolnic el singur, cu gura lui, acel sat Tintava să fie la sfînta mănăstire Tismana, pentru sufletul lui, pentru că i-a fost duhovnic părintele arhimandrit Serghie, care a fost nastavnic al sfintei mănăstiri Tismana. Și l-a împărțășit și i-au adus trupul și oasele lui din oraș din Gherghița, însuși părintele arhimandrit Serghie de l-a înmormîntat înlăuntru în sfînta mănăstire Tismana, cum a lăsat Sirbul stolnic cu limba lui și s-a scris el în sfîntul pomelnic și toată rudenia lui. Și a dat Sirbul stolnic și cărțile răposatului Mihai voievod, pe care le-a avut el de cumpărătură pe satul Tintava, la mina arhimandritului Serghie, nastavnicul sfintei mănăstiri Tismana. Și a lăsat Sirbul stolnic cu mare blestem să fie satul Tintava dedina sfintei mănăstiri. Și de atunci a tot ținut sfînta mănăstire satul Tintava cu bună pace.

Dacă s-a întimplat de a trecut Mihail voievod de aici crai în țara Ardealului, atunci, pe aceea vreme, a luat Mihail voievod pe părintele arhimandrit Serghie de aici de la Tismana de l-a pus episcop în sfînta episcopie numită Muncaci în Țara Ungurească. Iar după trecerea răposatului Mihail voievod cînd a stat Radu voievod Șerban domn în Țara Românească, în urma lui Mihail voievod, iar Radul voievod Șerban a luat satul Tintava de la sfînta mănăstire Tismana de a miluit pe jupanița Elina, fiica popii Costandin din orașul București, jupanița lui Neagoe logofăt din Tirgoviște, cu satul Tintava, pentru că nu a fost cartea de cumpărătură a lui Sirbul stolnic la sfînta mănăstire, ci a fost la părintele episcop Serghie în Țara Leșească, nici n-a știut Șerban voievod că satul Tintava este al sfintei mănăstiri Tismana, cumpărat de Sirbul stolnic și dat la sfînta mănăstire, ci a crezut domnia lui că este sat domnesc, cumpărat de Mihail voievod, pentru că n-au fost cărțile lui Mihail voievod, de cumpărătură, la sfînta mănăstire, pe care le-a avut Sirbul stolnic pe satul Tintava.

Astfel, din zilele lui Șerban voievod, a tot ținut jupanița Elina satul Tintava, fără nici o dreptate, pînă în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliș voievod. Iar cînd a fost în zilele domniei lui, egumenul Iosif și cu toți călugării de la sfînta mănăstire Tismana, ei au venit înaintea lui Alexandru voievod în marele divan de s-au pîrit de față cu jupanița Elina. Și au mărturisit atunci mulți boieri că satul Tintava este al sfintei mănăstiri Tismana și au rămas călugării pe jupanița Elina de lege și de judecată dinaintea lui Alexandru voievod și a luat sfînta mănăstire Tismana satul Tintava de la mina jupaniței Elina cu dreaptă judecată.

Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar jupanița Elina iarăși a venit cu minciună și a luat satul Tintava de la sfînta mănăstire

Tismana fără dreptate, pentru că n-a fost cartea lui Mihail voievod aici în țară, nici părintele Serghie, ci a fost departe, în Țara Leșească.

Astfel apoi, cînd a fost atunci în zilele domniei lui, părintele Serghie, episcopul, a venit din Țara Leșească iar aici în Țara Românească și a stat să fie, cu voia răposatului Radul voievod și cu voia domniei lui, iarăși nastavnic la sfînta mănăstire mai sus-scrisă cum a fost mai dinainte vreme. Iar părintele episcop Serghie a venit înaintea lui Alexandru voievod, în marele divan de s-a pîrit de față cu jupanița Elina și cu bărbatul ei Neagoe logofăt și cu fiul lor Costandin postelnic pentru satul Tintava. Și așa pîrau ei toți în divan că satul Tintava n-a fost cumpărat de Sîrbul stolnic pe aspri lui drepți ci a fost sat domnesc, cumpărat pe bani domnești de răposatul Mihail voievod, ca să stăpînească ei satul mănăstirii Tismana cu sila și cu strimbătatea. Și au scos în divan și o carte a răposatului Radul voievod pe satul Tintava și a fost scris în carte că a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voievod pe aspri domnești, nu a fost cumpărat de Sîrbul stolnic, nici i s-au vindut lui vecini. Iar întru aceia, părintele episcopul Serghie, nastavnicul sfîntei mănăstiri Tismana, el a arătat în marele divan cartea răposatului Mihail voievod scrisă de din jos cu mina domniei lui, pe care a avut-o Sîrbul stolnic de cumpărătură pe satul Tintava, scriși toți moștenii satului pe nume și hotarele satului pe unde erau semnele. Astfel domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei lui și bine a adeverit domnia lui de rîndul acestui sat și încă au mărturisit toți boierii înaintea domniei lui în divan că a fost satul Tintava al sfîntei mănăstiri Tismana dat de răposatul Sîrbul stolnic la sfînta mănăstire Tismana, unde zac oasele lui, ci a fost un sat cotropit și ținut de jupanița Elina fără dreptate; ci a adeverit domnia lui că nu a fost sat domnesc niciodată, nici nu se găsește satul Tintava scris în catastihul lui Mihail voievod unde erau satele domnești de cumpărătură, ci a fost de moștenire al sfîntei mănăstiri Tismana, dat de Sîrbul stolnic pentru sufletul lui. Astfel a rămas jupanița Elina și bărbatul ei Neagoe logofăt și fiul ei, Costandin postelnic, de lege și de judecată dinaintea domniei lui din divan, ca mai mult ei să nu aibă amestec cu satul Tintava în veci. Și a luat și cărțile altor domni pe care le-a avut jupanița Elina și soțul ei Neagoe logofăt și fiul ei Costandin postelnic pe satul Tintava de le-a dat domnia lui, Alexandru voievod, în miinile călugărilor de la Tismana.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Maria¹ și cu soțul ei Neagoe logofăt și fiul ei Costandin, împreună cu călugării, ei au venit înaintea domniei mele și astfel s-au pîrit de față. Și au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele Neagoe logofăt și jupanița lui Maria¹ și fiul ei Costandin și am dat domnia mea satul Tintava la mina călugărilor să fie dedină mănăstirii iar călugărilor de hrană, iar cititorilor pomană și veșnică pomenire. Și am luat domnia mea toate cărțile; iar dacă va scoate jupanița Elina niscaiva cărți cîndva pe satul Tintava să nu se creadă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfîntei, dumnezeieștii mănăstiri Tismana ca să-i fie satul Tintava cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot

---

¹ Deasupra, scris cu altă cerneală: Elina.

venitul ocină dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul, mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Theodosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna mai 9 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, 163...¹.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., DCCXC/15.

Orig., perg. (48 × 67,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. Filitti, *Cîteva documente*, p. 5–6.

60

1633 (7141) mai 12.

Matei Basarab voievod poruncește ca Pătru și copiii lui, țigani ai m-rii Clocociov, să fie lăsați în pace de Giura și de Desan din Slatina.

† Милостію кожю, Іw Матен воевода и господинъ, княз покойном Іw Бъсъраб воевода. Дакат господства ми сѣю повеленію господства ми асistor țigani anume Pătru cu ficiorii lui și cu fetele lui, ci sînt țigani aii svintii mănăstiri di la Clocociov, ca să fii în bună pace de acum nainte de către Giura, nepotul lu Neaniu din Moți și de către Desan din Slatina, pântru că acești țigani sînt de moști aii svéntii mănăstiri de la Clocociov.

Ci au fost loat acestu țigan, Pătru, o țigancă a lu Neaniu logofăt din Muți. Și au vinit Mihăelă, ficiorul lu Neaniu logofăt la mănăstire de au plătit călugării acea țigancă încă în zilele lu Mihaii vovoda, pînă nu au fost făcut acea țigancă nici un ficior cu acest țigan, de i-au dat Pătru țiganul o iapă și bani 500. Și au mărturisit și părintele Theofil Rudeanul în divan naintea dumnii mele, cum au plătit acest țigan Pătru acea țigancă lu Mihăilă, ficior<ul>² lu Neaniu logofăt pînă nu au fost fă<cut>² nici un ficior acea ținancă.

Derept aceia, <am>² dat dumniiia mea lu Pătru <țiga>²nul această carte a dumnii mele să <aibă a fi în>² pace de către Giura și de <cătră De>² san și de către toți <o>² amenii d<omnești>² val sau bintuială să nu a<ibă pest>² e cartea domnii mele, că cine <se va ispi>²ti a-l învălui și a-l bint<ui

¹ Lipsește cifra unităților.

² Loc rupt.

И пак да ест Яврамов със братїам его учинѣ 8 Балѣ, деа дѣдом си Станчюлов Бѣзѣна въсаѣ, ваге елика се хтит изврат шт пол и шт шѣм и шт вод и шт седанце селов и със брод за воденицѣ и шт по вѣс хотаром.

И пак да ест Яврамов със братїам его една ливѣде 8 Бѣрѣи, понеже ест за покѣпенїе шт над вацом си Дрѣгич шт над Пѣтрѣ шт Бѣрѣи, за т̄ аспри готови.

И пак покупила Драгич един лаз 8 Бѣрѣи шт над Дан, за т̄ аспри готови.

И пак покупила Драгич една ливѣде шт над Коробаѣ шт деа его 8 Слатинѣ, за с̄ аспри готови. Пак покѣпила Дрѣгич една ливѣде 8 Бернѣ шт над Коробаѣ, за р̄ аспри готови.

И пак да ест Яврамов със братїам его учинѣ 8 Бѣръѣак четвъртаго деа шт по вѣс хотаром, понеже ест стара и права учинѣ шт над родители имѣ и шт над дѣдом им. И пак покѣпила Дрѣгич, бащ Яврам и Стопан учинѣ 8 Бѣръѣак шт над Некѣла въсаѣ деа его шт Бѣръѣак шт над по вѣс хотаром, за к̄ шѣца. И пак сам Дрѣгич покупила учинѣ 8 Бѣръѣак въсаѣ деа брат его Лѣнѣла, за з̄ свини тлѣсти.

И пак покѣпила Яврам със братїам его учинѣ 8 Гроши шт над Балѣкѣла въсаѣ деа его шт Гроши, за ѣ̄ аспри готови. И пак покѣпила Яврам със братїам его учинѣ 8 Гроши шт над Капчѣ шт деа его половинѣ шт Гроши, за с̄ аспри готови.

И пак да ест Рокѣѣв, жѣна Яврамов учинѣ 8 Шоварна, вѣс деа дѣдом си Тѣвѣраг шт пол и шт шѣма и шт вод и със киноград и със брод за воденицѣ, понеже ест за прѣкки Рокѣѣв шт над родители его и шт над дѣдом си.

И пак покупила сам Яврам учинѣ 8 Кѣтънѣ шт над Новѣк шт Бѣръѣецѣ въсаѣ деа его шт Кѣтън, за х̄лѣ аспри готови. И пак да ест Рокѣѣв, жѣна Яврамов, един лаз 8 Кѣтън, понеже ест покопила бацом си Сѣланча више пис шт над Бѣкъѣлаѣ шт Кѣтън, за р̄ аспри готови.

И пак да ест...¹, със братїам его учинѣ 8 Бѣръѣак четвъртаго деа шт по вѣс хотаром, понеже ест учинѣ за дѣдѣнѣ им.

И продадох сїи више речени люди сїи учине више пис, шни за своим доброзолѣ, без не една силаост, със знанїа вѣсѣм мегїашом шт гор из дол и шт шкрѣст местом, ѣкоже да им <ест> учинѣ въ вѣкки.

Его ради дадом съм и господство ми Яврамов със жѣна его и със братїам его, ѣкоже да им сїи више речене местове и бродове за водѣници за дѣдѣнѣ и въ шѣб им и синовом и внѣком и прѣвѣнѣчетом и не шт кожедо непотѣковенїа, по заповѣднѣ господства ми.

Сеже зѣо и сведетѣлѣ поставѣем господство ми: жѣпан Радѣла Бѣзѣскѣла вел бан Кралевѣтски и жѣпан Явашко вел дворник и жѣпан Радѣла Настѣрѣа вел лѣгѣшѣет и жѣпан Гангорѣе вел вистѣар и жѣпан Тѣвдосїе вел спатар и жѣпан Миѣаю вел столник и жѣпан Бѣзѣнѣка вел колнѣ и жѣпан Бѣчннѣ вел пѣхарник и жѣпан Костантин вел постѣаник. И испрѣвник, жѣпан Радѣла вел лѣгѣшѣет.

И намѣзам аз, Тѣдор грамѣтик, брат мали Дѣмитрѣ лѣгѣшѣет, въ [на] нѣстолнїи град рѣколїи Бѣкѣрѣици, мѣсеца маю въ дѣни и шт сѣзданїа мира даже до сега писанїа, шт Ядѣми теченїа лѣтом, въ лѣто х̄зрѣма.

† Іѣ Матѣю шѣвода, милостїю божїю господнѣ.

¹ Loc alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului și preabunului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om anume Avram, nepotul lui Stanciul Buzeia din Vale, din județul Mehedinți și cu frații lui din Biriic și cu fiii lor cîți Dumnezeu <le va da>¹, ca să le fie ocină la Cătunul de Jos, din partea de ocină a Bilborilor, a treia parte de ocină din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Radul și fiul lui, Oancea din Nădanova de la Barbul, fiul lui Dragoe și de la Cocoroae și de la Stoica Obială această ocină mai sus-zisă, pentru 4 000 aspri gata. Și iar a cumpărat Radul și fiul lui, Oancea, de la Stoica Obială din partea lui de ocină ce se cheamă Drăgulească, a noua parte de ocină din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricît se va alege pentru...¹ gata. Și iar a cumpărat Radul și fiul lui, Oancea, de la Avram o seliște în sat în Cătun, pentru 90 aspri gata.

Și iar a cumpărat Radul și fiul lui, Oancea, de la Datco, din Lupoiaia, toată partea lui de ocină din Lupoiaia din cîmp, din apă și din pădure și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru 2 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Radul și fiul lui, Oancea, de la Vilcul din Glogova din partea lui de ocină de la Mănăstire, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru 4 000 aspri gata.

Și iar a cumpărat și fiul lui Oancea, de la Curăiac din Cătun jumătate dintr-o moară, pentru 300 aspri gata.

Și iar să-i fie ocină lui Avram cu frații lui, în Burbi, a patra parte Văenească din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această ocină este veche și dreaptă ocină a lui Avram de la bunicul său, Stanciul Buzeia, mai sus-scris.

Și iar să-i fie lui Avram cu frații lui, ocină în Vale, partea bunicului lor Stanciul Buzeia, toată, oricît se va alege din cîmp și din pădure și din apă și din vătra satului și cu vad de moară și de peste tot hotarul.

Și iar să-i fie lui Avram cu frații lui o livadă în Burbi, pentru că îi este de cumpăratură de la tatăl său, Drăghici, de la Pătru din Burbi, pentru 300 aspri gata. Și iar a cumpărat Drăghici un laz în Burbi de la Dan, pentru 300 aspri gata.

Și iar a cumpărat Drăghici o livadă de la Corobae din partea lui în Slatină, pentru 200 aspri gata. Și iar a cumpărat Drăghici o livadă în Berila de la Corobae, pentru 100 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Avram cu frații lui ocină în Biriic, a patra parte de peste tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină de la părinții lor și de la bunicii lor. Și iar a cumpărat Drăghici, tatăl lui Avram și Stoian ocină în Biriic de la Necula, toată partea lui din Biriic, de peste tot hotarul pentru 20 oi. Și iar a cumpărat Drăghici singur ocină în Biriic, toată partea fratelui lui, Lupul, pentru 7 porci grași.

Și iar a cumpărat Avram cu frații lui ocină în Groși dela Vilcul, toată partea lui din Groși, pentru 400 aspri gata. Și iar a cumpărat Avram cu frații lui ocină în Groși de la Capcea, din partea lui, jumătate din Groși, pentru 200 aspri gata.

---

¹ Loc rupt.

Și iar să fie Rocsei, femeia lui Avram, ocină în Șovarna, toată partea bunicului ei, Tăvărăg, din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și cu vad de moară, pentru că îi este Rocsei de zestre de la părinții ei și de la bunicii ei.

Și iar a cumpărat singur Avram ocină la Cătun, de la Novac din Vrăbeți toată partea lui din Cătun, pentru 1500 aspri gata. Și iar să-i fie Rocsei, femeia lui Avram, un laz în Cătun, pentru că l-a cumpărat tatăl ei, Oancea, mai sus scris, de la Băcăulea din Cătun, pentru 100 aspri gata.

Și iar să-i fie...¹ cu frații lui ocină în Bîriiac a patra parte de peste tot hotarul, pentru că este ocina lor de moștenire.

Și au vîndut acești mai sus ziși oameni aceste ocine mai sus-scrite, ei de a lor bunăvoie fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și dimprejurul locului, ca să le fie lor ocină în veci.

De aceea, am dat și domnia mea lui Avram cu femeia lui și cu frații lui, ca să le fie aceste mai sus zise locuri și vaduri de moară de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și străneților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Tudor gramătic, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, în cetatea de scaun numită București, luna mai 12 zile dși de la zidirea lumii pînă la această scriere, de la Adam cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/16.

Orig., perg. (39,5 × 53), pecete timbrată.

< Cca. 1633 mai 13 — 1637 >.

Neagul, Ion, Radul Giurca ș.a. megiași din Slăvitești vînd moșiile lor din Ostra lui Petre sluger.

† Adecă noi megiașii ot Slăvitești, anume: Negul, Ion i Radul Giurca i Dan , sinū Toader i Brata, jena Stoei Gamotei scris-am să mărturisim cu aceasta alū nostru zapis ca să fie de mare credință la mina lu Petrei slujer cum să să știi că am vîndut eu Negul moșea me de la Ostra ce amū avut cumpărătoare, dreptū bani 1000. Șe eu Ion cum am vîndut moșea me de la Ostra ce am avut cumpărătoare dreptū bani 500. Șe eu Radul Giurca cum am vîndut moșei me de la Ostra ce am avut cumpărătoare, dreptū bani 500.

¹ Loc alb.

Și eu Dan cum amū vindut moșeia me de la Ostra ce am avut cumpărătoare, dereptū bani 500. Și eu Brata, jena Stoiu Gamotei, cum am vindut moșei me de la Ostra ce am avut de cumpărătoare, dereptū bani 500.

Șe am vindut acește megeiași ce sintem mai sus-ziși de a noastră bună-voe, fără nici o silă, denainte a mulți boiari de înprejurulū locolui, însă anume: popa Iane, egumenul de la mănăstire de la Flocoșani i Vrăjoghi i Radul ot Mănicește, Iorga, nepotul spătar Miho.

Șe eu popa Radu am scris
Î Alde ot Slăvitește
Negul
Ion
Radu
Dan

Brata
† Πα<πα> Γιανη τ<ο>υ¹ Φλοκο-
σηαν μαρ<τυ>ρο¹ παπ<α>²
Eu Vrăjug.
Radul³
Slăvite<ști>).

Bibl. Acad., CXCVIII/140.

Orig., hirtie (29,5 × 21).

Datat în jurul perioadei 1633 mai 13 cînd i se întărește lui Petre slujer partea lui Cherbeleş ș.a. și înainte de 1638 iulie 22 cînd Petre slujer vinde tot satul.

63

1633 (7141) mai 13, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Petre sluger ocină la Ostra, jud. Olt.

† Милостїюю божию, Їу Матин воєвода и господинъ въсон землє Ѹгг-
ррѡваѸинское, вѸкъ великаго и стараго, поконинноиу Їу Басараб воєвода. Дават
господство ми сїи пов<ел>жїи господства ми колѣриниу господства ми Петрик
слѸжѣр и със синови си, елицеже Богъ дароваѸ, такоже да мѸ ест учиниъ Ѹ
Ѹстра ѡт сѸдство Ѹат рѣ пашин ѡт пол и ѡт шѸма и ѡт вод и със виноградаѸ и ѡт
седалище селов и ѡт по въс Ѹотаром, понеже ест сїа више речена учиниъ ѡт Ѹс-
тра бїѸ ест покѸпена Петрѣ слѸжар ѡт над Преда Кербелец ѡт Крецици, за хї
аспри готѡви, пре дѸни Ѹлександръ воєвод, синъ поконинном Радул воєвод, прѣд тѸ-
таром. И въс дрѸжаа Петрѣ слѸжѣрол сїи више речена учинъ със добро мирно.

И потом, къда ест бил нинѣ, въ дѸни господства ми, а КрѸстѣ вторїи
армаш, братчед Кербелец, и Кънда и ДѸюл ѡт Извичѣни, уни въстанил се сѸт
със прѸх и прїндї прѣд господства ми Ѹ великїи диван, терє сѸпрѣше се за лицѸ.
И сици прѣше уни, како нѣст бил дал и продал сїа више речена учиниъ, анѸ ѡ ест
бил прѣтєснѸл. Въ том господство ми глєдаѸом и сѸднѸ по правдѸ и по закон,
кѸпно със въснѸми чѸститими правитєлн господства ми и дал сїм господство
ми КрѸстєв армаш със четом єго закон бї колѣри, да заклєл како нѣст
бил продала сїа више речена учиниъ ѡт Ѹстра, ниже ест възнимал новци.

¹ Lectură nesigură.

² Popa Iane cel <de la mănăstirea> Flocoșani mărturisesc, preot.

³ Semnăturile sînt autografe.

И ѡни никакоже нѣст моглѣ да заклеа, аѡг ест ѡстал ѡт закон и ѡт сѣжденїе ѡт прѣд господства ми ѡт диван, како нѣст имал ни една трѣбѣ.

Сего радї дадохъ съм господство ми болѣринѣ господства ми Петрекъ слъжар, такоже да мѣ ест сїа више речена ѡчинѣ ѡт Остра, рѣ пашини за дѣдїнно и въ ѡхак им и синоком и вѣнком и прѣвѣнчетом и не ѡт кожедо непоколѣбим, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдїтелїи поставихом господство ми: жупан Радѣл Бузескѣл великїи бан Кралевски и жупан Івашко вел дворник и жупан Радѣл Настсрел вел логѡфет и жупан Глигорїи вел вистїар и жупан Теодосїе вел спатар и Миѡаѡ вел столник и жупан Бузинка вел комис и жупан Бучина вел пѣхарник и жупан Костандин вел постелник. И исправник, жупан Радѣл вел логѡфет.

И аз, Димитрѣ логѡфет, намазахъ въ настоа граду Бѣскрѣшї, мѣсеца маїа рѣ дани и ѡт ѡдама даже до нинѣ въ сего писанїе теченїа лѣтом, въ лѣтъ ѡрмїа, а ѡт рождества Христова, ѡхлг.

† Іѡ Матею воєводѣ, милостїю божїю господинѣ.

Іѡ Матею воєводѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Petrea sluger și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Ostra din județul Olt 103 pași din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus-zisă de la Ostra a cumpărat-o Petrea sluger de la Preda Cherbeleț din Crețești pentru 3000 aspri gata în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, înainte de tătari. Și a tot stăpînit Petrea slugerul această ocină mai sus-zisă cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Cirstea al doilea armaș, vărul lui Cherbeleț și Cinda și Duiul din Izbiceni, ei s-au sculat cu pîră și au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrit de față. Și așa pîrau ei că nu au dat și nu au vîndut această ocină mai sus-zisă, ci a cotropit-o. Într-u aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Cirstea armaș cu ceata lui lege 12 boieri, să jure că nu au vîndut această ocină mai sus-zisă de la Ostra, nici nu au luat bani. Iar ei nicidecum nu au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, că nu au avut nici o treabă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Petrea sluger, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă de la Ostra, 103 pași, de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 13 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7141; iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CXCII/40.

Orig., hirtie (44 × 29), pecete timbrată.

1633 (7141) mai 13, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Petre sluger jumătate din satul Hărești, jud. Ilfov, cu rumâni.

† Милостію божию, Іу Матен воєвода и господинъ вѣсом землѣ Оугг-ррволахѣнскоє, вѣск великаго и стараго, покоинномъ Іу Басараба воєвода. Дават господство ми сѣи повелѣнїи господства ми болѣринъ господства ми Петрек салѣкер и със синови си, вѣнцеже Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест село Хърециѣи вт сѣдство Бѣхковъ, половино са село, вт поля и вт шым и вт вод и вт блат и вт сѣдалище селов и вт пѣсвѣди и вт по вѣс хтаром, по стари хотари и по белѣси, коє село ест хотарна със Хриза дворник пре дѣни Ялѣксандръ воєвод Ялѣш, въ на второе рѣд, със вѣ болѣри. И вечинїи ещиже да се знает, по име: ѿприш със синови си и Некѣлача със синови си и Радѣл със синови си и Драгомир със синови си и Пѣтрѣ със синови си и Дрѣгич със синови си и Іван със синови си и Радѣл Рѣсповѣла със синови си и Степан със синови си и ѿанчѣ със синови си и Балаика със синови си и Никоаръ със синови си и прочїи вечини, колико се вѣрѣтал.

Понеже ест того село Хърециѣи више пис били ест вѣс людѣи кнѣзи със шчинѣ или ещиже вт прѣжде вѣрѣме. Я потом, кѣда ест била пре дѣни покоиннаго Михаѣла воєвод, а сѣи више речени людѣи, вше продадоше се вечини Михаѣла воєвод по новци готови, терѣ ест била вечини господски. Я потом, покоиннаго Михаѣла воєвод, господства емѣ била ест даа и поливала със село Хърециѣи по Янтонїе Грама радѣ една плененїе что ест била плѣнина без ни една виновен. Таже а послѣ, истенствовала господства емѣ како ест била Янтонїе Грама человекъ прав <и> била ест поливала със село Хърециѣи радѣ плѣненїе его, такоже да ест за дѣдїнно и въ шѣвѣ. И вѣс дрѣжала със добромирно на вѣснѣх господари със книги за мѣано.

Я потом, кѣда ест била пре дѣни Гаврїла воєвод, а сѣи више речени вечини шни вѣстанили се сѣт, терѣ се ест била скѣповала за веченїе над Гаврїла воєвод със новци и рекѣл како сѣт вечини господски. Я послѣ, Гаврїла воєвод, господства емѣ, ако видѣл како ест била ходна вечинїи със ласканїе, такоже да втекает за веченїе, господства емѣ пакнже ест даа вечинїи на дѣщерех Янтонїеѣ Грама, да ест вечини, а новциѣи вѣзнила Гаврїла воєвод радѣ ласканїа, почто радѣ ест ходна със лѣж и носла диваном за метеж. Таже въ том, дѣщерех Янтонїе Грама, кѣда ест била вѣс пре дѣни Гаврїла воєвод, а шнѣ за много липсѣ и

неколю биа ест продаа того село Хъреціи, половино, Петрек сажер, за ѱ жилищі готови и даа и книгове за милованіе. И въс дръжал Петрек сажер село Хъреціи със добро мирно.

И потом, къда ест биа нинѣ, въ дъни господства ми, а вечинии шт село Хъреціи више пис, уни пакиже ест скочна прѣх и прѣидѣ прѣд господство ми ѱ великии диван тере съпрѣше се за лицѣ със Петрек сажер. И сице прѣше вечинии како ест вечинии господски и скѣповала се сът шт над Гавриѣла воекод със новци. Въ том, господство ми гледах и сѣдих по праздѣ и по закон, кѣпно със въсихни чиститими правитѣли господства ми и прочитахом господство ми и книги господски шт над въсих господарн за мило и за покѣпеніе и истенствоваа господство ми със въс диваном, како нѣст и мал господарѣ трѣбѣ да скѣповала дѣдѣна болѣром; анѣ ест штал вечинии шт закон и шт сужденіе шт прѣд господства ми, да ест вечини, како ест биа и шт прѣжде врѣме.

Бего радѣ, дадом и господство ми болѣрѣ господства ми Пѣтров сажер, ѣкоже да мѣ ест половино за село Хъреціи и със вечинии више пис за дѣдѣнно и въ шѣак им и синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не шт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Бже оубо и свѣдѣтелии поставихом господство ми: жѣпан Радѣла Бѣзесѣла вел бан Кралѣвски и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Радѣла вел логофѣт и жѣпан Гангорѣ вел вистѣтар и Тевдосѣ вел спатар и Миѣхан вел столник и Бѣзинка вел колис и Бѣчина вел пѣхарник и жѣпн Костандин вел постѣлник. И исправник, жѣпан Радѣла вел логѣфѣт.

И аз, Доумитрѣс логофѣт, начертахъ въ настоа граду Бѣкѣреціи, мѣсеца маѣа гѣ дъни и шт Пѣлама, къ лѣт хѣрма.

† Іѣ Матѣю вѣвѣваа, милостію божію господинѣ.

Іѣ Матѣю воекод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Petre slugerul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit ca să-i fie satul Hăreștii, din județul Ilfov, jumătate de sat din cîmp și din pădure și din apă și din baltă și din vatra satului și de pretutîndeni și de peste tot hotarul, pe vechile hotare și pe semne, care sat s-a hotărnicit cu Hriza vornicul în zilele lui Alexandru voievod Iliăș în al doilea rînd <de domnie> cu 12 boieri. Și vecinii încă să se știe, anume: Oprîș cu fiii săi și Neculcea cu fiii săi și Radul cu fiii săi și Dragomir cu fiii și Pătru cu fiii săi și Drăghici cu fiii săi și Ivan cu fiii săi și Radul Răspopol cu fiii săi și Stepan cu fiii săi și Oancea cu fiii săi și Balica cu fiii săi și Nicoară cu fiii săi și alți vecini cîți se vor afla.

Pentru că acel sat Hăreștii mai sus-scris au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor încă dinainte vreme. Iar după aceea cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, iar acești oameni mai sus-ziși s-au vîndut vecini lui Mihail voievod pe bani gata de au fost vecini domnești. Iar apoi răposatul Mihail voievod, domnia lui a dat și a miluit cu satul Hăreștii pe Antonie Grama pentru o pradă ce l-au fost prădat fără nici o vină. Astfel după aceea, a adevărit domnia lui că Antonie Grama a fost om drept <și> l-a miluit cu satul Hăreștii pentru prada lui, ca să-i fie de moștenire și de ohabă. Și a tot ținut cu bună pace la toți domnii cu cărți de milă.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, acești vecini mai sus-ziși s-au sculat de s-au răscumpărat de vecinie, de la Gavriil voievod cu bani și au spus că sînt vecini domnești. Iar apoi, Gavriil voievod, domnia lui, dacă a văzut că au umblat vecinii cu înșelăciune, ca să scape de vecinie, domnia lui iarăși a dat vecinii fiicelor lui Antonie Grama, ca să fie vecini, iar banii i-a luat Gavriil voievod pentru înșelăciune, pentru că a umblat cu minciună și a purtat de val divanul. Astfel întru aceia fiicele lui Antonie Grama, cînd a fost tot în zilele lui Gavriil voievod, iar ele de multă lipsă și nevoie au vîndut acel sat Hăreștii jumătate lui Petre sluger, pentru 400 galbeni gata și au dat și cărțile de miluire. Și a tot ținut Petrea sluger satul Hărăștii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar vecinii din satul Hăreștii mai sus-scris, ei iarăși au sărit cu piră și au venit înaintea domniei mele la marele divan de s-au pîrit de față cu Petrea sluger. Și așa pîrau vecinii că sînt vecini domnești și s-au răscumpărat de la Gavriil voievod cu bani. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am citit domnia mea și cărțile domnești de la toți domnii de milă și de cumpăratură și am adevărit domnia mea cu tot divanul că n-a avut domnul treabă să răscumpere dedina boierilor; ci au rămas vecinii de lege și de judecată dinaintea domniei mele, să fie vecini, cum au fost și dinainte vreme.

Pentru aceasta am dat și domnia mea boierului domniei mele lui Pătru sluger, ca să-i fie jumătate din satul Hăreștii și cu vecinii mai sus-scriși de moștenire și de obază lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și Teodosie mare spătar și Mihai mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 13 zile și de la Adam, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VI/5.

Orig., hîrtie (43,5 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1806; altă trad. ibidem, ms. 692, f. 147 v- 148.

65

1633 (7141) mai 13, București.

Matei Basarab voievod întărește popii Gherghe din Sura, vii și ocine la Cojmănești și Slăvilești.

† Милостію божією, Іу Матен воєвода и господннѣ вѣсон земли Зггрово-владхїнскоє, внѣк велкаго и стараго, поконннмѣ Іу Басараб воєвода. Дакат господство ми сїю повелкнїи господства ми попер Гергек шт Свра и със сыновн

си, единже Богъ прѣсѣтит, такоже да мѣ ест една винограду в Кочмънеци, в Дѣла Кѣкек, със периколн и със пимници и със прилог, вѣре елика се хтит изврат, понеже в ест покѣпна поп Герги сѣа више речѣна винограду вт над Шнѣш и вт над вѣнком си Дѣла вт Кочмънеци, за хѣр аспри готови и със запис за проданѣ, със свидѣтели написани в запис. И пак покѣпна поп Герги една винограду в Дѣла Кѣшек и със периколн дорн в дѣлм и вт дос и вт лицѣ и със прилог вт над Дѣла вт Кочмънеци, за хѣр аспри готови и със запис за проданѣ, със свидѣтели.

И пак покѣпна поп Герге вчинѣ в Сѣвѣлицѣ вт дѣл Тѣдорѣк половино, вт дѣдѣна Пѣпѣвѣскѣ д-го место вт пол, вт шѣм, вт вод и вт брод за водници и вт седалище село и вт по вѣс хотаром вт над Тѣдор, вѣк Бонсѣл вт Сѣвѣлицѣ, за хѣ аспри готови и със запис за проданѣ, със свидѣтели¹. И пак <покѣпна>² поп Герги вчинѣ в Кочмънеци дѣл Добреѣ стара вѣсѣх вт по вѣс хотаром вт над стара Добра вт Кочмънеци, за хѣ аспри готови и със свидѣтели. И продадох сѣи више речени людѣ нише винограду и вчине вни за нишном доброволю, без ни една силост и със знанѣ вѣсѣм мѣгѣшом вт гор из дол и вткрѣст местом.

Гѣго радѣ, дадох съм господство ми попер Герге такоже да мѣ ест сѣи више речени лозю и вчине за дѣдѣнно и вѣ хѣаб им и синоком и вѣком и прѣвѣнчетом и не вт кождо непоколенѣно, поризмо господства ми.

Геже и свидѣтели поставихом господство ми: жѣпан Радѣл Бѣзѣкѣл вѣл вѣн Кралѣвски и жѣпан Івашко вѣл дворник и жѣпан Радѣл вѣл логѣфѣт и Глигорѣ вѣл вѣстѣар и Тѣдосѣ вѣл спатар и Мишаю вѣл столник и Бѣзѣнка вѣл колѣс и Бѣчина вѣл пѣхарник и жѣпан Костандин вѣл постѣлник. И исправник, жѣпан Радѣл вѣл логѣфѣт.

И намазах аз, Доумѣтроѣ логѣфѣт, вѣ настоѣ граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца мая гѣ дни и вт йдама до никѣ течѣна лѣтом, вѣ лѣт хѣрма.

† Ів Матѣю вѣвѣда, милостію вѣжію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Gherghe din Sura și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va lăsa ca să-i fie o vie la Cocimănești, în Dealul Casei, cu grădină și cu pivnițe și cu pîrlog, oricît se va alege, pentru că a cumpărat popa Gherghe această vie mai sus-zisă de la Ianăși și de la nepotul său Lupul din Cocimănești, pentru 1700 aspri gata și cu zapis de vînzare, cu martori scriși în zapis. Și iar a cumpărat popa Gherghe o vie în Dealul Casei și cu grădină pînă în dilmă și din dos și din față și cu pîrlog, de la Lupul din Cocimănești, pentru 1100 aspri gata și cu zapis de vînzare cu martori. Și iarăși a cumpărat popa Gherghe ocină la Slăvilești, din partea lui Tudor jumătate, din dedina Pupezească al 4-lea loc din cîmp, din pădure, din apă și din vadul de moară și din vatra satului și de peste tot hotarul, de la Tudor, nepotul lui Voisilă din Slăvilești, pentru 1000 aspri gata și cu zapis de vînzare.

¹ Partea din document ce începe cu „такоже да мѣ ест една винограду“ și pînă la „... свидѣтели“ este ștearsă și încercuită cu cerneală.

² Omis.

zare, cu martori ¹. Și iarăși <a cumpărat> ² popa Gherghе ocină în Cocimănești toată partea Dobrei cea bătrână de peste tot hotarul de la Dobra cea bătrână din Cocimănești, pentru 700 aspri gata și cu martori. Și au vîndut acești oameni mai sus-ziși viile și ocinele lor de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat domnia mea popii Gherghе, ca să-i fie aceste mai sus-zise vii și ocine de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gligorie mare vistier și Teodosie mare spătar și Mihaiu mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 13 zile și de la Adam pînă acum mersul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XXXII/2.

Orig., perg. (25 × 33), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1845; altă trad. ibidem, ms. 336, f. 33 v- 34.

66

1633 (7141) mai 13, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Rîncăciiov din jud. Mușcel și Pădureț satul Neculești, jud. Vlașca.

† Милостію божію, Ію Матею воєвода и господинъ вѣсое землі Уггрово-владѣнскоє, внск великаго и прѣдобраго поконнаго Ію Бѣсарѣ воєвода. Дават господство ми <сѣ> пожеланіе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастыр за нокини глаголемнаго Рѣнкѣчов, вт сѣдство Мѣш<чел> и Падѣ<рец>, ижеже ест храмъ вѣзнесеніе господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа и вѣсѣмъ нокомъ коллице живещиѣхъ вѣ свѣтѣи шентиле тоє, іакоже да ест свѣтѣи <мон>астир еже више речена селосъ Некѣлещи вѣсѣхъ, вт сѣдство Блѣш<ка>, иже по вода Кѣдницев, вт пол и вт шѣмъ и вт водъ и сѣсъ вѣчиннѣи и вѣ сѣдланщѣ селосъ и сѣсъ вѣсъ ходокомъ вт псѣвдан, варѣнъ нанка се хѣтитъ избратъ вт по вѣ<с> хотаромъ, вт хотаръ даже до хотаръ.

Понеже того селосъ Некѣлещи више писъ, вни естъ вна село господскѣ, покѣпна вт поконномъ... вода> вт надслѣдницѣи селосъ. И вт тогда само вѣсъ вна село господскѣ.

И потомъ, кѣда естъ вна <сѣда>, вѣ дѣни господства ми, аще подаровала ми еси Богъ <и> честитомъ царь сѣсъ скриптрѣ дръжище Земле Блѣшкоє на столъ

¹ Partea din document ce începe cu „ca să-i fie o vie” și pînă la „martori” este ștearsă și încercuită cu cerneală.

² Omis.

почи<вшим> прѣдѣдомъ господства ми, а господство ми видѣвъ съ ест свѣта монастыръ иже ест създами уснована вът п<о>коннаго, старого и прѣдобраго Радуга воеводи, синъ Бладу воеводе, съшїи усиротила и безъ шчинѣ и безъ [ни една] ни един доходѣкъ вът нигдеже, а господство ми съмотрикомъ купноже съсъ въсиами чьститими правителю господства ми <тере съми> даа и помиловаа по свѣта монастыръ Рънкъчовъ за нокине више рѣхъ съсъ въсъ село Некляцинъ, съсъ въсъ хотаромъ и съсъ въсъ ходо<ко>мъ, такоже <да ест> свѣтомъ монастыръ село Некляцинъ съсъ въсъ хотаромъ и съсъ вечинїи и съсъ въсъ ходо<ко>мъ шчинъ, дѣдинъ <инокиномъ> за пищѣ, а господствѣ ми да естъ вѣчно въспоминанїе и не вът когоже непокоѣвимо, поризмо господства ми.

Бѣиже заклананїе: по шшъствїе господства ми, кого изберетъ господь Богъ бити господарь Земляа Блашково или вът сръдчнаго плода господства ми <или вът съ>родникъ нашъ или, по грѣсѣхъ нашъ, или вът иноплеменикъ, да аще почититъ и [не] поновитъ и зкрѣпитъ сїи книги господства ми, <того> господь Богъ да го почититъ и да съхранитъ въ господствѣ его. А аще иже не почититъ и не поновитъ <и не зкрѣпитъ книги господства ми, анъ поперитъ и разоритъ, того да естъ трѣклетъ и афьрсанъ тїѣ штиць иже сѣтъ въ Никои и да нматъ чьствїе съсъ Ъзда>, и съсъ Ърїа и съ иними невѣрїии Ивденъ еже възъпнше <надъ господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и рекътъ: „възми, възми“, распени его“ и кровъ его надъ чеда нхъ, естъ и бѣдетъ въ вѣки, аминъ.

Сеже <сво и> свѣдѣтели поставлѣтъ господство ми: жупан Радуга Бѣзекъла келъ банъ Кралевскы и жупанъ <Івашко келъ двор>никъ и жупанъ Радуга келъ лугѣфетъ и жупанъ Глигорїе келъ вистїаръ и жупанъ Бѣзникъла келъ комисъ и жупанъ Тѣдо<сїе келъ спатїр> и жупанъ Бѣчина келъ пѣхадникъ и жупанъ Костандинъ келъ постелникъ. И исправникъ, жупанъ Радуга келъ логофетъ¹.

И написахъ азъ, Лѣпѣдатъ лугѣфетъ, въ настоа градѣ Бѣкьреци мѣсеца маи гѣ днїи, и вът създанїе мира, вът Ъдама даже до сїе писанїе текущаго лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣма.

† Іѡ Матей ввекѣда милостїю божїю господинъ.

Іѡ Матейю воевода <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea <această>² poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri de călugărițe numită Rincăcirov din județul Mușcel și Pădureț, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos și tuturor călugărițelor cite trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zisă satul Neculeștii tot, din județul Vlașca, care este pe apa Clădnitei, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecini și în vatra satului și cu tot venitul de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar.

Pentru că acel sat la Neculești mai sus-scris a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul... vodă de la moștenii satului. Și de atunci a tot fost sat domnesc.

Iar după aceea, cînd a fost <acum>, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit Dumnezeu și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Româ-

¹ Din divan lipsește stolnicul.

² Omis.

nești în scaunul răposatilor strămoși ai domniei mele, iar domnia mea văzînd că sfînta mănăstire, care este din temelie zidită de răposatul, bătrînul și preabunul Radul voievod, fiul lui Vlad voievod, este sărăcită și fără ocine și fără nici un venit de nicăieri, iar domnia mea am socotit împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, de am dat și am miluit pe sfînta mănăstire de călugărițe Rîncăcirov, mai sus-zisă, cu tot satul Neculeștii cu tot hotarul și cu tot venitul, ca < să fie > sfîntei mănăstiri satul Neculeștii cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul ocină dedină, < iar călugărițelor > de hrană, iar domniei mele și părintelui domniei mele să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele < sau din > rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, < pe acela > domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-i păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări cărțile domniei mele, ci va călca și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți ce sînt în Nicheia și să aibă < parte cu Iuda și > cu Arie și cu alți necredincioși iudei care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“, și sîngele lui asupra copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

Iată < dar și > martori pune domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan < Ivașco mare > vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Buzinca mare comis și jupan Tudosie < mare spătar > și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt¹.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 13 zile și de la zidirea lumii de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor, în anul 7141 < 1633 >.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod < m.p. >

Arh. St. Buc., Schitu Nămăești, II/10.

Orig., perg. (47 × 33), rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. din 1845.

67

1633 (7141) mai 13, București.

Matei Basarab voievod întărește dania făcută de părinții săi jupanușei Ivana la Studina Arvăteștilor și îi întoarce partea luată de Preda spătar.

† Многостѣню божію, Іу Матію воєвода и господинѣ, вѣнк покониного, Іу Бѣсарѣб воєвод. Дават господство ми сѣе по величїе господства ми сѣгг господства ми Stanciului și jupînesei lui Ivanei, fina domnii mele, de Vlăduleni, ca să fie

¹ Din divan lipsește stolnicul.

volnici cu această carte a domniei mele, de să aibă a-și ține ocina de la Studina a Arvăteștilor, cită se va alége de preste tot locul, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în șăzutul satului, de pretutindinea și cu tot venitul de preste tot hotarul. Pentru că această ocină de în Studina Arvăteștilor fost-au dată și miluită de domnia mea și de părinții domniei mele Danciul dvornic i jupanița ego, Stanca de în Brîncoveni, de am miluit pre finu-mieu Alece și pre fină-noastră Ivana și pre Stan, nepotul Vilcului, cu această ocină ce scrie mai sus, pentru slujba lor direaptă ce ne-au slujit.

Și o au ținut Alexe i Stan această ocină cu bună pace pînă în zilele lu Simion voievod, amîndoi depreună, cum le-au fost miluitură. Iar la Simion voievod, căzut-au pre Alexe și pre Stan împrumută 80 de galbeni. Deci Alexe au avut de ș-au plătit împrumuta, partea lui, 40 de galbeni, iar Stan, nepot Vilcului, el n-au avut bani să-și plătească împrumuta, partea lui, 40 de galbeni, ce au căzut cu rugăciune la Alece de ș-au pus partea lui de moșie de la Studina Arvăteștilor zălog la Alece pînă-i va da Stan banii. Iar de atunci încoace Stan banii lu Alece nu i-au mai dat, nici jupîneșii lui, Ivanei.

Iar cîndu au fost în zilele lu Leon voievod, după moarte lu Alece și a lu Stan, iar o fată a lu Stan se-au sculat cu pîră asupra Ivanei pentru partea a tătăini-său, lu Stan și au mersu de se-au pîrît de f<ăță>¹ înaintea Papei logofătul. Deci fata lu Stan, ia n-au avut carte de miluitură cum au avut Ivana, ce au avut o carte véche a părinților domniei mele pre ocina de la Studina. Iar Papa biv vel logofăt au fost luoat acea carte véche de la fata lu Stan de o au dat ginere-său Predei spatar, ca să ție el ocina de la Studina împreună cu Ivana, partea lu Stan.

Deci cîndu au fost acum, în zilele domniei mele, iar fină-mea Ivana au avut pîră cu Preda spatar pentru partea lu Stan, jumătate de moșie și au venit de se-au pîrît de față. Intr-acéia, domnia mea am judecat și am dat Stanciului și jupîneșii Ivanei ca să-și ție ocina de la Studina a Arvăteștilor și partea ei ce au avut miluitură și partea lu Stan ce o au plătit cu 40 de galbeni, să-i fie moșie lor și feciorilor și să fie în pace de cătră Preda spatar, nici o treabă să n-aibă. Și au rămas de lége că o am dat domnia mea cum au fost dată și de părinții domniei mele. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник сам реч господства ми.

Писъ в Бѣсѣрци, мѣсца май г҃у дьни, в лѣт х҃р҃ма.

† Іу Матію коєкода, милостію кожію господннѣ.

Іу Матію коєкода <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni XIV/5.

Orig., hirtie (30 × 21,5), pecete mică, aplicată.

¹ Loc rupt.

1633 (7141) mai 13, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Stoica și surorii sale Ana, fiii lui Drăghici din Șomănești, niște rumâni din Brădiceni și Cîlnic.

† Милостїю кожїю, Іw Матен воєвода и господинь вѣсон земли Хгг-ррволахїнскоє, вѣск великаго и стараго покониному Іw Басараб воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми слоуг господства ми Стонкѣв и сѣстрам са Янна, сини Дрѣгичи шт Шомъници и сѣс синовн си, единциже Богъ дароках такоже да мѣ ест нѣкое вечини з Брѣдїчѣни, вѣ судство Горжна, по нме: Драготъ сѣс синовн его и сѣс дел его за шчинг шт Брѣдїчѣни и Лѣвдат сѣс синовн его и сѣс дел его за шчинг и Микльзши сѣс синовн его и сѣс дел его за шчинг и Михънла сѣс синовн си и сѣс дѣдїна его и Крѣчюн сѣс синовн си и сѣс дѣдїнна его.

Понеже сїн више речени людїе шни ест бнл кнєшн сѣс шчинн нм. И потом, кѣда ест бнл пре дѣни Левн воєвод, в лѣт хѣрм, а шни продадоше се вечини слѣгг господства ми Стонкѣв, синь Дрѣгичов, сѣс синовн нм и сѣс вѣсѣх деловѣ нм за шчинг шт пол и шт шзм и шт вод и сѣс виноградї и шт седалище селше и шт по вѣс хотаром, за хї аспри готовн.

И пак да ест слуг господства ми Стонкѣв ѿ вечинг по нме Косїпан шт Кълинк сѣс синовн его и сѣс вѣсѣх дѣдїнна его, понеже ест продадоше се шн вечинг, за хѣ аспри.

И продадоше се шни вечини сѣс синовн нм и сѣс вѣсѣх дѣдїни нм, шни за нишнїом доброволю, без ни една силшет и сѣс взнанїа вѣсѣм мегїшом шт гор из дол и шт шкрѣст мѣстом. И вѣзнимал вѣс новци готовн шт рѣка Стонкѣв по глав нм и по синовн нм и по дѣдїни нм да ест вечини вѣ вѣки. И видѣхом господство ми и запис шт рѣки нм за проданїе на рѣка Стонкѣн сѣс болѣри и добри людїе сведїтели, по нме: шт Шомъници, попа Дрѣгъчи, попа Дрѣгъчи и Ярка и Стъннла, шт Брѣдичѣни, Ярка и шт Фьркъшѣци, Дрѣгъчи постѣлник и Драгомир и шт Пъръз, Милоши и шт Кълинк, Грама и Бзза Івюка.

Сего радї, дадох сѣм господство ми слѣгг господства ми Стонкѣв, такоже да мѣ ест сїн више речени вечини сѣс синовн нм и сѣс шчинн нм за дѣдїнїю и вѣ шѣбѣ нм и синовом и вѣском ї прѣкншчетвом и не шт когождо непоколѣбнм, порнзмо господства ми.

Сеже и сведїтели поставих господство ми: жѣпан Радѣл Бѣзескѣл вел бан Кралевски и жѣпан Івалшко вел дворник и жѣпан Радѣл вел лугѣфет и Гангорїе вел кнстїер и Тевдосїе вел спатар и Михѣю вел стѣлник и Бззника вел кѣлинс и Бзчинна вел пѣхарник и жоупан Костандин вел постѣлник. И исправник, жѣпан Радѣл вел лугѣфет.

И аз, Доумїтрѣс логофет, начертахом вѣ настол граду Бѣкрѣшї, мѣсеца маїа гї дѣни и шт Ядама до нынѣ, в лѣт хѣрма.

† Іw Матєю вѣвєкѣда, милостїю кожїю господинь.

Іw Матєю воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoica și cu sora sa Ana, fiii lui Drăghici din Șomănești și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie niște vecini în Brădiceni, în județul Gorj, anume: Dragotă cu fiii lui și cu partea lui de ocină din Brădiceni și Lăudat cu fiii lui și cu partea lui de ocină și Miclăuș cu fiii lui și cu partea lui de ocină și Mihăilă cu fiii săi și cu dedina lui și Crăciun cu fiii săi și cu dedina lui.

Pentru că acești mai sus-zii oameni au fost cnezi cu ocinele lor. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, în anul 7140, iar ei s-au vîndut vecini slugii domniei mele Stoica, fiul lui Drăghici, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru 10 000 aspri gata.

Și iar să fie slugi domniei mele Stoica 1 vecin, anume Cosiian din Cîlnic cu fiii lui și cu toată dedina lui, pentru că s-a vîndut el vecin pentru 2000 aspri.

Și s-au vîndut ei vecini cu fiii lor și cu toate dedinele lor, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și au luat bani gata de la mîna lui Stoica pe capul lor și pe fiii lor și pe dedinele lor, ca să fie vecini în veci.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîinile lor la mîna lui Stoica cu boieri și cu oameni buni martori, anume: din Șomănești, popa Drăgoi și Arca și Stănilă, din Brădiceni, Arca și din Fărcășăști, Drăghici postelnic și Dragomir și din Pîrîu, Miloș și din Cîlnic, Grama și Buza Ioiuva.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Stoica, ca să-i fie acești vecini cu fiii lor și cu ocinele lor de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gligorie mare vistier și Teodosie mare spătar și Mihaiu mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 13 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Muz. Gorjului, Tg. Jiu, nr. 88

Orig., perg. (24 × 41,5), pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*, p. 460–463.

1633 (7141) mai 14.

Dobrin și fiii săi se vînd rumâni cu ocina lor din Păușăști lui Sima al doilea logofăt.

† Adecă eu Dobrin, feciorul lu Radului și cu feciorii miei, anume lane i Preda i Dumitru din satu din Păușăști, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mina jupan Simei vtori logofet, cum să să știe că m-am vîndut eu d-a me bunăvoe, fără de nici o silă, ca să fiu logofătului și coconilor dumnealui, eu și feciorii miei, ci sînt mai sus scriși și cu toată partea mea di ocină din în satul din Păușăști, din hotar pînă în hotar, citu să va alége, cu toată, m-am vîndut dumnealui logofătului, să-i fiu rumân cu feciorii miei și cu ocina mea, cu bună pace, pînă în vecie pentru că nu m-au nevoit dumnealui, ci de bunăvoe am vînit la dumnealui de am luat bani gata 5 600 și m-am vîndut. Și am făcut acest zăpis, ca să fie di mare credință.

Și la tocmeala noastră fost-au mulții boiari și oameni buni, anume: ot Măldărești, Radul căpitanul i ot Păușăști, popa Zahariia i Tudor Grecul și cu ficiorii lui i Stănislav ot tam și încă alții mîgiași mulții de sat, ci nu i-am scris aicea, iar să vor mărturisi și să vor scrie mai din josul zăpisului. Dirept aceasta, am făcut acest zăpis, să fie de mare credință, cum scrie mai sus.

Иис аз, Исак логѡфѣт, мѣсѣца маи Аѣ, в лѣт 7141¹.

Eu popa Zaharia

Eu Radu căpitan

Iău Dobrin neavînd pecete me-amu pus degetul.

Luca star

Stănilă Orzea ot Păușăști²

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/42.

Orig., hirtie (16 × 21,5).

Copie ibidem, ms. 445, f. 133 v- 134.

1633 (7141) mai 14.

Jipa, fratele popii Stoica, vinde lui Sima al doilea logofăt o parte de siliște la Păușăști.

† Adecă eu Jipa, fratele popei Stoicăi din Păușăști, scriu și mărturisescu cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mina jupan Simei

¹ Am scris eu, Isac logofet, luna mai 14, în anul 7141 <1633>.

² Toate semnăturile sînt autografe, afară de aceea a lui Dobrin, care a fost semnat de Luca.

vitori logofet, cum să știe că am vîndut dumnealui partea mea de siliște toată, cită am avut din jos de beserică pînă în casa popei Stoicăi, drept bani gata 360, ca să fie dumnealui logofătului moșie ohabnică cu bună pace, dumnealui și coconilor dumnealui, pîntru că i-am vîndut dumnealui aciastă ocină care scrie mai sus, de bunăvoe a noastră și cu știrea a tuturor oamenilor noștri.

Și la tocmeala noastră fost-au mulții boiari și oameni buni, anume: din Măldărești, Radul căpitanul și din în satu din Păușăști, popa Zahariia i Tudor Grecul cu ficiorii lui i Stănilă ot tam și încă alții mulți megiiși din satu, carii nu i-am scris într-acest zăpis al nostru, iar să vor scrie și vor mărturisi mai din josul zăpisului.

Aceasta am scris și mărturisescu cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință.

Πησ аз, Исак логωφет, мѣсѣца мѣн дѣ дѣни, в лѣт хрѣма¹.

Eu popa Zahariia

K.i.o. τε λα Οκνα μαρτιρας²

Stănilă Orzea ot Păușești

Radul căpitan

Νικολαος Μοσκου μαρτιρας³

Luca star

† Γηοργης Δρακος μαρτιρ[τηρ]ας⁴

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/24.

Orig., hirtie (16 × 21,5).

Copie ibidem, ms. 445, f. 133 v.

71

1633 (7141) mai 14.

Luca, fiul lui Diicu, vinde lui Sima al doilea logofăt o parte de siliște la Păușești.

† Adică eu Luca, f<eciorul>⁵ Diicului din Păușești, scriu și mărturisescu cu acesta al miei zăpis, ca să fie de mare credință la mina jupan Simei vtori logofăt<cum să> ⁵ să știe că am vîndut dumnealui din siliște de lingă valé, din <cas>a ⁵ lu Andonie purcariul în jos, pînă unde să firșaste siliștea, drept bani gata 200, ca s<ă-i fie> ⁵ dumnealui logofătului moșie ohamnică cu bună pace, dumnealui și coconilor dumnealui, <find>⁵ că i-am vîndut dumnealui de bunăvoe noastră și cu știrea a tuturor oamenilor noștri.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boeri i oameni buni anume: din Măldărești, Radul căpitanul șii... ⁵ din Păușăști, popa Zaharia i Tudor Gre-

¹ Am scris eu, Isac logofet, luna mai 14 zile, în anul 7141 <1633>.

² C... de la Ocnă martor.

³ Nicolae Moscu martor.

⁴ † Gheorghe Draco martor. Toate semnăturile sînt autografe.

⁵ Loc rupt.

cul și cu feciorii lui i Stănilă ot tam și cu mulți megiiși din satu, carii nu i-am scris într-acestu zăpis al nostru, iar să vor scrie și să vor mărturisi mai din josul zăpisului. Derept aceasta, am făcut acest zăpis ca să fie de mare credință.

Исц аз Исак логѡфет, мѣсеца маи дѣ дѣни, въ лѣтѣ хрѣтѣ¹.

Eu popa Zahariia

Stănilă Orzea ot Păușăști

În loc de pecéte me-amu pus dēgetul...²

Eu Radu căpitan

Luca star³

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/23.

Orig., hirtie (14 × 21), rupt.

Copie ibidem, ms. 445, f. 133.

72

1633 (7141) mai 14.

Popa Mirțico din Mirău vinde lui Ratco postelnic din Cornet și fraților săi ocini în Pădioari și în Padina Stoeneștilor.

† Adică eu popa Mirțico ot Mirăul dat-am zăpisul mieu la mîna postelnicului Ratco ot Cornet și a fraților lui, precum să să știe că i-am vindut toată partea mea di ocină din Pădioari și din muchi<a> Padinii Stoeneștilor, derept aspri 5000 bani gata, din Valea lui Ion, pină peste drumul Necopoi, în lac, lungul și latul pină în Dăsăgari și pină în hotarul Vlașun, din sus, ce să va afla, partea mea.

Și am vindut-o cu știrie tuturor moșnénilor și a omenilor mii și din sus și din jos, ca să-i fie dumnealui ocini stătătoare și coconilor dumnealui, ciți Dumnezeu îi va da. Și am vindut de a mea bunăvoe. Și cîndu am făcut acest zăpis au fost toți vecinii i moșnenii, cari să vor iscăli mai jos, ca să să crează.

Исц маи дѣ дѣни⁴, лѣтѣ хрѣтѣ.

† Eu Chiriia ot Dăsăgari mărturie.

† Az popa Mirțico.

† Eu Simina ot Dăsăgari mărturie.

† Eu Niguș.

Brat ego, Radul ot Glubavi, mărturie.

Arh. St. Buc., Milrop. Țării Rom., CXXII/7.

Orig., hirtie (30 × 20,5).

Copie ibidem, ms. 135, f. 348.

¹ Am scris eu, Isac logofet, luna mai 14 zile, în anul 7141 <1633>.

² Loc rupt.

³ Toate semnăturile sînt autografe.

⁴ Vezi și documentul din 1633 mai.

1633 (7141) mai 15, București.

Dobra, fiica lui Stoica și alții, vind lui Tudosie mare spătar și fiului său Preda postelnic ocină în satul Roșul cu trei rumâni.

† Adecă noi, eu jupineasa Dobra, fata Stoicăi de Roșiul, jupineasa lu Stan de Sămara și eu Bărcan cu frații miei, popa Pătru i Hriza i Stan, feciorii jupinēsei Fostirii, fata Stoicăi de Roșiul, jupineasa lu Curt armașul de Vrănești și eu Ianiu, feciorul lu Pătru, văr primare lu Bărcan armașul și popei lu Pătru și Hrizei și lu Stan, feciorii lu Curt armașul, făcuți cu jupineasa Fostira, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jupinului Tudosie vel spatar și a fiu-său, Predei postelnic, ca să se știe cum le-am vindut noi toată partea noastră de ocină den sat de în Roșiul, a șasea parte de în cîmpu, de în pădure, de în apă și cu vad de moară și cu loc de vii și cu 3 rumâni, anume Stan și Tudor, feciorii lu Costandin, și Dragomir, feciorul...¹ și de inn șezutul satului, de pretutindinilea și de preste tot hotarul cit se va alêge, pentru că o am vindut noi această ocină de a noastră bunăvoe jupinului Tudosie vel spatar și fiu-său Predei spatar², derept ughi 40 bani gata, ca să le fie moșie lor și coconilor. Și o am vindut cu știrea a tuturor megiașilor și a boiarilor de pre innprejurul locului.

Și au fost la tocmeala noastră boiari mărturie, anume: de Popești, Calotă cliucer și frate-său Toader dvornicul și de Uscați, Danciul logofăt și frate-său Scorea și de București, Gîrbaci căpitan i Stan iuzbașa, feciorul lu Gherghel logofăt i ot Săcuiani, Dobre iuzbașa și alți mulți boiari.

Aceasta am scris, să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință pusu-ne-am și pecețile.

Пис аз, Лепѣдат ѡвгѡвѣт, ѡ Бжсѡрцин, мѣсѡца маи ѣ днѣи, въ лѣт хрѣма³.

Eu popa Petru <m.p.>

Ianē, sinū Petru.

Eu Bărcan.

Danciul logofăt <m.p.>

Eu Dobra.

Stan iuzbașa <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan București, III/6.

Orig., hirtie (29,5 × 21), șase peceți aplicate.

Copii la Bibl. Acad., MLXXXV/68 și MCD/34.

1633 (7141) mai 15.

Roxanda, fiica lui Preda, vinde lui Sima al doilea logofăt, partea ei de ocină din Cîrstienești.

† Adică eu Roxanda, fata Predii ot Crăstiinești, scriu acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupan Simii vtori logofet, să să știe

¹ Loc alb.

² În loc de postelnic.

³ Am scris eu Lepădat logofet, în București, luna mai 15 zile, în anul 7141 <1633>.

că am vîndut partea mea de ocină din Crăstiinești toată dumnealui logofătului, ca să-i fie dumnealui moșie ohabnică, drept bani gata 250. Pîntru că au fostu o fune de ocină, ci s-au împărțit pre optu frați. Dintr-acii optu frați fost-au bărbatul miu. Deci de pre partea mea iaste moșiia de la părinții miei, ci o-m vîndut cum scrii mai sus, fără de moșiia fraților miei, că partea mea să împarté cu 4 frați, să vine mie ocină a cincea parté. Acea ocină am vîndut eu, cum scrie mai sus, fără de nici o silă, de a mea bunăvoe.

Și la tocmeala noastră fost-au mărturii: ot Măldărești, Radul căpitanul i ot Păușăști, popa Zahariia i Tudoru Grecul și cu ficiorii lui i Stănislav ot tam. Derept aceasta am făcut acest zapis pîntru credința.

Пис аз, Исак логѡфѣт, мѡи, сѣ дѣни; актъ жрѣма¹.

In loc dă pecéte, mé-amu pus dégetul, eu Ruxanda.

Și pentru credință, au pus mîna:

Eu popa Zahariia

Luca star

Eu Radul căpitanul²

Stănilă Orzea ot Păușiști.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/25.

Orig., hîrtie (15 × 21,5).

Copie ibidem, ms. 445, f. 134.

75

1633 (7141) mai 15.

Tudor logofăt din Bujorani vinde lui Iane paharnic o țigancă.

† Eu Tudor logofăt ot Bujorani scris-am zăpisul meu la mîna lui Iane peharnic, cum să să știe că i-am vîndut o țigan<că> anume Voica. Și au fost aciastă țigancă dată de tata Dragomir Dolofanul mamei Ancăi drept aspri 2600. Și o-m vîndut de a mé bunăvoe și cu știrea tuturor oamenilor miei; și au fost și cu știrea nenei Pirvului Dolofan, ca să-i fie lui moșie.

Și la această tocmeală fost-au mulți oameni buni și boeri, anume: popa Ghin i comis Lăudat, Arsenie peharnic i Stepan postelnic i Tudoran logofăt i Chisar postelnic, Ghiorma pitar ot Rîmnic.

Și pîntru credința scris-am eu Tudor cu mîna mea. Iar un copil al țigncei, anume Neagoe, eu nu l-am vîndut, ci s-aibū a-l luare cînd voi vrea.

Pis méseța mai 15 dni, leat 7141 <1633>.

Eu Tudor <m.p.>

i Barbul stolnic.

Iar să se știe că am tocmit și acest copil, anume Negoe, drept aspri 2400. Dici mi-au dat 400 aspri acum, iar zece ughi să mi-i dea la sfétonosna. Iar copilul să fie al dumnealui. Și am scris au Tudor logofăt cu mîna mea.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/8.

Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 137, f. 385.

¹ Am scris eu, Isac logofet, mai 15 zile, anul 7141 <1633>.

² Semnăturile sint autografe.

1633 (7141) mai 16.

Pădure peharnic, Nedelco postelnic ș.a. vînd lui Iorgache vornic, partea lor din satul Vîrleți.

† Scris-am eu Pădure peharnic i Nedilco postelnic i Mihai postelnic i Stoica i Prida al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Iorgachi vornic, cum să se știe cum ne-mă vîndut parte noastră de în sat de în Vîrliți, toată parti noastră de în cîmpu, de apă, de în pădure și de preste tot hotarul, pentru ughi 14. Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe.

Și mărturie: vornicul...¹, Tudor[or]u vornicul ot Rătești i Bade postelnic ot Bucșani.

ΠΙΣ ΜΚΣΙΨΑ ΜΑΗ, ΔΥΝΗ ΣΥ, ΕΥ ΛΕΤ ΧΡΜΑ.

Eu Gherghe postelnic ot <Ne>¹goiaște <m.p.>

Theodor vornic ot Rătești <m.p.>

Eu Pădure peharnic.

Eu Mihai.

Eu Nedelco.

Eu Stoica.

I Preda.

Arh. St. Buc., A.N., LXXX/3.

Orig., hîrtie (33 × 22), șapte peceti aplicate.

Cu o copie la Bibl. Acad., DVIII/54, datată 1633 mai 15.

1633 (7141) mai 16, București.

Preda postelnic din Mănești vînde lui Gligorie mare vistier și soției lui Cherana, moșie în Poiana, cu rumâni.

† Adecă eu Preda postelnic ot Mănești, feciorul Badii postelnic dă Bucșani, scris-am acesta al meu zapis să fie dă credință la mîna jupînului Gligorii vel vistier i jupanița ego Cherana, ca să să știe că am avut eu jumătate de fune și cu 3 rumâni în sat în Poiana însă rumânii, anume: Badea i Florea i Drăgoi și tot i-am ținut cu pace. Iar cînd au fost acum în zilele domnu nostru creștin Mateiu Băsărab vodă, iar eu m-am tocmit cu jupînul Gligorii vel vistier și cu jupîneasa Chirana dă i-am vîndut această moșie toată și cu aciști 3 rumâni și cu toți ficiorii lor ciți le va da Dumnezeu și cu tot venitul și cu toată moșia dă în cîmpu, dă în păduri dă în apă, de preste tot hotarul, cit să va afla, dă în hotar iar pin în hotarul, drept 22 000 de aspre gata. Și am luat toți banii dăplin.

¹ Loc rupt.

și la Badea de Tomești, 100 oca ceară. Și am fost lu Anghelet 20 galbini și ne-am plătit de tot și zăpăsul nu l-am luat; și la Șerban creditor, 300 și la soția Dehetei, 100. Și de nu vor putea însăși datoriia pre bucate să vînză satele de preste Juiu ¹. Și am ales și jupîneșii mele o parte de sat de Albești și de Dobroți, partea cea bătrînă și 2 sălași de țigani, anume: Micul și Stan și Văsiu ² să fie, pînă va fi vie, pre mina ei; iar de nu vor fi coconi... ³. Aceste moșii le-am dat jupîneșii mele, să-i fie să o hrănească. Iar cine va sparge tocmeala mea, ci-i las eu, să fie proclat.

Исписка аз секо пона Манк егда исповеда аз грех тво. Пис мѣсеца мана
~ СѢ ДѢНИ⁴.

Preda spătar ot Albești.

Bibl. Acad. CXVI/114.

Orig., hîrtie (32,5 × 20).

Datat pe baza informațiilor din documentele de la 1634 iulie 28 și 1635 aprilie 15, cînd soția lui, Stanca, este recăsătorită.

79

1633 (7141) mai 17.

Călin și Udrea din Lăceni vînd lui Bunea logofăt partea lor de ocină din Lăceni.

† Scris-am eu Călin, sinu Stan i Udrea de în sat ot Lăceni acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mina Bunii logofătul, cum să știe că am vîndutu toată partea noastră de ocină cîtă am avut în sat în Lăceni, însă de în ocina care se chiamă Flocească, dispre tot hotarul de în cim<p> și de în pădure și de apă și de șizutul satului, dreptu bani gata 800. Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe fără de nici o silă, ca să fie dumnii lui moșie în veacu neclătită.

Și cînd am vîndutu fost-au și mărturie: Drăghici vătahul de aprozi ot Huriia, Stanciul logofăt ot Pisculești i Trifa slujer ot Orbească i Stan aprod, sinu Mihaiu iuzbașa i Dade ⁵ ot Tătărăi, stare ⁶ i Crăciun ot Lăceni armaș.

Și am scris eu Peia. Aceasta am scris și mărtirisim cu al nostru zăpis. Pis mēșeța mai 17 dni, vāset bo⁷ vā leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/5.

Orig., hîrtie (31,5 × 22,5).

Copie ibidem, ms. 129, f. 51.

¹ Urmează cîteva cuvinte, care au fost șterse: „și de nu se va alé(ge)”.
² Cuvintele: „și Văsiu” sînt scrise deasupra rîndului.
³ Urmează două cuvinte necitețe, șterse cu cerneală.
⁴ Am scris eu dar, popa Manea, cînd am spovedit eu păcatele lui. Scris, luna mai
16 zile.
⁵ Inițial s-a scris: „Date” și s-a corectat.
⁶ Bătrînul (cf. doc. nr. 80).
⁷ Toți însă.

1633 (7141) mai 17.

Crăciun armaș vinde lui Bunea logofăt partea lui de ocină din Lăceni.

† Adecă eu Crăciun armașul scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mina Bunii logofătul, cum să se știe că i-am vindutu dumnii lui toată partea mea de ocină cită am avut eu în satu în Lăceni, însă care ocină se cheamă de ocina Flocească, tot, priste tot hotarul, de în cîmp și de în apă și de în pădure și de în șazutul satului, drept aspri gata bani optu sute, să fie dumnii lui moșie și coconilor dumnii lui în veacu neclătit[ti], pentru că au fostu a mea moșie direaptă și bătrînă ocină. Și am vindutu dumnii lui de a mea bunăvoi, fără de nici o silă; încă multu am rugat pre dumnialui pînă au datu acești bani.

Și au fost și mărturie: Drăghici vătahul ot Huriia, Stanciul logofăt ot Pisculești, Trifa slujer ot Orbească, Stan aprod, sin Mihaiu iuzbașa, uncheașul Dade ot Tătărie și alții mulți, carii n-am scris aicea.

Și am scris eu Peia logofăt, vă meseța mai, 17 dni, vă leat 7141 <1633>.

Însă pămîntul fără rumâni.

Udrea mărturisescu cu al meu suflit.

Eu Crăciun armaș

Draghici vătah

Stanciul

Trifa slujer¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/6.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5), patru peceti aplicate.

Cu o copie din sec. XIX; altă copie ibidem, ms. 129, f. 51.

1633 (7141) mai 18.

Vasilie spătar, fiul lui Mușat vistier, vinde popii Oprea din Pitești o delniță la Izvorani, jud. Mușcel.

† Adică eu Vasiilie spatar, sinu Mușat vistier, scris-am zapisul meu, ca să fie de mare credință la mina popei Oprei ot Piteștii, cum să să știe că i-am vindutu o delniță din sat din Izvoranii, din județul Muș<cel>, însă partea lu Balotă toată, din cîmpu și din pădure și din apă și cu vinereciul din deal și din săliștea satului și de preste tot hotariul. Și o am vindut popei Oprei această delniță ci-<i> mai sus-scrisă, însă dreptu bani gata ughi 87.

¹ Ultimele patru semnături sînt autografe.

Și i-o am vîndut această moșii de a mea bunăvoi, să-i fii moșii 'stătătoare în vécii, lui și ficiorilor lui, cîți Dumnezeu-i va da, pentru că am socotit să fie și pîntru pomana părinților mei, ce scri mai sus, Mușat vistier și mămă-mea, Samfira și pîntru mene, Vasilie spatar și jupineasa mea Ancuța.

Și la această tocmală a noastră fost-au oameni buni pre nume: Coman comis i Pătru ot Gănești i Sas ot Coteștii i popa Costea ot Piteștii i popa Martin ot tam i Andreiu sudeț i Stafii i Necoară i Tudoran i Spilea i Ivul i Simion. Și pîntru adivărata credință, pusu-mie-am și pecetea mai jos.

Și am scris eu Pătru ot Gănești. Pis méseța maiiu 18 dni, v leat 7141 <1633>.

Eu Vasilie spatar <m.p.>

Arh. St. Buc. M-rea Cîmpulung, XLVI/5.

Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 204, f. 374, 709, f. 510 și 1155, f. 4 (n. 3).

82

1633 (7141) mai 18.

Matei Basarab voievod întărește lui Barbu fost mare paharnic satele Ștubeiul și Vilcomul.

Milostiiu bojiu, Io Matei vodă i gospodinū, vnuc pocoinego Io Băsarab voievod. Davat gospodstvo mi siiu povelenui gospodstva mi boiarului domnii mele Barbul biv vel paharnic, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să-și ție ale lui sate Ștubeiul tot și Vilcomul tot, preste totū hotarul și cu toți rumâanii și cu tot venitul satului, pentru că această sată fost-au dă strămoșie ale boiariului domnii méle, ce iaste mai sus scris.

Ci au fost avut o vară primare, dă o chiema Mariia din Obedin, de au ținut Coanda marele comisul. Deci s-au prinsu moarte jupinesii Marii de au murit, iar Coanda comisul, el au zis cum că i-au dat jupineasa lui, Mariia, Ștubeiul, ca să-l ție Coanda comisul, însă de va fi viu, parte ei.

Deci s-au prinsu moarte și Condii vel comis. Deci cindū au murit, el au dat satul Ștubeiul mănăstirii Jităianul dreptū sufletul lui și n-au avutū treabă cu aceste sate, ci n-au dat moșiile lui la mănăstire, ci au dat parte ei de moșie de sat din Ștubei, însă jumătate de sat.

Drept aceia, au venit fratele Condii armașului și cu călugării de la mănăstire de la Jătiian și cu Barbul biv vel paharnic, de s-au pîrit de față înainte domnii méle în divan pentru aceste sate ce sîntū mai sus zis. Dreptū aceia, am judecatū domnia mea și am datū ca să le ție Barbul biv vel paharnic Ștubeiul i Vilcomul. Pentru că aceste sate, Vilcomul¹, fost-au jumătate al Barbului paharnic, iar jumătate au fost al Vladului den Arcești, fratele jupinesii Marii; ce l-au fost cumpărat Preda sluger încă în zilele lui Șăr-

¹ Cuvînt scris între rînduri.

ban vodă, drept 7 000 de aspri gata. Și [și] am văzut domnia mea și cărțile răposatului Șărban vodă în divan.

Drept aceia, am dat domnia mea ca să ție aceste moșii i țigani Pătru cu feciorii lui și cu alți țigani ci să vor afla de moște, despre Arcești, să le ție Barbul biv vel paharnic, pentru că au rămas Iane căpitan, fratele Condii și călugării de lége dennainte domnii méle. Drept aceia, am dat domniia mea ca să ție aceste moșii și țigani, lui și feciorilor lui. Inaco da nest, <po reci>¹ gospodstva mi.

Mai 18 dni, 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul, nr. 723, f. 476—477.

Copie.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj.*, p. 159—160.

83

1633 (7141) mai 19.

Matei Basarab voievod scutește de dări m-rea de la Gura Motrului.

Milostiiu Bojiu, Io Matei Basarab voevodă i gospodină. Davat gospodstvo mi siiu povelenuu gospodstva mi sfintei mănăstiri ce să chiamă Prepodobna de la Gura Motrului, ca să fie în pace și slobode bucatele mănăstirii <de> către toate slugile domnii méle, veri de gloabe, veri de cai de olac. Și să n-aibă treabă a învălui bucatele sfintei mănăstiri nici banul din Craiova, pentru că m-am milostivit domnia mea de o am ertat să n-aibă treabă [să n-aibă treabă] niminea a învălui bucatele mănăstirii.

Drept aceia și noi, toate slugile domnii méle, carii din ce slujbă veți umbla într-acei județi, sau ale banului din Craiova, în vreme ce-ți vedeți această carte a domnii méle, iar voi foarte să vă feriți și în pace să lăsați această, sfântă mănăstire și bucatele ei. Iar care om va învălui ceva la mănăstire acela om mare certare va avea de către domnia mea, că așa iaste învățătura domnii mele. Inaco da nest, po reci gospodstva mi.

Luna lui mai 19, leat 7141 <1633>.

Io Mateiu voevodă.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 46 v.

Copie.

---

¹ Omis.

1633 (7141) mai 20, București.

Matei Basarab voivod întărește lui Bunea logofăt ocină cu rumâni la Grădiștea de Jos, jud. Vlaşca.

† Милостію божію, Іw Матен коєвода и господинъ вѣсон землѣ Зггрро-владхїнскоє вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іw Басарав коєвода. Дават господство ми сїю повелѣніе господства ми болѣринъ господства ми Бѣнѣк лwгwфѣт и сѣс синови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест wчинѣ и вечини ѣ село Дол Гръдїше, wт сзудство Блашка, коланко ест биа дрѣжала Дѣмитрѣс дворник Зѣмцѣ wт поля и wт шгм и wт вод и wт лѣнкѣ и сѣс виноградї и wт седалище селок и wт пѣсвѣдї, каре еанка се хтит изврат и wт по вѣс хотаром. И вечинїи да се знает вѣснх по имѣ: Драгомир виноградар сѣс синови его и Блѣсва и сѣс синови его и брат его, Петика, сѣс синови его и Секлаѣ, брат Блѣсвалов, сѣс синови его и Татѣл, брат Блѣсвалов, сѣс синови си и Дозре Кѣтѣрамѣ сѣс синови его и Драгомир Керанче сѣс синови его и Нѣгоє Бѣдїпан сѣс синови его и Довре мастор сѣс синови его ипак Нѣгоє Бѣдїпан сѣс синови его.

Понеже сїи више речени вечини и дѣдїнно wт Дол Гръдїше бїw ест покупна Доумитрѣс дворник пре дѣни поконинномъ Мїхал коєвод. Таже, докле ест wн живѣ, сѣс дѣшѣ, биа ест рекаѣ такоже да простила по сїе више речени вечини, wбаче по сѣмрѣтї его. Я докле ест бити wн живѣ, wни да имат гледатї и прихранити. Я а потом, достѣзала ю ест вѣрѣме за неможенїе и болѣл, коланко ест вѣзимал Богу и видѣнїе wчи его ѣ седим лѣти. Таже сущи wн ѣ толика болѣзнѣ и неволю и вѣс гледал синѣ си Бѣнѣ логофѣт закупно сѣс матерам са Марїа и смотрила и велѣчила, такоже по един слабѣ и стар. Бѣ том и Дѣмитрѣс дворник, видѣще толанка мнѣш и гледанїе wт кѣ синѣ си Бѣнѣ логофѣт, а вечинїи несмотринд нища, продал Бѣнѣ логофѣт за...¹ аспри готови, да ест за дѣдїнно.

Я потом, вечинїи вѣстанна се сѣт сѣс пренїе вѣкѣпно сѣс Дѣмитрѣс дворник пре дѣни Лѣwн коєвод на диван. Рекаѣ вечинїи почто радї ест продал Бѣнѣк логофѣт и нѣст простила како се ест биа wбѣщала. Бѣ том, Доумитрѣс дворник сам свѣдїтелствовала сѣс ѣста его како нѣст простила, почто радї нѣст видѣла ни една гледанїе wт кѣ wни на неколѣ его, анѣ ест продал Бѣнѣк лwгwфѣт за сїи више реченїи аспри. И биа ест и помилвала сѣс нїхъ, такоже да ест дѣдїнно стоателана. И вѣс дрѣжала Бѣнѣ логофѣт вечини сѣс добро мирно.

Я потом, кѣда ест биа нїнѣ, вѣ дѣни господства ми, по сѣмрѣтї Дѣмитрѣс дворник, а вечинїи wт Дол Гръдїше, wни пакїже подїгал прѣх и прїндї прѣд господства ми ѣ великїи диван, тере сѣпрѣше се за лицѣ сѣс Боунѣ лwгwфѣт. И сице прѣше вечинїи како нѣст се ест биа продал Дѣмитрѣс дворник, нїже ест биа вечини его, анѣ ест биа продал тѣчїю една дѣл за дѣдїнно. Таже вѣ том, господство ми сѣм гледахъ и суднхъ по правѣс и по законѣ, кѣпно сѣс вѣснхлми почтеними правителїи господства ми и дал сѣм господство ми вечином више пис закон, вї мѣгїаши по рѣваше господски, екоже да заклеа како нѣст се биа продал вечини, нїже ест биа вечини Дѣмитрѣс дворник вѣ живот его.

¹ Loc alb.

Таже, къда ест виа на днь, уни ест прїндї със закона тере ест заклет. Таже, въ том, Бѣнк логофет, уни видѣше како ест заклет крик, възимал шт прѣд господства ми шт диван закон през закон, къ за волѣри по рѣкаше господски, како ест венчаю хорек. И събирал закона запально къ волѣри на днь. И прїндї прѣд господства ми ѝ великїи диван със закон. И извадил Бѣнк логѣфет ѝ диван книгове Думитрѣ дворник за покѣпенїе шт Михаю воевод и книгове Шарбан воевод и записа Думитрѣ дворник что ест виа сътвориал Бѣнев логофет шт прѣд диванолов за проданїе и за миаѣ и книгъ чьстнѣшоуѣ и а въсисѣтлѣншоуѣ Тевфан патриархъ Брѣсалинскаго и книгъ штцѣ нашемѣс куръ Григорїи митрополитъ Блашкоѣ Земле и а штцѣ епискѣпъ Овѣфна Ривничїски и штцѣ епискѣпъ Овѣримъ Бѣзѣвски със велика афѣрсанїе и клѣтве.

И пришел Бѣнк логофет тере ест заклет със сїи вишеречени къ за волѣри по сїи вечини вишепис, како сѣт вечини със дѣдїнне им. И виа ест исправник на клѣтѣо почтенномѣ волѣринѣ господства ми жѣпан Калчюл вел портар. Таже ест встала вечинїи шт закон и шт сѣжденїе шт прѣд господства ми шт диван. И послала господство ми тере ест пѣнна по тѣхъ вѣ мегѣшии клетовци, ѣз волоки шт надъ единого по ѣ волоки, како ест закона хорек почто радї заклет крик.

Сего радї, дадохъ съмъ господство ми волѣринъ господства ми Бѣнев логѣфет, ѣкоже да мѣ ест учинѣ и вечини шт Долъ Грѣдїцїи више пис, със въсъ ходокомъ шт по въсъ хотаромъ за дѣдїнно и въ шѣабъ имъ и синовомъ и вѣнкомъ и прѣвнѣшчетомъ и не шт кождо непоколѣбимъ, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сѣдїтелїи поставихомъ господство ми: жѣпанъ Радѣла Бѣзѣвска великїе банъ Кралевски и жѣпанъ Івашко великїи дворникъ и жѣпанъ Радѣла Настѣрелъ великїи логѣфетъ и Григорїе велъ вистїтаръ и Тевдосїе велъ спатаръ и Миханъ велъ столаникъ и Бѣзинка велъ комисъ и Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постѣланикъ. И исправникъ, жѣпанъ Радѣла велъ логофетъ.

И азъ, Дорѣмитрѣ логофетъ, писъ къ настѣла граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца маїа къ днїи и штъ Ідама даже до нинѣ къ сего писанїе теченїа лѣтомъ, къ лѣто хрѣма и а шт рождѣство Христово, хрѣмъ.

† Іу Матею кѣвѣвда, милостїю божїю господинѣ.

Іу Матею воеводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofăt și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini la satul Grădiștea de Jos din județul Vlașca cît a stăpînit Dumitru vornic Zemțea, din cîmp și din pădure și din apă și din luncă și cu vii și din vatra satului și de pretutîndeni, oricît se va alege și de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe toți pe nume: Dragomir viierul cu fiii lui și Vilsul și cu fiii lui și fratele lui, Petica cu fiii lui și Socolea, fratele lui Vilsul, cu fiii lui și Tatul, fratele lui Vilsul, cu fiii săi și Dobre Cătaramă cu fiii lui și Dragomir Cherance cu fiii lui și Neagoe Bădian cu fiii lui și Dobre meșter cu fiii lui și iar Neagoe Bădian cu fiii lui.

Pentru că acești vecini mai sus-ziși și dedine din Grădiștea de Jos le-a cumpărat Dumitru vornic în zilele răposatului Mihail voievod. Astfel, cît a fost el în viață, cu suflet, a spus ca să ierte pe acești vecini, mai sus-ziși, însă după moartea lui. Iar cît va fi el în viață ei să-l îngrijască

și să-l hrănească. Și iar după aceea, l-a ajuns vreme de neputință și boală, cît i-a luat Dumnezeu și vederea ochilor lui în șapte ani. Astfel fiind el în atîta boală și nevoie și l-a tot căutat fiul său Bunea logofăt, împreună cu mama sa Maria și l-au îngrijit și l-au îmbrăcat ca pe un slab și bătrîn. Întru aceea, și Dumitru vornic, văzînd atîta milă și căutare de la fiul său Bunea logofăt, iar vecinii neîngrijind cu nimic, a vîndut lui Bunea logofăt pentru . . .¹ aspri gata, să-i fie de moștenire.

Iar apoi, vecinii s-au sculat cu pîră împreună cu Dumitru vornic, în zilele lui Leon voievod, la divan. Au spus vecinii că i-a vîndut lui Bunea logofăt și nu i-a iertat cum le-a făgăduit. Întru aceea, Dumitru vornic singur a mărturisit cu gura lui că nu i-a iertat, fiindcă nu a văzut nici o îngrijire de la ei la nevoia lui, ci i-a vîndut lui Bunea logofăt pentru acești aspri mai sus-ziși. Și i-a și miluit cu ei ca să-i fie dedină statornică. Și a tot stăpînit Bunea logofăt vecinii cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Dumitru vornic, vecinii din Grădiștea de Jos ei iarăși au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare, de s-au pîrît de față cu Bunea logofăt. Și așa pîrau vecinii că nu s-au vîndut lui Dumitru vornic, nici nu au fost vecini ai lui, ci au vîndut numai o parte de moștenire. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea vecinilor mai sus-scriși lege, 12 megiași pe răvașe domnești, ca să jure că nu s-au vîndut vecini, nici n-au fost vecini ai lui Dumitru vornic în viața lui. Astfel, cînd a fost la zi, ei au venit cu legea de au jurat. Astfel, întru aceea, Bunea logofăt ei văzînd că au jurat strîmb, a luat dinaintea domniei mele din divan lege peste lege 24 de boieri pe răvașe domnești, cum este obiceiul țării. Și a strîns legea deplin, 24 boieri, la zi. Și au venit înaintea domniei mele în marele divan cu legea. Și a scos Bunea logofăt în divan cărțile lui Dumitru vornic de cumpărătură, de la Mihaiu voievod și cărțile lui Șerban voievod și zapisul de vînzare și de milă al lui Dumitru vornic, pe care l-a făcut lui Bunea logofăt dinaintea divanului și cartea preacinstiului și a tot luminatului Teofan patriarhul de Erusalim și cartea părintelui nostru chir Grigorie mitropolit al Țării Românești și a părintelui episcop Teofil de Rîmnice și a părintelui episcop Efrim de Buzău, cu mare afurisenie și blesteme.

Și a venit Bunea logofăt de a jurat cu acești 24 de boieri mai sus-ziși peste acești vecini mai sus-scriși, că sînt vecini cu dedinele lor. Și a fost ipravnice la jurămînt cinstiului boier al domniei mele jupan Calciul mare portar. Astfel, au rămas vecinii de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și am trimis domnia mea de au prădat pe acei 12 megiași jurători, le-a luat boii, de la fiecare cîte 6 boi, cum este legea țării, pentru că au jurat strîmb.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, Bunea logofăt, ca să-i fie ocina și vecinii mai sus scriși de la Grădești de Jos cu tot venitul de peste tot hotarul, de moștenire și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

¹ Loc alb.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și Grigorie mare vistier și Teodosie mare spătar și Mihai mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile și de la Adam până acum la această scriere cursul anilor, în anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CCCXCIX/35.
Orig., perg. (41,5 × 51), pecete timbrată.

85

1633 (7141) mai 20, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Strîmbul pe Neagul rumânul și fratele său, fiii lui Oancea din Prodilești, care se răscumpăraseră de la egumenul Mardarie fără voia ctitorilor.

† Милостією божією, Іу Матен воєвода и господинъ вѣсон земле Угг-ррвблахѣискоє, виск великаго и стараго, поконинномъ Іу Басараб воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомъ, божестанїмъ монастыр зовемаго Стрѣмбѣла, надеже ест храмъ свѣти Неколає, іакоже да ест свѣтомъ, монастыр єдинъ вечнїс, по имє Нѣгѣла и сѣс брат єго . . .¹, сини Єданчєк вт Продї-лицї и сѣс синови им, понеже сїи вишєрєчени вечини Нѣгѣла сѣс брат єго вна ест за дѣдїнно свѣтѣн монастыр Стрѣмбѣла дади за ктиторїи монастырєк радї помѣна.

И потом, кѣда ест вна пре дѣни Ялєѣандрѣ воєвод, синѣ поконинномъ Радѣл воєвод, а Нѣгѣла сѣс брат єго више пис, вни се скѣповал за вечинїе вт над Мардарїє єгѣмен, без <з>нанїа ктитором.

И потом, кѣда ест вна нїнѣ, вѣ дѣни господства ми, а ктиторїи свѣтомъ монастыр, жупан Костандин вел постелник, зєт поконинѣн госпождєк Єлинєк, госпожда поконинномъ Шєрєбан воєвод и болѣрин господства ми Сокол вторїи ключар вт Корнѣцѣни, вни ест шєрѣтал како се ест вна скѣповал за вечинїе вт над того єгѣмен Мардарїє. Таже се ест сѣфатна ктиторїи монастырєк више писани вт Нѣгѣла и по брат єго, почто радї се скѣповал за вечинїе бє<з> знанїа ни. И прїндї прѣд господства ми 8 великїи диван, терє сєпрѣше се за лицѣ. И емцє прѣше Нѣгѣла вечинга како се скѣповал вт Мардарїє єгѣмен и сѣс сїи новци вна ест покупила нѣкоє очинѣ монастырєк. Таже вѣ том, господство ми сѣм глєдѣх и сѣдїх по правдѣ и по закон и нѣст вѣрєвал господство ми по Нѣгѣла вечинга анѣ ест послал господство ми терє ест прїндї Мардарїє єгѣмен прѣд господства

¹ Loc alb.

ли, тере ест въспрашаа господство ми за редъ того работ. Таже самъ Мардаріе егъменъ свидѣлствоваа съсъ уста его прѣдъ господства ми, како по много нѣстъ възнама за хѣ аспри шт Нѣгѣла и шт братъ его, безъ знанія ктиторомъ, и келтоваа по трѣбованію его, а въ свѣтѣ монастырѣ нѣстъ келтоваа ниже много ниже мало. И къда естъ свидѣлствоваа Мардаріе егъменъ сѣи словеса ѣ диванъ бна естъ ѣ диванъ и чѣстнѣишому прѣвскѣишому штцъ наместу кѣр Григоріи митрополитъ и штцъ Феофила епископа Римнически и штцъ Фѣрима епископа Бѣзъевски. И истинствоваа и господство ми съсъ въспрашаа чѣстнѣиши правителіи господство ми како нѣстъ волю егъмена да скъзоваа вечнѣиши и дѣдѣина свѣтому монастырѣ безъ знанія ктиторомъ. Таже естъ вѣстаа Нѣгѣла вечнѣиши шт законъ и шт сужденіе шт прѣдъ господства ми шт диванъ, да естъ вечнѣиши съсъ братъ его...¹ и съсъ синови имъ свѣтѣи монастырѣ Стрѣмега, како естъ даа ктиторіи шт прѣжде врѣме, да естъ свѣтѣи монастырѣ за храно и въ стврѣженіе, а ктиторомъ вѣчнѣиши въспоминаніе и не шт кождо непоколѣвимъ, поризмо господства ми.

Сеже и свидѣтеле поставихомъ господство ми: жупанъ Радѣла Бѣзъевскыа велъ банъ Краевски и жупанъ Ывашко велнкѣи дворникъ и жупанъ Радѣла Настѣрелъ велъ лугѣтъ и жупанъ Глигоріи велнкѣи вистѣпаръ и жупанъ Тевдосіе велнкѣи спактаръ и жупанъ² Михаю велнкѣи столникъ и жупанъ Бѣзъинка велнкѣи <колникъ>² и жупанъ Бѣзъчина велнкѣи пѣхарникъ и жупанъ Косъ² тандинъ велнкѣи постѣлникъ. И исправникъ, жупанъ Радѣла Настѣрелъ велнкѣи лугѣтъ.

И азъ, Димитро лугѣтъ, написахомъ къ настоа граду Бѣзъевци мѣсца мая кѣ дѣни и шт Ыдама даже до нинѣ въ сего писанія теченія лѣтомъ, в лѣто хърѣма.

† Іу Матею квекѣда, милостію кожію господнѣи.
Іу Матею квекод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Strimbul, unde este hramul sfintul Nicolae, ca să fie sfintei mănăstiri un vecin, anume Neagul și cu fratele său...¹, fiii lui Oancea din Prodilești și cu fiii lor, pentru că acești vecini mai sus-ziși, Neagul cu fratele lui, au fost de moștenire ai sfintei mănăstiri Strimbul, dați de ctitorii mănăstirii pentru pomană.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, Neagul cu fratele lui mai sus-scris, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Mardarie egumen fără știrea ctitorilor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ctitorii sfintei mănăstiri, iupan Costandin mare postelnic, ginerele răposatei doamne Elina, doamna răposatului Șerban voievod și boierul domniei mele Socol al doilea clucer din Cornățeni, ei au aflat că s-au răscumpărat de vecinie de la acel egumen Mardarie. Astfel s-au apucat ctitorii mănăstirii mai sus-scriși de Neagul și de fratele lui, fiindcă s-au răscumpărat de vecinie fără știrea lor. Și au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrit de față. Și așa

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

pira Neagul vecinul că s-a răscumpărat de la Mardarie egumen și cu acești bani a cumpărat niște ocină mănăstirii.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și nu am crezut domnia mea pe Neagul vecinul, ci am trimis domnia mea de a venit Mardarie egumen înaintea domniei mele, de l-am întrebat domnia mea de rindul acelei trebi. Astfel însuși Mardarie egumen a mărturisit cu gura lui înaintea domniei mele, că mai mult de 6000 aspri nu a luat de la Neagul și de la fratele lui, fără știrea ctitorilor, și a cheltuit pe treburile lui, iar la sfînta mănăstire nu a cheltuit, nici mult nici puțin. Iar cînd a mărturisit Mardarie egumen aceste cuvinte în divan au fost în divan și preacinstitul și preasfințitul părinte al nostru chir Grigorie mitropolit și părintele Teofil episcop de Rîmnic și părintele Efrem episcop de Buzău. Și am adevărit și domnia mea cu toți cinstiții dregători ai domniei mele că n-a fost volnic egumenul să răscumpere vecinii și dedina sfîntei mănăstiri fără știrea ctitorilor. Astfel a rămas Neagul vecinul de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan să fie vecin cu fratele lui...¹ și cu fiii lor sfîntei mănăstire Strimbul, cum au dat ctitorii de mai nainte vreme, să fie sfîntei mănăstiri de hrană și de întărire, iar ctitorilor veșnică pomenire și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Nasturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare <comis>² și jupan Vucina mare paharnic și jupan Cos>² tandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul Nasturel mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad. CCCLXVI/122.

Orig., hirtie (43 × 29), pecete timbrată.

86

1633 (7141) mai 20, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Udriște din Șirineasa ocină în Foleștii de Jos.

† Многостію кожію, Їw Матею воивода и господинъ въсон землѣи Оугро-владѣцквѣ, внск покоійнаго Бѣсъраб воивода. Дават господства ми сїю повеленіе господства ми сазг господства ми ѡдрише, синъ Ѣпрен лавгв-

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

фѣт ѡт Шѣринкса, ѡт сѣд Блѣчѣ, и със синовн еи, лицѣм Богѣ даст, ѡко-
же да мѣ ест вѣса дѣл за шчинѣ, колнкоѣ хокет <имат> Лѣка, ѡт хотарга Дол
Фолѣци, ѡт вода Бѣстрици, але и ѡт код винограду ѡт Доротею монах и ѡт
крѣф виногради, вѣсаѣ дѣл его, вѣре нанка съ хтѣт изврат¹.

Pântru că acea mai sus-<scrisă> parte de ocină ot Dol Folește fost-au
a Radul Răchie, socrul Lucăi. Iar după moartea socru său, Radul Răchii,
în zilele Radului vodă, în domnia dentii, iar Luca, ginerele Răchie și cu
muiarea lui, anum . . . ² fata Răchii, o au vîndut Oprei logofăt, tatăl lu
Udriște, dreptu 1 bou bun, preț 950 și drept 1 rimători gras, preț 260,
acea parte de ocină, cită au avut Radul Răchiia și de în hotar și de lingă
vii și den virful vii cită va fii, de să va împreuna cu ocina den Valénii.

Și o au vîndut Luca și muiarea lui, fata Răchie, Oprei logofăt de a
lor bunăvove, de nimé săliți, cu știrea tuturor megiiășlor și fraților de ocină
den sus și den jos și denprejurul locului. Și tot o-u ținut Oprea logofăt
pînă au fost viu și ficiorii lui cu bună pace.

Iar cîndu au fost în zilele lu Leon vodă, iar Luca, el să apuca și
zicea că nu o au vîndut acea ocină Oprei logofăt, nici au luatū nimică.
Iar megiiăși, carii au fost atuncea la tocmeala lor, cînd o au vîndut Luca
acea moșie: Manea logofăt ot Șerineasa și banul Pirvul i Duca ot Rimnic,
ei toți s-au sculat de au scos pre Luca mincinos, cum au vîndut toată
ocina, cită au avut, Oprei logofăt, însă tocmeala le-au fost falcea cite 70
aspri, cum amū văzut dumnéa mea și cartea acelor megiiăși, scriși toți pre
nume: ot Păușăști, popa Stoica i Gligori i Iane i Vladul Răspopol i <Bălaci> ³
i Stănil i Radul, i Barbul i Gherghii i Stănilă al Orzăi i David i Dumbravă
i Radul și alți mulți ci nu scriia pre nume.

Și au venit Luca atuncea și la divan să să pirască cu Udriște ficior
Oprei logofăt pântru acea ocină. Iar apoi, Luca n-au cutezat să meargă la
devan, ci au fugit și au zis că nu-i trebui a să piri.

Deci, văzînd și dumnéa mea cartea acelor megiiăși care le-au fost la
tocmeală, am făcut această carte a dumni méle slugi dumni méle lu Udriște
logofăt ca să-i fi lui ocină și moșii ohabnică în vac, cum o au cumpărat
tată-său Oprea logofăt, lui și ficiorilor lui și nipoților și strenepoților,
de nimé neclintit și nelegănat preste zisa dumni méle.

БЕЖЕ СВЕДЕТЕЛѢ ПОСТАВЛѢНИМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН РАДЪА БЪЗЪСКЪА ВЕЛНКІН
БАН КРАЛЕВСКИ И ЖЪПАН ЪКАШЕО ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН РАДЪА ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН
ГРИГОРІ ВЕЛ ВИСТІАР И ФЕВДОСІЕ⁴ ВЕЛ СПАТАР И МИХАН ВЕЛ СТОЛНИК И БЪЗЪНКА ВЕЛ
КОЛИС И БЪЧНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И <ИСПРАВНИК>, РАДЪА
ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

¹ . . . lui Udriște, fiul lui Oprea logofăt din Șărineasa, din județul Vîlcea și cu fiii
lui, cîți Dumnezeu i-a dat, ca să-i fie toată partea de ocină, cit a avut Luca, în hotarul
Foleștilor de Jos, din apa Bistriței, însă și de lingă via lui Dorothei monah și din virful
viei, toată partea lui, ori cît se va alege.

² Loc alb.

³ Loc rupt, completat după copie.

⁴ Cuvînt îndreptat.

Пис Радѣа граматикъ въ настоѣ Бѣзвѣрци, маї к̄ дѣни, шт Пѣама до нинѣ текѣщаго, в лѣт̄ хзр̄ма¹.

† Ъу Матѣю кѣвѣвѣда, милостѣю божѣю господнѣнѣ.

Ъу Матѣю воѣвод <ш.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/14.

Orig., hirtie (29 × 20,5), pecete timbrată.

Cu o copie din 1727; Copii ibidem, mss. 449, f. 217 v. — 218 v., 719, f. 165—166 (datată: mai 23).

87

1633 (7141) mai 28.

Matei Basarab voievod dăruiește lui Radu vătaf de postelniceii satul Albulești, cu rumâni.

† Милостѣю божѣю, Ъу Матѣн Бѣсѣраб воѣвода и господнѣнѣ. Дават господство ми сѣю повелѣнѣю господство ми сѣага господства ми Радѣа вътаѣ за постелничен² pentru că m-am milostivitŭ dumne-me de l-aam miluit cu satul Alboleştii, cu toŭi rumâni. Şi am datŭ dumne-me şi pre Pătru să-i fie rumânŭ cu alalaŭi rumânē. Decii i-aam dat slugii dumne-mele Radul vătah să le iaa dat di în 20 de oi 1, de în 10 stupi, <1 stup> şi de în 10 rimători, 1 rimători, de în 10 vedre de vin <1 vadră şi din 10 clăi de fin> 1 clai. Că i-aam datŭ dumne me <dintr-acēlea din to>ati şi să aibă a asculta de omul <slugii domnii mele> ci-i mai sus scris şi să iaa dat şi de la Pătru. <Iar care> om nu va asculta, să le facă şi certare. Şi de nimē opreală să n-aibă, că аша iaste înвăѣtura domnii mele. Şi au rămas Pătru să dea lu Nedelco ughi 70 napoi³. Инако да нест, по рѣч господства ми.

И исправник, сам рѣч господства ми.

Пис мѣсеца маи ки дѣни, в лѣт̄ хзр̄ма.

† Ъу Матѣю кѣвѣвѣда, милостѣю божѣю господнѣнѣ.

Ъу Матѣю воѣвода <ш.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Strehaia, VIII/1.

Orig., hirtie (29 × 21), rupt, pecete mică aplicată.

Copii, ibidem, mss. 326, f. 34 v şi 714, f. 902, după care s-au făcut completările; altă copie la Bibl. Acad., ms 500, f. 60.

EDIȚII. Chiriță, *Doc. brîncov. şi ol.*, p. 71—72.

¹ Iată martori punem domnia mea: jupan Radul Buzăscul mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Grigori mare vistier şi Theodosie mare spătar şi Mihai mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Şi <ispravnic>, Radul mare logofăt.

A scris Radul grămatic în scaunul Bucureşti mai 20 zile, de la Adam pînă acum curgători, în anul 7141 <1633>.

² . . . slugii domniei mele Radul vătaf de postelniceii.

³ Frază scrisă ulterior, între rînduri.

1633 (7141) iunie, București.

Matei Basarab voievod imputernicește pe Stanciu postelnic din Pade să stăpânească niște rumâni din Corbi, jud. Vlașca.

† Мнлостію божію, Їw Матен Басараб воевода и господинъ. Дават господство ми сїю покелкнїе господства ми болкринг господства ми Stanciul postelnic ot Pade, ca să fie volnic cu această carte a domniei méle, de să ție niște rumâni den sat den Corbi ot sudstvo Vlaș<ca>, pentru că acești rumâni fost-au ai lui de moșie. Deci la vréme de-npărțeală, căzut-au în parte nepoților lui, Hamza i Stanciul.

Deci, când au fost în zilele lu Alecxandru voevod Iliiaș, a doao domnie, iar nepoții lui, Hamza i Stanciul, ei au făcut acești rumâni vînzători. Deci Stanciul postelnic nu se-au îndurat de moșia lor să o lase să încape pre mîna altor striini, ce i-au cumpărat de la nepoții lui, ce scriu mai sus, drept 100 de galbeni de aur, săi hie moșie iar la mîna lui. Și i-au tot ținut cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele domniei méle, iar Hamza, nepot-său, el se-au sculat, fără știrea unchiu-său Stanciul, de-au răscumpărat rumânii. Și rumânii încă nu l-au întreat, ce au umblat cu înșălăciune pină au prinsu veste <den>¹tr-alții. Drept acéia și domnia mea încă am judecat pre dire<ptate și pre le>¹ge și am dat Stanci<ului postelnic>¹, ca să ție rumânii cu bună-pace, căci i-au cumpărat, iar ei să-și ia banii la cine și i-au dat, alt val să n-aibă. Инако да нкст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Оу Буквряци, мѣсеца юнїе...² дьни, в лѣт хърма.

† Їw Матен вшеввада, мнлостію божію господинъ.

Їw Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. XXX/7.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete mică aplicată.

1633 (7141) <iunie> 4.

Grigorie, mitropolitul Țării Românești, scrie celor 24 boieri, luați de Chisar paharnic în pricina cu satul Dobriceni, să jure drept.

† Мнлостію божію, прѣвсвщенин архимитрополит кър Грїгорїе вьсон Зе-ман Блашкоє¹.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

³ Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhimetropolit chir Grigorie a toată Țara Românească.

Scris-am vlădicia mea cartea vlădicia méle acestui sat, anume Dobrienii, pântru că au venit de s-au jăluit și au spus înaintea domnū nostru și înaintea vlădicia méle, cum au avut tocmeală cu Chirca comisul să-i scoță de maglă și să-i fie rumâni și le-au dat și arvună. Iară de nu-i va putea scote de maglă, să-și ia arvuna îndărātu, iară ei să-și păzească magla, cum au fostu de vac. Deci au mărturisit cu 8 omeni buni înainte domnū nostru Mateiu vodă, cum s-au tocmitu așa cum scrii mai sus și cum au știutu ei de acea tocmeală, cu sufletele lor.

Deci, după mărturie aceasta, iară au jurat cu 12 omeni buni, iară acum păharnecul Chesaru, feciorul Chircăi comisul, el să scoală și ia pre dumneavoastră boiari 24, ca să jurați. Deci, în vréme ce veți vedea cartea vlădicia méle, aceștii boeri 24, carii veți să jurați, de veți jura cu sufletele vostre, cu dereptu, să fiți blagosloviți de vlădica [Hr] Iisus Hristos și de 318 de oteți și de vlădicia mea, iară de veți vrea să fățăriți ceva, măcarū cît capul părului, ca să vă fie bine nimai pre ceastă lume și în voe voastră, iară voi să fiți procleți și afurisiți de vlădica Iisus Hristos și de 318 de oteți și de vlădicia mea și să aveți parte cu Iuda și cu Arie într-un loc și să nu să topească suflete vostre și trupurile în pămînt. Инако да несть, по реч владичія ми.

Пис мѣсеца ислѣ дѣ дьни, в лѣт хр҃ма.

† Владѣка Григѣриѣс¹.

Arh. St. Buc., M-rea Arnota, XVIII/1.

Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată căzută.

După conținut actul nu poate fi din iulie; cf. doc. din 3 iulie 1633; actul este probabil, din iunie.

90

1633 (7141) iunie 5, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Bărbuia și Negoită, fiii lui Ștefan logofăt, niște rumâni din Văleni, jud. Romanai.

† Милостїю божїю, Іу Матен коевода и господинѣ бѣсое земле Хг҃ро-владѣискоє, виск великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Іу Бѣсѣрак коевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господство ми сл҃сшии господства ми Бѣр-кѣша и брат его, Нїгон²цѣ, сини Штефанов лугуфет вт Бѣлѣни, вт сѣдство Романаѣци и сѣс синовн, елижеже Богъ даст, такоже да мѣ ест некѣ³нїи² вѣ-чнїи²нїи в село в Бѣлѣни по имене Станчула и Бадѣ³, синѣ Бишанов и сѣс си-новїи им.

Понеже сїе више речени именити людїе, они ест бил за дѣдинѣ Штефанов логофет вт Бѣлѣни, елижеже вт наку прѣжде врѣме. Я потом, къда ест бил сѣда,

¹ Vladica Grigorie.

² Loc rupt.

³ Cuvintele „н Бадѣ“³, șterse, cu altă cerneală.

въ дѣни господства ми, а Станцюл и Бадѣ², сыны Бишанов, шни възвнгох прѣх и пришѣл ест прѣд господства ми терѣ съпрѣшж се за лицѣ със Бърбѣга и брат его, Негонцѣ, сыны Шефанов логофѣт вт Бълѣни. И сицѣ прѣшж шни в диван, како нѣст ена вечини за дѣдѣнѣ Шефанов логофѣт вт Бълѣни, ниже продадошж се вечини, ниже соут възимаа новци, ниже зфатна ю ест скезанѣ Миханла коеводѣ в Бълѣни. Въ том, господство ми съм гледал и судих по правѣ и по законѣ, кѣпноже със въснхми чиститеми правитеми господства ми и доврѣ истинствовала господство ми със въс диваном, како ест ена вечини за дѣдѣнѣ Шефан логофѣт, анѣ ест ходна вечинѣ със ласканѣ, ꙗкоже да втискает за вечнѣ. И сам господство ми, ешиже съм вѣст како ест ена вечини вт Бълѣни, ешиже вт прѣжде врѣме, вт дѣди за прѣдѣди, понеже ест ена село Бълѣни близ подлѣ със село Бранковѣни. Таже ест <остаа>¹ Станцюл и Бадѣ, сыны Бишанов и вт закон, вт сужденѣ прѣд господства ми.

Бого радѣ, дадох съм господство ми слзшии господства ми Бърбѣк и брат его, Негонцѣ, сыны Шефанов логофѣт, ꙗкоже да анѣ ест сѣ више речени вечини, Станцюл и Бадѣ², сыны Бишанов със синовн им дѣдѣнѣ и въ шхѣб синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не вт кожеже непоколебим, поризмо господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтели поставлѣем господство ми: жѣпан Радул Бѣзескѣл вел ван Краковскѣи и жѣпан Ывашко вел дворник и жѣпан Радул Нѣстѣрел вел логофѣт и жѣпан Глигорѣ вел вистѣар и жѣпан Тѣдосѣ вел спатар и жѣпан Михан вел столник и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Бѣзинка вел колмс и жѣпан Костандин вел постѣаннк. И исправник, Радул Нѣстѣрел вел логѣфѣт.

И ꙗписах аз, Прѣвѣл граматнк, въ настоанѣ граду Бѣкѣрѣн, мѣсца юнѣ 7 дѣни 7 вт 7 дѣна даже до ннѣ теченѣ лѣтом, въ лѣт хрѣм.

† Іw Матѣо вѣвѣвѣда, мнѣостѣю божѣю господннѣ.

Іw Матѣю коевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Băr<buia și fratelui lui, Negoitǎ³, fiii lui Ștefan logofăt din Văleni, din județul Romaniți și cu fiii, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie niște vecini în sat în Văleni, anume: Stanciul și Badea⁴, fiii lui Vișan și cu fiii lor.

Pentru că acești oameni mai sus-zîși și numiți au fost de moștenire ai lui Ștefan logofăt din Văleni, încă de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stanciul și Badea⁴, fiii lui Vișan, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrit de față cu Bărbuia și cu fratele lui, Negoitǎ, fiii lui Ștefan logofăt din Văleni. Și așa pîrau ei în divan că n-au fost vecini de moștenire ai lui Ștefan logofăt din Văleni, nici nu s-au vîndut vecini, nici nu au luat bani, nici nu i-au apucat legătura lui Mihai voievod în Văleni. Întru aceea, domnia

¹ Omis.

² Cuvintele „и Бадѣ” șterse, cu altă cerneală.

³ Loc rupt.

⁴ Cuvintele „и Badea” șterse, cu altă cerneală.

mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adeverit domnia mea cu tot divanul, că au fost vecini de moștenire ai lui Ștefan logofăt, ci au umblat vecinii cu înșelăciune ca să scape de vecinie. Și însuși domnia mea încă am știut că au fost vecini din Văleni, încă de mai înainte vreme, din moși din strămoși, pentru că satul Văleni era aproape de satul Brîncoveni. Astfel Stanciul și Badea, fiii lui Vișan <au rămas>¹ de lege și de judecată înaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele Bărbuia și fratelui lui, Negoită, fiii lui Ștefan logofăt, ca să le fie acești vecini mai sus-ziși, Stanciul și Badea fiii lui Vișan cu fiii lor dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Pirvul gramatic, în cetatea de scaun București, luna iunie 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX/10.

Orig., hîrtie, (35,5 × 25), pecete căzută.

Cu o trad. din 1867; altă trad. ibidem, ms. 171, f. 471.

91

1633 (7141) iunie 5, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Parepa postelnic scutirea de vinărici a viei sale din Dealul Tirgoviștei.

† Шилостію божію, Іу Матен воєвода и господинъ късон землѣ Згггровлахїнскїи, книж великаго и стараго, поконнаго Іу Басараб воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми волѣринѣ господства ми Парепек постелник и със синови си, елнциже Богъ даровах, шкоже да ест ѣ мирно и संबодно за винаричи колико вино чинил шт виногради его шт Дѣл Тръговциши, за ништо бантованїе да не имат, понеже ест простихом господство ми, како ест вина простила ѣ мирно за винаричи и въ дѣни дрѣзем господарѣ; такожде простихом господство ми да ест ѣ мирно за винаричи, како ест книше пис. Понеже видѣхом господство ми и книгове прочїим господари, книга поконнаго Радѣу

¹ Omis.

ВОЕВОД, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРЛА И КНИГА СИНЪ СИ ПЛЕХАНДРЪ ВОЕВОД, ВЪ ЛѢТЪ ХЪРЛА И КНИГА ЛЕВН ВОЕВОД ВЪ ЛѢТЪ ХЪРМ, ЗА ПРОШЕНІЕ.

Тѣмъ радн и господство ми ешеже съм поновнх и зтеръднх книгове по такмеженѣа како ест више пис, почто радѣ ест послажна на вѣснх господарн със вѣрна и права слажеж по чюждин землѣ, въ трѣбове хорев.

Чесю радѣ и ви, винаричаром шт Дѣл Тръговицѣи, ѡ вѣрѣме еже хокет ѡзрити сѣа книга господства ми, а ви ециже да гледати велма да ѡклони и оу мирно да вставити по Парпа постелник, како простна господство ми, ниша бантованіе да не имат, како ест више рѣх, колико вино сътворна шт виноградѣ его.

Ешеже и закланнѣе поставнх господство ми: по штшъствѣю господства ми, комѡ вѣрѣчит господъ Богъ бити въ слѣд нас владател и господаръ Земле Блашкоѣ или шт сръдѣчнаго плода господства ми или шт съродник наших или, по грѣсѣхъ наше, или шт ине племѣник, да наѡчит господъ Богъ да га поновит и ѡкрѣпит сѣю книга господства ми за прошеніе, того господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его, а въ вѣдещнх вѣцѣх, душа его. И ащеиже не почтет и не поновит анѡ поперет и нехавит и разорит, того да вѣди трѣкает и анатима и аѡѡрисан шт тѣи свети штци еже сѣт въ Никѣе и да имат частѣю със Юда и със Ярѣа и със иними невѣрни Ісѡди, иже вѣзълише над кръв господа Бога и спаса нашего Ісуса Христа и рекът: „вѣзми, вѣзми и распени его“ и кръв его над них и над чеда их въ вѣки, амин.

Сеже оубо и сведителѣе поставнх господство ми: жѡпан Радѣл вел бан Кралевецкѣи Бѣзескѣа и жѡпан Івашко вел дворник и жѡпан Радѣл вел логѡфет и жѡпан Гангорѣ вел вестѣар и жѡпан Тевдосѣ вел спатар и жѡпан Бѣзника вел комне и жѡпан Михаѡ вел столник и жѡпан Бѣчина вел пѣхарник и жѡпан Константин вел постелник. И исправник, жѡпан Радѣл вел логѡфет.

И намазом аз, Тѡдор граматик, въ градѣ наш Бѣѡрещи, мѣсеца юніе ѣ днни и шт създанѣа мира даже до сѣго писанѣа, шт Ядама теченѣа лѣтом, въ лѣто хЪрла и шт рождѣство Христова, хЪрлг.

† Іу Матѣю вшевѡда, милостѣю божѣю господнѣ.

Іу Матѣю воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Parepa postelnic și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să fie în pace și slobod de vinărici, cît vin a făcut din via lui din Dealul Tîrgoviștei, de nimeni să nu aibă tulburare, pentru că l-am iertat domnia mea, cum a fost iertat și în pace de vinărici și în zilele altor domni; de asemeni l-am iertat domnia mea să fie în pace de vinărici cum este scris mai sus. Pentru că am văzut domnia mea și cărțile de iertare ale altor domni, cartea răposatului Radul voievod în anul 7131 și cartea fiului său Alexandru voievod în anul 7135 și cartea lui Leon voievod în anul 7140.

Pentru aceasta și domnia mea încă am înnoit și am întărit cărțile după întocmire, cum este mai sus-scris, deoarece a slujit pe toți domni cu slujbă dreaptă și credincioasă prin țări străine în treburile țării.

De aceea și voi, vinăricerilor din Dealul Tîrgoviștei, în vremea în care veți vedea această carte a domniei mele, iar voi încă să căutați foarte să vă plecați și să lăsați în pace pe Parepa postelnic, cum l-a iertat domnia

mea, nici o tulburare să nu aibă, cum este mai sus-zis, cît vin a făcut din via lui.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul Dumnezeu să fie în urma noastră stăpînitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, să-l învețe domnul Dumnezeu să înoiască și să întărească această carte a domniei mele de iertare, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi, ci va călca și va strica și va nimici, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l și răstignește-l“ și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Buzinca mare comis și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Tudor gramatic, în cetatea noastră București, luna iunie 5 zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere, de la Adam cursul anilor, în anul 7141 și de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

<Pe verso:> Cartea să fie viile dă în Dealul Tirgoviștei, de pe Valea Sașilor, în pace de vinărici, care scrie pe numele Parepei postelnic.

Arh. St. Buc., A. N. CXI/25.
Orig., perg. (33 × 44,5), pecetea timbrată.
Cu o trad. din 1914.

1633 (7141) iunie 12.

Dispod, nepotul popii Stan, și fiul său Cîrstian vînd lui Stan postelnic ocină la Mătăsești.

† Eu Dispod, nepotul popii lu Stan și feciorul mieu Cîrstien, de în sat den Mătăsești, scris-am și mărturisim cu acest zăpis al nostru cum să se știe c-am vîndut lu Stan postelnic den Mătăsești ocinnah noastră toată cite se va alége, însă 40 de stînjeni, stînjănul cite 70 de bani. Și mi-au dat pentru bani 2 boi, drept bani 2100.

Și i-am vîndut noi de bunăvoe noastră de preste toată ocinnah de în apă și de în pădure și de în cîmpu și de în apa Sărății și cu rumâni ce se

vor alége și cu știrea tuturor megieșilor de sus și de jos, ca să fie lui moșie în vecie neclătinat.

Și a fost la această tocmeală mărturie și aldămășari, anume: Stanciul i Sin i popa Stanciul i Stoe, sinū Sin i Stanciul, sinū Stanciului. Derept acée, am făcut zapisul nostru, să-i fie la mîna lui Stan postelnic de mare credință.

ИНС аз, БЕНТНАЪ АУГУФЕТ, МЪСЕЦА ЮНІЕ БЪ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТЪ ХЗРМІ¹.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXV/8.

Orig., hîrtie (29 × 21), trei peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 692, f. 214 v.

1633 (7141) iunie 12.

Mihai mare stolnic, Dumitru mare pitar, Stamate mare agă ș.a. boieri tocmelnici adeverează că ocinile din satul Fundeni, vîndute de Stanciul logofăt, aparțin lui Miho spătar.

† Adecă noi boierii carei ne-au luat Miho spătar și cu Stanciul logofăt, călugăr și cu jupîneasa lui, Anghelina și feciorii lui, anume Gherghe i Udrea den Fundeni, anume: jupan Mihaiu vel stolnic i jupan Dumitru vel pitar i jupan Stamate aga i jupan Bratul biv vel comis i jupan Tudoran sulger i jupan Cîrstian vornic, ne-au luat den divan pre răvașe domnești, dennaintea domnu nostru, Io Mathei Băsărab voevoda, ca să căutăm și să adevărăm cu ale nostre sufletele de ocina Fundenilor, vîndutu-au Stanciul logofătul și cu jupîneasa lui și cu feciorii lui, carei sînt mai sus scriși, vîndut-au tot, den hotarul Dobroeștilor pînă în hotarul Albeștilor au n-au vîndut. Deci noi am judecat cum <am> aflat cu sufleteli nostre și am întrebat ș-alți megiași carii sînt frați pre ocină și sînt den Fundeni. Deci așa-u spus și ei cum au vîndut Stanciul logofăt totă ocina lui den Fundeni, den hotarul Dobroeștilor pînă la hotarul Anbeștilor și cu Grădiștea și nu i-au mai rămas Stanciului logofătul nici ocină în Fundeni, fără numai ce va avea ocină în hotarul Anbeștilor, acéia să ție, iar în hotarul Fundenilor să nu mai aibă treabă nici a trage piră Stanciul logofătul, nici feciorii lui, nici jupîneasa lui, nici nimenea den ruda lui, pîntru că ș-au vîndut totă ocina cită au avut el acolea în Fundeni, den hotarul Dobroeștilor pînă în hotarul Anbeștilor cu Grădiștea.

Așa am aflat și așa mărturisim cu sufleteli nostre și am dat să ție jupan Miho spatar totă ocina cită scrie mai sus și cu tot hotarul, să-i fie moșie ohabnică și feciorilor lui și oricine să va trage den ruda lui tot să aibă a ținé ocina care scrie mai sus. Și am și luat și răvașeli cèle domnești

¹ Am scris eu, Ventilă logofet, luna iunie 12 zile, în anul 7141 <1633>.

den mina Stanciului logofăt și a feciorilor lui de lé-am dat jupînului Miho spatar. Aceasta mărturisim cu sufletei noastre.

Иис мѣстца юнѣ бѣ дѣнн лѣт 7304.

† Crăstiiian clucer.

† Mihai vel stolnic.

† Dumitru vel pitar.

† Tudoran suljer.

† Bratul comis.

<Pe verso:> Cartea boerilor cé au ales partea de moșie în Fundeni lui Miho biv vel spatar.

Bibl. Acad., CXLVII/27.

Orig., hîrtie (30 × 21), șase peceși aplicate.

94

1633 (7141) < iunie > 13.

Tudoran pitar și fiii săi dăruiesc m-rii Cotmeana satul Mogoșești, pe care-l cotropiseră călugării de la m-rea Tutana.

Vă imé otța i sina i svetago duha, aminū. Vă dni blagocestivomu i Hristuliubivomu i gospodinū nașe Io Matei voevod.

Eu robul lui Dumnezeu, Tudoran pitariul, dinpreună cu feciorii miei, anume Ianachie paharnicul i Badea logofăt i Pîrvul logofăt pîn jălanie jăluit-am cătră sfînta și dumnezăiasca mănăstire Codmeana, hram blagoveșteniei Bogorodițe, care iaste supt ascultarea sfîntei mănăstiri Coziia și am cugetat de a mea bunăvoe și am dat sfîntei mănăstiri Codmenii satul Mogoșăștii din gura Argeșului, tot satul și cu tot venitul și cu tot hotarul din cîmp, din pădure, din apă, de preste tot hotarul și cu toți rumâni, ciți sint dintr-acest sat cum l-au fost dat moșii noștri, Staicul logofăt i Dobrișan dvornic i Tudoran stolnic i Vlaicul. Așijderea l-am dat și noi și mărturisim în zapisul nostru cum, cînd au fost acum, în zilele domnului nostru creștinul lu Matei voevod, găsit-am acest sat înpresurat de călugării de la Sfînta Troiță din București și de mănăstirea Tutana și duși rumânii din Mogoșăști toți la Tutana, de au rămas mănăstirea Codmeana fără de rumâni. Deci noi n-am suferit să fim făr de pomană, ci am venit cu părintele igumenul de la Coziia și cu igumenul de la Sfînta Troiță înaintea domnului nostru de am stătut de față de ne-am pîrit pentru satul Mogoșăști și au citit și cărțile cele bătrîne ale mele înaintea domnului nostru și am rămas pre igumen, dinnaintea domnului nostru și au rămas satul Mogoșăști iar pre seama mea cum au fost de moșie încă mai denainte vreme, cînd au fost cursul anilor leat 7034. Iar într-aceia, eu am socotit ca să nu-mi stric pomana moșilor miei și strămoșilor miei, carii scriu mai sus de la sfînta mănăstire din Codmeana, ci m-am scris și eu la sfîntul pomelnic la Coziia

și la Codmeana, unde sînt și moșii scriși și am dat satul Mogoșăști sfintei mănăstiri Codmeana, iar mănăstirea Tutana să nu aibă nici o treabă cu acest sat cu Mogoșăștii, că eu mărturisesc cu acest zapis al meu, cum că n-am dat la Tutana nimic dintr-acest sat, nici moșii miei, ci au dat sfintei mănăstiri Codmeni acest sat ce scrie mai sus, ca să fie moșie ohabnică în veci. Iar cine va strica această pomană a noastră și această întărire de la sfînta mănăstire Codmeana, ori din ruda noastră, ori alți streini, să fie proklet și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să fie cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Și mărturie: jupan Radul Năsturel vel logofăt i Buzinca vel comis i Preda spătariul ot Brîncoveni i Preda, sinū Buzincă i Parascheva slugeri i Udriște logofăt, sinū Radu Năsturel i Udrea logofăt i Andrei spatar Rudeanul i Pirvul Dolofan i Lepădat logofăt. Și pentru credință pusu-ne-am și pecețile, amin.

Pis mēseța iulie 13, leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotmeana nr. 357, f. 67v-68.

Copie; altă copie ibidem, ms. 359, f. 75-76.

După conținut luna este iunie (cf. actul din 11 iulie 1633).

95

1633 (7141) iunie 13.

Voica Mircioaia din Grozești vinde lui Bunea logofăt partea ei de ocină din Lăceni.

† Scris-amu eu Voica Mircioi ot Grozești zapisul miu, ca să fie de mare credință la mina Bunei logofătul, cum să se știe ca am vindut toată partea mea de ocenă cît am avutu de în sat de Lătcéne, însă de ocena care se cheamă Flocească, de preste tot hotarul de în cimpu și de în pădure șe de apă șe de în șezutul satului, dereptu hane gata 800. Și am vindut eu de a mea bunăvoi, fără nece o silă, ca să fie dumnealui moșei în veci neclătetă.

Și cîndu amu vindut fost-a șe mărtorii, unchișul Comanū ot Lătcéne și Cînda ot tam și Cérnat ot tam și Cozma pîrcălabul și Stanciul, brat Péia logofet șe Staico, sinū Trifa sluger și toți sătenei de Lătcé<ni>¹, carii no să scriu. Și pentru credință mi-am pus și pécetea.

Și am scris eu Dobrinu. Pis mēseța iunie 13 dni, leat 7141 <1633>.

Eu Mircioi.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/7.

Orig., hîrtie (30,5 × 20), patru peceți aplicate.

Cu o copie din sec. XIX; altă copie ibidem, ms. 129, f. 51 v.

¹ Omis.

пришел прѣд господства ми ѿ великѣи диван, тѣре ест съпрѣши се за лицѣ със Хриза дворникъ. И сице плакаши се сѣи людѣи, како нѣст биа вечини, ниже зфатилъ свързанѣи Миѡаилъ воевода ѿ Бѡкшани, ниже ималъ ни една неколю за вечинѣи ѡтъ къ нимъ. Бѣ тои господство ми съмъ гледахъ и сѣдихъ по правдо и по законъ, кѣпноже със въснхми чѣститими правителѣи господства ми и далъ съмъ господство ми законъ бѣи мѣгнаши по рѣваше господски, по имѣ: ѡтъ Бѡкшани, Циревѣи и ѡтъ Бѣрвѣлѣи, Мирославѣи и пакъ Мирославъ кронторъ и Нѣкшѣи и ѡтъ Шѣршѣи, Неделѣи и Мѣннилѣи и Бонко, ѡтъ Кодрижѣи, Кодрѣи и Сѡпрѣи и ѡтъ Шѣрословѣи, Параскива ѿ ѡтъ Зѣици, Манѣи и ѡтъ Флорици, Киртопъ. Таже, къда ест биа на дѣнѣи и на сорокъ, ѡни прѣиде прѣдъ господство ми ѿ диванъ съсъ закона заплавно, тѣре естъ закляе како нѣст биа вечини, како нѣст зфатилъ свързанѣи Миѡаилъ воеводъ ѿ Бѡкшани. Таже естъ ѡсталъ Хриза дворникъ и зѣтъ его, Дѡмитрашко вѣистѣар, ѡтъ законъ и ѡтъ сѣжденѣи ѡтъ прѣдъ господства ми ѡтъ диванъ; и дали ѡбѣ рѣваше ни рѣки имъ. И ащеимже извадна нѣкогда нѣкѣи книги или записѣ, да не се вѣрѣетъ и да стоитъ лѣжанѣи.

Сега радѣи дадохъ съмъ и господство ми ѡбѣзиди людѣи и Станѣславъ и Казанъ и Станъ више писани, ѣкоже да сѣтъ змирни и संबодни за вечинѣи ѡни и синови имъ и братѣи имъ ѡтъ къ Хриза дворникъ и ѡтъ къ Дѡмитрашко вѣистѣар, зѣтъ его и ѡтъ къ синови имъ и ѡтъ къ свака порѣденѣи имъ <ѡтъ>¹нихто бантованѣи радѣи вечинѣи да не иматъ въ вѣки и не ѡтъ когождо непотѣкновѣни, по заповѣда господства ми.

Сеже оубо и свидѣтелѣи поставилѣемъ господство ми: жѡпанъ Радѣла Бѣзѣс-
<кѣл>¹ великѣи бѣи Кралевскѣи и жѡпанъ Ъвашко вѣи дворникъ и жѡпанъ Радѣла Настурѣи вѣи логофѣтъ и жѡпанъ Гангорѣи вѣи вѣистѣаръ и жѡпанъ Тѣвдосѣи вѣи спатаръ и жѡпанъ Миѡаилъ вѣи столникъ и жѡпанъ Бѣзинка вѣи комисъ и жѡпанъ Бѣчина вѣи пѣхарникъ и жѡпанъ Костантинъ вѣи постѣлникъ. И испразникъ, жѡпанъ Радѣла вѣи логофѣтъ.

И азъ, Тѣвдоръ граматникъ, братъ малъ Дѡмитрѣи логофѣтъ, намазанъ въ града нашъ рекомѣи Бѡкѣрѣици, мѣсеца юнѣи дѣи дѣни и ѡтъ създанѣи мира даже до сѣга писанѣи ѡтъ ѡдани тѣченѣи лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣма.

† Ъ Матѣи вѣивѣда, милостѣю божѣю господинѣи.

Ъ Матѣю воеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Stancul din Uești cu fiii lui și Cazan cu frații lui și Stan cu frații lui și cu fiii lor, cîtîi Dumnezeu le va da, ca să fie în pace și slobozi de vecinie și ei și fiii lor de către jupan Hriza vornic și de către ginerele său Dumitrașco vistier și de către fiii lor și de către toate rudele lor, de la nimeni turburare să nu aibă pentru vecinie.

Pentru că acești oameni mai sus-ziși Stancul din Uești, el a fost megiaș de moștenire, iar Cazan și cu Stan cu frații lor, ei sînt din Bărbulești de moștenire, toți megiași cu ocinele lor, încă dinainte vreme. Și au tot fost în pace. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod

¹ Loc rupt.

Iliiași, Hriza vornic, fiind atunci mare vornic, el s-a pus în spinarea acestor oameni, ca să-i vecinească cu sila cu puterea lui. Și le-a făcut multă nevoie și a spus că au fost vecinii lui din Bucșani și că i-a apucat legătura lui Mihaiu voievod acolo. Și i-a vecinit cu sila, fără lege și fără judecată.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, acești oameni mai sus-zii văzînd atîta cîtopire pe capul lor de către <Hri>¹ za vornic, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrit de față cu Hriza vornic. Și așa s-au plîns acești oameni, că n-au fost vecini, nici nu i-a apucat legătura lui Mihail voievod în Bucșani, nici n-au avut nici o nevoie de vecinie de către ei.

Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lege 12 megiași pe răvașe domnești, anume: din Bucșani, Știrbul și din Bărbulești, Miroslav și iar Miroslav croitor și Neacșul și din Mirșa, Nedelco și Măniilă și Voico, din Codrișești, Codrea și Oprea și din Iaroslavești, Paraschiva și din Uești, Manea și din Florești, Chirtop. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, ei au venit înaintea domniei mele în divan cu lege deplină, de au jurat că n-au fost vecini, că nu i-a apucat legătura lui Mihail voievod în Bucșani. Astfel a rămas Hriza vornic și ginerele lui, Dumitrașco vistier, de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan; și-au dat amîndouă răvașele la mîinile lor. Iar dacă vor scoate cîndva niscaiva cărți sau zapise, să nu se creadă și să rămînă mincinoase.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus-scriși, lui Stancul și Cazan și Stan, ca să fie în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor și frații lor, de către Hriza vornic și de către Dumitrașco vistier, ginerele lui și de către fiii lor și de către orice rudă a lor, <de la>¹ nimeni tulburare pentru vecinie să nu aibă, în veci și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzes<cul>¹ mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Tudor gramatic, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea noastră numită București, luna iunie 14 zile și de la zidirea lumii pînă la această scriere, de la Adam, cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CV/40.

Orig. perg. (47 × 39), pecete timbrată, căzută.

¹ Loc rupt.

1633 (7141) iunie 15, București.

Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări și slujbe a satului Turcinești al m-rii de la Topolov, jud. Argeș.

† Милостію божію, Іу Матен Басаріе воєвода и господинъ. Дазат господство ми сїе повеленїе господства ми свѣтомъ божественїи монистир зоремаго вт Тополоз, идеже ест храмъ свѣтаго апостола Петра и Павла и втцѣ егумен поп Мелфиседек¹, ca să fie sfintei mănăstiri satul Turcineștii den Topolov, ot sudstvo Argeș, în pace și slobod de biru, de oae seacă, de cal, de bou și de găleata cu fin, de miare cu ceară, de dijmă de stupi, de gorștina de oi, de porci, de vinărici și de toate slujbele și mncăturile cite sînt preste an în țara domnii méle de nemica val să n-aibă, pentru că i-am ertat domnia mea, cum au fost în pace și ertați încă dentii, de cind se-au făcut și se-au zidit această sfintă mănăstire ce scrie mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri întărire, iar domnii méle pomeană și dumnezeeștilor călugări de hrană. Cum au fost întărit răposatul Radul voevod și Alexandrū voevod Iliiaș și Gavriil voevod, într-acela chip și domnia mea, pentru sfinta mănăstire și pentru pomeana celor domni, încă am întărit și am innoit cărțile preste toate, cu această carte a domnii méle de milă și de ertăciune, cum scrie mai sus.

Derept acéia și voi, birari și voi, dijmari, gorștenari, vinăriceri, oiari, găletari, finari și toate slugile domnii méle, oricarii de ce slujbe veți umbla într-acest județ, încă să căutați foarte în pace să lăsați satul Turcineștii de toate, cum scrie mai sus, că cine-i va învălui, mare certare va avea.

Așijderea am pus domnia mea și blăstem: în urma noastră, pre care-le va dăruí domnul Dumnezeu a fi domnu și biruitor, încă-l rog să aibă a întări mi<la>² și această carte a domnii méle pre tocmeală, cum scrie mai sus, iar cine va călca mi<la>² și pomeana domnilor și a d<omn>³ ii méle, să hie trăclet și anatima ot 318 otți eje sut vă Nichii și să hie píriș cu sveti Petru i Pavel și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc. Никако да неѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Дѣмитръ логофѣт оу Бѣсѣрещи, юнїи бѣ дѣни, въ лѣт. хр҃ма².

† Іу Матію воєвода, милостію божію господинъ.

† Іу Матію воєвод <т.р.>

Bibl. Acad., XC/32.

Orig., hirtie (33 × 23,5), pecete timbrată.

¹ . . . mănăstiri numită de la Topolov, unde este hramul sfinților apostoli Petru și Pavel și părintelui egumen popa Melfisedec . . .

² Loc rupt.

³ A scris Dumitru logofăt în București, iunie 15 zile, în anul 7141 <1633>.

1633 (7141) iunie 16.

Episcopul Efrem al Buzăului hirotonisește pe popa Lăudat la Pîrscov, jud. Buzău.

† Милостію Божію прѣвскѣщеннаго архієпископѣ кѣр Ѣфрем Бѣзѣвскѣ комѣ
† Сѣа съставленіа въдахѣм благого въч>инномѣ семѣ прѣзвентере на имѣ
поп Лѣудат, ꙗко ѡт недостонны наши рѣкою сподоблѣша сѣ прѣзвентерскѣ
слажеѣн въ прѣдразуміе, идеже приащит сѣ. Бѣ стверѣженіе, сѣа сътворихѣм,
нѣ по шбичаѣм нашемъ въъбразихѣм и съ свѣтъмъ и своєю рѣкою поп[п]писѣем и
попписавше и свѣдѣлтиасѣ прѣд ѣпискѣпства ми и дѣхѣмник емѣ поп Манѣ и
въдахѣм емѣ мѣсто ѡт сѣа Пърскоѣ, ѡт сѣдство Бѣзѣвскѣ.

Пис мѣсеца юніе сѣ дѣни, лѣт хр҃ма.

† Смереніе ѣпискѣп Ѣфремъ Бѣзѣвскѣ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhiepiscop chir Efrem al Buzăului.

† Am dat această întocmire celui statornic întru cele bune, preotului anume popa Lăudat, ca din mina noastră nevrednică să se învrednicească de slujba preotească, după înțelegerea dinainte, unde s-ar întâmpla. Am făcut aceasta pentru întărire, însă după obiceiul nostru, am alcătuit și cu sfatul și am iscălit cu mina noastră. Și iscălind, a mărturisit înaintea episcopiei noastre și duhovnicul lui, popa Manea.

Și i-am dat lui loc în satul Pîrscov, din județul Buzău.

Scris în luna iunie 16 zile, anul 7141 <1633>.

† Smeritul episcop Efrem de Buzău <т.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/14.

Orig., hirtie (27,5 × 21), pecete aplicată, căzută.

Trad. ibidem, ms. 172, f. 18.

100

1633 (7141) iunie 16, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru al doilea vistier ocină la Birzești, jud. Ilfov.

† Милостію божію, Ѣм Матію воєвода и господинѣ въсое землѣ Оугрро-
влахѣнскоѣ, вѣнк великагѣм и прѣдобрагѣм, стараго, покоинномѣ Ѣм Бѣсърак воєво-
да. Дават господство ми сѣи повѣленіе господства ми почтенномѣ волѣрнѣм го-
сподства ми жѣпан Дѣмитрѣ вторѣи вѣстнар и съ снѣови им, вѣнциже Богѣ
даст, ꙗкоже да моѣ ест ѡчинѣ ѡ Бѣрзеци, ѡт сѣдство Блѣхѣв, али дѣл Пѣгреѣ,
синѣ Бачюлѣ, въсѣх, ѡт пол и ѡт шѣм Ѣ ѡт вод и ѡт виноградѣ, ѡт пѣсѣв-

ди, варе елика се хтит изебрат шт хотар Нзнов лнгофет, али сежени...¹ и шт хотарѡа Славиинѣ, сежени ѿ. И пак да ест Дзмитрѡу вистнгар шчинѡ з Бързещи, али дел Бентилъз въсах, и за дѣдинѡ и за покопеніе, сежени...¹ шт по въсом хотаром, елика се хтит изебрат, понеже ест покѡпил почитенному болѣрин господства ми жѡпан Дзмитрѡ вистнгар сѣи више реченна шчинѡ шт на Негре, синъ Бачюлов, дел его въсах за шчиннѡ и със винограду и шт над Бентилъ и шт синъ его, Бачюл и Бладул, дел им въсах за шчиннѡ със винограду, за...¹ аспри готови, въ дъни Девл воеводе, въ лѣт хзрѡ. И въс дрѣжал Дзмитрѡ вистнгар сѣе шчиннѡ със довромирном.

И потом, къда ест вна съда, въ дъни господства ми, мѣсеца юнѣ ѿ дънь, въ лѣт хзрѡа, а Негре, синъ Бачюлов и синъ Бентилъ, на име Бачюл и Бладул, шни ест дигнѡа прѣх прѣд господства ми и пришла ест тере съпрѣшѡ се за лицз със Дзмитрѡ вистнгар. И сици прѣшѡ шни како им сѣт притеснѡа штѣчнствѣим и метниа нх ест новци със силости его. Въ том, господство ми съм гледал и сѣднѡ по прав и по закон, със въсми чѣститннн правителю господство ми и съм дал господство ми Негре, синъ Бнѡлов и синъ Бентилъз закон еѣ мегѣшаши по рѣваше господски, такоже да закает със дзшам нх, кѣко нѣст нх сѣт продаа шчина им шт Бързещи със винограду за доброволе им, анз им сѣт сътвориа силостъ и възимал нх ест шчинѣ им. Въ том, Негре, синъ Бачюлов и Бачюл и Бладул, синѡ Бентилъз, шни никакоже нѣст се сѣт прифатише шт закон да закает, анз ест шстал шт закон и шт сѣжденіе шт прѣд господство ми.

Его радѣ, дадох съм господство ми почитенномѡ болѣринѡ господства ми жѡпан Дзмитрѡ вистнгар, такоже да мѡ ест шчиннѡ дѣдинѡ з Бързещи и винограду и въ шѡаб синовом и внзком и прѣвнзчетом и не шт когоже непоколебенн, порнзѡо господство ми.

Сеже оубо и сѣдѣтелѣе поставаземъ господство ми: жѡпан Радѡл Бззескѡа кѣл кан Краловскѣи и жѡп и Неашко кѣл дворник и жѡпан Радѡл Нѣстѡрѣл велнкѣи лнгофет и жѡпан Гангорѣ велнкѣи вистнгарю и жѡпан Огдосѣ велнкѣи спѣтрн и жѡпан Мнѡан кѣл стѡлник и жѡпан Бвчина кѣл пѣхарник и жѡпан Бвзника кѣл комѣс и жѡпан Костадин велнкѣи постѣлник. И исправник, Радѡл Нѣстѡрѣл велнкѣи лнгофет.

И написах аз, Първѡа грлматк, въ настѡа граду з Бзззещи, юнѣ ѿ дъни и шт Яданѣ даже до ннѣ, въ сего писаніе <тченіѡ>² лѣтом, лѣт хзрѡа, лѣта господннѣ, хлхлг.

† Іѡ Матѣю воевода, милостію божію господннѡ.

Іѡ Матѣю воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru al doilea vistier și cu fiii lui, cîți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Birzești, din județul Ilfov, însă partea lui Negre, fiul lui Baciul toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vie, de pretutindenî, oricît se va alege din hotarul lui Nan logofăt,

¹ Loc alb.

² Omis.

însă stînjeni . . .¹ și din hotarul Slavinii, stînjeni 8. Și iar să-i fie lui Dumitru vistier ocină în Bîrzești, însă partea lui Ventilă toată și de moștenire și de cumpărătură, stînjeni . . .¹ de peste tot hotarul, cit se va alege, pentru că a cumpărat cinstitul boier al domniei mele jupan Dumitru vistier această mai sus-zisă ocină de la Negre, fiul lui Baciul, partea lui toată de ocină și cu vie și de la Ventilă și de la fiii lui, Baciul și Vladul, partea lor, toată de ocină, cu vie, pentru . . .¹ aspri gata, în zilele lui Leon voievod, în anul 7139. Și a tot stăpinit Dumitru vistier această ocină cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, luna iunie 10 zile, în anul 7141 iar Negre, fiul lui Baciul și fiii lui Ventilă, anume Baciul și Vladul, ei au ridicat piră înaintea domniei mele și au venit de s-au pîrit de față cu Dumitru vistier. Și așa pirau ei că le-a cîtotpit moștenirea și le-a lepădat banii cu sila lui. Întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat și după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Negre, fiul lui Baciul și fiilor lui Ventilă lege, 12 megiași, pe răvașe domnești, ca să jure cu sufletele lor, că n-au vîndut de bunăvoia lor ocina lor cu vie din Bîrzești, ci le-a făcut silă și le-a luat ocinele. Întru aceia, Negre, fiul lui Baciul și Baciul și Vladul, fiii lui Ventilă, ei nicidecum nu s-au apucat de lege să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Dumitru vistier, ca să-i fie ocină dedină în Bîrzești și vie și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Thudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Pirvul gramatic, în cetatea de scaun în București, iunie 16 zile și de la Adam pînă acum la această scriere <cursul>² anilor, anul 7141, anul domnului, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Muz. de Ist. Buc., nr. 35.853.

Orig., hîrtie (42,5 × 22,5), pecete timbrată.

101

1633 (7141) iunie 16, București.

Matei Basarab voievod poruncește lui Ursu căpitan de la Buzău să înapoieze lui Dumitru vistier morile și viile de la Scurtești.

† Мнѡстїю божїю, ѿ Матїи воївода и господїнѡ, внск поконннѡго ѿв Бѣсарѣбѣ воївода. Пншѣт господстѣо мн вѣрном слѣгѣ господстѣа мн Ursu

¹ Loc alb.

² Omis.

căpitanul de la Buzău. După acéia-ți dau în știre domnia mea, pentru că te-am fostu miluit domnia mea cu morilé și cu viilé ale lu Dumitru vistiiariul de la Scurtești. Acum domnia mea m-am milostivit domnia mea, de i-am dat moșiile iar la mîna lui, iar tu ai venit de te-ai plînsu, cum ai avut cheltuială la un zăgas de moară și-l oprești de la moșiile lui.

Dereptu acéia, în vréme ci vei vedea cartea a domnii méle, iar tu să cauți să-i dai moșiile, să fie pre mîna lui și să-l lași în pace, iar pentru rîndul cheltuialei ce ai cheltuit, voi vă veți socoti cum va fi cu direptul, de ți să va înturna cheltuiala, iar pentru căce te lipsești de moșiile lui, iar domnia mea ți-am trimes 5 coți de postav grana. Dici altă val să nu mai aibă nimica, pentru că l-am miluit cu moșiile lui, că-l tremeț domnia mea la Țarigradu, în slujba domnii méle și a țării.

Aceasta-ți ți-am scris. **Инако да нект, по реч господства ми.**

Испрачник, сам реч господства ми.

Писъ Бжквреци, юнѣ сѣ дни, въ лѣтъ хрѣма.

Іу Матію квеквада, милостію божію господинь.

Іу Матію конкода <м.р.>

<Pe verso:> Scurtești, sud. Buzău.

Bibl. Acad., XLII/12.

Orig., hirtie (31 × 21), pecete mică aplicată.

Cu o copie din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

EDIȚII. Grecianu, *Grecii*, p. 46.

102

1633 (7141) iunie 19, București.

Crăciun Papalea și fiii săi Dumitru și Vilcul din Cîrstenești se răscumpără de rumânie de la Dumitru Dudescu vistier și Radu Dudescu logofăt.

† Scris-am eu Crăciun Papalea cu feciorii mie, Dumitru și Vilcul de Cîrstenești, acesta al nostru zapisu, să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru Dudescu vistier și a fii-său Radul logofătul de Dudești, ca să se știe, cîndu au fostu acuma, în zilele dumnu nostru Io Mateiu Băsărab voivod, iar Dumitru Dudescu vistier ne se-au pusu în spinare, ca să né rumânească, zicîndu cum i sintemu rumâni de în Cîrstenești de pre niște ocină ce au avut cumpărătoare de la jupîneasa Chejna, jupîneasa Cernicăi dvornicul.

Deci am mersu de ne-m pîrit de față nainte domnu nostru Io Mateiu voivod, de ne-am plînsu cum n-am fostu rumânu nimenuilea. Deci dumnu nostru ne-au dat légea țării, 12 megiiși, să jurămu cum n-are Dumitru vistier cu noi nici o treabă. Deci noi ne-am socotitu cît vom cheltui cu jurăturii, căzut-am cu rugăciune la Dumitru vistier de ne-am tocmit și ne-au slobozit de rumânie și i-am dat 2 boi și jumătate de plînea de estimpu, cît am avut, și ne-au ertat.

134

Și am făcut tocmeala de bunăvoia noastră, denaintea a mulți boiari și oameni buni mărturie, anume: jupan Sima vtori logofātu i Oprea vel agă i Lupul căpitanul i Costea grămăticul i popa Borcea elisériul i Coman vătahul dărăbanțul și de Cirstinești, Stan logofăt, feciurul lu Sperodon și Mihnea și de Gruzăvești, Ion și de Clanța, Enachie. Acesta mărturisim să se ști și să se grează. Și pentru credința pus-am și pécéte.

Писъ ѿ Бѣкѣреши, мѣсеца юнїи ѿ дѣни, в лѣтѣ хрѣма.

Σίμος λογοθέτης¹.

Oprea vel agă

Lupul căpetan²

Arh. St. Buc., Cotroceni, XC/12.

Orig., hirtie (27 × 21), șase peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 692, f. 44.

103

1633 (7141) iunie 20, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Dumitru Dudescu vistier stăpînirea asupra lui Crăciun Papalea, confiscînd pe seama domniei boii cu care acesta încercase să se răscumpere din rumânie.

† Милостїю божїю, ѿ Матей воєвода и господинѣ, енсѣ поконишамъ ѿ Бѣсърає воєвода. Дават господство ми сїи покленїе господства ми почтѣнномъ волѣннѣ господства ми jupan Dumitru Dudescul vistier, ca să-i fie un rumânu în sat la Cirstienești, anume Crăciun Papalea și cu feciorii lui, Dumitru și Vilcul, de în Cirstienești de la Colintina.

Pântru că acestu om, Crăciun Papalea, ce scrie mai sus, fost-au rumânu Cernicăi vornicului. Deci, cîndu au fostu în zilele lu Alexandru voevoda, feciorul Radului voevodie, după moartea Cernicăi vornicului, iar boiarinul domnii méle Dumitru vistier, el au cumpărat toată partea Cernicăi vornicului de la jupîneasa lui, Chéajna vorniceasa și de la fetele lui, cu rumâni cu tot de în Cirstienești. Și tot i-au ținut cu bună pace.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domnii méle, iar Crăciun Papalea, el au scornit piră și au venit de s-au pîrit de față înaintea domnii méle în divan cu boiarinul domnii méle Dumitru vistier. Și așa pîria Crăciun Papalea cum n-au fostu rumân lu Dumitru Cernicăi vornic, nici lu Dumitru vistier, nici are nimenela treabă cu dînsul.

Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptu și pre léige, cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și am dat domnia mea lu Crăciun Papalea léige 12 meghiiași, să jure cum nu l-au cumpărat Dumitru vistier, nici iaste rumân lu Dumitru vistier. Iar el nici cum nu s-au putut apuca de léige să jure, ce au căzut cu rugăciune la boiarinul domnie méle

¹ Sima logofăt.

² Semnăturile sînt autografe.

Dumitru vistier de să se răscumpere de rumânie și se-au tocmit de i-au dat 2 boi și pline de în cîmpu, cită va avea, jumătate, ca să-l slobozească, să fie un om în pace.

Dereptu acéia, domnia mea văzindu că imblă rumânul cu minciuni și poartă divanul de val, iar domnia mea am luoat boii rumânului prè seama domnii mele și am dat pre Crăciun Papalea să fie iar rumân lu Dumitru vistier, cum au fostu și mai denainte vrème. Și au rămas Crăciun Papalea de lèige și de judecată denaintea domnii mele.

Dereptu acéia, domnia mea am dat cinstitului boiarinului domnii mele, lu Dumitru vistier, ca să-i fie acest rumân, Crăciun Papalea și cu feciorii lui de moșie în veac.

După acéia, iar nu se-au ținut Crăciun de lèige, ci iar au scornit piră, de au căzut cindu am eșit domnia mea la căutare, de am căutat dărăbanții la Grozăveștii de Jos, lingă murilè sfintei Savei, dinpreună cu Radul, feciorul lu Dumitru vistier, ca să scape. Și zicîndu Crăciun cum nu au dat nici un bou lu Dumitru vistier, nici au făcut tocmeală, iar Radul logofăt au scos zăpîsul de la mîna lu Crăciun cu mulți boiari mărturie și cu pecețile lor în zăpîsul, cum au făcut tocmeală, de au fostu dat rumânul acei 2 boi și pline, ca să scape din rumânie, na ime: Oprea vel agă, Lupul căpitanul i Borcea cliseariul, Costea grămăticul și au mărturisit și ei toți naintea dumnii mele și am văzut domnia mea și zăpîsul de față de la mîna lui. Deci domnia mea am dat boiarinului domnii mele, lu Dumitru vistier să-i fie rumân Crăciun Papalea cu feciorii lui și de nimenelea opreală să n-aibă, preste cartea a domnii mele. Инако да нект, по реч господства ми. И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Дѣдатъ логѡфетъ сѡ Бжжѡица, мѡрѡца юнѡе кѡ дѡни, в лѡктъ хъ рма¹
† Ъу Млѡею вѡеѡ вѡдѡ, млѡостѡю бжжѡю гѡспѡдинѡ.
† Ъу Млѡею вѡнеѡдъ <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XC/13.

Orig., hîrtie (29 × 19,5), pecete mică aplicată.

Copie ibidem, ms. 692, f. 44.

104

1633 (7141) iunie 20.

Matei Basarab voievod judecă pricina dintre fiii lui Vlad Rudeanu logofăt pentru satul Circiumari, cumpărat de tatăl lor, hotărînd să fie frați deopotrivă.

† Млѡостѡю бжжѡю, Ъу Млѡтеи Бѡсарѡб вѡеѡѡдѡ и гѡспѡдинѡ. Дѡѡат гѡспѡдствѡ ми сѡю повѡлѡнѡи гѡспѡдствѡ ми feciorilor Vladului logofăt Rudeanul, anume Radul i Vladul, ca să hie volnici cu această carte a domnii mele de să aibă a înpărțire cu frate-său, Andreiu spatar, banii satului Crăcimariul,

¹ A scris lepădat logofet, în București, luna iunie 20 zile, în anul 7141 <1633>.

ughi 800¹, să facă trei părți pre trei frați, pentru că au avut pîră înaintea domnii mele în divan de față și zicea Andrei spatar cum au fost dat pre acest sat Crăcimariul, ughi 400, înaintea și tată-său Vladul logofăt, iar ughi 400.

Deci într-acéia, domnia mea am judecat și le-am dat la mijlocul lor pre cinstitul și prealuminatul părintele nostru vlădica Grigorie mitropolitul i piscup Partenie și pre unchiu-său părintele Teofil Rudeanu și doi boiari mari, anume jupan Gligorie vel vistier i jupan Nedelco vel cliucer, ca să caute și să adevereze fost-au dat Andrei spatar vreun ban au ba. Deci într-acéia acești arhieriei și boiari, ei au aflat cu sufletele lor cum n-au fost dat Andrei spatar nici un ban pre satul Crăcimariul, ce au fost dat tot Vladul logofăt. Și au pus și mărturii: unchiu-său Teofil și văru-său Mitrea și alți mulți boiari și așa au mărturisit și înaintea domnii mele, cum scrie mai sus și-nnaintea acestor arhieriei și boiari.

Iar apoi Andrei spatar au zis cum i-au fost dat socru-său Dumitrașco vistier zestre ughi 200, încă mai denainte de cînd i-au luat fata. Iar acești arhieriei și boiari au judecat cum să jure Dumitrașco vistier la vlădica, cum i-au fost dat acei bani zestre și cum i-au fost dat pre satul Crăcimariul. De va jura, să-și ia Andrei spatar ughi 200 înainte . . .² iar pe cei ughi 600 să facă trei părți, pre frați. Iar Dumitrașco vistier n-au vrut să jure, ci-au rămas satul Cîrciumarii cumpărați tot de Vladul logofăt, pre banii lui. Ce au judecat acei boiari să înparță acéle 800 de galbeni în trei părți, să fie trei frați, cum au lăsat și părintele lor Vladul logofăt. Și am văzut domnia mea și cartea acestor arhieriei, de judecată, cum scrie mai sus.

Derept acéia am dat și domnia mea să înparță banii frățește cum zice mai sus. Инако да нест, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца юнѣ к̄ дѣни, в лѣт ^хзрѣмѣ.

† Іу Матен воевода, милостію божію господинь.

† Іу Матю воевода <т.р.>

<Pe verso:> Carte de rămas pre A<n>dreiu pentru Cîrciumari.

Bibl. Acad., XLII/73.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, căzută.

Cu o copie din sec. XIX.

105

1633 (7141) iunie 21, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Oprea și Ivan ocini și vii, la Vlădești, jud. Vilcea.

† Милостію божію, Іу Матю воевода и господинь вѣсоѣ земля Сгрро-влахійское, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномѣ Іу Бъсърѣв воевода. Дават господство ми сѣи повеленіе господства ми Спрѣв и Іванов вт Блѣдцин,

¹ Cifra este rectificată.

² Loc rupt.

wt cвдство Блѣчи н съ нѣх синовѣи еинцем Богѣ даст, екоже да мѣ ест една виноградѣ wt Блѣдѣци wt по валѣ, със анѣдѣи н със швошѣю н със дома н със коаста, понеже w ест покѣпна Ѡпрѣ н Иван сѣе винограду, еже ест више пис, wt над Митрѣ н wt синовѣи его wt варош wt Рѣмник, за ѿ аспри готови. И ена ест добрѣи людѣи свѣдѣтелѣи, на име :wt Блѣдѣци, Радѣла логофѣтѣла н Нистор н Петриман н Дѣмитрѣ н Андрию н Блѣсан н Радѣла н Ангѣла н Нѣг н Дѣпѣдат н Юга н Иван, синѣ Дѣкѣв.

И пак покѣпна Ѡпрѣ н Иван едни мѣсто ѣ Коаста Тѣрѣзрѣе wt над Ангѣла н wt над Прѣл wt Блѣдѣци, за рѣи аспри готови. И ена ест свѣдѣтелѣи на име: Дѣмитрѣ н Дѣка н Мѣрин н Пѣтрос. И пак покѣпна Ѡпрѣ едни мѣсто ѣ Коаста Тѣрѣзрѣе wt над Етонка Пирѣв,са тѣк аспри готови. И ена ест адѣмѣшари: Нистор н Матѣю н Блѣсан н Етѣнслав н Етонка н поп Тѣнслав¹ н Дѣка. И пак покѣпна Ѡпрѣ едни мѣсто ѣ Колинкѣла Ханѣшов wt над Тѣнслав¹ н wt сѣродницѣх его, за тѣа аспри готови. И ена ест свѣдѣтелѣи поп Тѣнслав¹ н Дѣка. И пак покѣпна Ѡпрѣ една фалче за мѣсто ѣ Колинкѣла Ханѣшов wt над Радѣла, брат Нисторов, за тѣи аспри готови. И ена ест свѣдѣтелѣи: Дѣмитрѣ н Ангѣла н Етонка н Ѡпрѣ н Радѣла кѣпцѣ.

И пак покѣпна Ѡпрѣ н wt над Петрика едни мѣсто подѣкѣ със мѣстом попер Етанов, за рѣ аспри готови.

И пак покѣпна Иван кѣпцѣ н зетом си Ѡпрѣ wt над Дѣка дѣпаконѣла wt Рѣмник едни мѣсто ѣ Блѣдѣци, за рѣа аспри готови. И ена ест тогда адѣмѣшари, на име: wt Блѣдѣци, Радѣла логофѣт н Радѣла кѣпцѣ н вишком си Енишн.

И пак покѣпна Дѣка н Иван едни мѣсто ѣ Коаста Тѣрѣзрѣе wt над Етонка н wt над Мишѣнѣл, за ѿк аспри готови. И ена ест свѣдѣтелѣи: Ѡпрѣ кѣлѣгѣрѣла н Нистор н Борча.

И пак покѣпна Иван н зетом си Ѡпрѣ едни мѣсто ѣ Колинкѣла Ханѣшов, подѣкѣ със мѣстом Етѣнслав Берневокѣла, wt над Дѣка н wt брат его, Прѣвѣла, wt Блѣдѣци, за сѣа аспри готови. И ена ест свѣдѣтелѣи: поп Етѣнслав н Параскиѣла н Блѣсан н Бладѣла н Ѡпрѣ.

И продадошѣ сѣи више речѣиѣ именовани людѣи нѣхни дѣлан за учинѣи више речѣинн шнѣх за нѣхном добро коли, със узнанѣи въсѣм мѣгѣшом wt гор из дол, wt шкѣстѣ мѣсто, wt прѣд господство ми.

Его радѣи дадохъ сѣм господство ми Ѡпрѣи н Иванов екоже да мѣ ест учинѣи н виногради wt ѣ Блѣдѣци със анѣдѣи н със швошѣи дѣдинѣи н въ шѣк синовом н вишком н прѣвѣнчѣетом н не wt коже непокѣленѣи порнѣом господства ми.

Еже оубо н свѣдѣтелѣи поставѣкѣм господство ми жѣпан Радѣла Бѣзѣкѣла ела бан Краловскѣи н жѣпан Ивашко ела дворник н жѣпан Радѣла ела логофѣт н жѣпан Гангорѣи ела вистѣтар н жѣпан Ѡздосѣи ела спатар н жѣпан Мишѣн ела столник н жѣпан Евчина ела чашник н жѣпан Бѣзинка ела колнѣс н жѣпан Костандин ела постѣланк. И исправник Радѣла ела логофѣт.

И начѣрта аз, Пѣрѣла граматик, въ настола градѣ ѣ Бѣзѣрѣци, мѣсеца юнѣи кѣ дѣни н wt Ядама дажѣ до ннѣкѣ въ сѣго писанѣи течѣнѣи лѣтом, лѣт ѣзрма, а wt рождѣства Христова, ѣдѣлѣ.

† Іw Мѣшѣи евѣкѣда, мнѣостѣю божѣю господинѣи.

¹ Aşa în text.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răsposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea și lui Ivan din Vlădești, din județul Vilcea și cu fiii lor, ciți le va da Dumnezeu, ca să le fie o vie la Vlădești de pe vale, cu livadă și cu pomet și cu casă și cu coasta, pentru că au cumpărat Oprea și Ivan această vie, care este mai sus-scrisă, de la Mitrea și de la fiii lui, din oraș din Rîmnîc, pentru 700 aspri gata. Și au fost oameni buni martori, anume: din Vlădești, Radul logofătul și Nistor și Petriman și Dumitru și Andrei și Vilsan și Radul și Anghel și Neag și Lepădat și Iuga și Ivan, fiul lui Luca.

Și iar au cumpărat Oprea și Ivan un loc la Coasta Turburei de la Anghel și de la Pria din Vlădești, pentru 108 aspri gata. Și au fost martori anume: Dumitru și Luca și Mărin și Pătru. Și iar a cumpărat Oprea un loc la Coasta Turburii de la Stoica Pirțea, pentru 320 aspri gata. Și au fost aldămășari: Nistor și Mateiu și Vilsan și Stănislav și Stoica și popa Tănislav și Luca.

Și iar a cumpărat Oprea un loc la Colnicul lui Hanăș de la Tănislav și de la rudele lui, pentru 330 aspri gata. Și au fost martori: popa Tănislav și Luca. Și iar a cumpărat Oprea o falce de loc la Colnicul lui Hanăș de la Radul, fratele lui Nistor, pentru 310 aspri gata. Și au fost martori: Dumitru și Anghel și Stoica și Oprea și Radul neguțătorul.

Și iar a cumpărat Oprea și de la Petrica un loc alături cu locul popii Stan, pentru 100 aspri gata.

Și iar a cumpărat Ivan neguțătorul și ginerele său Oprea de la Duca diaconul din Rîmnîc un loc la Vlădești, pentru 160 aspri gata. Și au fost atunci aldămășari, anume: din Vlădești Radul logofăt și Radul neguțătorul și nepotul său Simion.

Și iar a cumpărat Luca și Ivan un loc la Coasta Turburei de la Stoica și de la Mihăilă pentru 420 aspri gata. Și au fost martori: Oprea călugărul și Nistor și Borcea.

Și iar au cumpărat Ivan și ginerele său Oprea un loc la Colnicul lui Hanăș, alături cu locul lui Stănislav Berivoescul, de la Duca și de la fratele lui, Pîrvul din Vlădești, pentru 230 aspri gata. Și au fost martori: popa Stănislav și Paraschiva și Vilsan și Vladul și Oprea.

Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni părțile lor de ocină mai sus-zise, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului, dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Oprea și lui Ivan, ca să le fie ocinile și viile din Vlădești, cu livezi și cu pomet, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Vucina mare ceașnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am însemnat eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna iunie 21 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voevod, din mila Dumnezeu, domn.

Arh. St. Rîmnicu — Vîlcea, XI/1.

Orig., perg. (35 × 44,5), pecete timbrată.

EDIȚII. Trad. Bălașa, *Un hrisov*, p. 221—222. Extras dezvoltat. Bulat, *Acte domnești*, p. 21—22.

106

1633 (7141) iunie 23.

Mănilă, fiul lui Neagu din Lotru, închină părțile lui de moșie din Brezoi și Văsălat m-rii Cozia.

În zilele blagocestivului și de Dumnezeu iubitoriu Io Matei voivod și domnu. Vă ime oța i sina i svetago duha, amin.

Scris-am eu robul lui Dumnezeu, Mănilă din sat din Brezoi, feciorul lui Neagul din Lotru, cum să știe că am închinat partea de moșia mea din sat din Brezoiu toată, de preste tot hotarul și din Văsălat, cit să va alége partea mea, toată, din cîmpu, din pădure, din apă, din uscat, din munte. Și am scris la pomenic 4 nume: Neaguș, Dobra, Mănilă, Stana.

Și o am dat dă a mea bunăvoe sfintei mănăstiri Cozii în zioa de sfintul praznic, a doao zi, luni¹, în al treilea ceas din zi. [Și mărturie]. Și pre zăpisul meu să facă și carte domnească.

Și-au fost la această tocmeală <și mărturie>: egumenul Vasilie dă la Bistrița i egumenul dă la Sadova i Nica i Stănislav i Iane i Androne și au fost părintele egumen Dionisie eromonah de la Coziia și duhovnicul Teofil, moșul Zahariia, Gheorghie duhovnicul și popa Jipa ot Călimănești și popa Stoica i popa Gostea i Opriș i Șarbu i Preda i Zahariia i Vladul Jorsu i Dumitru i Stănilă, toți au fost la această tocmeală.

Iar cine va sparge această tocmeală a noastră să fie afurisit și procleșit de Iisus Hristos și de 318 oțiși și să să judece cu Iuda și cu Ariia, măcar fecior sau nepot sau fie ce rudă, de să va afla să spargă această [această] tocmeală a lui Mănilă și a noastră a tuturor.

Pis méseța iunie 23 dni, leat 7141 <1633>.

Eu Mănilă.

Nica martur.

Eu Vasilie eromonah egumen ot Bistriță.

Eu Stănislav martur.

---

¹ Sărbătoarea hramului a căzut în anul 1633 la data de 10 iunie.

Egumenul dă la Sadova.
Andronie martur.
Iane martur.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Cozia, nr. 712, f. 289 v. 290.
Copie.

107

1633 (7141) iunie 25, București.

Grăjdana, jupîneasa lui Leca spătar, eliberează din rumânie pe sătenii din Cerbureni, jud. Argeș.

† Adecă eu jupîneasa Grajdana spătăreasa, jupîneasa a răposatului Lecăi spatar ot Leurdeni, scris-am acesta al meu zapis, să hie de mare credință la mîna tuturor sătênilor ot Cerbureni, ot sudstvo Argeș, cum să să știe că ne-au fost rumâni mai denainte vrême. Iar cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Io Matei voevod, vnuc pocoinago Io Basarab voevod, am cugetat întru inema mea pentru Dumnezeu și pentru sufletul răposatului Lecăi spatar și pentru sufletul meu, de i-am slobozit, de a mea bunăvoe, de se-au scumpărat de rumânie, drept ughi 100, ca să hie în pace de rumânie ei și feciorii lor și nepoții lor și strenepoții lor și cu toate moșiile lor den Cerbureni, de preste tot hotarul de cătră mine și de cătră nepoții miei și de cătră nepoții Lecăi spatar și de cătră toată ruda lui, de nimênili bîntuială să n-aibă în veac. Pentru că acest sat Cerburenii fostu mi i-au <lă>¹-sat Leca spatar, ca să mă hrănească pînă la moartea mea, iar după moartea mea să hie ertați de rumânie.

Iar cînd au fost acum, eu m-am tocmit cu ei de bunăvoe, de mi-au dat acești bani carii scriu mai sus, și i-am ertat, să hie în pace de rumânie, <c>¹um iaste mai sus scris, pentru că am pus și blăstem: carele se va ispiti a sparge această pomeană a noastră să hie trăclet și afurisit ot 318 otîți eje sut vă Nechie.

Că am pus și mărturie, anume: jupan Mitrea pitar i Mavrodin vornic ot Mănești i Andrei dvornic ot Șainești i Toader dvornic ot Popești i Badea logofăt ot Argeș i, părintele egumen Grigorie ot sveata monastir Argeș i jupan Defta i Pătru i Ghioca neguțătorii i Dumitru sluga noastră.

Aceasta am scris și pentru credința mi-am pus și pecetea mea mai jos.

Пис оу Бжкврщїї, мѣсеца юнїа кѣ дьни, в лѣт хѣрмѣ.

Eu jupîneasa Grajdana

Eu Mavrodin vornic

Mitre pitar

Toaderu vornic

Andreiu vornic

Badea logofăt²

Bibl. Acad. CXXXIII/3.

Orig., hirtie (33 × 23), șase peceti aplicate.

O fotocopie, ibidem, Fotografii, XXXIII/116.

¹ Loc rupt.

² Toate semnăturile sînt autografe.

< Înainte de 1633 iunie 26 >.

Nan și Buda cu fiii lor vînd lui Badea și lui Cîrstea negustori din Brăila ocină în Iasul.

† Eu mărturisesc eu Nan, fratele Budei și eu și cu Buda cu ficioarii mei, Mihăilă și cu Fătul, er fecior al meu și cu fămee me Iona și cu toată casa me și cu totă podrujie me, cum am vîndut parte de ocină de la Esul, Badei și Cîrstei neguțatorii de Brăila, parte deriptu 5 ughi.

Și mărturie este într-acest zăpis Gherghe croitor și Chiriță cupeș și Opre croitor și Mahaiu Cuciuș și Vlad croitor și Simion, că să li fie lor ocina neclătinat, feciorilor și nepoților și strănăpoților, c-am vîndut de bună voia noastră. Și mărturisim noi cu acești boeri cu toți cum este așa.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LVIII/2.

Orig., hirtie (14,5 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

Copie ibidem, ms. 173, f. 505; alte copii la Bibl. Acad., CXXVI/31.

Dat ca anterior actului din 1633 iunie 26.

1633 (7141) iunie 26, București.

Matei Basarab voievod întărește prietenului său Badea negustorul din Brăila ocini în Iasul, jud. Brăila.

† Многостією божією, Іу Матією воєвода и господи́нъ въсон земли Уггеро-владхїнскоє, вѣнѣк великаго и прѣдобраго, стараго, покойномъ Іу Бѣсърабѣ воєвода. Дават господство ми сїю повелѣніе господство ми приятелю господство ми жѣпан Бадѣк кѣпцѣ вт Бранлѣ и със синови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да му ест вчиннѣ с Іѣсѣл, вт сѣдство Бранла или дел Стонкѣв Хилѣнѣл въсѣхъ, вт посл о и вт посевдї, вѣре елика се хтѣт извратн вт глав до глав, по старе хотаре и велѣси пчуже ест покѣпна Бадѣк кѣпцѣ сїл вчиннѣ вт над Стонка Филѣнѣл и вт синови его вт Іѣсѣл, за хї аспри готовн. И пак покѣпна Бадѣк кѣпцѣ вчиннѣ с Іѣсѣл вт над Стонка Гелюла дел его въсѣхъ вт посевдѣ, елика се хтѣт извратн, за хї аспри готовн. И пак покѣпна Бадѣк вт Брѣилѣ вт над Рѣскѣ вт Іѣсѣл дел емѣ въсѣхъ, елика се хтѣт извратї, за хї аспри готовн. И пак покѣпна жѣпан Бадѣк кѣпцѣ вчиннѣ с Іѣсѣл вт над Нан, брат Бѣдѣк и вт синови его, Мнхѣлѣ и Фѣтѣл, дело им въсѣхъ вт по въс мѣстом елика се хтѣт извратї, за хї аспри готовн и със запис вт рѣкамн нх и със свѣдѣтелїи, по нме: вт Брѣилѣ, Герге кронтор и Кирицѣ кѣпцѣ и Ѡпрѣ кронторюла и Мнхѣю Кѣчюк и Елад и Гнмїишн и вт Браци, Стан вѣтѣл.

И пак да ест жѣпан Бадѣк вт Брѣилѣ вчиннѣ с Іѣсѣл, вѣбаче дело поп Драгниѣ что ест вна нмад вн за покѣпнїе вт жѣпанница Мнхѣнѣ и вт жѣпанница

Шарѣнка кълѣгърица, дъщеря Шихалчек банга, лан дел шѣрѣм си Бланкѣлов и Филипѣв и Балек, братѣи пападѣк Борен, вѣсаѣ учина банка се хтит изврат шт над прочѣи брати за учинѣ шт през вѣсом хотаром, шт хотар до хотар.

И хотарѣк и вѣлѣси учиник шт Шѣла ижеже да се знает шт през вѣсаѣ учина иже ест више писана вѣ сѣм книг: шт Шѣезѣ, по дрѣмѣл Брѣналек, дорн ѣ Горганѣла Оутѣрѣи и шт тѣла, шт Штѣрѣ, по хотарѣла Шрѣцилор, дорн ѣ Горганѣла Дрѣгънчек и шт тѣдѣже шт Горганѣла Дрѣгънчек, подла сѣс Комънѣциѣи дорн ѣ дрѣмѣла Тѣтарѣлов, лѣѣи по дрѣм, дорн ѣ Горганѣла Гекѣ и пак по дрѣм дорн ѣ Шика Шпини и дорн ѣ Калчюл и шт тѣла, шт Калчюл, дорн ѣ Гор. анѣ Лат и дорн ѣ хотарѣла Шѣдик, дорн ѣ дрѣмѣла Брѣналек и шт тѣдѣже дорн пак ѣ Калчо. Понеже ест покѣпна Бадѣ шт Бранлѣ сѣм учинѣ шт над Драгне, вѣнк за син попѣн Драгнеѣ шт Шѣда, за хѣѣ аспри готови. И продадоше сѣи више речени именитѣ людѣи ниѣне дѣлн за учинѣ шт село шт Шѣла, шни за ниѣном добро волю и сѣс узнанѣи вѣсѣм мѣгѣшом шт гор нѣ дол и шт шкрѣстниѣи мѣстом и шт прѣд господѣто ми.

И вѣни сѣт тогда на штрѣиѣи ни мноши добри людѣи свѣдѣтелѣи, на ниѣ: шт Бозѣгани, Штанчюл катаѣ и шт Липѣл, Блад и шт трѣг шт Бѣзѣс, Драгомир, синѣ поп Шноѣв и шт Шѣрѣчинѣни, вѣл Гаѣа и Гаѣа Бѣнѣгѣла и шт Шѣла, Барѣга и шт Шрѣциѣи, Шпрѣ Гѣмѣла, брат Штанѣв катаѣ и мноши людѣи которѣи не сѣт писани здѣ вѣ книгѣ сѣи.

Сѣго радѣ, дадох сѣм господѣто ми прѣшатѣлю господѣта ми жѣпан Бадѣк шт Брѣналѣ, икоже да мѣ ест учинѣ дѣдѣнѣ и вѣ шѣк сѣиномѣ и вѣнском и прѣвѣнѣчѣдом и не шт кожеждѣ непоколѣбѣм, поризѣно господѣто ми.

Гѣже оѣво и свѣдѣтелѣи поставѣлѣюм господѣто ми: жѣпан Радѣла Бѣзѣкѣла вѣл бан Кралѣкѣциѣи и жѣпан Шѣашко вѣл дворник и жѣпан Радѣла Настѣрѣл вѣл лѣгофѣт и жѣпан Гангорѣи вѣл вѣстѣтар и жѣпан Тѣдѣсѣи вѣл спатар и жѣпан Шихѣю вѣл столник и жѣпан Бѣзѣникѣи вѣл колѣис и жѣпан Бѣчинѣа вѣл пѣхарник и жѣпан Костандѣн вѣланѣкиѣи постѣланиѣк. И исправник, Радѣла Настѣрѣл вѣланѣкиѣи лѣгофѣт.

И написѣх аз, Липѣдат лѣгофѣт, вѣл нѣстол граду глаголаѣми Бѣкѣрѣциѣи, мѣсѣца юѣи кѣс дѣни и шт Шѣама до ниѣнѣшнѣла, шт сѣзданѣм мира даже вѣ сѣго писанѣи, текѣшомѣ лѣтом вѣ лѣт хѣрѣла, а шт рождѣства Христоѣо, хѣлѣг.

† Іw Шѣвѣю вѣвѣвѣда, милѣстѣю божѣю господнѣнѣ.

Іw Шѣтиѣю вѣвѣвѣд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungorovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele prietenului domniei mele jupan Badea negustorul din Brăila și cu fiii săi, ciți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Iasul, din județul Brăila, însă partea lui Stoica Hileanul toată, din cîmp și de pretutîndeni, oricît se va alege din cap pînă în cap, pe vechile hotare și semne, pentru că a cumpărat Badea negustorul această ocină de la Iasul de la Stoica Fileanul și de la fiul său, pentru 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Badea negustorul ocină în Iasul de la Stoica Gheloiul partea lui toată, de pretutîndeni, oricît se va alege, pentru 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Badea din Brăila de la Rusea din Iasul partea lui toată, cît se va alege, pentru 1000 aspri gata.

Și iar a cumpărat jupan Badea negustorul ocină în Iasul de la Nan, fratele lui Budea și de la fiii lui, Mihăilă și Fătul, partea lor toată, de peste

tot locul, cît se va alege, pentru 1000 aspri gata, și cu zapis de la mîinile lor și cu martori, anume: din Brăila, Gherghe croitor și Chiriță negustor și Oprea croitorul și Mihaiu Cuciuc și Vlad și Simion și din Urlești, Stan vătah.

Și iar să-i fie jupanului Badea din Brăila ocină în Iasul, însă partea popei Dragnea, ce au avut ei de cumpăratură de la jupanița Mihna și de la jupanița Mariica călugărița, fiicele lui Mihalcea banul, însă partea cumnaților săi, Vlaicul și Filip și Balea, frații preotesei Sora, toată ocina, cît se va alege de la alți frați de ocină de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar.

Și hotarele și semnele ocinei din Iasul încă să se știe de peste toată ocina, care este mai sus-scrisă, în această carte: de la Miezu pe drumul Brăilei pînă în Gorganul Uturii și de aici, de la Utură, pe hotarul Orleștilor, pînă în Gorganul lui Drăghici și de aici, de la Gorganul lui Drăghici, alături de Comănești, pînă în drumul Tătarului, apoi pe drum pînă în Gorganul Sec și iar pe drum pînă în Ianca Spinii și pînă în Calciul și de aici, de la Calciul, pînă în Gorganul Lat și pînă în hotarul Ezdei, pînă în drumul Brăilei și de aici iar pînă în Calcio. Pentru că a cumpărat Badea din Brăila această ocină de la Dragnea, nepotul de fiu al popei Dragnea din Ezda, pentru 1500 aspri gata. Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni părțile lor de ocină din sat din Iasul, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: din Boziiani, Stanciul vătaf și din Lipiia, Vlad și din tîrg din Buzău, Dragomir, fiul popei Ion și din Mărăcineni, Sava cel mare și Sava Benghiul și din Iasul, Barbul și din Orlești, Oprea Ghemul, fratele lui Stan vătaf și mulți oameni care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea prietenului domniei mele jupan Badea din Brăila, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită București, luna iunie 26 zile, și de la Adam pînă acum, de la zidirea lumii pînă la această scriere, cursul anilor, în anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LVIII/4.

Orig., perg. (33,5 × 53), pecete timbrată.

Copie ibidem, LVIII/5 și în ms. 173, f. 504; altă copie la Bibl. Acad., CXXVI/29.

EDIȚII. Trad. și facs. Perianu, *Un negustor brăilean*, p. 348—349.

1633 (7141) iunie 28, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Bistrița vinăriciul domnesc de la Ocnele Mari.

† Милостію божію, Іу Матіи Басараб коєвода и господинѣ. Дават господство ми сѣ повѣлѣніи господства ми свѣтѣмъ божіестенніи монастыр зоемаго Бистрица, храмъ спеніе Богородице и шцъ егумен Баснаѣ¹ ca să fie sfintele mănăstiri vinăriciul de la Ocna cea Mare partea domnească toată, cită se va alége, den Licura pînă în Valea Băii și în sus la braniște pre vale despre hotarul Vlădeștilor, pentru că acest vinărici partea domnească de la Ocna cea Mare fost-au dat și miluit în sfinta mănăstire Bistrița de răposății moșii și stremoșii domnii mele și de alți domni creștini și întărit cu hrisoave pentru pomeana, iar de la o seamă de vrēme încoaci, l-au înpresurat cei domni striini și au călcat mila și pomeana domnilor.

Derept acēia, dărūind milostivul Dumnezeu pre domnia mea cu domnia la moșia moșilor domnii mele, iar domnia mea văzind sfinta mănăstire rămasă den toate și scăzută, m-am milostivit de o am miluit cu acest vinărici pre unde citescu hotarāle, ca să fie sfintei mănăstiri întărire și de hrană, iar domnii mele și răposăților ctitori pomeană în vėci.

Derept acēia și voi, vinăricēilor, carii veți hi în județul Vilcea în vrēme ci veți vedea această carte a domnii mele, iar voi înncă să căutați foarte în pace să aveți a lăsa acest vinărici, partea domnească, cum scrie mai sus. Iar cine se va ispiți a face într-alt chip, mare certare va avea de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Дѣмитръ лугѣфетъ в Бѣкѣрѣци, мѣсеца юнїе кѣ дѣни, в лѣтъ 7141².

† Іу Матію коєвода, милостію божію господинѣ.

Іу Матію коєвод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXIII/284.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,5), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 192, f. 29 v- 30 și 713, f. 835.

1633 (7141) iulie 1.

Stanca Gogoiasa și cu fiica ei Marena vînd lui Bunea logofăt ocină în Lăceni.

† Scris-am eu Stanca Gogoiasa șe cu fie-mea Marena ot Lătcéne, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare cridență la mîna Bunei logofătul, cum să

¹ ... mănăstiri numită Bistrița, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Vasilie.

² A scris Dumitru logofet în București, luna iunie 28 zile, în anul 7141 <1633>.

se știe ca-am vindutu toată partea noastră de ocenă, cită amu avut în sat în Lătcéne, însă de ocina caré se chiamă Flocească, de priste tot hotarul, de în cîmpu șe de în pădure șe de apă șe de în șezutul satului, deriptu bane gata 800. Și am vindut de a noastră bunăvoii, fără de nece o silă, ca să fie dumnelui moșeii în veacu neclățet.

Șe cîndu am vindut fust-au șe mărturii: Crăciunu armaș ot Lătcéne șe Radul stegarul ot Mirzănești șe Stanciul Trățescul și alte mărtorei multe de în sat.

Șe am scris eu Dobrin. Aceasta scrim și mărturisim cu al nostru zapis. Și fără rumâni. Pis méseța iulie 1 dni, v leat 7141 <1633>.

Și Carage.

Eu Stanca.

Eu Stanciul Truțesicul.

Eu Radul stegarul.

Eu Caragi.

Eu Crăciun armaș.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/8.

Orig., hirtie (30 × 21), trei peceși aplicate.

Cu o copie din sec. XIX; altă copie ibidem, ms. 129, f. 51 v.

112

1633 (7141) iulie 3, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Cozia ocină la Brezoi.

† Милостію божією, Їу Матею воєвод и господинъ вьсон землє Оугро-клатхїскон, вндк велнкаго и прѣдобраго, поконнаго Їу Бѣсъраба воєвод. Дават гос-подство ми сїе повелѣніє господства ми свѣтому и божественна монастырє нари-цаемаго Козїа, идеже ест храм пресвѣтѣмъ живоначальнымъ несоліанїа и нераз-делымымъ тронца и шцѣз егълаен Дишнисїе и вѣскѣм братїам, иже живущи вѣ шентѣа иже вше речѣн, пакѣ да ест свѣтому монастырє Козїа шчинъ в село в Брезон, аан деа Мѣннаѣз, синѣ Нѣгѣш вт Брезон вѣсаѣ, вт по вѣсе хотарѣа и вт рѣкѣ Бѣсъа тѣк, колко се хтит изерат вт полю и вт шѣм и вт вод и вт сѣх и вт панин и вт посѣс<ди>, ври еанкї се хтит изерати деа Мѣннаѣк вѣсаѣ, пѣже ест пошѣа Мѣннаѣ вѣ свѣтамъ монастырє иже вше пис, тѣре ест поклонна деа его вї шчинъ иже вше пис свѣтому божественна мон-стырѣ Козїа, рїди дѣша его и а родитѣа его. И писѣа ест на свѣтѣю жьртѣвнѣк дїмѣ: Нѣгѣш и Добрѣ и Мѣннаѣ и Стїа, пакѣ да ест ем полїен недокончала вѣ вѣки.

И вндѣхомъ господство ми и в:писѣа Мѣннаѣк на рѣк шцѣз егъменї Дїв-нисїе и а вѣс събор вт свѣтї монастырє Козїа, сътворна със велнокѣ клетѣз и със многи иннокї и свѣщннѣкї и люди добри свѣдетѣаи, по нїе: егъмена Касї-лїа вт Бнстрїцѣ и егъмена . . .¹ вт Садова и Нїка и Стѣнїслав и Шню и Ин-дронїе и егъмена Дївнїсїе вт Козїа и дѣховнїкѣа Оѣвѣна и ст[р]ар Зѣхарїе Си-нагогскї и дѣховнїкѣа Геургїе и попї Жїпа вт Кѣлимѣнѣштї и поп Стѣнка и поп Гостѣк и Стїрїш и Шѣрѣа и Зѣхарїе и Владѣа Жорзѣв и Дѣмитрѣ Стѣннѣчѣв и прочїе чѣловѣкї свѣдѣтѣаїе, иже нѣ сѣт писани здѣ.

¹ Loc alb.

И постълена ест сам Дънналъ¹ клетвѣ яко, по трагъ его, кое челоуѣкъ шт съ-
родникъ его хожи се покъснѣти раздрати или исхъбѣти сѣе емѣ поданїе и полкѣнъ
нже ест више писъ того челоуѣкъ да ест трѣкает и афѣрсан шт тиу свѣти штци
нже сѣт въ Никен въ вѣки. И поклонна ест Мънналъ сѣе више реченъ шчинъ свѣта
монастире Козѣа понеделникъ, втораго день шт по празникъ свѣта тронце, въ на
третаго часъ шт день, шни за шногъ доброволю, безъ ни една силаст и със знанїе
въсемъ инскимъ и добримъ людемъ шт горъ изъ деса и шт кръсто мѣсто и шт предъ
господствѣ ми.

Сего радн, дадохъ съамъ господство ми свѣтому, божественна монастыр Козѣа
и егѣмѣна Диннисѣе и въсемъ съворомъ, якоже да ест свѣта монастыр сѣе
више реченъ шчинъ шт Брѣвое и шт рѣкъ Бъсълатов, дела Мънналъ въса, еже
више писъ, въ зкрѣпанїе а божественны ински въ пицъ и въ шстравѣ, а Мънналъ
въспомнванїе въ вѣки и не шт когоже непоколѣбимо, по заповѣдъ господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтелѣе поставѣемъ господство ми: жупан Радѣа вѣанкїн
ванъ Брѣлевски, жупан Нѣашко вѣа дворникъ и жупан Радѣа вѣа логофѣт и жупан
Григорїе вѣа вистїпар и жупан Шивдосѣе вѣа спатар и Шинхан вѣа стѣаникъ и жупан
Бугчина вѣа пѣхарникъ и жупан Костандин вѣа постѣаникъ. И исправникъ, Радѣа вѣа
логофѣт.

И начертахъ азъ, Радѣа, въ градъ Бѣкѣрецинъ, мѣсеца юлїе 7 дъни и шт Ядана
даже до сего писанїе, въ лѣтъ хърма шт създанїа, и шт рождество Христова,
хъѣлг.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului, Io Bășarab voie-
vod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieș-
tii mănăstiri numită Cozia, unde este hramul prea sfinta de viață începă-
toare, nedesfăcutei și nedespărțitei troițe și părintelui egumen Dionisie și
tuturor fraților, care trăiesc în locașul ce s-a spus mai sus, ca să-i fie sfintei
mănăstiri Cozia ocină în sat în Brezoi, însă partea lui Mănilă, fiul lui Neaguș
din Brezoi, toată, de peste tot hotarul și din riul Văsălatului, cit se va alege
din cîmp și din pădure și din apă și din uscat și din munte și de pretutindeni,
oricît se va alege partea lui Mănilă, toată, pentru că s-a dus Mănilă la sfinta
mănăstire, care este mai sus-scrisă, de și-a închinat partea sa de ocină, care
s-a scris mai sus, sfintei dumnezeieștii mănăstiri Cozia, pentru sufletul
lui și al părinților lui.

Și a scris la sfintul jertfelnic patru nume: Neaguș și Dobra și Mănilă
și Stana, ca să le fie nesfirșită pomenire în veci.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul lui Mănilă la mina părintelui egumen
Dionisie și a întregului sobor de la sfinta mănăstire Cozia făcut cu mare
blestem și cu mulți călugări și preoți și oameni buni martori, anume: egume-
nul Vasilie de la Bistrița și egumenul...² de la Sadova și Nica și Stănislav și
Ianiu și Andronie și egumenul Dionisie de la Cozia și duhovnicul Teofil și
Zaharia cel bătrîn de la Snagov și duhovnicul Gheorghie și popa Jipa din
Călimănești și popa Stoica și popa Gostea și Opriș și Șărbul și Zaharia și

¹ În loc de: Мънналъ.

² Loc alb.

Vladul al lui Jorzu și Dumitru al lui Stanciu și alți oameni martori, care nu sînt scriși aici.

Și a pus însuși Dănilă¹ blestem ca pe urma lui, care om din neamul lui va încerca să rupă sau să strice această danie și pomană, care s-a scris mai sus, acel om să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia, în veci. Și a închinat Mănilă această ocină mai sus-zisă sfintei mănăstiri Cozia, luni, a doua zi după praznicul sfintei troițe, în ceasul al treilea din zi, el de bunăvoia lui, fără de nici o silă și cu știrea tuturor călugărilor și a oamenilor buni din sus, din jos și din prejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Cozia și egumenului Dionisie și întregului sobor, ca să-i fie sfintei mănăstiri această ocină mai sus-zisă din Brezoi și din riul Văsălatului, toată partea lui Mănilă, care s-a scris mai sus, de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar lui Mănilă pomenire în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul, mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Grigorie mare vistier și jupan Theodosie mare spătar și Mihai mare stolnic și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Radul, în cetatea București, luna iulie 3 zile și de la Adam pînă la această scriere, în anul 7141 de la zidire și de la nașterea lui Hristos, 1633.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 362.

Copie.

113

1633 (7141) iulie 3, București.

Matei Basarab voievod eliberează după judecată pe sătenii rumâniți din Dobricenii Măglași, jud. Vilcea, nescosi de la maglă de Chisar Rudeanu paharnic.

† Милостїю божїю, Іу Матию воєвода и господинъ вѣсон земле Уггрово-кладѣнскоє, вѣск великаго и прѣдобраго, покѣнннomo, стараго Іу Бѣсѣрлѣвѣ воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїю господство ми шемзи людїе wt село wt Добричѣнїи Мѣглаши, wt сѣдство Блѣчкѣ, ни нмѣ Стан със синови си и Ѡпрнш със синови си и Кицла със братїям си и Грозав със синови си и Стѣннславу със синови си и Фрѣцнлѣ Скѣнткѣ със синови си и Ѡпрк Перїятла със синови си и Тома със синови си и Стоика и Житкѣ и Луцла и Тѣла и Стан и Радѣла Блѣк със синови нѣх и със прочїе брати зї вччнн, что хожет имѣти и съ ннѣх синови, елицѣм Божѣ припѣстит, такоже дї сѣт им вччнн ѣ село ѣ Добричѣнїи Мѣглаши,

¹ În loc de „Mănilă”.

дан тѣчюю нѣхне дѣли за шчинз шт полю и шт шзма и шт вод и със виноградѣе и шт сѣданише сѣлоз, шт посевдѣ, вѣре еанка се хтет избрати шт по вѣсом хотаром, по стае хотаре и велѣсе. И да ест шт сѣда напред <процени>¹за веченіе шт къ Кисар пѣхарник Рѣдѣнѣа, синѣ Киркѣе комис, шт село шт Рѣда и шт къ синѣви его и шт къ сѣакаѣ съродницеѣ его, за нѣхто бѣтованіе да не имѣт, ниже шни, ниже синови им.

Пожеже село Добричѣнѣи били сѣт вѣс людѣе кнѣси със шчине им, ешеже шт прѣжде вѣрѣме, шт при дѣнѣе прочѣем стари господари. Я потом, къда ест биа вѣ дѣнѣе поконномѣ Миѣаила воевод, вѣ лѣт хѣрг, сѣи више речени именовани людѣе шт Добричѣнѣи Шѣглаши, шни се сѣт биа штакмиа със Кирка комис, штцз Кисаров пѣхарник, за добро волѣ им, тере сѣт вѣзимала арѣвнѣ шт Кирка комис, зги р̄ и да нѣ <и>звѣадит и шт на магле шт Велика Ѣкне, и потом да бити емз вечини със синови им и със шчинѣ със вѣс. <Т>аже къда ест биа послѣх, а Кирка комис, шн нѣст нѣ ест извѣадит шт магле, анз дрѣжал нѣ ест вечинѣи, тѣчюю сице къ силост, радѣ та арѣвнѣ.

Я потом, къда ест биа сѣда, вѣ дѣнѣе господство ми, по смрѣти Киркѣе комис, а сѣи сѣлѣни шт село шт Добричѣнѣи Шѣглаши, котѣри сѣт по рѣдз више речени, Стан и Ѣприш и Кицѣа и Грозак и Стѣниславѣз и Фрѣцилѣ Ѣкѣнтѣе и Ѣпрѣ Перѣлтѣа и Тома със четом нѣх, шни ест дигнѣа пренѣе и пришѣа ест тере сѣпрѣше се за лицз прѣд господство ми със Кисар пѣхарник Рѣдѣнѣа, синѣ Киркѣе комис. И сице прѣше шни з диван како им сѣт биа зстроѣнѣа да извѣадит шт магле и нѣст нѣх ест извѣадил. Таже вѣ том, господство ми сѣм гледал и сѣднѣ по правдз и по закон, със вѣснѣми честитими правитѣлиѣи господство ми и дадох сѣм господство ми сѣлов Добричѣнѣи закон ѣї мѣгѣаши по рѣзашѣ господскѣи, на имѣ: шт Брѣзѣци, Прѣвѣа и шт Добричѣни, Гѣман и Бѣдѣрѣ и Радѣла и шт Рѣмѣши, Ѣдрише вѣтаѣх и шт Какоѣа, Дѣмитрѣз и Бладѣла и шт Рѣчѣкѣ, Дѣмитрѣз и Пѣтрѣз и шт Стѣнеши, Радѣла и шт Ѣршани, Барѣла и шт Рѣмѣши, Нѣрѣла, іакоже да заклет како нѣст им сѣт биа такмеженѣа тѣчюю по новѣци да се продаѣт вечини, нѣ да нѣх звѣаднѣше и шт на магле. Таже, къда ест биа на дѣнѣ и на сорок, а сѣлѣнѣи шт Добричѣни, еже сѣт више речени, шни испрѣзо сѣдетѣлствозовѣи ест прѣд господство ми з диван със мнози до ри людѣе на имѣ: шт Стѣнеши, Станѣюл хѣуѣа и Радѣла и Бѣдѣрѣ и шт Добричѣни, Радѣла и Гѣман и Лѣпѣлат и шт Какоѣа, Дѣмитрѣз и шт Ѣвпѣтѣос, поп Станѣюл, како ю ест дрѣжал Кирка комис вечини тѣчюю радѣ та арѣвнѣ. И почтѣ ест сѣдетѣлствозовѣа шни ест и засѣла на цѣркѣз по света еѣ<аг>гѣаѣе. И биаи сѣт на клѣтѣз испразник волѣрин Калѣюл вѣа портар и засѣла ест със сѣи ѣї мѣгѣаши више речени. Я потом, Кисар пѣхарник, шн ниже сице нѣст се сѣт штаѣвил, анз ест вѣзимала шт прѣд господство ми закон през закон, кѣ за волѣри, по рѣзашѣ господскѣи, іакоже да заклет Кисар пѣхарник радѣ село Добричѣнѣи Шѣглаши, како нѣст се сѣт биа такмиа село Добричѣнѣи със ваѣом си Кирка комис: да нѣх извѣадит шт на магле и како нѣст им ест дал тѣчѣе арѣвнѣ, зги р̄, анз им сѣт дал новѣци вѣснѣх и како се ест продаѣл вечини тѣчюю по новѣци. И дѣнѣ на сѣти апостола Ѣтрѣз и Павлѣз. Таже, къда ест биа на сорок, а Кисар пѣхарник никакоже нѣст моглѣ сѣвирати закон его да заклет, анз ест штаѣл Кисар пѣхарник шт закон и шт сѣжденѣе шт прѣд господство ми.

¹ Omis.

Сего радѹ, дадохъ съмъ господство ми шремъ людеѹ въ Добричѣни, Становъ Опришъ и Кицѹа и Грозавъ и Стѣннслаковъ и Фръцннѣе Скѣнтѣе и Оприеъ Перѣиатѣа и Томеъ и Стопка и Житѣ и Дъпаъ и Станъ и Тѣлаъ и Радѹа Балаѣ и съснновн нѹ, ꙗкоже да естъ зъ мирни и свободни въ кѣ Кнсаръ пѣхарникъ шни и сыновн нѹ радѹ веченѣа и да сѹтъ нѹ шчинѹ дѣдѣно и въ шѹае снновомъ и вншкомъ и прѣвншчетомъ и не въ никогоже непоколѣбемъ, порнзано господство ми.

Сеже збо и свидетелѣе постаелѣюмъ господство ми: жупанъ Радѹа Бѣзекѹа велъ банъ Кралевскѹи и жупанъ Ъвашко велъ дворникъ и жупанъ Радѹа Настурелъ велъ логѹфетъ и жупанъ Гангорѣе велъ вистѹтаръ и жупанъ Тѣдосѣе велъ спатаръ и жупанъ Мишю велъ столникъ и жупанъ Бъзника велъ колнсъ и жупанъ Бъчина велъ пѣхарникъ и жупанъ Костандинъ велнкѹи постелникъ. И исправникъ, Радѹа Настурелъ велъ логѹфетъ.

И написахъ азъ, Лпѣдѣатъ логѹфетъ, въ настоа градѹ Бъзрешѹ, мѣсеца юлѣе 7 дѣни и въ Ъдама до ннѣе въ сего писанѣе, теченѣе лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣта, а рождество Христова хѣхлѣ.

† Ъвъ Малею вевевѣда, милостѹю божѹю господннѣ.

Ъвъ Матею коекодъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului, bătrînului Io Bășărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni din sat din Dobricenii Măglași, din județul Vlcea, anume: Stan cu fiii săi și Opriș cu fiii săi și Chițul cu frații săi și Grozav cu fiii săi și Stănilav cu fiii săi și Frățilă Scintee cu fiii săi și Oprea Periatul cu fiii săi și Toma cu fiii săi și Stoica și Jitea și Lupul și Tulel și Stan și Radul Balea cu fiii lor și cu alți frați de ocină pe care-i vor avea și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în sat în Dobricenii Măglași, însă numai părțile lor de ocină din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Și să fie de acum înainte <iertați>¹ de vecinie de către Chisar paharnicul Rudeanul, fiul lui Chirca comis din sat din Ruda și de către fiii lui și de către toate rudele lui, de la nimeni turburare să nu aibă, nici ei, nici fiii lor.

Pentru că satul Dobriceni au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrîni. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voevod în anul 7103, acești mai sus-ziși numiți oameni din Dobricenii Măglași, ei s-au întocmit cu Chirca comis, tatăl lui Chisar paharnic, de bunăvoia lor, de au luat arvună de la Chirca comis, ughi 100 și să-i scoată și de la magle de la Ocna Mare, iar după aceea să-i fie lui vecini cu fiii lor și cu ocină cu tot. Astfel cînd a fost după aceea, Chirca comis nu i-a scos de la magle, ci i-a ținut vecini numai așa cu sila, pentru această arvună.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Chirca comis acești săteni din sat din Dobricenii Măglași, cari sînt spuși pe rînd mai sus: Stan și Opriș și Chițul și Grozav și Stănilav și Frățilă Scintee și Oprea Periatul și Toma cu ceata lor, ei au ridicat piră și au venit de s-au pîrît de față înaintea domniei mele cu Chisar paharnic Rudeanul, fiul

¹ Omis.

lui Chirca comis. Și așa pîrau ei în divan cum le-a fost întocmirea să-i scoată de la magle și nu i-au scos. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea satului Dobricenii lege 12 megiași pe răvașe domnești, anume: din Birzești, Pîrvul și din Dobriceni, Seman și Budură și Radul și din Rămești, Udriște vătaf și din Cacova, Dumitru și Vladul și din Răcea, Dumitru și Pătru și din Stoenеști, Radul și din Urșani, Barbul și din Rămești, Neagul, ca să jure că nu le-a fost întocmirea să se vindă vecini numai pe bani, ci să-i scoată și de la magle. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar sătenii din Dobriceni ce sînt ziși mai sus, ei mai întii au mărturisit înaintea domniei mele la divan cu mulți oameni buni, anume: din Stoenеști, Stanciul hagiul și Radul și Budură și din Dobriceni, Radul și Seman și Lepădat și din Cacova, Dumitru și din Suptdos, popa Stanciul că i-a ținut Chirca comis vecini numai pentru acea arună. Și după ce au mărturisit ei au jurat la biserică pe sfînta evanghelie. Și au fost ispravnic la jurămint boierul Calciul mare portar și au jurat cu acei 12 megiași mai sus-ziși.

Iar apoi Chisar paharnic nici așa nu s-a lăsat, ci a luat dinaintea domniei mele lege peste lege, 24 boieri, pe răvașe domnești, ca să jure Chisar paharnic pentru satul Dobricenii Măglași că nu s-a tocmit satul Dobricenii cu tatăl său Chirca comis ca să-i scoată de la magle și că nu le-a dat numai arvuna, ughi 100, ci le-a dat banii toți și că s-au vindut vecini numai pe bani. Și ziua la sfîntul apostol Petru și Pavel. Astfel, cînd a fost la soroc, Chisar paharnic nici cum nu a putut să-și adune legea să jure, ci a rămas Chisar paharnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea acestor oameni din Dobriceni, lui Stan și Opriș și Chițul și Grozav și Stănislav și Frățilă Scînteie și Oprea Periatul și Toma și Stoica și Jitea și Lupul și Stan și Tulel și Radul Balea și cu fiii lor, ca să fie în pace și slobozi de către Chisar paharnic, ei și fiii lor pentru vecinie și să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 3 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7141, iar nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Arnota, I/3.

Orig., perg. (44 × 51), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1804; alte traduceri ibidem, ms. 195, f. 5—6 și ms. 1452 de la Bibl. Acad., f. 53—54.

EDIȚII. Trad. Cristescu, *Arnota*, p. 116—120.

1633 (7141) iulie 3, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Giurcă clucer din Medvejde și altora o țigancă.

† Милостію божію, Іу Матію воєвода и господинъ вѣсон земли Уггров-влуѣнское, вѣнск великаго и прѣдобраго, поконниаго, старіаго Іу Бѣсѣр. Бѣ воєвода. Дават господство ми сію повелѣніе господство ми волѣрини господство ми Цюркѣк ключар вт Медѣждѣ и Агпѣлок вт Зѣгага, вѣнск жѣпаницек Маринен, братом си Радѣлѣк вт Бргѣвицѣ, вт сѣдство Мехѣединци и съ них синови, влице мѣ Богѣ даровах, такоже да мѣ ест една ациганкѣ, по име Янка, дѣщера Горен циганка и със дѣщерех Янкѣв, влице хокет имѣан.

Понеже Гора циганка више пис вили сѣт покѣпила зѣ жупаница Марини и за брат ен Радѣл вт над житѣлиница Мала и вт синови ен, Продан постѣлиник и Дѣмитрашко постѣлиник вт Спинѣни, за хѣ аспри готови, еше же нѣю вт прѣждѣ врѣме, със запис вт рѣка Проданок постѣлиник, синѣ жупаницек Марѣн, за проданіе, з рѣка Радѣлок постѣлиник вт Бргѣвицѣ, кѣкѣ ест вна прода по Гора циганки мати Янкѣк циганка више пис и със свѣдѣтелїи написани з в пис, на име: вт Бргѣвицѣ, Іуан и Никѣла и Тоадер и вт Бистрицѣ, попи Прѣвѣл и Никѣлич и Іѣвѣныш и Маскѣ. И потом, сѣтѣорна ест жупаница Мара и синови ен, Продан и Дѣмитрашко постѣлиници примененіе със житѣлиница Марини и със братом си Радѣл за добр волѣ им, терѣ ест даа жѣп ници Мара и със синови ен Продан и Дѣмитрашко жуп ницев Маринек и братом си Радѣлок по Янкѣ циганка, дѣщера Горен циганка, иже ест више реченна, а жупаница Марѣн и братом си Радѣл, вни ешеже ест даа жупаницек Марѣн и синовом ен другѣ циганкѣ по име . . .¹, риди Янка циганкѣ, дѣщера Горек, ікѣже да ест циганкѣ ридѣ циганкѣ. И променна ест вни зѣ нихном добровокою и със званїа вѣсем мегѣшом вт хрѣстини местом.

И кѣда ест вна никѣ, при дѣніе господство ми, по сѣмрѣти жѣпаницек Маринен и а братом си Радѣлѣк, а волѣрин господство ми Цюрка ключар и Агпѣл, аспѣи жѣпаницек Маринен и Радѣлѣк, вни сѣт имал прѣх прѣд господства ми з диван ридѣ Янкѣ циганки и ридѣ дѣщерех ен със Никѣла вт Глогога и пришла ест терѣ сѣпрѣше се за лицѣ з великїи диван. И сице прѣше Никѣла, кѣкѣ ест вна сїе више речене ациганке тѣстем си . . .¹ за дѣдїнѣ. Бѣ том господство ми сѣм глѣдѣл и сѣдїхом по прѣвѣл и по закон, със вѣснїми чѣститими пр вителїи господство ми. И видѣхом господство ми и впис вт рѣка Проданок постѣлиник за проданіе по Гора циганки и впис за промененіе по Янкѣ циганка със дѣщерех ен.

И вили сѣт и Дѣмитрашко постѣлиник, брат Проданек постѣлиник, сини жупаницек Марѣн, зѣ лицѣ прѣд господство ми з диван и свѣдетѣлѣстѣвал ест како ест вна сїе циганке нихне зѣ дѣдїнѣ, а Никѣла вт Глогога нѣст имат ни една трѣкѣ със Гора циганки. Таже ест встал Никѣла вт закон и вт сѣ-

¹ Loc alb.

жденіе вт пред господство ми, како по кѣю метѣхъ дрѣг нхѣто със сѣи ациг нче да не имат.

Сего радї дадохъ съи господство ми волѣриѣ господство ми Цюркѣе клячар вт Медежде и Лѣпзлок вт Зѣгла, кнзцїи жупанице Марник, іакоже да сѣт им Янка циганка със дѣщерех ен дѣдїиѣ и въ вхлѣ синовом и кнзком и прѣкнзчедом и не вт кожеждо непокоѣенмо, порнзмо господства ми.

Сеже збо и сзедѣтелїе поставлѣем господство ми: жупан Радѣа Бѣзискѣа велнкїи ван Кр ле скїи и жупи Іѣашко вел дворник и жупи Радѣа Настѣрѣа велнкїи логофѣт и жупан Гангорїе вел вистїар и жупи Тѣдосїе вел сплѣт р и жупи Ми х ю л. оцофкнзѣа вел стѣлник и жупи Бѣзникѣа вел комис и жупи Бѣчнинѣа вел пѣхрник и жупан Костаїдин велнкїи посланник. И испразник, Радѣа вел логофѣт.

И напислѣ аз, депѣдїт логѣфѣт, въ настоа градѣ, Бѣзисрѣи, мѣсеца юлїе г дани и вт Ядана до ннїе теченїе лѣтом, въ лѣт хрлїи, лѣтї господнїе, хлїаг.

† Іѣ Матїю вѣвѣвда, мнѣстїю божїю господнїю.

Іѣ Матїю коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului, bătrînului, Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Giurca clucer din Medvejde și lui Lupul din Zăgaia, nepotul jupaniței Marina, și fratelui ei Radul din Ergheviță din județul Mehedintși, și cu fiii lor, ciți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie o țigancă anume, Anca, fiica Sorei țiganca și cu fiicele Ancăi, cite va avea.

Pentru că Sora țiganca mai sus-scrisă a fost cumpărată de jupanița Marina și de fratele ei Radul, de la jitelnița Mara și de la fiii ei Prodan postelnic și Dumitrașco postelnic din Spineni, pentru 1000 aspri gata, încă de mai nainte vreme, cu zapis de vînzare de la mîna lui Prodan postelnic, fiul jupaniței Mara, la mîna lui Radul postelnic din Ergheviță, că a vîndut pe Sora țiganca, mama Ancăi țiganca, mai sus-scrisă, și cu martori scriși în zapis anume: din Erghevița, Ion și Necula și Toader și din Bistrița, popa Pîrvul și Nicomici și Ivăniș și Marco.

Iar apoi a făcut schimb jupanița Mara și fiii ei, Prodan și Dumitrașco postelnici, cu jitelnița Marina și cu fratele ei, Radul, de bunăvoia lor, de a dat jupanița Mara și cu fiii ei, Prodan și Dumitrașco, jupaniței Marina și fratelui ei, Radul, pe Anca țiganca, fiica Sorei țiganca, care e mai sus-zisă, iar jupanița Marina și fratele ei, Radul, ei au dat jupaniței Mara și fiilor ei altă țigancă, anume¹... pentru Anca țiganca, fiica Sorei, ca să fie țigancă pentru țigancă. Și au schimbat ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megișilor din jurul locului.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniței Marina și a fratelui ei, Radul, boierul domniei mele Giurca clucer și Lupul, nepoții jupaniței Marina și ai lui Radul, ei au avut pîră înaintea domniei mele în divan, pentru Anca țiganca și pentru fiicele ei, cu Necula din Glogova, și au venit de s-au pîrît de față în marele divan. Și așa pîra Necula că

¹ Loc alb.

aceste țigance mai sus-spuse au fost de moștenire ale socrului său ... ¹. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare, de la mina lui Prodan postelnic pentru Sora țiganca și zapis de schimb pentru Anca țiganca cu fiicele ei. Și a fost și Dumitrașco postelnic, fratele lui Prodan postelnic, fiii jupaniții Mara de față înaintea domniei mele în divan și au mărturisit că au fost aceste țigance ale lor de moștenire, iar Necula din Glogova nu a avut nici o treabă cu Sora țiganca. Astfel a rămas Necula de lege și de judecată dinaintea domniei mele ca mai mult amestec altcineva nimeni cu aceste țigance să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Giurca clucer din Medvejde și lui Lupul din Zăgaia, nepoții jupaniții Marina, ca să le fie Anca țiganca cu fiicele ei dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihaiu Coțofeanul mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 3 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141, anul domnului, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CXXXIV/78.

Orig., perg. (40 × 56,5), pecete timbrată.

115

1633 (7141) iulie 5.

Răvaș de șase boieri luați de m-rea Cozia și de Dragomir mare armaș pentru alegerea hotarelor dintre Siliștioara și Vișina.

Răvașul domnului Matei vodă dă 6 boiari să adevéze hotarul Vișinii.

Zde² boiarii Cozii <și ai lui> Dragomir vel armaș anume: Radul postelnic ot Farcaș i Pătru ot Fălcoiu i Stan ot Balș i Ghiurița căpitan i Duiuli Bălan, ca să cautați și să adevărați cu sufletele voastre pentru hotarul dintre Siliștoară și dintre Vișina; să caută din Măgura Radului pînă în Măgura lui Burduh ³ și pînă în Gropșoară, să caute și să adevéze pre unde va afla

¹ Loc alb.

² „Zde” om. 209.

³ În ms. 209: Borduș.

hotarul. Ci cum veți afla cu sufletele voastre, așa să tocmiți. Iar carele nu va căuta cu dreptate, ci va fățări¹, să fie proclat și afurisit dă vlădica Hristos și de 318 sfinți părinți dă la Nicheia. Și zioa la usécovenie sorocu².

Pis iulie 5 dni, leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 529.

Copie; altă copie ibidem, ms. 209, f. 102.

116

1633 (7141) iulie 5, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Tutana vinăriciul domnesc de la Văleni, din Dealul Piteștilor.

† Многолюбїю божїю, Іw Матин коевода и господинъ въсон землѣ Зггггроклухїнскїи внзк великаго и стараго поконнаго Іw Басарак коевода. Дават господство ми сїю покелѣнїи господства ми свѣтлоу, божествоному монастыр зовемомъ Тугана, идѣже ест храмъ свѣтлоу Итанасїе атонскаго и штцѣ игумена Козма и въсѣмннокомъ елици живущїхъ въ шентѣан тоу, такоже да ест свѣтѣн, божествонїи монастыр еже ест више речена винаричюа, вебаче дел господска, что ест над шчина свѣтлоу монастыр шт на Бѣлѣнїи, по Дѣлау Питешїуаор, въс винаричюа, елико се хтит изврат достоанїа господска, шт десет вѣдре едни кадръ али въсѣхъ дела господска зї винарич, понеже сам дал и помилуокал господство ми по свѣта монастыр Туганї със того винаричи достоанїа господска, еже ест више писан, како ест биа дал и помилуокал и шт поконнаго Радула коевод и шт синю си Ялекѣандру коевод и шт Ялекѣандру коевод Янаш и шт Левн коевод.

И видѣхом господство ми и хрисовла поконноу Радула коевод, въ лѣт...³ и хрисовла синю си Ялекѣандру коевод и книга Ялекѣандру коевод Янаш въ лѣт хЗрлш и книга Левн коевод, въ лѣт хЗрлш, за помилуоанїе, сътворене със великое клетво. Такоже съм помилуокал и господство ми по свѣта монастыр Тугана със винаричюа дел господска, како ест биа и шт прѣжде врѣме, такоже да ебди господство ми и родїталїе господств ми вѣчное въспоминїе, а свѣтѣн монастыр Тугана да ю ест утврѣженїе и въ пицѣ, а божествонимъ ннокомъ въ штрак.

Сїю радї и господство ми ещїе съм поновїхом и утврѣдихом и над сїю книгу господства ми, такоже да ест сїе милуоанїе даже до въ вѣки и не шт кождо непотѣкуоенїе, по заповѣдахи господства ми.

Ещїе и закланнїе поставїхъ господство ми: по шшѣстїю господства ми, кого изберет господъ Богъ бити владатеа въ слѣд нас и господаръ Земле Блашкоу нан шт срѣдичнаго полода господства ми нан шт съродник наших нан, по грѣсѣх наших, нан шт иноплѣменик, да нащит господъ Богъ да аще почтет и

¹ În ms. 209: ci va face vreo fățarie.

² „Sorocu” om. 209.

³ Loc alb.

поновит и оутвърдит сѣю книгѣ господства ми, того господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господствѣ его и а въ бѣдещиѣ вѣцѣхъ, душа его. И дшеланже не почтет и не зкрѣпит и не поновит сѣю книгѣ господства ми, того господъ Богъ да не почтет и не съхранет въ господствѣ его, а не въ бѣдещиѣ вѣцѣхъ, душа его. И кое чловекъ се хокет поперет и разорет и расепет и исхавет сѣю книгѣ господства ми, того да бѣдѣ трѣкает и анатима и афѣрсан шт таѣ свѣти штци, еже сѣт въ Некѣе и да имат ч.стѣю със Юда и със Ярѣа и със нинимѣ некѣрни Исдѣи, еже възъпише над кръв господа Бога и спаса ншого Исуса Христа и рекѣт: „възми, възми и распени его“, и кръв его над нхѣ и над чеда нхѣ, ѡкоже ест и бѣдет въ вѣки, амин. И бѣдет сеперник свѣти Іван і рѣстител.

Еже оубо и свѣдѣтелиѣ поставихъ господство ми: жѣпан Радѣла Бѣзескъа вел ван Кралевѣтскѣи и жѣпан Івзшко вел джорник и жѣпан Радѣла вел лшгѣфет и жѣпан Гангорѣ вел вистѣар и жѣпан Тевдосѣ вел спатар и жѣпан Мнхѣю вел столаник и жѣпан Бѣзника вел колнис и жѣпан Бѣчнина вел пѣхарник и жѣпан Костантин веланкѣи постѣланикъ. И исправник, жѣпан Радѣла вел лшгѣфет.

И аз, Тѣдор граматик, брат мали Дѣмнтѣ, логофет намазахом въ град наша Букѣрици, мѣсеца юлѣ 7 дѣни и шт Ядама до ннѣ теченѣа лѣтом, въ лѣт хзрѣма.

† Іw Матѣю кверѣда, мнлостѣю божѣю господннѣ.

Іw Матѣю коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Tutana, unde este hramul sfintului Atanasie Atonitul și părintelui egumen Cozma și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri care este mai sus-zisă vinăriciul, însă partea domnească care este pe ocina sfintei mănăstiri de la Văleni, pe Dealul Piteștilor, tot vinăriciul, oricît se va alege venitul domnesc, din zece vedre o vadră, însă toate părțile domnești de vinărici, pentru că am dat și am miluit domnia mea sfinta mănăstire Tutana cu acest vinărici, venitul domnesc, ce este mai sus-scris, cum a fost dat și miluit și de răposatul Radul voievod și de fiul său, Alexandru voievod și de Alexandru voievod Iliăș și de Leon voievod.

Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Radul voievod din anul...¹ și hrisovul fiului său Alexandru voievod și cartea lui Alexandru voievod Iliăș, în anul 7136, și cartea lui Leon voievod, în anul 7138, de miluire, făcute cu mare blestem. De asemenea am miluit și domnia mea sfinta mănăstire Tutana cu vinăriciul, partea domnească, cum a fost și mai înainte vreme, ca să fie domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire, iar sfintei mănăstiri Tutana să-i fie întărire și de hrană, iar dumnezeieștilor călugări de folosință.

De aceea și domnia mea încă am innoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, ca să fie această miluire pînă în veci și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

¹ Loc alb.

синови си и Нѣроѣ със синови си по имѣ Янѣл и Паник и Михнѣ и съ нѣх синови¹ и Азпѣла със синъ его, Стопка и със синови его и Боя със синови его и Стинчюл със синови си и Нѣрѣла със синови си, Стопка и Ходор и съ нѣх синови и Боцѣ със синови его, Костѣ и Житѣ и съ нѣх синови и Азпѣла със синови его, Гавѣ и Танасѣ и със синови нѣх и Ромаѣ със синъ его, Ъѣа и със синови его и Тѣдор със синови си, по имѣ Матѣю и Радѣла и съ нѣх синови, елицим Богъ припсетит, такоже да мѣ ест своимъ сѣло Половиннѣе више писъ вѣс сѣло със вѣс хотаром и със вѣс ходокомъ вт полю и вт шума и вт вод и вт сѣданцие сѣлаве, вт посевѣдѣ, вѣре елики се хтет избрѣти вт по вѣс хотаром, по старе хотаре и белѣсе, да ест змирни и свободни за вѣченїе, вни и синови нѣи и със вѣсѣ делове им за вчинъ вт кѣ слѣг господство ми Радѣла юзѣша вт Тръгшор и вт кѣ синови его и вт кѣ вѣсахъ порѣдениа его, зѣ нѣхто вантозанїе да не имѣт вѣ вѣки.

Понеже того сѣло Половиннѣе више писъ бѣли сѣт вѣс людїе кнѣзи със вчинѣ нѣи вт дѣдѣ зѣ прѣдѣдѣ, ещѣже вт прѣжде вѣрѣме, вт при дѣнїе прочїем ст ри господары. И потомъ, кѣда ест бѣла вѣ дѣнїе Ялѣгандрѣ воєвод, синъ покѣнниом Ялѣашъ воєвода, вѣ на второе рѣд зѣ господство, когда бѣст теченїе лѣтотъ хрѣсѣ, а наследници сѣлов вт Половиннѣ, которїи сѣт по рѣдѣ више речени, вни продадоше сѣ вчинѣ със синови нѣи и със вчинове нѣи вт Половиннѣ Нѣкѣлек, еже бѣе вѣ дѣнїе покѣнниом Радѣла воєвод вѣл вѣстїгарю, по аспри готовки, вни за нѣхном доброволою.

И потомъ, кѣда ест бѣла нѣнѣ, вѣ при дѣнїе господство ми, елма подаровѣла мѣ ест господъ Богъ, по томъ и чиститомъ царю по господства ми със господствѣмъ и със скриптрѣ дръжецие Земѣе Бѣлшкое, на столъ почывшихъ прѣдѣломъ господство ми з Букзрѣци, а Нѣкѣла вѣстїгар, вни ест пришѣла със Радѣла воєвод, синъ Ялѣгандрѣ воєвода Ялѣашъ вт земѣе Молдавскою със конскѣ, със молдовѣни и със тѣтари, противъ господство ми и хорѣе, такоже да извадѣнт по господство ми вт стол. Вѣ томъ, слѣг господство ми Радѣла юзѣша със подвигомъ добримъ подвѣса се и със права слѣжѣв код господство ми и вѣ ничтоже нещѣдѣша крѣв излѣати радѣ господство ми. Таже з томъ, господство ми, видѣвѣ толки вѣра и права слѣжѣа, а господство ми със дал и помиловѣа по слѣг господства ми Радѣла юзѣша със сѣло Половиннѣе више писъ и със вѣс ходокомъ, радѣ права и вѣрна слѣжѣв, что ест послѣжѣла господствѣ ми и със крѣво пролѣтїе, такоже да ест елѣ дѣдѣнѣ и вѣ вѣхаб. И достисѣли сѣт и притежали слѣга господство ми Радѣла юзѣша того сѣло Половиннѣе више писъ със права слѣжѣа, а Нѣкѣла вѣстїгар вни нѣ ест загина дѣдѣнове вт кѣ господство ми със вѣа хитѣнѣтѣо. И сѣтворѣа със слѣг господство ми Радѣлов юзѣша и книгъ за помилованїе със вѣанкою клѣтѣз.

И потомъ, кѣда ест бѣла послѣхъ, слѣгъ господство ми Радѣла юзѣша, вни видѣвѣ како ест едѣн сѣло далеко презъ Ѡлат и презъ рѣк и не може да се прихраниѣ със него, а Радѣла юзѣша, вни ест сѣтворѣла такмеженїе със сѣло Половиннѣе зѣ ѡги рѣ, тѣре нѣ ест свободна за вѣченїе със волѣ его и със знанїемъ господство ми вт дѣлан, такоже да вѣдет нѣкое челоуѣци свободни със вчинѣ нѣи з мирнѣа за вѣчинанїе, със знанїе вѣсѣмъ волѣромъ и а мѣгѣашомъ вт гор из дола и вт шкрѣст мѣстомъ и вт прѣд господствѣо ми, такоже да ест мѣгѣашѣи и кнѣзи със вчинѣ нѣи како ест бѣла и вт прѣжде вѣрѣме, да не имѣт нѣхто трѣбѣ и мѣтѣхъ със нѣми, ниже вт людїе Нѣкѣлек вѣстїгар, ниже вт челоуѣци Радѣлов юзѣша. И потомъ, помиловѣахомъ господство ми по слѣгъ господство ми Радѣла юзѣша вт сїи вѣше речени аспри,

¹ Pasajul: „ Нѣроѣ... нѣх синови“ a fost șters cu roșu.

със М̄ за жнати, радѹ служба его, и съмъ зъелъ господства ми р̄ за жнати и съмъ простила господство ми селаше Половиннеае зги ҃.

Бего радѹ, дадохъ съмъ господство ми селоа Половиннеае и въсьемъ наследницимъ селоа, Нѣгълозъ и Миакоа и Радѹлоа, зетъ Нѣгълоа и Нѣгоа и Лгълоа и Боа и Станчулоа и Нѣгълоа и Боца и Лгълоа и Романоа и Тъдорова, акоже да сѹтъ имъ селоа Половиннеае више писъ съсъ въсь хотаромъ и съсъ въсь ходокомъ учини дѣдѹи и въ хѹабъ сыновомъ и внѹкомъ и прѣвнѣчетомъ и не штъ кожеждо непоколебимъ, поризмо господство ми.

Щеже и заканнѹе постъвихъ господство ми: по шшьствѹю господство ми кого изверетъ господѹ Богѹ внти [господѹ Богѹ внти] господаръ Земанъ Блѹшкоа или штъ сѹродѣчнѹго пѹзда господства ми или штъ сѹродника нашихъ или, по грѣсехъ нашихъ, или штъ инно пѣмѣнникъ, да аще почтетъ и поновитъ и зтврѣдитъ сѹю книгу господства ми за скъпованѹе, того господѹ Богѹ да га почтетъ и да съхранитъ въ господствѹ его и въ боудѹщи хъцехъ, душа его. А аще аще не почтетъ и не поновитъ и не скрѣпитъ сѹе книги господства ми, анъ ш поперетъ и разоритъ и нехаитъ, того да естъ проклетъ и анаѹема и афоресанъ штъ тнѹ свети штъци еже сѹтъ въ Неленъ и да иматъ частѹю съсъ Исѹда и съсъ Ярѹа.

Сеже збо и сѹдетелѹи поставѣемъ господства ми: жѹпанъ Радѹа Бѹзвекѹа великѹи ванъ Краевекѹи и жѹпанъ Ивашко великѹи дворникъ и жѹпанъ Радѹа Настърѹа великѹи лшгофетъ и жѹпанъ Гангорѹе великѹи вистѹларъ и жѹпанъ Тъдосѹе великѹи спатаръ и жѹпанъ Михѹа великѹи столникъ и жѹпанъ Бѹзникъ великѹи колникъ и жѹпанъ Бѹчина великѹи пѣхарникъ и жѹпанъ Костандинъ великѹи постѣланникъ. И исправникъ, Радѹа Настърѹа великѹи логофетъ.

И написахъ азъ, Лѣпѣдатъ лшгофетъ, въ настолаѹи градѹ Бѹзрѣци, мѣсеца юлѹе 5 дѹни и штъ сѹзданѹе мира, штъ Ядама до нинѣ теченѹе лѣтомъ, въ лѣтъ хърѹма, лѣта господина хъхлѹгъ.

† Іѹ Матею воевода, милостѹю божѹю господинѹа.

Іѹ Матею воевода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Polovinele din județul Romanița și moștenilor satului, anume: Neagul și cu fiii lui, Eremia și Gherge și cu fiii lor și Milco, fratele lui Neagul, cu fiii lui¹ și Radul, ginerele lui Neagul, cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi, anume Anghel și Paica și Mihnea și cu fiii lor² și Lupul cu fiul lui, Stoica și cu fiii lui și Voia cu fiii lui și Stanciul cu fiii săi și Neagul cu fiii săi, Stoica și Hodor și cu fiii lor și Boțea cu fiii lui, Costea și Jitea și cu fiii lor și Lupul cu fiii lui, Sava și Tanasie și cu fiii lor și Roman cu fiul lui, Iva și cu fiii lui și Tudor cu fiii săi, anume Mateiu și Radul și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul lor Polovinele mai sus-scris tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne, să fie în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor și cu toate părțile lor de ocină de către sluga domniei mele Radul iuzbașa din Tîrșor și de către fiii lui și de către toate rudele lui, de către nimeni să nu aibă tulburare în veci.

¹ Pasajul: „Neagul și . . . fiii lui” a fost șters cu roșu.

² Pasajul: „Neagoe . . . cu fiii lor” a fost șters cu roșu.

Pentru că acel sat Polovinele mai sus-scris au fost toți oameni cnezi cu ocinile lor din moși din strămoși, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni. Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Iliși voievod, în al doilea rând de domnie, când a fost cursul anilor 7136, iar moștenii satului din Polovine, cîți sînt pe rând mai sus-ziși ei s-au vîndut vecini cu fiii lor cu ocinele lor din Polovine lui Necula, care a fost mare vistier în zilele răposatului Radul voievod, pe aspri gata, ei de a lor bunăvoie.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, când m-a dăruit domnul Dumnezeu, iar apoi și cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia și cu schiptru stăpînirii Țării Românești la scaunul răposăților strămoși ai domniei mele în București, iar Necula vistier, el a venit cu Radul voievod, fiul lui Alexandru voievod Iliș, din țara Moldovei cu oaste cu moldoveni și cu tătari, împotriva domniei mele și a țării, ca să scoată pe domnia mea din scaun. Intru aceea sluga domniei mele, Radul iuzbașa s-a ridicat cu bun îndemn și cu slujbă dreaptă pe lîngă domnia mea și întru nimic necruțînd să-și verse sîngele pentru domnia mea. Astfel întru aceea domnia mea, văzînd atîta credință și slujbă dreaptă, iar domnia mea am dat și am miluit pe sluga domniei mele Radul iuzbașa cu satul Polovinele mai sus-scris și cu tot venitul, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care a slujit-o domniei mele și cu sînge vărsat, ca să-i fie dedină și de ohabă. Și a dobîndit și a agonisit sluga domniei mele Radul iuzbașa acel sat Polovinele mai sus-scris cu dreaptă slujbă, iar Necula vistier el și-a pierdut dedinele cu rea hiclesie față de domnia mea. Și am făcut domnia mea lui Radul iuzbașa și carte de miluire cu mare blestem.

Iar după aceea, când a fost mai tîrziu, sluga domniei mele, Radul iuzbașa, el văzînd că este un sat departe peste Olt și peste mînă și nu se poate hrăni cu el, iar Radul iuzbașa, el a făcut întocmire cu satul Polovinele, pentru ughi 150, de i-a slobozit de vecinie cu voia lui și cu știrea domniei mele din divan, ca să fie niște oameni slobozi cu ocinele lor și în pace de vecinie, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele, ca să fie megiași și cnezi cu ocinele lor, cum au fost și dinainte vreme, să nu aibă nimeni treabă și amestec cu ei, nici din oamenii lui Necula vistier, nici din oamenii lui Radul iuzbașa. Iar după aceea, am miluit domnia mea pe sluga domniei mele, Radul iuzbașa din acești aspri mai sus-ziși, cu 40 galbeni, pentru slujba lui. Și am luat domnia mea 100 de galbeni și am iertat domnia mea satului Polovinele ughi 10.

Pentru aceasta, am dat domnia mea satului Polovinele și tuturor moștenitorilor satului, lui Neagul și lui Milco și lui Radul, ginerele lui Neagul și lui Neagoe și lui Lupul și lui Voia și lui Stanciul și lui Neagul și lui Boțea și lui Lupul și lui Roman și lui Tudor, ca să le fie satul Polovinele mai sus-scris cu tot hotarul și cu tot venitul, ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de cumpărătură a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cîntească și să-l

păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va nimici, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Nasturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Nasturel mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 6 zile de la zidirea lumii, de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141, anii domnului, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XII/1.

Orig., perg. (39 × 55), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1860.

118

1633 (7141) iulie 8.

Radu din Sălătruc se invoiește cu Radu din Șuici pentru zestrea fiicei sale.

Cu vrere lu Dumnezeu, să ajute.

† Adecă eu Radul ot Sălătruc scres-am acesta al miu zapis cum să să știe că mi-am tocmitu cocoană cu Radul, feciorul Eșuecoe ot Șueci; deci să să știe de rîndul zéstrelor de în ce m-am îndurat, am făgăduit să dau coconii mēli anume: o delnețe de casă în satu, cu cit va avea loc în cîmpu de cosă și arătură, însă anume delnița lu Adăman¹; și de în dobitoc dau un bou și o vacă și 5 oi și 3 rimători. Așa m-am tocmitu de a noastră bunăvoe.

Și la tocmeala noastră fost-au: Dima, coconul jupînului Eftemie pitarul și Stroe cu frate-său Hrestodor și Pirvul de în Șuici, popa Leontii și Răducanul ot tam.

Și am scris eu Șărbul păharnicul cu mîna mea, de în puterea mea ajut pre soru-mea cu 4 oi, să i le dau. Pis mēseța iulie 8 dni, vă leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom, CLVII/30.

Orig., hîrtie (26,5 × 20,5), două peceti aplicate.

¹ Cuvînt corectat.

1633 (7141) < după iulie 8 >.

Radu, cu fiii săi, dă fiicei sale Sora o delniță și un loc de arătură la Sălătruc.

† Scris-am eu Radul și fie-meu Șerbu și Radul și Bunea acesta alu meu zăpis la mina fie-mea Sorei și a ginire-mu Radul, cum să să știe că i-amu datu delnița lu Ademan, cu totu șezutul și cu tote moșiea și de în chenpu și de în munte și di în pădure și priste totu hotarulu, chite se va alége, feră nici un cuvintu, să fie date; și pentru cinci oi să-e dau moșie la Plopul și de în sus, pene în Lacul Mare, aretură de șase zile.

Și mărturi am pusu: Datco și Novașcu și Dragomir și Radul de Cirs-tenestți și popa Lepa și Stroe și Pîrvul și Hristoduro de în Seletruc. Și pe-întru credința pusu-m-a și pecete.

Vă let 7141 <1633>.

† Radul <m.p.>

Eu Șerbu păharnic <m.p.>

<Pe verso :> Sălătruc.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/29.

Orig., hîrtie (23 × 22), trei peceti aplicate.

Copie ibidem, ms. 133, f. 15 v.

Datat după documentul precedent.

< Ante 1633 iulie 11 >.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Cotmeana satul Mogoșești, jud. Mușcel, cu rumâni, în urma unor judecăți.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, nepotul bătrînului, răposatului, Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei mănăstiri ce să numește Cod-meana, unde este hramul preasfintei și preablagoslovitei stăpînei noastre născătoarei de Dumnezeu și pururea fecioarei Mariei și cinstitiei ei buneivestiri, caré este zidită de bătrînul Mircea voevod cel Mare, caré este supusă sfintei începătoarei de viață și nedespărțitei troiță, sfintei mănăstiri Coziei și părintelui igumenului și tuturor călugărilor carii lăcuesc într-acest sfînt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri ce este mai sus-scrisă satul Mogoșăști de pre riul Argeșului, din județul Mușcelului, preste tot și cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din săliștea satului și cu toți rumânii cîți să vor afla în Mogoșăști.

Pentru că acel sat Mogoșești iaste dreaptă moșie a sfintei mănăstiri Codmenii dăruită și alăturată la sfânta mănăstire de răposatul Stoico¹ logofăt încă din zilele lui Basarab voevod fiul lui Basarab voevod, la cursul anilor 7026. Și tot au ținut Codmeana acel sat cu bună pace pînă în zilele Radului voevod, fiul Radului voevod, cînd era cursul anilor 7034. Iar Vlaico dvornic, feciorul Cigăi cu feciorii lui și cu feciorii lui Dragomir, feciorul Vlaicului, anume Tudor, au fost venit înaintea Radului voevod și așa zicea precum că au luat acel sat Mogoșăști, tot satul, Staico logofăt, cu puterea lui, ca un boer puternic și au fost luat acel sat Mogoșăști de la Cega tatăl Vlaicului și de la Vlaico și de la Dragomir și la fost dat la Codmeana. Iar lui Cegă și Vlaicului și Albului Negru le-au fost dat pentru acel sat Mogoșăști, la Rușii de Vede a treia parte. Și lor nu le-au fost Rușii în pace, ci au avut multe pricini și multe pîr[î]ji.

Și iarăși au mai avut judecată înaintea Vladului voevod cel Tinăr, Vlaicul al lui Cegă și Dragomir, feciorii Vlaicului și s-au judecat și au fost moștenirea lor cea de baștină satul Mogoșăști și au fost avut judecată și cu călugării ce sînt mai sus-scriși. Pentru aceia, Vladul voevod, domniia lui au judecat după dreptate și după lege și au fost dat Vlaicului și fratelui ² lui, Dragomir, lor moștenire satul Mogoșăști tot, iar călugărilor au dat partea Staicului de la Rușii de Vede.

Iar după aceia, cînd au fost în zilele lui Basarab voevod, iar călugării de la Codmeana s-au strîmtorat pre Vlaicul și pre Dragomir și au fost luat satul Mogoșăști, iar jupîneasa Hrusana au fost luat partea lui Staico de la Ruși, pentru că era mai tare și mai puternică, iar Vlaicul și Dragomir au fost rămas fără de nici un sat. Și așa au fost pînă cînd au dăruit domnul Dumnezeu stăpînirea Țării Rumânești ³ iar jupan Vlaicul dvornic și feciorii lui Dragomir, Tudoran și Dobre, ei au avut judecată cu călugării de la Codmeana și au cerut a lor moștenire, satul Mogoșăști, care este dreaptă moșie. Și au scos și cărțile lui Vladul voevod cel Tinăr și au văzut domniia mea și așa au cercetat și au judecat după dreptate și după lege și au dat domniia mea ca să le fie satul Mogoșăști al Vlaicului dvornic și cu feciorii lui Dragomir, iar călugării să ție satul cel de la Ruși duple cum au fost dat Staico logofăt, a treia parte, pentru că au fost avut Staico logofăt la Ruși moștenire, iar cu satul Mogoșăștii să nu aibă nici o treabă, pentru că este bătrînă și dreaptă ocină a Vlaicului dvornic și a feciorilor lui Dragomir, Tudoran și Dobre. Și așa au fost dat domniia lui ca să fie lor moșie ohabnică.

Și iar s-au mai judecat călugării de la Codmeana cu Radu de la grajdul domnesc, în zilele Mircii voevod, feciorul Radului voevod, la leat 7027⁴ și așa au fost Radul precum că nu au fost schimbat cu Albul Negru cu acel sat ce scrie mai sus și precum că nu au fost dat Staico logofăt a lui parte de la Ruși, ci este acel sat domnesc. Și pentru aceia, Mircea voevod au cerce-

---

¹ În loc de: Staico.

² În loc de: vărul lui.

³ Un pasaj omis la copiat.

⁴ Așa în text.

tat și au judecat după dreptate și după lege și au dat lege igumenului Dorothei de la Codmeana și călugărilor 12 boeri ca să jure precum că acel sat iaste...¹

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotmeana nr. 357, f. 68 v- 69 v.

Copie.

Altă copie ibidem, ms. 359, f. 36—37.

Datat ca anterior documentului din 1633 iulie 11.

121

1633 (7141) iulie 11.

Matei Basarab voievod imputernicește m-rea Cotmeana să strângă rumâni fugiți din satul Mogoșești, de la gura Argeșelului, ce a fost dăruit mănăstirii de Tudoran pitar.

† Милостію божию, Іо Матин Басараб воевода и господинъ. Дават господство ми сѣи по елѣнїе господства ми скѣтѣи божиствѣнѣи монастыр Кодмѣна нгдаже ест храмъ благокшениі Богородице² карѣ iaste supt ascultarea sfintii mănăstiri Cozia, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele și cu sluga domnii mele na ime...³ de să-ș strângă pre toți rumâni ai sfintii mănăstiri den sat den Mogoșăști, den gura Argeșălului, ot sudstvo...³, ori unde-i va afla fugiți și răsipiți aicea în țeara domnii mele, au în sat domnescu, au în sat boerescu, au călugărescu, au la slobozie, au la tirgure veri unde-i vor afla, tot să-i ia cu tot ce vor avea, să-i ducă la urmă și la siliștea a lor.

Pentru că acest sat iaste al mănăstirii de moșie, dat de Staico logofăt încă den zilele lu Basarab vovod, sinū Basarabă vovod, cogda bist tecenia leatom vă leat 7026, iar den zilele Radului vovod l-au impresurat Tutana în sila lor. Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar Tudoran pitarul, el au venit innaintea domnii mele în divan de au zis cum iaste acest sat Mogoșăstie al lui de la moșii lui și au arătat și cărți de moșie pre acest sat și se-au adevărat cum iaste acest sat al dumnealui.

Deci, într-aceaia, Tudoran pitarul, el au cugetat pentru pomeana și au lăsat să fie satul iar unde au fost, la Codmeana, și încă au dat și cărțile cele de moșie egumenului ot Codmeana denaintea domnii mele den divan și să aibă a-l scrie părinții călugări și pre el și pre cine va vrea el la sfîntul pomenic, și la Cozia și la Codmeana, unde îi sînt și moșii scriși, iar mănăstirea

¹ Copia documentului neterminată.

² ...mănăstiri Codmeana unde este hramul blagoveștenia născătoarei de Dumnezeu.

³ Loc alb.

Tutana să n-aibă nici o treabă cu acest sat, cum scrie mai sus, că așa iaste învățătura domnii mele. Iar cine va opri rumânii, mare certare va avea.

Инако да нест, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Ис месеца юліа дї, в лѣт хЗрмд.

† Іw Матен кшеквда, мнлостїю кожїю господина.

Іw Матїю коєкод <м.р.>

Учнл Тѣдоран питар¹.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, L/5.

Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 357, f. 67 și 359, f. 74 v.75.

122

1633 (7141) iulie 12.

Radu Buzescu mare ban al Craiovei împuternicește m-rea Topolnița să ia dijma din satele Vlășceni, Stilbița și Bucovăț.

† Jupan Radul Buzescul velichi ban Craioveschiiu, scris-am cartea noastră părintelui egumănul de la svinta mănăstire de la Topolnița, ce iaste hramul sveti arhanghel Mibăil, ca să fie volnec cu carte noastră să ia dijmă de la Vlășcene și de la Stilbița și Bucovățul, ce sintū moșie mănăstirii ohabnice, date de părenție noastre.

Deci, să fie volnicu părintele, ce iaste mai sus scris, să ia dejma de la tot omul. Iar cui va părea strinbu, să vie de față naintea dom<nu> nostru, că noi avem cărți de moșie pe acele moșie ce sintū mai sus-scrise. Deci și părintele să n-aibă de nimé oprele, ce să-și ție moșiile cum le-au ținut și mai denainte vrême. Aceast-am scris și într-alt chip să nu fie.

Ис месеца юліа дї дьнѣ, вѣ лѣт хЗрмд.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/25.

Orig., hîrtie, (29,5 × 20), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 330, f. 206, cu data 7140 iulie 14.

EDIȚII: Crețeanu, *Doc. schit. Topolnița*, p. 451.

123

1633 (7141) iulie 12, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Vaideei jumătate din satul Cetățele, jud. Ialomița.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voevod și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri

¹ A învățat Tudoran pitar.

ce să cheamă Vaideei, hramul arhanghelului Mihail și Gavriil, făcută de Enache postelnicul și iaste metoh la Sfetagora, la mănăstirea Dohiariul și părintelui egumenului Climii, ca să fie sfintei mănăstiri satul Cetățelile ot sud Ialomiță, jumătate de sat și cu toți rumânii și de preste tot hotarul cît să va alege, jumătate de sat.

Pentru că această jumătate de sat din Cetățele fost-au al lui Ianache postelnic de cumpărătoare încă mai nainte vreme, iar după moartea lui Ianache postelnic căzut-au această jumătate de sat a fi pre seama mănăstirii. Și o au dat singur Ianache postelnic să fie la mănăstire pentru pomana. Și tot l-au ținut mănăstirea.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar domnia mea am dat această jumătate de sat cinstului dregătoriului domnii mele, jupan Costandin vel postelnic, ca să fie pre mîna lui, iar alte moșii, cîte au rămas, tot le-am dat să fie iar la mănăstire. Deci într-aceia boiarinul domnii mele, Costandin postelnic, n-au vrut să ție această moșie ca să sărăcească mănăstirea și să se pustiiască, ci și-au adus aminte pentru păcatul și s-au milostivit de au dat această jumătate de sat din Cetățele și cu rumânii iar sfintei mănăstiri ce scrie mai sus, să fie de ajutor, cum au fost dat și miluit și de Ianache postelnic, așijderea o au dat și el de bunăvoia lui.

Drept aceia și domniia mea încă am dat sfintei mănăstiri Vaideei și părintelui egumenului Climi ca să fie volnec cu această carte a domnii mele de să ție jumătate de sat din Cetățele, cu rumânii și cu tot venitul ce va fi de pre acea moșie și să lucreze cu rumânii ce va trebui prejur de mănăstire și de ce le va da poruncă. Iar care rumân nu va asculta dă igumen să fie volnic să-l bată și să-l mie la lucru și de nimenilea opreală să n-aibă, că așa iaste învățatura domnii mele. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Și însumi am zis domniia mea.

S-au scris în București, iulie 12 dni, leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Slobozia lui Ianache, nr. 314, f. 159.
Copie.

124

633 (7141) iulie 15.

Vlad al doilea armaș dă lui Hrizea fost mare vornic un țigan în schimbul unui rumân, Radu din Prundeni, văr al lui Vlad.

† Scris-am eu Vladul vtori ¹ armaș acesta al meu zapis să fie de mare credință la mîna jupan Hrizai biv vel dvornic, cum să se știe că ne-am tocmit de a noastră bunăvoe, de i-am dat 1 țigan pre nume Vintilă, pentru vări-mieu Radul de în Prundeni, feciorul părintelui lu Mitrofan, de l-am scos de în rumânie de la domnia lui, de i-am dat cap pentru cap. Și n(e)-am tocmit noi amîndoi de a noastră bunăvoe.

¹ În orig. „т“ (= 2).

Și la tocmeala noastră timplatu-s-au mulți boiari po ime: jupan Ivașco vel dvornic, jupan Radul vel logofăt, jupan Costandin vel postelnic și alți mulți boiari, carii, nu sîntu scriși aicea într-aceastu zăpis.

Și pentru adeverita credință pus-am și pecețile. Aceasta amŭ scris ca să crează.

Пис кѡлѣ еѣ дѡни, в лѣт хЗРМА.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLVII/2.

Orig., hîrtie (29,5 × 20,7), pecete aplicată.

125

1633 (7141) iulie 17.

Rada, nepoata lui Baciul din Cirlomănești, vinde lui Mihalcea căpitan din Pătirlage ocină în Cîndești.

Adecă eu Rada, nepoata Baciului de Cirlomănești, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al mieu, ca să fie de mare credință la mina jupînului Mihalcei capitanul de Pătirlage, cum să știe că i-am vîndut ocină în Cîndești, partea lu Negruț toată, oricît se va alége, de în cîmpu și de în pădure și de în siliștea satului. Și i-o am vîndut de bunăvoia mea și cu știrea tuturor fraților miei și a megiișilor de în sus și de în jos, drept 1500 de aspri gata, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor dumnealui.

Și cînd am vîndut această ocină, fost-au mulți boiari și oameni buni aldămășari mărturie, anume: popa Radul ot Cirlomănești i Dobrin ot tam i Drăgoiu ot Chiojdu i Toia iuzbașa ot Bălțați de în județul Rîmnicului i Mustață ot Băbêni i Ion ot Frăsinet i Stan sinŭ Grecul ot Obidiți i Neagul ot Cirstenești i Negoită ot Răducești. Iar pentru mai mare credință, pusu-ne-am pecețile și numele.

Пис мѣсца ѣсѣа сѣ дѡни, лѣт хЗРМА.

Eu Dobrin ot Cirlomănești.

Eu Rada, fata Oprei, nepoata Baciului.

Popa Radulu.

Toia iuzbașa.

Mustață.

Ionu.

Negul.

Bibl. Acad., CXCVI/65.

Orig., hîrtie (21,5 × 15,5), șase peceți aplicate.

1633 (7141) iulie 21.

Bobe din Negoești vinde fiilor lui Cirstea din Tirgșor ocina Sărasca.

† Adecă să se știe cu<m>¹ a<m>¹ vind<ut>¹, e<u>¹, Bobe o<t>¹ Negoește, ocina Sărasca feciorilor Cirstii ot Tirșor stinjini 268 dereptu 3450 de bani. Și am vindut eu, Bobe, de a mea de bunăvoe și cu știrea tuturor megiiășilor; și am vindut cum meară dealungul, de în peatră pină <în>² furciturile zăvoiului.

Și mărturii mulți oameni, anume: Radu ot Blăgești i Coste i popa Stan ot Păcălești i Dimiiian și Tatul ot Sărăști.

Și am scris eu popa Dima ot Tirșor, meseța iulie, dni 21, 7141 <1633>. <Urmează scris de altă persoană:> † Să să știe cum am vindut, eu Stanul Oncei din Negoiaști, stinjini de ocină 24 din hotar pină în hotar.

Și iar am vindut eu, Radul lui Bălan, stinjini de ocină 15 din hotar pină în hotar ca să fie lor de moșie și feciorilor lor, cit le va da Dumnezeu. Și am vindut de a noastră bunăvoia fără da nici o silă și cu știrea tot<or>or megiiășilor din sus și din jos; și mărturii.

Eu Stan al Oncei pentru credința am pus degetul.

Arh. St. Buc., A.N., XC/5.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5).

1633 (7141) iulie 26, București.

Matei Basarab voievod întărește eliberarea din rumânie a sătenilor din Dobricenii Măglași, jud. Vilcea, pedepsind pe Chisar paharnic care încerca să-i rumânească.

† Милостією божією, Їу Матею воєвода и господинъ въсон земли Уггеро-влахійскоє, виск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Їу Бъсарав воєвод. Дават господство ми сѣи повелѣніе господства ми слов Добричѣнїи Мъглаши вт соудство Блѣчѣ, іакоже да ест оу мирни и свободны за вечинїи вт къ Кисар пѣхарник, синъ Хиркъв комис вт Руда и вт къ синови его и вт къ въсах пороуденїе его, за нихто бантовани да не иматъ въ вѣкы.

Понеже того село Добричѣнїи више пис биа ест въс людїе кнєши, със вчине им, вишиже вт прѣжде врѣме, вт при дънїе прочїем господары. И потом, къда ест биа съда, въ дъни господства ми, а село Добричѣнїи Мъглаши, иже ест

¹ Loc rupt.

² Omis.

внше пис, ви ест илаа преніе със Кисар пехарник, синъ Киркъе комис вт Рѡдѡ; и пришлѡ ест терн съпрѣшл се за лицѡ прѣд господства ми ѡ велики диван. И сице се соут плакал село Добричѣин како им соут бил встроенил със Кирка комис, бацитѡ Кисаров пехарник вт Рѡда, ециже вт при дьны поконниомѡ Миѡхана воеводе, да нѡ извадит вт на маглѡ вт Велика Ѣжнѡ. И нѣст нѡ ест извади, анѡ им ест бил дал тѣчнѡ арѡвнѡ сги рѣ¹. И вт тогда само, вт при дьни Миѡхана воеводе, вѣс дрѡжал вечнин тѣчнѡ та арѡвнѡ. Таже вѣ том, господство ми съм глѡдаѡ и соуднѡ по прав и по закон, със вѣснли чиститими правителѡе господства ми и дал съм господство ми село Добричѣин закон, вѣ мегѡташи, по рѡвашѡ господскы іакоже да заклет село Добричѣин како нѣст им соут били такмеженѡ тѣчнѡ по новци, да съ продает вечнини, анѡ да извадит Кирка комис и вт маглѡ вт Велика Ѣжнѡ. Таже, къда ест бил на дьнѡ на сорок, а село Добричѣин, ви ест прѡвѡ свидетѡлствоваал прѣд господства ми ѡ диван със мнози добри людѡе, на име: вт Стоеници, Станчюл хачѡвѡ и Радѡл и Бѡдѡврѡ и вт Добричѣин, Семан и Лѡпѡдат и вт Какова, Дѡмитрѡ и вт Ѣспѡтѡдѡс, поп Станчюл, како ю ест дрѡжал Кирка комис по село Добричѣин вечнин тѣчнѡ радѡ таѡ арѡвнѡ, сги рѣ¹, что ест бил вѡзимал вт Кирка комис вѣ дьни Миѡхана воеводе. И потом, село Добричѣин, ви по нѡже ест свидетѡлствоваал прѣд господства ми, вини соут и заклет на цѡркѡв по свѣта ѡангелѡе, како ест и по вншл пис. И встал ест Кисар пехарник вт закон и вт сѡжденіе вт прѣд господства ми.

И потом Кисар пехарник ви ниже сице нѣст се соут вставил, анѡ ест вѡзимал закон през закон, къ за болѡри, по рѡвашл господскы вт прѣд господства ми, іакоже да заклет Кисар пехарник радѡ село Добричѣин Мѡглаши, како нѣст се соут бил такмил село Добричѣин със бащом си Кирка комис да извадит вт на маглѡ и како нѣст им ест дал тѣчнѡ арѡвнѡ таѡе сги рѣ¹, анѡ ест дал вѡснѡ новци и како се соут продали село Добричѣин вечнин тѣчнѡ по новци. Таже, къда ест бил на дьнѡ на сорок, а Кисар пехарник ви никакоже нѣст могѡ събирати закон его да заклет, анѡ ест встал Кисар пехарник вт закон и вт сѡжденіе. И съм послаѡ господство ми вт диван по слѡга господства ми Дѡмитрѡ апрѡд, със книга господства ми, іакоже да ѡметнил таѡ сги рѣ¹ Кисаров пехарник, что ест бил дал башом си Кирка комис арѡвнѡ село Добричѣин, вѣ дьны Миѡхана воеводе, вт прѣд втцѡ Ѣвѡфил Рининчѡскѡе и вт прѣд болѡринѡ господства ми жѡпан Гергѡе бившл вел логофѡт, кого ест исправник и къмѡраш на Велика Ѣжнѡ. И ѡднесл ест село Добричѣин тамо на вкнѡ мѡ за людѡ вт кръстѡ мѡстом, тѡре сѡт свидетѡлствоваал прѣд ним како им соут бил такмеженѡ със Кирка комис да извадит его вт на маглѡ и нѣст извадил ест, анѡ ю ест дрѡжал вечнин вѣ силост, тѣчнѡ радѡ таѡ арѡвнѡ, сги рѣ¹. И не вѡсѡхѡет Кисар пехарник да си вѡзимлет аспри вѡспет, анѡ ест бежал. И пришлѡ ест Кисар пехарник пак прѣд господства ми ѡ прѡх със село Добричѣин истрѡтаго крат, терн съпрѣшл се за лицѡ. Вѣ том, господство ми съм глѡдал и сѡднѡ по прав и по закон, със вѣснли чиститими правителѡе господства ми и видѡхом господство ми и прочитѡхом ѡ диван книга втцѡ нашѡмѡ Ѣвѡфил епископа вт Рининк и книг болѡрин господства ми Гергѡе логофѡт вт Велика Ѣжнѡ,

¹ Cifrele: ~̃, sint scrise ulterior.

како ест свидѣтелствова прѣд ним тамо на Бланка Ѡкиъ <съ>¹ толико доб и люду како ест бна село Добричѣни притеснен и вичинити шт Кирка комис тѣкмо радѣ тѣе арехнѣ и како им ест бна встроениѣ да извадит шт на маглаъ и нѣст нх извадна. И за книг господства ми нѣст слышл, анѣ ест достизал по Кисар пѣхарник закона и сѣжденна и диканом, терѣ нх ест възимаа Кисар пѣхарник шт на село Добричѣни въснх аспри назад, арѣшиа, зги рѣ² западно шт прѣд господства ми.

И възѣхшм господство ми шт Кисар пѣхарник въсах книгове емѣ, колнице сѣт извадна ѣ дикан, ѣкоже да не помнат ни едно трѣбѣ със село Добричѣни. Я почто нѣст слышл за книг господства ми, анѣ ест есочил по слѣг господства ми, Дмитръ апродал и не въсхотѣл да си възимает Кисар пѣхарник арѣшиа възпет, како ест ена заповѣд господства ми господства ми съм повѣдал по Кисар пѣхарник ѣ дикан ве ма много, терѣ ю съм да т за паницѣ и съм извадна господство ми по Кисар пѣхарник шт дикан със бланка страмотъ и стоали сѣт и за глоба и затварѣем господства ми по Кисар пѣхарник ѣ темницѣ. И сътворихом господство ми село Добричѣни и книг прѣз книг за ест ество. И шета ест Кисар пѣхарник шт закон и шт сѣжденіе шт прѣд господства ми. Я ащелнже хокет изваднти Кисар пѣхарник нѣкогда нѣкѣе книги по село Добричѣни, да не сѣ вѣроует.

Сега радѣ, дадох съм господство ми село Добричѣни Шѣглаши, ѣкоже да ест ѣ мирни и свободни за виченіе шт Кисар пѣхарник и шт къ синови им и шт въсах сѣродник им, за нхѣто бѣлтов. ни шт сѣда на прѣд да не имат, не да ест книш със шчине им, како ест бна шт прѣжде врѣме и нѣ шт коже непоколенн, порнзмо господства ми.

Сеже оубо и свидѣтели поставѣем господство ми: жупан Радѣ Бувискъа вел бан Крѣловскѣи и жупан Ивашко вел дворник и жупан Радѣ вел логофѣт и жупан Глигорѣ вел вистѣар ѣ жупан Тѣдосѣ вел спатар и жупан Шнхн вел столник и жупан Бузинка вел комис а жупан Бучина вел пѣхарник и жупан Костандин вел постѣлник. И испрѣнк, Радѣ Нѣстврѣа вел логофѣт.

И написх аз, Първѣа граматик, въ н стол граду ѣ Буквриши, мѣсеца юліе кѣ дни и шт Ядамѣ дажѣ до нинѣ, въ сега писнѣ, теченіе лѣтом, лѣт хрѣм, а шт рождѣства Христова, въ лѣт х. хлѣ.

Іѣ М.тею вшѣшда, милостію божію господинѣ.

Іѣ М.тею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Dobricenii Măglași din județul Vâlcea, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Chisar paharnic, fiul lui Chircă comis din Ruda și de către fiii lui și de către toate rudele lui, să nu aibă tulburare în veci de nimeni.

Pentru că acest sat, Dobricenii mai sus-scris au fost toți oameni cnezi, cu ocinele lor, încă dinainte vreme, din zilele altor domni. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Dobricenii Măglași, care este mai sus-scris, el a avut piră cu Chisar paharnic, fiul lui Chircă comis din

¹ Loc rupt.

² Cifrele: ѣ, sint scrise ulterior.

Ruda; ș-au venit de s-au pirit de față înaintea domniei mele în marele divan. Și așa s-a plîns satul Dobriceni că le-a fost întocmirea cu Chirca comis, tatăl lui Chisar paharnic din Ruda, încă din zilele răposatului Mihail voievod, ca să-i scoată de la magle, de la Ocna Mare. Și nu i-a scos, ci le-a dat numai arvună, 125¹ de ughi. Și de atunci încoace, din zilele lui Mihail voievod, au tot ținut vecinii numai acea arvună. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea satului Dobricenii lege, 12 megiași, pe răvașe domnești, ca să jure satul Dobricenii că nu le-a fost întocmirea numai pe bani, să se vindă vecini, ci să-i scoată Chirca comis și de la magle de la Ocna Mare. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar satul Dobricenii, au mărturisit întii înaintea domniei mele în divan cu mulți oameni buni, anume: din Stoenеști, Stanciul hagiul și Radul și Budură și din Dobriceni, Seman și Lepădat și din Cacova, Dumitru și din Suptdos, popa Stanciul, că i-a ținut Chirca comis pe satul Dobricenii vecini, numai pentru acea arvună, de 125¹ ughi, pe care i-au luat de la Chirca comis în zilele lui Mihail voievod. Iar apoi, satul Dobricenii după acestea a mărturisit înaintea domniei mele și au jurat ei la biserică pe sfînta evanghelie, cum este scris și mai sus. Și a rămas Chisar paharnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Chisar paharnic nici așa nu s-a lăsat, ci a luat lege peste lege, 24 de boieri, pe răvașe domnești, dinaintea domniei mele, ca să jure Chisar paharnic pentru satul Dobricenii Măglași, că nu s-a întocmit satul Dobricenii cu tatăl său Chirca comis să-i scoată de la magle și că nu le-a dat numai arvună, acei 125¹ de ughi, ci le-a dat toți banii și că s-a vindut satul Dobriceni vecini numai pe bani. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar Chisar paharnic el nicicum n-a putut să-și adune legea să jure, ci a rămas Chisar paharnic de lege și de judecată. Și am trimis domnia mea în divan pe sluga domniei mele, pe Dumitru aprod, cu cartea domniei mele, ca să lepede acei 125¹ de ughi lui Chisar paharnic, pe care i-a dat arvună tatăl său Chirca comis satului Dobricenii, în zilele lui Mihail voievod, dinaintea părintelui Theofil de Rimnic și dinaintea boierului domniei mele jupan Gherghie fost mare logofăt, care este ispravnic și cămăraș la Ocna Mare. Și a dus satul Dobricenii acolo la Ocnă 40 de oameni din jurul locului, de au mărturisit înaintea lor că le-a fost întocmirea cu Chirca comis, să-i scoată de la magle și nu i-a scos, ci i-a ținut vecini cu sila numai pentru această arvună, 125¹ de ughi. Și nu a vrut Chisar paharnic să ia asprii înapoi, ci a fugit. Și a venit Chisar paharnic din nou înaintea domniei mele în pîră cu satul Dobricenii, a treia oară, de s-au pirit de față. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit în divan cartea părintelui nostru, Theofil episcopul de Rimnic și cartea boierului domniei mele Gherghie logofăt de la Ocna Mare, că au mărturisit înaintea lor, acolo la Ocna Mare, <cu>² atîția oameni buni că a fost satul Dobricenii cotropiți și veciniți de Chirca comis numai pentru acea arvună și că le-a fost întocmirea să-i scoată de la maglă și nu i-a scos.

¹ Cifrele: 25, sînt scrise ulterior.

² Loc rupt.

Și de cartea domniei mele n-a ascultat, ci l-a ajuns pe Chisar paharnic legea și judecata și divanul de a luat Chisar paharnic de la satul Dobricenii toți aspri înapoi, arvuna 125¹ de ughi deplin, dinaintea domniei mele.

Și am luat domnia mea de la Chisar paharnic toate cărțile, lui cite au scos în divan, ca să nu aibă nici o treabă cu satul Dobricenii. Și pentru că n-a ascultat de cartea domniei mele, ci a sărit la sluga domniei mele Dumitru aprodul și nu a voit să-și ia Chisar paharnic arvuna înapoi, cum a fost porunca domniei mele, iar domnia mea am bătut pe Chisar paharnic în divan foarte mult, de i-am dat 300 de toiege și am scos domnia mea pe Chisar paharnic din divan cu mare rușine și a stat și de gloabă și am închis domnia mea pe Chisar paharnic în temniță. Și am făcut domnia mea satului Dobricenii și carte peste cartea de rămas. Și a rămas Chisar paharnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și dacă va scoate Chisar paharnic vreodată niște cărți pe satul Dobricenii, să nu se creadă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea satul Dobricenii Măglași, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Chisar paharnic și de către fiii lui și de toate rudele lui, de la nimeni tulburare să nu aibă de acum înainte, ci să fie cnezi cu ocinele lor, cum au fost dinainte vreme și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna iulie 26 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, în anul 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

<Pe verso: sec. XVII> Cărțile Dobricenilor, ale Mărineștilor, ale lor și ale Rudenilor, carele le-au luat cu judecată de la ei <urmează alt scris sec. XVIII> și satului nu le sînt de nici o treabă.

Arh. St. Buc., M-rea Arnota I/4.

Orig., perg. (38 × 52,5), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1804; altă trad. ibdiem, ms. 195, f. 6 v - 8.

128

1633 (7141) iulie 27, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Ivan paharnic trei rumâni, în urma unor judecăți.

† Милостією божією, Іу Матею воєвода и господинъ въсьон землє Згггггг владѣтискѣи, вноукъ великаго и стараго и прѣдобраго, поконинному Іу Басараб воєво

¹ Cifrele: 25, sînt scrise ulterior.

да. Дазат господство ми сѣю повелѣніи господства ми слугъ господства ми Іѡан пѣхарник, синъ Драгомиръ питар шт Бѣжеци и със синови си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да мо ест т.и вечини, на име: Стонца и Стѣнмир и Васнаѣ, синови Радула Пандреѣ и със синови им, понеже сѣи више речени вечини били се сѣт продали вечини Драгомиръ питар, бащ Іѡан пѣхарник: ещече шт прѣжде врѣме, шт прѣ днѣи покойнаго Шербанъ воєвода. И вѣс дрѣжала със добро мирно.

И потомъ, кѣда ест била прѣ днѣи покойнаго Радула воєвода, а вечинѣи, уни се вѣстанали със прѣхъ и рекалъ како нѣст дал Драгомиръ питар ниже единъ нозѣс по уни, ниже продадоше се вечини. И съпрѣши се за лицѣс ѣ диван. Бѣ тѣмъ, Радула воєвода, господства емоу глѣдахъ и сѣдихъ по правдо и по законъ и видѣла господства емоу книга Шѣлбанъ воєводъ за покѣпѣнѣ и истинствова и господство емоу како продадоши се вечини. Таже, ест вѣстали вечинѣи шт прѣдъ Радула воєвода шт законъ шт диван. И вѣс била вечини със добро мирно.

И потомъ, кѣда ест била прѣ днѣи Левнъ воєвода, а сѣе више речени вечини, уни пакиже вѣзвигали със прѣхъ и съпрѣши се за лицѣс. И далъ Левнъ воєводъ законъ даже до три крати и вѣс нѣст могаъ да заклеа, анѣ ест пакъ вѣстала вечинѣи шт законъ и шт сѣжденѣ шт прѣдъ Левнъ воєвода. И вѣс били вечини със мирно.

И потомъ, кѣда ест била нинѣ, вѣ днѣи господства ми, а вечинѣи више речени пакъ подвигали прѣхъ и съпрѣши се за лицѣс със Іѡанъ пѣхарникъ прѣдъ господства ми ѣ диван. И сице прѣше вечинѣи како ест била заклеа прѣ днѣи Левнъ воєвода. И донѣси и клеѣвѣци прѣдъ господства ми ѣ диван и свѣдѣтелствова и уни како нѣст заклеа анѣ тѣчѣю ест свѣдѣтелствовали како нѣст вѣзималъ нѣвѣци. Таже вѣ тѣмъ, господство ми глѣдахъ и сѣдихъ по правдо и по законъ, със вѣснѣ ми чѣститиали правитѣли господства ми и видѣхѣмъ господства ми книга покойнаго Шербанъ воєвода за покѣпѣнѣ и книга Радула воєвода за прѣхъ и за вѣстала и книга Левнъ воєвода, пакъ за прѣхъ и за вѣстала. И пакъ съмъ далъ господство ми законъ, та шт испрѣвомъ такоже да заклеа. И уни никакоже нѣст могаъ да заклеа, анѣ ест вѣстала шт законъ и шт сѣжденѣ шт прѣдъ господства ми шт диван. И вѣзималъ господство ми вѣсѣхъ книгове лѣжанѣе шт рѣки имъ, да ест вечини, како ест била шт прѣжде врѣме.

Бего радѣ дадомъ съмъ и господство ми слугъ господства ми Іѡанъ пѣхарник, синъ Драгомиръ питар, такоже да ест сѣи три вечини, синови Радоула Пандреѣе више писъ, уни и синови имъ вечини за дѣдѣнѣс и вѣ хѣабъ имъ и синовомъ и вѣнгомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не шт кождо непотѣкнѣженѣ, по заповѣдахъ господства ми.

Бече оубо и свѣдѣтелѣе поставлѣемъ господство ми: жупанъ Радула Бѣзескѣа вѣа вѣа Крѣвѣскѣи и жупанъ Іѡанъ вѣа дворникъ и жупанъ Радула Настѣрѣа вѣа логофѣтъ и жупанъ Глигорѣе вѣанкѣи вѣстѣар и жупанъ Тѣвдосѣе вѣанкѣи спѣтар и жупанъ Михаѣо вѣанкѣи столникъ и жупанъ Бѣзѣнка вѣанкѣи кѣмисъ и жупанъ Бѣчина вѣанкѣи пѣхарникъ и жупанъ Костантинъ вѣанкѣи постѣаник. И испрѣвникъ, жупанъ Радула вѣа логофѣтъ.

И азъ, Тѣвдоръ спѣдѣемъ, братъ малъ Дмитръс логофѣтъ, намазахѣмъ вѣ градъ нѣша рѣкомѣи Бѣкурѣщѣи, мѣсеца юлѣе кѣзъ днѣи и шт Іѡана даже до нинѣ течѣнѣа лѣтомъ, вѣ лѣтѣ хѣрма.

† Іѡанъ Матѣю вѣвѣвѣда, милостѣю вѣожѣю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii

domniei mele, Ivan paharnic, fiul lui Dragomir pitar din Băjești și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie trei vecini, anume: Stoica și Stănimir și Vasilie, fiii lui Radul al lui Pandrea și cu fiii lor, pentru că acești vecini mai sus-ziși ei s-au vîndut vecini lui Dragomir pitar, tatăl lui Ivan paharnic, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Șerban voievod. Și a tot ținut cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar vecinii, ei s-au sculat cu piră și au spus că n-a dat Dragomir pitar nici un ban pe ei, nici nu s-au vîndut vecini. Și s-au pîrit de față în divan. Întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a văzut domnia lui cartea lui Șerban voievod de cumpărătură și a adevărit și domnia lui că s-au vîndut vecini. Astfel, au rămas vecinii dinaintea lui Radul voievod de lege din divan. Și au tot fost vecini cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, iar acești vecini mai sus-ziși ei iarăși s-au ridicat cu piră și s-au pîrit de față. Și a dat Leon voievod lege pînă la trei ori și tot n-au putut să jure, ci iarăși au rămas de lege și de judecată dinaintea lui Leon voievod. Și au tot fost vecini cu pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, vecinii mai sus-ziși iarăși au ridicat piră și s-au pîrit de față cu Ivan paharnic înaintea domniei mele în divan. Și așa pîrau vecinii că au jurat în zielele lui Leon voievod. Și au adus și jurătorii înaintea domniei mele în divan și au mărturisit și ei că n-au jurat, ci numai au mărturisit că nu au luat banii. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am văzut domnia mea cartea răposatului Șerban voievod de cumpărătură și cartea lui Radul voievod de piră și de rămas și cartea lui Leon voievod iar de piră și de rămas. Și iar am dat domnia mea lege, cea de la început, ca să jure. Iar ei nici decum nu au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și am luat domnia mea toate cărțile mincinoase din minile lor, să fie vecini cum au fost dinainte vreme.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Ivan paharnic, fiul lui Dragomir pitar, ca să-i fie acești trei vecini, fiii lui Radu al lui Pandrea mai sus-scris, ei și fiii lor, vecini de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea noastră numită București, luna iulie 27 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., XCIV/3.

Orig., perg. (32,5 × 48), pecete timbrată.

Copie și trad., ibidem, ms. 1233, f. 291—294 (datată: iulie 26).

1633 (7141) iulie 29, București.

Matei Basarab voievod scutește pe Vasile armaș din Stroești, jud. Gorj, de dări, pentru că l-a slujit în „țări străine“.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ Іу Матен Басараб воєводї и господинь. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми салгъс господства ми Vasilie armașul den Stroești den județul G<or>¹ Jil, ca să hie de acum nainte casa și toate bucatele lui, ce va avea, în pace și slobod de bir, de găleată cu fin, de bou, de oae seacă, de cal, de miare cu ceară de dijmă de st<upi>¹, de gorștină de oi și de porci, de cai de olac, de podvoade, de mertice, de oae de sulg<iu>¹, de bănișori de județ și de toate slujbele și mîncăturile cite sint preste an în țeara domnii mele, de nemic val sau bintuială să n-aibă, pentru că m-am milostivit domniia mea de l-am ertat căci au slujit domnii mele pre într-aalte țără streine tot cu dereptate și unde au fost păsul și nevoia domnii mele și l-am pus domnia mea să hie armaș, să slujească domnii mele, pre casa lui. Și iaste scris în catastih în vistieria domnii mele și l-am ertat domnia mea să nu dea bir nici cu armașii, ce numai să slujească la armași în zilele domnii mele.

Derept acéia și voi, birarilor și voi, sătênilor și voi, toate slugile domnii mele cari de ce slujbe veți umbla la acest județ, în vrême ce veți vedea ceastă carte a domnii mele, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți de casa și de bucatele slugii domnii mele Vasilie armaș, că cine se va ispiti <pe>¹ste ceastă carte a domnii mele a-l învălui, acela om bine să știe că va avea dă<căt>¹ră domnia mea foarte o s<upăra>re mare. Că așa iaste învățătura domnii mele. Инако да нест, по реч господства ми.

И испр вник сам реч господства ми.

Иис з БѢСРЕЦИ, ЮЛІЕ КѢ ДНИ, В ЛѢТ ЛЗРМА.

† Іу Матен воєводї, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

Іу Матию воєвод <т.р.>

Bibl. Acad., CLXXXV/55.

Orig., hirtie (31 × 21), pecete aplicată.

EDIȚII. Chiriță, *Doc. brncov. și ol.*, p. 72.

1633 (7141) august 1.

Matei Basarab voievod poruncește bănișorilor din jud. Ilfov să nu mai prade pe rumâni din satul Chiselet al m-rii Radu Vodă.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voevod și domnu. Scris-am domniia mea vooă bănișorilor carii umblați la județul Elfovului. Catre acea-

¹ Loc rupt.

sta vă dau în știre domnia mea pentru că aicea au spus înaintea părintele Cosma, egumen dela Sfinta Troiță, cum intrați în satul sfintei mănăstiri Sfinta Troiță în Chisăleț, de prădați rumânii și faceți obicei care n-au fost nici odată acolo în sat, nici aveți treabă, nici învățatură de la domnia mea să învăluți satul mănăstirii.

Drept aceia, în vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să căutați să vă vegheați de satul mănăstirii Chiselețul, mai multu jalbă la domnia mea să nu mai vie, că apoi mare certare veți avea de către domnia mea. Intr-alt chip să nu fie, după zisa domniei mele. Și însumi am zis domnia mea.

Scris august 1 dni, leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 388.
Copie.

131

1633 (7141) august 2.

Neagomir județul și Pană din Craiova vind lui Ionașco postelnic ocină în Bulzești.

Zapisul lui Neagomir județul de vnzare ot Gaia.

Adecă eu Neagomir județul i Pană cel bătrîn ot Craiova scris-am acest al nostru zapis, ca să fie la mina lui Ionașco postelnic <i> jup[p]an<i> Stanca ot Cornet, cum să știe că i-am vindut o funie de ocină ot Bulzești, anume funia Birsească, însă ocină fără rumânii, încă în zilile Radului voivod, în domnia dentii, drept bani 1900. Și o am rinduit de a noastră bunăvoe, cu știrea a mulți boeri buni și megéași bătrini denprejurul locului, anume: Dumitrașco postelnic ot Spini și Irimia logofăt ot Băbeni și Calotă și Giura postelnic ot Bulzești i Chera ot Hănăsești i Istre logofăt ot Goești i Drăghici logofăt ot Drăgan și Stroe postelnic ot Oteteliș i Crăciun logofăt ot Tetoi, ot Urichești, Tocher i Barbul, ot Vulpeni, Anton, Marco și Ilie și mulți megéași denprejurul locului. Și pentru credința, pusuné-am și pecețile.

Și am scris eu, Drăghici logofăt, în casa lui Antonie, avgust 2 dni, leat 7141 <1633>.

Ot Craiova, Negomir județ.

Eu Pană ot Craiova.

Irimia logofăt.

Eu Drăghici logofăt.

Antonie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sadova, nr. 715, f. 1021.
Copie.

сръднаго плода господства ми или шт сьродник наших или, шт грѣх наших, или шт ино племе или ниже аще еждеть скуптро дръжавень Блашкон Земли съ именемъ божіемъ, молимъ вы, молитвы ради прѣсвѣтыя Богородице храма сего да почтете и да оутвердите сію милостиню и да поновите сѣе хрїсовоуль господства ми и есаъ господь Богъ да почтеть и съхранить его въ господствѣ его, а въ еждѣщемъ вѣцѣ дѣшжъ его и да оулучитъ о десное стоанїе. Я ниже не поновит и не оутвердитъ сѣе прило[ло]женїе, ниже поновит сѣе хрїсовоуль господства ми, нъ расдрѣшитъ и попереть и развалитъ сѣе оустроенїе и посрамитъ сѣе хрїсовоуль господства ми, того господь Богъ да не почтет и да не съхранить его въ господствѣ его, ни въ вѣдѣщемъ вѣцѣ дѣшжъ его и да боудеть емъ свѣта Богородица сѣлпостатница и да ест трѣклет и афресан шт тнѣ штѣци, ниже въ Никен, шкоже и вѣдетъ въ вѣкы, аминь.

Сеже и свѣдѣтелие поставихъ господство ми: жоупан Радѣл Бузескуа великїи ван Кралевскїи и жоупан Івашко вел дворник и жоупан Радѣл Ньстоурель великїи логофет и жоупан Гангорѣ вел вистигар и жоупан Ошдосѣ вел спатар и жоупан Михѣю вел столник и жоупан Бузникъ вел комис и жоупан Бучина вел пехарник и жоупан Кост нтин вел постельник. И исправник, сам речъ господства ми.

И азъ, Тоудоръ спудешин, братъ ми а Демїтроу логофет, намазанъ въ градѣ рекомїе Боукрещи, мѣсци августъ дѣни 1 и шт Пдама дже до нынѣ теченїа лѣтшм, въ лѣт хрїмъ.

† Іу Матею вшевода, милостїю божїю господинѣ.

Іу Матею вшевод <т.р.>

† Dumnezeiescul părinte al lui Dumnezeu, David, prin duhul sfint în cartea psalmilor spune: „Una am cerut de la domnul aceasta o voiu căuta, să trăiesc în casa domnului în toate zilele vieții mele, să văd frumusețea domnului și să cercetez biserica lui sfântă“. Aici arată pe față să avem dragoste către domnul Dumnezeu. Și iarăși același David spune: „Am vrut mai bine să mă mut în casa Dumnezeului meu, decît să trăiesc în lăcașurile păcătoșilor“. Și iarăși: „Doamne am iubit strălucirea casei tale și locul așezării slavei tale“. !

De aceea și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul domn, Io Mateiu voievod, nepotul marelui și preabunului, și bătrînului răposatului Io Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu, cu voia lui Dumnezeu, ținînd schiptrul a toată țara Ungrovlahiei, am dorit cu rivnă către toate cinstitele și dumnezeieștile biserici, după cuvîntul dumnezeiesc și proorocesc: „În ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine, Dumnezeule“. Întru aceea dar, aprinzîndu-mă de această rivnă, după spusa lui David: „Zavistia casei tale m-a cuprins de jale, sînt rănit după domnul Dumnezeu“. Și dinăuntrul inimii mele am iubit foarte, mai ales sfînta și dumnezeiasca mănăstire numită Snagov, unde se preaslăvește dumnezeiescul și făcătorul de viață nume al sfîntei și începătoarei de viață troiță și a tuturor sfinților, în cinstea și în lauda numelui preasfîntei stăpînirii noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstita ei văvidenie și preacinstitului părinte egumen Ignatie, fiind nastavnic în acest sfînt lăcaș și tuturor călugărilor, care trăiesc în viață de obște în sfînta mănăstire, ca să fie satul sfîntei mănăstiri, numit Dobrușeștii, din județul Elhov, în pace și iertat de bir și de găleată și de fin și de oaie seacă și de cal domnesc și de miere și de cal de olac și de

lucru domnesc și de banii de județ și de dărăbani și de opăcinași și de toate dăjdiile și mincăturile cite sînt peste an în țara domniei mele, pentru că însumi domnia mea m-am milostivit văzînd sfînta mănăstire prădată și fiind în lipsă, în neputință și sărăcită de limbile necredincioase. Astfel domnia mea am socotit, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am ertat domnia mea acest sat mai sus-spus, să fie în pace și slobod de toate cite sînt mai sus-scrite, numai să fie ei de ascultare și de slujbă sfintei mănăstiri și să aibă grije la toate treburile mănăstirii și să fie gata la cele ce vor fi poruncile nastavnicului și egumenului acestui sfînt lăcaș și să fie sfintei mănăstiri de trebuință și călugărilor ce trăiesc în ea de ajutor, iar domniei mele și răposaților părinți ai domniei mele, veșnică pomenire. Pentru că am văzut domnia mea hrisovul lui Gavriil Moghila voievod, cînd a fost cursul anilor 7127 și alte hrisoave și cărți de iertare și întărire de la toți domnii, una după alta, cu mare blestem; pentru aceea și domnia mea încă am înnoit cu acest hrisov al domniei mele după întocmire, cum este mai sus-scris.

De aceea și după trecerea domniei mele, mă rog tuturor bineinstitorilor și bineincununaților domni, care vor fi după noi, sau dacă vor fi din rodul inimei domniei mele, sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre din alt neam, dacă vor ține schiptrul Țării Românești, în numele lui Dumnezeu vă rugăm pentru milostenia preasfintei născătoare de Dumnezeu, să cinstiți acest hram și să întăriți această miluire și să înnoiți acest hrisov al domniei mele, și pe voi, domnul Dumnezeu să vă cinstească și să vă păzească în domnia voastră, iar în veacurile viitoare, sufletul vostru și să vă învredniciți de șederea de-a dreapta. Iar dacă nu va înnoi și nu va întări această danie, nici nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci va strica și va călca și va răsturna această întocmire, și va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie lui potrivnică sfînta născătoare de Dumnezeu și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți, cei de la Nicheia, cum va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Theodosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Și eu, Tudoru spudei, fratele mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea numită București, luna august 5 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 47 (M-rea Snagov, IV/6).

Orig., perg. (53 × 37), pecete mijlocie atîrnată.

Cu o trad. din 1843; alte traduceri ibidem în mss. 353, f. 50—52 și 354, f. 17—18.

1633 (7141) august 5, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Sfinta Troiță, de lângă Pîr-vulești, vii în Dealul Tîrgoviștei, scutindu-le de vinăriciul domnesc.

† Милостію божією, Їу Матію воєвода и господинъ вѣсон землѣ Бургро-влахѣнское, вѣзук велѣнскго и прѣдобрагѣ старго, поконниомъ Їу Бѣсъраба воєвода, Да-вѣт господство ми сѣи повелѣніе господства ми свѣтѣи, божественни монастыр ѣже ест близ къд село Първелеши, идеже ест храм свѣтла тронцъ и штыцъ ермѣи Рафѣил, ѣкоже да ест и нѣкѣи виноградъ в Дѣлѣа Тръговищек мирне и свободне за винъ господскъ.

Заниже сѣе више речене виноградѣ били сѣт покъплене шт поконниомъ Кръстек дворникъ и шт жупаницек его, Марїта, въ дѣни Радѣла воєвода шт над Некъла Жунгѣтѣа шт Тръговище, без шчинъ, за хї аспри готови. И потомъ, Радѣла воє-вода сѣм дал и помиловахѣм по Кръстѣ дворникъ и по жупанице его, Марїевъ, със мѣсто, колико дрѣжит сѣе лозїе, да сѣт тѣх више речени лозїе със шчине <не>дажниче и без винънич. И вѣс дрѣжала ест Кръстѣ дворникъ сѣи виноградѣ мирни и свободни за винънич.

<И> по мрътвїе Кръстек дворникъ, жупаница Марїевъ, шна ест дал и помило-вала по свѣта монастыр, ѣже ест шт шни създани, рекома свѣта Тронцъ, със тѣх више речени виноградъ, за дѣше родителем нх и за дѣшлм нх, да се вѣспоменѣет въ свѣтѣе жрътвникъ и да ест свѣтѣи монастыр въ зкрѣпленїе, инокъшном за прѣпитнїе, а нхже вѣчно вѣспоминанїе. И вѣс дрѣжала ест свѣта монастыр сѣе више речени виноградъ със добро мнїю за винънич и свободне, даже до дѣни Га-врїла воєвода.

И къда ест бил тогдѣ, прїшеа ест калугерице и старѣце прѣд Гаврїла воє-вода и просна ест шт господствъ емъ, ѣкоже да имат и шт господствъ емъ, милуванїи, прощенїе за винънич по сѣи више речене виноградѣ ѣкоже ест имѣа и шт прѣжде бѣше господары. Таже Гаврїла воєвода, господствъ емъ милости-внхѣом се и помиловаа ест и простна ест сѣи више речени виноградъ за винънич.

И видѣхѣом господство ми и прїчитахѣом и книгъ Гаврїла воєвода и книгъ Радѣла воєводи за помилованїе и прощенїе, със великое клѣтѣа въ грѣде . . .¹е по немъ зае господарн, кого хѣкет рїзрати и попирати сѣа помилуванїи свѣтѣи мо-настир, шн да ест непрощен шт Бога. И пакн, кого хѣкет помиловати, да ест по-милован въ господство его шт господа Бога. Такожде и господство ми тѣю ми-лованїе шт Бога, а не клѣтѣу, ѣкоже рече господъ; „божжинъ милостиве, ѣко тыи помилуванн бѣдет“.

Его радѣ [А] такожде напнче дадох и господство ми и штервѣднхѣом и поновнхѣом сѣи помилованїе и книгъ Гаврїла воєводи, лѣт хѣрк² и книгъ Радѣла воєводи, лѣт хѣркѣ и книгъ Пѣздандръ воєводѣ Ілѣаш, лѣт хѣра,² ѣкоже да ест свѣтѣи мон.стири сѣе више речене виноградѣ със мѣсто и със шчинъ и недажнич-

¹ Loc rupt.

² Data înexactă, lipsește cifra unităților.

Е ЗАЛИИ И И СВОБОДНИ ЗА ВИНЪРИЧ ГОСПОДСКЪУ И НЕ ШТ КОГОЖЕ НЕПОКОЛЕБИЛ, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВѢ МИ.

И по шшестѣю господства ми, кого вѣрбчнт господъ Богъ внты госпо- дръ Земле Блшкое или шт сръдичнаго плода господствѣ ми или шт сѣродник и ше или по грѣсѣ и ше или шт иноплеменик, да еще почитит и позовит и штеръ- дит сѣю милованіе, того господъ Богъ да га почитит и да сѣхраниит въ господ- ствѣ его. Я ещеиже непочитит и не позовит и не укрѣпит сѣи милованіи, анс хокит поперет и разорит, того да ест непрошен шт господа Богъ и да ест тръ- клет и анатема и афсисен шт тиу свѣты и тцѣ ниже сѣут въ Никки.

Сеже яко свидѣтелѣе поставлѣем господство ми: жѣпан Радѣла Бѣзескѣла вел вел Краловскіи и жѣпан Ивашко вел дворник и жѣпан Радѣла вел логофет и Гангоріе вел вистѣар и Тѣдосѣ вел сплтар и Мѣх и вел столник и Бѣзники вел комис и Бѣзични вел пехарник и Костандин вел постелник. И испрѣвник, Радѣла вел логофет.

И написах аз, Пѣрвѣла грамѣтник, въ илстолни граду Бѣзгрѣци, мѣсеца август ѣ дѣни и шт Ядани даже до дѣни, въ сего писаніе теченіе лѣт, въ лѣт хрѣма.

† Іу Матею вшевода, милостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Bă- sărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dum- nezeieștii mănăstiri care este aproape de satul Pîrvulești, unde este hramul sfînta troiță și părintelui egumen Rafail, ca să-i fie niște vii în Dealul Tir- govîștii în pace și slobode de vinul domnesc.

Pentru că aceste vii mai sus-zise au fost cumpărate de răposatul Cîrstea vornic și de jupanița lui, Maria, în zilele lui Radul voievod de la Necula Jungheatul din Tîrgoviște, fără ocină pentru 10 000 aspri. Iar după aceea însuși Radul voievod a dat și a miluit pe Cîrstea vornicul și pe jupanița lui, Maria, cu locul cît țin aceste vii, ca să fie acele vii mai sus-zise cu ocine dajnice și fără vinărici. Și a tot ținut Cîrstea vornicul aceste vii în pace și slobode de vinărici.

⟨Iar⟩ după moartea lui Cîrstea vornicul, jupanița Maria ea a dat și a miluit sfînta mînăstire care este zidită de ei, numită Sfînta Troiță, cu acele vii mai sus-zise, pentru sufletul părinților lor și pentru sufletele lor, să se po- menească în sfîntul jărtfelnic și să fie sfintei mănăstiri de întărire, călugă- rișelor de folosință, iar lor veșnică pomenire. Și a tot ținut sfînta mînăstire aceste vii mai sus-zise cu bună pace de vinărici și slobode pînă în zilele lui Gavril voievod.

Și cînd a fost, atunci, au venit călugărișele și starețele înaintea lui Ga- vril voievod și au cerut de la domnia lui să aibă și de la domnia lui miluire, iertarea de vinărici pe aceste mai sus-spuse vii, cum au avut și de la dom- nii de mai înainte. Astfel Gavriil voievod, domnia lui s-a milostivit și a mi- luit și a iertat aceste vii mai sus-zise de vinărici.

Și am văzut domnia mea și am citit cartea lui Gavril voievod și cartea lui Radul voievod de miluire și de iertare cu mare blestem, ca cei ce vor veni aci după ei domni, cine va rupe și va călca această miluire a sfintei mănă- stiri, el să nu fie iertat de Dumnezeu. Și iar cine va milui, să fie miluit în dom- nia lui de domnul Dumnezeu. De asemeni și domnia mea doresc miluire de

la Dumnezeu și nu blestem, cum a spus domnul: „Fericiți cei milostivi căci și aceștia vor fi miluiți“.

Pentru aceasta, deasemenea mai ales am dat și domnia mea și am întărit și am înnoit această miluire și cartea lui Gavriil voievod în anul 7120¹ și cartea lui Radul voievod din anul 7129 și cartea lui Alexandru voievod Iliși din anul 7130¹, ca să fie sfintei mănăstiri viile mai sus-zise cu loc și cu ocină și nedajnice în pace și slobode de vinărici domnesc și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iar după plecarea domniei mele, cui va încredința domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această miluire, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această miluire ci va călca și va strica, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Radu Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gligorie mare vistiier și Tudosie mare spătar și Mihai mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic, și Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramătic, în cetatea de scaun București, luna august, 5 zile, și de la Adam pînă azi la această scriere, cursul anilor anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Sărindar, VII/2.
Orig., hirtie (36 × 25), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1904.

134

1633 (7141) august 8.

Nistor vinde lui Andronie postelnic moșie la Boteni.

† Adecă eu Năstor onchêșul <ot>² Boteni, dat-am zapisul meu la mina lui Andronie postelnicul ot Boteni, cum să știe că i-a<m>² vîndut parte me dă moșie totă dă Boteni, însă funi una și jumătat d<ăr>²ăptu aspri 3500 gata, pîntru findu cuparatu dumnelui mai nainte dă la a<l>²și moșteni dă Boteni. Ce o vi<n>²dutu și eu acesta parte dă moșie dă Boteni cei Mari și cei Mici, dă amîndou siliștile dă păste apă și de ci<m>²pu și dă pădure și dă păste t<ot>³ hotarul, ca să fie lui moșie stătătoare în vacu și lui și fecio-

¹ Data inexactă, lipsește cifra unităților.

² Omis.

³ Loc rupt.

rilur și strănepoții<or>¹ lui, cîți Dumnezeu îi va da. A<m>² vi<n>¹dutu d<ă>² a me bună voi, cu știre tutor fraților și de sus și jos.

Și ci<n>²du să facut acestu zapisu a fostu mu<l>ți măgieși mărturie, cară s-o iscăli mai jos, anumă că se crăză.

Иисъ мѣсца августъ, дѣни ѿ, в лѣтѣ хрѣма.

Eu Nistur vi<n>²zătur.

Eu Scroră ot tam.

Eu Oprea ot Bateni.

Eu Papa Tatul ot tam.

Eu A<n>²drăoiu ot Ștefani.

Eu Bratul.

Radul ot...¹

Eu Ispas.

Bibl. Acad., CCXCIX/139.

Orig., hirtie (24 × 20).

135

1633 (7141) august 8, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Tudosie mare spătar și fiului său Preda postelnic ocină în Roșiul, jud. Ilfov.

† Милостією божією, Іу Матею воєвода и господинѣ въсон землі Уггровла-хїнскоє, внукъ великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномѣ Іу Басараб воєвода. Дават господство сїе повелѣніе господства ми почтенномѣ правителѣ господства ми жупан Тевдосїе вел спатар и сину си Прѣдѣ постелник и със синовн им, елн-цеже Богъ даровахъ, іакоже да сѣт им учинѣ ѿ Рошїла, шт сѣдство Слх<ок>, шестаго дѣл шт пол и шт шѣм и шт вод и със брод за водиницѣ и със место за винград и със три вечинн по нме: Стан и Тѣдорѣ, синовн Костандин и Драгомир, синѣ...³ и шт сѣдалище сѣлов и шт посвѣдї, ерѣ елика се хтит изберат шт по въс хотаром, понеже ест покѣпна почтинном правителѣ господства ми жѣпан Тевдосїе вел спатар и синѣ его, Прѣда постелник, сїа више речена учинѣ шт Рошїла шт над житѣлиница Добра, дѣщера Стонкѣв, жѣпаница Станок шт Сѣмара и шт над Бъркан и шт над братїн его, поп Пѣтрѣ и Хриз и Стан, синн житѣлицев Фостирин, дѣщера Стонкѣв шт Рошїла, жѣпаница Кѣрток армаш шт Брѣнищи и шт над Іню, синѣ Пѣтров, братчѣд Бърканов армаш и и попек Пѣтров и Хризѣ и Станѣ, синн Кѣрток и а жѣпаницев Фостирїн, дѣл нм въсах шестаго дѣл шт Рошїла, със вечинїн и шт по въс хотаром и шт въс ходоком, како ест више пис, за мѣ жнати, въс новци готовн, хї аспри. И продадохъ шни въснхъ сїа више речена учинѣ шт Рошїла, шни за нїхном доброволю, без нн една силост и със ѣзнанїе въсѣм мегїашѣм и а волѣром шт гор из дол и шт шкрѣст местом и шт прѣд господства ми. И видѣхом господство ми и шт запис за проданїе шт рѣки нм, със мнози добри людїе и волѣри свидѣтелїн написани ѣ запис, по нме: шт Попци, Калотѣ вторїн ключар и брат его, Тоадѣр вторїн дворник и шт Ъскаци, Данчюл логофѣт и брат его, Екорѣ логофѣт и шт Бѣкѣрици, Стан юзбаша и шт Сѣкѣзиани, Добре юзбаша и Лѣпѣдат логофѣт и мнози волѣри.

¹ Loc rupt.

² Omis.

³ Loc alb.

БЕГО РАДУ, ДАДОУ СЪМ ГОСПОДСТВО МИ ПОЧТЕННОМЪ ПРАВИТЕЛ ГОСПОДСТВО МИ
ВИШЕ ПИС, ШКОЖЕ ДА МЪ ЕСТ СЪЕ ВИШЕ РЕЧЕНА ШЧИНЪ ЗА ДЪДЪТНО И ВЪ ШУАБ ИЛИ И
СИНОКОМ И ВЪШКОМ И ПРЪВЪШЧИТОМ И НЕ ШТ КОГОЖДО МЕПОКОЛЪБИМО, ПОРИЗМО
ГОСПОДСТВА МИ.

БЕЖЕ И СВЕДЪТЕЛЕ ПОСТАВИХОМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН РАДУЛА БЪЗЕСКЪЛА БЕЛ
БАН КРАЛЕВСКИ И ЖЪПАН ЪВАШКО БЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН РАДУЛА БЕЛ ЛУГЪУФЕТ И ЖЪ-
ПАН ГАНГОРЪЕ БЕЛ СПАТАР¹ И ЖЪПАН МИХО БИЕ БЕЛ СПАТАР И ЖЪПАН МИХАЮ БЕЛ СТОЛ-
НИК И ЖЪПАН БЪЗНИКА БЕЛ КОМИС И БЪЧИННА БЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАНДИН БЕЛ
ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖЪПАН РАДУЛА БЕЛ ЛУГЪУФЕТ.

И АЗ, ДЪСМИТРОУ ЛЕГОФЕТ, НАПИСАХЪ ВЪ НАСТАЛА ГРАДЪ БЪКЪРЕЦИ, МЪСЕЦА АВГУСТ
И ДЪНИ И ШТ ПДАМА ДО НИИЪ ТЕЧЕНІА ЛЪТОМ, ВЪ ЛЪТЪ *ЪРМА.

† ІУ МАТЕЮ ВЪЕКЪДА, А ИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПЕДИНЪ.

ІУ МАТЕЮ КОЕКЪД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînelui, răposatului Io
Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cins-
titului dregător al domniei mele jupan Teodosie mare spătar și fiului său Preda
postelnic și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în Roșiul,
din județul Ilfov, a șasea parte din cîmp și din pădure și din apă și cu vad
de moară și cu loc de vie și cu trei vecini anume: Stan și Tudor, fiii lui Cos-
tandin și Dragomir, fiul...² și din vatra satului și de pretutîndeni, oricît se
va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat cînsitul dregător
al domniei mele jupan Teodosie mare spătar și fiul lui, Preda postelnic, acea-
stă ocină mai sus-zisă din Roșiul de la jitelnița Dobra, fiica lui Stoica, jupa-
nița lui Stan din Sămara și de la Bărcan și de la frații lui, și popa Pătru și
Hriza și Stan, fiii jitelniței Fostira, fiica lui Stoica din Roșul, jupanița lui
Curt armaș din Vrănești și de la Ianu, fiul lui Pătru, vărul lui Bărcan armaș
și al popii Pătru și al lui Hrizea și al lui Stan, fiii lui Curt și ai jupaniței Fos-
tira, partea lor toată, a șasea parte din Roșul, cu vecinii și de peste tot ho-
tarul și din tot venitul, cum este mai sus-scris, pentru 40 galbeni, tot bani
gata 8000 aspri. Și au vindut ei toți această ocină mai sus-zisă din Roșiul,
ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a boie-
rilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am
văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la miinile lor cu mulți oameni buni
și boieri martori scriși în zăpis, anume: din Popești, Calotă al doilea clucer
și fratele lui, Toader al doilea vornic și din Uscăți, Danciul logofăt și fratele
lui, Scorea logofăt și din București, Stan iuzbașa și din Săcuiani, Dobre iuz-
bașa și Lepădat logofăt și mulți boieri.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cînstitului dregător al domniei
mele mai sus-scris, ca să-i fie această ocină mai sus-zisă, de moștenire și de
ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după
porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban
al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan

¹ Așa în text, în loc de: vistier.

² Loc alb.

Gligorie mare spătar ¹ și jupan Miho fost mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinea mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupanul Radul mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna august 8 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7141 <1633>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod. <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan, București, III/7.

Orig., perg. (29 × 48), pecete timbrată.

Cu o trad. din prima jum. a sec. XVIII; alte traduceri la Bibl. Acad., MLXXXV/15 și MCD/35.

136

1633 (7141) august 10, București.

Stoica dărăbanțul și fiii lui vînd lui Dumitru Dudescu vistier și lui Radu logofăt ocină în Dudești.

† Adecă eu Stoica dărăbanțul, feciorul Ducăi, frate popei Oprei den Dudești, depreună cu feciorii miei, Stoian și Rada i Oprea, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupinului Dumitru Dudescul vistier și a fiu-său, Radului logofet, ca să se știe cum le-am vîndut noi toată partea noastră de ocină de în sat den Dudești, de în cîmpu și de în pădure și den apă și cu vad de moară și cu vie în seliștea satului, de preste tot hotarul cît se va alêge, de în apa Colentinei pînă în Dîmboviță. Pentru că această ocină ce scrie mai sus fost-au a noastră de moșie încă mai denainte vrême. Iar după acêea, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Băsarabă voevoda, iar eu Stoica cu feciorii miei vîndut-am toată partea noastră de ocină de în Dudești jupinului Dumitru vistier și fiu-său Radului logofăt, drept ughi 40 bani gata. Și o am vîndut de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să le fie moșie lor și coconilor în vîci și cu știrea a mulți oameni buni de pre înprejurul locului.

Însă am vîndut numai pămîntul, iar cu noi nimenilea treabă să n-aibă nici de rumânie, nici sătênii pentru bir, căce se-au fost scos partea noastră de bir și sint slujitoriu bătrîn, vechiu. Și se-au socotit scosul birului în vînzarea ocinei și în prețul banilor.

Și au fost la tocmeala noastră mărturii anume: de în București, popa Borcea clisiariul și fiu-său Dumitru diiaconul și popa Ivan și fiu-său Voico și popa Dragul și Stanciu diiaconul și Costea grămăticul de la Besereca domnească și Căciulat iuzbașa și de Birzești, Nan logofet și fiu-său Micul și de Săcuiani, Dobre iuzbașa și de în București, Moș ceaușul și Stanciu iuzbașa și de în Dudești, Nan pîrcălabul i Barbul i Șerban i ot Văcărești, Dragomir.

Aceasta mărturisim, să se știe. Și pentru mai adevărită credință, pus-am și peceti.

¹ Așa în text, în loc de; vistier.

И написахъ, азъ Лепѣдатъ логѡфѣтъ, съ Букъреци мѣсеца августъ ѿ дѣни, въ лѣтъ хрѣма¹.

Popa Borce clisiarh <m.p.>

† Popa Ivan

† Stanciul diiacon

Dobre logofăt

Coste gramatic²

† Popa Paraschiva.

Bibl. Acad., XLII/74.

Orig., hirtie (28,5 × 20,5), cinci peceți aplicate.

137

1633 (7141) august 13, București.

Negoia postelnic dă lui Vădislav din Belcin părți din satele Fintina, jud. Mehedinți și din Salcea, cu rumâni, primind în schimb ocină în satul Corbi, jud. Vlașca.

Adecă eu Negoia, postelnic, feciorul răposatului Vintilă dvornicul, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mina neniei Vădislav ot Belcin, cum să știe că am făcut schimb noi amindoi de i-am dat eu partea mea de sat din Fintina, ot sud Mehedinți, de preste tot satul a opta parte și cu toți rumânii, ciți să vor afla. Și iar i-am dat partea mea din Salcea a patra parte și cu toți rumânii ciți să vor afla. Iar nenea Vădislav, el mi-au dat partea lui din sat din Corbi ot sud Vlașca, a patra parte și cu toți rumânii ciți să vor alege, și din cimp și din pădure și cu vad de moară și de preste tot hotarul cit să va afla. Și să potrivească rumâni cu rumâni, iar la carele vor fi rumâni mai mulți, să aibă a întoarce unul la altul.

Și am făcut schimb de a noastră bunăvoie fără nici o silă, dinaintea a mulți boiari mari anume: jupan Ivașco vel dvornic i jupan Radul Nasturel vel logofăt i jupan Hriza biv vel dvornic i jupan Gligorie vel vistier i jupan Teodosie vel spatari i jupan Miho biv vel spatari i jupan Radul vtori vistier i Para logofăt i Stanciul postelnic ot Pade i sinu ego Mitrea i Hamza postelnic ot Tîrgul Gilort i Muja ot Rătești și cealți mulți boiari, carii-și vor pune mai jos pecețile lor. Aceasta am scris și mi-am pus și pecetea mea mai jos.

S-au scris în București. Pis Dumitru logofăt, luna avgost 13 zile, leat 7141 <1633>.

Eu Neagoe postelnic.

Theodosie vel spatari.

Paraschiva logofăt.

Radul vtori vistieriu.

Mitrea postelnic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru nr. 252, f. 149.

Copie; altă copie, ibidem, ms. 253, f. 80 v.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, p. 161–162.

¹ Și am scris eu, Lepădat logofet, în București luna august 10 zile, în anul 7141 <1633>.

² Semnăturile par a fi autografe.

сподства ми н сѣм дла господство ми село Бѣкъришѣн закон бѣ мегѣашн, по рѣваше господски, на нме: шт Пѣлешн, Грозѣ н шт Бѣтишн, Коман н шт І рн-виннѣ, Радѣла н шт Чептѣрарн, Манѣ н шт Дѣжишн, Стан н шт Крикннѣ, Богдан Кръцѣн н шт Спннѣнн, Тѣрчѣ н шт Кѣлзгѣрн, Дрѣжан н шт Крещн, Ннстор н шт Стончѣнн, Індриѣ, шт Кнтолинрѣшн, Бонкн н шт село шт Дѣже-шн, Паскѣл. И ешеже, без сѣн внше речнн бѣ мегѣашн, свѣднтелствоваа прѣд го-сподство ми мнози добри людѣе да заклет село Бѣкъришѣн како нѣст възнмал новци шт над Тѣдосѣе логофѣт за добра ѡлѣ нм, ннже нѣст се сѣт продан вѣчннн, анѣ сѣтворна нн шт снаост. Таже, къда шт на днѣ, на сорок, а село Бѣкъришѣн шнн сѣт заклетн како шт вна нѣкоѣ людѣе прнтеснѣл сн. Таже встал Індриѣ спатар със братн его, Бладѣла н Радѣла, шт закон н шт сѣжденѣ шт прѣд господства ми, како шт по вѣкн метѣхѣ да не нмат. И вна шт н испра-вннк на клетѣс слуга господства ми Стан вторѣн портар.

Сего радѣ, дадох сѣм господство ми село Бѣкъришѣн, такоже да ест ѡ мирнн н свободнн за вѣчннѣ шт къ Індриѣн спатар н шт къ братн его, Бладѣла н Радѣла н шт къ снновн Станко пѣхарннк, Преда н Тѣдосѣе н шт къ вѣсах норѣде-нѣ нм. И да ест нм вѣс село Бѣкъришѣн със вѣс хотаром вчннѣ, дѣдннѣ н въ шхаѣ снновом н внѣком н прѣвнзчетом н не шт когожо нѣпоколѣбнн, порнзмо господства ми.

Сеже зѣо н свѣдѣтеле поставлѣем господство ми: жупан Радѣла Бѣзѣскѣла вѣл ван Краловскѣн н жупан Івашко вѣл дворннк н жупан Радѣла Нѣстѣрѣла вѣл ло-гофѣт н жупан Гангорѣе вѣл внстѣтар н жупан Тѣдосѣе вѣл спатар н жупан Ми-хан вѣл столннк н жупан Бѣзннжа вѣл комнс н жупан Бѣчннна вѣл пѣхарннк н жупан Костанднн вѣл постѣлннк. И исправннк, Радѣла Нѣстѣрѣла вѣл логофѣт.

И напнсах аз, . . .¹ въ настоа градѣ Бѣкъришн, мѣсеца август гѣ дннн І шт Ідама дажѣ до нннѣ въ сего пнсанѣе теченѣ лѣтом, лѣт хрѣма, а шт ро-ждѣства Христова, лѣт хрѣм.

† Іw Матею воѣвода, мнлостѣю божѣю господннѣ.

Іw Матею воѣвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Un-rovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Bă-sărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Vă-căreștii din județul Olt și moștenilor satului, anume Stan Colțul și cu fiii lui și Albul cu fiii lui și Luca cu fiii lui, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Văcărești, însă părțile lor de ocină, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și vatra satului de pretutîndenî, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne. Și să fie în pace și slobozi de vecinie ei și fiii lor de către An-drei spătarul și de către frații lui, Vladul și Radul, fiii lui Vladul logofăt Ru-deanul și de către fiii lui Staico paharnic, Preda și Tudosie și de către toate rudele lor, de nimeni să nu aibă tulburare în veci.

Pentru că satul Văcăreștii au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor, încă dinainte vreme din zilele altor domni bătrîni. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Simion voievod, iar Tudosie logofăt Rudeanul și fiul lui, Vladul

¹ Loc alb.

logofăt, ei fiind niște boieri puternici, ei au cotropit satul Văcăreștii, <de>¹ i-au vecinit fără voia lor și le-au lepădat banii cu sila, 12 000 aspri, de au fost vecini.

Dacă a venit răposatul Șarban voievod domn al Țării Românești, iar satul Văcăreștii ei au venit înaintea lui Șarban voievod la divan, de s-au plîns de strimbătate și de cotropire, cum i-a cotropit cu sila și le-a lepădat banii fără voia lor. Întru aceasta, Șarban voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele² și a trimis de la divan pe jupan Cernica fost mare vornic împreună cu sătenii din Văcărești de au lepădat toți banii jupaniței Dobra, soția lui Tudosie fost mare logofăt, ciți au dat, aspri 16 000 gata. Iar Tudosie logofăt, el atunci era pribeag în țara Moldovei. Dacă a venit Tudosie logofăt din pribegie, în zilele lui Șarban voievod, el iarăși a vecinit satul Văcăreștii, în sila lui, fără bani. Și de atunci încoace a tot tras piră cu Tudosie logofăt Rudeanul și cu fiul lui, Vladul logofăt, la toți domnii.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Văcăreștii ei au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au plîns de cotropire că i-au vecinit fără bani. Și așa pirau de față cu Andrei spătarul și cu frații lui, Vladu și Radul, fiii lui Vladul logofăt Rudeanul, și cu fiii lui Staico paharnic, Preda și Tudosie. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea satului Văcăreștii lege 12 megiași, pe răvașe domnești, anume: din Lălești, Grozea și din Butești, Coman și din Crivina, Radul și din Cepturari, Manea și din Dăjești, Stan și din Crivina, Bogdan Cîrțău și din Spineni, Turcea și din Călugări, Dirjan și din Creți, Nistor și din Stoiceni, Andrei, din Vitomirești, Voico și din sat din Dejești, Pascul. Și încă fără acești 12 megiași mai sus-zîși au mărturisit înaintea domniei mele mulți oameni buni, să jure satul Văcăreștii că n-a luat banii de la Tudosie logofăt de bunăvoia lor, nici nu s-au vîndut vecini, ci le-a făcut silă.

Astfel, cînd a fost la zi de soroc, iar satul Văcăreștii ei au jurat că au fost niște oameni cotropiți. Astfel au rămas Andrei spătar cu frații săi, Vladul și Radul de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă. Și a fost și ispravnic la jurămînt sluga domniei mele Stan al doilea portar.

Pentru aceasta, am dat domnia mea satului Văcăreștii, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Andrei spătar și de către frații lui, Vladul și Radul și de către fiii lui Staico paharnic, Preda și Tudosie și de către toate rudele lor și să le fie tot satul Văcăreștii cu tot hotarul ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare

---

¹ Loc rupt.

² Așa în text.

logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu... ¹ în cetatea de scaun în București, luna august 13 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7141, iar de la nașterea lui Hristos, anul 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXXVI/11.

Orig., perg. (37 × 51).

Cu o trad. din 1852.

Copie ibidem, ms. 172, f. 556—557.

139

1633 (7141) august 15, București.

Matei Basarab voievod imputernicește m-rea Mislea să-și strîngă rumânii fugiți din satul Cobia.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinu. Davat gospodstvo mi sie povelenie gospodstva mi sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce să chiamă Mislea și părintelui egumenului Zosim, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele și cu slaga domnii mele anume... ¹, de să strîngă rumânii mănăstirii de la satul Cobia oriunde-i vor afla fugiți și răsipiți aici în țara domnii mele, au în sat domnescu au în sat boerescu au în sat călugărescu au la orașu au la slobozii, pre toți să-i ia de să-i ducă cu tot ce vor avea, să șază la moșiia lor, să-ș plătească birul și toate dăjdiile și să fie de poslușaniia sfintei mănăstiri.

Și să fie volnici călugării să-și ia datul și gălețile dă pre la rumâni den toate bucatele ce vor avea, cum au fost lége și obiceiul mai dennainte vréme și de niminea opreală să n-aibă. Că cine nu va lăsa rumânii sau îi va opri, bine să știe că de mare pradă va fi, și să vor lua den satul acela cite 6 boi domnești și certare va avea dă către domnia mea, că așa iaste învățatura domnii mele. Inaco da neast, po reci gospodstva mi.

Pis Lepădat u București, avgust 15 dni, leat 7141 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 75 v—76.

Copie.

EDIȚII, Potra, *Tezaurul*, p. 164—165.

¹ Loc alb.

1633 (7141) august 27.

Matei Basarab voievod întărește lui Negoită postelnic doi rumâni din Corbi luați, în urma unui schimb, de la Vădislav postelnic.

† МНОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАТІЮ БАСАРАБІ КЪВЪДА И ГОСПОДИНЪ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІН ПЪВІАКНІН ГОСПОДСТВА МИ БОЛЪРНІС ГОСПОДСТВА МИ Негоиță postelnic, sinū Ventilă dvornic, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele și cu sluga domnii mele na ime ...¹, de să ia pre Paponea rumânul cu frate său Neculcea și cu feciorii lor și cu tot ce vor avea, să-i ducă den Brinceni la sat la Corbi, pentru că acești rumâni sînt de în Corbi, den partea lu Vădislav postelnic. Deci au făcut schimbu cu Negoită postelnic de i-au dat partea lui den Corbi cu rumânii, iar Negoită postelnic i-au dat lui într-altă parte, ocină pentru ocină și rumânu pentru rumânu. Deci să fie volnic să ia pre acești rumâni din Brinceni să-i ducă la moșia lor în Corbi, să hie rumâni cum au fost și mai dinnainte vrême și de nimênilea opreală să n-aibă. Iar cine-i va opri preste această carte a domnii mele, să ia dentracel sat cîte 6 boi domnești. Инако да нѣст по реч господарства ми.

И исправник, сам реч господарства ми.

Пис август кз дьни, в лѣт хзрѣма.

† ІУ МАТИИ КЪВЪДА, МНОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ.

ІУ МАТІЮ КЪВЪДА <т.р.>

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/28.

Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete aplicată.

<Ante 1633 august 31> 7141.

Stanciul, fiul popii Ghinu din Bujorani, dă popii Pătru din Rîmnic un codru de loc la Gilmea, pe care tatăl său îl pusese mai înainte zălog.

† Scris-am eu Stanciul, ficiorul popei lu Ghinū din Bojorani, acesta al meu zapis dă mară credință să fiie la mîna popei lu Pătru dă Rîmnic, cum să să știe că au fostū pus tată-meu popa Ghin o codru dă locu zălog la popa Pătru, dereptu aspri 3 000 ², încă în zilelă lu Lionū vodă. După ace, ș-au cirșut popa Pătru bani la Stanciul, ficiorul popei. Derăptu ace, Stanciul n-au avut bani să-i tornū; dărăptu ace, e-au mai pos popa Pătru iară zi încă ai 3 pînă ș-au întrepat Stanciul omeni carii au ahăvut rudenie dă pre pă-

¹ Loc alb.

² Peste x̃ (3 000) s-a pus un x̃ (adică 7 000).

nie pentru satul Virleții ughi 40, și am dat fételor Boilii pentru doi rumâni ce au fost vîndut Theofil călugărul și pentru niște mărgăritare, ughi 34 pol. Și le-am dat țigani trei, anume: Chirca țiganul cu fii-său Voico și Andronie țiganul.

Și le-am dat din sat din Vlădění la sfînta mănăstire toată partea lui Theofil călugărul că pină să va alége despre tot hotarul. Și am dat la sfînta mănăstire: Dragul țiganul și Istratie țiganul i Piticul țiganul i Rada țiganca.

Și am dat la mănăstire pogoane de vie 2 și cite pogoane vor fii părăsite, să ție mănăstirea jumătate, iar cite pogoane va fi cumpărat Theofil mai pe urmă, să n-aibă treabă nepoatele și nepoții, iar din stupi și din dobitoc ce să va afla, să n-aibă nepoții și nepoatele nici o treabă.

Și am tocmit și i-am judecat cu sufletele noastre.

Leat 7142.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 68—68v.
Copie; altă copie ibid., V/2, cu data mai 21.

143

<1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142.

Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Mărgineni să ia dijma de pe ocinele de la Grămăditele și Căpriorul.

Cartea răposatului Io Matei Basarab voevod, de la leat 7142.

Milostiiu bojiuu, Io Matei Basarab voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siuu povelēniuu gospodstva mi sfintii și dumnezeestii mănăstiri Mărginenii, unde să prăznuiăște hramul arhistratig Mihail și Gavriil și părintelui Parthenie episcopul și năstavnicul sfintii mănăstiri, ca să fie volnici călugării cu aceasta carte a domnii mele de să ia dijma dă la tot omul a zécea, cine ce va avea arătură, piine sau alte bucate, pre ocina de la Grămăditele, care ocină iaste dată și închinată la sfînta mănăstire la Mărgineni de monahia Mariia, pentru pomana și pentru sufletul ei și al părinților, cum am văzut domniia mea și cărțile Mihnii voevod de moșie de la leat 7095 și zapis dă mina ei, cu mare blestem.

Așijderea să fie volnic să ia dijma dă la toți oamenii dă la ocina dă la Căpriorul, oricine va fi arat acolo, pentru că această ocină dă la Căpriorul iaste dată și închinată la sfînta mănăstire de la Mărginenii de Stan logofăt dăn Căpriorul, încă mai denainte vrême, de pomană pentru sufletu-și, cum am văzut domniia mea și zapis dă la mina lui, cu mare blestem, dă la leat 7116 și cartea Radului voevod, de piră și dă rămas cu Tudor și cu frate-său Dragomir dăn Vlădění, leat 7131.

Drept acéa, i-am dat și domniia mea sfintii mănăstiri ca să-și ia dijma de preste aceste ocină de la tot omul, cum scrie mai sus. Iar cine va sări

să oprească dajma, de mare gloabă va fi și dă pradă. Inaco da nest, po recenie gospodstva mi. I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 206 v — 207.
(Copie.

144

< 1633 septembrie 1 — 1634 august 31 > 7142.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Mărgineni ocine în Virliți, Vlădeni, vii și țigani.

Мисовул răposatului Matei voevod, de la leat 7142.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod, domnu stăpînitoriu a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintii mănăstiri Mărginenii, ca să fie sfintii mănăstiri satul Virliții, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul dupetindinea, oricit să va alége; și iar ocină în satul Vlădenii, însă toată partea lui Theofil călugărul du peste tot hotaru și cu tot venitul, oricit să va alége și iar niște țigani anume Piticul i Rada țigani și iar 4 răzoare de vie lucrate și cu altă vie părăsită, toate cite sint din moșia lui Theofil călugărul. Și iar alte vii cite sint de cumpărătoare lui Theofil călugăr în dealul Bălțaților și cu tot venitul, oricit să va alége.

Pentru că acea ocină și țigani și vii ce s-au zis mai sus fost-au ale lui Theofil călugărul ce s-au zis mai sus și dă moșie și dă cumpărătoare, încă mai denainte vreme. Pentru că, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, lui Theofil călugărul i s-au întimplat moarte la sfinta mănăstire Mărginenii. Iar după aceia, nepoatele lui Theofil călugărul, anume Dragna i Gherghina i Catalina și nepoții lui, Tatul și Radul armaș, ei s-au rădicat cu piră pentru partea de bucate și dă bani a unchiu-său Theofil călugărul. Și au venit înaintea domnii mele în divanul cel mare, împreună cu episcopul Parthenie de s-au pîrit față cătră față. Intru aceia, domniia mea am dat la mijlocul lor 6 boiari pre răvașe domnești, anume: Ilie vornic i Mavrodin vornic i Dumitru vornic i Barbul postelnic i Măciucă clucer i Stoica postelnic, ca să judece și să-i caute cum va fi mai cu dreptate și cum vor afla cu sufletele lor. Intru aceia, acești boiari s-au adunat toți împreună la sfinta mănăstire Mărgineni și au împărțit toate ocinile și țigani și viile și au dat Tatului și Radului armaș pentru satul Virliți ughi 40 și au dat fiii-sii Bolii, nepoata lui Theofil călugărul, pentru doi rumâni care au fost vîndut [lui] Theofil călugărul și pentru niște mîrgăritare ughi 34 pol. Și iar să fie lor țigani, anume Chirca și cu feciorii lui, anume Voico i Andronache țigani.

Și iar să fie sfintii mănăstiri Mărginenii ocină în satul Vlădenii, toată partea lui Theofil călugărul cit să va afla du peste tot hotarul. Și iar să fie sfintii mănăstiri 2 țigani anume Piticul i Rada țigani. Și iar, toate viile cite

sint de cumpărătoare lui Theofil călugărul și iar den 4 răzoare de vie, care sint lucrate și din moșiia lui Theofil călugărul 2 răzoare și din célelalte vii părăsite de moșie jumătate, iar 2 răzoare lucrate și cu jumătate din céle părăsite, să ție nepoții și nepoatele lui Theofil călugărul. Însă să să știe: din céle doao răzoare dă vie, ce s-au zis mai sus, lucrate și cu jumătate din părăsiște, s-au tocmit părintele egumenul Partenie cu nepoții i cu nepoatele lui Theofil călugărul ca să le dea lor bani și să fie sfintei mănăstiri toate viile lui Theofil călugărul, cite sint dă moșie și de cumpărătoare și lucrate și părăsite și ce să va mai afla: stupi, dobitoace sau bani au orice, să fie toatele sfintei mănăstiri, iar nepoții și nepoatele lui Theofil călugăr să n-aibă nici o treabă.

Așa au făcut acești boiari ce s-au zis mai sus tocmeală. Și am văzut domniia mea și cartea acestor boiari ce s-au zis mai sus de tocmeală și amin-doao răvașele domnești la mina părintelui egumenului Parthenie, scrise cum iaste scris mai sus.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 66 v — 67 v.
Copie după trad.

145

1633 (7141) septembrie.

Stana Roaba dă ocină din partea Tebească nepoatei sale Negrita.

† Adecă eu Stana Roba scris-am zăpislă meu la mina nepotă-mea Negriti acest zăpis, ca să aibă a ținea a mea parte de moșie, însă stăjeni 100 de în partea Tebească și de nimé opreală să n-aibă, pentru că i-o-m dat eu pină ce am fost eu cu suflet, că alt neam n-am avut mai aproape; ce o-m dat eu să-m hie mie pomană pre urmă. Iar cene se va mai scula după mortea mea să facă într-alt chip, să hie treklet și proklet, anatema, blăstămat <de>¹ 318-ottă ije vă Nechii.

Și am pus și mărturii, ot varoș Floci Pătru p<o>²rtar i Hraniti i Dumitru i Mihul i Gorun și jupinul An[g]ghelū i Enușcul.

ИНС АЗ, БЕНТЕАЛЪ ЛОГОФЕТ УТ ВАРОШ ФЛОЧ, ИНС МЪКЦЕЦА СЕНТЯВРЕ, ВЪ ЛѢТЪ 7142 <1633>.

Noi mărturii ne-am pus pecețile, iscăli<i>t<uri>le mai jos.

Bibl. Acad., MDCLVIII/12.

Orig., hirtie (25,5 × 21,5).

În partea de sfârșit a documentului se află o însemnare din 1715, privind aceeași moșie.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ Am scris eu, Ventelă logofet din Orașul Floci, am scris luna septemvre, în anul 7142 <1633>.

1633 (7142) septembrie 8.

Băcilă se vinde rumân cu toată partea sa de moșie de la Drăgănești lui Mihai postelnic din Roata.

† Scris-am eu Băcilă acesta al meu zapis să fie de mare credință la mina jupinului Mihai postelnic ot Roata, cum să știe că m-am vindut de a mea bunăvoe rumân, numai eu, capul meu, și cu toată partea mea de moșie din Drăgănești, drept bani gata 6000, ca să-i fiu dumnealui rumân stătător și coconilor dumnealui.

Și cînd m-am vindut, fost-au mulți boeri mărturii, anume: Mihart cliucer și Nistor logofăt. Și cînd s-au făcut acesta zapis, s-au făcut în casa lu Marin vâtaf și cu feciorii lui. Mărturii și Vlaicul ot Novaci, feciorul uncheașului Stoicăi portar.

Пис мѣсеца септемвриѣ и дѣни, лѣт хЗРМВ¹.

Eu Nistor logofăt

Mihart cliucer mărturie

Eu Vlaicul

Eu Leca ²

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXVII/1.
Orig., hirtie (22,5 × 16), pecete aplicată.

<1633> septembrie 8.

Tudosie spătar și fiul său Preda postelnic vind lui Gherghe logofăt satul Vilcănești, jud. Ilfov.

Izvodul zapisului Frăsinetului care în silă ni l-au luat Dudescul.

Vă ime otța i sina i sveatago duha, amin.

Adecă eu Tudosie spătar, feciorul lui Vintilă vornic și cu fi-mieu Preda postelnic, scris-am acesta al nostru zapis la mina jupinului Gherghe logofăt, cum să se știe că am vindut noi dumnealui satul Vilcăneștii din Mostiște, din județul Ilfov, tot satul și cu tot hotarul, și din cîmpu și din pădure și din apă și de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, și cu toți rumânii, oricîți să vor afla, care sînt scriși în foae, pentru că l-am vindut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici un cuvînt și fără de nici o silă, pentru

¹ Rînd scris cu altă cerneală.

² Toate semnăturile sînt autografe.

trebile noastre, pre bani gata, drept ughi 420 ¹, ca să-i fie lui moșie, strămoșie și feciorilor lui, ciți Dumnezeu îi va da.

Și pentru mai mare credința, pusu-ne-am și pecetile și miinile. Și la această tocmeală a noastră, cînd am făcut această tocmeală fost-au mulți boeri care sint scriși mai jos pe nume: Ivașco vornic, Gligorie comisu, Neagul vel agă, Pavlachi comis, Bunea logofăt, Dumitru logofăt, jupinul Iane ot Cornățel și mulți boeri, care ne-am scris ². Aceasta am scris și mărturisim cu zapisul nostru.

Méseța septemvrie 8 dni, leat 7139 <1630>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 128, f. 549 v — 550.

Copie.

Datat după conținutul hrisovului de întărire din 21 nov. 1633.

148

1633 (7142) septembrie 10, Vădeni.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Argeș și egumenului Gligorie jumătate din vama de la Ocna Mică.

† Милостїю божію, Іу Матею воєводї и господинѣ въсон земли Бѣлоруско-владїискаѣ, вѣнук починшомѣ Іу Басараѣ воєводї. Дават господство ми сїю повелѣніи господства ми свѣтѣи, божествѣи монастырѣ нарицаемомѣ вт Яргеш, идеже ест храм прѣсвѣтыѣ, чистыѣ и прѣблагословенїѣ владїица нашеѣ Богородици: и присно дѣвы Марїѣ и чистнаго еѣ оуспенїѣ и втцѣ ермѣна Гангорїѣ и въсам инѣком, иже прѣвѣвѣт въ тои свѣто шбителѣи, іакоже да мо ест свѣтомѣ монастырѣ вѣма вт Мала Сѣкнѣ половино, вѣре елика се хтит избрат вт дел господска, пѣнеже сїѣ вше реченѣ вѣмѣ, вѣса част господска, была ест свѣтомѣ монастырѣ вт Яргеш данї и помилѣванї вт покойнаго дѣдо господство ми Іу Б сираѣ воєводѣ, іакоже да ест господствѣѣ своемѣ помѣнѣ въ вѣкы. И вт тогда, вѣс ест дрѣж а сїѣ свѣта мон стир вѣса вѣма донележе достиже вѣкѣме аще прѣстѣвнѣ сѣ сирѣч совершнѣ сѣ, вны блѣгочистнѣ и милостнѣи господары и н.чашї господствѣзати чужди господары вт инны странѣ. Тажѣ тын господѣри чужды, вни попршѣл сїѣ вше реченї помѣнѣ господаром и вѣзѣшѣ вт свѣтарѣ монастырї Яргеш вѣсї вѣма, аще ест вѣла над разѣлга господск.

И потом, къдї ест вѣла въ дѣны Ялѣандрѣ воєводѣ Іѣлѣшѣ, въ прѣвоѣ редѣ вт господствѣѣ егѣ, егда быст теченїѣ лѣтѣмъ хѣр...³, а втцѣ Мирѣга, настѣвнѣк вт свѣтомѣ монастырѣ вт Дѣла, іаже ест вѣнѣ вѣрош Трѣговицѣ и сѣс вѣсѣми инѣкы, вны испроснѣшѣ вт Ялѣандрѣ воєводѣ сїѣ вше реченї вѣмѣ. Бѣ том, Ялѣг нѣдрѣ воєводѣ тогда ест дал и помилѣвал свѣтарѣ монастырѣ Дѣла сѣ вѣсї вѣмѣ, част господска. И вѣс естѣ вѣла над разѣлга свѣтомѣ монастырѣ Дѣла.

¹ În hrisovul din 1633 nov. 21 apar: 220 ughi.

² Nu toate dregătoriile martorilor corespund anilor 1633 sau cu data din copie, 1630.

³ Loc alb.

По снх пакы кѣда ест былъ въ дѣни **Алѣксандръ** воєвод **Ілѣаш**, второе рѣдъ шт господствѣа егѡ, когда быст теченїа лѣтомъ хѣр...¹, штцѣже егѡмена **Мелентїе**, иже вѣш тогда настакнык въ свѣто монастыр **Прѣшѡла**, шнь шѣрѣтаа естѣ една книга **Бисараѡв** воєвод, сѣтворена по сїе више речена камѣ, въса част господска. Таже шѣла ест егѡмень **Мелентїе** книга **Бисараѡв** воєвод въ притѡрѣ сѣмѣ више реченѣ кнѣсѣ **Алѣксандръ** воєвод. Въ томъ, господствѣа егѡ, гда видѣла книга **Бисараѡв** воєвод, помилуванїе како ест више речено, господствѣа егѡ нѣст вѣсхѡтѣла да раздѣрет и да растант помѣна кнѣсѣмъ **Бисараѡв** воєвод, нѣ сѣтвориа естѣ шстроенїе и дал естѣ свѣтомѣ монастырѣ **Прѣшѡла** да дрѣжит шт сїѣ више реченѣ камѣ половино², еанка се хѡкет изѣрат, а свѣта монастыра **Дѣла** да дрѣжит друга половино³ за камѣ, іако да не бѣдет вѣсїе шѣе две божїестаны монастыре гнѣвѣ и каранїе, но да естѣ мир господа нашѣго **Ісуса Христа** между нима. И шзвѣхѡмъ господство ми и книга **Іѡ Бисараѡв** воєвод, сѣтворена шт помилуванїе съ вса камѣ, хѣкѣ, и книга **Іѡ Алѣксандръ** воєвод **Ілѣаш**, сѣтворена за шстроенїе, како ест више пис, въ лѣт хѣр...¹

Сїѣго радї и господствѡ ми ишеже сѣмъ поновїхѡм и оутѣдїхѡмъ книги и помилуванїа и помѣна тѣмъ господарѡм на сїю кнѣсѣ <!> господствѣа ми и <сѣмъ>⁴ дал свѣтомѣ божїестанѡмѣ монастыра **Прѣшѡла**, како да дрѣжит половино² шт камѣ шт **Мала Сѡкнѣ** и свѣта монастыра **Дѣла** да дрѣжѣт пак половино² шт кама, іакоже да ест свѣтомѣ монастырамъ **Прѣшѡла** вѣ штерѣждѣнїе, а божїествѣмъ инокомъ вѣ помощь и вѣ пишѣ и вѣ шстраѣсѣ, а господствѣа ми и починѣшемъ родїтелѣмъ господство ми вѣчноѣ вѣспоминанїе и не шт кѡждѡ непоколѣбѣномъ презлѡ господство ми.

И ишеже и заклинанїе поставлѣемъ господствѡ ми пошѣствѣа господствѣа ми, того изѣберѣт господа **Богъ** быти господарѣ и владатѣла сѣ скриптрѣ дрѣжѣщїи **Земле Блѣшкѡе** или шт срѣдїчнаго плода господство ми или шт сѣродникъ нашихъ или, по грѣсѣ нашѣ, или шт инѡ паѣменик, да аще почтѣт и оутѣрадѣт и сѣхранит и да поновит сїе книга господствѣа ми, по тѣкнѣжїе, кѣкѣ ест више пис, того господа **Богъ** да га почтѣт и да штерѣдит и да сѣхранит вѣ господствѣа егѡ, и а вѣ бѣдѣщїе вѣцѣхъ дѣша егѡ. Я ащеиже не почтѣт и не поновит и не штерѣдит сїѣ нѣша книга, ашѣ разорѣт и поперѣт и порѣшит и штрамотит, того да ест тѣхлет и анаѡема, и афѣрїсан шт тїѣ свѣти штци еже вѣ **Некїе** и да имат частѣ сѣ **Ісѡда** и сѣ **Прїѣ** и сѣ инїими нѣкѣрнѣ **Іудѣи**, еже вѣзѣпиша над кръѣ господа **Бѡга** и спаса нашѣго **Ісуса Христа** и рекѣт: „вѣзмихъ, вѣзмихъ и распенїе егѡ“, кръѣ егѡ над нїхъ и над чадѡмъ нїхъ и ест и бѣдет вѣ вѣкѣмъ, амин.

Еже оубѡ и свѣдїдалїе поставлѣемъ господствѡ ми: **жѣпан Іѡашкѡ** вѣл двѡрникъ и **жѣпан Радѣл** вѣл лѡгофѣт и **жѣпан Глїгорїе** вѣл вїстїаръ и **жѣпан Сѡвѡдѡсїе** вѣл спѣтаръ и **пан Шїхаѡ** вѣл столникъ и **пан Бѣзникѡ** вѣл комисъ и **Бѣчина** вѣл пѣхарникъ и **жѣпан Кѡстандин** вѣл постѣлникъ. И испрѣвникъ, **Сїма** вторїе лѡгофѣт.

И написѡхъ азѣ, **Стѡнка** спѣден, з сѣла з **Бѣдѣни**, на краѣ, гда надѣхѣ на рѡт, мѣсеца сѣптемѣрїе **І** дѣни и шт **Идама** до нїна, теченїа лѣтомъ хѣрмѣ, лѣта господинѣ хѣхлг.

† **Іѡ Матїеу** вѣвѣшѡда, милѡстїю божїю господинѣ.

Іѡ Матїеу воєвод <т.р.>

¹ Loc alb.

² Cuvint scris pe un loc lăsat inițial alb.

³ Cuvintele „друга половино”, la fel.

⁴ Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită de la Argeș unde este hramul preasfintei curatei și preabinecuvintatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor cari trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri vama de la Ocna Mică, jumătate, oricît se va alege din partea domnească, pentru că această vamă mai sus-zisă, toată partea domnească a fost a sfintei mănăstiri din Argeș, dată și miluită de răposatul moș al domniei mele, Io Basarab voievod, ca să fie domniei sale pomană în veci. Și de atunci a tot ținut această sfîntă mănăstire toată vama, pînă a venit vremea de au murit, adică s-au săvîrșit acei binecinstitori și milostivi domni și au început să domnească domni străini din alte țări.

Astfel acești domni străini ei au cerut această pomană mai sus-zisă a domnilor și au luat de la sfînta mănăstire Argeș toată vama, cît era pe seama domnească.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliș, în primul rînd din domnia lui, cînd a fost cursul anilor 7100...¹, iar părintele Matei al Mirelor nastavnic al sfintei mănăstiri Dealul, care este aproape de orașul Tîrgoviște și cu toți călugării, ei au cerut de la Alexandru voievod această vamă mai sus-zisă. Întru aceasta Alexandru voievod atunci a dat și a miluit sfînta mănăstire Dealul cu toată vama, partea domnească. Și a tot fost pe seama sfintei mănăstiri Dealul.

După aceea iarăși cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliș, în al doilea rînd din domnia lui, cînd a fost cursul anilor anul 7100...¹ și părintele egumen Melentie, care era atunci nastavnic în sfînta mănăstire Argeșul, el a găsit o carte a lui Basarab voievod, făcută pentru această vamă mai sus-zisă, toată partea domnească. Astfel egumenul Melentie a arătat cartea lui Basarab voievod în pretoriul acestui cneaz mai sus-zis Alexandru voievod. Întru aceea domnia lui, cînd a văzut cartea de miluire a lui Basarab voievod, cum s-a zis mai sus, domnia lui n-a voit să rupă și să risipească pomana cneazului Basarab voievod. Și a făcut așezămînt și a dat sfintei mănăstiri Argeșul să stăpînească din această vamă mai sus-zisă jumătate², cît se va alege, iar sfînta mănăstire Dealul să ție cealaltă jumătate³ de vamă ca să nu fie între aceste două dumnezeiești mănăstiri supărare și ceartă, ci să fie pacea domnului Iisus Hristos între ele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Basarab voievod făcută de miluire cu toată această vamă <din anul> 7025 și cartea lui Io Alexandru voievod Iliș făcută pentru întocmire, cum este scris mai sus, în anul 7100¹.

Pentru aceasta și domnia mea încă am înnoit și am întărit cărțile și miluirea și pomana acelor domni pe această carte a domniei mele și <am>⁴ dat sfintei dumnezeieștii mănăstiri Argeșul ca să stăpînească jumătate² din vama de la Ocna Mică, și sfînta mănăstire Dealul să stăpînească iar jumătate²

¹ Loc alb.

² Cuvînt scris pe un loc lăsat inițial alb.

³ Cuvintele „cealaltă jumătate”, la fel.

⁴ Loc rupt.

din vamă, ca să fie sfintei mănăstiri Argeșul de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de ajutor și de hrană și de folosință, iar domniei mele și răposaților părinți ai domniei mele, veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele

Încă și blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpînitor cu sceptrul stăpînirii Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va păzi și va înnoi această carte a domniei mele după întocmire cum este scris mai sus, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l apere în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a noastră, ci va rupe și va călca și va nimici și va batjocori, acela să fie de trei ori blesmat, anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au spus „ia-l, ia-l și răstignește-l“, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor și este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și pan Mihai mare stolnic și pan Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei, în sat la Vădeni la margine cînd am mers la război, luna septembrie 10 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor 7142, anii domnului 1633.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XLII/3.
Orig., perg. (44,5 × 34), pecete timorată.
Cu o trad. de la începutul sec. XIX.

1633 (7142) septembrie 10, Galați.

Matei Basarab voievod scutește satul Călimănești al m-rii Cozia de unele dări și slujbe.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voievod i gospodinu. Davat gospodstvo mi sii povelenii gospodstva mi satului Călimăneștii Coziei, hramul sfintei troițe, ca să fie în pace și slobozi de dijmă de stupi și de gorștina de oi și de vinerici și de porci și de toate slujbele, pentru că i-am ertat domniia mea cum au fost în pace și ertat de la toți domnii mai denainte vrême. Așijderea și domniia mea încă i-am ertat pre tocmeală ce au avut și la alți domni-

. Așijderea și voi, dijmari, gorștinari, vinericeri ot Vilcea, în vréme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi în pace să-i lăsați, cum scrie mai sus, că cine-i va învălui preste această carte a domniei mele, acela om mare certare va avia. Și de-i vei fiți tras, să le dați tot înapoi, că aceste slobozii voi știți bine că nu vă li-am vîndut la vînzarea dijmăriei. Deci, mai mult să nu-i mai învăluiți, că așa iaste învățătura domniei mele. Inaco da nest, po rizmu <gospodstva mi>.

I <ispravnic>, sam reci gospodstva mi.

Pis prez Siria<t> la Galați, septemvrie 10, v leat 7142 <1633>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 42.

Copie.

150

1633 (7142) septembrie 11, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Rusul, lui Stan, Toader și Negoit, care au fost rumâni ai doamnei Stanca, răscumpărarea de la Mihai postelnic din Sărata.

† Милостією кожією, Їу Матію коєвода и господинъ вѣсон Землю Елаш-коє, вноуѣкъ еланкаго и прѣдобаго, поконниго Їу Басарабъ коєводѣ. Дѣват гос-подство, ми сѣю позелѣнїе господства ми шкел люди по нме Руса шт...¹ и със вѣдѣемъ : Стан и Тоадѣр и Негонт и със сыновн нм, еанцеже Богъ дарова, екоже да естѣ шт ннѣа нпрѣд оу мнрно и свободны шни и сынозы нм за вѣчннїе шт къ Мнхю постѣланыхъ шт Ъраты и шт къ синовы емѣ и къ всго его, за ннхто бантованїе да не нмат рїдѣ вѣчннїе въ вѣки.

Понеже сѣн выше речены люди шны естѣ ела вѣчннн господає Станкѣв, княгина поконниго Мнханѣ коєводѣ. Тѣмже, по смъртѣка господає Станкѣв всталси сѣн речени нпрѣд люди быти вѣчннн Мнхю постѣланн шт Ърата. И въснх дрѣжал Мнхю постѣланн вѣчнны.

И потомъ, къдї естѣ ела въ дѣны поконниго господннѣ Радоуѣ Мнхнѣ коєвода, а Мнхю постѣланн, шнѣ испроси паниси шт на сѣе выше речены люди іако да скѣпѣт се за вѣчннїе шт него. Въ томъ, соткоры Мнхю постѣланн оустроєнїе съ сѣн выше речени людннѣ и дадоша емѣ вышышы реченѣа люди Мнханѣ вгн рѣ, аспри готоки, въ рѣки емѣ. И шт тогда быша рїзснпани въ нны стѣаны.

И потомъ, когда естѣ ела въ ннѣ, въ дѣнн господство ми, а Мнханѣ постѣланнѣа възвѣднже сѣ на сѣа люди іако да порѣботит нхъ себѣ слое и без правди. И прїидошї шѣо лично на сѣуд прѣд господство ми и прѣше сѣ; и шнѣ галголї Мнхю постѣланн іако не възет шт ннх вси панисѣ. Въ томъ господство ми рїз смотрнхъ и сѣднх законно и правѣдно, кзупноже съ всѣмн почтенннмн правнтелїа господства ми и дѣл есмѣ господство ми Мнханѣ Ѥ болѣри по рѣваше

¹ Loc șters.

господски, на име: Драгомиръ коупецъ въ Гомоци и въ Бѣдѣни, Коинѣ и въ Лештици, Пѣтръ и въ Бѣдѣни, Стонка дворникъ оубо и въ Мѣшчелѣ, Стонкан и въ Финцици, Калинъ, тако да заведеши Мухана постѣланника съ сими вышше речеными колѣри како нѣстъ възималъ зги рѣ испланъ въ рѣку Рѣсолоз и въ Станъ и въ Тоадер и въ Негоит. Я потомъ, когда била естъ на дѣнь за сѣрок, а Мухаю постѣланнику оубо, ни не могутъ да закле никакоже. И еи<дѣ>хом господство ми и рѣвашелъ господски шѣ двѣ на рѣцѣ сѣ выше речени людѣ и рѣвашоу сѣи колѣри еже выше пис, тѣре естъ сведетелствѣт ни хнеко дѣша како далъ сѣи выше речени люди вси аспри запально, зги рѣ 8 рѣцѣ Мухановъ постѣланник.

И быст тогда когда естъ далъ сѣи выше речены люди все аспри готови запально оубо рѣцѣ Муханъ постѣланнику оубо, по име: въ Гѣсага, Ар. гостинъ и Иванашко и Костандинъ и въ Моушчелѣ, Братоуа и Радуа Теткѣв и въ Бѣдѣни, Мухнѣ и Нѣгоѣ и <въ> Гомоци, Мьрзѣ и Бѣнѣ инок и Балака и Басѣлѣ и прочи человеки мнози добри, еже нѣ сѣт писани заде въ сѣа книга. И шеталъ Мухан постѣланник въ закон и въ соужденіе въ прѣд господство ми оубо велики диван, како по много трѣбъ да не имат сѣи вышше речены люди въ вѣки, нѣ да естъ колени сѣи выше речени нѣкое людѣ свободны и да сѣдѣши гдѣ бысты им колѣ, за ни хто бантованіе да не имат [да не имат] ради вечнѣи въ вѣки.

Бѣго ради, дадохъ съмъ господство ми шемъ люди: Русолов и братѣи еиш, Станъ и Тоадеръ и Негоит, такоже да естъ оубо мирно и свободны за вечнѣи въ къ Мухан постѣланник, шни и свобѣтъ¹ им и вѣоуким и прѣвѣнчедим и не въ когоже непоколемымъ, порезало господства ми.

Еже оубо и сведетели поставихом господства ми: жѣпанъ Радаа велъ банъ и панъ Ивашко велъ дворникъ и панъ Радуа велъ ливгѣт и панъ Гангорѣ велъ вистѣар и панъ Шѣвдѣсѣ велъ спата и Мухаю велъ столник и Бѣзника велъ колени и жѣпанъ Бѣчина пѣхарник и жоупанъ Квѣстѣнтѣнъ постѣланник. И испрѣвник, Радуа велъ ливгѣт.

И начертѣхъ азъ, Радаа спѣден, въ столъ дивнаго града зовелаго Боукѣрѣци, мѣсеца сѣптеврѣа дѣ-гѣ данѣ и въ Идама даже до нинѣ теченѣа лѣтомъ, въ лѣтъ въ създаніе мѣрѣ зѣрмѣ. а въ колащениа Христова, хѣхаг.

† Іу Матѣю вѣвѣвада, милостѣю божѣю господинѣ.

Іу Матѣю воєвода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată Țara Românească, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni pe nume Rusul din ...² și cu frații Stan și Toader și Negoit și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va dărui, ca să fie de acum înainte în pace și slobozi ei și fiii lor de vecinie de către Mihaiu postelnic din Sărata și de către fiii lui și de către toți ai lui, de la nimeni turburare să nu aibă pentru vecinie, în veci.

Pentru că acești mai sus-ziși oameni ei au fost vecini ai doamnei Stanca, cneaghina răposatului Mihail voievod. Astfel după moartea doamnei Stanca au rămas acești înainte ziși oameni să fie vecini lui Mihaiu postelnic din Sărata. Și i-a tot ținut Mihaiu postelnic vecini.

¹ În loc de: „снновы“.

² Text ilizibil.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domnului Radul Mihnea voievod, iar Mihaiu postelnic a cerut bani de la acești mai sus ziși oameni ca să se răscumpere din vecinie de la el. Intru aceea, Mihaiu postelnic a făcut întocmire cu acești mai sus-ziși oameni și i-au dat lui Mihail acești mai sus-ziși oameni 120 ughi aspri gata în mina lui. Și de atunci s-au fost risipit prin alte părți.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Mihail postelnicul s-a ridicat asupra acestor oameni ca să-i robească din nou în sila lui și fără dreptate. Și au venit dar de față la judecată înaintea domniei mele și s-au pîrit; și așa a spus Mihaiu postelnic că n-a luat de la ei toți banii. Intru aceea, domnia mea am căutat și am judecat după lege și după dreptate, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lui Mihail 6 boieri pe răvașe domnești, anume: Dragomir negustorul din Gomoești și din Bădeni, Voinea și din Leotești, Pătru și din Bădeni, Stoica vornicul și din Mușcel, Stoican și din Fințești, Calin, ca să jure Mihail postelnicul cu acești mai sus ziși boieri că n-au luat 120 ughi deplin din mîinile lui Rusul și de la Stan și de la Toader și de la Negoit. Iar apoi, cînd a fost la zi și la soroc, iar Mihaiu postelnicul n-a putut să jure nici cum. Și am văzut domnia mea și răvașele domnești amîndouă la mîinile acestor mai sus-ziși oameni și răvașul acestor boieri care sînt mai sus scriși, de au mărturisit cu sufletele lor că au dat acești mai sus-ziși oameni toți asprii deplin, 120 de ughi, în mîinile lui Mihail postelnic.

Și au fost atunci cînd au dat acești mai sus-ziși oameni toți asprii gata deplin în mîinile lui Mihail postelnicul, pe nume: din Sărata, Dragostin și Ionașco și Costandin și din Mușcel, Bratul și Radul al Mătușei și din Bădeni, Mihnea și Neagoe și din Gomoești, Mirzea și Bunea călugărul și Balica și Vasilie și alți mulți oameni buni care nu sînt scriși aici în această carte. Și a rămas Mihai postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divanul cel mare ca mai mult treabă să nu aibă cu acești mai sus ziși oameni în veci, ci să fie volnici acești mai sus-ziși ca niște oameni slobozi și să stea pe unde le va fi voia, de la nimeni tulburare să nu aibă pentru vecinie în veci.

Pentru aceea, am dat domnia mea acestor oameni: Rusul și frații lui, Stan și Toader și Negoit, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Mihai postelnic, ei și fiii lor și nepoții și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martorii am pus domnia mea: jupan Radul mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Radul mare logofăt și pan Gligorie mare vistier și pan Theodosie mare spătar și Mihaiu mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Vucina paharnic și jupan Costandin postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Radul spudei, în minunata cetate de scaun numită București, în luna septembrie 11 zile și de la Adam pină acum cursul anilor în anul de la zidirea lumii 7142, iar de la întruparea lui Hristos 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. CVII/1.

Orig., perg. (36 × 51), pecete timbrată, căzută.

1633 (7142) septembrie 14.

Neagoe din Corșori vinde jupinesei Mara o delniță în Stănești.

† Adecă eu jupinul Neagoe ot Corșori scris-am acesta al meu zapis, cum să fie la mina jupinesei Mariei, că e-m vîndut eu de în sat de în Stănești o delniță, să fie ei de moșie stătătoare, de a mea bunăvoe, dereptă 2200 bani gata, și anume moșie Manéi Pitpălac, partea lui ce va fi toată și de în sat și de în cîmpu și de în pădure și de în uscat și de în munte.

Și mărturie este: ot Corbi Cameniți, anume popa Neagoe, ot Mihăești, Mateiu postelnic, ot Argheșu, Ene, ot Gănești, logofăt Pătru și frate-său Albul.

Пис попа Фръцилъ, мѣсеца септемвриѣ 14 дъни, лѣт 7142¹.

Jupan Neagoe.

Pătru.

Albul.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, VIII/27.

Orig., hîrtie (32 × 22), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 204, f. 105.

1633 (7142) septembrie 15.

Vlad, fiul popii Stoilă, vinde lui Bunea logofăt ocină în Lăceni.

† Eu Vladul, feciorul popei lo Stoilă de în Lăcène, scres-am acesta al meu zapis com să fii de mari credență la mina logofătului Bonei, com să se știe că am vîndot partea a mea de ocenă de la Lăcène co tot hotarol și de în cîmpu și de în apă și de în seleștea satului și de în tot hotarol, cit iasté parte ce o amă. Șe am vîndot de a mea bunăvoi, fără neci o selă și fără de neci o nevoi, deript bani gata 800.

Șe mărtorie este: Costanden postelnicol e Șarban logofăt e Oancea logofătul e Trefa slogérol, Șarban pircălabol. Acește toți martorii.

Pis méșeța septemvrie 15 dni, leat 7142 <1633>. Șe am scres eu Rșoseca deiac.

Costandin vtori postelnic

Șarban logofăt²

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXI/9.

Orig., hîrtie (30 × 21), două peceți aplicate.

Cu o copie din sec. XIX; altă copie ibidem, ms. 29, f. 51–52.

¹ A scris popa Frățilă, luna septembrie 14 zile, anul 7142 <1633>.

² Semnăturile sînt autografe.

< 1633 > septembrie 18, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Gligorie mare vistier și jupaniței lui, Cherana, ocină cu rumâni în satul Poiana, jud. Dimbovița.

† Милостією кожїєю, Їу Магею воєвода и господинъ вѣсон землѣ Ѹг-гровлахїнскон, внзук великаго и прздобраго, стараго, поконннзмѣ Їу Бѣсѣраба воєвода. Дават господство ми сїи повѣланїе господства ми почтенном правителю господства ми жупан Глигорїе вел вистїтар и жупанице его Керанен и сѣс синови си, елицемѣ Богъ даровах, такоже да мѣ ест вчиннз и вечини з село з Погань, въ соудство Дамъовница, али дел Предев постелни: и Бентилъ, сини жупанице Кїужнаи шт Мънешн, дел им шт Поганъ шт през вѣс село Ѣ-го дел шт поля и шт шзум и шт вад, сѣс вечини, на име: Бадѣ сѣс синови си и Флорѣ сѣс синови си и Дръгою сѣс синови си, сѣс вѣс ходоком и шт съдалище селов, шт посвоуди, варе елика се хтит изерат шт по вѣсом хотаром.

Понеже сїа више речена вчиннз и сѣс вечинїи било ест Предев постелник за дѣдїнз ешиже шт прѣжде врѣмѣ шт над матерам си, жупанице Кїужна. И потом, къда ест бнл съда, въ дѣни господства ми, а почтеннаго правителю господства ми жупан Глигорїе вел вистїтар и жупанице Керана шни ест покупил сїа вчиннз и сѣс вечинїи, како ест више пис, шт на Преда постелник и шт брат его, Бентилъ шт Мънешн, синъ Бадѣ постелник шт Боукшани, за хъв аспри готовн. И продавали сзут шни за своим доброволю и сѣс оузнанїе ващом си Бадѣ постелник и сѣс знанїе вѣсѣмъ поруденїа им Предев постелник.

И видѣхшм господство ми и запис шт рзукѣ Предев постелник и шт брат его, Бентилъ, сѣс мнози болѣри сведѣтелїе написани з запис, на име: жупан Ивашко вел дворник и Радула вел логвфет и Тѣдосїе вел спатар и Неделко вел кљочар и Боузинка вел колнс и Костандин вел постелник и Радула вторїи вистїтар и Бѣнк логвфет и Ыїе дворник и Нѣнчул дворник и Мавродин дворник и Барвоула постелник шт Мънешн и шт Тръговище, Гергїе логвфет.

И сице им соут бнл шстроенїа тере хокет стоахз възврати се въспит сїа дѣдїнз нѣкогда, а Преда постелник шн да има давати сѣ почтенном правителю господства ми жупан Глигорїе вел вистїтар, иже више пис, вчинне радї вчинне и вечини радї вечини.

Сего радї, дадохъ сѣм господство ми почтѣнном вѣрнном болѣринѣ господства ми жупан Глигорїе вел вистїтар и жупанице его Керанен, такоже да соут им вчиннз, дѣдїнз и въ вѣс синовом и внѣком и прѣвнотчетом и не шт ко-гоже непоколебимо, порнзмо господства ми.

Сеже оубо и сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жупан Радула вел бнл Краивскїи и жупан Ивашко вел дворник и жупан Радула вел логвфет...¹ и жупан Тѣдосїе вел спатар и жупан Михан вел столннк и жупан Бѣзинка вел колнс и жупан Бѣчина вел пѣхарник и жупан Костандин вел постелник. И исправник, Радула вел логвфет.

¹ Loc alb.

И написах аз, Първѣла граматикъ, въ настоа градѣ оу Бѣкоурѣци, мѣсеца септемврѣи нѣ дни и шт Ядама даже дв нинѣ, въ сего писанѣ, теченѣ лѣтоу, лѣт хрѣмс¹, лѣта господина, хххлв².

† Іу Матію крѣкшда милостію божію господинь.

Іу Матію коבוד <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Gligorie mare vistier și jupaniței lui, Cherana și cu fiii lui, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină și vecini în sat în Poiana, în județul Dimbovița, însă partea lui Preda postelnic și a lui Ventilă, fiii jupaniței Chiajna din Mănești, partea lor din Poiana, de peste tot satul, a 6-a parte, din cîmp și din pădure și din apă, cu vecinii, anume: Badea cu fiii săi și Florea cu fiii săi și Drăgoiu cu fiii săi cu tot venitul și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că această ocină mai sus-zisă și cu vecinii a fost a lui Preda postelnic de moștenire încă dinainte vreme, de la mama sa, jupanița Chiajna. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Gligorie mare vistier și jupanița Cherana au cumpărat această ocină și cu vecinii, cum este mai sus-scris, de la Preda postelnic și de la fratele lui, Ventilă din Mănești, fiii lui Badea postelnic din Bucșani, pentru 22 000 aspri gata. Și au vîndut ei de bunăvoia lor și cu știrea tatălui lor Badea postelnic și cu știrea tuturor rudelor lui Preda postelnic.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mina lui Preda postelnic și de la fratele lui, Ventilă, cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: jupan Ivașco mare vornic și Radul mare logofăt și Tudosie mare spătar și Nedelco mare clucer și Buzinca mare comis și Costandin mare postelnic și Radul al doilea vistier și Bunea logofăt și Ilie vornic și Nenciul vornic și Mavrodin vornic și Barbul postelnic din Mănești și din Tirgoviște, Gherghie logofăt.

Și astfel a fost întocmirea lor, că de va voi să ceară înapoi această ocină vreodată, Preda postelnic să-i dea cinstitului dregător al domniei mele jupan Gligorie, mare vistier, care este mai sus-scris ocine pentru ocine și vecini pentru vecini.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului, credinciosului boier al domniei mele jupan Gligorie mare vistier și jupaniței lui Cherana, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt ...² și jupan Tudosie mare spătar, jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

¹ Cifrele anilor au fost scrise ulterior, cu altă cerneală.

² Loc alb.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna septembrie 18 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, anul 7146¹, anul domnului 1632¹.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., LXXXVIII/3.

Orig., perg. (35,5 × 45), pecete timbrată.

Datat după prezența în divan a lui Radu Buzescu mare ban al Craiovei.

154

1633 (7141) septembrie 26.

Teodosie călugăr cu preoteasa Anca și fiii lor vînd lui Hrizea fost mare vornic o parte de vad de moară și case în Fundeni.

† Adecă eu Teodosie călugărul și cu preoteasa, care au fost a mea, anume Anca, și cu feciorii miei, anume Gherghe și Dumitru și cu alaiți feciori cîți sînt, scris-am acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jupan Hrizei biv vel dvornic, cum să știe că am vîndut dumnealui la Fundeni den vadul morii a patra parte, partea noastră, drept ughi 5. Și iar am mai vîndut eu Theodosie călugărul și preoteasa Anca și feciorii noștri, Gherghe și Dumitru și alaiți, casele noastre den Fundeni cu locul în șazutul satului și cu grădini cu pometele, cit iaste îngrădișul înprejurul casei, drept ughi zece. Iar dentr-altă ocină n-am vîndut nemic. Iar ce-am vîndut, carele sînt mai sus scrise, le-am vîndut de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu știerea tuturor oamenilor noștri și a megiașilor de pren prejur.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni mărturii: jupinul Ghinea neguțătoriu și jupinul Ghinea Mustachi și <ju>pinul Stanciul Rozériu și jupinul Isar Scutarah i Dragul postelnic i Vilsul ot Dobroești i Tatomir ot tam i Vlad Gură ot tam.

Și am scris eu, Manolie logofăt, meseța septembrie 26 dni, leat 7141 <1633>.

Eu Teodie gălugăr².

Eu Gherghe, feciorul lu Tudosie călugăr.

† Ἐγὼ ὁ Γγηνος ὁ Κότζης μαρτηρο εἰς τα ανοθεν γηγραμενα και βανο και την βουλά μου³

† Γγηνος Γγηρουγγη μαρτηρο τα ανοθεν⁴

† Ησαρις Γγιονμας μαρτιρο⁵

† Εδστάθιος Ρουτζέρεις μαρτηρας⁶

Bibl. Acad., CXLVII/28.

Orig., hîrtie (32,5 × 20), patru peceti aplicate.

¹ Cifrele anilor sînt scrise ulterior cu altă cerneală.

² În loc de „Teodosie călugăr”.

³ Eu Ghinea Coți mărturisesc la cele de mai sus scrise și pun și pecetea mea.

⁴ Ghinea Ghirunghi mărturisesc cele de mai sus.

⁵ Isar Ghiorma mărturisesc.

⁶ Eustatie Ruferis martor (Semnăturile grecești sînt autografe).

1633 (7142) octombrie 3.

Dionisie egumenul și călugării de la Cozia se învoiesc cu rumânii din satul Studenița, al mănăstirii, să-și respecte obligațiile unii față de alții și să nu se mai pîrască.

† Eu robul svetei troiță, Dionisie egumenul Coziei, de împreună cu tot săborul și noi rumânii Svetei Troiță ot Studinița, satul tot, anume: Stan Ariciul, Cincea, Cernat, Dona, Nêicul, Lațco și alții toți, scris-am al nostru zapis ș-am făcut și jurămîntu, cum să știe c-am avut multă pîră cu svinta mănăstire și mănăstirea cu noi, ș-am rămas de lege să fim rumâni mănăstirii. Ș-au cheltuit mănăstirea pentru noi ș-am rămas să-i întorcem cheltuiala, iar pentru aceia am făcut și jurămîntu în svetaa beserecă in Coziia, carele va mai scorni pîră, ori mănăstirea, ori noi, sau ne vom lepăda să nu fim rumâni mănăstirii, sau nu vom asculta de mănăstire, sau nu vom întorce cheltuiala cu pace; așîdirea și noi, toți călugării de în mănăstire de le vom ține pizmă și nu vom căta de ei, cîndu le va fi nevoe, ori de bir, ori<de>¹ alte nevoi, noi să fim legați și suptu jurămîntu și afurisiți de 318 oteți ije vă Nechei carii vor mai scorni pîră peste aceasta.

Și mărturie încă am pus: Vladul de Perpari, Dragomir, feciorul popei Vișan ot Milești, Dragosin, sinu izbașa Mihaiu ot Gherghiță. Ș-au fostu și slugile marelui logofăt Năsturel, Barbul ot Zvorca. Și pentru credința am pus și degetele. Ș-am făcut 2 răvașe, unul la mănăstire, altul la noi. Și pentru credința am pus și degetele².

Мисци и ктѡмврїе дѣни ѿ, къ лѣт хрлмк.

Theofil Rudean <m.p.>

Star Serapion.

Popa Stefan.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVII/20.
Orig., hîrtie (30 × 21), trei peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 209 f. 291 v.

1633 (7142) octombrie 9.

Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul Zosim de la m-rea Mislea să ia vamă de pește și bani de la balta Greaca, jud. Vlașca.

† Cartea răposatului lui Matei Basarab voevod pentru vama de pește de la satul Greaca ot sud Vlașca, ce au făcut milă mănăstirii Mislii să ia din 10 pești un pește și din 10 bani un ban.

¹ Loc rupt.

² Pasajul „Ș-am făcut . . . degetele“, scris cu altă cerneală.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinu. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi părintelui Zosim, egumenului dă la sfinta mănăstire Mislea, unde iaste hramul sfinta troiță, ca să fie volnică călugării cu aceasta carte a domnii mele să-și ia vama de pește de la toate năvoadele cite vor vina pește pre ocina sfintii mănăstiri de la Greaca, tot să aibă a-și lua vama de în 10 pești un pește și de în 10 bani un ban, precum au fost luat și mai dennainte vreme.

Pentru că am văzut domnia mea și cartea lui Alixandru voevod Iliiaș de în domnia dentii , vă leat 7125 și cartea răposatului Radul voevod, vă leat 7129 și cartea fii-său, lui Alixandru voevod, vă leat 7134 și iar cartea lui Alixandru voevod, feciorul lui Iliiaș voevod, vă leat 7136, pre tocmeală cum scrie mai sus, și cartea lui Leon voevod, vă leat 7139. Intr-acéia și domnia mea încă am dat și am înoit cărțile pentru vama mănăstirii și pre această carte a domnii mele, ca să-și ia mănăstirea vama cum au fost de veacu.

Drept acéia și voi, toți nevodarii, care veți vina pește pre ocina mănăstirii Mislea, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să aveți toți a vă daré vama la oamenii sfintii mănăstiri, cum scrie mai sus, mai mult val să n-aibă, că așa iaste învățătura domnii mele. Că apoi, de va mai veni egumenul să să plingă de voi, mare certare veți avea. Și această carte a domnii mele să calce toate cărțile.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Octomvrie 9 dni, leat 7142 <1633>.

Arh. St. Buc., Conдика m-rii Mislea, nr. 465, f. 47 v. — 48.

Copie; altă copie ibidem, ms. 466, f. 29.

157

1633 (7142) octombrie 10.

Tănase vinde lui Mihai vie la Cimpulung.

† Scris-am eu Tănasié acesta zapisul al miu, cum să se știe că am vîndut lu Mihaiu jumătate dă vie în Dîlgopole, pină virfu, aspri 3000 mie.

Și mărturie: Ion, Stoica Hrisan, Lazar, Cîristian și Borce Rusulu și popa Radul și diiaconul Stanciul și Ghine și Dragomir și Ciochină Aim și eu Spilea.

Meseța oftuvrei 10 zili, vă leat 7142 <1633>.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, VII/2.

Orig., hirtie (14 × 22,5).

1633 (7142) octombrie 17.

Arbănaș vinde lui Radu Răducii ocină la Bărăști.

Adec<ă> eu Arbănaș dat-amu zapisul meu la mina Radului Răducii, cum să știe că i-am vindutu ocină în Berești, stinșini 30, stinșanul cu banii gata 66. Și iar să știe că au cumpăratu Radul cu frate-său Milea de la Șărbăban, fratele lui Arbănașiu și de la nepotă-său Tatul, stinșini 60, stinșinul cite bani gata 66, ca să le fii lor ocină stătătoare în veki și coconilor și nepoților și strenepoți, ciți Dumnezeu le va dăru. Însă <să> aibă a țineria din apa Cricovului, pînă în Cumpenele sălcilor. Și am luatou noi acești bani, ce scrie mai sus toți gata în miinile noastre. Și o am vindutu de a noastră bonăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor fraților de moșie.

Și cindu am făcut acestu zapis, fost-au mulți omenii mărturie, care-i vor iscăli mai jos. Și pentru mai adăvărată cridință, pusu-nă-am mai jos și degetele, ca să crează.

Пис мѣсеца вкѣтомврїе шї дьни, лѣт 7397.

Az Arbănaș.

Eu Șărbăban.

Eu Negul Birbol ot Vaideel mărturisescu.

Az Tatul.

Az Oprea al lu Calin mărturie.

Eu Radul Draghii mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XVI/2.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,5).

Copie ibidem, ms. 314, f. 433.

1633 (7142) octombrie 25.

Vasile spătar vinde lui Alexe din Pitești, o parte dintr-o vie părăsită la <Izvorani>.

† Eu Vasilie spatar, feciorul lu Mușat vistier, scris-am al meu zapis să fie la mina jupînului Alexe den Pitești, cum să știe că i-am vindut o parte a mea de vie părăsită¹, ce iaste împreună cu Tudoran pitar, care vie iaste pre lîngă jupînul Alexe logofăt², de sus de viia lu Ghiorghie. Și această vie au fost a unui rumân al nostru anume...³.

Și o-m vindut de a mea bunăvoe dreptu bani gata 1540⁴, să-i fie moșie.

¹ Cuvîntul „părăsită” este scris deasupra rîndului.

² Cuvîntul „logofăt” este scris ulterior, cu altă cerneală.

³ Loc alb, în care s-a scris apoi „și”.

⁴ Cifra este contrafăcută; cifra miilor și semnul, scrise ulterior.

Mărturie: Za<ha>riia den [den] Pitești și jupinul Manta den Hirtești¹
Πνε αβ, Ηβαν λωρωφετ δε Πύτεινι, κ̄κσιца ωχτομврѣ к̄ѣ, л̄кт х̄зр̄м̄ε².
Eu Vasilie spătar.

Заχαρη̄α Γηονη μάρτηρα³ <m.p.>

<În partea inferioară a actului a fost scrisă însemnarea:> „Și pentru această vie ce scrii mai sus mi-au dat Tudoran peharnic bani, ughi 7 pol⁴. Pis az Tanasie logofăt cu mina mea, mai 11 dni, leat 7174“ <1666>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIX/7.
Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 137, f. 358 v.

160

1633 (7142) noiembrie 1.

Pavel postelnic dă mărturie m-rii Snagov că a primit în schimbul țigăncii lui Tătrade, Rada, o copilă de țigan.

† Adecă eu Pavel p ostelnic scris-am al meu zapis să fii de mare credință la sfinta mănăstire de Sneguv, cum să să știe că se-au plătit țigainca lu Tătrade pre Rada ții[1]gaînca, la mina mea, cu o copilă de țigan, anome...⁵ Decé, de astăzi nainte să nu mai aibă mănăstirie val de miné și de tot nemul meu să fie în pace, că se-au plătit acestu sălaşu ce e mai sus-zis.

Și mărturii: sulgerul Radul ot Frijurenii jupan Iane ot Stăcești i Manolê. Acista amu scris.

Πνε νοηεμεврѣ ѿ, въ л̄кт х̄зр̄м̄ε.

† Pavel postelnic.

Bibl. Acad., XX/110.
Orig., hirtie (21,5 × 16), pecete aplicată.
Copie la Arh. St. Buc., ms. 458, f 87.

161

1633 (7142) noiembrie 14.

Matei Basarab voievod reînnoiește dreptul m-rii Molomoc de a avea o slobozie din jos de orașul Buzău.

† Мнолостією божією, Іу Матен Басараб воєвода и господинъ. Дават господство ми сію повелѣніи господства ми свѣтом божественом монастыр зовимом Мо-

¹ Inițial s-a scris „Șirtești”, iar apoi s-a corectat prima literă.

² Am scris eu, Ivan logofet de Pitești, luna octomvrie 25, leat 7142 <1633>.

³ Zaharia Ghioni martor.

⁴ Cifra corectată; inițial a fost 3.

⁵ Loc alb.

Молок¹ și părintelui egumen Daniil, ca să hie volnic cu această carte a domnii mele de să-ș facă slobozie pre ocina mănăstirii, la mori, den jos de Buzău, care mori sint ale sfintii mănăstiri, în apa Buzăului, să aib-a stringere oameni streini, fără dajde, moldoveni, sirbi, greci și arbănași și oameni de astă țeră, carii vor fi fără dajde ori carii vor pohti a veni, să lăcuiască pre aceasta ocina de la mori, să se apuce de loc și de hrană. Iar de la domnia mea vor avea pace și ertăciune de cal, de bou, de găleată cu fin, de miare cu ceară, de bir moldovenescu, de bir de lună, de împrumută, de cai de olac, de podvoade, de mertice de lucru domnescu și de cătră județul den Buzău cu 12 pîrgari și de cătră toți oroșanii și de cătră tot omul și de toate mîncăturile cîte vor fi preste an în țeara domnii mele, nimic val să n-aibă. Pentru că m-am milostivit domnia mea de i-am ertat ca să să poată stringe, să hie de aret pre jup de aceste mori ale sfintii mănăstiri ca să nu să pustiiască.

Și cum au <fost>² ertați și în zilele altor domni așijderea și domnia mea i-am ertat cum scrie mai sus, nimic bin<tuială>² să n-aibă ce numai să hie de ajutor la mori și la treaba mănăstirii cum au fost mai denain<te vreme>², iar domnii mele să hie poménă în véci.

Așijderea și voi birarilor și voi <o>roșanilor...² și voi călărași și dărăbanți și <toa>²te slugi ale domnii mele carii veți umbla în județ<u Buză>²ului în vrème ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi foarte în pace să aveți a lăsaré pre acești ...² de oameni de toate cum scrie mai sus. Că de-i va mai învălu cineva de ceva și preste această carte a domnii mele, cu capul va plăti, nu cu alta, că așa iaste învățătura domnii mele. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис мѣсица ноємвриѣ дѹ дѣни, в лѣт ^хЗрмк.

† Іу Матен кѣкѣда, мнлостію божію господѣнь.

Іу Матію кѣкод <т.р.>

Tuduru <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Sărindar, IV/5.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

162

1633 (7142) noiembrie 15.

Ivașco vornic lasă zeste fiicei sale Vlădaia, parte în Rătești, țigani, vite, stupi ș.a.

Бѣ имѣ штца и сына и свѣтаго дѣхѣ, аминн.

† Scris-amu eu Ivașco vornicul acesta al miu zapis, <cum să>² fie de mare credință, ca să fie la mîna coconii mele Vlădai, că dau eu zestre <a>nume

¹ ... mănăstirii numită Molomoc ...

² Loc rupt.

продадоша се вечини почтенномъ болѣрин господство ми жоупан Гергїе бивше вторїи вистїар и жѣпанице его, Софїнкъв, със синовн им, със въсѣх делокѣ им за вчинѣ шт Жигорѣни, за ѡгн рѣг, аспри готовн, за нїхно добро волю, без ни една силостїю, със оузнанїе въсѣм мегїашомъ шт шкрѣста мѣстом и със запис шт роукам нх и със лнoshi болѣри сведѣтелїе.

И потом, кѣда ест бил съда, въ дѣни господство ми, по времѣа кѣда съм пришел правїе въ господство шт чѣститомъ Мехмет Йбъза паша шт Некопое, тогда сїи бивше речинїи вечинїи шт Жигорѣни, шни написоваша се въснх кѣлѣраши и дѣрѣбанци под скриптрѣ Мързакоул и плакаша шни тогда прѣд господство ми како се соут продаа за неколю. Потом Мързакоул взмоана се соут ѡ господство ми како да үметнил вечинїи новцїи почтенномү болѣринг господство ми Гергїе бивше вторїи вистїар назад и сице соут рекѣа вечинїи како сѣтвориа нх силост. Таже въ том, господство ми радї волѣ Мързакоба а господство ми съм рекох Гергїе вистїар, ѣкоже да нх вѣзнимаѣт новцїи назад шт вечинїи.

Тажъ а потом, вечинїи шт Жигорѣни шни соут даа една разлог за новцїи, а после бѣжал ест и распант сѣ, терѣ раздрал ест бирга и мед царска. Въ том, господство ми съмотрихом кѣпноже със въснми чѣсти<ти>ми правителїе господство ми и сведѣтелствоваа ест въснх болѣри ѡ диван ешеже и червени шт сѣдство, колнци соут билн тогда на ѣстроенїе им, како се соут продаа шни вечинїи за нїхно доброволю, без ни една силост. Таже въ том, господство ми съм судїхом по прав и по закон <и> съм даа господство ми почтенном болѣрин господство ми жупан Гергїе вистїар, ѣкоже да ѡметнили тех новци что ест бил метнга вечинїи Гергїе вистїар и да ест вечинїи за дѣдинѣ със въсѣх дѣл им, како се соут бил продаа.

Гергїе радї, дадох господство ми почтенном болѣрин господство ми жупан Гергїе бивше вторїе вистїар и жѣпанице его Софїнкъв, ѣкоже да мѣ ест сїе вчинѣ и вечинїи шт Жигорѣни, иже бивше пис, дѣдїнг и въ шѣб синовом и вѣнком и прѣвнучетом и не шт коже непоколебил, поризмо господство ми.

Еже оубо и сведѣтелїе поставлѣем господство ми жупан: Радѣа Бѣзескѣа вел ван Кралевскїи и жупан Ивашко вел дворник и жупан Радѣа Нѣствреа вел лшгофет и жупан Гангорїе вел вистїар и жупан Тѣдосїе вел спатар и жупан Михан вел столник и жупан Бѣзника вел колнц и жупан Бѣчина вел пѣхарник и жупан Костандин вел постѣанник. И исправник, Радѣа вел логофет.

И написах аз, Прѣвза граматик, въ на стол градѣ оу Боукоүрѣци, мѣсеца ноелврїе зѣ дѣни и шт Ядама даже до нынѣ въ сего писанїе лѣтом, въ лѣт хѣрлѣ, а шт рождѣства Христова, лѣт хѣрлѣ.

† Іw Матѣю вѣвѣда, млностїю божїю господнѣ.

Іw Матѣю вѣвѣда, <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cînsitului, credinciosului boier al domniei mele, jupan Gherghie fost al doilea vistier și jupanitei lui, Sofiica, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină și vecini în sat la Jigoreni, din județul Vlașca, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutîdeni, oricît se va alege de preste tot hotarul. Și vecinii să se știe, anume: Duca, fiul lui Datco monahul și cu

fiii săi și Braica, fiul lui Mușat Tălpășescu și cu fiii săi și Oprea și Mușat, fiii lui Drăgan și cu fiii lor și Cirstian, fratele lui Mușat și cu fiii săi <și> Ivan, fiul lui Bratosin, și cu fiii săi și Cupen, fiul lui Pătru și cu fiii săi și Mișan, fiul lui Văsiu monahul și cu fiii săi și Costea, fiul lui Stan și cu fiii săi și Dumitru, fiul lui Stoia și cu fiii săi și Stan, fiul lui Stoica și cu fiii săi.

Pentru că acești mai sus-ziși numiți oameni au fost neczi cu ocinile lor, încă dinainte vreme. Iar apoi, când a fost în zilele lui Leon voievod, ei s-au vindut vecini cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghie fost al doilea vistier și jupanitei lui, Sofiica, cu fiii lor, cu toate părțile lor de ocină din Jigoreni, pentru 193 ughi, aspri gata, de a lor bună voie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și cu zapis de la mîinile lor și cu mulți boieri martori.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea cînd am venit domnia mea întii în domnie de la cinstitul Mehmet Abăza pașa de la Necopoe, atunci acești mai sus-ziși vecini din Jigoreni toți s-au scris călărași și dărăbanți sub schiptrul lui Mirzacul și s-au plîns ei atunci înaintea domniei mele că s-au vindut de nevoie. Apoi Mirzacul s-a rugat la domnia mea să lepede vecinii banii cinstitului boier al domniei mele Gherghie fost al doilea vistier, înapoi, și așa au spus vecinii că le-a făcut silă. Astfel întru aceea, domnia mea pentru voia lui Mirzacul, domnia mea i-am spus lui Gherghie vistier ca să-și ia banii înapoi de la vecini.

Astfel, apoi, vecinii din Jigoreni, ei au dat o seamă de bani, iar apoi au fugit și s-au risipit de au spart birul și mierea împărătească. Întru aceea, domnia mea am cercetat împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și au mărturisit toți boierii în divan încă și roșii de județ, ciți au fost atunci la întocmirea lor, că s-au vindut ei vecini de a lor bunăvoie, fără nici o silă. Astfel, întru aceea, domnia mea am judecat după dreptate și după lege <și> am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele, jupan Gherghie vistier, ca să lepede acei bani pe care i-au lepădat vecinii lui Gherghie vistier și să-i fie vecinii de moștenire cu toate părțile lor, cum s-au vindut.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele, jupan Gherghie fost al doilea vistier și jupanitei lui, Sofiica, ca să le fie aceste ocine și vecinii din Jigureni, care sînt mai sus-zise, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna noiembrie 17 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristea, anul 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Institutul de istorie „N. Iorga”.

Fotocopie după orig., perg. (39 × 53), cu pecete timbrată deteriorată, aflat în arhiva Muzeului istoric de stat din Chișinău, nr. 67.827, fond 450, colecția Barsov, 1762.

EDIȚII. Slav și trad. Mohov, *Doc. rom.*, p. 155—158.

1633 (7142) noiembrie 17.

Matei Basarab voievod împuternicește pe Tudoran sluger să ia un sălaș de țigani de la Vasilia spătar.

† Милостію божію¹, Іу Матею Бъсърак воєвода и господинъ. Дават господство ми сѣю повѣлніе господства ми boiarinului dumnie mele Tudoran sulger, ca să fie volnic cu aceasta carté a domniei mele să ia un sălaș de țigani de la Vasilia spătar, însă țiganul cu țiganca și cu un fecior și cu o fată, pântru că au fost vindut Vasilia spătar boiarinului dumnie mele ci scriia mai sus un șalaș de țigani cu un fecior și cu o fată, direptu bani gata 6 000. Însă acestu sălaș de țigani fost-au în Țera Ungurească. Dici la tocmelă, prinsu-s-au Vasilia spătar cumu-i va aduce din Țera Ungurească pină la sintă Măriiie Mică. Iar să nu-i va aduce pină la zi, să aibă a dare banii înapoi. Iar cîndu au fost la zi, nici au putut aduce țigani, nici au dat banii. Dereptu acea, dumnie me am dat boiarinului dumnie mele Tudoran sulger ca să-și ia un sălaș de țigani dă la Vāsilia spătar. Iar lui dă-i va părea strîmbu, să viia de față naintea dumniei mele. Инако да нест по реч господства ми.

И исправник сам господства ми.

Ине мѣсеца ноемврие 31 дъни, въ лет хЗрмѣ.

† Іу Матею воєвод, божію милостію господинъ.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/12.
Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 137, f. 384 v.

1633 (7142) noiembrie 21, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Gherghie fost al doilea vistier și soției lui, Sofica, satul Vilcânești pe Mostiște, jud. Ilfov, cum-părat de la Preda postelnic.

† Милостію божію, Іу Матею воєвода и господинъ въсон земля Оугррорвладѣнское, виск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Бъсърак воєвода. Дават господство ми сін повелніе господство ми почтенномъ, вѣрномомъ колѣрнимъ господство ми жспан Гергіе вкше вторѣи вистіар и жителница его Софѣнкѣе и със синоки на, влнцеже Богъ даст, такоже да мѣ ест село в Блъкѣнціи шт по Мостище, шт соудство Блхов, глаголемаго Дол² Фрѣснет,

¹ Cuvint scris ulterior, deasupra rindului.

² Cuvint scris ulterior, între rinduri.

иже съ хотарисаша със село Фѣтешии, вѣс село и със вѣс хотаром и със вѣснх вечнии и със вѣс ходоком и шт пол и шт шоум и шт вод и шт съдалище селов, шт посвѣдѣ, вѣри елика се хтит изберат шт хотар даже до хотар, по старѣ хотар и вѣлѣси и със вѣснх вечнии, колици се хокет нант за дѣдѣиш над сѣи учинѣ.

Понеже село Бѣлкѣнешѣи вѣли соут кнѣси и със учинѣ им, шт нанпрѣжде вѣрѣмѣ. И потом, къда ест вѣл вѣ дѣны Миханѣ коеводѣ, а село Бѣлкѣнешѣи, шни продадоша се вечини Прѣдѣв вѣл вѣл бан, тѣст Тѣдосѣев вѣл спатар.

И потом, къда ест вѣл съда, вѣ дѣни господство ми: по съмрѣты Прѣдѣв бан, а почтенном болѣрни господство ми жѣпан Гергѣе вѣнѣшѣ вторѣи вѣстѣтар и сѣпрѣжница его, Софѣикѣвѣ, шни ест покупила село Бѣлкѣнешѣи със вѣснх вечнии и със вѣс ходоком шт над почтенном прѣвнтѣлю господство ми жѣпан Тѣдосѣев вѣл спатар и шт над снны, Прѣда постѣлник, вѣнк за дѣщѣра Прѣдѣв бан, за сѣи сѣ аспри готовѣ.

И продадох шни за ниѣном доброволю, вѣз ниѣдна силост и със запис шт рѣка им и със мноси болѣрни свѣдѣтелѣе, написани ѣ запис, на имѣ: Ивашко дворник и Глигорѣе колѣис и Нѣгѣла ага и Павлаке колѣис и Бѣнѣ логофѣт и Дѣмитрѣ логофѣт и шт Корнѣцѣл, Шѣ и мноси болѣрни свѣдѣтелѣе, иже не соут писани заѣ вѣ книга сѣи.

Сѣго радѣ, дадох съм господство ми почтенном болѣрниш господство ми жѣпан Гергѣе вѣнѣшѣ вторѣи вѣстѣтар и сѣпрѣжница его, Софѣикѣвѣ, такоже да мѣ ест село Бѣлкѣнешѣи шт по Мостищи и със вѣснх вечнии и със вѣс ходоком учинѣ, дѣдѣнѣ и вѣ хѣб сыновом и вѣнѣком и прѣвѣнѣчетом и не шт когождо непоколѣвѣмо, порѣнѣмо господство ми.

Сѣ оубо и свѣдѣтелѣе поставѣлѣм господство ми: жѣпан Радѣл Бѣзѣскоуѣл вѣл бан Краловскѣи и жѣпан Ивашко вѣл дворник и жѣпан Радѣл вѣл логофѣт и жѣпан Глигорѣи вѣл вѣстѣтар и жѣпан Тѣдосѣе вѣл спатар и жѣпан Михан вѣл столник и жѣпан Бѣзѣника вѣл колѣис и жѣпан Бѣчина вѣл пѣхарник и жѣпан Костандѣи вѣл постѣлник. И исправник, Радѣл Нѣстѣрѣл вѣл логофѣт.

И написѣх аз, Прѣвоул граматик, вѣ настоѣ градѣ Бѣвоуѣрѣши, мѣсеца ноямврѣе ка дѣни и шт Ядама даже до ниѣ вѣ сѣго писанѣе течѣнѣе лѣтом, вѣ лѣт хрѣмѣ, а шт рождѣствѣ Христова, лѣт хѣлг¹.

† Іу Матѣю кѣвѣкѣда, милостѣю божѣю господинѣ.

Іу Матѣю коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Bășărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cînstitutului, credinciosului boier al domniei mele, jupan Gherghie fost al doilea vistier și soției lui, Sofiica și cu fiii lor, ciți le va da Dumnezeu ca să le fie satul Vilcăneștii de pe Mostiște din județul Ilfov, numit Frăsinetul de Jos² care s-a hotărnicit cu satul Futeștii, tot satul și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege, din hotar în hotar, pe vechile hotare și semne și cu toți vecinii, ciți se vor afla de moștenire pe această ocină.

¹ Cifra $\tilde{r}$ (3), corectată în $\tilde{a}$ (4).

² Cuvintele: „de Jos”, scrise ulterior între rînduri.

Pentru că satul Vilcăneștii au fost cnezi și cu ocinele lor de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihail voievod, satul Vilcăneștii, ei s-au vindut vecini lui Preda fost mare ban, socrul lui Tudosie mare spătar.

Iar după aceea, cînd a fost acuma, în zilele domniei mele, după moartea lui Preda ban, cinstitul boier al domniei mele jupan Gherghie fost al doilea vistier și soția lui, Sofiica, ei au cumpărat satul Vilcăneștii cu toți vecinii și cu tot venitul de la cinstitul dregător al domniei mele jupan Tudosie mare spătar și de la fiul, Preda postelnic, nepotul de fiică al lui Preda ban, pentru ughi 220, aspri gata. Și au vindut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu zapis de la mina lor și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Ivașco vornic și Gligorie comis și Neagul aga și Pavlache comis și Bunea logofăt și Dumitru logofăt și din Cornățel, Iane și mulți boieri martori, care nu sint scriși aici în această carte.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele, jupan Gherghie fost al doilea vistier și soției lui, Sofiica, ca să le fie satul Vilcăneștii de pe Mostiște și cu toți vecinii și cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Pirvu gramatic, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 21 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, anul 1633 ¹.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom. XXXII/5.

Orig., perg. (37 × 52), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1853; alte traduceri ibidem, ms. 128, f. 550 v - 551 și la Bibl. Acad. MCCXXXIV/24.

166

1633 (7142) noiembrie 22, Brîncoveni.

Sfeia și fiul ei Crăciun vînd lui Radu postelnic partea lor de ocină din Birza de Jos.

† Adecă eu Sfeia și feciorul meu Crăciun ot Dol Birza scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mina jupinului Radului postelnic, cum să știe că i-am vindut partea noastră de ocină, de cumpărătoare

¹ Cifra 3, corectată în 4.

И пак покѣни слуга господство ми Бож юзаша учинѣ ѿ Гор Къзънеци, вѣаче сежени ѿ, вт matka Шломиници до ѿ пѣта за мѣзъ, вт полѣ и вт лѣса и вт водѣ и вт сѣдѣщихъ въ сѣлѣ и вт бродѣ мѣннигѣ и вт вѣсѣ хотаром, елико се хощет избрат, вт на Сѣмьотина, дѣщерова Зрѣкии вт Гор Къзънеци, за хѣ аспри готови и със запис вт рѣка еи и съ сѣдѣтелии нже поманѣт вѣшше.

И пак кѣни слуга господство ми Бож юзаша учинѣ ѿ Гор Къзънеци, вѣаче сажени ѿ, вт matka Шломиници до ѿ пѣта за мѣзъ и вт полѣ и вт лѣса и вт водѣ и вт сѣдѣщихъ въ сѣлѣ и вт бродѣ мѣннигѣ и вт по вѣс хотаром, елико се хощет избрати, вт на Стана, дѣщера Златѣи вт Гор Къзънеци, за хѣ аспри готови и със запис вт рѣка еи вт продаѣе и със сѣдѣтелии пакыже вѣшше поманѣт. И продадоше сѣе вѣше речени иленинѣ людѣ ницѣне сажени за учинѣ, уни за ницѣно доброволѣ, без ни една сила или божна и съ кѣсѣми знанѣм мегушом вт гор и вт из дол и вт вѣстрога мѣсто и вт прѣд господство ми.

Сѣе го радѣ, дадохъ господство ми сѣвѣщѣмъ господства ми Бож со-тиникѣл, пачеже да бѣдѣтѣ емѣ сѣе вѣше речены сежени за учинѣ, учинѣ, дѣдѣиѣ и въ хѣаб синовом и вѣвнѣчѣтом и не вт кождо непокѣбенимо, порѣзанъ господство ми.

Того радѣ и сѣдѣтелие положихомъ господство ми: пан Ывашко вел дворник и пан Радѣл вел логофѣт и пан Гангорѣ вел вѣстѣар и пан Сѣвѣдосѣ вел спатар и пан Мнѣхѣю вел столник и пан Бѣзника вел конюшѣ и пан Бѣчина велникѣи чашник и пан Костандин вел постѣлник. И исправник, Радѣл логофѣт.

И написахъ аз, Стопка граматик, ѿ стол дневно граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца ноябрѣмъ кѣ дѣни и вт Идана даже до ницѣ, в лѣт хѣрме, лѣта господина, хѣхлг.

† Іѣ Матѣю коевода, милостію божію господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Un grovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io [Io] Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Voia sutașul de roșii din Râșciori, din județul Ialomița și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Căzăneștii de Jos, însă 50 de stînjeni, din matca Ialomiței pînă în Drumul de Miez, și din cîmp și din pădure și din apă și din vetrele de sat și din vadul de moară, de peste tot venitul cit se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Voia sutașul acești mai sus-ziși stînjeni de ocină de la Colțea din Căzăneștii¹, pentru 3 000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapis de la mina lui de vînzare și cu mulți martori scriși în zapis, numele lor: din Mănești, Ianul și din Momeni, Drăghici și din Albești, Radul și din Bărcănești, Vladul și din Spăteni, Stanciul.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Voia iuzbașa ocină în Căzăneștii de Sus, însă 75 stînjeni, din matca Ialomiței pînă în Drumul de Miez, din cîmp și din pădure și din apă și din vetrele din sat și din vadul de moară și de peste tot hotarul oricît se va alege, de la Sîmbotina, fiica lui Ureche din

¹ Pasajul: „ca să-i fie... Colțea din Căzănești” a fost șters scriindu-se pe deasupra cu chinovar: „Această moșie a rămas pre seama Dimei slujer denaintea Radului vodă ot divan”.

Căzăneștii de Sus, pentru 3000 aspri gata și cu zăpis de la mîna ei și cu martorii care i-am pomenit mai sus.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Voia iuzbașa ocină în Căzăneștii de Sus, însă 30 stînjeni, din matca Ialomîței pînă în Drumul de Miezul și din cîmp și din pădure și din apă și din vetrele din sat și din vadul de moară și de peste tot hotarul oricît se va alege, de la Stana, fiica lui Zlate din Căzăneștii de Sus, pentru 1500 aspri gata și cu zăpis de vînzare de la mîna ei și cu martorii care de asemenea i-am pomenit mai sus. Și au vîndut acești mai sus-ziși numiți oameni stînjienii lor de ocină de a lor bunăvoie, fără de nici o silă sau teamă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, Voia sutașul, ca să-i fie acești mai sus-ziși stînjieni de ocină, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

De aceea și martori am pus domnia mea: pan Ivașco mare vornic și pan Radul mare logofăt și pan Gligorie mare vistier și pan Theodosie mare spătar și pan Mihaiu mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul logofăt.

Și am scris eu, Stoica gramatic, în minunata cetate de scaun București, luna noiembrie 24 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7142, anul Domnului 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CCXCIII/10.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată.

168

1633 (7142) noiembrie 26.

Moga și fiul său Ion din Brănești, jud. Dimbovița, se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

† Scris-am eu Moga cu feciorul meu, anume Ion, de în sat de în Brănești, de în județul Dimboviței, acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna Bunii logofătul, cum să se știe c-am venit noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, de ne-am vîndu[n]tu dumniei să-i fim rumâni de moșie, eu Moga cu fiu meu Ion, ce scrie mai sus și cu cîți feciori vom face de acum înaintea și cu toată moșia noastră cît se va alege de în cîm<p>, de în pădure, de în șăzutul satului ce pomete și cu delnițele noastre cite se vor alege. Pîntru că nui am fost megiași, iar acum, în zecele domnu nostru, Io Mateiu vodă, venit-am de bunăvoia noastră de ne-am vîndut dumniei, însă drept bani gata 5.400, să fim dumnie lui rumâni de moșie și coconilor dumnie lui, în veacu neclătiți și să aibă a-și facere dumniei și carte domnească pre noi. Aceasta mărturisim cu al nostru zăpis.

Și mărturie jupan Calotă vtori cliuceriu i Tatul logofăt i Dumitru logofăt i Pătrașco cămăraș. Și am scris eu Peia logofăt. Și am văzut noi toți

cu ochii noștri cîndu au dat Bunea logofăt banii în mina Mogăi. Aceasta am scris. Pis noimvrie 26 dni, leat 7142 <1633>.

Eu Calotă clucer	Ghirghi logofăt
Az Marco logofăt	Șerban logofăt
Pătrașco cliucer	Danciul de Ușcați
Costandin vtori postelnic	Dumitru logofăt ¹
Tatul logofăt Danovic	

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XLV/5.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), patru peceti aplicate.
Copii ibidem, mss. 127, f. 199 și 134, f. 360 v.
EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, p. 166–167.

169

1633 (7142) noiembrie 27, București.

Matei Basarab voievod dăruiește iuzbașilor Chivul și Stan seliștea Deduleștilor de lingă Tîrghsor.

„Matei voevod lui Chivul iuzbaș i Stan iuzbaș ot sud Prahova de lingă Tîrghsorul, că le-a dăruit siliștea Deduleștilor de lingă Tîrghsor cu toți rumânii, pentru că acest sat, a fost domnesc mai înainte vreme, iar acum domnul s-a milostivit <<pentru pomana domniei mele>>.

Divan: Radu Buzescu vel ban, Ivașco (Băleanu) vel vornic, Radu Năsturel vel logofăt, Grigorie vel vistier, Teodosie (Rudeanu)² vel spătar, Mihail vel stolnic, Buzinca vel comis, Vucina vel paharnic, Costantin (Cantacuzino) vel postelnic.

Scrie Dumitru logofăt în București “.

După Filitti, *Arhiva Cantacuzino*, p. 212–213.
Rezumat după orig. slav, hîrtie, cu o trad. rom. veche.

170

1633 (7142) noiembrie 29, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu, fiul lui Radu Praja, ocini la Bălțați, Măgureni și Poeni.

† Многостією воужією, Їу Матію воєвода и господинъ вѣсом земли Уггровладѣиіскоє. вѣск великаго и прѣдобраго, почнекшаго Їу Бѣсѣрає воєвода. Дакат господство ми сѣе повелѣніє господства ми Радѣлов, синъ Радѣлов Пражов и сѣе синови си, вѣнцеже Богъ даровахъ, шкоже да мѣ ест шчинѣ с Бѣлѣцци и с Мѣгѣрѣни и с Поени и шт Дол Бѣлѣцци, але шт дел брат его, Дрѣ-

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

² Teodosie mare spătar nu este Rudeanul, ci Teodosie Corbeanul din Cepturoaia.

гич, половинно, шт пол и шт шом и шт вод и съдалище <се>¹лов и със вечниѣи и със ациганѣи, на име Шанкга и брат яго, Михѣаль и със врод за воденице и със въс ходоком, вари елика се хтит избрат шт хотар до хотар, по старе хотаръ и белѣги.

<П>¹онеже ест сѣе више реченіе шчинг шт над Бѣлцаци и шт над Шѣгѣрѣни и шт Поени и шт Дол Бѣлцаци ена <ест> за дѣдѣно и за покопеніе Дрѣгичов шт над бащом си Радѣл Пража. Я потом, къда ест ена съда, въ дѣни господства ми, по смъртѣи Дрѣгичов, а Драгослав, шн ест възвигъ прѣд прѣд господства ми. И сице прѣше Драгослав како ест продад жина Добра нѣкѣи шчинѣ шт над бащом си, за прѣкѣи, тере ест скоповал по вѣком си Дрѣгич, синѣ Дрѣгичов, шт ро ѣе, за хѣт аспри. Я брат яго, Радѣл [и] сице плакаше се како ест ена напастовал вѣком си Дрѣгич по шком си Радѣл, како ест ена <келтов>²ал нѣкѣи новци, хѣх. Въ том, шком си, Радѣл, шн ест небингет да бодет вѣхо, что ест възна закон шт прѣд Михѣю воевод, да заклеа. И шеташе вѣком си Дрѣгич, тере дѣа даст² келтованіе назад шком си Радѣлов. Таже въ том господство ми гледахом и соуднхом по прав и по закон и със вѣсним чиститѣи правитѣлѣи господства ми и дадох господство ми закон Ш мегѣашн <по>² рѣваше господски, на име: шт Кѣлинѣши Коман Звора и Ісар и Станчоул и шт Шѣгѣрѣснѣ¹, Калин и шт Бѣлцаци, Дрѣгич и пак шт Кѣлинѣши, Тѣдоран, да сегдадѣт по правѣ и по закон, како знаим със дѣшамн. Въ тѣом сѣи² мегѣашн више пис, шни соудна по прав и по закон, със дѣшамн и дадох Радѣлов, брат Драгослав, синовн Радѣлов Пражев, да дрѣжит шт дѣл брат нн Дрѣгич въкупѣ шѣа двѣ, със брат яго Драгослав <шт>² сѣе шчинѣ више пис и шт виноградѣи и шт воденице и шт вечни и шт ацигани, колико съ хокет шѣрѣтал, како ест ена и <шт>² келтованіе шѣ. .² вѣком си Дрѣгичѣ. Дадох съм господство ми, шкоже дѣа дрѣ¹жит Радѣл и със братом си Драгослав сѣе шчинѣ више пис въкупѣ въ двѣ. И видѣхом господство ми и рѣваше господски и рѣшга мегѣашило<р>¹ за штроеніе, како ест вѣише п²ис.

<Г>¹его радѣ дадох съм господство ми Радѣлов, шкоже да мѣ <ест>² шчинг з Бѣлцаци² и шт Шѣгѣрѣни и шт Поени и шт Дол Бѣлцаци дѣдѣнѣ и въ шхаб синовом, <внѣ>²ком, прѣвѣнѣчетом и не шт когождо непоколѣбено, порнзмо господства ми.

<С>¹еже оубо и свѣдѣтелѣи поставих господство ми: жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Радѣл вел шгѣфѣт и жѣпан Глигорѣ вел вистѣар и жѣпан Тѣвдосѣ вел спатар и жѣпан Михѣю вел столник и жѣпан Бѣзинка вел комис и жѣпан Гѣвѣчѣна вел пѣхарник и жѣпан Костандин вел постѣлник. И исправник, жѣпан Радѣл вел шгѣфѣт.

«И н¹ачерта аз, Гоаре граматик, въ на стол граду оу Боукоурѣши, мѣсеца ноемврѣе, кѣ дѣни и шт Пѣама даже до нинѣ въ сего писаніе теченіе лѣтом, въ лѣт хѣрма.

† Іш Матію вѣвѣда, милостію божію господинѣ.

Іш Матію воевод <т.р.>

¹ Omis.

² Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul, fiul lui Radul Praja și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Bălțați și la Măgureni și la Poeni și la Bălțații de Jos, însă din partea fratelui său Drăghici, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii și cu țiganii anume Mancul și fratele lui, Mihăilă și cu vad de moară și cu tot venitul, oricît se va alege din hotar pînă în hotar pe vechile hotare și semne.

Pentru că aceste mai sus-zise ocine de la Bălțați și de la Măgureni și de la Poeni și de la Bălțații de Jos au fost de moștenire și de cumpăratură ale lui Drăghici de la tatăl său, Radul Praja. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Drăghici, Dragoslav, el a ridicat pîră înaintea domniei mele. Și astfel pîra Dragoslav că a vindut femeia Dobra niște ocine de zestre de la tatăl său, de a răscumpărat din robie pe nepotul său Drăghici, fiul lui Drăghici pentru 5.300 aspri. Iar fratele lui, Radul [și] așa s-a plîns că a năpăstuit nepotul său Drăghici pe unchiul său, Radul, că a <cheltuit>¹ niște aspri 6 600. Întru aceia, unchiul său Radul, el n-a suferit să fie hoț ci a luat lege dinaintea lui Mihai voievod să jure. Și a rămas nepotul său Drăghici <ca să dea>¹ cheltuiala înapoi unchiului său Radul. Astfel întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lege 6 megiași pe răvașe domnești, anume: din Călinești, Coman Zbora și Isar și Stanciu și din Măgureni, Călin și din Bălțați, Drăghici și iarăși din Călinești, Tudoran, ca să cerceteze după dreptate și după lege, cum știu cu sufletele lor. Întru aceia, <acești>¹ megiași mai sus-scriși ei au judecat după dreptate și după lege cu sufletele lor și au dat lui Radul, fratele lui Drăghici și lui Dragoslav, fiii lui Radul Praja să stăpînească din partea fratelui lor, Drăghici, împreună amîndoi, cu fratele lui Dragoslav <din>¹ aceste mai sus-scrise ocine și din vii și din mori și din vecini și din țigani, cîți se vor afla, cum a fost și <din>¹ cheltuială...¹ nepotului său Drăghici. Am dat domnia mea ca să stăpînească Radul și cu fratele său Dragoslav aceste ocine mai sus-scrise împreună în doi. Și am văzut domnia mea și răvașele domnești și răvașul megiașilor de întocmire cum este mai sus-scris.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul ca să-i fie ocină la Bălțați și la Măgureni și la Poeni și Bălțații de Jos, dedină și de ohabă fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Teodosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Gvucena² mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

¹ Loc rupt.

² În loc de: Vucina.

Și am scris eu, Soare gramatic, în cetatea de scaun în București, luna noiembrie 29 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7141 <1632>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CCCXCIX/68.

Orig., perg. (32 × 50), pecete timbrată.

Cu o trad.

Datat după divan; văleatul este greșit.

171

1633 (7142) decembrie 10, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Viforita bălțile de la Gurguiați și Vărăști cu Sticleanul.

† Мнѡстїю божїю, Іѡ Матїи Басараб воїводї и господїнѣ. Дават господство мн сїи повелѣнїе господства мн свѣтѣи божественен монастир глаголемн Бѣхорѣци, наже ест храм чїстное рождество богородице¹, ca să fie volnice călugărițele cu ceastă carte a domnii mele de să ție balta de la satele mănăstirii de la Gurguiați și de la Vărăști cu Sticleanul și cu vama de pește și cu tot venitul ce va fi partea sfintii mănăstire și să fie în pace de cătră stolnici și de cătră vameși, să n-aibă nimenilea voe a se amestecare într-aceste bălți ale mănăstirii, ce iaste mai sus-scris. Și cindū voiu vende domnia mea alte bălți, iar cu partea mănăstirii den baltă să nu hie vîndută, nici să n-aibă treabă, pentru că aceste sate cu bălțile au fost date și miluite la sfinta mănăstire de răposatul Alexandru voievod cel bătrîn, ca să-i fie po-meană în vecie.

Și am văzut și cărțile altor răposați bătrîni domni, ce au fost mai nainte noastră, pre aceaste sate ce sînt mai sus-zise. Așijderea și domnia mea încă m-am milostivit de am dat și am miluit pre această sfintă mănăstire cu bălțile Gurguiații și Vărăștii și cu Sticleanul și cu vama de pește și cu tot venitul, cum au fost date și miluite mai de nainte vrême de cei răposați domni.

Derept acéia și voi, stolnicilor și voi, vameșilor, încă să căutați să lăsați în pace balta ce va fi partea mănăstirii, nimic să nu vă amestecați...² ce să lăsați să ia călugărițele vama de pește și de la tot venitul, pentru că le-am miluit domnia mea cum scrie mai sus, că așa iaste învățătura domnii mele. Инако да нѣст, по реч господство мн.

И исправник, сам реч господство мн.

Пис Стопка ѿ Бѣхорѣцїи, декемвриѣ ѿ дѣни, в лет $\overline{x\bar{a}p\bar{m}e}^3$

† Іѡ Матїи Басараб, мнѡстїю божїю господїнѣ.

† Іѡ Матїю воївод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/22.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete mică aplicată.

¹ ... mănăstiri ce să chiamă Vihorăști, unde este hramul curatei nașteri a născătoarei de Dumnezeu...

² Loc rupt.

³ A scris Stoica în București, decembrie 10 zile, în anul 7142 <1633>.

1633 (7142) decembrie 11.

Stan și Bulea, fiul lui Bulea din Fundeni, vînd lui Necula, nepotul lui Radu postelnic din Potoceni, șapte pogoane de vie în Dealul Zoreștilor.

† Adecă eu Stan și cu Bulea, sinu ego Bulei ot Fundeni, scris-amu acesta al nostru zapis ca să fii de mare credință, pentru să se știi că amu vîndut-o noi Neculei, nepotului postelnic Radului ot Potoceni, vîndutu-i-am 7 pogoane de vie făcătoare în Delu Zoreștilor, dreptu ughi 60. Și cîndu amu vîndutu eu Stan i Bulea acesté vii întrebatu-ne-amu omenei noștri și din sus și din jos și dinu toate părțile, icu știre tuturoru frațiloru dat-am aceste vii Necolei pe bani gata, ca să fii lui moșii în veci și lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților loru moșie în veci neclătită.

Și cîndu se-u conpăratu aceste vii fost-au molți omeni buni, anume: Șteful i sinu ego Șteful ot Potoceni, Vetrea ot tamu, Negre ot tamu i Gherghe, ginerele postelnicului Radul, Mane-al Ghiurei ot Zorești Nedelco i brati ego Datcu, frații Necolei și Drăgoiu ot tam.

Și am scris eu, popa Stanu ot Lipia, ca să se știi și să se crează. Pis meseța dechemvrie, dne 11, leat 7142 <1633>.

Eu Stanu i Bulea ot Fondeni.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVIII/3.

Orig., hîrtie (31 × 21).

Copie ibidem, ms. 172, f. 478.

1633 (7142) decembrie 14.

Radu, fiul lui Voicilă, dăruiește lui Tudor vornic și jupînesei sale, Sava, moșie în Păcălești și Păcureni, primind în schimb un cal.

† Eu Radul, feciorul lu Voicilă, [Voicilă], feciorul Stanciului de în Păcureni, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mina jupî[n]ului Tudor vornicul și a jupînesie Savei, pentru c-am avut o parte de ocină în Păcălești și în Păcureni, cu apă, cu moară faptă. Și această parte de ocină iaste de în cin pînă în cin, peste tot hotarul. Deci eu am dăruit pre jupînul Tudor cu această parte ocină, iar vornicul ne-au dăruit pre noi cu u<n> cal. Dreptu aceia, să fie dumnelui de moșie și neclătit, pentru că ne-am tocmnit de bunăvoia noastră, fără nici de o silă. Însă în Păcălești o funie de ocină cu apă <cu>¹ tot, iar în Păcureni, cită parte se va alege peste tot.

¹ Loc rupt.

Și mărturii: den în Cerașu, Berilă i Stoica roșu i Oana; de în Matiță, Rade; den Drăgușăști, uncheșul Rate; de în Păcălești, Ștefan meșterul și fiu-său Radul și Bădica cu fiu-său Stroe și Dimiiian și Stoica Lungul și Crăciun Carabiță și Duțul, sluga vornicului celui mare și Stoica Pribegulu.

Și am scris eu, Ilie de în Rătești. Pis méseța dichemvrie 14 dni, vă leat 7142 <1634>.

Pentru credința pus-am și degetul meu. Radul lu Voicilă i Berilă și Ilie și Stoica, Oana.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/5.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5), patru peceți aplicate.

Copie ibidem, mss. 173, f. 201 v și 366, f. 20.

174

1633 (7142) decembrie 15, București.

Avram și fiii săi se vînd rumâni cu toată partea lor de moșie dir Vaideei lui Dragomir mare armaș.

† Adecă eu Avram și cu feciorie miei, anume Pătru și Barbul i Gherghie, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mina jupinului Dragomir vel armaș, cum să știe că ne-am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de neci o selă și cu cu feciorie noștri, cîți Dumnezeu ne va dăru, ca să fim dumnealui rumâne de moșii și fecioretelor dumnealui și nepoților dumnealue. Și ne-am vîndut de bună voe, drept ughi 100 și cu moșii noastră, cîtă să va alége den sat de Vaideei, însă partea noastră.

Și mărturii încă au fostu mulți boiare de divan anume: jupan Radul Buzăscul ije biv vel ban¹ i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i jupan Hriza biv vel dvornic i jupan Gligorii vel vistier i jupan Mihobiv vel spătar i jupan Theodosie vel spătar i jupan Nedelco vel clucer i jupan Costandin vel postelnic i jupan Mihai vel stolnic i jupan Dumitru vel pitar i Drăgușin vtori postelnic i Preda spătar ot Brincoveni i Vaselie postelnic ot Brătici i Radul dvornic ot Desa i Pătrașco căpitan i popa Nanov ot Amărăști. Acești boere toți au fost cînd m-am vîndut eu și cu feciorie miei, cum scrie mai sus. Și pentru credința pusu-ne-am și pecețile.

Пис вт Букрестин, аз Прѣда лѡгѡфѣт, мѣсеца дикемврѣ 14 дьни, в лѣт 7142.

Și uncheșul Bran ot Mărețe.

Eu Pătru, sinū Avram

...³

Ivașco dvornic

Radul vel logofăt

Hrizea dvornic

¹ Radu Buzescu apare mare ban și la sfîrșitul anului 1633.

² Am scris la București, eu Preda logofet, luna decembrie 15 zile, în anul 7142 <1633>.

³ Semnătură indescifrabilă; în legenda peceții de deasupra semnăturii se mai citește: Rado...

Μηχος σπαταρις¹
Gligorie vel vistier
Κοσταντιν Κατακουζινος²
Nedélco vel clucer
Buzinca vel comis
Dumitru vel pitar
Eu Vasilie postelnic
Drăguşin vtori postelnic

Mihai vel stolnic
Preda spătar mărturie
Preda sinū Tatul peharnic
Preda spătar
Radul vornic ot Desa
Gheorghe pitar
Bunea Vilcul logofăt³.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VIII/6.

Orig., hirtie (30 × 21), 16 peceti aplicate.

Copii ibidem, mss. 192, f. 364 v - 365, 201, f. 215 v—216 și 713, f. 786.

175

1633 (7142) decembrie 19.

Preda vornic vinde lui Mitrea pitar și jupinesei sale Neacșa mai mulți rumâni din Năpîrteni, cu delnețele lor.

† Adecă eu Preda vornecul, feciorul Radului postelnic ot Balomirești, scris-am acesta al meu zăpis, cum să știe că i-am vindut de în Năpîrteni, cod⁴ Mușătești, pre Neagoe cu frate-său Dan și pre Stoica cu frate-său Dumitru, cu feciorii lor, ciți Dumnezeu le va dărui și cu ale lor delnețe și pomete și cu ale lor țenute, cite oblăduescu ei, de se hrănescu ale lor case, cum le-au fost hrana pre acel pământ, jupan Metrei pitar și jupineasa lui, Neacșa, și feciorilor lor, ciți Dumnezeu le va dărui, să-i le fie lor moșie și rumâni.

Și cîndu am vindutu eu Preda vornec acești oameni cu delnețele lor și cu pometele lor, cit se va alége preste tot venetul acelor delnețe, fost-au și soru-mea, Alivera, jupineasa Savei pitar și o am întreat de va putea ia să cumpere; ia au zes că nu poate. Deci deca n-au putut ia să cumpere, l-am întreat pre vecinul carele iaste alături cu acea moșie, jupan Metre pitar i jupaneța ego, Neacșa ot Mușătești. Deci ei se-au aflat de i-au cumpărat acești oameni, cum scrie mai sus, drept zece mie bani gata.

Și am vindut eu Preda vornecul de a mea bunăvove, ca să fie lor moșie și feciorilor lor și nepoțelor lor și strenepoțelor lor în vecie, să n-aibă nemelele treabă de rudeniele noastre, pentru că am vindut eu, Preda vornecul, această moșie cu rumânii, cum scrie mai sus, de me-am scumpărat nevoile mele.

Și cînd am vindut eu, Preda vornecul, această moșie cu rumânii, cum scrie mai sus, fost-au mulți boiari mărturie, na ime: jupan Oancea logofăt

¹ Miho spătar.

² Costantin Catacuzino.

³ Toate semnăturile sînt autografe în afară de prima.

⁴ Lingă (slavonul; *oA).

ot Cuștereni i jupan Șteful postelnic ot Berelești i jupan Tudor stolnic ot Birsești i jupan Mehau ot Căldoroșani i Stan logofăt ot Crețulești i Loizie șe mulți boiari.

Иис аз, Борчк граматик, мѣсица декемвриѣ ѿ дьми, въ лѣт хр҃мк¹.

Eu Preda dvornic

Λοηζος Καταλας μαρτήρας²

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/13.

Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

176

1633 (7142) decembrie 23.

Stanca vinde popii Vancea o livadă la Piscul Runcului.

Scris-am eu, Stanca, acest al meu zapis, cu să să știe că am vindut o livade din Piscul Runcului părintelui popei Vancei, drept aspri 620, gata și de cite 3 sărăcuste și jumătate. Și acești bani ce am luat eu Stanca, toți i-am cheltuit la moartea frățini-mieu, Albului. Și i-am vindut ca să-i fie moștenire lui și feciorilor lui și i-am făcut și zapis la mina lui.

Și iaste mărturie: Vancea și Stanciul și Ghin și Bogdan și Matei și Anca.

Și am cheltuit adălmaș 15 costande pă vin și pă bucate.

Pis meseța dechembrie 23 zile, leat 7142 <1634>¹.

După Bălășel, *Hris. Bogdănești*, p. 118—119.

177

1633 (7142) decembrie 28.

Matei Basarab voievod volnicește satul Rucăr să se răscumpere de rumânie de la fiucele domniței Florica.

† Шилостїюю вожїю, Їл Матен Басарак воєвода и господинъ. Пишет гос-подства ми воао tuturor rucărênilor de la plaiu, cătră aceasta vă dau în știre domnia mea pentru că am fost trimis domnia mea o carte a domnii mele de v-au sorocit ca să veniți aicea să stați de față cu stăpînii voștri, cu jupan Dumitru vel pitar și cu Pătru slujer. Deci o seamă dentru voi i-ați ales de i-ați trimis aicea la curte.

Într-acéia domnia mea am făcut mare divan cu toți cinstiții dregătorii domnii mele, împreună cu părintele vlădica, și am socotit domnia mea cu

¹ Am scris eu, Borcea gramatic, luna decembrie 19 zile, în anul 7142 <1633>.

² Loizo Catala mărturie. Semnăturile sînt autografe.

³ În loc de 1633.

tot divanul și am judecat domnia mea cum să vă răscumpărați de la boiari, căci cele răscumpărători ce v-ați fost răscumpărat de la striini întru nemica nu vă iaste. Ce am făcut tocmeală dennaintea a tot divanul ca să dați acum la fetele Floricăi, la Elina și la Buica ughi 1.200 și să aveți pace și răpaos cu toți feciorii voștri, în veki. Deci în vrême ci veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutați ciți veți fi cu case pre pământul Floricăi și ciți ați dat și găleata Floricăi toți să dați acum la această răscumpărătoare și păstor și tot omul. Că de acum, de la răscumpărătoarea aceasta nu veți mai avea nici o nevoe, că se-au făcut această legătură dennaintea a tot divanul, iar carele nu va da acum banii cum i-or cislui alalți sătêni, să fie volnic pircălabul al tragerê și a-i luare bucatele. Și mai multu gilceavă asupra domnii mele să nu vie.

Iar cine se va mai ispiti den singele răposatului Mihaiu voievod a mai trage piră să-și caute la acêste jupinêse, fetele Floricăi, iar cu rucărênii nemic treabă să n-aibă.

Că așa am judecat domnia mea și v-am dat domnia mea și ispravnic pre cinstit dregătoriaul domnii mele jupan Nedelco vel cliucer. Aceasta v-am scris domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, самъ реч господства ми.

Пис декемвриѣ кѣ дѣни, в лѣт хѣрлѣв.

† Іw Матин воевода, милостію божію господинь.

Іw Матин воевод <т.р.>

După Părnuță, *Două documente*, p. 236.

Fotografie după original.

EDIȚII. *Ibidem*, p. 291.

1633 (7142) decembrie 29, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Gherghie fost al doilea vistier și jupaniței lui, Sofica, ocină cu rumâni la Jigorani, jud. Vlașca.

† Милостію божію, Іw Матію воевода и господинъ въсое земля Угровлахи́нское, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, похонинномъ Іw Бѣсѣрав воевода. Дават господство ми сѣи повелѣніе господство ми почтенномъ, вѣрномъ волѣром господство ми жѣпан Герге бив вторѣи вистѣар и жупанице его Гофѣнкѣи и със синовим, елицеже Богъ даст, такоже да мѣ ест вчинѣ и вечинѣи оу село 8 Жигорани, вт соудство Влѣшка вт гор хотар и вт дол хотар, вт пол и вт шѣл и вт вод и вт съдалище селов вт псвсѣдѣ, варе елика се хтѣт изграт вт по въсом хотаром. И вечинѣи да си знает, которѣи се сѣт продад вечини почтенномъ волѣрин господства ми Герге вистѣар и жупанице его Гофѣнкѣв, със синовим им и със въсѣх делове им за вчинѣ, за дѣдѣно и за покѣпени, на име: Дѣка, синъ Дѣтков каагер със две синъ, по име Радѣл и Данчюл и със дел его за вчинѣ, за гни ла и Бранка, синъ Мѣшатов Тѣлпѣшескѣл и със синъ

его, Костандин, за зги $\tilde{z}$ и $\tilde{G}$ прѣ Брезника със сини его, Добре, за зги $\tilde{z}$ пол и Мшшат, синъ Дръганов със сини его, Манѣ, за зги $\tilde{z}$ пол и Кръстѣан, брат Мшшатов, за зги $\tilde{z}$ и Иван, синъ Братосинок, със сини его и със два жинак его, на име...¹ колко ест имал з Жигорѣни, за зги $\tilde{z}$ и Купен, синъ Пѣтровъ, със две синовеи, на име Пѣтров и Стан, за зги $\tilde{z}$ и Микшан, синъ Вѣсѣев каагѣрѣа, за зги $\tilde{z}$ и Стан, синъ Стонков, за зги $\tilde{z}$ и Костѣ, синъ Станов със тры синовеи, по име Т.насеѣ и Стин и Манѣ, за зги $\tilde{z}$ и Дв-антрос, синъ Стоек, за зги $\tilde{z}$.

Понеже сѣи више речени намените людѣе вт Жигорѣни вѣан сѣт вѣси книзи със вчини им, ещинеже вт прѣжде вѣрѣме. И потом, къда ест вѣа въ дѣни Левин воеводе, въ лѣт $\tilde{x}$ рѣм, вни сами, вт воле им, пошеа ест на почтениомъ волѣрни господства ми Герге вистѣар, тере се сѣт продале вѣчини за ниѣномъ доброволю, със синовеи им и със вѣсѣхъ делове им за вчини вт Жигорѣни, за дѣдѣни и за покѣпнѣе, без ни една силаост, за тего цѣно за аспри више пис, със узнанѣе вѣсѣмъ волѣромъ велици и мали, а мѣгѣшомъ вт шкрѣсть мѣстом. И възимаа ест вѣси новци готови въ рѣки им, такоже да ест вѣчини въ вѣки и със запис вт рѣк им за продали.

И потом, къда ест въ дѣни господство ми по вѣрѣмъ къда съм вѣа на Ябъза паша оу Некопѣ, а вѣчинѣи вт Жигорѣни, вѣи написати сѣа кълѣраши, а дрѣги дѣрѣванцю под скриптрѣ Мързакѣлов. И пришеа със господство ми вѣде въ на стол. По томжѣ, вѣчини вт Жигорѣни више речени, вни измолаа се сѣт попек Игнатѣе и Мързакѣлов, тере сѣт глаголетѣ господства ми, такоже да нѣ свобожда емъ вт на волѣрни господства ми Герге вистѣарюа за вѣчинѣи. Въ том, господство ми нѣст съм имал како чинит радѣ воле попек Игнатѣе и а Мързакѣлов, анъ съм рекаъ господство ми Герге вистѣар да си възимаат новци назад. И пошеа ест вѣчинѣи тере ест метнѣа една разлог за новци без вѣле его Герге вистѣар з къща его, а дрѣси новци нѣст имал да нѣ даст вѣснѣх, анъ ест поставна Герге вистѣар дѣнъ без воле его, дондеже на свѣты Николае въ лѣт $\tilde{x}$ рѣм, такоже да нѣ дават вѣчинѣи Герге вистѣар вѣснѣх новци и да си възимаат записѣа вт на рѣхъ его, что ест имал за продали. И сътворнѣомъ господство ми и книгѣ. Потомжѣ, господство ми съм рекаъ како да не² възимаат вѣчини новци вт на дрѣги, ниже да сѣ продает въ дрѣгѣ странѣ. И а щеланже хокет възѣти вт на дрѣгѣ, кто хокет, или хокет развѣти Герге вистѣар, да вѣдет волеи да дават новци вѣчинѣи възпет, что ест метнѣа и да ест емъ вѣчини, како се сѣт вѣан продали.

И потѣм, вѣчини вт Жигорѣни нѣст имал новци вѣснѣх, анъ ест възимаа новци вт на волѣрни господство ми Пара пѣхарник, а вѣи вт нѣх, вни сѣт пошеа тере се ест продал на Мнѣан постѣлник вт Рѣатѣ. И потом, Герге вистѣар, ако ест разѣумѣа и вѣсетна, вни ест глаголетѣ господство ми тере донесна нѣ ест Герге вистѣар по вѣчини за лицѣ прѣд господство ми з дѣан и прѣд вѣсѣмъ волѣромъ. И съм рекаъ господство ми з дѣан вѣчиним, како съм хотѣа господство ми да сътворит съш ним помѣнѣ, тѣчѣю да не възимаат вѣчини новци вт на дрѣси, ниже да сѣ продали ест въ нѣа странѣ. И въ том, господство ми ако видѣхомъ със вѣс дѣаномъ како ест ходна вѣчини със ласканѣе, а волѣрни господство ми вни ест достнѣаа по вѣчини със закон и със

¹ Loc alb.

² Cuvintele: „да не” sint scrise deasupra rîndului.

свѣденіе, да ест пакы вечини, како се сѣт бѣл продаа шт наипрѣжде врѣме, за нѣхном доброволю, дал ю сѣм господство ми шт дикан да ест вечини Гергек вистѣтар, како се сѣт продаа. И даваа Гергек вистѣтар въ рѣкѣ вечиним те҃х ювци, что ест бѣл метниа, въснѣх назад шт прѣд господства ми и шт прѣд болѣринъ господство ми, велнци и мали. И сътвориа вечини вторѣи запис за продани, за велнка вѣрс, на рѣк Гергек вистѣтар и със мнози болѣри свѣдѣтелѣе написани з запис. И видѣхом господство ми шеа две записова и того шт испървѣ и того за посла на рѣк Гергек вистѣтар за продани. И ащеиже хокет извадити некогда никѣ книги, да не съ вѣрвет.

Сего радѣ дадох сѣм господство ми почтѣнном, вѣрном болѣринъ господства ми жѣпан Гергек вистѣтар и жѣпанице его Гофѣнкѣе такоже да мѣ ест шчинъ и вечини з село Жигорѣни иже више пис дѣдѣиъ и къ шхабъ синѣвом и енѣком и прѣвѣчетом и не шт когождо непоколѣбнѣмо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтелѣи поставѣлем господство ми: жѣпан Радул Бѣзиска вѣл ван краловскѣи¹ и жѣпан Ивашко вѣл дворник и жѣпан Радоул вѣл лшгѣфет и жѣпан Глигорѣ вѣл вистѣтар и жѣпан Тѣдосѣ вѣл спатар и жѣпан Миѣхан вѣл столник и Бѣзника вѣл кѣмис и Бѣчина вѣл пѣхарник и Костандин вѣл постѣлик. И испрвник, Радул Пѣстѣрел вѣл логофѣт.

И написах аз, Пѣрвѣа граматик, въ настоа град Бѣзвѣрци, мѣсеца декеврѣе кѣ и шт Ядама даже до нинѣ, въ сего писаніе, тѣченіе лѣтом, въ лѣт хѣрмѣ а шт рождѣства Христова хѣхлг.

† Іо Матею воєвода, милостію божію господинь.

Іо Матею вѣвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-tului, credinciosului boier al domniei mele jupan Gherghie fost al doilea vistier și jupaniței lui Sofiica și cu fiii, ciți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină și vecini în sat în Jigorani, din județul Vlașca, din hotarul de sus și din hotarul de jos, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe, care s-au vîndut vecini cinstiului boier al domniei mele, Gherghe vistier și jupaniței lui Sofiica, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină, de moștenire și de cum-părătură, anume: Duca, fiul lui Detco călugărul cu doi fii, anume Radul și Danciul și cu partea lui de ocină, pentru 31 ughi și Braica, fiul lui Mușat Tălpășescul și cu fiul lui, Costandin, pentru 17 ughi și Oprea Brezica cu fiul lui, Dobre, pentru 16 ughi și jumătate și Mușat, fiul lui Drăgan, cu fiul lui, Manea, pentru 16 ughi și jumătate și Cîrstian, fratele lui Mușat, pentru 12 ughi și Ivan, fiul lui Bratosin, cu fiii și lui și cu partea femeii lui, anume...², cît a avut în Jigoreani, pentru 17 ughi și Cupen, fiul lui Pătru, cu doi fii, anume Pătru și Stan, pentru 23 ughi, și Micșan fiul lui Văsie călugărul, pen-tru 12 ughi și Stan, fiul lui Stoica, pentru 9 ughi și Costea, fiul lui Stan, cu trei fii, anume: Tanasie și Stan și Manea, pentru 24 ughi și Dumitru, fiul lui Stoe, pentru 12 ughi.

¹ La 15 decembrie 1633 Radu Buzescu apare: fost mare ban.

² Loc alb.

Pentru că acești mai sus-ziși, numiți oameni din Jigoreni au fost toți cnezi cu ocinele lor, încă dinainte vreme. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Leon voievod, în anul 7140, ei singuri, de voia lor, s-au dus la cinstitul boier al domniei mele Gherghe vistier, de s-au vîndut vecini de bunăvoia lor, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Jigoreani, de moștenire și de cumpărătură, fără nici o silă, pentru acel preț de aspri mai sus-scris, cu știrea tuturor boierilor mari și mici și a megiașilor din jurul locului. Și au luat toți bani gata, în mîinile lor, ca să fie vecini în veci și cu zapis de vînzare de la mina lor.

Iar după aceea, când a fost în zilele domniei mele, pe vremea când am fost la Abaza pașa, la Necopoe, vecinii din Jigoreani, unii s-au înscris călărași, iar alții dărăbanți, sub schiptrul lui Mirzacul. Și a venit cu domnia mea aici, la scaun. Apoi, vecinii din Jigoreani mai sus-ziși, ei s-au rugat de popa Ignatie și de Mirzacul, de au vorbit domniei mele ca să-i slobod de vecinie de la boierul domniei mele Gherghe vistierul. Intru aceasta, domnia mea n-am avut cum să fac pentru voia popii Ignatie și a lui Mirzacul, ci am spus domnia mea lui Gherghe vistier să ia banii înapoi. Și s-au dus vecinii la casa lui de i-au lepădat o seamă de bani, fără voia lui Gherghe vistier, iar ceilalți bani n-au avut să-i dea pe toți, ci i-au pus zi lui Gherghe vistier, fără voia lui, pînă la sfîntul Nicolae, în anul 7140, ca să-i dea vecinii toți banii lui Gherghe vistier și să-și ia zapisul de vînzare de la mîna lui, pe care l-a avut. Și am făcut domnia mea și carte. După aceea, domnia mea am spus ca să nu¹ ia vecinii bani de la alții, nici să se vîndă în altă parte. Iar dacă vor lua de la altul, oricine ar fi, sau va afla Gherghe vistier, să fie volnic să dea vecinilor banii înapoi, pe care i-au lepădat, și să-i fie lui vecini, după cum s-au vîndut.

Iar după aceea, vecinii din Jigoreani n-au avut toți banii, ci au luat banii de la boierul domniei mele Para paharnic, iar unii dintre ei, s-au dus de s-au vîndut lui Mihai postelnic din Roata. Iar după aceea, Gherghe vistier, dacă a înțeles și a aflat, el a vorbit domniei mele de i-a adus Gherghe vistier pe vecini de față, înaintea domniei mele în divan și înaintea tuturor boierilor. Și am spus domnia mea vecinilor în divan, cum am vrut să fac domnia mea pomană cu ei, numai să nu ia vecinii bani de la alți, nici să se vîndă în altă parte. Iar intru aceasta, dacă am văzut domnia mea cu tot divanul că au umblat vecinii cu înșelăciune, iar boierul domniei mele a dobîndit pe vecini cu lege și cu judecată, să-i fie iar vecini, cum se vinduseră de mai înainte vreme, de bunăvoia lor, i-am dat domnia mea din divan să fie vecini lui Gherghe vistier, cum s-au vîndut. Și a dat Gherghe vistier în mîinile vecinilor acei bani, pe care i-au lepădat, toți înapoi, dinaintea domniei mele și dinaintea boierilor domniei mele, mari și mici. Și au făcut vecinii al doilea zapis de vînzare la mîna lui Gherghe vistier, de mare credință și cu mulți boieri martori scriși în zapis. Și am văzut domnia mea amîndouă zapisele de vînzare, și cel de la început și acesta din urmă la mîna lui Gherghe vistier. Iar dacă vor scoate cîndva niscaiva cărți, să nu se creadă.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului credinciosului boier al domniei mele jupan Gherghe vistier și jupaniței lui Sofiica, să le fie ocină și vecini

---

¹ Cuvintele „să nu“ sînt scrise deasupra rîndului.

în sat în Jigoreani, care sînt scriși mai sus, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei¹ și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Tudosie mare spătar și jupan Mihai mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Radul Năsturel mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun București, luna decembrie 29 și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. CXVI/29.

Orig., perg. (40 × 57), pecete timbrată.

Cu o trad.

179

1633 (7142) decembrie 31, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Iordache vornic din Glăvănești ocine în Bertești, Brebu, Dobroteni, Virleți, vii, locuri de case, vecini și țigani.

† Милостією божією, Іо Матен воєвода и господинъ вѣсон зем<ле> Згг²-ррвляхїискон, внзук велкаго и прѣдобраго и стараго, поконинному Іо Касара:а воєвод. Дават господство ми сїю повеаенїи господства ми болѣром господства ми Іурдаки дворник вт Глѣвѣнищи и със синови си елнциже Богъ даровах, такоже да мо ест вчинъ оу село оу Бертещи, али вт през вѣс село четвъртаго де<а> и² двадесят кѣке за вчини, дел жѣпаницѣ Марїев, дѣщера Станко постелник вт Бѣсков и а дѣщерек вн Елнин, вѣсах, вт пва и вт шѣм и вт вод и вт баат и вт седалице селове и вт по вѣс хотаром, понеже сїа внише речена вчинъ вт Бертещи внала ест за дѣдїнс швем жителнице.

И потом, кѣда ест вна пре дѣни Левн воєвод, а жѣпаница Марїа и дѣщера вн Елнина, вниѣ ест паднѣла вѣ една дѣжновенїе на Хаѣн-Гюлаалъ и на Хаѣн-Мѣса и на Голак-Илѣ бен, за зги см. И вна ест кїезаш болѣром господства ми Іурдаки дворник. Таже, кѣда ест на дѣнъ, а сїе внише речени жителнице нѣст могаль да платна та дѣжновенїе, анѣ ш ест платна Іурдаки ворник със см жити. Вѣ том, жѣпаница Марїа и със дѣщера вн Елнина, вниѣ ест дал Іурдаки ворник сїа дел за вчинъ внише пис вт Бертещи чет[т]врѣтаго дел, такоже да мо ест за дѣдїнс вѣ вѣки. И видѣхом господство ми и запис за такалеженїе, със мнози болѣри свѣдѣтели, написани оу запис.

И пак да ест Іурдаки дворник вчинъ в Бреб, сѣд Прахова, вт дел Іувиш-ков постелник, синъ Мирослав логофет, вт вѣсѣх делове колко имаа вн, поло-

¹ La 15 decembrie 1633 Radu Buzescu apare: fost mare ban.

² Loc șters.

вино, вт пол н вт шѣм н вт вод н вт плаин н вт дѣл за воденицѣ половинно н вт по вѣс хотаром н сѣс єдин вечинѣ по имѣ Михѣнлъ, сѣс синови єго, понеже єст повратише сѣ Ывашко постѣлник сѣс Ырдаки корник н дарова ѫвашко постѣлник сѣс сѣа више реченнаѣ вчинѣ вт Брєвѣ половинно вт дѣл єго н сѣс того вечинѣ више пис, а Ырдаки корник, ви єциже єст дарова ѫвашко постѣлник сѣс єдина плашкѣ за грана н сѣс зги кѣ н сѣс запис за братетко на ржка Ырдаки корник сѣс велнкѣ клетко н сѣс мноши добри людїи свѣдѣтелѣ.

И пак покопна Ырдаки корник єдин вечинѣ на имѣ Стан Гошга вт Брєв н сѣс синѣ єго Стонка н сѣс єдин мѣсто за кѣщи н сѣс покопенїа вт над Бонка Тѣдорєк, четърѣтаго дѣл вт през вѣс мѣстѣм, варе єлика сѣ хтит избрат, понеже продадоше сѣ вечинѣ за негов доброволю, радї хг аспри готови, сѣс запис за продаїѣ.

И пак да єст Ырдаки дворник єдин вечинѣ на имѣ Драготѣ, брат Шербан вт Кїрєба н сѣс синови єго Нѣгга н Шербан н Драготѣ н Нѣгоє н сѣс синови нм н сѣс дѣл єго за вчинѣ вт пол, вт шѣм, вт вод н вт дѣл сѣс виноградаз н вт сѣдалище сєлов н вт по вѣс хотаром, понеже продадоше сѣ вечинѣ за негов доброволю радї аспри хд готови н сѣс запис за продаїѣ.

И пак покопна Ырдаки корник єдин вечинѣ, на имѣ Драготѣ, синѣ Шербанов, виск Драготѣв вт Кїрєба н сѣс синови си н сѣс дѣл єго за вчинѣ вт пол, вт шѣм, вт вод н вт дѣл сѣс виноградаз н вт сѣдалище сєлов, вт по вѣс хотаром, понеже продадоше сѣ ви вечинѣ, радї хѣ аспри готови н сѣс запис за продаїѣ.

И пак да єст Ырдаки корник єдин вечинѣ, на имѣ Стонка, синѣ Станов Мотрокан вт Пособеци н сѣс синови си н сѣс дѣл єго за вчинѣ вт Пособеци, вт пол, вт шѣм н вт вод н вт брод за водїницѣ н вт сѣдалище сєлов н сѣс вчина жєнєв єго Нѣкшеє вт Пособеци, вчинѣ за прѣкю вт над вацї єн Стѣннлъ, вт оуѣа сєлицѣнналов, вт през вѣс мѣстѣм, вт чин дѣри вт чин, понеже продадоше сѣ вечинѣ за хг аспри готови н сѣс запис за продаїѣ.

И пак покопна Ырдаки корник єдин вечинѣ на имѣ Истратїє, синѣ Пльманов н Марїєє вт Пискѣлєци н сѣс синови си, понеже продадоше сѣ вчинѣ за хд аспри готови н сѣс запис за продаїѣ н сѣс свѣдѣтелѣ.

И пак да єст Ырдаки корник єдин вечинѣ по имѣ Ывашко Черкїєзга вт Димитани н сѣс виск єго, Цєра вт Жидѣин, понеже продадоше сѣ вечинѣ за своєм доброволю, али Ывашко радї зги з а Цєра зги ѳ н сѣс запис за продаїѣ.

И пак да єст Ырдаки корник вчинѣ оу Добротѣин, вѣ соудство Сак, али вт дѣл Бончнлѣв, синѣ Ърєов, сєжєни Б, вт пол, вт шѣм н вт вод н вт сѣл н вт дѣл н вт по вѣс хотаром, понеже єст покопна Ырдаки корник сїи сєжєни за вчинѣ више пис вт над Бончнлѣ вт Добротѣин, за хѣх аспри готови. И пак покопна Ырдаки дворник двє сєжєни за вчинѣ вт Добротѣин вт над Испан н вт брат єго, Дан, вт по вѣс хотаром, за ѣр аспри готови. И пак єдин сєжєнѣ за вчинѣ вт Добротѣин вт пол н вт по вѣс хотаром вт над Тѣдѣрѣ вт Добротѣин, за тн аспри готови. И пак покопна Ырдаки корник три сєжєни за вчинѣ оу Добротѣин вт пвл н вт шѣм н вт вод н вт дѣл сѣс виноградаду н вт по вѣс мѣстѣм вт над Дан сказїнѣл вт Добротѣин за хд аспри готови н сѣс запис за продаїѣ. И пак двє сєжєни за вчинѣ оу Добротѣин вт нїд Испан, брат Дан скїн вт Добротѣин, за ѣр аспри готови.

И пак покопила Ырдаки ворник учинѣ з Балѣ Балотѣвъ половин, дел Станов, синѣ Бонкѣвъ, дѣщера Боннег вт Трестниани, вари елика се хтит избрат дел его половин, вт над Стан, синѣ Бонкѣвъ вт Трестниани, за хар аспри готови и със запис за проданѣ.

И пак покопила Ырдаки ворник вт над Кръстѣ логофет¹ вт Бѣчѣмѣни оу Балѣ Балотѣвъ две погоане за виноградоу без бѣчѣмѣни, радѣ аспри ѿа.

И пак да ест Ырдаки ворник един место за една пчалства оу Питричеле и със един вечинѣ на име Радул Боцан и със синови си, понеже побратише се Ывнашко постеланик, синѣ Мирослав логофет, със Ырдаки дворник и дароваа по Ырдаки ворник със того место и със того вечинѣ више пис, а Ырдаки ворник, вт ест дароваа по Ывнашко постеланик със една плашко за грана и сън² новци готови ѿа и със запис за братстао.

И пак покопила Ырдаки варник учинѣ оу Бърлеци, дел Пѣдурек пѣхарник и Неделков постеланик и Михан постеланик и Стонка и Прѣда, дел им вѣсаѣх вт пол и вт шѣм и вт вод и вт по вѣс хотаром, за ѿв аспри готови и със запис за проданѣ.

И пак покопила Ырдаки ворник ѿ погоане за винограду без бѣчѣмѣни оу Дѣлса Модѣнѣшилов, али винограду вт над Фрѣжа, да имат вѣзнимати винѣрончи вт по вѣс дѣдѣно, <понеже покопила>³ вт ест вт над Манѣ, вѣск Лѣдѣши вт Инотеци, за ѿв аспри готови и със запис за проданѣ и със свидѣтели з запис.

<И п>⁴ак покопила Ырдаки дворник един место за погон за винограду вт над Пладѣ вт Неговани, что ест вна вт на Грозѣ, за ѿ аспри готови.

И пак да ест Ырдаки ворник учинѣ оу Сърарю, дел Шефѣскѣ, вари елика се хтит избрат вт по вѣс местом, понеже в ест покопила вт над Шанча, синѣ Шефѣлов <и вт над>⁴ Тома, синѣ Мѣнлаток вт Сърарю, за ѿ аспри готови и със запис за проданѣ.

И пак покопила Ырдаки ворник един место за кѣкю и със кѣщове оу варош оу Бѣкѣрѣци оу махалава попек Ингелов на гор пазар вт над Бѣргѣ ватах за постеланичи, зет Марѣвъ, за ѿв аспри готови и със запис.

И пак покопила Ырдаки ворник един место за кѣщ оу варош оу Трѣговище, със пианица за камен, нгдѣже ест вна кѣщовѣ Мирославков логофет, вт над Ывнашко постеланик, синѣ Мирослав логофет, за ѿв аспри готови и със запис за проданѣ и със свидѣтели оу запис.

И пак покопила Ырдаки ворник един циган на име Бентилѣ циган, синѣ Шѣрбан циган, вт над Ывнашко постеланик, синѣ Мирослав логофет, за ѿв аспри готови и със запис за проданѣ. И пак вт над Ывнашко постеланик една моликѣ за циган, на име Славенѣ циганка, дѣщера Бентилѣ циган, за ѿв аспри готови. И пак вт над Ывнашко постеланик, синѣ Мирослав логофет, една циганкѣ на име Добра циганка, дѣщера Рѣпек циган и със дѣщера ен на име.³, за ѿв аспри готови и със запис със свидѣтели. И пак покопила Ырдаки ворник един циган на име Шпрѣ, синѣ Калчюлов циган, вт над Барѣба постеланик вт Питеци, за ѿв аспри готови.

¹ Cuvint scris deasupra rindului.

² În loc de „сас”.

³ Text şters.

⁴ Loc rupt.

Ї продадоше сѣи вѣше речени люди нхне вчине и вчини и цигани и вноградѣи вѣше пис, вни за нхном доброволю, без нежданя силост, със оузнанѣа въсѣм болѣром и а мѣгнашом вт гор из дол и вт шкрѣст местом и вт прѣд господства ми.

Сего радѣ, дадохъ съм и господство ми болѣринъ господства ми Ыврдани дворник, такоже да ест сѣе дѣдѣне и вчини и цигани вѣше рѣхъ за дѣдѣнъ и въ шхѣб им и синовом и вѣсѣм и прѣвнучетом и не вт кождо непотѣкнениѣ, по заповѣда господства ми.

Сѣже оубо и свѣдѣтели поставихъ господство ми: жѣпан Радула Бѣзекса вѣл бан Кракевскѣи¹ и жѣпан Ывашко вѣл дворник и жѣпан Радула Настѣрѣа вѣл лугуфет и жѣпан Глигорѣе вѣл вистѣар и жѣпан Шивдосѣе вѣл спатар и жѣпан Миѣаю вѣл столаник и жѣпан Бѣзаника вѣл колнис и жѣпан Бѣчина вѣл пѣхарник и жѣпан Костандин вѣл постѣаник. И исправник, жѣпан Радула вѣл логофет.

И азъ Тѣдѣръ спѣденъ намазамъ въ граду нашъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца декемврѣе ѿ дѣни и вт ѡдама даже до ннѣ теченѣа лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрмѣ.

† Ыв Матѣи вѣвѣвѣда, мнѣлостѣю божѣю господникъ.

Ыв Матѣю вѣвѣвѣдъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Iordachi vornic din Glăvănești și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Bertești însă de peste tot satul a patra parte și douăzeci case de vecini, partea jupaniței Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov și a fiicei sale Elina, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din baltă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această mai-sus zisă ocină din Bertești a fost de moștenire a acestor jitelnițe.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, jupanița Maria și fiica ei Elina au căzut într-o datorie la Hagi-Ghiulal și la Hagi-Musa și la Solac-Ală bei, pentru 240 ughi. Și a fost chezaș boierul domniei mele Iordachi vornic. Deci, cînd a fost la zi aceste mai sus-zise jupanițe n-au putut să plătească acea datorie, ci a plătit-o Iordachi vornic cu 240 galbeni. Întru aceea jupanița Maria și cu fiica ei Elina, ele au dat lui Iordachi vornic această parte de ocină mai sus-scrisă din Bertești a patra parte ca să-i fie de moștenire în veci. Și am văzut domnia mea și zapis de tocmeală, cu mulți boieri scriși în zapis.

Și iar să-i fie lui Iordachi vornic ocină în Breb, județul Prahova din partea lui Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt jumătate din toate părțile cît are el, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din partea de moară jumătate și de peste tot hotarul și cu un vecin pe nume Mihăilă, cu fiii lui, pentru că s-a înfrățit Ionașco postelnic cu Iordachi vornic și a dăruit Ionașco postelnic cu această mai sus-zisă ocină din Brebu jumătate din partea lui și cu acel vecin mai sus-scris, iar Iordachi vornic, el încă a dăruit pe Ionașco postelnic cu o plașcă de grana și cu 25 ughi și cu zapis de frăție la mina lui Iordachi vornic cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori.

¹ La 15 decembrie 1633 Radu Buzescu apare: fost mare ban.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic un vecin, anume Stan Goșul din Breb și cu fiul lui Stoica și cu un loc de casă și cu cumpărătura de la Voica a Tudorei, a patra parte de peste tot locul, oricât se va alege pentru că s-a vîndut vecin de a lui bunăvoie, pentru 3 000 aspri gata, cu zăpis de vînzare.

Și iar să-i fie lui Iordachi vornic un vecin anume Dragotă, fratele lui Șerban din Chierba și cu fiii lui: Neagul și Șerban și Dragotă și Neagoe și cu fiii lor și cu partea lui de ocină din cîmp, din pădure, din apă și din dealul cu vie și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut vecin de a lui bunăvoie, pentru 4 000 aspri gata și cu zăpis de vînzare.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic un vecin anume Dragotă, fiul lui Șerban, nepotul lui Dragotă din Chierba și cu fiii săi și cu partea lui de ocină, din cîmp, din pădure, din apă și din dealul cu vie și din vatra satului, de peste tot hotarul, pentru că s-a vîndut el vecin pentru 7 000 aspri gata și cu zăpis de vînzare.

Și iar să-i fie lui Iordachi vornic un vecin anume Stoica fiul lui Stan Motrocan din Posobești și cu fiii săi și cu partea lui de ocină din Posobești, din cîmp, din pădure și din apă și din vadul de moară și din vatra satului și cu ocina soției sale Neacșa din Posobești, ocină de zestre de la tatăl ei Stănilă, din funia Seliștenilor, de peste tot locul din cap pînă în cap, pentru că s-a vîndut vecin pentru 3 000 aspri gata și cu zăpis de vînzare.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic un vecin anume Istratie, fiul lui Alăman și al Mariei din Pisculești și cu fiii săi, pentru că s-a vîndut vecin pentru 1 600 aspri și cu zăpis de vînzare și cu martori.

Și iar să-i fie lui Iordachi vornic un vecin pe nume Ionașco Cerchiezul din Dimiiani și cu nepotul lui, Giura din Jideni, pentru că s-au vîndut vecini de bunăvoie, însă Ionașco pentru 7 ughi, iar Giura, 9 ughi și cu zăpis de vînzare.

Și iar să-i fie lui Iordachi vornic ocină în Dobroteni, în județul Sac, însă din partea lui Voicilă, fiul lui Ursu, 6 stînjeni, din cîmp, din pădure și din apă și din sat și din deal și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Iordachi vornic acești stînjeni de ocină mai sus-scriși de la Voicilă din Dobroteni, pentru 2 600 aspri gata. Și iar a cumpărat Iordachi vornic 2 stînjeni de ocină din Dobroteni de la Ispan și de la fratele lui, Dan, de peste tot hotarul, pentru 700 aspri gata. Și iar un stînjen de ocină din Dobroteni din cîmp și de peste tot hotarul de la Tudor din Dobroteni, pentru 350 aspri gata. Și iar a cumpărat Iordachi vornic 3 stînjeni de ocină în Dobroteni din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie și de peste tot locul de la Dan scaunul din Dobroteni, pentru 1 100 aspri gata și cu zăpis de vînzare. Și iar 2 stînjeni de ocină în Dobroteni de la Ispan, fratele lui Dan scaunul din Dobroteni, pentru 700 aspri gata.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic ocină în Valea lui Balotă jumătate, partea lui Stan, fiul Voicăi, fiica lui Voinea din Trestiiani, oricît se va alege partea lui jumătate, de la Stan, fiul Voicăi din Trestiiani, pentru 1100 aspri gata și cu zăpis de vînzare. Și iar a cumpărat Iordachi vornic de la Cîrstea logofăt¹ din Buciumeni, în Valea lui Balotă 2 pogoane de vie fără buciumi, pentru 1 000 aspri.

Și iar să-i fie lui Iordachi vornic un loc de stupină în Pitricele și cu un vecin anume Radul Boțan și cu fiii săi, pentru că s-a înfrățit Ionașco pos-

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

telnic, fiul lui Miroslav logofăt, cu Iordachi vornic și l-a dăruit pe Iordachi vornic cu acel loc și cu acel vecin mai sus-scris, iar Iordachi vornic l-a dăruit pe Ionașco postelnic cu o plașcă de grana și cu 1 000 bani gata și cu zapis de frăție.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic ocină în Virleți, partea lui Pădure paharnic și a lui Nedelco postelnic și a lui Mihai postelnic și a lui Stoica și a lui Preda, toate părțile lor din cimp din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru 2 800 aspri gata și cu zapis de vânzare.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic 8 pogoane de vie fără buciumi în Dealul Modăneștilor, însă via de al Fruja, să aibă a lua vinărici de peste toată dedina, <pentru că a cumpărat>¹ de la Manea, nepotul Leului din Inotești, pentru 2 400 aspri gata și cu zapis de vânzare și cu martori în zapis.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic un loc de un pogon de vie de la Aldea din Negovani, care a fost de la Grozea, pentru 300 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Iordachi vornic ocină în Sărariu, partea Ștefească, oricât se va alege de peste tot locul, pentru că a cumpărat-o de la Oancea, fiul lui Șteful <și de la>¹ Toma, fiul lui Măilat din Sărariu, pentru 800 aspri gata și cu zapis de vânzare.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic un loc de casă și cu case în oraș în București, în mahalaua popii Anghel mai sus de pazar de la Serghie vătaf de postelniciei, ginerele Marăi, pentru 5 400 aspri gata și cu zapis.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic un loc de casă în oraș în Tirgoviște, cu pivniță de piatră, unde au fost casele lui Miroslav logofăt, de la Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, pentru 7 500 aspri gata și cu zapis de vânzare și cu martori în zapis.

Și iar a cumpărat Iordachi vornic un țigan, anume Ventilă țiganul, fiul lui Șerban țiganul, de la Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, pentru 4 200 aspri gata și cu zapis de vânzare. Și iar de la Ionașco postelnic o copilă de țigan, anume Slavna țiganca, fiica lui Ventilă țiganul, pentru 1 700 aspri gata. Și iar dela Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt, o țigancă, anume Dobra țiganca, fiica lui Rîpa țiganul și cu fiicele ei anume...², pentru 4 500 aspri gata și cu zapis cu martori. Și iar a cumpărat Iordachi vornic un țigan anume Oprea, fiul lui Calciu țiganul, de la Barbul postelnic din Pitești, pentru 4 000 aspri gata.

Și au vîndut acești mai sus-zîși oameni ocinele lor și vecinii și țiganii și viile mai sus-scrise, ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Iordachi vornic, ca să-i fie aceste dedine și vecini și țigani mai sus-zîși de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclințit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Radul Buzescul mare ban al Craiovei³ și jupan Ivașco mare vornic și jupan Radul Năsturel mare

¹ Text șters.

² Loc alb.

³ La 15 decembrie 1633 Radu Buzescu apare fost mare ban.

logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Theodosie mare spătar și jupan Mihaiu mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Radul mare logofăt.

Și eu Tudor spudei am scris în cetatea noastră București, luna decembrie 31 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7142 <1633>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., MMDCCCIII/2.

Orig., perg. (37 × 51), pecete timbrată.

1634 (7142) <ianuarie-august>.

Matei Basarab voievod întărește lui Dan Botușariul și fratelui său Dumitru moșie în Budurești.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată Țara Rumânească și nepot marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarabă voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Dan Botușariul și cu frate-său Dumitru, ca să le fie lor moșie în Budurești, însă 15 stînjeni de moșie, din cîmpu și din apă și din pădure și din dealul cu vile și du preste tot hotarul, pentru că au cumpărat Dan Botușariul și frate-său Dumitru de la Ilie postelnic și de la jupîneasa lui Duspina, drept 400 aspri gata. Și iar au cumpărat Dan jumătate de stînjen în Budurești de la Stanciul și de la Stan, feciorii lui Șărbu din Mănești, drept 200 aspri gata.

Și au fost cumpărat aciastă mai sus zisă moșie încă din zilele Radului voievod. Și au avut și cartea Radului voievod ci au arsu cu casa. Apoi au mărturisit oameni buni înaintea domniei mele, anume: Avram logofăt și Neagoe Ciorînga și Pîrciul și Gherghina și Dragul Fătuiucului.

Drept aceia și domniia mea am dat lui Dan și lui Dumitru, ca să le fie lor această mai sus-zisă moșie de moștenire și ohabnică lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și de către nimenea să nu să clătească, după sisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea...¹ mare ban al Craiovei i jupan ...¹ vel dvornic i jupan ...¹ vel logofăt ...¹ i jupan Mih ... <vel spatar>...¹ comis i Vasilie <vel stolnic> i Pătrașco gramatic...¹, pină acum curgerea anilor, vă leat 7142 <1634>.

† Acest izvod s-au tălmăcit după cartea domnească cea sîrbească, de Costandin dascălul slovenesc la școala slovenească la sveti Gheorghie cel Vechiu, u București, iar unde au fost cartea ruptă am lăsat loc.

† Az Costandin dascăl slovenesc izpisah, avgust 1791.

Arh. St. Buc., A.N., LXXI/1.

Traducere.

Datat după divan, în special după Vasile mare stolnic.

¹ Loc alb.

1634 (7142) ianuarie 2.

Radul cu soția și fiii săi vînd lui Gligorie mare vistier ocina lor cu rumâni și vii din Sătēni.

† Adecă eu Radul ot Sătēni și cu fămēia mea, Vișa și feciorie mei, Petreman i Niaicul¹, scriem și mărturisim cu acestu zapis al nostru, cum să să știe că am vîndut partea noastră de ocină den sat den Sătēni, toată, den cîmpu și den pădure și den apă și den siliștea satului, 7 dēlnițe cu pomii și cu livezile den deal și cu 4 rumâni vii, însă anume Radul Rimbaciul cu feciorii lui și Oprea Burtilă cu feciorul lui, anume Stānislav, și Aldea cu feciorii lui și Oprea, feciorul Radului Gherghinoae, și cu viile den deal, jupinului Gligorie vel vistier, drept o sută și treizeci și cinci de galbeni, ca să-i fie dumnealui moșie și feciorilor domnealui.

Și am vînduț noi acēste moșii și vii și rumâni, ce scriu mai sus, de a noastră bunăvoe și cu știrea a tuturor fraților de ocină.

Și pāntru credința am pus și pecētea și numele nostru mai jos, ca să să știe. Și mărturie sînt acești boiari toți, care scriu numele lor mai jos și-și pun pecețile.

И пис аз, Драгомир логофет от Рѣтивоѣши, мѣсеца генарїе ѿ дъни, лѣт 7142².

Eu Radul <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXV/10.

Orig., hirtie (30 × 21), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 127, f. 180 și 134, f. 36 v.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, p. 167–168.

1634 (7142) ianuarie 4, București.

Matei Basarab voievod închină m-rea Brădet metoh la m-rea Argeș, cu toate moșiile, rumâni și țigani.

† Многостїю божею, ѿ Матею Бѣсарѣвъ коєвода и господинѣ. Дават господство ми сїю покелѣнїе господство ма, свѣтомѣ божественѣи монастыр зовемомѣ Аргеш, и дѣже ест храм честное зєпенїе Богородице и честнѣишомѣ отцѣ ерзмєна Григорїе³ соушїи наставникѣ свѣтѣи шентѣи си и въсѣм ин-

¹ Pasajul „Și feciorie . . . i Niaicul” scris deasupra rîndului.

² Și am scris eu, Dragomir logofăt din Rătivoești, luna ianuarie 2 zile, anul 7142 <1634>.

³ Cuvînt scris ulterior.

НОКОМ ШЕЩЕЖИТЕЛЕМ КЪ СЕКТОМЪ МОНАСТИРЪ¹ ca să fie sfînta mănăstire ce se cheamă Brădetul, hram văznesenie gospoda Boga i spasa nașego Isusa Hrista, metoh și suptu mina a sfîntei mănăstiri Argeșul, ce iaste mai sus-scrisă, cu toate satele și cu toate moșiile și cu toți rumânii și cu toți țiganii și cu morile și cu viile și cu toate bucatele și cu tot dobitocul și cu ferecăturile și cu odăjdiile ale sfîntei mănăstiri și cu tot venitul, oare cît se va alêge, mult, puțin, nimenilea trebă să naibă, fără numai sfînta mănăstire Argeșul. Pentru că am dat domnia mea această mănăstire Brădetul, să fie metoh sfîntei mănăstiri Argeșul, cu toate moșiile, cum scrie mai sus și de nimenilea opreală să naibă.

Derept acéia și voi, călugărilor și voi, poslușnicilor și rumânilor și țiganilor, ciți veți fi ai mănăstirii Brădetul, în vrême ce veți vedea ceastă carte a domnii mele și părintele egumenul Grigorie de în sfînta mănăstire Argeșul, iar voi să căutați să aveți a asculta de dinsul de toate ce vă v-ar da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți p<e s>²eama mănăstirii Argeșul. Iară carele nu va asculta să-i să facă certare, cum iaste obiceiul. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Лепѣдат ѿ Бгкзурѣщи, мѣсеца генарѣя 4 дьни, въ лѣт хзрѣмь³.

† Іу Матію вшехвада, милостію божію господина.

Іу Матію воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, IV/3.

Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 168, f. 187v și 708, f. 346.

183

1634 (7142) ianuarie 6, București.

Matei Basarab voievod întărește egumenului Meletie Machidonul, tipograful, și călugărilor de la m-rea Govora satul Govora scutit de dări și slujbe.

† Ciți s-au făcut milostivi și ciți au avut dorință și pricepere și toți cei ce s-au nevoit ca să facă bunătăți și nu cu altceva, fără numai cu duhul cel dumnezeesc, au fostu îndreptați. Și aceștea s-au învrednicit a să chieama credincioșii fii ai punerii și moșteni împărăției, căia ce iaste gătită de la începutul facerii luminei, precum și apostolul zice: „Ciți să poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceștea sînt fii lui Dumnezeu“. Pentru acéia, tot carele va să-și mintuiască sufletul său, datori iaste să urmêze celor milostivi și cu aceasta

¹ . . . mănăstiri numită Argeș, unde este hramul cinstitei adormiri a născătoarei de Dumnezeu și cinstitului părinte egumen Grigorie fiind năstavnik sfîntului lăcașului acestuia și tuturor călugărilor trăitori împreună în sfînta mănăstire . . .

² Loc rupt.

³ A scris Lepădat în București, luna ianuarie 4 zile, în anul 7142 <1634>.

și singur pre sine să să învrednicească precum zice Mathei evanghelistul: „Ferice de cei milostivi, că aceia vor fi miluiți, căci cînd vor alerga la porțile Împărăției ceriului să nu li se încue, ci mai virtos cu bucurie să li să deșchiză și cu mărire și cu cinste căia ce iaste înaintea lui Dumnezeu ca niște fii ai punerii, fiind în lăcașurile cerești lăcuitoari în vécii vécilor, încununîndu-se cu nesticăcioase și neputrede cununi“.

Pentru acéia și eu, cel întru Hristos Dumnezeu buncredincios și blagocestivul și de Hristos iubitorul, Io Mathei voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu dumnezeiasca voință, domnu a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului și bătrînului Io Basarab voevod, cu dorință am urmat celoru ce au fostu mai nainte de noi, de Dumnezeu încoronați domni, carii au dăruit și au întărit dumnezeestile mănăstiri, așijderea am iubit și domnia mea și am avut dorință cătră dumnezeestile mănăstiri, iar mai virtos cătră sfînta și dumnezeiasca mănăstire ce să chiamă Govora, preste apa ce să chiamă Oltul, unde iaste hramul Adormirei preasfîntei și preacuratei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoarei și pururea fecioarei Mariei și a părintelui igumen Meletie Machidoneanul tipograful și a tuturor celor întru Hristos frați, lăcuitoarii aceștii sfînte mănăstiri, pentru ca să fie sfîntei și dumnezeestii mănăstiri un sat care iaste aproape de mănăstire, pre vale mai jos, și numele satului Govora, pre numele sfîntei mănăstiri, ca să fie în pace și slobozi de bir și de miiare cu ceară și de dijme și de fin și de bou și de cal domnesc și de oae seacă și de zeciuiala și de oerit și dijmărit de stupi și de rimători și de vinerici și de magle și chieltuiala ocnelor și de împrumutări și de cai de olac și de podvoade și de toate mîncăturile cite sint preste an în țara domniei mèle și niminea să nu aibă nici o amestecătură cu dînșii.

Pentru că această sfîntă și dumnezeiască mănăstire Govora, au fostu zidită de strămoșii și moșii noștri. După aceasta, au ajuns vrême de au sărăcit și toate satele i s-au spart și s-au răsipit printr-alte părți și prin alte țări, de mai nainte vrême.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei mèle, cînd întru tot bunul Dumnezeu bine au voit și mila sa asupra mea au vărsat și cinstitul împărat care m-au dăruit cu stăpînirea Țării Rumânești, iar domnia mea văzînd pre acest preacuvios bărbat și vrédnic, Meletie Machidoneanul, i-am dat lui această sfîntă mănăstire, care scrie mai sus, ca să fie nastavnic, păzitoriu și ocirmuitoriu sfîntei mănăstiri. După aceasta, acest preacuvios părinte Meletie Machidoneanul, cu multă osteneală s-au nevoit și au adunat cițiva oameni, rumâni, carii au fost fugiți din satele sfîntei mănăstiri, însă din sat din Glod și din Birsești și din Ivănești și din Mihăești și din Nănești și din Stoiceni și alți oameni lăturași dintr-alte părți și ciți au vrut să fie într-acest sat, iar să fie în pace ca și rumânii sfîntei mănăstiri ciți sint adunați în satele sfîntei mănăstiri, de toate céle ce sint zise mai sus.

Pentru că această socotiță sau tocmeală o am făcut domnia mea, în zioa de bogoiavlenie, înaintea a tot soborul și arhiepiscopului nostru chiriu chir Grigorie mitropolitul și a lui Theofil episcopul Rîmnicului și Efrem episcopul Buzăului și alți episcopi și a tuturor egumenilor de pre la toate mănăstirile, din hotarăle țării noastre și înaintea tuturor cinstiților boiari ai domniei mèle. Și domnia mea am așezat așa și am dăruit acestui cuvios bărbat vrédnic, Meletie Machidoneanul, ca să fie igumen într-această sfîntă mănăstire Go-

vora pîn la moartea lui și acest sat, Govora, ce iaste pre numele sfintei mănăstiri, să fie în pace și slobozi de toate cite scriu mai sus, în véci, ca să fie sfintei mănăstiri de folosință și de ajutori și cuvioșilor călugări dă îmbrăcăminte și de hrană, iar domniî mele și părinților domniî mele și strămoșilor și moșilor noștri, vécinică pomenire și de cătră nimini să nu aibă nici o bintuială, că așa iaste porunca domniî mele.

Încă și blestem am pus domniia mea: după moartea domniî mele, pre carele va alege întru tot bunul Dumnezeu a fi domnū Țării Rumânești sau din rudenii neamului domniî mele, sau din neamul nostru sau, pentru păcatele noastre, vor fi dintr-alte neamuri, vă rog pre voi cu numele domnului Dumnezeu și mintuitorul nostru Isus Hristos ca să cinstiți și să înnoiți și să întăriți acest hrisov al domniî mele și pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească întru domniia lui, iar în viața céia ce va să fie, să-i odihnească sufletul lui. Iar carele nu-l va cinsti, nici îl va înnoi, nici îl va întări acest hrisov al domniî mele, ci-l va sparge și-l va călca și pre acela domnul Dumnezeu să-l calce și să-l sfărâme și să-l rușineze, aici în trupul lui, iar în veacul ce va să fie, sufletul lui, să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Ariia, să fie la un loc cu ceialalți necredincioși jidovi și să-i fie pîriși preacurata și preablagoslovita stăpina noastră născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Mariia, la infricoșatul și nefățarnicul județ, unde nu iaste fățarie în véci, amin.

Încă și mărturii am pus domniia mea pre: jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornicu i jupan Grigorie vel vistier i jupan Theodosie vel logofăt i Mihai vel spatar i Buzenca vel comis i Vucina vel păharnic i jupan Costandin vel postelnic. Însumi domniia mea am zis.

Și am scris eu, Radul spudei, în cetatea scaunului Bucureștilor, în luna lui ghenuarie 6 dni, de la Adam leatul 7142, anii domnului, 1634.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 463, f. 118 v — 120.

Copie după trad. : alte copii ibidem, ms. 234, f. 4—6 și la Bibl. Acad., LXXIII/233.

184

1634 (7142) ianuarie 10.

Stoica paharnic, fiul lui Vilcul din Dragomirești, vinde lui Costandin postelnic cinci pogone de vie în dealul Loloștelor.

† Adecă eu Stoica păharnic, feciorol Vilcoloi ot Dragomerești, scres-am acesta al meu zapes com să se știe ște să fie de mare credență la mina jopinului Costanden postelnec, că i-am vindot 5 pogone de vie de în dealol Loloștelor, drept bane gata 3500, însă viele de în jos despre dealol Inoteștelor. Șe i-am dăruet loc de casă în polele vielor de sos. Șe i-am vindot eu aceste vie de a mea bonăvoi com să-i fie de moșie.

Șe mărturie încă am pos: Metrea, unche-meu ot Dragomerești, șe Ra-tea vătahol, cazda mea, însă mai ales româneșei mei de în sat de în Loloești, anome: Stan, feciorol Negroloi e Dragomer, feciorol Cotavei. Помѣнъ въ вѣки, дѣини.

Пис мѣсеца гинарїе 7 дѣни, лѣт 4386.

Ianciul logofăt	Bunea logofăt m<anu> p<ropr>ia ¹
Eu Stoica peharnic	Francesco ²
Eu Tudorol stolnic	Trifa slujer ³
Oancea logofăt	

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LVIII/1.
Orig., hirtie (32 × 22,5), șase peceti aplicate.
Copie ibidem; ms. 132, f. 82.

185

1634 (7142) ianuarie 11.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Argeș jumătate din vama domnească de la ocna din Țirgoviște.

† Милостїю божїю, Їw Матен Бьсьраб воевода е господинь. Дават гос-подство ми сїе повеленїе господства ми părentelui Gligorie egumen de la sfinta mănăstire Argeș, unde iaste hram uspenie Bogorodițe, ca să fie vol-nec cu această carte a dumne méle de să ție jumătate de vama domnească de la ocna de la Țirgoviște, ce se va alęgi de car, vama domnească, tot să inparță în doa cu mănăstire ot Deal. Și de neminea opreală să n-aibă, nain-tea cărție dumne méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, сам реч господства ми.

Пис гинарїе 8 дѣни, в лѣт 4383.

† Їw Матен воевода, милостїю божїю господинь.

Їw Матю воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX ter/6.
Orig., hirtie (30,5 × 20,5), pecete aplicată.

186

1634 (7142) ianuarie 11.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora părți în satul Năni-șești, în urma unei judecăți.

† Милостїю божїю, Їw Матен Бьсьраб воевода е господинь. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми părintelui Melente egumen de la

¹ Semnătură diferită de aceea obișnuită a lui Bunea logofăt.

² Semnează cu alfabet latin.

³ Semnături autografe.

sfinta [e] mănăstiri Govora, unde iaste hram uspenie preacesti Bogorodițe ca să fie volnic cu această carte a domnie mele de să-și ții satul Nănășăștii cu tot venitul și cu tot hotarul, cu morile, pântru că acestu sat ce iaste mai sus-scris fost-au al sfentei mănăstiri Govora de începutul mănăstirei, miluit de Radu vodă, sinu Vlad voevoda.

Iar după aceia, cind au fostu în zilele lu Leon vodă, sinu Ștefan voevod, sculatu-s-au jupan Vladul vel logofăt de au făcut schimbu cu părenții de la Govora, de au luat acestu sat și au da<t> mănăstirei satul Bunești. Însă acei părenți au făcut schimbul de silă, căci i s-au putut acelui boiaren.

Iar decă m-au dăruit milostivul Dumnezeu domnă Țării Rumânești, venet-au păretele Melentie egumenul de la Govora de au spus cum le-au luat acel satu Vladul vel logofăt în silă lui. Într-aceia și păretele Melentie stătut-au de față împreună cu Andrei spătar i Chirca spătar, sinu jupan Vladul vel logofăt. Deci dumne mea amă judecat pre lege dreaptă și pre pravili, cu toți cinstiții dregătorie dumne mele, ca să fie acestu satu Nănășăștie iar ai sfentei mănăstiri, cum i-au închinat acei domne bătrini, și să-și ia Andrei spătar i Chirca spătar satul Bunești, iar cu satul Nănășăștie nemic treabă să n-aibă, numai să aibă a ține den noo părți de ocină jumătate dentr-o parte, iar 8 părți și jumătate să le ție mănăstirea.

Într-aceia și voi, boiarelor, carie veți să hotăriți pre com<isul> Lăudat ot Vlădeni să căutați de vrime ce veți vedea această carte a dumne mele, iar dumnéavoastră să hotăriți și ocina sfentei mănăstirii și să alégeți acea parte de iluși. *Инако да нест, по реч господства ми.*

Исправник, сѣм реч господства ми

Пис, гинарѣ дѣ дни, в лѣт *ѡрмѣ.

† Іу Матен воевода, милостію божію господннъ.

Іу Матю воевод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, VII/11.

Orig., hîrtie (31 × 22), pecete mică, aplicată.

Copii ibidem, mss. 234, f. 138, 447, f. 166v — 167 și 463, f. 152.

EDIȚII. Facs. Ionescu, *Govora*, 4, p. 40.

187

1634 (7142) <ianuarie-aprilie> 12, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Gligorie mare vistier și soției sale Cherana ocină în Săteni, jud. Dimbovița.

† Милостію, божію, Іу Матен воевода и господннъ вѣсон земан Оугрровлахиискїи, внѣк вилкаго, почившаго Іу Басараза воевода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми почтенному правителю господства ми пан Гангоріе вел вкстїар и сзпрѡжннцек его Керана и съ сини наи, елицеже Богъ нмст даровати, іако да быти наи шчиннъ в село в Сѣтѣни, из гор карош Тръговице, вт сѣдство Дѣмбовица, вбаче част Ёншин жена Радзлаги, вса, вт пол и вт шѡма и вт вода и вт сѣдалище селов и със дома и със пилицца и

седим дѣланице съ вси шкочѣи и шт села и шт дѣланице и със либезнае и със виногради шт дѣл и със двѣ шчичени над Шотълае по Бѣакана та велика и със четирѣ вечини по име: Радъа Рѣмбачюа със сини емъ и Шпрѣ Буртилъ със сини емъ Стѣниславъ и със сини им и Ядѣ със сини его и Шпрѣ синъ Радъаок Гергиноа, със сини емъ и със всѣ ходоком шт по всѣ хотаром, вара елика сѣ хтит изврат част ен вса, понеже ест покопна початенномъ правител господства ми пѣн Гангорѣ вел вистѣар и жѣпанѣца его Керана вистѣирѣса сѣа вишше реченаа шчинъ шт Сѣтѣни шт на Биша, жена Радъаок шт Сѣтѣни и шт над сини ен, Петриман, за рѣ житици готови.

И продадоше шни шт свонч доброволк, без ниедна силость, със ѡзнанѣа всѣм болѣром и а суседом шт гор из дол и шт шкрѣсть мѣстом, и шт прѣд господства ми. И видѣх господство ми и запис шт проданѣ шт рѣки Биши над рѣкала пан Гангорѣ вел вистѣар, със мнози болѣри добри людѣи свѣдѣтели ѡ запис, иже вѣст над ѡстроенѣа им, на име: шт Шѣнци, Шакродин дворник и шт Кожци, Нѣкшва и шт Сѣтѣни, Шпрѣ и брат его, Крѣстѣ и шт Трѣговище, Шю грек патро и шт Рѣтковици, Драгомир кѣмѣраш.

Сего радѣ дах и господство ми почтеннаго правител господства ми пан Гангорѣ великѣи вистѣар и сѣпрѣжнѣен емъ, Керанѣи, тако да бити им сѣа вишше реченаа шчинъ ѡ Сѣтѣни, из гор Трѣговище, със вечинѣи и със виногради и със дѣланицѣи и със всѣ ходоком част Бишѣи и а сини емъ, Петриман и...¹ вса, синовом и вѣнком и прѣвѣнчетом и не шт кожедо непоколѣвимъ, по заповѣд господства ми, въ вѣки.

Сѣже себѣи свѣдѣтели поставих господство ми: пан Хриза великѣи бан Краливскѣи и пан Ъкашко вел дворникъ и пан Дѣмитрѣ вистѣар и пан Тевдосѣ велики швѣфет и пан Шѣхан великѣи спатар и пан Неделко великѣи клѣчарю и пан Баснаѣ великѣи столник и пан Бѣзинка великѣи комис и пан Бѣчина великѣи чашник и пан Костантин великѣи постѣлник. И исправник, Тевдосѣ вел швѣфет.

И аз Тѣдосѣ спѣди, брат маа Дѣмитрѣ логофет, намазах въ настоянѣи град реколѣи Бѣксрѣци, мѣсеца ноемврѣе ѣу дѣни и шт Ядана до нѣна теченѣа лѣтом, въ лѣт хрѣмв², лѣто господина, хрѣмв.

† Іу Матѣю кѣвѣваа, милостѣю божѣю господинѣ.

Іу Матѣю коевод <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele pan Gligorie mare vistier și soției lui, Cherana, și cu fiii lor, cți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie ocină, în sat în Săteni, din susul orașului Tirgoviște, din județul Dimbovița, însă partea Vișei, femeia lui Radul, toată din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu casa și cu pivnița și șapte delnițe cu toate pometele și din sat și din delnițe și cu livezile și cu vilele din deal și cu două curături pe Motilve pe Vilcana cea Mare și cu patru vecini anume: Radul Rimbaciul cu fiii lui și Oprea Burtilă cu fiul lui, Stănislav, și cu fiii lor și Aldea cu fiul lui și Oprea, fiul lui Radul Gherghinoae, cu fiii lui

¹ Loc alb.

² Cifra 7 (2) indreptată în 7 (3).

și cu tot venitul de pe tot hotarul, oricît se va alege partea ei toată, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, pan Gligorie mare vistier și jupanița lui, Cherana vistiereasa, această mai sus zisă ocină din Săteni de la Vișa, femeia lui Radul din Săteni și de la fiul ei, Petriman, pentru 135 galbeni gata.

Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a vecinilor, din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpîsul de vînzare de la mîinile Vișei la mina panului Gligorie mare vistier cu mulți boieri, oameni buni, martori în zăpîs, care au fost la întocmirea lor, anume: din Mănești, Mavrodin vornic și din Cojăști, Neacșul și din Săteni, Oprea și fratele lui, Cirstea și din Tirgoviște, Ianiu grecul doctorul și din Rătivoești, Dragomir cămăraș.

Pentru aceasta am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, pan Gligorie mare vistier și soției lui, Cherana, ca să le fie lor această mai sus-zisă ocină din Săteni, din sus de Tirgoviște, cu vecinii și cu viile și cu delnițele și cu tot venitul, partea Vișei și a fiului ei, Petriman și ... ¹ toată fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele în veci.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Dumitru vistier și pan Teodosie mare logofăt și pan Mihai mare spătar și pan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare ceașnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Teodosie mare logofăt.

Și eu Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun numită București, luna noiembrie 12 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7142 ², anul domnului 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom. XXXV/9.

Orig., perg. (33,5 × 50), pecete timbrată.

Cu o trad.; alte traduceri, ibidem, mss. 127, f. 179 și 134, f. 36.

Lunile, după divan.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, p. 165—166 (datat 1633 nov. 12).

1634 (7142) ianuarie 13.

Oprea dăruiește părintelui Filotei o jumătate de moșie din Seaca, iar cealaltă jumătate o lasă fiului său.

Scris-am eu Oprea din Seaca zăpîsul meu la mina părintelui Filoteiu, la mina ispravnicului părintelui patriarhului, ca să fie de mare credință la mina sfinții lui pentru ca să știe că i-am închinat partea mea de moșie

¹ Loc alb.

² Cifra doi îndreptată în trei.

маа Бистрица, на дѣже ест храм оуспеніе прѣсвѣтѣн и прѣчьстѣн и прѣблагосло-
веннаа владѣчица нашею Богородицею и приснодѣвѣю Марїа и штиѡ егуменѡ Бла-
снѣе и всѣм еже ш Христѣ братѣм живущїм свѣтлѣ шентель сн, такш да ест
свѣтѣн божественѣн монастыр винаричюа шт Бѣанка Ѣкнѣ, шбаче еса часть гос-
подска, колику шврѣтает сѣ. Оубо велеги виноградаѹх да се знае: шт Кладница
Катарѣи ѡ Горна Дикѡра шт при над прѣдмѣлѣ Рѣлникѡвѣи по дѣлѣ ѡ гор при
над прѣдмѣлѣ Лѣдешилор и по долина...¹ ѡ доль, до Кладница Бѣни и до догмѣл
водницев, шт горни Црѣкѣе Господско.

И пак да ест свѣтѣн, божественѣн монастыр Бистрица Бело Блата и сѣ
все грѣлеле. Шбаче да се знае велеги блато: шт прѣдмѣлѣ Дѣвѡатѣнлор до прѣ-
дмѣлѣ шт над Гѣвожднерод и шт <в>рѣѹх Тѣмпен по ѡ хотарѡл виноградаѹх и
ѡ врѣѹх Шамниѡ, гдѣ ест был поставна Доробѡе дрѡк, вѣ оуста 1 Шамнице и ѡ
криндѡл Шетатов и на грѣла Бѣзанлор и на оуста Лидиникѡлов, през Дѣнаѡѣ
и на полю, шт Тѣмпа до Мѣгѡра Бѡвѡвѣи и шт Мѣгѡра Бѡвѡѡ на Мѣгѡра
Ѣни и на Лѣшрателе, на Бѣшькѡвѣи и шт над пѣтѡвѣѡ... Би²стрици.

И пак да ест свѣтѣн монастыр Бистрица гѣрла Чилѣюлов сѣ все грѣлеле,
котора ѡ ест был сотворна да дѣ господство ми Барѡвѣл ванѡ со много трѡѡд
и сѣ много келтованїе и да вѣзматѣ свѣта монастыр сїе блато и со всѣ³
грѣлеле и со еса вама господска, шбаче трѣтагѡ дѣлѣ и шт вама колесове
трѣтаго дѣлѣ и шт прѣпѣре трѣтагѡ дѣлѣ. Понеже сѣн винарич колику ест часть
господска шт Бѣанка Ѣкнѣ и сѣ Блата Бело и сѣ все грѣлеле и со грѣла Чи-
лѣюлов сѣ всѣ грѣлеле и со вама господска, трѣтагѡ часть, вѣст данне и по-
милованне вѣ свѣтаа монастыр Бистрица ешеже шт прѣжде вѡмѣ шт прѣстав-
лѣшиѹх дади и прадади нашѹх и шт прочїи благочестивїи и Христѡлюбїи
христїани кнѡшн, еже вѣст прѣжде нас и ешеже оутѡвѣжденѡ со хри-
совѣе шнѡмѣ кнѡшн, такш да ест господствѣа им вѣспоминанїе и покои вѣ вѣ-
дѣще вѣцѣ дѡша нѣѣ. И все дрѣжал <с>ѡѣта монастыр Бистрица сѣн винарич
и сїе блатове со вѣлѡѣ мирѣ.

<ѡ> шт единаже разлога шт вѣрѣме сѣмо, гдѣ гредет тїи кнѡшн чюжди
поглоща: сїа часть кнѡшетво шт винарич шт Бѣанка Ѣкнѣ и Блата Бѣла <с>²
грѣла Чилѣюлов и со всѣ грѣлеле шт ко свѣта монастыр Бистрица и попираѹѡ
и р здѣраѹѡ хрисовѣеле и помилованїѡ и воспоминанїе шнѣѹх благочестивїи кнѡшн
и вѣ ничтоже невѣлманїе воспоминанїе тїѹх кнѡшн, но всѣ растриѡ ѡ и нѣѡ
поставлѣлѣ.

Тѣмже, гдѣ всеблагїи Богѡ благшизволаѣ и млостѣ своѣ на мнѣ оу-
щедри се и чѣстнѡ царѡ дароваѹ ѡм со кнѡжетва и со скиптрѡ дрѣжаще за-
платенскїа Блѡѹѡ во столнѣ дадиѡм и прададиѡм нашѹх, оубо мѡ вѣдѣѹх сѣн
свѣтлѣ шентель (еже вѣшерѣѹх)⁴ штавнѣта ш все своѣ сн и сѣдѡстна шт
штѣчѣствїе ѣл и что вѣст приложене вѣ свѣта монастыр шт тїѹх благочестивїи
кнѡшн растриѡ ѡ и сокрѣшиѡ ѡ чюждїи кнѡшн и штпѣстнѣша свѣта монастыра
вѣ тѣшѣ.

Тогѡ ради и аз вѣспомиѹѹх прилежиѡ шт помилованїа и шт:рѣпленїѡ дадиѡмѣ
и прададиѡм нашѹх и со вѣжделѣнїе вѣждиѡлѹх (сирѣчѣ)⁴ ко сїа свѣта и божествѣна

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

³ Loc rupt; textul a fost completat după traducere.

⁴ Parantezele sint ale diacului.

монастира Бистрица мы дахъ такъ да ест свѣтѣн божественѣи монистиръ (вышшепаматъ)¹ вин ричюа шт Бланка Сѣкнѣ, шбаче вса часть господска, колику шбрѣтаетъ сѣа при бегли винограднѣхъ еже вишшеречетъ и Блата Бела со всѣхъ грѣлесъ и грѣла Чиналюлокъ со всѣхъ грѣлесъ [и грѣла Чиналюлокѣ пакы со всѣхъ грѣлесъ] и со вѣла кнѣзства, шбаче шт всѣа третагѣа часть, како ест вышшерѣхъ. Н оутверднѣхъ помнашеанѣа и помѣна тѣхъ христѣани кнѣзи со сѣе хрисовъ нашѣхъ такъ да ест свѣтѣн божественѣа монистиръ Бистрица въ оутвержденїе и во помощь прѣподобнимъ чрьноризцемъ еже живѣщїи въ сїи свѣтлѣ шнтелѣ во полсѣ и во пищѣ и въ встрабѣ, а господства ми и родителѣи и дадомъ и прададомъ нашѣхъ вѣчное воспоминанїе и не шт кождо да не бѣдетъ поколѣбенѣнѣ, по реченное нашѣхъ, но сѣа строенїа наша да бѣдетъ стоимѣлана въ вѣки, да прѣдваритне и сподобитне ш десное Христа, пражеднагѣа сѣа, стати зрѣще дрѣг дрѣга веселїе лице въ царство небесное въ вѣки аминѣ.

Бщеже и клятвѣ поставнѣхъ господство ми: по штшествѣю нашѣхъ, комѣ въ нарочитъ господѣ Богѣ быти кнѣзѣ или владетелѣ всои Земле Влахїнскаѣ, или шт срьдичнагѣа павда нашѣхъ, или шт сорядникъ нашихъ или по грѣсѣа нашѣхъ или шт нинѣа плѣманикъ, молю вы со имѣнимъ божїемъ да аще почетитъ и поншвѣитъ и оутвердитъ сѣе нашѣхъ хрисовъ, тогѣа господѣ Богѣ да почетитъ ихъ и да сохранитъ ихъ и оукрѣпитъ ихъ во егѣ кнѣзства, а въ бѣдѣши вѣще душа егѣа. И ащелиже не почетитъ и не поновитъ и не сохранитъ сѣе хрисовъ нашѣхъ, но штемлатъ и разоретъ помнашеанѣа шннѣа благѣчествїи кнѣзи или наша милѣа поманѣа, еже оукрѣпнѣхъ въ сїи свѣтлѣ шнтелѣ вышше рѣхъ, тогѣа господѣ Богѣ да не почетитъ и не сохранитъ и не оукрѣпитъ во кнѣзства егѣа, а не бѣдѣши вѣчѣхъ душа егѣа и по того господѣ Богѣ да поперитъ и сокрушитъ и пострамитъ егѣа и да бѣдетъ вѣенъ зде телѣа егѣа и да ест закланенъ шт тнѣ свѣти штци еже сѣа въ Некїи и да иматъ часть со Юда и со проклетомъ Ирїа и со ниннѣи невѣрнїи Іудѣи, нѣже возопивше надъ кровѣа господа Бога и спаса нашагѣа Ісуса Христа и рекѣтъ: “возни, возни, распене егѣа”, кровѣа егѣа надъ нихъ и надъ чѣда ихъ и ест и бѣдетъ въ вѣки недокончѣно. И оубо да бѣдетъ сеперника прачистаа и правлагѣсловеннаѣа владичица наша Богородица и приснѣа дѣви Марїа прѣдъ Христа Бога и спаса нашегѣа на страшна и нелицемѣрна сѣа, идѣже лицемарїе нѣст, во вѣки, аминѣ.

Еже оубо и свидѣлїи поставнѣхъ господство ми: жупанъ Хриза великїи банѣа столнѣа Кралевскому и жупанъ Івашкѣ велики дворникѣа и жупанѣа Шедосїе прѣвое словополѣжникъ и жупанѣа Глигѣрїе велики скровишникѣа и жупанѣа Михаїо велѣа шрожѣносимъ и жупанѣа Басилакѣ велѣа столникъ и жупанѣа Бѣзникѣа велѣа конюшѣа и жупанѣа Бѣзична великїи чашникъ и жупанѣа Костандинъ великїи прѣдстатѣа. И исправникѣа, Гима вторїе логофѣт.

И написахъ азъ, Стопка Шѣрбановича сынѣа, во столнѣа града Бѣкоурѣцки, мѣсеца гинноаврїа гѣа гѣа дани и шт Йдама даже до нинѣа во сѣа писанїе, теченїа лѣтомъ, шрїе, а шт рождѣства Христова хѣлдѣа.

† Іу Матѣю вшвѣада, милостїю божїю господинѣа.

Іу Матѣю воевода <т.р.>

† Urmind atotsfinta dumnezeiasca scriptură, care spune: „Milă voesc, ci nu jertfă“. Şi iarăşi că: „Cu milostenii se curăţă păcatele“. Şi iarăşi: „Fericiti cei milostivi că aceia se vor milui“, precum zice şi gura proorocului de

¹ Parantezele sînt ale diacului.

duh insuflată: „Fericit bărbatul care miluind toată ziua, se va îndulci de domnul“. Acestea dar știindu-le din dumnezeiasca scriptură și iarăși am auzit pe prooroc grăind prin duhul sfint: „Acestea dar auziți, împărați și înțelegeți pătrundeți-vă județi ai marginilor pământului, luați aminte voi, care stăpiniți mulțimile și vă mândriți cu limbile popoarelor, că v-a fost dată de la Dumnezeu stăpînirea și puterea de la cel de sus“, înțelegînd dar că toate sînt în mîna lui Dumnezeu și cit voește dă fiecăruia dintre noi. Că fericit și de trei ori fericit cel care folosește bine bunătatea sau bogăția date de Dumnezeu și împarte în taină talantul încredințat lui de Dumnezeu, ca să audă acel bun și dulce glas de bucurie: „Robule bun și credincios, intră în bucuria domnului tău“.

Acestea auzindu-le, ni se cuvine să luăm aminte de cele de aici, că în puțină vreme sînt trecătoare, cum spune: „Orice slavă pînă la o vreme este“. Ni se cade <și> nouă să rivnim binecinstitorilor și sfintrăposaiților domni de mai înainte care cele pămîntești bine le-au întocmit, acestea bine cîrmuindu-le, prin acestea pămîntești au dobîndit bunurile cerești și acestea le-au urmat, iar cele pămîntești le-au lăsat pămîntenilor.

Iată dar și eu în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpînind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod, am ridicat dorința către toate dumnezeieștile mănăstiri, mai ales către sfînta și dumnezeiasca mănăstire numită Bistrița, unde este hramul uspenia preasfîntei și preacinstitei și preabinecuvîntatei stăpîne a noastră, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și părintelui egumen Vasilie și tuturor fraților întru Hristos, care trăesc în acest luminat lăcaș, ca să fie sfîntei, dumnezeieștii mănăstiri vinăriciul de la Ocna Mare, însă toată partea domnească cit se află. Însă să se știe semnele viilor: de la fîntîna Catarăi în Licura de Sus de peste hotarele Rîmnicului, pe deal în sus peste hotarele Lădeștilor și pe valea...¹ în jos, pînă la Fîntîna Băii și în drumul morii din susul Bisericii Domnești.

Și iar să-i fie sfîntei, dumnezeieștii mănăstiri Bistrița, Balta Albă și cu toate girlele. Însă să se știe semnele bălții: de la hotarele Dăbulenilor pînă la hotarul de peste Găvojdiiibrod și din vîrfurile Tîmpei pe hotarul viilor și la vîrfurile Maminii, unde a pus Dorotei stîlp la gura Cușmiței și la grindul Ostătului și la girla Buzianilor și la gura Lidinicului peste Dunăre și la cîmp de la Tîmpa pînă la Măgura Boului și de la Măgura Boului la Măgura lui Onea și la Înșiratele la Bășicuțe și de la drum în <... Bi>²striții.

Și iar să-i fie sfîntei mănăstiri Bistrița girla Cileiului cu toate girlele, pe care a făcut-o bunicul domniei mele, Barbul banul, cu multă trîudă și mare cheltuială. Și să ia sfînta mănăstire această baltă³ cu toate girlele și cu toată vama domnească, însă a treia parte și din vama carelor a treia parte și din pîrpăre a treia parte. Pentru că acest vinărici, cit este partea domnească de la Ocna Mare și cu Balta Albă și cu toate girlele și cu vama dom-

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

³ Loc rupt; textul a fost completat după traducere.

nească, a treia parte, au fost date și miluite la sfînta mănăstire Bistrița încă de mai înainte vreme de răposății moși și strămoși ai noștri și de alți domni binecinstitori și de Hristos iubitori creștini, care au fost înaintea noastră și încă întărite cu hrisoavele acelor domni, ca să fie domniei lor pomenire și odihnă a sufletelor lor în veacul viitor. Și a tot stăpînit sfînta mănăstire Bistrița acest vinărici și aceste bălți cu bună pace.

Iar de la o seamă de vreme încoace, cînd au venit acei domni străini, au înghițit de la sfînta mănăstire Bistrița această parte domnească de vinărici de la Ocna Mare și Balta Albă <cu>¹ girlele Cileiului și cu toate girlele și au călcat și au rupt hrisoavele și miluirea și pomenirea acelor binecinstitori domni, neluînd în seamă întru nimic pomenirea acelor domni ci toate le-au stricat și le-au pus jos.

De aceea, cînd atotbunul Dumnezeu a binevoit și cu mila sa asupra mea s-a îndurat și cinstitul împărat m-a dăruit cu domnia și cu schiप्रल stăpînirii Vlahiei transalpine în scaunul moșilor și strămoșilor noștri, noi am văzut, dar, acest luminat lăcaș, (care este mai sus-zis)² pustiit de toate ale lui și lipsit de moștenirea lui și ce a fost dăruit la sfînta mănăstire de acei binecinstitori domni au stricat și au sfărîmat domni străini și au pustiit sfînta mănăstire de rivnă.

De aceea și eu mi-am amintit de miluirea și întărirea moșilor și strămoșilor noștri și cu dorire am dorit, adică, către această sfîntă și dumnezeiască mănăstire Bistrița, noi am dat ca să-i fie sfîntei, dumnezeieștii mănăstiri (mai sus pomenite)² vinăriciul de la Ocna Mre, însă toată partea domnească, cit se află între semnele viilor, care sînt mai sus-spuse și Balta Albă cu toate girlele și girla Cileiului cu toate girlele [și girla Cileiului iarăși cu toate girlele] și cu vama domnească însă din toate a treia parte, cum este mai sus-scris. Și am întărit miluirea și pomana acelor domni creștini cu acest hrisov al nostru ca să-i fie sfîntei, dumnezeieștii mănăstiri Bistrița de întărire și de ajutor preacuvioșilor călugări care viețuiesc în acest sfînt lăcaș de folos și de hrană și de întreținere, iar domniei mele și părinților și moșilor și strămoșilor noștri veșnică pomenire și de nimeni să nu fie clintit, după spusa noastră, ci această întocmire a noastră să fie statornică în veci, să ne păzească și să ne învrednicească să stăm de-a dreapta lui Hristos, dreptul judecător, privindu-ne unul pe altul cu fețe vesele în împărăția cerească, în veci, amin.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea noastră, cui îi va încredința domnul Dumnezeu să fie domn sau stăpînitor a toată Țara Românească sau din rodul inimii noastre sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al nostru, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacul viitor, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va păzi acest hrisov al nostru, ci va lua și va strica miluirea acelor binecinstitori domni sau mila noastră <și> pomenirea pe care am întărit-o în acest luminat lăcaș mai sus-spuse, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui, iar în veacul viitor sufletul lui, pe acela

¹ Loc rupt.

² Parantezele sînt ale diacului.

domnul Dumnezeu să-l calce și să-l strice și să-l rușineze și să fie ucis aici trupul lui și să fie blestemat de 318 sfinți părinți, care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu blestematul Arie și cu ceilalți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veacul nesfîrșit și să-i fie potrivnică preacurata și binecuvîntata stăpîna și născătoarea noastră de Dumnezeu și pururea fecioară Maria înaintea lui Hristos Dumnezeu și mîntuitorul nostru la cumplita și nepărtinitoarea judecată unde nu este părtinire în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al scaunului Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie întiul logofăt și jupan Gligorie mare vistier și Mihaiu mare spătar și jupan Vasilache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare ceașnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Stoica, fiul lui Șerbanovici, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 13 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceti, 48 (M-rea Bistrița LXII/184).

Orig., perg. (47 × 52), pecete atîrnată.

Cu o trad. din 1795; alte traduceri, ibidem mss. 192, f. 30—31 v și 713, f., 623 v — 626 v.

190

1634 (7142) ianuarie 14, București.

Lazăr logofăt, călugăr din Goruneni, jud. Vlașca, vinde lui Calciul mare portar și jupînesei sale Vasilia partea lui de ocină.

Adecă eu Lazăr logofăt, călugărul de Goruneni, ot sudstvo Vlașca, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mina jupanului Calciul vel portar și jupînesei lui, Vasilie, cum se știe că am vindut eu toată partea mea de ocină din Goruneni, din cîmp și din pădure și din în apă și cu vaduri de moară și din șazutul satului, despre tot hotarul oarecît se va alége, pre unde au fost hotarale cele bătrîne încă mai denainte vrême jupînelui Calciul vel portar și jupînesei lui, Vasiliu, dreptu ughi 15 bani gata, de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor rudelor mele și a megiiașilor de pren prejurul locului, ca să fie jupînelui Calciului vel portar și jupînesei lui moșie, lui și coconilor lor în vecie.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni mărturie, anume: Calotă cliucer ot Popești și frate său Toader dvornic i ot Boteni, Cirstiian cliucer i ot Epurești, Necula peharnic i Bunea logofăt de Orbeasca i ot Șai-nești, Andrei dvornic i ot Ștefoae, Chiriic i ot Dărăști, Leundariu i Radul

cum i-au asuprit acești oameni fără de lucru, de l(e-au)¹ luat moșiile mai mult de cum le-au fost partea. Deci într-acéia, domnia mea am căutat <și am ju>¹decat pre drept și pre lege și <am>¹ dat domnia mea la mijlocul lor 12 megiași <pe răvașe domnești>¹ ca să le caute d(e r)¹rind...¹ ocine a le...¹ luat...¹ ale Ancăi și ale Manei și ale lu Costandin. Deci într-acéia, cești 12 megiași¹, ei au căutat și au socotit pre dreptate și așa-u aflat cum au fost toți frați dentr...¹ și această moșie ce scrie mai sus au fost ale Ancăi și ale Manei și ale lu Costandin...¹, Grabicianilor. Așa le-au aflat acești 12 megiași, cum să ție despre toată ocina a patra parte, cum au fost tocmită și de 24 de boiari den zilele Mihnei vodă și de 6 boiari den zilele lu Alexandrū vodă Iliiaș. Și am văzut domnia mea amindoao răvașele domnești și cartea megiașilor de mărturie, cum au aflat cu sufiletele lor, că sînt moșiile dirępte ale Ancăi, ale Manei ale lu Costandin. Și au rămas Cîrstian și cu toți frații lui den Grabicina de lege și de judecată denaintea domnii mēle den divan. Și au eșit cu mare rușine, ca niște oameni răi și li se-au luat toate cărțile de la mîna lor.

Derept acéia, am dat și domnia mea lu Ianu logofăt ca să-și ție a lui ocină cu bună pace, cum au ținut și mai denainte vrēme, mai mult val să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства мн.

И исправник, сам реч господства мн.

Пис ДѢМІУ<ТРА>¹ & БѢКЪРЕЩИ, Г<ЕН>¹АРІЕ Е҃У ДѢНИ, В ЛѢТ ХЗРМВ².

† Іу Матію Квеквада, мнлостію божію господинъ.

Іу Матію Квеквада <т.р.>

Bibl. Acad., CXLVI/181.

Orig., hirtie (21,5 × 30,5), pecete timbrată.

192

1634 (7142) ianuarie 15, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Lefter din Odobeni stăpînirea asupra unei părți de ocină din Dădulești.

† Мнлостію божію, Іу Матію Басараб Квеквада н господинъ. Дават господство мн сїе по<в>е<л>енїи господства мн слуг господства мн Lefter от Odobeni, ca să fie volnic cu această carte a domnii mē<le> de să-și ție a lui parte de ocină de la Dădulești, însă 10 stînjani de ocină de preste tot hotarul și o roată de moară întregă den partea popei lu Cîrs<ti>ian, care ocină o au fost cumpărat de la Costandin și de la Lorinți, feciorii popei lu Cîr<stii>an, încă mai denainte vrēme și tot <o> au ținut cu bună pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii mēle, sculatu-se-au C<i>rstiiian cu frații lui, Grabicenii, cu piră, zicind că sînt acēste mo<șii> ale lor și i-au scos den toată moșiia lor. Iar după acéia, Costandin și cu Anca și cu... ei iar

¹ Loc rupt.

² A scris Dumi<tru> în București, ianuarie 15 zile, în anul 7142 <1634>.

au venit cu C(i)rstiian și cu (frații) lui (de)n Grabicina de față înaintea domnii (méle) de-au jăluit cumu-i asuprescu aceștii oameni de(n) Grabi-cina ... lu o moși(ia) ... (dir)eptate ... vrut să ... cît le-au ... lor. Deci int... lu Costandin ... Muș ... pre ... domnești ... să să caute de rindu și de drep-tate fo(st-au acés)te ocine mai denainte vréme ale Grabiceanilor cum le-au luat ei, au n-au fost și, fost-au Costandin și Anca și Manea fr(a)ți cu dinșii pre acéste moșii, au n-au fost și ... carele cum au ținut parte într-acéste ocine cum vor hi ținut mai denainte vréme (așa să) ție și acum. Deci, acei megiași (a)u căutat și au socotit pre dreptate (și au af)lat cu ale lor su-plete cum dentr-această ocină au ținut singur popa Cirstian jumătate despre tot hotarul, iar dentr-altă jumătate, au ținut Ianiu logofăt a treia parte, iar Grabiceanii toți au ținut a patra parte. Iar altă ocină cîtă va mai prisosi, (să) ție Manea cu frații lui și cum au fost tocmit și de 24 de boiari în zilele Mihnii vodă și de 6 boiari în zilele lu Alexandrū vodă Iliiaș. Și am văzut dom-nia mea și (amin)doao răvașele domnești și cartea acestor 12 megiași de mă-rturie la mina (lu Costa)ndin și a Manei și a An(căi). Deci au rămas Grabi-ceanii de lége și de jud(ecată) de în divan dennainte domnii (m)ele și au -eșit c(u m)are rușine den divan și s-au luoat toate cărțile de (la mina) lor.

Derept acéia, am dat și domnia mea lu Lefter, (c)a să-și ție moșia cu bună (p)ace c(um) scrie mai sus, mai mult val să n-aibă. *Никак да нескр, по реч господства ми.*

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Дѣмѣтрѣ с Бѣкѣрѣци, генаріе ѿ дѣни, в лѣт хѣрѣмѣ.

† Іу Матею воевода, милостію божію господинь.

Іу Матин воевод (m.p.)

Bibl. Acad., CXLVI/180.

Orig., hîrtie (29,5 × 20), deteriorat, pecete timbrată.

193

1634 (7142) ianuarie 20, București.

Matei Basarab voievod dăruiește lui Ionașco vâtaf de aprozi din Vardenița satul Izvorul Alb, jud. Mehedinți.

† Милостію, божію, Іу Матею воевода и господинь въсон земли Уг-гровлахѣнское, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, покояннаго Іу Бѣтърае воевода. Дават господство ми сѣи повелѣніе господство ми вѣрномуѣ болѣрину господство ми жѣпан Іунашко ватах за апрози вт село вт ВАРДЕНИЦѢ и със синозен емѣ, ели-цеже Богъ даровах, такоже да мѣ ест село Бѣли Извор, вт сѣдство МЕХѢДИНИЦѢ, въс село със въсом хотаром и със въснх вечинин и със въс ходоком вт полю и вт шѣум и вт вод и със винограду и вт сѣдалище селов, вт посвѣдї, варе елика се хтит избрат вт по въсом хотаром, вт хотар даже до хотар, по старе хотаре и бѣлѣси, что ест был дрѣвнѣх.

Понеже того село Бѣли Извор више пис вѣли сѣт господство ми за дѣдїнъ, ещїже вт прѣжде хѣрѣмѣ. Я потом, къда ест вѣна сѣда, въ дѣни господство

ми. ако подароваа мѣ ест господъ Богъ по господство ми със господствѣмъ и чѣститомъ царю със скриптру дръжѣщѣи Земле Блѣшкое, на стол прѣдѣдомъ господство ми, а господство ми съм дал и помиловаа по болѣринѣ господство ми Іѡнашко ватахъ за апрози, със село Белѣ Извор, еже више пис, със вѣс хотаром и със вѣснхъ вечинѣи и със вѣс ходоком, радѣ права и вѣрна слѣжез, что ест послѣжна господство ми и със крѣво пролѣна, ижеже да мѣ ест еишъ учинѣ дѣдѣишъ и въ шхѣе синокол и вѣнком и прѣвѣнчетом и не шт кожеждо непотъкновенно, поризмо господство ми.

Ещиже заклѣнаніе поставлѣемъ господство ми: по шшѣстѣю господство ми, кого избѣритъ господъ Богъ ентѣ господарь Земле Блѣшкое или шт срдѣчнаго плода господство ми или шт съродникъ нашихъ или, по грѣсѣ нашихъ, или шт иноплѣменик, да аще почитит и поновит и оукрѣпитъ сѣи кнеги господство ми за помилковани, како ест више пис, того господъ Богъ да га почитит и да храниитъ въ господствѣ его и въ вѣдѣишхъ вѣцѣхъ дѣша его. Я ащеиже не почитит и не поновит и не укрѣпитъ сѣи кнегъ господство ми, анъ ш поперет и разорет <и> исхѣбит, того да ест тракетъ и анатима и афѣрсан шт тѣи свѣтѣи штци, еже сѣт въ Нишкен и да иматъ частѣю със Юзда и със Ірѣмъ и със нинѣи невѣрнии Ісдѣю.

Еже оубо и свидѣтеліе поставлѣемъ господство ми: жѣпан Хриза велѣан Кралевскомъ и жѣпан Іѡнашко велѣ дворникъ и жѣпан Тѣдосѣ велѣ логофѣтъ и жѣпан Гангоріе велѣ вистѣтаръ и жѣпан Мишанъ велѣ спатар¹ и жѣпан Басилаке велѣ столникъ и жѣпан Бѣзинка велѣ комисъ и жѣпан Бѣчина велѣ чашиникъ и жѣпан Костандинъ велѣ постѣанникъ. И исправникъ, Тѣдосѣ велѣ логофѣтъ.

И начерта азъ, Пѣрѣса граматикъ, въ настоа граду зъ Бѣскрѣщи, мѣсеца генаріе къ дани и шт Ядана даже до нинѣ въ сего писаніе теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣмѣ, а шт рождѣства Христова, хрѣмѣ.

† Іѡ Матѣю вшевѣда, милостію божію господинь.

Іѡ Матѣю воєводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele jupanului Ionașco vătaf de aprozi din sat din Vardeniță și cu fiii lui, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Izvorul Alb din județul Mehedinți, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu vie și din vatra satului de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, care au fost de mult.

Pentru că acel sat Izvorul Alb mai sus-scris a fost al domniei mele de moștenire, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești la scaunul strămoșilor domniei mele, domnia mea am dat și am miluit pe boierul domniei mele Ionașco vătaf de aprozi cu satul Izvorul Alb, care e mai sus-scris, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul pentru dreapta și credincioasa

¹ S-a scris mai întîi: столник, apoi s-a corectat.

slujbă cu care a slujit domniei mele și cu vărsare de sînge, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de milă a domniei mele cum este mai sus scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica <și>¹ o va pierde, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar² și jupan Vasilache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare ceașnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Tudosie mare logofăt.

Și am însemnat eu Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 20 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XLII/77.

Orig., perg. (34,5 × 44,5), pecete timbrată.

Data erei noastre este inexactă.

194

1634 (7142) ianuarie 21, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Dima negustorul vie și ocine în dealul Săsenilor, jud. Buzău.

† Милостією божією, Ію Матею воєвода и господинъ въсое земле Уггровладхїнскою, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, покойного Ію Бъсарѣя воєвода. Дават господство ми сїи повелѣніе господство ми Диміев кѣпцѣ, зет Динитрицек вт варош господство ми вт Флочи и със синови, елициже Богъ даст, ѣкоже да нѣ ест пет погоди за винограду в Дѣла Гъскнилом, въ судство Боуз<ъ> и със три сеженн за щчинѣ вт глае до глае, вт вода Бъзълков дорн в Дакѣ със Ръкицелѣ и със еднн розвр в полю и в село в Гъсѣни, мѣсто за кѣкю.

¹ Omis.

² S-a scris mai întii „stolnic” apoi s-a corectat.

Понеже сѣе више речени ѣ погоане за винограду и със сѣи три сежини за вчинѣ вниа сѣут за дѣдѣнѣ манахъ и вратом си Драгулов вт Съсѣни, ициже вт прѣжде врѣме. И потѣм, кѣда ест вна въ дѣнѣ Левн кожеода, в лѣт хѣрм, а Дима купцѣ, зет Дѣмитричек вт варош вт Флочи, вн ест покѣпна сѣе пет погоане за винограду и със три сежини за вчинѣ вт над Каливнт манахъ и вт над синъ его, . оман и вт над брат его, Драгул. вт Съсѣни, вт синовн его, за згн ꙗ аспри готовн.

И продадоша вни за нѣхном довровою и със ззнанѣ въскѣм сѣседим вт гор из дол, вт шкрѣствѣ мѣстом и вт прѣд господство ми. И вниа сѣут на зстроенѣ нм мнози добри людѣ адѣмъшари, на име: вт Съсѣни, Дан и Дръгою, синъ Стѣпанилъ и Радѣ и Шане и Никоаръ и Гава кълѣгърѣл и синъ его, Івнашко и Лѣпѣл Брага юзваша и Костин и Сѣпрѣ вт Бернеци и <вт> Кърломѣнѣци, Балика и жина его Радѣ, зетом си Тѣдор и Радѣ Грама и Стѣнка Бѣлат вт Бзѣзъ и поп Михан, вт Шѣрѣчинѣни, Гава Яврамов и Драгомир Мотрочѣ и Гава Бенгѣула и Михан Кашотъ и Костандия Пѣрцаке и Лѣпшѣ, синъ Чернатор дворник и Радѣл Симеѣ и Нѣкѣла Ботошанов и Михо, зет Драгомиров Нѣвнѣла и мнози добри людѣ, иже не сѣт писани зде въ книга сѣи.

Сего радѣ, дадохъ съм господство ми Димев купцѣ, такоже да мѣ ест теѣ пет погоане за винограду и сѣи сежини за вчинѣ, иже сѣт више речени, вчинѣ и дѣдѣнѣ и въ шѣб синовом и вѣнком и прѣвнѣчетом и ни вт кожеода непѣтѣкновѣнно, поризмо господство ми.

Сеже оубо и сѣдѣтелѣе поставѣлем господство ми: жѣпан Хриза вел ван Краловском и жѣпан Нѣвашко вел дворник и жѣпан Тѣдосѣе вел логофѣт и жѣпан Глигорѣе вел вистѣтар и жѣпан Михан вел спатар и жѣпан Васнааке вел столник и жѣпан Бѣзника вел комис и жѣпан Бучина вел чашиник и жѣпан Костандия вел постѣланик. И исправник, Тоудосѣе вел логофѣт.

И начерта аз, Пѣрѣла граматик, въ настоа градѣ оу Бѣкѣрѣци, мѣсеца генарѣе ка дѣни и вт Ядама дѣже до нинѣ, въ сего писанѣе те внѣе лѣтом, лѣт хѣрмѣ.

† Іѣ Матею воиевода, милостѣю божѣю господинѣ.

Іѣ Матею воиевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dima negustorul, ginerele Dimitriței din orașul domniei mele din Floci și cu fiii, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie cinci pogoane de vie în Dealul Săsenilor, în județul Buzău și cu trei stînjeni de ocină din cap în cap, din apa Buzăului pînă în Lacul cu Răchițele și cu un răzor în cîmp și loc de casă în sat în Săseni.

Pentru că aceste 5 pogoane de vie mai sus-zise și cu acești trei stînjeni de ocină au fost de moștenire ale lui Calivit monah și ale fratelui său Dragul din Săseni, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, în anul 7140, iar Dima negustorul, ginerele Dimitriței din oraș din Floci, el a cumpărat aceste cinci pogoane de vie și cu trei stînjeni de ocină de la Calivit monah și de la fiul lui, Coman și de la fratele lui, Dragul din Săseni, de la fiii lui, pentru 80 ughi, aspri gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie și cu ști-

rea tuturor vecinilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni aldămășari, anume: din Săseni, Dan și Drăgoi, fiul lui Stănilă și Radul și Iane și Nicoară și Sava călugărul și fiul lui, Ionașco, și Lupul Braga iuzbașa și Costin și Oprea din Vernești și <din> Cîrlomănești, Balica și soția lui, Rada, <și> ginerele lor Tudor și Radul Grama și Stoica Bulat din Buzău și popa Mihai, din Mărăcineni, Sava al lui Avram și Dragomir Motrocea și Sava Benghiul și Mihai Cașotă și Costandin Pîrțachi și Lușor, fiul lui Cernat vornic și Radul al lui Sima și Necula al lui Botoșan și Miho, ginerele lui Dragomir Nebunelea și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceea am dat domnia mea lui Dima negustorul ca să-i fie acele cinci pogoane de vie și acești stînji de ocină care sînt mai sus-zîși, ocină și dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martorii punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare ceașnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Tudosie mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 21 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., MDLXXXVI/4.

Orig., perg. (35 × 46), pecete timbrată, ruptă.

195

1634 (7142) ianuarie 22, București.

Matei Basarab voievod întărește popii Costea din Pitești moșie la Izvorani, jud. Mușcel și Pădureț.

† Милостію вожію, Іу Матею воєвод и господинъ въсон земля Оугр-рвелахѹскыи, вѣдк великаго и прѣдобраго, покоиннаго Іу Басараба воєвода. Дават господство ми сію повѣлѣніе господства ми семѣ сѣщеннык ине попа Костѣ вт варош господства ми вт Питещи, съ синови его, единцеже Богъ дарова, шкоже да мо ест вчинѣ оу сѣль Изворани, вт сѣдство Мшшчелъ и Падорѣцъ, али една дѣланицъ Кръчѣнок вт Изворани, вт пол и вт шѣм и вт вод и съ вниричом вт дѣлѣ Изворанилов и вт сѣдалище сѣлов, вт пѣсвѣдї, вѣре елика се хтит изврат вт по вѣс хотаром, али тжчїю вчинѣ без вчинни, ком вчинѣ ест быа покѣпна Мшшат вистнер, втцѣ Баснаїевѣ спатар, вт над жѣпаница Стана жѣпани Горганов спатар прѣжде време.

Понеже ест покъпна попа Костѣ сѣмъ више реченна дѣланица шт надъ жѣпанница Деспина Мушатокъ вистѣтаръ и шт надъ синови еи Басѣлѣ спатаръ и шт надъ дѣщера еи Бонкица никѣга дньнъ господства ми, за ѿспри готови.

И видѣхъ господства ми и записъ за продаиѣ на рѣка попер¹ Костивъ съ мнози добры люде съведѣтелѣи написани оу записъ, на име: Дмитръ поперъ Евгенъ и Никодръ и Стафѣе и Яндрѣи жѣдещѣи и Яно кѣладжаръ и Спилѣ Далѣекъ и Ялезъи копещи и Ярсе ѣе постѣлникъ и попа Мѣртинъ и Иванъ лѣгѣфетъ и Иванъ Кортофлешъ и Шковъ. И продадоше шни за своимъ добро волю, безъ ни една силостъ и съ оузнанѣмъ въскѣмъ болѣромъ и мегѣашомъ шт горъ изъ долъ и шт шѣложнѣи мѣстѣ и шт прѣдъ господства ми.

Его радѣ, дадохъ и господство ми поперъ Костѣвъ шт Питещи, такоже да есдетъ сѣа више реченна и писанна дѣланица съ въскѣмъ ходѣкомъ за дѣднѣи и въ шѣабъ его и синокомъ и вѣшкомъ и прѣдѣвѣшчѣитомъ въ вѣкѣи, и ни шт кожедо непотѣкновѣиѣ, по заповѣда господства ми.

Сеже оубо свидѣтелѣи поставихъ господство ми: жѣпанъ Хризѣ велъ банъ Кралевскы и жѣпанъ Евашко велъ дворникъ и жѣпанъ Феодосѣе велъ лѣгѣфетъ и жѣпанъ Григорѣе велъ вистѣтаръ и жѣпанъ Миханъ велъ спатаръ и жѣпанъ Басилѣке велъ столникъ и Евзникъ велъ колникъ и Евчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Константинъ велъ постѣлникъ. И исправникъ, Феодосѣе велъ лѣгѣфетъ.

И азъ, Братъ лѣгѣфетъ, преписахъ оу градъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца генрѣе кѣ днѣи, въ лѣтѣ хѣрмѣ.

<† Іѣ Матѣи кѣевѣда>², милостѣю божѣю господнѣю.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui preot cu numele popa Costea din orașul domniei mele din Pitești, cu fiii lui cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul Izvorani, din județul Mușcel și Pădureț, însă o delniță a lui Crăciun din Izvorani, din cîmp și din pădure și din apă și cu vinăriciul din dealul Izvoranilor și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă numai ocină fără vecini, ocină pe care a cumpărat-o Mușat vistier, tatăl lui Vasilie spătar, de la jupanița Stana a jupanului Gorgan spătar mai dinainte vreme.

Pentru că a cumpărat popa Costea această mai sus-zisă delniță de la jupanița Despina a lui Mușat vistier și de la fiul ei Vasilie spătar și de la fiica ei Voichița în zilele domniei mele, pentru 6 000 aspri gata.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare la mina popii Costea cu mulți oameni buni martori, scriși în zapis, anume: Dumitru al popii Sava și Nicoară și Stafie și Andrei județul și Iano căldărarul și Spilea al lui Damie și Alexe negustor și Arsenie postelnic și popa Mărtin și Ivan logofăt și Ivan Cortofleș și Iacov. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, și cu știrea tuturor boierilor și megiașilor, din sus, din jos și din jurul locului și dinainte domniei mele.

Pentru aceasta am dat și domnia mea popii Costea din Pitești, ca să-i fie această mai sus-zisă și scrisă delniță cu tot venitul de moștenire și de ohabă

¹ În orig: попер.

² Textul a fost întregit de noi.

lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Theodosie mare logofăt și jupan Grigorie mare vistiier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Constantin mare postelnic. Și ispravnic, Theodosie mare logofăt.

Și eu, Bratul logofăt, am scris în cetatea București, luna ianuarie 22 zile, în anul 7142 <1634>.

† Io Matei voievod¹, din mila lui Dumnezeu, domn,

După Tocilescu, *Doc. inedite*, p. 183—185.

196

1634 (7142) ianuarie 22, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Vieroș ocină cu rumâni în satul Dobrușa, jud. Vâlcea,

† Милостію божію, Іу Матен воєвод и господинъ вѣсон землѣ Хгровла-хъ <Інское>, вник великаго и предобраго, стараго, поконнаго Іу Басараб коєвод. Дават господство ми сію повеленію господства ми свѣтѣи и божественїи монастыр глаголемн Бѣрьш, идеже естъ храмъ въведенїе Богородице и шцъ егъ-менѣа поп Ікнм и вѣсем иноком, елицеже живеши въ шентели тоє, шкоже да мѣ ест свѣтѣи монастыри више рѣхъ вчинѣ и вечини <ъ> село Добръша, въ сѣдство Блъча, али дѣл Данчѣлов пштелник шт Попеци, шт пол и шт шѣм и шт вод и сѣс вечини и шт дѣл сѣс вниєградн и сѣс вниєрич волѣрискол и шт сѣдалици селов, шт посвѣде, варе елика се хтѣт избрат шт по воеом хотаром, по старѣ хотаре и белези.

Понеже сїи више речена вчина била ест за дѣди:ш Данчѣлов пштелник шт Попеци, ешеже шт прѣжде времѣ, шт пре дѣни прочним старем господарн. Іѣ потом, къда ест била въ дѣни поконнаго, стараго Іу Ялѣандръ коєвод, синъ Мирчѣ коєвод, лѣт хѣпѣ, а Данчюл пштелник шт Попеци, шн самъ пошѣл ест предъ господствѣу емѣ, тере даде и приложише сїѣ више речена вчина свѣтѣи и божественїи монастыр Бѣрьш ради дѣше родителѣ мѣ и ради дѣше емѣ бити сим вечное воспоминанїе. И ешеже клетоѣци поставѣа ест Данчѣл пштелник шт предъ Ялѣандръ коєвод и шт предъ вѣсем правителѣем волѣром господствѣ емѣ: кого хокет раздрат сїе емѣ тѣкмеженію да ест триклет шт тїѣ свѣтнн штци иже въ Нїкен. И шт тогда само вѣсдрѣжал свѣтаа монастыр Бѣрьш сїе више речено вчино и вечини шт Добръша, дѣл Данчѣлов пштелник, сѣс добромирно.

Іѣ потом, къда ест била сѣда, въ дѣни господства ми, а штцѣ егъмена Іуаким шт свѣта монастыр Бѣрьш, шн ест имѣл прѣхъ предъ господства ми радї вчинѣ и вечини шт Добръша, сѣс Радѣл Бѣзекѣл вившѣ вел бан Краловски

¹ Textul a fost întregit de noi.

и пришъл ест тере съпреша се за лицъ ѿ диван. <И> сице преша Радѣа Бѣзекѣа како ест ема сътвориа вѣштом си Радѣа кѣчкер Бѣзекѣа примененіе със ѿтцѣ егѣменѣа Сава ѿт свѣтѣа монѣстир, Бѣерѣш, тере ест дал дрѣг дѣдинѣ; и ни една книгѣ за промененіе ѿ диван нест извадна. Вѣ тем, господство ми съм гледѣх и сѣдѣх по прав и по закон, със вѣсеми чѣститими правителѣе господства ми и видѣхом господство ми и прочитах и книг поконнаго Бѣад воєвод, синѣ Радѣа воєвод, вѣ лѣт хзма, над шчинѣ ѿт Добрѣша и книг Мирчѣ воєвод, синѣ Бѣад воєвод, лѣт хзнд и книг старѣа Ілѣзандрѣ воєвод, синѣ Мирчѣ воєвод, лѣт хзпе и книг Миѣанѣ воєвод, вѣс по шчина ѿт Добрѣша на дела Данчѣа пѣстѣанник и добри сѣт и истинствоваа господство ми и със вѣз диваном, како нест имаа Радѣа Бѣзекѣа ни една трѣбѣ със дела свѣтѣи монѣстир. Таже вѣстал Радѣа Бѣзекѣа ѿт закон и ѿт сѣжденіе ѿт пред господства ми. И сътвориа сѣт Радѣа Бѣзекѣа и запис ѿт рѣк ема по прѣх на рѣк калѣгером ѿт Бѣерѣш, како по велѣю метеѣх и работ да не имаа със шчина монѣстирѣк.

Сѣго радѣ, дадох сам господство ми сѣтѣи и божѣственѣи монѣстир Бѣерѣш више пис, іакоже да ма ест шчинѣ и кечина ѿт Добрѣша, дела Данчѣа пѣстѣанник, дѣдинѣ и вѣ шѣаб и не ѿт коже непоколебимо, поризмо господства ми.

Бже ѿбо и свѣдѣтелѣе поставлем господство ми: жѣпан Хриѣк вел бан Кралѣском и жѣпан Ізашко вел дворник и жѣпан Тѣдосе вел лѣтѣѣт и жѣпан Грѣгорѣе вел вѣстѣар и жѣпан Миѣан вел спатар и жѣпан Басилакѣ вел столник и Бѣзника вел комис и Бѣчина вел чашник и жѣпан Костандин вел пѣстѣанник. И исправник, Тѣдосе вел лѣтѣѣт.

И начертаѣ аз, Пѣрѣа граматник, вѣ на стол град ѿ Бѣкѣрѣши, мѣсеца генарѣе кѣ дѣни и ѿт Іадам до нинѣ, вѣ сѣго писаніе, теченіе летом, лет хрме, а ѿт рождѣства Христова, хзхад.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Vierăș, unde este hramul vovidenia născătoarei de Dumnezeu, și părintelui egumen popa Achim și tuturor călugărilor ciți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-zise ocină și vecini <in> satul Dobrușa, în județul Vilcea, însă partea lui Danciul postelnic din Popești, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecini și din dealul cu vii și cu vinăriciul boieresc și din vatra satului, de pretutindeni, oricit se va alege, de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Pentru că această mai sus-zisă ocină a fost de moștenire a lui Danciul postelnic din Popești, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrîni. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului, bătrînului Io Alexandru voievod, fiul lui Mircea voievod, anul 7085, Danciul postelnic din Popești el singur a venit înainte domniei lui de a dat și a dăruit această ocină mai sus-zisă sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Vierăș pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui să le fie veșnică pomenire. Încă și blestem a pus Danciul postelnic dinaintea lui Alexandru voievod și dinaintea tuturor boierilor dregători ai domniei lui: cine va strica această întocmire a lui, să fie blestemat de 318 sfînti părinți cei din Nicheia. Și de atunci încoace a tot stăpînit sfînta mănăstire Vierăș această ocină și vecini mai sus-ziși din Dobrușa, partea lui Danciul postelnic, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Ioachim, de la sfînta mănăstire Vierăș, el a avut pîră înaintea domniei mele pentru ocina și vecinii din Dobrușa cu Radul Buzescul fost mare ban al Craiovei și au venit de s-au pîrit de față în divan. <Și> așa pîra Radul Buzescul, că a făcut schimb tatăl său Radul clucer Buzescul cu părintele egumen Sava de la sfînta mănăstire Vierăș, de a dat altă dedină; și nici o carte de schimb n-a scos în divan. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului Vlad voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7041, pe ocina de la Dobrușa și cartea lui Mircea voievod, fiul lui Vlad voievod, anul 7054 și cartea bătrînului Alexandru voievod, fiul lui Mircea voievod, anul 7058 și cartea lui Mihail voievod tot pe ocina de la Dobrușa pe partea lui Danciul postelnic și bine am adevărit domnia mea și cu tot divanul că n-a avut Radul Buzescul nici o treabă cu partea sfintei mănăstiri. Astfel a rămas Radul Buzescul de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și a făcut Radul Buzescul și zapis de la mîna lui după pîră, la mîna călugărilor de la Vierăș, ca mai mult amestec și treabă să nu aibă cu ocina mănăstirii.

De aceea, am dat domnia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Vierăș, mai sus-crise, ca să fie ocina și vecinii de la Dobrușa, partea lui Danciul postelnic, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudose mare logofăt și jupan Grigorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare ceașnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Tudose mare logofăt.

Și am însemnat eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna ianuarie 22 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 710, f. 809.

Copie: cu o trad. ibidem, f. 809 v. — 810; altă copie ibidem, ms. 479, f. 177 v. — 178 v., cu o trad. f. 178 v. — 179; altă trad. și în ms. 349, f. 396—398 v.

197

1634 (7142) ianuarie 29.

Matei Basarab voievod poruncește să fie aduși la divan mai mulți săteni și boieri din Polovragi, ca să se judece cu boierii din Pîrtieni, pentru satul Polovragi.

† Милостію божію, Їw Матію Бѣсарѣб воєвода и господинѣ. Дават господство ми сѣе повелѣніе господство ми боєринѣ господство ми на имѣ...¹

¹ Loc alb.

ca să fie volnic cu această carte a domnii mele de să aducă pre Ilea și pre Dan a lu Staico și pre Dragotă și pre Stanciul i Negulese și cu boiarii lor, na ime Bunea și Ion de Polovragi aici, innaintea domnii mele, să stea de față cu slugile domnii mele Stanciul postelnic i Danciul logofăt i Martin ot Piri-iani, pentru o piră ce au avut pentru satul Polovragii, că i-au sorocit și de față n-au venit. Apoi au mersu și 1 aprod al domnii mele să-i aducă de față și iar n-au vrut să vie de față.

Deci au venit slugile domnii mele ce scriu mai sus aici inaintea domnii mele și a doa oară de s-au plinsu cum nu vor să vie la divan să stea de față. Dereptu acéia, domnia mea am judecat și am dat ca să fie volnic boiarinul domnii mele ci scrie mai sus, de să aducă pre acești oameni, pre toți din Polovragi, cum mai curindu aici la domnia mea, cu cărți cu tot, să stea de față și să le ia și treapăd.

Dereptu acéia și voi, vătașilor de plăiași și voao satelor de pren prejură, în vrême ci veți vedea ceastă carte a domnii mele și boiarinul domnii mele ce iaste mai sus-scris, iar voi încă să căutați să săriți să-i prindeți, să-i dați la mîna boiarinului domnii mele, să nu-i pitulați, că apoi de mare pradă veți fi și mare certare veți avea de cătră domnia mea [I], pentru că așa iaste învățătura domnii mele. **Инако да нест, по реч господство мн.**

И исправник, сам реч господства мн.

Ис генаріе къ дъни, къ лѣт жрѣмк.

† Іу Матію кѣкѣда, мностію божію господинь.

Іу Матію воекод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, I/3.

Orig., hirtie (30,5 × 21), pecete mică, aplicată.

EDIȚII. Ștefulescu, *Polovragii*, p. 33–34.

198

1634 (7142) ianuarie 30.

Ștefu postelnic din Tămășești și jupineasa lui, Neacșa, vind lui Ion Vrabie moșia lor din Cirsteianești.

† Adecă eu Șteful postelnic den Tămășăști și cu jupinesa miea Necșa, scris-am al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna lu Ion Vrabia, cum i-am vindut eu mușia în sat în Cirsteianești, însă parte mea toată cit să va alêge de preste tot hotar și den ci<m> și den pădure și de apă și den șăzutulu satului, însă șăzutulu casei și delnița Tatului și cumpărătoare cê va mai fi avindu Tatulu. Și o am vindut de a noastră bunăvoia, ca să fie lu Ion și frățini-său, lu Pătru, moșie ohabnică.

Și la această tocmeală fost-au mulți boiari, însă anume. Și o am vindut drept ughi 27.

Și mărturie, Manole comis și Iané păharnic și Stanciul den Mihoveni și Oprea den Budesteni și Prêdea postelnic den Lerestî, sinu Tudoran și Drăgoiu, Evan, sinu Vucomir.

Și am scris eu, Necula logofăt den Dărmănești. Pis méseța ghenari 30 dni, vă leat 7142 <1634>.

Μανόλις κόμισος¹ <m.p>.
† Șteful postelnic.
Stanciul.

Opre <m.p.>
† Ivan <m.p.>
† Radu Gelalău.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CVIII/2.
Orig., hîrtie (31 × 22), trei peceti aplicate.
Copie ibidem ms. 137, f. 72 v., f.d.

199

1634 (7142) februarie 12, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Radu Vodă niște țigani, foști ai lui Iane banul, dăruieți de fiul său Apostol, care s-e turcise luînd numele de Curt Salam ceaus.

† Милостією божию, Їв Матею воєвода и господинъ въсон земан Ѹдг-гррочлаѹинское, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, поконнаго Їв Бъсъраба воєвода. Дакат господство ми сїи пожелѣніе господствъ ми свѣтѣи, божественъ монастыр глаголемн Свѣта Троицъ вт нз дол варош Бѣкѣрици и втцѹ игъмена Козма и въсѣм инокомъ елице живѣщихъ шентели тои, что ест поклонна мѣстох на Свѣта Гора, на велика Лавръ зовѣмомѣ Нѣра, якоже да ест свѣтѣи монастыр Свѣтаа Троицъ половины вт ациганїе Йнек внѣ вел бан, али да съ знает циганїи по нме: Дѹмитръ циганѣл, синъ Станчуловнїа и със ациганкам си, по нме Станка и Нѣгре и Стонка и Бадѣ и Бладѣл и Радѹл и Гъдѣ, брат Дѹмитръ и със ациганкам си и Радѹл и Мѹшат и Симчолѣ Керана със дъщери си Дѹмитра и Янка и Стан циганѣл и със ациганкам си Станка и Дѹмитръ и със ациганкам си Ѣприша и Бъсїи циганѣл и със ациганкам си Стана и дрѣгї и ацигани, колнице се хокет наншерѣсти вт цигънїа Йне банѣл того стар, въс половины да ест свѣтѣи монастыр Свѣта Троицъ, а дрѣга половины за ациганїе да ест на Свѣти Георгїе вт Бѣкѣрици.

Понеже сїи више реченна ацигани вли сѣт за дѣдїны Йнек банѣл, втцѹ Апостолов вт крещенїе, а по нме тѣрскѣ, і ѣрт Салам чѣвш. И потом, къда ест вил въ дѣны Дѣви воєводи, а Апоства, синъ Йнек банѣл, вн ест пошел прѣд господствѣ емѣ, тѣре нх въспросна якоже да нх гледает цигънїа бащом си Йнек банѣл и шерѣтал нх распали и бежали по ѣ цигънїа волѣрскии. И излезїл ест Апостол Кѹртѣ Салам чѣвш на диван, якоже да нх възѣти ациганїи. Въ том, Дѣви воєводе, господствѣ емѣ смотрила ест със въс диваном и достисала ест закона и сужденїе, како да не имат Апостол Кѹрт Салам чѣвш ниже една трѣбѣ със ациганїа бащом си Йнек банѣл, почто радї ест излезна вт закона вѣн. Таже въ том, Апоства вн нѣст могѣл вставити како да ест родитѣли емѹ без помѣнѣ, анѣ ест дал вт ациганїа бащом си Йнек банѣл,

¹ Manole comis.

радї дѣшѣ емѣ, половинѣ на Свѣтла Тронцѣ, а дрѣга половинѣ за ацигънїе на Свѣти Гевургїе, такоже да ест Инек банѣла помѣнѣ, а свѣтѣм монастыр дѣдїнѣ И ациганїи написаниа вѣс по нме и ѣ книги и ѣ записе, такоже да съ знает монастыроке кто которїи цигани Хокет дрѣжати.

Понеже ере не подобает сѣ да дрѣжит Курт Балам чѣвш цигънїа баѣом си Инек банѣла или да продавати въ ина странно, почто радї същїи Апостол Курт Балам чѣвш тѣрчин чловѣкъ, излезла шт закона христїанскаа въ дрѣга закон и да дрѣжит дѣдїне зде въ землѣ, анѣ ест дал Апостол Курт Балам чѣвш штѣчнства баѣом си Инек баноула шт прѣд Левн коевкоде шт диван, да ест за помѣнѣ, а дрѣги нїхто шт сѣродник его нїхто трѣвѣ да не имат.

И видѣхом господство ми и запис шт рѣк Апостолов Куртѣ Балам чѣвш и книгѣ Левн коевкоде, въ лѣт хрѣам, над сїи вѣше речении ацигани, със мнози болѣри свѣдѣтелїе написани ѣ запис, како ест дал и поклонна сїи ациганїи свѣтѣн монастыр храм Свѣтла Тронцѣ, радї помѣнѣ.

И потом, къда ест вна съда, въ дѣни господства ми, а Апостол, синѣ Инек баноула, шт ест помисла въ сѣрѣца его пакїже шт закона христїанска и кръстїти сѣ и пришел ест прѣд господства ми ѣ диван, тере пак вставил ациганїи шт свѣта монастыр радї дѣшѣ баѣом си Инек банѣла, шт за нїхно доброволю, със ѣзаниѣ вѣсѣм болѣром велїци и мали.

Сега радї, дадох съм господство ми свѣтѣн, божїестѣн монастыр Свѣтла Тронцѣ, такоже да анѣ ест сїи ацигани дѣдїнѣ и въ шѣб и въ ѣкрѣпанїе и не шт когжде непоколебимо, порїзмо господства ми.

Щеже закланїе поставлѣем господство ми: по шїесткїе господства ми, кого извѣрет господѣ Богѣ быти господарѣ Землѣ Калашкоє или шт сѣрѣчнаго плода господства ми или шт сѣродник наших или, по грѣсѣм наших, или шт иноплеменик, да аще почитит и поновит и штѣрѣдит сїи книгоу господства ми за помилуваїе, того господѣ Богѣ да га почитит и да съхранит въ господствѣ его и а въ бѣдїцих вѣцѣм дѣше его. И аще анїже не почитит и не поновит и не штѣрѣдит сїи книгѣ господства ми, анѣ поперет и разорет и нѣхавит, того да ест трѣклет и анатїма, афѣрїсан шт тїи свѣты штцы иже сѣт въ Нїхїен и да имат частїи със Ювда и със Ирѣм на єдин мѣсто.

Сеже оубо и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жѣпан Хрїза вел бан Краловскїи и жѣпан Ивашко вел дворник и жѣпан Тѣдосїе вел логофѣт и жѣпан Гангорїе вел вїстѣр и жѣпан Мїхаї вел спатар и Басилаке вел столник и Бѣзинка вел колїс и Бѣчина вел чашник и Костандїн вел постѣлник. И исправник, Тѣдосїе вел логофѣт.

И начерта аз, Прѣвѣла граматик, въ настоа град Букрецин, мѣсеца фекрѣрїе вѣ дѣни и шт Идама даже до нїнѣ въ сега писанїе теченїе лѣгом, лѣт хрѣам.

† Іw Матїю ввекѣда, милостїю кожїю господнїк
Іw Матїю коевко <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Sfinta Troiță de din jos de orașul București și părintelui egumen Cozma și tuturor călugărilor cîți trăesc în lăcașul acela,

care este inchinat metoh la sfântul Munte, la marea lavră numită Ivir, ca să fie sfintei mănăstiri Sfînta Troiță jumătate din țigănia lui Iane fost mare ban. Însă să se știe țiganii anume: Dumitru țiganul, fiul Stănciuloaiei și cu țiganca sa, anume Stanca și Negre și Stoica și Badea și Vladul și Radul și Gidea, fratele lui Dumitru și cu țiganca sa și Radul și Mușat și Simcioaie Cherana cu fiucele ei, Dumitra și Anca și Stan țiganul și cu țiganca sa Stanca și Dumitru și cu țiganca sa Oprișa și Văsii țiganul și cu țiganca sa Stana și alți țigani, ciți se vor mai afla din țigănia lui Iane banul cel bătrîn, tot jumătate să fie sfintei mănăstiri Sfînta Troiță, iar cealaltă jumătate de țigănie să fie la Sfîntul Gheorghe din București.

Pentru că acești mai sus-ziși țigani au fost de moștenire ai lui Iane banul, tatăl lui Apostol din botez, iar pe nume turcesc Curt Salam ceauș.

Iar după aceasta, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, Apostol, fiul lui Iane banul, el a mers înaintea domniei lui de a cerut ca să-i caute țigănia tatălui sau Iane banul și i-a aflat risipiți și fugiți la țigăniile boierești. Și a eșit Apostol Curt Salam ceauș la divan ca să-și ia țiganii. Întru aceea, Leon voievod, domnia lui a cercetat cu tot divanul și a ajuns legea și judecata ca să nu aibă Apostol Curt Salam ceauș nici o treabă cu țigănia tatălui său, Iane banul, pentru că a eșit din lege afară. Astfel întru aceea, Apostol n-a putut să lase să fie părintele său fără pomană, ci a dat din țigănia tatălui său Iane banul, pentru sufletul lui jumătate la Sfînta Troiță, iar cealaltă jumătate din țigănia la Sfîntul Gheorghe, ca să fie lui Iane banul pomană, iar sfintelor mănăstiri dedină. Și țiganii scriși toți pe nume și în cărți și în zapise, ca să se știe mănăstirile care pe care țigani îi vor stăpîni.

Căci nu se cuvîne să stăpînească Curt Salam ceauș țigănia tatălui său Iane banul sau să o vîndă în altă parte, pentru că fiind Apostol Curt Salam ceauș om turcit, ieșit din legea creștinească în altă lege și <nici> să stăpînească dedine aici în țară, ci a dat Apostol Curt Salam ceauș, moștenirea tatălui său Iane banul dinaintea lui Leon voievod din divan, să fie de pomană, iar nimeni altul din rudenia lui să nu aibă nici o treabă.

Și am văzut domnia mea și zăpis de la mîna lui Apostol Curtu Salam ceauș și cartea lui Leon voievod din anul 7140 pe acești mai sus-ziși țigani cu mulți boieri martori scriși în zăpis, că a dat și închinat pe acești țigani sfintei mănăstiri hramul Sfintei Troițe pentru pomană.

Iar după aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele Apostol, fiul lui Iane banul s-a gîndit în inima lui și s-a botezat iar în legea creștinească și a venit în fața domniei mele în divan, de a lăsat iar țiganii la sfînta mănăstire pentru sufletul tatălui său Iane banul, el de a lui bunăvoie, cu știrea tuturor boierilor mari și mici.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri Sfînta Troiță să-și fie acești țigani dedină și de ohabă și de întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi

și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va pierde, acela să fie de trei ori blestemat și anatema afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar și Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare ceașnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Tudosie mare logofăt.

Și am scris eu, Pirvul gramatic, în cetatea de scaun București, luna februarie 12 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/12.

Orig., hirtie (44 × 29,5), pecete timbrată.

200

1634 (7142) februarie 15.

Pătrașco din Bucșani și jupîneasa lui, Maria, vînd lui Tudoran fost mare sluger un țigan, care era fugit în Țara Turcească.

† Scris-am eu Pătrașco ot Bucșani și jupînesa-m Marie acesta al meu zapis, la mina părintelui nostru jupan Tudoran biv sluger vel, acesta răvaș să fie la mina dumnelui pîntru un țigan ce avem fugit în Țara Turcească, anume Radul. Dece l-am vîndutū dumnelui de a noastră bunăvoie; pînă la secerat, de va veni de în Țara Turcească, că este fugit, er de nu va <ve>ni, să-i aibu a daré țigan pîntru țigan, er dă nu, să abu a dare banii îndărăt, ughi 22.

Și mărturii fără nici un cuvîntu, anume: pis popa Arfenie și căpitanul Dumitru ot Tîrgoviște și Petrica călăraș și Stănislav călăraș.

Иисъ мѣсеца февральскаго бѣ днѣхъ, въ лѣтѣ, хрѣстомъ.

Eu Pătrașco am vîndut <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/9.

Orig., hirtie (23,5 × 16,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 137, f. 384 v — 385.

201

1634 (7142) februarie 15, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier ocini cu rumâni în Măneștii de Sus, jud. Dimbovița, și în Cătun.

† Милостією божією, Ію Матею воєвода и господинь вѣсон земле Збгггг-рочлаѣинской, вискъ великаго и прѣдобраго и стараго, покойнаго Ію Бѣсарѣя воєвода. Даватъ господствѣ ми сѣе повелѣніе господства ми жѣпанъ Радѣу вторій вистіяр

вт Дол Мънеши и жупаниця его...¹ и със синови си, елижеже Богъ даст, ѿкоже да мѣ ест учинѣ и вечини ѣ село ѣ Гор Мънеши, въ сѣдство Дѣм-
бовница, али дел Дръгоюе, синъ Пѣтров вт чѣлкон, дел его въсаѣ вт пѣла и
вт шоум и вт вод и със вечини, на нме ѿпрѣ със синови си и Стопка със
синови си и синъ Екѣвншов и със прочѣи вечини, елице се ѡкет нант над дел
его и със брод за водиници и вт сѣдалище селов, вт посѣдѣ, варѣ елика се
ѡтит нѣврат вт по вѣсом ѡтаром, понеже ест покѣпила болѣром господства
мѣ Радѣл вторѣи вистѣар сѣм вше реченна учинѣ със вечини вт над Дръ-
гою, синъ Пѣтров вт Фѣлкон, за зги, ѣ, аспри готови, въ дѣни Левни во-
воде, когда вьст теченѣ лѣтѣм хѣрм. И продадох Дръгою ви за него добро-
волю и със ѡзнанѣю вѣсѣм болѣром и а мегѣшом вт шкрѣстѣ мѣстом и
сгс ѡзнанѣю вѣсѣм братѣам его за учинѣ; и вѣспрашаѣт по вѣсѣх братѣи его
ѿкоже покѣпит сѣм учинѣ. И ешиже сведѣтелствовал се сѣт Дръгою и на диван
прѣд Левни воводе. Таже ниѡто не вѣсѡтѣл да покѣпит, без тѣчѣю Радѣлов
вистѣар. И видѣхом господство мѣ и запис вт рѣк Дръгоюе за продани на
рѣк Радѣлов вистѣар, със мнози болѣри сведѣтелѣи написани ѣ запис, на нме:
Ѧанча логофѣт и Нѣничюл дворник и Ивргакѣ дворник и Парѣпа постѣлник и
Гергѣ постѣлник вт Негоши и Стако дворник и Дѣшка негѣцѣторюл и Инѣш
и Пѣтрѣ логофѣт, ваѣ Дръгоюе.

И пак да ест болѣром господства мѣ Радѣл вторѣи вистѣар учинѣ ѣ
Кѣтоун, али дел Митрѣв, вѣк жупаницѣ Драгини, вѣсаѣ, вт през вѣс село по-
ловинѣ за село, вт пол и вт шѣум и вт вод и със брод за водиници, вт сѣ-
далище селовѣ, варѣ елика се ѡтит нѣврат вт по вѣсом ѡтаром, понеже ест
покѣпила болѣром господства мѣ Радѣлов вторѣи вистѣар сѣм вше реченна
учинѣ вт над Митрѣ вт Кѣтоун, вѣк жупаницѣ Драгини, за зги...¹ аспри го-
тови. <И> продавали сѣт ви за него доброволю, със ѡзнанѣю вѣсѣм мегѣшом
вт гор нѣ дол. вт шкрѣстѣ мѣстом. И видѣхом господство мѣ и запис вт
рѣк Митрѣв за продани, със мнози добри людѣи и сведѣтелѣи написани ѣ запис,
на нме: вт Холѣши, поп Стан и Екрѣлет грекѣл и Матѣи Рѣмничанѣл и Стол
и Добротѣ и вт Финта, ѿпрѣ Епицѣс и вт Мънеши, поп Параскиѣл и вт Пе-
риш, Марко и вт Трѣгшор, Иван кожокарюл.

Его радѣ, дадох сѣм господство мѣ болѣром господства мѣ Радѣл
вторѣи вистѣар и жупаницѣ его...¹ ѿкоже да мѣ ест учинѣ и вечини вт Гор
Мънеши и ѣ село вт Кѣтѣн дѣдѣнѣ и въ шѣк синовом и вѣском и прѣвѣн-
четом и не вт кожеждо непоколебнѣю, порнѣмо господства мѣ.

Еже оубо и сведѣтелѣи поставѣем господство мѣ: жупан Хриза вел бан
Краловскѣи и жупан Ъвашко вел дворник и жупан Тѣдосѣи вел логофѣт и жупан
Глигорѣи вел вистѣар и жупан Минѣан вел спатар и жупан Васлаѣкѣ вел столник
и жупан Ъвзинѣкѣ вел колин: и жупан Ъвчинна вел пѣхарник и жоупан Костандин
вел постѣлник. И исправник Тѣдосѣи вел логофѣт.

И начерта аз, Пѣрѣвѣл граматник, въ настоа граду ѣ Бѣкоурѣши, мѣсеца
ѣвѣбарѣи ѣ дѣны и вт Ъдама дажѣ дв нинѣ теченѣ лѣт, въ лѣт хѣрме,
а вт рождѣства Христова, лѣт хѣрлг.

† Ъв Матѣю евѣкѣда, мноостѣю божѣю господнѣю.

Ъв Матѣю воєвода <т.р.>

¹ Loc alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului și bătrînului, răposatului Io Bărsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Radul al doilea vistier din Măneștii de Jos și jupaniței lui...¹ și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină și vecini în sat la Măneștii de Sus, în județul Dîmbovița, însă partea lui Drăgoiu, fiul lui Pătru din Fălcoi, partea lui toată din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii, anume Oprea cu fiii săi și Stoica cu fiii săi și fiul lui, Scăunaș și cu ceilalți vecini, ciți se vor găsi pe partea lui și cu vad de moară și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Radul al doilea vistier această ocină mai sus-zisă, cu vecini, de la Drăgoi, fiul lui Pătru din Fălcoi, pentru ughi 100 aspri gata, în zilele lui Leon voievod, cînd a fost cursul anilor 7140. Și a vîndut Drăgoi, el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului și cu știrea tuturor fraților lui de ocină; și a întrebat pe toți frații lui ca să cumpere această ocină. Și încă au mărturisit Drăgoi și la divan înaintea lui Leon voievod. Astfel nimeni nu a voit să cumpere, în afară numai de Radul vistier. Și am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mîna lui Drăgoi la mîna lui Radul vistier, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, anume: Oancea logofăt și Nenciul vornic și Iordache vornic și Parepa postelnic și Gherghe postelnic din Negoști și Staico vornic și Dușca neguțătorul și Ianăși și Pătru logofăt, tatăl lui Drăgoiu.

Și iar să fie boierului domniei mele Radul al doilea vistier ocină la Cătun, însă partea lui Mitrea, nepotul jupaniței Dragna, toată, de peste tot satul jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu vad de moară, din vatra satului, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Radul al doilea vistier această ocină mai sus-zisă de la Mitrea din Cătun, nepotul jupaniței Dragna, pentru ughi...¹ aspri gata. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos, din jurul locului.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de vînzare de la mîna lui Mitrea cu mulți oameni buni și martori scriși în zăpis, anume: din Holești, popa Stan și Scărlet Grecul și Matei Rimniceanul și Stoie și Dobrotă și din Finta, Oprea Spițău și din Mănești, popa Paraschiva și din Periș, Marco și din Tîrșor, Ivan cojocarul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Radul al doilea vistier și jupaniței lui...¹ ca să-i fie ocina și vecinii din Măneștii de Sus și din sat de la Cătun, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Tudosie mare logofăt.

---

¹ Loc alb.

Și am scris eu, Pirvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna februarie 15 zile, și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, anul 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. CXI/23.

Orig., hirtie (41 × 27,5), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1913.

Data erei noastre este greșită.

202

1634 (7142) februarie 19.

Matei Basarab voievod imputernicește m-rea Radu Vodă și pe egumenul Cozma să spargă zăgazul lui Ionașco comis ca să poată trece apa la morile de la Glina.

† Милостію божією, Іо Матею воєвода и господинъ, внѣк прѣдобраго и поконниаго Іо Бъсърба воєвода свѣткѣ и божественкѣ монастир идеже ест храмъ Свѣта Троицъ у варош господства ми у Букѣрещи из дол¹ ca să fie volnic părintele egumenul Cozma și cu călugării de la sfînta mănăstire de să spargă zăgasul lu Ionașco comis, cel nou ce au făcut el în gura iazului celui vechiu al sventei mănăstiri, de la Glina. Păntu că au venit părintele egumenul Cozma de au jăluit înaintea domnii méle cum i-au astupat Ionașco comis iazul sventei mănăstiri, de nu i-au fost mergînd apă la morile lor și la alți boiari și mai denainte vréme cînd au fost în zilele răposatului lu Șerban voevoda, iar Cernica vornicul el au purtat 6 boiari pre răvașe domnești. Deci acești boiari, deca au fost mersū acolo, ei așa au fost judecat și au ales, cum să facă Cernica vornicul zăgasul jumătate, să cumpănească apa, cum jumătate de apă să meargă la morile Cernicăi vornic iar jumătate de apă să meargă la morile sventei mănăstiri și la alte mori. Deci, de atunce pînă acum tot au avut călugării pace de cătră Ionașco comis.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar Ionașco comis, el au mersū de au făcut zăgasul deplin. Deci părintele egumenul și cu alți megiiși, ei au rădicat piră naintea domnii méle. Într-acéia, domnia mea datu-le-am pre boiarenul domnii méle Cîrstiiian clucer de să meargă acolo la acel iaz să vază și să adevéze cum iaste lucrul. Deci după ce au mersū acolo, el înncă au adevérit și au ales cum au ales și ceialalți boiari dentii, cum să facă zăgasul jumătate, să cumpănească apa, să meargă jumătate pre iazul cel vechiu al sventei mănăstiri, jumătate să meargă la morile lu Ionașco comis și un zăgas nou ce au făcut Ionașco comis să fie egumenul volnic a-l spargeré și de nimea

---

¹ . . . mănăstiri unde este hramul Sfînta Troiță în orașul domniei mele în București, din jos . . .

oprèala să n-aibă, că au rămas Ionașco comis de lege și de judecată denaintea domnii mele. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис, феврварѣ ѿ дани, лѣт хЗРМЕ.

† Іw Матюю вквквда, милостію божію господинь.

Іw Матюю вквкда <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/26.

Orig., hirtie (31,5 × 20), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 317 v — 318.

203

1634 (7142) februarie 23.

Drăghici logofăt vinde lui Neagu, Gherghe și Antonie ocina lui din Popești.

† Să se știe acesta zapis al meu, cum am vîndut eu Drăghici logofătul al mea partè de ocină de în sat de în Popești, însă partea mea toată, oricîtă să va alege de în cîmpu și de în pădure și de vadure de moară și în poeni și moșie și cumpărătoare ce am avut eu prestè tot hotarul. Și o am vîndut jupî-nului Negului și jupî-nului Gherghi i jupî-nului Antonii, să lè fie de moșie, drept ughi 5000 gata.

Și o am vîndut de a mea bunăvoe și cu știrea megiașilor de înprejurul locului, anume: popa Fătul i jupan Sima ot Tîrșor i jupan Nastea ot Negoești i Dumitru logofătul i Vladul diiaconul i Pătrașco i Albul.

Пис мѣсеца феврварѣ кѣ дани, въ лѣт хЗРМЕ.

Și am scris eu cu Drăghici logofătul cu mîna mea.

Eu popa Fătul <m.p.>

Bibl., Acad. CCCX/24.

Orig., hirtie (31,5 × 22), două peceti aplicate.

204

1634 (7142) februarie 23, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Dobre căpitan din Bunești ocină la Pepenești, jud. Rîmnicu Sărat.

† Милостію божію, Іw Матин вквкда и господинъ вѣсон земли Зггг-рорвлахѣискіи, вквк великаго и прѣдобраго, поконникомъ Іw Басараб вквквда. Дават господство ми сію поклѣнїи господства ми слѣг господства ми Добре кѣ-питан вт Бѣнѣши и съ синови си, елицеже Богъ даровахъ, яко да ест вчинш

оу Пепенеши, въ сѣдство Глам Рим<ник>, ази ѡт дѣл Причкѣн логофѣт ѡже ѿ
и ѡт над Гѣрманн, синѣ Гѣрман, една ѡжа ѡт пол и ѡт шѣм и ѡт вод и ѡт
по въс хотаром, каре елика сѣ хтѣт избрат, понеже ест покопна сазг господства
ми Добре кѣпитан сѣа више речени учинѣ ѡт над жѣпаница Прѣва и ѡт над
синѣ ен Миѣалча и ѡт над Гѣрман, синѣ Гѣрман ѡт Пепенеши, за хѣѡ аспри
готови и сѣс запис за проданіе и сѣс свѣдетелѣи по име: Чернат логофѣт и
Янгѣл логофѣт и ѡт Ялѣщи, Грѣе и Стѣнгѣ и Чокинѣ постелник и попа Гонцѣ.

И пак покопна сазг господства ми Девре¹ кѣпитан една ѡжа за мѣсто
сѣс пѣрацинѣ за виноград ѡ гора, тере ест сѣтворна Добре кѣпитан сѣс мѣка
его виноградѣ, покупна ѡт над Станчюл Бобѣе ѡт Кѡртѣни, за хѣѡ аспри го-
тови и сѣс аадѣмаш, вино вѣдѣре ѡ, и сѣс запис за проданіе. И аадѣмѣшарѣи,
по име: ѡт Грѣеови, Пѣюл и Радѣл и Шербан и Радѣл Рае и Бладѣл и ѡт
Коротѣни, Гарѣл и Грозавѣ и Гангорѣе и Грѣеѣл и Гиминѣи и мнози добри
люди, иже не сѣт писани заде въ сѣа книг господства ми. И продадох ѡни за
сзони доброволю, без не една силост и сѣс ѡзаниѣа въсѣм мигнашом ѡт гор
из дол и ѡт ѡкрѣст мѣстом и ѡт прѣд господства ми. И видѣх господство
ми и запис за проданіе на рѣка сазг господства ми Добре кѣпитан.

Сего радѣ, дах и господство ми сазг господства ми Добре кѣпитан, ѡко
да ест сѣа више писаниа учинѣ и виноградѣ за дѣдѣнѣ и въ ѡхае его и синови
си и внуком и прѣвнѣчетом въ вѣки и не ѡт кождо непотѣковеніе, по за-
повѣд господства ми.

Сеже оубо и свѣдетелѣе поставих господство ми: жѣпан Хриза вел бан
Кравецтскѣи и жѣпан Ёкашко вел дворник и жѣпан Тѣвдосѣе вел логофѣт и жѣ-
пан Гангорѣе вел вистѣар и жѣпан Миѣаю вел спатар и жѣпан Баслаакѣ вел
столик и жѣпан Неделко вел клочар и жѣпан Бѣчина вел пѣхарник и жѣпан Бѣ-
зинка вел комис и жѣпан Кост нтан вел постелник. И исправник, жѣпан Тѣв-
досѣе вел логофѣт.

И исписах аз, Тудорѣ спѣден, брат мали Думѣтрѣс логофѣт, въ град Бѣ-
кериѣи, мѣсца февруарѣе кг дѣни и ѡт Ядама, въ лѣт хѣрме.

† Іѡ Матѣн вѣвѣда, милостѣю божію, господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Un-
grovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Dobre
căpitan din Bunești, și cu fiii săi, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină
la Pepenești în județul Râmnicul Sărat, însă din partea lui Pricică logofăt
6 funii și de la Ghierman, fiul lui Ghierman, o funie, din cîmp și din pădure
și din apă și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat
sluga domniei mele Dobre căpitan, această ocină mai sus-zisă de la jupanița
Pirva și de la fiul ei, Mihalcea și de la Ghierman, fiul lui Ghierman din Pe-
penești, pentru 2800 aspri gata și cu zapis de vînzare și cu martori, anume:
Cernat logofăt și Anghel logofăt și din Albești, Gîrb și Stîngă și Ciochină
postelnic și popa Goiță.

¹ Аша ѡт text.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Debre¹ căpitan o funie de loc cu paragină de vie, pădure, de a făcut Dobre căpitan vie cu osteneala lui, cumpărată de la Stanciul Bobeae din Curuteni, pentru 1400 aspri gata și cu aldămaș, 4 vedre de vin și cu zapis de vinzare. Și aldămașarii, anume: din Girbovi, Puiul și Radul și Șerban și Radul Robul și Vladul și din Coroteni, Sarul și Grozavu și Gligorie și Sirbul și Simion și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în această carte a domniei mele. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapis de vinzare la mîna slugii domniei mele, Dobre căpitan.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Dobre căpitan, ca să-i fie această ocină mai sus-scrisă și vie, de moștenire și de ohabă lui și fiilor săi și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilachi mare stolnic și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vucina mare paharnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu, Tudoru spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, în cetatea București, luna februarie 23 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DCXXIII/37.

Orig., hirtie (38 × 28), pecete timbrată.

205

1634 (7142) februarie 24, București.

Matei Basarab voievod volnicește pe Drăghici spătar și Fota postelnic să-și stăpînească rumânii din satul Cioceni, care încercaseră să se judecească.

† Милостією божією, Їу Матію воєвода и господинъ, виск поконниом Їу Бъсърба воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣнію господства ми болѣрюм господства ми Drăghici spatar și Fotei postelnic, feciorii Papei logofetului, ca să fie volnici cu aceasta carte a domniei mele de să ție ai lor rumâni den sat de în Cioceni, cu feciorii lor și cu toate bucatele lor, care rumâni au fostu de moșie ai jupinesei Elinii logofeteasei, muma lu Drăghici spătarul și a Fotei postelnicul, dați zestre de părinții ei încă mai denainte vrême.

Iar după acéia, cîndu au fostu acum, în zilele dumnii mele, după război și după moartea Papei logofătului, iar domnia mea am dat și am miluit pre

¹ Așa în text.

niște iuzbași de călărași den tirgu de în Buzău cu acești rumâni den în Cioceni ce-au fostu ai Papei logofătul de zestre, ca să să hrănească cu dinșii. Iar apoi, ei n-au ținut să hie rumâni, ce i-au judecit. Iar acum s-au plinsu naintea domniei mele Drăghici spatar și Fota postelnic cum n-au fostu rumâni ai tătine-său Papei logofătul, ce au fostu ai mine-sa de zestre. Intr-a căia, domnia mea m-am milostivit de i-am dat să hie iar rumâni jupinései Elinii, cum au fostu ai ei de moșie mai denainte vrême, așa să hie și de acum nainte și de nimelea opreală să n-aibă.

Și să fie volnici Drăghiciu spătarul i Fota postelnicul cu aceasta carte a domnii mele să ia și cărțile rumânilor de la mina lor, care au fostu făcut de la domnia mea de scumpărătoare, ca să fie judeci, pentru că am fostu dat domnia mea acelor iuzbași, să le fie miluitură, să se hrănească numai cu dinșii, nu le-am dat domnia mea să-i judecească. Deci, să aibă a-și ținea rumânii de în Cioceni cu bună pace, să le fie lor moșie în veki.

Dereptu acéia și voi, rumânilor încă să căutați să aveți <a> asculta de boiarii domnii mele ce scrie mai sus de toate ce o vor da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți iar pre seama lor, cum ați fostu și mai denainte vrême. **Инако да нест, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис в Бѣскрици, мѣсяца февруаріе кѣ дни, въ лѣтъ хрме.

† Іъ Матію киекѣда, милостію божію господинь.

Іъ Матію коекода <m.p.>

După Grecianu, *Grecii*, p. 45.

Facsimil după original.

206

1634 (7142) februarie 25.

Matei Basarab voievod imputernicește pe Stanciu postelnic și pe frații săi din Pîrîieni să-și stringă rumânii din Polovragi, care au fugit în alte sate.

† **Милостію божію, Іъ Матен Басарак коекода и господинь. Дакат господство ми сѣи повелѣніи господства ми саззем господства ми Станциу постелник със братѣи его от Пърѣани¹ ca să hie volnici cu această carte a domnii mele și cu sluga domnii mele po ime ... de să-și stringă pre toț rumânii lor den Polovragi, carii pre unde-i vor afla fugiți și răsipiți în țara domnii mele ori în sat domnescu, veri în sat boerescu, veri în călugărescu, au la slobozii măncar la tîrgure, veri într-alt județ, tot să hie volnici să și-i stringă și să-i ia cu tot ce vor avea, să-i ducă la urmă și la a lor moșie.**

Așijderea și voi, vătașilor de plăiași de la Vilcea, anume Rincul i Udrește i Idul și la alți plăiași și voi, vătașilor de plăiași de la Gorjil, anume Pătru

¹ ... lui Stanciu postelnic cu frații lui din Pîrîieni ...

² Loc alb.

al popei și la alți vătași, în vreme ci veți vedea aceasta carte a domnii mele, iar voi toți să căutați să nu caré cumva să treacă nu mai mult 1 rumănu den Polovragi în ceia parte, că prent-r-aal cui plai vor tréci, nu alt veți plăti, ce numai cu capul. Iar cine le va opri rumâni, să ia 6 boi domnești dentr-acela sat. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис фекрарѣ кѣ дъни, в лѣт хърмѣ.

† Іѡ Матен влевѡда, милостію божію господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, XV/20.
Orig., hirtie (30 × 21), pecete mică, aplicată.

207

1634 (7142) februarie 25, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu postelnic, fraților lui și vărului său, nepoții lui Danciu Zamona, satul Polovragi, jud. Gorj, cu rumâni.

† Милостію божію, Іѡ Матен воеводъ и господинъ въсон земле Ѳг-гровлахѣнскѣи, вѣдѣк великаго и прѣблагаго, поконинномъ Іѡанъ Басараб воевода. Дават господство ми сѣе повелѣніи господства ми слъзем господства ми Станчула постелник и съ братѣи игъ, Данчула лѡгѡфет и Калотъ постелник ѡт Пърътани Ѳ братчед им Мартан ѡт Половраци, вѣдѣци Данчула Замонѣ и със синови им, елицижѣ Богъ даровахъ, іакоже да сѣт им село Половраци ѡт Ѳатец, ѡт сѣдство Гор Жил, въс село със въс хотаром и със въснхъ вѣчинѣи и със въс ходоком ѡт пол и ѡт шѣм и ѡт вод и вес пани с въс¹ гор² и ѡт посѣдѣу, варе елика се хтит избрат ѡт хотар даже до хотар, по стари хотари и по вѣлѣси.

Понеже ест того село Половраци више пис вил ест за дѣдѣи и за прѣдѣдѣи ѡт над дедом си Данчула Замонѣ ѡт наюпрѣжде вѣрѣме. И въс дрѣжал съ добро мирно.

И потом, къда ест вил пре дѣни Ілѣксандръ воевод Ілѣиш, въ на второе, рѣд, а Іѡн и Бѣнѣ, вѣдѣци Маноухъе, вни съ вѣстанни съ прѣх и извадил на диван една книг Мирчев воевод лѣжлика и съпрѣше се за лицѣ з великѣи диван прѣд Ілѣксандръ воевод съ сѣи више речени волѣри. И сици прѣше Іѡн и Бѣнѣ, вѣдѣци Маноухъе, како ест вил и зиком си Маноуха синь сѣтворил ѡт Данчула Замонѣ. И ходил съ ласканѣ и със лѣжъ, тере ест вѣзимал село ѡт рѣка шѣем волѣри, почто радѣ нѣст вил книгѣи им за дѣдѣно за лицѣ на диван.

И потом, къда ест вил минѣ, въ дѣни господства ми, а слъземъ господства ми више пис, вни видѣци дѣдѣна им притеснена и шедрѣжана ѡт къ Іѡн и ѡт къ Бѣнѣ, вѣдѣци Маноухъе, без правдѣ, вни приндѣ прѣд господства ми з великѣи дѣван тере съпрѣше се за лицѣ със Іѡн и със Бѣнѣ. И сице се жа-

¹ „с въс” s-a adăugat ulterior.

² „гор” s-a scris ulterior peste un text răzuit.

люба Станцюа постелник със братѣи его више писъ у днван, како нѣст гледаа Плехандръ коевод по правдо, анѣ ест възимал дѣдѣина им Половращѣи и ходилъ Юнн и Бунѣ със лѣжи и съ ласканіе и със книги лѣжанве. Таже въ томъ, господство ми съм гледахъ и сѣдихъ по правдо и по закон, кѣпно съ въсихми чистити ми празитиѣи господства ми и видѣхомъ господство ми хрисовѣа Радоула коевод, синѣ великаго Блада коевод, за дѣдѣинѣ над того село Половращѣи, въ лѣтѣ х^сѣцовъ и книга Бадислава коевод, синѣ Бадислава коевод, за прѣхъ и за шстал, како нѣст вна Мануха шт крѣкѣ Данцюа Замона, анѣ ест паднѣла силаост и напасти, когда вист теченіа лѣтомъ х^сѣг. Таже въ томъ и господство ми гледахъ и сѣдихъ по правдо и по законъ божію и прочитахомъ господство ми книгове въс по рѣдъ у великѣи днван и ист<нист>ковахъ господство ми със въс днваномъ како ест вна того село Половращѣи за дѣдѣинѣ сѣсемъ господства ми више писъ шт надъ дѣдомъ си Данцюа Замонѣ, а Мануха нѣст нмалъ ниже една трѣбѣ, анѣ ест ходилъ вишѣи его, Юнн и Бунѣ, със ласканіе и със книги лѣжанве. Таже ест шсталъ Юнн и Бунѣ шт законъ и шт сужденіе шт прѣдъ господства ми шт днван и извадилъ съ зла страмотъ, како по много трѣбѣ и мѣтѣхъ да не иматъ. И ащеанже извадилъ нѣкода нѣкѣи книги за прѣхъ и за шстал, да не се вѣрѣветъ, анѣ да стонтъ лѣжанве.

Сега радѣ дадохъ и господство ми сѣсемъ господства ми више писъ, тако да ест имъ село Половращѣи више писъ за дѣдѣинѣ и въ шхабъ имъ и синовомъ и внукомъ и прѣвѣнѣчетомъ въ вѣки, и не шт когѣждо непотѣкновеніи, по заповѣда господства ми.

Сеже збо и свѣдетѣлѣи поставихъ господство ми: жѣпанъ Хриза вѣла вна Кралевискѣи и жѣпанъ Івашко вѣла дворникъ и жѣпанъ Тевдосѣ вѣла логофѣтъ и жѣпанъ Глигорѣи вѣла вистѣтаръ и Михаю вѣла спатаръ и Басилаки вѣла столникъ и жѣпанъ Недело вѣла каючаръ и Бѣзника вѣла комисъ и Бѣчина вѣла пѣхарникъ и Константинъ вѣла постелникъ. И испразникъ, Тевдосѣи вѣла логофѣтъ.

И начерта азъ, Тѣдоръ спѣденъ, братъ мали Думитръ логофѣтъ, въ Бѣкѣрѣши, мѣсеца февруарѣ кѣ дѣни и шт Пѣдама даже до нинѣ теченіе лѣто>мѣ, въ лѣтѣ х^срѣи и шт рождество Христово, х^сх^лд.

† Іу Матею вѣвекѣда, милостію божію господинѣ.

Іу Матею коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Ioa(n) Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul postelnic și cu frații lui, Danciul logofăt și Calotă postelnic din Piriiani și vărului lor Martin din Polovragi, nepoții lui Danciul Zamonea și cu fiii lor, ciți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Polovragii de la Oltet, din județul Gorj, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și tot plaiul cu tot¹ muntele, de pretutindeni oricît se va alege din hotar pînă în hotar, după hotarele vechi și după semne.

Pentru că acel sat Polovragii mai sus-scris a fost de moștenire și de strămoșie de la bunicul lor Danciul Zamonea de mai înainte vreme. Și au tot stăpînit cu bună pace.

¹ „Cu tot” s-a adăugat ulterior.

² S-a scris ulterior peste un loc răzuit.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș, în al doilea rînd, iar Ion și Bunea, nepoții lui Manohă ei s-au ridicat cu pîră și au scos la divan o carte mincinoasă a lui Mircea voievod și s-au pîrit de față în marele divan înaintea lui Alexandru voievod cu acești mai sus-spui boieri. Și așa pîrau Ion și Bunea, nepoții lui Manohă, că a fost și unchiul lor Manoha fiu făcut de Danciul Zamonea. Și a umblat cu înșelăciune și cu minciună de au luat satul de la mina acestor boieri, pentru că n-au fost cărțile lor de moștenire de față la divan.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar slugile domniei mele mai sus-scrise, văzînd ei dedina lor cotropită și stăpînită fără dreptate de Ion și de Bunea, nepoții lui Manoha, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrit de față cu Ion și cu Bunea. Și așa s-a jeliut Stanciul postelnic cu frații lui mai sus-scriși în divan, că n-a cercetat Alexandru voievod după dreptate, ci a luat dedina lor Polovragii și au umblat Ion și Bunea cu minciuni și cu înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea hrisovul lui Radul voievod, fiul marelui Vlad voievod, de moștenire pe acel sat Polovragii din anul 6972 și cartea lui Vladislav voievod, fiul lui Vladislav voievod, de pîră și de rămas, că n-a fost Manoha din sîngele lui Danciul Zamona, ci a căzut silă și năpastă cînd a fost cursul anilor 7033. Astfel, întru aceea și domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am citit domnia mea cărțile tot pe rînd în marele divan și am adevărit domnia mea cu tot divanul că a fost acel sat Polovragii de moștenire slugilor domniei mele mai sus-scrise de la bunicul lor Danciul Zamonea, iar Manoha nu a avut nici o treabă, ci au umblat nepoții lui, Ion și Bunea, cu înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel, au rămas Ion și Bunea de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan și i-am scos din divan cu mare rușine, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă. Iar dacă vor scoate vreodată niște cărți de pîră și de rămas să nu se creadă, ci să rămînă mincinoase.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele mai sus-scrise, ca să le fie satul Polovragii mai sus-scris de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilachi mare stolnic și jupan Nedelcu mare clucer și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu, Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, în București, luna februarie 25 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7142 și de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, I/4.

Orig., perg. (32 × 47,5), pecete timbrată.

Cu două traduceri din sec. XVIII și din 1858.

EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Polovragii*, p. 34—39.

1634 (7142) februarie 26, București.

Matei Basarab voievod eliberează din rumânie pe sătenii din Vlădila, jud. Romanați.

† Милостїю вожїю, Їу Матею воєвода и господинъ вѣсон земан Шггроволахїтское, енск великаго и прѣдобраго, стараго, поконнаго Їу Бѣсѣракс воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми шемзи людїе шт сїа шт Блѣдила, шт судство Романаці, на нїе: Данчол със сини его и Стопан със синови си и Бадѣ със сини его и Радѹа и Иладѣ със синови его и Татомир и Герге и Драгомир и Стопка и Ингел със братїи ем за шчинѣ и със синови нх, елице мѣ Богъ даст, іакоже да мѣ ест шчинѣ з Блѣдила, шбаче нїхнѣ дѣлн за шчинѣ шт поля и шт седалище селов, шт посєзде, варе еанка се хтет избрат шт по вѣсом хотаром, по старе хотаре и вєлѣге. И хотарѣла селавк да се знает: шт Мѣгѣра Зрєоулов дорн з дѣб и шт тѣдѣже дорн з Мѣгѣра със Камена и дорн з Рѣтѣнда и шт тѣдѣже дорн з Мѣгѣра Бишек и дорн з Мѣгѣра Пискѣлавк и шт тѣга з дѣба Половїваре и дорн з Бѣчюм, з пѣта Стѣдинек и дорн з Флокошица вѣ Камена Кадїслово, дорн з Мѣгѣра Далек.

Понеже село Блѣдїла више пис били сѣт вѣс чловѣци кнєси със шчинѣ нм наю шт прѣжде вѣрѣме, ещєже шт при днїе прочїим стари господарн дрѣкнѣх. И потом, кѣда ест била вѣ днїе Левн воєвода, сина Цѣфанов воєвод, а Некѣла вистїар, шн ест шеницїа кѣща господства ми и покѣпила ест многе села през Сѣат. И тѣх села било ест покѣплєнє вѣс по новцїи господства мн и със комате из кѣща господства ми, како знаю вѣсах волѣрстєк, велїци и мали и вѣсах хора. И многа нѣжда и плененїе със имал господство ми шт Некѣла вистїар радї завистїю, колико вѣ нїно шєраз нѣст сѣм имѣл како чини, анг съм приѣѣгстєвова господство ми вѣ Шггрѣска землє и излєзїл сѣм господство ми и шт хорѣ вѣн, радї злоба Некѣлєк вистїар и шєтависємо господство ми кѣщовє и села и дѣдїновє и вѣсѣ коматєх, тєрє сѣт погыбєнєт.

И потом, кѣда ест бїу сѣда, вѣ днїе господства ми, егда подаровал мѣ ест господѣ Богъ по господство ми със господствєм и честїтом царю със скриптрѣ дрѣжнїцєн Земан Блѣшкоє, на стол прѣдѣдом господства ми, а господство ми оумилоствїихом сїю, тєрє сѣм кнєзєствовац по село Блѣдїла, колїци сѣт бїл продали вєчинн Некѣлєк вистїар, радї пагѣба господства ми, да ест пакїже мєгїашн със шчинѣ нм и змирно за вєчинїе. И вѣзимал сѣм господство ми шт над сєлѣнїи шт Блѣдїла, которїи сѣт више рєчени, згн...¹, радї коматѣкє господство ми правє, пагѣба что сѣм имал господство ми шт Некѣла вистїар, како знає вѣснх волѣрїи шт мали до велїки и вѣсах хора. Еъ том, господство ми сѣткорїхом шемзи мєгїашн шт Блѣдїла и книга господство ми за искѣпованїе, със велїкою клєтєво, да ест нѣкое людїе шєбоднн и змирнн за вєчиннїе, радї коматє господства ми правє что ми сѣт бїл узєл Некѣла вистїар, іакоже да бѣдєт и господства ми помѣнѣн.

¹ Loc alb.

Сего радѹ, дадохъ съмъ господство ми Динчуловъ и Стопановъ и Бадевъ и Владевъ със синовеи имъ и Радѹловъ и Татомировъ и Стопакъ и Ингеловъ със четомъ ихъ и със вѣснихъ братѹи имъ за вчинѣи въ Блѣдилѣ, еже сѣтъ вѣше речени, ѣкоже да сѣтъ имъ вчинѣи дѣдѹи и въ вѣхъ и <ѡмнр>¹ни за вчинѣи вни и синовеи имъ и прѣвнзчедѹи <и>м...¹ м и не вът кожеждо непоколеблемо.

Щеже и заклинанѣи поставлѣемъ господство ми: по вшѣствѣю господства ми, кого избереѣтъ господѣ Богѣ...¹ лѣ наше вѣте владатеа и господарѣ земанъ Блѣшкоѣ или вът срѣдѣчнаго плода господство ми или вът сѣродника нашихъ или, по грѣсехъ нашихъ или вът иннопламеник, да аще почитетъ и поновитъ и ѡкрѣпитъ сѣю книгъ господство ми, того господѣ Богѣ да га почитетъ и да сѣхраниетъ въ господствѣ его и а въ вѣдѣщихъ вѣцѣхъ дѡша его. И ащеиже не почитетъ и не поновитъ и не ѡтвердитъ сѣи книгъ господство ми за сѣспоказнѣи, анѡ въ поперитъ и разоретъ и исхавитъ и за вѣвнѣи вставитъ, того да естъ трѣклетъ и алатема и а-форесанъ вът тѣхъ свѣтъи вътци еже сѣтъ въ Некеи и да имѣтъ частѣю съсъ Ісѣда и съсъ Ірѹга на единъ место и със иннимъ неѣтрѣи Ісѣден, еже възвѣлише надъ кръе господа Бога и сп сѣ нашего Ісуса Христа и рекѣтъ: „възвѣлихъ, възвѣлихъ, распени его“ и кръе его надъ ныхъ и надъ чедѣи ихъ естъ и вѣдетъ въ вѣки, аминъ.

Сеже ѡво и сѣдетелѣи поставихъ господство ми: жупанъ Хризъ великѹи вѣанъ Кралевскѹи и жѡпанъ Ісашко великѹи дворникъ и жупанъ Тева<ос>ѣ вѣа логофѣтъ и жѡпанъ Гангорѣ вѣа вѣстѣаръ и жупанъ Михѣю вѣа столникъ² и жупанъ Васнаѣ вѣа столникъ и жупанъ Бѡзника вѣа комисъ и жупанъ Бѡчина вѣа пѣхарникъ и жѡпанъ Костандинъ великѹи постѣлникъ. И исправникъ...³

И написахъ азъ, Лепѣдѣтъ логѡфѣтъ, въ настолни гридѹ Бжкѡрѣци, мѣсеца февруарѣи кѡ дѣни и вът Іадама до иннѣшнаго, даже въ сего писанѣи: теченѣа лѣтѡмъ, въ лѣтъ хѡрѣмъ, а вът рождѣства Христова, хѣхладъ.

† Іѡ Матѣю вѣвѣвада, мнлостѣю ѡжѣю господинѣи.

Іѡ Матѣю вѣвѣвадъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni din sat din Vlădila, din județul Romanați, anume: Danciul cu fiii lui și Stoian cu fiii săi și Badea cu fiii lui și Radul și Aldea cu fiii lui și Tatomir și Gherghe și Dragomir și Stoica și Anghel cu frații lui de ocină și cu fiii lor, ciți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Vlădila, însă părțile lor de ocină din cîmp și din vatra satului, de pretutîndeni, oriçît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Și hotarul satului să se știe: din Măgura Ursului pînă la stejar și de acolo la Măgura cu Piatra și pînă la Rătunda și de acolo pînă la Măgura Vișei și pînă la Măgura Piscului și de acolo la stejarul Polovioarei, pînă la Bucium la drumul Studinei și pînă la Flocoșița în Piatra Cadiului pînă la Măgura lui Dalea.

Pentru că satul Vlădila mai sus-scris au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor mai denainte vreme, încă din zilele altor domni bătrîni, de demult. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ștefan voievod, Necula

¹ Loc rupt.

² În loc de spătar.

³ Loc alb.

vistier a nimicit casa domniei mele și a cumpărat multe sate peste Olt. Și acele sate au fost cumpărate tot pe banii domniei mele și cu averi din casa domniei mele cum știe toată boierimea, mari și mici, și toată țara. Și multă nevoie și jefuire am avut domnia mea de la Necula vistier pentru zavistie, încit în alt chip nu am avut cum să fac, ci am pribegit domnia mea în Țara Ungurească și am ieșit domnia mea și afară din țară pentru răutatea lui Necula vistier și am lăsat domnia mea casele și satele și dedinele și toate averile, de s-au pierdut.

Iar apoi, cind a fost acum, în zilele domniei mele, cind m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești pe scaunul strămoșilor domniei mele, domnia mea m-am milostivit de am făcut cnezi satul Vlădila, cîți s-au vindut vecini lui Necula vistier, pentru paguba domniei mele, să fie iarăși megiași cu ocinele lor și în pace de vecinie. Și am luat domnia mea de la sătenii din Vlădila, care sînt mai sus-ziși...¹ ughi, pentru averile domniei mele drepte, paguba ce am avut-o domnia mea de la Necula vistier, cum știu toți boierii, de la mic la mare, și toată țara. Într-aceea, domnia mea am făcut acestor megiași din Vlădila și cartea domniei mele de răscumpărare cu mare blestem să fie niște oameni slobozi și în pace de vecinie, pentru averile domniei mele drepte, pe care mi le-a luat Necula vistier, ca să fie și domniei mele pomană.

De aceea, am dat domnia mea lui Danciul și lui Stoian și lui Badea și lui Aldea cu fiii lor și lui Radu și lui Tatomir și lui Stoica și lui Anghel cu ceata lor și cu toți frații lor de ocină din Vlădila, care sînt mai sus-ziși, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă și în pace de vecinie, ei și fiii lor și strănepoții lor...² și de nimeni neclintit.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu...² nostru să fie stăpînitor și domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iară dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele de răscumpărare, ci o va călca și o va strica și o va pierde și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt în Nichea, și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“ și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihaiu mare stolnic³ și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic...².

---

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

³ În loc de: spătar.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cealtea de scaun București, luna februarie 26 zile și de la Adam pină acum, pină la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Brncoveni, XII/2.
Orig., hirtie (41,5 × 27), pecete timbrată.
Că o trad. din 1860.

209

1634 (7142) < martie 1 >, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Ilie postelnic, ocine în Săcuieni, jud. Dimbovița.

† Многостію божію, Іу Матею коєвода н господинъ вѣсон землє Зггровлахѣнскоє, вѣск велкаго н прѣдобраго, стараго, покѣннѣомъ Іу Бѣсѣраба коєвода. Дават господство ми сѣ повелѣніє господства ми слоуг господства ми Ілиев постелникъ вт Сѣксѣани, вт сѣдство Дѣм<ковница>, н сѣс синови си, елижеже Богъ даст, іакоже да мо ест вчинѣ ѿ Сѣксѣани, але едни место за кѣкю Попѣцесков, вт вѣртоградѣ попек Радѣлок дорн оу вѣртоградѣ Боуцков н вт Замѣла вт над кладѣница доре оу пѣта, понеже ю ест ена покопна Ілиѣ постелникъ вт над Бладоула н вт над жина єго, Станка, за х^н¹ аспри готови н сѣс запис вт рѣк єго на рѣк Іліє постелник, сѣс свѣдетелїи написани оу запис, на име: вт Сѣксѣани, Станка постелник н Радѣла постелник н Стан постелник н Калотъ н Степан логофет.

<И> пак покопна Іліє постелник вчинѣ оу Сѣксѣани, але едни место за кѣкю н сѣс местѣе вт пол н сѣс вѣртоградѣ, каре елика се хтит изкрат вт по вѣс хотаром, <понеже ю ест ена покопна Іліє постелник вт над Нѣгоєк Беликѣви, за х^н аспри готови н сѣс запис вт рѣк єго на рѣк сазуг господства ми Ілиев постелник сѣс свѣдетелїи написани оу запис, на име: Дрѣгѣшин ватах н Станчула Тѣдорев н Стонка крѣчюмарѣла н Радѣла Дрѣгѣнєска н Бѣвк н Радѣла Дѣжковѣла н Стан Спѣнѣла н Дѣмитроу н мнози добри людїе иже не сѣт писани зає вѣ книга.

И продадох иленинѣ людїе вини за ннхном доброволю, без ннѣдин силасть сѣе внше реченно вчинѣ н вѣртоград н местѣе за кѣкю, вѣ дѣни Ілєѣандрѣ коєвод, синѣ Радѣла коєвод, сѣс оузнанїє вѣсѣлн мегѣшшом вт гор нз дол, вт вкрѣстѣ место, вт прѣд господства ми.

Бєго радї, дадох сѣлм господство ми слоуг господства ми Ілиев постелник, іакоже да ест им вчинѣ н местѣе за кѣкю н вѣртоград дѣданно н вѣ вѣлаба синовом н вѣском н прѣвншчетом н не вт коєгождо непоколебнѣмо, по рнзѣмо господства ми.

¹ Ultima cifră corectată.

БЕЖЕ ОУКО И СВЕДѢТЕЛѢИ ПОСТАВНУХЪ ГОСПОДСТВО МИ: ЖУПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРА-
ЛЕВСКИ И ЖУПАН ІВАНШКО ВЕЛ ДВОРНИК И ЖУПАН ТЕВДОСИЕ ВЕЛ ЛУГВФЕТ И ЖУПАН
ГАНГОРИЕ ВЕЛ ВНЕТІТАР И ЖУПАН МИХАЮ ВЕЛ СПАТАР И ЖУПАН ВАСЛАКИ ВЕЛ СТОЛНИК
И ЖУПАН БУЗЪНКА ВЕЛ КОМИС И ЖУПАН БУЧЕНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖУПАН КЕСТАНДИН
ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖУПАН ТЕВДОСИЕ ВЕЛ ЛУГВФЕТ.

И НАПИСАХЪ АЗА, СОАРЕ ЛУГВФЕТ, ВЪ НАСТОЛ ГРАДС ОУ БѢСРЕЦИН, МѢСЕЦА
ФЕВРВАРИЕ КѢ ДАНИ И ШТ ПАДАМА, ВЪ ЛѢТ ХЗРМЕ.

† Іо Матен ввеквада, мнлостію божією господиннѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara, Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ilie postelnic din Săcuiani, din județul Dimbovița și cu fii săi cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Săcuiani, însă un loc de casă al lui Popășescu, din grădina popii Radul pină în grădina lui Buiac și din ulmul de la fîntină, pină în drum, pentru că a cumpărat Ilie postelnic de la Vladul și de la soția lui, Stanca, pentru 650¹ aspri gata și cu zapis de la mina lui, la mina lui Ilie postelnic, cu martori scriși în zapis, anume: din Săcuiani, Stancul postelnic și Radul postelnic și Stan postelnic și Calotă și Stepan logofăt.

<Și> iar a cumpărat Ilie postelnic ocină în Săcuiani, însă un loc de casă și cu locuri din cîmp și cu grădini, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Ilie postelnic de la Neagoie al Velicăi pentru 5000 aspri gata și cu zapis de la mina lui la mina slugii domniei mele Ilie postelnic, cu martori scriși în zapis, anume: Drăgușin vătaf și Stanciul al Tudorei și Stoica circiumarul și Radul Drăgănescul și Buiac și Radul diaconul și Stan Spinul și Dumitru și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici în carte.

Și au vîndut numiții oameni, ei de a lor bunăvöe, fără nici o silă, această mai sus-zisă ocină și grădini și locuri de casă în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos, din jurul locului și dinnaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Ilie postelnic, ca să-i fie ocina și locurile de casă și grădina dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Glogorie mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în cetatea de scaun în București, luna februarie 29 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/29.

Orig., perg. (30 × 42), pecete timbrată.

Traduceri ibidem mss. 127, f. 141 v—142 și 134, f. 129 v. Anul 1634 nu este bisect; probabil diacul din neatênție a scris această dată în loc de 1 martie.

¹ Cifra 50 a fost corectată.

1634 (7142) martie 3, București.

Ianiu, fiul lui Cornea din Cornățel, se învoiește cu Gherghe fost al doilea vistier să stăpînească cite o jumătate din satul Futești, jud. Ilfov.

† Adecă eu Ianiu, feciorul Cornei de Cornățel, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Gherghe biv vtorii vistier, ca să se știe cum am fost cumpărat eu Ianiu satul Futeștii de pre Mostiște, ot sudstvo Elhov, de la jupîneasa Despina, jupîneasa Vladului logofăt Rudeanul și de la feciorii ei, anume Radul i Vladul, drept 180 de galbeni, în zilele lu Leon voevod. Deci după acéia, căzutu-mi-au asupra Gherghe vistier, ca să-mi ia satul de la mîna mea, căci au avut și altă moșie acoloa alaturea. Deci noi ne-am voit de a noastră bunăvoe ca să ne fie satul den doao, cu rumânii și cu doao mori și cu tot venitul.

Și mi-au înturnat Gherghe vistier în mîna mea den banii ce am dat eu pre sat jumătate de bani, 90 de galbeni, iar pentru 1 rumânu, ce am judecit eu Ianiu, anume Sîrbul cu feciorii lui, luoat-au Gherghe vistier rumân pentru rumân pre Cîrstiian cu fiu-său Cîrstiian, iar alați rumâni i-am împărțit în doao și se-au prinsu lu Gherghe vistier în partea lui rumâni, pre nume: Mușat cu fiu-său Badea i Stanciul i Balotă și feciorul Badei, anume ...¹, pentru că așa ne-am tocmit. Iar de vom avea noi vre-o piră de cătră cineva, să fim amîndoi cum ne-am voit.

Și mărturie au fost la tocmeala noastră boiari anume: Para biv vel peharnic i Mitrea pitar i Radul logofăt i Bunea logofăt i Dumitru logofăt i Sava logofăt i ot Cornățel, Dumitru Carmaza i Alecxu.

Aceasta scriu și mărturisescu cu acest zapis. Și pentru mai adevérité credință pus-am și peceate.

Πνε Δεπ̄δατ λωγωφετ ογ Εγκ̄σρεμν, μεκευα μαρτ̄ιε ᾗ δ̄κην, ε̄λ̄ λ̄ετ̄
 κ̄σ̄ρμ̄ε.²

† Eu Eno ot Cornețel me-amu pus și mîna.

Ἐγὼ Νικόλαος, γαμβρός τοῦ Γιάννη, μαρθηρῶς³ <m.p.>

Radul logofet ot Popești.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXII/4.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 128, f. 550.

¹ Loc alb.

² A scris Lepădat logofăt în București, luna martie 3 zile, în anul 7142 <1634>.

³ Eu Nicolae, ginerele lui Iani, mărturisesc.

1634 (7142) martie 3, Tîrgoviște.

Stoica Boteanul și alții dau vărului lor Stoian o delniță din Jugur în schimbul alteia din Mogoșani.

Scris-am eu Stoica Botenul i Radul i Dicul i Manea ot Mogoșani acest al nostru zapis, să fie de mare credință la mina văru nostru Stoian, i Alexandru, cu frații mei, carii sînt mai sus-scriși, cum am făcut schimbătore, de a noastră bunăvoe pre ale nostre moșie, de am dat a noastră moșie de în sat de Jugur, să fie pre mina văru nostru Stoian, să-i fie lui moșie, lui și coconilor lui, cît se va afla, însă delnița Burdei, den sat și den cîmpu și de în pădure, den hotar <in>¹ hotar, cu pometul, cu tot ce sa va afla. Iar a lui moșie den sat de Mogoșani, a lu Stoian parte, cît se va afla, să fie pre sema noastră și a coconiloro noștri și a nepoților noștri, ca să ne fie moșie ve[n]șnică, însă delnița lu Mihăilă Burdei de Jugur.

Și cînd se-u făcut acest zapis, întimplatu-se-u de au fost mulți boiari anome: Stoica logofăt ot Titu i Vădislav logofăt ot Prudulești i Vlaicul logofăt ot Jugur i Costandin ot tam.

Și cînd se-u făcut, în casa lu Stan Călmățuiiu, în Tîrgoviște.

Iar cine se va lepăda de această tocmeală, să fie afurisit și treclet de 318 oteți, eje vă Nechie și să lăcuiască cu Iuda la un loc.

Și am scris eu, Radul logofăt ot Creța. Pis meseța martie 3 dni, vă leat 7142 <1634>.

Eu Stoica Bottenul.

Stoica logofăt.

Eu Vlaicul <m.p.>

Costandin postelnic.

Bibl. Acad., CCCVII/88.

Orig., hirtie (26,5 × 21), patru peceți aplicate.

1634 (7142) martie 8, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Izvoranu, jud. Buzău, scutirea de unele dări.

† Милостію божію, Їв Матин Басараб воєвода и господаринъ. Дават господства ми сїи повеленїи господства ми свѣтолис, божественїи монастыр зокемаго Изворанїи от сѣдство Бгз<ъ>, храм свѣти Николае и отцѣ игумена Данїла²

¹ Omis.

² ... Izvoranii din județul Buz<ău>, hramul sfintului Nicolae și părintelui egumen Daniil ...

caré au fost făcută den temelie de răposatul părintele vlădica Luca, ca să hie în pace și slobod de dijmă de stupi, de gorștina de oi, de vinărici și de rîmători, de cai de olac și de cătră toate slugile domnii mele, de niménilea val sau bîntuială să n-aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de o am ertat cum au fost în pace și ertată și de alți domni, de răposatul Radul voevod și de fiuu său Alexandrū voevod și de Gavril voevod și de Alexandrū voevod Iliiaș și de Leon voevod, cum am văzut domnia mea și cărți de răpaos de la toți domnii ce scriu mai sus.

Într-acela chip și domnia mea încă o am ertat și i-am întărit cărțile cu această carte a domnii mele pre tocmeala cum scrie mai sus. Căci, după prěstavleniia răposatului părintelui vlădicăi Lucăi rămas-au a fi această sfintă mănăstire domnească, ca și alalte mănăstiri domnești și o am lăsat să aibă pace cum și alalte mănăstiri domnești, de toate, cum scrii mai sus.

Derept acéia și voi, oiarilor și voi, dijmarilor și voi, toate slugile domnii mele oricarii de ce slujbe veți umbla într-acest județ, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi încă să căutați foarte în pace să lăsați sfînta mănăstire, nemic să n-aibă val. Iar cine o va învălui, mare certare va avea de cătră domnia mea. **Инако да нект, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Ис Дѹмитръ ѡ Бѹкѹреци, мартѹе ѿ дѣни, в лѣтѣ хрѣмѣ¹.

† Іѡ Матѣи воевѡда, милостію божію господинѣ.

Іѡ Матѣю воевѡда <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, V/8.

Orig., hirtie (31 × 22,5), pecete mică, aplicată.

213

1634 (7142) < martie 8>.

Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Mărgineni să ia dijmă de pe ocina de la Tătarul de Cîmpie și de la Măgurele.

Cartea răposatului Io Matei Basarab voevod de la leat 7142.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siiu povelenuu gospodstva mi sfintii și dumnezeestii mănăstiri ce să cheamă Mărgineni, hramul sfîntului arhanghel Mihail și părintelui Parthenie egumenul aceștii sfînte mănăstiri Mărgineni, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii mele să ia dijma după ocina Tătarului din Cîmpu, du peste tot hotarul, dă la tot omul cine va avea piine arată sau alte bucate pe această ocină a sfintii mănăstiri. Pentru că acest sat Tătarul dă la Cîmpu, ce scrie mai sus, fustu-l-au dat și l-a închinat jupîneasa Frujina la sfînta mănăstire Mărginenii pentru pomeana și pentru sufletul ei, încă mai

¹ A scris Dumitru în București, martie 8 zile, în anul 7142 <1634>.

-dinainte vréme, cum am văzut domniia mea și zăpisul ei, cu mare blestem.

Așijderea să ia dijmă dă la satul Măgurelile de la tot omul cum scrie mai sus, pentru că această parte iar o au dat și o au închinat la sfinta mănăstire Mărginenii, Mariia la moartea ei, de pomeană, cu zăpis dă la mina ei, -cu mare blestem. Iar altă parte dîn Cernătești o au lăsat bărbatului ei, Neculii, și alte multe bucate.

Drept acéia, am dat și domniia mea sfintii mănăstiri, ca să ia dijmă dă la tot omul de la aceste ocine ce scrie mai sus. Iar cine va opri dijma mănăstirii, bine să știe că va fi de mare pradă și gloabă. Ispravnic saam rece :gospodstva mi.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni nr. 454, f. 218 v — 219.

Copie; altă copie idem, M-reă Mărgineni, XI/11 (nr. 12, datată: martie 8).

214

1634 (7142) martie 9.

Pătrașco din Bucșani vinde lui Iane paharnic o copilă de țigan.

† Eu Pătrașco ot Bucșani scris-am acesta al meu zăpis la mina cinstit fratelui meu jupinului Iane peharnic, cum să se știe că i-am vindut o copilă de țigan, anume Anca, fata Radei țiganca, dereptu 2 800 de bani gata. Și o-m vindut de a me bunăvoe, fără nici o silă.

Și mărtunie au fostu: Staico postelnic ot Bucșani și frate-său Bade postelnic ot tam i Bărcan ot tam i Lăudat comis ot Vlădeni i popa Arfenie ot Tirgoviște.

Иисъ Пѣтрашца мартіе 9 данн, въ лѣт 7142.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/10.

Orig., hîrtie (31,5 × 23), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 137, f. 335 v.

215

1634 (7142) martie 11, Stroești.

Dînjilă și alți megiași vînd lui Udrea postelnic ocină la Stroești.

† Adecă noi megiașii ot Stroești, anume: Dirjilă i Grozea i Cireașă i Costea i Stanciul i Mărul i Dobre i Dumitru i Ivan i Dobromir i Danciul i Radul, scris-am și mărturisim cu acest zăpis al nostru, ca să fie de mare credință la mina Udrei postelnic, ca să se știe cum am vindut noi toți partea lu l Drăgan de ocină, 30 de stînjăni den Stroești, stînjănul cite 5 potronici. Care

ocină o am vindut pentru o nevoe ce-au căzut Drăgan pentru niște banii ai Hagi Ghiulal turcul, ce i-au fost luat de la un hoț. Și am căzut noi săténii den Stroești în nevoe pentru Drăgan. Ce să fie dumnealui, Udrei postelnic moșie ohabnică, iar de nu-i va fi stătătoare, să-i dăm noi moșie pentru moșie. Aceasta am scris, într-alt chip să nu fii.

ИНС ДЪМИТРОС ЛОГОФЕТ С СЕЛ С СТРОЕЩИ, МЪСЕЦА МАРТИЕ АЪ ДЪНИ, В ЛЪТ ХЪРМЪ.¹

† Drăjul.	Eu D<o>[r]bre.
Eu Grozea.	Eu Dum<i>tru.
Eu Costea.	Eu Ivan.
Eu Ceraș<ă>	Eu Dobromir.
Eu Stanciul.	Eu Danciul.
Eu Mirul.	Eu Radul.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, IV/12.
Orig., hirtie (31 × 22).

216

1634 (7142) martie 11.

Tănăsie paharnic din Bărbătești și fiii lui vînd lui Vintilă vătaf ocină la Berciugov.

† Adecă eu Tanasie peharnic și cu feciorii mii, anume Pătru i Ștefan i Mihaiu, dă în sat dă în Bărbătești scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de credință la mîna jupînului Ventilă vătah² și a feciorilor dumnealui, ca să știe că am vindut noi dumnealui ocină în sat în Berciugov, dă în partea jupînesii Stanii băneasa a banului Drăgușin ban jumătate, dă în cimpu și de în pădure, de în hotar pină iar în hotar, de preste tot cit să va afla și cu rumânii ce se vor afla într-această parte de ocină, însă stînjăni 500, stînjănul cite 20 de bani, fac bani 10 000. Iar dă să vor mai afla stînjăni de ocină mai mulți, iar să-i plătească ca și ceialalți, însă dă se vor afla rumâni pre această ocină de moșie, să aibă a-i țineré, iar dă nu se vor afla rumâni, eu să aib pace de cătră Vintilă vătah².

Și am vindut această ocină ce scrie mai sus eu și cu feciorii mii, dă a noastră bunăvoe, fără dă nici o silă și cu știrea tuturor rudeniilor noastre și a fraților noștri dă ocină, ca să-i fie de moșie lui și coconilor dumnealui în véce.

Și mărturii carii-ș vor pune iscăliturile și pecețile mai jos.

ИНС ГЕРГЕ ЛОГОФЕТ, МАРТИЕ АЪ ДЪНИ, ЛЪТ ХЪРМЪ.³

Eu Tanasie paharnic, cu feciorii mei mărturisăsc să să creză

Eu Criste logofăt ot Coțăiani mărturisescă

¹ A scris Dumitru logofăt în sat în Stroești, luna martie 11 zile, în anul 7142 <1634>.

² „Vătah”, corectat în „iuzbaș”.

³ A scris Gherghe logofet, martie 11 zile, anul 7142 <1634>.

Eu Duca gramatic
Gherghi logofăt¹

〈Insemnare ulterioară:〉 Dentr-acestu zăpis, ales-am să ție Pătrașco vătaf cu rudeniile lui stinjeni 250 și feciorii Zorii, Hira și Cirstiian i Cirstea, stinjeni 250, pentru că au jurat ei cu mina pre vanghelie că au ținut tot așa și au avut și zăpis ce le-u perit cînd au venit tătarii de la Beciu.

〈Altă insemnare, pe verso:〉 Au scăzut 12 boiari la hotărnicie stinjeni 250 și au rămas buni stinjeni 250.

〈Altă insemnare, tot pe verso:〉 Berciugovul. Zăpisul vărului Mihalașco Brézoianu și a frățini-său Mușat, tot dintr-acesta zăpis să trage; așijderea și zăpisul vară-mii Ilincăi tot dintr-acest zăpis să trage.

Muz. de ist. Buc., nr. 28.606.
Orig., hirtie (29,5 × 21), trei peceți aplicate.

217

1634 (7142) martie 11, Bueurești.

Matei Basarab voievod dăruiește lui Radu logofăt din Desa partea cu rumâni din satul Găureni, jud. Dolj, care ajunsese pe seama domniei.

† Милостією божією, Іу Матею воєвода и господинъ вѣсомъ землє Зггг-ро:лааѣискоє, вѣзк великаго и прѣдобраго, стараго, покойномъ Іу Басарабѣ воєвода. Дадатъ господство ми сѣе повелѣніе господство ми волѣриносъ господство ми Радѣлоу лѣгѣфѣтѣ вт Деса и със синови еиу, елицеже Богѣ даровахъ, такоже да мѣ естъ вѣчннѣ и вѣчннѣ в село оу Гѣвѣрѣни, вѣ судствѣ Дол Жна, половинно вѣ село, вт поля и вт шѣмѣ и вт вод и вт дѣлава със лозіе и вт брод вѣ водницѣ и съ вѣчннѣ и вт седѣище сѣлов, вт посѣвдѣ, вѣре елика се хтитъ изѣратъ вт по вѣсомъ хотарѣм. И вѣчннѣ да се знѣетъ по нме: Грѣчюи Кукуватѣ със синови си и Стѣи и Барѣва и Стѣнка Дѣвгоюкъ със синѣ его, Стѣи и Нѣгоє Бѣдѣкѣ със синови его и Прѣва, синѣ Миланнѣк и със дрѣвнѣ вѣчннѣ, колици хѣютъ нантѣ гадѣ сѣю половиннѣ вѣ село вт Гѣвѣрѣни. И хотарѣва сѣлов да се знѣетъ: вт вода Жѣюлокѣ дрѣи вѣ Шѣвѣдѣ Чѣтин, идѣже се хотарѣвѣше със село Бѣвѣка и подѣлѣ из горѣ дѣри в хотарѣва Трѣнѣвѣи и из долѣ дѣри в хотарѣва Бѣнтѣлѣв, коє дрѣжитъ тѣе дрѣвѣ половинно вѣ село вт Гѣвѣрѣни.

Понеже село Гѣвѣрѣнѣи, вѣс село, вѣнѣи сѣтѣ вѣ дѣдѣиу Бѣвѣцѣкѣ вт Гѣвѣрѣ-ни, вѣкомъ си Радѣлоу лѣгѣфѣтѣ вт Деса. Таже половиннѣ вт Гѣвѣрѣни вѣнѣи сѣтѣ вѣ дѣдѣи Бѣвѣци и ю прѣждѣ вѣрѣме вратѣдѣ си Барѣвлоу пѣхарникѣ, синѣ Милѣнѣкѣ

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

вѣнѣ¹ вт Хурезн. Я таа дръга половинъ за село вт Гъзрѣни вѣнѣ сѣт продаа Бѣлѣца поконниом Мнѣхана воеводѣ н сѣс вечниѣн.

Я потом, по сѣмрѣти Мнѣханоу воеводѣ, а сѣм половинно за село вт Гъзрѣни выше пис, н сѣс вечниѣн ходил ест милостивѣ вт волѣрни з волѣрни. Я къда ест вѣнѣ вѣ дѣнѣ поконниом Радѣла воеводѣ, синѣ Мнѣханоу воеводѣ вѣнѣ ест помилостивѣ сѣс сѣм половинно за село вт Гъзрѣни, дѣл господскѣ, по Басилѣе вѣстѣлар. И вт тогда само къс вѣнѣ сѣю половинн за село по разлога господскѣ.

Я потом, къдѣ ест вѣнѣ сѣдѣ, вѣ <дѣнѣ>² господства ми, аще по даро-вѣл мѣѣ ест господѣ Богѣ н чѣститом царю сѣс господство н сѣс скрипторъ дръжищен Землан Влѣшкоу на сѣтол² прѣдѣдом господство ми, а господства ми сѣм дѣл н помилостивѣ по волѣрни господство ми Радѣла логѣфѣт вт Дѣса сѣс сѣю половинн за село <вт Гъзрѣни>² н сѣс вечниѣн еже сѣт выше пис радѣ права н вѣрна сѣвѣжѣ что ест послѣжна господства ми н хорев на Цариграду н з къс мѣстол <...по>²добает, такоже ест вѣнѣ пакнже негоуа права дѣдѣнѣ вт нѣд знком си Бѣлѣца, такоже дѣ ест дѣдѣнѣ <з н вѣ ш>хѣ<в>² синовом н вѣзком н прѣвѣчѣ-том н не вт когождо непоколѣбни, порнзмо господства ми.

Бѣциже заклѣнниѣ² поставѣлем господство ми: по шѣстѣлю господства ми, кого избѣрет господѣ Богѣ быти господарѣ Земле Влѣшкоу или вт срѣдичнѣго² плода господства ми или вт сѣродинк наших или, по грѣсѣх наших, или вт нно племеннк, да аще почитит н <п>²оновит н зѣвѣрѣдит сѣн книг господства ми за помилостивѣ, того господѣ Богѣ да га почитит н да сѣхѣнит вѣ господствѣ его н а вѣ будѣщи вѣцѣх душа его. Я шѣлиже не почитит н не поновит н не зкрѣпит сѣн книг господства ми, анѣ поперет н разорет н нѣхѣнит, того господѣ Богѣ да га зѣвет, зѣе тѣлом его, да ест трѣклет н анѣтѣли н фѣрне н вт тнѣ. свѣти шѣцы, иже сѣт вѣ Ннѣкен, н да имѣт чѣ-стѣлю сѣс Юдѣ н сѣс Ирѣл на вѣдн мѣсто, иже вѣзѣпнше нѣд крѣв господѣ Бога, сп са наш го Исуса Христа н рекѣт: „вѣзми, вѣзми н рѣспени его“, крѣв над ннѣ н нѣд чѣда нѣ н ест будѣт вѣ вѣкн, а мѣнѣ.

Бѣже оубо н свѣдѣтелѣе поставѣлем господство ми: жупан Хрѣза вѣл вѣн Краловскѣн н жупан Ивѣшко вѣл дворник н жупан Тѣдосѣе вѣл логофѣт н жупан Гангорѣе вѣл вѣстѣлар н Мнѣхан вѣл спѣтар н Басилѣе вѣл столник н Бѣзника вѣл комис н Бѣчинка вѣл пѣхарник н Костандин вѣл постѣланнк. И исправник, Тѣдосѣе вѣл логофѣт.

И нѣчерѣ аз, Лѣпѣдат логофѣт, вѣ настол градѣ Бѣкѣрѣци, мѣсеца мѣртѣе дѣ дѣни н вт вѣдани даже до ннѣѣ вѣ сего писанѣе, вѣ лѣт хрѣмѣ.

† Іу Матѣю воеводѣ, милостѣю божѣю господинѣ.

Іу Матѣю воеводѣ <т.р.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt din Desa și cu fiii lui, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Găureni, în județul Dolj, jumătate de sat, din

¹ Cuvîntul „вѣнѣл“ а fost adăugat ulterior.

² Loc rupt.

cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vad de moară și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii să se știe, anume: Crăciun Cucuiatul cu fiii săi și Stan și Barbul și Stoica al lui Drăgoiu cu fiul lui, Stan și Neagoe al lui Vladul cu fiii lui și Pîrvul, fiul Milinei și cu alți vecini, cîți se vor găsi pe această jumătate de sat din Găureni. Și hotarul satului să se știe: din apa Jiului pînă la Măgura Ciutei, unde se hotărniceste cu satul Birca și de-a lungul din sus pînă la hotarul Tirnăvii și din jos pînă în hotarul lui Vintilă, care stăpînește cealaltă jumătate de sat din Găureni.

Pentru că satul Găureni, tot satul, a fost de moștenire al lui Băluță din Găureni, unchiul lui Radul logofăt din Desa. Astfel jumătate din Găureni a vîndut-o Băluță mai dinainte vreme vărului său Barbul paharnic, fiul lui Mihnea banul¹ din Hurezi, iar cealaltă jumătate de sat din Găureni a vîndut-o Băluță răposatului Mihail voievod și cu vecinii.

Iar apoi, după moartea lui Mihai voievod, această jumătate de sat din Găureni mai sus-scrisă și cu vecinii a umblat milă din boier în boier. Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, a miluit cu această jumătate de sat din Găureni, partea domnească, pe Vasile vistier. Și de atunci încoace a tot fost această jumătate de sat pe seama domnească.

Iar apoi, cînd a fost acum, <în zilele>² domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat cu domnia și cu schiptrul stăpînirii Țării Românești pe scaunul străbunicilor domniei mele, domnia mea am dat și am miluit pe boierul domniei mele Radul logofăt din Desa cu această jumătate de sat <din Găureni>² și cu vecinii, care sînt mai sus-scriși, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce a slujit domniei mele și țării la Țarigrad și în tot locul...² se cuvine, că a fost tot a lui dreaptă dedină de la unchiul său Băluță, ca să-i fie dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul <inimii>² domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de milă, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va nimici și va strica, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă aici cu trupul să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu, mintuitorul nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l și răstignește-l“, singele <lui> asupra lor și asupra copiilor lor și este <și> va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilache mare stolnic și Bu-

¹ Cuvîntul „banul” a fost adăugat ulterior.

² Loc rupt.

zinca mare comis și Vucina mare țăharnic și Costardin mare postelnic. Și ispravnic Tudosie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna martie 11 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XLII/78.

Orig., hîrtie (40 × 26,5), pecete timbrată.

218

1634 (7142) martie 12.

Stoica logofăt lasă nepotului său Gherghe agă moșia lui din Drăghinești, jud. Vlașca.

Eu Stoica logofăt dat-am această scrisoare a mea la mina nepotă-mieu agăi Gherghe, ca să aibă a stăpîni toată partea mea de moșie de la Drăghinești, ot sud. Vlașca, dupe apa Drîmbovnecului, din cîmp, din pădure, din siliștea satului, care moșie o am rămasă de la părinții miei de moștenire. Că eu ca un om, viîndu-mi vremea bătrînețelor și cunoscîndu-mi apropierea sfîrșitului, i-am dat-o pentru pomana și pentru sufletul meu, ca să fie danie de vreme că-mi este și nepot, ca să și mă pomenească cîte odată pe la biserici, pentru că altă rudă de mai aproape decît pă dumnealui nu am avut, ci numai pe dumnealui l-am avut, ca pre un fecior.

Însă această moșie este drept ughi 25, toată partea mea, deci să aibă a stăpîni această parte a mea de moșie cu bună pace de cătră toți. Pentru că eu la apropierea sfîrșitului meu o am dăruit-o dumnealui, ca să-i fie ohabnică moșie, să o stăpînească în veacu și dumnealui și coconii dumnealui. Și pentru adevărată credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Martie 12, leat 7142 <1634>.

Eu Stoica logofăt.

Eu popa Ion, martur.

Eu Stanciul ot Gratie, martur.

Eu Mateiu ot Flămînda, martur.

Eu Dumitrașco ot Drăghinești, martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 655.

Copie.

1634 (7142) < martie > 14.

Radu Minie vinde lui Ivan din Pitești un loc la Gura Zlapiei.

Eu Radul Minie, zăpăsul meu cum să știe că am vindut jupinului Ivan ot Petiști altu loc de la Gura Zlapiei, de a me bunăvoe, dereptu bani gata 330, să-i hie lui moșie și ficiorilor lui.

Și mărturie anume: Danciul i Priș i Zirnă i Andonie i Opre. Pentru cridința, pus-am degetul.

Пис, А҃҃ ДѢНН, ЛѢТ ХСРМБ

Eu Radul.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/3.

Orig., hîrtie (34 × 20,5).

Copie ibidem, mss. 371, f. 22 și 477, f. 40 v.

Data de lună după copia. din ms. 477, loc. cit.

< Ante 1634 martie 17 >.

Nistor, la moartea lui, lasă fiicei sale Maria jumătate din moșia sa de la Bunești.

† Să știe: eu Nistor, la moartea lui, jumătate de ocină a lui di în Bunești slobodnică, după acéia jumă<ta>te de în ocina Stoicăi și viia Stoicăi jumătate iar a lu Nistor; iar Nistor au lăsat la moartea lui toată moșia partea lui și o a dat fiiă-sa Măriei. Și am cumpărat un bou de pre vin și l-am dat iar fie-sa Măriei și Măriia să n-aibă neci o băintuăllă de Stanciul și de nepotusău Mihăilă. Așa au lăsat Nistor la <moa>rtea lui.

Mărturie Pîrvul ban ot Mihăești, popa Oprea i Vasilie i popa Stroe, Ivan i Anghelū[i] fecior lu Pîrvul ban i Stăncilă Staitū ot Birsești, Stan.

Iar la moartea mea, cine va sparge răvașul meu să fie blestemat de 318 otți ije vă Nichei și să știe judece cu Iuda și cu Aria, amin.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XIV/5.

Orig., hîrtie (39 × 17).

Data după Pîrvul ban, care în doc. de la 17 martie (nr. 221) apare citat sub numele: Paisie călugărul.

1634 (7142) martie 17.

Vlad și Troiță, fiii popii Stroe, vînd Cherei și soțului ei, Stănilav, o vie la Bunești.

Scris-am noi feciorii popei lu Stroe, Vladul i Troița, acesta al nostru zăpis, să fie de mare credință la mîna lu Stănilav și a soții lui Cherei, cum să știe că au fost¹ cumpărat tată nostru popa Stroe o vie de la Lăpădat Haidul de la Bunești, iar acea vie au fost de moșie a popei lu Dumitru de Săvăstréni. Deci feciorii popei lu Stroe, ei o au făcut vînzătoare acea vie, iar fata popei lu Dumitru, Chera și cu soție, cu Stănilav, iar ei s-au sculat de au răscumpărat ei acea vie de la feciorii popei lu Stroe, pîntru că au fostă a lor de moșie. Și au dat bani gata în mîna feciorilor popei Stroe, Stănilav și Chera, bani gata 1600 aspri, pîntru ca să le fie lor moșie și lor și feciorilor.

Și mărturie a fost cîndu am cumpărat această vie: Mitrea sulgériul de Mihăești și Paisie călugăriul și Onofrie călugărul și Vasilie, Anghiel postelnic și popa Alixandru. Aceșt călugării și megiiși toți au fost de Mihăești; și de în Birsești, Ioan călugărul i popa Gligorie și Prada² cliucer, Ivașco ot Zătréni. Și au fostă mulți megiiși.

Пис мѣсица мартѣ 3у дѣни, къ лѣт *3708.

Eu mărturie, Mitrea sulgériul.

Eu Udriștie, ficior popei Stoicăi.

Eu popa Gligore.

Eu Anghiel postelnic <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XVII/3.

Orig., hirtie (31 × 21), trei peceți aplicate.

Copie ibidem, mss. 234, f. 298, 447, f. 381 v — 382 și 463, f. 124.

1634 (7142) martie 18, București.

Matei Basarab voievod poruncește vameșilor de la vadul Nicopolului și de la Zimnicea să nu mai împiedice m-rea Radu Vodă să-și ia vama de pește de la girla din satul Paraipani.

† Milostiiu bojiu, Io Mateiu Băsărab voevod i gospodinū. Pișet voao vameșilor de în Vad de la Nicopoe și de la Zemnice. Cătră aceasta vă dau în știre domnia mea că v-am fost mai scris domnia mea încă doao cărți, fără această carte, pentru o giră ce are mănăstirea Svetaia Troiță la satul mănăstirii, la Paraipani, ca să nu vă amestecați nimenea, iar voi de cărțile domniei mele n-ați ascultat, nici în seamă le-ați băgat, ci vă amestecați în satele și în moșiile mănăstirii. Dar cu ce capete și cu ce semeție nu ascultați voi de porunca

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

² Așa în text.

domniei mele? Și această vamă de pește den gîrlă, ce iaste pre ocina mănăstirii de la satul Paraipanii, fost-au a mănăstirii dată și miluită de răpoosatul Radul voevod șe de fiul său, Alexandru voevod și de Alexandru voevod Iliiaș și de Leon voevod. Așa văzînd domniia mea și cărți domnești de miluitură, miluit-am și domnia mea, ca să n-aibă nimenea treabă cu gîrla și cu vama de pește, nici cu partea domnească, nici cu partea boerească, nici au fost în vînzarea vadurilor, nici la cumpărătoare. Și au mărturisit în divan și boiarinul domniei mele Radul biv vel logofăt, cum iaste vama călugărească, n-au avut vameșii treabă cu vama mănăstirii de pește, iar voi tot nu vă puteți...¹ vă amestecați unde treabă nu aveți.

Dreptu aceia, <în vreme>¹ ce veți vedea cartea domniei mele ...¹ carte iar voi să căutați mai mult val să nu faceți, nici...¹ călugării să jeluiască, că apoi ...¹ că într-acei ceas voiu...¹ să fie asupra tuturor cărților...¹ de pește, partea domnească și partea boerească, cu bună pace, că o am dat <domnia mea cum au fost dat>¹ și de la alți domni. Aceasta vă grăescu. Inaco da nêst, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam <reci gospodstva mi>¹.

<Pis>¹ u București, méseța martie 18 dni, vă leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLVIII/7, f. 1.

Copie.

223

1634 (7142) martie 20.

Negre din Joseni vinde lui Radu postelnic vie în dealul Cîndeștilor.

† Adeică eu, Negre ot Joseni, scriu și mărturisescu cu acestu zapis al meu să fie de mare credință la mina postelnicului Radului sin Mihalcev, să se știe cum i-am vîndutu 4 pogoane de vie în dealul Cîndeștilor, însă den partea Ciolănescă și cu 2 stînji de ocină dreptu ughi 20². Și am vîndutu de bunăvoe a me și cu știre tuturor fraților șe dennainte a mulți megiiși, anume: popa Nénul i Vlad pircălabul din Cîndești, Răzmiriță i Lupul, Gligorie i Tudor, sin Mușat Bolei. Acieștiea toți au fostu aldămășari. Și Negrilă, sin Lupul ot Cîndești i Mircea, sin Pascul ot Joseni i Coman, sin Vlad ot Godeni, aceștea toți.

ИНС МЪСЦА МАРТІЕ КЪ ДЪНИ, ЛѢТЪ 7142.

Prentu credința pusu-ne-amu dēgitele.

Pis...³ Stan logofăt.

Negre.

Mirce.

Bibl. Acad., LXXI/156.

Orig., hîrtie (15 × 20,5).

Copie la Arh. St. Buc., ms. 459, f. 96.

¹ Loc alb.

² „Ughi 20” este scris deasupra rîndului.

³ Criptogramă: ѡѡѡѡ.

1634 (7142) martie 26.

Gherghe, Elina și Dobra vind lui Jipa postelnic ocină la Vernești.

† Adecă eu Ghierghie și Elina și Dobra, nepoții lu Balco ot Vernești, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, ca să hie de mare credință la mîna Jipei postelnic ot Vernești, cum să se știe că i-am vindut 12 stinjeni de ocină în sat în Vernești din partea unchiu nostro lu Balco, însă din cap pînă-<n> cap, de peste tot hotarul, din matca Buzăului pînă în Lacul cu Zălojiile și cu vii în dealū, cite vor veni ¹ pre acești stinjeni de ocină, pentru că i-am vindut acești stinjeni de ocină ce-s mai sus-scriși de a noastră bunăvoe și cu știrăa tuturor fraților și a megiașilor și din sus și din jos, din prejurul locului, za 24 de galbini gata, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui.

Și mărturii a fost și aldămășari, pre nume, oamini buni: ot Vernești, popa Jipa i popa Ghierghie i Dragomir Sorescul i jupan Stanciul i Dragomir al diiaconului i Avram i Ianolie i Stan al Lupei i Dragomir Țămbușca i Isacu, sinū Barbului ot Buzău i Jipa, sinū Dragomir Sorescul i Mihai, zet Caramalui i Radul Samfiroiului și mulți oameni buni ce nu sintu scriși aicea. Și pentru credința ne-am pus pecețile și degetele. Aceasta scriem și mărturisim cu sufletele nostre, amin.

Пис аз, Кръчюн, мѣсца мартѣи кѣ, в лѣт хѣрмѣ².

† Gherghie.	Popa Gherghi.
† Elena.	Isacu.
† Dobra.	Dragomir.
Popa Jipa.	Stanciul.

Bibl. Acad., CXLVII/102.

Orig., hirtie (30,5 × 20,5), șase peceți aplicate.

1634 (7142) martie 31.

Iane zaraful din București vinde lui Radu Dudescu logofăt ocină în Cojești, jud. Ilfov.

Adică eu Iane zaraful ot București scris-am aceasta al meu zăpis, ca să hie de mare credință la mîna jupînului Radului logofăt, feciorul vistiarului Dumitru Dudescul, ca să se știe cum am fost cumpărat eu Ianiu o fune de ocină în sat la Cojești, în județul Ilfov, de la Coman de Cojești, de în hotar

¹ Întîi a fost scris „fi” și apoi s-a corectat.

² Am scris eu, Crăciun, luna martie 26, în anul 7142 <1634>.

pînă în hotar, drept ughi 12, încă din zilele lui Alecsandru voevod, feciorul Radului, cînd era cursul anilor 7134.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Io Matei voevod, iar eu lăne vîndut-am această ocină, o fune de ocină, și în cîmp și în pădure și în apă, de preste tot hotarul și de preste tot locul, în sat la Cojești, jupinului Radului logofătul Dudescul, drept ughi...¹ bani gata, de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea a tuturor megieașilor de pre înprejurul locului, ca să-i fi moșie lui și coconilor în vecie. Și am dat și zăpisiul meu cela ce am avut eu de cumpărătoare.

Și au fost la tocmeala noastră mulți oameni buni mărturie, anume: de București, popa Borcea clisiarul și Ianiu portariul și de Dudești, popa Paraschiva și de Săcuiani, Dobre armașu și frate său, Udrea, feciori Oprei logofăt și de Tirgoviște, Vișan și Stoica logofăt.

Aceasta mărturisim cu cest zăpis, ca să se știe și să se creadă. Și pentru mai adevărată credință, pus-am și peceate.

I napisah az (și am scris eu)² Lepădat logofăt ot București, mesiața martie 31, dni (zile)² leat 7142 <1634>.

Pentru credința am pus și mina.

Bibl. Acad., CDLXXXIII/4.
Copie din sec. XIX.

226

1634 (7142) aprilie 2.

Marco și Rada își vînd părțile lor de ocină din Carcadulea lui Lupul căpitan.

† Adecă eu, Marco ot Carcadulea, scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mina Lupului căpitanului, cum să se știe că i-am vîndut partea mea de ocină, cită se va alége ot Carcadulea toată, den cen pînă în cen, den cîmpu și den apă și den șăzutul satului, însă preste tot hotarul, dreptu ughi 15, bani gata.

Și eu Rada, fata Mîinei ot Carcadulea, me-m vîndut partea mea ot Carcadulea toată, cită se va alége den cîmpu, den apă, den șăzutul satului, însă preste tot hotarul, o am vîndut Lupului căpitanului, dreptu un cal bun și o vacă cu lapte și bani 200.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari anume: Iordache vornecul ot Cozléci, Tudor vornecul ot Rătești, Iancul căpitanul ot Gherghița, Stănilă iuzbașa ot Vălénii, Sava iuzbașa ot București, Dumitru Laiuotă ot Cătun, Stoica Dulău ot Năiani. Și o am vîndut cu știrea tuturor fraților noștri și a vecenelor și den sus și den jos și ca să fie dumnelui de moșie și coconelor dum-

¹ Loc alb.

² Așa în text.

nealui, cîți Dumnezeu-i va dăru. Și pentru credința ne-am pus și degetele, ca să se creză.

ΠΙΣ ΜΕΣΣΙ, ΑΡΗΝΑΪ Ε ΔΗΕ, Ε ΑΚΤ ΧΡΑΜΕ.

Marco.	Stănilă iuzbașa.
Rada.	Sava iuzbașa.
Iordache dvornic.	Dumitru.
Tudor vornic.	Stoica.
Iancul căpitan.	

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XLVIII/1.

Orig., hîrtie (32 × 22), șapte peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 206, f. 646.

227

1634 (7142) aprilie 2.

Sofica și fiul ei Furdui vînd lui Miho fost mare spătar ocina lor din Fundeni.

† Adecă eu Sofiica șe cu feciorul mieu, Furduiu, scriem șe mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mina dumnealui ju-pînului Miho biv vel spătariu, cum să se știe că am vîndut totă partea noastră de ocină den Fundeni și cu vadu de moră den jos, care ocină inparțu cu vară-mea, Anca, den doao, den hotaru pînă în hotaru, oricît se va alége și den apă și den uscat, dreptu patru mie și doao sute de bani gata, că o am vîndut noi de bună voia noastră, ca să-i fie dumnealui moșie ohabnică și dumnealui și coconilor dumnealui, cîți Dumnezeu-i va dăru.

Și mărturii sintu: logofătul Eftemie și Dobre, feciorul lu Dirjan și Dragomir paharnicul și Tudosie călugărul ot Fundeni și Duminecă.

Și am scris eu, Iorga logofătul, ca să se știe. Pis aprilie 2 dni, vă leat 7142 <1634>.

Eftemie

Duminecă ot Lipiia

Dragomir păharnic¹

Γεωργιος λογοθετης² <m.p.>

Bibl. Acad., CXLVII/30.

Orig., hîrtie (31,5 × 22), cinci peceți aplicate.

¹ Semnăturile par a fi autografe.

² Gheorghe logofătul.

1634 (7142) aprilie 10.

Stanciul, fiul popii Minea, vinde lui Stamatie din Pitești o parte de ocină din Slătioara.

† Eu Stanciul, feciorul popei Minei, scris-am zăpisul să fie la mîna ju-pinului Stamatie ot Pitești, cum să să știe că i-am vindut o parte de ocină den sat de in Slătioară, însă partea mea toată, care au fostu de la Radul logofăt dentr-o fune a treia parte, cită se va alége și den cîmpu și den apă și den pădure și de șăzutul satului și vii cite se vor afla și tot citū se va alége, de hotar pînă hotar.

Și o-m vin<du>tu eu de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților și megiașilor, den sus și den jos, ca să fie lui moșie ohabnică și lui și feciorilor lui. Și o-m vindut dereptu bani gata 2000.

Și la tocmeala noastră au fostu mulți omeni buni, anume: Ivan, feciorul unchiașului Dumitru, Dragomir logofăt, Necula, Iorga al popei Crăciun și Măican, cumnatu-mieu.

ΠΗC ΗΕΑΗ ΛΟΓΟΦΕΤ ΟΥΤ ΠΗΤΑΨΗ, ΕΪ ΜΕΣΕΙCΙ ΔΕΡΗΑΪΕ Ψ ΔΕΗΗ, ΔΕΚΤ ΧΕΡΜΕ¹
 Și pentru credința am pus și pecetea².

Coman postelnic.

Dumitru.

<Pe verso>: De Slătioare, de la Costandin, sinū Ducăi ceaușul, leat. 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, III/1.

Orig., hirtie (31,5 × 22,5), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 371, f. 12 v și 477, f. 31.

1634 aprilie 10.

Voicu bașa vinde lui Miho al lui Geaimi o prăvălie <in București>.

† Ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ βόοικος το πὸς ἐπούλησα τὴν προβολή<v> μου οπου ἦνε σιμά στην ἐκκλησία την οπιαν προβολή ἦνε πλησίων τοῦ Πάρου λογωθέτη καὶ την ἐπούλησα του Πάνου του Μήχου τοῦ Τζαεῖμον με ἡδιών μου θέλημα, δια φλορηά ἰη' ἦγουν δεκα οκτώ.

¹ A scris Ivan logofet din Pitești, în luna aprilie 10 zile, anul 7142 <1634>.

² „Și pecetea”, scris peste cuvîntul „degetul”.

Καὶ κανενας να μην ἔχη να των διασίση, μήτε ἀπό πεδιά μου, μήτε κανενας ἄλως οτη την επούλησα κατέμπροσθεν τον ἀξηποπίστων μαρτήρων τον μελών-τον υπογράψαι εἰς ασφάληαν, εν ἐτι ἀχλδ', εν μηνοὶ ἀπρηλήου ἰ'.

Καὶ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Πανος του παπα Διμίτρη με ἡδιον θέλημα του πασις βόηκου καὶ μαρτηρῶ.

† Ζούπανος Ἰσκαρη μάρτηρη ἤς τὰ ανοθεν

Πάνος Πιανης (?)

Εὐσταθη Ρουτζέρις μαρτυρῶ

† Ζίπας Δώνου μαρτιρο εἰς τάνοθεν

† Νίκως Γηάνου Δραγου μαρτυρας

† Μανθως Κρασα μαρτηρας

† Σταθιο Μιχο μαρτιρῶ (τὰ) ανοθεν

† Μηλήας Γγῆον μαρτηρας

† Ησαρίς Δονού μαρτιρο τα ανοθεν

† Γγηόρμας Ισαρης μάρτηρας

† Μανος Μουζακης μαρτηρο τα ανοθεν

† Πάνος Παλαμαρης μαρτηρῶ τάννοθεν

† Σιμος Γγηνον μαρτιρας

† Mărturisesc eu Voicu că am vindut prăvălia mea care este lângă biserică, care prăvălie este aproape de aceea a lui Para logofătul; și am vindut-o jupinului Miho al lui Geaimi, de a mea bunăvoie, cu 18 galbeni, adică optsprezece.

Și nimeni să nu aibă a-l supăra, nici dintre copiii mei, nici nimeni altul, pentru că am vindut-o în fața a martori de încredere, care vor iscăli mai jos pentru adevărire, în anul 1634, în luna aprilie 10.

Și am scris eu Pană al popii Dimitrie, cu voia bașei Voicu și mărturisesc.

† Jupan Isar martor la cele de mai sus

Pană Pianis (?)

Eustatie Ruceri mărturisesc

† Jipa Dona mărturisesc cele de mai sus

† Nica Iane Dragu martor

† Manta Crasa martor

† Stati Miho mărturisesc cele de mai sus

† Milea Ghion martor

† Isar Dona mărturisesc cele de mai sus

† Ghiorma Isar martor

† Manea Muzache mărturisesc cele de mai sus

† Pană Palamari mărturisesc cele de mai sus

† Sima Ghion martor ¹

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, VI/1.

Orig., hîrtie (31 × 21).

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

1634 (7142) aprilie 10.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Mărgineni satul Moșeștii Pistruiului, jud. Râmnicu Sărat.

Cartea răposatului Matei Basarab voevod, leat 7142.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi sfintii și dumnezeștii mănăstiri Mărginenii, hramul sfinților ingeri Mihail și Gavriil și părintelui egumenului Parthenie episcop și tuturor călugărilor, ciți să vor afla lăcuitori la această sfintă mănăstire, ca să fie sfintii mănăstiri satul Moșăștii Pistruiului ot sud Slam Râmnic, tot satul cu tot hotarul, din cîmpu, pădure, apă și din baltă și dupătutindinilea, den hotar pină în hotar.

Pentru că acest sat Moșăștii, ce scrie mai sus, fost-au cumpărat de Mihalcea banul de la Manea și dă la Pistruiul și dă la Cișleaci și dă la Nedelco și dă la Vladul și dă la Stan și dă la Manea și dă la Bran și dă la Fuga, drept 12 000 aspri gata, pe vrême dă nevoe și dă foamete, în zilele lui Mihail voevod. Iar după acéia, Mihalcea banul el au dat și au închinat acest sat Moșăștii Pistruiului tot la sfinta mănăstire Mărginenii, unde-i zac și oasele, ca să-i fie de pomeana lui și părinților și mănăstirii dă hrană și dă întărire. Și am văzut domniia mea și cartea lui Mihail voevod de cumpărătoare.

Drept acéia, am dat și domniia mea ca să-i fie dă moșie și să fie volnic egumenul să ia datul și gălețile dă la rumâni¹ și dijma cine va fi arat pă acea moșie și din tot venitul a zecea, cum au fost légea și obicéiul, și dă nimini opreală să n-aibă. Iar cine va sări preste această carte a domniei méle, mare certare va avea. Inaco da nest, po receniem gospodstva mi.

Aprilie 10².

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454 f. 223.
Copie; altă copie ibidem, XI/9.

1634 (7142) aprilie 11.

Vlad al Manii Drujoiu vinde lui Lupu căpitan partea lui de ocină din Carcadulea, jud. Saac.

† Adică eu Vladul al Manii Drujoiu den Carcadula, ot sudstvo Sac, scris-am acesta al meu zapis, ca să hie de mare credință la mina a jupinului Lupul căpitanul, cum să se știe că i-am vindut dumnealui toată par-

¹ După copia XI/9; în condică: Râmnic.

² Data de lună și zi după copia XI/9.

tea mea de ocină den Carcadula, toată cită se va alege de preste tot hotarul, den hotar pină in hotar cu tot venitul den cimpu și den apă și den siliștea satului, cită se va alēge, derept 1100 de bani gata. Și o am vindut eu de a mea bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor oamenilor miei și a vecinilor și den sus și den jos, ca să-i hie jupînului Lupului căpitan de moșie, lui și coconilor în vėcu.

Și cind am vindut această ocină au fost mulți boiari mărturie, anume: jupan Oprea velagă i Ghieorghie ot Brănești i Cazacul ot Boldești i Marco ot Carcadula i Stanul popei ot Răsturnați i Radul Lepșa ot Buzău i Radul i Cirstea ot Leotești i Mirze și mulți oameni cari-iș vor pune mai jos pecețile. Și pentru credința mi-am pus degetul, că inel n-am avut. Инако да нект.

Пис мѣсеца априлѣ а҃ѣ дѣни, в лѣт хр҃омѣ.

† Eu Vladul al Manii D(r)ojoiul.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XLVIII/2.

Orig., hirtie (29 × 21).

Copie ibidem ms. 206, f. 646 v.

232

1634 (7142) aprilie 11.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Tismana satul Turcénii, jud. Gorj, cu rumâni.

† Милостію божию. Їв Матею Бѣсарѣ воевода и господинъ. Дѣлат господство ми сѣе повелѣніе господства ми сѣктѣн, божествомъ монастыра глаголами Тисмѣна, храм прѣсектѣн, частіен и прѣкелогословенѣн владичице нашою Богородице и присно дѣвѣи Маріа и чистное еи зспѣхнѣ¹ ca să fie satul sfintei mănăstiri, satul Turcénii, ot sudstvo Gorjil cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul și cu morile, pentru că acestu satu Turcénii-fost-au dat și miluit de Pirvul banul sfintei mănăstiri Tismeana, încă de în zilele răposatului lu Vlad voevod, feciorul lu Vlad voevod, cind au fost cursul ailor 7039. Și am văzut domnia mea și cartea lu Vlad voevod, feciorul Radului voevod, pre tot satul Turcénii, văleat 7042.

Dereptu acéia, domnia mea încă am dat și am miluit sfinta mănăstire Tismeana cu satul Turcénii, ca să hie de moșie cum au fostu miluit și de alți domni. Și am noit dumnia mea și cărțile altor domni pre ceastă carte a domnii mele.

Derept acéia și voi, rumânilor de în Turceni, în vrême ce veți vedea aceasta carte a domnii mele și oamenii părintelui Theodosie egumenul de la sfinta mănăstire de la Tismeana, iar voi să căutați să ascultați de ce o va da învățătură, că v-am dat domnia mea să fiți pre seama mănăstirii, cum

¹ ... mănăstiri numită Tismeana, hramul preasfintei, cinstitei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și curatei ei adormiri ...

ați fostu dați și de alți domni, că așa e învățătura domnii mele. **Имако да
иѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца апрѣлѣ аѹ дѣни, в лѣт хрѣме.

† Іу Млтию кѣкѣда, милостію божію господинѣ.

Іу Млтию коєкод <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XL/8.

Orig., hirtie (31,5 × 22), pecete mică, aplicată.

Copii ibidem, mss. 329, f. 539 v — 540 și 336, f. 171 v — 173.

233

1634 (7142) aprilie 12.

*Preda din Birsești vinde lui Danciul logofăt din Piriieni ocine
cu rumâni în Baia.*

† Eu Preda ot Birsești am scris acesta al meu zapis la mina Danciului logofetel ot Piriiani, cum să să știe că i-am vîndut eu ocină în Bae, însă di în funea Birséască jumătate, însă partea mea de preste tot hotarul Băi. Și iar am vîndut di în funea unchiu nostru Badii, însă trei părți și au rămas o parte nevîndută, însă iară de preste tot hotarul Băi. Și iar i-am vîndut ocină în Bae di în funea lu Pătru Tecuci jumătate de preste tot hotarul, însă eu o-m fostū cumpărat eu de la fiiu-său Radul.

Și pre aceste părți să se știe și rumâni, pre nume: Dumitru, feciorul lui Negoilă și Sin și Dragomir și alți rumâni, ciți vor fi pre ceste funi, toți, pîntru, că i-am vîndut drept bani patrusprăzeci mie de bani gata. Și am vîndut <cu> știrea tuturor fraților, ca să fie moșie ohabnică.

Și mărturie au fostu: Stanciul logofăt ot Piriiani, Nicula păharnic ot Ogrumi și Ghioca ocnariul i Seva i Dédiul ciauș și Barbul de Rogojina. Udrea ot Bibești i Stanciul ot Zétreani.

Aceasta am scris. Pis mēseța aprilie 12 dni, vă leat 7142 <1634>.

Eu Preda clucer <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIX/6.

Orig., hirtie (31 × 22,5).

Copie ibidem, ms. 449, f. 181 v.

234

1634 (7142) aprilie 13.

*Matei Basarab voievod imputernicește pe Grigorie egumenul m-rii
Argeș să strîngă rumânii mănăstirii, de oriunde îi va afla.*

† Милостію божію, Іу Млтии Бѣсарѣк коєкод и господинѣ. Дакат господ-
ство ми сію повеленію господства ми părintelui Grigorie, care iaste egumen
la sfîntaa monastire de la Argeșu, ca să fie volnecu cu aceasta carte a

dumnie mele și cu sluga dumnie mele, anume...¹ de să-și stringă rumanii aceștia sfinte mănăstiri, care scrie mai sus, carie pre unde-l vor afla, ori în sat domnescu, ori boerescu, ori la oraș, ori la slobozie, ori unde-i vor afla, să fie volnicu cu cartea dumnie mele să-i ducă la urma lor, care pre unde va fi lăcuit, și de niminilea opreală să n-aibă, că așa iaste învățatura dumnie mele. Инако да нест, по реч господства ми.

И испразник, сам реч господства ми.

Ис месеца априле днѣ гѣ, в лет х³р^ист^и.

† Іу Матеи киевѣда, милостію божію господина.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, II/19.

Orig., hirtie (31 × 21), pecete mică, aplicată.

235

1634 (7142) aprilie 13, București.

Matei Basarab voievod totărește lui Radu al doilea vistier ocină cu rumâni în satul Cetățeni, jud. Mușcel și Pădureș.

† Милостію божію, Іу Матею киевѣда и господинѣ въсон земли Бургро-владуѣнскоѣ, вѣск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинаго Іу Бъсарѣв киевѣда. Дават господство ми сѣи повелѣніе господство ми вѣрниомѣ волѣринѣ господство ми жѣпан Радоула вторѣи вистѣлар и със синовѣ его, елицемѣ Богъ даровахъ, такоже да мѣ ест учинѣ и вечинѣ з село з Четъцѣни, въ сѣдство Мѣшчелъ и Падърици, али шт дел Станков постелник, шт половины з село половины шт през въс село четвъртаго дел, шт поля и шт шѣма и шт вода и със вечинѣи и шт планин и шт сѣдалище селов, шт посевѣде, варѣ елика се хтит избрат шт по въсон хотаром, по старѣ хотарѣ <и> белѣги. И вечинѣи да се знает по нме: Станка със синовѣ его, на нме Благоула, зженил, и Шерван и Добрин и съ ныхъ синовѣи, елицемѣ Богъ даст и Стан, брат Нанов, със синовѣи си и Шерѣв със синовѣи его, Кръстѣан и Добрин и Нѣгоѣ и Кръстѣ със синѣ его, Гѣргѣ и със синѣ его, Босіюкѣ и със синовѣи, елицемѣ Богъ даст и Тѣдоран със синовѣи его, Дмитръ и Минхъналъ и Зрсоу със синѣ его, на нме...¹ и със прочѣи синовѣи что хочет сътвори и Бонко, брат Зрсов, със синѣ его на нме...¹ и Гарѣла със едни пастырскѣ, по нме...¹ что ест пакже шт въ едни вечинѣи Станков постелник и съ ныхъ синовѣи елицемѣ Богъ даст.

Понеже сѣи више реченна учинѣи шт Четъцѣни и със вечинѣи еже сѣт више реченнѣи били сѣт за дѣдѣи Станков постелник шт родѣтелѣи емоу, щижѣ шт прѣжде вѣрѣме, шт при днѣи прочѣи старѣи господарѣ дѣрѣвнѣхъ.

И потом, къда ест бил нинѣ, въ днѣи господства ми а почтеннаго волѣринѣ господства ми жѣпан Радоула вторѣи вистѣлар, шн ест покѣпил учинѣи з Четъцѣни и със вечинѣи и със въс худохом шт над Станков постелник и шт синѣ его, Ника шт Бѣкшани, шбачѣ да се знает шт дел его: шт полавенно за село,

¹ Loc alb.

половинно, како ест више пис, за зги сѣ новци готови. И продадохъ Станко постелник и синъ его, Ника, сѣ више речена учини и вечнии въ Четъцѣни, шни за нишнѣмъ доброволю, безъ ни една силостію и съсъ званіемъ братомъ си Бадѣв постелник и а въсамъ порѣднѣемъ его. И вишиже се сѣтъ свидѣтелствоваха Станко постелник и прѣдъ господство ми зъ диванъ, како хокетъ да продаетъ сѣмъ више речена учини и вечнии радѣмъ писца и радѣмъ дѣжновнѣмъ. Таже, другъ нишнѣмъ нестъ се сѣтъ сѣфатна да покѣпитъ сѣмъ учини, безъ тѣчю Родоуа вистѣар. И продавали сѣтъ Станко постелник и синъ его, Ника, съсъ званіемъ въсѣмъ волѣромъ господство ми, велици и малии и а мегѣшомъ въ горъ, изъ долъ и въ шкрѣстнии мѣстомъ и въ прѣдъ господства ми. И видѣхомъ господство ми и записъ за продане въ рѣкѣмъ Станковъ постелник и а чедѣмъ си Никѣвъ съсъ мноши волѣри свидѣтелнѣмъ написани зъ записъ, которѣи сѣтъ вна на шстроенѣа имъ, на имѣ: жѣпанъ Хриза велъ бан и Ивашко велъ дворникъ и Родоуа велъ логофетъ Нѣстворелъ и Тѣдосѣ велъ логофетъ и Гангорѣ велъ вистѣар и Недѣлако велъ ключеръ Ботѣнга и въ Корници, Илѣ дворникъ и Дрѣгичъ спатаръ и Фота постелникъ, сыни Папѣвъ логофетъ и въ Букшани, Пѣтрашко постелникъ и въ Брезое, Бѣнтиаъ катахъ и въ Шѣници, Барѣва постелникъ и мноши волѣри, еже не сѣтъ писани зде въ книга сѣни.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство ми върннѣмъ волѣринѣмъ господства ми жѣпанѣмъ Радѣловъ вторѣи вистѣар, такоже да мѣ естъ учини и вечнии зъ село зъ Четъцѣни, али въ дѣла Станковъ постелникъ, въ половинѣ за село, половинѣ, четвертаго дѣла дѣдѣнѣмъ и въ шѣхъ сыновомъ и внукомъ и прѣвнѣчетомъ и не въ кождо непотѣкновенно, поризно господство ми.

Еже оубо и свидѣтелѣмъ поставлѣемъ господство ми: жѣпанъ Хриза велъ банъ Краловскѣи и жѣпанъ Ивашко велъ дворникъ и жѣпанъ Тѣдосѣ велъ логофетъ и жѣпанъ Гангорѣ велъ вистѣаръ и жѣпанъ Мишѣа велъ спатаръ и жѣпанъ Басилѣ велъ столникъ и жѣпанъ Бѣзинка велъ комисъ и жѣпанъ Бѣчина велъ чашникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Тѣдосѣ велъ логофетъ.

И начертахъмъ, Пѣрѣва граматикъ, съсъ поученіемъ Лѣпѣдатъ логофетъ, въ на столни граду зъ Бѣжѣрици, мѣсеца апрѣлѣмъ гѣ дѣни и въ Идама даже до нишнѣ, въ сего писаніемъ теченіемъ лѣтѣмъ, въ лѣтѣ шѣрѣмъ, а въ рождѣства Христова, шѣхъад.

Іу Матею вѣвѣвѣда, мношнѣю божию господинѣ.

Іу Матею вѣвѣвѣдъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Bășărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele jupan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, ciți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Cetățeni, în județul Mușcel și Pădureț, însă din partea lui Staico postelnic, din jumătate de sat jumătate, de peste tot satul a patra parte, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din munte și din vatra satului, de pretutîndeni oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare <și> semne. Și vecinii să se știe, anume: Stoica cu fiii lui, anume, Vladul căsătorit și Șerban și Dobrin și cu fiii lor, ciți Dumnezeu le va da și Stan, fratele lui Nan, cu fiii săi și Șerbu cu fiii lui, Cirstian și Dobrin și Neagoe și Cirstea cu fiul lui, Gherghe și cu fiul lui,

¹ Loc alb.

Bosioc și cu fiii, cîți Dumnezeu le va da și Tudoran cu fiii lui, Dumitru și Mihăilă și Ursu cu fiul lui, anume...¹ și cu alți fii pe care-i va face și Voicu, fratele lui Ursu, cu fiul lui anume...¹ și Sarul cu un fiu vitreg care este iarăși de la un vecin al lui Staico postelnic și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da.

Pentru că această mai sus-spusă ocină din Cetățeni și cu vecinii care sînt mai sus-zîși au fost de moștenire ai lui Staico postelnic de la părinții lui, încă de mai înainte vreme, din zilele altor vechi domni bătrîni.

Iar după aceia, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul boier al domniei mele jupan Radul al doilea vistier, el a cumpărat ocină în Cetățeni și cu vecini și cu tot venitul, de la Staico postelnic și de la fiul lui, Nica din Bucșani, însă să se știe din partea lui, din jumătate de sat, jumătate, cum este mai sus-scris, pentru 220 ughi, bani gata. Și a vîndut Staico postelnic și fiul lui, Nica, această mai sus-spusă ocină și vecinii din Cetățeni, ei de a lor bunăvoe, fără nici o silă, și cu știrea fratelui său, Badea postelnic și a tuturor rudelor lui. Și încă a mărturisit Staico postelnic și înaintea domniei mele în divan că vrea să vîndă această mai sus-zisă ocină și vecini pentru lipsă și pentru datorie. Astfel, nimeni altul nu s-a apucat să cumpere această ocină, fără numai Radul vistier. Și au vîndut Staico postelnic și fiul lui, Nica, cu știrea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zăpis de vînzare de la mina lui Staico postelnic și a fiului său Nica, cu mulți boieri martori scriși în zăpis, care au fost la întocmirea lor, anume: jupan Hriza mare ban și Ivașco mare vornic și Radul Năsturel fost mare logofăt și Tudosie mare logofăt și Gligorie mare vistier și Nedelco Boteanul mare clucer și din Cornești, Ilie vornic și Drăghici spătar și Fota postelnic, fiii lui Papa logofăt și din Bucșani, Pătrașcu postelnic și din Brezoe, Vintilă vătaf și din Mănești, Barbul postelnic și mulți boieri care nu sînt scriși aici în această carte. Pentru aceasta am dat domnia mea credinciosului boier al domniei mele jupan Radul al doilea vistier, ca să-i fie ocina și vecinii în sat în Cetățeni, dar din partea lui Staico postelnic, din jumătate de sat jumătate, a patra parte dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare ceașnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Tudosie mare logofăt.

Și am însemnat Pîrvul gramatic, cu învățătura lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în București, luna aprilie 13 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXI/26.

Orig., perg. (37 × 52), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. XX.

¹ Loc alb.

1634 (7142) aprilie 15.

Pădure mărturisește că Brașov s-a răscumpărat din rumânie cu delnița lui.

Copii întocmai scoasă după sineturile moșnenilor Țirghișești, satul Riu, județul Dimbovița.

Scris-am eu Pădure al meu zapis acestui om, anume Brașovu, cum să se știe că să au cumpărat de la mine de rumunie, cu toată delnița lor de preste tot. Și l-am cumpărat eu de a mea bunăvov drept 7 500 de aspri. Deci să fie în pace de către mine și de cătră toate rudele mele și el și feciorii lui.

Și măturie: den sat din Bărbuleț, Dobrotă, Radul i Borde, de în Puchenii, Cirste lui Frățilă.

Am scris, luna aprilie zioa 15, vă leat 7142.

După Vasilescu, *Doc. j. Dimbovița*, p. 224.
EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, p. 168.

1634 (7142) aprilie <16>, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Bistrița rumâniei din satul Șăoașul, jud. Vilcea, în urma judecării cu pîrgarii de la Ocnele Mari.

† Многостію божію, Їу Матен воєводъ и господинъ въсон земан Уггровлахѣнскѣн, вѣск велкаго и прѣблагаго, поконномъ Їу Басараб воєвод. Дават господство ми сѣю повелѣнїи господства ми свѣтѣн, божественїи монастыр во вѣномъ Быстрица, храмъ спенїе Богородице и шьцѣс егумена Баснаїн и вѣсклн нноком еанце жбѣщнмъ въ шентѣлн тоє, такоже да ест вечнїи свѣтѣн монастыр шт над село Шашаѣл, шт сѣдство Блѣчѣ, з мирно и свободно шт ннѣ на прѣд шт къ вѣснѣ камарашѣн шт Белнка Ѡкнѣ за вѣс работ шкнѣ что ест бѣтн, да не нмат бантованїн шт къ ннѣто ничтоже.

<П>онже того село Шашаѣл внше ннѣ ест свѣтѣн монастыр за дѣдѣнш шт наюпрѣжде вѣрѣме. И шт еднаа разлога за вѣрѣме оувамо, шт прѣдѣннн Ѡшнѣнн <воєвода>¹, а шнн се ест ена распал, тѣре ест вѣннѣшт ннїн на Белнка Ѡкнѣ, а дрѣшн въ селоє Тудосїе Рудѣнѣл. И къмѣрашѣн шт Белнка Ѡкнѣ, шнн ест ена вѣзнмал вечнїи монастырѣв, тѣре ест тѣгана неболю съ шкнарїн.

¹ Omis.

И потом, къда ест бил нинѣ, въ дѣни посподства ми, а штцѣ егѣмена Басиліѣ шт свѣтла монастыр Бистрица, шн приндѣ пред господства ми з великѣи дикан, тѣре ест съпрѣше се за лицѣ със прѣгарѣи шт Бѣанка Ѣкнѣ радѣ село Шѣашѣл. Въ том, господство ми гледах и сѣдах по правдо и по закон божію, въкѣпѣ със въсѣми чѣститими правителѣи господства ми и дах господство ми вѣчнои, іако да ест з мирно за вѣс работ шкнѣв, кѣко по много трѣбѣс и метѣх да нѣст нмал въ вѣкѣх, анѣ да сѣдит на дѣдѣи ми, како бнст и шт прѣжде вѣкмѣ, іако да ест свѣтѣи монастыр за помош и готови за вѣсѣх въ еже хошѣт бѣти заповѣд настоателю свѣтѣи монастыр више рѣх, а господство ми и почнешн родѣтелѣи господства ми и дѣдом господства ми вѣчнои въспоминаніѣ. И штала прѣгарѣи шт Бѣл Ѣкнѣ шт закон и шт сѣжденіѣ шт прѣд господства ми шт дикан, како по много работ със шни да не нмат и не шт когождо непотѣкновеніѣ, по заповѣд господства ми.

Ѣшиже и закланніѣ поставиш господство ми: кого избѣрет господъ Богъ бнти господаръ и властелен земли Згррвелахѣнскѣи, въ слѣд наша, нан шт сѣродник наше нан шт иноплемѣник, молим ки, съ нмѣним божіем, да аше почѣтет и да штерѣдит и да поновит сѣа книг господства ми, како ест више пис, того господъ Богъ да га почѣтет и да съхранит въ господство его и да бѣдѣт дѣше его въ з покоеніѣ. И ашианже не почѣтит и не поновит сѣа книгъ господства ми и не штерѣдит сѣа шстроеніѣ, анѣ поперит и нехабит сѣа книгъ господства ми и развалит сѣа шстроеніѣ, того да ест трѣклет и афѣрѣсан шт тнѣ свѣти штци, нже сѣт въ Никѣи и да нмат частѣи със Юда и със Ірѣа на едно место и да бѣдѣт свѣти Іѣвн [Іѣван] Крѣстител сѣперник на страшнѣм сѣдницим, іакоже и бѣдѣт въ вѣки, амин.

Сеже оубо и сѣдѣтелѣи поставиш господство ми: пан Хриза вел бан Кралевѣтскѣи и пан Іѣашко вел дворник и пан Тѣвдосѣ вел логофѣт и Гангорѣ вел вистѣар и Михан вел спатар и Бѣзника вел комис и Басилаки вел столник и Бѣчина вел пѣхарник и Костандин вел постелник. И исправник, жѣпан Тѣвдосѣ вел логофѣт.

И аз, Тѣдорѣ спѣден, намазан з Бѣкурѣци, мѣсеца апрѣлѣ <ṢṢ>¹ дѣни и шт Іѣдѣма, в лѣт хѣрмѣ.

† Іѣ Матію воивѣда, милостію божію господинѣ.

Іѣ Матію коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstirii numite Bistrița, hramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Vasilie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în lăcașul acela, ca să fie vecinii sfintei mănăstiri din satul Șuașul, din județul Vilcea, în pace și slobozi de acum înainte de către toți cămărașii de la Ocna Mare de toată munca oanei care va fi, să nu aibă tulburare de la nimeni nimic.

Pentru că acel sat Șuașul mai sus-scris a fost al sfintei mănăstiri de moștenire de mai înainte vreme. Iar de la o seamă de vreme încoace, din zilele

¹ Loc rupt.

lui Simeon <voievod>¹, iar ei s-au risipit, de au intrat unii la Ocna Mare, iar alții în satele lui Tudosie Rudeanul. Iar cămărașii de la Ocna Mare au luat vecinii mănăstirii, de au tras nevoia cu ocnarii.

Iar după aceasta, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen Vasilie de la sfînta mănăstire Bistrița, el a venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-a pîrit de față cu pîrgarii de la Ocna Mare pentru satul Șuașul. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea vecinilor ca să fie în pace de toată munca ocnei, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă în veci, ci să stea la dedina lor, cum a fost și dinainte vreme, ca să fie sfîntei mănăstiri de ajutor și gata la toate la ce va fi porunca cîrmuitorului sfîntei mănăstiri mai sus-zise, iar domniei mele și răposaților părinți ai domniei mele și bunicilor domniei mele veșnică pomenire. Și au rămas pîrgarii de la Ocna Mare de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult treabă cu ei să nu aibă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și vlastelin al țării Ungrovlahiei în urma noastră sau din neamul nostru sau din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu, dacă va cinsti și va întări și va înnoi această carte a domniei mele, cum este mai sus-scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și să fie sufletul lui în pace. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele și nu va întări această întocmire, ci va călca și va strica această carte a domniei mele și va răsturna această întocmire, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfîinți părinți ce sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și să fie sfîntul Ion [Ioan] Botezătorul potrivit la înfricoșata judecată, cum și va fi în veci amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Teodosie mare logofăt și Gligorie mare vistier și Mihai mare spătar și Buzinca mare comis și Vasilachi mare stolnic și Vucina mare paharnic și Constantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Teodosie mare logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, scriu în București luna aprilie <16>² zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXVI/512.

Orig., hîrtie (44 × 29), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1795; alte traduceri, ibidem, mss. 192, f. 266 și 713, f. 793v — 796.

Data zilei după o însemnare tergală și după traducere.

¹ Omis.

² Loc rupt.

1634 (7142) aprilie 19, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rilor Tutana și Cotmeana cite o jumătate din satul Mogoșești, pe Argeșel, cu rumâni, în urma unor judecăți.

† Милостію божію, Іу Матию воєвода и господинъ вѣсомъ земли Угорро-влахінскоє, вѣзк великаго и прѣдобраго, стараго, поконниому Іу Бѣсъраба воєвода. Даватъ господство ми сѣн повелѣніе господства ми свѣтомъ божественнѣи монастыр зовимомъ Тѣтана, наѣже естъ храмъ свѣтаго Іоанасіе атонскій и вѣсѣмъ братіимъ инокомъ, илице жнезшій въ шентиле тоє, іаже естъ метохъ и въ подръчій свѣтѣи монастыр храмъ свѣтаа Тронцъ изъ долъ варошве Букурцин, іаже да естъ свѣтомъ монастыр Тѣтана, внише речинна, село Могошицїи въ по Ірцеша половинш, въ полю и въ шѣмъ и въ вода и съсъ вѣчнїи и въ сѣдланцие село, въ посвѣдїи вѣри еанка се хтитъ изверати въ по вѣсомъ хотаромъ. Іа дрѣга половинш въ сѣа въ Могошицїи внише писъ да въ дрѣжитъ свѣта монастыр Кодмѣна, храмъ благовѣщїи Бѣгородице.

Понеже того село Могошицїи внише писъ вѣли сѣтъ за дѣдїи Стонкѣе логофетъ и Ялѣшаве Негрѣа, аны га естъ вѣна далъ вни свѣтѣи монастыри внише речинне радї дѣшамъ ихъ, іциже въ прѣжде вѣрѣме въ при дѣнїи стараго поконниому Бладъ воєводн, вътцъ Бладу воєводн, въ когда вѣстъ течинїе лѣтомъ хнї. И вѣдѣхомъ господство ми и книгъ Бладъла воєводн за мнлванїе надъ того село Могошицїи, сѣтворила съсъ великоє кѣтѣоу и како естъ вѣна носна іциже и проухъ Стонка логофетъ съсъ Мѣделѣнѣа, аны пакнїже естъ паднѣа надъ разлога свѣтѣи монастыр Тѣтана и Кодмѣна, како естъ внише писъно. И вѣдѣхомъ господство ми и книгъ поконниомъ Радула воєводн, синѣ Мнхїе воєводн, въ лѣтъ хѣркѣ, сѣтворила надъ книга поконниомъ Бладъла воєводн, како естъ вѣна и въ прѣжде вѣрѣма. И въ тогда само вѣсъ дрѣжаа шѣа двѣ, Тѣтана и Кодмѣна, село Могошицїи на двѣа съсъ добро мироно.

Іа потомъ, къда естъ вѣна ннїе, при дѣнїи господства ми, а вътцъ ігумена Рафана въ Кодмѣна, въ вѣзвнїетъ прнїе прѣдъ господства ми съсъ вътцъ ігумена Козма въ свѣтаа Тронцъ и прншеа естъ тѣре сѣпрѣша сѣа за лицъ ѣ великїи днѣан. И снцн прѣше ігумена въ Кодмѣна како естъ село Могошицїи тѣчїю свѣтомъ монастыр Кодмѣна. И извадна естъ ѣ днѣан и єдна книга поконниомъ Бѣсърабъ воєводн; не вѣсхошїтъ да извадитъ книгѣе Бладъла воєводн тѣхъ старн которѣ вѣше написано да дрѣжитъ Кодмѣна и Тѣтана на двѣа монастыровѣ. Іа вътцъ ігумена Козма въ свѣтаа Тронцъ въ іциже сѣтъ извадна ѣ днѣан єдна книга поконниомъ Радъла воєводн, сѣтворила по старѣ книгн поконниомъ Бладъла воєводн, когда вѣстъ течинїе лѣтомъ хнї како естъ и по внише писъ.

Таже въ томъ, господство ми сѣмъ глѣдалъ и сѣднхъ по правъ и по законъ, кѣпнїже съсъ вътцъ нашѣмъ архїимитрополнтъ кѣръ владїка Грнгорїе и съсъ вѣснхїамн чѣстнїимн правнїтѣлїи господства ми и сѣмъ далъ господство ми въ днѣан ѣ болѣри, на нмѣ жѣпанъ Радъла вѣнѣ вѣлъ логофетъ и жѣпанъ Мнхїе вѣнѣ вѣлъ спатаръ, іаже да и сѣгладѣтъ книгѣе, како хѣкетъ вѣнїи по правѣстїю и ннчїтоже крнѣвѣстїю да не вѣдетъ. Таже въ томъ, тѣхъ сѣн ѣ болѣри внише речиннн, вни снотрнли вѣсъ

различни и добри истинствования и шербтали със душами нх, како ест бнл дрѣжаа село Могошицѣи вѣа монастыровѣ, Тѣтана и Кодмѣна. И ещѣже сѣт свѣдѣтелствования прѣд господство ми з диван и штцѣ нашему архимитрополит кур владѣка Григорѣе и штцѣ епископа Ѡвѣфна шт Рѣмникѣ и егѣмена поя Каснаѣ шт Бистрици, како вѣс дрѣжаа свѣта монастыр Тѣтана и Кодмѣна село Могошицѣи на двоа. Таже ест шстал Раѣана егѣмена шт Кодмѣна и Ѡвѣфна егѣмена¹ шт Козѣи шт закон и шт сѣжденїе шт прѣд господство ми, да дрѣжит село Могошицѣи з два, како ест бнл дрѣжаа шт прѣжде вѣрѣме. И ащелиже хокет извадит калугери шт Кодмѣна нѣкѣи книги господство ми или записе, сътворени лѣжничѣ над село Могошицѣи запально, тѣх книги и записе да не сѣ вѣржет, анз тѣчїю да бѣдет сътворенїе над половинѣ, како ест бнл шт старѣ дѣни, шт прѣжде вѣрѣма.

Сїго радї, дадохъ съам господство ми свѣтѣн божественн монастыр Тѣтана, шкоже да му ест половинѣ за село Могошицѣи със вечнїи и със вѣс ходжкоа шчинн, дѣдїнѣ и вѣ шхаб и не шт когождо непотѣковенном, поризмо господства ми.

Ещѣже закланїе поставлѣем господство ми: по шшестїю господства ми, кого избѣрит господѣ Богѣ бнти господарѣ Земле Блашкоа или шт срѣдечнаго плода господство ми или шт сѣродник наших или, по грѣсѣх наших, или шт иноплеменик, да ащѣ почитит и поновит и штерѣдит сїи книг господства ми за помилванїе, того господѣ Богѣ да га почтет и да сѣхранит вѣ господствѣ его и а вѣ бѣднїе вѣцѣах душа его. И ащелиже не почитит и не шкрѣлит и не поновит сїи книг господства ми, анз поперит и разорет и нехабит, того господѣ Богѣ да га шѣет заѣ тѣлом его, да ест трѣклет и анатѣма и афорисан шт тнї свѣтнх штци иже сѣт вѣ Никѣи и да имат частїю със Юда и със Ирїа на єдин мѣсто,² иже възъплнше над кръв господа Бога, спаса нашего Исвса Христа и рекѣт: „възман, възми и распени его“, <кръв его>³ над нх и над чеда нх и ест <и> бѣдет вѣ вѣкы, аминѣ.

Ежѣ оубо и свѣдѣтелїи поставлѣем господство ми: жѣпан Хриза вел вѣм Краловскїи и жѣпан Ивашко вел дѣорник и жѣпан Тѣдосїе вел логофѣт и жѣпан Гангорѣе вел вистїтар и жѣпан Михан вел спатар и жѣпан Каснаѣ вел столник и жѣпан Бѣчина вел чашник и жѣпан Бѣзника вел комис и жѣпан Костандин велникїи постѣлник. И исправник, жѣпан Тѣдосїе вел логофѣт.

И изчертахом аз, Първѣа граматик, съшоченїе Лепѣдат логофѣт, вѣ на стол граду з Бѣкѣрици мѣсеца апрїлїе ѡу дѣни и шт Идама дажѣ до шнїкѣ вѣ сїго писаннїе теченїе лѣтом, хрѣма, лѣта господнїе ххлѣд.

† Іу Матїю кѣкѣва, милостїю божїю господнїи.

Іу Матїю кѣкѣва <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Bășărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numite Tutana, unde este hramul sfintului Athanasie de la Atos și tuturor fraților călugări care trăiesc în acel lăcaș, care este metoh

¹ Loc rupt.

² S-au omis cuvintele: „и със ннн невѣрнн юдѣи“.

³ Omis.

și sub stăpînirea sfintei mănăstiri cu hramul Sfînta Troiță, din jos de orașul București, ca să-i fie sfintei mănăstiri Tutana, mai sus-zisă, satul Mogoșeștii de pe Argeșul jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Iar cealaltă jumătate din satul mai sus-scris, Mogoșeștii, să o stăpînească sfînta mănăstire Codmeana, hramul blagoveștenia născătoarei de Dumnezeu.

Pentru că acel sat mai sus-scris, Mogoșeștii, au fost de moștenire al lui Stoica logofăt și al lui Albul Negrul, ci l-au dat ei sfintelor mănăstiri mai sus-zise, pentru sufletele lor, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Vlad voievod cel bătrîn, tatăl lui Vlad voievod, de cînd a fost cursul anilor 7018. Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Vladul voievod pe acest sat Mogoșeștii, făcută cu mare blestem și că a purtat încă și piră Stoica logofăt cu Medeleanul, însă iarăși a căzut pe seama sfintelor mănăstiri Tutana și Codmeana, cum este scris mai sus. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în anul 7129, făcută pe cartea răposatului Vladul voievod, cum fusese și mai dinainte vreme. Și de atunci incoace au tot stăpînit amîndouă, Tutana și Codmeana satul Mogoșești, pe din două, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, părintele egumen Rafail de la Codmeana, a ridicat piră înaintea domniei mele cu părintele egumen Cozma de la Sfînta Troiță și au venit de s-au pîrît de față în marele divan. Și astfel pîra părintele de la Codmeana că satul Mogoșești este numai al mănăstirii Codmeana și a scos în divan și o carte a răposatului Băsărab voievod; <și> nu a vrut să scoată cărțile lui Vladul voievod cele vechi, în care era scris să stăpînească mănăstirile Codmeana și Tutana pe din două. Iar părintele egumen Cozma de la Sfînta Troiță, el încă a scos în divan o carte a răposatului Radul voievod, făcută pe vechile cărți ale răposatului Vladul voievod, cînd a fost cursul anilor 7018, cum este mai sus-scris. Astfel întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu părintele nostru, arhimitropolit chir vlădica Gligorie și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea doi boieri din divan, 2 boieri anume jupan Radul fost mare logofăt și jupan Miho fost mare spătar ca să cerceteze cărțile, cum vor fi după dreptate și să nu fie nici o strîmbătate. Apoi, întru aceea, acești 2 boieri mai sus-zîși, ei au cercetat totul cu de-amănuntul și bine au adevărit și au găsit cu sufletele lor, că satul Mogoșești l-au stăpînit amîndouă mănăstirile Tutana și Codmeana. Și încă a mărturisit înaintea domniei mele în divan și părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie și părintele episcopul Theofil de Rîmnic și egumenul popa Vasile de la Bistrița, că au tot stăpînit sfintele mănăstiri Tutana și Codmeana satul Mogoșești pe din două. Astfel, Rafail egumenul de la Codmeana și Theofil egumenul de la Cozia au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca să stăpînească satul Mogoșești pe din două, cum îl stăpîniseră și mai dinainte vreme. Iar dacă vor scoate călugării de la Codmeana niște cărți ale domniei mele sau zapise făcute mincinoase asupra satului Mogoșești deplin, să nu se creadă acele cărți și zapise, ci numai să fie făcute pe o jumătate, cum a fost din zilele de demult, de mai înainte vreme.

De aceea, am dat domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri Tutana, ca să-i fie jumătate din satul Mogoșeștii cu vecinii și cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă. Și de nimeni neatinse, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de miluire a domniei mele pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va rupe și o va strica pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă aci cu trupul lui <și>¹ să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc², care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeului și mîntuitorului nostru Isus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l și răstignește-l“, <singlele lui>¹ asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Gligorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Vucina mare ceașnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Tudosie mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul grămătic, cu învățătura lui Lepădat, logofăt, în cetatea de scaun în București, luna aprilie 19 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor 7142, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX ter/5.
Orig., hîrtie (43,5 × 29), pecete timbrată.
Cu o trad.

1634 (7142) aprilie 20.

Dragomir Gîrjă din Trestieni vinde lui Sava postelnic din Negoești moșie în Trestieni, jud. Săcuieni.

† Adecă eu, Drogomir Gîrjă ot Trăisténi scris-am zăpisul meu ca să fie de bună credență la mîna dumnealui Savei postelnicul ot Negoești, sinu jupan Nastei ot tam, cum să să știe că i-am vindut dumnealui moșie în moșia Trestiiianilor de la Cîmpu de la Ratena, den jos de Inotești. Pentru că această moșie au fost a mea de la părenții mei. Deci, cînd au fost întru zilele lui Mateiu vodă, mie lipsindu-mi și tribuindu-mi bani, am vindut dumnealui Savei

¹ Omis.

² S-au omis cuvintele „și cu acei necredincioși iudei”.

postelnicul, această moșie ce e mai sus-zisă, partea de un moș. Și o am vîndut drept bani gata ughi 18. Și această moșie iaste în județul Săcuianilor. Și o am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor vecinilor denprejur și den sus și den jos, pentru ca să fie dumnealui moșie stătătoare în veci și veciorilor și nepoților dumnealui, ciți Dumnezeu îi va dărui.

Și cînd s-au făcut acesta zăpis, fost-au mulți boiari și megiași denprejur care își vor pune iscăliturile mai jos, ca să să crează, anume: Iordache vornecul ot Cozlăci i Negre ot Trestiiani i Dirjan ot Negovani i Mihaiu Ghiuleși ot Ploești i Gherghe brat ego ot tam i Tudor Bolduma ot Trestiiani i Crăciun ot Negovani. Și pentru mai adevărata credență, pusu-ne-am și degetile mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu, popa Radul ot Ploești, cu învățătura lui Dragomir Girjă. Pis aprilie dne 20, let 7142 <1634>.

† Iordache vornicul ot Cozleciu, martor <m.p.>

† Eu Dragomir Cîrjă ot Trestiiani.

† Eu Negre martor ot Trestiiani, martor.

† Eu Dirjan martor.

† Eu Mihaiu Ghiuleș martor.

† Tudor Bolduma martor.

† Eu Crăciun martor.

† Tocu ot Negovani martor <m.p.>

† Eu Gherghe Ghiuleș martor.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LX/4.

Orig., hîrtie (30,5 × 21).

Copie ibidem, mss 130, f. 215 v. și 132, f. 35 v.

240

1634 (7142) aprilie 20, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Iane neguțătorul ocini cu ru-mâni în Tătărani, jud. Dîmbovița, și în Căpriorul.

† Милостїю божію, Іу Матїю воєвода и господинъ вѣсон землѣ Угровъ-владѣнскоє, виск великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Бѣсѣраѣ воєвода. Дават господство ми сїи повелѣніе господство ми Іунокъ кспцѣ и със синовн, елижеже Богъ дастъ ѡкоже да мѣ естъ учинѣнъ ѡ Тѣтѣрани, въ сѣдство Дѣмбo-вница, али дѣл Прѣдѣв вѣсаѣ, ѡтъ полъ и ѡтъ шѣмъ и ѡтъ водъ и със дѣвечиннїи на имѣ: Стоянъ със синовн <и> Дѣпѣдатъ и със синовн егѡ и ѡтъ сѣдланце се локъ, ѡтъ посѣсѣдї, вара елика се хититъ изератнъ ѡтъ по вѣсомъ хотарѡмъ, понеже естъ покѣпна Іанѣ кспцѣ ѡтъ надъ Прѣдѣ, за ѡгнѣ пѣ аспри готовн и със записъ ѡтъ рѣки егѡ и със сѣдѣтелїи написани ѡ записъ на имѣ: ѡтъ Грѣкта Петка, попъ Иванъ и Ксртѣ и Нѣгѡе, синъ Татомировъ и Мнѣханъ и Стонка и ѡтъ Лазѣре, Боннѣ и ѡтъ Тѣрговнице, Ермїѣ Дїаконаѣ и Лазѣр, синъ Неделѣк.

И пак покѣпила учинѣ и село ѡ Тѣтърани, али дѣл Миѣаюв, синѣ Пѣркѣла ѡт Лазѣре, вѣсаѣ вѣре еанка се ѣтит изѣратн и сѣс дѣе вѣчини на имѣ Нѣгоѣ сѣс синови си и Бѣрѣвѣтѣю сѣс синови его и сѣс братом си.

И пак сѣс дѣла Миѣаюв за учинѣ ѡт Кѣпрѣѡрѣла, колико се ѣтит изѣрати, понеже ест дѣл Миѣхан единомѣс вѣчинѣ, на имѣ Крѣстѣ, что га ест скѣповѣла за вѣчинѣ и радѣ един мѣсто, что ест бил дѣл Миѣхан поп Ингѣлов ѡ село ѡ Тѣтърани, сѣс запис ѡт рѣки его за продани и сѣс мнози людѣи свѣдѣтелѣи написани ѡ запис, на имѣ: поп Иван и Бремѣа Дѣѣаконѣа и Курѣс и стар Тѣдор постѣлник и Неѣула пѣхарник ѡт Тѣрговице.

И пак покѣпила Ию кѣпѣц учинѣ ѡ Тѣтърани, али ѡт дѣл Стонкѣв половнѣл и ѡт Кѣпрѣѡрѣла пак дѣл Стонкѣв, еанка се ѣтит изѣрат ѡт полю и ѡт шѣма и ѡт вод, ѡт посѣзѣдѣ, вѣре еанка се ѣтит изѣрат ѡт по вѣсом ѣотаром, али учинѣ без вѣчини, понеже ест покѣпила Ине кѣпѣц сѣе више рѣчена учинѣ ѡт над Стонка, синѣ Пѣркѣла ѡт Лазѣре, за ѣги кѣ аспри готови и сѣс запис ѡт рѣка его за продани, сѣс мнози людѣи свѣдѣтелѣи написани ѡ запис, на имѣ: ѡт Тѣрговице, поп Иван и поп Еланкѣла ѡт Сѣлта Петка и Стар Данѣюа и Пѣркѣла граматик и Радѣа тѣнарѣа и Стан, синѣ Стонкѣв.

И продадох Пѣрѣа и Миѣхан и Стонка сѣи дѣли за учинѣ ѡни за нѣхном доброволю, без ни една силостѣю и сѣс знанѣи вѣсам братѣе им и а мѣгѣашом ѡт гѣр из дол, ѡт шкрѣстѣ мѣсто и ѡт прѣд господствѣа ми.

Сѣго радѣа дадох сѣм господствѣо ми Инюѣс кѣпѣц, такоже да мѣ ест сѣи више рѣчени учинѣ дѣдѣиѣ и вѣ шѣв синовом и вѣнѣком и прѣвѣнѣчетом и не ѡт когождо непотѣкнобенно, прѣнѣзѣмо господствѣо ми.

Бѣже оубо и свѣдѣтелѣи поставѣлѣм господствѣо, ми: жѣпан Хриза вѣл бан Краловскѣи и жѣпан Иѣашко вѣл дворник и жѣпан Тѣдосѣе вѣл логофѣт и жѣпан Миѣхан вѣл спѣтар и Еаснаѣе вѣл столник и Бѣзника вѣл колник и Бѣчина вѣл чашник и Костандин великѣи постѣлник. И исправник, Тѣдосѣе вѣл логофѣт.

И написѣх аз, Пѣркѣла граматик, сѣс позченѣе Лѣпѣдат логофѣт, вѣ настол градѣ ѡ Бѣкѣрѣѣцѣ, мѣсиѣа апрѣлѣе кѣ дѣни и ѡт Иѣама даже до нинѣ, вѣ сѣго писанѣе, текѣщаго лѣтом, лѣт хѣрмѣ, а ѡт рождѣствѣа Христова хѣхлѣа.

† Іу Мѣтею вѣвѣѡда, милостѣю божѣю господнѣнѣ.

Іѡ Мѣтею вѣвѣѡд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînelui, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ianiu negustorul, și cu fiii, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Tătărani, în județul Dimbovița, însă partea lui Preda toată, din cîmp și din pădure și din apă și cu doi vecini anume Stoian cu fiii <și> Lepădat și cu fiii lui, și din vatra satului, de pretutîdeni, oricît se va alege de pe tot hotarul, pentru că a cumpărat Iane negustorul de la Preda, pentru ughi 80 aspri gata și cu zapis de la mina lui și cu martori scriși în zapis, anume: de la sfînta Paraschiva, popa Ivan și Curtu și Neagoe, fiul lui Tatomir și Mihai și Stoica și din Lazure, Voinea și din Tirgoviște, Eremiia diaconul și Lazăr, fiul lui Ne-delea.

Și iar a cumpărat ocină în sat în Tătărani, însă partea lui Mihaiu, fiul lui Pîrvul din Lazure, toată, oricît se va alege și cu doi vecini anume Neagoe cu fiii săi și Bărbăteiu cu fiii lui și cu fratele său.

Și iarăși cu partea lui Mihai de ocină din Căpriorul, cit se va alege, pentru că a dat Mihai unui vecin anume Cîrstea, care s-a răscumpărat din vecinie și pentru un loc, pe care l-a dat Mihai popii Anghel în sat în Tătărani, cu zapis de vînzare de la mîna lui și cu mulți oameni martori scriși în zapis, anume: popa Ivan și Eremia diaconul și Curtu și Tudor cel bătrîn postelnic și Necula paharnic din Tîrgoviște.

Și iar a cumpărat Ianiul negustorul ocină în Tătărani, însă din partea lui Stoica jumătate și din Căpriorul iar partea lui Stoica cit se va alege din cîmp și din pădure și din apă, de pretutindeni, oricît se va alege, de pe tot hotarul, însă ocina fără vecini, pentru că a cumpărat Iane negustorul această mai sus-spusă ocină de la Stoica, fiul lui Pîrvul din Lazure, pentru ughi 25, aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți oameni martori scriși în zapis, anume: din Tîrgoviște, popa Ivan și popa Vlaicul de la sfînta Paraschiva și Danciul cel bătrîn și Pîrvul gramatic și Radul tunariul și Stan, fiul lui Stoica.

Și au vîndut Preda și Mihai și Stoica aceste părți de ocină ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor fraților lor și a megiașilor din sus, din jos, din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Ianiu negustorul ca să-i fie această mai sus-spusă ocină, dedină, și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Tudosie mare logofăt și jupan Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare ceașnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Tudosie mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, cu învățătura lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun în București, luna aprilie 20 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. CX1/29.

Orig., perg. (35,5 × 44), pecete timbrată.

Copie ibidem, CX1/8.

241

1634 (7142) aprilie 20.

Matei Basarab voievod scutește pe Mihăilă pîrcălabul de la Poenari, jud. Argeș, rumân al m-rii Vieroș, de dări și slujbe.

Milostiiu bojieiu Io Matei Băsarab voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi sie povelenie gospodstva mi lui Mihăilă pîrcălabul de la Poenari, ot sudstvo Argeș, ce iaste rumîn sfintii mănăstiri Vierăș, ca să fie în pace și slobod de plăeșii și de șindrilă și de sulițe și de toate dăjdiile și mîncăturile cîte sint peste an în țara domniei mele, numai să-și aibă a-și da biru cum

va fi scris pre catastih în visteriia domniei mele, că l-am ertat domniia mea, numai să fie de posluşanie sfintii mănăstiri. Drept aceia, am dat.

Şi voi, toate slugile domniei mele, care veţi umbla în slujbă, în vreme ce veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi foarte să vă feriţi şi în bună pace să-l lăsaţi de toate, cum scrie mai sus, că unul ca acela mare certare va avea de către domniia mea. Inaco da neast, po réceiu gospodstva mi.

I ispravnic sam réce gospodstva mi.

Pis méseţa aprilie 20 dni, leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 169 v.

Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 713 v – 714.

242

1634 (7142) aprilie 20, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte lui Stan, popii Teodosie şi lui Ivănuş ocine şi vii la Bişcenii de Jos, jud. Săac.

† Милостію божію, Іу Матію воєвод н господинъ въсон землє Оуггр-рокладхїнское, вноук великаго н нрѣдобраго, покоинном Іу Бѣсъраз воєвода. Дават господство ми сѣе покелѣніє господства ми вѣом человекъ на имє Стан, синъ Драгълов вт Бѣшчѣни, вт соудство Сак н със синови си, елицеже Богъ даст, такоже да мо ест вчинъ ѝ Дол Бѣшчѣни мт дєл Сѣрафим монахъ въсах, варе елика сє хтит изерат вт по въс хотаром, вт хотар до хотар [до хотаром], понеже ѡ ест вна покопна сѣе внше речєно вчинъ Стан вт нїд юком си Сѣрафим монахъ, въ дѣни Ялєзандръ воєвод, синъ Илїашин воєвод, за ѿ аспри готови н със запис вт рѣки нмъ нї рѣк вѣском си Стан, със [със] свєдѣтели написани ѝ запис, на имє: попа Сѣтонка...> адѣл вт Бѣшчѣни н Стонка Мѣрцїнѣнєл н <Г>єргина н Рѣднїл н Блєсїє н Стан н Нѣгѣл Рѣданов н Статїє н Настасїє, сини Стонкѣв Мѣрцїнѣнєл н Тєвдосї дїакон н Драгѣл н Нѣгомнр... Нѣгомнрок н Драгомнр граматик н Нѣгѣл Дрѣгоєє.

И пак покопна Стан, синъ Драгълов, ѿ погоанє за цѣлїнъ н половинно за сежин за вчинъ, понеже ест вна покопна Станѣ вт над Мѣшат вт Бѣшинїєци, за зги ѿ н половинно аспри готови н със запис вт рѣк єго на рѣк Станок, със свєдѣтели написани оу запис, на имє: попа Стонка н попа Лѣвдат н попа Цєлортъ н вт Бѣшинїєци, Радѣл Дѣмен н Дѣмитроу н Бладѣл, синъ попов Бладѣлов н вт Жигорани, Петко н Герге н Сѣмєдтроу н Стан, синъ Спирѣдон лѣгѡфѣт.

И пак да ест Станѣ, синъ Драгълов, вчинъ ѝ Дол Бѣшчѣни половинно за вчиню, понеже сѣе внше речєно вчинъ ѝ Дол Бѣшчѣни внао сѣт за дѣдино Драгълов, баш... ок, вт над родетєлє нн. ѿ Драгѣл, вн, ест прєкнѣл по сѣстрам си Мѣша, със сѣе половинно за вчинъ, такоже да дрѣжит синъ єго Стан половинно за вчинъ, а вѣском си Стан Мѣзоюл, синъ Мѣшен пак половинно вт над сѣе половинно н със запис н със свєдѣтели на имє: Драгомнр Флороюл н Стан

Мърценѣмъ и Ръдан и Флорѣ Луигоче и попа Нѣгъа и Драгомир и пак Драгомир и Бласѣе, синѣ Драгомиров.

И пак да ест попѣ Тевдосѣе и братъ его, Ївѣнш, дѣе погоане за виноградѣ и със место за къкю и със единъ съжен за вчинѣ, понеже ю ест ема покъпна поп Тевдосѣе и братъ его, Ївѣнш, вт надъ Калин Пискъ Рѣвѣа вт Финици, за... аспри готови. <И> пак да ест попѣ Тевдосѣе и братъ его, Ївѣнш, ѣ погоане за винограде и със дѣе сежени за вчинѣ и със место за къкю изъ долъ шерацовъ винограде и със дѣе нике, га име 8... ю, единъ нике 8 горъ полъ, что ест съ зокетъ 8 прилоце, по више кладенницѣ, а дрѣгѣ нике долъ, подъ винограду, <понеже ест покъпна вт братчедомъ си Кръстнианъ и вт надъ Паскъа, синѣви Боннѣгъ Рѣвѣа, за хѣ аспри готови.

И пак покъпна Тевдосѣе попа и със пападѣе его, Стана, вчинѣ вт надъ дѣдомъ си Бника третого дѣла..., старе вт Глизъ и вт Сарѣа и вт...¹ и вт Кълинци и вт покъпнѣе третого дѣла вт поскуди, за хѣ аспри готови, такоже да постави на свѣтонъ жрътвѣникъ, ви и роденѣе его, да ест вѣчное въспоминанѣе и със записъ и със сведѣтели на име: вт Долъ Бъшчѣни, Дръгонъ и вт... ир и Драгомир и Ванъ и вт Бернеци, попъ Цюре и вт... цинъ, Пѣтрашко и Кисаръ и Герге... Недѣлкѣ и вт Финици, Калинъ и Добротѣ [и Добротѣ], синѣ Калинъ и... и Стонка Мирчевъ и Боннѣгъ и Шъникѣ и Шармѣ и... Ивѣнш и Нѣгое и Добринъ и Радула и Костандинъ и мнози добрю люди, иже не сѣт писани заде въ сѣе книга.

И продадоху именити <люде еже> више писъ, виши за нишномъ доброволю сѣе вчинѣ, безъ ниедна силаст и със ѡзнанѣе въсѣмъ мегѣшомъ вт горъ, изъ долъ, вт кръстѣ место и вт предъ господства мн. И видѣхомъ господство мнъ записъ вт рѣкѣ нм... поп Тевдосѣе и братъ его, Ивѣнш, по сѣе вчинѣ и винограде.

Сѣе радѣ, дадоху съмъ господство мнъ Становъ и поп Тевдосѣе и братъ его, Ивѣнш, вчинѣ и винограде дѣдѣно и въ вѣче синовомъ и видкомъ <и прѣвѣнчѣ> томъ и не вт кождо непоколѣенмо, поризмо господства мн.

<С>еже оубо и сведѣтели постави господство мнъ: жупанъ Хризѣ велъ банъ Кралевски и жупанъ Ивашко велъ дворникъ и жупанъ Тевдосѣе велъ лѣгѣфетъ и Глигоръѣ велъ вистѣаръ и жупанъ Мишю велъ спатаръ и жупанъ Басалаки велъ столникъ и жупанъ Бѣзника велъ комисъ и жупанъ Бѣчена велъ нехарникъ и жупанъ Костандинъ велъ постелникъ. И исправникъ, жупанъ Тевдосѣе велъ лѣгѣфетъ.

И написаху азъ... лѣгѣфетъ, въ настола 8 граде оу Букѣрѣши, мѣсеца апрѣлѣе кѣ дъни и вт Ядама даже до никѣ теченѣе лѣтомъ, въ лѣтѣ хѣрмѣ.

† Іу Матенъ воевода, мноствѣю божѣю господинъ.

Іу Матѣю воеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om anume Stan, fiul lui Dragul din Bișceni, din județul Sac, și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Bișcenii de Jos din partea lui Serafim monahul, toată oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar în hotar, pentru că a cumpărat această mai sus-zisă ocină Stan de la unchiul său Serafim monahul, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Ilișă voievod, pentru 800 aspri

¹ Loc alb.

gata și cu zapis de la mîinile lui la mîina nepotului său Stan, cu martori scriși în zapis, anume: popa S<toica> ... adul din Bășceni și Stoica Mărgineanul și Gherghina și Rădila și Vlasie și Stan și Neagul al lui Rădan și Statie și Nastasie, fiii lui Stoica Mărgineanul și Teodosie diacon și Dragul și Neagomir ... al lui Neagomir și Dragomir gramatic și Neagul al lui Drăgoi.

Și iar a cumpărat Stan, fiul lui Dragul, 3 pogoane de țelină și jumătate de stinjen de ocină, pentru că a cumpărat Stan de la Mușat din Bășinești, pentru 8 ughi și jumătate aspri gata și cu zapis de la mîina lui la mîina lui Stan, cu martori scriși în zapis, anume: popa Stoica și popa Lăudat și popa Gelortu și din Bășinești, Radul Dumei și Dumitru și Vladul, fiul popii Vladul și din Jigorani, Petco și Gherghe și Sumedru și Stan, fiul lui Spiridon logofăt.

Și iar să-i fie lui Stan, fiul lui Dragul, ocină în Bișcenii de Jos jumătate de ocină, pentru că această mai sus-zisă ocină din Bișcenii de Jos a fost de moștenire a lui Dragul, tatăl... de la părinții lui. Iar Dragul, el a înzestrat pe sora sa Mușa, cu această jumătate de ocină, ca să țină fiul său Stan jumătate de ocină, iar nepotul său Stan Măzoiul, fiul Mușei, iar jumătate de pe această jumătate și cu zapis și cu martori, anume: Dragomir Floroiul și Stan Mărgineanul și Rădan și Florea Lungoci și popa Neagul și Dragomir și iar Dragomir și Vlasie, fiul lui Dragomir.

Și iar să-i fie popii Teodosie și fratelui lui, Ivănuș, două pogoane de vie și cu loc de casă și cu un stinjen de ocină, pentru că a cumpărat popa Teodosie și fratele lui, Ivănuș, de la Calin Pisc Robul din Fintăști, pentru ... aspri gata. Și iar să fie popii Teodosie și fratelui lui, Ivănuș, 2 pogoane de vie și cu doi stinjeni de ocină și cu loc de casă din josul obrațului viei și cu două ogoare, anume în ..., un ogor în cîmpul de sus care se chiamă la Pirloage, mai sus de fîntînă, iar alt loc în jos, sub vie, <pentru că au cumpărat de la> nepotul lor Cîrstian și de la Pascu, fiii lui Voineag Robul, pentru 2000 aspri gata.

Și iar a cumpărat popa Teodosie și cu preoteasa lui Stana ocină de la moșul său Sinea a treia parte ... vechi de la Gliz și de la Sarul și de la ... ¹ și de la Călinești și din cumpărătură a treia parte de pretutindeni, pentru 600 aspri gata, ca să-i pună la sfîntul jertfelnic, pe el și rudele lui, să fie veșnică pomenire și cu zapis și cu martori, anume: din Bișcenii de Jos, Drăgoi și din... și Dragomir și Nan și din Vernești, popa Giurge și din ... ști, Pătrașco și Chisar și Gherghe... Nedelea și din Fintăști, Calin și Dobrotă, fiul lui Calin și... și Stoica al lui Mircea și Voineag și Mîinea și Marmă și... Ivăniși și Neagoe și Dobrin și Radul și Costandin și mulți oameni buni care nu sînt scriși aici în această carte.

Și au vîndut numiții oameni care sînt mai sus scriși aceste ocine de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea zapis de la mîinile lor ... popii Teodosie și fratelui lui Ivănuș, pe aceste ocine și vii.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Stan și popii Teodosie și fratelui lui Ivănuș ocină și vii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

---

¹ Loc alb.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Teodosie mare logofăt și Gligorie mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Teodosie mare logofăt.

Și am scris eu... logofăt în cetatea de scaun în București, luna aprilie 20 zile și de la Adam până acum cursul anilor, în anul 7142 <1634>.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., XXXIV/41.

Orig., perg. (33 × 49), deteriorat, pecete timbrată, căzută.

243

1634 (7142) aprilie 21.

Radu și Trăistrăe din Pătirlage vînd popii Mihai un pogon de vie paragină <la Zorești>.

† Eu Radul i Trăistrăe de Pătirlage scris-am zapisul miu să fie la mîna popei lu Mihai, cum să se știe că i-am vîndut un pogon de vie păragenă, pădure; și di în capul pogonului în jos, pină în drumul gardului, la margene. Și locul a fost de la Mușatu.

Și i-am vîndut dereptu 6 ughi bani gata și cu șterea tuturor megeiași- <lor>, anume: popa Stoica i Dragomir i Tatul i Oncia i Néculcea, Ionașco i Neagul i Stan i Nechifor i Voico i Colțea i Sarul Burlian.

Și am scris eu Dragomir. Pis meseța aprilie 21 dni, vă leat 7142 <1634>.

Radul.

Dragomir.

Popa Stoica.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/3.

Orig., hirtie (31 × 21,5), două peceti aplicate. Pe aceeași foaie cu zapisul din 1639 (7147) martie 10.

Copie ibidem, ms. 172, f. 458 v.

244

1634 (7142) aprilie 23, București.

Vasilie egumen de la m-rea Aninoasa se invoiește cu Dragul logofăt și unchiul său, Stroe, să stăpînească o ocină de la Cislău pe din două, în urma unei judecăți.

Adecă eu părintele egumenul Vasilie de la sfînta mănăstire ce se cheamă Aninoasa, hram uspenie Bogorodițe, depreună cu tot soborul, scris-am acesta zapis să fie de mare credință la mîna Dragului logofăt și a unchiu-său lu Stroe

de Cislău, ca să se știe că am avut piră unii cu alalți pentru nește ocină de la Cislău, părțile jupînesei Stanei și ale surori-sa Mariei, mătușele Dragului logofăt și ale lu Stroe. Că noi călugării am zis la divan, cum am cumpărat noi călugării aceste părți de ocină de în Cislău de la jupîneasa Stana și de la Mariia, în zilele Radului voevod, iară Dragul logofăt și Stroe au zis cum că i-au fost miluit mătușele lor, Stana i Mariia, cu aceste părți de ocină den Cislău. Și au scos și nește cărți ale Mihnei voevoda de miluitură.

Deci am mersu înaintea domnu nostru Io Mateiu Băsărab voevod de ne-am pîrit de față. Într-acéia, domnu nostru ne-au dat la mijloc 6 boiari pre rávașe domnești, anume: de Odobéni, Ianiu logofăt i Giurgea i ot Bădéni, Barbul iuzbașa i ot Hințești, Vlaicul i Calin ceaușul i ot Măgură, Neagul logofăt, ca să caute acești boiari și să adevéze cu sufletele lor, fost-au această ocină vindută mănăstirii, au n-au fost, și cine den cine iaste și cum au ținut moșii cei bătrîni.

Deci noi apoi ne-am voit și ne-am înpăcat unii cu alalți denaintea a cinstitului deregătoriul domnu nostru, jupînului Tudosie vel logofet și de înaintea acestor 6 boiari, de a noastră bunăvoe, cum să ținem ocina toți înpreună, frățește, den doao, cum au ținut moșii cei bătrîni ocina de la Cislău, pînă în hotarul Poenilor, în apa Bișcei, la morile de în cale. Și după ce ne-am înpăcat, dat-au Dragul logofăt cu unchiu-său Stroe sfintei mănăstiri Aninoasa, înaintea pre 1 rumân, anume Vipere, cu feciorii lui, pentru poména, iar ocina să o ținem tot de în doao, că așa ne-am tocmit de bunăvoe, ca să nu mai fie piră între noi.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, na ime: Danciul cliucer Doicescul i Iuordachi vornicul i Tudor dvornicul i ot Uscăți, Scorea logofăt i Iane spatar i Grama postelnic ot Cepture i Preda, sinū Stanov banul i ot Ploești, Stoica călăraș.

Și am pus și blăstăm: carii de în noi va mai rădica piră, acela să hie anatema cu Iuda și cu Ariia și blestemat de 318 sveti otți ije sut vă Nechei. Aceasta am scris să se știe și să se crează și pentru adevérité credință pus-am și peceate.

И написах аз, Лепъдат логѡфет, ѡ Бѡксрещѡї, мѣсеца априлѡ кѡ дѡни, въ дѡнѡ свѣти Гѡургѡї, въ лѣтѡ хѡрме¹.

Smerenie ieu Vasilie egumenul de în sfînta monastiri Aninosa <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXIV/9.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 173, f. 28.

¹ Și am scris eu, Lepădat logofăt, în București, luna aprilie 23 zile, în ziua de sfîntul Gheorghie, în anul 7142 <1634>.

1634 (7142) aprilie 25.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Vieroș trei rumâni din Mărăcineni, jud. Mușcel, în urma unei judecăți.

Milostiiu bojiu, Io Matei vovod i gospodinū, vnuc pocoinomu Io Băsarab vovod. Davat gospodstvo mi sie povelenie gospodstva mi svetei i bojestvėnei monastir glagolemago Vierăș, hram vovedenie Bogorodițe i otțu egumena Ioachim, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus niște rumâni în sat în Mărăcineni ot sudstvo Mușcel și Pad<ureț>, pre nume Stan Lungul, feciorul Costii și Ion, feciorul lui Mihăilă și Vasilie, pentru că acești rumâni fost-au ai mănăstirii de moșie încă mai denainte vrėme, încă din zilele Mihnii vodă. Și de atuncea încoace, tot i-au ținut mănăstirea rumâni cu bună pace.

Iar după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar rumânii din Mărăcineni, care sînt mai sus-scriși, ei au ridicat piră și au venit de se-au pîrît de față aicea înaintea domniei mele, în divan, cu părintele egumenul Ioachim. Și așa pîriia rumânii cum n-au fost rumâni mănăstirii de moșie, nici i-au apucat legătura lui Mihai vovod. Intr-aceia, domniia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domniia mea lege, să jure Stan Lungul, și lui Ion și lui Vasilie. Deci cînd au fost la zi și la soroc, ei n-au putut să jure, ci au rămas de lege dennainte domniei mele.

Drept aceia, am dat domniia mea sfintii mănăstiri Vierășul ca să-i fie rumâni de moșie, cum i-au fost și mai denainte vrėme. Și nimenea opreală să n-aibă, ci să fie rumâni mănăstirii. Inaco da neast, po reci gospodstva mi.

I sam réce gospodstva mi.

Pis méseța aprilie 25 dni, leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 142.

Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 791.

1634 (7142) aprilie 26, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Vieroș un rumân din Poenari, în urma unei judecăți.

Milostiiu bojieiu, Io Matei vovod i gospodinū vnuc pocoinago Io Băsarab vovod. Davat gospodstvo mi sie povelenie gospodstva mi svetei i bojestvnei monastir <glagolemago Vierăș, hram văvedenie Bogorodițe i oțu egumena Ioachim, ca să fie sfintei mănăstiri> un rumân din Poenari, anume Crint, cu feciori lui, Mihăilă și Pavel și Crintea și Calin, pentru că acești rumâni fost-au de moșie a sfintei mănăstiri Vierășul încă mai dă mai denainte

vréme, din zilele altor domni bătrini, din zilele Mihnei voevod sinū Alexandru voevod. Și de atuncea încoace, tot au fost rumâni sfintei mănăstiri cu bună pace.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar Crintă, el iar au rădicat piră cu feciorii lui și au venit de s-au pîrit de față cu egumenul Ioachim de la sfînta mănăstire Vierășul. Și așa prîria Crintea cu feciorii lui înaintea domniei mele cum nu sint rumâni sfintei mănăstiri de moșie din Poenari, nici i-au apucat legătura lui Mihail vodă. Și au scos rumânii niște cărți mincinoase și le-am luat domniia mea. Pentru că am căutat domniia mea și am judecat pre dreptate și pre lege cu cinstiții dregători domniei mele și am dat domniia mea Crintii cu feciorii lui lege, ca să jure 12 megiași pre răvașă domnești, anume: Vladul ot Dumirești i Stoican i Albul i Dragomir i ot Berendești, Cîrstea i ot Corbeni, Oprea i ot Poenari, Vilcul¹ i Șărb i Bîrcă i ot Micești, Stanciul i ot Mihoveni², i Maxim ot Poenari i Albul³ ot Tocsobéni⁴, ca să jure Crintea cu feciorii lui cum nu iaste rumân sfintii mănăstiri Vierășul, nici l-au apucat legătura lui Mihai voevod. Deci, cînd au fost la zi și la soroc, iar Crintea cu feciorii lui, el n-au putut să jure nici cum, ci au rămas de lege și de judecată dinnaintea domnii mele.

Drept acéia, am dat și domniia mea pre Crintea cu feciorii lui ce sint mai sus scriși, ca să fie rumânii sfintii mănăstiri Vierășul, cumū au fost mai denainte vréme și să fie moșie sfintei mănăstiri și de nimenilea opreală să n-aibă, că așa iaste învățătura domniei mele. Inaco da neast po reci gospodstva mi. I ispravnic sam reci gospodstva mi.

· Pis u București, méseța aprilie 26 dni, leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 141 v — 142.

Copie; altă copie ibidem, ms 710, f. 790 v — 791, după care s-au făcut unele completări.

247

1634 (7142) aprilie 28, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Dragul logofăt și unchiului său Stroe ocină la Cislău, jud. Saac ș.a., vii si țigani.

† Милостїю божію, Їу Матїю коєвода и господинъ зъсон земли Ѹггеро-
владїинскоє, вѣнзк великаго и прѣдобраго, стараго, поконннѣму Їу Бѣсърав коєвода.
Дават господство ми сїи повелѣнїе господство ми слышм господство ми Дра-
гулов логофѣт и знкѣм си Строевѣм ѡт Числѣвъ и съ нїхъ синови, елицимъ Богъ
даровахъ, такоже да мѣ естъ вчиннѣ и вчиннѣ зъ село зъ Числѣвъ, въ судство Бак,
али половиннѣ за село, дѣла дѣдомъ си Бланкоуловъ вѣстїтаръ въсахъ ѡтъ полъ и ѡтъ

¹ În ms. 710: Vlaicul.

² În ms. 710: „i Bîrcă ot Micești i Stanciul ot Mihoveni”.

³ În ms. 710: Barbul.

⁴ În ms. 710: Tocsobești.

шум и вт вода и вт вечини и вт съдалище селов ш. посвзді, варе еанка се хтит изерат вт по вѣсом хотаром, вт шчина Числъзлов дори в хотарѣ Поенлар, в вода Бъшчев, на воденицѣх вт пѣта монастырѣ глаголемого Янноаса, храмъ успеніе Богородице. Я дръга половинъ за село вт Числъз да в дръжитъ свѣта монастыр Янноаса, делъ Кланкулаве ключа, вѣсахъ, със вечини и със вѣс хотаром, занеже ест негова стара и права шчина и за дѣдѣнъ вт дѣдѣ за прѣд[д]ѣди, щинже нан вт прѣжде вѣмѣ, вт при дѣнѣ прочіем старем господарь дрѣвнѣх.

И потомъ, къда ест вна съда, въ дѣни господство ми, а калугерѣи вт свѣта монастыр Янноаса, вни възвигнетъ прѣдъ господство ми радѣ нѣкое делъ за шчинъ вт Числъз, радѣ делъ жѣпаницевъ Станен и радѣ делъ сестрамъ си Маріевъ, дѣщеревъ Кланкуловъ внѣтар, теткехъ Драгъловъ логофетъ и Строевъ. И пришелъ естъ прѣдъ господство ми в великѣи диванъ, тере съпрѣшмъ се за лицъ със Драгъла логофетъ и със Строе вт Числъз. И сице прѣше егѣлена Микодимъ и Еаснаіе вт свѣта монастыр Янноаса, како естъ имѣла свѣта монастыр Янноаса покѣпленны вт надъ жоупаница Стана и вт сестра еи, жѣпаница Маріа, тетке Драгъловъ логофетъ и Строевъ, такоже да дръжитъ калугерѣи по много. Я Драгъловъ логофетъ и Строевъ, вни соутъ изваднѣ в диванъ книгѣ Михне воевода за помилкаіе вт надъ тетке имъ више реченне надъ делове имъ за шчинъ вт Числъз. Таже въ томъ, господство ми съмъ гледалъ и сѣдѣхъ по правъ и по законъ, със вѣснѣхъ чѣстатнми правителѣи господство ли и съмъ далъ господство ми вт диванъ мегю нѣхъ в болѣри, по рѣваше господскы, на имѣ: вт Бѣдѣни, Барѣва юзѣаша и вт Сѣдобѣни, Цюрукъ и Шне логофетъ и вт Хинцеши, Кланкула и Кални чаѣш и вт Мъгъръ, Нѣгъла логофетъ, такоже да съгледаетъ и да истинствѣши със дѣшамъ нѣхъ: вни сѣтъ сѣмъ шчинъ вт Числъз продама монастырѣк Янноаса или нѣстъ вна и кого вт кто естъ како дръжалъ тѣхъ стари дѣди. Въ томъ, калугерѣи вт свѣта монастыр Янноаса и Драгъла логофетъ и Строе вт Числъз, вни се сѣтъ сѣмирна за нѣхномъ доброволю вт прѣдъ господство ми вт диванъ и вт прѣдъ почтенному правителю господство ми жѣпанъ Тѣдосѣ вѣла шгѣфетъ, кого естъ кѣнторъ свѣтѣи монастыр Янноаса, како да дръжитъ село Числъзла вѣсѣхъ законно братѣства, како естъ дръжала тѣхъ дѣди стари шчина вт Числъз дори в хотарѣ Поенлар, в вода Бъшчин, на воденицѣхъ вт пѣта. И по встроеніе, что се сѣтъ сѣмирна, далъ естъ Драгъла логофетъ и шкомъ си Строе свѣтоми монастыр Янноаса на прѣдъ единъ вечинъ, на имѣ Бипере, със синовѣи си, радѣ полиѣна, а шчина да в дръжитъ вѣс на двоа, понеже сице вѣстакнишмъ се вни за нѣхномъ доброволю и със записѣ единъ на дрѣгъ, със великое клѣтѣвъ, такоже да не поматъ преніе въ нѣхъ. И поставила естъ и клѣтѣвъ със записъ вт рѣкамъ нѣхъ, със мнози болѣри свѣдѣтелѣе написани в записъ.

И пакъ да естъ Драгъловъ логофетъ шчинъ оу Прочкѣ вт Подгоріе, али вт делъ Бѣрѣвѣтскѣ в-го делъ, а единомъ дѣдѣ, по имѣ Негѣшолѣ, вт полъ и вт шумъ и вт делъ със винограду и вт съдалище селовъ, вт посвзді, варе еанка се хтит изератъ вт по вѣсом хотаром, понеже естъ покѣпна Драгъла логофетъ сѣмъ шчинъ вт надъ Нан, вноукъ Негоушолѣ вт Фрѣснетъ, за шгѣи аспри готовѣи, въ дѣни Янѣндарѣ воеводи Паѣташъ и със записъ вт рѣкѣ: его за продани, със многе свѣдѣтелѣе написани в записъ. И пакъ покѣпна Драгъла логофетъ шчинъ в Прочкѣ, али вт делъ Бѣрѣвѣтскѣ една половчинъ за дѣдѣю Негонцевъ вт в дѣдѣ, вт полку и вт шѣмъ и вт водъ и вт дѣла със лосѣи и вт съдалище селовъ и вт чрезъ вѣс хотаром, вт надъ Марко, вт надъ снахамъ си Дѣмитра, дѣщера Негон-

цѣк вт Фръсинет, за харм аспри готови н със запис вт рѣк его за проданны, със мнози болѣри свидѣтели, написани ъ запис. <И> пак покупи Драгъа логофѣт вчинѣ оу Прочкъ вт дѣл Бървѣлѣскъ една половинѣ за дѣдинѣ, пакиже вт ѣ дѣдн, вт по вѣсом хотаром, вт над Драгомир и вт над брат его Дръгъанн, вѣдци Гимѣиновѣ вт Фръсинет, за хат аспри готови.

И пак да ест Драгъаов логофѣт вчинѣ ъ Шоплѣ, вт дѣл зыком си Строев половинѣ, вт поля и вт шѣм и вт вод и вт брод[А]оѣ за водѣници и вт чрез вѣс хотаром, котора вчинѣ била ест за дѣдѣно прѣдѣдом си Кодаѣ дворник, понеже ю ест покупи Драгъа логофѣт сѣм вчинѣ вт над зыком си Строев вт Числѣѣ, за хѣв аспри готови, вѣ дѣни Илѣзандръ воевод Илѣш, със запис вт рѣк его за продани, в лѣт хвраз н със мнози болѣри свидѣтели, написани ъ запис.

И пак покупи Драгъа логофѣт вчинѣ ъ Илѣцици вт Криков вт над зыком си Строе, дѣл его вѣсаѣ вт поля и вт шѣм и вт вод и вт по вѣсом хотаром, за ѣ аспри готови, със запис вт рѣк его за продани.

И [и] пак покупи Драгъа логофѣт вчинѣ вт Мѣшчел, али дѣл зыком си Строев вѣсаѣ вт поля и вт шѣм и вт вод и вт по вѣсом хотаром, вт над Строе за хѣ аспри готови.

И пак покупи Драгъа логофѣт един погон за винограду ъ дѣла Прочкън вт дѣл Негѣшолов вт над Лазър вт Прочкъ, за хѣ аспри готови. <И> пак покупи Драгъа логофѣт един погон за винограду вт Прочкъ, али погонѣ вт над пърѣл вт шѣс със един розор ъ горнѣ, ъ падѣнѣ, код къща Кълинѣсѣв монахѣа третаго розор и ъ долни поля друг розор вт над Боннѣг вт Хинцици, за хѣ аспри готови, вѣ дѣни Радѣа воеводи, синѣ Мѣхѣ воеводи.

И пак покупи Драгъа логофѣт една циганкѣ на име Ывана, дѣщѣра Никѣе циганѣ, вт над Радѣа и вт Драгомир и вт Къзан, сыны Мънканов вт Рѣтици, вт сѣдство Бѣзѣѣ за хѣ аспри готови, със запис вт рѣк его. И пак покупи Драгъа логофѣт една циганкѣ дѣбѣла, на име Кълинѣ вт над свѣта монастыр Ииноаса, понеже ест платил Драгъа логофѣт по свѣта монастыр за кон господскѣ, със вѣсаѣ келтованѣе его ѣри кѣ, вѣ дѣни Илѣзандръ воеводи Илѣш и със запис вт рѣк Дѣгманди вѣз тогда вѣл комис, за свѣдѣтелство.

И продадох сѣи вѣше речѣни наменити людѣе, вни за нѣхном доброволю, със ѣзнанѣе вѣсѣм мегѣташом вт икрѣстѣ мѣстоа, вт гор из дол, вт прѣд господство ми.

Сеѣо радѣ, дадох сѣм господство ми сѣвѣни господство ми Драгъаов логофѣт и зыком си Строе, такоже да мѣ ест сѣе вчинѣ и ациганѣе иже вѣше пис дѣдѣнѣ и вѣ хѣб синоком и вѣзком и прѣвѣзчетом и не вт коѣждо непоколебим, поризмо господство ми.

Сеѣе оубо и свѣдѣтелѣе поставѣем господство ми: жѣпан Хриза вѣл бан Крѣловскѣи и Ивѣшко вѣл дворник и Тѣдосѣе вѣл логофѣт и Гангорѣе вѣл вѣстѣар и Мѣхѣн вѣл спатар и Баснаѣе вѣл столник и Бѣзѣнка вѣл комис и Бѣвѣнна вѣл пѣхарник и Костандин вѣл постѣланк. И исправник, Тѣдосѣе вѣл логофѣт.

И написѣх Мѣпѣдат логофѣт вѣ нѣстоа граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца априлѣе кѣи дѣни и вт Идама дажѣ да нѣнѣ вѣ сеѣо писанѣе течѣнѣе лѣтом, вѣ лѣт хвразѣ, лѣта господнѣ хѣлѣд.

† Ыв Матѣю вѣвѣвѣда, мнолѣстѣю вѣжѣю господина.

Ыв Матѣю вѣвѣвѣд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Bășărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Dragul logofăt și unchiului său Stroe din Cislău și cu fiii lor, ciți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină și vecini în sat în Cislău, în județul Sac, însă jumătate de sat, partea bunicului lor Vlaicul vistier, toată, din cîmp și din pădure și din apă și din vecini și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege, de peste tot hotarul, din ocina Cislăului pînă în hotarul Poenilor în apa Bișcei la morile din drumul mănăstirii numită Aninoasa, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu. Iar cealaltă jumătate de sat din Cislău să o stăpînească sfînta mănăstire Aninoasa, partea lui Vlaicul clucer toată, cu vecinii și cu tot venitul, pentru că este a ei veche și dreaptă ocină și de moștenire din moși strămoși, încă de mai nainte vreme din zilele altor domni bătrîni, de demult.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, călugării de la sfînta mănăstire Aninoasa, ei au ridicat piră înaintea domniei mele pentru niște părți de ocină din Cislău, pentru partea jupaniții Stana și pentru partea surorii ei Maria, fiicele lui Vlaicul vistier, mătușile lui Dragul logofăt și ale lui Stroe. Și au venit înaintea domniei mele în divanul cel mare de s-au pîrit de față cu Dragul logofăt și cu Stroe din Cislău. Și așa pîrau egumenul Mico-dim și Vasilie de la sfînta mănăstire Aninoasa că a avut sfînta mănăstire Aninoasa cumpăratură de la jupanița Stana și de la sora ei, jupanița Maria, mătușele lui Dragul logofăt și ale lui Stroe, ca să stăpînească călugării mai mult. Iar Dragul logofăt și Stroe ei au scos în divan cărțile lui Mihnea voievod de milă de la mătușile lor mai sus-zise, pentru părțile lor de ocină de la Cislău. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. Și am dat domnia mea din divan între ei 6 boieri, pe răvașe domnești, anume: din Bădeni, Barbul iuzbașa și din Odobeni, Giurcea și Iane logofăt și din Hințești, Vlaicul și Călin ceauș și din Măgura, Neagul logofăt ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: a fost vindută această ocină din Cislău mănăstirii Aninoasa sau nu a fost și cine de la cine este, cum au stăpînit acei moși bătrîni. Întru aceea, călugării de la sfînta mănăstire Aninoasa și Dragul logofăt și Stroe din Cislău ei s-au împăcat de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele din divan și dinaintea cinstitului dregător al domniei mele jupan Tudosie mare logofăt, care este ctitor al sfîntei mănăstiri Aninoasa, ca să stăpînească satul Cislăul toți împreună, frățește, cum au stăpînit acei moși bătrîni ocina din Cislău pînă în hotarul Poenilor în apa Bișcei la morile din drum. Iar după întocmirea cu care s-au împăcat au dat Dragul logofăt și unchiul său Stroe sfîntei mănăstiri Aninoasa înainte un vecin, anume Vipere cu fiii săi pentru pomană, iar ocina să o stăpînească tot în două, pentru că așa s-au tocmit ei de a lor bunăvoie și cu zapise unul la altul cu mare blestem, ca să nu mai aibă piră între ei. Și au pus și blestem cu zăpis de la mîna lor cu mulți boieri martori scriși în zăpis.

Și iar să fie lui Dragul logofăt ocină în Prociă din Podgorie, însă din partea Bărbulească a șasea parte a unui moș, anume Negușolea, din cîmp și din pădure și din dealul cu vie și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Dragul logofăt această

ocină de la Nan, nepotul lui Negușolea din Frăsinet, pentru 3050 aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș și cu zăpis de vânzare de la mina lui cu mulți martori scriși în zăpis. Și iar a cumpărat Dragul logofăt ocină în Prociță însă din partea Bărbulească o jumătate din moșul lui Negoită din 6 moși, din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vatra satului și de peste tot hotarul de la Marco, de la nora sa Dumitra, fiica lui Negoită din Frăsinet, pentru 1140 aspri gata și cu zăpis de la mina lui de vânzare cu mulți boieri martori scriși în zăpis. <Și> iar a cumpărat Dragul logofăt ocină în Prociță din partea Bărbulească o jumătate de dedină iarăși din 6 moși, de peste tot hotarul de la Dragomir și de la fratele lui, Drăguliu, nepoții lui Simion din Frăsinet, pentru 1300 aspri gata.

Și iar să fie lui Dragul logofăt ocină la Șoplea din partea unchiului său Stroe, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vadurile de moară și de peste tot hotarul, care ocină a fost de moștenire a strămoșului său Coadă vornic, pentru că a cumpărat Dragul logofăt această ocină de la unchiul său Stroe din Cislău, pentru 6800 aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș cu zăpis de la mina lui de vânzare, în anul 7137 și cu mulți boieri martori, scriși în zăpis.

Și iar a cumpărat Dragul logofăt ocină în Albeștii de la Cricov de la unchiul său Stroe, toată partea lui din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru 900 aspri gata, cu zăpis de vânzare de la mina lui.

Și iar a cumpărat Dragul logofăt ocină din Mușcel, însă partea unchiului său Stroe toată din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, de la Stroe, pentru 3000 aspri gata.

Și iar a cumpărat Dragul logofăt un pogon de vie în dealul Prociței din partea lui Negușolea de la Lazăr din Prociță pentru 1000 aspri gata. <Și> iar a cumpărat Dragul logofăt un pogon de vie de la Prociță, însă pogonul de la pârul din șes cu un răzor în sus în padină, lângă casa Călinesii monahia, al treilea răzor și în cîmpul de jos alt răzor de la Voineag din Hințești, pentru 1000 aspri gata, în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod.

Și iar a cumpărat Dragul logofăt o țigancă anume Ioana, fiica lui Nica țiganul de la Radul și de la Dragomir și de la Căzan, fiii lui Măican din Rătești, din județul Buzău, pentru 2000 aspri gata, cu zăpis de la mina lui. Și iar a cumpărat Dragul logofăt o țigancă grasă, anume Călina, de la sfînta mănăstire Aninoasa, pentru că a plătit Dragul logofăt sfînta mănăstire de calul domnesc, cu toată cheltuiala lui, 25 ughi, în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș și cu zăpis de mărturie de la mina lui Diamandi fost atunci mare comis.

Și au vindut acești numiți oameni mai sus-ziși, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor megieșilor din jurul locului, din sus și din jos, dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugilor domniei mele Dragul logofăt și unchiului său Stroe, ca să le fie aceste ocine și țigănci, care sînt mai sus-scrise, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și Ivașco mare vornic și Tudosie mare logofăt și Gligorie mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina

mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Tudosie mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna aprilie 28 zile și de la Adam pină acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CI/51.

Orig., perg. (36 × 44,5), pecete timbrată.

Cu o copie și o trad. la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 307—310.

248

1634 (7142) aprilie 28.

Matei Basarab voievod întărește stăpînirea megiașilor din Gurenii, jud. Gorj, asupra satului, în urma judecării cu Miloș logofăt.

Izvodul cărții lui Matei vodă Basarab.

Dat-au domnia lui această poruncă a domnii lui satului Gurénii, ot sud Gorjii și moștenilor satului, anume: Bălin cu feciorii și cu nepoții lui i Costandin i Dumitru cu cetași lor și cu ficiori i Coica cu cetași lui și cu ficiori i popa Dumitru cu ficiori și Manilă cu cetași și cu frații de moșie și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul Gurénii, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp, din pădure, din apă și din ședirile satului și di peste tot, ori cît s-ari alêge, din hotar pină în hotar, pă hotarul vechiu și pe sêmne: din Crivina lui Pardos pe Bistriciora, în sus pină în Piscul Cîmpșorului, de acoloa pe hotar pină în Mărul Purcariului și iar pe hotar în sus, pe hotarul vechiu și pe sêmne, pină în virful Sturilor și pe virhu pină la Fintina lui Ioanăș și pe Padina Mare pină în virfu și de acoloa pe virfu la deal pină în Grohoz și pe hotar pină în Prislopul Darului și plaiul la deal pină în Alba și pe Bistrița Osli la deal...¹ și pină în Fintina lui Ionici și pe plai în jos, pină în Cornete...¹ și pină virful colnicelor și pe Valea Plaiului în jos și pe suptu coastă în jos pină în Piatra Nanciului și Bistrița în jos, pină în Crivina lui Pardos. Și să fii în pace satul Gurénii de acum înainte, pentru că iaste a lor vêche și dreptă moșii di moștinire încă dinainte vrême, din zilele altor domni bătrîni.

Iar dup-aceia, cîndu au fost în zilele răpăosatului Șerban vodă și satul Gurénii, ce s-au zis mai sus, el au fost căzut datori Stoicăi ce au fost vel vistiier, ughi 50. Deci, după aceia, cîndu au făcu Stoica vistier sfînta mănăstire Strimba, iar satul Gurénii, ei au făcu Stoicăi vistier 50 000 di șindrile pintru acei ughi 50 și deci au fost ca niște oameni plătiți. Iar cîndu au fost în zilele lui Ali-xandru vodă Iliiaș, după moartea Stoicăi vistier, iar domnia lui au apucat

¹ Loc alb.

pe satul Gurénii pintru datoriia Stoicăi vistier, de au dat ughi 200 și s-au plătit satul Gurénii de toată datoriia Stoicăi vistier. Și di atunci pin-acum tot au fost în pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar Miloș logofătul din Gurăni, nepot de frate Stoicăi vistier, el au căzut în spinare satului Gurănii, zicîndu că nu s-au plătit de acea datorie a unchiu-său Stoicăi vel vistier. Dici au venit Miloși logofăt innaintea domnii lui în divanul cela mare de s-au pîritu de față cu satul Gurenii de multă strimbătate. Și așa să plîngea satul Gurenii în divan cum că sint plătiți de acea datorie. Deci într-acéia, domniia lui au căutat și au judecat pe direptate și pe lége dumnezeiiască, cu toți cinstiții dregătorii domnii lui și au dat domniia lui satului Gureni lége 12 megiiși pe răvășăle domnescu, anume: din Peștișani, Dumitru, sinu Nanul i Bogdăneci și din Brădăceni, Groza i Arvat i Drăghici Rojan i din Stolojani, Mihăilă i Borcă i Sarul i din Telești, Mihăilă i din Drăgoești, Crăciun și Arca i din Gurenii, Bălin, ca să jure satul Gurénii cum că n-au fost ei rumâni Stoicăi vistier, vînduți, ci au fost datori niște bani și s-au plătit cu șindrila ce s-au zis mai sus. Deci, cînd au fost la zi și la sorocu, iar satul Gurénii ei au jurat în scaun în Craiova cu toată légea deplin. Și au fost Miloș logofăt de față cîndu au jurat satul Gurénii cu acei 12 migieși ce s-au zis mai sus. Și s-au adevărat cum că s-au plătit satul Gurénii di tot, de Stoica vistier și sint tot omini megieși cu mușiili lor din moși din strămoși, n-au fost rumâni nimăru. Și au văzut domniia lui amîndoao răvașăle domnești de jurămint la mîna satului Gurénii și cartea slugii domnii lui, Danciul logofăt, ce au fost ispravnicu în scaunul Craiovii, cum au jurat. Deci, au [rămas Miloș logofăt de légi și de judicată dinainte domnii lui, cum mai multă trabă și lucru să n-aibă Miloși logofăt cu satul Guréni nice cîndu, ce megiiși și moșteni satului lor di cătră dînsul... ¹

Pentru aceia au dat și domniia lui satului Gureni, tuturor megiișilor... ¹ satului Guréni pentru tot rîndul aceștii cărții... ¹ satului Guréni cu tot hotarul și cu tot venitul și de cătră nimini niclătît, pisti porunca domnii lui.

Iată și mărturii au pus domniia lui: jupan Hriza vel ban al Craiovii, Ivașco vel vornicu, Tudosii vel logofăt, Grigorii vel vistier, Mihai vel <spătar>¹, Buzinca vel comis, Vucina vel păharnic i Costandin vel postelnic. I <ispravnic>², Tudosie vel logofăt.

Și au scris, Pîrvul logofătul cel micu, cu porunca lui Lăpădat vel logofăt... ¹ luna lui aprilie 28 dni, de la zidirea lumii i pînă la Adam cursul anilor 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

Iar la linbă rumânească s-au scos acum, la iulie 30 dni let 7257 <1749> de popa Pîrvul Radovici.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/27.

Traducere; altă trad. ibidem, ms. 329, f. 384—385.

¹ Loc alb.

² Omis.

1634 (7142) aprilie 29, București.

Matei Basarab voievod întărește jupînesii Maria, fiica lui Stoica logofăt din Fărcaș, moșie în Bărcănești, cu rumâni și țigani.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Matei Basarab voevod și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răpoosatului Io Basarab voevod. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui, jupînesii Mariei, fata Stoicăi logofătul ot Fărcași, din sud...¹ și feciorilor ei, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ei moșie în sat în Bărcănești și cu rumâni, partea lui Vișan și a frăține-său Radului, toată, du preste tot hotarul, din sus și din jos. Însă să să știe rumânii, anume: Voico și Stăncilă și frate-său Stoica și Berbec și Manea cu frate-său Vișan. Pentru că au fost cumpărat jupîneasa Iliina, muma jupînesii Mariei, această mai sus-zisă moșie și rumâni de la Vișan și de la frate-său Radul din Bărcănești, drept 10 000 de aspri gata, în zilele lui Șerban voevod, leat 7115 și cu zăpis de la mina lor, de vînzare, și cu mulți boiari mărturii scriși în zăpis. Și de atuncea încoace tot au ținut jupîneasa Iliina acea moșie și rumâni cu bună pace.

Apoi, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar Stăncilă cu frate-său Stoica din Bărcănești, ei au ridicat piră înaintea domniei lui și au venit la divanul cel mare de s-au pîrit de față cu Radul postelnic feciorul jupînesii Ilinii, fratele jupînesii Mariei. Și așa pira ei la divan, acești mai sus-zîși rumâni, cum că nu i-au vîndut pre dînșii Vișan și cu frate-său Radul, cînd au vîndut pre alți rumâni din sat din Bărcănești.

Drept acéia, domniia lui au căutat și au judecat dupe dreptate și după lege, cu toți cinstiți boiarii domniei lui și au dat domniia lui acelor mai sus-zîși rumâni lege trei megiiși, oameni buni, pe răvașele domniei lui, anume: din Chiciu, Drăghici și din Alămănești, Duia și Bratie ca să jure cum că nu i-au vîndut Vișan și frate-său Radul rumâni jupînesii Ilinii. Apoi, cînd au fost la zi și la soroc, iar Voico și Stăncilă și cu frate-său Stoica și Berbec și Manea cu frate-său Vișan, ei nici cum nu au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinnaintea domniei lui. Și au văzut domniia lui amîndoa răvașăle domnești la mina Radului postelnic, fratele jupînesii Mariei. După acéia, i-au dat domniia lui jupînesii Mariei, ca să-i fie ei rumâni de baștină și ohabnici.

Și iar să aibă jupîneasa Mariia, fata Stoicăi logofătul, un țigan, anume Stan, feciorul lui Jitiian, nepotul lui Pădure țiganul, pentru că l-au cumpărat jupîneasa Mariia de la Pătru logofătul, feciorul Balii din Fălcoiu, drept 2550 aspri gata și cu zăpis de la mina lor de vînzare, cu mulți boiari mărturii, scriși în zăpis. Și iar au cumpărat jupîneasa Mariia, fata Stoicăi logofătul, sora Radului postelnic, un sălaş de țigani, 6 suflete, anume Radul Custură cu țiganca lui, anume Drăgana, cu trei feciori și cu o fată, de la Barbul din Grădiște, drept 14 000 aspri gata și cu zăpis de la mina lui și cu mulți oameni buni mărturii, scriși în zăpis. Și iară să aibă jupîneasa Mariia o țigancă, anume, Neacșa fata Pelii

¹ Loc alb.

țiganul, pentru că au făcut domnia lui schimb cu Stoica din Fărcași în zilele Radului vevod, în domnia dintîiu, leat 7120, de au dat domnia lui Stoicăi logofătul pe Neacșa țiganca, fata Peli țiganul, iar Stoica logofătul, el au dat domniei lui pe Anca țiganca după Radul țiganul. Și iar să aibă jupineasa Mariia o țigancă, anume Stana, fata Iuvei țiganul, pentru că au făcut domnia lui schimbu cu Stoica logofătul, de au dat domnia lui Stoicăi logofătul pe Stana țiganca, iar Stoica logofătul, el încă au dat domniei lui pe fata Radului, cu zăpis de la mina domniei lui și cu boiari mărturii scriși în zăpis, anume: de la Fălcoiu, Pătru logofătul și din Balșe, Stan și din Popinzelești, Stroe. Și iar au cumpărat jupineasa Mariia un țigan anume Tatomir, de la Badaea și de la soru-sa Buica, feciorii lui Lomotă ot Fălcoiu, drept 3 000 de aspri gata și cu zăpis de la mina lor de vînzare și mulți oameni buni scriși în zăpis.

Și au vîndut acești boiari carii sînt scriși mai sus, acêste moșii și țigani ei de a lor bunăvoe și cu știrea tuturor boiariilor și a megiașilor dinprejurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei lui.

Drept acéia, au dat domnia lui jupînésii Mariei, fata Stoicăi logofătul ot Fărcaș, ca să-i fie ei acêste moșii și țigani de baștină și ohabnice și feciorilor ei, nepoților și strănepoților ei și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei lui.

Iată dar și mărturii au pus domnia lui pe: jupan Hrizea vel ban Craiovescul i jupan Ivașco vel dvornic i Tudosie vel logofăt i Gligorie vel vistier i Mihai vel spatari i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic. Ispravnic, Tudosie vel logofăt.

Și au scris Pîrvul logofătul în scaunul Bucureștilor, mēseța aprilie 29 dni leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, IX/1.
Traducere din sec. XVIII.

250

1634 (7142) mai 1, București.

Jupineasa Stanca cu fiii săi, Coman comis, Andrei spătar, Pătrașco și Mihai, vînd lui Gherghie fost al doilea vistier o vie în Dealul Tîrgoviștei, cu livezi și pomet.

† Adecă eu jupineasa Stanca ce am fostu jupineasă agăi Neagului, înpreună cu feciorii miei, Coman comis și Andreiu spatari i Pătrașco i Mihai, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mina jupinului Gherghie bivșe vtorii vistiariu și a jupînései lui, Sofiiicăi, ca să se știe cum le-am vîndut o vie în Dealul Tîrgoviștii, în gura Văii Sasilor în feațe, ce iaste între via Mitrei, fratele Pîrvului logofăt și între... ¹, cu livezi și cu pomet și cu pimnița și cu case în deal la vie.

¹ Loc alb.

Pentru că această vie, ci scrie mai sus, fost-au cumpărată de aga Neagul, în zilele lu Alexandru voevod, sinū Radul voevod, de la popa Tanasie, feciorul pope Goicei clisiariul de în Tirgoviște.

Iară după acéia, cindu au fostu acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu Băsărabă voevod, iară eu jupineasa Stanca, ce am fostu jupineasă Neagului aga, și noi feciorii lui, carii sentem mai sus-scriși, vîndut-am ceastă vie jupinului Gherghie vistier de ughi 150 bani gata.

Și o am vîndut noi de bunăvoia noastră, fără de nice o silă, pentru datoriia tătîni-nostru, agăi Neagului, ca să fie lui de moșie și coconilor în vecie.

Și au fostu la tocmeala noastră mulți boiari mărturie, na ime: jupan Para biv vel peharnic i jupan Radul logofăt i jupan Dumitru logofăt ot vistierie i Pirvul logofăt, fratele Mitrei, ot Tirgoviște, Necula peharnic i popa Tanasie i Nica căpitan. Și pentru mai adeverită credință pus-am și peceate, ca să se știe și să se crează.

Și am scris eu, Lepădat logofăt. Pis u București méseța mai 1 dni, vă leat 7142 <1634>.

- † Coman comis amu pus cu mîna mea
- † Andreiu spătar scris-am cu mîna mea
- † Pătrașco postelnic scris-am cu mîna mea
- † Radul logofet ot Popești
- † Eu Vasilie spătar ¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LV bis/4.
Orig., hirtie (41,5 × 29), patru peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 165, f. 5.
EDIȚII: Potra, *Tezaurul*, p. 168.

251

1634 (7142) mai 1, București.

Nedelco mare clucer, Vasile mare stolnic, popa Borcea clisiarh ș.a. dau mărturie pentru cele stabilite de Gherghe logofăt la moartea sa, privind împărțirea averii lui și eliberarea rumânilor din Măgureni, jud. Prahova.

† Adecă noi boiarii: jupan Nedelco vel cliucer i jupan Vasilie vel stolnic i popa Borcea clisiariul i Ianiu portariul și jupineasa Mariia vistiereasa a Dudescului și Nénciul dvornic i Radul logofăt Dudescul, scris-am aceasta a noastră carte, ca să fie de mare credință și de mărturie, ca să se știe cum ne-au chemat frate nostru, Gherghe logofătul, la vrémea lui de moarte. Deci văzindu noi cum i se apropie vréme de moarte și a se petréce de pre această lume, făcutu-ș-au tocmeală casei lui de tot lucrul, cum va fi după moartea lui. Deci așa-u zis cu gura lui innaintea noastră Gherghe logofătul, cum moșiile lui toate și dobitoc și bucate și rumâni și țigani, mult puțin ce va fi, să fie tot pre mîna jupinései lui, Neacșei.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

Iar pentru rumânii lui de în sat den Măguréni, pre nume Albuș cu feciorii lui și Radul Boncă cu feciorii lui și Toader cu feciorii lui și Stoian cu feciorii lui și Chițiboiu cu feciorii-ș și Cirstiian Mutul cu feciorii lui și Romce cu feciorii lui și Stan Pomană cu feciorii lui și Dan, feciorul Albului, cu feciorii lui și Vasilie cu feciorii lui și Ștroe cu feciorii lui și Vladul cu feciorii lui și Cocirle cu feciorii-ș și Oprea cu frate-său Stan cu și feciorii lor și Dragomir cu feciorii lui și Vladul Brînzéiu cu feciorii lui i Vladul Văcariul cu feciorii-ș și Stan Țigulea cu feciorii lui și Petrișor cu feciorii-ș și...¹ cu feciorii lui, i-au ertat Gherghe logofăt de rumânie pre toți de înaintea noastră, singur cu gura lui, însă i-au ertat numai capetele lor și cu feciorii lor, fără ocină, nimica.

Iară ocina cită au avut în Măguréni o au lăsat să fie la beserică, unde se-au ingrupat și el și părinții lui și frații lui acolea în sat la Măguréni.

Iară rumânii de la Măguréni, ei să aibă a hrâni pre jupîneasă Neacșa pină va fie ia vie, iară după moartea ei, iar să fie ertați de rumânie.

Derept acéia și noi, cești boiari, ce sîntem mai sus-scriși, pre cuvîntul lu Gherghe logofăt, cum au grăit cătră noi la vrême lui de moarte, singur cu gura lui, așa mărturisim și noi cu sufletele noastre.

Și am făcut ceastă carte a noastră să fie de mărturie la mîna rumânilor den Măguréni ot sudstvo Prahova, să fie în pace de rumânie, cum i-au ertat singur Gherghe logofăt de cătră toată ruda lui, de nimenilea val sau bîntuială să n-aibă. Pentru că noi, acești boiari ce sîntem mai sus scriși, cum am auzit și cum au grăit Gherghe logofăt cătră noi cu gura lui la ceasul de moarte să fie rumânii lui ertați și nește oameni slobozi, așa mărturisim și noi cu sufletele noastre. Și pentru adeverită credință pusune-am pecețile și iscăliturile. Iară care om den în ruda lu Gherghe logofătul se va ispiti a călca și a sparge și a strica această pomeană, acela să hie blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 sveati otți ije sut vă Nechei și să aibă a da seama înaintea lu Dumnezeu.

Писъ Дѣлатъ ꙗ Бѣсѣрцинъ, мѣсеца маи ѿ дньнъ и шт ѿдама, въ лѣтъ хрѣме².

Bibl. Acad., LXII/79.
Orig., hirtie (41,5 × 28).

252

1634 (7142) mai 5.

Matei Basarab voievod întărește poslușnicilor m-rii Rîncăciov, din satul Cîrstianești, jud. Mușcel și Pădureț, scutirea de dări și slujbe.

† Шноостію божи, Іу Мати Бѣсѣракъ ковода ꙗ господинъ. Дѣлатъ господство ме сію повѣленію господства ме acestor oameni ai sventei monastire de la Rîncăciog, anume: Radul cu feciorii-ș și Micul cu fecio-

¹ Loc alb.

² A scris Lepădat în București, luna mai 1 zi și de la Adam, în anul 7142 (1634).

rii-ș și Badiul cu feciorii-ș și Stanciul cu feciorii-ș, și Nestor și Daina cu feciorii-ș den sat den Cirsteenesti ot sudstvo Muș<cel> i Padu<reți>, ca să le fie casele și toate bucatele lor ce vor avea în pace și slobode de acum innaente, de bir, de găleată cu fin, de mere cu ceara, de oia séacă, de birul calului și al boule, de podvoade, de mertece, de conace, de cae de olacu, de cătră samnecii de județ, de dejmă de stupi, de gorștenă de oi și de porci, de vinărici, așijderea de toate dăjdile și mîncăturile, cite vor fi preste an în țeara domnie méle de nemica val sau bintuială să n-aebe, neci să lē să tragă bucatele lor, pentru alții, ce s-aebe bună pace, în zilēle și în viața domnie méle, pentru că m-am milostivit domniia mea de i-aam ertat, cum au fost ertați și de alți domni bătrini și mai denaente vrēmi.

Și am văzut domniia mea și carte răposatului Io Șarban voevod și carte răposatului Io Radu voevoda și a fiu-său Alexandru voevoda și carte lu Leon voevoda la mina lor, de pace și de răpoas. Așejderea i-am ertat și domniia mea, numai cît să fie de paza și de poslușaniia și de lucrul svetei monastiri, de toate deci <cite tre>¹ bue la mănăstire, să dea ajut<oriu. A>¹-șejderea și voi, birarilor, și voi, <cele>¹ la<lte slugi ale d>¹omnie méle, oricare cu ce <slujbe veți um>¹bla într-acest județ, să căutați, în vreme ce v<eți ve>dea această carte a domnie méle, iar voi să căutați și foarte să vă feriți de casele și de bu<ca>¹tele acestor oameni ce sint mai sus-scriși, de toate, cum iaste învățătura domnie méle.

Și am pus domniia mea și blăstem: cene va dăruie Domnul Dumnezeu, în urma domnie méle a fire domnu și biruetoriu Țării Rumânești, încă-l rog cu numele lu Dumnezeu să aebe a noeré și a întărire mila și pomēna domnie méle pre tocmeala cum scrie mai sus. Iar carēle o va călca și o va sparge, să fie proklet și anatema și afureset de 318 otți, eje sud vă Niechei.

Derept acēia și voi, sătēnilor de în sat de în Cirsteenesti și voi să dați bună pace acestor oameni, carie sint mai sus-scriși de la svēta mănăstire ot Rincăciog, de nemica val sau băntuială să nu le faceți oamenie de la svēta monastire: să vor muri, lor să fie morți, iar să vor mulți la svēta monastire, acolo să se mulțescă, neci să bintuiască mănăstire pre voi, neci să bintuiți voi pre svēta mănăstire. Iar să vor veni jalbă de la svēta mănăstire pentru voe, bine să șteți că mare certare veți avea de cătră domniia mea. **Инако да нест, по реч господства ме.**

И исправник, сам реч господства ме.

Иис мѣсеца мая ѿ дьни, в лѣт 7374.

† Іω Матію квіквда, милостію божію господина.

Іω Матію воєвод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Rincăciov, XIII/10.

Orig., hirtie (32 × 21), pecete aplicată, căzută.

¹ Loc rupt.

<1634—1635> mai 5, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Tudor al doilea vornic, întors din pribegie, ocini în Rătești, jud. Saac, în Slăvești, cu mori de melișat ș.a., după pricinile avute cu Beldie Kelemen și oamenii lui.

† Многостїю божїю, Іѡ Матїю воєвода и господинѣ въсом земли Уггггровлахїискоє, вѣнк великаго и прѣдобраго, стараго поконинномъ Іѡ Бѣсѣрав воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрннх господство ми Тѣдоров вторїи дворник вт Рѣтещи, вт сѣдство Сак и сѣе синови ен, елицеже Богъ даст, такоже да мѣ ест вчинѣ з Рѣтещи, али негов дел вт през вѣе село 5-го дела, вт полю и вт шѣм и вт вод и вт бродовѣ за воденицѣ и вт ливези косани и вт вѣощїю сѣ периволю и вт виноградї и вт седалище селов, вт посвѣдї, варе елика се хтит изврат вт по въсом хотаром, вт хотар даже до хотар.

И пак да ест болѣрннх господства ми Тѣдоров вторїи дворник код хотарга Рѣтешилор вчинѣ...¹ вт през вѣе хотаром 5-го дела и сѣе една воденицѣ з вода Ховизив, иже ест вивше водинница мелѣща. И вт хотарга Пелинилор пакже 5-го, елика се хтит изврат. И вт хотарга Пѣттичишилор третаго дела вт пол и вт шѣм и вт вод и вт брод за водинци и вт виноградї и вт периволю и вт ливези косани и вт посвѣдї, варе елика се хтит изврат.

И пак да ест болѣрннх господство ми Тѣдоров вторїи дворник вчинѣ з Главѣщи гор. не хотар, вѣе хотаром запляно, вт посвѣдї, варе елика се хтит изврат и сѣ водницѣ мелѣща и сѣе Дѣбрава Главѣлѣв, иже сѣ зове хотарга Кѣрматѣлов, вт глав до глав, ещїже и сѣе нине дѣдїне, али вт хотарга...¹ третаго дела вт посвѣдї, варе елика се хтит изврат и сѣе Лица Ликѣв, вт глава до глава и сѣе Мали Бѣдѣни, глаголемаго вчинна Радешиве, что ест вна покѣплинны вт над Иван Пивкѣв и вт дѣщера Радешиве, на име Бѣлаца, сѣе сестрам си и сѣе виноградї вт Мѣстѣнщи и сѣе мѣстом.

И пак вчинна вт село вт Гѣрѣвни, али дела Праховенѣскѣ, варе елика се хтит изврат и вт виноградї и сѣе нине враленїе з полю и вт шѣма и вт вода и вт виваричи и вт по въсом хотаром и сѣе вѣе ходоком елика се хтит изврат, занеже сѣт неговѣ старе и правѣ вчинне и дѣдїне вт дѣдї за прѣдѣдї ещїже вт при дѣнїи прочїем старем господары дрѣвннх, вт при дѣни покониннаго, стараго Бладѣ воєвода, когда вист теченїе лѣтом хѣцїме. И вт тогда само вѣсдрѣжал ест дѣдї, прѣдѣдї и втци Тѣдоров дворник сїи вивше реченны вчинне и хотарѣ сѣе добро мирно на вѣснх господары и за нїхто бантованїе да мѣст имал.

И потом, къда ест вна въ дѣни Гаврїилѣ воєводѣ, въ лѣт хѣркѣ, а болѣрннх господство ми Тѣдоров дворник вт Рѣтещи прилѣчит цѣ емѣ прилѣганїе къпно сѣе Гаврїил воєводѣ з Ардѣлскою земли.

И по траг Гаврїил воєводе стоал ест внты Радѣл воєводе, сынѣ Шихѣ воєводе, господарѣ Землю Блѣшкою. И вна сѣт нїкѣ Радѣл воєводѣ еднн прї-

¹ Loc alb.

штеа згер, по име Беладе Келемен. Таже, по том, имѣа ест Беладе I велемен съвъ-
кѣплениѣ съе Радѹла воеводъ зде въ землю въс настол градѹ Търговище. Таже
Беладе Келемен сице ест рекалъ пред Радѹла воеводъ, какою ест биа Тѣдор двор-
ник дѣжно нѣкое новци, мноши и нѣкое...¹ и рекалъ ест Беладе Келемен како ест
поксѣпа учинаwt Рѣтциwt над Герге спатар, синѣ Дѣсполов логофет wt Плевѣни, за
зги ѿ и съе сѣе учине и хотарѣ, нже сѣт више реченны, год хотаром Рѣтцилоом.
Таже, wt при дѣни Гавриѣла воеводѣ въс биа Тѣдор дворник приѣѣгъ з Ардѣл-
скою землю, въ чужди земли и сѣи више рѣченне дѣдѣне съм вист притѣсѣан.

Таже, къда ест биа пред Левн воеводѣ, въ лѣт хѣрѣи, а Тѣдор дворник,
wt тогда пришел ест wt приѣѣгетѣо пакнже зде въ землю на wtѣчнствѣа его.
И савгове Беладе Келемен уни сѣт пришел по траг чѣсо радѹ пренѣе швемѣи седе
и хотарѣ, нже сѣт више речени и донѣсна ест и книг wt краю wt Ардѣлскою земли
съе велика пренѣе радѹ тде учине. И Тѣдор дворник wt ѣкоже ѹединѣ чловеѣкъ
сиромак и не можнѣхъ въ ничтоже на пренѣе нѣст имал что чинны, тѣчѣю что ест
гледал съе wtѣю и нѣст имал не една сѣжденѣе пред Левн воеводѣ, анѣ пак ест
сѣтворил згрини, савге Беладе Келемен, книг през книг над wtѣчнствѣе Тѣдор
дворник, нже сѣт више реченне.

И потом, къда ест биа съда, въ дѣни господства ми, въ лѣт хѣрѣи, а
Тѣдор дворник, wt видѣвши wtѣчнствѣа его притѣсѣан wt ино верце странни,
пошеа ест Тѣдор дворник и пред величнствѣа его Михеѣмет Явѣза паша през Дѣ-
нав, з Рѣши, тере плакаша се како нѣ ест възимал Беладе Келемен сѣи учине и
хотарѣ въ слоост, без правостѣю и без сѣжденѣе и не имѣхѣ ни един работ. Въ
том, Явѣза паша послаа ест книг на господство ми, ѣкоже да сѣгледает на
господство ми како енты по прав и по закон божѣю и да истннствѣют въ что
шераз ест биа притѣсѣан Беладе Келемен сѣю седе и учине и хотарѣ. Таже въ
том, Тѣдор дворник, wt ест призовил по згрини на диван, тере сѣпрѣша се за
лицѣ пред господство ми з великѣи диван. И сици прѣша згриннѣ како ест
поксѣпа сѣи више речени учине и хотарѣ wt над Тѣдор дворник и wt над Герге
спатар. И извадише згрини и книги з диван, книг Радѹла воеводе и книг Явѣ-
дандор воеводѣ Илѣш и книги Левн водѣ над сѣи учине више речени, а Тѣдор
дворник и Герге спатар, уни въспросише записове сѣтворене wt рѣка ми, ѣкоже
да нѣ извадит з диван, а уни, згрини, нѣст имал wt гдѣ извади ни един запис.
И з тем, господство ми съм гледал и сѣднѣхом по прав и по закон, съе въсѣхми
чѣститими правитѣлѣе господство ми и съм истннствѣоваа господство ми съе
въс днѣном, како нѣст биа дѣжни Тѣдор дворник и Герге спатар Беладе Келемен
ни един новцѣ. Таже ест штеа Дѣцѣѣс Масло и прочѣи згрини wt закон и wt
сѣжденѣе wt пред господство ми.

И потом, пакнже ест пришел и дрѣши згрини з пренѣе, на име Харко Мар-
тон и Тобош Фрѣнци, пакнже съе книги wt Ракоцкѣ Гюргю крали, пописан съе
гнѣва. Таже пак пришел Тѣдор дворник и третѣго крат тере сѣпрѣша се за
лицѣ пред господство ми з диван. Таже въ том, господство ми съм гледал и
сѣднѣ по правѣ и по закон и съм дал господство ми Герге спатар и Тѣдор
дворник закон бѣ волѣри да заклѣше уни како нѣст биа дѣжни Беладе Келе-
мен ни един аспрѣ. И Харко Мартон и Тобош² Фрѣнци, уни не въсхоѣет да
даст закона хорѣв, анѣ ест сѣкрил книгове wt дрѣши господарѣ и поенгал по

¹ Loc alb.

² Așa în text.

трагъ в Първѣлскою земяю. И всталъ вѣрнии вт законъ и вт сѣжденіе вт прѣдъ господство мн вт днѣвн, пониже нѣст се сѣт вѣрѣтали дѣжини, ниже Гургѣ спатар, ниже Тѣдоръ дворникъ ни едни аспргъ. Я аще ниже хокетъ извадитъ вѣрнии нѣкогда некѣи книги надъ сѣи дѣдинѣ, вт Радѣла вода или вт на Плевѣандѣ вода Илиашъ или вт Левнъ воєвода, да не съ вѣрѣши, анѣ аѣжинче да стонтъ.

Сего радѣ, дадохъ съмъ господство мн болѣринѣ господство мн Тѣдорѣ вторѣи дворникъ, якоже да мѣ естъ сѣи вчине, ниже сѣтъ више писанны, дѣдинѣ и въ вѣдѣ снѣвомъ и вѣнкомъ и прѣвѣдчетомъ и не вт кождо непотѣкѣвно, лоризмо господство мн.

Сеже оубо и свѣдѣтели поставлѣемъ господство мн: жѣпанъ Хриза велъ банъ Краковскѣи и жѣпанъ Івашко велъ дворникъ и жѣпанъ Глигорѣ велъ великѣи логофѣтъ и жѣпанъ Дѣмитръ Дѣдѣскѣи велъ вѣстѣаръ и жѣпанъ Миѣханъ велъ спатаръ и Басилѣ велъ столникъ и Бѣзника велъ комисъ и Бѣчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костѣдинъ велъ великѣи постѣланкъ. И исправникъ, жѣпанъ Глигорѣ велъ великѣи логофѣтъ.

И начертѣхомъ азъ, Първѣла граматикъ, съсъ пѣченіе Лѣпѣдатъ логофѣтъ, въ настола граду оубо Бѣзѣрѣци, мѣсеца мая ѣ днѣи и вт Пѣдѣла даже до нинѣ, въ сего писаніе, теченіе лѣтомъ, въ лѣт...¹, лѣта господине, *хѣлѣг*.

† Іѣ Матѣю вѣвѣда милостѣю божѣю господинѣ.

Іѣ Матѣю воєводъ <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Tudor al doilea vornic din Rătești, din județul Sac, și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Rătești, însă partea lui de peste tot satul a șasea parte, din cîmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și din livezi de cosit și din pomete cu grădini și din vii și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar.

Și iar să fie boierului domniei mele Tudor al doilea vornic lingă hotarul Răteștilor ocină...¹ de peste tot hotarul a șasea parte și cu o moară în apa Hovizei, care a fost moară de melițat. Și din hotarul Pelinilor iarăși a șasea, cît se va alege. Și din hotarul Plăticeștilor a treia parte din cîmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și din vie și din grădini și din livezi de cosit și de pretutîndeni, oricît se va alege.

Și iar să fie boierului domniei mele Tudor al doilea vornic ocină în Slăvești hotarul de sus, tot hotarul deplin, de pretutîndeni, oricît se va alege și cu moară de melițat și cu Dumbrava lui Slavul, care se chiamă hotarul Curmatului, din cap în cap, încă și cu alte dedine, însă din hotarul...¹ a treia parte de pretutîndeni, oricît se va alege și cu Fața Liicăi, din cap în cap și cu Vădenii Miei, numită ocina lui Radeș, pe care le-a cumpărat de la Ivan Puică și de la fiica lui Radeș, anume Bălaia, cu sora ei și cu viile de la Măstănești și cu locul.

Și iarăși ocina din sat din Sîrbeni, însă partea Prahovenească, oricît se va alege și din vii și cu ogoare de arătură în cîmp și din pădure și din apă

¹ Loc alb.

și din vinărici și de peste tot hotarul și cu tot venitul cît se va alege, pentru că îi sînt vechi și drepte ocine și dedine de la moși de la strămoși încă din zilele altor domni bătrîni, de demult, din zilele răposatului Vladu voievod cel Bătrîn, cînd a fost cursul anilor 6945. Și de atunci încoace au tot ținut moșii, strămoșii și părinții lui Tudor vornic aceste mai sus-zise ocine și hotare cu bună pace la toți domnii și de la nimeni turburare să nu aibă.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, în anul 7127 boierului domniei mele Tudor vornic din Rătești i s-a întîmplat pribegie împreună cu Gavriil voievod în țara Ardealului.

Iar în urma lui Gavriil voievod a stat să fie domn în Țara Românească Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Și a avut Radul voievod un prieten ungar, pe nume Belde Kelemen. Astfel după aceea, a avut Belde Kelemen întîlnire cu Radu voievod aici în țară în cetatea de scaun Tîrgoviște. Astfel Belde Kelemen așa a spus înaintea lui Radul voievod că îi este dator Tudor vornic niște bani, mulți și niște...¹ și a spus Belde Kelemen că a cumpărat ocina de la Rătești de la Gherghe spătar, fiul lui Lupul logofăt din Alexeni, pentru 200 de ughi și cu aceste ocine și hotare, care sînt mai sus-zise, lingă hotarul Răteștilor. Astfel, din zilele lui Gavriil voievod a tot fost Tudor vornic pribeg în țara Ardealului, în țări străine și aceste mai sus-zise dedine au fost cotropite.

Astfel, cînd a fost înaintea lui Leon voievod, în anul 7138, Tudor vornic atunci a venit din pribegie iarăși aici în țară la moștenirea lui. Iar slugile lui Belde Kelemen au venit pe urmă pentru pira acestor sate și hotare, care sînt mai sus-zise și au adus și cartă de la craiul din țara Ardealului cu mare piră pentru acele ocine. Iar Tudor vornic, ca un om sărac și fără putere întru nimic n-a avut ce face la piră fără numai ce a privit cu ochii și n-a avut nici o judecată înaintea lui Leon voievod, ci iarăși au făcut unгурii, slugile lui Belde Kelemen, carte peste cărți pe moștenirile lui Tudor vornic care sînt mai sus-scrise.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, în anul 7140, Tudor vornic, văzînd moștenirile lui cotropite de străini de altă credință, a venit Tudor vornic și înaintea înălțimii sale Mehemet Abaza pașa peste Dunăre, la Ruși, de s-a plîns că i-a luat Belde Kelemen aceste ocine și hotare cu sila, fără dreptate și fără judecată și n-a avut nici o treabă. Întru aceea, Abaza pașa a trimis carte la domnia mea ca să cerceteze domnia mea cum va fi cu dreptate și pe legea lui Dumnezeu și să adeverez în ce chip a cotropit Belde Kelemen aceste sate și ocine și hotare. Astfel întru aceea, Tudor vornic a chemat pe unguri la divan de s-a pîrit de față înaintea domniei mele în marele divan. Și așa pîrau unгурii că au cumpărat aceste mai sus-zise ocine și hotare de la Tudor vornic și de la Gherghe spătar. Și au scos unгурii și cărți în divan, cartea lui Radu voievod și cartea lui Alexandru voievod Iliiaș și cărțile lui Leon voievod pe aceste ocine mai sus-zise, iar Tudor vornic și Gherghe spătar, ei au cerut zapise făcute de mina lor, ca să le scoată în divan, iar ei, unгурii, n-au avut de unde scoate nici un zapis. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul că n-au

---

¹ Loc alb.

fost datori Tudor vornic și Gherghe spătar lui Belde Kelemen nici un ban. Astfel au rămas Dățau Laslo și ceilalți unguri de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Iar apoi, iar au venit și alți unguri în piră, anume Harco Marton și Toboș Frenți, iarăși cu cărți de la Racoți Ghiurghiu craiul, scrise cu minie. Astfel, iarăși a venit Tudor vornic și a treia oară de s-a pîrit de față dinaintea domniei mele în divan. Deci intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Gherghe spătar și lui Tudor vornic lege 12 boieri să jure ei că n-au fost datori nici un ban lui Belde Kelemen. Iar Harco Marton și Gomboș¹ Frenți, ei n-au vrut să dea legea țării, ci au ascuns cărțile de la ceilalți domni și au fugit pe urmă în țara Ardealului. Și au rămas unгурii de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan pentru că nu s-au aflat datori nici Gherghe spătar nici Tudor vornic nici un aspru. Iar dacă vor scoate unгурii cîndva niscaiva cărți pe aceste dedine de la Radul vodă sau de la Alexandru vodă Iliiaș sau de la Leon voievod, să nu să creadă, ci să stea mincinoase.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Tudor al doilea vornic, ca să-i fie aceste ocine, care sînt mai sus-scrise, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, cu învățătura lui Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna mai 5 zile și de la Adam pină acum la această scriere, cursul anilor, în anul...², anul domnului, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXI/24.

Orig., perg. (40 × 57), pecete timbrată.

Cu o traducere din 1913.

Datat după divan, mai ales după Gligorie mare logofăt; anul erei noastre este inexact.

254

1634 (7142) mai 6.

Gîrbu și fratele său Gheorghe vînd lui Lupu căpitan ocină în Glaveș, jud. Săcuieni.

† Adică eu Grébul și cu fratele meu Ghiorghe din Glaveș scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de credință la mina jupinului Lupul căpitan,

¹ Așa în text.

² Loc alb.

cum să știe că i-am vîndut noi dumnealui toată partea noastră dă ocină din Glaveș, în județul Săcuianilor, din cîmpu, din apă și du peste tot hotarul, dintr-această ocină partea noastră toată. Și o am vîndut drept 6000 dă aspri gata. Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor vecinilor și a megiașilor și din sus și din jos, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor în vécii.

Și am pus și mărturie, care au fost la această tocmeală a noastră, anume: Iordache vorneac i Lepădat logofăt i Iane spătar ot Bucov i Necula postelnic ot Fălcoiu i Barbul iuzbașa ot Bădăni i Calin ot Fintăști i Dumitru ot Cătun i Stoica croitor ot Năiani i Marco ot Carcadula i Martin iuzbașa i Stoica iuzbașa i Lepădat ceauș i Borcea iuzbașa și mulți boiari, care nu i-am scris.

Și o am vîndut noi din hotarul Glaveșului jumătate. Și ne-am pus și noi pecețile mai jos, ca să crează.

Mai 6 dni, leat 7142 <1634>.

Eu Girbul, eu Ghiorghe, vînzători.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 189v — 190.
Copie.

255

<1634> mai 6.

Brata și Flama vînd lui Lupul căpitan toată partea lor de ocină din Glaveș, jud. Saac.

Adică eu Brata i Flama scris-am acest al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mîna jupan Lupul căpitan cum să știe că i-am vîndut noi dumnealui toată partea noastră dă ocină dă Glavăș ot sud Sac, dă cîmpu, dă apă și du peste tot hotarul dănt-aceasta ocină, partea noastră toată. Și o am vîndut, drept 6 000 de aspri gata. Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe fără nici o silă cu știrea tuturor veneticilor și a megiașilor dă sus și dă jos, ca să fie dumnealui moșie și coconilor dumnealui ciți Dumnezeu le va da în veac.

Și am pus și mărturii oameni buni care au fost la această tocmeală a noastră: Iordache dvornic i Lepădat logofăt i Iane spătar ot Bucov i Necula postelnic ot Fălcoi i Barbul iuzbașa ot Bădăni i Calin ot Fintăști i Dumitru ot Cătun i Stoica croitor ot Năiani i Marco ot Carcadula i Martin iuzbașa i Stoica iuzbașa i Lepădat ceauș i Borcea iuzbașa i mulți boiari care nu sînt scriși. Și o am vîndut noi de în tot hotarul Glaveșului jumătate. Și ne-am pus și pecețile mai jos ca să crează.

Mai 6 zile leat 7151.

Eu Blata.

Eu Flama, vînzători.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni nr. 454, f. 190.
Copie.

Văleatul greșit; datat după zăpisul precedent scris, evident în aceeași zi, și după Lupul căpitan, care era vornic la „leat 7151”.

1634 (7142) mai 6.

Monahul Sofronie dăruiește schitului Rătești ocină la Gomoești și două pogoane de vie în Mușcel.

† Adecă eu monah Sofronie de Gomoești, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la hramul sfintei Troiță de la Rătești, cum să se știe că am dat pentru pomeana și pentru sufletul meu 20 de stinjeni de ocină de la Gomoești și 2 pogoane de vie de la Mușcel, ca să fie pomeană la hramul sfintei Troiță de la Rătești. Iar cine va întoarce preste cuvântul meu, ori cine va rămîna pre urma mea, să fie treclet și proklet și afurisit de 318 oteți ije vă Nichei.

Și mărturii au fost mulți oameni buni și bătrîni, preoți și boiari, na ime: ot Vernești, popa Jipa și Dragomir Sorescul și Dragomir al diiaconului și Avram și din Buzău, diiaconul Pătru și din Brăila, Ivan cumnatu Stamii cupețul.

МѢСЦА МАН СЪ ДЪНИ, ВЪ ЛѢТ ХЗРМЕ.

Popa Jipa

Dragomir Sorescul

Monah Sofronie

Пис Радул от Тохани².

Dragomir al diiaconului

Diiaconul Pătru

Avram¹

Arh. St. Buc., Schitul Rătești, II/4.

Orig., hîrtie (31 × 20), trei peceți aplicate.

1634 (7142) mai 6, București.

Matei Basarab voievod întărește în urma unei judecăți, jupinesei Marga averea lăsată de soțul ei Lazăr paharnic.

† Милостію божію Іу Матію воєвода и господиня <в>ъсви земли Угоррр-владітискве, видк великаго и прѣдобраго, стараго, поконнаго Іу Бъсѣраб воєвода. Дават господство ми сѣю повелѣніе господство ми јупинесеи Marga, ce au fostu јupineasă lu Lazăr paharnicul, ca să aibă a ținerea toate bucatele ale bărbatului ei, Lazăr paharnicul: dobitoc, cai, boi, vaci, stupi, țigani, ferecături și strinsoarea casei lui, să fie toate pre mîna јupinесеi lui, Margăi, pentru că au lăsat singuru Lazăr paharnicul la moartea lui să-l pomenească și să-l grijască cum se cade, pentru că se-au luat amindoi de în tinerete și au lăcuit amindoi pină la vreme de bătrînețe și au avut multă

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

² A scris Radul din Tohani.

socotință și au murit în mina ei. Deci, pentru aceia au dat Lazăr peharnicul acéste bucate ce scriu mai sus, căci n-au fostu de la părinții lui, ce au fostu cîștigate de ei de amîndoi, de în tinerétele lor pînă la bătrînețe și pînă la prîstăvirea lui.

Iar pentru rîndul unor vii de la Tîrșor, ce au fost cumpărate de Lazar peharnic cu jupîneasa lui, Marga, dat-au Lazăr peharnic la moartea lui jupînesei lui, Margăi, viia de lingă casă, cu cășcioara, iar o vie de la Ianiu lăsat-au Lazăr peharnic să o vînză jupîneasa lui, Marga, să-l pomenească.

Iar pentru o țigancă a lui, anume Tudora, cu un copil al ei, lăsat-au Lazăr peharnic jupînesei lui, Margăi, iar după moartea ei să fie ertați.

Iar casele lui de în Tîrșor, cu locul și cu pînnița, care au fostu cumpărat Lazăr peharnic mai denainte vrême, lăsatu-lé-au Lazăr peharnic frăți-ni-său lu Ilie. Iar casele cu locul de la Țițeștii, lăsatu-le-au Lazăr peharnic nepotu-său, le Gherghe. Iar pre un rumân de la Țițești, anume Stăniia, ertatu-l-au Lazăr peharnic pentru sufletul lui.

Iar o năstrapă de argintu datu-o-au Lazăr peharnic pentru pomeana la mănăstirea de la Molomoc, să facă o cădelniță, iar altă năstrapă, ca și céia, datu-o-au frăți-ni-său, lu Ilie. Iar alte toate le-au lăsat să fie pre mina jupînesei lui, Margăi.

Iar pentru 2 sălașe de țigani, anume Stan, feciorul Slăvulețului cu țiganca lui Vița și cu feciorii lor, ce l-au fost cumpărat Lazăr peharnic pre zéstrele jupînesei lui, Margăi, de la¹ Dumitru logofăt de Stoicéni în zilele lu Șerban voevod, iar Dumitru logofăt l-au fost cumpărat de la Barbul postelnic, iar pre Oțelea țiganul cu țiganca lui, Sora și cu feciorii lor ce au fost al Radului postelnic Slăviceanul, datu-l-au Radul postelnic lu Lazăr peharnic, pentru 2000 de aspri ce-au fost datoriu de în zilele lu Mihai voevod; și au fost scos Lazăr peharnic pre acești țigani cu [s]multă piră, în zilele Radului voevodi, de cătră Ventilă biv vel cliucer și de cătră Nenciul postelnic și de cătră jupînesa lui, Neacșa.

Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevodi pre acești țigani, vă leat 7122 și zapisul al lu Lazăr peharnic, făcut de la moartea lui cu mare afurisanie și cu mulți boiari mărturie scriși în zapis, mărturisindu Lazăr peharnic la moartea lui cum au fost lăsat acéste bucate și moșii toate, cum scrie mai sus, jupînesei lui, Margăi, pentru un sat al ei de zéstre, anume Drăgășanii, ot sudstvo Tele(or)m(an), ce i l-au vindut Lazăr peharnic, za ughi 150. Și frate-său Ilie nimica treabă să n-aibă, pentru căce se-au fost despărțiț frații amîndoi de multă vrême.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea lui Lazăr peharnic, iar frate-său Ilie, el n-au vrut să lase pre tocmeala frăți-ni-său, ce au rădicat piră și au venit de se-au pirît de față înaintea domnii méle cu cumnată-sa, jupîneasa Marga. Și așa pîriia Iliie, fratele lu Lazăr peharnic cum să împarțe toate bucatele și moșii și țigani și tot ce să va <afila>². Intr-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptu și pre lége cu toț cinstiții deregătorii domnii méle și am dat domnia mea jupînesei Margăi, ca să-și ție toate cum i-au lăsat bărbatul ei, Lazăr peharnic. Iar cine să va

¹ „De la” scris deasupra rîndului.

² Loc rupt.

afla numai de în Oțelea țiganul și di în țiganca lui, au fecior, au fată, să aibă a împărți Ilie cu cumnată-sa Marga în doao; iar cu feciorii lu Stan țiganul, nimica treabă să n-aibă, căci au fost cumpărat de pre zéstrele jupinései Margăi.

Și au mărturisit innaintea domnii méle și cinstitul deregătoriul domnii méle jupan Ivașco vel dvornic cum se-au fost tocmit Lazăr peharnic cu frate-său Ilie denaintea lui, cum cine să va afla de în Oțelea țiganul, oricind să aibă a împărți în doao și cum i-au fost dat Șerban voevod jupinései Margăi, ughi 150 zéstre, cîndu o au măritat după Lazăr peharnic. Iar apoi, jupineasa Marga, ia nu se-au îndurat nici de Ilie, ci l-au miluit cu o fată de țiganu, cu o soră a Pîrvului țiganului, feciorul lu Stan. Iar cu alte ce sînt mai sus-scrise, să le ție toate jupineasa Marga cum i le-au lăsat și de niminilea opreală să n-aibă, că se-au pîrit de față și au rămas Ilie de lége și de judecată denainte domnii méle.

Dereptu acéia, domnia mea am dat jupinései Margăi, ca să fie în pace de cătră cumnatu-său Ilie, să-și ție tot ce i-au lăsat să fie moșie și feciorilor în véci.

ЖЕЖЪ ОУЕО И СВЕДѢТЕЛЪЕ ПОСТАВЛѢЕМ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛОВСКІИ И ЖЪПАН ИВАШКО ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ГАНГОРЪЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ЖЪПАН ДЪМИТРОС ДЪДЕСКЪА ВЕЛ ВИСТІАР И МИХАН ВЕЛ СПАТАР И ВАСИЛЪЕ ВЕЛ СТОЛНИК И БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ВУЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И КОСТАНДИН ВЕЛ ДОМЪСТРОНТЕА. И ИСПРАВНИК, ЖЪПАН ГАНГОРЪЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И начертано аз, Първѣа граматик, въ настоа градѣ Бѣскѣрици, мѣсеца май 5 днѣи и ѿт Ядана дажъ дв ннѣ въ сего писанѣ теченѣ лѣтом, въ лѣт ~~хрѣмѣ~~, лѣт господнне ~~хрѣмѣ~~¹.

† Іу Матѣю ввекъва, милостію кожію господннѣ.

Іу Матѣю ввеква <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/17.

Orig., hirtie (41,5 × 29), pecete timbrată.

258

1634 (7142) mai 7.

Matei Basarab voievod volnicește pe Neofit, egumenul de la m-rea Menedic, să-și ia înapoi stiharul de la popa Toma.

Милостію кожію, Іу Матѣи Бѣскѣрике ввеква и господннѣ Дават господство ми сію покренію господства ми пărintelui egumenului Neofitie de la sfin-ta mănăstire de la Menedic, pentru că s-au jeluită că ia-au luată de la Chii un popă, anume Toma, un stihare. Deci să fii volnică a-l apuca cu această carte a dumni-méle să de stihariul, că acel stihari au fost de la deregă-

¹ Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare peharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic în orașul de scaun București luna mai 6 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor în anul 7142, anul domnului 1634.

toriul dumni mele Ivașco vel vornicul; deci ei tras pre. Deci ei să-l apuce să plătească stihariul. Iar de nu-l va da, să fie volnic a lu<a> om domnescu să-l iaa stihariul de la popa, iar lui dă-i va părea strînbu, să vie de față, că așa este învățetura dumni-mele. **СНАКВ ДА НЕСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.**

И ИСПРАВНИК, САМ РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

ПИС МѢСЦА МИ 3 ДНИ, ВЪ ЛѢТ ХЗРМВ.

† Іw Матен КВІКВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДІНЬ.

Bibl. Acad., CXXIV/180.

Orig., hîrtie (29,5 × 20), pecete mică, aplicată.

Copie ibidem, ms. 3699, f. 19; altă copie la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 293 v.

259

1634 (7142) mai 7.

Matei Basarab voievod întărește lui Socol din Văleni o ocină în urma unei judecăți.

† МИЛОСТІЮ БОЖІЮ, Іw Матен БѢСЪРАБА КОЕКОДА И ГОСПОДИНЬ. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОКЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ lu Socol den Văleni, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnii mele să-și ții niște ocină dă un moș¹; au cumpărat de la Voica, fata Oprei. Pentru că această ocină o au făcut Voica vinzătoare în zilele răposatului Radului vodă, pentru ce i-au fost nevoie. Și ș-au întrebatoate rudele și frații de pre ocină și n-au vrut să o cumpere niménilea, ce o au cumpărat Socol. Și tot o au ținut cu pace de atunce pînă acum.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, sculatu-se-au Voicea și Oprea, verii Voicăi, de au rădicat piră naintea domnii mele ș-au venit de față. Și așa piriia Voicea și Oprea cum cînd au cumpărat acea ocină nu i-au întreat, ce sînt ei mai volnici să intoarcă banii. Și au venit și vinzătoriu de față nai<ntea d>² omnii mele de au mărturisit cum i-au întreat și n-au vrut să cumpere. Derept acéia, au rămas Voicea și Oprea de lége și de judecată denaintea domnii mele.

Și am dat domniia mea lu Socol ca să-și ție ocina cum o au ținut și pînă acum, și de nimé opreală să n-aibă naintea cărții domnii mele. **НИЖКО ДА НѢСТ, ПО РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.**

И ИСПРАВНИК, САМ РЕЧ ГОСПОДСТВА МИ.

ПИС МѢСЦА МИ 3 ДНИ, ЛѢТ ХЗРМВ.

† Іw Мтею КВІКВДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ;

УЧИЛ ДВАНТРОУ ВТОРОУ ДВОРНИК.³

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXLII/2.

Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

Copie ibidem, CXLVII/25.

¹ „Dă un moș“, scris de o altă mîină și cu altă cerneală.

² Loc rupt.

³ A învățat Dumitru al doilea vornic.

1634 (7142) mai 9.

Răvaș domnesc de șase boieri hotarnici pentru moșia Gîndeni.

† Zde bolearom ai boiarinului dumnii mele jupan Buzincăi vel comis și ai părintelui Vasilie egumenul ot Bistrița, anume: Radul logofăt Năsturel i Gligorie vel logofăt i Nedelco vel clucer i Tudosii logofăt i Dumitrașco vistier i Radul vornic ot Desa, să caută și să adevereze pântru satul Gîndenii, deci cum vor adevăra acești mai sus-ziși boiari și cum vor afla cu ale lor suflete, așa să-i tocmească. Исправник, сѣм реч господства мн.

Пис мѣи ѿ дѣни, в лѣт хрѣмѣ.

† Іу Мѣтею ввекѡда, милостію божію господнѣ.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXI/3.

Orig., hîrtie (20,5 × 15), pecete mare aplicată.

Copii ibidem mss. 194, f. 137 și 202, f. 133.

1634 (7142) mai 10, București.

Radu Năsturel fost mare logofăt, Gligorie mare logofăt, Teodosie fost mare logofăt ș.a. boieri judecă pricina dintre m-rea Bistrița și Buzinca mare comis pentru moșia Gîndeni, jud. Romanați.

† Adecă noi 6 boiari: jupan Radul Nasturel biv vel logofăt i jupan Gligorii vel logofăt i jupan Teodosie biv vel logofăt i jupan Neldeco vel cliucer i jupan Dumitrașco biv vel vistiier i ot Desa dvornic Radul, scris-am cartea noastră ca să fie de credință la sfînta mănăstire Bistreța, hram uspenie Bogorodițe și a părintelui egumenului Vasilie și a tuturor călugărilor, carii vor fi lăcuitoari într-acei sfînt loc, ca să se știe cum au avut părintele Vasilie egumen mare pîră înaintea domnu nostru Io Mateiu Basarab voevod în divan cu jupan Buzinca vel comis și cu jupîneasa Anca a lu Mihail postelnic de în Vălénii și cu ginere-său, Ghinea postelnic pentru satul Gîndenii den județul Rom(anați), care sat au fost cumpărat de răposatul Barbul banul Craiuvescul și cu frații lui Pîrvul dvornic i Danciul armaș i Radul postelnic, ctitorii mănăstirii, de la moșul lu Drăgușin banul și al lu Dumitru dvornic, în zilele Vladului voevod bătrînul, drept 15 000 de aspri gata. Și l-au dat și l-au închinat în sfînta mănăstire Bistreța împreună cu alte sate și moșii, pentru poména, unde le zac și oasele lor și au întărit cu hrisoave și cu cărți de milă. Și l-au tot ținut sfînta mănăstire cu bună pace.

Iar de la o seamă de vréme încoaci, după moartea ctitorilor ce scriu mai sus, iar Drăgușin banul și Dumitru dvornic, ei au fost luat satul Gîn-

dénii de la mănăstire în puterea lor și au fost pus la sfînta mănăstire o cădelniță de argint, derept 3 000 de aspri. Și au fost satul Gîndénii tot pre seama nepotu-său, lu Mihăilă postelnic den Vălénii, după moartea lor, fără lege, fără judecată. Și au fost pus ei atunce și un egumen al lor în mănăstire, anume Mitrofan și au tăiat cărțile și hrisoavele mănăstirii fără divan, fără judecată, în sfînta mănăstire și le-au stricat și au făcut cum au vrut, în silă, ca niște oameni puternici, căci n-au avut cine căuta de mănăstire și de moșiile mănăstirii.

După acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Matei voevod, iar părintele Vasilie egumenul văzînd moșia mănăstirii Bistreța și poména ctitorilor ce scriu mai sus înpresurată și cuprinsă fără dreptate și fără de cale de alții venit-au înaintea domnu nostru în divan de se-au pîrit de față cu jupan Buzinca vel comis și cu jupineasa Anca a lu Mihăilă postelnic de în Vălénii și cu Ghinea pentru satul Gîndénii. Și au scos părintele Vasilie egumen în divan toate hrisoavele mănăstirii: întîiu hrisovul lu Vladul voevod vă leat 7002 și hrisovul Mihnei voevod cel bătrîn vă leat 7017 și hrisovul lu Basarab voevod vă leat 7028, tot întărite unul pre altul pre satul Gîndénii, și cartea lu Alexandră voevod, feciorul Mircei voevod, nepotul Mihnei vodă, de pîră și de rămas cu Drăgușin ban și cu Mitrea dvornic vă leat 7077. Iar jupan Buzinca vel comis și cu jupineasa Anca i Ghinea postelnic ei așa pîria cum l-au fost cumpărat acest sat Gîndénii de la jupineasa Velica pentru 3 000 de aspri și cum au pus acea cădelniță în mănăstire pentru sat și au scos și ei un hrisov al Mihnei voevod în divan.

Într-acéia, domnu nostru văzînd atîta hrisoave și cărți bătrîne, măria sa n-au vrut să înntre în blăstem și într-această pîră veché, ce ne-au dat pre noi, 6 boiari, de în divan pre răvașe domnești, ca să le căutăm și să socotim tot lucrul pre amăruntul. Și încă au făcut și părintele vlădica Grigorii mitropolitul cartea sfînții sale de afurisanie la noi, cum să-i judecăm pre dreptate și pre lege dumnézeiască și fără de fățarie nemic.

Într-acéia, noi ne-am strînsu-ne toți înpreună înaintea domnu nostru în divan și a tot sfatul, marii și mici și am luat sama în tot chipul și am văzut hrisovul lui Mihăilă postelnic scris fără dreptate și fără de cale. Și au mărturisit toți boiarii mari și mici cu mare, glas cum au fost moșia mănăstirii direaptă și cum o au ținut fără lucru, în silă. Deci și noi înncă n-am vrut să luom acel blăstem și acea afurisanie asupră, ce am dat satul Gîndénii mănăstirii cu rumânii și cu tot venitul ce se va alége, cum au fost de veac. Și au rămas jupan Buzinca vel comis i jupanița Anca de lege i Ghinea postelnic dennaintea domnu nostru și a noastră și a tot divanul. Și am scos satul Gîndénii și dentr-acel hrisov al lor cu chinavar, ca mai mult treabă să n-aibă. Și înncă au dat părintele Vasilie egumen denaintea domnu nostru și a noastră și acea cădelniță în mina jupinései Ancăi, ca să n-aibă treabă nemic cu satul ce să hii mănăstirii de moșie și întărire și ctitorilor poménă.

Și am mai întrebat pre jupineasa Anca ca să mai scoată cărți la divan, iar ia se-au prinsu cum de va mai avea vreo carte la mina ei au de cumpărătoare au de moșie au de pîră, să hie de gloabă și de mare rușine.

Derept acéia și noi încă am făcut această carte a noastră de judecată cum am aflat cu sufletele noastre. Și punem și blăstem și proclețenie: cine va face într-alt chip preste această judecată a noastră, să hie anatima și

proclat de 318 oteți și să-i stea piriș la înfricatul județ uspenia Bogorodițe și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc. Inaco da nést. Și pentru credința ne-am pus și pecetili și iscala noastră mai jos.

Пис Дѹмитръ Болдовичъ ѿ Бѣхрещѣ, мѣсеца маѣа ѿ дѣни, в лѣт хѣрмѣ.¹

Gligorie vel logofăt

Dumitrașco vistiiar

Thiodosie logofăt

Radul vornic ot Desa

Nedélco vel clucer

Udriște Năsturel vtori logofăt²

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXI/4.

Orig., hirtie (44 × 20), cinci peceti aplicate.

Copii ibidem, mss. 194, f. 137 v — 138, 200, f. 4—5 și 202, f. 133—135 v.

262

1634 (7142) mai 10, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Pîrvu Dolofan logofăt din Stoenеști ocine la Berislăvești, jud, Argeș, țigani ș.a.

† Милостію божію, Іу Матею воєвода и господинъ вѣсон землѣ Уггро-в-лѹтинскоє, вѣск стараго, покоинномѣ Іу Басара а воєвода. Дазат господство ми сїю повелѣніи господства ми сазг господства ми Прѣвза логѡфѣт Долофан вт Стѡнеши и със синовѣ си, елицеже Богъ даровахъ, такоже да анѣ ест в инѣ ѿ Берислѣвцин, вт сѣдство Юреш, шбаче вт дѣл Станѡв Хрѣнѣ; да се знаит: да дрѣжит Прѣвза логѡфѣт винограду Хрѣнѣ вт Гръюл Раѡвѡ и дрѣга дѣдїно Хрѣнѣ вѣсахъ вѣре елика се хтит изѣрат вт по вѣс хотарѡм, развѣ тѣйю дѣл что ест вѣл изѣранил Стан Хрѣнѣ вѣском сѡ Дѡмитровѣ, местѡвѣ вт над Іѣвнѣскѣ и винограда вт Брѣтоапѣ. Понеже сїа вѣше речѣна вчинѣ вт Берислѣвцин вїу ест дал Стан Хрѣнѣ Прѣвзѡв логѡфѣт вѣ живѡт его, прѣ дѣни Дѣшн воєвод, тѣре се ест повратил шбачѣ, почто радї Стан Хрѣнѣ сини вт тѣлом его вѣн не имал, анѣ ест штакил Прѣвзѡв логѡфѣт радї помѣна и със запис вт рѣка его. И вѣс дрѣжал Прѣвза логѡфѣт със добро мирно.

И потом, къда ест вѣл нинѣ, вѣ дѣни господства ми, по сѣмрѣтї Хрѣнѣ, а Іушн Дѡлек вт Берислѣвцин, вѣн се вѣзвѣгал със прѣх радї сїа вѣше речѣна винограду. И сѣпрѣше се за лицѣ ѿ дѣка: прѣд господства ми със Прѣвза логѡфѣт. И снѣ прѣше Іушн Дѡлек како ест вѣл тѣх винограду им за дѣдїно, анѣ в ест вѣл покѣпил Хрѣнѣ вт над зикѡм си, прѣ дѣни Мнѣнѣв воєвод и ест вѣн повѡлен да дрѣжит тѣе винограду и да шметнѣл новѣцїн назад Прѣвзѡв логѡфѣт. Вѣ тѡм, господство ми сѣм глѣдах и сѣднѣх по правдѣ и по закон и вѣдѣх господство ми и запис вт рѣк Станѡв Хрѣнѣ за вратство и за покѡнѣніѣ на рѣка Прѣвзѡв логѡфѣт. И истѣлствокал господство ми със вѣс дѣванѡв, како не подоѣлат се вт тоанка вѣрѣме, да шметнѣл новѣцїн назад, анѣ ест шстал Іушн Дѡлек вт закон и вт сѣжденїѣ, како по много трѣѣѣ и мѣтѣхѣ да

¹ A scris Dumitru Boldovici în București, luna mai 10 zile, în anul 7142 (1634)

² Toate semnăturile sint autografe.

не имат, аз да ест дѣдѣно въ хѣаб Прѣвѣлок логофѣт въ вѣк сѣа више речена винограду, със добро миро.

И пак да ест слѣг господства ми Прѣвѣлок логѣфѣт една винограду ѝ Берисѣвѣци, ѝ хотарѣа Берисѣвѣцилом, ѝ Балѣ Рѣвѣлок, и със един место ѝ врѣх винограда и със место на пчеларства вт над Мѣгѣръ, каре елика се хтит изврат, понеже ест покѣпна Прѣвѣла логѣфѣт сѣа више речена винограду и место вт над Бладѣа и вт над жѣна его, Мѣша, дѣщера Станчюлок Шилѣк и вт над синови им вт Берисѣвѣци, за хѣ аспри готѣки и със запис за проданѣе, със свѣдѣтелѣи написани ѝ запис.

И пак покѣпна слѣг господства ми Прѣвѣла логофѣт дѣл Ѣпришок, синѣ Грѣбок вт Берисѣвѣци, вѣсах, със винограду и вт пол и вт шѣм и вт вода и вт по вѣс хотаром вт над Ѣприш вт Берисѣвѣци, за хѣ аспри готѣки и със запис за проданѣе.

И пак покѣпна Прѣвѣла логѣфѣт вт над Брѣа и вт над жѣна его, Биша и вт над зѣтом еѣ Стан вт Стонници ѣ место вѣ, ѣ место ѝ Поми, а дрѣго место ѝ Крѣвѣари, за тѣ аспри готѣки, със запис за проданѣе. И пакѣже покѣпна Прѣвѣла логофѣт вт над Прѣвѣла, синѣ попѣк Крѣчюн вт Стонници, един место ѝ Поми, за рѣ аспри готѣки, със запис за проданѣе. И пак един место на Црѣкѣ вт над Дѣмитрѣ, синѣ Бишек, за рѣ аспри готѣки.

И пак един брод за водѣницѣ ѝ Берисѣвѣци покѣпна ю ест Прѣвѣла логофѣт вт над Стонка и вт над Дрѣгою и вт над Нѣга, дѣщера Хрѣсок вт Берисѣвѣци, за тѣ аспри готѣки и със запис за проданѣе.

И пак покѣпна Прѣвѣла логофѣт един ациган по имѣ Пѣтрѣ, със синови его, Нѣкѣа и Пѣтрѣ и Глав, вт над Дн<ма>¹ питар вт Богдѣници, радѣ хѣ аспри готѣки, със запис за проданѣе. И пак покѣпна Прѣвѣла логофѣт по Нѣкѣша ациганка...¹ ациганок и със дѣщера его, Станка вт над Исак постѣланник, синѣ Прѣдѣв ключар вт Брѣсѣци...¹ аспри готѣки и със запис за проданѣе със свѣдѣтелѣе.

И продадохъ уни за ниѣном доброволю, без ни една силаст и със узнанѣе вѣсѣм волѣром и а мѣгѣашом вт гор, из дол и вт шкрѣст местом. И <видѣхъ господство ми и записе>¹ за проданѣе на рѣка Прѣвѣлок логофѣт <със мнози добри людѣе свѣдѣтелѣе волѣри и>¹ черкени, написани ѝ записе по имѣ.

Сега радѣ, дадохъ и господство ми слѣг господства ми Прѣвѣлок логофѣт, ѣкоже да мѣ ест за дѣдѣно и въ хѣаб им и синовом <и вѣском>¹ и прѣвѣнчетом и не вт когождо непоколѣвим, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелѣи поставихъ господство ми: жѣпан Хриза вѣл бан Кралѣвски и жѣпан Ъвѣшко вѣл дворник и жѣпан Гангорѣе вѣл логофѣт и Миѣхан вѣл <спатар>¹ и Дѣмитрѣ вѣл вистѣтар и Василѣе вѣл столник и Бѣзника вѣл колник и Бѣчина вѣл пѣхарник и жѣпан Костандин вѣл постѣланник. И исправник, жѣпан Гангорѣе вѣл логофѣт.

И аз, Дѣмитрѣ логофѣт, написахъ въ настоа граду Бѣкѣрѣци, мѣсеца маю ѣ дѣни и вт Ъдама в лѣт хѣрѣмѣ.

† Ъв Матѣю вѣвѣвѣда, милостѣю божѣю господинѣ.

Ъв Матѣю вѣвѣвѣд <т.р.>

¹ Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Pîrvul logofăt Dolofan din Stoenști și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Berislăvești, din județul Argeș, însă din partea lui Stan Hrănea; să se știe: să stăpînească Pîrvul logofăt via lui Hrănea de la Gruiful Robului și cealaltă dedină a lui Hrănea, toată oricît se va alege de peste tot hotarul, în afară numai de partea ce a ales-o Stan Hrănea nepotului său Dumitru, locuri de la Ivăneasa și via de la Vîrtoape. Pentru că această ocină mai sus-zisă din Berislăvești a dat-o Stan Hrănea lui Pîrvul logofăt în viața lui, în zilele lui Leon voievod, de s-au înfrățit amîndoi, pentru că Stan Hrănea fii din trupul lui el n-a avut, ci a lăsat lui Pîrvul logofăt pentru pomană și cu zapis de la mina lui. Și a tot stăpînit Pîrvul logofăt cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Hrănea, Ion al Lolei din Berislăvești, el s-a ridicat cu pîră pentru această vie mai sus-zisă. Și s-au pîrît de față în divan înaintea domniei mele cu Pîrvul logofăt. Și așa pîra Ion al Lolei că a fost acea vie a lui de moștenire, însă a cumpărat-o Hrănea de la unchiul său în zilele lui Mihnea voievod și este el mai volnic să stăpînească acea vie și să lepede banii înapoi lui Pîrvul logofăt. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am văzut domnia mea și zapis de la mina lui Stan Hrănea de frăție și de închinare, la mina lui Pîrvul logofăt. Și am adevărit domnia mea, cu tot divanul că nu se cuvine să lepede banii înapoi după atîta vreme, ci a rămas Ion al Lolei de lege și de judecată, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă, ci să fie dedină de ohabă lui Pîrvul logofăt în veac această vie mai sus-zisă, cu bună pace.

Și iar să fie slugii domniei mele Pîrvul logofăt o vie la Berislăvești, în hotarul Berislăveștilor, în Valea Robului, și cu un loc în vîrfurile viei și cu loc la stupina de la Măgură, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Pîrvul logofăt această vie mai sus-zisă și locurile de la Vladul și de la femeia lui, Mușa, fiica lui Stanciul al lui Piilea, și de la fiii lor, din Berislăvești, pentru 1000 aspri gata și cu zapis de vînzare cu martori scriși în zapis.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Pîrvul logofăt partea lui Opriș, fiul lui Sîrbul din Berislăvești, toată cu vie, și din cîmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, de la Opriș din Berislăvești, pentru 1000 aspri gata și cu zapis de vînzare. Și iar a cumpărat Pîrvul logofăt de la Bria și de la femeia lui, Vișa, și de la ginerele lor Stan din Stoenști 2 locuri, un loc la Pomi, iar celălalt loc la Cărbunari, pentru 300 aspri gata, cu zapis de vînzare. Și iarăși a cumpărat Pîrvul logofăt de la Pîrvul, fiul popii Crăciun din Stoenști, un loc la Pomi, pentru 100 aspri gata, cu zapis de vînzare. Și iar un loc la Biserică de la Dumitru, fiul Vișei, pentru 150 aspri gata.

Și iar un vad de moară la Berislăvești l-a cumpărat Pîrvul logofăt de la Stoica și de la Drăgoi și de la Neaga, fiica lui Hîrs din Berislăvești, pentru 350 aspri gata și cu zapis de vînzare.

Și iar a cumpărat Pirvul logofăt un țigan, anume Pătru cu fiii lui, Necula și Pătru și Slav, de la Di<ma>¹ pitar din Bogdănești, pentru 6000 aspri gata, cu zapis de vânzare. Și iar a cumpărat Pirvul logofăt pe Neacșa țiganka lui...¹ țiganul și cu fiica lui, Stanca, de la Isac postelnic, fiul lui Preda clucer din Birsești...¹ aspri gata și cu zapis de vânzare, cu martori.

Și au vindut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și <am văzut domnia mea și zapis>¹ de vânzare la mina lui Pirvul logofăt <cu mulți oameni buni martori boieri și>¹ roșii scriși în zapise anume.

Pentru aceasta, am dat și domniea mea slugii domniei mele, Pirvul logofăt, ca să-i fie de moștenire și de ohabă lui și fiilor <și nepoților>¹ și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Mihai mare <spătar>¹ și Dumitru mare vistier și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 10 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CXXXIV/10.

Orig., perg. (34 × 47), pecete timbrată, căzută.

263

<1634 mai — 1635 decembrie> 10, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Necula pircălabul din Glogova, jud. Mehedinți, vii în dealul Cîlceștilor și al Racoșilor, precum și niște țigani.

† Шилостїю божїю, Їу Матею воєвода и господинъ вѣсон земли Уггровладѣинскоє, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномѣ Їу Басараб воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми волѣринѣ господство ми Некзале прѣкѣлаб шт Глогова, шт сѣдство Шех<единци> и със синови си, елицим Богъ припѣстит, шкоже да мѣ ест една виноградау ѣ дѣла Клъчцином, вѣ сѣдство Гор Жил, със мѣстом шт под лозїе, елика се хтет избрат, понеже ш ест покѣпна волѣрин господство ми Никола прѣкѣлабза сїм виноградау шт над Станчул Бордѣнкѣ и шт жена его шт Клъчци, за хг аспри готови. И пак покѣпна Некзала прѣкѣлабза еднѣ розор за лозїе шт над Сѣпрѣ, синѣ Тѣдоранов шт Клъчци, за ѣ аспри готови, нже ест пакнже подла със виноградїе.

¹ Loc rupt.

вт над Станчоа више пис. И пак покупила Никѡла прѣкълабѡла един место
за лозје вт над Ывн Бѣулок вт Клѣчици, за ѿ аспри готови.

И пак да ест болѣринѡ господство ми Николѣк прѣкълабѡла една виноград ѡ
Дѣла Ракоцилор, что ест вна теткам си Бигѡв Подѣна, понеже в ест в-
тавна Бига на сѣмрѣти ен вѣкѡм, Николѣк прѣкълабѡла, за прѣвобратчѣд,
вѣаче виноград сѣс мѣстом дори ѡ кале и сѣс дѣл ен за вчинѡ вт Подѣни
вѣсаѡ, вт посѣдѡдѡ, вѣнка се ѡтет избрат вт прѣз вѣс ѡтаром, радѡ многа
милно и гледанѡе что ест имал дондеже ест бѡв вна жива. И на вѣрѣме ен
за сѣмрѣти и сѣтворна ю ест вѣкѡм си Никѡла прѣкълабѡла вѣсѡѡ полѣнове ен,
како се сѡт подобѣт ѡловѣкѡмѡ мрѣтѡв и вѣже вѣсполѣнѡли сѡт и вѣсѡм
дѡше, нѣже ест имал мрѣтѡв. И сѣс запис вт рѣка ен, сѣс велѣкоѡ кѣтѡв и
сѣс мнози добри людѡ сѣдѣтелѡе, понеже оумѣтна сѡ сѡт Бига вт дрѡге
рѡденѡи вѣнце сѡт имѣл, ѡкоже да не имат дрѡго ниѡто трѣбѡв сѣс нѣнна дѣл
за вчинѡ више пис, кромѣ тѣчѡю вѣкѡм си Никѡла прѣкълабѡла, вѣе сице ест
вставна Бига сама, сѣс нѣнна ѡзик и сѣс знанѡе мѣгѡшом вт вѣкѡно мѣстом.

И пак да ест болѣринѡ господство ми Николѣк прѣкълабѡла една сѣлицѣ ѡ
Гилищѣ Грѣблов, вѣнка се ѡтет избрат, понеже ю ест покупила Никѡла прѣкълабѡла
вт над Марга, вѣнка за дѣщѣрѡ Никѡдрѡв вт Глогѡва, за ѿ аспри готови.

И пак да ест Никѡла прѣкълабѡла един ациган, на име Бѣлицѡ и сѣс сѣнѡ
его Ялѣкѣе, занеже тог ациган више пис, вн ест вна за дѣдѡю Дѡмитрашкѡв
кѡчѣр вт Спинѣни; таже сѡт сѣтворна променѣе сѣс Никѡла прѣкълабѡла, тѣре
сѡт дал Дѡмитрашкѡ кѡчѣр Николѣк прѣкълабѡла по Бѣлицѡ ациганѡла, да ест его
дѣдѡнѡ, а болѣринѡ господство ми Никѡла прѣкълабѡла, вн вѣже дал Дѡмитраш-
кѡв кѡчѣр една ациганѡ на име Пѣтрана и един кѡн добрѡ и една кѡбила, да
ест дѣдѡнѡ радѡ дѣдѡнѡ. И променил ест вни за свѡни добровѡлю и сѣс запис
вт рѣка его и сѣс мнози добри людѡе сѣдѣтелѡе.

И пакиже да ест Николѣк прѣкълабѡла една ациганѡ, на име Ынка, ациганка
Бѣлицѡ ациганѡла и сѣс дѣщѣре ен, на име Докѡл и Пѣта. Понеже Ынка ациганка,
дѣщѣра Гѡрѡн ациганка и а Товѣн ациганѡла вѣли сѡт покуплѣне за Радѡла кѡмис,
тѣстом Николѣк прѣкълабѡла, втѡѡ ациганиѣк его, Флѡрѡнкѡв, вт над пѣтѡрѡком
си Никѡла и Бѣнтѡлѡ, за ѡ аспри готови, вѣже вт при дѣнѡе покинѡномѡ
Шѣрѡан вѡевода. И вт тогѡда само вѣс дрѡжал ест болѣринѡ господство ми
Никѡла прѣкълабѡла сѣе ациганѣе сѣс добром мирно. И потом, кѡде ест вна
сѡда, вѣ при дѣнѡе господство ми, а Дѡнѡла Гѡпцирилѣ, вѣнк Маринѣв
стѡлничѣса вт Зѡгѡлѡ, вн вѣздѡвѡѡх прѡѡ радѡ сѣе ациганѣе више рѣченѣ и
пришли сѡт тѣре сѡпрѣше се за ациг прѣд господство ми сѣс Никѡла прѣкъ-
лабѡла. И сице прѣше Дѡнѡла Гѡпцирилѣ оѡ велѣкѡн дѣван, како ест Ынка ациганка
неговѡ применѣе вт мад жѡпаниѣа Мѡра вт Спинѣни, а болѣринѡ господство
ми Никѡла прѣкълабѡла, вна плакаше се и сказѡвашѣ прѣд господство ми и
ѡвѡше ѡ дѣван кнѣга покинѡном Шѣрѡан вѡевода и кнѣга Ялѣѡндрѡв вѡевода,
сѣнѡ Радѡла вѡевода, како сѡт покуплѣне вт тѣстом си Радѡла кѡмис вт Грѡ-
зѡвѣци. Таже вѣ том, господство ми сѣм глѣдал и сѡдна по правѡв и по
закѡнѡ, вѣпно сѣс вѣсѡѡми ѡстѣтѣнѡи правѣтелѡе господство ми и сѣм истѣн-
ствѡвѡла господство ми сѣс вѣс дѣванѡм, како нѣет имал Дѡнѡла Гѡпцирилѣ
ниѣдна мѣтѣѡѡ и ниже един работ сѣс сѣе више рѣченѣ ациганѣе. Таже ест встал
Дѡнѡла Гѡпцирилѣ вт закон и вт сѡжденѣе вт прѣд господство ми, како по
вѣкѡ трѣбѡв да не имат никѡлиже.

И продадоше сѣи више речени именьни людѣ нѣхне виноградѣ и една силице ѿ Биллицѣ Грезлов и примененѣ за ацигани и прѣданѣ за ациганче, они за нѣхном доброволѣ и със ѳзнанѣ съсем мегѣашом ѿт гор нз дол и ѿт шкрѣстним мѣстол и ѿт прѣд господство ми.

Сего радѣ, дадохъ съм господство ми болѣринъ господство ми Николевъ прѣкъмѣса, ѣкоже да мѣ ест сѣе виноградѣ и ацигани и ациганче више речени шчинне дѣдѣно и въ шѣаб синоком и визком и прѣкенѣчетом и не ѿт кожеждо непоколѣбени, поризмо господство ми.

Сеже ѳбо и свѣдетѣлѣ поставихъ господство ми: жупанъ Хриза велъ банъ Кралевскѣи и жупанъ Ёвашко велъ дворникъ и жупанъ Гангорѣ велъ логофѣтъ и жупанъ Дзмитръ Дздебскѣа велъ вистѣпаръ и жупанъ Мѣхаюа велъ спатаръ и жупанъ Баснаѣ велъ столаникъ и жупанъ Бѳзинка велъ комисъ и жупанъ Бѳчини велъ пѣхарникъ и жупанъ Костандинъ великѣи постѣланикъ. И исправникъ, Гангорѣ велъ великѣи логѣфѣтъ.

И написахъ азъ, Дѣпѣдатъ логѣфѣтъ, въ днѣнагѣ градѣ рекомѣ Бѳксреци, мѣсеца...¹ ѿ днѣи и ѿтъ създанѣ мира даже до сѣлѣ въ сего писанѣ, текущаго лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣм...¹, а ѿтъ рождѣство Христово, хрѣм...¹.

† Іѣ Матѣю кѣевѣда, милостѣю божѣю господинѣ.

Іѣ Матѣю кѣевѣда <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Necula pîrcălab din Glogova, din județul Mehedinți, și cu fiii săi, ciți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie o vie în dealul Cilceștilor, în județul Gorj, un loc sub vie cît se va alege, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele Nicola pîrcălabul această vie de la Stanciul Bordîncu și de la soția lui din Cilcești, pentru 3000 aspri gata. Și iar a cumpărat Necula pîrcălabul un răzor de vie de la Oprea, fiul lui Tudoran din Cilcești, pentru 200 aspri gata, care este iarăși alături de via de la Stanciul mai sus-scris. Și iar a cumpărat Necula pîrcălabul un loc de vie de la Ion al lui Boul din Cilcești, pentru 200 aspri gata.

Și iar să fie boierului domniei mele Nicola pîrcălab o vie în dealul Racotilor, care a fost a mătușii sale Viga Podeana, pentru că a lăsat-o Viga la moartea ei nepotului ei de văr primar, lui Nicola pîrcălabul, însă vie cu loc pînă în vale și cu partea ei de ocină din Podeni, toată, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru multă milă și căutare pe care a avut-o cîtă vreme a fost ea vie. Și la vremea ei de moarte i-a și făcut nepotul său Necula pîrcălabul toate pomenile ei, cum se cuvine omului mort și încă i-a pomenit și opt suflete, pe care i-a avut morți. Și cu zapis de la mina ei, cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori, pentru că s-a lepădat Viga de alte rudenii pe care le-a avut, ca să nu aibă nimeni nici o treabă cu partea ei de ocină mai sus-scrisă, în afară numai de nepotul său Nicola pîrcălabul, căci așa a lăsat Viga însăși, cu limba ei și cu știrea megiașilor din jurul locului.

Și iar să fie boierului domniei mele Nicola pîrcălab o siliște în Siliștea Greului, cît se va alege, pentru că a cumpărat Necula pîrcălabul de la Marga, nepoata de fiică a lui Nicoară din Glogova, pentru 300 aspri gata.

¹ Loc alb.

Și iar să-i fie lui Necula pircălabul un țigan anume Bilțu și cu fiul lui, Alecse, pentru că acel țigan mai sus-scris a fost de moștenire al lui Dumitrașco clucer din Spineni; deci a făcut schimb cu Necula pircălabul, de a dat Dumitrașco clucer lui Necola pircălabul pe Bilțu țiganul ca să-i fie dedină, iar boierul domniei mele Necula pircălabul, el încă a dat lui Dumitrașco clucer o țigancă anume Pătrana și un cal bun și o iapă, să fie dedină pentru dedină. Și au schimbat ei de a lor bunăvoie și cu zapis de la mina lor și cu mulți oameni buni martori.

Și iar să-i fie lui Necula pircălabul o țigancă, anume Anca, țigancă lui Bilțu țiganul și cu fiucele ei, anume Dochia și Puia. Pentru că Anca țigancă fiica Sorei țigancă și a lui Tova țiganul, a fost cumpărată de Radul comis, socrul lui Necola pircălabul, tatăl jupanitei lui, Florica, de la fiii săi vitregi Necula și Ventilă, pentru 4000 aspri gata, încă din zilele răposatului Șerban voievod. Și de atunci încoace a tot ținut boierul domniei mele Necula pircălabul aceste țigănci cu bună pace. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Lupul Subțirile, nepotul Marinei stolniceasa din Zăgaia, a ridicat piră pentru aceste țigănci mai sus-zise și a venit de s-a pirit de față înaintea domniei mele cu Necula pircălabul. Și așa pira Lupul Subțirile în marele divan că Anca țigancă este a lui de schimb de la jupanita Mara din Spineni, iar boierul domniei mele Nicola pircălabul s-a plîns și a spus înaintea domniei mele și a arătat în divan cartea răposatului Șerban voievod și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, că au fost cumpărate de socrul său, Radul comis din Grozăvești. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul că n-a avut Lupul Subțirile nici un amestec și nici o treabă cu aceste mai sus-zise țigănci. Deci a rămas Lupul Subțirile de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă să nu aibă niciodată.

Și au vîndut acești mai sus-zși, numiți oameni viile lor și o siliște în Siliștea Greului și schimb de țigani și dăruire de țigănci, ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Nicola pircălabul ca să-i fie aceste vii și țigani și țigănci mai sus-scrise ocine, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiul mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în minunata cetate numită București, luna...¹ 10 zile și de la zidirea lumii pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7140...¹, iar de la nașterea lui Hristos 1630 ...¹

---

¹ Loc alb.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., MDCXIII/10.
Orig., perg. (38 × 56,5), pecete timbrată.
Documentul a fost spart în divan.
Datat după divan.

264

1634 (7142) mai 11.

Ion, fiul lui Bodea, vinde lui Stanciu din Vernești ocină în Sărulești.

† Adecă eu Ion, sinū Bodev ot Sărulești, <scriu și mărtu>¹risescū cu acesta al miu zapis, ca să fie de mare credință la mina jupinului <St>¹anciuului ot Vernești, cum să se știe că i-am vindut partea mea de ocină din sat de în Sărulești toată, cît se va al<ége>, de în hotar pînă în hotar și de în cîmpu și de în apă și de în pădure și de în siléștea satului și de preste tot, de pre unde va fi de în ocina Săruleștilor, za 12 000 dă bani gata.

Și am vindut această ocină ce-i mai sus-scrisă de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților de în sus și de în jos, ca să fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților și strenepoților.

Și mărturii: Radul Gavrii ot Sărulești i ot Cocani, Stanciu Potirniche i Drăghici al Bândroiului <i>¹ popa Radul ot Cirlomănești i ot Rătești, Dragomir postélnic, sinū Buzei <i ot>¹ Vernești, Marin, sinū Dragomir Paciogăi și iar de Sărulești, Fătul lu Șogirgău...¹ iar de Vernești, Jipa postélnicul i Avram i popa Gherghe.

Пис мѣсеца май дѣ дни, въ лѣт хрѣмк.

<I>¹on den Sărulești.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LIII/4.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), patru peceti aplicate.
Copie ibidem, ms. 172, f. 379; altă copie la Bibl. Acad. MDCXLIV, f. 75.

265

1634 (7142) mai 11.

Vintilă din Bucu dă zestre fiicei sale Tudora ocină în Pupezeni și în Bucu.

† Adecă eu Ventilă den Bucu făcut-am zăpisul miu, ca să fie de credință la mina fie-mea Tudorie, cum să știe că i-am dat această ocină,

¹ Loc rupt.

care-i scrie aicea într-acestu zăpis, ocina din Pupezăni, stînjini 20 și i-am mai dat și din Bucu stînjini 10. Și această moșie i-am dat fie-mia Tudorii zestre, ca să-i fie ei moșie stătătoare în veacu și feciorilor ei, ciți Dumnezeu îi va da, Și la tocméala noastră fost-au Voicilă din Cosimbești și Pătru din Bucu.

Пис мѧи дѧни дѧ, лет хрѧмк.

† Eu Ventilă.

† Pătru.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/4. f. 2.

Orig., hîrtie (28 × 21), o pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 692, f. 170 v — 171.

266

1634 (7142) mai 11.

Matei Basarab voievod poruncește roșiilor din Buzău și Rîmnic, chezașii lui Pardos din Rădulești, să vîndă moșiile, viile și morile acestuia.

† Милостію божію, Іw Матію воєвода и господинъ. Дават господство ми сѧю повелѧнію господства ми slugilor domniei méle roșiilor de Buzău și de Rîmnic, carii au fost chezași de Pardos și slugii domniei méle, anume...¹ ca să fie volnici cu această carte a domniei méle de să vinză toate bucatele lui Pardos și vii și mori și alte moșii toate, pînă va umplea preț de 150 ughi, pre cari bani au intrat chezași acești roșii de cătră Jipa neguțătorii pentru o nevoe ce-au avut Pardos în zilele lu Leon voevod, cum scrie și zăpisul lui. Așijdere niște roșii carii au intrat chezași păntru Pardos și au jurat cum n-au intrat chezași și le sîntu pecețile de față în zăpis, acela jurămintu să nu să ție în samă. Și această carte să calce toate cărțile cite am făcut domniia mea lui Pardos și de nime-nea opreală să n-aibă, innaintea aceștii cărți a domniei méle. Инако да нѧст, по реч господства ми.

И испразник, сам реч господства ми.

Пис маї дѧ дѧни, лет хрѧмк.

Іw Матію воєвода, милостію божію господинъ.

Іw Матію воєвод <m.p.>

... Cîrstea

<Pe verso:> Pentru Pardos ot Rădulești.

Bibl Acad., CXLVII/210.

Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete mică, aplicată.

¹ Loc alb.

1634 (7142) mai 12, București.

Nedelco fost mare paharnic și jupanița lui, Frujina, vind lui Iordache vornic loc cu pivniță în Tîrgul de Sus.

† Scris-am eu Nedelco biv vel peharnic și jupinesa mea Frujina ot Bucov acesta al nostru zăpis, ca să fie de credință la mina lu Iurdache vornicul, cum să să știe că i-am vindut parte mea de loc și de pivniță, a treia parte, la Tîrgul de Sus, ce am fost cumpărat acest loc de la Gherghe vătaf de postelniceii, văriul lu Ilie vornicul, de am vindut eu acest loc ci-i mai sus-zis de a mea bună voia, fără nici o silă, dreptu patru mii de aspri gata.

Și la tocmela noastră, fost-au mulți boiari anume: Ilie vornicul i jupinul Costandin ot Vaidele i Radul biv vel sluger i Lupul căpitanul i Gherghe postelnic ot Negoiești i Lazar peharnic i Tudor Bolduma ot Buciumeni i Oprea călărașu ot Băbeni.

Și am scris acest zăpis eu Neagoe peharnic Miiutescul, în casa Stoicăi Păcală dorobanul ot București.

Πης μερεца маю еѣ дъни, в лѣт 7208.

Nedelco biv vel păharnecu

Lupul căpitanul

Ilie vornic

Eu Gherghe postelnic ot Negoieștie

Neagoi peharnic mărturie

Și eu Ianachi postelnic ot Fentești mărturisescu

Lazaru peharnic

Κοσταντηνος μα<ρτηρος>¹

<Pe verso:> Let 7208 <1700> avgust 12. Am luat de la Rada vătășoia vinu. De pe vin, tl. 3,30, lei 1 (talere trei 30, lei unu). Tudori căpitan.

Leat 7209 <1700> septemvrie 3, pac dă la Rada de pre vin tl. 6 (șase). Dat și la cheriia buților pre 2 buți, vedre 129, vadră po bani 3, cin. cup. cheriia bani 390. Septemvrie 3 pre dat vadră dă taleri 1.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII/6.

Orig., hirtie (31,5 × 21,5), opt peceți aplicate.

1634 (7142) mai 12.

Tudoran vinde cumnatului său Manu și lui Dragomir ocină în Lăzărești.

† Scris-am eu Tuduran al meu zăpis la mi<na> cumnatului Manului și Dragomer², cum să se știi că e-m vindut eu ocina den Lăzărești, partea

¹ Costantin martor. Toate semnăturile sînt autografe.

² „șe Dragomer” scris deasupra rindului.

Iu Stoen ște partea popei Cirsteae ște partea al Dobré ște partea lu Stan ște partea popei Oprea, dereptu aspri 2 000 gata. Șe e-m vindut eu de a mea bună-voe.

Șe mărturie: popa Lazar, popa Sava, popa Stănilă, popa Stoeca ot Golești, Stanciul Mehovenul, Căzan călugăr... eș, David ot Țețești, Albul Stăn... ul Mercea ot...<I>van păharnecul ot Băjăști... ul Mateiu ... ot Mihăești, Stan Mocanul ot Băjăștii ... ot Țețești.

Пис мѣсеца маи бѣ днѣхъ, летъ «ѣрмѣ».

Arh. St. Buc., M-rea Valea, X/10.
Orig., hîrtie (30 × 21), rupt.

269

<1634> mai 13, <Cîmpulung>.

Județul, pîrgarii, preoții și bătrînii din orașul Cîmpulung scriu lui Matei Basarab voievod să judece pricina dintre <Priveag> Șimon din Țara Ungurească și m-rea Brădet pentru niște țigani.

† Preamilostive doamne, să fii dumnita sănătos, în ai mulți și buni, să moștenești în țara măriei tale.

Dăm în știre măriei tale noi robii și lutul de suptă cinstitele picioarele măriei tale, din orașul măriei tale din Cîmpulung, județul și pîrgarii și preoții și bătrînii oroșani, cum au venit înaintea noastră la scaunul măriei tale egumenul din Brădet pentru nește țigani, un țigan și o țigancă, cum au fost cumpărați la mănăstire din zilele Radului vodă, den domnie dintîiu, de la jupîneasa Famie, nora vornicului Ivașco și au fost tocmit 3000 aspri. Și pentru acei bani i-au dat den mănăstire 3 cai de s-auu plătit, și au rămas țiganii în mănăstire.

Și au mărturisit Slănicul de Jos, anume Stoica Tăpțan și cu alaiți megiași, cum au fost la ace tocmeală și au fost ot Corbii de Pietră și toți dinprejurile mănăstirii și toți au fost și au mărturisit dennainte noastră cum sintă acei țigani cumpărați și sint ai mănăstirii.

Iară cîndă iasti acum, să scoală un nepot al ei den Țara Ungurească, anume Șimon, să ia acei țigani. Și i-au luat cu doi armași, iară egumenul și noi oroșanii i-am oprit acice în oraș și le-m pus zi să vie de fața înaintea măriei tale, iară mărie ta-i vei judeca cum te va năstăvi milostivul Dumnezeu.

Aceasta dăm în știre măriei tale. Dumnezeu să te veselească și să te zilească în ai mulți și buni, amin.

Пис мѣсеца маи гѣ днѣхъ.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX quator/115.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.
Datat pe baza documentului din 1634 (7142) mai 31.
EDIȚII. Potra, *Ist. țigani*, p. 214.

360

1634 (7142) mai 13.

Matei Basarab voievod împuterniceşte pe Andrei al doilea sluger să ţină o vie la Copăcel.

† Милостію божію, Іу Матен Басараб воєвода и господинъ. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми волѣрннх господства ми Andrei vtori¹ sluger ca să fie volnicu cu această carte a domnii méle de să ție viia Micului den Copăcel. Care vie au fost dat Chisar peharnic Rudeanul Micului, pentru ughi 10. Aşijderea şi tu, Micule, inn vréme ce vei vedea această carte a domnii méle, iar tu să cauţi să-ţi iai banii, ughi 10, ce ai fost dat lu Chisar peharnic pre acea vie, pentru că n-ai avut tu treabă a înntrare în мошіле боереşti neінтребат, că nu se dau мошіле pentru frăţіia.

Şi au venit Chisar peharnic cu Andrei sluger de au mărturisit cum n-au luat acei ughi 10 pre мошіе, ce i-au luat innprumutu. Deci domnia mea am dat lu Andrei sluger ca să-i lapede banii şi să ție viia, că iaste el mai volnic cu acea мошіе, că iaste a lui şi інцă n-au fost nici cu ştirea lui. Şi să-l oprească de la vie pre Micul, mai mult treabă să n-aibă, că аша am dat інвăţатура domnii méle. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис ман гї, в лѣт хЗРМѢ.

† Іу Матен воєвода, милостію божію господинъ.

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, LIX/18.

Orig., hirtie (30 × 20), pecete mică, aplicată.

EDIȚII. Sacerdoţeanu, *Noi documente*, p. 106.

1634 (7142) mai 13, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte m-rii Bistriţa satul Gîndeni, jud. Romanaţi, cu rumâni, în urma unei judecăţi.

† Милостію божію, Іу Матею Басараб воєвода и господинъ въсом земли Бггровлаѣнскоє. Дават господство ми сїи повелѣнїи господство ми свѣтомѣ божественїи монастыр воземаго Бистрица, храм оуспенїе Богородице и штцѣ егѣмена Еасїлїе и въсѣм нноком елнци живѣщнх въ шентѣлн тоє, іакоже да ест свѣтомѣ монастыр внше пис село Гъндѣнїи въ судство Романаці, въс село със въс хотаром и със въснх вечннїи и със въс ходоком и шт по въс хотаром, шт хотар даже до хотар, по старн хотарн и по елѣсн, понеже того село Гъндѣнїи внше писано шн ест ена за дѣдїнно свѣтѣн мо-

¹ În orig. „гї” (=2).

настир Бистрица, даа и приложил ѝ свѣта монастыр за покоином дедом господства ми Барбѣи банѣа Краковескѣа със братѣам си Прѣвѣа дворник и Данчюа армаш и Радѣа постелник, ктиторѣи свѣтѣки монастыр. със дрѣги дѣдѣне, радѣ помѣна и радѣ дѣшамн нѣх и гдѣ лѣжаше костѣи им и стѣрѣднѣх със хрисовѣе и със книги за милованѣе.) оѣ село би ест покѣпна и покойни дѣд господства ми шт на дедом Дрѣгѣшин банѣа Дѣмитрѣс дворник, ециже шт пре дѣнѣе стараго Владѣа воєводѣа, за хѣхѣ аспри готови. И вѣс дрѣжал свѣта монастыр село Гѣндѣнѣи със добро мирно.

И потом, шт една разлога за вѣрѣме зѣамо, по сѣмрѣтѣи ктитором више пис, а Дрѣгѣшин банѣа и <Дѣмитрѣс>¹ дворник, шни ест биа вѣзимал того село Гѣндѣнѣи више пис шт над свѣта монастырѣс Бистрица вѣ силост и ѝ можнѣа им и сѣтворна на свѣта монастыр една кадѣлница за сребро, радѣ хѣ аспри. И вѣс биа село Гѣндѣнѣи по сѣмрѣтѣи им по разлога вѣнѣком си Мнѣхѣналѣ постелник шт Бѣлѣки, без закон и без сѣжденѣе и вѣ силост. И поставилан шни на свѣта монастыр Бистрица един егѣмен им, на име Митрофан и посѣчила хрисовѣе свѣтѣки монастыр Бистрица, <без>¹ диван и без сѣжденѣе, вѣ свѣта монастыр.

Таже, кѣда ест биа нинѣ, вѣ дѣни господства ми, а штѣс егѣмен Басилѣе шт свѣта монастыр Бистрица, <ако видѣа шчи>¹на и милованѣа ктитором више пис притеснена и шѣдрѣжана без правѣс и без работѣс, прѣиди прѣд господства ми ѝ велики диван, тѣре сѣпрѣше се за лицѣ със почтѣнном правитѣа господства ми жѣпан Бѣзинка вѣа комис и със жѣпанница Янка Мнѣхѣналѣ постелник шт Бѣлѣки и със Гинѣ постелник, зѣтѣи жѣпанницѣв Янкѣи и Мнѣхѣналѣ постелник. И изѣадна Басилѣе егѣмена ѝ диван вѣсѣх хрисовѣеа монастырѣви и книгѣе за милованѣе старим ктитором и прочитѣх господство ми вѣс по рѣдѣс и истинствѣвал господства ми със вѣс диваном како ест дѣдѣнна права свѣтѣки монастыр вишерѣчена, за милованѣе, а жѣпан Бѣзинка вѣа комис и със жѣпанница Янка и със Гинѣ постелник, зѣт си, шни сѣкѣе прѣ>¹ше ѝ диван како ест биа покѣпна того село Гѣндѣнѣи шт над жѣпанница Бѣлика, за хѣ аспри готови. И изѣадна и шни един хрисѣв Мнѣхѣнѣк воєвод, писан како ест биа покѣпна село Гѣндѣнѣи шт над жѣпанница Бѣлика. И ниѣа шна трѣбѣс и метѣхѣс със село Гѣндѣнѣи нѣст имал, анѣ ест биа свѣтомѣс монастыр за дѣдѣно, помиловал шт когдѣ се сѣтворна свѣта монастыр шт тѣмѣлѣа ен, шт старѣи ктитори, како видѣхѣом господство ми хрисѣвѣа стараго Владѣа воєвод, в лѣт хѣк и хрисѣвѣа Мнѣхѣнѣк воєвод того стар, в лѣт хѣзѣ и хрисѣвѣа Басараба воєводѣа, в лѣт хѣки, стѣрѣждѣни вѣс по село Гѣндѣнѣи и книга Ялѣѣандрѣс воєвод, синѣ Мнѣхѣнѣк воєвод, вѣнѣк Мнѣхѣнѣк воєвод, за прѣх и за шѣтал със Дрѣгѣшин бан и със Мнѣтрѣс дворник, когдѣ бишт течѣнѣа лѣтом хѣзѣс. И шѣтал жѣпанѣс Бѣзинка вѣа комис и жѣпанница Янка Мнѣхѣналѣ постелник и Гинѣ постелник шт закон и шт сѣжденѣе шт прѣд господства ми шт диван.

Бѣ том, шни не шѣтавлѣѣт се ниже сиѣе, анѣ ест вѣзимал ѝ болѣри шт диван по рѣвашѣ господски, по име: жѣпан Радѣа бнѣ вѣа логофѣт Настѣрѣа и жѣпан Гангорѣе вѣа лѣгѣфѣт и жѣпан Тѣвдѣсѣе бнѣ вѣа логофѣт и жѣпан Нѣдиѣко вѣа ключар и жѣпан Дѣмитрашко бнѣ вѣа вѣстѣар и шт Дѣса, Радѣа дворник,

¹ Text pătat, ilizibil.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Bistrița, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Vasilie și tuturor călugărilor ciți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise satul Gîndenii din județul Romanși, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii, și cu tot venitul și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne, pentru că acel sat Gîndenii mai sus-scris a fost de moștenire al sfintei mănăstiri Bistrița, dat și întărit la sfînta mănăstire de răposatul moș al domniei mele Barbul banul Craiovescul cu frații săi Pîrvul vornic și Danciul armaș și Radul postelnic, ctitorii sfintei mănăstiri, cu celelalte dedine, pentru pomană și pentru sufletele lor și unde zac oasele lor și întărit cu hrisoave și cu cărți de miluire. Care sat a fost cumpărat și de răposatul moș al domniei mele de la moșii lui, Drăgușin banul și Dumitru vornic, încă din zilele bătrînului Vladul voievod, pentru 15 000 aspri gata. Și a tot ținut sfînta mănăstire satul Gîndenii cu bună pace.

Iar apoi, de o seamă de vreme încoace, după moartea ctitorilor mai sus-scriși, Drăgușin banul și <Dumitru>¹ vornic au luat acel sat Gîndenii mai sus-scris de la sfînta mănăstire Bistrița în sila și puterea lor și au făcut la mănăstire o cădelniță de argint, pentru 3 000 aspri. Și a tot fost satul Gîndenii, după moartea lor, pe seama nepotului său Mihăilă postelnic din Văleni fără lege și fără judecată și în silă. Și au pus ei la sfînta mănăstire Bistrița un egumen al lor, anume Mitrofan și au tăiat hrisoavele sfintei mănăstiri Bistrița, <fără>¹ divan și fără judecată, la sfînta mănăstire.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Vasilie de la sfînta mănăstire Bistrița, <dacă a văzut>¹ ocina și miluirea ctitorilor mai sus-scriși cotropită și ținută fără dreptate și fără treabă, a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare de s-a pîrît de față cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Buzinca mare comis și cu jupanița Anca a lui Mihăilă postelnic din Văleni și cu Ghinea postelnic, ginerele jupaniței Anca și al lui Mihăilă postelnic. Și a scos Vasilie egumen în divan toate hrisoavele mănăstirii și cărțile de miluire ale bătrînilor ctitori și le-am citit domnia mea toate pe rînd și am adevărit domnia mea cu tot divanul că este dedină dreaptă a sfintei mănăstiri mai sus-zise de miluire. Iar jupan Buzinca mare comis și cu jupanița Anca și cu Ghinea postelnic, ginerele său, ei așa pîrau în divan că au cumpărat acel sat Gîndenii de la jupanița Velica, pentru 3000 aspri gata. Și au scos și ei un hrisov al lui Mihnea voievod scris că a cumpărat satul Gîndenii de la jupanița Velica. Și nici o treabă sau amestec cu satul Gîndenii nu a avut ea, ci a fost al sfintei mănăstiri de moștenire, miluit de cînd s-a făcut sfînta mănăstire din temelie ei de ctitorii bătrîni, cum am văzut domnia mea hrisovul bătrînului Vladul voievod, în anul 7002 și hrisovul lui Mihnea voievod cel bătrîn, în anul 7017 și hrisovul lui Basarab voievod, în anul 7028, întărite tot pe satul Gîndenii, și cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Mircea voievod, nepotul lui Mihnea voievod de pîră și de rămas cu Drăgușin ban și cu Mitrea vornic, cînd a fost cursul anilor 7077. Și a rămas

---

¹ Text pătat, ilizibil.

jupan Buzinca mare comis și jupanița Anca a lui Mihăilă postelnic și Ghinea postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan.

Întru aceea, ei nu s-au lăsat nici așa, ci au luat 6 boieri din divan pe răvașe domnești, anume: jupan Radul fost mare logofăt Năsturel și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Teodosie fost mare logofăt și jupan Nedelco mare clucer și jupan Dumitrașco fost mare vistier și din Desa, Radul vornic, ca să cerceteze și să adeverească toată treaba pe rind și după dreptate. Și a făcut și preacinstitul și preasfințitul părintele nostru arhimitropolit chir Grigorie a toată Țara Românească cartea <sfînției sale>¹ de afurisenie asupra acestor mai sus-ziși boieri ca să cerceteze după dreptate și după legea lui Dumnezeu. Astfel întru aceea, acești boieri mai sus-scriși s-au adunat înaintea domniei mele în divan și înaintea tuturor cinstițiilor dregătorilor domniei mele mari și mici; și am citit hrisovul lui Mihăilă postelnic scris fără dreptate și fără lege. Și au mărturisit înaintea domniei mele în divanul cel mare mari și mici, cu mare glas cu sufletele lor, că a fost dedina dreaptă a mănăstirii Bistrița și că a ținut-o în silă și fără dreptate. Și iarăși au rămas jupan Buzinca mare comis și jupanița Anca și Ghinea postelnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan. Și am scos domnia mea satul Gîndenii cu chinoviar din acel hrisov și a dat părintele egumen Vasilie acea cădelniță în minile jupaniței Anca a lui Mihăilă postelnic atunci dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstițiilor dregători ai domniei mele din divan, ca mai mult treabă și amestec cu satul Gîndenii să nu aibă în veac, ci să fie sfintei mănăstiri de moștenire și de întărire și călugărilor de hrană și de folosință, iar răposaiților, bătrînilor ctitori veșnică pomenire, cum a fost și de mai înainte vreme. Și am întrebat domnia mea și toți boierii din divan, pe jupanița Anca ca să scoată cărți la divan, iar ea s-a prins dinaintea domniei mele, că nu are nici o carte nici de piră nici de cumpărare. Iar dacă va scoate cîndva niște cărți să nu se creadă, ci să stea mincinoase și să fie și de gloabă și de mare rușine.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Bistrița ca să-i fie satul Gîndenii de moștenire și de ajutor, iar domniei mele și răposaiților ctitori și moși ai domniei mele de pomană în veci și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpîn al Țării Românești în urma noastră îl rugăm în numele lui Dumnezeu și cu uspenia născătoarei de Dumnezeu ca să întărească și să înnoiască această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ci va călca și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 părinți și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și să-i fie potrivnică uspenia născătoarei de Dumnezeu la înfricoșata judecată, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

¹ Text pătat, ilizibil.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 13 zile și de la Adam pină acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXI/5.

Orig., perg. (36 × 48), pecete timbrată.

Cu două traduceri din 1844 și din prima jumătate a sec. XIX; alte traduceri ibidem, mss. 194, f. 138 v — 140, 200, f. 6—8 și f. 25—26, 202, f. 135 v — 138 și 713, f. 851—852.

272

1634 (7142) mai 15, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Stan al doilea vornic din Greci și doi jupaniței lui, Anca, doi rumâni.

† Милостією божією, Іу Матеу воєвода и господиня въсон землє Ъггерр-влахтискоє, внск стараго, поконинному Іу Басараб воєвода. Дакат господство ми сїи повелѣнїи господства ми волѣринус господства ми Стан вторїи дворник шт Греч и жупаницев его, Янкѣи, дъцира Тѣдосїев логѡфет и със синови им елицеже Богъ даровах, іакоже да мѡ ест дѣе вечини по имє Михѣалъ и Миклаѣ, със синови им.

Понєже сїє више речени вечини, Михѣалъ и Миклаѣ, бнло ест за дѣдїнно шт Фолещи и шт Єлѣтїварє, шт сѣдство Блѣчкє. Таже, къда ест бнл пре дѣне Ялекѣандръ воєвод Ілїташ, въ прѣвое ред, а Тѣдосїє логѡфет, тѣст Станѡв дворник, шн ест дал село Фолещїи и Єлѣтїварєлє със вечинїи прѣккю дъщєрам са Янкѣи, жупаница Станѡв дворник, и със въс ходоком. Я сїи вечини, Михѣалъ и Миклаѣ, шнї ест бнл излѣзна шт Фолещи въ дрѣго село Тѣдосїє логѡфет, ѡ Богдѣнєщї. Таже, ест дал дрѣси вечини, на имє Стѣнкѣцъ със синови си радї Михѣалъ и Миклаѣ, вечини ради вечини. И въс дрѣжал Стан дворник и жупаница его Янка със добромїрно.

Я потѡм, къда ест бнл пре дѣни Лєви водъ, а жупан Радѣл банѡл Бѣзєс-кѡл, шн се възвнгал със прѣх радї сїи више речени вечини, терє ест бнл реклаъ како ест бнл Стѣнкѣцъ вечини им, със синови его, за дѣдїно и възнимал шт рѡка Станѡв дворник.

Я потѡм, къда ест бнл нинѣ, въ дѣни господства ми, а Стан дворник, шн прїндї пред господства ми ѡ великїи диванѡ, терє сѣпрѣше се за лицѣ със Яндрєю спатар Рѣдѣнѡл и със братїам его радї сїи више речени вечини за прѣккю. Въ тѡм, господство ми сѣм глєдах и сѣднх по прав и по закон, със въснх чѣстїтнми празнїєлн господства ми и дах господство ми волѣринѡ господства ми Станѡв вторїи дворник и жупаницев его Янкѣи, іакоже да сѣт им сїи виши речени вечини, Михѣалъ и Миклаѣ, прѣккюзе им, със добро мїрно іакоже и дрѣси вечини котѡрїи ест бнл за дѣдїнїю шт тєх сєловє. И шєтал Яндрєю спатар със

БРАТІИ ЕГО УТ ЗАКОН И УТ СЪЖДИНІЕ, КАКО ПО МНОГО ТРѢБЕ ДА НЕ ИМАТ СЪС СІИ
ВИШЕ РЕЧЕНИ ВЕЧНИИ, АНЪ ДА ЕСТ СТАНОВ ДВОРНИК И ЖЪПАНИЦНИК ЕГО ПЛНКИ ЗА ДѢДІННО
И КЪ УХАБ НИИ И СИНОВОМ И ВЪЗКОМ И ПРѢВЪЧЕТОМ И НЕ УТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢ-
БИМО, ПОРИЗМО ГОСПОДСТВА МИ.

ЖЕЖЕ И СВЕДѢТЕЛИ ПОСТА ИТ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРА-
ЛЕВСКИ И ЖЪПАН ІВАНШКО ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ГЛИГОРІИ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ДЪМИТРС
ВЕЛ ВІСТІАР И МИХАЮ ВЕЛ СПАТАР И БАСНАІЕ ВЕЛ СТОЛНИК И БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И
БЪЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖЪПАН ГЛИ-
ГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И АЗ, ДЪМИТРС ЛОГОФЕТ, НАПИСАХ КЪ НАСТОЛ ГРАДУ БЪКУРЕЦИИ, МѢСЦА МАИ
ѢІ ДАНИ И УТ ІДАМА, КЪ ЛѢТ ХЗРМЕ

† ІУ МАТЕЮ КВЕВЪДА, МИЛОСТІЮ КОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.

ІУ МАТЕЮ КОЕ ОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Un-
grovlahiei, nepotul bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Stan al doilea vornic din Greci și
jupaniței lui, Anca, fiica lui Tudosie logofăt și cu fiii lor, ciți le-a dăruit
Dumnezeu, ca să le fie doi vecini anume Mihăilă și Miclea cu fiii lor.

Pentru că acești vecini mai sus-ziși, Mihăilă și Miclea, au fost de moș-
tenire din Folești și din Slătioare, din județul Vilcea. Astfel, cînd a fost în
zilele lui Alexandru voievod Iiaș în primul rînd, Tudosie logofăt, socrul
lui Stan vornic, el a dat satul Foleștii și Slătioarele cu vecinii și cu tot ve-
nitul zestre fiicei sale Anca jupanița lui Stan vornic. Iar acești vecini Mihăilă
și Miclea ieșiseră din Folești în alt sat al lui Tudosie logofăt la Bogdănești.
Astfel el a dat alți vecini, anume Stăicuță cu fiii săi, pentru Mihăilă și Miclea,
vecini pentru vecini. Și au tot stăpînit Stan vornic și jupanița lui, Anca, cu
bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, jupan Radul banul Bu-
zescul s-a ridicat cu piră pentru acești vecini mai sus-ziși, de a spus că Stăi-
cuță și cu fiii lui i-au fost lui vecini de moștenire și l-a luat de la mina lui
Stan vornic.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Stan vornic a venit
înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrit de față cu Andreiu spă-
tar Rudeanul și cu frații lui pentru acești vecini de zestre mai sus-ziși. Întru
aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege,
cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea boierului
domniei mele Stan al doilea vornic și jupaniței lui, Anca, ca să le fie acești
vecini mai sus-ziși, Mihăilă și Miclea, zestrele lor, cu bună pace, ca și alți
vecini, care le-au fost de moștenire din acele sate. Și Andrei spătar cu frații
lui au rămas de lege și de judecată, ca să nu aibă mai mult treabă cu acești
vecini mai sus-ziși, ci să fie lui Stan vornic și jupaniței lui, Ancăi, de dedină
și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit,
după porunca domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei
și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare
vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis

și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 15 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXV/1.

Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată.

Traduceri ibidem în mss. 192, f. 327, 201, f. 200 și 713, f. 844.

273

1634 (7142) mai 18, Tirgoviște.

Pribeag Șimon vinde lui Tudoran sluger o țigancă.

† Scris-aam eu Prébég Șiumun acêsta al miu zapis, să fie la mina slugerului Todoran, cum să știe că i-am vindut o țigancă, anume Bucura țiganca, déréptu 16¹ galbeni, pentru că au fost acea țigancă dé moșie a noastră. Și am vindut dé bunăvoia mea. Iar alt cé sé va tragé dé în ruda mea și dé în podrujăia mea nimé să n-aibă trebă a vălui pré slugeriul Todoran pentru Bucura țiganca, că o am vindut eu dé bunăvoia mea.

Și atuncé cîndu am luoat acêștii 16¹ galbeni dé la slugeriul Todoran au fost ș-alții omeni bunii: popa Arfénie, Dumitru căpitan i Iané căpitan i Lémberiu, cuscu lu Ilie vornicul și alții omeni buni, cum i-am vintut acea țigancă să-i fie dumniului dé moșie.

Пис вт Тръговици, мѣсеца мая и ѿ дѣни, въ лѣтѣ 7142.

Eu Dumitru căpitan.

Ilie iuzbașa.

Eu Dumitru gramatic sinū Tudor tunar.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/11.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), două pecetei aplicate.

Copie ibidem, ms. 137, f. 385.

274

1634 (7142) mai 20, București.

Dumitru județul și 12 pîrgari întăresc lui Stanciu vătaf și jupînesei lui, Mania, două locuri cu case în București.

† Ispisah az, Dumitru județul, cu 12 pîrgari den oraș den București aceasta a nostru carte acestui boiarin, anume Stanciul vătafului, jupînesii

¹ A fost scrisă întii numai cifra 6, apoi s-a adăugat și cifra 10.

lui, Manie și cuconiilor lor, Preda și Dumitrache și cu ai lor feciorii, cîț Domnezeu le va da, ca să le fie dooa locuri de casă cu case cu tot, aicea în oraș în București, cari locuri sintu lîngă mănăstirea Sarindariul, lîngă uliță, de în jos de mănăstire, alaturea cu podul, de în sus, între Dumitru zlătariul Botușariul și de în jos, lîngă Iorgachii, ce au fostu vătah de postelniceii la Alexandru voivod Iliiaș. Pentru că aceste locuri de casă fost-au unul al <lui> Costandin cel mare zlătariul, cumpărătoară de la Oprea zlătariul Boldu, de în zilele lu Șerban voevod, iar altu locu fost-au al <lui> Costandin cel mic, zlătariul, despre mătuși-sa Stana, încă mai dinainté vrême.

Iar dup-aceia, cindu au fost acuma, în zilele domnu nostru Io Mateiu voivod Băsărabă, iar Costandin cel mare, de zlătari, și Costandin cel mic, zlătariul ei, au vindut aceste locuri de case cu casa cu tot Stanciului vătahul a lu Tudosie logofătul și jupinésii lui, Manii, deript 4 000 de bani gata. Și au vindutu ei de a lor bunăvoi, fără de nici o silă și cu știrea a tuturor vecinilor den mahala, de în sus și de în jus și denaintea noastră. Și am văzut și zapis de la <mina> lu Costandin cel mare și de la mina lu Costandin cel mic, de vînzare, cu mulți oamenii buni mărturii scriși în zapis.

Dereptu aceia, dat-am această carte a nostru la mina Stanciului vătahul, ca să fie aceste locuri de case moșii lui și jupinésii lui și coconilor lui și nepoților și strenipoților neclintit vă véchi, amin.

Și mărturii am pus bătrîinii orașului, anume: popa Borcea clisérul domnescu i popa Ivan i Stanciul diiacunul i Costea gramaticul de la Beserica Domnească i popa Drăgoiu i popa Manta i Stanciul logofăt i părintele Efthemii egumenul și frate-său, popa Roșiul de la mănăstirea Sarindariul și Dumitru logofăt sinu, Pană postelnic ot Bărbătești i Costandin zlătariul i Stan vătahul de zlătari și Lepădat ceaușu și Defta neguțătoriu.

И написах аз, Дипъдат логѡфѣт, с градоу с Букѡрѣци, мѣсеца мѡи ѿ дѡни и ѡт Ядѡма, в лѣт хѡрмѣ¹.

Art. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/12.

Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete aplicată, cu legenda: „Pecet<ea> Bucureștilor”.

275

1634 (7142) mai 20, București.

Matei Basarab voievod întărește jupinesei Anca satul Podrujani, jud. Dolj ș.a. sate cu rumâni și țigani cumpărate de soțul ei Mihăilă postelnic și fiul său Radu, în urma judecății cu nora ei Grăjdana și nepoata sa Preda.

† Многостію во жію, Їу Матин Басараб воєвода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнии господства ми јупинесеи Анцаі, каре ау fost јупинеаса lu Mihăilă postelnic de în Vălêni, ca să-i fie ei satul Podrujanii

¹ Și am scris eu, Lepădat logofăt, în orașul București, luna mai 20 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

den județul Dol-Jil, tot satul și cu toți rumânii și cu tot venitul și țigani, anume: Badea cu toți feciorii lui și Bobocea țiganul cu toți feciorii lui și Moțea cu toți feciorii lui, pentru că acest sat și țigani ce scriu mai sus sint ale ei de zestre de la părinți. Deci, să și le ție cu bună pace.

Așijderea să fie volnică jupineasa Anca să ție de în toate satele cite au cumpărat împreună cu soțul ei Mihăilă postelnic în viața lor, den toate a treia parte și den sate și den țigani.

Și iar să aibă a ținere jupineasa Anca den toate cumpărătorile ce-au cumpărat fiu său Radul după moartea tătiine-său și den sate și den țigani, tot a treia parte. Și să fie volnică a face ce-i va fi voia și cu zestrele ei de la părinți și cu toate părțile de cumpărătoare ce i se-au venit, a treia parte și de la soț și de la fiu.

Pentru că au venit jupineasa Anca înainte domnii mele în divan de se-au pirit de față cu noru-sa, jupineasa Grajdana și cu nepoată-sa Preda. Și au spus jupineasa Anca cum au avut piră și în zilele lu Leon vodă și le-au fost dat boiari de cei mari, den divan, de le-au ales tot lucrul pre dreptate și au ales jupinesei <An>¹căi den toate cumpărător<ile>...¹ zestrele...¹ cu părțile de cumpăr<ătură, să aibă>¹ a face ce-i va fi voia, cum am văzut domnia mea și cartea boiarilor de judecată.

Derept acéia și domnia mea încă am judecat și a m dat jupinesei Ancăi ca să fie volnică să ție și să facă ce-i va fi voia, cum scrie mai sus și de nimé-nilea opreală să n-aibă. **Инако да нѣст, по реч господства мн.**

И неправник, сам реч господства мн.

Пис в Букзрещи, ман к̄ дъни, в лѣт х̄зрмѣ.

† Іу Матію ввеквд милостію божію господинѣ.

Іу Матію ввеквд <т.р.>

Arh. St. Buc., A.N. XCVII/1.

Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată.

276

1634 (7142) mai 20, București.

Matei Basarab voievod întărește eliberarea din rumânie a lui Stan al doilea comis, a lui Țamblac și a altor rude ale lor din Băilești, jud. Dolj, pentru că au slujit domnului și în pribegie.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stan vtori comis și fratelui său, lui Țamblac și cu fiii lor și cu nepoții, Simion și cu fiii lor, ciți Dumnezeu îi va da, ca să fie de aci înainte în

¹ Loc rupt.

pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor, de către toată rudenia domniei mele, de nimeni bîntuială să n-aibă, în veci.

Pentru că acești mai sus-ziși oameni din Băilești, din județul Dolj, au fost toți slugi ale domniei mele din tinerețe pînă la vremea de bătrînețe. Și întimplatu-s-a domniei mele și pribegie și ei tot au fost la domnie și la bine și la rău, de au slujit domniei mele, tot cu dreptate. Și încă le-am fost făcut domnia mea și zăpis de la mina domniei mele de iertare, cu mulți boieri mărturii scriși în zăpis, anume: Gorjan¹ spătarul și Mihai Coțofeanul și Dumitru Filieșanul și Mihart de Șitoaia, pe vremea cînd am fost domnia mea în pribegie la Hațeg, pe Rîul Bărbat Micleuș². Iar după aceea cînd fu acuma în zilele domniei mele, cît mă dăruî domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu sceptru, fiind Țara Românească pe scaunul moșului domniei mele, și domnia mea m-am milostivit cu aceasta de i-am iertat domnia mea de vecinie pe slugile domniei mele, pe Stan comisul și pe fratele său Țamblac cu fiii lor și cu nepoții lui Simion, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce au slujit domniei mele și cu bună nevoie ce s-au nevoit în tot locul, și cînd am fost domnia mea în boerie și la domnie.

Drept aceea domnia <mea>³ le-am făcut lor această carte a domniei mele la mina lor de iertare și le-am dat-o domnia mea slugilor domniei mele lui Stan vtorî comis și fratelui său Țamblac și nepotului său, lui Simion, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către domnia mea și de către toate rudele domniei mele, ei și fiii lor și nepoții lor și strănepoții lor, de nimeni bîntuială să n-aibă, în veci, și de nimeni să nu se clintească, după porunca domniei mele.

Încă și blestem așează domnia mea, după petrecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi domn Țării Românești să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui, iar în viața ce va să fie, sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și prăpădi și întru uitare o va lăsa, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți ce sînt la Niceia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși și iudei, cari au răstignit pe singele lor pe domnul Dumnezeu și Mîntuitorul nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l, răstignește-l pre el“ și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor cadă, pre cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și mărturii așează domnia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei și jupan Ivașco vel dvornic și jupan Gligorie vel logofăt și jupan Dumitru Dudescul vel vistier și jupan Mihai vel spătar și jupan... vel stolnic⁴ și jupan Buzinca vel comis și jupan Vucina vel paharnic și jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, însu-mi am zis domnia mea.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în scaun la cetate București, luna mai 20 zile și de la Adam și pînă acum la aceasta scriere, de la zidirea lumii în cursul anului 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

¹ În loc de: Gorgan.

² În loc de: la Rîul Bărbat, la Micleuș.

³ Omis.

⁴ În această vreme, mare stolnic era Vasilie Paindur.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod.

După trad. lui Nicolaescu, *Cartea lui Matei Basarab*, p. 352—353.
EDIȚII. Trad. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, p. 163—165.

277

1634 (7142) mai 22.

*Miho, fratele lui Chircă, vinde lui Sima al doilea logofăt două
fălci de loc la Păușești.*

† Adecă eu Miho, fratele Chircăi, den sat den Păușești, mărturisescu
cu acest zăpis al meu, să hie de credință la mina jupinului Simei vtori logofet,
cum să se știe că am vindut dumnealui doao fălci de loc, una în Cringuri,
alta în virhul viei cei de jos, drept 160 de bani.

Și am vindut eu de a mea bunăvoe, cu știrea fratelui meu și a rudeniilor
și a vecinilor den sus și den jos.

Și s-au întimplat de au fost mărturii: cumnatu meu Dumitru i ot Stoi-
nești, Oprea și frate-mieu Chirca și Hrizea vataf i ot Șărineasa, Udriște logofăt
i Soare logofăt și alți mulți. Aceasta am scris și mărturisescu ca să se știe și
să se crează. Și pentru credența mi-am pus și dégetul, că pecéte n-am avut.

И на мазохъ а, Стопка спуден, маи къ-гъ дъни, в актъ хърма¹ anno
domino², 1634.

Eu Oprea.

Eu Hrăza vătahul <m.p.>

Eu Mihul.

Eu Chirca, brat.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/26.

Orig., hîrtie (15 × 21), două peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 445, f. 134.

278

1634 (7142) mai 22, București.

*Radul armaș pune zălog la episcopul Efrem de Buzău un copil de
țigăn, în locul unei țigănci pe care i-o datora.*

† Adecă eu Radul armaș scris-am acesta al meu zăpis, ca să hie de mare
credință la mîna părintelui piscupul Efrem de la sfînta episcopie de la Buzău,
cum să să știe că-i sint dator cu 1 țigăncă. Și pântru acea țigăncă i-am pus

¹ Și am scris eu, Stoica spudei, mai a 22-a zi, în anul 7142.

² Așa în text.

zălog 1 copil de țigan, anume Ionașco, ce să fie la mîna svinției lui, pînă i voiui găsi acea țigancă ce-au fost a svenției lui. Iar de nu-i voiui putea găsi țigancă, să aib a-i dare țigancă pîntru țigancă și să-mi iau țiganu de la părintele sau să-i plătescu țigancă, cum mă voiui putea ajunge cu părintele. Iar de nu voiui putea, să-i fie țiganul stătător.

Și pîntru credința mi-am pus și pecétea. Însă am și eu zapis de la mîna părintelui la mîna mea, cum i-am pus acel copil zălog pînă-i voiui găsi țigancă.

ДА СЕ ЗНАИТ.

Писъ Бѣжсрещи, мѣнъ кѣ дѣне, в лѣтъ хрѣмкѣ.

Eu Radul armaș <m.p.>

Bibl. Acad., CXXIV/120.

Orig., hirtie (19,5 × 16,5).

Copie la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 598.

279

1634 (7142) mai 25.

Dragoslav vinde popii Ivan un codru din Frumușălu.

Scris-am eu Dragoslav acestu [acest] zapis al meu ca să fie [e] de cre-di-nță la mîna popii lui Ivan, cum să știe că i-am vindut codru den Frumu-șălu toată partea lui din apa Frumușălu și pînă în apa Glimbocelului, iar partea nepoților, feciorii Calii nu o au vindut. Și am dat în prețul banilor drept 220 de bani.

Și mărturie iaste: den Beleți, Pătru Bonceiu și Stoica și Lăudat și Tatul Hanul și din Bogați, Ion lui Giurgiu și muiarea lui, Fruma, și Radul Badii.

Pis meseța mai 25 dni, 7142 <1634>.

Și am pus și degetele ca să fie credință.

Arh. St. Buc., Conдика Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 368.

Copie.

280

1634 (7142) mai 25, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Datco Robul moșie la Stă-nimirul de Jos, în urma unei judecăți.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Rumă-nească, nepot marelui și preabunului, răposatului Io Băsarab voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Datco Robul, feciorul Coicăi de la Stănimirul de Jos, și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va dăru,

ca să-i fie lui moșie la Stănimiru de Jos, însă partea Stanii toată, din cimp și din pădure și din apă și din silișea satului, de pretutindenea, oricît să va alêge de preste tot hotarul, din hotar pînă-n hotar, pre hotarele ceale bătrîne și seamne, pentru că au fost de moștenire a lui Datco Rob de la...¹ Stana, de la moși de la strămoși.

După aceea, cînd au fost în zilele lui Alexandru voevod Iliși, iar Deatco Robul, el au avut multă pîră înaintea domniei lui cu Oancea și s-au pîrit de față. Și în zilele lui Leon voevod iarăși au ridicat pîră pentru această mai sus-zisă moșie, ca să ție toți părți de moșie în Stănimiru de Jos, Oancea. Întru aceea, Datco Robul nu s-au suferit ca să ție toți moșia, ci au luat leage 12 megieși pe răvașe domnești dinaintea lui Leon voevod, ca să jure cum că nu are Oancea nici o treabă cu această moșie ce s-au scris mai sus. Apoi, acești megieși jurători nu au putut să jure, ci au căutat după dreptate și după leage și au dat să ție Oancea partea Neagului, feciorul lui Lal, toată, de moșie, du preste tot. Iar un moș, anume...¹ să ție Deatco Rob, iar altă moșie², anume Mușa, muma lui Stan Zgurlea, iar să fie moșie pustie pînă-i vor veni rudeniile lor din robie; măcar cînd vor veni oameni din rudenia lor, ei să aibă a-i ținea această moșie, partea Mușei.

Apoi, întru aceea, Oancea iarăși au rădicat pîră înaintea lui Leon voevod, de au luat leage 24 megieși pe răvașe domnești, pentru ca să jure. Întru aceea, acei 24 de megieși nu au putut să jure, ci s-au sculat și au umblat pe urma acelor 12 megieși...¹ au dat acei 12 megieși așa.

Apoi, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, <iar Oancea și Deatco Robul, ei au rădicat pîră înaintea domniei mele; și s-au pîrit de față Oancea cu Datco Robul pentru această mai sus scrisă parte de>³ moșii. Apoi, întru aceea, domnia mea am adus însumi jurătorii în divan, <de au mărturisit și>³ am adevărit cum că au dat partea Neagului, feciorul lui Lal, Oancei, iar partea <lui Stan>³ de moșie, ei o au dat <lui Datco Robul, iar>³ partea de moșie a Mușei, ei o au lăsat pustie, să fie moșie pustie.

Întru aceea și <ei s-au împăcat>² înaintea domniei mele și înaintea tuturor boiarilor divanului mici și mari. Și au făcut și zapise la mîna lor cu mare blestem: care dintru dînșii va rădica pîră și va scoate niscareva cărți sau răvașe domnești sau <zapise, să-i fie rea urgie și>³ să aibă a da la domnie gloabă ughi 100, după cum scriu zapisele lor.

Drept aceea și domnia mea însumi am dat lui Datco Robul ca să-i fie lui moșie de moștenire și ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților și de către nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Hrizea vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Mihai vel spatari i jupan Vasilachi vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. I <ispravnic> Gligorie vel logofăt.

¹ Loc alb în text.

² În loc de: alt moș; cf. doc. 281.

³ Loc alb în text, completat după doc. original cu aceeași dată și în aceeași chestiune.

Și am scris eu, Soare logofăt, în scaunul cetății în București, luna mai 25, de la Adam vă leat 7142 (1634).

Acest izvod s-au tălmăcit după uricul sîrbesc de Costandin dascălul slovenesc la școala slovenească la Sf. Gheorghie cel Vechiu, în București. Iar unde au fost uricul rupt și ștersu am lăsat loc și aicea în isvod.

† Az Costandin dascălul slovenesc ispisah 1793.

Arh. St. Buc., ms 1233, f. 313.

Copie modernă după traducere veche, prezentată de un locuitor din Mălureni, jud. Argeș.

281

1634 (7142) mai 25, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Oancea din Scovîrdeni, jud. Ilfov, o ocină la Stănimirul de Jos, în urma unei judecăți.

† Милостію божію, Їу Матію воєвод н господинъ вѣсон землѣ Зггг-рѡваахѣнскоє, вноук великаго н прѣдобраго, стараго, покоинном Їу Бѣсѣрає воє-водѣ. Дават господство ми сїе повелѣніє господства ми швом чловѣкѣ на имѣ Ѡанча вт <Г>коврѣдѣни, вт сѣдство Блх<ев>, н сїє синови си, елицеже Бого даровах, ѡкоже да мо ест вчинѣ в Дол Стѣни<ми>¹р але дѣл Нѣгоулов вѣсах вт пол н вт шом н вт вод н вт сѣданище сѣлов, вт посвѣдї, варѣ елика сѣ хтит изврат вт по вѣс хотаром, вт хотар до хот-р, по старѣ хотарѣ н бѣлѣги, <п>онеже ю ест биа покѣпа Нѣгоул, бащом Ѡанчєк, вт наипрѣжде врѣме, вѣ дѣни Мирчєк воєвод.

И потом, кѣда ест биа вѣ дѣни Ялѣѡандрѡ воєвод Їанаш, а Ѡанчѣк, вн ест имѣли мниги <!> прѣх прѣд господства емѣ сѣс Датко Рѡва, синѣ Корнєк, внѣк попєк Пзнкѣ н сѣпрѣше сѣ за лицѣ. Н вѣ дѣни Лєвн воєвод, пак вѣзвигнѣ прѣх радї сїе више речєнѣ вчинѣ н сицѣ прѣше Дѣтко Рѡв како не имѣл ни єдна трѣбѣ Ѡанчѣк сѣс сїе вчинѣ. Вѣ том, Лєвн воєвод глѣдал н сѣдил по правдѣ н по закон н дал господство емѣ закон вѣ мєгнїашн по рѣвашє господски Дѣт-коє, ѡкоже да заклѣа како не имѣл Ѡанчѣк трѣбѣ сѣс сїе вчинѣ више пис. Вѣ том, сїе мєгнїашнїи клєтовцї не можит да заклѣа; глѣдал по правѣ н по закон н дадох ѡкоже да дрѣжит Ѡанчѣк дѣл Нѣгѣлов, синѣ Лѣлов, вѣсах, за вчинѣ, вт по вѣс, а єдин дѣдї, на имѣ Стана, дѣщира Лѣлов, вна да дрѣжит Дѣтко Рѡв, а дрѣг дѣдї, на имѣ Мѣша, мати Станѡв Згоурлєк, вна да вѣдїт єдна вчинѣ пѣста, дондєже придѣт рѣдєніє им вт рѡбїє. И когда придѣт нѣкїи чловѣцѣ вт рѣдєніє им, вни да имат да дрѣжити сїе вчинѣ, дѣл Мѡушєк. Таже вѣ том, Ѡанчѣк пакнїже дигнѣл прєніє прѣд Лєвн воєвода, терѣ вѣзєл закон кѣ мєгнїашн по рѣвашє господскы, ѡкоже да заклѣше. Таже вѣ том, тѣх кѣ мєгнїашн не можит да заклѣше, нѣ пакнїже ест ходна по слѣд швєм вѣ мє-гнїашн; како ест дал сїѣ вѣ мєгнїашн, тако ест дал н сїе кѣ мєгнїашн.

¹ Omis.

Таже, къда ест биа съда, въ дъни господства ми, а Ъанчѣ и Датко Раб, шни ест възвигнѣли прѣхъ прѣдъ господства ми и съпрѣше се злѣ лицѣ Ъанчѣ със Датко Раб радї сїе дело за шчинѣ вниши пис. Таже въ томъ, господство ми донсина съмъ клетовцї оу днѣан въси, тере ест свѣдѣтелствѣет како ест дал дел Нѣгѣлов, синѣ Лалов, Ъанчѣв, а дел Станѣв за шчинѣ, шни дал Дѣтков Раб, а една дел за шчинѣ Мѣшев, шни встави да ездѣт едно шчинѣ прста. Въ томъ и шни оумирли съ ест прѣдъ господства ми и прѣдъ въсили болѣри диванѣлов, мали и велици, и сътворише и записе на рѣкъ имъ съ великое клетво; кое възвигна прѣхъ шт ниѣ и извадит нѣкїи книги или рѣкаше господски или записе, да въздѣз злѣ шргїе и да иматъ дватї на господствїе глаголь шги р, кїко ест писал на записѣле имъ.

<G>его радї, дадохъ съмъ господство ми Ъанчѣв, такоже да ест шчинѣ дѣдїно и въ шхѣкъ синовомъ и вѣсколѣ и прѣвѣшчетомъ и не шт кождо непоколѣвимо, порнѣмо господства ми.

<G>еже оубо и свѣдѣтелїе поставиѣхъ господство ми: жѣпанъ Хризѣ велъ банъ Крѣлевски и жѣпанъ Ъвашко велъ дворникъ и жѣпанъ Гангорїе велъ лѣгѣфѣтъ и жѣпанъ Дмитрѣ велъ вѣстїаръ и жѣпанъ Мнѣхо велъ спатаръ и жѣпанъ Ъсалаки велъ столникъ и жѣпанъ Ъззинка велъ комисъ и жѣпанъ Ъзчина велъ пѣхарникъ и жѣпанъ Костандинъ велъ постѣланникъ. И исправникъ, жѣпанъ Гангорїе велъ лѣгѣфѣтъ.

И написахъ зс, Гоарѣ лѣгѣфѣтъ, въ настола градѣ оу Ъкзрѣци, мѣсеца мѣнѣ кѣ дъни и шт Ѳдама, въ лѣтъ хрлмз.

† Ъв Мѣтею вѣвѣвдї, мѣлостїю божїю господнѣ.

Ъв Мѣтею вѣвѣвд <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Oancea din <S>covirdeni, din județul Ilfov și cu fiii lui, ciți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Stăni<mi>¹rul de Jos, însă toată partea lui Neagul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că a cumpărat-o Neagul, tatăl lui Oancea de mai înainte vreme, în zilele lui Mircea voievod.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș, Oancea a avut multe piri înaintea domniei lui cu Datco Robul, fiul lui Cornea, nepotul popii Puică și s-au pirit de față. Și în zilele lui Leon voievod iarăși a ridicat pîră pentru această mai sus-spusă ocină și așa pîra Deatco Robul că n-a avut Oancea nici o treabă cu această ocină. Întru aceea, Leon voievod a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui lege 12 megiași pe răvașe domnești lui Deatco, ca să jure că n-a avut Oancea treabă cu această ocină mai sus-scrisă. Întru aceea acești megiași jurători n-au putut să jure; a cercetat după dreptate și după lege și a dat să stăpînească Oancea toată partea de ocină a lui Neagul, fiul lui Lal, de peste tot, iar un moș, anume Stana, fiica lui Lal, s-o stăpînească Deatco Robul, iar alt moș, anume Mușa,

¹ Omis.

mama lui Stan al lui Zgurlea, ea să fie o ocină pustie, pînă ce vor veni rudele lor din robie. Iar cînd vor veni niște oameni din rudele lor, ei să stăpînească această ocină, partea Mușei. Astfel, întru aceea, Oancea a ridicat iarăși piră înaintea lui Leon voievod, de a luat lege 24 megiași, pe răvașe domnești, ca să jure. Apoi, întru aceea, acei 24 megiași n-au putut să jure, ci au umblat iarăși pe urma acelor 12 megiași; cum au dat acești 12 megiași, așa au dat și acești 24 megiași.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Oancea și Datco Robul, ei au ridicat piră înaintea domniei mele și s-au pîrit de față Oancea cu Datco Robul pentru această parte de ocină, mai sus-scrisă. Astfel, întru aceea, domnia mea am adus pe toți jurătorii în divan, de au mărturisit că au dat lui Oancea, partea lui Neagul, fiul lui Lal, iar partea de ocină a Stanei, ei au dat-o lui Deatco Robul, iar o parte de ocină a Mușei, ei au lăsat să fie ocină pustie. Întru aceea și ei s-au împăcat înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor divanului, mari și mici. Și au făcut și zapise la mîna lor cu mare blestem: care dintre ei va ridica piră și va scoate niscaiva cărți sau răvașe domnești sau zapise, să fie rea urgie și să dea la domnie gloabă 100 ughi, cum este scris în zapisele lor.

De aceea, am dat domnia mea lui Oancea, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasalachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în cetatea de scaun în București, luna mai 25 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CLXXXII/2.

Orig., perg. (29 × 46), pecete timbrată.

Trad. la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 339, cu data 1637 mai 22.

1634 (7142) mai 28.

Bratul logofăt vinde lui Neniul vornic, sol din țara Moldovei, doi țigani fugiți în țigănia domnească din Moldova.

† Adecă eu Bratul logofăt, sinu Voico logofătul ot Ragul, scris-am acesta al meu zapis, cum să știe că m-am tocmit de a mea bunăvoe cu Neniul vornicul solul ce au venit de la țara Moldovei, de ia-m vindut doi

țigani, amîndoi frați, anume Sinca cu țigancă lui și Simion și muma lor...¹ drept doi cai și cinci coți de postav. Însă acești țigani ce scrie mai sus sîntu fugiți la Moldova în țigănia domnească.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, anume: jupan Ivașco vel dvornic i Bălan vtori vornic i Gherghe vtori vornic i Dumitru vtori vornic i Nénciul vornic i Ghiorma clucer i Radul vătah za postelnicea și alți boiari mulți, carii nu sint scriși aici.

Пис мѣсца маи кѣ дни, в лѣт *ѡрмѣ.

Az Bratul logofăt

† Și pîntru cridința am iscălit eu cu mîna mea, să se știe.

Ivașco dvornic

Bălan vornic

Gherghie vornic

Dumitru vornic²

<Pe fila a doua a actului>: † Stoica Rîlea țiganul, tatăl Sincăi și a lu Simion. Și am văzut domnie-mea și uricilé Bratului de moșie pri acești țiganie.

Bibl. Acad., LXXXIX/135.

Orig., hirtie (30,5 × 20), patru peceti aplicate.

EDIȚII. Potra, *Ist. țigani*, p. 213–214.

283

1634 (7142) mai 28, București.

Matei Basarab voievod scutește m-rea Motru de unele dări.

Milostiiu bojiu, Io Matei vovod i gospodarŭ, vnuc pocoinęgo Io Basarab vovod. Davat gospodstvo mi siiu povelenie gospodstva mi sveteai bojestvneai monastiri ot [sveata] Motru edeje est sveti hram Prapodoabna Parascheva, ca să fie în pace de gorștină de oi și de dijmă de stupi și de gorștină de porci și de cai de olac și de bani de județ și de toate slugile domniei méle și boerești, oricarii de ce slujbe veți umbla în județul Mehedinților. Deci, în vreme ce veți vedea această carte a domniei méle, iar voi foarte să vă feriți de bucatele sfintei mănăstiri, că m-am milostivit domnia mea de o am ertat de aceste de toate carii scriu mai susŭ, cum amŭ văzut domnia mea și cartea răposatului Radului vovod tot de milă și de erătăciune, cînd au fost cursul anilor 7129, ca să fie în bună pace în zilele și în viața domniei méle și să fie domniei méle pomană. I nitco da ne sméet pocosit bantovanie, pread sii cnigu. Ina<co> da nest, po reci gospodstva mi.

¹ Loc alb.

² Semnăturile sînt autografe.

I ispravnic, sam rece gospodstvo mi.
S-au scris în București, luna lui mai 28, leat 7142 <1634>.
Io Mateiu voevodă.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 47.
Copie.

284

1634 (7142) mai 30.

*Jupanița Vina, soția lui Toma comis, lasă moștenire fiului lor
Mihai satul Viltureni.*

† Scris-am eu, jupanița Vina, jupînesa Tomei comis, la morte mie acesta al meu zăpis, cum să se știe c-am lăsat eu la morte me satul V[il]turării fiiu meu, lu Mihaiu, ca să-i fie lui rumâni, și lui și feciorilor lui, pântru că e-m dat eu la morte me cum e-u dat și soție me, jupînul Toma comis, la morte lui. Așijădirea i-am lăsat și eu prè cuvîntul dumnelui și prè învățatură, după morte dumnelui, ca să fie acêst sat cu rumânii moșia feciorului nostru lu Mihaiu în vécie. Iar să vor scotă ei rumânii vr-o carte sau vru un zăpis să nu se crează.

Iar ciné să va ispiti a sparce acestu al meu zăpis prè urma me, el să n-aibă unde-i mergé suflétul.

Și la morte me mulți boiari au fost și megiași de în prèjmă locului, anumé: Vintilă comis ot Bălotéști, Leca ot Bănéști, Albul peharnic ot Rutești, Stoica Boteanu ot Mogoșani, Coman comis, Bogdan logofăt ot Potălogi, Gherăghe ot Bănéști, popa Voico ot Potlogi, Baico postelnic ot Pătroia, Anghel postelnic ot Chișești.

Пис аз, Татъга логофѣтъ отъ Пѣтроия, мѣсеца мая ѿ дѣни, въ лѣтъ 7142¹
Bugdan logofăt.

Baico postelnic.

Deinchiul².

Albul.

Tatul logofăt³ <m.p.>

Paraschiva ot Dobrești⁴.

Bibl. Acad., CXL/98.

Orig., hîrtie (30 × 21,5), cinci peceți aplicate.

¹ Am scris eu, Tatul logofăt din Pătroia, luna mai 30 zile, în anul 7142 <1634>.

² Neinteligibil.

³ Semnăturile a doua, a patra și a cincea sînt scrise de aceeași mînă, probabil de Tatul logofăt.

⁴ Semnăturile întîia, a treia și a șasea sînt scrise de aceeași mînă.

1634 (7142) mai 31.

Despina și soțul ei Dumitrașco vind lui Radu postelnic și fraților lui ocină la Cindești.

† Adică eu, jupineasa Despina și soțul meu, Dumitrașco, scris-am zăpisul nostru să fie la mina jupinului Radului postelnic i Negoită postelnic i Gherghe postelnic i Moisi, cum să știe că i-am vindut partea noastră de ocină de la Cindești, însă partea lu Gherghe, feciorul Anei, nepot lu Ciolan, jumătate de ocină cit se va alége partea lui de preste tot hotarul, de in cimpu, de in pădure, însă fără vad de moară. Și să aibă moara ocol inprejur, cit arunci cu săcurea ¹. Și i-o am vindut de a noastră voe, dereptu 5 000 [mie] de bani gata, cu știrea tuturor megiișilor și de in sus și de in jos.

Și mărturii: Radul Lepșa de Buzău i Pătru, feciorul Iuorgăi de Pătrilage i Lepădat neguțătorul i pircăla[la]bii de Buzău, Stan i Simion i Radul, sinū Roman iuzbașa i Nedelco ot Potoceani i Gheorghe, sinū Răgebu i Gherghe banul de județ. Aceștea toți au fost mărturie cindu am cumpărat această ocină. Așa să știe.

Пис поп Мнѹан въ Бѹзѹѣ, маи ѿ дани, лѣт 7142².

Jupineasa Despina.

Dumitrașco.

Popa Mihai <m.p.>

Lepădat.

Stan pircălabul.

Bibl. Acad., CXCVI/66.

Orig., hirtie (31 × 20), cinci peceți aplicate.

EDIȚII. Ionașcu, *Știri asupra m-rii Ciolanu*, p. 21–22.

1634 (7142) mai 31, Tirgoviște.

Pribeg Șimon din Săvestreni, din ținutul Făgăraș, vinde lui Tudoran sluger din Vlădești un sălaș de țigani.

† Scris-aam eu Pribeg Șimon de in ținutul Făgărașului ot selo Săvăstreni acesta zăpis al meu cum să știe că am vindut eu u<n> sălaș de țigani, anume Stan țiganul și cu țigaînca lui, anume și copil ³, slugeriului Tudoran ot selo Vlădeștii, derept 50 de galbeni, bani gata, să-i fie dumnelui de moșie.

¹ Urmau cuvintele: „iar altă ocină”, șterse ulterior cu cerneală.

² A scris popa Mihai din Buzău, mai 31 zile, anul 7142 <1634>.

³ Cuvintele: „și copil” au fost scrise ulterior, cu altă cerneală, pe un loc lăsat inițial alb, pentru a se scrie numele țigăncii.

Și i-am vindut acești țigani ce sînt mai sus-scriși de a mea bunăvoia, că i-am scos cu judecată dăreaptă dănainte dom<nu> nostru, lu Mateiu vovod, iar altcineva de ruda mea sau de în podrujiia mea saau de féciorii mii, să n-aibă nimé a vălui pré slugériul Todoran pentru Stan țiganul și pentru țiganca lui, anume...¹, că i-am vintut eu de a mea bunăvoia mea. Și aceștii țigani să se ia de la mănăstirea de în Brădét, să-i ducă la casa dumnelui, lu Todoran slugir, pentru că acești bani ce se-au dat, 50 de galbeni, i-au luat dumnelui cu camătă.

Și cînd am făcut eu acést z<ap>²is la mina slugériului T<o>d<o>²ran au fost mulții omeni buni: popa Tanasie cli<s>iarul i popa Iané i popa Cherfoté i popa Ivan ot Sviata Petca și oameni bunii de în oraș [de în oraș] de în Tirgoviștii, Stan vătaful de grădinari cěl domnescu, Udrea logofătul i Voico logofăt i Dima cupeț și mulții omenii buni ce nu sînt scriși.

Și am scris acést zăpis ot gradu Tirgoviștii. Meseța mai 31, vă leat 7142 <1634>.

† Νικόλαος πραγματευτῆς μαρτυρῶ τα ἄνωθεν³

† Πρόκος πραγματευτῆς μαρτυρῶ τα ἄνωθεν⁴

† Și eu popa Atanasie clesiarhū am pus pecete me

† Și eu popa Chirfoté mărturisescū⁵.

Bibl. Acad., XX/89.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), nouă peceți aplicate. Una din peceți este a orașului Tirgoviște și are legenda: † СѢТВОРН СЕ СІН ПЕЧАТНИКЪ ВЪ ДЪННІ БЛАГОВѢРНАГО ІУ НАКТОС ВОЕВОДА (S-a făcut acest tipar de pecete în zilele binecredinciosului Io Neagoe vovod). Copie la Arh. St. Buc., ms. 458, f. 86. (datată: 1624 mai 31).

EDIȚII. Potra, *Ist. țigani*, p. 214—215.

287

1634 (7142) mai 31.

Episcopul Efrem al Buzăului cercetează pricina dintre Dragomir și Buzea din Rătești cu Radu căpitan din Dădulești, pentru niște mori.

Милостію кожію, прѣвосвѣщеннаго архієпископа кѣр ЕФРЕМ БУЗЪКОМЪ⁶.

† Scris episcupia mea <aceas>ta carte a episcopiei méle cestor 2 frați, anume Dragomir i Buzea de Rătești, cum să să știe că au venit cu cinstita cartea domnu nostru, lu Mateiu vovod, domnia lui, la smerenie noastră ca să socotim de niște mori ale Radului căpitanul de la Dădulești str<ingînd

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

³ Nicolae negustor mărturisesc cele de mai sus.

⁴ Proca negustor mărturisesc cele de mai sus.

⁵ Semnăturile sînt autografe.

⁶ ... arhiepiscop chir Efrem al Buzăului.

И пак покъпна волѣрин господства ми Радѹл логофет Дѹдескѹа учинѣ з Кожеци, wt сѹдство Сѹх<ов>, али дел Марїѣ, дѣщера Нѣгѹлок ватах, ѣ оѹжи за учинѣ, кое учинѣ била ест wt над дѣдом си Стѣннимир wt Кожеци, wt пол н wt шѹм н wt код н wt по вѣсом хотаром, варе еанка се хтит изврат, понеже ест покъпна Радѹл логофет сїа више речена учинѣ wt над Марїѣ, дѣщера Нѣгѹлок ватах, вѹк Стѣннимир wt Кожеци, wt код Дрѹчеци, за хѹ аспри готови н сѣс запис wt рѹка ен за проданїе н сѣс свѣдѣтели н запис. И пак да ест волѣринѣ господства ми Радѹл логофет учинѣ з Кожеци дел Команов wt Кожеци една ѹжа wt хотар даже до хотар, понеже w ест покъпна Радѹл логофет wt над Шню зарефѣл wt Бѹкѹрици за три кони н за зги бї н сѣс запис wt рѹцѣ его за проданїе н сѣс свѣдѣтели н запис; кое учинѣ бїw ест покъпна Шню зарефѣл wt над Коман wt Кожеци пре дѣни Флекѹандрѹ коевод, синѣ Радѹл коевод, в лѣт хѹрд. И видѣх господство ми н записѣл Команов на Радѹл логофет¹.

И пак покъпна волѣрин господства ми Радѹл логофет едни челѣд за цигани, на име Татѹа алыстарюа н сѣс цигалким са Дѹмитра н сѣс синовѣ им Стан вїwрарюа н сѣс дѣщерех им по име...² wt над Шихартѹ ключар wt Шитола, за ѣи жити, вѣс новци готови н сѣс запис wt рѹки его за проданїе сѣс мнози волѣри свѣдѣтели написани з запис.

И продадоше сїи више речени люди нїхне дѣдїне више писани, уни за своим доброволю, без ни една силост н сѣс узнанїа вѣсѣм волѣром н а мегнашом wt гор из дол н wt икрѣст местом. И видѣх господство ми н записе за проданїе wt сїи люди на рѹцѣ Радѹлок логофет по сїи дѣдїне више пис.

Его радї, дах н господство ми волѣринѣ господства ми Радѹл логофет, синѣ жѹпан Дѹмитрѹ вел вистїгар Дѹдескѹа, такоже да ест емѣ сїи више писани дѣдїне н челѣдї за гавани н брод за водїнцѣ више рѣх за дѣдїнѣ н вѣ хѹаб емѣ н синовом н вѹком н прѣвнзчетом н не wt кождо непотѣкновїнїе, по заповѣд господства ми.

Еже оѹбо н свѣдѣтели поставих господство ми: жѹпан Хриза великїи бан Кралевѣтскїи н жѹпан Ывашко вел дворникѣ н жупан Глигорїе великїи логофет н жѹпан Шихан великїи спатар н жѹпан Неделко великїи ключар н жупан Баснакїе вел столникѣ н жупан Извника великїи комис н жѹпан Бѹчина великїи пѣхарникѣ н жупан Константин великїи постелник. И исправник, жѹпан Глигорїе великїи логофет.

И аз, Тѹдорѹ спѣден, брат мал Дѹмитрѹ логофет, начертах вѣ настолнїи градѹ рѣкомїи Бѹкѹрицї, мѣсеца юнїа три дѣни н wt сѣзданїа мира даже до сего писанїа wt Пѣдама тиченїа лѣтомѣ, вѣ лѣто хѹрмѣ н wt рождѣство Христова, хѹрд.

† Ы Матїю кшеєвѣда, мнолостїю божїю господннѣ.

Ы Матїю коевод <м.р.>.

¹ Pasajul „учинѣ з Кожеци... Радѹл логофет” a fost tăiat cu chinovar și s-a scris deasupra: „Сїю учинѣ wt Кожеци измажих аз, ѹдрнше Нѣстѹреѣ ѣ логофет, вѣ днванѣ Ы Матѹеѣ коеводѣ, вѣ лѣто зѹрдѣ за неогоже кннга сїю ест; дал ес г учинѣ сїю прѣки дѣщери своим.

² Loc alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt Dudescul, fiul jupanului Dumitru mare vistier și cu fiii lui, <ciți i-a dăruit>¹ Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Săcuiani, din județul Ilfov, însă toată partea lui Hiera Oțelea, unchiul lui Stanciul logofăt din Fundeni, din cimp și din pădure și din apă, amindouă hotarele, oricît se va alege. Însă să se știe: din hotarul vetrii satului 50 stînjeni de ocină și cu vad de moară și din hotarul ocinii Ciurnericului o sută² stînjeni de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Radul logofăt această ocină mai sus-zisă de la Serafim monah, a cărui nume era Stanciul logofăt, fiul lui Ghierghie logofăt din Fundeni, nepotul lui Hiera Oțelea, pentru doi cai, prețul lor 5 000 aspri și pentru 1 000 aspri gata și cu o manta de feleandriș de 1 200 aspri, acum în zilele domniei mele și cu zapis de la mina lui de vînzare, cu mulți boieri martori scriși în zapis.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Radul logofăt Dudescul ocină în Cojești, din județul Ilfov, însă partea Mariei, fiica lui Neagul vătaf, 2 funii de ocină, care ocină a fost de la bunicul său Stănimir din Cojești, din cimp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Radul logofăt această ocină mai sus-zisă de la Maria, fiica lui Neagul vătaf, nepotul lui Stănimir din Cojești, de lingă Drăcești, pentru 4 000 aspri gata și cu zapis de la mina ei de vînzare și cu martori în zapis. Și iar să fie boierului domniei mele Radul logofăt ocină la Cojești partea lui Coman din Cojești, o funie, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat-o Radul logofăt de la Ianu zaraful din București, pentru trei cai și pentru 12 ughi și cu zapis de la mîinile lui de vînzare și cu martori în zapis, care ocină o cumpărase Ianu zaraful de la Coman din Cojești, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7134. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Coman la Radul logofăt³.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Radul logofăt un sălaș de țigani, anume Tatul alăutarul și cu țiganca sa Dumitra și cu fiul lor, Stan viorarul și cu fiicele lor, anume...⁴ de la Mihart clucer din Șitoaia, pentru 68 galbeni, toți bani gata și cu zapis de vînzare de la mina lui cu mulți boieri martori scriși în zapis.

Și au vîndut acești oameni mai sus-zii dedinele lor mai sus-scrise, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zapise de vînzare de la acești oameni la mîinile lui Radul logofăt pe aceste dedine mai sus-scrise.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Radul logofăt, fiul jupanului Dumitru mare vistier Dudescul, ca să-i fie aceste dedine

¹ Text șters, pătat de umezeală.

² Cuvintele „o sută” au fost adăugate pe un loc alb.

³ Pasajul „ocină la Cojești . . . Radul logofăt” a fost tăiat cu chinovar și s-a scris deasupra: „această ocină din Cojești am șters-o eu Udiște Năsturel al doilea logofăt, în divanul lui Io Matei voievod, anul 7161 <1653>, deoarece cartea aceasta este a lui; <iar> ocina aceasta a dat-o zestre fiicei sale”.

⁴ Loc alb.

și sălaşe de găvaoni mai sus-scrise și vad de moară mai sus-zis de moștenire și de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domniea mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Mihai mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilachie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun numită București, luna iunie trei zile și de la zidirea lumii, de la Adam pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod

Bibl. Acad., XLII/81.

Orig., perg. (33 × 47,5), pecete timbrată, căzută.

289

1634 (7142) iunie 5.

Hzu vinde lui Ghinea din Turburea o moșie la Mnacile.

† Eu Hrizul, zapisul meu la mîna dumnelui jupînului Ghinei ot Turburea să fie de bună credință, cum să să știe că i-am vindut în Mnacele pre bani gata 120, să-i fie moșie stătătore în ve<a>c.

Și mărturie: Cîrste al Danciului i Mihăilă i Oprea Boldescul i Dumitru popei i Vișan i Stanciul Gangaliul i Vladul Mohoit i Nicula al popei și Ispas Șerbu de Poenari. Pentru credința am pus degetele mai jos, să să crează.

ИHC ЮНІЕ І ДАНН, ЛІТЪ ХРІСТА.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/31.

Orig., hîrtie (26,5 × 20,5), scris pe aceeași filă cu alte două documente, din aceeași dată, privind satul Turburea.

290

1634 (7142) iunie 5.

Mircea vinde lui Ghinea din Turburea o moșie la Mnacile.

† Eu Mircea, scris-am zapisul meu la mîna jupînului Ghinei ot Turbure, să-i fi de bună credință, cum să să știe că i-am vindut în Mnacele de bunăvoe a mea pre bani 120, să-i fie dumnelui moșie stătătore în ve<a>c.

Și mărturie carii sîntu scriși, din sus. Și ne-m pus degetele mai jos să să crează.

Пис юнїѣ ї дьни, лет xꝑмк

Eu Mircea.

Eu Cîrste.

Eu Mihăil.

Eu Oprea.

Eu Dumitru.

Eu Vișan.

Eu Stanciul

Eu Vladu.

Eu Nicula.

Eu Ispas.

Eu Șerbul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/31.

Orig., hîrtie (26,5 × 20,5), scris pe aceeași filă cu alte două documente din aceeași dată, privind satul Turburea.

291

1634 (7142) iunie 5.

Oprișea Zgăba vinde lui Ghinea din Turburea două locuri la Coasta lui Mihaiu și la Mnacile.

†Adecă eu Oprișea Zgăba scris-am zapisul meu să fie de bună credință la mina jupînului Ghinei ot Turbure, cum să să știie că i-am vindut 2 lucrure, anumi: Co<a>sta lu Mihaiu, pre bani gata 120 și in Mnaca, pre bani 70, să fie moșie stătătore in ve<a>c.

Și mărturie: Drăghici ot Berindești i Cîrste al Danciului ot tam, Oprea Boldescul ot tam i Cîrste Vișga ot Turburea. Pentru cridința am pus degetele mai jos să să crează.

Пис юнїѣ ї дьни, лет xꝑмк.

Eu Oprișea.

Eu Drăghici.

Eu Cîrste.

Eu Danciul.

Eu Oprea.

Eu Cîrste Vișga.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/31.

Orig., hîrtie (26,5 × 20,5), scris pe aceeași filă cu alte două documente, din aceeași dată, privind satul Turburea.

292

1634 (7142) iunie 6, București.

Matei Basarab voievod întărește jupaniței Stanca, fiica lui Oprea logofăt din Rătivoești și fiilor ei, ocină la Negreni, Bădești, jud. Mușcel și Pădureș, la Brătiani, jud. Argeș ș.a.

† Мнѡстїеню вожїеню, Іу Матїи воевода и господїнѣ въсон землє Жггровлахїнскоє, внук старого и прѣдобраго, поконнїиомъ Іу Басараб воевода. Дават господствѡ ми сїи повелѣнїи господства ми жупаницєв Станкѣв, дѣщєра ѿ прїє

лѡгѡфѣт ѡт Рѣтѡвоѡци, что ест бѡл жѡпаница Дѡмѡн грекъ ѡт Гор Брѣтїани и със синови ѡи Иѡнѡ и Мѡшат и Басѡлѣ и със синови ѡи, ѡлицѡже Борѣ дасѣ ѡкоже да мѡ ест ѡчинѡ ѡ Негрѣѡни, въ сѡдство Мѡш<чел> и Падѡ<рец>, ѡбаче дѡл Станѡв и ѡпрѣв ѡжи ѣ, ѡт пол и ѡт шѡм и ѡт вод и ѡт сѡдалище сѡлов и ѡт пѡсѡдѡдї варе ѡлка сѣ ѡтит ѡзѡрат ѡт по въс ѡтарѡм, понеже ест бѡл покѡпил Дѡмѡ грекъ, мѡж жѡпаницев Станкъѡи, сїа ѡшѡрѡчена ѡчинѡ, дѡе ѡжи, ѡт над Марїѡ, жѡна Станѡв и ѡт над ѡпрѣ, братчѡд Станѡв ѡт Негрѣѡни, за хѣѣ аспри гѡтѡви, прѣ дѡни Ялѡандрѡ вѡевѡд Ілѡш. И ѡдѣхѡ господство мѡи и кѡнѡ Ялѡандрѡ вѡевѡд над сїа ѡшѡрѡчена ѡчинѡ в лѣт хѡрѣ, коѡ ѡчинѡ бѡла ест ѡбѡл лѡдѣ за дѣдѡнѡ, аѡ ѡ ест бѡл скѡповѡл ѡт над жѡпаница Дѡбѡра Дѡнѡитрѡв ѡт Пѡскани и ѡт над сѡнѡ ѡи, Радѡл, почѡ радї ест бѡл сїи ѡшѡрѡчени лѡдѣ раѡи. И ѡдѣхѡм господство мѡи и запис за прѡданїѣ със мѡношѡ болѣри чѡрѡени и дѡбѡри лѡдѣ сѡвѡдѡтелїи. И пак да ест жѡпаницев Станкъѡи и синови ѡи ѡше пис ѡчинѡ ѡ Негрѣѡни дѡл Станкъѡлов Рѡнѡсѡл, ѡдѡ ѡжа заплѡно, варе ѡлка сѣ ѡтит ѡзѡрат ѡт по въс ѡтарѡм, понеже в ест бѡл покѡпил Дѡмѡ грекъ ѡт над Стѡган и ѡт над Драгѡмир, ѡнѡцїи Станкъѡ Рѡнѡсѡл ѡт Негрѣѡни, за. хѣ¹ аспри гѡтѡви, прѣ дѡни Ялѡандрѡ вѡевѡд, сѡнѡ Радѡл вѡевѡд, в лѣт хѡрѡл, и със запис ѡт рѡки ѡго за прѡданїѣ, със болѣри сѡвѡдѡтелїи.

И пак да ест жѡпаницев Станкъѡи със синови ѡи ѡшѡрѡчени ѡдѡн брѡд за ѡдиницѡ на Пѡскани, ѡ ѡдѡ Дѡлѡполоѡ и със мѡсто прѣд ѡденицїи, колѡко ест бѡл ѡзѡрѡнѡ Стрѡе, сѡнѡ жѡпаницев Марїи, понеже ест покѡпил Дѡмѡ грекъ тоѡо брѡд за ѡдиницѡ ѡше пис ѡт над жѡпаница Марїѡ и ѡт над синови ѡи Стрѡе и Пѣтѡрашко и Прѣда, прѣ дѡни Ялѡандрѡ вѡевѡд, сѡнѡ Радѡл вѡевѡд, в лѣт хѡрѡл, за хѣ аспри гѡтѡви и със запис за прѡданїѣ със болѣри сѡвѡдѡтелїи.

И пак ест бѡл покѡпил Дѡмѡ грекъ ѡчинѡ ѡ Гор Брѣтїани, ѡт сѡдство Ярѡш, дѡл Драгѡмиров, сѡнѡ Бѡсїѡв лѡгѡфѣт ѡт Рѣтѡвоѡци, въсѡх, ѡбаче без ѡи мѡстоѡе что сѡт ѡт над Радѡлѡ Ц...² ѡт пол и ѡт шѡм и ѡт вод и ѡт сѡдалище сѡлов и ѡт по въс ѡтарѡм и със кѡщѡке ѡ сѡло и със ѡдѡнѡ вѡчинѡ по ѡмѡ Радѡл Пѡсѡдѡ и със сѡнѡ ѡго, Іѡан, ѡт над Драгѡмир, сѡнѡ Бѡсїѡ лѡгѡфѣт ѡт Рѣтѡвоѡци, за хѣ аспри гѡтѡви, прѣ дѡни Лѡшѡ вѡевѡдѡ в лѣт хѡрѡи. И пак дѡл Ялѡѡлѡв, сѡнѡ Стѡнїѡв, ѡнѡк Драгѡмиров ѡт Рѣтѡвоѡцї, всѡх, ѡлка сѣ ѡтит ѡзѡрат ѡт по въс ѡтарѡм, ѡчинѡ без вѡчинѡи и със дѡмѡѡе ѡ сѡло, понеже ест бѡл покѡпил Дѡмѡ грекъ ѡт над Ялѡѡл, сѡнѡ Стѡнїи ѡт Рѣтѡвоѡци, за хѣ аспри гѡтѡви и със запис за прѡданїѣ и със мѡношѡ болѣри сѡвѡдѡтелїи. И пак да ест жѡпаницев Станкъѡи и сѡи синови ѡи ѡше пис ѡчинѡ ѡ Гор Брѣтїани, въсѡх дѡл ѡщѡм сѡ ѡпрѣв лѡгѡфѣт ѡт Рѣтѡвоѡци ѡт по въс ѡтарѡм и със ѡдѡнѡ вѡчинѡ, по ѡмѡ Мѡкѡл и сѡи синови ѡго, понеже ест дѡл ѡщѡм сѡ ѡпрѣ лѡгѡфѣт за прѣкїѡ на брѡк ѡи и сѡи запис за прѣкїѡ ѡт рѡка ѡго.

И пак да ест жѡпаницев Станкъѡи и синови ѡи ѡчинѡ ѡ Бѡдѡцїи ѡт Пѡдѡгѡрїѡе, ѡт сѡдство Мѡш<чел> и Падѡ<рец>, дѡе дѡлѡницѡ ѡт пол и ѡт шѡм и ѡт вод и сѡи ѡинарѡкѡл ѡт дѡл и ѡт по въс ѡтарѡм и ѡт сѡдалище сѡлов и ѡт пѡсѡдѡдї, варе ѡлка сѣ ѡтит ѡзѡратѡи, понеже ест покѡпил жѡпаница Станкъѡи и сѡи синови ѡи ѡт над мѡтерѡм сѡ Марїѡ и ѡт над брѡтїи ѡи Бѡсїѡ и Бѡлкъѡл и ѡмѡшѡи и Ялѡѡл, за хѡсѡ аспри гѡтѡви и сѡи запис за прѡданїѣ. И

¹ Text şters.

² Text ilizibil.

пак покъпи Станка въ над матерам са Марѣа и въ над братѣи еи више пис една ациганкѣ, на имѣ Шербана, за хрѣ аспри готѣви и със запис за продаиѣ със болѣри свѣдѣтели.

И пак да ест жупаницев Станкѣи учинѣ в Гор Брѣтѣиани¹, обаче ѿ за ужи по ѣ новци ужа, полеже ест покъпила въ над Радѣл Тѣтѣл:скѣл, за ѣ аспри готови и със запис за продаиѣ и със свѣдѣтели.

И продадохъ уни за ниѣном добро волю без ни една силост и със узнанѣ въ съм мегѣашом и а болѣром въ гор из дол и въ шкрѣст местом. И видѣхом господство ми и запис за продаиѣ на рѣк жупаницев Ст.нкѣи и а синови еи више речени.

Сега радѣ, дадохъ и господство ми жупаницев Станкѣи и синови еи Иню и Мушат и Басѣлѣе, синови Димев грекѣл, такоже да сѣт им сѣи вишѣречене учине за дѣдѣино и въ вѣхъ им и синовом и възком и прѣвнѣчитом и не въ кождо непоколѣбено, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтели поставихъ господство ми: жупан Хриза вел бан Кралевски и жупан Ъвашко вел дворник и жупан Гангорѣи вел лѣгѣфет и жупан Дѣдескѣл вел вистѣар и Миѣан вел спатар и Басѣлѣе вел столник и Бѣзинка вел колнис и Бѣчине вел пѣхарник и жупан Костандин вел постѣлник. И исправник, жупан Гангорѣе вел лѣгѣфет.

И написахъ аз, Дѣмитрѣ Болѣчю лѣгѣфет, въ настои граду Бѣкѣрѣшѣ, мѣсѣца юнѣ ѣ дни и въ Ъдама даже до нинѣ въ сега писанѣ течениѣ лѣтом, въ лѣт хрѣмѣ и а въ рождѣства Христова, хрѣмѣ.

† Іѣ Матѣю вѣвѣда, милостѣю божѣю господниѣ.

Іѣ Матѣю вѣвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul bătrînului și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stanca, fiica lui Oprea logofăt din Rătivoești, care a fost jupanița lui Dima grecul din Brătianii de Sus și cu fiii ei, Ianiu și Mușat și Vasilie și cu fiii lor, cîți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Negreni, în județul Mușcel și Pădureț, însă partea lui Stan și a lui Oprea, 2 funii, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutîndeni, oricît se va alege, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Dima grecul, bărbatul jupaniței Stanca, această ocină mai sus-zisă, două funii, de la Maria, femeia lui Stan, și de la Oprea, vărul lui Stan din Negreni, pentru 5 500 aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș. Și am văzut domnia mea și cartea lui Alexandru voievod pe această ocină mai sus-zisă din anul 7125, care ocină a fost de moștenire a acestor oameni, însă au răscumpărat-o de la jupanița Dobra a lui Dumitru din Piscani și de la fiul ei Radul, pentru că au fost robi acești oameni mai sus-zîși. Și am văzut domnia mea și zăpisi de vinzare cu mulți boieri, roșii și oameni buni, martori. Și iar să fie jupaniței Stanca și fiilor ei mai sus-scriși ocină la Negreni partea lui Stanciul Ringosul, o funie deplin, oricît se va alege, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Dima grecul de la Stoian și de

¹ Loc rupt.

la Dragomir, nepoții lui Stanciul Ringosul din Negreni, pentru ... 500¹ aspri gata, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7132 și cu zăpis de vânzare de la mina lor cu boieri martori.

Și iar să fie jupaniței Stanca cu fiii ei mai sus-spuși un vad de moară la Piscani, în apa Cîmpulungului și cu loc în fața morii, cit a ales Stroe, fiul jupaniței Maria, pentru că a cumpărat Dima grecul acel vad de moară mai sus-scris de la jupanița Maria și de la fiii ei, Stroe și Pătrașco și Preda, în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7132, pentru 4000 aspri gata și cu zăpis de vânzare cu boieri martori.

Și iar a cumpărat Dima grecul ocină la Brătianii de Sus, din județul Argeș, partea lui Dragomir, fiul lui Văsiu logofăt din Rătivoești, toată, însă fără 12 locuri, ce sînt de la Radul Ț...¹ din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu case în sat și cu un vecin, anume Radul Posadă și cu fiul lui, Ivan, de la Dragomir, fiul lui Văsiu logofăt din Rătivoești, pentru 8 000 aspri gata, în zilele lui Leon voievod, în anul 7140. Și iar partea lui Albul, fiul lui Stănia, nepotul lui Dragomir din Rătivoești, toată, cit se va alege de peste tot hotarul, ocină fără vecini și cu case în sat, pentru că a cumpărat Dima grecul de la Albul, fiul lui Stănia din Rătivoești, pentru 5 500 aspri gata și cu zăpis de vânzare și cu mulți boieri martori. Și iar să fie jupaniței Stanca și cu fiii ei mai sus-scriși ocină la Brătianii de Sus, toată partea tatălui său Oprea logofăt din Rătivoești de peste tot hotarul și cu un vecin, anume Micul și cu fiii lui, pentru că i-a dat-o tatăl ei Oprea logofăt de zestre la nunta ei și cu zăpis de zestre de la mina lui.

Și iar să fie jupaniței Stanca și fiilor ei ocină la Bădeștii din Podgorie, din județul Mușcel și Pădureț, două delnițe, din cîmp și din pădure și din apă și cu vinăriciul din deal și de peste tot hotarul și din vatra satului și de pretutindeni, oricit se va alege, pentru că a cumpărat jupanița Stanca și cu fiii ei de la mama sa Maria și de la frații ei Văsiu și Vilcul și Simion și Albul, pentru 6400 aspri gata și cu zăpis de vânzare. Și iar a cumpărat Stanca de la mama sa Maria și de la frații ei mai sus-scriși o țigancă, anume Șerbana, pentru 3 600 aspri gata și cu zăpis de vânzare cu boieri martori.

Și iar să fie jupaniții Stanca ocină la <Brătianii>² de Sus, însă 40 de funii cîte 5 bani funia, pentru că le-a cumpărat de la Radul Tătulescul, pentru 200 aspri gata și cu zăpis de vânzare cu martori.

Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megișilor și a boierilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare la mina jupaniții Stanca și a fiilor ei mai sus-spuși.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Stanca și fiilor ei, Ianiu și Mușat și Vasilie, fiii lui Dima grecul, ca să le fie aceste ocine mai sus-zise de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dudescul mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis

¹ Text șters.

² Loc rupt.

și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru Boldiciu logofăt, în cetatea de scaun București, luna iunie 6 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXXVII/59.
Orig., perg. (37 × 50), pecete timbrată, stricată.

293

1634 (7142) iunie 7.

Stroe postelnic din Greci, Radu postelnic din Farcaș și alți boieri hotărnicesc ocina m-rii Cozia de la Frăsinet de aceea a lui Pîrvu din Comanca.

† Eu Stroe postelnic de Greci și Radul postelnic de Fărcaș și Stoichița de Studina și banul Stanciul de Vlăduțeni scris-am a noastră carte la mina părintelui Theofil iermonah egumen ot sveata monastir glagolemi Cozia, ije est hram sveatomu i jivonacelnomu troiță, ca să fie de credință părintelui și sfintei mănăstiri, pentru ocina Frăsinetului, cum ne-au luat părintele egumenul cu Pîrvul, feciorul lu Matei de Comanca, denaintea domnu nostru bunului creștin Io Mathei voevod, ca să-i tocimim pre moșia Frăsinetului, însă partea lu Matei cit va avea, preste tot hotarul, preste pîriu și de în sus și de în jos, ca să o alăgem.

Deci amă socotit cu alți megiași, carii au fost depreună cu noi și amă adăvărat, însă moșia lui și decindea de rîu, și deinceoci de rîu și den sus și den jos, preste tot hotarul și de în seliște și de în cîmp, amă ales stînjini în lat 456 și în lungul ocinei stînjini 1020. Deci pentru acea ocină ce am ales dă preste tot locul ce au avut aicea la Frăsinet, socotit-am că au avut Pîrvul și altă ocină ce s-au chemat Comăneasa. Deci noi amă ales de am dat ocină de a mănăstirii, den capul ocinei lui, ce să chiiamă Comăneasa, însă cu voia lui, a Pîrvului de în Comanca, și încă ocină de a mănăstirii am dat stînjini 456. Și mărge locul ce am dat den Comăneasa pînă în locul Zaharie, însă stînjini 275, și încă n-au ajunsă să-i umplem Pîrvului ocină pentru ocină. Deci încă i-am dat de în hotarul Vlăduței, de la Copaci, însă stînjini 204. Deci am tocmit de am dat de în Copaciul Vlăduței pînă în Măgura Ursului și pre cale în jos, pînă unde am pus hotarul. Și singur elu au pohftit această tocmeală, să-i dăm moșie pentru moșie, și i-am dat tot ce i-au fost cu dreptul.

Și am pus și mărturii: părintele egumenul iermonah Vasile de la sfînta mănăstire Bistrița și logofetul Mihai de Moringlavi și popa Matei de Comanca și alții, carii au fost mulți la această tocmeală.

Писъ мѣсеца юнїе, дѣни ѿ, въ лѣтъ хрѣтѣ.

Eu Stroe postelnic

Eu Radul postelnic

Eu Stoichița

Vasilie egumenul Bistriții

Pirvul

Stanciul

Popa Mathei¹.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/10.

Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), cinci peceți aplicate.

Copii ibidem, mss. 712, f. 522 (datată: iulie 7) și 215, f. 302—303.

294

1634 (7142) iunie 8, București.

Matei Basarab voievod întărește jupînesei Neacșa logofeteasa niște țigani, în urma unei judecări.

† Мнѣостѣю божїею, ѿ Матѣю воєвода и господинѣ, вѣск поконнаго ѿв Бѣсъраб воєвода. Дават господство мн сїю повеленїе господства мн jupînesii Neacșii logofeteasa, ce au fostu jupîneasă lu Gherghe biv vel logofăt, ca să fie volnecă cu aceasta carte a domnii méle de să aibă a ținéré niște țigani, anume Văsiu țiganul cu feciorii-și, anume Neajul i Stan și cu feciorii lor, pentru că acești țigani, ce scrie mai sus, fost-au cumpărați de Lupul logofăt, socrul jupînesii Neacșii de la Oprea Glăvăe de Alixéni, încă de în zilele lu Mihaiu voevoda.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domnii méle, după mortea lu Gherghe logofăt, feciorul Lupului logofăt, iar un nepot al Oprii Glăvăe, anume Vladul, iar el au rădicat piră pentru acești țigani ce scriu mai sus; și au zis Vladul cum nu i-au fostu cumpărat Lupul logofăt cu bani gata, ci i-au luat în sila lui. Deci jupîneasă Neacșa l-au sorocit ca să vie să se pîrască de față. Și au venit pînă aicea la scaun, apoi de față n-au vrut să vie, naintea domnii méle la divan, ce au fugit de la judecată. Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptu și pre lége, de împreună cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și bine am adevărat domnia mea, cum n-au avut Vladul nici o treabă, că au fostu cumpărați de Lupul logofăt, ce au rămas Vladul de lége și de judecată denaintea domnii méle.

Dreptu acéia, domnia mea am dat jupînesii Neacșii, ca să-i hie acești țigani ce scriu mai sus moșie și ohabnici și de nimelea oprită să nu fie, preste zisa domnii méle. Инако да нѣст, по реч <господства мн>.

И исправник сам реч господства мн.

¹ Toate semnăturile sint autografe.

Писъ въ Бж҃ср҃циѣ, мѣсѣца юнѣ и днѣ, в лѣтѣ хр҃омв.
† Іw Матію воєводѣ, милостію божію господинь.
Іw Матію воєводѣ <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LII/1.
Orig., hirtie (29 × 20,5), pecete timbrată.
Copie ibidem, ms. 207, f. 170.

295

1634 (7142) iunie 11, București.

Matei Basarab voievod întărește Bisericii Domnești din București locul Bisericii doamnei Stana, distrusă de Sinan pașa.

Cu mila lui Dumnezeu, Ion Matei voevod și domnu a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului și bătrînului, răposatului Ion Basarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei besericii domniei mele, cei dumnezeești, care iaste în orașul domniei mele, la București, în curte, hramul Bunei Vestiri a născătoarei de Dumnezeu și preoților și diaconilor și tuturor ciți sint slujitori sfintei beserici, ca să fie sfintei beserici a domniei mele, care iaste din orașul cel mai sus-scris, locul Besericii doamnei Stanii, fata răposatului Ion Mircea voevod, care au fost jupneasă lui Ivan Norocea biv vel logofăt și a doamnei Mariei, cu toate locurile cele după înprejur, oricite să vor alege și cu locu de prăvălie de la uliță în lungu și în lat. Însă să se știe: din locul Neagului, nepotul popi Bratului, pînă la Podul răspîntiei, în dreptul Stanciului logofăt și pînă la ziditura curții.

Pentru <că>¹ acest locu de biserică al doamnei Stanei și al Mariei și cu locu de prăvălie au fost locu domnescu. Apoi, în zilele lui Sinan pașii, pre acea beserică a doamnei Stanei și a Mariei o au stricat pînă în temelie și au rămas numai pămînt pustiiu. Și tot așa au rămas și au stătut locul acela pustiiu de atuncea pînă în zilele lui Alexandru voevod Iliiaș, întru a doao domnie a lui, în pămîntul acesta.

Deci atuncea, domniia sa, Alexandru Iliiaș voevod, cel mai sus-zis, au fost socotit cu toți cinstiții boerii domniei sale cum că această mai sus-zisă Beserică Domnească din curtea aceasta, a orașului acestuia, alt cîștig și venit de nicăirea nu are. Drept aceia, au dat și au miluit pre sfînta beserică cea domnească cu locul acesta ce s-au zis mai sus, ce au fost al Besericii doamnei Stanei și a Mariei. Și au dăruit și au închinat, ca să fie acea beserică metoh Besericii Domnești din curte, cu tot locul de prăvălii după înprejur, precum scrie mai sus.

Iar după aceia, cînd au fost în zilele domniei mele, iar preoții de la sfînta beserică a domniei mele, ei au avut pră înaintea a tot divanul cel mare cu o fămee, anume Neaga, cu care au fost șăzut cu casa ei pe locul Besericii doamnei Stanei și a Mariei, ce s-au numit mai sus. Și au venit de s-au pîrfit înaintea domniei mele. Și așa pîra Neaga cum că o au fost miluit Leon

¹ Omis.

voevod cu acel locu, unde au fost casa ei. Și au scos Neaga și niște cărți mici, cu inel. Iar popa Borcea eclisiarh și alți preoți și diaconi de la sînta beserică a domniei mele, ei au scos cartea lui Alexandru voevod și cartea lui Leon voevod de milă, cu mare blestem. Apoi am căutat domnia mea și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții boerii domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul cum că nu are nimic treabă cu locul besericii. Și au rămas Neaga de lege și de judecată dinnaintea domniei mele și am luat și cărțile ei, cum de acum să nu aibă nici un fel de treabă cu locul besericii.

Pentru aceia și domnia mea, văzînd cărțile lui Alexandru Ilias voevod și a lui Leon voevod pentru această milă și dăruire a sfintei beserici, întărite cu blestem, am dăruit și domnia mea și am miluit pre sfînta beserică a domniei mele cu tot locul ce s-au scris mai sus, ca să fie sfintei beserici moșie ohabnică și dumnezeștilor preoți și diaconi spre hrană și chiverniseală, iar domniei mele, vecinică pomenire. Și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după petrecerea domniei mele, pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești, au din neamul domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, de va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele de milă, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitoriu, sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi, nici va întări această carte a domniei mele de milă, ci o va călca și o va strica, acela să fie proklet și anathema de tatăl și de fiul și de sfîntul duhu, troița cea de o ființă, și de 318 sfînti părinți de la Nicheia și să dobîndească partea Iudii și Ariei, și cu dinșii să să sălășliască la un locu.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pe jupan Hrizea vel ban de la Craiova i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistiar i jupan Miahî vel spatar i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel paharnic i jupan Costandin postelnic. Și ispravnic, jupan Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Bratul logofăt, în scaunul orașului București. S-au scris în luna lui iunie 11 dni, 7142 <1634>.

Bibl. Acad., ms. 403, f. 19 v — 20 v.

Copie din 1762, după traducere.

EDIȚII. Potra, *Doc. București*, p. 92-93.

296

1634 (7142) iunie 11, București.

Matei Basarab voievod, întărește m-rii Radu Vodă niște rumâni din Critinești, jud. Ilfov, care fugiseră peste Dunăre.

† Милостиѣ кожѣю, Ыъ Матѣи воєводѣ и господинѣ въсон земли Бѣггеро-владѣнскѣи, внуѣ великаго и прѣблагаго, поконномѣ Ыъ Басараба воєводѣ. Дават господство ми сѣе повелѣниѣ господства ми скѣтѣи, божиетвинки монастыра

зовемаго храмъ Свѣтаа Троицѣ въ варошъ Бѣквръщїи и въ цр҃квѣ егѣмена Козма и всѣмъ инокомъ въщежителамъ въ свѣтомъ монастырѣ, такоже да естъ свѣтѣнъ монастыръ нѣкои вѣчнїи оу село зъ) ретиници, въ сѹдство Бл҃х҃овъ, по имѣ: Манѣ съсѣ синови си и Лазаръ, братъ Маневъ, съсѣ синови емзъ и Добротѣ съсѣ синови си и Испасъ съсѣ синови си и Стопанъ съсѣ синови си и Тѣдоръ съсѣ синови си и Бачюлъ съсѣ синови си и пакъ Тѣдоръ съсѣ синови си и Бобе съсѣ синови си, понеже сїи више речени вѣчнїи были сѹтъ вѣчнїи за дѣдїнъ свѣтѣнъ монастыръ Свѣтаа Троицѣ въ наю прѣжде врѣме.

И потомъ, въ когда естъ бѣла злочествїи здѣ оу землїи си и порабленїе, а вни мнѣла Дѣнава въ другъ странно. Таже, къда быстъ въ слѣдъ Шербанъ коеводъ, по врѣме къда естъ пришелъ Радѹла коеводъ въ прѣвое рѣдъ господинѣ въ землїи си, а сїи више речени вѣчнїи свѣтѣнъ монастыръ въ Крѣтиници, вни естъ бѣла излѣзна прѣдъ Радѹла коеводъ на Дѣнавъ и реклаъ како сѹтъ раби. Въ томъ, Радѹла коеводъ, господства его вѣрвала по вѣчнїи и сѣтворила имъ книги по словесїи имъ за порабленїе и за сѣмїренїе. И потомъ, сїи више речени вѣчнїи, вни възвратише се здѣ въ землїи, на дѣдїна имъ, зъ Крѣтиници, тере естъ бѣла вѣчнїи свѣтѣнъ монастыръ, дажничъ съсѣ дрѹси селѣни, въ дѣнїи Радѹла коеводъ и а синъ си, Илѣксандръ коеводъ. И тогда ниже една книга нѣстъ извадила.

И потомъ, къда быстъ прѣ дѣнїи Илѣксандръ коеводъ Илѣшъ, а сїи више речени вѣчнїи, вни пришелъ на диванъ безъ знанїа калѣгеролъ, тере естъ поковна книга имъ за вѣчнїи съсѣ ласканїе. И сѣтворила и Илѣксандръ коеводъ книги.

И потомъ, къда быстъ прѣ дѣнїи Дѣвнъ коеводъ, а въ цр҃квѣ егѣмена Итанасїе въ Свѣтаа Троицѣ, вни призовла по вѣчнїи на диванъ, почто радїи видѣше како естъ ходила съсѣ ласканїе. И сѣдѣтелствоваа мнози добри людїи и мѣнаши зъ диванъ съсѣ дѣшамїи нѣхъ, како сѣтъ вѣчнїи монастырїи и како нѣстъ бѣла раби, анъ естъ бѣгала и ходила съсѣ книги лѣжане. Таже естъ вѣстала вѣчнїи въ законъ и въ сѣждѣ въ прѣдъ Дѣвнъ коеводъ. И възѣла Дѣвнъ коеводъ и книгове имъ, тере естъ далъ въ рѣки калѣгеролъ. И въсѣ бѣла вѣчнїи свѣтѣнъ монастыръ Свѣтаа Троицѣ съсѣ добро мирно.

И потомъ, къда быстъ ннѣ, въ дѣнїи господства ми, а вѣчнїи пакїже естъ ходила съсѣ книги лѣжане и съсѣ ласканїе и приндїтъ прѣдъ господство ми съсѣ егѣмена Козма, тере сѣпрѣше се за лицѣ. Въ томъ, господство ми гледахъ и судихъ по правъ и по законъ, кѣпноже съсѣ всѣми чѣститими правителїи господства ми и истинствозала господство ми съсѣ въсѣ диваномъ, како естъ быстъ вѣчнїи свѣтѣнъ монастыръ за дѣдїнъ въ Крѣтиници и како естъ ходила съсѣ ласканїе. И видѣхъ господство ми и книгу Дѣвнъ коеводъ за вѣстала, въ лѣтѣ хр҃зи, и дрѹги книги господски надъ сїи писанїи вѣчнїи. Таже пакїже естъ вѣстала вѣчнїи въ законъ и въ сѣждѣ въ прѣдъ господство ми въ диванъ, да естъ пакїже вѣчнїи свѣтѣнъ монастыръ, како естъ бѣла и въ прѣжде врѣме. И възѣхомъ господство ми и книгове въ рѣки нѣхъ, тере сѣла далъ господство ми въ рѣка Козма егѣменъ, да естъ свѣтѣнъ монастыръ вѣчнїи за помощь и ктиторїи вѣчное въспоминанїе. И аще лиже извадитъ вѣчнїи нѣкогда нѣкїи книги въ надъ дрѹги господари за порабленїе, а вни да не се вѣрѣветъ и да стонтъ лѣжане и за страмотъ и не въ кождо непоколѣбнїю, порезмовъ господства ми.

Сего радїи оубо и сѣдѣтели поставихъ господство ми: жупанъ Хрїза велъ банъ Кралевескїи и жупанъ Івашко велъ дворникъ и жупанъ Глїгорїе велъ логофетъ и жупанъ Дѣмитрѣ велъ вистїпаръ и жупанъ Мнѣханъ велъ спатїръ и жупанъ Неделко велъ

КЛОУЧАР И ЖУПАН ЕЛСНАЇ ВЕЛ СТРАНИК И ЖУПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ЖУПАН БЪЧНИК
ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖУПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖУПАН ГЛИГОРЇЕ ВЕЛ
ЛОГОФЕТ.

И аз, ТЪДЪРС СПЪДЕН, БРАТ МАЛ ДЪМЇТРС ЛОГОФЕТ, НАЧЕРТА ВЪ ГРАДУ РЕ-
КОЛИН БЪКУРЕЩЇ, МЪСЕЦА ЮНІИ ДЪ ДНИ И ШТ ЯДАМА ДАЖЕ ДО НИКЪ В СЕГО ПИСАНІА
ТЕКУЩАГО ЛЪТОМ, В ЛЪТЪ ЗЪРМЕ, ЛЪТО ГОСПОДНЪ ХЪХЛАД.

† Іу МАТЕЮ КВЕКЪДА, МІНЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЪ,

Іу МАТЕЮ ВОЕВОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Un-
grovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mă-
năstiri numite hramul Sfinta Troiță, din orașul București și părintelui egu-
men Cozma și tuturor călugărilor trăitori în obște în sfinta mănăstire, ca să
fie sfintei mănăstiri niște vecini în sat în Cretinești, în județul Ilfov anume:
Manea cu fiii săi și Lazăr, fratele lui Manea, cu fiii lui și Dobrotă cu fiii săi și
Ispas cu fiii săi și Stoian cu fiii săi și Tudoru cu fiii săi și Baciul cu fiii săi și
iar Tudor cu fiii săi și Bobe cu fiii săi. Pentru că acești vecini mai sus-ziși
au fost vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri Sfinta Troiță de mai înainte
vreme.

Iar apoi, de cînd au fost răutăți și robire aici în țara aceasta, ei au trec-
cut Dunărea în cealaltă parte. Apoi, cînd a fost în urma lui Șerban voievod,
pe vremea cînd a venit Radul voievod domn în primul rînd în țara aceasta,
acești vecini mai sus-ziși de la Cretinești ai sfintei mănăstiri, ei au eșit înain-
tea lui Radul voievod la Dunăre și au spus că sint robi. Intru aceea, Radul
voievod, domnia lui i-a crezut pe vecini și le-a făcut cărți de robire și de îm-
păcare după cuvintele lor. Iar după aceea, acești vecini mai sus-ziși ei s-au
întors aici în țară la dedina lor, la Cretinești, de au fost vecini dajnici ai sfin-
tei mănăstiri, cu alți săteni, în zilele lui Radul voievod și ale fiului său Ale-
xandru voievod. Și atunci n-au scos nici o carte.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliiaș, acești ve-
cini mai sus-ziși, ei au venit la divan fără știrea călugărilor de au înnoit
cărțile lor de vecinie, cu înșelăciune. Și le-a făcut cărți și Alexandru voievod.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, părintele egumen Ata-
nasie de la Sfinta Troiță a chemat pe vecini la divan, pentru că a văzut că
au umblat cu înșelăciune. Și au mărturisit mulți oameni buni și megiași în
divan, cu sufletele lor, că sint vecini ai mănăstirii și că nu au fost robi, ci
au fugit și au umblat cu cărți mincinoase. Astfel au rămas vecinii de lege și
de judecată dinaintea lui Leon voievod. Și le-a luat Leon voievod și cărțile,
de le-a dat în mina călugărilor. Și au tot fost vecini sfintei mănăstiri Sfinta
Troiță cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, vecinii iar au umblat
cu cărți mincinoase și cu înșelăciune și au venit înaintea domniei mele cu
egumenul Cozma, de s-au pirit de față. Intru aceea, domnia mea am cercetat
și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători
ai domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul, că au fost ve-

eini ai sfintei mănăstiri de moștenire din Cretinești și că au umblat cu înșelăciune. Și am văzut domnia mea și cartea lui Leon voievod, de rămas, în anul 7140 și alte cărți domnești pe acești scriși vecini. Astfel iar au rămas vecinii de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, să fie iarăși vecini sfintei mănăstiri cum au fost și dinainte vreme. Și am luat domnia mea și cărțile de la minile lor de le-am dat domnia mea în mina egumenului Cozma să fie vecini de ajutor sfintei mănăstiri și ctitorilor veșnică pomenire. Iar dacă vor scoate vecinii cândva niscaiva cărți de robie de la alți domni, ele să nu se creadă ci să stea mincinoase și de rușine, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea numită București, luna iunie 11 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din milă lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CLVI/4.

Orig., hirtie (42 × 29), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din a două jumătate a sec. XVIII, altă trad. la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 337 v + 338.

297

1634 (7142) iunie 12, București.

Matei Basarab voievod împuternicește pe egumenul Zosim și pe călugării m-rii Mislea să-și strângă rumânii fugiți din satul Pisculești.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siu povelenie gospodstva mi sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce să chiamă Mislea, hramul sfinta troiță și părintelui egumenului Zosim, ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele de să strângă rumânii ai sfintei mănăstiri Mislea, de la satul Pisculeștii, oriunde-i vor afla fugiți și răsipiți în țara domniei mele, au în sat domnescu au în sat boerescu au în sat călugărescu au la slobozii au la oraș, pre toți să-i ia, cu toate bucatele lor, să-i ducă la urmă și la moșiile lor la sat la Pisculești, cîți rumâni vor fi de moșie și vor fi apucat legătura lui Mihai voevod, de nimenilea opreală să n-aibă. Că cine-i va ascunde, bine <să știe>¹ că să va lua den satul acela

¹ Omis.

6 boi domnești, că așa iaste învățătura domnii mele. Inaco <da> neast, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Pis u București, iunie 12 dni, leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 76.

Copie; altă copie ibidem, ms. 466, f. 146 v.

298

1634 (714<2>) iunie 13, București.

Matei Basarab voievod întărește răscumpărarea din rumânie a moșnenilor din Oteșani, jud. Vâlcea, care încercaseră în mai multe rânduri să se elibereze.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod a tot pământul Țării Rumânești, nepot marelui și preabunului, bătrânului, răposat Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele satului Oteșanilor din județul Vîlcii și tuturor moșténilor dintr-acest sat și feciorilor lor cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie ei în pace și slobozi de rumânie de către Stroe și de către Preda și de către Udriște logofăt, feciorii Oprei logofăt din Șirineasa și de către feciorii lor și de către tot neamul lor, nici un féli de bîntuială să n-aibă despre dînșii.

Pentru că acest sat Oteșani ce scrie mai sus au fost toți oameni judeci cu moșia lor mai denainte vrême, de la moși de la strămoși. Iar cînd au fost în zilele răposatului Șerban vodă, iar Oprea logofăt, el au fost înpresurat acest sat Oteșani, cum că-i sint rumâni, făr de cale și făr de dreptate, în puterea lui, zicînd că i-au împrumutat de niște grîu, din zilele acestui Șărban voevod, pre toți acești săténi Oteșani, năpăstuindu-i.

Iar cînd au fost în zilele răposatului Radului vodă, feciorul Mihnei vodă, la leat 7123, iar satul Oteșani, ei au rădicat pîră și au venit înaintea Radului vodă în marele divan, pîrîndu-se față cu Oprea logofăt. Și așa să plîngea acești săténi din Oteșani, cum că i-au înpresurat în zilele acelu domn; Oprea logofăt au fost ținut acest sat Oteșani făr de bani și n-au avut nici o treabă cu acest sat Oteșani. Intru aceia, Radul vodă cu toți boiarii lui au fost aflat cum că au ținut Oprea logofăt satul Oteșani, iar domniia lui au fost luat acest sat Oteșani de la Oprea logofăt cu zăpis domnesc și întru acéia au făcut Radul vodă moșténilor din Oteșani răscumpărare și să fie slobozi de către Radul vodă de rumânie, cu moșia lor, drept aspri 80 000 și pentru 140 de hîrdaie de grîu, ce au fost satul Oteșani chizaș la Berbul căpitan Vinețianul de la Ugréni, în zilele lui Șărban vodă, pentru satul Cermegeștii i Măciuca i Pădișoi i Barbagerea i Brăcoi din județul Vîlcii. Pentru că au fost fugit cu merticul lor, însoțiți fiind cu satul acestor boiari și nu ș-au fost dat partea lor, iar Bărbuia Vinețianul căpitan cu toț oamenii lui au apucat pe Oteșani, făr de voe, pentru acéle mertice a acelor sate ce scrie mai sus. După acéia,

satul Oteșani, văzînd acea nevoie ce au căzut asupra capetilor lor, a acestor înprejuréni frați, n-au mai avut ce mai face, ci au plătit satul Oteșani pe aceste sate ce scriu mai sus, pentru partea lor și au dat acest sat Oteșani 80 000 de aspri în mîinile Radului vodă. Pentru aceasta, Radul vodă au slobozit acest sat Oteșani, să fie iar slobozi și cnezi, cum au fost, cu toată moșia lor, precum au fost întii, să fie și de acum înainte.

Iar cînd a fost în zilele lui Alixandru vodă, feciorul lui Iliiaș vodă, iar feciorii Oprei logofăt, Stroe și Preda și Udriște, iar ei au rădicat pîră cu săténii din Oteșani și așa pîria, cum că nu s-au răscumpărat ei de rumânie de către tatăl lor Oprea logofăt, nici de la nimini. Pentru aceasta, moșténii din Oteșani, ei văzînd că nu pot să se odihnească de către feciorii Oprei logofăt, ei au făcut tocmeală între dinșii și au dat în mîinile lor aspri gata 50 000, pe cum și mai nainte au fost dat în mîinile părintelui lor Oprea logofăt, 40 000 și au făcut așăzare cu mulți oameni buni mărturie, anume: din Dăești, popa Nicula și Lazăr și din Popești, Lupul și din Ciorăști, Stan și Stoica și Lupul și Roman și Țigan și din Șirineasa, Badiul și Bucșă. Și tot au avut acest sat bună pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Alixandru vodă, feciorul Radului vodă, iar feciorii Oprei logofăt, iar ei iar au rădicat pîră cu satul Oteșani și așa pîria înaintea lui Alixandru vodă cum că n-au dat satu Oteșani bani deplin. Întru acéia, Alixandru vodă au căutat și au judecat pre dreptate și pre lége și au văzut domnia lui și cartea tată-său Radul, vodă pentru răscumpărare în doao rînduri; întii de la mîna Radului vodă, drept aspri 80 000 și drept 140 de hîrdae de grîu, precum zice mai sus și au dat și în mîinile Oprei logofăt, aspri 40 000 și au dat și în mîinile feciorilor Oprei logofăt aspri 50000. Și am văzut domnia mea și cartea Radului vodă de la leat 7123 și cartea lui Gavril vodă și cartea lui Alixandru vodă, feciorul Radului vodă, leat 7135, de pîră și de rămas, ca să fie în pace de rumânie.

Iar acum, cînd au fost în zilele domnii lui, iară Stroe și Preda și Udriște, feciorii Oprei logofăt, ei iar au rădicat pîră și au venit înaintea domniei méle în marele divan, pîrîndu-se cu săténii din Oteșani. Și așa pîria cum că n-au fost acei bani deplin și au rămas Stroe și Preda și Udriște de lége și de judecată înaintea domnii méle în divan.

Și într-aceasta, au fost făcut satul Oteșani și altă carte iscălită și am dat-o domnia mea în mîna Pîrvului logofăt din casa domnii méle și trimițîndu-se ei cu alte trebi, au pierdut-o. Pentru aceia, am zis să caute și să scoată acea carte, sau alt cine fi va fi furat cum îl vom créde, iar el au zis că au dat la mîna săténilor din Oteșani. Și pentru aceasta, Pîrvul logofăt au mărturisit înaintea domniei méle în marele divan, cum că a pierdut-o. Pentru acéia, am făcut domnia mea altă carte, pentru cartea care s-au pierdut.

Și iar în știință să fie, cum au cumpărat Goleștii, ocină în satul Oteșani de la moșténii din sat, drept preț 24 000 aspri.

Pentru aceasta, am dat domnia mea acestui sat Oteșani tuturor moștenilor din sat, ca să fie în pace și slobozi și toți feciorii lor de rumânie de către Stroe și Oprea și Udriște, feciorii Oprei logofăt din Șirineasa, mai multă

bintuială să nu aibă în vécii, ci să fie iar criaji¹ ca mai nainte vrême. Și de nimine neclătit, după zisa domnii mele.

Și la aceasta și mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel ban ot Craiova i jupan Ivașco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Mihai vel spatari i jupan Vasălie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic. I <ispravnic>, Gligori vel logofăt.

I napisah az...², în scaunul Bucureștilor, mèseța iunie 13 dni, leat 7143³, anii domnului 1634.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, nr. 449, f. 231—232.
Copie.

299

1634 (7142) iunie 18, București.

Matei Basarab voievod face răspunzători pe rumânii și megiașii din Critinești, jud. Ilfov, pentru rămânerea lui Neașul în sat ca rumân al m-rii Radu Vodă, întru cît acesta încercase să se judecească.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domnu, nepot răpoosatului Io Basarab voievod. Scris-am domniia mea vooă tuturor sătenilor den sat din Critinești, ot sud. Ilfov și rumâni călugărești și megiași. După aceia, vă grăescu domniia mea pentru rîndul Neașului cu feciorii lui, rumâni mănăstirii Sfînta Troiță, de acia din sat, că au rădicat pîră înaintea domnii mele de s-au pîrit înaintea domnii mele de față cu părintele egumenul Cosma de la Sfînta Troiță, că pîra ca să scape de rumânie, să fie judec. Deci i-am dat domniia mea lege să jure cu 6 megiași cum n-au fost rumâni mănăstirii, ce n-au putut jura.

Apoi el au căzut la călugări cu rugăciune ca să dea bani să se răscumpere și au dat 40 de galbeni. Apoi domniia mea am adevărat că au umblat cu înșălăciune, ci am luat domniia mea banii pre seama domnii mele și pre Neașul l-am dat să fie iară rumân mănăstirii, cum au fost.

Drept aceia, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutați, și rumâni și megiași, să nu cumva să-l lăsați să fugă Neașul din sat, ci să-l păziți foarte bine și cu grijă, că l-am dat domniia mea să fie rumân mănăstirii cum au fost și i-am dat 100 de toege. Iar de va fugi care cumva de acia din sat, bine să știți că de mare pradă veți fi și rea răotote veți păți de către domniia mea.

¹ În loc de: cnéji.

² Lipsește numele diacului.

³ Ultima cifră a văleatului este greșită. Data corectă este aceea a erei noastre.

Aciasta vă dau știre. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele.
Și însumi am zis domniia mea.
Scris în București, luna iunie 18 zile, leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 337.
Copie.

300

1634 (7142) iunie 20.

Călugării de la m-rea Ciolanu, împreună cu ctitorii ei, vînd lui Radu al doilea postelnic și fraților săi o parte de ocină la Cîndești, pentru ca mănăstirea să-și facă mori.

† Adecă noi, călugărie de la mănăstiri de la Ciolan, anome eromonah Eremie egumenul i Averchie monah i Paisie ermonah i Mateiu monah și noi, carie sintem titori svintie mănăstiri, anome: popa Jipa i Ghinea ot Buzău i Dragomir Sorescul i Dragomir al Diiacnului scriem și mărturisimu cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mina juptinului Radului vtorii postelnic i Negoe postelnic i Gherge i Moise, cum să se știe că am făcut tocmelă cu acești boiari, carie sînt mai sus-scriși, cu ocina care au avut svinta mănăstire Ciolanul în sat în Cîndești, însă din parte lu Calin a triia parte, de pespre tot hotarul, pentru că această ocină au fost dat de Calivit călugărul svintie mănăstiri. Iară au ajunsu vrême de nevoe și de sărăcie svinta mănăstire și călugărie nu au avut cu cê se hrăni. Cê ne-au fost a face morile, ca să ne hrănim și puteré nu am avut să le facem. Văzîndu noe că nu se va pute ținê mănăstire și nu se put hrăni, carie sintem la mănăstire, cu titorie dinpreună, alesu-ne-m vadul de moară cu cît se va îngrădi înprejur, ca și alalte vaduri. Iar alaltă ocină cê iaste mai sus-scriș, vîndutu-am toată acestoru boiarie carie sînt mai sus-scriși deriptu 4000 de bani și cu aceștea bani am ridicat și am lucrat morilê, de iaste de hrană svintei mănăstiri. Și această ocină am vîndut de a noastră bunăvoe, cu știre tutorul fraților. Însă dintr-această, numai ce am oprit acest vad de moară, care scrie mai sus, iar alaltă ocină, cît se va afla², toată să fie pré sema acestori boiari de pespre tot hotarul, din cap pînă în cap, din parte lu Calin a trie parte.

Și mulți boiari au fost mărturie, anome: Vasilie Gură că[g]lugărul i brat ego, Mihail i Dumitru Buloroiiul i Sava Avramov i Sava i Jipa ot Vernești i Giurgiu, Iano logofet i Lefter ot Hodăbeni i Lupul căpitan ot Cîndești, Răzmiriță i Balotă i Lupul i Bratul i Tudor i Negrilă, cum am vîndut noi de a noastră bună voe.

Пис Мѡрцине дѣлѡк, мѣсеца юнѣ к дѡни, веѣ ет хрѣме¹.

† Eu Dragomir Sorescul

† Lupul căpitan

¹ A scris Margine diac, luna iunie 20 zile, în anul 7142 <1634>.

² Cuvînt scris deasupra rîndului.

Dragomir al Dieconului
Averchie
† Paisie
† Eu Jipa ¹

Bibl. Acad., CXCVI/67.

Orig., hîrtie (30 × 21), cinci peceti aplicate.

EDIȚII. Ionașcu, *Știri asupra m-rîi Ciolanu*, p. 22—23.

301

1634 (7142) iunie 20.

Teodosie ieromonahul înfrățeste pe Miho fost mare spătar pe o biserică făcută de el în pădure la Grădiște.

† Scres-am eu irmonah Tiodosie acésta al meu zăpis, ca să hie de mare credență la mîna jupan Miho biv vel spatar, cum să se știe că am eșitu afară de în satu, întru o pădure cé să chemă Grădiște, de-m tăiat pădure șe am scos buciemie tut eu co mîna mea, singuro și am făcut béserecă și chilie și am făcut viia și am pus pomii, de toți pomii. Iar cîndü iasté acom, la vremea de bătrînețe, eu am slăbit și am înbătrănet șe m-am spăret șe [șe] de mooarté, că-mi va rămînie béserechia și munchea ce-am muncet pustie. Deci am înfrățit pre jupan Miho biv vel spatar cum să hie pre mîna dumneaeluie, să fim 2 frați pre céste cé sintu mai sus-screse, însă oprescu puțenel loc de în sus de în vie, în poala vie, alature cu vie, pîn-în gotuiu. Iar de acum nai<n>té, să hie pre mîna dumneaelui, șe să hie greja dumneaeluie. Ș-e cu voia-i preotesie méle, Ancăi, ce-m avut mai dénai<n>té vreme, șe cu voe feciurilor mie.

Însă să se știe cit țene beserechia de în valie pînă în valie cu pumi și cu vie și cu tut locul. Iar deîntr-altă mușie, nemieca. Iar după mooartea-mi, partea me iar să hie pre mîna dumneailuie. Iar dumnelui să aibă a mă miluie șe a mă greji și la mooarte mea iar să mă grejască dumneaeluie.

Iar céla cé va sparcé aceasta tuemelă a nooastră, ori de nemul nostru, ori de altu nemu strein, să hie proclét și afureset de vlădica Hristos și 318 oțiți ije vă Néchie.

Și mărturie: Eftemie logofăt ot Fundeni i Dragomir postelnic ot Broștienie, Stan vătah, Andreiu.

Am scres eu Eftemie. Pis méseța iunie 20 dni, vă leat 7142 <1634>.
Eu ermonah Teodosie <m.p.>

Bibl. Acad., CXLVII/31.

Orig., hîrtie (32,5 × 22).

¹ Semnăturile sînt autografe; Averchie și Paisie scrise de aceeași mînă.

1634 (7142) iunie 20.

O parte a sătenilor din Vărăști se obligă să plătească pentru tot satul datoria făcută la Gherghe vistier, pentru plata dării mierei.

† Adecă noi săténii den Vărăști, anume Chiriiac i Draghiia i Cazan i Toma i Sinu i Oprea al Chiranei i uncheașul Stan i Cirstea i Voico, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mina jupanului Gheorghie vistier, cum să să știe că-i sintem datori noi dumnealui ughi 34; că am fost de toți banii 49 pol de galbeni. Deci noi ne-am rugat dumnealui și ne-au ertat ughi 5 pol și să-i secerăm o bucată de grâu, ce iaste lângă pivniță. Iar cei 34 de galbeni ce-s mai sus-scriși, să avem a-i da pină după Șimt-Ilie o săptămână, toți banii ciți sintem dumnealui. Iar să nu vom da pină la zi toți banii și să va trimete dumnealui cineva cu treapădu, să fie treapădul de la noi, că noi am intrat chezași pentru cei mai săraci, de bunăvoia noastră, ca de nu se vor plăti ei pină tunce, noi să avem a-i plăti den casele nostre, pentru că ne-au fost plătit de miiare dumnealui încă în zilele lu Leon vodă. Iar acum, ne-au părut cu strimbu, ce am mersu înaintea domnu nostru, lu Mateiu vovod, de față de ne-am pirit. Deci dumnealui ne-au rămas, ca să plătim banii dumnealui toți ciți au dat pentru noi. Deci dumnealui au minat om domnescu și ne-au luat bucatele, iar noi am venit la dumnealui de ne-am rugat de ne-au dat bucatele și am făcut acestu zăpis la mina dumnealui, cum să-i dăm toți banii dumnealui, ciți sintem datori, la zi, fără nici un cuvintu.

Și mărturie: jupan Gherghie ce au fost agă mare și jupan Oncea logofăt.

Și am scris eu, Bătrînul. Și pentru credința peceți n-am avut, ce ne-am pus degetele ca să se crează acestu zăpis.

Име мѣсеца юніе к дьни, в лѣт хрѣмѣ.

Voico.

Uncheașul Stan.

Chiriiac.

† Draghiia.

† Cazan.

† Toma.

† Sinu.

† Oprea.

† Cirstea.

Gherghie aga <m.p.>

Bibl. Acad., CLXXX/153.

Orig., hirtie (28,5 × 20,5).

EDIȚII. Ionașcu, Radu Popescu, p. 28—29.

1634 (7142) iunie 20.

Vasilie monah și fratele său Mihail vind mai multor boieri vie și moșie în Cindești.

† Eu Vasilie monah și frate meu Mihail scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Radul vtori postelnic i Neagoe i Gherghie i Moisi, cum i-am vindut 3 pogoane de vie și cu 1 stînjen de ocină den cap pînă în cap, den ocina Cindeștilor, den partea Calcei, nepotul lu Ciolan, derept 3 000 de bani.

Pîntru că acēste vie și moșie, fost-au cumpărate de mătușe noastră Boba, însă mai denainte vrēme, în zilele lu Mihai vodă de la Calcea, nepot lu Ciolan, derept 1400 de aspri turcești. Iar cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Matei vodă, noi le-am vindut jupînului Radul vtori postelnic și fraților dumnealui, care sînt mai sus scriși, cu știrea toturor fraților și megiiășilor den sus și den jos și den prejurul locului, ca să le fie moșie dumnealor și feciorilor dumnealor.

Și mărturii au fost: Buluroiul ot Macxin, ot Mărăcinēni, Sava vel i Sava i Radul Simei, ot Hodobēni, Iano logofăt i Giurgiu i Lefter, ot Vernești, Jipa i Dragomir i pac Dragomir i Vlad Hîrlău. Aceasta scriem și mărturisim.

Пис мѣсеца юнїе къ дьни, в лѣтъ хрѣмъ.

Popa Vasilie.

Monah Mihail.

Eu Dragomir Sorescul <m.p.>

Dragomir al Dieconului <m.p.>

Bibl. Acad., CXCVI/68.

Orig., hîrtie (29 × 21).

EDIȚII. Ionașcu, *Știri asupra m-rii Ciolanu*, p. 23–24.

1634 (7142) iunie 23.

Stoica este silit de domnie să întoarcă banii pentru o parte de moară din Dedulești, vindută lui Radu căpitan și să o revindă lui Buzea din Rătești, care era mai volnic să cumpere.

Adecă eu Stoica, fecior Motrocii ot Dedulești, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mîna Buzii de Rătești, cum să să <șt>ie că mi-amu vindut parte de moară la Dedulești și cu parte de <oci>nă, cită să va alege peste tot hotarul, din în apa Buzău<lui> pînă în Bahnă, că această moșie o am vindut-a-ma înainte... me fără știre Buzii ot

Rătești. Iar Buzea, deca au aflat că o au v<ind>ut Radului căpitan ot Furești, derept 1600¹ de bani. Deci Buzea, văzîndu că iasté mai volnic el să o cum-pere decît Radul căpitan, iar Buzea s-au sculat, ci m-au sorocit pe mine și pe Radul căpitan innaiintea lui Mateiu vodă cînd au fost cu tabăra în Gura Cilnăului. Ci am stătut de față innaiintea divanului cu Buzea și cu Radu căpitan, ci am rămas de lé<ge> eu <St>oica și cu Radu căpitan ca să aibă Buzea a lepăda bani Stoicăi, <feci>orul Motrocei ot Dedulești, fără de voia lui, pîntru c-au rămas St<oica ș>i cu Radul căpitan de lége și de judecată dinaintea a t<ot divanul>. Iar eu Stoica, feciorul Mot<rocei> ot Dedulești daca am rămas <de le>ge, eu am luatu banii de la Buzea ot Rătești, fără de voe-m de... lepădat Radului căpitan pentru că mi-au <p>us domnul și un portar domnesc, pre ime Pătru portar ot Bălișoara și am făcut zapis la mîna Buzii ot Rătești, ca să aibă a-și ținea moșie de la Dedulești și-n partea de moară² din în apa Buzăului <p>în în Bahnă, din partea Poenerească.

Și cîndu am făcut această tocmeală și... și acest omŭ domnescu și mulți oameni buni și boiari pre nume de Măr<ărcin>eani, Mihaiu Carșotie, din Dedulești, Neagoie cel bătrîn și d<in Be>ceani, Pascu și din Rătești, Jipa logofăt i Voico ot tam și Dragomir, feciorul lui Măican ot tam i Lupul, sinŭ Négul logofăt ot Măgură. Și pentru credința pusu-ne-am și peceteile.

Пис мксца юнїе кг данн, лѣт *ѡрмѣ. Пис попа Он<сф>³їе wt Бечкнн⁴.

Bibl. Acad., CXLVI/189.

Orig., hîtrie (31 × 21), deteriorat, șapte peceti aplicate

305

1634 (7142) iunie 23.

Văsiu, fiul lui Oprică din Creța, vinde lui Para paharnic ocină în Șerbănești, jud. Dimbovița.

† Adecă eu Văsiu, feciorul Oprică ot Creța, scris-am acesta al mi zapisu, să fi de mare credență la mîna jupinului Parăi peharnic, cum să se ști că amu vîndut parte me de ocenă de în sat de Șerbănești, de în județul Dînbuvițe. Însă sintu în sat în Șerbănești 4 fune de preste tut hotarul, șe i-amu vîndut de întru fune a tre parte de preste tut hotarul și apa și de în pădure și în cîmpu și de în silești satului. Și i-amu vîndutu de a me bonăvoi și cu știre tuturor frașilur de ocenă, dreptu 1400 de bani gata ca să fie dum-nelui mușii și ficerelur domnelui.

¹ Cifra 1600 este corectată, fusese întii: 1060.

² Pasajul „și-n partea de moară“ adăugat pe margine.

³ Omis.

⁴ A scris popa On<uf>rie din Beceani.

Și mărturie: Bugdanu postelnic ot Detcui i popa Milea Vlădemiru i Șerban i Stuica, Man, Pătru pircălabul, tuțe ot Crețulești și satulu tuțe Cre-
<țu>lește.

Și am scrisu iu, Ivașcu postelnic ot Rătește, méseța iunie 23 den, vă leatulu 7142 <1634>.

Ivașcu postelnic

Eu Văsiu

Eu popa Milea

Eu Bogdan, sină Badea păharnic ¹

Art. St. Buc., M-rea Cimpulung, XIII/4.

Orig., hîrtie, (32 × 20,5), trei peceți aplicate.

Copii ibidem, ms. 204, f. 171 v.

306

1634 (7142) iunie 24.

Paisie și fiul său Anghel din Mihăești dau popii Eremia ocină și vii la Șerbănești, ca să plătească datoria către Iova.

† Scris-am eu moșul Paisie cu fiu meu Anghelū ot Mihăești acest ai nostru zapis, cum să fie de mare credințe la mina părintelui Eremiei, însă de în parte lu Anghelū, fiu meu, de Șerbănești, din funea Predei ot Șerbănești jumătate și cu viile, iară părintele Erimiia să aibă a plătiré datoriia Predei de Șerbănești, ce-au fost datori Iovei, bani 1 600. Să aibă părintele Eremiia a plăti acești bani fără nici un <cu>²vintu, că ne-am tocmit de a noastră bunăvoe.

Și la tocmala noastră fost-au mărturie: Melentie călugărul și Răduiul și Dragomir și Ivan și Ghinea și Tudoru logofăt și Barbul și i-au pus mărturie, însă moșul Paisie cu fiu său An[n]ghelū. Și pântru credința ne-am pus și noi mărturiile pecețilia.

МѢСЦА ЮНІЕ КЪ, ВЪ ЛѢТЪ ХСРМВ.

Melentie.

Răduiul.

Dragomir.

Ivan.

Ghinea.

Barbul.

Bibl. Acad., CCCLXXII/130.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), șase peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 5722, f. 38 v.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

² Loc rupt.

1634 (7142) iunie 24.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora satele Medvejdea, Malovățul, jumătate din Cerneți, Bălotești și Curiacea și șase sălașe de țigani, dăruite de Udriște din Drăgoești.

† Милостію божію, Їw Матен Бъсърас воевода и господинъ. Дават господство ми сѣе повеленіе господства ми părintelui Melente egumen ot Govora, ca să fie volnic cu această carte a domnie méle să ție satul sfintei mănăstire, anume Cernețul jumătate și Medvėjdea cu tot hotariul și Băloteștie jumătate și din Cureiacea jumătate de sat și să ție 6 sălași de țigane, păntru că aceste sate ce scrie mai sus și țigani fost-au date și miluite sfintei mănăstire Govorei de Udrește postelnic ot Drăgoești, cum amŭ văzut domnie mea și cartea răposatului Mihnei voevod, ca să ție sfinta mănăstire aceste sate ci scrie mai sus. Și iar să fie volnic cu aciastă carte a domnie méle de să ție satul Malovețul cu tot hotarul cum scrie mai sus.

Păntru că acéste sate fostu-le-au ĩmpresurat jupinul Radul clucer Buzăscul mai denainte vreme, iar cĩnd au fostu acum, ĩn zilele domne méle, venit-au părintele Melente ĩn divan ĩnaintea domne méle cu zapisul ju<pi>nului Udrești postelnic și cu zapisul Radului logofăt i brat ego Vladul comis, scriind cum au dat aceste sate de au miluet această sfintăe mănăstire. Și amŭ văzut domni mea și cartea Mihnei vodă și cartea lu Alexandru voievod, cum să ție sfintae mănăstire aceste sate. Drept acéia domni mea ĩncă amŭ dat aceste sate să le ții sfintae mănăstire Govora, cu tot venitul.

Deci văzind boiarenul domni méle Radul ije biv vel ban i jupan Theodosie ije biv vel logofet cum să vor lua aceste sate de la ei, să fie ale mănăsterei cum au fost ĩn veac, ei s-au prinsu că au cărți și au pus zi de ĩn divan denaintea dumni méle, să-și aducă cărți pină la sveti Ilie, iar să nu le vor aduce, să-și ție părintele Melente egumen ot Govora toate satele, cum scrie mai sus, cu tot venitul și să fii rămași de lége și de judecată. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И испразник, сам реч господства ми.

Пис юнїе кдъ дѣни, в лѣтъ хѣрмѣ.

† Їw Матен воевода, милостію божію господинъ.

Їw Матю воевда <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XIII/6.

Orig., hirtie (31 × 21), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 234, f. 241 și 447, f. 257 v — 258 și 463, f. 77 v.

EDIȚII. Facs. Ionescu, *Govora*, 4, p. 41, fig. 16.

1634 (7142) iunie 24, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu din Cegani, jud. Ialomița, și nepotului său, răscumpărarea din rumânie de la Stoica paharnic din Dragomirești, jud. Ilfov.

† Милостїю божїю, Іу Матею воевода и господинъ вѣсон землѣ Угровлахїскою, внѣк великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Іу Бѣсѣраб воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Радѹлше вт Чегани вт сѹдство Мла<о>м<и>ца, и със синови си, лицем Богъ даст, іакоже да ест ѝ мирни и свободно, вни и синови его, за вечинїе вт къ Стоика пехарник, синъ Влѣкѹлше ключар вт Драгомиреци, вт сѹдство Флх<ов> и вт къ синови его и къ вѣсѣх порѹденїа его за нїхто бантованїе да не имат.

Понеже того человекъ Радѹл, више пис, вни ест бил вечин Стонкѣв пехарник вт село вт Чегани¹, ешиже вт прѣжде вѣмѣ, вт родителе его. И потом къда ест бил съда, въ дѣни господство ми, а Стонка пехарник, вни ест простил по Радѹл за вечинїе; и искѣповал се сѹт вт къ вни, за аспри хѣ готови.

И пак да се знает како ест простил Стонка пехарник и по Радѹл, внѣк ал Радѹлши² за вечинїе тирѣ се сѹт скѹповад вт къ него за хѣ аспри готови, али тѣчѣю глазе им. И простил их ест Стонка пехарник вни за негова добра волю, без ни една селостїю и със ѹзнанїе вѣсѣм мегїашом вт гор, из дол и вт шкрѣстѣ мѣстом и вт прѣд господства ми и със запис вт рука его за прощенїе и за скѹпованїе, със мнози добри людїе свидѣтелїе, написани ѝ запис, на име: вт Брѹдѹшани, поп Стонка . . .³ и Дѹменекъ и Неницѣл и вт Чегани, поп Дѹмитрѣ Кочобѣг и Пга и Негонт и Бѣдиалъ и Мѣргѣл и Марин и Влѣкан и Добротъ и Васїлїе и вт Стенка, Крѣстиан и поп Мошг.

Его радї дадох съм господство ми Радѹлше и внѣком си Радѹлше⁴, іакоже да ест ѝ мирни и свободни вни и синѣвї им за вечинїе вт къ Стонка пехарник и къ синови его и къ вѣсѣм порѹденїа его, за нїхто бантованїе да не имат и не вт когождо непоколебимѣ, порезно господство ми.

Еже жеб свидѣтелю поставилм господство ми: жупан Хриза вел бан Краловскїе и жупан Ивашко вел дворник и жупан Григорїе вел лѹгѹфет и Дѹмитрѣ Дѹдескѹ вел вистїар и Михаю вел спатар и Васїлїе вел столник и Бѹзинка вел колис и Бѹчина вел пехарник и Костандин вел постѣлник. И исправник, Глнгорїе вел лѹгѹфет.

И написах аз, Дѹмитрашко граматик, въ настоа граду ѝ Бѣкѣрѣци, мѣсеца юнїе кд дѣни и вт Ядама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом, въ лѣт хѣрмї.

† Іу Матею воевода, милостєю божїю господинъ.

Іу Матею воевод <т.р.>

¹ „Чегани“ scris cu altă cerneală.

² „ал Радѹлши“ adăugat cu altă cerneală.

³ Loc alb.

⁴ „Радѹлше“ adăugat cu altă cerneală.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Bășărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul din Cegani, din județul Ialomița și fiilor, lui ciți îi va da Dumnezeu, ca să fie în pace și slobod de vecinie, el și fiii lui, de către Stoica paharnic, fiul lui Vilcul clucer din Dragomirești, din județul Elhov și de către fiii lui și de către toată rudenia lui, de nimeni să nu aibă tulburare.

Pentru că acel om Radul, mai sus-scris, el a fost vecin al lui Stoica paharnic din sat din Cegani¹, încă dinainte vreme, de la părintele lui. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stoica paharnic, el a iertat de vecinie pe Radul; și s-a răscumpărat de către el cu 5 000 aspri gata.

Și iar să se știe că a iertat Stoica paharnic de vecinie și pe Radul, nepot al Radului², de s-a răscumpărat de către el cu 1600 aspri gata, însă numai cu capul lui. Și i-a iertat Stoica paharnic, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele și cu zapis de la mîna lui de iertare și de răscumpărare, cu mulți oameni buni martori, scriși în zapis, anume: din Burdușani, popa Stoica...³ și Dumeneacă și Nenițul și din Cegani, popa Dumitru Cocioabă și Puia și Negoit și Bădilă și Murgul și Marin și Vilcan și Dobrotă și Vasilie și din Stenca, Cîrstiiian și popa Moșul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Radul și nepotului său Radul⁴ ca să fie în pace și slobodi de vecinie ei și fiii lor de către Stoica paharnic și de către fiii lui și de către toată rudenia lui, de nimeni să nu aibă tulburare și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Grigorie mare logofăt și Dumitru Dudescu mare vistier și Mihai mare spătar și Vasile mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitrașco grămătic, în cetatea de scaun în București, luna iunie 24 zile și de la Adam pînă acum, pînă la această scriere cursul anilor, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., MDCXXX/6.

Orig., perg. (25 × 41), pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. ibidem MDCLVIII/30.

---

¹ „Cegani“ adăugat cu altă cerneală.

² „Al Radului“ adăugat cu altă cerneală.

³ Loc alb.

⁴ „Radul“ adăugat cu altă cerneală.

1634 (7142) iunie 24, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Tudor comis din Izvor ocini cu rumâni la Bâldești, jud. Olt, Silișteni, Ciuturești, Ghimpați, precum și o vie la Călinești, în Dealul Piteștilor.

† Милостією божією, Іу Матен воєвода и господинъ въсон земли Угг-рррвлахінскій, вѣск великаго, поконному Іу Басарае воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніи господства ми волѣренъ господства ми Тѣдоръ комис вт Извор и със синови емъ енциже Богъ дарова имат, такоже да ест емъ вчинъ з Бъл-дици, въ сѣдство Ѡлат вѣдче 7-го част Цюреѣ, вѣск Нѣню логофѣт вт Мѣци вса, коѣ вчинъ в ест вѣст дал прѣкю дѣдан са Маргъѣ вт пол и вт леса и вт вод и със три вчинни по имѣ Дара и със сини емъ и Кръстѣ със сини его и Кръчюн със сини его и вт сѣданице сѣлов, вт по въс хотаром, понеже ест покопна волѣринъ господства ми Тѣдоръ комис сїа више реченнаѣ вчинъ вт Бъл-дици вт над Цюра, вѣск Нѣню логофѣт вт Мѣци, за хѣхїѹ аспри готови, прѣ дѣни Дѣви воєвод, в лѣт хъраѠ и със запис за проданїѣ вт рѣка его и със мнози волѣринъ свѣдѣтели написани въ запис.

И пак да ест волѣринъ господства ми Тѣдоръ комис единъ вчинъ по имѣ Стопан със синъ си, Костѣ вт Филанцини и със дѣл емъ за вчинъ, понеже ест продадоше се вн вчинъ за негов добро волю, радї х̄г аспри готови. И пак да ест емъ дѣе вчинни, по имѣ Дѣка и Михан, синъ Табакълов вт Чютърици и със синови им, понеже ест продаваше се вчинни вни Тѣдоръ комис, единъ по х̄г аспри, чинъ въкъпѣ х̄с аспри и със запис за проданїѣ. И пак да ест Тѣдоръ комис единъ вчинъ по имѣ Миханъ вт Гимпаци и със синови си и със вчина его, понеже ест продаваше се вн вчинъ, радї х̄г аспри и със запис вт рѣка емъ за проданїѣ, в лѣт хъран.

И пак да ест Тѣдоръ комис нѣкои виноградї въ Дѣлѣ Питешилом, на Кълинѣци, колико ест имал вн вт нѣ зиком сг Михо, всѣ виноградни, понеже ест покъпна вт над Гѣргѣѣ, вѣск Михо грек вт Дѣлгопол, за х̄г аспри готови и със запис вт рѣка его за проданїѣ, в лѣт хъран и със мнози лѣдїи свѣдѣтели з запис.

И пак покопна Тѣдоръ комис единъ ациган, по имѣ Стан Бѣнкъ вт над Дѣка Мѣютъ, радї х̄г аспри готови, кои цигани вѣ ест покъпна и Дѣка Мѣютъ вт над Чюпенца и със запис за проданїѣ, в лѣт хъран и със свѣдѣтели з запис. И пак покъпна Тѣдоръ комис единъ момкъ за циган, по имѣ Строе, синъ Пърѣв-лов циган, вт над Драголинъ, зет Даласкинъ монахъ вт Шгичи, за х̄аѣ аспри готови и със запис вт рѣцѣ его за проданїѣ, в лѣт хърас. И пак покъпна Тѣдоръ комис една момкъ за циган, по имѣ Зонкъ, дъщерѣ Кръчюнкъ циганка вт над Иван и вт над жѣпаница его, Дѣмитра вт Филанцини, радї х̄ав аспри и със запис за проданїѣ вт рѣки им в лѣт хърас.

И продадоше се вни за свои добро волю, без ни една силаст.

Его радї дах и господство ми волѣринъ господства ми Тѣдоръ комис, такоже да ест емъ сїи више реч нѣ вчинѣ и виноградни и вчинни и ацигани за дѣ-

ДѢНС И ВЪ УХАБ СИНОВОМ И ВѢКОМ И ПРѢВЕНЧЕТОМ И НЕ ШТ КОГОЖДО НЕПОКОЛѢБИИ,
ПЕРЕЗМОК ГОСПОДСТВА ЛИИ.

СЕЖЕ ОУБО И СЕДѢТЕЛИ ПСТАВИХ ГОСПОДСТВО МИ: ЖЪПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН
КРАЛЕКЕТСКІИ И ЖЪПАН ІВАНШКО ВЕЛ ДВОРНИК И ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ И ДЪ-
МІТРОС ВЕЛ ВИСТІТАР И МИХАН ВЕЛ СПАТАР И НЕДЕЛКО ВЕЛ КЛЮЧАР И БАСНАІЕ ВЕЛ
СТОЛНИК И БЪЗНИКА ВЕЛ КОНИС И БЪЧИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ЖЪПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОС-
ТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ЖЪПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛОГОФЕТ.

И АЗ, ТЪДОРЪ СПЪДЕН, БРАТ МАЛ ДЪМИТРОС ЛОГОФЕТ, НАМАЗАН ВЪ ГРАД РЕКОМІИ
БЪЗКРЕЩІИ, МЪСЦА ЮНІЕ КД ДЪНИИ И ШТ ІДАМА, В ЛѢТ ХЪРМВ.

† ІУ МАТЕЮ ВЪВЕКЪДА, ЛИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНК.

ІУ МАТЕЮ КОЕКЪД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Un-
grovlahiei, nepotul marelui, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Tudor comis din Izvor
și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Băldești, în județul
Olt, însă a treia parte, a lui Giura, nepotul lui Neniu logofăt din Muți, toată,
care ocină a fost dată zestre bunicei sale Marga, din cîmp și din pădure și
din apă și cu trei vecini, anume Dara și cu fiii lui și Cîrstea cu fiii lui și Crăciun
cu fii lui și din vatra satului, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat
boierul domniei mele Tudor comis această ocină mai sus-zisă din Băldești
de la Giura, nepotul lui Neniu logofăt din Muți, pentru 12 400 aspri gata,
în zilele lui Leon voievod, în anul 7139 și cu zapis de vînzare de la mîna lui
și cu mulți boieri martori, scriși în zapis.

Și iar să fie boierului domniei mele Tudor comis un vecin, anume Stoian
cu fiul său, Costea din Silișteni și cu partea lui de ocină, pentru că s-a vîndut
el vecin de a lui bunăvoie, pentru 3 000 aspri gata. Și iar să-i fie doi vecini,
anume Duca și Mihai, fiul lui Tabacul din Ciuturești și cu fiii lor, pentru că
s-au vîndut vecini ei lui Tudor comis, unul pentru 3 000 aspri, fac împreună
6 000 aspri și cu zapis de vînzare. Și iar să fie lui Tudor comis un vecin anume
Mihăilă din Ghimpați și cu fiii săi și cu ocina lui, pentru că s-a vîndut el vecin,
pentru 3 400 aspri și cu zapis de vînzare de la mîna lui, în anul 7138.

Și iar să fie lui Tudor comis niște vii în Dealul Piteștilor, la Călinești,
cît a avut el de la unchiul său Miho, toate viile, pentru că a cumpărat de
la Ghierghie, nepotul lui Miho grecul din Cîmpulung, pentru 3 600 aspri gata
și cu zapis de vînzare de la mîna lui, în anul 7138 și cu mulți oameni martori
în zapis.

Și iar a cumpărat Tudor comis un țigan, anume Stan Beică de la Leca
Meiută, pentru 3 100 aspri gata, care țigan îl cumpărase și Leca Meiută de
la Ciupența și cu zapis de vînzare, în anul 7138 și cu martori în zapis. Și iar
a cumpărat Tudor comis un copil de țigan, anume Stroe, fiul lui Pîrvul țigan,
de la Dragcmir, ginerele lui Damaschin monahul din Șuici, pentru 1 500
aspri gata și cu zapis de la mîinile lui de vînzare, în anul 7136. Și iar a cum-
părat Tudor comis o copilă de țigan, anume Zoica, fiica Crăciunei țigancea,
de la Ivan și de la jupanița lui, Dumitra din Filiași pentru 1 800 aspri și cu
zapis de vînzare de la mîna lor, în anul 7136. Și au vîndut ei de a lor bună-
voie, fără nici o silă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Tudor comis, ca să-i fie aceste mai sus-zise ocine și vii și vecini și țigani de moștenire și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea numită București, luna iunie 24 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., L/10.

Orig., hirtie (44 × 29), pecete timbrată.

310

1634 (7142) iunie 28, București.

† Matei Basarab voievod întărește m-rii Bucovăț viile și vinăriciul [domnesc de la Smîrdeșteți, Pleșoi, Radovan, Bucovăț și Șitoaia.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mathei voevod și domnu a toată Țara Rumânească, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezăeștii mănăstiri ce să zice de la Coșuna, unde iaste hramul sfîntului ierarh și făcătorului de minuni Nicolae al Miralichii și ieromonașilor și fraților celor ce viețuesc întru sfîntul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri oarecare vii de la Smîrdeșteți, a patra parte și de la satul Pleșoi și de la Radovan și de la Bucovăț și de la Șitoaia, toate viile de la aceste sate, ce s-au zis mai sus, sfintei mănăstiri. Și să fie în pace și slobozi pentru vinericiu ce să zice partea domnească și pentru pârpor și pentru poclon, nimic să nu dea la domnie, ci numai călugării să ia vinericiul de la rumâni. Pentru că m-am milostivit domnia mea de le-am ertat acest vinericiu, partea domnească, dintr-aceste sate, ce mai sus s-au zis, a fi ertat în zilele și în viața domniei mele și încă și în zilele altor blagocestivi și creștini domni, carii vor fi după petrecerea noastră, să fie ertați de acest vinericiu, ce s-au zis mai sus, ca să fie acest vinericiu, ce s-au zis mai sus, puțin dar, de hrană și întărire și de ajutoriu sfintei mănăstiri pentru greșalele noastre, precum au fost ertați și de mai nainte de alți domni bătrîni, carii au fost mai nainte de noi, ca să fie domniei mele vécinică pomenire.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radului voevod, feciorul Mihnei voevod și cartea lui Alexandru voevod și cartea lui Gavriil Moghila voevod și a altora domni, făcute tot pentru ertarea acestui vinerici, cu mare

blestem. Pentru aceia am rîvnit domnia mea a mă numi ctitor nou acestui hram al sfintei mănăstiri ce s-au zis mai sus.

Drept aceia și domnia mea am înnoit și am întărit cărțile și această miluire, cu această carte a domnii mele pe așezămîntul precum iaste mai sus-scris. Și am dat domnia mea sfintei mănăstiri ce-i mai sus-scrise, ca să-i fie acest vinericiu, ce este mai sus-zis, ertat în veci, iar domnii mele și răposaților părinților domnii mele, vécinică pomenire, cum și celorlalți domni bătrîni, carii au fost mai nainte de noi.

Pentru aceasta și după petreceria domnii mele, pre carele bine va voi Dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești, sau din rodul inimii domnii mele sau din rudenii nostră sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, vă rog, cu numele lui Dumnezeu și cu a prea sfintei lui maici și cu ajutorii ierarhului Nicolae, să cinstiți și să întăriți această mai sus-zisă miluire și să înnoiți această carte a domnii mele, ca pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și să-l învrednicească stării ceii di-a dreapta cu sfinții drepti și să-i fie sfintul Nicolae într-ajutoriu la înfricoșata judecată. Iar carele nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi cartea aceasta a domnii mele și această miluire a sfintei mănăstiri, mai sus-zise, ci va lăsa-o la uitare, pre acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, ci să-i uciză aici trupul lui și să fie de trei ori blestemat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia într-un loc și să-i fie lui pîriși la înfricoșata judecată a lui Hristos la a doao venire sîngur sfintul și făcătoriu de minuni Nicolae al Miralichiei și iaste și va fi în veci, amin.

Iată și mărturii am pus domnia mea: pan Hriza vel ban al Craiovei și pan Ivașco vel dvornic și pan Gligorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistieriu și pan Mihai vel spatar și pan Nedelco vel cluceriu și pan Vasilache vel stolnic și pan Buzinca vel comis și pan Vucina vel paharnic și pan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, pan Grigorie vel logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele lui Dumitru, cel mic am scris în scaunul cetății ce să numește Bucureștii, în luna lui iunie în 28 de zile și de la zidirea lumii pînă acum curgerea anilor, văleat 7142 și anul domnului, 1634.

Io Matei Basarab voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 443, f. 16 v. — 17 v.

Copie; altă copie, ibidem, ms. 722, f. 433 v. — 435 v.

EDIȚII. Iorga, *Condica m-rii Bucovățul*, p. 87—88.

311

1634 (7142) iunie 28, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora satul Nănișești, jud. Argeș, cu rumâni, socotind neîntemeiată stăpînirea Rudenilor.

† Милостію божією, Іу Матен воєводи і господинь вѣсон земан Угг-рробрахїискїи, кник велнакго и прѣблагго, покониномъ Іу Басараб воєвода. Дават господство ми сіе повелѣніе господства ми свѣткѣи, божественкѣи монастыр нари-

цает сѧ Говора, гдѣже ест храмъ ѹспеніе Богородице и шѣцѣ егѡмена Мелетіе Макидонскіи и прочіимъ инокомъ, которіи прѣбываи ѹ сѧ свѣта монастырѣ, такоже да ест свѣтѣи монастырѣ село Нѣнишѣции шѣ сѣдство Яреш, при водѣ что ест ѹ ста Тополовѣзи, вѣс село и сѣс вси вѣчиніи и сѣс водѣнице и шѣ по всѣ хотаром, шѣ хотар до хотар по стари хотари и белѣги и сѣс вѣс ходокомъ варѣ елика се хощетъ избѣритъ, понеже сѣи више речен<о> село Нѣнишѣци и сѣ водѣнице быстъ свѣтому монастырѣ Говора, покѹпила шѣ починшаго князъ Бладѹлъ воевод и шѣ синь его, Радѹлъ воевод и далъ ѹ сѧ свѣта монастырѣ радѣ дѡша ихъ и понеже быстъ сѣтворила сѣи више речени кнѣси сѧ свѣта монастырѣ шѣ шѣноканіа еи. И вѣс дрѣжалъ свѣта монастырѣ Говора село Нѣнишѣции сѣс властѣ мирѣ, дондеже достигъ ѹ сиротство и не вѣ ималъ комѡ гледате радѣ шѣчине монастырѣскомѹ, но притеснѣла вѣс дѣдѣне волѣрѣи ѹ силаостъ имъ и сѣ лѣжнѣи. Тогда быстъ ѡзѣла и Манѣ логофѣтъ една частъ шѣ село Нѣнишѣции сѣ лѣкѣствѣе и продалъ Манѣ логофѣтъ та частъ шѣ село Нѣнишѣции Бладѹлъ логофѣтъ Рѣдѣнѣла. По сѣхъ, тако вѣлѣзѣла Бладѹлъ логофѣтъ ѹ сѣю село, шѣ шѣла и притеснѣла вѣс село Нѣнишѣции, свѣтѣиже, кожѣственѣ монастырѣ Говора шѣсталъ безъ дѣдѣне, понеже не быстъ ималъ ктыторѣи ѡзрѣти шѣ сѣмъ свѣта монастырѣ.

Потомже, къда быстъ сѣлѣ вѣ дѣны господства ми, егда господѣ Богѣ благоизволи и даровалъ мѣ сѣ княжество и чѣститѣ царѣ сѣс скиптрѣ здѣ вѣ западенскѣи Блахѹмъ, ѹ столъ дѣдомъ и прѣдѣдомъ господства ми, шѣцѣже Мелетіе егѡмена шѣи принде прѣдъ господства ми ѹ великѣи сѣдѣлицѣи и сѣ кнѣсѣи и хрисоакѣ починшимъ старѣи господарѣи и сѣпрѣшѣ сѣмъ лицѣмъ къ лицѣ сѣи Яндрѣи спатарѣ, синѣ Бладѹлъ логофѣтъ. И сице прѣше Яндрѣи спатарѣ, како естъ былъ кѹпила шѣцѣ еиѣ, Бладѹлъ логофѣтъ, сѣю село еже виш[ш]ѣ писанѣ шѣ Манѣ логофѣтъ. Ииѣиже волѣрѣи свѣдѣтелствоваали ѹ диванъ како не естъ былъ покѹпила Манѣ логофѣтъ, ниже естъ былъ далъ панѣсѣи надъ частъ шѣ Нѣнишѣци, что естъ былъ продалъ шѣ Бладѹлъ логофѣтъ, но естъ далъ монастырѣи Говорѣи ина шѣчине ѹ Михѣеци, вса частъ егѡ, варѣ что сѣмъ избѣритъ радѣ еѣмъ частъ шѣ Нѣнишѣци. Того радѣ, господство ми зрѣхъ и сѣдихъ по правдѣи и по законъ вѣжѣмъ, кѣпно и сѣс шѣцѣ наше кѹр владѣка Григорѣи и сѣ вси чѣститѣи владѣлицѣи господство ми и дахъ господство ми како да дрѣжитъ свѣтѣи монастырѣ село Нѣнишѣции вѣс село и сѣс вси вѣчиніи и сѣ всѣ хотаромъ и сѣс водѣнице и сѣ всѣ ходокомъ, како быстъ далъ и помиловалъ шѣ тѣхъ [п]бѣвшѣи княси ищеже шѣ прѣжде вѣрѣме, а Яндрѣи спатарѣ да ѡздрѣтъ ище оѹбо быстъ далъ шѣцѣ егѡ Бладѹлъ логофѣтъ панѣси или варѣ збо что да вѣзмѣтъ шѣ панѣси шѣ гдѣ далъ ѡ или шѣчина шѣ Михѣеци, что естъ былъ Манѣ логофѣтъ, вѣса частъ его. Ѹ сѣ сѣю више писанѣ село да не иматъ Яндрѣи спатарѣ ни една треба или смѣшеніе, но да дрѣжитъ ѡ свѣта монастырѣ Говора, како естъ былъ далъ шѣ тѣхъ княси старѣи и како видѣхъ господство ми и прочитахъ хрисоакѣи и кнѣсѣи темъ старѣи княси.

Сего радѣ, дахъ и господство ми свѣтѣи монастырѣ Говора, такоже да естъ сѣю село Нѣнишѣции за дѣдѣнѣи и вѣ шѣхъ сѣ всѣмъ хотаромъ, такоже свѣдѣтелсѣветъ хрисоакѣи шѣи старѣи господарѣи, како естъ више рѣхъ и не шѣ кождѣ непоколѣвимъ, по заповѣдъ господства ми, вѣ вѣкы.

Сего радѣ и свѣдѣтели поставихъ господство ми: жѣпанъ Хриза вѣлъ ванъ Кралевѣтскѣи и панъ Ывашко вѣлъ дворникъ и панъ Глигорѣе вѣлъ логофѣтъ и панъ Дѣминѣтрѣ вѣлъ вѣстѣаръ и панъ Михѣю вѣлъ спатаръ и панъ Неделѣко вѣлъ ключаръ и панъ Басилѣе

ВЕЛ СТОЛНИК И ПАН БЪЗНИКА ВЕЛ КОМИС И ПАН БУЧНИА ВЕЛ ПЕХАРНИК И ПАН КОСТАНТИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГЛИГОРЪЕ ВЕЛ ЛЮГОВЪЕТ.

Из Тѣдоръ спсѣди, братъ малъ Дмитръс логофетъ, начертанъ въ настолинъ градѣ рекомъи Бѣкѣрци, мѣсеца юнѣ ки дъни и шт ѿдама, въ лѣтѣ хрѣмъ.

† Іу Матею крѣкѣда, мнлостію божію господинъ.

Іу Матею воєводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Govora, unde este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și celorlalți călugări care trăiesc în această sfințită mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri satul Nănișăștii din județul Argeș, pe apa care este la gura Topolovului, tot satul cu toți vecinii și cu moară și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne și cu tot venitul, oricît se va alege, pentru că acest sat mai sus-scris Nănișăști și cu moară a fost al sfintei mănăstiri Govora, cumpărat de răposatul cneaz Vladul voievod și de fiul lui, Radul voievod și dat la această sfințită mănăstire pentru sufletul lor și pentru că acești cnezi mai sus-zîși au făcut această sfințită mănăstire din temelie ei. Și a tot ținut sfinta mănăstire Govora satul Năneșăștii cu bună pace, pînă a ajuns la sărăcie și nu a avut cine să îngrijească de ocinele mănăstirii, ci au cotropit boierii toate dedinele cu sila și cu înșelăciune. Atunci, a luat și Manea logofăt o parte din satul Nănișăștii cu înșelăciune și a vindut Manea logofăt acea parte din satul Nănișăștii lui Vladul logofăt Rudeanul. După acestea, dacă a intrat Vladul logofăt în acest sat, el a luat și a cotropit tot satul Nănișăștii, iar sfinta, dumnezeiasca mănăstire a rămas fără dedine, pentru că nu a avut ctitori să vadă de această sfințită mănăstire.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd domnul Dumnezeu a binevoit și m-a dăruit cu cnezia și cinstitul împărat cu schiptrul aici în Vlahia transalpină, în scaunul moșilor și strămoșilor domniei mele, părintele egumen Meletie el a venit înaintea domniei mele la marele divan și cu cărțile și hrisoavele răposaților domni bătrîni și s-au pîrit față în față cu Andrei spătar, fiul lui Vladul logofăt. Și așa pîra Andrei spătar că a cumpărat tatăl lui, Vladul logofăt, acest sat care e mai sus-scris de la Manea logofăt. Iar alți boieri au mărturisit în divan că nu a cumpărat Manea logofăt, nici nu a dat bani pe partea de la Nănișăști pe care o vinduse el lui Vladul logofăt, ci a dat mănăstirii Govora altă ocină la Mihăești, toată partea lui, oricît se va alege, pentru această parte de la Nănișăști. De aceea, domnia mea am văzut și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună și cu părintele nostru chir vlădica Gligorie și cu toți cinstiții boieri ai domniei mele și am dat domnia mea ca să stăpînească sfinta mănăstire satul Nănișăștii, tot satul și cu toți vecinii și cu tot hotarul și cu mori și cu tot venitul, cum a fost dat și miluit de acei foști cnezi încă de mai nainte vreme, iar Andrei spătar să-și caute dacă a dat tatăl lui, Vladul logofăt, bani sau orice, să-și ia el banii de unde i-a dat sau ocina de la Mihăești, care a fost a lui Manea logofăt, toată partea lui. Cu acest sat mai sus-scris să nu aibă Andrei spătar nici o treabă

sau amestec, ci să stăpînească sfînta mănăstire Govora cum a fost dat de acei cnezi bătrîni și cum am văzut domnia mea și am citit hrisoavele și cărțile acelor cnezi bătrîni.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfîntei mănăstiri Govora ca să fie acest sat Nănișăștii de moștenire și de ohabă cu tot hotarul, cum mărturisesc hrisoavele acestor domni bătrîni, cum este mai sus-scris și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, în veci.

Pentru aceasta și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzîncea mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Eu Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun numită București, luna iunie 28 zile și de la Adam, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, VII/12.

Orig., hirtie (43 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1843; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 139–140 (datată: iunie 25), 447, f. 167–168, 463, f. 148–149 și la Mitrop. Țării Rom., CCCXXX/16.

312

1634 (7142) iunie 29.

Răzvan căpitan dă mărturie egumenului Vasilie pentru un țigan al m-rii Bistrița.

† Scris-am Răzvan căpitan acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mina iacumenului Vasilie de la sfîntea mănăstirea de la Bistrița de un țigan, anume Radul Guze și cu feciorii lui, de ține o țigancă a noastră. Dereptu aceie, am făcut zapisul nostru cum să se știe că țiganul iasté țigan al mănăstirii deréptu și cu feciorii lui și n-am eu nici o trebă cu dinsul, că ial iasté țigan al mănăstirii, iar țigancă iasté a noastră. Și țiganul să aibă a-și da dajdea, cîndu i va veni.

Și acestu zapis l-am făcut denaintea dumnelui domnu nostru Matéiu vodă și Preda spatâr și Gligorie vistier i spatâr Tudosie¹ și Barbul clucer din Poiana.

Pis méseța la sveti Petré, vă leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXVI/556.

Orig., hirtie (21 × 14,5), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 194, f. 389.

¹ Dregătoriile boierilor Gligorie și Tudosie nu corespund cu data.

1634 (7142) iunie 29.

Matei Basarab voievod imputernicește m-rea Bucovăț să ia dijma de pe ocina ei de la Povaru, jud. Dolj.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voievod i gospodinū. Davat gospodstvo mi siu povelēniu gospodstva mi sfintii și dumnezeștii mănăstiri Bucovățul, unde iaste hramul sfintului și de minuni făcătoru Nicolaie al Mirlichii și părintelui egumēnul ...¹ ca să fie volnici cu această carte a domnii méle dă să aibă a luare dijma du pre ocina mănăstirii de la Povaru ot sud Dolj, care iaste ocină a mănăstirii, jumătate du preste tot hotarul, cită să va alēge, cum scrie în cartea lui Șarban voievod, cum am văzutu și domnia mea acee carte.

Drept aceia, să aibă a-și luare toată dijma din toate bucatele cite vor fi pre ocina mănăstirii și nimeni să nu să cutiezi a-i opri, nici călugării de la...¹ nici nimēnile, că cine îi va învălu, mai mare certare dă acel om nu va lua altul. Că așa iaste învățătura domnii méle, să-și ia dijma cum au luat mai denainte vrēmē. Și așa poruncimū, domnia mea.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Iunie 29 dni, leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722, f. 395.

Copie.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, p. 165.

1634 (7142) iulie 1, București.

Matei Basarab voievod poruncește birarilor să nu ia galbenul de fum și birul moldovenesc de la oamenii Episcopiei din Buzău și din Găvănești.

† Милостію божію, Іо Матею Басараб воєвода и господинъ. Пишетъ господство ми воао бирарилор, карии умблаѣи де галбени де тум, аѣіа вѣн тѣрг ла Бузăу și voао карии сѣнтеѣи де бирул молдовенеску. Дупă аѣіа вă грăеску домнѣа мѣа пѣнтру чă аѣи вѣннѣа мѣа вѣнит-ау пăрѣнтѣе епискупул Ефрем де ау јелуѣт și ау спус cum умблаѣи де вѣнвăлуѣи оаменѣи аѣи сѣнѣтеѣи епискупулѣи, карии сѣнту ertaѣи де домнѣа мѣа și де чăрѣіѣе домнѣа мѣа ну аскулѣаѣи. Дѣрепт аѣіа, вѣн врѣме се веѣи ведеа аѣеа чăрте аѣіа мѣа, іарă воѣи сă чăуѣаѣи сă лăсаѣи тоѣи оаменѣи де ла епискупіе де бирул де тум. Аșіјдѣреа și оаменѣи аѣи

¹ Loc alb.

sfintei episcopii de la Găvănești, ciți vor fi, încă să-i lăsați foarte în pace de birul moldovenescu și de fum¹ nimica să nu-i învăluți, ales care va fi moldovean, voi de la acela să luați bir moldovenescu, iar alalți oameni, bună pace să le dați, că i-am lăsat domnia mea și i-am ertat, să fie toți în pace, că cine se va ispiti a face într-alt chip, să strice mila domnii mele, acela om, mare urgie va păți de la domnia mea. Și această carte a domnii mele să calce toate cărțile, că așa iaste învățătura domnii mele.

Инако да неѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Писъ Бѣсѣрци, мѣсеца юліе 7 дѣнь, в лѣтѣ 7374.

Іу Матею воеводѣ, милостїю божїю господинѣ.

Іу Матею воеводѣ <м.р.>

Bibl. Acad., CXXIV/150.

Orig., hirtie (29,5 × 20,5), pecete aplicată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 171, f. 28.

315

1634 (7142) iulie 2.

Matei Basarab voievod împuternicește pe Duca legănarul să ia o copilă de țigan de la Tatul logofăt și alta din țigănia domnească de la Cimpulung.

† Милостїю божїе, Іу Матею Бѣсѣрак воеводѣ и господинѣ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слугѣ господства ми Ducăi legănarul ca să fie volnic cu acesta carte a domnii mele și cu sluga domnii mele na ime...² de să-și ia o copilă de țigan de la Tatul logofătul, căci iaste a lui, iar Tatul logofăt n-are nici o treabă cu dinsa. Că au venit Duca legănarul nainte domnii mele de au jăluit și au spus că iaste făcută den în țigănia lui și n-are Tatul logofăt nici o treabă cu dinsa, că nici iaste ținaul³ al lui, nici țiganca.

Și iar să fie volnic sluga domnii mele ci scrii mai sus să ia altă copilă de țigan den țigănie domnescă den în Cimpulungu, ci iaste soru cu copilei de țigan de la Tatul logofăt și de nimenile opreală să n-aibă, preste acesta carte a domnii mele, că așa am judecat domnea mea că să cadu să fie acelu copilă de [de] țigan slugii domnii mele Ducăi legănarul. Iar ce om să va ispiti preste acesta a domnii mele a face într-altu chipu, acela om mare certare va avea de cătră domnea mea. Инако да неѣст, по реч <господства ми>.⁴

¹ Cuvintele „și de fum”, scrise deasupra rîndului.

² Loc alb.

³ Așa în text.

⁴ Loc rupt.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис юліе ̄ 5 дьни, лѣт ̄ 3786.

† Іу Матію вквеквда, мнлостію божію господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXII/6.

Orig., hîrtie (30 × 22), pecete aplicată.

316

1634 (7142) iulie 6.

Matei Basarab voievod poruncește pircălabului din Crătunești să mute toate ariile megiașilor și rumânilor lângă sat, pentru ca toți locuitorii să-și îndeplinească îndatoririle față de călătorii care sînt în trecere pe acolo.

† Мнлостію божію, Іу Матію Бъсѣраб воевод <и> господинь. Дават господство ми сію позеленіе господства ми воа, satul Crătuneștii, să căutați că aicea naintea domnie mele venet-au o parte de sat, megiași și rumâni sfintei mănăstiri ce-i hramul Sfinta Troiță de s-au jăluit și au spus naintea domnie mele, cum trag numai o parte de sat nevoe de turci și de slujitori și alți călători, pentru că ariile unora sătени suntu acolea lângă sat împrejur, ce aduc la călători pai și ce trebuiește, iar alți sătени le sîntu ariile la cîmpu departe, ce trag nevoi numai cei de le sîntu ariile la sat, iar ceilalți nu aduc pai.

Derept aceia, tu, părinte, care ești pircălabu acolo la sat, să cauți să mergi cu dinșii să-și mute ariile la sat, unde sînt și alte arii, care nu va muta ariia la sat, să-i iai 6 boi globă șă să-i aprinzi ariia cu foc șă să-l legi, să-l tremeți la domniia mea. Pentru că iaste un sat tot de drum, să tragă toți nevoe, și în alt chip să nu fii. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсица юліе ̄ 5 дьни, лѣт ̄ 3786.

Іу Матію вквеквда, мнлостію божію господинь.

Bibl. Acad., CLV/180.

Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 256, f. 336 v — 337 (datată: iunie 10).

317

1634 (7142) iulie 6.

Matei Basarab voievod întărește lui Vlasie, fiul lui Oprea, ocină în Călinești, jud. Argeș, în urma unei judecăți.

† Мнлостію божію, Іу Матію Басараб воевода и господинь. Дават господство ми сіе позеленіе господства ми acestui om, anume Vlasie, feciorul Oprii den Călinești, ot sudstvo Arghiș, ca să hie volnic cu această carte a

domnii mele, de să ție toată ocina ce au cumpărat tată-său Oprea de la Ion den Boișoară și de la Neaga den Călinești și de la alalți de la toți și de la Vladul den Călinești, și să-i oprească de pre ocină. Pentru că au venit Vlasie înaintea domnii mele în divan de se-au jăluit și au arătat cartea lu Ștefan voevod, vâleat 7100, de cumpărătoare. Și tot au ținut cu pace.

Iar când au fostu acum, iar acești vânzători, ei zicu că n-au vîndut ocina, ce au făcut cartea cu hiclesie și l-au prădat Neaga de l-au închinat 300 de bani și-l învăluescu să-l scoață de pre ocină. Și au mărturisit mulți oameni denprejur cum o au cumpărat ocina acéia Oprea tot cu bani gata. Într-acéia, domnia mea am dat lu Vlasie să-și ție moșia cît scrie într-acea carte tot cu pace și să hie în pace de cătră acei oameni și să-i oprească de pre ocină și să-și întoarcă Vlasie prada de la Neaga, că n-au avut treabă de l-au prădat. Iar cui va trebui ocina, să-i întoarcă banii, să-și ție ocina cît au vîndut sau să jure cu 12 megiași, să spargă cartea. Iar alt val să nu mai aibă, că cine-l va mai învălui, cu capul va plăti.

Și să-și întoarcă Vlasie 1 bou de la Oancea, că i l-au luat Oancea de la Vlasie pentru datoriia lu Irimilă, bărbatul Mircăi, muiarea lu Vlasie. Și Irimilă, el au fugit. Deci să-și întoarcă boul cum mai curind. Și să hie turnător sluga domnii mele po ime Ivașco. Și de niménile opreală să n-aibă. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис юліе 5 дьни, лѣт 7386.

† Іу Матіи Вшевода, милостію божію господинъ.

Muz. de ist. Buc., col. Severeanu, nr. 13.134.

Orig., hirtie (21,5 × 31), pecete aplicată.

Copie la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 314.

318

1634 (7142) iulie 8.

Stroe postelnic din Greci, Chirca paharnic din Păpălari, Stroe postelnic din Tomeni și alți boieri hotarnici aleg părțile de ocină ale m-rii Brîncoveni și ale megiașilor din Svintestți <în satul Potlogi>.

† Adică scris-am noi boiarii, carii am fost hotarnici părintelui egumenui Dorothei¹ de la Brîncoveni ș-ai satului cu megiașii de în Svintestți însă anume: Stroe postelnic de în Greci i Chirca peharnic ot Păpălari i Stroe postelnic ot Tomeni i Pătru logofăt ot Fălcoi i Preda ot Roșiani, iar în locul lu Ivan postelnic ot Vlăduleni fost-au Staico ot Puturoasa, iar ispravnicul de la domnie fost-au Stanciul vornicul. Deci amă căutat ș-am adeveratū cu megia(și) buni de înprejurul locului și le-am căutat și cărțile și le-am fășișat, însă cu mare jurămîntū, am pus și blăstem, carele nu va scoate toate

¹ Nume corectat.

cirțile la aceasta vreme, apoi să nu se crează nici la divan; ce-am aflat 2 cărți preste alalte cărți. Deci cartea boiarilor de Tomeni cetit-au să ție 3 părți, iar cartea megiașilor cetit-au să ție a 4 parte.

Deci noi am căutat și am măsurat de preste tot: întâi despre Ipotești, în lungu de apa Oltului pînă în hotarul Păpălarilor <fac>ut-au funi 69 și din sus, alătura cu hotarul Păpălarilor, funi 102. Dintr-aceste 102 funii, dat-am mănăs<tir>ii 59 de funi și-au rămas lor megiașilor 43 de funi, însă funea de 15 stinjeni. Și de în hotarul Crivii în marginea de sus pînă în Olt 39 de funi și despre Olt, pre în capul hotarului fost-au 76 de funi. Deci de într-aceste 76 de funi dat-am mănăstirii 49 de funi și-au rămas megiașilor 27 de funi. Deci am socotit megiașilor, căci le-au fost hotarul mai scurt, de le-am dat 39 de funi, ca să să potrivească ocina una cu alta.

Și i-am hotăritu noi cu voia părintelui și cu a tuturor megiașilor și se-au voit cu părintele și se-au înpăcat denaintea noastră, ca să nu se mai pîrască unul cu altul.

Ș-am scris eu, Tudor logofăt, measeța iulie 8 dni, vă leat 7142 <1634>.

Stanciul vornic

Eu Stroe postelnic

Chirca peharnic

Eu Stroe postelnic

Eu Pătru logofăt

Eu Preda postelnic ²

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, I/3.

Orig., hîrtie (30 × 20), șase peceți aplicate.

319

1634 (7142) iulie 10, București.

Petre slujer și Matei postelnic schimbă cu Jipa din Vernești niște țigănci.

† Adecă eu Petrea slujer împreună cu jupîneasa mea Elina și eu Mateiu postelnic împreună cu jupîneasa mea Buica, fetele Predei slujer, scriem zăpisul nostru de credință la mîna Jipei de Vernești, ca să se știe cum am avut noi doao țigance, anume Stanca și Neacșa, fie-sa, la sfînta episcopie de la Buzău, iar episcopia au avut doao țigance la Jipa. Deci ne-am sculat cu bunăvoia noastră, tuturora, de-am făcut schimbu cu Jipa postelnic, de ne-au dat pentru Stanca țigancă pre altă țigancă, anume Mușă³, care țigancă au fostu partea mea, lu Matei postelnic, cu jupîneasa mea Buica. Iar cîialalta țigancă, anume Neacșa, ce scrii mai sus, au căzut în partea noastră, Petrei slujer și jupînesei mele Elinei. Deci m-am tocmit cu Jipa postelnic de i-o am vîndut, drept 18 galbeni gata și am luat schimbu. Și am vîndut de hu-

¹ Loc rupt.

² Toate semnăturile sînt autografe.

³ „Mușă”, scris ulterior, de altă mînă, pe loc alb.

năvoia noastră, fără de nici o silă, ca să nu să spargă sălaşul, cum iaste légea țării.

Și mărturii am pus boiari, anume: ot Bezdina, Dima cliucer și cu fra-
te-său Ianiu ot Dos i Lupul căpitan al lu Braga și alți roșii, boiari, carii-ș
vor pune mai jos pecețile. Și pentru credința ne-am pus și noi pecețile.

Πνε ΔΟΥΛΗΤΡΩΣ ΛΙΓΩΦΕΤ 8 ΕΒΚΩΡΕΜΗ, ΚΑΛΙΕ Ξ ΔΑΝΗ, ΕΒ ΛΕΤ ΧΕΡΜΕ.¹
Pêtre sulgér <m.p.>

Eu Dima clucer.

Γιανης άπω τὸ Γεροσλοβέστη μαρτις² <m.p.>

Bibl. Acad., CXLVII/103.

Orig., hîrtie (32 × 21,5), două peceți aplicate.

320

1634 (7142) iulie 10.

Radul portar dă m-rii Govora un loc de grădină.

Casele la Rîmnic și la Ocnă.

Adecă eu Radul portariul, să să știe că am luat un cal de la sfînta mă-
năstire Govora pentru un loc de grădină, ce am fost dat eu popei Ducăi, ci
să aib a-i da banii și să fie locul la sfînta mănăstire dat, că iaste mai volnică
sfînta mănăstire. Aceasta am scris.

Și au fost și cinstitul boeri Tanasie păharnicul și Mitrea sulgeriul ot
Mihăești, cînd am dat acest loc de lîngă moară.

Și s-au scris în luna lui iulie 10 dni, leat 7142 <1634>.

Eu Radul portariul.

Tănasie paharnic martor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 447, f. 321.

Copie; altă copie ibidem, ms. 234, f. 316.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*, p. 381.

321

1634 (7142) iulie 10.

*Mitropolitul Grigorie al Ungrovlahiei reînnoiește și înzestrează m-rea
Stelea din București, metohul m-rii Ivir de la Athos.*

† Ἡ ταπεινὸς τῆς ἡμῶν γράφκει τὸ παρὸν ἰδιό χειρον γράμμα εἰς ἀσφά-
λειαν ἀψευδῆ ὁποῖον δια λαμβάννι οὗτος ἔστοντας ἐγὼ νὰ ἀνακενίσω τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ μακαρίτη τοῦ Στέλια, ἐδῶ εἰς τὸ Μπουκουρέστη, ἣ ὁποῖα εἶναι

¹ A scris Dumitru logofăt în București, iulie 10 zile, în anul 7142 <1634>.

² Ianiu din Iaroslăvești martor.

προσηλωμένη εἰς μονήν τῶν Ἰβήρων, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἔτξι ἐγὼ ἐβλέποντας τὴν διερθημένην πρὸ καιροῦ Θεῷ ζήλω κει νοῦμενος ἐγκενίασα ἡγίασα αὐτὴν καὶ με ἁγίαις εἰκόναϊς ἐστολῖσα, καὶ ἐσκεπάσα αὐτὴν, διὰ νὰ μὴν Χάνουνται τὰ μνημόσηνα τῶν κτητόρων. |

Καὶ ἀνακένισα αὐτὴν, ὡς ἄνωθεν εἶπαμεν φτηάνοντας ὀσπίτια καὶ κελία με πιμνητζες καὶ ἄλλα καὶ παραμικρὸν ἀμπελιον, διὰ νὰ εὐρίσκεται νάμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Καὶ ἔτξι ἀγόρασα ἀπο τὸν μπάνον Ράτουλαν τὸν Μποξέσκουλου ἕνα σαλάσι κατζηβέλους τὰ ὀνόματα αὐτῶν τοιαῦτα ὁ ἄνδρας Ράττος ἢ γυνὴ Στάνα, τὸ παιδίον Τοῦτορος ἢ κόρη Βοϊκα καὶ ἔτξι ἀγόρασα αὐτοὺς διὰ φλουρία τῶν ἀριθμόν νη' καὶ τοὺς ἐπροσήλωσα εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήριον τοῦ Στέλια, διὰ νὰ ἔχω τὸ μνημόσυνόν μου διότις ἐγὼ αὐτὰ τα ἄσπρα τὰ εἶχα ἀπὸ τὸν κόπον μου καὶ με τὸ ἐπιτραχιλιόν μου τὰ ἐφρόντισα ἀπὸ τοῖς χριστιανοῦς.

Εἰ δὲ καὶ βουληθεὶ κανὶς νὰ πιράξη, ἢ νὰ ἀπόξενώσει αὐτοὺς, ἀπὸ το μονίδριον αὐτὸ ἐχωμέν τον ἀφωρεσμένον καὶ ασυγχώρετον παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλοντι καὶ μετα θάνατου ἄλητος Ὄτως δὲ γράφωμεν καὶ ἀπορένωμεν ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἀμήν.

Ἐν μηνὶ Ἰούλλῳ ἴ', ἐπὶ ἔτους βοηδρομοῦντος ζρμβ'.

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας, Γρηγόριος <m.p.>

† Smerenia noastră cu mina mea scrie această carte spre siguranță nemincinoasă, care cuprinde așa: sculindu-mă eu să reînnoiesc biserica răposatului Stelea, de aici din București, care este închinată la mănăstirea Ivirilor, la Sfintul Munte și așa văzînd-o eu distrusă de vreme, fiind mișcat de rivnă dumnezeiască, am înnoit-o și am sfințit-o și am împodobit-o cu sfinte icoane și am acoperit-o ca să nu piară pomenirea ctitorilor.

Și am reînnoit-o, cum am spus mai sus, ridicînd case și chilii cu pivnițe și altele și cu o vie micuță, ca să se găsească izvor la biserică.

Și am cumpărat de la banul Radul Buzescul un sălaș de țigani, numele lor <fiind> acestea: bărbatul Radu și femeia Stana, copilul Tudor, fata Voica, și așa i-am cumpărat cu galbeni 58 la număr, și i-am dat la mănăstirea de mai sus a lui Stelea pentru pomenirea mea, pentru că eu am avut acești bani, i-am făcut din truda mea și cu epitrahilul meu i-am dobîndit de la creștini.

Iar dacă ar voi cineva să răpească sau să înstrăineze de la această mănăstire, să fie blestemat și neiertat de tatăl și de fiul și de sfintul duh, în veacul de acum și în cel viitor și după moarte, nedeslegat. Astfel scriem și facem cunoscut întru duhul sfînt, amin.

În luna iulie 10, în anul curgător 7142 <1634>.

Grigorie al Ungrovlahiei <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă XXXIX/13.
Orig., hîrtie (28 × 20,5), pecete aplicată, căzută.

163<4> (714<2>) <iulie> 10, București.

Mitropolitul Grigorie al Ungrovlahiei repară și reînchină, împreună cu episcopii și egumenii, m-rea Stelea din București la m-rea Ivir de la Athos.

† Chir Grigorie mitropolitul a toată Țea<ra> Rumânească i otțu arhiepiscop chir Theofil Ribnicescii i otțu episcop chir Efrem Buzevscii i otțu Theodosie egumen ot sveata monastir Tismeana i otțu egumen Vasilie ot Bistriță i otțu egumen Dionisie ot Coziia i egumenul Grigorie ot Argeș i egumenul Varlaam ot Deal i egumenul Ionachii ot Glăvăciog i egumenul Ignatie ot Sveata Troiță și cu toți egumenii di în toate mănăstirile și cu tot săborul, dat-am cartea noastră sfintei și dumnezești mănăstiri ci să chiamă Ivera de la Svetaagora, unde iaste hramul uspenie Bogorodiță și tuturor călu<gă>rilor ciți vor lăcui într-acei sfintu loc, ca să-i fie sfinti mănăstire ci să chiamă Stelea de aici de oraș de București, ce iaste hramu iară uspenie Bogodorite, metoh și supt mina mănăstirii Ivera cu locul și cu toate moșiile și prăvăliile de aici den București, ce au fost cumpărat Stelea spătariul, să fie la Svetaagora, la mănăstirea Ivera.

Pentru cîndu au cumpărat Stelea spatar loc să facă mănăstire, trimis-au întiu Stelea spătariul la mănăstirea de la Ivera să trimiță de acolo om de folos, că va să facă mănăstire și să fie călugări ispravnici. Deci au venit de la Svetagora popa Averchie Ghiurgiu și Gavriil dîiaconul și cu soșile lor, de au fost aici pînă se-au făcut mănăstirea Stelea de în temelie.

Și au cumpărat Stelea spătariul sfintei mănăstiri ocină și moșii și prăvălii și au închinat Stelea spătariul a lui mănăstire la sfinta mănăstire Ivera, cu tot ce au fost, pentru sufletul lui și al[ți] părinților lui, încă de în zilele răposatului Mihnei voevode.

Iară după acéia, cîndu au fost în zilele răposatului Mihai voevode, deac-au venit Senan Pașa cu mulțime de turci aici în Țeara Rumânească de au robit și au stricat țeara și au arsu toate beserecile și mănăstirile de în toată țeara și au arsu și mănăstirea Stelea, metohul sfintei mănăstiri Ivera. Și de cîndu Sinan Pașa incoace, tot au stătut mănăstirea Stelea pustie 30 de ani, pînă în zilele lui Leon voevode. Deci, deaca m-am vlădicu eu vlădica Grigorie, carele am fost de postrig născut de acolo de la Ivera, văzindu vlădicia mea această sfintă mănăstire a Stelei spătariul pustie și stricată și arsă, fiindu numai zidul și sulgerie domnească, nevoit-au părintele nostru mitropolitul vlădica Grigorie cu milostenie de pre la neguțători și de pre la creștini și cu osteneală și cu învățătură, cu ce au dat domnul Dumnezeu, și de la sfinta mitropolie nu se-au cheltuit de acolo nici un ban, nici au lucrat cu rumânii sfintei mitropolii, fără numai cu milostenia de la neguțători și de la creștini și cu patrahirul, de au făcut mănăstirea Stelea, cum

au fost și diintiiu. Și au făcut case și pimnițe și mori și grădini¹ cu vie. Și iară se-au dat la mîna călugărilor de la Ivera, cum au fost dată metoh la Sve-tagora de Stelea spatar în zilele Mihnei voevode, pentru sufletul lui, ca să-i fie de pomeană.

Așijderea și Leon voevode și domnu nostru creștin Mateiu Basarabă voevod încă au dat să fie metoh, cum au fost direasă și de părintele nostru vladica Grigorie această sfîntă mănăstire Stelea cu milostenie de pre la ne-guțatori și de pre la creștini. Și se-au dat iarăși pre mîna călugărilor de la Ivera, cum scrie mai sus, ca să nu se pustiască nici pomeana ctitorilor.

Iar după moartea a părintelui nostru vladica Grigorie, în ce zile de domnu va hi alt vlădică în urma sfîntii lui, nimiria treabă să n-aibă cu mănăstirea Stelei de aici de în București, ci iaste închinată metoh la Ivera, nici domnu, nici vlădică, nici boiarin, nici cu mănăstirea, nici cu moșiile ce au fost cum-părate de Stelea spatar, fără numai să fie pre mîna călugărilor de la Ivera cum au fost obeștuit² și închinată di în zilele Mihnei voevode. Pentru că și domnu nostru creștin Mateiu voevode și toți boiarii țării, de la mic pină la mare, cum au o mănăstire pustie și stricată de atita vreme, ce o au dires pă-rintele nostru vlădica Grigorie, cu cheltuiala de la creștini, cine cu ce se-au îndurat, cum scrie și mai sus. Și am văzut și cartea lu Leon voevode vă leat 7138 și cartea domnu nostru, Io Mateiu voevode, vă leat 7140.

Derept acéia, dat-am și noi toți părinții, ciți sintem mai sus-scriși, sfîn-tei mănăstiri Ivera, ca să fie metoh și supt mîna mănăstirea Stelea, hram us-penie Bogorodițe, cu toate moșiile și cu tot venitul, de moșie și întărire și călugărilor de hrană și neclintit de nimiria.

Și am pus și blestem și afurisanie: cine nu va cinsti, nici va înnoi, nici va întări cărțile domnilor și cartea smerenii noastre, ce o va călca și o va sparge, acela om să fie blestemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 svéti otți ije sut vă Nichei. Așijderea să hie afurisit și de noi toți vă veaci veacom, amin.

Πνε ου Βουκροβλαχίαι, μεκσευα . . .³ Ἰ δυννηιωτ Πδαμα κβ λκτ χζρμ . . . , λκτα
господина хѣла . . .³

† Ὁ Ουγκροβλαχίας, Γριγοριος⁴

Theofil episcup Rimniceschi

Episcup Efrem Buzevschi⁵

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXIII/8.

Orig., hirtie (41,5 × 23).

Copie ibidem, ms. 256, f. 108—109.

Cifra unităților a fost omisă din văleat. Datat după documentul anterior, cu aceeași dată de zi și cu un conținut asemănător.

EDIȚII. Extras dezvoltat, Nicolaescu, *Radu-Vodă*, p. 49—50.

¹ Cuvintele „și mori și grădini” șterse cu roșu în original și scris: μεγλαδης аз ѿдрине
вторн логѡфет ѡт днвана Матѡла воеводн, лѣт хѣрмѡ. (Am șters eu Udriște al doilea logofăt
din divanul lui Matheiu voievod, anul 7146).

² Făgăduit.

³ Loc alb.

⁴ Al Ungrovlahiei, Grigorie.

⁵ Semnăturile sint autografe.

1634 < iulie > 10, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Ivir de la Athos, ca metoh, m-rea Stelea cu ocinile și prăvăliile din București, refăcute de mitropolitul Grigorie.

† Милостію вожію, Іу Матею воєвода и господинъ вѣсон земли Уггрово-владхінскоє, вник великаго и прѣдобраго, стараго, покойниоу Іу Басараба воєвода. Дават господство ми свѣтомъ божественѣи монастырѣ вт Гвѣтаа Гора зовемоу Івѣра, игдеже ест храмъ честное зспеніе Богородице и вѣсѣм иннокомъ, елицеже живѣши въ шентѣли тоє, такоже да мѣ ест свѣтаа монастыр глаголемоу Стеля вт зде вт варош вт Бѣквѣрици, пакижѣ храма оуспеніе Богородице, метохъ и въ подрѣчїе със мѣстомъ и със вѣсѣхъ дѣдїице и правдїице вт зде вт Бѣквѣрици что ест била покупна Стеля вѣ в спатар на Гвѣтаа Гора, на свѣтаа монастыр Івѣра.

Когда ест покупна Стеля спатар мѣсто да сътворит монастырѣ, послала ест Стеля спатар испрѣво на свѣтаа монастырѣ Івѣра вт Гвѣтаа Гора, да посилаетъ человекѣ за полсъ вт тамо, ере хокетъ да чинаетъ монастырѣ и да бѣдетъ калгѣри исправничи. Таже ест пришла вт Гвѣтаа Гора попъ Яверкїе Гюруї и Гаврила дїакона и със дрѣжини имъ, терѣ ест била зде дондеже се сѣтъ сътворила монастыра Стеля вт темелїе. И покупници сѣтъ Стеля спатар свѣтѣи монастыръ шчине и дѣдїице и правдїице и поклонни в ест Стеля спатар негов монастыр метохъ на свѣтаа монастыр Івѣра със вѣс что ест била, радї дѣша его, ецеже вт при днїе покойниоу Іу Михнѣ воєвода.

И потомъ, къда ест била въ днїе Михана воєвода, елма ест пришла Синан паша със иножанше за тѣрци зде въ Земле Блашкоє, терѣ ест поровила хора и исхабила ест и съжижетъ вѣсѣхъ црѣкве и монастыровѣ вт вѣсѣхъ хора и съжижетъ и свѣтаа монастыр Стеля, метохъ свѣтѣи монастыр Івѣра. И вт когда Синан паша, вѣс стола ест пѣста л годни, даже до днїе Левн воєвода.

Таже, тако се сѣтъ владїчестветъ втцѣ нашемъ кѣр владїка Григорїе, кого ест била за постронгъ рожденъ вт тамо вт Івѣра, выдѣще свѣтинѣ его сїа свѣтаа монастырѣ Стеля спатар пѣста, исхабила и съжиженъ и соуцїи свѣцїи, понсдла ест втцѣ архїемитрополитъ владїка Григорїе със милостенїе вт по на кѣпци и вт по на христїанини, със тѣдно и със поученїе, със что ест далъ господъ Богъ; и вт надъ свѣтаа митрополїе нѣст се сѣтъ кѣтовала вт тамъ ни единъ новѣцъ, ниже сѣтъ работаетъ със вечинїи свѣтѣи митрополїи, кромѣ тѣчїю със милостинїе вт надъ кѣпци и вт надъ христїанини, терѣ ест сътворила монастырѣ Стеля како ест била и вт испрѣво. И сътворили сѣтъ кѣкѣ и пивнице и воденице. <И> пакижѣ да далъ се сѣтъ на рѣцѣхъ калгѣромъ вт Івѣра, како ест била данна метохъ на Гвѣтаа Гора вт Стеля спатар, въ днїе Михнѣ воєвода, радї дѣша его, такоже да ест емъ за помѣнъ.

И видѣхомъ господство ми и книга Левн воєводъ въ лѣтъ хзрл . . .¹ како ест била направна за втцѣ нашемъ архїемитрополитъ кѣр владїка Григорїе сїа свѣтаа монастыр Стеля вѣшише писъ, със милостинїе вт кѣпци и вт христїанни <и> дѣвалъ сѣтъ пакижѣ по рѣка калгѣромъ вт свѣтаа монастыр Івѣра. Такожде вт

¹ Loc alb, lăsat pentru cifra unităților.

сѣм даа и господство ми, како сѣт биа давала и шт прѣжде вѣрѣме, такоже да не се шпостѣваат ниже помѣна ктитором.

Я по сѣмрѣти штцг нашемѣ владѣка Григоріе, въ что дѣни за господарѣ хокет бити друг владѣкъ въ слѣд свѣтинѣ его, да не имат нихто трѣвз със сѣм монастыре Стелек шт зде шт Бзквриши, что ест метох на свѣтомѣ монастыр Івѣра, ниже господарѣ, ниже владѣкъ, нич болѣрин, ниже със монастыра, ниже със штѣчистѣуѣх что ест биа покѣплѣне шт Стелѣ спатар, кого ест биа сѣтворила шн монастыра шт темелѣе, без тѣчю да бздет по рск калѣгером шт свѣта монастыр Івѣра, како сѣт биа шеѣшала и поклонила шт при дѣнѣ М<и>х<нек вое>¹кода. <П>онеже и господство ми сам свѣдѣтелствѣ и въснх прѣвителѣи господства ми шт велици до мѣан и въснх болѣрѣи хорев како ест биа една монастыр прѣста и исхавила шт толика вѣрѣме, ашг ш ест направил шт темелѣе штцг владѣка Григоріе митрополитѣ със келтоканіе шт по на кѣпци и шт христїанны, комождѣ със что се сѣт шеннѣл.

Бего радѣ дадох сѣм господство ми свѣтѣи монастыр Івѣра више пис шт Свѣта Гора, такоже да мѣ ест метох и въ подрѣчїе свѣта монастыр Стелѣ, храм оуспенїе Богородице, със въсѣх штѣчествїе и със въс ходоком за дѣдїнѣ и въ зкрѣплѣне и божественим инноком въ пишг и не шт когождо непоклѣбимо, поризмо господства ми.

Ещеже и з каннанїю поставѣлем господство ми: по шштѣствїю господства ми, кого избѣрет господѣ Богѣ бити господарѣ Земан Блашкоѣ или шт срдѣчнаго плода господства ми или шт сыродника нашнх или, по грѣсѣх наше, или шт иноплѣменик, да аще почтет и поновит и зкрѣпит сѣю книг господства ми, того господѣ Богѣ да га почтет и да сѣхрнит въ господствѣ его и а въ вѣдѣшнх вѣцѣх дѣша его. Я ащеиже не почтет и не поновит и не зствѣдит сѣе книг господства ми, ашг ш поперет и разорит и исхавит, того да ест трѣклет и ашавѣма и афореан шт тїѣ свѣти штци иже сѣт въ Некеи да имат частїю със Івѣда и със Ярїа на един мѣсто и съ инными невѣрнїи Івден, еже възѣпише над кръвѣс господа Бога и сп са нашего Ісуса Христа и рекѣт: „възми, възмих“ и кръвѣ его над них и над чѣда их, такоже ест и бздет въ вѣкы, амин.

Сеже ѣло и свѣдѣтелѣе поставѣлем господство ми: жѣпан Хриза великїн бан Кралевскїи и жѣпан Івашко вел дворник и жѣпан Гангоріе вел лшгвѣт и жѣпан Дзмитрог Дздекѣла <вел вистїар>² и жѣпан Мнхажо вел спатар и жѣпан Баснаїе вел столник и жѣпан Бззинка вел комис и жѣпан Бзчина вел пѣхарник и жѣпан Костандин великїи постѣлник. И исправникъ, . . .³

И написах аз, Дѣпѣдат лшгвѣт, въ настолини граду Бзквришї, мѣсеца . . .³, ѣ дѣни и шт Ядама до нинѣ, въ сего писанїе, шт сззданїа мира, текѣщаго лѣтом, въ лѣт хзрм . . .⁴, лѣта господина, хдхдд.

† Іw Матюю ввѣвѣда, милостїю божїю господинь.

Іw Матюю воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io

¹ Loc rupt.

² Omis.

³ Loc alb.

⁴ Loc alb, lăsat pentru cifra unităților.

Basarab voievod. Dă domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri de la Sfintul Munte, numită Iver, unde este hramul cinstita uspenia a născătoarei de Dumnezeu și tuturor călugărilor, ciți trăiesc în acel locaș, ca să-i fie sfânta mănăstire numită Stelea de aici din oraș, din București, iarăși hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, metoh și sub stăpînire cu locul și cu toate dedinile și prăvăliile de aici din București, pe care le-a cumpărat Stelea fost al doilea spătar, la Sfintul Munte, la sfânta mănăstire Iver.

Cînd a cumpărat Stelea spătar loc să facă mănăstire, a trimis Stelea spătar mai întîi la sfînta mănăstire Iver de la Sfintul Munte, ca să trimită om de folos de acolo, căci vrea să facă mănăstire și să fie călugării ispravnici. Astfel, au venit de la Sfintul Munte popa Averchie Ghiurgi și Gavriil diaconul și cu tovarășii lor, de au fost aici pînă ce a fost făcută mănăstirea Stelea din temelie. Și a cumpărat Stelea spătar sfintei mănăstiri ocine și dedine și prăvălii și a închinat Stelea spătar mănăstirea sa la sfînta mănăstire Iver cu tot ce a fost, pentru sufletul lui, încă din zilele răposatului Io Mihnea voievod.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihail voievod, cînd a venit Sinan Pașa cu mulțime de turci aici în Țara Românească de a robit țara și a spart-o și a ars toate bisericile și mănăstirile din toată țara și a ars și sfînta mănăstire a lui Stelea, metohul sfintei mănăstiri Iver. Și de cînd cu Sinan Pașa, a tot stat pustie 30 ani, pînă în zilele lui Leon voievod.

Astfel, cînd s-a vlădicit părintele nostru chir vlădica Grigorie, care a fost de postrig născut de acolo, de la Iver, văzînd sfinția lui această sfîntă mănăstire a lui Stelea spătar pustie, ruinată și arsă și fiind sulgerie, s-a nevoit părintele arhimitropolit vlădica Grigorie cu milostenie de pe la negustori și de pe la creștini, cu trudă și cu învățătură, cu ce a dat domnul Dumnezeu; și de la sfînta mitropolie nu s-a cheltuit de acolo niciun ban, nici nu s-a lucrat cu vecinii sfintei mitropolii, în afară numai de milostenia de la negustori și de la creștini, de a făcut mănăstirea Stelea, cum a fost și dintîi. Și au făcut case și pivnițe și mori. <Și> iarăși au fost date la mîinile călugărilor de la Iver, cum a fost dat metoh la Sfintul Munte, de Stelea spătar, în zilele lui Mihnea voievod, pentru sufletul lui, ca să-i fie lui de pomană.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Leon voievod din anul 713...¹ că a fost făcută această sfîntă mănăstire a lui Stelea, mai sus-scrisă de părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Grigorie cu milostenie de la negustori și de la creștini <și că> a dat-o iarăși la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire Iver. De asemeni am dat-o și domnia mea, cum a fost dată și dinainte vreme, ca să nu se pustiiască nici pomana ctitorului.

Iar după moartea părintelui nostru vlădica Grigorie, în ce zile ale altui domn va fi alt vlădică în urma sfinției lui, să nu aibă nimeni treabă cu această mănăstire a lui Stelea de aici din București, care este metoh la sfînta mănăstire Iver, nici domn, nici vlădică, nici boier, nici cu mănăstirea, nici cu moșiile, care au fost cumpărate de Stelea spătar, care a făcut mănăstirea din temelie, fără numai să fie pe mîna călugărilor de la sfînta mănăstire Iver, cum a fost făgăduită și închinată din zilele lui Mih<nea voi>²evod. Pentru că și domnia mea însumi mărturisesc și toți dregătorii domniei mele de la mari

¹ Loc alb lăsat pentru cifra unităților.

² Loc rupt.

la mici și toți boierii țării, că a fost o mănăstire pustie și ruinată de atîta vreme, ci a fost făcută din temelie de părintele vlădica Grigorie mitropolitul, cu chel-tuală de pe la negustori și de pe la creștini, fiecare cu ce s-a îndurat.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Iver mai sus-scrisă de la Sfîntul Munte ca să-i fie metoh și sub stăpînire sfînta mănăstire Stelea, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, cu toate averile și cu tot venitul de moștenire și de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele, sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va nimici acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: „Ia-l, ia-l“ și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul <mare vistier>¹ și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic...²

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna...² 10 zile și de la Adam pînă acum la această scriere de la facerea lumii cursul anilor, în anul 714...³ anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXIII/9.

Orig., hîrtie (44 × 29), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1903.

Datat după divan și după documentele anterioare.

324

1634 (7142) iulie 11.

Stan, fiul lui Costea din Brănești, cu fiul său Vlad se vînd rumâni lui Bunea logofăt.

† Adecă eu Stan, feciorul Costei ot Brănești și cu feciorul meu Vladul, acesta al meu zapis să fie de credință la mîna Bunei logofătul, cum să se știe că eu am fost megiiș, cu moșia mea în Brănești. Iar cînd au fost acum, în

¹ Omis.

² Loc alb.

³ Loc alb, lăsat pentru cifra unităților.

zilele domnu nostru, Io Matei Băsăraba voivod, eu am venit de bunăvoia mea, fără de nici o silă de m-am vindut Bunei logofet împreună cu feciorul meu și cu moșiia mea să-i fiu rumân, drept bani gata cinci mie și doo sute ¹.

Și la această tocmeală a noastră fost-au Costandin vtori postelnic ot Dobreni și Mihalcea logofet și Șărban logofet și Trifa suljer și Matei cliuceriul și Arsenie peharnic și Radul, feciorul Albului comis ot Brézoi.

Și am scris eu, Dumitru logofet, measeța iulie 11 dni, leat 7142 <1634>.

† Matiiu cliucer m<anu> pr<opr>ia

Costandin vtori postelnic

Mihalcea logofăt ²

<Pe verso>: Zapisul lu Stan rumânul ot Vilcana.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XLV/4.

Orig., hîrtie (29,5 × 20).

Copii ibidem, mss. 127, f. 199 și 134, f. 360 v — 361.

EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, p. 169-170.

325

1634 (7142) iulie 11, București.

Matei Basarab voievod întărește jupînesei Maria și fiului ei Ivan un vad de moară la Eșciori, pe apa Argeșului, în urma unei judecăți cu m-rea Tutana.

† Милостією божією, Ію Матею воєвода и господинъ, виск поконниагу Ію Басараб воєвода. Дават господство ми сін повелѣніе господство ми асещіи јупінесе, аume Maria, јупінеаса lu Iane grecul ot Pitești și fiu-său, lu Ivan, feciorul lu Iane grecul, ca să fie volnici cu această carte a domnii mele de să-și ție 1 vad de moară de la satul Eșciorii, de în apa Argeșului.

Pentru că acest vad de moară fost-au cumpărat de Iane grecul încă în zilele lu Mihai voevodă de la megiiășii di în Eșciori, drept ughi... ³

Iar cindu au fost în zilele Radului voevodă, iar călugării de la mănăstirea de în Tutana, ei au făcut 1 moară mai de în de sus de vadul lu Iane grecul, pre ocina Eșciorilor. Apoi, au căzut satul Eșciorii rumâni Mitrei stolnicul, cu moșie cu tot. Deci au apucat Mitrea stolnicul pre călugării în zilele lu Leon voevodă, de i-au întrebat ce treabă au avut ei de au făcut moara pre moșiia lui și i-au tras înaintea divanului. Iar călugării într-alt chip n-au avut cum face, ci au zis că iaste acel vad de moară al lui Iane, dăruit mănăstirii de Virjoghe sulgeriul.

¹ Cuvintele: „și doo sute” scrise deasupra rîndului.

² Semnăturile sint autografe.

³ Loc alb.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domniei mele, iar jupîneaşa lu Iane grecul şi cu fiu-său Ivan au aflat cum au schimbat călugării de la Tutana vadul lor de moară cu Mitrea stolnicul. Deci au apucat pre călugării de la Tutana şi pre egumenul Cozma de la Sfînta Troiţă de au stătuată naintea domniei mele în divan şi au spus jupîneaşa lu Iane grecul şi fiu-său Ivan cum acel vad de moară a lor bătrînă şi direaptă moşie, nici vindută, nici dăruită la mănăstire, nici de Iane grecul, nici de jupîneaşa lu, Mariia, nici de feciorul lui, Ivan.

Dereptu acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre drept şi pre lege, împreună cu toţi cinstiţii deregătorii domniei mele şi am dat domnia mea jupîneşei Mariei şi fiu-său, lu Ivan, lege de au jurat la sfînta mitropolie naintea părintelui vlădicăi Grigorie şi denaintea egumenului Cozmei ot Sfînta Troiţă şi denaintea popei Borcei clisiar, cum n-au fostu vindut, nici dăruit de niminilea, nici mănăstirii, nici lu Virjoghe, nici au avut nici o amestecătură cu niminilea acel vad de moară. Di într-acéia, domnia mea am dat jupîneşei Mariei şi fiu-său, lu Ivan, ca să-şi ţie acel vad de moară, ce scrie mai sus, cu bună pace, niminilea treabă sau metehă să n-aibă, că aşa iaste învătura domniei mele. Инако да нѣст, по реч господствѣ мн.

И исправник, сѣм реч господство мн.

Писъ Бжквръци, юліе дѣ дни, въ лѣтѣ 7371.

† Іу Матію воєвода, милостію божію господнѣ.

Іу Матію воєвод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XIX bis/6.

Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată.

Copie ibidem, ms. 256, f. 612 v — 613.

EDIȚII. Facs. Andreescu, *Doc. inedit*, pl. după p. 800.

326

1634 (7142) iulie 11, Bucureşti.

Matei Basarab voievod întăreşte lui Stan şi Badea, nepoţii lui Nechita vătaf, ocină la Goleşti, jud. Muşcel şi Pădureţ, în urma unei judecăţi cu Staico unchiul lor.

† Милостію божію, Іу Матію воєвода и господнѣ въсон землѣ Уггровлахѣнскоє, вноук великаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Іу Басараб воєвода. Дават <господство мн сѣи>¹ повелѣніе господства мн Мъинев постѣлник и жупаницев его Златѣн и Нѣгъев, сестра Златев, дъщере Некитев ватах и със синовн им, влицеже Богъ припѣстит, какоже да сѣт им учиниъ 8 Голцин, вт полю и вт сѣдство Мъшчелъ и Падурецъ, вбаче дѣл жупаницев Маріев въсах, вт полю и вт шем и вт вод и вт сѣх и със вчинн и вт сѣданице сѣлов, вт посѣдѣ, варе вѣнка се хтит изврат вт по въс хотаром. И вчиннѣи ещѣже да се знант по нме: Драгомѣр със синовн си и Мъшат със синовн си и Корничѣ със синовн си

¹ Loc rupt.

и Никитѣ със синови си и Гвцнаъ със синови си понеже ест покупила Никита вѣтаѹба, тѣст Мѣниев постѣланник, бащ Златев и Нѣгже сѣта вчинѹ със вечнини еже внише рѣх ѡт над жупаница Марѣта ѡт Бѣниши, за хвѣх аспри готови за сребро, ещже ѡт прѣжде вѣкме, ѡт при днѣе поконниго, старого Юв Флѣксиндрѹ воєвода по вѣкме къда ест вна Никитѣ ватах приѣг през планин, ѡ град Брашовскомѹ, със Сокол ворникѣл. Или да се знант: сѣи вечни Корничѣ със синови его, еже внише пис, да бѣдет тѣчѣю Мѣниев постѣланник и жупаницев его Златев, а сестрам си Нѣга, дѣщера Никитев ватах, вна да не имат метехѹ и работ със Корничѣ, почто радѣ ест носил Мѣниѣ постѣланник многа прѣнѣ пред поконниго Радѣл воєвода със шврѣюм си Станко ѡт Голѣци, брат Златев и Нѣгъев и дондеже извадил ест по Корничѣ, еже внише пис, ѡт къ Станко, а Мѣниѣ постѣланник, ѡи ест килтокал аспри хв. И продадох жупаница Марѣта сѣта очинѹ със вечнини ванко ест внише рѣх, вна за ин доброволе и със знанѣе вѣсам мегѣшом ѡт гвр из дол, ѡт шкрѣсто местов.

И вниш сѣт тогда по таа вѣкме мнози колѣрѣи свидѣтели и адѣмѣшари, къда се соут покупила сѣта вчинѹ.

И ещже сѣт поставил жупаница Марѣта и клетѣѹ, како ѡт сѣродника ин да нѣ имат ништо вѣзвратити се и зметнити се аспри Никитев вѣтаѹбул назад, почто радѣ ест вна и жупаница Марѣта ѡ некою и ѡ приѣвѣе през планин, ѡ Брашов. И тогда до сѣда вѣс здръжал ест Мѣниѣ постѣланник сѣта вчинѹ внише пис със добро мирно.

И потом, къда ест вна въ дѣни поконниомѹ Радѣл воєвода, а Мѣниѣ постѣланник сѣлѣчил, сѣ соут емг многа плѣнниѣ за некрѣпѣи Хггери, ещже и мук и вѣзимал ю ест вѣскѣ комате и иманѣе и вѣзел ест и кинге, что ест имал, за дѣдѣно. И вднѣсна ест Мѣниѣ постѣланник мнози колѣрѣи свидѣтели пред господствоу емг, али по име: ѡт Петроци, Борчѣ ливгѣфет и ѡт Нѣпрѣтѣни, Стан армаш и ѡт Бѣниши, Бадѣ, тере соут свидѣтелствова пред Радѣла воєвода със нише дѣше ѡ дван, како ест имал Мѣниѣ постѣланник кинги над сѣе дѣдѣне внише речени, анѣ ест загнѣл къда соут вѣлѣзна Батѣр Гавор краю, със Хггериѣи за вѣ земли. И вндѣхом господство ми и кинг поконниом Радѣл воєвода, синѣ Мише воєвода, над сѣе внише речени вчинѣ, когда быст теченѣи лѣтом хвркѣ. И ѡт тогда само вѣс дрѣжил Злата и Нѣга, дѣщере Никитев постѣланник, сѣта вчинѣ със добро мирно.

И потом, къда ест вна сѣда, въ дѣне господства ми, по сѣмрѣт Мѣниев постѣланник, а Станко, синѣ Никитев ѡт Голѣци, ѡи ест подигал прѣх пред господства ми радѣ сѣе внише речени вчинѣ ѡт Голѣци и дошан соут тере сѣлѣрѣше <се> за лицѹ със вѣнком си Стан, синѣ Нѣгъев и със Бадѣ, синѣ Златев¹. И сице прѣше Станко, вѣнком Станов, пред господства ми оу дван, како нѣст вна сѣта вчинѹ ѡт Голѣци даал прѣкю Нѣгъев и Златев, <се>стрѣх Станков, за бащом си Никита ватах и за матирам си Миша. Таже въ том, господство ми сѣм глѣдѣх и сѣдил по прав и по закон, сѣс вѣснѣми почтѣнними правитѣлиѣи господства ми и сѣм дал господство ми Станков, вѣнком Станов и Бадѣев закон вѣ мѣгнѣши по рѣваше господскѣи, на име: ѡт Мишеци, Бѣркѣ и ѡт Занта, Стонка Бѣдѣоу и ѡт Голѣци, Поудѣ и Пѣтроу и ѡт Бѣлѣци, Радѣл Шогош и стар Бѣланѣ и Драгомир и ѡт Бѣ[н]жѣци, Юш, синѣ Томев и Стан и Радѣл и ѡт Жѣ-

¹ Nume scris peste un text răzuit.

пънеши, Бонко и шт Дехчеши, Негѣцоу, да заклет Станко како нѣст был далл сѣа више речена шчинѣ и вечини за прекію сестрам си Нѣгъвѣ и Златев за еащом си Некита, ниже за матерам си Мѣша. Таже, <къда ест бил на>¹ днь и на сорок, а Станко, шн некаже нѣст моглъ заклет, анѣ ест шстал Станко шт закон и шт сѣжденіе шт предъ господства ми, како по вѣкю да не имат метѣхоу.

Сего радѣ, дадохъ съм господство ми Мѣшник постелник и жупаницев его, Златев и сестрам си Нѣгъвѣ, дѣщире Некитев ватах, іакоже да моу ест шчиноу дѣдѣноу и шхаб синовом и енѣком и прѣвнуцетом и не шт кождо непоколѣ-вильмѣ, порезмо господства ми.

Сеже шбо свидетелїи поставихъ господство ми: жупан Хризз вел бан Кра-левскїи и жупан Ікашко вел дворник и жупан Гангорїи вел шмгвфет и жупан Дѣмитрѣ Дѣдеска вел вистїар и жупан Мнѣхоу вел спатар и жупан Басилїи вел стоаник и жупан Бѣзника вел комис и Бѣчина вел рѣхарник и жупан Костандин велникїи постелник. И исправник, Гангорїи вел шмгвфет.

И написахъ азъ, Валотъ², въ настоа градъ в Бѣкѣрещи, мѣсеца юлїи аѣ дньи и шт Іадам до нинѣ, въ сего писанїи теченїи лѣтом, въ лѣтъ шрѣмѣ, лѣта гос-подня шхлѣд.

† Іу Матейу вшевшда, милостїю божїю господинь.

Іу Матейу коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă<domnia mea această>³ poruncă a domniei mele lui Miinea postelnic și jupaniței lui, Zlata și Neagăi, sora Zlatei, fiicele lui Nechita vătaf și cu fiii lor, ciți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Golești, din județul Mușcel și Pădureț, însă partea jupaniței Maria, toată, din cimp și din pădure și din apă și din uscat și cu vecini și din vatra satului de pretutîndeni, oricît se va alege, de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Dragomir cu fiii săi și Mușat cu fiii săi și Cornicea cu fiii săi și Nichita cu fiii săi și Guțilă cu fiii săi, pentru că Nichita vătaf, socrul lui Miinea postelnic, tatăl Zlatei și al Neagăi a cumpărat această ocină cu vecini, care este mai-sus spusă, de la jupanița Maria din Bănești, pentru 12 000 aspri gata de argint, încă di-nainte vreme, din zilele răposatului, bătrînului Io Alexandru voievod, pe vremea cînd Nichita vătaf a fost pribeag peste munte în cetatea Brașovului cu Socol vornicul. Însă să se știe: acest vecin, Cornicea cu fiii lui, care e mai sus-scris, să fie numai al lui Miinea postelnic și al jupaniței lui, Zlata, iar sora ei, Neaga, fiica lui Nechita vătaf, să nu aibă amestec și treabă cu Cornicea pentru că Miinea postelnic a purtat multă piră înaintea răposatului Radul voievod cu cumnatul său Staico din Golești, fratele Zlatei și al Neagăi, pînă a scos de la Staico pe Cornicea, care e mai sus-scris, iar Miinea postelnic, el a cheltuit 2000 aspri.

Și a vindut jupanița Maria această ocină cu vecini, cit e mai sus-zis, ea de a ei bunăvoie și cu știrea tuturor megieșilor din sus, din jos, din jurul locului.

¹ Text ilizibil.

² Nume scris ulterior, cu altă cerneală.

³ Loc rupt.

Și au fost atunci pe acea vreme mulți boieri martori și aldămășari, când s-a cumpărat această ocină.

Și încă a pus jupanița Maria și blestem, ca nimeni din rudele ei să nu întoarcă și să lepede asprii lui Nechita vătaful îndărăt, pentru că a fost și jupanița Maria în nevoie și în pribegie peste munte la Brașov.

Și de atunci pînă acum a tot stăpînit Miinea postelnic această ocină mai sus-scrisă cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, lui Miinea postelnic i s-a întimplat multă pradă de la necredincioșii unguri, încă și caznă și i-au luat toate bucatele și averea și i-au luat și cărțile de moștenire, pe care le-a avut. Și a adus Miinea postelnic mulți boieri martori înaintea domniei lui, însă, anume: din Petrești, Borcea logofăt și din Năpîrteni, Stan armaș și din Bănești, Badea, de au mărturisit cu sufletele lor înaintea lui Radul voievod în divan că a avut Miinea postelnic cărți pe aceste dedine mai sus-zise, dar au pierit cînd a intrat Batăr Gabor craiul cu ungurii, aici în țară. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voievod, fiul lui Miinea voievod, pe aceste ocine mai sus-zise, cînd a fost cursul anilor 7123.

Și de atunci încoace, au tot stăpînit Zlata și Neaga, fiicele lui Nechita postelnic, această ocină cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Miinea postelnic, Staico, fiul lui Nechita din Golești, el a ridicat piră înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus-zisă din Golești și a venit de s-a pîrît de față cu nepoții săi Stan, fiul Neagăi și cu Badea, fiul Zlatei¹. Și așa pîra Staico, unchiul lui Stan, înaintea domniei mele în divan, că n-a fost această ocină din Golești dată zestre Neagăi și Zlatei, surorile lui Staico, de tatăl său Nechita vătaf și de mama sa, Mușa. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Staico, unchiul lui Stan și al lui Badea, lege 12 megiași, pe răvașe domnești, anume: din Micești, Bircă și din Ulita, Stoica Vlădău și din Golești Pudea și Pătru și din Bălulești, Radul Mogoș și Bălilă cel bătrîn și Dragomir și din Băjăști, Ion, fiul lui Toma, și Stan și Radul și din Jupnești, Voico și din Lehcești, Neguțu, să jure Staico că nu a fost dată această ocină mai sus-zisă și vecinii de zestre surorilor sale Neaga și Zlata de tatăl său Nechita, nici de mama sa, Mușa. Astfel, <cînd a fost la>² zi și la soroc, Staico el nicicum nu a putut să jure, ci a rămas Staico de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Miinea postelnic și jupaniței lui, Zlata și surorii sale Neaga, fiicele lui Nechita vătaf, ca să le fie ocină, dedină și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stol-

¹ Nume scris peste un text răzuit.

² Text ilizibil.

nic și jupan Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu Calotă ¹, în cetatea de scaun în București, luna iulie 11 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7142, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CCCVIII/65.
Orig., perg. (33 × 47), pecete timbrată, căzută.

327

1634 (7142) iulie 15.

Ionașco logofăt cu soția lui, Tudora, și Nan cu soția sa Stanca vînd popii Vancea ocina lor din Bogdănești.

Scris-am eu Ionașco logofăt și muerea lui, Tudora, și Nan cu muerea lui, Stanca, fata lui Tudor Bojdariu, acest al nostru zapis să fie de mare credință la mîna popei Vancei, cum să știe că i-am vîndut ocina din Bogdănești toată, peste tot hotarul, în cîmp și din pădure și din apă, cîtă să va afla, de peste tot locul, de a noastră bunăvoie. Și ne-au dat popa Vancea ughi 28.

Și mărturii este Stoica vătăful și diaconul Ghin și Matei logofăt și Rate și Moja din Bogdănești și popa Ananie de la Olteni ².

Pis meseța iulie 15, leat 7142 <1634>.

Și am dat adălmaș vedre 3, de vin.

După Bălășel, *Hris. Bogdănești*, p. 118.

328

1634 (7142) iulie 15, Drăgoești.

Sima stolniceasa mărturisește că Udriște <postelnic din Drăgoești> a dăruit m-rîi Govora satul Medvejdea, jumătate din Cerneți, Băloțești și Curiacea și șase sălășe de țigani.

† БѢ ИМЕ ОТЦА И СИНА И СВѢТОГО ДУХА, ТРОИЦА СВѢТА ЕДИНОВѢЩНОЮ. ГѢ АЗЪ РАКА ВЛАДѢКИ МОЕГО ІЕСУСА ХРИСТА ТРОИЧЕСКИ ПОКЛОННИЦА. Sima stolniceasa, scris-am acest al meu zapis sfintei mănăstire ot Govora, cum

¹ Nume scris ulterior cu altă cerneală.

² Un document cu un conținut asemănător a mai fost publicat tot de Bălășel, sub data 1632 (7140) iulie 7 (cf. D.R.H., XXIII, nr. 399).

să să știe c-au dat nénea Udriște, la moartea lui, nește sate¹, anume: Cernețul, jumătate preste tot hotarul și Medvejdea cu tot hotarul și satul Băloțeștii, jumătate, preste tot hotarul jumătate și Curiacea, jumătate, preste tot hotarul și 6 sălaşe de țigani, anume: Radoe cu feciorii lui i Slav cu feciorii lui i Voico cu feciorii lui i Pătru cu feciorii lui i Vitan cu feciorii lui i Bodoran cu feciorii lui, c-au fost dirépte și de moșie ale dumnelui. Dici le-au dat la moartea dumnelui sfintei mănăstire de la Govora și această sate și țigani ce scrie mai sus și s-au îngropat dumnelui și jupineasa dumnelui și o cocoană a dumnelui la sfinta mănăstire. Ș-au ținut sfinta mănăstire acéle sate pînă la o vréme. Déciia le-au oprit cliuciar Radul Buzescul.

Dici au venit în zilele lu Matiu voevod¹ Melentie egumenul de la Govora dé s-au pîrit cu Tudosie logofăt și cu banul Radul Buzescul c-au fost perit zapesul nénei, lu Udriște postelnic. Dici den boerii cei bătrîni am rămas numai eu, ci m-au întrebat domnu nostru Mateiu voevod și toți boerii divanului, ci-am mărturisit eu cu sufletul meu cum am știut că acealé sate și țigani sint date sfintei mănăstire ot Govora de nénea Udriște la moarte lui. Ci pîntru acel zapes al nénei, lu Udriște, ce-au perit, am făcut eu acesta să fie în vecie în sfinta mănăstire, că eu așa mărturisescu <cu> sufletul meu.

Ис мѣсеца юліе ѿ, въ летъ хрѣмѣ. Писахъ азъ, попа Стоика, съ Дръгоѣци².

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XIII/8.

Orig., hîrtie (29 × 21), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss. 234, f. 242—243 (datată: iunie 15), 447, f. 258 și 463, f. 80. EDIȚII. Ionașcu, *Bis. și doc. din Olț*, p. 180.; Facs. Ionescu, *Govora*, 4, p. 41, fig. 18.

329

<1634 după iulie 15>.

Sima stolniceasa mărturisește că Udriște postelnic din Drăgoești a dăruit m-rii Govora niște sate și șase sălaşe de țigani.

† Гѣтлоумъ и келе възможномъ ниже съ више вѣнцемъ дарованномъ, момъ и драгомъ и прѣмилостивомъ господинь, Іу Матию воєвода и господинь вѣсенъ земли Хрѣволахѣнскоє, много нискоє поклонѣніє приносимъ господствъ ти рабъ и калъ изъ подъ ножію господствъ ти и по сиѣхъ веда ест³. Alta dau ștere, prea milostive doamne, măriei tale, c-ai fost trimis măria tale la mine pentru rindul sfintei mănăstire de la Govora pîntru nește sate ce-au dat nénea Udriște la morte lui și 6 sălaşe de țigani. Dici ai zis măria ta cum

¹ Cuvînt scris ulterior, deasupra rindului.

² Am scris eu, popa Stoica, la Drăgoești.

³ Luminatului și preaputernicului care este dăruit cu fnaltă coroană, iubitului și preamilstivului meu domn, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, mult plecată închinăciune aducem domniei tale, rob și pămînt de sub picioarele domniei tale și după aceasta știut este.

voi ști eu, cu <su>fletul meu, așa să spui măriei tale. Ci eu mărturisescu cu sufletul meu că cum iaste scris în carte Mihnei voevod așa știu și eu și mărturisescu cu sufletul meu că sint date acele sate și acéi țigani de nénea Udriște la moatea lui, ci le-au ținut sfinta mănăstire orečităva vréme, iară de la o vréme le-au oprit boiarii de la sfinta mănăstire. Dici măria ta vei tocmi cum te va năstăvi Dumnezeu, că eu așa știu și mărturisescu cu sufletul meu. И господа Богъ те веселит въ мнози лѣти, амин.

Eu roba măriei tale Sima stolniceasa.

<Pe verso:> Zapisul stolnicései pentru Cernețul, de mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XIII/7.

Orig., hîrtie (32 × 19,5).

Copii ibidem, mss. 234, f. 241 v — 242, 447, f. 258 v — 259 și 463, f. 85.

Datat după documentul din 15 iulie 1634.

330

1634 (7142) iulie 15, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Dumitrașco și Ionașco postelnici, fiii lui Stanciu logofăt din Cepari, satele Băneștii și Ohneștii, jud. Argeș, cu rumâni, în urma judecății cu Marica din Albești.

† Милостією кожією, Їв Матен воєводи и господинъ вѣсон земли Ёггеро-владхінскій, вѣзк великаго и стараго, покоинном Їв Басарае воєвода. Дакат господство ми сїе повелѣніе господства ми сазсим господства ми Думитрашко постелник и Івашко постелник, сини Станчулок логофет вт Чепарю и сѣс синовни им, елицеже Богъ даровахъ, такоже да бѣти им село Бѣнещій и Охнещій вт сядство Яргиш, делове им всѣ вт по всѣ хотаром, вт хотар дори з хотар колико ест бѣст продавал втцѣ им Станчул логофет жупаницев Марикѣи вт Ялбещі и синз си Предек спатар.

Понеже сїи вишше речени селове били сѣт им за дѣдїнг вт прѣжде врѣмѣ. Я потом, кѣда бѣст прѣ дѣни покоиннаго Радѣл воєвод, вѣ на второе рѣд за господство, а жупаница Марика, внаа ест бил збѣен двѣ момке за циган, тере ест змрел вт рзкн еѣ. Еѣ том Радѣл воєвод, господства емз послал тере ест донесил по Марика на диван и стоал за погнѣанїе радї мрѣтва тѣх момке за циган. И платил Марика и дѣшгзубина зплатно, и вѣс стоал Радѣл воєвод да сѣтвори Марикѣв мрѣтѣв. Таже вѣ том Марика, ако видѣх та злочастїе, вна ест прѣл по Станчул логофет Чепарюл з завистїю на Радѣл воєвод, тере ест бил рекал како сѣт на вн зги хѣ за злат господжев Маргитен, матера Гаврила воєвод, такоже да скзповает главз еѣ вт кѣ Радѣл воєвод.

Еѣ том Радѣл воєвод послан ско:о по Гога вел армїш тере ест донесил по Станчул логофет скезан; и вѣлагал Радѣл воєвод з темницѣ и поставил вѣ желѣзи и теглаи многа неколю и тегот по словеси еѣ. И продавал сїи више речени селовѣ Марикѣв за велика неколю, тере ест платил тѣх жилии зги хѣф нѣпасте сѣс всѣ келтованїѣ. И нища винокен нѣст бѣст.

И потом, къда бѣхъ нинѣ, въ дѣни господства ми, а Дѣмитрашко постѣаник и Ъвашко постѣаник уни видѣше толика кривостію шъ къ жупаница Марѣа и како ест даа тѣхъ жити по словеси еа, прѣиде прѣдъ господства ми зъ великѣи дѣни, тѣре съпрѣше зѣ лица. И сици съ плакаа Марика како нѣст бѣа прѣа шнаа по Станчюа логофѣт на Радѣа воѣвод, ниже ест говорна тѣхъ словеси. И ециже ест бѣа възимаа и аѣсрисанѣ пре дѣни Илѣксандрс воѣвод Илѣаш како нѣст бѣа прѣа ница.

Бѣ том, господство ми послахъ вѣрномъ слѣгъ господства ми, Станъ служер, със кнѣгъ шътцъ нашѣмѣ владѣка Григорѣ за аѣсрисанѣ на Гога армаш, такоже да свѣдѣтелствуетъ како хощѣ знаа със дѣши его. Таже Гога армаш уни свѣдѣтелствуетъ тѣмо прѣдъ шътцъ владѣка, на Ърнашъ Кѣи и прѣдъ мнози добри людѣи и кѣпци със дѣши его и със кѣтѣво како ест падѣла Станчюа логофѣт зъ неколю по зѣста Марикѣи. И послаа и кнѣги за свѣдѣтелство на господство ми със мнози кѣпци свѣдѣтели.

Таже въ томъ господство ми глѣдахъ и сѣдѣхъ по правѣи и по законъ, кѣпноже със вѣрѣми чѣститимѣ правитѣанъ господства ми и дахъ господство ми и шѣст болѣри велици шъ дѣванъ по рѣвашъ господски, на илѣ: жупанъ Хриза вѣа банъ и жупанъ Ъвашко вѣа дворникъ и жупанъ Гангорѣ вѣа логофѣтъ и жупанъ Дѣмитрѣ вѣа вѣштѣаръ и жупанъ Нѣдѣако вѣа кѣа¹учеръ и жупанъ Баснаѣ вѣа столаник, тако да истинствуетъ за того вѣщъ вѣама добро. Таже въ томъ сѣи вѣише рѣчени болѣри уни съвѣраше сѣ вѣкѣпѣ прѣдъ чѣстѣишомъ шътцъ нашѣмѣ владѣка Григорѣ и шътцъ Тѣоѣна епискѣпъ Рѣаннически и шътцъ Сѣфрѣи епискѣпъ Бѣзѣвски и истинствоваа сѣи вѣише рѣчени болѣри със дѣшами нѣхъ како ест бѣа даа Станчюа логофѣт тѣхъ жити и тѣгѣла толика неволю и свѣзѣнѣ вѣс радѣ зѣста Марикѣи и шѣрѣтѣла шъ ест зѣаа и лѣжанѣа. Таже ест шѣтаа шъ законъ и шъ свѣдѣнѣи шъ прѣдъ господства ми и шъ прѣдъ тѣхъ ѣ болѣри и даа тѣхъ болѣри дѣдѣи пакѣиже на рѣцѣ слѣснимъ господства ми вѣише рѣхъ, како ест бѣа и шъ прѣжде вѣрѣме и да плаѣла Марика и новѣи вѣи колико ест бѣа поклонила шна по Станчюа логофѣт наа добро правостію. И видѣхъ господства ми и кнѣга шътцъ нашѣмѣ владѣка Грѣгорѣ мѣтрополѣтѣа и шѣбѣ рѣвашѣ господски и кнѣги шѣемъ шѣст болѣри за свѣдѣнѣи вѣс на рѣцѣ Дѣмитрашко постѣаник.

Сѣго радѣи, дахъ и господства ми слѣснимъ господства ми вѣише рѣхъ, такоже да бѣти имъ село Бѣнѣишѣи и Сѣхнѣишѣи със вѣчинѣи и със вѣсѣмъ хѣдокомъ шъ по вѣс хѣтаромъ имъ за дѣдѣишъ и въ шѣабъ имъ и синокомъ и вѣнѣкомъ и прѣвѣнѣчетомъ и не шъ когождо непоколѣбимъ, порѣзѣмо господства ми.

Сѣже оубѣо и свѣдѣтелѣи поставѣхъ господство ми: жупанъ Хриза вѣа банъ Краѣвѣскѣи и жупанъ Ъвашко вѣа дворникъ и жупанъ Гангорѣ вѣа логофѣтъ и Дѣмитрѣ вѣа вѣштѣаръ и Мѣханъ вѣа спатаръ и Баснаѣи вѣа столаникъ и Бѣзинѣа вѣа колѣисъ и Бѣчинѣа вѣа пѣхарникъ и Кѣстанѣинъ вѣа постѣаникъ. И исправникъ жупанъ Гангорѣ вѣа логофѣт.

И азъ, Тѣдѣрѣ спѣденъ, намазѣа зъ Бѣкѣрѣици, мѣсеца юлѣе ѣѣ дѣни, въ лѣтъ хѣрѣмѣ.

† Іѣу Мѣтею вѣвѣвѣда, милѣстію бѣжію господѣи.

Іѣу Мѣтею воѣводъ <м.р.>

¹ Loc rupt.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului, Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Dumitrașco postelnic și Ivașco postelnic, fiii lui Stanciul logofăt din Cepariu și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Băneștii și Ohneștii din județul Argeș, toate părțile lor de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, cît a vîndut tatăl lor, Stanciul logofăt, jupaniței Marica din Albești și fiului său Preda spătar.

Pentru că aceste mai sus-zise sate au fost ale lor de moștenire mai dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în al doilea rînd de domnie, jupanița Marica a ucis doi copii de țigan, de au murit de mîinile ei. Intru aceea Radul voievod, domnia lui a trimis de au adus pe Marica la divan și a stat să piară pentru moartea acelor copii de țigan. Și a plătit Marica și deșugubina deplină și tot a stat Radul voievod să facă Maricăi moarte. Astfel întru aceea Marica, dacă a văzut acea răutate, ea a pîrît pe Stanciul logofăt Cepariul în zavistie la Radul voievod, de a spus că sint la el 1 000 de ughi de aur ai doamnei Marghita, mama lui Gavril voievod, ca să-și răscumpere capul de către Radul voievod.

Intru aceea, Radul voievod a trimis repede pe Goga mare armaș de a adus pe Stanciul logofăt legat; și l-a băgat Radul voievod în temniță și l-a pus în fiare și a tras multă nevoie și greutate după vorbele ei. Și a vîndut aceste mai sus-zise sate Maricăi de mare nevoie de a plătit acei galbeni, ughi 1500, năpastă, cu toată cheltuiala. Și n-a fost vinovat întru nimic.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Dumitrașco postelnic și Ivașco postelnic, văzînd atîta strîmbătate de către jupanița Maria și că au dat acei galbeni pe vorbele ei, au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de față. Și așa s-a plîns Marica că n-a pîrît ea pe Stanciul logofăt la Radul voievod, nici a vorbit acele vorbe. Și încă a luat și afurisanie în zilele lui Alexandru voievod Iliăș că n-a pîrît nimic.

Intru aceea, domnia mea am trimis pe credincioasa slugă a domniei mele Stan sluger cu cartea de afurisanie a părintelui nostru vlădica Grigorie la Goga armaș, ca să mărturisească cum va ști cu sufletul lui. Astfel Goga armaș a mărturisit acolo înaintea părintelui vlădica, la Arnaut-Chioi și înaintea multor oameni buni și negustori, cu sufletul lui și cu blestem, că a căzut Stanciul logofăt în nevoie după gura Maricăi. Și a trimis și cărți de mărturie la domnia mea cu mulți negustori martori.

Deci întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea și șase boieri mari din divan pe răvașe domnești, anume: jupan Hriza mare ban și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic, ca să adevereze de acea întîmplare foarte bine. Astfel întru aceea, acești mai sus-zîși boieri s-au adunat împreună înaintea preacinstiului părintelui nostru vlădica Grigorie și a părintelui Teofil episcopul Rîmnicului și a părintelui Efrem episcopul Buzăului și au adevărit acești mai sus-zîși boieri cu sufletele lor că a dat Stanciul logofăt acei galbeni și a tras atîta nevoie și legătură tot pentru gura Maricăi și au aflat-o rea și mincinoasă. Astfel a

rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și a celor șase boieri și au dat acei boieri dedina iarăși la mîinile slugilor domniei mele mai sus-zise, cum a fost și mai dinainte vreme și să plătească Marica toți banii cu cît l-a dăruit¹ pe Stanciul logofăt, pe bună dreptate. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui nostru vlădica Gligorie mitropolitul și amîndouă răvașele domnești și cărțile de judecată ale acestor șase boieri tot la mîinile lui Dumitrașco postelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugilor domniei mele mai sus-spuse, ca să le fie satul Băneștii și Ohneștii cu vecinii și cu tot venitul de peste tot hotarul de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilachi mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tuduru spudei, am scris în București, luna iulie 15 zile, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIX/1.

Orig., hîrtie (44 × 29), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1900.

EDIȚII. Trad. Filitti, *Despre vechiul drept*, p. 8—9. *Idem*, *Cercetări și documente*, p. 20—21.

331

1634 (7142) iulie 16.

Jupîneasa Stanca din Voila și fiul ei Manul vînd m-rii Argeș un țigan.

† Adecă eu Jupîneasa Stanca și cu al meu fecior, Manul, însă Jupîneasa Radului ot Voila, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna părintelui, eguminului Grigorie, năstavnicul sfintii mănăstiri Argișul, pintru să să știi că ne-am tocmit de a noastră bunăvoe cu un țigan anume Stoica, pentru că acest țigan fost-au de moșie al boiarinului meu, anume Radul. Deci s-au timplat de au luat o țigancă a sfintii mănăstiri Argișul. Deci noi am socotit de cît vom despărți sălașul, mai bine să luom niște bani. Deci ne-am tocmit drept 15 galbeni, țiganul cu 2 copii.

Drept acée, am socotit pentru sînta mănăstire și să ne pue la sîntul pomenicu, de i-am lăsat patru galbeni, și ne-au dat 11 galbeni. Drept acée,

¹ În loc de: năpăstuit.

domniei mele...¹ Spahiul ce<hod>¹arul, feciorii jupinėsii Datcăi, nepoți Badii postelnic ot Vilsănești și cu feciorii lor, ciți Dumnezeu le va da, ca să le fie o vie ce iaste pe moșiia Vilsăneștilor și cu locul viei, cât iaste îngrădită și cât s-ar alége, pentru că această mai sus-zisă vie, care iaste pre moșiia Vilsăneștilor, a fost a unor oameni ce au fost rumâni ai jupinėsii Datcăi și cu moșiia lor de baștină, încă de mai denainte vrême.

După acéia, cînd au fost în zilele lui Șarban voevod, iar Stănciucul paharnic, el au înpresurat această vie și cu moșiia Vilsăneștilor în sila lui, de cătră jupineasa Datca, muma a...¹ și a Spahiului ciohodar, pentru căci au fost rămas săracă și copiii ei mici și n-au avut cine să caute de moșiile lor.

După acéia, cînd au fost acum, în zilele domniei mele cînd domnul Dumnezeu bine au voit de m-au dăruit cu domniia aici în țara domniei mele și cinstitul împărat cu schiptrul...¹ Spahiul ciohodar, ei au venit înaintea domniei mele la marele divan, de s-au plîns și au spus de această mai sus-zisă vie ce iaste pe moșiia Vilsăneștilor, cum iaste înpresurată de Stănciucul paharnic în sila lui, fără de dreptate și n-au avut nici o treabă. Și au mărturisit înaintea domniei mele tot divanul cum iaste această moșie de la părinții lor de moștenire și iaste înpresurată și cuprinsă de Stănciucul paharnic și el nu are nici o treabă. Deci domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lége, cu toți cinstiții boiarii domniei mele și am adevărit cu tot divanul, cum iaste a lor moșiia de baștină și înpresurată fără de dreptate.

Drept acéia, am dat domniia mea credincioșilor slugilor domniei mele...¹ și frăține-său Spahiul ciohodar ca să le fie lor via de pe moșiia lor de la Vilsănești și cu locul viii, cât iaste îngrădit, să o ție cu bună pace, cum au fost a lor de baștină și de mai denainte vrême. Și să le fie moșie ohabnică și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Încă și blestem punem domniia mea: pre cine va alége domnul Dumnezeu a fi domn în urma noastră au din fiii domniei mele au din neamul nostru au, după păcatele noastre au din alt neam, de va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele, cum s-au scris mai sus, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domniia lui. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, acela să fie proclat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia, în véci, amin.

Iată și mărturii punem domniia mea pe: jupan Hrizea vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i pan Dumitru Dudescul vel vistier i pan Mihai vel cliucer i pan Vasilachi vel stolnic i pan Buzinca vel comis i pan Vucina vel paharnic i pan Costandin vel postelnic. Ispravnic, pan Grigorie vel logofăt.

---

¹ Loc alb.

Si am scris eu, Stoica logofăt Şărban, în oraşul Bucureşti, iulie 18 dni, leat 7142 <1634>.

† Floru ierei dascal slovenesc izpisah.

Bibl. Acad., DLXXXVIII/1.
Copie după traducere.

333

1634 (7142) iulie 20, Bucureşti.

Mitropolitul, episcopii și șase boieri de divan hotărâsc în pricina dintre Dumitrașco și Ivașco fiii lui Stanciul logofăt din Cepari, cu Maria din Albești.

† Григоріи прѣдсвѣщенноиѣ архіимитрополит Земле Влашкоє и штиѣ Оиѡѡиѡ епископѣ Римническѣи и штиѣѣ ѢѢрем епископѣ Бузѣвскѣи¹ și noi 6 boieri, anume: jupan Hriza vel ban, jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofet i jupan Dumitru Dudescul vel vistiiar i jupan Nedelco Boteanul vel cliucer i jupan Vasilie vel stolnic, scris-am cartea noastră de credință la mîna lu Dumitrașco și Ivașco, feciorii Stanciului logofăt Cepariul, ca să se știe cum ne-au luat dennaintea domnu nostru Io Matei Basarab voevod, den divan, pre răvașe domnești, ca să căutăm și să-i judecăm pentru o pradă ce l-au fost prădat Radul voevod pre Stanciul logofăt, tatăl acestor boieri, de i-au luat o mie și cinci sute de galbeni, pre gura Maricăi de Albești.

Deci ne-am strinsu toț împreună la sfînta mitropolie de aicea den București, de le-am luat seama în tot chipul și așa am adevărat cum jupîneasă Marica, cînd au fost în zilele Radului voevod, a doao domnie, ia au fost ucis doi copii de țigan, de-au murit den mîna ei. Într-acéia, Radul vodă, domnia lui, au fost trimis de o au adus și au stătut de pierzare pentru moartea acelor copii de țigan. Și au plătit deșugubina domnească deplin și tot au stătut Radul voevod să o piarză. Într-acéia Marica văzînd așa că va peri, pîrît-au pre Stanciul logofăt Cepariul cu un răvaș în taină, de-au zis că sînt la dînsul o mie de galbeni de auru ai doamnei Marghitei, muma lu Gavriil vodă, și alte scule, ca să-și scoată capul ei de în pierzare. Într-acéia, Radul voevod, fiind un domnu năprasnic, trimis-au de grabă pre Goga, ce au fost armaș mare, la Stanciul logofăt Cepariul, de l-au legat și l-au băgat în obéde și l-au adus de l-au închis în temniță și în sangir și atîta urgie au tras, cît au stătut și de pierzare pre gura Maricăi. Deci, văzînd atîta răutate și păs asupra lui n-au mai avut ce să mai facă, ce se-au sculat de ș-au băgat capul la turci și pre unde au putut afla tot galbeni de aur cu camătă și ș-au vindut satul Ohneștii și Băneștii den Argeș Maricăi și alte moșii într-astă parte, de ș-au scos capul cu o mie și cinci sute de galbeni, cu alte chieltuiale și camătă, pre bună dreptate, nefiind vinovat nemica.

---

¹ † Grigorie preasfințitul arhimitropolit al Țării Românești și părintele Theofil episcopul Rimnicului și părintele Efreem episcopul Buzăului...

Dup-acéia, cînd au fost acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu Basarab voevod, deaca l-au dăruit Dumnezău în țară și în scaun, iar feciorii Stanciului logofăt Cepariul, Dumitrașco și Ivașco postelnic văzînd cum au tras tatăl lor atîta nevoe și li se-au sărăcit casa pre gura Maricăi, nefiînd vinovat nemic, venit-au înaintea domnu nostru în divanul cel mare și înaintea a tot sfatul de se-au întrebat și se-au pîrît de față cu Marica. Într-acéia și ea încă se-au plinsu de dreptate, cum nu iaste vinovată cu acea pîră, nici au grăit nimic. Și încă au mai fost luoat ea și afurisanie, în zilele lu Alexandră voevod Iliiaș, cum iaste direaptă.

Deci într-acéia, măria sa domnu nostru, văzînd așa, au ales den divan un boiarin de credință, anume Stan al doilea sulgér, de l-au trimis cu jurămint și cu cartea părintelui vlădicăi nostru Grigorie, de afurisanie, la Goga armaș, la Arnăut-Chiuu, ca să mărturisească cum va ști cu sufletul lui. Deci Goga armaș, deaca au văzut acea legătură tare, se-au sculat înaintea vlădicăi de acolo și înaintea a mulți boiari și neguțători, mărturisindu cu sufletul lui și cu mare blăstem cum au căzut Stanciul logofăt în nevoe la Radul voevod, pre gura Maricăi, și cum l-au trimis de olac de l-au adus în obéde tot pentru pîra ei. Și i-au arătat singur Radul vodă răvașul Maricăi de pîră. Și au trimis Goga armaș și o carte de mărturiseală aicea la domnu nostru, cu mulți neguțători mărturii tot cu pecețile lor.

Într-acéia, domnu nostru nici așa n-au vrut să lase, ca să nu fie păcat, ce né-au [a] dat și au ales pre noi șase boiari den divan pre răvașe domnești și ne-au trimis înaintea părintelui vlădicăi și a episcopilor la sfînta mitropolie, ca să le căutăm lucrul și mai bine și pentru pradă și pentru sate, vîndutu-i le-au cînd l-au prădat Radul vodă, au mai nainte de pradă?

Deci ne-am strinsu toți împreună naintea părintelui și a episcopilor și am luoat sama în tot chipul pre amăruntul și am aflat pre Marica rea și mincinoasă și pre gura ei au tras Stanciul logofăt acea nevoe și pentru pradă ș-au vîndut acéste sate ei și alte moșii și bucate și tot. Deci au rămas Marica de lége și platnică den divan, denaintea domnu nostru și a noastră. Și am dat moșia iar la mîna ceăstor boiari cum au fost și mai denainte vréme. Și să le plătească toată paguba pîn la un ban, însă ce se vor îndura ei să o mai iarte.

Și le-am dat răvașele amîndoa la mîna lor și le-am făcut și noi această carte a noastră, de judecată, cum am aflat cu sufletele noastre. Iar de va mai scoate Marica vreodată nescare zapise sau nescare cărți de pîră, să nu se crează ce să fie de mare scandelă, căci că o am aflat muiare rea. Ce să aibă pace acești boiari, într-alt chip să nu fie.

ΠΙΣ ΔΕ ΣΜΗΤΡΟΣ ΒΟΛΔΙΥΚΙΟ ΛΩΓΩΦΕΤ, ΟΥ ΕΣΚΕΡΙΜΗ ΜΕΚΕΙΝΑ ΚΑΛΕ Κ ΔΗΝΗ Η ΟΤ
 ПИДАМА ДО НИИК В ЛЕТ ХСРМВ¹.

† *Ο Οδύγκροβλαχίας Γρηγοριος².

Hrizea vel ban

Ivașco dvornic

Gligorie vel logofet

¹ A scris Dumitru Boldiciu logofăt, în București, în luna iulie 20 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7142 <1634>.

² Al Ungrovlahiei, Grigorie.

Dumitru vel vistiiar
Vasile Paindur vel stolnic ¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIX/2.

Orig., hîrtie (45 × 29,5), cinci peceti aplicate.

După documentul din 15 iulie 1634 ar reieși că acest act este anterior.

334

1634 (7142) iulie 21.

Mihalcea, fiul lui Stoian, cu frații săi vînd lui Brătianu ocină în Mierlari, jud. Ialomița.

† Adică Mihalce, sin Stoian, dinpreună cu frații mei, despre un anume Manea i Tudor și cu verii mei, cari se vor iscăli mai jos, dat-am zăpisiul nostru de mare credință la mina lui Brătianu, precum să se știe că i-am vîndut stîneni 20 din Merlari, ot sud Ialomița, ca să-i fie dumnealui stătător, lui și feciorilor lui și tot neamul lui, cit Dumnezeu îi va dărui. Și cînd s-au făcut acest zăpis, fost-au mulți boeri buni, cari se vor iscăli mai jos și or pune degetele, ca să se crează.

Mesița iulie, dni 21, leat 7142 <1634>.

† Eu Mogoș, brat Stoen, martor.

† Eu Mihalcea, sin Stoen, vinzător.

† Eu Bunae moșnean, martor.

† Eu Stoica, sin Mogoș, martor.

† Eu Călin martor.

† Eu Barbul, zet Barbul, martor.

† Eu Bărcan, sin Dragomir, martor.

† Eu Radul, sin Moșu, martor.

† Eu Manea, sin Stoian.

† Eu Tudor, brat Mihalcei.

† Eu Toder martor, sin Mogoș.

† Și am scris eu, Radul, sin popa lui Todor, cu zisa dumnealor.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 315.

Copie.

335

1634 (7142) iulie 25, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Brîncoveni ocină în satul Potlogi, jud. Romanai.

† ШИЛОСТІЮ БОЖІЮ, ІУ МАШЮ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ ВЪСОН ЗЕМЛЕ УГРО-ВЛАХІНСКОЈ, ВЪЗУК ВЕЛИКАГО И ПРЪДОБРАГО, СТАРАГО, ПОКОННИКОУ ІУ БАСАРЪБ ВОЕВОДА. ДАВАТ ГОСПОДСТВО МИ СІЕ ПОВЕЛЕНІЕ ГОСПОДСТВА МИ, СЪКТОУМЪ, БОЖЕСТВИНЪИ МОНАС-

¹ Toate semnăturile sint autografe.

тира господство ми, зовемаго Брънковѣннѣи, игдеже ест храмъ зспеніе Богородице и штицъ егѣмена Доротѣи и въсѣмъ ннокомъ елнци живущуѣ въ шентѣан тоѣ¹, ca să fie sfinții mănăstiri ce scrie mai sus, ocină în sat la Potlogi, în județul Rom(anați), înnsă trei părți, iar megiașii de în Sventești să ție a patra parte.

Înnsă să se știe: den apa Oltului pină în hotarul Păpălarilor, făcut-au funi 69 și în sus alătura cu hotarul Păpălarilor, făcut-au funi 102; deci dentraceste 102 de funi rămas-au să ție mănăstirea 59 de funi și au rămas megiașilor den Sventești să ție 43 de funi. Înnsă să se știe că au fostu funea de 15 stinjeni. Și den hotarul Crivei, în marginea de sus pină în Oltu 39 de funi și despre Oltu, pre în capul hotarului, fost-au 76 de funi. Deci dentraceste 76 de funi rămas-au să ție sfinta mănăstire 49 de funi și megiașilor 27 de funi, pentru căce că le-au fostu hotarul mai scurtu. Deci se-au ales megiașilor 39 de funi, ca să se potrivească ocina una ca alalta. Pentru că această ocină, carie iaste mai sus-scrisă, fost-au amestecată cu ocina Sventeștilor. Și au fost ocina mănăstirii trei părți și a megiașilor a patra parte.

Deci cindu au fostu acum, în zilele domnii mele, iar călugării de la mănăstirea domnii mele de la Brîncoveni, luoat-au denaintea domnii mele 6 boiari hotarnici, anume: ot Greci, Stroe postelnic i ot Păpălari, Chirca peharnic i ot Toméni, Stroe postelnic i ot Fălcoiu, Pătru logofăt i ot Roșiiani, Preda i ot Puturoasa, Staico. Și au fost ispravnic de la domnia mea Stanciul dvornic.

Deci au umblat toți dep(reu)nă² de au căutat ocina cu megiașii den Sventești și cu oameni buni de prenprejurul locului și ...² c(ăr)²țile tuturor și le-au fățișat cu ma(re ju)²rămintu. Deci au aflat doao cărți preste alte. . . .² irilor de Toméni ceste. . . . <mă>²năstirea trei părți, <iar>² megiașii <din Sventești>² a patra parte, pentru că așa au arătat și au adevărat acești 6 boiari cu sufletele lor. Și au ales ocina și o au funit, cum au fostu pre dereptaate, cu voia megiașilor ca să se știe cine cită ocină va să ție. Și am văzut domnia mea și cartea acestor 6 boiari pre tocmeală cum scrie mai sus.

Бого радѣ дадохъ съмъ господство ми свѣтѣннѣи монастыри господство ми шти Брънковѣннѣи, више пис, ѣкоже да мѣ естъ шчинѣ, дѣдѣнѣи, и въ шкрѣпленіе и въ шхѣб и не шти кожеждо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и сведетелѣ поставленнѣи господство ми: жупан Хриза вел бан Кралевскѣи и жупан Ивашко вел дворник и жупан Глигорѣи вел логѣфет и жупан Думитру Дудеску вел вистѣгар и жупан Михаю вел спатар и жупан Басилаке вел стоаник и жупан Бвзника вел комис и жупан Бвчина вел пѣхарник и жупан Костандин вел постѣаник. И исправник, Глигорѣи вел логѣфет³.

¹ . . . mănăstiri a domniei mele numite Brîncoveni, unde este hramul adormirea născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Dorotei și tuturor călugărilor care trăiesc în acel lăcaș . . .

² Loc rupt.

³ Pentru aceia am dat domnia mea sfintei mănăstiri a domniei mele de la Brîncoveni, sus-scrisă, ca să-i fie ocină, dedină și de întărire și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorii mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spatar și jupan Vasilache mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

И написа аз...¹ въ настоа градъ зъ Бѣгъреци, мѣсеца юліе кѣ дѣне и шт
Идама до нинѣ теченіе лѣтомъ, въ лѣтъ хрѣмѣ.

† Іу Матею воєвода, мноастію божію господинь.
Іу Матею воєводъ <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, I/4.
Orig., hirtie (44 × 29), pecete timbrată.

336

1634 (7142) iulie 25, București.

*Matei Basarab voievod întărește lui Radul, fiul lui Dumitru logofăt
din Piscani, trei rumâni din Românești, în urma unor judecăți
cu frații săi vitregi.*

† Мноастію божію, Іу Матею воєвода и господинь <вѣсон земаи> Уггрово-
вадѣтинское, вѣск стараго, поконинному <Іу Бѣсърае> воєводѣ. Дават господство
ми сѣе повелѣніе господства ми <Радѣлокъ, синь> Дѣмитровъ лѣгѣшетъ шт Пис-
кани и със синови, елицеже Богъ даст, іакоже да имъ ест три вѣчини шт село
шт Ромѣнеци, въ сѣдство Мѣшчелъ и Падѣрецъ, на нме Брѣтнакъ със синови
его и със дѣла его за шчинъ... и Мѣшатъ със синови си и със <дѣла его за шчи-
нъ...> Драгомиръ Стѣннимирскѣа и инъ Стѣнчулъ² и Нѣгоє и Бадѣкъ със сино-
ви и със дѣла имъ за шчинъ шт поля и шт горахъ и шт вода и шт сѣданище
село и шт посѣдає, вѣре елика се штетъ избратъ шт по вѣс хотаромъ. И да ест
Радѣла шрино и шсвободно шт нинѣ напрѣдъ и шн и синови его шт къ... Лека
и Параскива, сини Бадѣкъ шт Ромѣнеци и шт къ синови имъ и шт къ свака по-
рѣденіа имъ, по много метѣхъ да не иматъ със Радѣла.

Понеже сѣе вѣше речени вѣчини шт Ромѣнеци били сѣт за дѣдѣнно Бадѣкъ,
штцѣ Лекѣи и Параскивенъ шт прѣжде вѣрѣме, шт село шт Ромѣнеци. И потомъ,
къда ест била при дѣни поконнаго Шербанъ воєводъ, по сѣмрѣтѣ Дѣмитровъ лѣгѣ-
шетъ шт Пискани, вѣщъ Радѣлакъ, а Бадѣкъ шт Ромѣнеци, шн ест била вѣзимала
по жѣпанца Добра... със дѣдѣне и със коматѣ и хѣлини и шковани Дѣми-
тровъ лѣгѣшетъ, тере ш ест вѣлагаетъ въ къщъ его, да ест житѣаница. И била ест
Радѣла тогда мала. И сѣтворила жѣпанница Добра по Лека и по Параскива със
Бадѣкъ. Таже въ томъ, Бадѣкъ, шн ест прифатна продаши шт дѣдинѣ и шт ко-
матѣ и носла хѣлини Дѣмитровъ лѣгѣшетъ и расипалъ вѣс.

И потомъ, къда ест била прѣ дѣни Лѣвни воєводъ, по сѣмрѣтѣ Бадѣкъ, штцѣ
пастѣркѣ Радѣлакъ, и по сѣмрѣтѣ жѣпанницѣ Добракъ, матѣра Радѣлакъ, а братѣи
его, Лека и Параскива, шни нѣст се извѣрише по такѣжеженіа что ест била штак-
мла матѣрамъ са Добра, анѣ ест подигаа прѣшъ, іакоже да извѣдитъ по братомъ сѣ
Радѣла шт село шт Ромѣнеци. И сѣпрѣше се за лицѣ. Въ томъ, Лѣвни воєводъ,
господства имъ глѣдахъ и сѣдихъ по правѣшъ и по законъ и дахъ чѣтири волѣри по

¹ Loc alb.

² Cuvintele „и инъ Стѣнчулъ“, șterse cu cerneală.

рѣваше господскѣи, ѿкоже да ѿтакмил како ест битї по правдѣ . . . , да вѣдї три братї по село и по вѣчинн.

Таже а потом, къда ест бил нинѣ, въ дѣни господства ми, а Лека и Парскива, шин не всталаѣнт се ниже сице, анѣ пакнже скочил прѣх и прѣше се за лицѣ и прѣд господства ми ѣ днели. Въ том, господство ми гледаѣх и сѣдиѣх и дал пакнже читри волѣри по рѣваше господски, <а шин> пакнже ест ѿтакмил како ест бил ѿтакмил и теѣ дѣ волѣри вт испрѣво.

И потом, Лека и Парскива, шин ниже по таѣ такмежинїе не всталаѣет се, анѣ ест стоал ѣ прѣх на днели, пакнже за лицѣ със вратом съ Радул. И възимал Лека и Парскива вї <волѣри> мегїташи по рѣваше господскѣи, терѣ ест закла како иѣст бил ѿждаил вацом съ Бадѣ ница вт коматовѣ Дѣмитров лугѣет, ниже халини, ниже скѣлици, ниже дѣдїне, ниже ест имал вратом си Радул нигднн трѣвѣ въ тог сел Ромоницї. Таже въ том и Радул, ако <ест видѣл толнка> кривостїю вт къ братїи его више пис, прїиди прѣд господства ми ѣ вѣанкїи днели със слѣзи, терѣ се плакал за кривостїю и съпрѣше се за лицѣ със Лека и със Парскива, братїи его, и възимал Радул вт прѣд господства ми вт днели закон през закон, къ за <волѣри>, по рѣваше господски, на имѣ: вт Каракал, Дѣмитрашко и Ялѣва, синѣ Ялѣвлов и вт Дрѣвѣници, Некѣла и вт Коршори, Нѣгоѣ лугѣет и вт Бериковци, Стѣниа и вт Длѣгопол, Боникѣ и Мянта и вт <Бѣ>жѣци, Иван пѣхарник и вт Лерци, Преда постѣлиник и вт Концѣци, Станчул . . . и вт Сѣслѣници, Радул Жѣмѣра и Бонко и Мѣшат и вт Стоннѣци, Лѣзр и вт Давидици, Стан . . . и Мѣстиаѣл и вт Добреци, Др гою и вт Тѣмѣшеци, Шеѣва постѣлиник и Крѣстѣ и Мянѣ и вт Гѣци, Пакел и вт Бѣанци, Радул постѣлиник и вт Ромѣници, Радул и Дѣка лѣгѣнаѣюл. Таже, къда ест бил на дѣнѣ и на сорок, а Радул, ши събирал закона запѣлно, къ за волѣри ѣ карош Длѣгопол, въ дѣнѣ за скѣти Ялѣе проорокѣ, нигдѣже ест бил поставил сорок. И бил ест исправник на закланїе сѣлѣ господства ми . . . . И клѣти се въс по рѣд, със рѣцѣ по скѣта еѣаггѣлїи, на скѣта црѣкѣ поп Симѣ вт Длѣгопол, како се ест бил ѿждаил теѣ коматї въсѣхъ въ къща Бадѣи, втцѣ Дѣкѣе и Парскивѣк. Испрѣво възимал сѣт . . . . рѣ за ѣги . . . . и ѣдна воз<линица> за вино, ведра р. И ѣзел вт над . . . . ѣги и вт . . . . ѣги . . . . ѣги и дрѣге коматї и халини многи и . . . . кѣтованѣ въ дом, жити ѣ готови. Таже, вт жити . . . . за волѣри, пак Радулѣк, синѣ Дѣмитров лугѣет ѣги рѣк и встакла . . . . въ къщ ѣги сїи, да сѣт ѿждѣни къ дом. И радї сїи више речени жити, рѣк, достоанїа Радулѣк, даѣох волѣри . . . . вѣчинн вт Ромѣници, със синоки им и със дѣловѣ им, за вчинѣ да сѣт его за дѣдїно. И достизал ест Радѣл по Лека и по Парскива със къ за волѣри и със закона. И встали Лѣкѣ и Парскива вт закон и вт сѣжденїе вт прѣд господства ми <и вт прѣд въсїхми чѣститими правнѣтѣлїи господства ми> . . . . дрѣги прѣнїи и лѣж. И господство ми извадиѣом вт днели със заѣх страѣмот и къзѣхѣом рѣваше и запнсе вт рѣкалн иѣ, терѣ съм раздрал господство ми и дал ѣ рѣк Радулѣк, како по много трѣвѣ и метѣх да не имат със Радул. И послал съм на теѣ вї мегїташи, что ест клѣти се криво, терѣ ест възимал . . . . ѣ волоки госпѣиски. И видѣх господство ми вѣа рѣваше господски и кинг шѣмѣзи <къ> за волѣри, вт закланїе, на рѣка Радулѣк. <И ако хтит имали> Парскива и Лека иѣкогда дрѣг прѣх и дрѣсе словѣси и лѣж, <а шин да вѣдет> за плѣнство и за страмот почто радї встал вт толнки рѣдовѣ вт закона.

Бего радѹ дадохъ и господство ми Радѹлаше и синѣ Дѣм<итровъ логѡфѣт> ... више речени вѣчини шт Ромѣниши, Брѣтнѣ със синови си и Мѣшатъ със синови си . . . .¹ Нѣгоѣ и Бадѣ, синови Драгомир Стѣнимирескъа, със синови им, със вѣскѹ делове им за шчинѣ за дѣдѣнно и въ шхабѣ синовомъ <и вѣскомъ и прѣквѣшче> томъ и не шт кождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже и свѣдѣлѣи поставѣхъ господство ми: жупанъ Хриза велъ банъ Кралевскн и жупанъ Ылашко велъ дворникъ и жупанъ Гангорѣ велъ логѡфѣтъ и жупанъ Дѣмитрѣ Дѣдескъа велъ вѣстѣаръ и Мнѣхо велъ спатаръ и Неделко Ботѣнѣа велъ ключаръ и Василѣ велъ столникъ и Бѣзинка велъ комисъ и Бѣчина велъ пѣхарникъ и жупанъ Костандинъ велъ постѣлникъ. И исправникъ, жупанъ Гангорѣ велъ логѡфѣтъ.

И азъ, Дѣмитрѣ Болдѣчу логѡфѣтъ, приписатъ въ настола града Бѣквѣрицѣ, мѣсеца юлѣ кѣ дѣни и шт Ыдама даже до нинѣ, въ сего писанѣа, теченѣа лѣтомъ, въ лѣтѣ хрѣме.

† Ывъ Матѣю вѣвѣжда, милостѣю божѣю господинѣа.

Ывъ Матѣю воєводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn <a toată țara> Ungrovlahiei, nepotul bătrînului, răposatului <Io Băsărab> voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele <lui Radul, fiul> lui Dumitru logofăt din Piscani și cu fiii, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie trei vecini din sat din Românești, în județul Mușcel și Pădureț, <anume Brătîlă> cu fiii lui și cu partea lui de ocină. . . și Mușat cu fiii săi și cu <partea lui de ocină> . . . Dragomir Stănimirescul și alt Stanciul² și Neagoie și Badea cu fiii și cu partea lor de ocină, din cîmp și din munte și din apă și din vatra satului și de pretutîndeni oricît se va alege de peste tot hotarul. Și să fie Radul în pace și slobod de acum înainte și el și fiii lui de către. . . Leca și Paraschiva, fiii lui Badea din Românești și de către fiii lor și de către orice rudă a lor, mai mult amestec să nu aibă cu Radul.

Pentru că acești vecini mai sus-ziși din Românești au fost de moștenire ai lui Badea, tatăl lui Leca și al lui Paraschiva dinainte vreme, din sat din Românești. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Șerban voievod, după moartea lui Dumitru logofăt din Piscani, tatăl lui Radul, Badea din Românești a luat pe jupanița Dobra. . . . cu dedine și cu averi și cu haine și cu ferecături ale lui Dumitru logofăt, de a așezat-o în casa lui, ca să-i fie soție. Și a fost atunci Radul mic. Și a făcut jupanița Dobra pe Leca și pe Paraschiva cu Badea. Astfel întru aceasta, Badea s-a apucat să vîndă din moșteniri și din averi și a purtat hainele lui Dumitru logofăt și a risipit tot.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, după moartea lui Badea, tatăl vitreg al lui Radul, și după moartea jupaniței Dobra, mama lui Radul, iar frații lui, Leca și Paraschiva ei nu s-au lăsat pe întocmirea pe care a făcut-o mama lor Dobra, ci au ridicat pîră, ca să scoată pe fratele lor Radul din sat din Românești. Și s-au pîrit de față. Întru aceea, Leon voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat patru boieri pre răvașe domnești, ca să-i întocmească cum va fi după dreptate. . . , să fie trei frați pe sat și pe vecini.

¹ Șters cu cerneală un nume ce nu se poate citi.

² Cuvintele „și alt Stanciul“, șterse cu cerneală.

Astfel după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Leca și Paraschiva nu s-au lăsat nici așa ci iarăși au sărit cu pîră și s-au pîrit de față și înaintea domniei mele în divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat și le-am dat iarăși patru boieri pe răvașe domnești, <iar ei> iarăși au întocmit cum au fost întocmit și cei 4 boieri dintîi.

Iar apoi, Leca și Paraschiva nici pe acea întocmire nu s-au lăsat, ci au stat în pîră la divan iarăși de față cu fratele lor Radul. Și au luat Leca și Paraschiva 12 <boieri> megiași pe răvașe domnești, de au jurat că n-a mîncat tatăl lor Badea nimic din averile lui Dumitru logofăt nici haine, nici scule, nici dedine, nici n-a avut fratele lor Radul nici o treabă în acel sat Românești. Astfel întru aceea și Radul, dacă <a văzut atîta> strîmbătate de la frații lui mai sus-scriși a venit înaintea domniei mele în divan cu lacrimi, de s-a plîns de strîmbătate și s-a pîrit de față cu Leca și cu Paraschiva, frații lui, și a luat Radul dinaintea domniei mele din divan lege peste lege, 24 de <boieri> pe răvașe domnești anume: din Caracal, Dumitrașco și Albul, fiul lui Albul și din Dărmănești, Necula și din Corșori, Neagoe logofăt și din Berivoești, Stănilă și din Cîmpulung, Voinea și Manta și din <Bă>jăști, Ivan paharnic și din Lerești, Preda postelnic și din Conțești, Stanciul... și din Suslănești, Radul Jumăra și Voico și Mușat și din Stoenesti, Lazar și din Davidești, Stan ... și Mustilă și din Dobrești, Drăgoiu și din Tămășești, Șteful postelnic și Cirstea și Manea și din Găești, Pavel și din Beliți, Radul postelnic și din Românești, Radul și Duca legănariul. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, Radul a adunat legea deplin, <24 de> boieri în orașul Cîmpulung, în ziua de sfîntul Ilie prorocul cînd i-a fost pus soroc. Și a fost ispravnic la jurămînt sluga domniei mele ... Și s-au jurat toți pe rînd, cu mîinile pe sfînta evanghelie la sfînta Biserică a popii Sima din Cîmpulung, că s-au mîncat toate acele averi în casa lui Badea, tatăl lui Leca și al lui Paraschiva. Mai întîi au luat... 140 de ughi..... și un butoi de vin de 100 de vedre. Și au luat de la..... ughi și de la..... ughi..... ughi 10 și alte averi și haine multe și..... cheltuite în casă, 400 galbeni gata. Astfel din..... galbeni..... de boieri, iar lui Radul, fiul lui Dumitru logofăt 120 ughi și au rămas..... în casă 250 de ughi, ca să fie mîncăți în casă. Iar pentru acești mai sus-ziși galbeni, 120, averea lui Radul, au dat boierii..... vecinii din Românești, cu fiii lor și cu partea lor de ocină, să-i fie lui de moștenire. <Și i-a ajuns Radul> pe Leca și pe Paraschiva cu 24 de boieri și cu legea. Și au rămas Leca și Paraschiva de lege și de judecată dinaintea domniei mele <și dinaintea tuturor cinstiților dregătorilor domniei mele>..... alte pîri și minciuni. Iar domnia mea i-am scos din divan cu rea rușine și am luat răvașele și zapisele de la mîinile lor, de le-am rupt domnia mea și le-am dat în mîinile lui Radul, ca mai mult treabă și amestec cu Radul să nu aibă. Și am trimis la acei 12 megiași, care s-au jurat strîmb, de le-am luat..... 6 boi domnești. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești și cartea acestor <24> de boieri, de jurămînt la mîna lui Radul. <Iar dacă vor avea> Paraschiva și Leca cîndva altă pîră și alte vorbe și minciuni, <iar ei să fie> de pradă și de rușine, pentru că au rămas în atîtea rînduri de lege.

De aceea, am dat și domnia mea lui Radul, fiul lui Dum<itru logofăt>... mai sus-ziși vecini din Românești, Brătîlă cu fiii săi și Mușat cu fiii

săi . . . . .¹ Neagoe și Badea, fiii lui Dragomir Stănimirescu cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină, de moștenire și de ohabă fiilor <și nepoților și strănepoților> și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și Mihaiu mare spătar și Nedelco Boteanul mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru Boldiciu logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna iulie 25 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CCCVIII/63.

. Orig., perg. (37 × 46), rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

337

1634 (7142) iulie 25.

Matei Basarab voievod reînnoiește scutirea de dări și obligații a satului Rucăr pentru a fi de paza muntelui, a vămii, a găzdui soli ș.a.

Din grația lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată Țara Românească, nepotul bătrînului <și> răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domnii mele satului ce să chiamă Rucărul, care este la marginea țării domnii mele, ca să fie în pace și liberi (scutiți) de bir și de găleată și de fin și de miere și de ciară și de cal și de dijmă și de rimători și de cășerie și de cal domnesc și de bani de județ și de vameșii de Dragoslavele și de tote dăjdiile și mîncăturile cîte sunt (es) peste an în țara domnii mele, pentru că am ertat (scutit) domnia mea satul Rucărul de tote dăjdiile ca să fie liberi (ertați), numai să aibă a da domnii mele plocon pe fiecare an 20 000 de bani, însă să dea jumătate de bani, 10 000, la sintul Gheorghe, iar ceilalți 10 000 la sintul Dimitrie, în visteria domniei mele.

Pentru că i-am ertat (scutit) domnia mea cum au fost ertați (scutiți) de către răposatul Radul voievod și de către fiul său, Alexandru voievod și de către alți domni. Pentru cari acești binecredincioși domni au considerat cum că acest sus-zis sat, Rucărul, fiind la marginea țării domnii mele, portă munca și nevoia și marea grije pentru trebile și slujbele (însărcinările) domniei mele și au făcut multe găzduri (многo сѣнзораніѣ) pentru soli, cînd trec din Țara Ungurească aici în țara domnii mele și din țara domnii mele în Țara Ungurească, păzind muntele și marginea țării și vama domnească, încă și multă muncă și sarcini suportă pentru trecători. Pentru care, cugețînd domnia mea, am ertat (scutit) satul Rucăr de tote ce-s sus-scrise, numai

¹ Șters cu cerneală un nume, ce nu se poate citi.

ство **Моушчел** и **Падурец**, нгдѣже ест скала **Зовеомус Драгославеле** ключ хорек, такоже да ест шт нинѣ напред оу мирно и свободни за кѣлаю и за сѣно и за вол и за сѣха вецѣ и за мед и за восок и за кон господскы и за шпѣчиннаши и за кѣшѣрѣе и за пчели [и за шпѣчиннаши] и за банѣи шт сѣдство и за горциниѣ за вецѣи и за свини и за сваке сѣлѣжозе и даже и шажденѣе, елице сѣт през лѣто въ землѣ господства ми, за ништо бантованѣе да не имат, тѣкмо да имат платити се бир прав з вистѣрѣѣа господства ми въ една мѣсецъ по ѳ жнати, ниже да се wskъдѣкает, ниже прилагает сѣ шт сѣи ѳ жнати, понеже сице съм встави господство ми и штакми нѣ съм оу вистѣрѣѣа господство ми, како ест бил и шт прѣжде крѣме, въ при днѣе покойнаго **Радѣла** коекода, синѣ **Миѣнек** коекода, почто радѣ сѣт оу дрѣм и село за крѣюще, тѣре пазит скала и плаюл, таже ест въ пѣт врашовскомѣ. И видѣхом господство ми и хрисовѣла **Радѣла** коекода **Миѣнѣ** за прощенѣе над сѣю шстроенѣе, како ест више пис, шт когда вист теченѣе лѣтом хѣрал, штворна със великою клѣвою.

Тѣм радѣ и ви, кѣси правитѣлѣи господства ми и кѣсѣ слоуши господскы и болѣрскы, которѣи хокѣт ходити любе въ что сѣлѣжѣ въ сѣго сѣдство више речено, а ви ешеже велма да ви варѣети шт село **Драгославеле**, нгдѣже ест скала и ключа хорек и оу мирно да нѣ вставиши за вѣсѣх, како ест више писано понеже нѣ ест съм встави и господства ми да ест прощени, тѣчѣю да даст дан право, како сѣт бил и въ днѣе **Радѣла** коекода и не шт кожеждо непоколѣенмо, поризмо господства ми.

Ешеже и заклананѣе положихом господства ми: по шшѣствѣю господства ми, кого избѣрет господѣ Богѣ бити владатѣл и господарѣ Земли **Блашко**е въ слѣд нас или шт срѣдичнаго плода господства ми или шт сѣродника наших или, по грѣсѣх наших, или шт иннопѣлѣеник, да аще почтет и поновит и шкрѣпит сѣе книг господства ми за милое и прощенѣе, того господѣ Богѣ да га почтет и да сѣхранит въ господствѣ его, а въ вѣдѣщѣх вѣцѣх дѣша его. И ащелиже не почтет и не поновит и не штверѣдит сѣю книг господство ми, того господѣ Богѣ да не га почтет и да не сѣхранит въ господствѣ его, а не въ вѣдѣщѣх вѣцѣх дѣша его. И кто хокѣт поперѣт и разорѣт и шхѣбит сѣм книго господство ми, того да ест трѣклет и анаѣема и афорѣсан шт тѣиу свѣти штци иже соут тѣ Неки и да имат частѣю със **Исда** и със **Ирѣл** и съ инниши не вѣрнѣ **Исдан**, иже вѣзѣлише над крѣв господа Бога и спаса нашего **Исуса Христа** и рекѣт: „вѣзаних, вѣзаних, распени его“, и крѣв его над ных и над чѣда нѣ, такоже ест и вѣдет въ вѣки, амин.

Еже оубо и свѣдѣтелѣе поставѣлѣом господство ми: жѣпан **Хриза** великѣи бан **Крѣлевскѣи** и жѣпан **Ивашко** великѣи дворник и жѣпан **Глигорѣ** великѣи лѣгѣфѣт и жѣпан **Дѣмитрѣ** **Дѣдѣскѣл** вел вистѣтар и жѣпан **Миѣхаю** вел спатар и жѣпан **Баснаѣ** вел столник и жѣпан **Бѣзинка** вел комис и жѣпан **Бѣчина** вел пѣхарник и жѣпан **Костандин** великѣи постѣлник. И исправник ...¹

И написах аз, **Лѣпѣдат** лѣгѣфѣт, въ настоани граду **Бѣскрѣци**, мѣсеца юлѣе кѣ днѣи и шт **Идама** даже до сѣлѣ теченѣе лѣтом, въ лѣт хѣрѣме, а шт рождѣство Христова, лѣт хѣхлѣд.

† Іw Матѣю кѣкѣвѣда, милостѣю божѣю господинѣ.
Іw Матѣю коекода <м.р.>

¹ Loc alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Dragoslavele, din județul Mușcel și Pădureț, unde este scala numită Dragoslavele, cheia țării, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de găleată și de fin și de bou și de oaie seacă și de miere și de ceară și de cal domnesc și de opăcinași și de cășărie și de stupi [și de opăcinași] și de banii de județ și de gorștina de oi și de porci și de toate slujbele și dăjdiile și mincăturile, cîte sînt peste an în țara domniei mele, să nu aibă tulburare de la nimeni, numai să aibă a plăti bir drept în vistieria domniei mele într-o lună cîte 9 galbeni, nici să se scadă nici să se adauge din acești 9 galbeni, pentru că așa am lăsat domnia mea și i-am întocmit la vistieria domniei mele, cum a fost și dinnainte vreme în zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, pentru că sînt în drum și sat de margine de păzește scala și plaiul, care este în drumul Brașovului. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Radul voievod Mihnea, de iertare, pe această întocmire cum este mai sus-scris, de cînd a fost cursul anilor 7131, făcută cu mare blestem.

De aceea și voi toți dregătorii domniei mele și toate slugile domnești și boiereschi, care veți umbla fie cu ce slujbă în acest județ mai sus-zis, iar voi încă foarte să vă feriți de satul Dragoslavele, unde este scala și cheia țării și în pace să-i lăsați de toate, cum este mai sus-scris, pentru că am lăsat și domnia mea să fie iertați, numai să dea darea dreaptă, cum a fost și în zilele lui Radul voievod, și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor și domn al Țării Românești în urma noastră sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de milă și iertare, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar, dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, nici în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar cine va călca și va nimici și va strica această carte a domniei mele acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l, răstignește-l“, și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic . . . ¹

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna iulie 26 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, anul 1634.

¹ Loc alb.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CXXXIV/25.

Orig., perg. (39 × 48), pecete timbrată.

339

1634 (7142) iulie 28.

Magdalina călugărița, fiica lui Mihalcea banul din Cocorăști, dăruiește m-rii Viforita două sălașe de țigani.

† Scris-am eu maica Magdalina, fata banului Mihalciei ot Cocorăștii acesta al miu zapis, cum să fie de cridință la sfînta mănăstăre la Vihorita, să sé știe, după prada ce m-au prădat și mi-u luat tot, da-am rămas săracă la bătrăneți. Deci, de în rudele mele nici [nepotă, nici neapota] nu se-u aflat nimenile să mă stringă, să mă hrănească. Deci eu amă cugetatu la svînta mănăstire la Vihorita și m-am închinat maică precistii și lu sveti Ghiorghie, hramulu sventii mănăstiri, și am rămas numai cu 2 țiganie, cu țigancele-și, anume: Domitran, sină Calii și cu țiganca lui, anomé Duchina și cu feciurie lui și altu țigan, anome Voiucu, sină lu Drăgoiu și co țiganca lui, anumé Anca. Și am cumpărat pré Anca țiganca de la Samfira, fata Saftiei, jupinesa lu Pătrașco, sină agăi Negului.

Și abăști țiganii, carii sintă mai sus-scriși, sintă de zestrele mele de la tată-miu, banul Mihalciei. Deci i-am dat eu, maica Magdalina, dreptu sufletul părinților mii și pentru sufletul miu și al fraților mii și al coconilur mii. Și cine se va ispiti de în roda mea, au nepotă de fecior, au de soră, au de frate să-mi strici pomana mea de la svînta mănăstire, să fie triclet și proclét și afurisit și blestat de 318 oteți.

Și mărturii: popa Tanasie ot Tirgoviști i popa Cozma ot tam și co tot suburul, anume 12 maici, anume: maica starița Pracxii i maica Anghelina ce bătrînă i Marie Pitiștenca, Marie Devoia, maica Magdlena de în Florești, Theodosie, nepoata Anghelenie, Marie, nepoata Salumie, Ilisafte i Marta i Salumie, Theofana și toți sătenii de în sat, tinirii și bătrînii.

Pis mēșeta iulie 28 dni, vă leat 7142 <1634>. Și am scris eu Vasilie.

Eu, maica Magdalina, fata banului Mihalce amu scrisu eu ău mina me.

Arh. St. Buc., A.N., CXI/27.

Orig., hîrtie (31,5 × 22), două peceti aplicate, una a m-rii Viforita cu legenda „† Гни хр ... сат ... Еуѡгѡг...” (= Acest hr<am> al sfînt<ului> Gheorghe) Vihorita).

1634 (7142) iulie 30, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier ocini cu rumâni la Cocorăști și Stoenestii de Jos, cumpărate de la Marica călugărița.

† Милостією божією, Їу Матен Басараб коєвод и господинъ. Дават господство ми сїи повеленїи господства ми почтенномъ болѣрин господства ми жєпан Радѣл вторїи вистїар¹ ca să-i fie lui ocină și rumâni în Cocorăști, toată partea Maricăi călugăriții, jumătate de sat, cu moara gata făcută și cu viia, jumătate și cu alalte vaduri de moară, cite se vor afla pre partea ei și cu tot venitul și iar toată partea Maricăi de în Stoenestii de Jos, de preste tot hotarul, pentru că acēste moșii și rumâni fost-au de moșii ale Maricăi călugăriței. Deci cїnd <a>² u fost acum în zilele domnii méle, iar Marica călugărița le-au vїndut ci<n>stitului boiarinului domnii méle Radul vtorii vistiar pentru 400 de galbeni gata; și i-au dat în mїna călugăriței denaintea domnii méle den divan, care bani se-au mărturisit їnaintea domnii méle cum se-au luat tot bani cu camătă, la zéce, unul, de au dat pre această moșie și rumâni și cu zapis iscălit cu mâna ei.

Derept acéia și domnia mea încă am dat ca să-i fie de moșie ohabnică și să fie volnic cu această carte a domnii méle să aibă a luoaré dijmă de pre această moșie de la tot omul cine va fi arat piine, ovăs, mei, fin și den toate bucatele den zéce, una cum iaste légea.

Derept acéia și voi, rumânilor, încă să căutați să ascultați de oamenii boiarinului domnii méle ce scrii mai sus de toate ce vă va da їnvățatură și să fii volnic cu această carte a domnii méle să stringă și rumânii care pre unde-i va afla fugiții și răsї<piți>² în țara domnii méle, pre toți să-i ducă cu tot ce vor ave în sat în Cocorăști.

Și de niménilea opreală să naibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис з Егквреци, юліе ѿ дѣни, в лѣт хзрмѣ.

† Їу Матєю коєвода, милостією божією господинъ.

Їу Матєю коєвод <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. MMDCCXCIV/3.

Orig., hirtie (29,5 × 20,5).

¹ ... jupan Radul al doilea vistier ...

² Loc rupt.

1634 (7142) iulie 30, București.

Matei Basarab voievod poruncește dijmarilor din județele Dolj și Mehedinți să nu ia dări din stupii, rîmătorii și viile m-rii Tismana.

† Мнлостію божію, Їw Матен Басараб воєводѹ и господинь. Дават господство ми сїе повелѣніе господство ми. Пишем господство ми воао slugilor domnii mele, dijmarilor ot sudstvo Dol Jil i Mehedinți. Cătră aceasta vă dau în știre domnia mea pentru rîndul sfintei mănăstiri Tismana, cum de vrême ce veți vedea ceasta carte a domnii mele, iar voi să căutați să lăsați toți stupii sfintii mănăstiri în pace de dijmă și rîmătorii de gorștină, și de vinăriciu. Veri unde vor avea stupi și rîmători și vii, nimic să nu luați, ce să-i lăsați foarte în bună pace, pentru că sint ertați de domnia mea, că iaste lavră mare domnească și ertată de toți domnii și nu v-am vindut domnia mea dijma și gorștina și vinăriciul aceștii sfinte mănăstiri.

Innsă să știți stupinele carele unde sintu: în Jiul de Sus, la satul Ceurii și la Stolojani și la Săuca și la Pirlul și în Mehedinți la satul Ploștina. Aceste stupini și rîmători și vii, nimic să nu le învăluiți, nici să nu luați nici den stupii și rîmătorii mănăstirii, nici ai părintelui egumenului, ce să le dați bună pace, că singur domnia mea le-am ertat, că sa nu le ia nimenilea nimic, să hie de-ntărire sfintei mănăstire și domnii mele și părinților domnii mele de pomână.

Derept acéia, nimenilea să nu cutéze a sări sau a învălui preste ceasta carte a domnii mele sau caré cumva si gindească a lua ceva, că să voiu înțelege domnia mea cum le-au făcut cineva necaz și valú, apoi acela om bine să știe că cu nimic nu se va plăti, numai cu capul, pentru că așa iaste porunca domnii mele. Инако да неѣт, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Пис с Бѣквреци, юліе 7-го дани, в лѣт 7306.

† Їw Матею воєводѹ мнлостію божію господинь

Їw Матею воєвод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/28.

Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 329, f. 82 v — 83.

1634 (7142) iulie 30, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Tismana satul Turcenii, jud. Gorj, cu rumâni, dania lui Pîrvu ban.

† Мнлостію божію, Їw Матею воєводи и господинь вѣсон земли Оугрорвклахінскон, виск почышомъ Їw Басараба воєводѹ. Дават господство ми сїе повелѣніе господство ми сѣктонъ и божестенонъ монастыра глаголеми Тис-

мана, храм прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагословеннѣн владичице нашею Богородице и приснодѣвѣ Марїа и чѣстное еи ѹспенїе и штицѣ егѹменѣ Теодосїе и прочїи иноким кторїи бываѣ прѣбыватели въ сїю свѣтъ храм, ѣко да ест свѣтомѣ монастырѣ село по имѣ Тѣрчѣнїи шти сѣдство Гор Жна, всѣ село и съ вси вѣчинїи и съ водїнище и съ виноградаї и съ всѣ хотаромѣ, шти хотар до хотарѣ, по старѣ хотарѣ и вѣлѣги, понеже сїю вышше рѣченѣ селѣ Тѣрчѣнїи выст приложенѣ и помилкала шти поконниагѣ Прѣвѣла банѣла въ сїа свѣта монастыра, егда выст на прѣставленїа еиѣ, радї свое дѣше и радї кторїи сѣт оусѣпши ѣ свѣтѣн монастыр еше шти при дѣни пѣчневшомѣ Елада воєводи, синѣ великаго Елада воєводи. И всѣ дрѣжала свѣта монастыра село Тѣрчѣнїи съ вѣлѣкѣ шира.

Потомже, егда выст въ дѣни Елада воєвод, синѣ Радѣла воєводи, а Тѣрчѣнѣла, шѣ вѣстаниа сѣ аще вѣзлаѣ положенно за селѣ шти Тѣрчѣнїи без ни една тѣрѣла. И пошелѣ Тѣрчѣнѣла и съ иноки шти Тисмана аще сѣпрѣши сѣ вси кѣпно лицѣм ко лицѣ прѣд Елада воєводи, синѣ Радѣла воєвод, ѣ сѣдїлицѣ. И встал Тѣрчѣнѣла шти законѣ. И видѣх господство ми и книга Елада воєводи, синѣ Елада воєводи, сѣтворана над всѣ село Тѣрчѣнїи шти помилкованїе, лѣтѣм хѣлаѣ и книга Елада воєводи, синѣ Радѣла воєвод, пак над всѣ село Тѣрчѣнїи, шти прѣнїе и шти всталѣ, како ест вышше памѣтѣ, въ лѣто хѣмѣ.

Его радї и господство ми еше поновѣх и ѹтерѣдїх книѣа тѣмѣ почневшиа книѣим сѣ сїа наша книга и дах господство ми свѣтѣн монастыр Тисмана, ѣко да быти еи всѣ село Тѣрчѣнїи и съ вси вѣчинїи и съ водїнище и съ виноградаї и съ всѣ ходоком шти крѣмленїе и шти помощь и шти полѣсѣ и не шти кого да не быте поколѣбнѣма, по заповѣд наша.

Еѣ оубо и сѣдїтеаїи поставїх господство ми: пан Хриѣтѣ великїи бан Краѣвскїи и пан Ывашко вѣла дворник и пан Гангорїи вѣла словоположник и пан Дѣмитроѣ вѣла вѣстїар и пан Коцофѣнѣла вѣла спатар и пан Еаслаїѣ Панѣндѣр вѣла столник и пан Бѣзника вѣла конюш и пан Егчина вѣла пѣхарник и пан Костандин великїи прѣдстатѣла. И исправник, пан Гангорїе вѣла логофѣт.

И прѣписах ѣ, Стопка спѣден Шѣрѣанинѣнѣ, мѣсеца юлїе ѣ-гѣ дѣни и шти Ыдама до сѣлѣ, лѣто хѣрѣмѣ, anno Domino¹ хѣхлѣд.

† Іѣ Матею вѣвѣвѣда, милостїю вожїю господинѣм.
Іѣ Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, hramul preasfintei, curatei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Teodosie și celorlalți călugări, cîți vor fi trăitori în acest sfînt hram ca să fie sfintei mănăstiri satul anume Turcenii din județul Gorj, tot satul și cu toți vecinii și cu mori și cu vii și cu tot hotarul din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne. Pentru că acest sat mai-sus zis Turcenii a fost dăruit și miluit de răposatul Pîrvul banul la această sfîntă mănăstire, cînd a fost la moartea lui, pentru sufletul lui și pentru cei care au adormit în sfînta

¹ Аșa în text.

mănăstire, încă din zilele răposatului Vlad voievod, fiul marelui Vlad voievod. Și a tot stăpinit sfinta mănăstire satul Turcenii cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Vlad voievod, fiul lui Radul voievod, iar Turceanul s-a sculat de a luat jumătate de sat din Turceni fără nici o treabă. Și a venit Turceanul și cu călugării de la Tismana de s-au pîrit toți împreună față în față înaintea lui Vlad voievod, fiul lui Radul voievod, în divan. Și a rămas Turceanul de lege. Și am văzut domnia mea și cartea lui Vlad voievod, fiul lui Vlad voievod, făcută pe tot satul Turcenii de milă, în anul 7039 și cartea lui Vladu voievod, fiul lui Radul voievod, iar pe tot satul Turcenii, de pîră și de rămas, cum este mai sus amintit, în anul 7042.

Pentru aceasta și domnia mea încă am înnoit și am întărit cărțile acelor răposăți domni cu această carte a noastră și am dat domnia mea sfintei mănăstiri Tismana ca să-i fie tot satul Turcenii și cu toți vecinii și cu mori și cu vii și cu tot venitul de hrană și de ajutor și de folos și de nimeni să nu fie clintit, după porunca noastră.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu Coțofeanul mare spătar și pan Vasilie Paindur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, luna iulie a 30-a zi de la Adam pîna acum, anul 7142, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XL/9.

Orig., perg. (31 × 43), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1846; alte traduceri, ibidem mss, 329 f. 540 și 336, f. 175—176. EDIȚII. Slav și trad. Ștefulescu, *Doc. sl. rom.* p. 463—465.

343

1634 (7142) august 1, București.

Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări a rumânilor m-rii Plumbuita, care se află lângă mănăstire.

† Многостыю божию, Ію Матею Басараб воиводе и господинѣ. Дават господство ми сѣи повелѣниѣ господство ми скѣтѣи, божиственѣи монастыр де ла Колитина, це иасте hramul svetii Ioan Crăstitel, ca să fie rumânașii mănăstirii ce sînt pre lingă sfinta mănăstire, în pace de dijmă de stupi și de gorștină de porci și de oi, pentru că i-am ertat domnia mea de toate mincăturile, cum a fost ertați și mai denainte vrême de alaltî domni, numai să hie de poslușaniea sfintei mănăstiri ce va trebui.

Derept acéia și voi, deregătorilor și voi, toate slugile domnii méle, carii veți fi într-acest județul Elhovului, în vrême ce veți vedea ceastă carte a

domnii méle, iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să-i lăsați, nimica să nu-i învăluți rumânași ce sînt mai sus-scriși ai sfintei mănăstiri și să aibă pace și sfînta mănăstire de toate, cum scrie mai sus, pentru că am văzut domnia mea cartea lu Alexandru vovoda, sinū Radul vovoda, leat 7135 și cartea lu Alexandru vovod Iliiaș, leat 7136 și cartea lu Leon vovod, sinū Ștefan vovode, vā leat 7140, tot de pace și de ertăciune. Așijderea și domnia mea încă i-am ertat și le-am întărit cărțile cu ceastă carte a domnii méle pre tocmeală, cum scrie mai sus.

Iar cine să va ispiti preste ceasta carte a domnii méle a învălui mănăstirea și rumâni sfintei mănăstiri, bine să știe că acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Și această carte a domnii méle să fie preste toate cărțile, că așa iaste învățătura domnii méle. **Инако да нѣст, по рѣч господство ми.**

И исправник, сам рѣч господство ми.

Писъ Бгкѣрици, мѣсеца августъ а дни, въ лѣтѣ хрѣмѣ.

Ѹмъ Матѣю кѣвѣда, милостѣю божѣю господинѣ.

Ѹмъ Матѣю кѣвѣдъ <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XVI/5.

Orig., hirtie (29 × 21), pecete mică, aplicată.

344

1634 (7142) august 3, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Ivașco mare vornic, după înțelegerea acestuia cu juranița Stanca, ocini cu rumâni la Ojogeni, Slătioarele de jos și Mărați.

† Милостѣю божѣю, Ѹмъ Матѣю кѣвѣда и господинѣ въсомъ земли Уггровлахѣинскоѣ, вѣскъ великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Ѹмъ Басарабъ кѣвѣда. Даватъ господство ми сѣе повелѣнѣе господство ми почтенномъ правителю господство ми жупанъ Івашко великѣи дворникъ и съсъ синови си, лица мѣ Богъ дарова, такоже да мѣ естъ учинѣ и вечини въ село въ Бѣжоуѣни и въ село въ Долъ Глѣтѣварѣ и въ село въ Мѣраци, ани штъ делъ братчѣда си жупаницѣкъ Станкѣи дѣщѣра Борчѣкъ постѣланникъ штъ Глѣтѣварѣ, половинѣ, штъ поля и штъ шѣмъ и штъ вода и штъ вечини и штъ седалище сѣловъ штъ посвзді, вѣре велика се хѣтетъ избрѣти штъ по въсомъ хотаромъ. Понеже сѣе више речѣне учинѣ била естъ старѣ и правѣ учинѣ и за дѣдѣнѣ жупаницѣкъ Станкѣи штъ роцитѣлѣе еи, ещѣже нани штъ прѣжде вѣрѣме, штъ при днѣе прочѣемъ старѣи господамъ дрѣвнихъ.

И потомъ, къда естъ бѣвъ въ днѣе господство ми, а жупаница Станка шна соущѣи едни жупаницѣ безъ штроѣе и шстала за свакеѣхъ и дрѣге порѣденѣи штъ кръѣ жупаницѣкъ Станкѣхъ нани близъ нѣстъ иматъ кромѣ за братчѣдъ си жупанъ Івашко вѣдъ дворникъ и вѣшкомъ си Петрашко постѣланникъ, синѣ сѣстрамъ си жупаницѣкъ Нѣкши. Таже въ томъ, жупаница Станка, шна сама штъ волѣе еи, пришла естъ прѣгосподства ми въ великѣи диканъ, терѣ естъ дарова по почтенномъ пра-

внѣла господство ми жупан Івашко вел дворник шт дел ен шт теѹ сѣ внше-реченне шчинне половинно шт Ѣжоуѣни и шт Дол Сальтїваре и шт Мѣраци, шт посевдан и шт по вѣс хотаром, за нѣнна добра волю, без ни една силост, такоже да ест его за дѣдїнс въ вѣкы. Я дръга половинѣ шт дѣла жупаницек Станкѣи вставна ест да бѣдет по рѣка внѣком си Пѣтрашкок постеланик. Я почтенном правнѣла господства ми жупан Івашко вел дворник, дондеже хокет вѣти жупаница Станка жѣка и сѣс дѣшг, шн да имат гледати се и на добро и на зло и смотрити сѣ и прихранили сѣ въ жѣкота ен, а по сѣмрѣти ен даѹ ш брегоуѣт и да ш вѣспоминаѣт, како се подобѣт сѣс шт вѣсѣѹ что трѣбѣт през лѣто. Дръга пакѣже сѣтворила ест жупаница Станка встроѣнїе сѣс почтеннаго правнѣла господство ми жупан Івашко вел дворник, кѣпно сѣс внѣком си Пѣтрашко постеланик, радї дѣдїнове что хокет имѣли прѣтеснѣле шт дръги: да понѣждаѣт братчѣд си жупан Івашко вел дворник сѣс вѣснѹ закупно да извадит теѹ дѣдїне прѣтеснѣле. Таже шт им хокют могѣ извадитѹ тако сѹт сѣтворила встроѣнїе за нѣнѹном доброволю, развѣ ни една силост шт прѣд господства ми шт двѣан и шт прѣд мнози волѣри велѣнциже и мали шт двора господство ми, како да дръжит почтенномѹ правнѣла господство ми жупан Івашко вел дворник шт въ теѹ сѣ штѣчествїе прѣтеснѣле, шт сѣже да дръжит жупан Івашко вел дворник сам половинѹ, а жупаница Станка сѣс внѣком си Пѣтрашко постеланик да дръжит шни шеадѣе дръга половинѹ, занѣже сѹт сице сѣтворила тѣкмеженїе за добра волѣ нѹ, како ест внше пис.

Я видѣѹхом господство ми и запис шт рѣка жупаницек Станкѣи въ рѣк жупан Івашко вел дворник над сїю встроѣнїе сѣс мнози волѣри сведѣтелїе, написани ѣ запис на имѣ: жупан Хриза вел ван и Радѹл Настѣрѣл вѣк вел лѹгѹфѣт и Глѣгорїе вел лѹгѹфѣт и Дѣмитрѣ Дѣдѣскѣла вел вѣстїтар и Мѣхаю вел спатар и Басилїе вел столаник и жупан Бѣзѣнка вел комис и Бѣчина вел пѣхарник и Костандин вел постеланик и Радѹл вторїи вѣстїтар и Нѣнчѹл дворник и Мѣвродин дворник и Дѣмитрѣ дворник и шт Тоговѣни, Параскиѣла дворник и Бѣнѣ лѹгѹфѣт и Шеѣван лѹгѹфѣт и Шнѹ вторїи сѣвжар и Яндрѣю Рѣдѣнѣла сѣвжар и Дръгою лѹгѹфѣт и ешеже и нѣны мнози волѣри, которїи не сѹт писани зде въ книга сїѣ.

Его радї, дадох сѣм господство ми почтенном правнѣла господства ми жупан Івашко вел дворник, такоже да мѣ ест шчинѹ и вѣчинѹ ѣ село ѣ Ѣжоуѣни и шт Дол Сальтїваре и ѣ Мѣраци шт дел жупаницек Станкѣи половинѣ, како ест внше пис, шт вѣс ѹодоком дѣдїнс и въ шѹаб синовом и внѣком и прѣвнѣчетом и не шт когождо непоколѣвѣло, порѣзѹмо господства ми.

Еже оѹѣо и сведѣтелїе положила господство ми: жупан Хриза веланкїи ван Кралевскїи и жупан...¹ и жупан Глѣгорїе вел логофѣт и жупан Дѣмитрѣ Дѣдѣскѣла вел вѣстїтар и жупан Мѣхаю вел спатар и жупан Басилїе вел столаник и жупан Бѣзѣнка вел комис и жупан Бѣчина вел пѣхарник и жупан Костандин вел постеланик. Я исправник, Глѣгорїе веланкїи лѹгѹфѣт.

Я написѹ аз, Лѣпѣдат лѹгѹфѣт, въ настоанїи граду Бѹѹкѣрѣшї, мѣсеца агѹст ѣ дѣни и шт Ядѣма даже до нѣнѣ въ сего писанїе текѣщаго лѣтом, въ лѣт ^хѣрмѣ, а шт рождества Христоѹго, ^хдѹд.

† Ів Матѣю ешеѣвада, милостїю божїю господинѣ.
Ів Матѣю воевод <м.р.>

¹ Loc alb.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în sat la Ojogeni și în sat la Slătioarele de Jos și în sat la Mărați, însă din partea verișoarei sale, jupanița Stanca, fiica lui Borcea postelnic din Slătioare, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din vecini și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că aceste ocine mai sus-zise au fost ocine vechi și drepte și de moștenire ale jupaniței Stanca de la părinții ei, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrîni de demult.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, jupanița Stanca, ea fiind o jupaniță fără copii și părăsită de toți și alte rudeni de sînge jupanița Stanca mai aproape nu a avut în afară de vărul său jupan Ivașco mare vornic și de nepotul său Petrașco postelnic, fiul surorii sale jupanița Neacșa. Astfel întru aceea, jupanița Stanca, ea singură de voia ei a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare de a dăruit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic din partea ei, din aceste ocine mai sus-zise, jumătate din Ojogeni și din Slătioarele de Jos și din Mărați, de pretutindeni și de peste tot hotarul, de a ei bunăvoie, fără nici o silă, ca să-i fie lui de moștenire în veci. Iar cealaltă jumătate din partea jupaniței Stanca a rămas să fie pe mîna nepotului său Pătrașco postelnic. Iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic, pînă va fi jupanița Stanca în viață și cu suflet, el să o caute și la bine și la rău, să o îngrijească și să o hrănească în viața ei, iar după moartea ei să aibă grijă și să o pomenească, cum se cuvine cu de toate ce trebuie peste an. Altă întocmire iarăși a făcut jupanița Stanca cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic împreună cu nepotul său, Pătrașco postelnic, pentru dedinele ce a avut cotropite de alții: să se silească vărul său jupan Ivașco mare vornic cu toți dimpreună să scoată acele dedine cotropite. Astfel, de le vor putea scoate, așa au făcut întocmire de a lor bunăvoie, fără nici o silă dinaintea domniei mele din divan și dinaintea a mulți boieri mari și mici de la curtea domniei mele, să stăpînească cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic din aceste moșteniri cotropite din toate să stăpînească jupan Ivașco mare vornic singur jumătate, iar jupanița Stanca cu nepotul său Pătrașco postelnic să stăpînească ei amîndoi cealaltă jumătate, pentru că așa au făcut întocmire de a lor bunăvoie, cum este mai sus-scris.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna jupaniței Stanca la mîna jupanului Ivașco mare vornic pentru această întocmire cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: jupan Hriza mare ban și Radul Năsturel fost mare logofăt și Gligorie mare logofăt și Dumitru Dudescul mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic și Radul al doilea vistier și Nenciul vornic și Mavrodin vornic și Dumitru vornic și din Togozeni, Paraschiva vornic și Bunea logofăt și Șerban logofăt și Ianiu al doilea sluger și Andrei Rudeanul sluger și Drăgoiu logofăt și încă și alți mulți boieri, care nu sînt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco mare vornic, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Ojogeni și din Slătioarele de Jos și la Mărați din partea jupanitei Stanca jumătate, cum este mai sus-scris, din tot venitul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan . . . ¹ și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudeșcul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna august 3 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7142, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CCXCIX/12.

Orig., perg. (32,5 × 48), pecete timbrată.

Fragmente în copii românești la: Arh. St. Buc., A.N., CCXCIII/11 și la Muz. de ist. Buc., nr. 27655.

345

1634 (7142) august 3, București.

Matei Basarab voievod reîntărește, în urma unei judecăți, lui Sima al doilea logofăt moșii în Ciinești și Mănăilești, cumpărate de la Radul Cotorogea.

† Милостію кожію, Іу Матію Басараб воєводи и господинѣ. Дават господство ми сѣл наша повелѣніе почтенномъ колѣромъ господство ми панъ Симонъ втори словоположник ², ca să hie volnic cu această carte a domnii mele de să fie moșia Radului Cotorogei den Ciinești și den Mănăilești toată cită va avea el și a tătiine-său și a socru-său și de cumpărătoare și cu viile de la Ciinești, citū au ținut el și cu un răzor de la Ișfan, care răzor au dzis Ișfan că i l-au vindut Cotorogea și nu i l-au fost vindut și cu . . . ¹ răzoare, carele le-au ți<nu>t ginerele Cotorogei, anume Stan ot Popești Otesău, carele au dzis că i le-au dat dzistre și nu i le-au fostu datū.

Pentru că acéste vii și moșii toate cite sint mai sus-scrise fost-au ale Radului Cotorogei încă mai denainte vréme. Iar după acéia, cîndu au fost în dzilele lui Alexandru vovod, feciorul Radului vovod, iar Radul Cotorogea au vindut toată moșia lui și cu viile ce sint mai sus-dzise, boiarinului domnii mele Simei vtori logofăt, pre bani gata ughi . . . ¹, de a lui bunăvoe.

¹ Loc alb.

² . . . panului Simon al doilea logofăt . . .

Iar dup-acéia, cîndu au fost acum, în dzilele domnii méle, Radul Cotorogea, deaca vréme ce au văzut că sint acéste vii lucrute bine de Simon logofăt, că pre vréme ce le-au fost cumpărat el au fost toate părăsite și pustii, el s-au mirat cum va face hienlenie să scoată pre Sima logofăt dentr-acéste vii. Ce s-au sculat de au grăit pre ascunsu cu starița de la mănăstirea Deunlemnu, anume . . .¹ și cu ginere-său, ca să zică că sint viile ale lor și deaca vor rămînea pre Sima logofăt să ție dentr-acéste vii starița jumătate și Cotorogea și cu ginere-său altă jumătate. Deci au venit călugărița și Cotorogea și ginere-său și cu Sima logofăt aici innaintea domnii méle de s-au pîrit toți de față și au rămas starița și cu ginerele Cotorogii pre Sima logofăt, ca să-și ia el banii de unde i-au dat, iar călugărița să-și ție viile. Într-acéia Simon logofăt au apucat cu strînsoare pre Cotorogea ca să-i dea banii înapoi. Iar apoi, starița au vrut să înșele și pre Sima logofăt și pre Cotorogea și pre ginere-său, numai să ție ia acéste vii toate întru hienlenia ei.

Iar Radul Cotorogea, deaca au vădzut că rămîne și fără vii și fără bani și-l înșală călugărița, nu se ține de cea tocmeală ce au grăit întiiu toți, au scornit iar pîră și au venit a doa oară de s-au pîrit iar toți de față. Și au spus Cotorogea singur cu a lui gură cum au fost grăit ei toți și cum le-au fost tocmeala ca să facă înșălăciune, să scoată pre Sima logofăt dentr-acéste moșii. Deci, au stătut călugărița de rușne și de menciună denaintea domnii méle den divan. Și am adevérit domnia mea cu tot sfatul cum n-au fost avut nimenilea nici o treabă cu acéste vii, ce au fost toate ale Cotorogii. Și au rămas boiarinul domnii méle Sima logofăt și pre starița și pre Cotorogea și pre ginere-său de lége și de judecată den divan. Și am dat domnia mea ca să-i hie acéste moșii și cu vii ce scriu mai sus, toate și să le ție cu bună pace, cum și le-au cumpărat întiiu, iar Cotorogea și călugărița și ginere-său să n-aibă nici o treabă cu acéste moșii, căci au fost umblat toți cu hienlenii și cu menciuni și s-au pîrit de față și au rămas de lége. Și de nimenilé opreală să n-aibă. **Инако да нкст, по реч господство ми.**

И испривник, сам реч господства ми.

Пис въ вск Бжкврци, август 7-го дьни, в лѣт хЗрмв.

† Іw Матен квеквда, милостію божію господинь.

Іw Матюю квекод <т.р.>

Stoica spudei <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/17.

Orig., hirtie (29,5 × 21), pecete aplicată.

Copie ibidem, ms. 445, f. 109 v — 110.

346

1634 (7142) august 5.

Vasile spătar vinde lui Radu Dudescu logofăt ocină în Stănești.

† Eu Vasilie spătarul scris-am și mărturisescu cu acest zăpis al meu, ca să fie de maré crédință la mîna Radului logofăt Dudescu, cum să se știe că am vîndut ocina de la Stănești, de în Valea Pîrieștilor pré în copăcel, pînă

¹ Loc alb.

în piscu, alătura cu drumul, pînă în hotarul Slănicului și pînă să hotărăscu cu Domneștii tot cît am ținut eu. Caré oțină am cumpărat de la Fătul ot Corșori și de la Negoe, frate său, dreptu ughi 80. Și o-m vîndut de a mea bunăvoia, ca să fie dumnelui moșie.

Și la tocmela noastră fost-au: Negoe ot Corșori, Ene peharnic ot Aninosa, Lădat comis i Bălbose ot Berivoești i Dragomir al Cioflii.

Пис август ѿ дъни, лѣт хѣрмѣ.

Eu Vasilie spătarul

† Eu Neagoe ot Corșori

† Az Mih . . . ¹ vătorii sulgeri

† Dragomir păharnic, Prundenul

Dragomir Cioflea ²

Bibl. Acad., MDCXXIX/4.

Orig., hirtie (30 × 20,5), cinci peceti aplicate.

347.

1634 (7142) august 5.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier jumătate de sat din Cocorăști, jud. Prahova, cu rumâni și ocină la Stoești de Jos, cumpărate de la Marica călugărița.

† Многостію божію, Їв Машю кожекод и господинъ всои земли Оугр-рвквалхінскон, вѣнск великаго и прѣдобраго, починешомъ Їв Басараба кожекоды. Дават господство ми сѣм повелѣніе господство ми починѣнною правителомъ господства ми панъ Радъа вторіи вистѣрю и съ сыны емъ, елци Богъ имѣт даровате, яко ест емъ вчинъ и вѣчини з село з Кокорѣци, въ сѣдство Прахова шебче половино вт сѣль, вса часть жупаницек Маріинке инюкина, дъщеря Мишалчек банъа и съ пивница тѣм велика и съ половино вт виноградѣ и съ водѣницъ сътворена и вт нне бродѣ вт воденице, елце шѣрѣти се и вт полю и вт шѣма и вт вода и вт сѣдѣлно сѣлов и вт при всъ хотаромъ, вт хотѣръ до хотѣръ и съ всъ ходокъ, вѣре оубо елика изѣвѣрит сѣ, вса часть елика дрѣжала жупаница Маріинка инюкина. Шебче и вѣчинѣи, да се знаѣ имени ихъ: Радъа Гожарю и съ сыни егъ и Станъ съ сыни емъ и Стонка съ сыни его и Шинъа съ сыни емъ и Драгъа съ сыни емъ и брат его, Стонка, съ сыни емъ и Шинтѣиш и съ две сыны емъ зже-нили и раздѣлени имѣ ихъ Стонка и съ сыни емъ и Добротѣ съ сыни емъ, и Гинчию съ сыны емъ и Мишю съ сыни егъ и Бладъа морарюа съ сыны емъ и Хоржа съ сыни емъ и Нѣнчию съ сыни емъ и Драгъа съ брат егъ, Колъи, сынъа Бачюлов и съ сыни имъ . . . ³ и съ нин вѣчини, елце шѣрѣтише се вт дѣдѣнъ,

¹ Semnătură neinteligibilă.

² Toate semnăturile sînt autografe.

³ Loc alb.

И пакн да ест правителомъ господства ми панъ Радъла вторѣи вистѣар
вчинъ з Дола Стоунещи, вѣдче вса часть жупаницек Марѣиныхъ инокина вт поля и
вт шума и вт вода и вт сѣдмано селок и вт при всь хотаром, варе оубо еанка
нзберн се. Понеже сѣмъ вѣшше реченне вчине вт Кокоръци и вт Дола Сто-
нещи и съ вчинни и съ водѣнице и съ виноградн быст жупаницек Марѣиныхъ инокина
вт дѣдннъ вт над втци ен, еще вт пражде вѣрѣме.

Потомже, егда быст селѣ, въ дѣни господства ми, паница же Марѣика
инокина, вна падаетъ въ една нѣжда. Таже, вѣстанише сѣмъ еще сътворила сѣе дѣ-
дине и вчинни продателне. И вт прѣко вѣспросила по снѣхамъ си Станка и по вѣнцѣи
ен, имени нѣхъ Костандин и Прѣда, тако да купити вни сѣи дѣдѣни и вчинни. Но
прендетъ прѣдъ господство ми з днванъ и з прѣдъ всь советѣе наше, еще свѣдѣтел-
ствоваши сѣмъ сами, тако не имѣе вни могоутство да купити сѣи дѣдѣни и вчинни
и вѣбранниши сѣмъ тако не трѣбуетъ имъ. По снѣхъ, ннѣ болѣрю или ннѣ чловеки не
быст нанблизни или нанпаче волини купити сѣи дѣдѣни, безъ тѣчи панъ Радъла вистѣ-
ар. Таже встронше сѣмъ вѣе две вт прѣдъ господства ми и вт прѣдъ всѣмъ
владѣлаци господства ми еще купилъ ест панъ Радъла вистѣар сѣе дѣдѣни и вчинни
вт на жупаница Марѣика инокина, за зги ѿ панешн готовн.

И пакн да ест почтенномъ правителомъ господство ми панъ Радъла вистѣар
единъ сѣмъ вт гакавни, на име: Дамитръ гакаон ковачен, сирѣчь жилаезъ дѣ-
лателъ и съ гакаона емъ, на име Докина и съ сыни имъ, на име Радъла и
Стонка и съ една дѣщерѣа на име...¹ и съ вси сыни имъ, еанци сътворѣе, по-
неже сѣи вѣшше речени гакаони быст жупаницек Марѣиныхъ инокина вт на втци
ен. По снѣхъ же, егда быст нѣмѣ, въ дѣни господства ми, паница же Марѣика
инокина вна падала въ една нѣжда: но купилъ Радъла вистѣар сѣи вѣшше речени
гакавни вт на Марѣика инокина, за зги ѿ панешн готовн.

И видѣхъ господство ми и вѣе две записове жупаницек Марѣиныхъ инокина вт
проданѣе з рѣка Радълак вистѣар и съ мнози болѣри свѣдѣтели прѣписани з записе
имени нѣхъ: панъ Хриза велъ банъ Кралевски и пѣнъ Ывѣшко велъ дворникъ и панъ Радъла
Нѣстврѣа велъ логофѣтъ и панъ Гангорѣе велъ логофѣтъ и панъ Дамитръ велъ вистѣ-
аръ и панъ Неделко велъ кавчѣр и панъ Бъзѣска велъ велъ банъ и панъ Михаю велъ
спатаръ и Басилаке велъ столаникъ и Костантинъ велъ постѣланикъ и Бъзинка велъ комисъ
и Бъчина велъ пѣхарникъ и Сѣпрѣ велъ аргъ и Драгомиръ велъ армашъ и Герге вистѣаръ
Кариѣе и Пара пѣхарникъ и Кондиль велъ велъ постѣланикъ и Костинъ втorni кавчѣръ мол-
докѣнни и Костандинъ втorni постѣланикъ и Соколъ кавчѣръ и Дамитрашко кавчѣръ и
Бънъ логофѣтъ, Строе логофѣтъ, Дамитръ логофѣтъ, Шьрванъ логофѣтъ и ннѣ мнози
болѣри, втorni не сѣт прѣписани зде въ книга сѣмъ.

И продадоше паница Марѣика черноризца сѣмъ вѣше памѣти вчине и вчинни
и гакавни вна вт негова благоволенѣе, съ знанѣмъ всѣмъ поруденѣе ен и всѣмъ
чловеки искрѣнѣмъ своѣи вт горъ и вт издолъ и вт прѣдъ господства ми.

Его ради, дахъ и господство ми почетенномъ правителомъ господства ми панъ
Радъла втorni скровишникъ, тако да ест емъ вчинъ и вчинни з Кокоръци и з Дола
Стоунещи и виноградѣи и водѣнице, вса часть Марѣиныхъ инокина и гакаони вчинъ,
дѣдннъ и въ шѣбъ синокомъ и вѣнцѣи и прѣвѣнчетомъ и пращѣромъ его и не вт
кого да не быте поколѣбнима, прѣз речѣни господства ми.

¹ Loc alb.

Се оубо и свидѣтели поставихъ господство ми: пан Хриза вел ба: Кра-
левскѣи и пан Ывашко вел дворник и па: Гангорѣи вел логофет и пан Дмитръ
вел вистѣар и пан Михаю вел спатар и пан Баснаѣ вел столник и пан Бъзинка
вел конюш и пин Бъчина вел пѣхарник и пан Костандин великѣ прѣдстате. И
исправник, пан Гангорѣи вел логофет.

И прѣписахъ ѿ, Стопка спздѣи Шарканоуича, мѣсеца августъ 1-го дѣни,
отъ създаиша мира сего до сѣлкъ, въ лѣтъ хрѣме, anno Domino¹ хрѣста.

† Іу Матею крѣкѣда, милостію божію господина.

Іу Матею крѣкод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matheiu voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod.
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al dom-
niei mele pan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, ciți îi va dăruî Dumnezeu,
ca să-i fie ocină și vecini în sat în Cocorăști, în județul Prahova, însă jumă-
tate de sat, toată partea jupaniței Mariica călugărița, fiica lui Mihalcea banul
și cu pivnița cea mare și cu jumătate de vie și cu moară făcută și din alte
vaduri de moară cite se vor afla și din cîmp și din pădure și din apă și din
vatra satului și de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar și cu tot venitul,
oricît se va alege, toată partea cit a stăpînit jupanița Mariica călugărița.
Însă și vecinii să se știe numele lor: Radul Gojariu și cu fiii lui și Stan cu fiii
lui și Stoica cu fiii lui și Miinea cu fiii lui și Dragul cu fiii lui și fratele
lui, Stoica, cu fiii lui și Simtion și cu doi fii ai lui căsătoriți și despărțiți, numele
lor Stoica și cu fiii lui și Dobrotă cu fiii lui, și Ghinciul cu fiii lui și Mihai cu
fiii lui și Vladul morariul cu fiii lui și Horja cu fiii lui și Nenciul cu fiii
lui și Dragul cu fratele lui, Coman, fiii lui Baciul și cu fiii lor . . .² și cu alți
vecini ciți s-au găsit de moștenire.

Și iar să fie dregătorului domniei mele pan Radul al doilea vistier ocină
la Stoinestii de Jos, însă toată partea jupaniței Mariica călugărița, din cîmp
și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricît
se va alege. Pentru că aceste ocine mai sus-zise din Cocorăști și din Stoinestii
de Jos și cu vecinii și cu morile și cu viile, au fost de moștenire ale jupaniței
Mariica călugărița de la tatăl ei, încă dinainte vreme.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, panița Mariica călugă-
rița a căzut într-o nevoie. Astfel s-a ridicat de a făcut vînzătoare aceste dedine
și vecini. Și a întreat mai întîiu pe nora sa Stanca și pe nepoții ei, anume
Costandin și Preda, ca să cumpere ei aceste dedine și vecini. Însă au venit
înainte domniei mele la divan și înainte întregului nostru sfat, de au mă-
turisit ei singuri, că nu au ei putința să cumpere aceste dedine și vecini și
s-au apărat că lor nu le trebuie. După acestea, alți boieri sau alți oameni nu
au fost mai apropiați sau mai volnici să cumpere aceste dedine, afară numai
de pan Radul vistier. Astfel s-au tocmit amîndoi înainte domniei mele și
înainte tuturor boierilor domniei mele, de a cumpărat pan Radul vistier
aceste dedine și vecini de la jupanița Mariica călugărița, pentru 400 ughi,
bani gata.

¹ Așa în text.

² Loc alb.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele pan Radul vistier un sălaș de gavaoni, anume Dumitru gavaon, covaci, adică fierar și cu gavaoana lui, anume Dochina și cu fiii lor, anume Radul și Stoica și cu o fiică anume ...¹ și cu toți fiii lor, cîți vor face, pentru că acești mai sus-ziși gavaoni au fost ai jupaniței Mariica călugărița de la tatăl ei. Iar după acestea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, panița Mariica călugărița, ea a căzut într-o nevoie; însă a cumpărat Radul vistier pe acești gavaoni mai sus-ziși de la Mariica călugărița, pentru 60 de ughi, bani gata.

Și am văzut domnia mea și amîndouă zapisele de vînzare ale jupaniței Mariica călugărița la mina lui Radul vistier și cu mulți boieri martori scriși în zapise, numele lor: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Radul Năsturel fost mare logofăt, pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Nedelco mare clucer și pan Buzescul fost mare ban și pan Mihaiu mare spătar și Vasilache mare stolnic și Costantin mare postelnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Oprea mare agă și Dragomir mare armaș și Gherghe vistier Caride și Para paharnic și Condilă fost mare postelnic și Costin al doilea clucer, moldovean și Costandin al doilea postelnic și Socol clucer și Dumitrașco clucer și Bunea logofăt, Stroe logofăt, Dumitru logofăt, Șarban logofăt și mulți alți boieri, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

Și a vîndut panița Mariica călugărița aceste ocine mai sus-pomenite și vecini și gavaoni, ea de bunăvoia ei și cu știrea tuturor rudelor ei și a tuturor oamenilor de aproape ai ei din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, pan Radul al doilea vistier, ca să-i fie ocină și vecini în Cocorăști și în Stoienestii de Jos și vii și mori, toată partea Mariicai călugărița și gavaoni, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților lui și de nimeni să nu fie clintit, peste zisa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, luna august a 5-a zi, de la facerea lumii acesteia pînă acum, în anul 7142, anno domino ², 1634.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXI/28.

Orig., perg. (37 × 47,5), pecete timbrată.

¹ Loc alb.

² Așa în text.

1634 (7142) august 6.

Voica, fiica lui Radu vistier, dăruiește m-rii Căluu moșie fără rumâni, în Broșteni.

БѢ ИМЕ ШТАД И СНА И СЕКТАГО ДЪДА, АМИН.

Scris-am eu, jupaneasa Voica, fata vistiariului Radului, numele călugărescū Ion și fata ei Rada i Catalina, acesta al nostru zapis, să fie de credințe cum am dat noi o seliște, anume Broșteni cu tot hotarul, de apă, den pădure, cu tot, pentru ale nostré suflete și pentru părinții noștri, ca să fie ajutor la sfinta mănăstire ce să cheamă Sveti Nicolae, Călui să cheamă. Deci la mortea noastră unde ne să va prinde morte, să ne aducă osele să se îngrope la mănăstire și să să grijască cum s-au grijit și păriinții mei, fără vecini.

Iar cine să va ispiți a sparge acest al nostru zapis, să fie proklet de 318 otți bogonosni, ije vă Nichei.

Inse să se îngrope numai jupéneasa Voica la mănăstire.

Пис мѣста августъ сѣ дни, къ лѣтъ хрѣтк.

Mărturie este Stroe postelnic, fratele ei †.

Arh. St. Buc., M-rea Căluu, III/2.

Orig., hîrtie (30 × 20,5), două peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 722, f. 241.

349

1634 (7142) august 7.

Belciu, fiul lui Colțea din Horezu, vinde jupînului Vesii și fiului său Grade 230 de stînjani.

7142 avgust 7. Zapis al lui Bélcu, feciorul Colții ot Horez; vinde la jupîn Vesi și la feciorul său Grade stînjăni 230.

Arh. St. Buc., Documente muntenești, XXVIII/75.

Rezumat (nr. 1).

350

1634 (7142) august 7.

Ghiorma din Glaveș vinde lui Lupul căpitan din Lapoș ocină în Cîrnitură.

Zapisul Ghiormeii la mîna Lupului capitan pîntru moșia ot Cîrnitură, lea 7142 <1634> august 7 dni.

† Adecă eu Ghiorma ot Glaveș scris-am zăpisul mieu la mîna dumnealui Lupului căpitan ot Lapoș, precum să știe că i-am vîndut partea mea de ocină din Cîrnutură, însă stînjini 80, drept ughi 35 pol și o păreche de cizme. Și o am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor fraților miiei dă moșie și din sus și din jos, ca să-i fie dumnealui moșie în véci și coconilor dumnealui și nepoților, cîți Dumnezeu le va dărui.

Și cînd s-au făcut acest zăpis fost-au mulți oameni mărturie, care să vor iscăli mai jos, ca să crează.

† Eu Ghiorma.

† Eu Cirstiian ot Glaveș martor.

† Eu Marco Cazacu martor.

† Eu Radul martor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tîrșor, nr. 718, f. 733.

Copie.

351

1634 (7142) august 10, București.

Hrizea mare ban, Ivașco mare vornic, Radu Buzescu fost mare ban ș.a. dregători dau mărturie în divan pentru satele lui Barbu cliucer din Poiana, a cărui hrisoave au ars cînd i s-a jefuit casa.

† Adecă noi boiarii divanului și ai <ță>¹rîi: jupan ¶Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Radul Buzescul biv vel ban i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Theodosie biv vel logofăt i jupan Dumitrașco biv vel vistier i jupan Dumitru Dudescul vel vistier i jupan Miho biv vel spatar i jupan Mihaiu vel spatar i jupan Nedelco vel cliucer i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzica vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic i Dumitru vel pitar i Dragomir vel armaș i Zaharia vel slujer i Oprea vel agă i Radul vtori vistier i [i] Radul sinū Mihalcev vtori postelnic și alalți boiari ai țerii mici și mari scris-am aceasta a noastră carte denaintea a domnu nostru Io Mateiu Basarab voevoda, ca să fie de mare credință la mîna slugii domnu nostru anume Barbului cliucer de Poiană și feciorilor lui ce-i va da Dumnezeu, ca să-i fie satele și rumânii țigani și toate moșiile cîte are de moșie și cumpărate de el și de părinții lui, anume satul Halmăjul ot Doljiu tot satul și cu toți rumânii și cu tot venitul de în hotar în hotar; care sat fost-au cumpărat de Grama de Bălténi, socrul Barbului cliucer de la Șerban voevoda încă de cîndu au fost boiarin, derept 34 000 ² de aspri gata, în zilele lui Mihail voevoda, pre vréme cînd au fost măria sa craiu la Ardeal.

Și iar să fie Barbului cliucer satul Scorila ot sudstvo Meh<edinți> tot satul cu tot hotarul și cu rumânii și cu tot venitul de în hotar în hotar; care

¹ Loc rupt.

² Corectat apoi: „44 000”

sat fostu-l-au cumpărat Barbul cliucer de la Tudosie biv vel logofăt și de la fiiu-său Preda postelnic drept 64 000 de aspri gata și 1 cal bun, în zilele lu Alexandru voevoda Iliiaș.

Și iar să fie Barbului cliucer ocină în Măilat, însă funea Țigoiască toată și funea a lu Girgor toată și den funea Vladului, feciorul lu Neag de la Măilat, al treilea loc, de preste tot hotarul cît se va alége. Cari funi de ocină fostu-le-au cumpărat Barbul cliucer denpreună cu frații lui, Drăghici și Neagoe, de la megiașii de sat za... ¹ aspri, în zilele Radului voevod, sinū Mihnev voevoda.

Și iar să fie Barbului cliucer ocină în Piriu, însă partea a lu Stan Piriianul toată, de preste tot hotarul cît se va alége, ce o au fost cumpărat Barbul cliucer de la Stan Piriianul drept 3 boi și 1 000 de aspri.

Și iar să fie Barbului cliucer ocină și rumâni în sat la Poiană jumătate de sat, partea Bojuranului toată cu toți rumânii și cu tot venitul de preste tot hotarul cît se va alége. Care jumătate de sat de în Poiana fost-au cumpărată de Nica, tatăl jupînesei Ianei, muma Barbului cliucer și a lu Drăghici și a lu Neagoe, de la Radul Bojuranul drept 14 000 aspri srebreni și 1 cal bun, în zilele lu Alexandru voevoda cel Bătrîn.

Și iar să fie Barbului cliucer ocină în Șipot, însă partea Gherghinei toată, de preste tot hotarul cît se va alége, care ocină cumpăratu-o-au Barbul cliucer de la Gherghina drept 3 000 de aspri gata.

Și iară să fie Barbului cliucer 1 rumân în sat la Cănești de pre Gilort, anu⟨me S⟩²toica cu feciorii lui, Radul i Stanciul și Barbul i Stan i Gherghina i Călin cu toată ⟨p⟩² artea lor de ocină, pentru că se-au vîndut Stoica cu feciorii ⟨lui⟩² rumân Barbului cliucer de bunăvoia lor drept 3 600 de aspri gata.

Și să fie Barbu⟨lu⟩²i cliucer 1 sălaș de țigani, anume Danciul cu sălașu lu-ș și cu c⟨opii⟩²i. Și iar să-i fie 1 sălaș de țigani, anume Ventilă țiganul cu tot sălașul lui, ce l-au fost c⟨um⟩²părat Barbul cliucer de la Jetianu drept 9 000 de aspri în zilele R⟨adului voe⟩²vo⟨d⟩² în domnia dentîiu. Și iar să fie Barbului cliucer 1 țigan, Munteanul cu tot sălașul lui, ce l-au fost cumpărat de la Mihart de Șitoaia drept 60 de galbe⟨ni⟩². Și iar au cumpărat Barbul cliucer 1 sălaș de țigani anume Lupul țiganul cu tot sălașul lu⟨i⟩² de la Hamza banul de Piriiani drept 3 400 de bani. Și iar au ⟨cum⟩²părat Barbul cliucer 1 sălaș de țigani anume Sămoilă țiganul cu țiganca lui și cu tot sălașul lui de la Mihaiu cupețu și de la frate-său Frênți, care sălaș de țigani fost-au vîndut de Necole al Aldei de în Smărdeșteț lu Mihaiu și lu Frênți drept 62 de galbeni în datoria lor. Apoi Barbul cliucer el l-au scumpărat de la dinșii cu acești bani ce scriu mai sus, căci au fost el mai volnic.

Și alți țigani și țigance și copii de țigan, ce va mai fi cumpărat Barbul cliucer, tot să-i fie de moșie.

Pentru că aceste sate și ocine și rumâni și țigani ce scriu mai sus fost-au ale Barbului cliucer de moșie și de cumpărătoare încă mai denainte vrême, den zilele altor domni; și au avut cărți și zapise pre toate moșiile.

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

Iar după acéia, cîndu au fost acum în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarab vevoda, tîmplatu-se-au vrême, fiindu Barbul cliucer trimis de domnu nostru la împărăție în slujba mării sale și a țerii, a<ici>¹, în urma lui, mers-au nește hoți la casa lui în Poiană de i-au prinsu jupîneasa și pre oame-nii lui de i-au muncit noaptea și i-au căznit și i-au arsu cu foc pînă i-au omorît jupîneasa și i-au luat tot de în casă ce au avut. Și i-au perit atunce toate cărțile de moșii, cum știe și domnu nostru Io Mathiu vevoda și noi boiarii toți și toată țeara de această pagubă, cum i-au omorît hoții jupîneasa și i-au perit cărțile de pre toate moșiile și au adus numai o carte de coajă arsă de o am văzut noi toți cu ochii în divan, ce scriia pre satul Halmăjul. Așa știm și mărturisim noi toți boiarii cu sufletele noastre și am mărturisit și înaintea domnu nostru cum i sînt ocine și moșii dirépte ale Barbului cliucer, ce i-au perit cărțile de pre acéste ocine de acei tîlhari.

Și hoții de într-înșii încă i-au prinsu de se-au înțepat toți de vii pre marginea orașului Bucureștii, ca nește tîlhari, aici la scaun.

Derept acéia, noi încă i-am făcut cartea noastră ca să fie Barbului cliucer aceste ocine moșie lui și coconilor.

Aceasta mărturisim, ca să se știe și să se crează.

Și pentru credința pusu-ne-am toți pecețile și iscăliturile.

И написанъ азъ, Лепѣдатъ логѡфѣтъ, съ Бѣкырѣци мѣсеца августъ ѿ дѣнн, въ лѣтъ 7142².

Hzirea vel ban	† Mitrea... ³
Ivașco dvornic	† Drăgușin... ³
Gligorie vel logofăt	Dr<a> ⁴ g<omir> ⁴ vel <ar-
Vucena vel păharnic	maș> ⁴
Dumitru vel vistier	Oprea vel agă
Nedelco vel cliucer	Gherghie... ³
Radul vistiar	Radul vtori postelnic
Mihai vel spatar	Tudoran suljer
Costandin vel postelnic	Para peharnic iscal ⁵
Dumitru vel pitar	
Buzinca vel comis	

<Pe verso:>

Costandin vtori postelnic

Arh. St. Craiova, I/10.

Orig., hîrtie (44 × 39,5), 19 peceți aplicate.

EDIȚII. Tanoviceanu, *Doc. importante*, p. 8—10; Moisil, *Carte de mărturie*, p. 379—382.

¹ Text șters.

² Și am scris eu, Lepădat logofăt, în București, luna august 10 zile, în anul 7142 <1634>.

³ Ilizibil.

⁴ Loc rupt.

⁵ Toate semnăturile sînt autografe.

1634 (7142) august 12, București.

Matei Basarab voievod întărește popii Neniță din Fundeni ocină la Găujani, jud. Rîmnicu Sărat și Brăila, ce fusese vîndută pentru o dușegubină.

† Милостією вожією, Іу Матен Басараб воєвод и господинь въсое землѣ Уггровалхинский, внок великаго и стараго, покоинном Іу Басараб воєвода. Дават господства мы сією повѣленією господства ми попен Неницей вт Фундѣне и със ныхъ <сыни>, елицеже Богъ даст, такоже да ест имъ вчинъ з село з Гъужане, вт сѣдствѣ Слаам Римникъ и Браилскъ, вѣаче съ сѣл, вт пол и вт шшм и вт вод и съ винограде и съ броді вт водиницы и <вт> сѣдлалице селок вт по въскъ хотаром, вт хотар до хотар, вѣаче вчинъ без вчинн.

Понеже сіе вышше реченнаа въскъ село Гъужаніи вист въскѣм наслѣдницимъ село Гъужаніе, ещезе вт прѣжде вѣрме. Я потом, егда быст въ дьны Левн воєвод, в лѣтъ хрѣѠ повѣшешъ сѣ дъ чловеки над вчина село Белцици. Таже послал Левн воєвода там по Мирче вторією армш, тако да възѣша дешугубина вт на въскъ хотарове вт шкрѣствѣ мѣстом. И достисла и хотарьл<е> селок Гъужаніи на сіа дешугубини зги ѿ. Таже въси наслѣдници селове Гъужаніе бежалъ въ друггаа странаа. Нъ възѣл рошѣи вт Слаам Римникъ вт на Бъркан, синъ попек Данчюлзи вт Гръбовы, един кон добръ и поставилъ цензъ емз зги ѿ, раді дешугубина Гъужанеавр; и он вт там не быст и не имал ни еднаа трабъ съ нимъ. По сиуже, Бъркан, он шерѣтал ест един чловекъ наслѣдникъ Гъужанин, по имѣ Коман, нъ възѣл вт него и двее волын и зги ѿ раді кон емз.

Потомже Коман, он пондет наслѣдницы селове Гъужаніе, причастныкы емз вт вчинъ, з карошъ Бръила, именим: Кочюл и Станчюл и Станъ пѣхрарюл и Станкзлѣ и Мушат и прочи наслѣдныци въси и въпрошавъ ихъ ествъ и речет имъ како да платиша вчина имъ въси купно за сіа дешугубина. Стниже въси даго ет съ зсты своиимъ како вт нынѣ на прѣд ни трѣбнимъ вчинъ, ниже хокютъ дати нижи единъ новецъ, а комз нъ трѣбнитъ вчинъ да дастъ новцы да држе. Я Коман, егда слышала сіа словеси, он поставилъ много чловеки свѣдетели на имѣ: вт Браила, Вгвалшз и Яриътъ свѣаша и Стонсіъ, зетъ агмънърарюлзи и Шербанъ човотарюл вт Бърци и прочи. Въ томъ, Коман сътворихъ ест сіа вчинъ вт въскѣ селове Гъужаніи продатеанаа, тако да платитъ дешугубина. Таже, шерѣтоше сѣ попа Неница, терѣ ест покыпна сіа вчина въскѣмо наслѣдницимъ селокъ Гъужаніи вт на Коман за еднаа кобила със ждрѣвци емз, зги ѿ, новцы готови зги ѿ и камата сини новцы зги ѿ, чинъ въси кспншъ зги ѿ.

И видѣхъ господства ми и записала Команше на ршцѣ попа Неницевъ съ мнозы люди свѣдетелю, по имѣ: вт Ръдзлещѣ Стотанъ шѣфаръвъ и вт Рымникъ, Стотанъ и Пахънчѣ и Андри сѣдцъ и вт Бърци, Станъ Пѣнеш и попа Драгъл вт Доммирици и Шѣфъла мѣжарюл и Андри граматикъ и мнози людіе вт шкрѣствѣ мѣстомъ.

Бого ради, дадохъ емз господства ми попекъ Неницевъ, такоже рече вышше писаніи, такоже да ест имъ вчинъ з село Гъужаньи виле [ше] рѣхъ за дѣдинъ и въ хуабъ имз и внокомъ и прѣвнечетомъ и не вт когождо непоколебимъ, по заповѣдъ господства мы.

ГЕЖЕ И СВЕДЕТЕЛНУХ ПОСТАВЛѢЕМЪ ГОСПОДСТВА МИ: ПАН ХРИЗЪ КЕЛ БАН КРА-
ЛЕКСКИИ И ПАН ИКАШКО КЕЛ ДВОРНИКЪ И ПАН ГАНГОРЪЕ КЕЛ ЛОГОФЕТ И МИХАН КЕЛ СПАТАР
И БАСЕЛАКИ КЕЛ СТОЛНИКЪ И ЖУПАН БУЗНИКА ВЕЛИКЪИ КОМИС И ПАН БУЧИНА ВЕЛИКИИ
ПЕХАРНИКЪ И ПАН КОСТАНТИН КЕЛ ПОСТЕЛНИК. И ИСПРАВНИК, ГАНГОРЪИ КЕЛ ЛОГОФЕТ.

И НАМАЗАМЪ КЪ НАСТВАЪ ГРАД БУКЪРИЦЕ . . . ¹ МѢСЕЦА АВГУСТЪ ЕЪ ДНИИ, ШТ
ИДАМА ТЧЕНЪЕ, В ЛѢТЪ ХРМЪ, ЛѢТЪ ГОСПОДНЪ, ХАХЛА.

† Іу Матею евершда, милостію божію господинь.

Іу Матею коевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Neniță din Fundeni și cu <fiii> lui, ciți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat la Găujani, din județul Rîmnicul Sărat și Brăila, însă cu sarea, din cîmp și din pădure și din apă și cu vii și cu vaduri de moară și <din> vatra satului, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, însă ocină fără vecini.

Pentru că tot acest sat mai sus-zis, Găujanii, a fost al tuturor moștenitorilor satului Găujani încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, în anul 7139, s-au omorît 4 oameni pe ocina satului Belțați. Astfel, a trimis Leon voievod acolo pe Mirce al doilea armaș, ca să ia deșugubina de la toate hotarele din jurul locului. Și au ajuns și hotarele satului Găujanii la această deșugubină, 20 ughi. Astfel toți moștenii satului Găujanii au fugit în altă parte; ei au luat roșiii din Rîmnicul Sărat de la Bărcan, fiul popii Danciu din Girbov, un cal bun și au pus prețul lui 20 ughi pentru deșugubina Găujanilor; și el nu a fost de acolo și nu a avut nici o treabă cu ei. După aceea, Bărcan a găsit un om moșten al Găujanilor, anume Coman, ei a luat de la el și doi boi și 10 ughi pentru calul lui.

După aceea, Coman a mers după moștenii satului Găujani, părtașii lui de ocină, în orașul Brăila, anume: Cociul și Stanciul și Stan păcurarul și Stănculea și Mușat și toți ceilalți moșteni și le-a cerut și le-a spus ca să plătească toți împreună ocina lor de acea deșugubină, iar ei toți au spus cu gura lor că de acum înainte nu le trebuie ocină, nici nu vor să dea vreun ban, iar cui îi trebuie ocină să dea bani, să stăpînească. Iar Coman cînd a auzit aceste cuvinte, el a pus mulți oameni martori, anume: din Brăila, Vulpașu și Arnăut subașul și Stoisia, ginerele luminărarului și Șerban ciobotarul din Bărăști și alții. Întru aceea, Coman a făcut vinzătoare această ocină din tot satul Găujanii, ca să plătească deșugubina.

Astfel s-a găsit popa Nenița de a cumpărat această ocină a tuturor moștenitorilor satului Găujanii de la Coman pentru o iapă cu minzul ei, ughi 10, bani gata 10 ughi și camăta acestor bani 10 ughi, fac împreună 30 ughi.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Coman la mîna popii Neniță cu mulți oameni martori, anume: din Rădulești, Stoian al șefariului și din Rîmnicul, Stoian și Pahuncea și Andrei județul și din Bărăști, Stan Peneș și popa Dragul din Domirești și Șteful măjariul și Andrei gramatic și mulți oameni din jurul locului.

¹ Loc rupt și șters.

Pentru aceasta am dat domnia mea popii Neniță, după cum spun cele mai sus-scrise, ca să-i fie ocină în satul Găujanii mai sus-zis de dedină și de ohabă, lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Mihai mare spătar și Vaselachi mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am însemnat în cetatea de scaun București, ... ¹ luna august 12 zile de la Adam cursul, în anul 7142, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., CCXCIX/16.

Orig., perg. (33,5 × 50), pecete timbrată.

353

1634 (7142) august 15, București.

Matei Basarab voievod întărește stăpînirea lui Barbu clucer din Poiana, a cărui hrisoave fuseseră arse de jefuitori, peste satele Almajul, Scorila, jud. Mehedinți, ș.a. moșii și țigani.

Cu mila lui Dumnezeu Io Mathei voevod Basarab și domn a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boeriului domnii mele Barbului cluceriul din Poiana și cu feciorii lui, ciți Dumnezeu îi va dăruî, ca să-i fie satul Almăjul din sud... ² tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul din cîmp din pădure și din apă și din șezutul satului și depretutindinea, cît să va alege de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pentru că acest sat Halmăjul ce este mai sus-scris fostu-s-au cumpărat de Grama din Bălténi, socrul Barbului cluceriul, de la Șerban voevod, de cînd au fost domnia sa boeri, vel paharnic, drept 44 000 bani gata, în zilele lui Mihai voevod, pe vremea cînd au fost domnia sa crai în Ardeal.

Și iar să fie Barbului cluceriul satul Scorila din sud Mehedinți, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul din șezutul satului, de pretutindinea, ori cît să va alege, din hotar pînă în hotar, pentru că l-au fost cumpărat Barbul cluceru de la Tudosie spatharu și de la feciorul lui, Preda postelnic, drept 64 000 de bani gata și drept un cal bun, în zilele lui Alexandru vodă Iliiași.

Și iară să fie Barbului clucerul moșie în sat în Măilat, însă funiia Țigoiască toată și funiia Grăgorului toată și din funiia Vladului feciorul lui... ³

¹ Loc rupt și șters.

² Loc alb.

³ Omis numele „Neag“, care este amintit în actul din 1634 august 10 (Nr. 351).

din Măilat, a treia loc, de pretutindinea și de preste tot hotarul ori cît să va alege, pentru că le-au fost cumpărat Barbul clucerul acéste funii împreună cu frații lui, Drăghici și Neagoe, de la megiașii din sat, în zilele Radului voevod, feciorul lui Mihnea voevod.

Și iară să fie Barbului clucerul moșie în Piriu, însă partea lui Stan Piriianul, toată, de preste tot ori cît să va alege de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat Barbul clucerul această parte de moșie de la Stan Piriianul, drept trei boi și drept 1 000 aspri gata.

Și iară să fie Barbului clucerii moșie și rumâni în sat în Poiană o jumătate de sat, însă partea Bojuranului toată, din cîmp, din pădure și din apă și cu rumânii și cu tot venitul de preste tot hotarul ori cît să va alege, de preste tot hotarul, pentru că această jumătate de sat din Poiană fostu-o-au cumpăratu de Nica tatăl jupanitei Ianei, muma Barbului clucerii și a lui Drăghici și a lui Iane¹, de la Radul Bojoreanul, drept 14 000 de aspri și drept unu calu bună, în zilele răposatului, bătrînului Alexandru voevod.

Și iară să fie Barbului clucerul moșie în Șipot, însă partea Gerghinei, toată, de pretutindinea și de preste tot hotarul ori cît să va alege, pentru că au fost cumpărat Barbul clucerii de la Gherghina, drept 3 000 aspri gata.

Și iară să fie Barbului clucerii unu rumân în sat în Cîneștii² de pe Gilort, anume Stoica cu feciorii lui anume: Radul și Stanciul și Barbul și Stan și Gherghina și Codin și cu toată partea lor de moșie din...³, pentru că s-au fost vindut Stoica cu feciorii lui Barbului clucerii, el de bunăvoia lui, fără de nici o silă, drept 3 600 aspri gata.

Și iară să fie boeriului domnii mele Barbului cluceru un sălaș de țigani anume Danciul și cu toți copii lui din vremea de demult.

Și iară să fie Barbului clucerii un țigan anume Vintilă cu toți copii lui, pentru că l-au cumpărat Barbul clucerii de la Jitiian, drept 9 000 aspri gata, în zilele Radului voevod întru întîia domnie.

Și iară să fie Barbului cluceru unu sălaș de țigani anume Munteanu țiganu cu toți copii lui, că l-au fost cumpărat Barbul clucerul de la Mihart din Șitoia, drept ughi 60 aspri gata.

Și iar au cumpărat Barbul clucerul unu sălaș de țigani anume Lupul țiganul cu toți copii lui, de la Hamza banul din Piriiani, drept 3 400 aspri gata.

Și iară au fost cumpărat Barbul clucerii un sălaș de țigani anume Samuilă țiganul cu țigancă lui și cu copii lui, de la Mihai cupețul și de la frate-său Frénța, care sălaș de țigani au fost în satul Smărdășteț a lui Mihai și a Frénței, drept ugü 62, în datoriia lui. După acéia Barbul clucerii, el au răscumpărat acel sălaș de țigani mai sus scris de la dînșii, cu acești mai sus-ziși aspri, pentru că au fost Barbul clucerul mai volnic a răscumpăra acești țigani și țigance.

Și copii de țigani ce vor fi cumpărați de Barbul clucerii, toți să fie ai lui de moștenire.

¹ Greșit, în loc de „Neagoe“.

² În actul citat „Cănești“.

³ Loc alb.

Pentru că aceste mai sus-zise sate și moșii și rumâni și țiganii mai sus-zii fost-au ai Barbului clucerul de moștenire și de cumpărătoare încă de mai-nainte vreme, în zilele altor domni bătrâni; și au avut Barbul clucerul zapise și cărți domnești pe aceste mai sus-zise moșii.

După acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, pe vremea cînd am trimis pre sluga domnii mele Barbul clucerul la Împărăție în slujba domnii mele și a țării, iară aici în urma lui au fost mersu oare carii tîlhari la casa lui, la Poiană, de au prins pe jupanița lui și pe oamenii lui de i-au arsă cu foc pînă cînd au omorit pe jupanița și au luat din casa lui tot ce au avut. Și au arsă și cărțile lor de moșie cum știut iaste și domnii méle și tuturor boerilor domnii mele și la toată țara, de această pagubă, pre cum i-au omorit hoții pe jupanița lui și răpuindu-i-să și cărțile de moșie, fără numai una au scăpat ne arsă, pre cum amă văzut și insumi domniia mea cu ochii și toți boerii domnii mele.

Drept aceasta domniia mea am înorit și am întărit cartea acéia cu această carte a domnii mele precum au fost de mai-nainte vreme și am dat domniia mea boerului domnii mele Barbului clucerul, ca să-i fie moșiile și satele și rumânii și țiganii întru moștenire și ohabnice și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei și jupan Ivașco vel dvornic și Grigorie vel logofăt și Dumitru vel vistier și Mihai vel spathar și Vasilie stolnicu și Buzinca comisul și Vucina paharnicul și jupan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, jupan Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramaticul, în scaunul cetății Bucureștii, în luna lui avgust în 15 zile și de la Adam curgerea anilor pînă acum, vă leat 7142, iară de la Hristos, leatul Domnului, 1634.

Io Mathei Basarab voevoda.

Biblioteca „V. A. Urechia” — Galați, ms. V 221, f. 3—4,
Traducere din sec. al XVIII-lea.

354

1634 (7142) august 15.

Matei Basarab voievod întărește <m-rii Sf. Ecaterina> moșii la Jugureni și Dragomirești.

7142 avgust 15. Copie după un hrisov al lui Matei Basarab voievod pentru moșia Jugureni și Dragomirești.

Bibl. Acad., ms. rom. 718, (Catagrafia m-rii Sf. Ecaterina), f. 483 v.
Mențiune.

1634 (7142) august 19.

Matei Basarab voievod împuternicește pe Iacov postelnic din Cernaia să ia niște țigani de la boierii din Mihăești, ca să nu să spargă sălașul.

† Милостію божію, Їу Матею Басъраб воєвод и господинъ. Дават господство ми сѣе повѣлѣніе господства ми колѣринъ господства ми Іаков постелнич от Сернаіа, са сѣе вольничу ку аеаствѣ карте а домніе мѣле și ку слуга домніе мѣле на іме.....¹, де сѣ-și іа ун țăган, а нуме Трандафир și ку țăганца луй și ку фечіоріі луй, цѣти ва аеа, де ла боіаріі де Міхѣеști, пентру сѣе аеаствѣ țăгану де сріе маі сус іаствѣ ал боіарінулуй домніе мѣле Іаков постелнич, се ау луй о țăгансѣ а аеelor боіарі. Деці сѣе вольничу сѣ-și іа țăгану ку țăганца și сѣ-і плѣтеасѣ țăганца, сѣе ну се спаргѣ сѣлаșул. Și де німе опреалѣ сѣе п-аібѣ. *Инако да нѣст, по реч господства ми.*

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца август Ѡї дѣни, лѣт хЗРМВ.

† Їу Матею Басараб, милостію божію господинъ.

Їу Матею воєвод <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XXII/3.
Orig., hirtie, (30 × 20), pecete aplicată.

1634 (7142) august 20.

Stanciu din Sărdănești vinde nepotului său Bade moșie în Gîrbovi.

† Scris-am eu Stanciul ot Serdenești al meu zapis, se fie la mina nepotu-meu Bade se se știe cum i-amŭ vîndutu moșia, parte Ivanei di în Gîrbovi, cită se va alege pręste tot, în bani gata 1 300. Pręntru că аеаствѣ моșіе fost-au vîndutŭ Ivana lu Gherghie păharnic; десе eu Stanciul o амŭ rescupăratŭ de ла Gherghie păharnic și o-mŭ vîndut Badei și fręțіnі-seu Belaci într-аеști bani се-су маі сус-сріși, се ле fie lorŭ моșіе оhabnică, lorŭ și фечіоріlorŭ și cine Dumnezeu de ei va lesa.

Și merturie: ot Serdenești, Fręțilă și Istratie și Nagoe și Groza.

Și am scrisŭ eu, popa Stoica. Și pręntru credința pusu-me-u degetul pecete. Pis męseța agust, dnă 20, v leat 7142 <1634>

Eu Stanciul.

Bibl. Acad., CCLXXXI/1.
Orig., hirtie (30 × 21).

¹ Loc alb.

1634 (7142) august 25.

Sava din Văcărești schimbă o țigancă cu Neacșu ceauș dându-i și 5 ughi.

† Adecă eu Sava ot Văcărești scris-am al mieu zapis să fie de mare credință la mina Neacșului ceaușului, cum să se știe că amu avut eu un țigan Deci au luat o țigancă a lui, anume Stoeacă. Deci ne-amu tocmit noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, de i-am dat țigancă pentru țigancă, anume Grădina țiganca. Și i-am mai dat adaos după țigancă ughi 5, cu bunăvoia mea.

Și la tocmeala noastră fost-au boiari mărturie, anume: jupan Calotă cliucer și frate-său Toaderu vornicul i Stoecca logofăt, ficiorul lu Șarban ot București i Miroslav logofăt ot Pitești, de în sat.

Și am scris eu Neagul logofăt ot București di Vède. Pentru credința mi-am pus și pecetea. Pis méseța avgust 25 dni, v leat 7142 <1634>.

† Eu Calotă clucer
Eu Sava ot Văcărești
Neagul logofăt
Stoica logofăt iscaal ¹

Bibl. Acad., LXXXVII/81.

Orig., hirtie (15,5 × 20,5), trei peceti aplicate.

1643 (7142) august 26.

Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu și Gostea ocină cu rumâni în Șuici, în urma unei judecăți cu mama lor vitregă.

† Милостією божією, Їв Матію коєвода и господинъ <въсое землє Ъгг->
<ррокладѣнск>ое, внск великаго и прѣдобраго, стараго, покоиннаго Їв Басараб коє-
вода. Дават господство ми сїю повелѣніе г<осподства ми> савсим господство
ми Станчулов и Гостек, синови Радчулов вт Шшнчи и съ ных синови, елицем
Богъ припсетит, галожє да им ест вчинѣ с Шш<нчи дел> бацшм си Радчулов
въсдх, със вчинї и със въс ходоком вт поля и вт шшма и вт вод и вт
седалище селов <и вт посе>вди, варе еанка се хтет избратї и еднн ациган по
имє Дшнитрѣ със двє сыни, на имє Радчул и Фрѣнкѣл.

☞ Понєже ест имаа Станчул и Гостѣ прѣд г<осподства ми> . . . . а
мати пѣтшреска, на имє Шна и със дѣщере ен, по имє Ївана и Софїнка и Ке-

¹ Semnăturile sînt autografe.

лика, что ест <внл> сътворене за Радул, шъцъ Станчюлов и Гостев, радї комате и хланне и искълище и ацигани что ест устал по съмръти бащѣм си Радулов. И прѣшли сѣт Стъчнчюл> и Госте прѣд господство ми з великїи диван, тере се сѣт сказани и жаловани како им ест вна възнмла матерам си Шнна два чнаѣдї за ацигани и не хощет да даст им ница и како ш ест сорочил да прїндет прѣд господства ми за лицъ за многе крати и вѣс не вѣс хощет.

Бъ том господство ми съм гледал и сѣдил по правдъ и по закон божїю, кѣпно със вѣснхми чиститими правителїи господство ми <н> послаа съм господство ми шт диван книга господства ми до шъцъ егорумена Григорїе шт свѣтаї монастирѣ господство ми глаголемаго Ирѣш, храм зспенїе Богородице и до колебрии господства ми Станчюл вторїи дворник шт Сълѣтрѣк, іакоже да съгледаѣт и да истинствѣет със дъшамн нх и да възник<ае>т разлога вѣс различнїи, како хощет бити по правостїю, шт комате шт дома и шт скълище и шт хланне и шт ацигани и шт дѣдїне. И вили сѣт прѣд ним и Шнна със дъщере ен за лицъ. Таже шт комате и шт скълище и шт хланне нѣст шербѣтает ница, тѣчїю что ест шербѣтал єдин ациган по име Дѣмитрѣ със две сина, Радул и Фрѣнкѣланг нх ест дла Станчюлов и братом си Гостев и дѣдїна шт Швнчи, еанка се хтет избрѣт, със вечнїи, а два дъщере за ациган, Дѣмитрѣк циганѣл и една циганкѣ вдова давала им ест м<атерам им> Шнек и дѣщїем ен више реченне, да им ест за прѣкю и дѣдїнѣ шт сел шт Бончешї и със два вѣчнни, еанка се хтет избрат дѣл вїшом си Радулов. И Бонна циганѣл и Станчюл циганѣл вна ю ест проїал вѣснх закѣпно радї даждѣ кѣкек, а єдин Боннек циганѣл, вна га ест дла <Радул бащ> Станчюлов и Гостев, крѣстникѣм си Радулов, синѣ Бадѣк лшгѣфет шт Ирѣш, кѣда з ест вѣнчал, радї помѣна, ере сице сѣт шербѣтал шъцъ егорумена Григорїе и <Ст>анчюл дворник със дъшамн нх. И хланне и скълище нгдеже се хощѣт нант продаане шт матерам си Шнна <паст>ѣрска да си им възѣти вѣсѣх.

И видѣхом господство ми и книга шъцъ егорумена Григорїе шт свѣтаї монастир шт Ирѣш и а колебрии господство ми Станчюлов дворник за сужденїе над тѣкмеженїе, како ест више пис, със мнози колебрии свѣдителїи кѣд сужденїл им, на име шт... <Б>укомир сръвѣл и шт Корѣкни, Нѣгоє лшгѣфет и шт Ирѣш, Бонко мастор и шт Харешъ, Оурѣке и дрѣси мнози добри людїе шт школно местом. И шеташа Шнна със дъщере ен шт закон и шт сужденїе шт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох съм господство ми <Станчюлов и Гостев, синовн> Радулов, іакоже да им ест вчинн и ацигани дѣдїнѣ и въ шхак ним, синовим и вшгом и прѣвнѣчетом и не шт когождо непоколебим, порнзю <госпо>ства ми>.

Сеже збо и свѣдителїи поставакѣюм господство ми: жѣпан Хнза вѣл бан Кралевакїи и ж<с>пан... Ган>горїе вѣл лшгѣфет и жѣпан Дѣмитрѣ Дѣдѣскѣл вѣл вистїтар и жѣпан Мнхдн вѣл спатар и жѣпан Баснаїе вѣл столник и жѣпан Бззникѣ вѣл колмс и жѣпан Бзчина вѣл пѣхарник и жѣпан Костандин вѣл постѣлик. И исправник, Гангорїе вѣл логофѣт.†

И написах аз, Дѣпѣдат лшгѣфет... мѣ>сеца лѣгѣст кѣ дѣни и шт Шдама до нынѣ, въ лѣт хзрѣмѣ.

† Іш Матѣю вѣвѣвада, милостїю божїю господинѣ.

Іш Матѣю вѣвѣод <ш.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn <a toată țara Ungrovlahiei>, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă <a domniei mele> slugilor domniei mele Stanciul și Gostea, fiii lui Radul din Șuici și cu fiii lor, cîți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Șu<ici partea> tatălui lor, Radul, toată, cu vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului <și de> pretutindeni, oricît se va alege și un țigan anume Dumitru, cu doi fii, anume Radul și Frîncul.

Pentru că au avut Stanciul și Gostea pîră înaintea <domniei mele> . . . cu mama vitregă, anume Iana, și cu fiicele ei, anume Ioana și Sofiica și Velica, care au <fost> făcute de Radul, tatăl lui Stanciul și Gostea, pentru averile și hainele și sculele și țiganii, care au rămas după moartea tatălui lor Radul. Și au venit Stanciul și Gostea înaintea domniei mele în marele divan, de au spus și s-au jăluit că mama lor Iana le-a luat două sălășe de țigani și nu vrea să le dea nimic și că au sorocit-o să vină înaintea domniei mele de față, de multe ori și tot n-a vrut.

Întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele <și> am trimis domnia mea din divan cartea domniei mele la părintele egumen Grigorie de la sfînta mănăstire a domniei mele, numită Argeș, hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu și la boierul domniei mele Stanciul al doilea vornic din Sălătruc, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor și să ia seama în tot felul, cum va fi pe dreptate, din bucatele din casă și din scule și din haine și din țigani și din dedine. Și au fost înaintea lor și Iana cu fiicele ei de față. Astfel din bucate și din scule și din haine nu s-a aflat nimic, numai ce s-a aflat un țigan anume Dumitru cu doi fii, Radul și Frîncul, pe care i-au dat lui Stanciul și fratelui său Gostea și dedina din Șuici cît se va alege, cu vecinii, iar două fiice de țigan ale lui Dumitru țiganul și o țigancă văduvă le-au dat <mamei lor> Iana și fiicelor ei mai sus-spuse, ca să le fie de zestre și dedina din sat din Voiești și cu doi vecini, cît se va alege partea tatălui lor, Radul. Iar <pe> Voina țiganul și Stanciul țiganul i-au vîndut toți, împreună, pentru dajdia casei, iar pe un Voina țiganul l-a dat <Radul, tatăl> lui Stanciul și al lui Gostea, finului său Radul, fiul lui Badea logofăt din Argeș, cînd l-a cununat, pentru pomană, căci așa au aflat părintele egumen Grigorie și Stanciul vornic cu sufletele lor. Iar hainele și sculele pe unde se vor afla vîndute de mama lor vitregă Iana să și le ia toate.

Și am văzut domnia mea și cartea părintelui egumen Grigorie de la sfînta mănăstire de la Argeș și a boierului domniei mele Stanciul vornic, de judecată pe întocmire, cum este mai sus-scris, cu mulți boieri martori la judecata lor, anume: din . . . <V>ucomir sîrbul și din Corbeni, Neagoe logofăt și din Argheș, Voico meșter și din Hareș, Ureche și alți mulți oameni buni din jurul locului. Și a rămas Iana cu fiicele ei de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea <lui Stanciul și lui Gostea, fiii> lui Radul, ca să le fie ocină și țigani dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca <domniei mele>.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan . . . <și jupan Gli>gorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudes-cul mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costan-din mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt . . . luna august 26 zile și de la Adam-pină acum, în anul 7142 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., LXXXVII/60.

Orig., perg. (33 × 50), deteriorat și rupt, pecete timbrată, stricată.

359

1634 (7142) august 30, București.

David din Vilcănești și Cîrstea dau mărturie lui Ilie postelnic din Gropșani pentru ocina și rumâni din Ciumești vîndute de vărul lor Stroe postelnic din Braloștița.

† Adecă eu, David de Vilcănești, și cu vărul meu¹ Cîrstea, ficiorul Stanciului de Izbicénii, scris-am și mărturisăm cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna lu Ilie postelnic ot Gropșanii, cum să știe că i-au fost vîndut vărul nostru Stroe postelnic de Braloștiță a patra parte de ocină den Ciumeștie și cu rumâni, anume Beleți cu ficiorii lui și cu frate-său Mirea și cu ficiorii lui și Barbul cu ficiorii lui² lu Ilie postelnic de Gropșani, drept ughi 50. Deci dentr-acești banii, ce au fost tocmită Ilie și cu vărul nostru Stroe postelnic, pină au fost el viu, nu i-au fost dat toții, ci i-au dat numai 20 de galbenie și i s-au prinsă moarte vărul nostru Stroe de au murit și au căzut toate moșiile pre mîna noastră, că alt n-au avut nimé, fără de noi.

Deci noi, după moartea vărul nostru Stroe, apucat-am pre Ilie postelnic, pîntru 30 de galbinie, ce au fost rămas nedați vărul nostru Stroe pîntru această ocină și cu rumânie de Ciumeștie și ni i-au dat nooa acești 30 de galbeni în mînele noastre, tot bani gata, de am plătit datorile vărul nostru Stroe, ce au rămas datori.

Drept acéia, i-am făcut șă noi acest zapis al nostru la mîna lu Ilie postelnic ot Gropșanie, cum să-i fie lui această ocină din Ciumeștie a patra și cu rumâni ce scriu mai sus, moșie stătătoare, ohabnică lui și ficiorilor lor și nepoților și strenepoților în vacă. Iar să va fie vreodată vro pîră cu acești rumâni, s-au pîntru această ocină, să avem noi a purta toată pîră și a trage toată cheltuiala de la noi.

¹ Pasajul „David . . . vărul meu“, șters și scris: „au jurat David cu 6 boiari cum în știrea lui n-au fost acest zapis“.

² Pasajul „și cu rumâni . . . ficiorii lui“, șters și scris pe margine: „ИЗБААН УГ ДИНАН РЕЧ ВОДЕ. ИСПИСАХЪ ВТОРН АУГШЕТЕ, АЪИЪ ХЪРПЪ“ (S-a scos la divan după cuvîntul domnului. A scris al doilea logofăt, anul 7189 <1681>).

Și au <fost> mulți boiari la tocmala noastră, anume mărturie: Drosul, vāru nostru și Stan vataf ot Balșu i Balica peharnic ot Breasta i Stroe peharnic ot Viriți, David de Levezā i Mihai din Cîrcea iuzbașa i Hristea vataf i Mitrea ot Puturoasa i Hamza de Popinzālești i Drāghici postelnic ot Mihăești și alți boiari mulți carie nu screu pre nume. Derept acēia, pāntru mai mare credință, né-am pus și pecețile, ca să să crează.

Pis Udriște, ficiorul Oprei logofāt ot Șirinēasa mēseța avgust 30 dni ot București, v leat 7142 <1634>.

Eu Drosul ot Braloștițe

Eu Cîrste

Eu Mihai din Crece

Drāghici

Stinila ¹

Arh. St. Buc., M-rea Brincoveni, VI/1.
Orig., hirtie (29 × 21), patru peceți aplicate.

360

1634 (7142) august 30, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea vistier niște țigani.

† Милостію божію, Їв Матѳеи коєводї и господинъ въсон земли Ѣгг-ррвкдлхїнскон и прочи, анецѣс велкаго и прѣдобраго, починшому Їв Басараба коєводї. Дакат господство ми сїм повелѣніе господства ми почитенному правителю господства ми пану Радзлов вторїи вистїар и съ сыны емс, елице Богъ дзрвал, іако да еста емс нѣкыи гаваони, имѣ имѣ Кзркѣ и съ една дъщира емс, имѣ ен Стана и Бъдика, сына Кзркѣ и съ гаваона емс Марїнкї и съ три сыни имѣ, Пъдзрѣ и Драгомир и Стелѣ и съ три дъщирѣ, Керана и Голомїл и Шърбача и съ вси сыны им, елици оубо аще теоритъ.

Понежи сїи вышше речени гаваони быст Строек постелник шт Ѣтетелиш и Михарток постелник шт Шштоал и Балаикък постелник шт Брѣста шт дѣдїнс шт на зикъ им Балаика хатманъла, еше шт прѣжде врѣме.

Потомже, егда быст нынѣ, въ дны господства ми, почитеноже правителю господства ми пн Радзл вистїар, шнъ кспилъ сїи вышши речени гаваони вси шт на Строе постелник и шт на Михарт постелник и шт Балаика постелникъла, за житици рї, панеси готови. Ѣбаче оубо тако оустрои сѣ: како аще въстани сѣ нѣкыи колѣри или карѣ кого шт человеки съпренїе над сїи гаваони, да имат съпрѣти сѣ шни съ нимн, а Радзл вистїар да не имат ни една маъва. И аще възѣ сѣ шт ннх по нѣ един гаваон, да имат шни въздати Радзлов вистїар гаваон, радї гаваон, почторадї възма Радзл вистїар сїи выше речени панеси шт на тзрци сѣ лихѣс, въ една мѣсеца шт грн Ѣ, дї, чин на сїи грн рї лихѣа въ една мѣсецѣ грн дї.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

И видѣхъ господство ми и записалъ сямъ вышше речени болѣри на рѣка Ра-
дѹлокъ вистіаръ надъ сѣмъ вышше речена оустроеніе и съ мнози болѣри и кѹпеци
сведѣтелѣи, имѣ нхъ: панъ Дмитрашко казчаръ вт Филипеци и Калотъ казчаръ и
Бунѣ логофетъ и Шърбанъ логофетъ и Дмитръсъ логофетъ и Гинѣ Коци и Стан-
чюлъ Псетіюлъ и Жипа и Кѹфѣлъ и Дина Мъзакъ и прочи и съ оузналъ въсѣмъ
болѣромъ и въсѣмъ родови имъ, продадъ вт нихномъ добрѣ волѣ и вт прѣдъ гос-
подства ми.

Сего ради, дахъ и господство ми почитенномѹ правителю господства ми панѹ
Радѹлѹ вистіарѹ, тако да естъ емѹ сѣи вышше памети гаваони дѣдино и въ оубѣ
сыновимъ емѹ и внуцимъ емѹ и правнучедомъ и пращоромъ емѹ и не вт кого непоко-
лѣбимъ, по реченіи наше.

Сѣ оубо и сведѣтелѣи поставлю господство ми: пана Хриза великѣи бана
Кралевскы и пана Ъвашка великыи дворника и пана Гангоріе прѣвословоположникъ
и пана Дмитръсъ Двдѣскъа великѣи скровишникъ и пана Михаю великѣи оурожникъ
и пана Есинаѹ Памандъръ великѣи прѣдбрашнѣ положителъ и пана Бъзинка великѣи
конюшъ и пана Бъчина великѣи чашникъ и пана Костантинъа великѣи прѣдстателъ. И
исправникъ, пана Гангоріа прѣва словоположникъ.

И преписахъ ѹ, Стонка спуденъ Шърбановича, въ стола наша града Бѣксрѣскѣи,
мѣсеци августѹ 1-го дѣня и вт Ядама до нынѣ токѹ лѣтомъ, въ лѣтѹ хъдѣмъ,
вт копльщеніа же Христова, хъхладъ.

† Іw Матею ввѣкѹда, милостіею божію господинь.

Іw Матею коекода <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mathei voievod și domn a toată țara
Ungrovlahiei și altele, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Ba-
sarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului
dregător al domniei mele pan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți i-a dă-
ruit Dumnezeu, ca să- fie niște gavaoni, numele lor: Curche și cu o fiică a
lui numele ei Stana și Bădica, fiul lui Curche și cu gavaoana lui, Mariica și
cu trei fii ai lor, Pădure și Dragomir și Stelea și cu trei fiice Cherana și Solo-
mia și Șărbana și cu toți fiii lor, cîți ar face.

Pentru că acești mai sus-ziși gavaoni au fost ai lui Stroe postelnic din
Oteteliș și ai lui Mihart postelnic din Șutoaia și ai lui Balica postelnic din
Breasta de moștenire de la unchiul lor Balica hatmanul, încă de mai înainte
vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al
domniei mele pan Radul vistier, el a cumpărat pe toți acești gavaoni mai
sus-ziși de la Stroe postelnic și de la Mihart postelnic și de la Balica postel-
nicul, pentru 110 galbeni bani gata. Însă așa s-au întocmit: dacă se vor ridica
niște boieri sau oricine dintre oameni cu piră asupra acestor gavaoni, să se
pirască ei cu dinșii, iar Radul vistier să nu aibă nici o ceartă. Iar dacă se va
lua dintre ei vreun gavaon, să-i dea lui Radul vistier gavaon pentru gavaon,
pentru că Radul vistier a luat acești bani mai sus-ziși de la turci cu camătă,
într-o lună din 10 ughi, 11, face la acești ughi 110 camătă într-o lună ughi 11.

Și am văzut domnia mea și zapisul acestor boieri mai sus-ziși la mina
lui Radul vistier pe această întocmire mai sus-spūsă și cu mulți boieri și ne-
gustori martori, numele lor: pan Dumitrașco clucer din Filipești și Calotă

clucer și Bunea logofăt și Șarban logofăt și Dumitru logofăt și Ghinea Coți și Stanciul Pustiul și Jipa și Chioful și Dima Muzache și alții și cu știrea tuturor boierilor și a tuturor neamurilor lor, au vîndut de bunăvoia lor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea cîstitului dregător al domniei mele pan Radul vistier, ca să-i fie mai sus pomeniții gavaoni dedină și de ohabă fiilor lui și nepoților lui și strănepoților și răstrănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusele noastre.

Iată dar și martori pun domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru Dudes-cul mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie Paiandur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare ceașnic și pan Costan-tin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, în cetatea noastră de scaun București, luna august a 30-a zi și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7142, iar de la întruparea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N., CXI/30.

Orig., perg. (31 × 44,5), pecete timbrată.

361

<1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143.

Anton, fiul lui Cernea stolnic, dăruiește ocine de la Topliceni cu vad de moară și vie m-rii <Dedulești> de la Gura Babei.

Scris-am eu, Anton, fecioru Cernei stolnicul și fratele Boei postelnicul, dat-am acest al meu zapis ca să fie la mina Dedului postelnicul, pentru că am dat ocina de la Topliceni, partea Colții toată, ca să fie la sfînta mănăstire ce se chiamă Gura Babei, ca să fie de pomană și noă și părinților și celui ce o au cîștigat și să se pomenească la jertfelnic toți cine-și pre numele său. Însă este și cu loc în șezutul satului, de casă și grădină și vaduri de moară, anume 1 vad cu 2 roate de moară într-o casă și alt vad de moară cu 1 roată într-o casă, este omenească, al treilea mertic, viile dupreste vale, pogoane 1 pol la deal, iar 1 pol pogon și loc de biserică și loc de finețe în Poiana lui Hom, pămîntul în luncă 5 răzoare, în luncă și lîngă sat un pămînt, preste Cacova 1 pămînt și în Poiana Nucilor 5 răzoare și în deal la Toplicene 1 pămînt; și încă și mai mult ce nu le știu anume, ci cît se vor alege tot să fie, pentru că am dat să fie dat în veci, să fie pomană nelegănată la sfînta mănăstire ce se chiamă Gura Babei.

Și am dat și cartea răposatului Șerban voevod să fie pre mina Dedului postelnicu, făcută pre mare frăție și cu mare blestem.

Și am pus mărturii mulți boeri, însă: roșie ot Bărăști, Lazăr i Stan i Tudor; ot Bălțați, Toia iuzbașa; ot Obidiți, feciorul grecului, anume Murciogă i brat ego, Murgea i Stan; ot Cirstenești, Frățilă i sin ego, Neagul i Tatul ot Băbeni i Stan ot Topliceni, Iane grecul și mulți megiași ce nu sint scriși toți aici.

Și am pus mare blestem: cine se va ispiti și ori cine a scorni sau a întoarce să fie proclat și afurisit de 318 părinți de la Nicheia și să fie în tartar unde este Iuda și Arie și Sodomul i Gomorul întru mina satanei, unde lăcuiesc vinovații.

Aceasta am scris, leat 7143.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dedulești, nr. 218, p. 100—101, (f. 53 v — 54).
Copie; altă copie la Bibl. Acad., CMLXXI/45.

362

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > 7143.

Cernica și fratele său Beliu vînd lui Radu și Milea din Vaideel moșie în Năvirtești.

Zapis pentru moșia Năvirteasca a mănăstirii Virbii.

Adică eu Cernica împreună cu frate-mieu Béliu, dat-am acest al meu zapis la mina Radului și a frățini-său Milii ot Vaideel, cum să știe că le-am vîndut partea noastră dă moșie din Năvirtești, însă o jumătate dă moș, din moșul Cenușăscul, drept bani gata ughi 12 pol. Și o am vîndut de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor moșnenilor. Și o am vîndut ca să le fie lor moșie stătătoare în veci și lor și feciorilor, ciți Dumnezeu le va da.

Și la tocmeala noastră tîmplatu-s-au mulți oameni buni megiași mărturii, care s-au iscălit mai jos. Și pentru mai adăvărată credință, ne-am pus și noi dēgitile mai jos, ca să să crează.

Leat 7143.

Eu Cernica.

Eu Béliu vînzător.

Radu ot Valea Ursului.

Radu Giuroiul.

Radu Pîrțea.

Neagoe ot Vaideel.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 260 v — 261.
Copie.

363

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > 7143.

Udrea din Bănești vînde lui Panga din Călinești ocină în Brănești, jud. Prahova.

Adică eu Udrea din Bănești scris-am acesta al meu zapis să fie de mare credință la mina jupînului Pangăi ot Călinești, cum să știe că i-am vîndut ocină în Brănești, sud Prahova, însă stînjini 50, pe bani gata ughi 30, ca să-i

fie moșie ohavnică, dumnealui și coconilor dumnealui, pentru că o am vîndut de a mea bună voe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor denprejurul locului.

Și cînd am făcut această tocmeală fost-au mărturii: jupîneasa Neacșa logofeteasa ot Măguréni i popa Drăgan ot tam i Boica ot tam i Gligorie ot tam i Dima cupeș ot Călinești. Și pentru adăvărată credință pusu-mi-am dégetul în loc dă pecete, ca să să crează, 7143.

† Eu Udrea.

† Eu Drăgan.

† Neacșa logofeteasa.

† Dima cupeș.

† Eu Boica.

† i Grigorie pîrcălab.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 76.

Copie.

364

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > 7143.

Ilie vornic din Cornești, Cîrstian vornic, Tănase paharnic ș.a. boieri tocmelnici mărturisesc că Vlaicu nu a avut ocină la Căpriorul.

Scris-am noi boiarii, care ne-au luat părintele vlădica Parthenie și cu Vlaicul pre răvașe domnești, anume: jupan Ilie vornecul ot Cornești i jupan Cîrstian vornecul i Tănasié păharnicul ot Bărbătești i Iano căpitan i Drăghici i Oana dîn Căpriorul, ca să adăvărăm pentru ocina dîn Căpriorul, avut-au Vlaicul ocină, au n-au avut în Căprior?

Într-acéia, noi am mersu în sat în Căpriorul și am strînsu megiași dîn sus și dîn jos și am adăvărat cum n-au avut Vlaicul ocină nimic, nici au avut treabă în Căpriorul, ci am dat părintelui Parthenie ca să ție toată ocina cu toți rumânii cîți să vor alége.

Iar niște délnițe ce le-au fost vîndut Vlaicul încă să le ia părinteie și acélea, că n-au avut Vlaicul nimic treabă, căci le-au vîndut daca au murit jupîneasa Vișa, iar cît au vîndut, jupîneasa Vișa pînă au fost vie, să fie vîndut.

Și la judicată fost-au mulți boiari, anume: Gherghe aga i Nan postelnic de Bărbătești i Staico postelnic dîn Bucșani i Stoichița dîn Bărbătești i popa Ivan ot Sfeta Petca și alți mulți boiari care n-am scris.

Și am scris eu Drăghici, leat 7143.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 90 v.

Copie.

486

< Ante 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > 7143.

Neacşa soţia lui Gherghe fost mare logofăt vinde lui Panga şi lui Comino neguţători din Călineşti, jumătate de sat din Brăneşti, jud. Prahova, şi ȱigani.

Zapisul jupinėsii Neacşii, jupineasa răposatului Gherghe biv vel logofăt, pentru moşia Brăneştii i pentru nişte ȱigani, de la leat 7143.

Adică eu jupineasa Neacşa logofeteasa, ce am fost jupineasă răposatului Gherghe biv vel logofăt de Măguréni, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credinţă la mina jupinului Pangăi şi a finu-său lu Comino, neguţătorii ot Călineşti, ca să ştie cum le-am vindut în sat la Brăneşti în sud Prahova, însă jumătate de sat du peste toată ocina, cât au ȱinut soţul meu, Gherghe logofăt, din cîmpu, din pădure, den apă şi cu vaduri de moară şi din şăzutul satului dupetutindinile oricît să va alége, du peste tot hotarul. Pentru că această jumătate dă sat din Brăneşti, ce scrie mai sus, fost-au din moşile soţului meu, lui Gherghe logofăt. Ci o au preţuit boiarii zestrile méle, care i-am fost luat eu din naintea domnului nostru Io Matei Băsărab voevod: jupan Gligorie vel logofăt şi Preda fecior Nicăi biv vel logofăt şi Gherghe Careda vistier şi Gherghe droţ¹ şi Nénciu droţ¹ şi jupînul Ghinea Coţi neguţătorii şi cu acel bătrîn şi Jipa.

După acéia, cînd au fost acum, jupînul Panga şi Comino ei s-au voit amîndoi de le-am vindut eu jupineasa Neacşa logofeteasa, această jumătate de sat den Brăneşti jupinului Pangăi şi finu-său, lu Comino den Călineşti, însă numai ocina fără rumâni, za ughi 75 bani gata, de a mea bunăvoe, fără nici o silă de niminea, ca să le fie moşie lor şi coconilor în véci.

Şi iar să să ştie că am mai vindut eu jupineasa Neacşa logofeteasa, însă numai jupinului Pangăi deosebi, fără jupîn Comido nişte ȱigani, anume Albul ȱiganul cu doi feciori al lui, anume Lazăr şi Pătru, za ughi 38 bani gata, care ȱigani iar mi-au fost preţuit aceşti boiari ce scrie mai sus în zestrile méle din ȱigăniia soţului meu, lui Gherghe logofăt. Şi i-am vindut eu de a mea bunăvoe fără [rumâ] rumâni, cu ştirea boiarilor şi megiişilor dupre înprejurul locului, ca să fie jupînului Pangăi moşie lui şi coconilor în véci.

Şi la tocmeala noastră fost au mărturii: din Călineşti, popa David şi Vasilache neguţătorii şi Ghica şi Jipa şi Ianache şi Miriţă şi dă în Măguréni, popa Drăgan i Radul logofăt i Mihalcea logofăt i Ivan i Boica i Radu pîrcălab. Aceasta mărturisim ca să să crează. Şi mi-am pus şi pecétea mai jos. Gligorie vel logofăt.

Jupineasa Neacşa logofeteasa.

Radul logofăt Dudescul, mărturie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 73 v — 74.
Copie.

¹ În loc de „dvor”.

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > 7143.

Matei Basarab voievod întărește lui Panga și Comino neguțatori din Călinești jumătate de sat din Brănești, jud. Prahova.

Hrisovul răposatului Io Matei voevod, nepotul lui Băsărab voevod, pentru moșiia Brăneștii, de la leat 7143.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod, nepotul lui Băsărab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele Pangăi și lui Comino neguțatorii ot Călinești și feciorilor cții Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în sat în Brănești jumătate de sat, cît au ținut Gherghe vel logofăt, bărbatul jupînesii Neacșii, den cîmpu, din pădure, den apă și cu vad de moară și cu șazutul satului den toate părțile du peste tot hotarul cît s-ar alége și s-ar afla. Pentru că această jumătate de sat ot Brănești sud Prahova ce iaste mai sus-zis, au fost dreaptă moșie a răposatului Gherghe logofăt de la tată-său Lupul, ce au fost vel logofăt, încă mai de nainte vreme.

Iar apoi, cînd au fost acum în zilile domnii mele, după moartea lui Gherghe logofăt, iar această jumătate de sat din Brănești au fost căzut în partea jupînesii Neacșii a lui Gherghe logofăt pentru drępte zestrile ei ce le-au fost prețuit boiarii în zestrile ei, ca să-i fie de moștenire, pre care boiari i-au fost luat dennaintea domnii mele den divan, anume: jupînul Gligorie vel logofăt și Preda spătar, sinū Nicăi logofăt și Gherghe Caridi vistier și Gherghe vornic și Nenciul vornic și neguțatori, jupîn Ghinea Coți și Isar cel bătrîn și Jipa.

Deci, în urmă, jupîneasa Neacșa logofeteasa ia, pentru multe nevoi și datorii au fost vîndut această jumătate de sat din Brănești, ce iaste mai sus-zisă, Pangăi și cumătrū-său Comino, neguțatorii din Călinești, însă numai moșiia, fără de rumâni, drept ughi 70 bani gata și cheltuiala lor pă carte și cu aldămășari, bani 2000. Și au vîndut jupîneasa Neacșa de a ei bunăvoe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor megiiășilor.

Pentru acéia, am dat și domniia mea Pancăi și lu Comido ca să le fie lor această mai sus-zisă jumătate de sat, moșie stătătoare, lor și feciorilor lor în veki.

Și iar să fie Pangăi cupeț, numai lui singur, osibit, niște suflețe de țigani, anume: Albul țiganul cu 2 feciori anume Lazăr i Pătru, pentru că acești țigani au fost din țigăniia lui Gherghe biv vel logofăt, bărbatul jupînesii Neacșii. Și iar i-au fost prețuit acei boiari ce sînt mai sus-zii în zestrile jupînesii Neacșii din țigăniia lui Gherghe logofăt. Deci au fost vîndut jupîneasa Neacșa acei țigani ce sînt mai sus-zii Pangăi cupeț ot Călinești, drept ughi 38 bani gata, iar de a ei bunăvoe fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiariilor și a megiiășilor, și din sus și din jos și dinprejurul locului și dinnaintea domnii mele.

Și am văzut domniia mea și zăpisul de mîna ju[ju]pînesii Neacșii de vînzare cu mulți oameni buni mărturii scriși în zăpis, anume: ot Călinești, popa David i Vasilache cupeț i Ghica i Jipa i Ianache i Miriță și din Măgureni, popa Drăgan i Radul logofăt i Mihalcea logofăt i Ivan i Baico i Vlad Brinzea pircălab.

Drept acéia, am dat și domnia mea Pangăi acești mai sus numiți țigani, Albul și cu feciorii lui, Lazăr i Pătru, ca să-i fie dă moștenire și ohavnici feciorilor i nepoților și strănepoților și de nimini nemutat, după zisa domnii mele. I saam rece gospodstvo mi.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 74.
Copie.

367

<1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143.

Matei Basarab voievod întărește lui Radul al doilea vistier ocină cu rumâni și cu două vaduri de moară la Iacovești, jud. Vlașca.

Izvod după cartea lui Matei Băsărab voevod pentru moșia cu rumânii din Iacovești ot sud Vlașca, leat 7143.

Porunca domnii mele jupinului Radului vtori vistier și cu ficiorii lui cîți Dumnezeu i va dărui. Ca să-i fie lui ocină și rumâni în sat în Iacovești ot sud Vlașca, însă toată partea jupînesii Stancăi, care au fost jupîneasă agăi Neagului și a ficiorilor ei, Coman comisul i Andrei spătar i Pătrașco postelnic și Mihai i Paraschiva și cu casele lor și cu toate nemestiili caselor și cu 2 vaduri dă moară, din cîmpu, din păduri, din apă, din siliștea satului, dă pritutindinile, dă priste tot hotarul din hotar pînă în hotar toată partea lor ver cit să va alége.

Însă să să știe numele rumânilor: Negri cu 4 făciori ai lui și cu tuți ficiorii lor i Șarban cu ficiorii lui i Barbul cu ficiorii lui i Tudor cu ficiorii lui i Dragomir i Tudor, frații Barbului cu ficiorii lor i Oprea cu ficiorii lui. Pentru că această ocină ci ieste mai sus-zisă și rumâni din Iacovești, fost-au a jupînesii Stancăi și a ficiorilor ei de cumpărătoare încă mai dinainte vreme.

Iar după acéia, cînd au fostu acum în zilele domnii mele, iar jupîneasa Stanca și cu ficiorii ei, ei a făcut această moșie a lor și cu rumâni din Iacovești vînzătoare. Si au intribat prin toate rudiniile lor și pri toți frații lor di ocină ca să cumpere moșia lor. Ei nici unii nu s-au apucat să cumpere, nici oamenii lor, nici rudeniile lor, numai ce s-au apucat boiarinul domnii mele Radul vistier dă au cumpărat di la jupîneasa Stanca și di la ficiorii ei, Coman comisul i Andrei spătar i Pătrașco postelnic i Mihai i Paraschiva, această ci iaste mai sus-zisă ocină și rumâni din Iacovești toată partea lor, diript ughi 240 bani gata. Și au dat Radul vistier toți banii dăplin în mîinile lor.

Și am văzut domnia mea și zapisul jupînesii Stancăi cu toții ficiorii ei la mîna boiarinului dumnii mele Radul vistier, făcut cum scrie mai sus și cu toți boiarii divanului cii mari mărturii scriși în zapis, anume: Hrizea vel ban, Ivașco vel vornic i Gligorie vel logofăt, Dumitru vel vistier i Mihai vel spătar i Vasilie vel stolnic i Costandin vel postelnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Sima logofăt i Danciul cliucer i Ilie vornic și din Filipiști, Dumitrașco cliucer și din Floriști, Socol cliucer și din Bucșani, Staico

postelnic și din Bălotești, Cînda postelnic i Bunea logofăt i Stroe logofăt i Șarban logofăt i Dumitru logofăt și alți boiari. Și au vindut ei jupîneasa Stanca și ficiorii ei, această ocină și rumâni di a lor bună voce, fără de nici o silă, cu știrea tuturor rudiniilor lor și a fraților de ocină.

Deriptu acéia, am dat domnia mea boiarinului domnii méle, jupînelui Radul vtori vistier, ca să-i fie lui ocină și rumâni în Iacovești, toată partea jupînésii Stancăi și a ficiorilor ei și cu casele lor și cu toate nămesiili caselor și cu 2 vaduri dă moară, ocină și moșie stătătoari ficiorilor și nipoților i stră-nipoților. Și într-alt chip să nu fii priste zisa domnii méle.

Și mărturii boiarii divanului.

Arh. St. Buc., ms. 1165, f. 4 v — 5.
Copie.

368

<1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Sima al doilea logofăt ocină cu rumâni în satul Futești, jud. Ialomița.

† Милостією божією, Ію Матен Басараб воєводи и господинъ вѣсон земли Уггровлахінскон. Дзват господства ми сѣм повеланіе господства ми вѣрному болѣрс господства ми пан Симон вторін логофет и съ синъы его, елнци Богъ дароваѣт, іако да ест емз учинъ и вечини з село Фугицін, въ сѣдство Яломниць, вѣдче вса част Параскиек дворник и а братіѣм си Костандин комис и Драгъла армаш и Нѣгоѣ, вт пол и вт шѣм и вт вод и вт седалище сѣлок и вт благо и вт през вѣс хотаром, съ вѣс ходоком варѣ елнка избѣрит сѣ.

Понеже сѣм више речена учинъ и вечини вт Фугици вѣст Костандинов и Параскиек и Драгълок и Нѣгоек вт дѣдѣнс ешеже вт прѣжде вѣмѣ. Я потом егда вѣст нинѣ, въ дѣни господства ми, а Нѣгоѣ, брат мал Параскиек и Костандинов и Драгълок, ви паднѣл въ една неколѣ велика и еше стоѣл да погивнѣт. Вѣ том, ви видѣше іако въ ино вѣрѣз ге может да избѣжет, вѣстани сѣ аше продад болѣров господства ми Симѣ втори логофет вса част его вт учинъ вт село Петрецин. Я въ слѣд его, вѣстани сѣ и ѣ брати его, Костандин и Драгъла, аше продад Симен логофет и част ни вт учинъ и вт вечини вт Петрецин. Я потом, прилзчл сѣ вѣмѣ аше послах господство ми по болѣр господства ми Сима логофет на Костантинградъ въ трѣвѣ и въ служѣв землек. Я въ слѣд его, дондеже вѣст ви танѣ, а Параскиек дворник и Костандин комис и Драгъла армаш и Нѣгоѣ, ви си вѣстани сѣ аше продад того село Петрецин втораго крат Дмитровк логофет вт вѣстѣнрѣ. Послѣ пришѣл ест и Сима логофет вт на Костантинградѣ и приѣтл по тѣх продатели сѣло крепко, іако да подаваѣт емз село Петрецин, како продад ю ест вт испрѣво сѣз съ-и дѣ село радѣ село, почто радѣ новци емз не трѣвѣт, іако вѣзлѣ нѣ ест съ лихѣво над меда и над восока и дал им по сѣю село ни да подаѣт новци, како ходлѣ съ лихѣв. И пришѣл ест и въ прѣх прѣд господство ми з диван. Вѣ том, господ-

ство ми сздахъ купно съ вси правнтелѣи господства ми и по шенчѣюа църъи, како да подастъ Симен логофетъ дѣдиоу въ ино мѣсто или да подастъ новци съ лихъе, кѣко быстъ възма шн. Таже събраа сѣ вси и възмашѣ сѣ разлога съ Симѣ логофетъ кое колѣци новци възма и сътворѣтъ емъ частъ. Таже сътвори сѣ на Параскива дворникъ и на Нѣгоѣ главе новци и съ пришебрѣтенѣа имъ нже дрѣжалъ нхъ естъ въ ѣ лѣти, зги п̄ и на Костандин комисъ и на Драгъа армашъ пакѣ такожде въ две лѣти, зги ѿ, чинъ купно зги р̄и. Таже, аеуе въ спашно не моглаъ тако да подаетъ емъ новци с̄и, нъ паднѣа зъ великѣи моленѣе на Симѣ логофетъ, тако да положитъ...¹ дънь. Таже положила вси дънь, тако да подастъ с̄и новци на...² И положила залогъ вса частъ имъ шт дѣдинъ и шт вечини шт село Фстеци, а аще не подаетъ с̄и новци на дънь, да будѣтъ с̄и дѣдинъ и вечини емъ. Дечи азъ венитъ зива и еше мимо идѣтъ презъ дънь д̄ мѣсеци и новци никакоже не подаетъ. Въ томъ, Симѣ логофетъ пришелъ естъ предъ господство ми съ записеа имъ аще похазѣа и възвѣститъ господство ми како мимо идѣтъ дънь д̄ ази и новци неподаа. Того радѣ, господство ми сздахъ съ всѣ съкѣтъ наше и дахъ господство ми Симѣ логофетъ, тако да естъ емъ с̄и шчинъ и вечини шт Фстеци, или да ш дрѣжае или да ш продае, како хокѣтъ бити вола его, чѣсо радѣ положихъ естъ дънь и дънь мимо идѣтъ и новци не даа естъ. И видѣхъ господство ми и записеа имъ на рѣка Симѣ логофетъ, како естъ вышле писъ и съ многи болѣри сведѣтелѣе.

Бего радѣ, дадохъ господство ми Симѣ логофетъ, тако да естъ емъ с̄и шчинъ и вечини шт Фстеци дѣдинъ и въ шхъе синшвини и вшцимъ и прѣвншчетомъ и не шт когождо непоколѣбеномъ, поръзмо господства ми.

Се оубо и сведѣтелѣи положихъ господство ми: панъ Хризѣ велъ банъ Кралевскѣи и панъ Ёвашко велъ дворникъ и панъ Гангорѣ велъ логофетъ и панъ Дзмитръ велъ вистѣтаръ и панъ Шихю велъ спатаръ и панъ Баснаѣ велъ столникъ и панъ Бззинка велъ комисъ и панъ Бзчина велъ пѣхарникъ и панъ Константинъ велъ постелникъ. И исправникъ, Гангорѣ велъ логофетъ.

И написахъ азъ, Стопка логофетъ Шърбеновичъ, зъ граду Бзквреци, мѣсѣца...² дъни...², въ лѣтъ хр̄мг.

† Іw Матею еркевада, мчлостію божію господинь
Іw Матею коеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această porună a domniei mele credinciosului boier al domniei mele pan Simon al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în satul Futești în județul Ialomița, însă toată partea lui Paraschiva vornic și a fraților săi, Constantin comis și Dragul armaș și Neagoe, din cimp și din pădure și din apă din vatra satului și din baltă și de peste tot hotarul, cu tot venitul, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și vecinii din Futești au fost a lui Costandin și a lui Paraschiva și a lui Dragul și a lui Neagoe de moștenire, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele,

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

Neagoe fratele cel mic al lui Paraschiva și al lui Costandin și al lui Dragul, el a căzut într-o mare nevoie și încă a stat să piară. Întru-aceea, el văzînd că în alt chip nu poate să scape, s-a sculat de a vîndut boierului domniei mele Sima al doilea logofăt, toată partea lui de ocină din satul Petreștii. Iar în urma lui s-au sculat și 2 frați ai lui, Costandin și Dragul, de au vîndut lui Sima logofăt și partea lor de ocină și din vecinii din Petrești. Iar apoi, s-a întîmplat vremea de am trimes domnia mea pe boierul domniei mele, Sima logofăt la Constantingrad în treaba și în slujba țării. Iar în urma lui, cîtă vreme a fost el acolo, iar Paraschiva vornic și Costandin comis și Dragul armaș și Neagoe, ei toți s-au sculat de au vîndut acel sat Petreștii a doua oară lui Dumitru logofăt de visterie. Apoi a venit și Sima logofăt de la Constantingrad și a apucat pe acești vînzători foarte tare, ca să-i redea lui satul Petrești, cum i l-au vîndut dinții sau să-i dea sat pentru sat, pentru că lui nu-i trebuie bani, că i-au luat cu camătă pe miere și pe ceară și i-a dat lor pe acest sat, sau să dea banii, cum au umblat cu camătă. Și au venit și în pîră înaintea domniei mele în divan. Întru aceea, domnia mea am judecat împreună cu toți dregătorii domniei mele și după obiceiul țării, ca să-i dea lui Sima logofăt dedină în alt loc, sau să-i dea banii cu camătă, cum i-a luat el. Astfel s-au adunat toți și și-au luat seama cu Sima logofăt, care cîți bani a luat și i-au făcut parte. Astfel s-a făcut la Paraschiva vornic și la Neagoe banii capetele și cu camătă lor, pe care i-au ținut în 2 ani, ughi 80 și la Costandin comis și la Dragul armaș, iar de asemenea în 2 ani, ughi 70, fac împreună 150 ughi. Astfel, în grabă nu au putut ca să-i dea lui banii aceștia, ci au căzut cu mare rugăminte la Sima logofăt, ca să pună . . .¹ zi. Astfel au pus toți zi ca să-i dea acești bani la . . .² Și au pus zălog toată partea lor de moștenire și de vecini din satul Futeștii și dacă nu vor da acești bani la zi, această dedină și vecini să fie a lui. Deci au venit zioa și au mai trecut pe lîngă ea, peste zi 4 luni și banii nici cum nu i-au dat. Într-u aceea, Sima logofăt a venit înaintea domniei mele cu zapisele lor, de le-a arătat și a înștiințat pe domnia mea că au trecut 4 luni peste zi și banii nu i-au dat. De aceea, domnia mea am judecat cu tot sfatul nostru și am dat domnia mea lui Sima logofăt, ca să-i fie această ocină și vecini din Futeștii sau să o țină sau să o vîndă, cum va fi voia lui, pentru că le-am pus zi și ziua a trecut și banii nu i-au dat. Și am văzut domnia mea și zapisele lor la mîna lui Sima logofăt, cum este mai sus-scris și cu mulți boieri martori.

De aceea, am dat domnia mea lui Sima logofăt, ca să-i fie această ocină și vecini din Futești dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovici, în cetatea București luna . . .² zile . . .² în anul, 7143.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voievod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicul-Sărat, I/8.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1906.

369

1634 (7143) septembrie 3.

*Jupîneasa Păuna și fiii săi vînd lui Preda vornic jumătate din
moșia Moii de la Jiu.*

† Adeche eu, jupîneasa Păuna, cu ai mei ficiori, anume Mihai postelnic și Nanul i Răduțulu i Drăghici, Tudosie, scris-am alū nostru zapisū, ca să fie de mare credințe, cum să știe că au vîndut jupinului Prèdei vornicul și jupînesi Margăi ocina, anume Moi de la Jiiul, jumătate, preste totu hotarul și di apă și di pădure și di vadū de moară și parti de vie, preste tut locul și cu rumâni cîți să vorū afla pre parte ci amū vîndut, numai ci nu s-au vîndut nipoți Budei, ficiorii Dragului 2, nu e-mu vînidutu. Și amū vînidutu ocina, dereptu 7 900 de bani gata.

Și amū vînidut de a noastră bunăvoe și cu știre boiariloru și cu a megiișilor și di sus și di josu, anume: Udriște vornic de meni ot Roșia i Frațilă stolnic ot Rovinari, Dragomirū postelnic ot Vălari, Drăghici postelnic ot Fărcășești, Ion pîrcălabul ot Boră<s>cul. Aceasta amu scrisu, ca să-i fie dumnelui moșie și ficiorăloru, cîți [Dumn] Dumnezeu i va da.

Și amū scrisu eu, Mihai, ficiorul jupînesăi Păunei. Pis méseța septembrie 3 dni, let 7143 <1634>.

Eu Mihai postelnic <m.p.>

Eu Nanul <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLV/4.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), două peceti aplicate.
Copii ibidem, mss. 329, f. 509 și 336, f. 254 v — 255.

370

1634 (7143) septembrie 5, București.

*Alexe, fratele lui Conda fost mare comis, eliberează din rumânie cîțiva
săteni din Torsura de Jos.*

Adecă eu Alexe, fratele răposatului Coandei, eje biv velichi comis și cu coconii miei, anume Gherghe și . . . ¹ și cu alți coconi, scriem acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lui Avram cu feciorii lui și

¹ Loc alb.

lui Antonie cu feciorii lui și lui Cîrstov cu fratele lui și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să fie ei de acum înainte în pace și slobozi de rumânie și cu toată partea lor din satul Dol Torsură.

Pentru că acești rumâni, ei au fost vînduți frățini nostru Coandei comisul și ne-au fost tot rumâni pînă în zilele lui Matei Basarabă voievod. Iar cînd au fost acum, acești rumâni ce scriu mai sus, ei au căzut cu mulți boiari și megiași de s-au rugat ca să-i ertăm pre răscumpărătoare. Și noi ne-am milostivit de i-am ertat capetele lor și cu toată partea lor de moșie, cită să va alége de cătră alți rumâni, însă i-am răscumpărat de ne-au dat întru mîinile noastre bani gata ughi 54, ca să fie de acum nainte judeci în vecie, cum s-au răscumpărat de cătră noi. Deci să fie ei în pace și slobozi cum scrie mai sus, de noi și de către frații noștri și de cătră toată ruda noastră.

Iar cine-i va mai învălu de acum nainte din rudele méle sau din frații miei, aceia să fie cu Iuda și cu Ariia și cela ce au stricat¹ „cîrvu ego na ni i na cedi nașe“ cu aceia să să judece sufletul, căruia va strica acest zapis.

Și mărturii: Tudor Bălteanul și Stoian, sinu Mino ot Gabrov și Iancul armașul ot Gabrov și Mihul, nepotul Coandei comisul și Dan vătahul ot Cioroiaș și Pătru.

Și am scris în București, în casa Neagului fuștașul, vătahul ot Cioroiaș. Și am scris eu . . . ² logofăt din Albești. Și pentru credința [și pentru credința] pusu-ne-am și pecețile.

Méseța septemvrie 5 dni, leat 7143 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rei Fedeleșciori, nr. 721, f. 838.
Copie.

371

1634 (7143) septembrie 5.

Popa Lupu din Negoști cumpără mai multe locuri la Fîntînele, Cornet, Cîncu ș.a.

† Scris-am eu Șerbul, ficiorul lui Dumitru Sfatul ot Albeni acesta al nostru zapis la mina popei Lupul din Negoști și cu fraților lui cum să să știe că i-am vîndut un loc în Fîntînele, un loc ce au fost cumpăratu tată nostru di la Crăciun al Gîngului și di la Reantea l-au fost cumpărat tată nostru, iar noi acum l-am vîndut, eu Șerbul și cu frații mei, cu Stan și cu Vladul. Și l-am vîndut de a noastră bunăvoe, drept 300 de aspri gatah, locul peste tot, pînă în matcă și la deal pînă într-al Braicăi.

Și iar au cumpărat popa Lupul un loc de la Oprea, nepotul Braicăi și de la mama-sa Opriiana, un loc supt Cornet, locul peste tot la vale pîn într-al Piculi, la deal pîn în lac, peste tot locul. Și l-au cumpărat acel loc drept 530 aspri gatah.

¹ În loc de „au strigat“.

² Loc alb.

Și iar au cumpărat popa Lupul di la Vladul Vulpariul din Cincu 4 locuri, un loc în Față la Fîntîna Iancului, din fîntînă pînă în vilcea, alt loc supt Dobrodeava Treapul, alt în Birzeiu, în cali Plopișul, alt la Topile, ce-au fost cumpărat Vlad de la Pătru, ficioru lu Iancul, aspri 600.

Și iar au cumpărat popa Lupul di la Niagul din Negoești 2 locure, un loc în Față, ce l-au fost cumpărat Neagul di la Neagoe Teleaincă, altul la Fîntîna Iancului, derept 300 aspri gata.

Și iar au cumpărat popa Lupul cu frații lui un loc în Cornet de la Mițul, ce l-au fost cumpărat Mițul di la Flore din Negroești¹, derept 350 aspri gata.

Și iar au cumpăratu popa Lupul cu frații di la Reantea un loc în Față supt Gruetul Fîntinelor, derept 4 oi mari și 70 aspri.

Și au fost mărturie: din sat din Negoești, Caldașin și frate-său Stanciul Ciomac și Lupu Costoboiu și Vladul Bucioiul și Crăciun și Radul Znop și din Purceleni, Scarlet și Radul Pestrei și popa Roman.

Пис мѣсеца септемврѣ 7 дѣни, в лѣт хр҃м҃г.

† Caldașin i

† Crăciun i

† Ciomăcu i

† Radul i

† Lupul i

† Radul Pestrei.

† Vladul.

După G. Ghibănescu, *Surete*, p. 19—20.

372

1634 (7143) septembrie 5, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Stanciu, fiul lui Dragotă, moșie în Crasna, jud. Gorj, vindută de surorile sale în absența lui.

† Многостією божію, Іу Матію Басараб воєвода и господинѣ. Дават господство ми сіе повеленіе господства ми. Stanciului, feciorul a lu Dragotă al Paștii de Crasna, ot sudstvo Gorjil, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele desă-și ție a lui parte de ocină de în Crasna, partea tătăini-său lu Dragotă toată, de în cîmpu și den în pădure și den apă și de preste tot hotarul cită se va alége ocina Păștească, pentru că iaste a lui direaptă și bătrînă ocină și de moșie despre părinții lui, despre moșu-său Paștea, încă mai denainte vrême, de în zilele altor domn<i> bătrini.

Iar după acéia, dec-au rămas Stanciul sărac de părinți, el se-au fost dus în cea lume, unde au putut, ca să nu-și piarză moșia tătăini-său. Iar cîndu au fost în zilele lu Alexandru voevod, feciorul Radului voevod, iar Crăciuna și Neacșa, fetele lu Dragotă, surorile Stanciului, iale au ținut că va fi perit frate-său Stanciul. Și iale au fost fete înzestrate. Deci se-au sculat de au vindut partea Stanciului de ocină Vlăduțului de în Ciocade și nici o treabă cu ocina n-au avut. Iară după acéia, Lupul, văru primare Stanciului, au lepă-

¹ Așa în text.

dat banii Vlăduțului îndărăt, cu multă cheltuială. Și niminilea treabă n-au avut a intra într-acele ocine și au luat ocina Lupul de o au ținut pînă acum.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domniei mele, dec-au venit Stanciul de unde au fost dus, aici în țeară, el și-au aflat moșiia vindută de surorile lui și înpresurată de Vlăduțul. Deci au venit Stanciul aici înaintea domniei mele în divan de se-au pîrit cu vîru-său Lupul și cu Udrea, feciorul Vlăduțului, de față.

Intr-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptu și pre lege, împreună cu toți cinstiții deregătorii domniei mele și am dat domnia mea Stanciului ca să fie volnic a-și ține moșiia tătîni-său, lu Dragotă, <cu bun>¹ă pace și de nimenilea opreală să<nai>¹bă, <iar Lupul>¹ să-și ia banii de la Udrea, feciorul Vlădu<țu>¹lui, iar Udrea, el să-și ia banii de la surorile Stanciului, de unde i-au dat. Și să fie Stanciul <în pace>² de cătră toți cumpărătorii, căci nici au vindut el, nici tată-său și mai mult val să n-aibă, că așa am judecat domnia mea, că n-au avut treabă a o vende fetele ocina, că au fost fete înzestrate. Ce să-și ție Stanciul moșiia cu bună pace, că se-au pîrit Stanciul de față. Și au rămas Lupul și Udrea de lege și de judecată denaintea divanului. Иначе да нест, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми вт диван.

Пис Лепѣдат оу Бискреци, мѣсеца септемвриѣ 5 дьни, въ лѣт 7143³.

† Іу Матею киеквад, милостію божію господнню.

Іу Матію коєкод <м.р.>

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, CII/7.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.
Copie la Bibl. Acad., CMLXXVI/280
EDIȚII. Ștefulescu, *Crasna*, 68–69.

373

1634 (7143) septembrie 6.

Matei Basarab voievod poruncește dijmarilor din jud. Mușcel să nu mai supere m-rea Vieroș cu dijmaritul, vinăriciul și gorștina.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinū. Pișet gospodstva mi voao dijmarilor de în județul Mușcelului.

După acéia, dau știre domnia mea pentru rîndul sfintei mănăstiri de la Vierăș, de vrême ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să aveți a o lăsa în pace de dijmarit și de vinărici și de gorștină, nimica val să o învăluți.

Și dé-i fi fost luat ceva, încă să-i dați înapoi, nimica să nu-i opriți, că bine știți voi că domnia mea n-am vindut mănăstirile. Dar în ce chip și cu

¹ Loc rupt.

² Omis.

³ A scris Lepădat în București, luna septembrie 5 zile, în anul 7143 <1634>.

a cui învățătură luați fără știrea domniei mele? Să aveți a o lăsa în pace, nimica să o învăluți, că mare certare veți avea de către domnia mea. Toi governorim gospodstvo mi. Inaco da neastu, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, sam réce gospodstva mi.

Pis méseța, septembrie 6 dni, leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 22 v — 23.
Copie.

374

1634 (7143) septembrie 6, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Radu al doilea postelnic și fraților lui ocine la Cindești și la Cacaleții din Coastă.

Cu mila lui Dumnezeu, Ion Matei voievod și domnă a toată Țara Rumânească, nepotul marelui și preabunului, răposatului Băsărabă voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boiarului domniei mele pan Radu vtori postelnic și fraților lui Neagoe postelnic i Gheorghe postelnic i Moisi postelnic, feciori Mihalcii dvornic de la Pătirlage și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moșie la sat la Cindești, sud . . . ¹ însă din partea lui Calin a treia parte, din cîmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și dupretutindenea, du preste tot hotarul, din hotar pîn în hotar și cu venitu, oricît s-ar alege.

Pentru că această mai sus-zisă moșie de la Cindești, din partea lui Calin a treia parte, au fost dată și miluită de Calinic monahul la sfînta mănăstire ce să numește Ciolanu, pentru sufletul lui. După aceea, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar această sfîntă mănăstire Ciolanu o au ajuns vreme de sărăcie și de lipsă și călugării ajunsese de nu avea ce să mănînce sau cu ce să se chivernisească. Pentru care, s-au adunat călugării de la sfîntă mănăstire Ciolanu, anume: Ieremia ieromonah igumen i Averchie monah i Paisie monah i Matei monah și ctitorii aceștii sfînte mănăstire, anume: popa Jipa și Ghinea ot Buzeu și Dragomir Sorescul și Dragomir diaconul și au socotit în tot chipul și văzînd că au slăbit sfînta mănăstire de toate și nu are cu ce să chivernisească, s-au sculat toți împreună și ș-au ales vadul lor de moară și cu loc, cît coprinde împrejur, ca și la alte vaduri de moară, iar cealaltă moșie, cîtă este mai sus-scrisă, o au vîndut toată cinstului boerului domniei mele jupan Radului vtori postelnic și fraților lui, Neagoe și Gherghe și Moisi, drept 4000 bani gata. Însă toți acești mai sus-zîși bani i-au luat și au făcut mori din temelie și s-au chivernisit călugherii cu aceste mori. Și am văzut domnia mea și zăpisul acestor mai sus-zîși călugheri și al ctitorilor sfîntei mănăstiri Ciolan la mina Radului postelnic și a lui Neagoe și a lui Gherghe și a lui Moisi, ot leatu 7142 și cu multe mărturii scriși în zăpis, anume: Vasilie

¹ Loc alb.

Gură monah și frate-său Mihail și Dumitru Buluroiul și Sava a lui Avram și Jipa de la Verinești și Giurgiu și Iane logofătu și de la Hodopeani, Lefter și de la Cindești, Lupu căpitan și alți.

Și iar să fie boiarului domnii mele pan Radu postelnic i Neagoe și Gherghe i Moisi moșie la Cindești, însă partea lui Gherghe, fecioru Ani, nepotu lui Ciolan, jumătate de moșie, toată partea lui, oricît s-ar alege dîn cîmp și dîn pădure și dîn apă și dîn siliștea satului și duprește tot hotarul, însă fără de vad de moară. Și să aibă moara loc înprejur, cit aruncă cu o săcure. Pentru că au cumpărat Radul postelnic și Gherghe și Neagoe și Moisi această mai sus-zisă moșie, partea lui Gherghe, de la jupîneasă Despina și de la bărbatul ei, Dumitrașco, drept 5 000 bani gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lor ot leat 7142, și cu mulți boiari mărturii, anume: Radu Lepșa ot Buzeu și Petru ot Pătîrlage și Lepădat cupețul și Radu, sin Roman iuzbașa și alți.

Și iar să fie boiarului domnii mele Radului postelnic și lui Neagoe și lui Gherghe și lui Moisi trei pogoane de vie în dealul Cindeștilor și cu un stînjenu de moșie dîn moșia Cindeștilor din cap pîn în cap, dîn partea Calcii, nepotu lui Ciolan. Pentru că acești mai sus-zii stînjeni de moșie și cu 3 pogoane de vie au fost ale lui Vasilie monahul și a fraține-său Mihail de cumpărătoare de mătușa lor Boba, încă dîn zilele lui Mihail voevod, de la Calcea, nepotul lui Ciolan, drept 1 400 aspri turcești. Apoi, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar Radul postelnic și Gherghe și Moisi și Neagoe, ei au cumpărat aceste 3 pogoane și cu un stînjănu de moșie de la Vasilie monahul și de la frate-său Mihail, drept 3 000 bani gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lor, din leat 7142 și cu multe mărturii, anume: de la Macsim, Buluroiul și din Mărăcineni, Sava cel mare și Radul al Simei și Iane logofătu și Giurgiu și Lefter și Jipa și Dragomir și alți.

Și iar să fie boiarului domnii mele Radul postelnic și lui Neagoe și lui Gherghe și lui Moisi la Cacaletți dîn Coastă, însă 100 stînjăni de moșie, dîn cîmp și dîn pădure și dîn apă, și dîn siliștea satului, oricît s-ar alege, pentru că au cumpărat Radul postelnic și Neagoe și Gherghe și Moisi acești mai sus-zii stînjeni de moșie de la Radul Miclii dîn Cacaletți, drept 3 000 bani gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lui, ot leat 7142 și cu multe mărturii, anume: Dumitru Buluroiul și Stroe căpitan și Nan Potur și Popescul iuzbașa și Mănilă și Stahie și Ștefan și Gherghe și alți.

Și au vîndut acești mai sus-zii numiți oameni ale lor moșii și vii, ei de a lor bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și a megiașilor dîn sus și dîn jos și dinprejurul locului și dînnaintea domniei mele.

Drept acea, am dat și domnia mea cinstitului boiarului domnii mele pan Radul vtori postelnic și fraților lui, Neagoe și Gherghe și Moisi, ca să le fie lor aceste mai sus-pomenite moșii și vii, de baștină și ohabnice și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii punem domnia mea pe: jupan Hrizea vel ban de la Craiova i jupan Ivașco vel dvornic i pan Grigorie vel logofet i Dumitru vel vistier i pan Mihai vel spătar i pan Vasilie vel stolnic i pan Buzinca vel comis i pan Vucina vel paharnic i pan Costandin vel postelnic. Ispravnic, pan Grigorie vel logofet.

Și am scris eu, Stoica logofet, feciorul lui Șarban, în orașul București, în luna lui septembrie 6 dni leat 7143 <1634>.

Acest izvod s-au tălmăcit asemenea de pre hrisovul cel sîrbesc, la școala domnească cea slovenească ot sveti Gheorghie cel Vechiu.

† Floru ierei dascălu slovenesc izpisahă 1760.

Bibl. Acad., CXLIV/249.

Copie de la mijlocul sec. XIX, după o traducere românească din 1760.

375

1634 (7143) septembrie 6, București.

Matei Basarab voievod iartă de rumânie pe Stoica, pe Moș ceaușul de mazili ș.a. locuitori din Băilești, jud. Dolj, fără ocină.

† Милостією кожїєю, Їw Матею воєвода и господинъ въсон земле Ѣггеро-владїинское, вншк великаго и прѣдобраго, покоиннаго Їw Басараб воєвода. Дават господство ми сїе повелѣніе господство ми Стонкѣ със синовн си и Мош чагшга за мазъан със синовн си и Лацков и Манек, синовн Ївнашков и съ нх синовн, еанце аз Богъ припсетит, такоже да ест шт съда напред оумирни и свободни за вечинїе шни и синовн им шт къ господство ми и шт къ свакаѣ поряденїа господство ми, за нхѣто бантованїе да не имат къ вѣки.

Понеже сїн выше речении наменити людїе, шни ест внан вечини господства ми за дѣдинъ шт село шт Бѣлаци, шт сѣство Доа Жил, шт дѣдї за прѣдѣдї ешеже шт преже времєна, шт при днїе прочїем стари господары дрѣвєных. Я потом, къда ест бїw нынѣ, къ днїе господство ми, елма подарова мѣ ест господъ Богъ по господство ми [със господства ми] със господство и честн-тому царю със скриптрѣ дрѣжешн Земан Блашкоє на стол почившых прѣдѣдом господство ми, а господство ми сам, шт волю господства ми, съм помислѣ, Бога радї, такоже даѣ сътворше господство ми помѣнѣ, таже съм простиа господство ми по Стонка със синовн си и по Мош чагшга със синовн его и по Манѣ и по Лацко, сини Ївнашков шт Бѣлаци <за ве>¹чинанїе, али тѣчїю глєкѣ им, без шчиннѣ ниша, радї дгшє господства ми и радї дгшє почившых родїтелїем господство ми, такоже да ест господства ми вечное къспоминанїе, а шни да бѣдет нѣкое чловѣци свободни, шни и синовн нх и внцїи и прѣвн-чедом ѣ мирни и свободни за вечинїе и не шт когождо непоколѣбимо, порнзмо господства ми, понеже ю съм простиа господство ми за добра волю, със гзнанїѣ късем колѣром господство ми велициже и мали шт двора господства ми и със гзнанїѣ късѣм мєгѣшом шт школно местом, за нхѣто владованїе радї вечинїѣ да не имат.

Его радї, дадох съм господство ми Стонкѣ <със синовн си>¹ и Мошов чагшга със синовн си и Лацков и Манек със синовн си да ест ѣ мирно.

¹ Text ilizibil.

Ещеже и заклинанію поставѣемъ господство ми: по шшѣствіе господство ми кого избѣретъ господъ Богъ бити владыцѣ и господаръ Земли Блашкоѣ или шт сръдичнаго плода господство ми или шт сръдникъ наши или шт инно павленникъ <или>¹, по грѣсѣхъ нашихъ, да аще почтетъ и поновитъ и ствѣрдитъ сѣе книгъ господства ми за прощеніе, того господъ Богъ <да га>¹ и почтетъ и да съхранитъ въ господствѣхъ его и а въ вѣдѣщихъ вѣцехъ дѣша его. Я ащелиже не почтетъ и не поновитъ и не зкрѣпитъ сѣи книга господства ми за прощеніе, ашъ ю поперетъ и развалитъ и исхабитъ и за шевеніе вставитъ, того да естъ трѣклетъ и анаѣма <и афурса>¹ и шт тѣхъ свѣти шѣци еже сѣтъ въ Некии и да иматъ частію със ѱзда и със Ярѣа и със инниани невѣрнѣи ѡуден, еже възълнше <надъ крѣвъ господъ>² и спаса нашего Ісуса Христа и рекѣтъ: „възлнхъ, възлнхъ, распени его” и крѣвъ его надъ нихъ и надъ чѣда ихъ шкоже естъ и вѣдетъ въ вѣки, аминъ.

<Сеже збо>¹ и свидѣтелѣе положихъ господство ми: жупанъ Хриза велъ банъ Кралевскѣхъ и жупанъ Івашко велъ дворникъ и жупанъ Глигоріе велъ лшгѣфетъ и жупанъ Дзмитръ Дздекса вистѣларъ и жупанъ Михѣю велъ спатаръ и жупанъ Василѣе велъ столникъ и жупанъ Бззника велъ комисъ и жупанъ Бзчина велъ пѣхарникъ <и жупанъ>² Костандинъ великѣи постѣланникъ. И исправникъ, Глигоріе великѣи лшгѣфетъ.

И написахъ азъ, Лепѣдатъ лшгѣфетъ, въ настоанѣи граду Бзкѣурѣци, мѣсеца септемвриѣ 5 дѣня и шт ѱдама даже до нинѣ въ сѣго писаніе>² теченіе лѣтомъ въ лѣтъ хзрлгъ, а шт рождѣство Христоко, хдхлгъ.

† Іw Матѣю коевѣда, милостію божію господинѣ.

Іw Матѣю коевѣда <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica cu fiii săi și lui Moș ceaușul de mazili cu fiii săi și lui Lațco și lui Manea, fiii lui Ionașco și cu fiii lor, ciți le va lăsa Dumnezeu, ca să fie de acum înainte în pace și slobozi de vecinie, ei și fiii lor, de către domnia mea și de către toate rudele domniei mele, de nimeni tulburare să nu aibă în veci.

Pentru că acești mai sus-spuse, numiți oameni, ei au fost vecinii domniei mele de moștenire din sat din Băilești, din județul Dolj, din moși strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni, de demult. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești, pe scaunul răposaiților strămoși ai domniei mele, domnia mea însumi, din voia domniei mele, am gîndit pentru Dumnezeu, ca să fac domnia mea pomană. Astfel am iertat domnia mea pe Stoica cu fiii lui și pe Moș ceaușul cu fiii lui și pe Manea și pe Lațco, fiii lui Ionașco din Băilești <de>¹ vecinie însă numai capetele lor fără nici o ocină, pentru sufletul domniei mele și pentru sufletul răposaiților părinți ai domniei mele, ca să fie domniei mele veșnică pomenire, iar ei să fie niște oameni slobozi, ei și fiii lor și nepoții și strănepoții în pace și slobozi de vecinie și de nimeni neclintit,

¹ Text ilizibil.

² Loc rupt.

după porunca domniei mele, pentru că am iertat domnia mea de bunăvoie, cu știrea tuturor boierilor domniei mele mari și mici de la curtea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, de nimeni tulburare să nu aibă pentru vecinie.

De aceea, am dat domnia mea lui Stoica <cu fiii săi>¹ și lui Moș ceaușul cu fiii săi și lui Lațco și lui Manea cu fiii săi, să fie în pace.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie stăpînitor și domn al Țării Românești sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de iertare pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstescă și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de iertare a domniei mele, ci o va călca și o va răsturna și o va strica și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema <și afurisit>¹ de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat <asupra singelui domnului>² și mîntuitorul nostru <Iisus Hristos și au zis>² „ia-l, ia-l, răstignește-l“ și singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

<Iată dar>¹ și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic <și jupan>² Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna septembrie 6 zile și de la Adam pînă acum, la această <scriere>² cursul anilor, în anul 7143, iar de la nașterea lui Hristos, 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XCV/69.

Orig., perg. (37,5 × 49,5), pecete timbrată.

Anul erei noastre este greșit.

376

<1634 după septembrie 6 — 1635 august 31> 7143.

Manea și Preda vînd lui Radu al doilea postelnic moșie la Căcaleți.

7143. Zapis al Manii și Predii ce-l dă la mîna lui Radu 2 postelnic, de stinjeni 60, moșie la Căcaleți.

Arh. St. Buc., Colecția C. Sărățeanu, V/47.

Rezumat (nr. 1).

Datat după văleat și ca ulterior actului de întărire domnească din 1634 sept. 6

¹ Text ilizibil.

² Loc rupt.

1634 (7143) septembrie 8.

Vintilă logofăt vinde lui Oprea mare agă și lui Leca postelnic un sălaș de țigani.

† Eu Ventilă logofăt scris-am și mărturisesc cu acest zapis al meu, să fie la mîna jupînului Oprii vel aga și la mîna Lecăi postelnic, cum să se știe că le-am vîndut un sălaș de ațiganni, anume Pătrașco și țiganca anume Drăgușa și cu feciorii lor Stoica și Pelaghiia, drept preț ughi 48, ca să fie lor moșie.

Și acest ațigan, ci esti mai sus-scris, l-am cumpărat pre Pătrașco de la Dumitrașco postelnic, feciorul lu Buciumaș vornicul de la Birlad.

Și au fost la această tocmeală mărturie anume: Stanciul vornicul i Stan iuzbașa i Leca i Drăgan, feciorul județului i Ianușcul i Chiriță i brat ego, Manole Londaraș i Ianiu, zet Chiriță i Dumitru Rob i Grozea.

Drept acéia, am făcut zapisul meu să fie la mîna jupînului Oprii vel aga și Lecăi postelnic de mare credință.

ПИС АЗ, ВИНТИЛЪ ЛОГОФАТЪ, МЪСЕЦА СЕПТЕМВРЪЕ И ДЪНИ, ВЪ ЛЕТЪ ХЗРМГ.¹
† Ventilă logofet <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Rîncăciiov, XIII/11.
Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată.

<1634 septembrie — 1635 august> 8, 7143.

Mavrodin vornic și 12 boieri aleg ocina lui Grama pitar și a altora la Creața de Sus și Cătunul Tomei.

† Eu Mavrudin dvornic și 12 boiari, carii am fost loați pré răvașe domnești, anume: den Văcărești, Ivan postelnic și den Titiu, Stoica logofet și den Mogoșani, Stoica Boteanul și den Mătăsari, Stoica Crăjiu și frate-său Neagoe și den Arși, Radul și frate-său Dragiul și den Jugurêni, Ion și den Costești, Stoica Popescu și den Săvești, Stan logofet și Nedélco, scris-am acestu zapis al nostru cum să se știi c-am fost loați de la domnu nostru de Grama pitar și de Nénciul postelnic și de Manole postelnic și de popa Stan, de să căutăm și să hotărîm și să alégem cum va hi cu dreptul.

Deci noi cești boiari mai sus scriși căutat-am și am alesu și am hotărît cum au fost cu dreptul. <A>²les-am și am hotărît ș-am pitrit den Cătunul

¹ Am scris eu, Vintilă logofăt, luna septembrie 8 zile, în anul 7143 <1634>.

² Loc rupt.

Tomei i-am dat den sus; iar den Creța den Sus i-am dat den jos, de-amu lăt<ura>¹t ocină lîngă ocină, cum iaste <l>¹ége și obiceiul țării și am pus hotară. Să [să] se știi hotarale ș<i semnele ocin>¹ei: den Cătu<n>¹ul Tomei despre păduri iaste piatra în aniniș, a doo piatră de la Spoele, alta iaste la Răstoacă de să înti<nde>¹, pînă în matca Răstocii și merge în sus <p>¹re Răstoacă pînă în salci semnată, și den salci mérgi în piatră den levede și dreptu preste Răsto<acă>¹ și de acolo merge în Clin și de în Clin mergi în dreptu preste păduri pînă în Vale Groșilor, în jos pă Vale Groșilor pînă în hotarul Tomei în dreptu în Poiană în sus pre l<in>¹gă pădure în dreptu aneniș, în piatră, pădure toată. Și pentru crivina mănăstirii dat-am megiașilor den Creța den Sus 40 de stînji<ni>¹ préste toată ocina den cin pînă în cin. Așa am aflat cu sufletele <noas>¹tré.

Și pentru cridința ne-a<m> pus și pece<ți>le.

Пис мѣсеца . . . ¹ и дѣни, въ лѣт хрѣмг.

Eu Mavrudin vornic.

Ivan postelnic.

Stoica logofet <m.p.>

Stoica <m.p.>

Stuica al... ¹ <m.p.>

Eu Ion.

Dragiul.

Crăjiu.

Neagoe.

<S>¹tan logofăt...¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XLVIII/4.

Orig., hirtie (31,5 × 22), 11 peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 134, f. 420 v — 421.

379

1634 (7143) septembrie 9.

Matei Basarab voievod poruncește la patru boieri să cerceteze pricina dintre Stanciu logofăt din Cîlcești și Matei pentru o livadă din Mihăești.

† Милостію вожи, Їw Матею Бъсараб воєвод и господинь. Пишет господство ми ѣте, Tudore logofăt ot Vlădêni i Oanceiu logofăt ot Lerești i Stancule logofăt ot Davidești i Vlaicule logofăt ot Conțaști. Dup-aceasta vă dau în știre domnia mea, pentru că aicea, naintea domnie méle jăluit-au Stanciul logofăt ot Cîlceștii, ginerele postelnicului, cum i-au fostu dat socru-său Negri postelnic o livade zéstre, ce iaste în ocina Mihăeștilor.

Iar apoi Mateiu de Mihăeștii, el se-au sculat de o arat astă vară mei. Deci apoi, cîndu au fostu astă tomnă, cîndu au vrut să le are grîu, iar Stanciul logofătul, el au mersu de s-au mă<r>turisit cum să nu-i are livade, iar el în samă nu l-au băgat, ce o arat și treabă cu acea levade n-au avut, că au fostu de moșie a lui Negri postelnic, ce o dat zéstre fie-sa Marii, cum am văzut domnia mea și carta lu Șerban vovoda și a Radului vovoda.

¹ Loc rupt.

Derept acéia, am dat domnia mea ca să căutați și să adăvărați ținutu Negri logofăt au ba și datu-o zestre au ba și ținutu-o genere-său Stanciul logofăt de atuncea pînă acum, au ba, cum veți adăvăra cu sufletele voastre pre dereptate. Aceasta vă grăescū domnia mea. *Инако да нѣст, по реч господства ми.*

И исправник, сам реч господства ми.

Пис септемвриѣ 6 дьни, в лѣт 7387.

† *Іу Матен крѣкѣд, мнлостію божію господинѣ.*

Іу Матю крѣкѣд <м.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Rîncăcirov, XIII/12.

Orig., hîrtie (32 × 22), pecete aplicată, căzută.

380

1634 (7143) septembrie 11.

Matei Basarab voievod imputernicește pe Duca legănarul să ia o copilă de ȧigan de la Tatul logofăt.

† *Мнлостію божію, Іу Матен Басараб крѣкѣдѣ и господинѣ. Дават господство ми сѣ повелѣніи господства ми слагъ господства ми Duca legănariul, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele, de să-și ia o copilă de ȧigan anume Gherghina, fata Cîrstii ȧiganul, de la Tatul logofăt, pentru că această ȧigană iaste a Ducăi legănariul.*

Deci au avut piră cu Marco logofăt, fratele Tatului logofăt, innaintea domnii mele în divan și am adevărat dumnia mea cu tot divanul cum iaste ȧiganca a Ducăi legănariul, iar Marco logofăt, el nu are nici o treabă cu dinsa. Ce am dat domnia mea să-și ia Duca legănariul ȧiganca. Iar de va fi măritată, să aibă a luoré altă ȧigană, ca și ȧiganca lui, pentru că au rămas Marco logofăt de lege den divan, ca mai mult treabă să n-aibă. Iar să nu o va da de voe, să o ia fără voia lui, că așa am dat domnia mea. *Инако да нѣст, по реч господства ми.*

И исправник, сам реч господства ми.

Пис септемвриѣ 11 дьни, в лѣт 7387.

† *Іу Матен крѣкѣд, мнлостію божію господинѣ.*

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXII/7.

Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete aplicată.

381

1634 (7143) septembrie 12, București.

Hrizea mare ban al Craiovei dăruеște lui Gherghe spătar și lui Petru postelnic ocini la Băleni.

Adică eu jupan Hriza mare banu a Craiovei scris-amū acesta alū meu zapisū, se fie de mare credință la mîna coconilorū ai fratelui nostru, jupanu Ivașco mare dvornicū, Gherghe spataru și Petru postelnicu, ca să se știe cum

amă fostu cumpărată ocină în sată la Băleni de la Ivașco și de la Pădure, feciorii Fierei logofetului de Verești și ai jupînesii lui, Stancăi, fata lui Isar banulă de Musceleani, de preste totă satulă Băleanii, a opta parte, dreptă 120 una sută douăzeci galbeni, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în curături și de în livezi și de în șezutulă satului, de pretutindenea, oarecîtă se va alege de preste totă hotarulă, încă de în zilele lui Alecsandru voevodă, feciorulă Radului voevodă, însă ocină fără de rumâni.

Iar după aceea, cîndă au fostă acumă, în zilele domnului nostru Ionă Matheiă Bassarabă voevodă, iar eu singură de în voia mea amă dăruit pe coconii fratelui nostru Ivașco mare dvornicu, pre Gherghe spatarulă și pre Petru postelnicu, cu această parte de ocină din Băleni, ce este mai susă scrisă a opta parte, ce amă avută de cumpărătoare pentru dragoste și frăție ce amă avută cu fratele nostru Ivașcu mare dvornic, încă mai dinainte vreme, din tinerețele noastre pînă acumă la adîncile bătrînețe. Deci acumă, vîzîndă, și eu slăbiciunea mea, gîndit-amă să-mi facă pomană cu coconii dumnealui ce i-amă dăruită cu această parte de ocină, pentru sufletulă meu, ca să-mi fie pomană. Și o amă dată eu de a mea bunăvoie, ca să le fie moșia loră și coconiloră, în vecie. Și cîndă o amă dăruită această ocină fost-au mulți boeri mărturie, anume: jupană Grigorie mare logofetă și jupan Dumitru Dudescu mare vistieră și jupană Mihaiă mare spătar și jupană Nedelco mare cluceră și jupană Vassilie mare stolnică și jupană Buzinca mare comisă și jupană Constantină mare postelnică și Dragomiră mare armașă și Dumitru Filieșenulă mare pitară și Radulă ală doilea vistiară și Dumitrașcu cliuceră din Filipești și din Resvadă, Socolă cliucerulă și Draghiceană spătaru din Greci și Bunea logofetulă și din Mănești, Neanciu dvorniculă și Mavrodină dvorniculă și Dumitru dvorniculă și din Brătești, Vasilie postelniculă și Dumitru logofetulă din vistierie și Radulă logofetulă Dudesculă și Șerbană logofetulă și Andreiă slugerulă.

Și am pusă și blestemă, care omă din ruda noastră, au fecioră, au fată, au nepotă, au veră, au unchiă, au soră, se va ispiti a călca și a sparge această a mea pomană și milă, acela să hie procleră și anathema și blestemată de vlădica Hristosă și afurisită de 318 sînți părinți cei de la soborulă de la Nicheea și se locuească cu Iuda și cu Arie la ună locă.

Aceasta merturisescă ca să se știe și să se crează. Și pentru adevărata credința pusu-mi-am pecetia și iscălitura.

Și amă scrisă eu Lepădatu logofetă, în București luna septembrie 12 zile, leatulă 7143 <1634>.

Hrizea mare ban, mărturisescu și amu datu eu cu a mea bunăvoie și mi-amu pusu însumi pecetia mea și amă scrisă cu mîna mea.

(Pecetia mitropolitului). Ală Ungrovlahiei, Grigorie, Grigorie mare logofetu, Mihaiu¹ mare vistiară, Mihaiu mare spătară, Nedelco mare cluceru, Dumitru mare pitaru, Buzinca mare comis, Costantină Cantacozin, Vasilie mare stolnică, Socolă clucierulă, Zaharia mare slugeru, Dragomiră mare armașă, Radulă logofetulă Dudesculă.

¹ În loc de: Dumitru Dudescu.

Dumitru vornicu din Cojîeşti, mărturie.
...¹ Şerbanŭ logofetulŭ.
Dumitrŭ logofetulŭ.

Muz. de ist. Buc., ms. 27.654, p. 50—52.
Copie din 1874.

382

1634 (7143) septembrie 14, Bucureşti.

Matei Basarab voievod închină m-rea Slobozia lui Ianache cu satele Vaideei şi Cetăţele, ocine ş.a. m-rii Dohiaru de la Athos, luate pe seama domniei de la Ianache postelnic, care şi el le închinase mânăstirii.

† Бѣсе свѣтому божественному послѣдше Писаніе рекше: „Милости хоще, а не жрѣтѣ“. И пакы: „яко милостинѣми оцѣцет се грѣси“. И пакы: „Блажени милостивы, яко ти помилувани боудет“, такоже и пророческая дѣхо насыщена оуста глаголетъ: „Блаженъ мужъ амаженъ въсе днь наслаждает се господви“. Сѣ оубо шт божественаго Писанія зведѣши, пакы слышахом пророческая глаголаша дѣхом свѣтымъ: „Сѣ оубо слышате царіи и разсмѣети, навикнѣте сѣдѣ конциамъ земнимъ, вънзшите дръжещи множества и грѣдещи се ш народѣ языкъ, яко данна быст шт господа дръжава вамъ и сила шт вышнѣго“. Разоумѣше оубо яко вѣса въ рѣка божіе сѣт и елико хощет колѣ шт нас подавет, но оубо: „Блажен и прѣблажен, иже Богоданное богатство доврѣ растачает и дѣлет въ тинѣ Богорѣченіе еиш талант въ соугвѣленіе, яко оубо слышитъ в<лагу>и оубо и сладки шн глас радванія: «влагіи рѣе, вѣрнѣ въниде въ радость господа своего»“. Сѣ слышавше, подобает намъ вънимати шт здѣшнихъ, яко мало временна прѣходна сѣт, яко и глаголет: «всѣа слава доврѣменна ест». Подобашеже намъ поревновати прѣжнимъ благочестивѣимъ и свѣтаго почившимъ кнѣземъ которіи земнѣ доврѣ зстроневши сѣа доврѣ прѣпроводѣшнхъ сили земными небеснаа приверѣтоше благаа и сиѣ наследоваше, а земна земнимъ вставнше.

Сѣ оубо и азъ въ Христа Бога благорѣрнѣи и благочестивомъ и Христѣлюбивомъ и самодръжавномъ, Іѡ Матію коеводъ, божію милостію и божню дарованіе владаициомъ и господственициомъ въсонъ земли Оугрорвѣлахѣискон, кнѣз почившомъ, Іѡ Басараба коеводъ, порѣхновахъ господство ми прѣжде насъ еишнхъ Богзвѣнчаныхъ господарен даровавшихъ и оутвердившихъ божественѣ швытѣан. Такоже възлюбыхъ и господство ми желаніемъ къ свѣтѣмъ, божественѣмъ монастырѣмъ, пачеже къ свѣтанъ и божественнаа монашире глаголема <До>хѣтар, <яже ест> на свѣта Гора, идеже еста храмъ свѣти <ар>хѣстратига Миѣанла и Гавріла и штыцъ егменѣ поп Кал<им>а и всѣмъ ш Христѣ братіи жнѣши въ сѣю свѣта швѣта, яко да еста свѣтѣи божественѣи монастыръ выше пис

¹ Semnătură indescifrabilă. (nota copistului).

монастира господства ми шт на Слобовѡѡмъ Инакек постеланик, ѡже сътворио господство ми нынѣ шт основанїе и съ село Бандеи словозѡѡмъ и шчинѣ и вѣчиннѣ з село Четъцѣлеле, колико кѡпна ест Инаке постеланик шт на жупаница Марѡѡмъ <шт Бѡжков и шт на Дѡмитрашко казчтар шт Фианпещи и пакы съ ини шчиннѣ колици была быст даде шт Инаке постеланик на свѣта монастир Дохѡтар шт <пол>ю и шт шѡм и шт вод и шт седалище слове и съ вѣчиннѣи и съ водѡнице и съ винограды шт на Боуъъъ и съ ходоком шт предъ вѣсѣ хотарове шт <хотар до хотар, варѣ оубо еинко избѣрнт се.

Понеже сѣе выше <рече>ни селн и шчинѣ и вѣчиннѣ и водѡнице и винограду быст Инакек постеланик еще прѣжде вѣрѣме. Потомже Инаке постеланик, шнѣ дад естѣ и по<да>рвала и поклонилъ сѣе вышше речене селѣ и шчинѣ и вѣчиннѣ на свѣта монастир Дохѡтар и ешеже стверъждаема съ записѣа Инакек <постеланик>, ѡко да ест емъ вѣспоминанїе.

По сихъже, егда господъ Богъ благоизволи, <тере> оубо сътвориа ме кнѣзъ зде въ Блахѣе запаленъскѣи, го<сподство ми, а>же вѣъзахъ сѣѡ вышше писани селн и съ вѣсѣхъ шчинове и съ вѣчиннѣ аще оубо <др>ъжа на разлога господство ми. Ко сихъ господство ми помислѣхъ къ Богъ: <тере съ>творио господство ми монастира и село Бандеи словозѡѡмъ нова шт основанїе и дахъ господство ми село Бандеи словозѡѡмъ и шчина и вѣчиннѣ шт Четъцѣле и съ ини дѣдинѣ и съ вѣснѣи вѣчиннѣ и съ тѣѡ монастир господства ми, ѡко да <а быти> поклонинѣ и подрѣченїѡ свѣтѣи божественѣи монастир Дохѡтар, кѡко быст данѣ и помилованѣ и шт по<чывшъ Инаке постеланик. И видѣхъ господство ми и записѣа Инакек постеланик з рѣка штцъ егъмена <Калма шт на съмърт емъ, прѣписан како ест вышше пис и съ великое клетѣъ. <Еъ том> господство ми не могахъ ѡко да вѣнидъ въ тоѣ клетѣъ, но вѣспомиѣнѣа шт по<милованїѡ и шт грѣжденїѡ Инакек постеланик мы дахъ свѣтѣи божественѣи монастир Дохѡтар <ѡко> да ест ен вѣсѣ дѣдинѣ, <колици сѣт вышше писанѣ и оутѣрдѣхъ помилованїѡ> и помѣна Инакек постеланик съ съѡ хрисов наше, ѡко да ест господство ми и штецимъ господства ми и Инакек постеланик вѣчноѣ вѣспоминанїе, свѣтѣиже, божественѣи монастир Дохѡтар <въ> стверъженїе и въ помощь чръноризцѣиже въ полъзъ и въ пицъ и въ <зстрѣъ>.

И еще и клетѣъ поставихъ господство ми: кого быти кнѣзъ въ слѣд насъ зде <въ зем>ли Блахкои или шт сръдичнаго плода господства ми или шт сѣродникъ наши или по <грѣси> наши или шт иноплѣмникъ еще да по<чтетъ и поновитъ сѣе хрисовъѣа> наши, того господъ Богъ еще да по<чтетъ его и да стверъждитъ въ господствѣ его и въ боу<доуше> вѣцѣ душа его. И ащеиже не по<читетъ и не поновитъ сѣю хрисовъѣа> господства ми, нѣ раздрашаетъ ѣ попыраетъ того да ест трѣклетъ и анаѣема и аѣфрисан <шт тнѣ> свѣтнѣ шъци иже въ Никѣе и да иматъ частъ и прѣвѣванїе съ Юда <и съ> Ирѣѡмъ и съ ини неѣѣрни ѡсѣи и да есѣдетъ сѣперникъ на дѣнѣ сѣднѣи <свѣтнѣ> архангѣли Михаила и Гаврѡила и не шт кого непоколѣен<мо по рѣченїи господства ми,

Еѣ оубо и свѣдѣтелѣе поставихъ господства ми: пана Хриза кѣл бан Кралевскѣи и пана Ёкашко кѣл дворникъ и пана Глигорѡѡмъ кѣл логоѣетъ и пана Дѡмитръ <кѣл вистѣтар> и пана Михаю кѣл спатаръ и пана Васнаѣе кѣл столаникъ и пана Бѡзника кѣл комисъ, пана Бѡчина кѣл пѣхарникъ и пана Костандинъ кѣл постеланик. И испражникъ, Глигорѣе кѣл логоѣетъ.

И писах аз, СѢТОНКА СЪСЪДИ ШЪРБАКОВИЧА ВЪ НАСТОЛЪ ГРАДЪ БЪКОВУРИЦКІИ,
МѢСЦА СЕПТЕМВРІЕ ДЪ-ГВ ДАНА И ШТЪ ПДАМА ДАЖЕ ДО НИКЪ ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ ТОКЪ
ЛѢТОКЪ ХЪРМГ, ЛѢТА ГОСПОДИИ ХЪАХА.

† Іу МАТИЮ КОЕВОДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИИ.

Іу МАТИЮ КОЕВОДА <т.р.>

† Urmind atotsfintei, dumnezeieştii Scripturi care zice: „Milă vreau, iar nu jertfă“. Şi iarăşi: „prin milostenii se curăţă păcatele“. Şi iarăşi: „Fericii cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi“, precum şi gura de prooroc, însuflată de duh sfânt zice: „Fericit bărbatul care miluieşte şi în fiecă zi se îndulceşte întru domnul“. Aceasta dar ştiind din dumnezeiasca Scriptură, iarăşi am auzit gura proorocească grăind cu duh sfânt: „Ascultaţi dar acestea împăraţi şi înţelegeţi, pătrundeţi-vă judecători ai marginilor pământului, înţelegeţi stăpînitori ai mulţimilor şi cei ce vă mândriţi cu limbile noroadelor, că stăpînirea vă este dată de la domnul şi puterea de la cel de sus“. Înţelegînd dar că toate sînt în mîinile lui Dumnezeu şi cît vrea dă fiecăruia dintre noi, căci „Fericit şi de trei ori fericit cel ce cheltuieşte bine bogăţia dată de Dumnezeu şi înmulţeşte în taină talantul dăruit lui de Dumnezeu spre îndoire, ca să asculte acel glas de bucurie, bun şi dulce: bunule şi credinciosule rob, intră în bucuria domnului tău“. Acestea auzind, ni se cuvine a înţelege de acestea de aici, căci sînt de scurtă vreme şi trecătoare, cum se şi spune: „orice slavă este vremelnică“. Ni se cuvine să rîvnim către domnii binecinstitori şi sfînt răposaţi dinaintea noastră, care cele pămînteşti bine întocmindu-le şi bine cîrmuindu-le, prin acestea, pămînteşti, au dobîndit bunurile cereşti şi acestea le-au moştenit, iar cele pămînteşti pământului le-au lăsat.

Iată dar şi eu, în Hristos Dumnezeu binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul, singur stăpînitorul, Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod, am rîvnit domnia mea către cei dinaintea noastră de Dumnezeu încununaţi domni, care au dăruit şi au întărit lăcaşurile dumnezeieşti. Astfel am iubit şi domnia mea, cu dorinţă către sfintele, dumnezeieştile mănăstiri, mai ales către sfînta şi dumnezeiasca mănăstire numită Dohiar, care este la Sfîntul Munte, unde este hramul sfîinţilor arhistrategi Mihail şi Gavriil şi părintelui egumen popa Cl<im>a şi tuturor celor întru Hristos fraţi, care trăiesc în acest sfînt lăcaş, ca să fie sfîntei, dumnezeieştii mănăstiri, mai sus-scrise, mănăstirea domniei mele de la Slobozia lui Ianache postelnic, pe care am făcut-o domnia mea acum din temelie şi cu satul Vaideei slobozie şi ocină şi vecini în satul Cetăţelele, cît a cumpărat Ianache postelnic de la jupaniţa Mariia <din Bu>cov şi de la Dumitraşco clucer din Filipeşti şi iar cu alte ocine cîte au fost date de Ianache postelnic la sfînta mănăstire Dohiiar, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vetrele satelor şi cu vecinii şi cu morile şi cu viile de la Buzău şi cu venitul de peste toate hotarele, din hotar în hotar, ori cît se va alege.

Pentru că aceste mai sus-zise sate şi ocine şi vecini şi mori şi vii au fost ale lui Ianache postelnic încă dinainte vreme. Iar apoi Ianache postelnic, el a dat şi a dăruit şi a închinat aceste mai sus-zise sate şi ocine şi vecini la

sfinta mănăstire Dohiar și încă întărite cu zapisul lui Ianache postelnic, ca să-i fie de pomenire.

După aceea, cînd domnul Dumnezeu a binevoit de m-a făcut cneaz aici în Țara Românească, iar domnia mea am luat aceste mai sus-scrise sate și cu toate ocinele și cu vecinii de le-am ținut pe seama domniei mele. La acestea, domnia mea am gîndit către Dumnezeu de am făcut domnia mea mănăstire nouă, din temelie și satul Vaideei slobozie și am dat domnia mea satul Vaideei slobozia și ocina și vecinii din Cetățele și cu alte dedine și cu toți vecinii și cu acea mănăstire a domniei mele, ca să fie închinată și supuse sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Dohiar, cum au fost date și miluite și de răposatul Ianache postelnic.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Ianache postelnic în mîna părintelui egumen <Cl>ima, scris de la moartea lui, cum este mai sus-scris și cu mare blestem. <Intru aceea>, domnia mea nu am putut să intru în acel blestem, ci mi-am amintit de miluirea și de osteneala lui Ianache postelnic și am dat sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Dohiar, ca să-i fie toate dedinele cite sînt mai sus-scrise și am întărit miluirea și pomana lui Ianache postelnic cu acest hrisov al nostru, ca să fie domniei mele și părinților domniei mele și lui Ia<nache> postelnic veșnică pomenire sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Dohiar de întărire și de ajutor, călugărilor de folosință și de hrană și de nevoie.

Și încă și blestem am pus domnia mea: cine va fi cneaz în urma noastră aici în Țara Românească sau din rodul de inimă al domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, de va cinsti și va înnoi acest hrisov al nostru, pe acela domnul Dumnezeu încă să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci îl va sparge și îl va călea, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit <de 318> sfinți părinți cei de la Nicheia și să aibă parte și trai cu Iuda <și cu> Arie și cu alți necredincioși iudei și să-i fie pîrși la ziua judecării <sfînții> arhangheli Mihail și Gavriil. Și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru <mare vistier> și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, St<oica> spudei Șarbanovici, în cetatea de scaun a Bucureștilor, luna septembrie 14 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor 7143, anul domnului 1634.

† Io Mateiu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

După Gr. Nandriș, *Doc. Athos*, p. 152—157.

Orig., perg., (41 × 32) pecete atîrnată căzută, la m-rea Dohiar.

Traducere din sec. XVIII la Arh. St. Buc, ms. 314, f. 589—590.

EDIȚII. Slav și trad. Nandriș, *Athos*, p. 152—157.

1634 (7143) septembrie 18.

Ivan cumpără de la Pascul, fiul Birăi, moșie la Samara, în Gura Frăsinelului.

Zapisul Pascului dă o funie de moșie ot Samara.

Adecă să să știe cum au cumpărat jupinul Ivan locul de la Pascul, sină Birăi, din Gura Frăsinelului, de la fîntină și dă cu căpătiul în apa Cotmării, pol de funie, drept bani gata 300.

Și mărturii: Danciul cel mare și Andonie și Stoica și Pădure și Fera și Drăguș și Danciul lui Bonghiciu și Oprișu și Stănislav și Badea a lui Tudor. Și pentru credința, pus-am degetul.

Septemvrie 18 dni, leat 7143 <1634>.

Eu Pascul vinzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477 f. 41.
Copie; altă copie ibidem, ms. 371, f. 22—22 v.

1634 (7143) septembrie 20.

Matei Basarab voievod scutește satul Călimănești al m-rii Cozia de unele dări și slujbe.

Milostiiu bojiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinu. Davat gospodstvo mi sie poveleanie gospodstva mi svétéi bojestveneai monastiru Coziia, ca să fie sloboziia mănăstirii, Călimăneștii, în pace dă miiare și de ceară și de toate slujbele, nimica val să n-aibă, pentru că le-am ertat domniia mea, cum au fost în pace și ertați de cătră toți domnii mai denainte vréme¹ și cum <am>² văzut domniia mea cărțile de la acei domni bătrîni.

Drept acéia și voi, mierari și voi, toate slugile domnii méle încă să-i lăsați în pace, că așa iaste învățatura domnii méle. Inaco da nest, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Septemvrie 20 dni, leat 7143 <1634>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia nr. 712, f. 450.
Copie; altă copie ibidem, ms. 209, f. 40.

¹ „vréme“ om. 209.

² Completat după ms. 209.

1634 (7143) septembrie 27.

Teodosie fost mare logofăt și fiul său Preda postelnic vînd lui Ilie postelnic și fraților lui jumătate din satul Grupșani, cu rumâni.

† БѢ ИМЕ ШТЦА И СИНА И СЕКЪТАГО ДАХА, ТРОИЦА НЕРАЗДАКЛѢНО, АМИНЬ.

Adecă eu jupan Teodosie biv vel logofăt, împreună cu fiii meu Preda postelnic, nepotul răposatului Predei banul, scris-aam acesta al n[n]ostru zapis, ca să fie de mare credință la mina lu Ilie postelnic ot Grupșani și a fraților lui, Lațco i Vladul, cum să să știe că le-am vîndut eu lor satul Grupșanii jumătate și cu rumânii cîți se-au vîndut Predei banul, de sint scriși în hrisovul lu Mihai vodă.

Însă rumânii pre nume: Stoian i brat ego Bădica și cu ceata lor, Duiucul cu frații lui și cu ceata lui, tij Stoian cu frații lui și cu ceata lui, Grama cu frații lui și cu ceata lui, Pardos cu frații lui și cu ceata lui, Stanciul cu frații lui și cu ceata lui, Dragomir cu frații lui și cu ceata lui, Radul cu frații și cu ceata lui, Stoica cu frații lui și cu ceata lui, Coica cu frații lui și cu ceata lui, Stănislav cu frații lui și cu ceata lui, Pîrvul cu frații lui și cu ceata lui, popa Dumitru cu frații lui și cu ceata lui, Căzan cu frații lui și cu ceata lui, Lupul cu frații lui, cu ceata lui, Vladul cu frații lui și cu ceata lui, Rênghea cu frații lui și cu ceata lui, Răriș cu frații lui și cu ceata lui, tij Pîrvul cu frații lui și cu ceata lui, Bicul cu frații lui și cu ceata lui, Oprea cu frații lui și cu ceata lui. Aceștea toți, care se-au aflat în cărți vînduți și cu tote cétele lor și cu totă moșiia de jumătate de sat cită se va <afila>¹ înpetrită de răposatul Preda banul, din zilele lu Mihai vodă, tot, de cîmpu, din pădure, din apă, din șezutul satului, din dealul cu vile, din hotar pînă în hotar, de preste tot hotarul, pre bani gata ughi 255.

Însă vîndutu-le-am această moșie și cu acești rumâni, fără 2 rumâni, ce i-am răscumpărat noi mai dinainte vrême și fără alți 2 rumâni, care i-am luat noi pre sama noastră, să ne fie noa rumâni, ei și cu moșiile lor, ci li se va cătea, iar alalți, cîți sintă mai sus-scriși, vîndutu-i-am noi de a noastră bunăvoe, fără nici un cuvînt și fără de nici o silă.

Și cînd am făcut această tocmeală mulți boiari au fost la tocmeala noastră, anume: jupan Preda spătar ot Brîncovéni, Stan vistier ot Balșe, Iane ot Pleșoi, Danciul logofăt ot Pîriani, Stan ot Gaia, Itovoe ot Popînzelești, Tudosie postelnic ot Loloești și mulți boiari care aici în zapis nu i-am scris.

Și ales pentru mai mare credința pus-am și blestem: carele din[n] noi sau veri cine să va alége den ruda noastră și den singele nostru și să vă ispiti a sparge și a strica această tocmeală a noastră, acela om să fie proclét și blestemat de vlădica Hristos și să zacă într-u<n> loc cu Iuda și cu proclétul Ariia și să fie blestemat și de 318 sfinți oteți, ije vă Nichii, pentru că i-am vîndut noi de a noastră bunăvoe. Și cărți ce au fost de moșie ale rumânilor la noi datu-le-am lu Ilie postelnic iar di să vor mai scote altă dată niscari cărți

¹ Loc rupt.

ce nu să vor fi găsit acum, să aibă-le lua iar Ilie postelnic. Aceast-am scris și ne-am pus și pecețile și minile nostre iscălitură, ca să știe și să crează.

Și am scris eu, Dumitru logofăt. Pis meseța septemvrie 27 dni, leat 7143 <1634>.

Theodosie biv vel logofăt
Preda vel spătar
Eu Stan vătah

Dumitrașco ¹?
Theodosie
Danciul ²

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XI/2.
Orig., hîrtie (30 × 21), șase peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, f. 53.

386

1634 (7143) octombrie 1.

Vasile spătar pune zălog la Tudoran pitar doi rumâni cu delnițele lor din Izvorani pentru o datorie.

† Eu Vasile spatar, sinū Mușat vistier, scris-am acesta al nostru zapis cum să se știe că au fostu tată-mieu Mușat vistier dator lu Tudoran pitarul cu optuzeci de galbeni. Deci am pus u<n> rumân zălog, de Izvorani, cu delnița lui, însă rumânul anume Necșul, să-i fie zălog pină la sveti Neculaia acesta; de nu-i voi da banii la zi, să fie dumnel<u>³i moșie.

† Și iar i-am fost eu dator ughi treizeci, <să aib>³u iar a-i daré pină la sveti Neculaia; iar de nu-i voi da, iar să fie rumân de moșia, însă rumânul Ghirghie cu delnița lui.

Și la tocmela noastră fost-au jupînul Para peharnic i Șteful postelnic i Dragomir cămăraș i Cînda postelnic.

Πισ υχτομερίε ἃ δάνη, ἐκ ἀκτ κρημῆ.

Eu Vasilii spatar
Para peharnic manu propria
Eu Once
Eu Cînda

Πατρὸς ποστελνικοῦ⁴

Pătru postelnic, sinū Ivașco vornic

Albul.

Știful păharnic ⁵.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIX/8.
Orig., hîrtie (31 × 21), cinci peceți aplicate.
Copie ibidem, CCCXXIII/1 și ms. 137, f. 358 v.

¹ Semnătură neclară.

² Toate semnăturile sînt autografe.

³ Loc rupt.

⁴ Ioan postelnic.

⁵ Semnături autografe; ultimele două semnături sînt scrise de aceeași mînă.

1634 (7143) octombrie 3, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Costandin mare postelnic satele Gurguiati, Cășcioarele, Cetățelele ș.a. și 25 sălașe de țigani.

Cu mila lui Dumnezeu, Ion Mateiu voevod. Dat-au domnia lui această carte a domniei <lui>¹, cinstit boiariului domniei <lui>¹, lui jupan Costandin vel postelnic, ca să fie el dă acum innainte în pace și slobod dă către Oancea logofăt și de către nimeni învăluială să n-aibă, pentru o piră ce o au scornit Oancea logofăt acum, în zilele domniei <mele>¹, zicind cum că l-au miluit pă el răposatul Șarban vodă cu 6 sate din satile domniei <lui>¹ și cu 25 dă sălașă dă țigani din țigani domnești, încă mai innainte vrême, cind au fost domnul în prebegie. Și încă sint, dă cind au venit Oancea logofăt din prebegie aici în țară. Și încă doamna Elena a lui Șarban vodă au fost trăind, cind au venit ei din prebegie și neștiind ia nimic dă acea piră a acestor sate.

Iar după aceasta, cind au fost acum, în zilele domniei <mele>¹, după moartea doamnei Ilinii, iar Oancea logofăt, iar el s-au sculat cu piră și au venit cu piră la divan dă s-au pirit cu boiariul domniei <mele>¹ Costandin postelnic, dă față amîndoi. Și-au scos Oancea logofăt un zapis mincinos, care scrie că l-au miluit pe el Șarban vodă cu aceste 6 sate, anume Gurguiatii i Cășcioarele i Cetățelile i Prundul i Izvoarale i Radovanul și cu țigani ce scriu mai sus, pentru slujba ce au slujit el domniei <lui>¹. Și dintr-aceste 6 sate, 3 au fost ale lui Șarban vodă și 3 ale doamnei Ilinii. Pentru aceia domnia <lui>¹ au căutat și au judecat după dreptate, cu toți boiarii domniei <lui>¹ și foarte bine au adăvărat domnia <lui>¹ cum că iaste acest zapis mincinos și au umblat Oancea logofăt cu minciuni. Și au văzut domnia <lui>¹ și cartea doamnei Marii, muma lui Șarban vodă, și zapisul lui Șarban vodă, cum că moșile lor nu le-au dat, nici au miluit pă nimeni cu nimic. Și au întrebat domnia <lui>¹ pe toți boiarii mari și mici ca să mărturisească fieștecare precum va ști, dă această milă. Și nu s-au aflat nimeni ca să știe.

Ci încă după aceasta i să cădea să i să tae minile. Intru acéia, boiarii au căzut și s-au rugat la domnia <lui>¹ și i-au adus aminte domniei <lui>¹, că iaste boiar bătrîn, ci să-l iarte dă acea vină. Intru acéia, s-au milostivit domnia <lui>¹ dă l-au ertat pă el. Și au rămas Oancea logofăt dă lege și dă judecată dinnainte domniei <lui>¹ și au ișit Oancea logofăt cu rea rușine și cu mare scîrbă dă la judecată. Și au luat domnia <lui>¹ și zapisul Oancii logofăt dă l-au spart la divan și l-au dat la mina lui Costandin postelnic ca să n-aibă Oancea logofăt nici o treabă, pentru căci au umblat cu vicleşug și cu minciuni.

Pentru aceasta, au dat domnia <lui>¹ cinstit boiariului domniei <lui>¹, lui jupan Costandin vel postelnic, ca să fie el în bună pace, el și feciorii lui, dă către Oancea logofăt și dă către tot neamul lui și dă către nimeni bîn-tuală să n-aibă în veci.

¹ Omis.

Iată și mărturiile au pus domnia <lui>¹ pă: jupan Hrizea vel ban Craiovescu i jupan Ivașco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru Dudescul vel vistiari i jupan Mihaiu Coșofeanul vel spătar i jupan Nedelco Boteanul vel clucer și jupan Vasile Păiandur vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i Vucina vel paharnic. Și ispravnic au fost Grigorie vel logofăt.

Și l-au scris în scaunul Bucureștii, octomvrie 3 dni, leat 7143 <1634>.

Bibl. Acad., XLIII/1.

Copie din a doua jumătate a sec. XVIII, după traducere.

388

1634 (7143) octombrie 15.

Curuia și fiii săi Balica și Nicola vînd lui Buliga căpitan moșie în Erghevița.

† Adecă eu Curuia dinpreună cu fii mei, anume Balica i Nicola, scris-am acest-al nostru zapis, ca să fie de bună credințe la mîna dumneialui Buligăi căpitan, cumă să știe că i-am vîndut noi parte noastră de moșie din Erghevițe, însă a patra parte de moșie de preste tot hotarul, den cîmp și din pădure și den apă și din sălișta satului, dreptă bani gata 8 000. Și am-o vîndut de a me bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor omenilor mei, ca să-i fie moșie stătătoare, lui și ficiorilor lui, în vec.

Și la aceste tocămelé fost-au mulți boerii anume: Nicola spătar ot Medvejde, Ivanu i Preda ot Simileștii, Vlădica ceușul ot Costeștii i Lepădat ceușul i Pîrvul vătaf ot Cerneți, popa Pătru i Petole vătaf ot Ceroveții i Rădoslav vătaf ot Halîngă, Dumitru doboșeriul ot Flămînda. Și pintru credința, ne-m pus degetele, ca să creză.

Иис ѡктомвриѣ ѣї дъни, въ лѣтѣ 7143.

Eu Curăia.

Eu Balica.

Eu Nicola.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/15.

Orig., hîrtie (28 × 20).

Copii ibidem, mss. 330, f. 98 v — 99 și 335, f. 116.

389

1634 (7143) octombrie 17.

Radu, fiul lui Vilcu Ciotei, vinde lui Sima al doilea logofăt moșie în Ciinești.

† Adecă eu Radul, feciorul Vilcului Ciotei den Ciinești, fratele lu Tudor Cambei, făcut-am cest zapis al meu la mîna Simei vtorii logofăt să fie de mare credință, ca să știe că i-am vîndut toată partea mea de moșie cită să va

alege de în sat în Ciinești, de în cîmpu, den pădure, de în săliștea satului, de în apă, den dealul cu viile, despre tot hotariul, dereptu aspri 2250. Și o-m vindut de a mea bunăvoe, să-i fie dumnealui moște și coconilor dumnealui, de în neam în neam, însă capul meu să fie slobod, numai moșia să fie vindută, cum scrie mai sus.

Țimplatu-s-au la această tocmeală a nostru mulți boeri și omeni buni, anume Gherghe spătariul, feciorul lu Ivașco vel vornic i Preda clucer ot Birsești i Pîrvul aprodul i Radul aprodul ot Drăganul i Ghiorma pîtariul i Crăciun ot Românești i Stănilă ot Moereasca i Pîrvul ot Zătreni i Șarban logofăt i Ghioca gramatic și alți mulți megiași.

Și am scris eu, Goran logofăt ot Olănești, în luna lu ohtomvrie 17, întru ani 7143 <1634>.

Eu Ghirghi spatar mărturie
Eu Pervul ot Zătreni
Eu Șirban logofăt
Eu Pîrvul aprodul
Eu Radul aprodul

Eu Ghiorma pitarul
Eu Crăciun ot Rumânești
Eu Dumitru
Eu Ghiuoca gramatic
Eu Stanilă¹

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/18.
Orig., hîrtie (16 × 23), nouă peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 445, f. 110.

390

1634 (7143) octombrie 20.

Teodosie fost mare logofăt și fiul său Preda postelnic vînd lui Gheoca neguțător satul Smîrdăștețul, jud. Jiul de Jos, cu rumâni.

† Еъ нме шца н сина н свѣтаго дсха, тронцѣ неразделно, аминь.

Adecă eu, jupan Teodosie biv vel logofăt, împreună cu fiii meu Preda postelnicul, nepotul răposatului Predei banul ot Cepturoiu, scris-aam acesta al [n]nostru zapis, ca să fie de mare credință la mina jupînului Gheocăi neguțătoriu, cum să știe că i-am vindut noi dumnealui satul Smîrdăștețul ot sudstvo Jiului de Jos, tot satul cu toți rumânie și cu tootă moșia și den cîmpu și den apă și den pădure și den șazutul satului și den dealul cu viele den hotar pînă-n hotar, de preste toot hotarul, oare cită se va alége și cu toți rumânii, însă pre nume: Gherghina cu frații lui și cu tootă ceata lui i Radul cu frații lui și cu tootă ceata lui i Pătru cu frații lui și cu tootă ceata lui i Raico cu frații lui și cu tootă ceata lui i Dobrotă cu frații lui și cu tootă ceata lui i Stoian cu frații lui și cu tootă ceata lui i Vlădiia cu frații lui și cu totă ceata lui i Iane cu frații lui și cu tootă ceata lui i Hamza cu frații lui și cu tootă ceata lui i Neagoe călărașul cu frații lui și cu tootă ceata lui i Ilie cu frații lui și cu tootă ceata lui i Brașov cu frații lui și cu tootă ceata lui i Pe-

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

treșor cu frații lui și cu toată ceata lui i Chirtop cu frații lui și cu toată ceata lui și alți rumâni, cîți sã vor afla pãrinții lor scriși în cãrțile domnește, de cînd se-au vîndut satul Smîrdăștețul rãposatului Predei banul, pre toți sã aibã a-i apuca sã-i fie rumâni de moșie, pentru cã i-am vîndut pre bani gata, ughi 360.

<I>¹ar noi i-am dat dumnealui rumâni stãtãtori, ca sã-i fie dumnealui și coconilor dumnealui și nepoților, strenepoților dumnealui moșie, strãmoșie, ohabnicã, pentru cã i-am vîndut noi de a nnostrã bunãvoe, fãrã de nici un cuv<in>^t și fãrã de nici o silã. Și de se va scula vre<u>n rumãn cu pirã, ca sã zicã cã nu iaste rumãnũ, noi sã avem a ne întreba la divan cu el.

Și cînd am fãcut aceastã tocmealã, mulți boiari și oameni buni au fost la tocmeala nnostrã, insã anume: din Pîrîiane, Danciul logofãt, din Spineni, Dumitrașco clucer, din Cornet, Ionașco postelnic, din Gaia, Stan vetah, din Albești, Iane cãpitan, din Viriți, Nicola vetah, den Cãpreni, Seva i Dediul i Dumitrașco i Panã ot tam, den Ruși, Mahamet turcul și alții mulți, care aici în zãpis nu i-am scris.

Și am pus și blestem: carele din noi saau carele se va alãge veri cine sã va trage din singele nostru și sã va ispiti a sparge și a strica aceastã tocmealã a nnostrã, acela om sã fie procler și blestemat de vlãdica Hristos și de 318 sfinți oteți ije vã Nichii și sã aibã a lãcuiRé într-un loc cu Iuda și cu proclerul Ariia.

Și ales pentru mai mare credința pusu-ne-am și pecețile și iscãliturele nostre, ca sã sã știe și sã sã creazã.

Și am scris eu, Dumitru logofãt. Pis mèseța octomvrie 20 dni leat 7143 <1634>.

Theodosie biv vel logofãt

Preda postelnic

Eu Stan vãtah

Eu Albul sulger sinũ Mitrea pitar ot Stãnești ²

Mohamed ³

Bibl. Acad., CLVI/5.

Orig., hîrtie (43 × 28), patru peceți aplicate.

391

1634 (7143) octombrie 20.

Stoica Rîbea vinde lui Stan cãlãraș la Rîmnic, fiul lui Stan Vilculescu vie și țelinã la Jideni.

† Adecãte eu Stoica Rîbea de Jideni scriu și mãrturisescu cu acesta al meu zãpis, sã fie de mare credință la mina lui Stan, feciorul lui Stan Vilculescul, ce iaste cãlãrașul în Rîmnic, cum i-am vîndut eu Rîbea, ce scrii

¹ Loc rupt.

² Toate semnãturile sînt autografe.

³ Cu caractere turcești.

mai sus, 1 pogon de vie făcătoare și o jumătate de țelină, să facă vie și u<n r>¹ozor în cî<m>pu de dă cu capu <în>¹ costele viilor, dreptu bani gata 1100.

Și ș-au trebăt Stoica Rib[b]ea toți omenii și nime nu se-au aflat să le cu<m>pere; iar acistu om, anume Stan, feciorul lui Stan Vilculescul, el le-au cu<m>părat, cum scrie mai sus.

Și mărturie aldămășari: de tirgu de Rîmnic, Ion Nemetet, iuzbașa i Bosance iuzbașa și <U>¹rsu Grosarul, Mușat cel mare, de sat de Jideni, <D>¹ade i Precopie, Cămirzan i Stanu scaunul i Stan Gealoiu i Manea, feciorul Neagului. Și o cu<m>părat Stan, feciorul lui Stan călărașul, să fie mușie <în>¹ véci, lui și feciorilor lui, nepoților, strenepoților. Și am pus și blestem: caare se va scula cu pîra spre Stan, să fie blăstemat de vlădica Hristos i 318 oteți vă Nachei, să lăcuiască cu Ariia și cu Iuda vă mésto.

Пис Нениць дъскъѣша въ Бесѣрека Дъмирскъ. Пис мѣсеца вктомвриѣ къ дани, въ лѣтъ 7307.²

† Stan călăraș.

† Bos<an>ce iuzbașa.

† Stan scaunul.

† Ursu.

† Dade.

† Mușat.

† Ion Nemetiș iuzbașa.

Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, II/8.
Orig., hîrtie (28 × 20), două peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 724, f. 617.

392

<1634 după octombrie 20 — 1635 august 31> 7143.

Stoica Rîmbe dăruiește lui Urse moșia sa de la Jideni.

† Adecă eu Stoica Rîmbe ot Jideni scriu șe mărturisăscu cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credență la mîna Ursei, pentru căci cîndu au fost la prăstăvenia me s-au sculatu de m-au grijit de toate ce me-u trebuiat la morte me, iară eu am lăsat cu lembă de morte cîtă moșia am la Jideni, ore în cîmpu, ore în moră, ver peste tot hotarul cîtă iaste parte me, să fii moșia nelegănat șe lui șe feciorilor lui, cîți Dumnezeu i va da. Iară cine să va scula a opri moșia me, acela om să fi trecletu șe proclatu șe afuresit de 318 oteți.

Șe mărturie: Coman șe feciori lui, Bojinu, Glerie (!), Pascu șe Vlasie Buiului și popa Staicu.

V leat 7143 <1634>.

Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, II/9.
Orig., hîrtie (19,6 × 15).
Copie ibidem, XII/23 f. 1.
Datat după documentul precedent.

¹ Loc rupt.

² A scris Neniță dascălul de la Biserica Domnească. A scris luna octombrie 20 zile, în anul 7143 <1634>.

<1634 după octombrie 20 — 1635 decembrie>, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Căluvi satul Băjeniile, jud. Dolj, cu rumâni, ocine la Piscu și o siliște în satul Broșteni.

† Милостією божі, Їу Матією коекода и господинь вѣсон земае Зггггровлахѣнское, вѣск велкаго и прѣдобраго, стараго, поконинномъ Їу Бѣсарѣ коекода. Дават господство ми сїе повелѣніе господства ми свѣтѣи, божественнѣи монастыр глаголими Кѣлвнх, идѣже ест храм свѣти Николае Миралекенскїи и шцѣ егѣмена Еремїѣ, свѣи наставник и вѣснх иноком, елице живеще шентеле тое, такоже да мо ест свѣтѣи монастыри више пис село Бѣженїиале шт свдство Дол Жил, вѣс село и сѣс вѣснх вчинїи и сѣс вѣсѣх блатове и сѣс вѣсѣх грѣловѣ и сѣс вѣс<с> хотаромъ и сѣс вѣс доходоком, варе елика се хтит избрат шт по вѣс хотаром, шт пол и шт шомъ и шт вод и шт седалище селок и шт през вѣс хотаром, шт хотарѣ до хотар, по <с>тари хотарѣ и белѣги.

Понеже сїе више реченїе село биа ест за дѣдїнно Бѣзвцилок шт нан прѣжде врѣме, шт ине прочи стари господарѣ. Я кѣда ест биа на сѣмрѣти жупанецек Марїев бѣнѣсѣв, дѣщира покониннаго Радзлов ключар, а уни вѣснх кѣпнно даровал и помиловал по свѣта монастыр Кѣлвюл сѣс сїе село више пис, почто радї згрѣбал кости ен з свѣта монастыре, такоже да бити им вѣчинное <вѣспомянание>¹ а божественни иноком вѣ пици и вѣ шхѣв².

И пак покопила свѣта монастыре Кѣлвюл шчинъ з Пискс, шт по вѣс село третаго дела, покониннаго Прѣдек бие вел бан, понеже ю ест биа покѣпила шцѣ егѣмена Еремїѣ шт над зетом си Тешдосїе логофет и шт над синъ его, Прѣда спатар, вѣск Прѣдек банѣл, за зги Ѫ, аспри готови. И пак покѣпила свѣта монастыре Кѣлвюл шчинъ з сел з Пискс шт една зже половинно за зже, шт по вѣс хотаром, шт пол и шт шом и шт вод и сѣ вѣ<с> доходоком вѣ тах половинно за зже, понеже ю ест биа покѣпила шцѣ егѣмена Еремїѣ шт на Коєка и шт над синъ ен Прѣда и Андрейю шт Мѣлнѣци, за зги ѣ.

И пак да ест свѣтѣи, божественнѣи монастыр Кѣлвюл шчинъ з село з Пискѣл Калинок, али дела Драгомир спатар и дела братом си Радзлов вистїпар и дела вѣском си Бадек спатар, вѣсах дела им шт по вѣс хотаром, али шт по вѣс село третаго дела, шт по вѣс хотаром, шт пол и шт шом и шт вод и шт посвѣдї, вари елика се хтит избрат. Понеже сїе више реченїи третаго дела шт сел шт Пискѣл Калинов било ест за дѣдїно Драгомиров спатар и брат его, Радзл вистїпар и вѣском си Бадек спатар, анъ есть сѣ[с]твориа Драгомир спатар шстроєнїе сѣс братом си Радзл вистїпар и сѣс Бадѣ спатар, тере ест дал дела его за дѣдїни шт вѣсѣх селове колико ест имал за дѣдїно Радзлов вистїпар и <вѣском>³ си Бадек спатар, радї дела им шт сел шт Пискѣл Калинов, тере ест даровал и помиловал вѣ свѣта монастыре вишех пис на сѣмрѣт его и згрѣбал тело его з свѣта мѣнѣстире. И даровал и помиловал Драгомир спатар сѣс сїе дѣдїне више пис по свѣта монастыре, такоже да ест свѣтѣи, божественнѣи монастыр дѣдннъ и вѣ шхѣб и

¹ Omis.

² Așa în text în loc de: „ штравѣ”

³ Loc rupt.

въ зкрѣплѣнїе, а божественном иноком въ пищо и въ <w>хѣб¹, а Драгомиръ спатар, вѣчное вѣспоминанїе.

И пак да ест свѣтѣн монастири више пис една селище за сел глаголимаго Брошѣни и със вѣс хотаром и със вѣс доходоком шт по вѣс хотаром, шт пол и шт шом и шт вод, шт посезан, вари еликаѣ се хтит избрат. Понеже сїе више реченїе сълище било ест за дѣдїно жупаницев Бонкѣв шт над родїтеле ен. Таже, къда сѣт вна съда, въ дѣни господства ми, а жупаница Бонка купноже със дѣширем ен, по име Рада и Каталина, а внѣ дарокал и помиловал з свѣта монастире и вѣзюла радї дѣши им и радї дѣши родїтелеи нѣ. И когда съ прѣставит, да донесла кости им з свѣта монастире, тере съ згрнела.

И видѣхом господство ми и записе за проданїе и за милованїе по сїе више реченїе дѣдїне и със мнози болѣри, добре людїе свидетелїи, написане з запис : шт Греч, Бадѣ постелник и шт Бѣлѣни, Михаилъ постелник и Геласїе дѣхонника аз Драгомиръ спатар и егумена Івнофрїе и Михаила и Еисарїишн и Гаврила и поп Нан и поп Ёпрѣк и поп Ётонка и шт Дѣквстѣни, Вода и шт Мѣлинеши, Герге и шт Гаѣ, Искула и шт Грѣдище, Бадѣ пѣхарник и шт Гѣлкъце, Прѣтин и шт Греч, Ётоѣ постелник, брат жупаницев Бонкѣв и мнози болѣри, иже не сѣт писане здѣ въ <к>нига сїе. И със великое клетво написане з запис кое поперит и разорит и исхѣбит шт порзденїе им, того да ест трѣклет и афзосан и анатема шт тїи свѣтїи штци, иже сѣт въ [Нѣ] Никїе, да имат части със Ісда и със Ирїа на едни место.

Его радї, дадох съм господство ми свѣтѣн монастири више пис, икоже да мо ест сїи село и вѣчини и дѣдїне и въ шѣб и въ шкрѣплѣнїе и божественни иноком въ пищо и въ шѣб¹ и не шт кождо непоколебимо, поризмо господства ми.

Еже оубо и свидетелїи поставих господство ми: пан Хризѣ вел бан и пан Івашко вел дворник и пан Гангорїе вел логофет и пан Дѣмитрѣ вел вистїар и пан Михаю вел спатар и пан Еасалаки вел столаник и пан Бѣзинка вел комис и пан Бѣчина вел пѣхарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, пан Гангорїе вел логофет.

И написах аз, Ёзарѣ логофет, оу Бѣкврати, мѣсеца...² дѣни...² шт Ядама, в лѣт хрїм.

† Іу Матѣю воѣк<вд>, млоост<ю> божїю господинѣ.

Іу Матѣю воѣкод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Căliu, unde este hramul sfintului Nicolae de la Miralichia și părintelui egumen Eremia, care este nastavnic și tuturor călugărilor, ciți trăiesc în acel lăcaș ca să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise satul Băjeniile din județul Dolj, tot satul și cu toți vecinii și cu toate bălțile și cu toate girlele și cu tot hotarul și cu tot venitul, oricît se va alege de pe

¹ Așa în text.

² Loc alb.

tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

Pentru că acest mai sus-zis sat a fost de moștenire al Buzeștilor de mai înainte vreme de la alți domni bătrîni. Iar cînd a fost la moartea jupaniței Maria băneasa, fiica răposatului Radul clucer, iar ei toți împreună au dăruit și au miluit sfînta mănăstire Căluu cu acest sat mai sus-scris, pentru că s-au îngropat osemintele ei la sfînta mănăstire, ca să-i fie ei veșnică <pomenire>¹, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință.

Și iar a cumpărat sfînta mănăstire Căluu ocină în Piscu de peste tot satul a treia parte, a răposatului Preda fost mare ban, pentru că a cumpărat părintele egumenul Eremia de la ginerele lui Teodosie logofăt și de la fiul lui, Preda spătar, nepotul lui Preda banul, pentru ughi 60, aspri gata. Și iarăși a cumpărat sfînta mănăstire Căluu ocină în sat în Piscu dintr-o funie jumătate de funie, de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și cu tot venitul în această jumătate de funie, pentru că a cumpărat părintele egumenul Eremia de la Voica și de la fiii ei Preda și Andrei din Mălinești, pentru 40 de ughi.

Și iarăși să fie sfîntei, dumnezeieștii mănăstiri Căluu ocină în sat în Piscul lui Călin, însă partea lui Dragomir spătarul și partea fratelui său Radul vistier și partea nepotului lor, Badea spătar, toată partea lor de pe tot hotarul, însă de peste tot satul a treia parte de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindeni oricît se va alege. Pentru că această mai sus-spūsă a treia parte die sat din Piscul lui Călin a fost de moștenire a lui Dragomir spătarul și a fratelui lui, Radul vistier și a nepotului lor Badea spătar, ci a făcut Dragomir spătar întocmire cu fratele său Radul vistier și cu Badea spătar, de a dat partea lui de moștenire din toate satele pe care le-a avut de moștenire lui Radul vistier și <nepotului>² lui, Badea spătarul, pentru partea lui de sat din Piscul lui Călin, de a dăruit și a miluit la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, la moartea lui și să i se îngroape trupul lui în sfînta mănăstire. Și a dăruit și a miluit Dragomir spătarul cu această dedină mai sus-scrisă sfîntei mănăstiri, ca să fie sfîntei, dumnezeieștii mănăstiri dedină și de ohabă și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar lui Dragomir spătarul, veșnică pomenire.

Și iar să fie sfîntei mănăstiri mai sus-scrise o seliște de sat numită Broșteni și cu tot hotarul și cu tot venitul de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă, de pretutindeni oricît se va alege. Pentru că această mai sus-spūsă seliște a fost de moștenire a jupaniței Voica de la părinții ei. Astfel cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Voica, împreună cu fiicele ei, anume Rada și Cătălina, ele au dăruit și au miluit la sfînta mănăstire Căluu pentru sufletele lor și pentru sufletele părinților lor. Și cînd vor muri să li se aducă osemintele lor în sfînta mănăstire, ca să le îngroape.

Și am văzut domnia mea și zapisele de vînzare și de miluire pe aceste mai sus-spuse dedine și cu mulți boieri, oameni buni martori, scriși în zapis: din Greci, Badea postelnic și din Văleni, Mihailă postelnic și Ghelasie duhovnicul lui Dragomir spătarul și egumenul Ionofrie și Mihail și Visarion și

¹ Omis.

² Loc rupt.

Gavril și popa Nan și popa Oprea și popa Stoica și din Lăcusteni, Voda și din Mălinești, Gherghe și din Gaia, Iscrul și din Grădiștea, Badea paharnic și din Sălcuțe, Preatin și din Greci, Stroe postelnic, fratele jupanitei Voica și mulți boieri care nu sînt scriși aici în această carte și cu mare blestem am scris în zapis: cine calcă și strică și nimicește din rudeniile lor, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit și anatema de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia, să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus-scrisă, ca să-i fie acest sat și vecini și dedină și de ohabă și de întărire, iar dumnezeiștilor călugări de hrană și de folosință, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Soare logofăt, în București, luna... ¹ zile... ¹, de la Adam, în anul 7140.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Căluui, IX/2.

Orig., perg. (32 × 39,5), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1912.

Datat după divan și după Preda spătar, fiul lui Teodosie, lipsind cifra unităților de la văleat.

394

<Ante 1634 octombrie 22>.

Dragomir și Maria vînd lui Stepan partea lor de ocină din Pucheni.

† Adecă eu Dragomir și Mariia, fata lu Die, ficiorul lu Gherghe ot Puchianii, scris-am al nostru zapis de mare credență la mina lu Stipan, cum să să știe că i-am vîndut partea mea de ocină din Puchianii, de peste tot hotarul, den cinci funii una jumătate și dintr-alta, a patra parte. Însă ce jumătate iaste den parte lu Gherghe, vîndut-am eu Mariia, fata lu Die și ficiorul meu Tudor, iar altă parte, a patra parte, vîndut-am eu Mariia și mătușa mea Gherghina și ficiorii ei Răzmiriță, Ionașco i Odor, însă din partea lu Răvăcioagă. Acesta scriem și mărturisim cu sufletele nostre.

Și mărtorie: jupan Ianache i Tudorachi i Secară ot Poiană i Radul ot Puchenie i Stan ot Mărăcineni Dumitru ot Tătărăi i Florea ot Puchiani i Șteful ot Pucheni i Vlaicul ot Puchiani.

Bibl. Acad., CCXCIX/117.

Orig., hîrtie (30 × 21). Scris pe aceeași hîrtie cu documentul de sub cota CCXCIX/116.

Datat ca anterior documentului nr. 395.

¹ Loc alb.

1634 (7143) octombrie 22, București.

Răvaș de jurători ai lui Stepan și Vlaicu pentru alegerea ocinii din Pucheni.

† За мѣръашѣи Степанов и Елѣксѣлов вѣт Пскѣни по имѣ: вѣт Мѣръчинѣни, Стѣн и вѣт Пскѣни, Радул и вѣт Тѣтѣръѣи, Тоадѣр и вѣт Вѣлѣни, Бонча¹, сѣ кауте сѣ умбле сѣ фунеасѣ оцина де ѣн Пучѣни, сѣ ѣие cine cită ocină va avea, сѣ ну се маѣ плѣнгѣ уни де алаѣѣи, се сѣ о алеагѣ cum va fi pre dreptate. ѣи сѣ адеверѣзе ѣи pentru неѣте пѣмѣнтуре ce le ѣине Vlaicul, де зѣце сѣ ле-ау cumpărat де ѣн partea lu Răvăcioagă ѣи den partea Pucheanului ѣи де ѣн partea Gherghinei. ѣи unde ау loc neinpărtѣit сѣ аибă а ѣи-l ѣнпărtѣирѣ preste tot. ѣнсă cum vor аflu cu sufletele lor.

ѣи ispravnic, Ianachi. ѣи zioa la sveti arhanghelŭ Mihail.

ѣис ѣ Бѣскѣриѣи, мѣсеца вѣхѣомвѣре кѣ дѣни, в лѣѣт ѣѣрмѣг.

† ѣу Мѣтею вѣвѣвѣда, мѣлостѣю божѣю господѣнѣ.

Bibl. Acad., CCXCIX/115.

Orig., hirtie (21 × 15), pecete aplicată cu chinovar.

1634 (7143) octombrie 22.

Stan, fiul lui Drăghici, dăruiește lui Ghiorma clucer moșie la Stoicești de pe Mostiște.

† Adecă eu Stan, ficiorul lu Drăghici de Stoicești de Mostiște, scris-am acesta al meu zapis la mîna jupînului Gheo(r)² mei cluceariul cum să-i fie de mare credință cumu i-amŭ dăruit moșia den Stoecești, oricită se va afla despre frați, den hotarŭ pină-n hotarŭ, ѣнсă den funea Drăghicească а patra parte. ѣи о амŭ dăruit de а mea bunăvoe ѣи fără де nici о silă.

ѣи am trebatŭ ѣи ruda mea, nepoѣii ѣи nu se-ау apucat. Deci, cu bună-voia lorŭ ѣи eu амŭ dăruit această moșie jupînulu(i) Gheormeи cluceariul, сѣ-и <fie>² moșie. ѣи cine se va испити а sparce а mea tocmeală, den ruda mea, сѣ fie blăstemat de 318 de părinѣи dentru Nichei.

ѣи am scris ѣн ани 7143 <1634> мѣсеѣа octombrie, dni 22. ѣи амŭ scris eu, Serafimŭ călugărulŭ.

Pentru credința, ѣнел n-amŭ аvut, ci am pus degetul.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXIV/9.

Orig., hirtie (31 × 22).

¹ † Aici megiașii lui Stepan și Vlaicu din Pucheni, anume: din Mărăcineni, Stan și din Pucheni, Radul și din Tătărăi, Toader și din Văleni, Voicea . . .

² Omis.

ни едно трѣбѹ. Таже ест шѣла ер҃мена Козма шѣ свѣта монастыр Свѣтаа Тронцѣ шѣ закон и шѣ с҃жденїе шѣ предъ господства ми, како по вѣкю метѣх҃с да не имат.

Сего радї, господство ми ешеже сѣм поновхом и зкрѣпихом книгове старе прочїем господар и над сїю книгу господства ми над село Домницін, како ест вна и шѣ прѣжде вѣрѣме <и> дадох сѣм господство ми свѣтлом҃ монастыр҃с Ирѣнша, такоже да мѹ ест село Домницін сѣс вѣсом хотаром и сѣс вѣснх҃ вечниїн и сѣс вѣс ходоком҃ учин҃с дѣдїн҃с и вѣ шѣаб и зкрѣпленїе и не шѣ когождо непоколѣбнмо, порнзмо господства ми.

Ешеже и законнїи҃е поставнх҃ господство ми: по шѣшѣстїю господства ми, кого вѣр҃чит господѣ Богѣ вѣтн вѣ слѣд нас господарѣ и владалц҃с Земле Блашкоє нан шѣ срѣдчнаго плода господство ми нан шѣ сѣродник наши нан, по грѣсѣх҃ н.ше, нан шѣ ннноплѣмник, да аше почтет и поновнт и зтвердїт сїю книгу господство ми, того господѣ Богѣ да га почтет и да сѣхранит вѣ господствѣ его и а вѣ бѣдѣцн вѣцѣх҃ дѣша его. И ашеанже не почтет и не поновнт и не зкрѣпнт сїе книгу господства ми, ан҃с шѣ полерет и разорет и нсѣавнт, тог да ест трѣклет и анаѣема и афорес: и шѣ тнї свѣтн шѣцн еже с҃т вѣ Неки и да имат частїю сѣс Ісда и сѣс Ирїа и сѣс нннми некѣрїн Ісден, еже вѣ зѣпнше над кръе господа Бога и спаса нашего Іс҃уса Христа и рекѣт: «вѣзмнх҃, вѣзмнх҃ и распнн его» и кръе его над ннх и над чеда нх ест и бѣдїт вѣ вѣкн, амнн.

Еже сео и свѣдетлїн поставлѣем господство ми: ж҃пан Хриза вѣл ван Кралевскїн и ж҃пан Івашко вѣл дворник и ж҃пан Глнгорїе вѣл лн҃гѣфет и ж҃пан Д҃смитр҃с Д҃сдѣска вѣл внстїар и ж҃пан Мнх҃аю вѣл спатар и ж҃пан Баснаїе вѣл столник и ж҃пан Б҃зннка вѣл комис и ж҃пан Б҃зчнна вѣл пѣхарник и ж҃пан Костанднн вѣл постѣлник. И исправник, Глнгорїе вѣл лн҃гѣфет.

И написах҃ аз, Днпѣдат лн҃гѣфет, вѣ настолнн градѣ Бѣк҃орннн мѣснца шѣхтомерїе к҃г дннн и шѣ Ідама до нннѣ течнїе лѣтом, вѣ лѣт х҃зрл҃г.

† Іw Матею вѣвѣвда, милостїею божїею господннѣ.

Іw Матею вѣвѣвд <м.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeș, unde este hramul cinstitei și slăvitei uspenii a preacuratei născătoare de Dumnezeu și părintelui egumen Grigorie și tuturor călugărilor care trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise satul Domneștii din județul Mușcel și Pădureț, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, după vechile hotare și semne, dinspre Slănic, pe unde s-au hotărnicit în zilele răposatului Basarab voievod, pentru că este ocină veche și dreaptă și dedină a sfintei mănăstiri Argeș, pentru că a cumpărat acest sat Domneștii, mai sus-scris, răposatul Basarab voievod de la Văsiu din Stăncești, pentru 30 000 aspri gata.

Iar apoi, au avut călugării de la Argeș piră cu Slănicenii, cu Drăghici și Mirca și Ivașco, înainte răposatului Radul voievod de la Rîmnic. Și au

luat mai sus-zișii oameni lege 12 boieri, să jure că acel sat mai sus-zis Domneștii și hotarele care sînt așezate din zilele răposatului Io Basarab voievod nu este ocina veche și dreaptă a sfintei mănăstiri. Iar ei nici decum nu au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată. Iar de atunci încoace, satul Domneștii a fost cotropit și de unii și de alții, fără dreptate, neavînd nimeni nici o treabă.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Grigorie de la sfînta mănăstire Argeș, el a avut piră înaintea domniei mele în marele divan cu egumenul Cozma de la Sfînta Troiță, de aici din orașul București, pentru satul Domnești. Și au venit de s-au pîrit de față. Și a arătat părintele egumen Grigorie de la Argeș înaintea domniei mele în divan cărți vechi pe satul Domnești și pe toate moștenirile sfintei mănăstiri: cartea răposatului Io Radul voievod, fiul lui Radul voievod, de cînd a fost cursul anilor 7031 și cartea răposatului Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, cursul anilor 7068 și era scris în carte că a cercetat și domnia lui, Petru voievod, vechile cărți de cumpărătură ale sfintei mănăstiri Argeșul și hrisoavele și svitocul răposatului Basarab voievod, făcut cu mare blestem și nu a vrut nici domnia lui să intre în călcarea și în blestemul domnilor bătrîni dinainte. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu arhierii și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și bine am aflat domnia mea cu tot divanul că satul Domnești a fost al sfintei mănăstiri Argeșul de moștenire, cumpărat de răposatul strămoș al domniei mele Basarab voievod. Iar călugării de la Sfînta Troiță nu au scos în divan nici o carte, ci au cotropit acest sat Domneștii fără dreptate și nu au avut nici o treabă. Astfel a rămas egumenul Cozma de la sfînta mănăstire Sfînta Troiță de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea domnia mea încă am înnoit și am întărit vechile cărți ale celorlalți domni și pe această carte a domniei mele pe satul Domnești cum a fost și dinainte vreme și am dat domnia mea sfintei mănăstiri Argeșul ca să-i fie satul Domneștii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, ocină dedină și de ohabă și întărire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, cui îi va încredința domnul Dumnezeu să fie domn în urma noastră și stăpînitor al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cîntească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va rupe, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra singelui domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: „ ia-l, ia-l și răstignește-l“ și sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în veci amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan

Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun București, luna octombrie 23 zile și de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7143 (1634).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XVII/8.

Orig. perg. (41 × 49), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1904.

Documentul este tăiat pe mijloc, în lung, cu cuțitul.

EDIȚII: Trad. Ionescu-Muscel, *Doc. Domnești*, p. 8—10.

398

1634 (7143) octombrie 23, București.

Matei Basarab voievod întărește m-rii Govora daniile lui Udriște postelnic în Cerneți, Bălotești, Curiaci ș.a. în urma judecății cu Teodosie spătarul și Radu Buzescu banul.

† Многостією божією, Іу Матѡю воєвода и господинъ въсон земли Угг-ррорвлахѹнскои, вѣнк великаго и прѣдобраго, почывшомъ Іу Басараба воєводѹ. Дават господство ми сѣ повелѣнїе господства ми свѣтъи, божественѣи монастыр нарицаемѣи Говора, идеже естъ крам прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословѣнѣи владѣице наши Богородицѣ и чѣстны еи оуспенїе и штцъ егъменъ Мелетїи Македонскїи и всѣм еже ш Христѣ братїи живѣщїи къ свѣтѡи шентель тон, тако да ест свѣтѣи божїевѣи монастыр въше речена нѣкыи сели шт сѣдство Мехединци, имѣ ихъ: Чернецъа половинно и съ вѣчини шт през всѣ хотаром и Бѣлотїишїи половинно шт през всѣ хотаром и съ вѣчини и Корїмчїи половинно и съ вѣчинїи и шт по всѣ хотаром и Медвѣждѣ въс село съ вѣчинїи и съ всѣ хотаром и съ всѣ ходоком, вѣре оубо еинко изберит сѣ и 5 челѣди шт гакаони, имѣ ихъ: Радое съ челѣд емъ и Главѣ съ челѣд егъ и Бонко съ челѣд емъ и Пѣтръ съ челѣд емъ и Битан съ челѣд емъ и Бѣдърин съ челѣд емъ.

Понеже сѣ въ[ш]ше речени гакаони и селове были сѣт Оудрищев постѣланик шт Дръговици и жупаницев емъ, Гора, шт дѣдино. Потом же, егда быст въ дѣны почывшомъ Михнер воєвод, ѡдрищев постѣланик и паница емъ Гора дал еста и приложила ѡ свѣтѣи монастыр Говора сѣм сели и гакаони еще донелїже быст они живи, съ языка им, шт своим доброволю. И сѣтворила еста и записала им ѡ свѣтѣи монастыр и погрибоша сѣ Оудрище постѣланик и жупаница емъ Гора и штрѡцы им ѡ свѣтѣи монастыр Говора и переписа сѣ ѡ свѣтѡи поманикѣ. И въс дръжала еста свѣтѣи монастыр сѣм помилованїе съ добре мира.

Потомже, егда быст въ дѣны Шърбан воєвод, сѣмже божественѣи монастыр была еста шстала поустѣи и не бѣ кто да смотрит радѹ дѣдїне свѣтѡмъ монастыр еще и до нинѣшнѣи вѣрме, но была ест притеснѣа тогда сѣ селове и гакаоны Радѹа кѣшер Бѣзескѣа въ силост и без правост съ лѣжнїи и прѣблѣс-

тнѣ и по иноци которѣи была ест тогда живущѣи въ свѣто монастыр, аще възмѣ ест и записѣ Ѳдрищек постѣаник ѡ него, почто ради быст дрѣжалѣ и внѣ вт сѣмъ вѣш[ш]ѣ реченѣ селове внѣи половинѣ вт селове что сѣт встанѣ, вбачѣ вт Чернецъ половинно и вт Бѣлвтещи половинно и вт Коурѣмѣцѣ половинно. Но ради сѣмъ половинно вт селове была естѣ притѣснѣна и части монастыромъ. И по¹ сѣхъ всѣ была естѣ притѣснѣна.

Потомже, егда быст нинѣ, въ дѣны господства ми, втцѣ оубже егѣмена Мелетѣи внѣи прѣидѣт прѣдъ господства ми ѡ прѣхъ съ Тевдосѣе спатаръ и съ Радѣла банѣла Бѣзескѣла аще сопрѣкши сѣмъ лицѣ ко лицѣ ѡ велицѣи диванъ. Въ томъ, втцѣ егѣмена Мелетѣи износилѣ естѣ книга Михѣи воеводъ и книга Шарбановъ воеводъ, сътворенѣ надъ записѣ Ѳдрищекъ постѣаник, которѣю записъ възмѣ, оубже Радѣла клѣчеръ Бѣзескѣла. Господство миже прашѣхъ по Тевдосѣе спатаръ и по Радѣла банѣла: имашѣ книги надъ сѣе вѣш[ш]ѣ реченѣ селове и гаваони? Ѳни рекѣхъ да поставю ихъ дѣны тако да глѣдетъ книги тако сѣт на Ѳимѣи столничѣса. И пакы рекѣхъ: въ что вѣразъ свѣдѣтельствѣетъ Ѳимѣи столничѣса, сице да вѣдетъ. И вни ничтоже в сѣмъ не знаѣт, но вни дрѣжетъ како вѣрѣталъ вт на родѣтнѣи имъ и вт на Ѳимѣи столница. И поставихъ господство ми имъ дѣны двѣ мѣсеце и ни една книга не донѣса. И послахъ господство ми ѡ Ѳимѣи столничѣса, аще прѣидѣ прѣдъ господства ми ѡ диванъ и оубже свѣдѣтельствовѣла со дѣшѣи еи, како сѣт сѣмъ села и гаваони Ѳдрищекъ постѣаник и жупанищекъ егѣв, Ѳора и сѣт поклонѣни и помилованѣи вт оны ѡ божественѣи монастыръ Говора, како пишѣ и книги: Михѣи воедѣ и Шарбановъ воедѣ и како сѣт притѣснѣна вт Радѣла клѣчеръ въ силастъ его и не имѣатъ никто ни една книга. И сотвориѣ естѣ и записѣ еи свѣтомѣи монастыръ да бытѣ въ мѣсто записѣловъ Ѳдрищекъ постѣаник, иже изгнѣбѣла.

И пакы да ест божественѣи монастыръ Говора село Маловецѣла вѣсѣ съ вѣчинни и съ всѣ хотаролъ, понеже сѣю вѣш[ш]ѣ реченѣ село Маловецѣла вѣстъ двѣ части вт село монастыромъ, даде вт Радѣла логофѣтъ и вт братъ емѣ, Бладѣла комисъ, како естъ писано и въ книга Александрѣ воеводъ и въ книга Михѣи воедѣ, а една часть вт село была ест Ѳдрищекъ постѣаник. Таже сътвориѣ естѣ променѣнѣе аще да ест Ѳдрищекъ постѣаникъ свѣтомѣи монастыръ та часть его вт Маловецѣ, монастыраже да ест емѣ село Букѣвецѣла, како быстъ часть монастыромъ, да быти вчинѣ радѣи вчинѣ. Таже Радѣла клѣчеръ Бѣзескѣла была естѣ притѣснѣна и сѣю село Маловецѣла съ тѣхъ селове еже вѣш[ш]ѣ писани въ силастъ емѣ. Въ томъ господство ми зрѣхъ и сѣдихъ по правѣи и по законъ божѣе, съ вси чистити правитѣли господства ми и село добрѣ истинствовѣхъ господство ми како была ест притѣснѣна сѣе вѣш[ш]ѣ реченѣ селове Радѣла клѣчеръ безъ правостѣ. И встѣла ест Тевдосѣе спатаръ и Радѣла банѣла вт законъ и вт сѣжденѣе вт прѣдъ господства ми и вт прѣдъ всѣ сѣданищѣи, тако да не имѣатъ мѣтѣхъ или работъ съ сѣе вѣш[ш]ѣ реченѣ селове, но да дрѣжи ѡ свѣта монастыр, тако дрѣжала естѣ и вт прѣжде вѣрѣме.

И аще извѣдаѣт нѣкогда нѣкы книги любо кто да не вѣрѣша сѣмъ, но да стонѣт лажни, тако сопрѣк сѣмъ вт лицѣ съ Тевдосѣе спатаръ и съ Радѣла банѣла. И встѣла естѣ вт сѣжденѣе.

Того ради господство ми дахѣ божественѣи монастыръ Говора, тако да естѣ сѣмъ вѣш[ш]ѣ реченѣ селове и гаваони, дѣдинѣ и въ стѣрѣженѣе въ вѣкы божес-

¹ In text „ко”.

тѣнѣжи иноцы въ пищѣ и въ страбѣ и не шт кого непоколѣбывом, по речъ господства ми.

И щинжи и клетѣс положѣ господство ми: кого изберишъ господь Богъ въ слѣдъ насъ быти господарь и владатель земан Балшкон или шт сръдичнаго плода господства ми или шт сьродникъ наши или по грѣсѣмъ наше или шт ино племяникъ, молю васъ, съ намѣ божіе, да почититъ и да покно>вѣитъ и да зтвердѣитъ сѣе книга господства ми того господь Богъ да почитѣтъ его и да съхранитъ въ господствѣ его. И ащелиже не почититъ и не поновѣитъ и не зтвердѣитъ но разоритъ и поперетъ и нехавѣитъ тогъ да естъ трѣклетъ и афърсисн шт тѣи свѣты штцы, еже въ Никен и да бѣдетъ подобенъ съ Ісда и съ Ірѣмъ и съ невѣрнѣи Ісден и да быти соперникъ на дѣнь сѣднѣи владичице наше Богородице на дѣже лицемѣрѣи нѣстъ въ вѣкн.

Се оубо и свидѣтели поставихъ господство ми: пань Хризкѣ велъ ванъ Крѣлевскѣи и пань Івашко велъ дворникъ и пань Гангорѣи велъ логофетъ и пань Дмитръ велъ вистѣлоръ и пань Михаю велъ спатаръ и пань Елснаѣи велъ столъникъ и пань Бѣзника велъ колмс и пань Бѣчина велъ пѣхарникъ и пань Костандинъ велъ постелникъ. И испрѣвникъ, Гангорѣи велъ логофетъ.

И написахъ ѿ, Стопка спѣденъ Шьрвановичъ, въ настолю градъ Бѣкѣрѣи, мѣсеца шкѣтврѣи кѣ-гѣ дѣны и шт Ядама до нынѣ въ сегѣ писанѣ текущагѣ лѣтѣмъ, въ лѣтѣ хрѣмъ, anno Domino¹ хрѣмъ.

† Іѡ Матѣю кѣкѣвада, мнлостѣю божію господинь.

Іѡ Матѣю боеводъ <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matheiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Govora, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și tuturor fraților care întru Hristos viețuiesc în acel sfînt locaș, ca să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri mai sus-spuse niște sate din județul Mehedinți, numele lor: Cernețul jumătate și cu vecinii de peste tot hotarul și Bălotestii jumătate de peste tot hotarul și cu vecinii și Coriacii jumătate și cu vecinii și de peste tot hotarul și Medvejdea tot satul cu vecinii și cu tot hotarul și cu tot venitul, însă oricît se va alege și 6 sălașe de gavaoni numele lor: Radoe cu sălașul lui și Slavu cu sălașul lui și Voico cu sălașul lui și Pătru cu sălașul lui și Vitan cu sălașul lui și Buduran cu sălașul lui.

Pentru că acești mai sus-spusei gavaoni și sate au fost ale lui Udriște postelnicul din Drăgoești și ai jupaniței lui, Sora, de moștenire. După aceea, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, Udriște postelnic și jupanița lui Sora au dat și au dăruit la sfînta mănăstire Govora aceste sate și gavaoni încă cît au fost ei vii, cu limba lor, de a lor bunăvoie. Și au făcut și zapisul lor la sfînta mănăstire și s-au înmormîntat Udriște postelnicul și jupanița lui Sora și copiii lor, în sfînta mănăstire Govora și s-au scris în sfîntul pomelnic. Și tot a ținut sfînta mănăstire această miluire cu bună pace.

După aceea, cînd a fost în zilele lui Șerban voievod, această dumnezeiască mănăstire a rămas pustie și nu a fost cine să caute de dedinele sfintei

¹ Așa în text.

mănăstiri, încă și pînă în vremea de acum, ci a cotropit atunci aceste sate și gavaoni Radul clucer Buzescul în silă și fără dreptate, cu minciuni, și a înșelat și pe călugării care au fost atunci viețuitori în sfînta mănăstire, de a luat și zăpissul lui Udriște postelnic la el, pentru că ținuse și el din aceste mai sus-spuse sate jumătate din satele care au rămas, însă din Cerneți jumătate și din Băloțești jumătate și din Curiacea jumătate. Însă pentru aceste jumătăți de sate a cotropit și părțile mănăstirii. Și după aceea au tot fost cotropite.

După aceea, cînd a fost acum în zilele domniei mele, părintele egumen Meletie, el a venit înaintea domniei mele în pîră cu Teodosie spătarul și cu Radul banul Buzescu de s-au pîrit față în față în marele divan. Întru aceasta părintele egumen Meletie a adus cartea lui Mihnea voievod și cartea lui Șerban voievod, făcute după zăpissul lui Udriște postelnic, care însă zăpis l-a luat și Radul clucer Buzescul. Domnia mea am întrebat pe Tudosie spătar și pe Radul banul: au avut cărți pe aceste mai sus-spuse sate și țigani? Ei au spus să le pun zi ca să caute cărțile care sînt la Sima stolniceasa. Și iar au spus: în ce chip va mărturisi Sima stolniceasa, astfel să fie. Și ei nu știu despre aceasta nimic, ci ei țin cum au aflat de la părinții lor și de la Sima stolniceasa.

Și le-am pus domnia mea zi în două luni și nici o carte nu au adus. Și am trimis domnia mea la Sima stolniceasa de a venit în fața domniei mele la divan și a mărturisit cu sufletul ei că sînt aceste sate și țigani ai lui Udriște postelnicul și ai jupanitei lui, Sora, și sînt închinăți și miluiți de ei dumnezeieștii mănăstiri Govora, cum scrie și cartea lui Mihnea vodă și a lui Șerban vodă și cum sînt cotropite de Radul clucer cu sila și nu are nimeni nici o carte. Și a făcut și zăpissul ei sfîntei mănăstiri, să fie în locul zăpissului lui Udriște postelnicul care s-a pierdut.

Și iar să fie dumnezeieștii mănăstiri Govora satul Malovețul tot, cu vecini și cu tot hotarul, pentru că acest mai sus-spus sat, Malovețul a fost două părți din sat ale mănăstirii, date de Radul logofăt și de fratele lui, Vladul comis, cum este scris și în cartea lui Alexandru voievod și în cartea lui Mihnea vodă, iar o parte din sat a fost a lui Udriște postelnicul. Deci a făcut schimb, de a dat Udriște postelnic această parte a lui din Maloveț sfîntei mănăstiri, iar mănăstirea i-a dat lui satul Bucovețul, care a fost partea mănăstirii, să fie ocină pentru ocină. Astfel Radul clucer Buzescul a cotropit și acest sat Malovețul, cu acele sate care sînt mai sus-scrise, în sila lui. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu toți cinstiți dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că a cotropit aceste mai sus-spuse sate Radul clucer Buzescul, fără dreptate. Și au rămas Teodosie spătar și Radul banul de lege și de judecată dinaintea domniei mele și dinaintea a tot divanul, ca să nu aibă amestec sau treabă în aceste mai sus-spuse sate, ci să țină sfînta mănăstire, cum a ținut și dinainte vreme.

Și dacă va scoate vreodată oricine niște cărți, să nu fie crezute, ci să stea mincinoase, după cum s-au pîrit de față cu Teodosie spătar și cu Radul banul și au rămas de judecată.

Pentru aceasta, domnia mea am dat dumnezeieștii mănăstiri Govora, ca să fie aceste mai sus-zise sate și țigani dedine și de întărire în veci, dumne-

zeieștilor călugări pentru hrană și pentru folosință și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și încă și blestem pun domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu pe urma noastră să fie domn și stăpînitor al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre sau, din alt neam, vă rog în numele lui Dumnezeu, să cinstească și să innoiască și să întărească această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va strica și va călca și va pierde, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și să fie asemenea cu Iuda și cu Arie și cu necredincioșii iudei și să-i fie potrivnică la ziua judecării, unde nu este fățarie, stăpîna noastră născătoare de Dumnezeu, în veci.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris-o, Stoica spudei Șarbanovici, în cetatea de scaun București, luna octombrie a 23 a zi și de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7143, anno domino¹, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XIII/9.

Orig., perg. (39,5 × 43), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1746; alte traduceri ibidem, mss 234, f. 243—245, 447, f. 259—260, 463, f. 80v — 82.

EDIȚII. Foto. Ionescu, *Govora*, p. 30, fig. 9.

399

1634 (7143) octombrie 24.

Mihnea din Mircești vinde fiilor lui Mihalcea vornic vie și loc.

† Eu Mihnea de Mircești scris-am zapisul mieu, să fie la mîna cocoșilor vornicului Mihalcei, cum le-am vîndut un pogon și jumătate de vie lucrate și loc sterpu cît iaste de în vale pînă în cea vale, tot l-am vîndut acestor boiari, dăreptu 5 000 mii de bani gata. Și numai să lase loc cît va mîrge Costandin Pîrțachi cu carul la casă-și.

Și mărturie: de Mărăcineni, Sava lu Avram i Lefter de Odobeni i Ursu neguțătorul i Pătru de Mircești i Stan, feciorul Stoicăi vătahul i Stoica al Néicăi. Așa să să știe.

¹ Așa în text.

Пис попа Михаю, охтомерѣ кѣ днь, лѣт х^{сп}мг¹.
Sava.
Lefter.

Bibl. Acad., CXCVI/69.
Orig., hîrtie (32 × 22), patru peceți aplicate.

400

1634 (7143) octombrie 31, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Bunea logofăt de vistierie case cu pivniță și grădini în Tirgoviște, în urma judecății cu cumnații săi, fiii lui Paraschiva fost mare logofăt.

† Милостїю божїю, Їу Матен воевода и господинъ вѣсон земли Оугг-ррвлахїнскїи, вник великаго и прѣблагаго, покониномѣ Їу Басараб воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣромѣ господства ми Бгнѣ логофѣт шт вистїирїѣм господства ми, зет Параскивен логофѣт и съ сыны емѣ, енциди Богъ ннѣт дати, іакоже да бгыти емѣ нѣкїи кѣки ѣ варош господства ми ѣ Трѣговище, право цѣрква попек Нѣнчюлок, вѣ стѣнгаа, съ местом и съ пимница и съ вѣртограда, шаче да се знает без домовѣ шт вѣртограда, съ местом еинко се хошет избѣрѣт, понеже ест покоупи Бгнѣ логѣфѣт сїе вишше речене кѣки шт на шгр емѣ, Ирмїѣм слѣжѣр, синь Параскивен логофѣт радї х^{дх} аспри готови. И продадоше он за своємѣ доброкою, кромѣ ни една силост, съ волѣ братом его Мнхалча логофѣт и със знанїѣм вѣем болѣром шт двора господства ми како ест ена продад и Мнхалча логофѣт кѣкы вѣшом им Параскивен логофѣт шт зде шт Бгкѣрѣши и нѣст дал Ирмїин слѣжер ни едни панес. Таже смотриа ест кѣкы шт Трѣговище шт на занцѣ ѣ част Ирмїи слѣжер и ѣтакмиа се сѣт със шгр емѣ, Бгнѣ логофѣт, тере ест продавал ѣ радї того цѣно вишше пис почто радї ест и Бгнѣ логофѣт братѣ кон Мнхалча логофѣт. И домовѣ шт вѣртоград да быст ѣ частѣ Мнхалчїи логофѣт, како видѣх господства ми и запис шт на рѣка Ирмїин слѣжер за проданїе и за такмеженїи, како ест вишше рѣх и съ мнози болѣри свѣдители ѣ запис, по име: пан Пара пѣхарник и Константин втори постелник и Строе логофѣт и ѣдрѣ логѣфѣт и Параскива логѣфѣт и Марко логофѣт и Дзмитрѣ логѣфѣт и Шербан логѣфѣт и Пем логофѣт и нгы болѣри.

Потомже, Мнхалча логофѣт, шн скочил прѣх и маѣво и прїидит прѣд господства ми ѣ великїи сѣдїлица шѣк дѣе и сици реклѣ Мнхалча логофѣт, іако да продад Ирмїѣм тѣчїю половино за кѣкю и половино шт место. Ѥ том господство ми гледѣх и сѣдї по правдѣ и по закон съ есалии почтениим прѣвители господства ми и дах господство ми Бгнїи логофѣт іако да дрѣжит вѣс местом и съ кѣкы и съ пимница запаљно, како ест вишше пис и како ест покѣпна, почто радї ест и Бгнѣ логофѣт брат, іакоже и Мнхалча логофѣт. И Мнхалча логофѣт и съ брат емѣ Ирмїѣм шни ѣтакмиши сѣ на раздѣланїѣм им, како нх знах, а

¹ A scris popa Mihaiu, octombrie 24 zile, anul 7143 (1634).

Încă și martori am pus domnia mea: întâi, pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în cetatea de scaun numită București, luna octombrie 31 zile și de la facerea lumii, de la Adam, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/23.

Orig., perg. (47,5 × 31,5), pecete timbrată, căzută.

Data erei noastre este greșită.

461

1634 (7143) noiembrie 1, București.

Matei Basarab voievod întărește hotărîrea Mariei, fiica lui Staico din Bucov, în urma judecății cu ginerele ei Nedelco armaș, ca tot ce nu a dat de zestre Frujinei să stăpînească ea și apoi să lase celelalte fiice, Elina.

† Милостією вожією, Іу Матею воєвод и господинъ вѣсви земан Уггровладхінскоє, вноук великаго и прѣдобраго, старго, поконного Іу Басараб воєводн. Дават господство ми сін повелѣніє господства ми жупницек Марія, fata lu Staico postelnic ot Bucov, ca să aibă a-și ținea satele și moșiile și țiganii și tot ce va avea și să fie în pace de cătră ginere-său Nedelco biv vel armaș și de cătră fie-sa Frujina și de cătră feciorii lor, de nimenia bîntuială să n-aibă, pentru că sintu ale ei derépte ocine și moșii de la părinții ei, de multă vreme.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, avut-au jupîneasă Mariia piră și gilceavă cu ginere-său Nedelco armaș și au venit înaintea domnii méle în divan de se-au pîrit de față. Și așa pîriia Nedelco armașul pre soacră-sa, jupîneasă Mariia, zicîndu cum i-au vîndut și i-au cheltuit sate și moșii de în ziaștrele lui; iar jupîneasă Mariia se-au plînsu în divan cum ș-au cheltuit la nevoia ei de în sate și de în moșiile ei, ce au avut de la tată-său Staico postelnic, n-au cheltuit nimica de în zéstrele ginere-său Nedelco armaș, ne mult, ne puțin. Și iar se-au plînsu jupîneasă Mariia cum n-are nici o socotîntă despre ginere-său Nedelco și despre fie-sa Frujina, ci o bat și o măscărescu și nici o cinste n-are de cătră dinșii la vrémea ei de bătrînețe.

Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lége, înpreună cu cinstitul și prea luminatul părintele nostru chir vladica Grigorie și cu episcopul Theofil Ribnicesci i chir Efrim Buzăvschii și cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și bine am adevărat domnia mea cu tot divanul, cum n-au avut Nedelco armașul nici o treabă cu moșiile soacră-sa Mariia, ci-au fost volnică ia a și le vende și a face ce-i va fi voia, căci au fost moșiile

ei derépte de la tată-său Staico postelnic. Deci au rămas Nedelco armaşul de lége şi de judecată denaintea domnii méle de în divan, cum mai mult treabă să n-aibă Nedelco armaşul şi fie-sa Frujina cu moşiile jupînesei Mariei fără numai cu zéstrele ce le-au fost dat.

Şi așa ş-au tocmit singură jupîneasa Mariia cu gura ei denaintea domnii méle de în divan şi denaintea tuturor boiarilor, cum după moartea ei, mult, puţin, ce va rămînea, au moşii au rumâni, au ȕigani, toate să le oblăduiască numai fie-sa Elina şi cu ginere-său Iane spatar pentru că numai ei o caută, de are milă şi cinste la bătrînétele ei, că așa au mărturisit cu sufletul ei, iar Nedelco armaş şi cu jupîneasa lui, Frujina şi feciorii lor nimica treabă să n-aibă, fără numai cu zéstrele ce le-au fost dat, că aş-au lăsat jupîneasa Mariia cu sufletul ei, de bunăvoie de în divan, cu ştirea tuturor boiarilor marii şi mici.

Şi încă au pus jupîneasa Mariia şi blestem: care om de ruda ei se va ispiţi a călca a ei tocmeală, acela om să fie blestemat de vlădica Hristos şi afurisit de 318 sveti oteţi ije sut vă Nichei.

[De] Dereptu acéia, domnia mea încă am dat, ca să fie volnică jupîneasa Mariia a-şi ţinea satele şi moşiile şi rumânii şi ȕiganii cu bună pace, pînă va fi ia cu suflet, să se hrănească, însă fără zéstre ce-au fost dat lu Iane spatar. Iar după moartea ei, să n-aibă Nedelco armaş şi jupîneasa lui, Frujina, nici o treabă cu Iane spatar şi cu jupîneasa lui, Elina.

БЕЖЕ СВЕДѢТЕЛЪН ПОЛАГАХЪ ГОСПОДСТВО МН: ЖУПАН ХРИЗА ВЕЛ БАН КРАЛОВСКІН Н ЖУПАН ІВАСКО ВЕЛ ДВОРНІК Н ЖУПАН ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГОВѢТ Н ДУМИТРОС ВЕЛ ВИС-ТІАР Н МИХАН ВЕЛ СПАТАР Н БАСИЛІЕ ВЕЛ СТОЛНІК Н БУЗНИКА ВЕЛ КОМІС Н БУЗНИНА ВЕЛ ПЕХАРНИК Н КОСТАНДИН ВЕЛ ПОСТЕЛНИК. Н ИСПРАВНИК, ГАНГОРІЕ ВЕЛ ЛУГОВѢТ.

И НАПИСАХЪ АЗ, ПЪРВЕЗА ГРАМАТИКЪ, ВЪ НАСТОЯ ГРАДУ БУКЪРЕЩИН, МѢСЦА НО-ЕМВРІЕ 7 ДЪНН Н ШТ ЯДАМА ДАЖЕ ДО НИИЪ, ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОВАМ, ХРЪМЪ, ЛѢТА ГОС-ПОДИНА, ХАХАД¹.

ІW МАТЕЮ ВШЕКЪДА, МНОЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНА.

ІW МАТЕЮ КОЕКОД <т.р.>

Arch. St. Buc., A.N. CXIX/3.

Orig., hirtie (41 × 28), pecete timbrată.

402

<1634> noiembrie 2, Bucureşti.

Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, lasă moştenire averile ei lui Ianiu spătar şi fiicei sale Elina.

† Adecă eu jupîneasa Mariia, fata lu Staico postelnic de în Bucov, scris-am şi mărturisescu cu acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credinţă la mîna ginere-mieu, lui Ianiu spatar şi a fie-mea Elinei, ca să se ştie că după

¹ Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi Dumitru mare vistier şi Mihai mare spătar şi Vasilie mare stolnic şi Buzina mare comis şi Vucina mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Pîrvul grămătic, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 1 zi şi de la Adam pînă acum cursul anilor 7143, anul domnului, 1634.

zestre ce am înzestrat pre fie-mea Elina, avut-am multă piră și gilceavă cu ginere-mieu Nedelco peharnic și cu fie-mea Frujina și ne-am pîrit de față înaintea domnu nostru Io Matei Băsărab voevod, în divan, zicînd ginere-mieu Nedelco peharnic că i-am vîndut satele lui de zestre. Deci într-acéia, domnu nostru, împreună cu cinstitul părintele nostru vladica Grigorie și cu episcopii și cu tot divanul, judecat-au cum să fac cu partea mea ce-mi va fi voia, cu sate, cu rumânii, cu țigani, cu bucate și cu tot ce voiu avea, că am fost volnică să vinzu la nevoia mea să-mi plătescu capul. Ce au rămas ginere-mieu Nedelco peharnic și fie-mea Frujina de lége.

Deci într-acéia, eu am mărturisit înaintea domnu nostru, în divan și înaintea tuturor boiarilor mari și mici cum las după moartea mea tot, mult, puțin, ginere-mieu Ianiu spatar și fie-mea Elinei pentru multă căutare ce m-au căutat și m-au socotit la bătrînețe și la bine și la rău și după moartea mea să mă pomenească și să mă grijască, iar ginere-mieu Nedelco peharnic și cu fie-mea Frujina să n-aibă nici o treabă, ce să le fie lor moșie.

Și am pus și blăstem în urma mea: cine va sparge și va strica această tocmeală, ce am făcut eu și ce am lăsat cu limba mea și cu voia mea, acela om să fie trăclet și anatima de 318 oteți, eje sut vă Nichii și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Și am pus toți boiarii cei mari mărturii: întiiu jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Nedelco vel cliucer i jupan Mihai vel spatar i jupan Costandin vel postelnic i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis, jupan Oprea vel agă i jupan Radul vtorii vistier i Sima vtorii logofăt i Lupul căpitan i Radul slujer Frejureanul i aga Gherghii i Paripa postelnic i Tuduru dvornic Rătescul i Dumitrașco cliucer Filipescul i Iorgachi dvornic i Radul vtorii armaș i Cîrstian cliucer i Mavrodin vornic i Ilie dvornic, Ivan spatar Boteanul și alți mulți boiari, carii nu i-am scris aicea. Aceasta am scris, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai bună credința, pusu-mi-am și eu peceatea mai jos.

I napisah az, Dumitru Boldiciu logofăt, cu voia jupnêsii Marii, u București, méseța noemvrie 2 dni, i ot Adama, vă leat 7142 <1634>.

Arh. St. Buc., A.N., CXIX/2.

Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată.

Văleatul este greșit. Datat după actul din 1 nov. 1634 și după boierii martori.

403

1634 (7143) noiembrie 7, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Șandru și Cîrstea din Poiana Mărului <ținutul Brașov> Muntele Luțele.

† Многостію кожю, Ыв Матію воєвода и господинь вѣсон землѣ Шандровоу, вниок по коннаго Ыв Бъсъраб воєвод. Дакат господство ми сію повѣленіе господства ми Шандров и Кръстев шт Поіана Мѣлъков и със синови

си, елиця Богъ даровахъ, такоже да мѹ ест единъ планинъ еже се зовемаго Луцелѹ,
понеже ест купна Кръстѣк и Шандровъ сѹю планинъ еже више рѣхъ шт на жупаница
Марїѹ шт Цѣмениѹе и шт на зетомъ си Андрию постелникъ, за хрѣв аспри готови.

И продадохъ жупаница Марїѹа и зетомъ си Андрию постелникъ сѹю планинъ еже
више рѣхъ шт своѣмъ доброволю, съсъзнанїе въсохъ мегѹашимъ шт шкрѣсть мѣстохъ
и шт прѣдъ господствѹ ми. И прѣже сѹтъ вѣанъ тогда нѣ шстроенїе имъ мнози
добри людїе свидѣтелїе, на име: шт Котеняци, Бѣлѹлѹ и шт Дѣлѹгополъ, Станчюл
сѣлѣнарюл и шт Котеняци, Фрѣчѣк и шт Бѣрѣзѣецъ, попъ Шѣрѣк и.

Сего радї дадохъ и господство ми Кръстѣк и Шандрокъ, такоже да емѹ сѹе
планинѹ еже више рѣхъ въ хѣабъ синови и вѣюкомъ и прѣвночетомъ и не шт неко-
гоже непоколебѣнѣмо, по рѣчъ господствѹ ми.

Еже и свидѣтелїе поставлѣемъ господство ми: жупанъ Хѣнѣкъ великїнъ банъ
Жиласки и жупанъ Ивѣлшко великїнъ дворникъ и жупанъ Гангорїе великїнъ лѹгѣфѣтъ и
Дѣмитроу велъ вѣштїаръ и Михѣлю велъ спатаръ и Бѣсѣлаке велъ столникъ и Бѣзѣнка
велъ кѣмисъ и Бѣзѣнна велъ пѣхарникъ и жупанъ Костѣндинъ великїнъ постелникъ. И ис-
правникъ, Гангорїе велъ лѹгѣфѣтъ.

И исписахъ азъ, Стѣнкулъ лѹгѣфѣтъ, въ настоѣ градъ Бѣкѣрѣци, мѣсеца ноем-
брїе 3 дѣни, шт Ѣдама до нинѣ текѹщаго, вѣ лѣтъ хрѣмѣ.

† Іѹ Матїю вѣвѣда, милостїю божїю господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele lui Șandru și lui Cîrstea din Poiana Mărului și cu fiii
lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie un munte care se chiamă Luțele,
pentru că au cumpărat Cîrstea și Șandru acest munte care e mai sus-spus
de la jupanița Maria din Gemelele și de la ginerele ei, Andrei postelnic, pen-
tru 3 800 aspri gata. Și a vindut jupanița Maria și ginerele său, Andrei postel-
nic, acest munte care este mai sus-spus de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor
megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și încă au fost atunci
la întocmirea lor mulți oameni buni, martori, anume: din Cotenești, Vladul
și din Cîmpulung, Stanciu săpunariul și din Cotenești, Frăcea și din Bărbu-
lețu, popa Șerban.

De aceea, am dat și domnia mea lui Cîrstea și lui Șandru, ca să le fie
acest munte, care este mai sus-spus, de ohabă, fiilor și nepoților și strănepo-
ților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Jiului
și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare
vistier și Mihai mare spătar și Văsălache mare stolnic și Buzinca mare comis
și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic,
Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stancul logofăt, în cetatea de scaun București, luna no-
iembrie 7 zile, de la Adam pînă acum curgători, în anul 7143 <1634>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXCI/12.

Orig., hirtie (31 × 21,5), pecete timbrată.

<1634> noiembrie 10.

Cartea jurătorilor lui Stepan și Vlaicul pentru o ocină la Pucheni.

† Adecă noi megiiși ce au fost luat Stepan șe cu Vlaicul să socotim di ocina din Puchianii și am socotit și am aflat cu sufletele nostre, na ime: jupan Ianache om domnescu, Radul ot Puchiani, Toadir ot Tă<tă>răi i Voicea ot Văleni i Stan ot Mărăcineni și am tocmiț să-și ție funile pre moșii ce-i bătrini ceneși funea lui. Și pântru o funea a lu Stepan ce au fost făcut Vlaicul grădină, noi am dat să-și ții Stepan funea deplinu. Și prin 5 pământuri ce au zes că le-au cu<m>părat Vlaicul, noi am tocmiț să ție un pământu din funea lu Răvăcioagă de la frasăn păn cale m<o>rii i alalte pământuri să ții Stepan i Pucheanul i Florea. Și di niște pomi ce au avut Vlaicul în funea lu Stepan, i-au dat alți pomi în fune lui. Și se-au tocmiț denaintea noastră de bună-voia lor, să nu se mai ceărte.

Пис мѣсеца ноемвриѣ ѿ дани, въ лѣтѣ 1634.

Eu Nachi

Voice

Radul Puc<hia>nul

Toderu

Stan ot Mărăcineni ¹

Bibl. Acad., CCXCIX/116.

Orig., hirtie (30 × 21), două peceți inelare. Scris pe aceeași hirtie cu actul de sub cota CCXCIX/117.

Văleatul pare greșit. Datat după răvașul de jurători din 22 oct. 1634.

<1634—1635> noiembrie 10, București.

Badea postelnic vinde vărului său Ivașco mare vornic ocine în Bălteni.

† Adecă eu, Badea postelnic, feciorul Radului ce au fost cliucér mare de Bălteni, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al meu să fie de mare cre-dință la mina vāru-mieu jupan Ivașco vel dvornic, ca să se știe cum i-am vīndut toată partea mea de ocină de în Bălteni, ce au avut tată-mieu Radul cliucér de moșie, a opta parte de preste tot satul, den în cīmpu și den în pă-dure și de în apă și de în vad de moară și den în șăzutul satului, de pretutin-dinilea, oarecīt se va alēge de preste tot hotarul, de în hotar pīnă în hotar, însă ocină fără de rumāni.

¹ Semnăturile sīnt autografe.

Și iară am mai vîndut eu Badea postelnic văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină în Bălăni, de în partea unchiu nostru lu Ivan sulgériul, însă de în a opta parte, ce au avut unchiu nostru Ivan suljer, doao părți, partea vară-mea Stanei și a vară-mea Erinei, fetele unchiu nostru lu Ivan suljer de preste tot hotarul și cu partea Vilsănească ce mi se va veni despre toate părțile. Pentru că această a opta parte, partea a unchiu nostru lu Ivan, împărțitu-se-au în trei părți, a trei surori. Deci, doao părți le-am vîndut văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, că au fost cumpărate de mene, iar a treia parte, partea vară noastră Ancăi, au rămas nevîndută nimenuilea, că n-am avut nici o treabă. Și i-am vîndut eu Badea văru-mieu, jupînului Ivașco vel dvornic, aceste părți de ocină ce scriu mai sus, drept aspri 24 000 gata, încă den în zilele lu Alexandru vovoda, feciorul răposatului Radul vovoda, de a mea bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea a tuturor boiarilor și a megiașilor de pre înprejurul locului și de sus și de jos, ca să-i fie văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină, moșie lui și coconilor, în véci.

Și au fost la tocmeala noastră, fost-au mărturii boiarii divanului: jupan Hriza vel ban i Gligorie vel logofet i Dumitru vistiiar i Mihaiu vel spatar i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic i Radul vtorii vistiiar i Stroe logofet i Bunea logofet i. . . . .¹ Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai <a>deverită credință, pus-am și peceate.

И написанъ лепѣдатъ логофетъ с Букырѣни, мѣсеца ноемвриѣ ѿ дьни и вт ѿдама до селѣ, въ лѣтѣ хърѣм².

Badea postelnic	Stroe Fiera logofăt m<anu> p<ropr>ia
Hrizea vel ban	Σμας β' λογοτετης μαρτηρας ³
Gligorie vel logofet	Bunea Vilcul logofet
Vucina vel păharnic	Buzinca vel comis
Dumitru vel vistiiar	† Eu Calotă vel slujer
Mihai vel spătar	† Eu Calotă clucer
Nedélco vel clucer	Pătrașco cliucer
Dumitrașco vistiiar	Dragomir vel armaș
Costandin vel postelnic	Tatul 3 logofet Danovic
Theodosie biv vel logofet	Az Șerban Danovici logofet
Az Radul vistiar	† Eu Radul ban Buzescul ⁴

Muz. de ist. Buc., nr: 27212.

Orig., hirtie (42 × 28), 11 peceți aplicate.

Đin văleat lipsește cifra unităților; datat după boierii martori, mai ales după Mihai mare spătar.

¹ Loc alb.

² Și am scris Lepădat logofăt în București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7140.

³ Sima al 2-lea logofăt, martor.

⁴ Toate semnăturile sînt autografe.

<1634> noiembrie 18.

Préda vornic face schimb cu m-rea Tismana dînd jumătate din satul Moii, cu rumâni, pentru jumătate din satul Năsip.

† Scris-am eu Préda vornicul acesta al meu zăpis ca să fie la svînta mănăstiri la Tismana, pîntru că au avutū svînta mănăstire moșie în Năsip jumătate de sat, iar jumătate sintū ai mii, ci pîntru cea parte ce au fostu a svîntii mănăstiri, eu Préda vornic am cumpărat Moii jumătate de la Mihaiu postelnic și de la frate-seu, Nanul și de la mumă-sa Păona, iar cei jumătate au fostū a sventii mănăstiri de moșii. Deci au făcut schimbu, eu Préda vornic de bunăvoe a mea cu sventa mănăstire, de am dat jumătate de Moi mănăstirii, că jumătate au fostū al sventie mănăstiri, pîntru ca să fie satul Moii préste tut hotarul și cu toți rumâni sventie mănăstiri moșie moștenită pîn în vecie, iar mănăstirea mi-u dat partea de moșie dinū Năsip, să-mi fie mie moșie moștină, mie și ficiilor și nepoților și strănepoților.

Pîntru că am schimbat noi de bunăvoe a noastră și cu știre tutororu boerilor mărturii: Udriște vornic din Roșii, din Fărcășești, Drăghici postelnic, de Vălare, Dragomir postelnic, den Rovinari, Frățilă stolnic, den Rogojele, Oprea Zlati.

БѢ ДАНИ ПРѢДВЪМЕНА ЕРМОНАХЪ ОУВДАСѢ, СЪ ВЪСЕМ СОБОРОМ¹.

ПИС МѢСЦА НОВАМРОУЕ НУ ДАНЪ, ВЪ ЛЕТЪ ХЗРМК.

Eu Préda vornicu <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLV/3.

Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată.

Copii ibidem, mss 329, f. 509 și 336, f. 254.

Văleatul pare greșit; cf. actul din 3 sept. 1634.

1634 (7143) noiembrie 21, București.

Matei Basarab voievod întărește jupaniței Neacșa ocină cu rumâni în Golești, jud. Mușcel și Pădureț, hotărînd că tatăl ei Ianiu mare postelnic din Boleasca a fost mai volnic să cumpere decît Oancea vornic.

† МНОГОСТѢЮ БОЖІЮ, ІУ МАТЕЮ ВОЕВОДА И ГОСПОДИНЪ ВЪСОНЪ ЗЕМЛЕ ХЪГГ-
РОВАХЪ ИНСКОЕ ВЪСКЪ ВЕЛІКАГО И ПРѢДОВОРАГЪ, СТАРАГО, ПОКОННИМЪ ІУ БАСАРАБЪ ВОЕ-
ВОДА. ДАВАТЪ ГОСПОДСТВО МИ СІИ ПОВЕЛѢНІЕ ГОСПОДСТВО МИ ЖУПАНИЦЕ НѢКШЪИ,
ДАЩЕРА ІАНИУ БОИШЕ ВЕЛ ПОСТЕЛНИКЪ УТЪ БОЛѢСКА И СЪС СИНОВИ ИИ, ЕДИЦЕМ БОГЪ

¹ În zilele proegumenului ermonah Theodosie, cu tot soborul.

ест метна ѿ Ганча дворникъ въснхъ аспри Инюк постелникъ. Таже въ томъ, господство ми съм гледала и сѣдла по правъ и по законъ със въснхъми честитыми правителѣи господство ми и понѣднхомъ господство ми по жупаница Нѣкша, тере ест донесла предъ господство ми 8 диванъ мнози мѣщани шт Голецъ и шт школно мѣстѣмъ и шт клетковцѣи Ганчевъ дворникъ, въс добры людѣи старци, на име: Стопка Блѣдъоу и Станъ и Шѣрбанъ шт Голецъ и шт Бѣланецъ, Радула Грама и Бѣлолъ и шт Бѣжъци, Станъ и шт Ромѣнци, Радула и шт Бѣдѣци, Бѣсѣю и шт Давидѣци, Станкъа лѣгѣфетъ и шт Негрици, Радула Хандѣкѣа и шт Бѣлецъ, Радула Цѣлѣлъоула и шт Лѣнцици, Ябѣа лѣгѣфетъ, тере сѣтъ свѣдѣтелствоваа сѣи въсѣхъ със дѣшамъ нхъ предъ господство ми, 8 диванъ, како ест бѣла сѣю шчинъ и вечниѣи шт Голецъ покѣпленни за Иню постелникъ по неговѣи правѣи аспри, како ест више писъ. И въс дрѣжаа Иню постелникъ сѣю шчинъ шт Голецъ, а Ганча дворникъ нѣст дрѣ жаа ни една кратъ, ниже сѣтъ ималъ ни една трѣбѣа, анѣ ест вѣстаа Барѣа и синѣ его Иванъ шт законъ и шт сѣжденѣе шт прѣдъ господства ми. И свѣхъмъ господство ми Барѣа лѣе въсн книгове шт диванъ тере имъ сѣтъ дѣа 8 рѣкъ жупаницѣ Нѣкшѣи да сѣдрѣжитъ шчина и вечниѣи шт Голецъ что ест бѣла дѣлаа ии за прѣки шт башомъ си Инек постелникъ и шт братѣи ии, Параскива и Тѣдоръ, със добро мирно шт къ Барѣа и шт къ синѣ его, Иванъ, како по вѣкю метѣхъ да не имѣтъ, въ вѣкы. И ащанѣже хѣокѣтъ извѣдѣти Барѣа и синѣ его, Иванъ, нѣкогда нѣкѣи книги надъ шчина шт Голецъ да не сѣ вѣрѣетъ, анѣ лѣжничѣ да стоитъ.

Сего радѣ дѣдохъ съмъ господство ми жупаницѣ Нѣкшѣи, дѣщера Инюк вѣла постелникъ шт Болѣска, ѣкоже да ест сѣе шчинъ и вечниѣи шт Голецъ, ниже соѣтъ више реченныи, шчинъ, дѣдѣиъ и въ шѣае синоевъмъ и вѣнкомъ и прѣвѣнчетомъ и не шт кожедо непокобѣнимъ, по нѣзмо господства ми.

Сѣжѣ оубо свѣдѣтелѣи постѣлѣемъ господство ми: жупанъ Хриза вѣла банъ Краковскѣи и жупанъ Неашко вѣла дворникъ и жупанъ Гангорѣе вѣла лѣгѣфетъ и жупанъ Дѣмитроу вѣла вѣстѣаръ и жупанъ Мнѣханъ вѣла спатаръ и жупанъ Еаснаѣе вѣла столникъ и жупанъ Бѣзника вѣла комисъ и жупанъ Бѣчина вѣла пѣхарникъ и жупанъ Рѣстандинъ вѣланкѣи постѣлникъ. И исправникъ, Гангорѣе вѣланкѣи лѣгѣфетъ.

И написахъ азъ, Прѣвоула граматикъ, въ настоа граду 8 Бѣгѣрѣци, мѣсеца ноѣмѣрѣе Кѣ дѣ и н шт Ядѣлаа даже до нинѣ въ сѣго писанѣе текущаго лѣтомъ, въ лѣтъ хѣрѣагъ а шт рождѣства Христова, хѣхадъ.

† Іѣ Матѣю вѣвѣкѣа, мѣлаостѣю божѣю господинѣ.

Іѣ Матѣю вѣвѣкѣа <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Neacșa, fiica lui Ianiu fost mare postelnic din Boleasca și cu fiii ei, ciți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Golești, în județul Mușcel și Pădureț, ce i-a dat ei zestre, însă toată partea lui Tudor logofăt din Vlădeni, din cîmp și din pădure și din apă și cu 4 vecini, anume: Gurguț cu fiii săi și Porumbul cu fiii săi și Stan al lui Balea cu fiii săi și Sindiile cu fiii săi și cu delnițele lor, cît au stăpînit de mai înainte vreme. Și iar să fie jupaniței Neacșa ocină și vecini în Golești, însă partea lui Staico toată și cu trei vecini, anume: Șarban Giughel și Cornicea și Pătru Cotirlă cu fiii lor și cu delnițele lor. Și iar să fie jupaniței Neacșa ocină la Golești, însă partea lui Vlădău

toată și cu un vecin, anume Radul Cătușe, cu fiii săi și cu delnița lui din cîmp și din pădure și din apă și cu jumătate de moară și din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul.

Pentru că aceste părți de ocină din Golești, cu vecinii care sînt mai sus-spuși au fost cumpărate de răposatul Ianiu postelnic, tatăl jupaniței Neacșa, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voievod, de la Tudor logofăt din Vlădeni și de la Staico și de la Vlădău din Golești, pentru . . . . .¹ aspri gata. Și a tot stăpînit Ianiu postelnic această ocină și vecini cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Necula voievod, fiul lui Mihai voievod, Oancea vornic din Mihăești, el n-a îngăduit pe Ianiu postelnic să stăpînească și el ocină și vecini în Golești, ci a spus: cînd a cumpărat n-a întrebat pe Oancea vornic și că este mai volnic să cumpere, ci i-a lepădat Oancea vornic toți asprii înapoi lui Ianiu postelnic dinaintea lui Necula voievod fără dreptate, numai așa, în silă.

Iar după aceea, Ianiu postelnic nu s-a lăsat, ci s-a dus înaintea lui Mihail voievod în Țara Ardealului, la Belgrad, de s-a pîrît de față cu Oancea vornic. Și așa a pîrît Oancea vornic că nu l-a întrebat cînd a cumpărat, nici n-a fost cu știrea lui. Întru aceea, Mihail voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Oancea vornic lege 12 boieri să jure că nu l-a întrebat Ianiu postelnic cînd a cumpărat. Apoi, după trecerea lui Mihai voievod și a fiului său Necula voievod, în urma lor, cînd a fost în zilele lui Simion voievod, Oancea vornic, el nicidecum n-a putut să jure, ci a rămas de lege și de judecată dinaintea lui Simion voievod. Și a întors Ianiu postelnic toți asprii lui Oancea vornic înapoi. Și au adus banii la casa lui Oancea vornic oameni buni, anume: Stanciul fustașul din Boșari și Iana-che din Zgăești și Manea pircălabul din Golești. Și de atunci încoace a tot stăpînit Ianiu postelnic această ocină și vecini din Golești cu bună pace și nici o turburare de la nimeni n-a avut.

<Iar> după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Ianiu postelnic, fiica lui, jupanița Neacșa, a avut pîră înaintea domniei mele cu Barbul din Cîlcești, ginerile lui Oancea vornic și cu Ivan, fiul lui Barbul, pentru ocina și pentru vecinii din Golești și au venit de s-au pîrît de față în marele divan. Și așa pîrau Barbul și fiul lui, Ivan, că Ianiu postelnic a stăpînit în silă ocina și vecinii și banii. <Și> a scos Barbul în divan și o carte mincinoasă a lui Necula voievod și așa a fost scrisă, că a lepădat Oancea vornic toți asprii lui Ianiu postelnic. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am silit domnia mea pe jupanița Neacșa de a adus înaintea domniei mele în divan mulți megiași din Golești și din jurul locului și dintre jurătorii lui Oancea vornic, tot oameni buni, bătrîni, anume: Stoica Vlădău și Stan și Șarban din Golești și din Bălilești, Radul Grama și Bălolă și din Băjăști, Stan și din Românești, Radul și din Vlădești, Văsiu și din Davidești, Stancul logofăt și din Negrești, Radul Haiducul și din Beleți, Radul Geală-lău și din Lăngești, Albul logofăt, de au mărturisit aceștia toți cu sufletele lor înaintea domniei mele, în divan, că a fost această ocină și vecinii din Go-

---

¹ Loc alb.

lești cumpărați de Ianiu postelnic pe asprii lui drepti, cum este mai sus-scris. Și a tot stăpînit Ianiu postelnic această ocină din Golești, iar Oancea vornic n-a stăpînit niciodată, nici n-a avut nici o treabă, ci a rămas Barbul și fiul lui, Ivan, de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea lui Barbul toate cărțile din divan, de le-am dat la mîna jupanitei Neacșa, să stăpînească ocina și vecinii din Golești ce i-a fost dat ei de zestre de tatăl său Ianiu postelnic și de frații ei, Paraschiva și Tudor, cu bună pace de către Barbul și de către fiul lui, Ivan, ca mai mult amestec să nu aibă, în veci. Iar dacă va scoate Barbul și fiul lui, Ivan, cîndva niște cărți pe ocina din Golești să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

De aceea, am dat domnia mea jupanitei Neacșa, fiica lui Ianiu mare postelnic din Boleasca, ca să-i fie această ocină și vecini din Golești, care sînt mai sus-spuși, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihai mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun în București, luna noiembrie 21 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7143, iar de la nașterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/4.

Orig., perg. (38 × 46), pecete timbrată.

Cu o trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

408

1634 (7143) noiembrie 25, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Costandin al doilea postelnic ocină cu rumâni cumpărată în satul Văleni, jud. Mușcel și Pădureș.

† Мнѡстїею божїею, ѿ Матѡею коеводы и господинѡ въсон земли Оугг-ррвѡлахїискон, кнск великаго и прѣдобраго, почывшомѡ ѿвн Б. сараба коеводѡ. Давѡт господство ми сѣе повелѣнїе господства ми почитенномѡ, вѣрнномѡ болѣром господства ми пан Костандин вторїи постланик и съ сыны емѡ, елнци Богѡ имѡт даровати, іакоже да естъ емѡ учинѡ и вечини з село Вѡлѣнїи, ѡт сѡд-ство Мѡшчелѡ и Падѡрецѡ, ѡбаче всѡ часть Прѣдек спатар, сынѡ Никѡк ло-гофѡт, ѡт полю и ѡт шѡма и ѡт водѡ и ѡт сѡданище сѡлов и ѡт пре въсъ хотаром, вари оубо елико изберит сѡ. И се оубо вечинїи да се знает име нѡ: Владѡга съ ѡ сыны и съ сыновн имѡ и ѡпрѣ съ ѡ сыни и съ сыны имѡ и

Бѣдикъ съ ѿ сыны и съ сыны им и Шинтабѣю съ сыны емъ и Жвѣю съ сыны емъ и съ всѣ дѣлницѣ им въ очинъ, ганце избѣритъ сѧ. И пакы дѣлницѣ Нѣгове и Фрингѣе въ Бѣлѣни всѣ, колице избѣритъ сѧ.

Понеже сѣ вышше реченнѣ учинъ и вечиннѣ быстъ Предекъ спатаръ въ дѣдинѣ, едеже въ прѣжде времѣ. Посиуже, егда быстъ нынѣ, въ дѣни господства ми, шныже сътво, на жъ продателни и купна естъ болѣромъ господства ми Костандинъ постелникъ сѣ учинъ и вечиннѣ въ на Преда спатаръ, сыны Никѣе логофѣтъ, за <сги>¹ ѿ, паниешъ готови.

И видѣхъ господство ми и записала Предекъ спатаръ въ рска Костандиновъ постелникъ и съ многи болѣри свидѣтелѣи писани съ записъ, име ихъ: панъ Хризѣе келъ банъ и панъ Ъвашко келъ дворникъ и Григорѣе келъ логофѣтъ и Асмитросъ келъ вистѣаръ и Михаю келъ спатаръ и Костандинъ келъ постелникъ и Бвзинка келъ комисъ и Радга ѿ вистѣаръ и Симонъ ѿ логофѣтъ и Бвнѣе логофѣтъ и Шърбанъ логофѣтъ и Асмитросъ логофѣтъ. И продадоша шнъ въ негово доброволю и съ узнанѣмъ късѣмъ и въ прѣдъ господства ми.

Сегу радн дахъ господство ми почитеному болѣромъ господства ми Костандинъ вторѣи предстателъ, еко да естъ емъ сѣи вышше реченнѣ учинѣ и вечиннѣ дѣдинѣ и къ оубѣ сънимъ и вѣцимъ и прѣвѣнчедомъ и не въ кого непоколебѣвомъ, презъ повелѣнѣмъ господства ми.

Се оубо и свидѣтелѣи положихъ господство ми: панъ Хризѣе келъ банъ Кралевскѣи и панъ Ъвашко келъ дворникъ и панъ Гангоѣе келъ логофѣтъ и панъ Асмитросъ Асдескѣа келъ вистѣаръ и панъ Михаю келъ спатаръ и панъ Баснаѣе Памандѣе келъ столникъ и панъ Бвзинка келъ комисъ и панъ Бвчинна келъ пѣхарникъ и панъ Костандинъ келъ постелникъ. И исправникъ, Гангварѣе келъ логофѣтъ.

И писахъ жъ, Стопка спудѣи Шърбановича, къ столѣнѣчнѣи граду Бвкѣрѣци, мѣсеца ноемврѣи кѣ-го дѣни и въ Идѣмъ до нынѣ къ сѣмъ писанѣе, въ лѣтъ <срмг>, anno Domino¹ <дхлд>.

† Іу Матею кивекѣа, милостѣю божѣю господнѣа.

Іу Матею кивекѣа <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului, credinciosului boier al domniei mele, pan Costandin al doilea postelnic și cu fiii lui, cîți îi va dăruî Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în satul Vălenii din județul Mușcel și Pădureț, însă toată partea lui Preda spătar, fiul lui Nica logofăt, din cimp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricit se va alege. Și iată dar vecinii să se știe numele lor: Vladul cu 2 fii și cu fiii lor și Oprea cu 4 fii și cu fiii lor și Bădică cu 2 fii și cu fiii lor și Șantabeiu cu fiii lui și Juveiu cu fiii lui și cu toate delnițele lor de ocină, cit se va alege. Și iar delnițele lui Neagoe și ale lui Fringhie din Văleni, toate, cite se vor alege.

Pentru că aceste mai sus-spuse ocine și vecini au fost ale lui Preda spătar de moștenire, încă de mai înainte vreme. După aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, el le-a făcut vinzătoare și a cumpărat boierul domniei

¹ Omis.

² Așa în text.

mele, Costandin postelnic, această ocină și vecini de la Preda spătar, fiul lui Nica logofăt, pentru 130 <ughi>¹ bani gata.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Preda spătar la mina lui Costandin postelnic și cu mulți boieri martori scriși în zapis, numele lor: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și Grigorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Costandin mare postelnic și Buzinca mare comis și Radul al doilea vistier și Simon al doilea logofăt și Bunea logofăt și Șarban logofăt și Dumitru logofăt. Și a vindut el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cinstului boier al domniei mele, Costandin al doilea postelnic, ca să-i fie lui aceste mai sus-spuse ocine și vecini, dedine și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru Dudescul mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Vasilie Paiandur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, în cetatea de scaun București, luna noiembrie a 25-a zi și de la Adam pînă acum, la această scriere, în anul 7143, anno domino ² 1634.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Matei voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XCV/26.

Orig., perg. (41 × 35), pecete timbrată, stricată.

409

1634 (7143) noiembrie 26.

Radu Mocanul ceauș și Stana vind lui Costandin al doilea postelnic vie în dealul Loloștilor.

† Adecă eu Radul Mocanul ceaușul și făméia mea, Stana, scris-am a-cesta al meu zapis să știe că am vindut 2 pogone de vie în dealul Loloștilor jupunului Costandin vtori postelnicul și jupinése dumnealui Balașa, însă drept ughi 3. Și am vindut de a mea bunăvoe.

Și au fost și mărturie: jupinul Bunea logofătul și Frincescul slugerul și Drăghici ot Cherba, ca să-i fie lui moșie și feciorilor dumnealui de moșie, de strămoșie.

Și am scris eu Grama. Pis méseța noemvrie 26 dni, leat 7143 <1634>.

¹ Omis.

² Așa în text.

Bunea logofăt mărturie manu propria
F<r>ancesco¹

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LVIII/2.
Orig., hirtie (30 × 21), trei peceți aplicate.
Copie ibidem, ms. 132, f. 82.

410

1634 decembrie 8, București.

Iane comisul vinde lui Hrizea mare ban jumătate din satul Rumânești.

† Δια τῆς παροῦσιν μου ὁμολογίας καὶ ἀποδίξεος διλοπιω ἐγὼ ὁ Γιανης ὁ κόμισως το πῶς το χωρίο το Ροῦμανῆστη το ημισῶ ὅπου ηγα ἀγωρασμένο ἀπὸ Ῥαδου Μπουζέσκου τὸ ἐπουλησα τοῦ ἄρχον τοῦ μάνου Χρίζου διὰ φλορία τον ἀρηθμόν 3500 (sic) ἤγουν τριακόσια πένήντα τὸ ὠπιω χῶρίο τὸ ἐπουλησα με οἶδιον μου θέλημα χωρὶς καμίαν διναστηὰ να τὸ ἐχί ὁ ἄρχον ὁ μάνος μοσια καὶ αψτὸς καὶ τα πεδια του ὡς καθὸς γράφουν καὶ τα χρисοβουλα ὅπου τὸν ἔδοσα, ἤγουν ἡ γραφεὲς εἰ αφεντηκαὶς ται μοσιὰ.

Καὶ εἰς αὐτὸ ἀπὸ την σήμερον πλεων δεν ἔχο να κάμο μετα αφθην τὴν χωρα μται ἐγὼ ἀλλ'οὐδε ἄλλος κανοῖς ἀπὸ τους σινγγενοῖς μου, οση τουτο ἐπουλιστα με οἶδιῶν μου θέλιμα καὶ ἐπιρὰ τὰ ἀνόθεν φλορία σὸα καὶ ἀνεληπη καὶ διὰ τοῦτο ἔκαμα καὶ τὴν παρούσαν μοῦ ὁμολόγια κατενπροσθεν ἀξιοπήστὸν μαρτιρὸν τον μελοντον ὑπὸ γράψε. Καὶ βανο καὶ την βούλα μου.

Εἰς Μπουκουρέστη ἐν ἐτι 1634 δεκίβριου 8.

† Στεργο ἐγο ο Γιανης ο κομησος τα ανοθε γεγραμενα²

† Γγινος Κοτοις μαρτηρο εἰς τα ἀνοθέν καὶ βανο καὶ την βούλα μου.
[† Γγινος Κοτζις]

† Εὐστάθιος Πουστιας πραματεφτης μαρτηρο τα ανοθεν καὶ βανο καὶ τη βουλα μου

† Ησάρις Γιγιονμα μάρτυρο καὶ βανο καὶ τι βουλα μου

† Ζιπας Δώνου μαρτηρὸ ησ τανοθεν καὶ βανο καὶ τι βουλα μου

† Ησαρῆς Δονόν μαρτιρο τα ανοθέν καὶ βαζο καὶ τι βουλα μου

† Πετρο Κοσταντήνου μράτηρο τα ανοθεν καὶ βανο καὶ την βουλα μου

† Βελισσαριος Ροῦστα μαρτηρῶ τὰ ἀνωθεν βανοντας καὶ τὴν βούλα²

† Prin această a mea mărturie și arătare fac cunoscut eu Iane comisul că satul Rumânești, jumătate, pe care l-am cumpărat de la Radu Buzescu, l-am vîndut dumnealui banului Hrizea cu 3500 (sic) de galbeni, adică trei sute cincizeci, pe care sat l-am vîndut cu însăși a mea voință, fără nici o silă,

¹ Semnează cu litere latine.

² Semnături autografe.

ca să-l aibă boierul ban moșie, el și feciorii lui, cum scriu și hrisoavele pe care i le-am dat, adică scrisorile domnești pentru moșie.

Și, pentru aceasta, de astăzi, mai mult nu am a face cu acest sat, nici eu, nici altcineva din rudele mele, pentru că i-am vindut de bunăvoia mea și am luat galbenii de mai sus întregi și fără lipsă și pentru aceasta am făcut și această a mea mărturie în fața a martori foarte de credință ce vor iscăli mai jos. Și pun și pecetea mea.

La București, în anul 1634, decembrie 8.

† Aprob eu Iane comisul cele scrise mai sus

† Ghinea Coți mărturisesc cele de mai sus și-mi pun și pecetea. [† Ghinea Coți]

† Eustațiu Pustie, negustor, mărturisesc cele de mai sus și-mi pun și pecetea

† Isar Ghiorma mărturisesc cele de mai sus și pun și pecetea

† Jipa Dona mărturisesc cele de mai sus și pun și pecetea mea

† Isar Dona mărturisesc cele de mai sus și pun și pecetea mea

† Petre Costantin mărturisesc cele de mai sus și pun și pecetea mea

† Velisarie Rusta mărturisesc cele de mai sus, punind și pecetea

Bibl. Acad., XLIII/2.

Orig., hirtie (30,5 × 21,5), șapte peceți aplicate.

411

1634 (7143) octombrie 8, București.

Matei Basarab voievod împuternicește m-rea Radu Vodă să strice morile lui Turturea păharinic, Paraschiva meșter ș.a. megiași din Glina, care înecau morile mănăstirii.

† МНОГОСТІЮ БОЖІЮ, Іу Матен Басараб воєводі и господинь. Дялат господство ми сѣе покеахнїе господство ми sfintii, dumnezeieștii mănăstiri Sfintaa Troiță den București și părintelui egumenului Cozmei și tuturor călugărilor, ca să hie de acum nainte în pace de cătră Marco și de cătră Turturea păharnicul și de cătră meșterul Paraschiva den Glina și de cătră toată ruda lor, nimic bintuială să n-aibă călugării de dinșii, pentru niște mori ale acestor megiași ce le-au făcut la satul Glina den josul morilor sfintii mănăstiri ce scrie mai sus. Pentru că pre vrème ce au făcut acești megiași acele mori pre pământul lor călugării le-au adus amente că vor inneca morile mănăstirii. Într-aacăia, ei au făcut zapisul lor la mina părintelui egumenului cum de vor inneca acele mori ale lor morile mănăstirii și levezile și bălțile, să hie volnic egumenul să le spargă.

Deci cîndu au fost acum, părintele egumenul Cozma au venit înaintea domnii méle în divan, jăluindu-se cum au innecat acele mori ale megiașilor morile mănăstirii și levezile și bălțile și tot. Și am văzut și domnia mea zapisul lor la mina părintelui egumenul, cum scrie mai sus. Într-aacăia, domnia mea am ales pre boiarinul domnii méle Grama postelnic ot Cepturile de l-am

trimis acolo cu cartea domniei mele și cu 2 meșteri buni, anume Dragomir i Stoica de au căutat și au adevărit cu meșteri buni și cu megiași de preprejur și au adevărit foarte bine cum au fost înecându morile acestor megiași morile mănăstirii, bătrîne, cu 600 de stînjeni, și morile și levadea și balta. Deci domnia mea i-am dat voe Gramei postelnic de au spartu morile megiașilor, cum au scris și zapisul lor. Și au rămas megiașii de lege și de judicată, căci ș-au fost pus morile rău, de au înecat morile mănăstirii, cum scrie mai sus.

Și am dat domnia mea părintelui egumenului și călugărilor, ca să hie în bună pace de cătră megiași, pentru că așa am judicat singur domnia mea.

Исправникъ, самъ речъ господство мн.

Писъ с Бжквръции дѣкемврѣи и дѣни, в лѣтѣ 7308г².

† Іѡ Матѣю кривѣда, милостію божію господиць.

Іѡ Матѣю кривѣда <т.р.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/27.
Orig., hirtie (30,5 × 22), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 318.

412

1634 (7143) decembrie 10, București.

Răvaș de 12 jurători pentru o moșie la Prisăceni.

† Zde bolearii cletovții ai părintelui vlădicăi Grigorie, po ime: Mitrea pitar i Dumitrașco cliucer i Gherghe vistier i Bunea logofăt i Ianiu slujer i Gherghe dvornic Blăgodescul i ot Drăngești, Vladul pircălab i ot Ștefoaia, Chiriac i ot Stoinești, Chiriac i ot Bănești, Radul logofăt i ot Novaci, Stan i ot Mihăilești, Albul, ca să jure părintele vlădica cu acești boiari de cătră Preda spatar, sinu Nicăi logofăt, pentru partea lu Gherghe dvornic Psoma de ocină den Priseceni, fost-o-au cumpărat Nica logofăt de la Gherghe dvornic Psoma toată au fost-au miluit dentr-însa la sfinta mănăstire a Stelii de aicea den București? Deci deaca o va fi cumpărat Nica logofăt preste toata această parte de ocină a lu Gherghe Psoma să o dea Predei spatar, iar de va fi într-alt chip, cum vor afla cu sufiletele lor. Zioa la bogoiavlenie.

И исправникъ, пан Нексала велъ портар¹.

Писъ дѣмитрошъ с Бжквръции, дѣкемврѣи и дѣни, в лѣтѣ 7308г².

† Іѡ Матѣю кривѣда, милостію божію господиць.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIX/3.
Orig., hirtie (21 × 15,5), pecete aplicată.
Copie ibidem, ms. 256, f. 691 v.

¹ Și ispravnic, pan Necula mare portar.

² A scris Dumitru în București, decembrie 10 zile, în anul 7143 <1634>.

1634 (7143) decembrie 11.

Stepan și frații săi vind lui Dorobanțu și fratelui său Matei ocină în <Pucheni>.

† Adecă eu Stepan și frație mei, anome Danciul e Sibiiu ot Puchiani, scris-am al nostru zăpis de mare credință la mina Dorobanțului și a frățini-săiu Mateiu, cum să știe că i-am vindut ocina de la Fintină, den parte lu Șerbănel a treia parte, însă ales o jumătate de fune, dereptu 1600 de bani gata, ca să fie lor moșie și feciorilor și nepoților.

Și la această tocmeală fost-au mulți omeni buni, anume: Radul Puchianul e Vlaicul e Florea ot Puchiani e Dragomir ot Hărești și alți mulți omeni buni la această tocmeală.

Пис мѣсеца декемвѣре дѣни двѣ, въ лѣтѣ хрѣмѣ. Исписах аз, Степан от Пучиани¹.

Danciul.

<S>tepan.

Sibiiu.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/3.
Orig., hirtie (32 × 20).

1634 (7143) decembrie 12, București.

Neața, jupineasa lui Gherghe fost mare logofăt înfiiază și-i dăruiește lui Radu Dudescu logofăt ocina ei din Golești, jud. Mușcel și Pădureț, iertînd pe toți rumânii de rumânie.

† Adecă eu, jupineasa Neața logofeteasa, ce am fost jupineasă lu Gherghe biv vel logofet, fata a răposatului lu Ianu biv vel postelnic ot Bolesca, scris-am acesta al meu zăpis, ca să fie de mare credință la mina fiu-mieu Radului logofătul Dudescu, ca să se știe, cum i-am dăruit toată partea mea de ocină de la satul Goleștii, ot sudstvo Mușcel i Padureț, de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de în șezutul satului, de pretutindinelea, oare cit se va alége, care ocină fost-au cumpărată de tată-mieu Ianu postelnic încă de în zilele lu Mihail voevod, de la Tudor logofăt de Vlădăni și de la Staico de Golești și cu 8 rumâni. Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu voevoda, iar eu, jupineasa Neața, ertat-am toți rumânii de în Golești de rumânie, să fie în pace pentru sufletul răposatului părintelui meu Ianu postelnic, iar ocina, pămîntul, datu-o-am Radului logofătul pentru

¹ Am scris eu, Stepan din Puchiani.

sufletul meu și al părinților miei, ca să-i fie lui moșie, lui și coconilor, în vecie, că o am dăruit eu de a mea bunăvoie, pentru căci m-au căutat la nevoile mele și la bine și la rău și l-am făcut fecior de suflet. Iară după moartea mea, alt nimenilea din rudele mele treabă să n-aibă cu ocina de în Golești, fără numai să o oblăduiască singur Radul logofăt.

Și au fost mulți boiari mărturii la această tocmeală, carii ș-au pus mai jos pecețile și iscăleturile cu mina lor.

Și am pus și blăstem, care om se va ispiti de în ruda mea și de în singele meu a călca și a sparge aceasta a mea milă și scrisoare și tocmeală, acela să fie blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 sveti oțți ije sut vă Nechei și să aibă parte și lăcuință cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai adevărită credință pus-am și peceate.

И написах аз, Лепѣдат логѡфѣт, оу Бжкѡрѣци, мѣсеца декемврѣе бѣ дни
въ лѣтѣ 7143¹.

Eu jupîneasă Neacșa.
Andronie vatah
Eu Dumitrașco cliucer ot Filipești
Radul logofet Șintescul
Sava logofăt manu propria
Mitrea stolnic ot Boari
Gherghie spatâr ot Bălêni, mărturie
Ivan spatâr Boteanul
Lepădat logofet²

Bibl. Acad., XLIII/3.
Orig., hirtie (29,5 × 20,5), șapte peceți aplicate.

415

1634 (7143) decembrie 16, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Nenciul vornic și jupînesei lui Neacșa o ocină la Nenciulești, jud. Ilfov, și jumătate din baltă.

Izvod după o carte a lui Matei voevod.

† Dat-au dumnealui această poruncă a domnii lui boiarinului domnii lui Nenciului dvornicul și jupînesei lui, Neacșei, și cu ai lor feciori, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în satul Nenciuleștii, den județul Elfovului de preste tot hotarul satului a șasea parte, iar den baltă jumătate.

Pentru că satul Nenciuleștii au fost toți megiași, cu moșiile lor. Iar cînd au fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar domnealui s-au pus în

¹ Și am scris eu, Lepădat logofăt, în București, luna decembrie 12 zile, în anul 7143 <1634>.

² Toate semnăturile sînt autografe, cu excepția celei a Neacșei, care pare scrisă de Lepădat logofăt.

satul Nenciuleştii de i-au rumânit și le-au luat moșiile fără de voia lor, în silă, iar pre tatal Nenciului dvornic și pre frații lui i-au scos den sat afară, pre alte moșii. Și au rămas moșiia domnească.

Iar cind au fost de atunce incoace, în zilele Radului vodă, iar satul Nenciuleştii, ei s-au răscumpărat de cătră domnia lui de rumânie, cu bani gata. Intr-acéia, Nenciul dvornicul, el n-au vrut să-și lase moșiia lui în miinile altora, ce au dat banii de ș-au răscumpărat moșiia lui de cătră megiașii den Nenciulești. Iar balta Nenciuleștilor au fost înpresurată de călugării de la Sveata Troiță. Intr-acéia, boiarinul domnii mele Nenciul dvornicul și megiașii den Nenciulești, ei au avut multă piră și gilceavă cu călugării de la Sveata Troiță pentru balta Nenciuleștilor și au purtat Nenciul dvornicul 24 de boiari hotarnici, acum în zilele domnii mele și toată cheltuiala au fost numai de la Nenciul dvornicul, pentru căci megiașii den Nenciulești n-au dat nici un ban, nici la hotârnicie, nici cind s-au pîrit cu Oancea logofăt. Deci într-acéia megiașii den Nenciulești, ei au dat pentru cheltuiala Nenciului dvornicul den baltă să ție jumătate, precum iaste mai sus scris, iară megiașii să ție ceialaltă jumătate de baltă.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de la mina megiașilor de tocmeală cu mulți oameni buni, scriși în zăpis, anume: den Cornățel, Iane, feciorul Cornei și den Stâncești, Nica și den Fratoșțiță, Barbul cliucer și den Mănești, Barbul postelnic și Lepădat logofătul.

Drept acéia, am dat domnia mea boiarinului domnii mele Nenciului dvornicul și jupînésii lui, Neacșii, ca să le fie moșie în satul Nenciulești, de preste tot satul a șasea parte, iară den baltă jumătate, precum iaste mai sus scris, ocină de moșie statornică, lor și feciorilor, nepoților și strenepoților și de cătră nimeni nepoticnit, preste zisa domnii mele.

Și mărturii încă am pus domnia mea pre: Hriza marele ban al Craiovei, Ivașco dvornicul, Grigorie logofătul, Dumitru vistiariul, Mihaiu spatariul, Vasilie stolnicul, Buzinca comisul, Vucina peharnicul, Costandin postelnecul. Și ispravnic, Grigorie marele logofătul.

Și iaste scrisă de Pirvul logofătul la scaunul curții Bucureștilor, în meseța dichemvrie 16 dni, v leat 7143 <1634>.

Bibl. Acad., CDLII/10.

Copie din a doua jumătate a sec. al XVII-lea după traducere; altă copie la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 318.

416

1634 (7143) decembrie 16, București.

Matei Basarab voievod întărește scutirea de dări a unor vieri din Cîrciumari ai m-rii Snagov, numai să lucreze vilele mănăstirii.

† Милостією божією, Ів Матію Басараб воєвода и господинъ. Дават господство ми сіе повелкїіе господство ми acestor viari, anume Ion i Lupul i Neagul i Voinea, ce sîntu viari ai sfintei mănăstirii Sneagovul, hram

văvedenie Bogorodițe, de la satul Circiumarii ot sudstvo Sac, ca să fie în pace de bir, de găleată de finu și de oae seacă, de cal, de bou și de toate dăjdile și mîncăturile cîte sînt preste an în țeara domnii mele, de nimica val sau bîntuială să n-aibă și să fie în pace și de birul moldovenescu, pentru că i-am ertat domnia mea cum au fost ertați și de la alaiți domni, ca să fie numai de lucrul viilor ale sfintei mănăstiri den dealul Circiumariului, cum am văzut domnia mea și cartea a răposatului Radului voevod și cartea lu Gavriil voevod și cartea lu Alexandru voevod, feciorul Radului voevod și cartea lu Leon voevod de ertăciune, vă leat 7138. Așij-derea i-am ertat și domnia mea de toate, cum scrie mai sus, ca să poată fi numai de lucrul viilor ale sfintei mănăstiri Sneagovul. Și le-am fost făcut domnia mea și altă carte de răpaos vă leat 7141. Acum le-am făcut domnia mea și a doao carte.

Derept acéia și voi birarilor și voi tote slugile domnii mele, veri carii de ce slujbe veți umbra într-acest județu, în vrême ce veți vedea ceastă carte a domnii mele, iar voi încă să căutați în pace să lăsați pre acești viari de la Circiumari, ce scrie mai sus, pentru că m-am milostivit domnia mea de i-am ertat să aibă pace de toate, cum scrie mai sus, că cine-i va învălui, mare certare va avea.

Și această carte a domnii mele să fie asupra tuturor cărților la mina lor, de pace și de răpaos. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сѣм реч господства ми.

Писъ въ Бѣгъреци, мѣсеца декемвриѣ 51 дъни въ лѣтъ хрѣмг.

† Іу Матею воевода, милостію божію господинь.

† Іу Матею воевода <т.р.>

Bibl. Acad., XX/39.

Orig., hirtie (28,5 × 20,5), pecete aplicată.

417

1634 (7143) decembrie 18, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Udrea logofăt și jupinesei lui, Caplea, doi rumâni din Rădăcinești.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod și domn a toată Țara Rumânească, nepot bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele boiariului domniei mele Udrei logofătul și jupînesii lui, Caplii și cu feciorii lor, ciți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor doi rumâni, anume Badea și Preda din sat din Rădăcinești și cu feciorii lor și cu moșiile lor, oricît să va alêge din sud Argeș, pentru că acești mai susziși rumâni, Badea și Preda, au fost ai lor de baștină, de la tatăl lor, Grama armașul din Rădăcinești, în partea frăține-său Lecăi postelnic.

Și după acéia, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă Iliiaș, în al doilea rînd de domniia sa, la cursul anilor 7137, iar Leca postelnic, fratele

Udrei logofătul, el au căzut într-o datorie la Pavlache comis, însă 7 000 aspri. Drept aceea, Leca postelnicul, el n-au putut să plătească acei bani, ci au făcut pre acești mai sus-ziși rumâni vinzători. Deci frate-său Udrea logofăt, deaca au prins de veste, el nu s-au suferit ca să vinză rumânii într-altă parte, pentru căci au fost ai lor de moștenire, ci au dat banii gata în mîna Lecăi postelnic, de s-au plătit de cătră Pavlache comisu. Iar după aceea Udrea logofăt, el au pus frăține-său Lecăi zi în trei ani, la cursul anilor 7140, ca să nu-și piiază moștenirea și rumânii ce s-au zis mai sus, care au fost de la părinții lui. Apoi, cînd au fost la zi, în zilele lui Leon voevod, iar Udrea logofăt, el iarăși au pus Lecăi postelnic altă zi, încă patru ani. După aceea, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, și la a doao zi, iar Leca postelnic, el iarăși n-au putut să plătească banii Udrii logofătul. Drept aceea Udrea, el iarăși au întreat pe frate-său Leca postelnic, ca să-i dea banii și să-și ia rumânii. Iar el au mărturisit înaintea domniei mele cum că nu are putere să plătească acei bani ce s-au scris mai sus, ci au rămas rumânii la mîna frăține-său Udrii logofăt stătători și de baștină în véci.

Și am văzut domnia mea și zapisul Lecăi postelnic la mîna Udrii logofăt, scris cu mîna lui și cu pecétea lui și cu mulți boiari mărturii în zapis, anume: de la satul Ceparii, Eftemie pitar, cu frații lui, Dumitrașco și Ivașco postelnic și din Stoenesti, Pirvul logofăt și din Cirstienești, Horăștii toții și din Rădăcinești, popa Badea și popa Stanciul și Berivoiu și alți megiași din Rădăcinești toți.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boiarului domniei mele Udrii logofăt și jupînesii lui, Caplii, ca să le fie lor acești mai sus-ziși rumâni, Badea și Preda, cu feciorii lor și cu moșii lor din Rădăcinești du preste tot hotarul, de baștină și ohabnici lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Hrizea vel ban de la Craiova i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru Dudescul vel vistir i jupan Mihaiu vel spathar i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Nedelco Boteanul vel clucer i jupan Buzinca vel comis i Vucina vel paharnic i jupan Costandin vel postelnic. Ispravnic, jupan Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt Boldici, în scaunul orașului Bucureștii, în luna lui dechemvrie 18, leat 7143 <1634>.

Acest izvod s-au tălmăcit pe limba rumânească asemenea du pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascalul slovenesc la școala domnească în București.

Az Lupp, dascăl slovenesc izpisah.

Bibl. Acad., ms. rom. 5728 (Condica schitului Berislăvești), f. 65.
Copie după traducere.

1634 (7143) decembrie 19, București.

Matei Basarab voievod întărește lui Nenciul vornic, megiașilor din Nenciulești, jud. Ilfov, și m-rilor Cătălui și Viforita bălțile lor de pe apa Mostiștei, în urma unei judecăți.

† Милостією вожією, Їw Матею воєвод и господинъ вѣсом земає Фегг-прозрахѣнскоє, вѣнк великаго и прѣдобраго, стараго, покойнаго Їw Бас. раб ѿф-вод. Дават господство ми сїи повелѣніє господство ми бѣлѣрнѣ господство ли Нѣнчюл бив вел¹ дворник и вѣсма мегіашом ит сел ит Нѣнчюлици и сѣ них синови, еанцем Богъ даст, екоже да му ест село Нѣнчюлицѣи ит сѣдство Слѣховъ, сѣс вѣсом хотаром и сѣс вѣс ѿдоком ит поля и ит блато до и з матка Мостицев и ит сѣдалище селавъ, ит посвѣдї, кафе еанка се хтит избрат ит по вѣсом хотаромъ, занеже ест негова стар и права вчинъ д. дїнс, щинже ит прѣжде врѣмє.

И потом, кѣда ест бив вѣ днїи покойнаго, Радѣл воєвод, вѣ прѣвое господско, в лѣт хзркг, а калгерїи ит Свѣтла Троицъ, они сѣт притеснѣли блато селавъ Нѣнчюлицинамъ вѣ силостї им и реклѣ ест калгерїи како ест бив ходилъ сѣс вї болѣри хотарничи.

И кѣда ест бив вѣ днїи Гаврила воєвод, а Нѣнчюл дворник и сѣс мегіашїи ит Нѣнчюлици, они плакали се соут за кривостїю и сѣпрѣшл се за лицъ. Таже вѣ том Гаврила воєвод, господствъ емъ глєдал и сѣдил по правдѣ и по законъ и по книгоє калгерїинамъ, како ест бив написане. Таже итла калгерїи ит закон, како не имѣла ни єдна трѣбъ з блато Нѣнчюлицинамъ.

И потѣм, кѣда ест бив вѣ днїи Радѣла воєвод, вѣ на вѣто. оє рєдо господскѣ, а калгерїи ит Свѣтла Троицъ пакинже ест вѣзнимали блато назѣд, вѣ силост и без правостїю и реклѣ ест прѣд Радѣла воєвод к. ко ест бив вѣзєл блато сѣс вї болѣри хотарничи. Таже [ест] и ест дрѣжала вѣ силост.

И потом, кѣда ест бив сѣда, вѣ днїи господство ли, а Нѣнчюл дворник и сѣс мегіашїи ит Нѣнчюлици, они вѣзвигнєт прѣх и дошли сѣт прѣд господство ми, тєрє сѣпрѣшл се за лицъ сѣс егумена Козма ит Свѣтла Троицъ сѣдї блато Нѣнчюлицинамъ. И сице плакшл се Нѣнчюл дворник и мегіашїи ит Нѣнчюлици и калгерїи ит Кѣтѣлюю радї блато селавъ Гѣвжанином и калгерїицєлє ит Виѣорѣта како им ест притеснѣл калгерїи ит Свѣтла Троицъ блатовє инем три села вѣ силост и без право. Бѣ том, господство ми сѣм глєдал и сѣдил по прав и по закон, сѣс вѣсїхми чѣститими правитєлю господства ми и вѣзимал ест болѣрин господство ли Нѣнчюл дворник и селавъ Нѣнчюлицїи и калгерїи ит Кѣтѣлюю и калгерїицєлє ит Виѣорѣта ит прѣд господство ми ит двѣн кд за болѣри, по рѣкаше господскѣ, по имє: ит Бє, илєци, Щєфоула постєлник и ит Тополовѣни, Тѣдор столник и Борчѣ лѣгѣфєт и ит Сѣжоуѣни, Шє слѣжер и ит Шкѣи, Мѣпа и ит Тогозѣни, Параскива дворник и ит Лискурє, Фїєра логофєт и ит Азмотѣци, Нєкзла и ит Рѣснѣмничє, Нєкзла Гєврмєскзл и ит Спѣтѣни, Бѣдѣл и ит Момѣни, Дрѣгич и ит Герницѣ, дїнка и Лєпѣдат логофєт и ит Шин-

¹ Cuvintele „бив вел“ sînt rețușate.

тещи, Драготъ и шт Шоломонеши, Некъла и шт Хузрез, Радѹла и шт Бзаниман, Ика и шт Гасва, Некъла и шт Драгомиреши, Митрѣ постелник и шт Прѣзда, Некиѿур пѣханник и шт Брѣзоѣ, Ялбоѹла кѹмис и Манолаке шиѿар и шт Корнѣца, Дзмитрѣ Кармазаке и шт Фрѣсинѣт, Апостол, такоже да ходит и да гледает хотар блат Ненчюлецином и село Гъзжанином и Гургуцином, како хокет биты по правостѣю, да избранит блатовѣ шт къ калгерѣи шт Свѣтаа Тронцъ. Таже въ том, сѣи више речени къ за болѣри, шни, ако се сѣт събрал тамо на село Ненчюлецин, биан сѣт и въ болѣри, Шпрѣ лѹгѿѿет шт Сѣкзани и Фрѣцила ватах шт Шреши, шт тех вѣ болѣри, которѣи сѣт биан възимали шт калгерѣи шт Свѣтаа Тронцъ, тере ест пошел и шни тамо на село Ненчюлецин, идеже ест къ за болѣри. И биан ест и егъмен Козма шт Свѣтаа Тронцъ за лицѣ. Таже тех в болѣри шт тех вѣ болѣри, шни сице сѣт свидѣтелствовали прѣд тем къ за болѣри и прѣд егъменомъ . озмен със дшшам их како нѣст биан поставила хотар, анѣ ест биан притесила калгерѣи шт Свѣтаа Тронцъ блата въ силост. Въ том, тех къ за болѣри, шни смотрили със рзлични и гледал им ест и хрисо ве, что ест имала шни, и въсах и книг Радѹла коевод, что ест имала калгерѣи шт Свѣтаа Тронцъ и гледал ест и хрисова Ненчюлок дворник и книгове что сѣт имала със мегѣшии Радѹлок <коевод>¹. Таже сице ест биан писан в книги како да ест хотаром дорн в матка Мостецие, како ест биан шт дѣвно врѣме и за дѣдинѣ. Таже сѣи къ за болѣри и със тех в болѣри шт тех вѣ болѣри, что ест биан калгерѣином . . . .¹ поща, кого ест биан чловѣк господскъ и със многа разлога за болѣри и добри людѣ <шт шкѣс>¹тным мѣстом, таже сѣт ходила и гледал ест како ест биан по правостѣю идеже ест биан геена Мостецие, тере сѣт поставили белѣги стаже по маткѣ, како ест биан за вѣкз, а калгерѣи шт Свѣтаа Тронцъ да <имат>¹ дрѣжати блата что ест по мѣстом варошек Корнѣцава, како ест биан миловали шт шни старѣи господары, а Ненчюлок дворник и мегѣшии шт Ненчюлецин и калгерѣи шт Кѣтълоѹю и калгерѣицеа шт Биѿорѣта да имат дрѣжати се блата что ест по ниѿни мѣстовѣ, идеже им сѣт хотарѣа със калгерѣи шт Свѣта Тронцъ. И видѣхшом господство ми тех книга швѣм къ за болѣри, въ лѣт хѣрма, за хотарничѣе и за тѣкмеженѣе, како ест избрани шни със дшшам их и да имат дрѣжати се Ненчюлецин и Гъзжанин и Гургуцин хотарѣа и блата дорн в матки Мостецие, како ест биан за въ вѣкы и како дрѣжъ въсах села.

Бего рѣдѹ дадох съм господство ми болѣринъ господства ми Ненчюлок <биз вел>² дворник и мегѣшшом шт Ненчюлецин и калгерѣином шт Кѣтълаги и калгерѣицеа шт Биѿорѣта, такоже да сѣт им блатовѣ по вода Мостецие дѣдинѣ и шѿаб синовом и вѣнком и прѣвнечетом и не шт кожедо непотѣкновенно, поризмо господства ми.

Бже оубо и свидѣтели поставляем господство ми: жупан Хриза вел бан Краловетки и жупан Ивашко вел дворник и жупан Гангорѣе вел логоѿет и жупан Дзмитрѣ Дзвѣскоѹла вел вистѣар и Миѿан вел спатар и Басилѣе вел столник и Бзанинка вел комис и Бзичина вел пѣхарник и Костандин велникѣи постелник. И исправник, Гангорѣе великѣи лѹгѿѿет.

¹ Loc rupt.

² Cuvinte retuşate.

И начертаном аз, Първоуа граматик, въ настоа града Бѹѹкѹреци, мѣсеца
ДѢКЕВРІЕ ОҮ ДНИ И ШТ ПЛАМА ДАЖЕ ДО НИИѢ, ВЪ СЕГО ПИСАНІЕ, ТЕЧЕНІЕ ЛѢТОМ
ХЗРМГ, ЛѢТА ГОСПОДНА ХДХЛА.

† Іѹ МАТЕЮ КВЕКѢДА, МИЛОСТІЮ БОЖІЮ ГОСПОДИНЬ.
Іѹ МАТЕЮ ВОЕВОД <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Nenciul <fost mare>¹ vornic și tuturor megiașilor din sat, din Nenciulești și cu fiii lor, ciți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Nenciulești din județul Ilfov, cu tot hotarul și cu tot venitul, din cîmp și din baltă, pînă în matca Mostiștei și din vatra satului, de pretutîndeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină, dedină, încă dinainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie, în anul 7123, călugării de la Sfînta Troiță, ei au cotropit balta satului Nenciuleștilor în sila lor și au spus călugării că au umblat cu 12 boieri hotarnici.

Dar cînd a fost în zilele lui Gavril voievod, Nenciul vornic și cu megiașii din Nenciulești, ei s-au plîns de strîmbătate și s-au pîrit de față. Astfel întru aceea, Gavril voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și după cărțile călugărilor, cum au fost scrise. Astfel, au rămas călugării de lege, că n-au avut nici o treabă, în balta Nenciuleștilor.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd de domnie, călugării de la Sfînta Troiță, iarăși au luat balta înapoi, în silă și fără dreptate și au spus înaintea lui Radul voievod că au luat balta cu 12 boieri hotarnici. Astfel au stăpînit-o în silă.

Iar apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Nenciul vornic și cu megiașii din Nenciulești, ei au ridicat piră și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrit de față cu egumenul Cozma de la Sfînta Troiță, pentru balta Nenciuleștilor. Și așa se plîngeau Nenciul vornic și megiașii din Nenciulești și călugării de la Cătăliu pentru balta satului Găujanilor și călugărițele de la Vihorita, că le-au cotropit călugării de la Sfînta Troiță bălțile acestor trei sate în silă și fără dreptate. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și a luat boierul domniei mele, Nenciul vornic și satul Nenciulești și călugării de la Cătăliu și călugărițele de la Vihorita, dinaintea domniei mele din divan, 24 de boieri, pe răvașe domnești, anume: din Berilești, Șteful postelnic și din Topoloveni, Tudor stolnic și Borcea logofăt și din Ojogeni, Iane sluger și din Șchei, Papa și din Togozeni, Paraschiva vornic și din Piscure, Fiera logofăt și din Lumotești, Necula și din Răsimnice, Necula Gheormescul și din Spăteni, Badea și din Momeni, Drăghici și din Gherghiță, Liica și Lepădat logofăt și din Șintești, Dragotă și din Șolomonești, Necula și din Hurez, Radul și din Suliman, Ivan și din Sasul, Necula și din Dragomirești, Mitrea postelnic și din Priiazda, Nechifor paharnic și din Breazoe, Albul comis și Manolache șifar și din Cornățel, Dumitru Carmazache și din Frăsinet, Apos-

¹ Cuvintele „fost mare“ sînt retușate.

tol, ca să meargă și să cerceteze hotarul bălții Nenciuleștilor și ale satelor Găujanilor și Gurguiaților, cum va fi după dreptate, să aleagă bălțile de către călugării de la Sfinta Troiță.

Astfel, intru aceasta, acești 24 de boieri mai sus-ziși, ei dacă s-au adunat acolo la satul Nenciulești, au fost și 2 boieri Oprea logofăt din Săcuiani și Frățilă vâtaf din Orești, din acei 12 boieri, care fuseseră luați de călugării de la Sfinta Troiță, de s-au dus și ei acolo la satul Nenciuleștii, unde erau 24 de boieri. Și a fost și egumenul Cozma de la Sfinta Troiță de față. Astfel acei 2 boieri, din acei 12 boieri, ei așa au mărturisit înaintea acelor 24 de boieri și înaintea egumenului Cozma, cu sufletele lor, că n-au pus hotar, ci au cotropit călugării de la Sfinta Troiță, bălțile în silă. Intru aceea, acei 24 de boieri, ei au socotit în tot felul și le-au cercetat și hrisoavele, pe care le-au avut ei și toate și cartea lui Radul voievod, pe care au avut-o călugării de la Sfinta Troiță și au cercetat și hrisovul lui Nenciul vornic și cărțile, pe care le-au avut cu megiașii de la Radul <voievod>¹. Astfel, așa era scris în cărți că hotarul este până la matca Mostiștei, cum a fost de multă vreme și de moștenire. Astfel acești 24 de boieri și cu acei 2 boieri, din acei 12 boieri care au fost ai călugărilor...¹ care a fost om domnesc și cu o mare seamă de boieri și oameni buni <din>¹ jurul locului, astfel au umblat și au cercetat cum a fost după dreptate, unde a fost gheena Mostiștei, de au pus semne vechi pe matcă, cum a fost din veac, iar călugării de la Sfinta Troiță să stăpânească balta, care este pe locul orașului Cornățelul, că au fost miluiți de alți domni bătrini, iar Nenciul vornic și megiașii din Nenciulești și călugării de la Cătăluu și călugărițele de la Vihorita să-și stăpânească bălțile, care sînt pe locurile lor, unde le este hotarul cu călugării de la Sfinta Troiță. Și am văzut domnia mea cartea aceea a acestor 24 de boieri din anul 7141, de hotărnicie și de întocmire, cum că au ales ei cu sufletele lor și să stăpânească Nenciuleștii și Găujanii și Gurguiații, hotarul și bălțile pînă în matca Mostiștei, cum a fost din veac și cum au stăpînit toate satele.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, Nenciul <fost mare>² vornic și megiașilor din Nenciulești și călugărilor de la Cătăluu și călugărițelor de la Vihorita, ca să le fie bălțile pe apa Mostiștei, dedină de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Pîrvul gramatic, în cetatea de scaun București, luna decembrie 19 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, 7143, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Bibl. Acad., CI/63.

Orig., perg. (40 × 49,5), pecete aplicată, căzută.

¹ Loc rupt.

² Cuvinte retușate.

1634 (7143) decembrie 20.

Jupîneasa Catrina din Rumceni și fiii ei vînd lui Radu vistier ocina lor cu rumâni din Andreșești.

† Adecă eu Jupîneasa Catrina ot Romceni și cu feciorii miei, anume Ivan i Pătrașco i Strezia, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să fie de credință la mîna Jupînelui Radului vistier, cum să se știe că i-am vîndut toată partea noastră de ocină den satu den Îndreșăști, însă a patra parte de sat, den cîmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot hotarul, den hotar pină în hotar și cu tot venitul și cu toți rumânii, însă rumânii pre nume: Lumotă cu feciorii lui i Neașul i Baico cu feciorii lor, feciorii lui Dobrișan și Oprea Răul cu fiiu său Nénciul și cu alalți feciori ai lor, ciți Dumnezeu le va da și cu alalți rumâni ce se vor afla de moșie, fără Cîrstea cu frații-ș ce se-au scumpărat drept bani gata 7000, pîntru că această parte de sat și cu rumânii ce scrie mai sus, fost-au a noastră de moșie.

Deci, cînd au fostu acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu Băsărab voevod, făcutu-o-am vînzătoare. Deci socotind noi că iaste mai volnic Albul suljer, feciorul Mitrei pitar, zet Bratului comis a cumpăra, mers-am de l-am întrebat înaintea Jupînelui Dragomir vel armaș și înaintea Jupînelui Drăgușin vtori postelnic i Calotă clucer și înaintea a altor boiari mulți, carii era în divan: cumpăra-va Albul suljer această moșie de la noi, că ni-e vînzătoare? Iar Albul suljer singur cu gura lui au mărturisit înaintea acestor boiari, cum nu o va cumpăra. Deci, de pre altă parte de sat fost-au părtaș Jupînel Radul vtori vistier; ce, după întrebăciunea Albului sulugériului, întrebat-am pre Jupînel Radul vistierului: cumpăra-va această moșie, au ba? Deci dumnealui se-au aflat cumpărătoriu. Și ne-am tocmit cu dumnealui de i-am vîndutu această parte de sat și cu rumânii, de a noastră bunăvoe și fără de nice-o silă, drept preț cît scrie mai sus. Și ne-au dat toți banii gata. Și la această tocmeală a noastră pus-am șo boiari mărturie: jupan Costandin vel postelnic i jupan Dumitrașco clucer ot Filipești i jupan Socol clucer i Stroe logofăt i Bunea logofăt i Dumitru logofăt și alți boiari mulți, carii nu sint scriși întru acest zapis.

Исписах Шербан логѡфѣт, мѣсеца декемвриѣ къ дьни, в лѣт хѣрлмг¹.

† Eu Catrina cu feciorii miei Ivan, Pătrașco, Strizea.

Dumitrașco cliucer

Κοσταντην Κατακουζινο².

Stroe Fiera logofăt

Bunea Vilcul logofăt ma<nu propria>.

Socol cliucer

Dragomir vel armaș

† Dumitrașco cliucer ot Filepești

Dumitru logofăt

¹ A scris Șerban logofăt, luna decembrie 20 zile, în anul 7134 <1634>.

² Costantin Cantacuzino.

Danciul logofăt Piriianul
Mihalcea logofăt¹
<Pe pag. 3>: Pătrașco,
Strizea.

Muz. de ist. Buc., nr. 27290.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), două peceți aplicate.
Copie ibidem, nr. 27429, f. 1.

420

1634 (7143) decembrie 20.

Negoslav din Dălbănești cu fiii lui se vînd rumâni lui Hrizea mare vornic.

† Adecă eu Negoslav și cu feciorie mei, anume Mirea i Stan Nedelco ot Dălbănești și cu ciți feciori ne va dărui Dumnezeu, scris-am acestŭ zapis al nostru să fie la mî<na> jupan Hrizii velichii dvornic² de mare credință, cum să să știe că ne-m vindut să fimŭ rumâni în vecie, cu partea de ocenă cită se va alége den hotarŭ pină hotar, den cîmpu și den pădure șe den apă și despre tot locul, citŭ se va alége și den seliște și despre tot hotarul.

Păntu că ne-m vindutŭ drept bani gata 3 000, și ne-m vindutŭ de a noastră bunăvoe și fără dă nici o silă și cu știrea tuturor megeiașălor denprejurul locului, den sus și den jos.

Și cînd ne-m vindutŭ, fost-au mulți buiari anume: Ghioca Secul ot Călinești i Dediul ot București i Conda ot tamŭ i Panga ot tamŭ i <I>anache ot Arcești i Radul logofăt ot Desa i Andronie comis ot Mălăești i Paraschiva logofătŭ ot Butești i Anghel postelnic ot București.

Ș-am scris eu Dumitrașco logofăt ot Tirgoviște. Și păntu credința me-m pus și dэгétul. Pis méseța dechemvrie 20 dni, v leat 7143 <1634>.

† Nagoslav

Γερω Γηηόκας μάρτηρω τα άνόθεν³

Az Radul logofăt ot Desa

† Eu Anghel postelnic ot București

† Ανδρονιος προην σπαθαρις μαρτήρο τανοθεν³

Muz. de ist. Buc., nr. 13749.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), cinci peceți aplicate.

¹ Toate semnăturile sînt autografe.

² În acest timp Hrizea este mare ban.

³ Ghioca cel bătrîn mărturisesc cele de mai sus.

⁴ Andronie fost spătar mărturisesc cele de mai sus. Toate semnăturile sînt autografe.

1634 (7143) decembrie 20.

Toader din Dălbănești se vinde rumân cu ocina sa lui Hrizea mare vornic.

† Adică eu Toadir ot Dălbănești scris-am acista al miiu zapis, ca să fii la mîna jupinului Hrizii vel dvornic¹, cum să si știi că m-am vindut să-i fiu rumân în vicie, cu toată moșia mea din Dălbănești, și din cîmpu și din apă și din păduri și di pristi tot, varicită ocină voi avea, di hotar, pînă în hotar, diriptu bani gata 1 600.

Și m-am vindut di a mea bunăvoi, fără nici o silă și cu știrea tuturor migiiășilor di înrijurul locului și di sus și di jos.

Și cîndu m-am vindut fost-au mărturii mulți boiari și oameni buni, anume: Ghioca ot Căliniști i Dédiul Bucurișteanul ot tam i Conda ot tam i Panga ot tam i Radul logofăt ot Disa i Andronii comis ot Mălăiști i Parachiva logofăt ot Butiști i Anghil postelnic ot Bucuriști.

Și pîntru cridința, mi-am pus și dégitul.

Ис мѣсеца декемвриѣ ꙗ дѣни, лѣт 7308.

Toadiru.

Az Radul logofăt ot Desa <m.p.>

Γερω Γηήοκας μάρτηρω τα άνοθεν² <m.p.>

† Eu Anghel postelnic ot Bucuriști.

† Ανδρονιος προην σπαθαρης μαρτηρο τανοθεν³ <m.p.>

Partea frățini său lu Rados[s]lav.

Muz. de ist. Buc., nr. 13748.

Orig., hirtie (29 × 20), cinci peceți aplicate.

Copie ibidem, ms. 855, f. 52 (cu data: 7145).

1634 (7143) decembrie 25.

Matei Basarab voievod întărește lui Costandin mare postelnic ocină cu rumâni în Sărata, jud. Buzău, cumpărată de la jupanița Maria din Bucov.

† Многостѣю божию ѿ Матѣю воивода и господинѣ въсон земли Оугг-
ррвкляхѣнскон, вѣск великаго и прѣдобраго, почнешомъ ѿ Б с раба воивода. Дават
господство ми сѣе повелѣнии господства ми почтѣнномъ правителъ господства
ми панъ І. встандинѣ великѣи постѣлѣник и съ сыны ялицѣ Богъ имѣт даро-

¹ În acest timp Hrizea este mare ban.

² Ghioca cel bătrîn mărturisesc cele de mai sus.

³ Andronie fost spătar, mărturisesc cele de mai sus.

вати, тако да еста емз шчинъ и вечини з село з Ъврата, въ соудство Бвз<ъ>, вбаче вса часть жъпанцев Марїев, дъщи Ст.иков постѣлник шт Бвков и дъщиром ен Ънинїи, жъпанца Шнюк спатар, шт полю и шт шгала и шт вод и шт седалищи селов и шт дѣлз съ выног, адї и шт по всъ хотаром, ваи оубо елико изберит сѣ. И оубо вечинїи да се знает имѣ ихъ: ѿ ана и съ вси сыны емз и Батвра и съ вси сыны емз и ини вечини которїи се шврѣцит распали шт над сїе часть шт шчинъ шт Ъврата.

Понеже сїе вышше реченз шчинъ и вечини быст жъпанцев Марїев и дъщиром ен Ънинїи шт дѣдино ешеже шт прѣжде вѣкамѣ. Потомже, егда быст нынѣ, въ дѣни господства ми, а паница Марїѣ и дъщира ен Ънина быст положила зѣлог з правитель господства ми Костандинъ вел постѣлник две сели, по имѣ Комарникѣ и Ъшчореле, вса часть има съ вечинїи и съ всъ ходоком, за зги рѣ, пѣнесъ готови. По сїхъже, припада еста паница Марїѣ и дъщи ен Ънина къ правитель господства ми Костандин постѣлник съ великам моленїе аще дал еста дѣдина има въспѣта, да быти пазы въ рѣка има. И дал еста правитель господства ми Костандинов постѣлник шчинъ и вечини з село з Ъврата, вса часть има, елико изберит сѣ, за зги рѣ, пѣнеси готови. И егда продал еста паница Марїѣ и дъщи ен Ънина сїѣ шчинъ и вечини шт Ъврата, прѣвое въпроси въ съ рѣд има и не единъ не шврѣтесѣ да купит, но тогда оустрои сѣ и продал има шчинъ и вечини шт Ъврата панз Костандинов постѣлник, за зги рѣ, еже сѣт вышше писани. И възѣла оубо въси пѣнеси готови въ рѣцѣ има.

И видѣхъ господство ми и записа паницев Марїев и паницев Ънинїи з рѣка Константинов вел постѣлник и съ мнози болѣри сведѣтелїи, имѣ ихъ: панз Радава втори вистїѣр и шт Филипици, Дмитрашко кавчар и Неделко пѣхарник и Сокол пѣхарник и Бвнѣ логофет и Гелге логофет и прѣчїи.

И продалоше сїѣ вышше рѣх шчинъ и вечини шт нїхном добрѣ мира, съ знанїѣмъ вѣскѣм и шт прѣд господства ми.

Сегв ради, дах и господство ми почтенном правитель господства ми панз Квнстантинъ вел постѣлник, тако да быти емз сїе предвареше рѣхом шчинъ и вечини з Ъврата шчинъ дѣдино и въ шхѣбъ сыным и внуцим и правнучедом и пращором его и не шт кого непоколѣвимом, по реченїи господства ми.

Се оубо и сзедѣтелїи положу господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски и панъ Ъвшко вел дворник и п.н Григорїе вел логофет и панъ Дмитроу вел вистїѣр и Мнхѣю вел спатар и Басилаїе вел стольник и Бвчинз вел пѣхарник и Бвзинка вел комис и Дрѣвгшини и Костандин втори прѣдстатели. И исправник, Григорїе вел логофет.

И написахъ аз, Стонка спуден Шѣрбанович, лѣсеца декабрьїи кѣ дѣни и шт Ъдама до нынѣ въ сего писанїе, въ лѣт хврлг, лѣта господьне, хдхлд.

† Іѣ Матею воєвода, милостїею божїю господинъ.

Іѣ Матею воєвод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele pan Costandin, mare postelnic și cu fiii cїți îi va dăruî Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în sat la Sărata, în județul Buzău, însă toată

partea jupaniței Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov și a fiicei ei Elina, jupanița lui Ianu spătar, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu vii și de peste tot hotarul, oricît se va alege. Și vecinii să se știe, numele lor: Oana și cu toți fiii lui și Batura și cu toți fiii lui și alți vecini care se află risipiți de pe această parte de ocină din Sărata. Pentru că această ocină mai sus-zisă și vecini au fost ai jupaniței Maria și ai fiicei ei Elina de moștenire încă de mai înalte vreme. Apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Maria și fiica ei Elina au pus zălog la dregătorul domniei mele Costandin mare postelnic două sate, anume Comarnicul și Cășcioarele, toată partea lor cu vecini și cu tot venitul, pentru 150 ughi, bani gata. După acestea, a căzut panița Maria și fiica ei Elina la dregătorul domniei mele Costandin postelnic, cu mare rugămintă să le dea dedina lor înapoi să fie iarăși la mîna lor. Și au dat dregătorului domniei mele Costandin postelnic ocină și vecini în sat la Sărata, toată partea lor, cită se va alege, pentru 140 ughi, bani gata. Și cînd a vîndut panița Maria și fiica ei Elina această ocină și vecini din Sărata, întii au întrebat pe tot neamul lor și nici unul nu s-a găsit să cumpere, ci atunci s-au tocmit și au vîndut ocina și vecinii lor din Sărata panului Costandin postelnic, pentru 140 ughi, care sînt mai sus-scriși. Și au luat toți banii gata în mîna lor. Și am văzut domnia mea și zapisul paniței Maria și al paniței Elina la mîna lui Constantin mare postelnic și cu mulți boieri martori, numele lor: pan Radul al doilea vistier și din Filipești, Dumitrașco clucer, și Nedelco paharnic și Socol paharnic și Bunea logofăt și Gherghe logofăt și alții.

Și au vîndut această ocină mai sus-zisă și vecini de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele pan Constantin mare postelnic, ca să-i fie această ocină mai sus-spūsă și vecini la Sărata, ocină, dedină și pe ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților lui și de nimeni neclintit după spusa domniei mele.

Iată dar și martori pun domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mar vornic și pan Grigorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie mare stolnic și Vucina mare paharnic și Buzinca mare comis și Drăgușin și Costandin al doilea postelnic. Și ispravnic, Grigorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șarbanovici, luna decembrie 25 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, în anul 7143, anul domnului, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod <m.p.>

Muz. de ist. Buc., nr. 26959.

Orig., perg. (36 × 44,5), pecete timbrată.

Cu o trad.; alte trad. la Bibl. Acad., LXX/8, și la Arh. St. Buc., Documente C. C. Sărățeanu, Pachet I/1.

DOCUMENT FALS

I

1633 (7141) aprilie 9.

Stroe din Priboeni vinde lui Radu Gorun din Țigănești locuri în Gura Sămăilei ș.a.

† Adecă eu Stroia den Preboiani, dat-am zapesu meu la mina dumnului jupînului Radu Gorun ot Țigănești, precum să să știi că i-am vindut dumnului un locu în Gura Sămălii, alătoria cu hotaru Țegăniștelor, pin înlocu lu Tănasie, caria miargia pă suptu Fromoșilu cu fintina pină în Sămăila, latu stînjeni 100 în za aspri gata 2 mii, să-i fiia dumnului moșia stătătoare în viacei.

Șe iară [iară] i-am mai vindutu un locu la Crucia Coman alătoria cu Pleia dă stînjeni 47 în za aspri gata 8 sute.

Șe iară i-am mai vindutu un locu în Gura Văi Popei pină Aineșu dinŭ rîu la dialu cu dumbrava, lat stînjeni 74 în za aspri gata 1000. Această moșe oumu vindutu hohamneacă a mia dă nimenia selet, să-i fie dumnului și ficio-rilor în viace.

Și pântru credința vui pune degiatu mai jos să să criază.

Și la acistu zapes am fostu și noi priouței și miagiașe care vom pune numele și picetele.

Aprilie den 9, liat 7141 <1633>.

Eu Stroi vinzător.

Eu Radu ot tam martor.

Az popa Ilie Preboiani martor

Eu diiacun ot Țegănește Dumetrul martor

Eu Ștefan ot tam martor.

Eu Voinea martor

Eu Miculu martur.

<Pe verso>: Acest zapis s-au găsit vindut la Necula ot Țigănești și la hotărnicia ce s-au făcut acum la Priboini nu s-au ținut în samă. Ianache velichi sârdar, aprilie 4 dni 1759.

Arh. St. Buc., M-rea Rîncăcirov, XIII/9.

Fals, hîrtie (14,5 × 20,5), cinci peceți aplicate.

Fals prin scris, hîrtie și limbă.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

1. 1633 (7141) ianuarie 10, București. (Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/10).	Matei Basarab întărește jupaniței Maria averile rămase de la Vasile spătar (Datat după divan în <1635> ianuarie 10).
2. 1633 (7141) ianuarie 17. („Foaia Societății Românismul“, Buc., II (1871), p. 182).	Documentul este din 1643 (7151) ianuarie 18 (v. orig. rom. la Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XVI/3).
3. 1633 (7141) aprilie 11. (Gh. Ghibănescu, Surete, VI, p. 19).	v. 1633 aprilie 25, doc. 38.
4. 1633 (7141) aprilie 27, București. (Nandriș, Athos, p. 162—164).	Documentul este din <1636> aprilie 27 (orig. slav la M-rea Dohiaru de la Athos; datat după divan).
5. 1633 (7141) mai 1. (Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 692, f. 148).	Documentul este din 1640 (7148) mai 1 (v. orig. rom. la Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VI/6).
6. 1633 mai 5, București. (Arh. St. Buc., A.N., CXI/24).	v. <1634—1635> mai 5, doc. 253.
7. 1633 (7141) mai 17. (Nicolăescu-Plopșor, Mon. j. Dolj, p. 159—160)	v. 1633 mai 18, doc 82.
8. 1633 (7141) mai 30, București. (Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 172, f. 134).	v. 1633 mai, doc. 48.
9. 1633 (7141) iunie 16, Prisaca. (Ionașcu, Bis. și doc. din Olt, p. 20—21).	Mai mulți locuitori zălogesc părțile lor din Prisaca lui Ștroe roșul (După Diicul mare agă și Radu Vărzaru mare armaș actul este de pe la mijlocul sec. al XVII-lea).
10. 1633 (7141) iulie 4. (Arh. St. Buc., M-rea Arnota, XVIII/1).	v. 1633 <iunie> 4, doc. 89.
11. 1633 (7141) iulie 13. (Arh. St. Buc., Condica m-rii Codmeana, nr. 357, f. 67 v — 68).	v. 1633 <iunie> 13, doc. 94.
12. 1633 (7141) august 12. (Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 381).	Documentul este din 1638 (7146) august 11 (v. orig. slav la Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLIX/9).
13. <1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142. (Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 218 v — 219).	v. 1634 <martie 8>, doc. 213.

14. <1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142, București.
(Arh. St. Buc., A.N., CXI/8). v. 1634 aprilie 20, doc. 240.
15. <1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142.
(Arh. St. Buc., A.N., LXXI/1). v. 1634 <ianuarie — august> doc. 180.
16. <1633 septembrie 1 — 1634 august 31> 7142.
(Arh. St. Buc., M-rea Trivalea, IV/3). v. 1634 <martie> 14, doc. 219.
17. 1633 (7142) octombrie 26.
(Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul, nr. 723, f. 471 și Nicolăescu-Plopșor, Mon. j. Dolj, p. 162—163). v. <1628> octombrie 26, D.R.H., B. Țara Rom., XXII, p. 638—639.
18. 1633 (7142) noiembrie 2.
(Arh. St. Buc., A.N., CXIX/2). v. <1634> noiembrie 2, doc. 402.
19. 1633 (7142) noiembrie 18.
(Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLV/3). v. <1634> noiembrie 18, doc. 406.
20. 1633 (7142) decembrie 8, București.
(Bibl. Acad., ms. rom. 5723, f. 109 v). v. <1632> decembrie 8, D.R.H., B. Țara Rom., XXIII, p. 647—649.
21. 1634.
(Nicolăescu, Radu-Vodă, p. 49—50). v. 163<4> (714<2>) <iulie> 10, doc. 323.
22. 1634.
(Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIII/9). v. 1634 <iulie> 10, doc. 323.
23. 1634 (7142) februarie 29, București.
(Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/29). v. 1634 <martie 1>, doc. 209.
24. 1634 (7142) martie 25.
(Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/6). Mircea vinde lui Manea din Păcălești două funii în Gălbeneasca (După conținut actul este de pe la 1642).
25. 1634 (7142) aprilie 3, București.
(Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 142 v—143). v. <1631> aprilie 3, D.R.H., B. Țara Rom., XXIII, p. 356—357.
26. 1634 (7142) iunie 15.
(Ionașcu, Bis. și doc. din Olt. p. 180). v. 1634 iulie 15, doc. 328.
27. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7142.
(Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărginen. nr. 454, f. 21—22). Documentul este din 1635 (7143) martie 20 (v. orig. slav la Bibl. Acad. DCXXIII/42).
28. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7134.
(Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicul Sărat, II/9). v. <1634 după octombrie 20—1635 august 31> 7143, doc. 392.
29. <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> 7143.
(Arh. St. Buc., Colecția G. Sărățeanu, V/47—rezumat). v. <1634 după septembrie 6 — 1635 august 31> 7143, doc. 376.
30. 1634 (7142) noiembrie 12.
(Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXV/9). v. 1634 <ianuarie — aprilie> 12, doc. 187.

INDICE ONOMASTIC

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c. = comună	pah. = paharnic
f. = fost	pîrc. = pîrcălab
j. = județ	post. = postelnic
lg. = lingă	spăt. = spătar
log. = logofăt	stol. = stolnic
m. = mare	ș.a. = și alții
menț. = mențiune	top. = toponimic
m-re = mănăstire	v. = vezi
or. = oraș	vist. = vistier
	vor. = vornic

- * asteriscul indică numiri dispărute ale unor așezări ome-nești.
- ( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor și, prin indicația „menț”, lipsa de contemporaneitate.
- < > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.
- pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomas-ticului este diferită de cea frecventă.
- (?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi și copii. Cuvîntul „probabil” — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de precizie a localizărilor, cit și îndoială în cazurile de omonimie.
- Imediat după toponimic s-au dat indicațiile geografice menționate în text. Identificările s-au făcut în funcție de împărțirea administrativă actuală, arătîndu-se, în măsura posibilităților, și județul istoric.
- Trimiterile sînt făcute la numărul documentului; docu-mentul îndoielnic este însemnat cu litera A.

A

- Abaza, Abăza v. **Mehmet Abaza** pașa.
Abohilcăi vinde parte în Gudărești (ment.) 9.
Achim v. **Ioachim** egumen și **Ciochină** **Aim**.
Adăman, delnița lui la Sălătruc (menț.?) 118, 119.
*Adîncata, m-re <lg. Vernești, j. Buzău>, metoh al episcopiei de Buzău; pricină pentru dania călugărului Larion 51.
Aga Suțu din Dilga, infiază pe Stoica (menț.) 21.
Aim v. **Ciochină** **Aim**.
Aineșu, top. la Valea Popii și Priboiani <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> I.
Ală, Ali v. **Solac** Ali bei.
Alăman, tatăl lui Istratie care se rumânește la Pisculești (menț.) 179.
Alămănești, sat <j. Olt> 249.
Alba, top. în hotarul Gurenilor <j. Gorj> 248.
Albeni, sat <j. Gorj> 19, 371.
Albești v. și **Anbești**, sat.
Albești, sat <j. Argeș> 330; parte lăsată de Preda spătar din ~ jupinesei sale Stanca <Rudeanu> 78.
Albești, sat <probabil j. Buzău> 204.
Albești, sat <j. Dolj> 370, 390.
Albești, sat <j. Ialomița> 167.
Albeștii de la Cricov, sat <j. Săcuieni; azi Albeștii Paleologu, j. Prahova> 247.
Alboleştie, sat <Albulești, j. Mehedinți>, dăruiț (?) de domn lui Radul vătaf de postelnice; daturile rumânilor 87.
Albul, cneaz din Văcărești, apărat de rumânie 138.
Albul, cneaz se rumânește la Drajna 1.
Albul, comis din Brezoi, tatăl lui Radul 324; jurător 418.
Albul din Caracal, boier jurător 336.
Albul din Dumirești, jurător pentru Poenari 246.
Albul din Gănești, frate cu Pătru log., martor 151.
Albul din Mihăilești, jurător pentru Prisceni 412.
Albul (Barbul?) din Tocsobesti, jurător pentru Poenari 246.
Albul, fiul lui Oprea log. din Rătivoești și al Mariei, vinde delnițe în Bădeștii de Podgorie 292.
Albul, fiul lui Stănia din Rătivoești, vinde partea sa din Brătianii de Sus 292.
Albul, frate cu Stanca care vinde livezi în Piscul Runcului (menț.) 176.
Albul, log. din Lăngești, jurător pentru Golești 407.
Albul, martori pentru: Izvorani 386; ~ pentru Popești 203.
Albul, paharnic din Rătești, martor, semnează 284.
Albul, popă scrie zapis pentru Drajna 1.
Albul, sulger, fiul lui Mitrea pitar din Stănești și ginerele lui Bratul comis 419; martor, semnează 390.
Albul, tatăl lui Albul din Caracal 336.
Albul, țigan 365, 366.
Albul Negru, silit să schimbe Mogoșeștii pentru Rușii de Vede (menț.) 120; donator la m-re Codmeana 238.
Albul Stăn ... din Țițești, martor 268.
Albul Ursului, martor la Trănșani 37.
Albulești v. **Alboleştie** sat.
Albuș, rumân din Măgureni 251.
Aldea v. **Necole** al **Aldei**.
Aldea, cneaz rumânit din Vlădila, se răscumpără 208.
Aldea din Negovani vinde vie 179.
Alde din Slăvitești, martor, semnează 62

- Aldea** din Stoenesti, martor pentru Bogătești 32.
- Aldea**, rumân cu delniță din Săteni 181, 187.
- Aldea** vinde casa, grajdurile și grădinile lui din Drajna 1.
- Alevra**, sora lui Preda din Balomirești și jupineasa lui Sava pitar 175.
- Alexandri**, sluga mitropolitului, martor 54. <**Alexandria**>, patriarhie, ispravnicul ei în Țara Românească 188.
- Alexandru, Alixandru**:
— **Alixandru**, popă din Mihăești, martor 221.
- Alexandru**, văr cu Stoica Boteanul, schimbă parte din Mogoșani pentru o delniță în Jugur 211.
- Alexandru cel Bătrîn** v. **Alexandru Mircea**.
- Alexandru <Coconul>** (Alecsandru, Alecxandru, Alixandru), domn al Țării Românești <1623—1627> 209, 225, 296, 345, 372; fiul lui Radu Mihnea 45, 51, 85, 103, 116, 156, 250, 263, 288, 292, 298, 381, 405; acordă scutiri: unui boier 91; ~ unor m-ri 45, 53, 116, 212, 222, 252, 343, 416; ~ satului Rucăr 337; danie m-rii Dealul 148; tătarii în țară sub ~ 63.
- Alexandru Iliiaș** (Alecsandru, Alixandru Iliiaș), domn al Țării Românești <1616—1618, 1627—1629>, fiul lui Iliiaș voievod 27, 32, 33, 59, 64, 88, 97, 117, 192, 207, 242, 247, 248, 253, 272, 274, 280, 281, 292, 296, 298, 330, 333, 343, 351, 353, 417; acordă scutiri unor m-ri 27, 43, 45, 53, 98, 116, 133, 156, 212, 222, 310, 343; închină Biserica Doamnei Bisericii Domnești 298;
mută scaunul domnesc la București 40; cu oastea la Hotin și Dașova 21.
- Alexandru Mircea** (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1568...1577> 271, 307, 351, 353; fiul lui Mircea voievod și nepotul lui Mihnea cel Rău 196, 261, 271; soțul doamnei Caterina <Salvaresco> 57; tatăl lui Mihnea <Turcitul> 245, 246;
daniei m-rii Viforita 171;
boierii pribegesc sub ~ 326.
- Alexe, Alexe**...
- **Alexe** din Cornățel, martor 210.
- Alexe**, finul lui Matei Basarab și soțul jup. Ivana, dăruit cu Arvăteștii pentru dreaptă slujbă (menț.) 67.
- Alexe**, fratele lui Coandă mare comis, familie; slobozeste rumâni din Torsura de Jos 370.
- Alexe**, jupîn din Pitești, logofăt, cu vîi la Izvorani 159; probabil același: **Alexe <Grecul>**, negustor, martor pentru Izvorani 195.
- Alexe**, martor la vînzare din Draghiești, semnează grecește 50.
- **Aleese**, țigan boieresc 263.
- Alexeni** (Alixeni), sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov> 253, 294.
- Almăjul** j. Dolj (Halmăjul), sat <Almăj>, cumpărat de la Radu Șerban de Grama din Bălteni și dat ginerelei său, Barbu din Poiana 351, 353.
- Amărăști**, sat <j. Romanați; azi j. Dolj>, popă 174.
- Amașul și Făgărașul** în titulatura lui Matei Basarab 41.
- Ana**, fiica lui Drăghici din Șomânești, stăpînă în Brădiceni și Cîlnic 68.
- Ana**, mama lui Gherghie și fiica lui Ciolan, cu parte în Cindești (menț.) 285, 374.
- Ananie**, popă de la Olteni, martor 327.
- Anbești**, sat <Albești c. Afumați, j. Ilfov>, partea lui Stanciul log. din Fundeni 93.
- Anca** cu părți în Dedulești, <nepoata lui Manea> 192.
- Anca**, <fiica?> lui Ivan sulger, vară cu Badaea post. din Băleni, familie 405.
- Anca**, fiica lui Paraschiva și a Danei din Dedulești în pricină pentru partea ei din Odobeni 191.
- Anca**, fiica lui Tudosie log. Rudeanul și jupanița lui Stan vornic, înzestrată în Folești și Slătioare 272.
- Anca**, jupanița lui Mihăilă post. din Văleni, înzestrată în Podrujaniș.a. familie 275; pricina pentru Gîndeni 261, 271.
- Anca**, jupanița lui Radul Șpanul din Viștea de Jos 331.
- Anca**, „mama“? lui Tudor log. din Bujorani, rudă cu Dolofan (menț.) 75.
- Anca**, martoră la vînzare din Piscul Runcului 176.
- Anca**, preteasă (fostă soție) a călugărului Teodosie, vinde în Fundeni, familie 154, 227.
- Anca**, țigănci 114, 199, 214, 249, 263, 339.
- Aneufă**, <a doua> jupineasă a lui Vasilie spătar 81.
- Andoca**, scrie zapis pentru Boteni 134.
- Andonie**, purcar, casa lui la Păușești 71.
- Andrășești** v. **Îndreșești**, sat.
- Andrei** din Mălinești, fiul Voicăi, vinde jumătate de funie în Piscu 393.
- Andrei** din Pitești v. **Andrei** județ.
- Andrei** din Robănești, martor pentru Bircoveni 15.
- Andreiu** din Stoiceni, jurător pentru Văcărești Olt 48, 138.
- Andrei** din Șainești v. **Andrei** vornic.
- Andreiu** din Ștefeni <Andreica din Ștefoaia> 134.

- Andrei** din Vlădești, martor 105.
- Andrei**, frate cu Dragomir vătaf din Cislău, vinde parte în Tega (menț.) 16.
- Andrei**, grămatic, martor pentru Găujani 352.
- Andrei** (Andreiu), județ <din Pitești>, martor pentru Izvorani 81, 195; probabil același: ~ din Pitești, martor 31.
- Andrei**, județ din Rîmnicul <Sărat>, martor pentru Găujani 352.
- Andreiu**, martor la înfrățire în Fundeni 301.
- Andrei**, postelnic, ginerele jupaniței Maria din Gemenele 403.
- Andrei**, spătar, fiul lui aga Neagul, vinde în Iacovești și Dealul Tîrgoviștei, familie 367, semnează 250.
- Andrei**, vornic din Șainești <fost paharnic> martor, semnează 107, 190.
- Andrei Rudeanul**, spătar, fiul lui Vlad m. log., familie, pricini pentru Văcărești, Nănișești, Deleni ș.a. 33, 55, 58, 104, 138, 186, 272, 311; stăpin de țigani 42; martor 94, semnează 33.
- Andrei Rudeanul**, sulger, stăpin la Copăcel 270; martor 344, 381.
- Andreiaș**, iuzbașă <din Văleni>, martor la Drajna 1.
- Andronache**, țigan 144.
- Andronie** (Androni), comis din Mălăești, martor, semnează grecește „~ f. spătar“ 420, 421.
- Androne**, martor pentru Brezoi 106, 112.
- Andronie**, martor pentru Samara 219, 383.
- Andronie**, postelnic din Boteni, cumpără parte 134.
- Andronie**, țigan 142.
- Andronie**, vătaf, martor pentru Golești, semnează 414.
- Anghel** v. și **Ivan Anghel**.
- Anghel**, căpitan martor pentru Draghiești 50.
- Anghel**, cnezi rumâniți din: Polovinele 117; ~ din Vlădila 208.
- Anghel** din Bărăști, martor pentru Gudărești 9.
- Anghel** din Mihăești v. **Anghel** post.
- Anghel** din Săsciori 18.
- Anghel** din Vlădești vinde loc la Coasta Turburei 105.
- Anghelă**, jupin din Orașul de Floci, martor 145.
- Anghel**, log., martor la vânzare din Peșenești 204.
- Anghel**, popă din Tătărani, locul său 240.
- Anghel**, popă, mahalaua sa în București 179.
- Anghel** (Anghil), postelnic din București, martor 420, semnează 421.
- Anghel**, postelnic din Chițești, martor 284.
- Anghiel**, postelnic din Mihăești, martor, semnează 221; probabil același: **Anghel** din Mihăești, fiul lui Pîrvul ban (moș Paisie) 220; vinde funie în Șerbănești 306; martor, semnează 220.
- Anghelachi**, portar, stăpin în Glina, danii m-rii Radu Vodă (menț.) 35.
- Anghel**et dă bani cu împrumut 78.
- Anghelina** cea bătrână, maică la Viforita, familie 339.
- Anghelina**, jupîneasă lui Stanciul log., vinde în Fundeni 93.
- *Aninoasa** (Uspenia), m-re <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, ctitori și donatori 247; în pricină pentru Cislău, egumeni 244, 247.
- Aninoasa**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 346.
- Antonie** <din Rătești>, scrie diata lui Ivașco vornic 162.
- Anton** (Antonie) din Vulpeni, martor pentru Bulzești 131.
- Anton**, fiul lui Cerna stolnic, frate cu Boca post., danie m-rii Dedulești 361.
- Antonii**, jupan <viitorul domn>, frate cu Neagul și cu Gherghie, cumpără în Popești 203.
- Antonie**, rumân din Torsura de Jos se judecește 370.
- Antonie Grama**, dăruit de Mihai Viteazul (menț.) 64.
- Apa Cîmpulungului**, rîu <Rîul Tîrgului>, vad de moară 292.
- Apostol** din Frăsinet, jurător 418.
- Apostol** (Curt Salam ceauș), fiul lui Iane f. mare ban, turcit, rebotezat, donator la m-rile Radu Vodă și Sf. Gheorghe 199.
- Apostol**, popă din Corbi, martor 331.
- Arbănașiu** vinde parte din Berești, familie 158.
- Arca** din: Brădiceni, ~ din Șomănești, martori pentru Șomănești 68.
- Arca** din Drăgoești, megiaș jurător pentru Gureni 248.
- Arcești**, sat <probabil j. Romanați; azi j. Olt> 82.
- Arcești**, sat <j. Prahova> 420.
- Ardeal** v. **Transilvania**.
- Arefu** v. **Hareș** sat.
- Arfenie** v. și **Arsenie**.
- Arfenie**, popă din Tîrgoviște martor 200, 214, 273.
- Argeș** (Arghiș), județ, sate din ~ 98 107, 241, 262, 292, 311, 317, 330, 333.
- Argeș** (Argeșul, Arghes, Argiș, Uspenia), m-re <în or. Curtea de Argeș>, ctitor, zidire, scutiri 41; metoh 182; vama de la Ocna Mică 148, 185; în pricină pentru Domnești 397; rumâni fugiți 234; cumpără țigani 331;

- egumen: Grigore 41, 107, 148, 182, 185, 234, 322, 331, 358, 397.
- Argeș** (Argheș, Argeșu), oraș <Curtea de Argeș> 107, 151; meșter 358.
- Argeș**, riu, mori pe 325; erori: în loc de Argeșel 94, 120.
- Argeșel**, pîriu <afluent al Riului Doamnei>, sat la gura ~ 121, 238; erori: Argeș 94, 120.
- Ariciul** v. **Stan Ariciul**.
- Arion** v. **Larion**.
- Armenili** v. **Oancea Armenili**.
- Arnaut Chiia** (Arnăutchiu), sat <Arnaut Kioi, Turcia> 330, 333.
- Arnăut**, subaș din Brăila, martor 352.
- Arsenie** v. și **Arfenie** popă.
- Arsenie**, paharnic, <frate cu Lăudat comis din Vlădeni>, martor 75, 324.
- Arsenie**, postelnic <din Pitești> martor pentru Izvorani 195.
- Arși**, sat <lg. or. Găești, j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 378.
- Arvat** <Harvat>, megiaș jurător din Brădiceni 248.
- Arvătești** v. **Studina Arvăteștilor**.
- Atanasie** v. și **Tanasie**.
- Atanasie**, egumen al m-rii Radu Vodă (menț.) 296.
- Atos** (Sfetagora, Sf. Munte, Sveteagora), munte <Athos, Grecia>, m-ri: **Sf. Athanasie** 238; **Dohiarul** (Sf. Arhangheli), metohul său: Slobozia lui Enache 123, 382; **Ivir** (Ivera, Uspenia), marea lavră, metohul său m-rea Radu Vodă 199; călugări ispravnici ai m-rii Stelea metohul său 322, 323.
- Averchie**, monah la m-rea Ciolanul 300, 374.
- Averchie Ghiurghiu**, popă atonit, ispravnic al m-rii Stelea din București (menț.) 322, 323.
- Avram** v. și **Sava a lui Avram**.
- Avram** din Bircoveni, se judecește 15.
- Avram** din Coșovenii de Jos, martor 15.
- Avram** din Vaideei, se rumânește cu fiii săi 174.
- Avram** din Vernești, martor 224, 256, 264.
- Avram**, fiul lui Drăghici, familie, întărit în Cătunul de Jos, Burbi, Lupoiaia ș.a. 61.
- Avram**, logofăt, martor pentru Birza și Budurești 166, 180.
- Avram**, rumân din Torsura de Jos, se judecește 370.
- Avram** vinde parte din Cătun (menț.) 61.

B

- Baciul** din Cîrlomănești, cu familie în Cindești (menț.) 125.
- Baciul**, fiul lui Ventilă, în pricină pentru Birzești 100.
- Baciul**, rumâni din Cretinești încearcă să se judecească 296.
- Baciul**, tatăl lui Dragul ș.a. rumâni din Cocorăști 347.
- Baciul**, tatăl lui Negre cu parte în Birzești (menț.) 100.
- Badea, Badiul**:
- Badea** v. și **Radul Badii**.
- Badea**, cneaz rumânit din Vlădila 208.
- Badea** din Argeș v. **Badea** log.
- Badea** din Bănești, martor pentru Golești 326.
- Badea** din Băleni, ~ din Bucșani, ~ din Greci v. **Badea** postelnici.
- Badea** din Brăila v. **Badea** negustor.
- Badea** din Românești, soțul jupaniței Dobra din Piscani, familie (menț.) 336.
- Badea** din Spăteni, jurător 418.
- Badea** din Săslănești, martor 32.
- **Badiul** din Șirineasa, martor 298.
- Badea** din Tomești, creditor 78.
- Badea**, fiul lui Lumotă din Fălcoi și fratele Buicăi 249.
- Badea**, fiul lui Miinea post. și al Zlăci, familie, în pricină pentru Golești 326.
- Badea**, frate cu Balaci, cumpără partea Ivanei din Gîrbovi 356.
- Badea**, log. din Argeș, tatăl lui Radu 358; martor pentru Curbureni 107.
- Badea**, log., fiul lui Tudoran pitar, dăruiește m-rii Codmeana, Mogoșestii 94.
- **Badiul**, martor la vinzare din Birca 20.
- Badea**, negustor din Brăila, cumpără părți în Iasul 108, 109.
- Badea**, paharnic din Grădiștea, martor (menț.) 393.
- Badea**, paharnic, tatăl lui Bogdan din Detcoi 305.
- Badea**, popă din Rădăcinești, martor 417.
- **Badiul**, poslușnic scutit al m-rii Rîncăciov 252.
- Badea**, postelnic din Băleni, familie, vinde părți, semnează 405.
- Badea**, postelnic din Bucșani, soțul Chiajnei din Mănești, familie 77, 153, 235; martor 76, 214.

- Badea**, postelnic din Greci, martor (menț.) 393.
- Badea**, postelnic din Vilsânești, are nepot pe Spahiul cehodar (menț.) 332.
- Badea**, rumâni din: Futeștii de pe Mostiște 210; ~ din Poiana 77, 153; ~ din Rădăcinești 417; ~ din Românești 336; ~ din Văleni 90.
- Badea**, spătar, nepotul lui Dragomir spătar <din Cepturoaia> și al lui Radul vist., dă partea lui din Piscul lui Călin m-rii Căliu (menț.) 393.
- Badea**, țigan 199.
- Badea**, unchiul lui Preda din Birsești, cu funie la Baia de Fier (menț.) 233.
- Badea a lui Tudor**, martor pentru Samara 383.
- Badea Pațichi** din Cimpulung, martor pentru Izvorani 32.
- Bae**, sat <Baia de Fier, j. Gorj>, funia Birsească și cea a lui Pătru Tecuci vindute de Preda din Birsești lui Danciul din Pirișani 233.
- Bahnă**, top. la *Dedulești <lg. Potoceni, j. Buzău> 304.
- Baico**, post. din Pătroaia, martor, semnează 284.
- Baico**, rumân din Îndrășești 419.
- Bajești** v. **Băjești**, sat.
- Balaci** v. **Bălaci**.
- Balașa**, jupineasa <doamna> lui Costandin <Șerban> al 2-lea post., cumpără vie la Loloiești 409.
- Baleo** din Vernești, familie (menț.) 224.
- Balea** v. și **Radu** ~, **Stan** al lui **Balea**.
- Balea** din Fălcoiu, tatăl lui Pătru log. (menț.) 249.
- Balea**, fratele preotesei Sora, cu parte în Iasul 109.
- Balica** din Cirlomănești, soțul Radei, familie, aldămășar 194.
- Balica** din Gomoiești, martor 150.
- Balica**, fiul lui Curuia, familie, vinde în Erghevița 388.
- Balica**, hatman, moștenit de Stroe post. din Oteteliș ș.a. (menț.) 360.
- Balica**, pah. din Breasta, martor 359; postelnic, nepotul lui Balica hatman, familie, stăpîn de țigani 360.
- Balica**, rumân din Herăști, în pricină de rumânie 64.
- Baloi** v. **Vlad** lui **Baloi**.
- Balomirești** sat <probabil Balomireasca c. Teiu, j. Argeș> 54.
- *Balomirești**, sat <lg. Găiseni, j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 175.
- Balota**, **Balotă**, **Balotești** v. **Bălotești** și **Valca** lui **Balotă**.
- Balota**, **Bălotă**:
- Balotă** din Cindești, martor 300.
- Balotă** din Trănșani, familie, vinde parte 37.
- Balotă**, partea lui la Izvorani (menț.) 81.
- Balotă**, rumân din Futeștii de pe Mostiște 210.
- Balș** (Balșe, Balșu), sat <j. Romanați; azi oraș, j. Olt> 33, 115, 249, 359, 385.
- Balta Albă**, baltă cu girle <j. Romanați; azi j. Olt> a m-rii Bistrița 189.
- Ban**, martor la vnzare din Draghiești 50.
- Banci** v. **Radul Banci**.
- Banciul** <Bonciul, iuzbașă, martor pentru Drajna ș.a. 1.
- Barbagerea** (?), sat <Bărbărigeni la Cermegesti, j. Vilcea>, fugit cu merticul lui Bărbăuia Vinețeanul căpit. 298.
- Barbul** v. și **Albul** din Toxobești, **Neagul Bîrbol**.
- Barbul** ban v. **Barbul Craiovescul**.
- Barbul** căpitan v. **Barbul Vinețianul**.
- Barbul**, clucer din Fratoștița, martor 415.
- Barbul**, clucer din Poiana, familie, casa lui prădată pe cînd era trimis la Țarigrad 351, 353; martor 312.
- Barbul**, cnezi rumâniți din: Cănești pe Gilort 351, 353; ~ din Costești 43; ~ la Vaideei 174.
- Barbul** din Buzău, tatăl lui Isac 224.
- Barbul** din Cilcești, <log., fiul lui Arsenie sulger din Piscani> și ginerele lui Oancea vornic din Mihăești, familie, în pricină pentru Golești 407.
- Barbul** din Dudești, martor 136.
- Barbul** din Grădiște, vinde țigani 249.
- Barbul** din Iasul, martor 109.
- Barbul** din Poiană v. **Barbul** clucer.
- Barbul** din Rogojina, martor 233.
- Barbul** din Toxobești v. **Albul**.
- Barbul** din Urechești, martor pentru Bulzești 131.
- Barbul** din Urșani, megiaș jurător 113.
- Barbul** din Zvorsca, sluga marelui log. 155.
- Barbul**, fiul lui Dragoe, vinde în Cătunul de Jos (menț.) 61.
- Barbul**, fiul lui Dulce post. din Lumaș, liberează rumânii săi din Bircoveni 15.
- Barbul**, ginerele lui Barbul, martor pentru Mierlari 334.
- Barbul**, iuzbașa din Bădeni, martor 254, 255; jurător pentru Cislău 244, 247.
- Barbul**, martori pentru: Bircoveni 15; ~ pentru Folești de Jos 86; ~ pentru Șerbănești 306.
- Barbul**, paharnic, fiul lui Mihnea ban din Hurezii, cumpără Găurenii (menț.) 217.
- Barbul**, paharnic mare <Brădescul>, fost mare pah., familie, în pricină cu m-rea

- Jilian pentru Vilcomul și Știubeiul 82; în sfatul domnesc 4, 6; martor, semnează 33.
- Barbul** post. din Mănești, martor 77, 153, 235, 415; jurător 142, 144.
- Barbul**, post. din Pitești, vinde țigan 179.
- Barbul**, post. vinde țigani (menț.) 257.
- Barbul**, rumâni din: Ciumești 359; ~ din Găureni 217; ~ din Iacovești 367; ~ din Stîngăceaua 19.
- Barbul**, socrul lui Barbul 334.
- Barbul**, stolnic, martor 75.
- Barbul Brădescul** v. **Barbul** pah.
- Barbul Craiovescul**, ban „bunicul“, moșul lui Matei Basarab (menț.) 189, 271; familie, stăpîn în Gîndeni, Cretinești ș.a., ctitor 34, 261, 271.
- Barbul Vinețianul** (Bărbuia), căpit. de la Ugreni (menț.) 298.
- Basarab** (Bosarabă) voievod, tatăl lui <Neagoe> Basarab 120, 121; v. și **Neagoe Basarab**.
- Batăr Gabor**, crai <Báthory Gabriel>, venit cu ungurii în Țara Românească (menț.) 326.
- Batura** rumân din Sărata 422.
- *Băbeni**, sat <probabil lg. Rădila, j. Prahova>, călăraș 267.
- Băbeni**, sat <j. R. Sărat; azi c.j. Buzău> 125, 361.
- Băbeni**, sat <Băbeni-Oltețu, j. Vilcea> 131.
- Băcăulea** din Cătun vinde partea lui 61.
- Băcîlă**, rumânit cu partea lui din Drăgănești 146.
- Bădeni**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 150, 244, 247, 254, 255.
- Bădeștil** din Podgorie, j. Mușcel și Pădureț, sat <azi Vrănești, j. Argeș>, delnițe și vinărici cumpărate de jupanîța Stanca a lui Dima grecul 292.
- Bădian** v. **Neagoe Bădian**.
- Bădica** din Păcălești, martor 173.
- Bădica** (Bădică), rumâni din: Groșșani 385; ~ din Văleni, cu delniță 408.
- Bădica**, țigan 360.
- Bădilă** din Cegani, martor 308.
- Bădufă**, oprit să ia zeciuală din bălțile m-rii Vîforita de la Gurgueți 22.
- Băești** j. Vilcea, sat <azi Turburea>, funie cu parte din moară. vie ș.a. vindută de fiii Rădei lui Stanciul post. din Piriiani 18.
- Băilești** j. Dolj, sat, Stan al doilea comis, Țamblac ș.a. rumâni ai lui Matei Basarab, iertați de rumânie 276, 375.
- Băjenescul** v. **Stan Băjenescul**.
- *Băjenile** j. Dolj, sat cu bălți și girle dăruit de Buzești m-rii Căluui 393.
- Băjești** (Bajăști), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 128, 268, 326, 336, 407.
- Bălaci**, **Belaci**:
- Bălaci** din Păușești, martor 86.
- **Belaci** (?), frate cu Badea, cumpără partea Ivanei din Gîrbovi 356.
- Bălaia**, fiica lui Radeș, vinde în Vădenii Mici ș.a. (menț.) 253.
- Bălan**, boier jurător pentru Vișina : i Siliștioara 115.
- Bălan** cumpără la Sărăști <?> 126.
- Bălan** din Rădinești, martor 18.
- Bălan** din Stănești, rumânit fără ocină 1.
- Bălan**, vornic al doilea, martor, semnează 282.
- Bălașa** v. **Balașa**.
- Bălbose** din Berivoești, martor 346.
- *Băldești** j. Olt, sat <lg. Lisa>, partea lui Giura, nepotul lui Neniul log. cumpărată de Tudor comis din Izvor 309.
- Băleni**, sat <j. Dimbovița> 414; părți fără rumâni cumpărate de Ivașco mare vornic și primite de fiii săi 381, 405.
- Băliță** cel bătrîn (Bălolă) din Bălilești, megiaș jurător pentru Golești 326, 407.
- Bălilești** (Bălulești), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 326, 407.
- Bălin**, moștean din Gureni, în pricină de rumânie 248; probabil același: ~ megiaș jurător 248.
- *Bălișoara**, sat <lg. Budișteni, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 304.
- Bălotești**, sat <Baloteasca. j. Argeș> 284, 367.
- Bălotești** j. Mehedinți (Băloteștie), sat <Balota>, dăruit de Udriște post. din Drăgoești m-rii Govora, cotropit de Buzești 307, 328, 398.
- Bălteanul** v. **Tudor Bălteanul**.
- *Bălteni**, sat <lg. Copăcioasa. j. Mehedinți; azi j. Gorj> 351, 353; Stan Geangiu vinde loc arător popii Dumitru din Negovani 2.
- Bălțați** j. Rîmnic (Beltăți), sat <azi Valea Rîmnicului. j. Buzău, iuzbașă 125, 287, 361; în hotar cu Găojani; omor, dușegubini 352.
- *Bălțați**, sat <lg. Călinești. j. Prahova>, vii din dealul ~ lăsate de Theofil călugăr m-rii Mărgineni 144; ~ de Jos, părți cu rumâni stăpînite de Radul și Dragoslav fiii lui Radul Praja 170.
- Băluță** din Găureni, unchiul lui Radul log. din Desa, familie (menț.) 217.
- Bândroi** v. **Drăghici al Bândroiului**.
- Bănești** 363 v. **Brănești**, sat.
- *Bănești** j. Argeș, sat <lg. Cerbureni> vîndut de Stanciul log. Ceparul Marică,

- din Albești, redobîndit de fiii lui: Dumitrașcu și Ivașcu post. 330, 333; probabil același 326.
- *Bănești**, sat <probabil Gura Foi, j. Vlașca; azi j. Dimbovița; în or. Găești> 284.
- Bănești**, sat <probabil j. Ilfov> 412.
- Bărăști**, Berești:
- Bărăști** (Bărăști), sat <j. R. Sărat; azi c. Valea Rîmnicului, j. Buzău> 9; ciobotar 352; roșii 50, 361.
- **Berești**, sat <Bărăști, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, părți cumpărate de Radul Răducii de la Arbănaș, Șerban și Tatul 158.
- Bărbat Micluș** v. **Rîul Bărbat Micluș**.
- Bărbărigeni** v. **Barbagerea** sat.
- Bărbăteiu**, rumân din Tătărani 240.
- *Bărbătești**, sat <Șotinga, j. Dimbovița; în or. Tîrgoviște> 216, 274, 364.
- Bărbuia**, slugă domnească, fiul lui Ștefan log. din Văleni, familie 90.
- Bărbuleasca**, parte la Proșca <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 247.
- *Bărbulești**, sat <lg. Uiești, j. Vlașca; azi j. Ilfov>, megiași din ~rumâniți, fără drept, în Bucșani 97.
- Bărbulețu** (Bărbuleț), sat <j. Dimbovița>, judecire 236; popă 403.
- Bărcan**, armaș, fiul lui Curt armaș din Vrănești, familie, vinde în Roșiul 73, 135.
- Bărcan** din Bucșani, martor 214.
- Bărcan**, fiul lui Dragomir, martor pentru Mierlari 334.
- Bărcan**, fiul popii Danciul din Gîrbovi, în pricină pentru dușegubină 352; probabil același: martor pentru Draghiești 50.
- Bărcănești**, sat <j. Ialomița; azi j. Ilfov> 167.
- Bărcănești**, sat <j. Olt>, pricini de rumânie cu jupanița Maria, fiica popii Stoica log. din Farcaș 249.
- Băsărab, Băsărabă v. **Neagoe Basarab**.
- Bășfucețe**, top la Balta Albă <j. Romanați; azi j. Olt> 189.
- *Bășinești**, sat <lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 242.
- Bătrînul**, scrie zapis pentru Vărăști 302.
- Bățulă**, tatăl lui Stan din Robănești 15.
- Beceani**, sat <Becenii, j. Buzău>, popă 304.
- Beciu**, oraș <Viena>, asediul ~ (menț. ulterioară) 216.
- Beicea**, rumân din Deleni 33.
- Belaci** v. **Bălaci**.
- Belcin**, sat <j. Dolj> 137.
- Belciu**, fiul lui Colțea din Horez, vinde parte 349.
- Belde Kelemen** <Béldy Khielmen>, ungur, prieten cu Radu Mihnea, cumpără părțile unor boieri pribegi 253.
- Beleți**, rumân din Ciumești 359.
- Beleți** (Beliți), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 279, 336, 407.
- Belgrad**, în Țara Ardealului, <oraș, Alba Iulia>, Mihai Viteazul la ~ 407.
- Belisarie v. Velisarie Rusta**.
- Beliu** vinde, împreună cu fratele său Cernica, la Năvirtești din „moșul“ Cenușăscul 362.
- Belțați** v. **Bălțați**, sat.
- Benghiul** v. **Sava Benghiul**.
- Berbece** din Bărcănești, în pricină de rumânie 249.
- *Berciugov**, sat <lg. Sohatu, j. Ilfov>, partea Stanei băneasa vindută de Tânasie din Bărbătești lui Vintilă vătaf 216.
- Berești** v. **Bărăști**, sat.
- Berilă** din Cerașu, martor 173.
- *Berilești** (Berelești), sat <lg. Micșuneștii-Moara, j. Ilfov> 175, 418.
- Berindești** (Berendești), sat <j. Argeș> 246, 291.
- Berislăvești** j. Argeș, sat <azi j. Vilcea>, locurile Ivăneșei; Pîrvul Dolofan înfrățit de Stan Hrănea peste vii la Gruicul Robului 262.
- Berivoescul** v. **Stănilav Berivoescul**.
- Berivoești**, sat <Berevoești j. Mușcel; azi j. Argeș> 336, 346.
- Berivoiu** din Rădăcinești, martor 417.
- Bertești**, sat <j. R. Sărat și Brăila; azi j. Brăila> cu baltă, parte vindută de Maria din Bucov lui lordache vornic 179.
- Beserica Domnească v. București**.
- <Bethlen Ștefan>**, crai al Ardealului, scrie domnului (menț.) 253.
- Bezđina**, sat <Bezđina, j. Dolj> 319.
- Bibesti**, sat <j. Gorj> 233.
- Bicul**, rumân din Groșani 385.
- Bilțu**, țigan boieresc 263.
- Biserică**, top. loc la ~ în Stoenesti <j. Argeș> 262.
- Biserica doamnei Stana**, Biserica Domnească v. **București**.
- Biserica Domnească** din <R. Sărat>, dascăl 391.
- Biserica Domnească** din Ocna Mare <j. Vilcea>, în descriere de hotare 189.
- Biserica popii Sima** la Cimpulung 336.
- Bistricioara**, pîriu la Gureni <j. Gorj> 248.
- Bistrița** (Bistreța, Uspenia), m-re <j. Vilcea>, ctitori, morminte 43, 261, 271; pricini pentru sate și rumâni 13, 260, 261, 271; țigani 42, 312; scutiri, danii 43, 110, 189, 237; egumen Vasilie și 261, 271.
- Bistrița**, riu <j. Vilcea> 86.
- Bistrița**, sat <j. Mehedinți>, popă 114.

- Bistrița Oslii** (Bistrița), pîriu <j. Gorj> 248.
- Bică v. Stan Bică.**
- Bilborfi**, ocina lor la Cătunul de Jos (menț.) 61.
- Bîlta**, sat <j. Gorj> cu munte, rumânit se răscumpără de la Stamate pah. <fiul lui Miloș log.> 38.
- Biră**, tatăl lui Pascul care vinde la Samara (menț.) 383.
- Bîrhol v. Neagul Bîrhol.**
- Bîrca j. Dolj**, sat, în hotar cu Găurenii 217; vie cumpărată de Stoica stegar de la Stana, muiera lui Rădoe 20.
- Bîrcă v. și Bîrcă.**
- Bîrcă**, megiași jurători pentru: Golești 326; pentru Poenari 246.
- *Bîrcoveni**, sat <lg. Buzduc, j. Romanaiți; azi j. Dolj>, săteni se răscumpără de la Barbul, fiul Dulcelui post. 15.
- Bîriiac**, sat <j. Mehedinți>, părțile lui Necula și ale lui Lupul cumpărate de Avram ș.a. 61.
- Bîrlad**, oraș 377.
- Bîrscasca**, funie la Baia <de Fier, j. Gorj> 233.
- Bîrscasca (?)**, funie la Bulzești <j. Dolj> 131.
- Bîrsești**, sat <probabil j. Argeș; azi j. Vilcea> 175.
- Bîrsești**, sat <c. Mihăești, j. Vilcea> 220, 221, 233, 262, 389; scutit, al m-rii Gavora, rumâni fugiți 183.
- Bîrza de Jos** (Dol Birza), sat <j. Romanaiți; azi j. Olt>, parte vîndută de Sfeia și fiul său Cîrstian lui Radul post. 166.
- Bîrzieu**, deal la Cincu <Prunești, j. Gorj> 371.
- Bîrzești j. Ilfov** (Bîrsești), sat <or. București> 136; părți cu vie cumpărate de Dumitru vist. de la Negre fiul lui Baciul 100.
- Bîrzești**, sat <j. Vilcea> 113.
- Bisca**, rîu <Bisca Chiojdului, j. Buzău> de hotar, mori pe 244, 247.
- Bîșceni j. Sac**, sat <Bîșceni; azi j. Buzău> 242; ~ de Jos, părți cumpărate de Stan fiul lui Dragul de la Mușat din Bîșinești ș.a. 242.
- Bîzdina v. Bezdina**, sat.
- *Blăgești**, sat <lg. Matîța, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 126.
- Blăgodescu v. Gherghe Blăgodescul.**
- Boari** sat <Bohari, j. Argeș; azi Mălureni> 414.
- Boba**, fiica Tudorei și nepoata lui Mînjena, vinde parte din Glina 35.
- Boba**, mătușa lui Vasilie monah ș.a., cu parte în Cîndești (menț.) 303, 374.
- Bobo** din Negoești vinde parte în Sărasca 126.
- Bobo**, rumân din Cretinești, încearcă să se judecească 296.
- Bobeeae v. Stanciul Bobeeae.**
- Bobești**, sat <or. București> 24, 35.
- Bobinca**, fiul <?> lui Radul șpanul și al jup. Anca din Viștea de Jos 331.
- Bobocea**, țigan 29.
- Bocul** din Răsturnați, aldămășar pentru Cîrnitură 29.
- Bode** din Sărulești, tatăl lui Ion (menț.) 264.
- Bodea**, tatăl lui Paraschiva, stăpin în Românești 54.
- Bodea**, țigan 275.
- Bodoran**, țigan 328.
- Boea**, post., fiul lui Cernea stolnic și frate cu Anton, stăpin în Topliceni 361.
- Boga**, martor pentru Mirău 47.
- Bogați**, sat <j. Dimbovița; azi j. Argeș> 279.
- Bogătești**, sat <j. Mușcel; azi Fintina c. Valea Mare Pravăț, or. Cîmpulung>, delnițe cu munte cumpărate de Stanciul, diacon de la Ivan 32.
- Bogdan**, martor pentru Piscul Runcului 176.
- Bogdan** (Bugdan), log. din Potlogi, martor 284.
- Bogdan** (Bugdan), post. din Detcoi, fiul lui Badea pah., martor, semnează 305.
- Bogdan Cîrțău** (Cîrțău) din Crivina, megiaș jurător 48, 138.
- Bogdăneci (?)**, megiaș, jurător din Peștișani 248.
- Bogdănești**, sat <c. Bujoreni, j. Vilcea> 262; parte cumpărată de popa Vancea de la Ionașco log. ș.a. 327.
- Bogdănești**, sat <j. Vilcea, probabil c. Oteșani> al lui Tudosie log. Rudeanul, rumâni din Folești și Slătioara așezați la ~ 272.
- Bohilcă v. Abohilecă.**
- Boica** din Măgureni, martor pentru Brănești 363, 365, 366.
- Boilea** <Bolea>, fiicele sale: Dragna, Gherghina și Catalina, nepoatele lui Theofil călugăr (menț.) 142, 144.
- Boișoară**, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 317.
- Bojdariu v. Tudor Bojdariu.**
- Bojin**, martor pentru Jideni 392.
- Bojorani v. Bujorani** sat.
- Bojuranul**, Bojoranul v. Radul Bojuranul.
- Boldescul v. Oprea Boldescul.**
- Boldești**, sat <j. Săcuieni; azi ~ Grădiștea, j. Prahova> 231.
- Boldiciu**, Boldovici v. Dumitru Boldiciu.
- Boldu v. Oprea Boldu.**
- Bolduma v. Tudor Bolduma.**

- Bolea v. Boilea și Mușat al Bolei.**
*Boleasca, sat <lg. Pasărea, j. Ilfov> 107, 414.
- Boncă v. Radul Boncii.**
Bonciu v. Pătru Bonciu și Banciul iuzbașă.
Bonghiciu v. Danciul lui Bonghiciu.
Borâșcul, sat <j. Gorj> 369.
- Borcă** (?), megiaș jurător din Stolojani pentru Gureni 248.
- Borcea**, gramatic, scrie zapis pentru Năpîrteni 175; v. și **Borcea** log.
- Borcea**, iuzbașă, martor pentru Glaveș 254, 255.
- Borcea**, logofeți din: Petrești 326; ~ din Topoloveni 418; v. și **Borcea** gram.
- Borcea**, martor pentru Coasta Turburei la Vlădești 105.
- Borcea**, popă clisiarh din București 325, tatăl lui Dumitru diacon 136; poartă pricină 295; martor 102, 103, 225, 274, semnează 136.
- Borcea**, post., din Slătioare, bunic lui Pătrașco post., familie, stăpîn în Ojogeni, Mărați ș.a. (menț.) 344.
- Borce Rusului**, martor în Cimpulung 157.
- Borde** din Bărbulețu 236.
- Bordincu v. Stanciul Bordincu.**
Bordușani v. Burdușani sat.
- Bosance**, iuzbașă din Rîmnicu Sărat, aldă-mășar pentru Jideni 391.
- Bosiac**, rumân din Cetățeni 235.
- *Boșari**, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Ilfov> 407.
- Boteanul v. Ivan ~, Nedelco ~ și Stoica Boteanul.**
- Boteni**, sat <Naipu, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 190; funii vîndute de Nistor din ~ în **Botenii cei Mari** și ~ **cei Miei** lui Andronie post. 134.
- Botoșan**, Botoșarul v. **Dan Botoșariul, Dumitru ~ și Necula a lui Botoșan.**
- Boțan v. Radul Boțan.**
- Boțea**, cneaz rumânit din Polovinele, se rejudecește 117.
- Boțoc v. Ivan Boțoc.**
Boul v. Ion al lui Boul.
- Boziiani**, sat <Bozieni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 109.
- Braga**, tatăl lui Lupul căpit. (menț.) 194, 319.
- Braica**, cu loc în Fintinele la Albeni 371.
- Braica**, dărăbant, rumân din Jigorani, încearcă să se judecească 163, 178.
- Braloștița**, sat <j. Mehedinți; azi j. Dolj> 359.
- Bran** din Măriței <Marița>, martor 174.
- Bran**, tatăl lui Udrea din Brănești (menț.) 8.
- Bran** vinde partea sa din Moșeștii Pistruiului (menț.) 230.
- Braneti**, sat <j. Romanța; azi j. Olt> 166.
- Brașov**, cetate, drumul Brașovului 338; brașovean martor la Pitești 32; boieri pribegi la ~ 326.
- Brașovu** <diferiți>, rumâni din: Bărbulețu se răscumpără 236; ~ din Smîrdeșteț 390.
- Brata**, soția lui Stoe Gamota megiaș din Slăvitești, vinde parte în Ostra 62.
- Brata** (Blata) vinde parte din Glaveș 255.
- Bratosin**, tatăl lui Ivan cneaz rumânit din Jigorani (menț.) 163, 178.
- Bratul, Bratie:**
Bratul, comis mare (fost), socrul lui Albul sulger 419; jurător, semnează 93.
 — **Bratie** din Alămănești, megiaș jurător pentru Bărcănești 249.
- Bratul** din Cîndești, martor 300.
- Bratul**, log. scrie acte domnești 195, 295; probabil același; fiul lui Voico log. din Ragul 282.
- Bratul**, martor pentru Boteni 134.
- Bratul**, popă <din București>, familie 295.
- Brăcoi** (?) j. Vilcea, sat, sub chezașia Oteșanilor, fugit cu mercialul căpit. Bărbuia Vinețianul 298.
- Brădet** (Inălțarea), m-re <j. Argeș>, metoh al m-rii Argeș 182; în pricină pentru țigani 269, 286.
- Brădiceni** j. Gorj (Brădăceni), sat 248; cnezi rumâniți de Stoica din Șomănești 68.
- Brăgescul v. Oancea Brăgescul.**
- Brăila**, oraș <în raia>, moșteni din Găojani fugiți la ~ 352; negustori 108, 109, 256, croitor 109, luminărar 352; v. și **Rîmnicul Sărat și Brăila județ.**
- Brănești** j. Dimbovița, sat <azi în or. Pucioasa>, Moga ș.a. se vind cu delnițele lor lui Bunea log. 168, 324.
- Brănești** sat <j. Dolj; azi j. Gorj> 19.
- *Brănești** j. Prahova, sat <lg. Dărmănești; azi j. Dimbovița>, părți vîndute de Udrea din ~ popii Stanciul ș.a. 8, 363; jumătate sat fără rumâni vîndut de Neacșa I. mare logofeteasă lui Panga și Camino neguțatori 365, 366; probabil același: **Bănești** <eroare de copist> 363.
- *Brănești**, sat <lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 231.
- Brătan**, martor pentru Bircoveni 15.
- Brătești**, sat <j. Dimbovița; azi j. Prahova> 381.
- Brătiani de Sus**, sat <j. Argeș; azi Brădulețu>, parte cumpărată de la Văsiu log. ș.a. de Dima grecul 292.

- Brătianu** cumpără parte în Mierlari 334.
Brătiei (?), sat 174; v. și **Brătești**.
Brătilă, rumân din Românești 54, 336.
Breasta, sat <j. Dolj> 359, 360.
Breaza, sat <ț. Făgăraș; j. Brașov> 331.
Brebu j. Prahova (Breb), sat cu munte, înfrățire între Ionașco post. și Iordache vornic, rumâniri 179.
Brezica v. Oprea Brezica.
Brezoe (Brezoe, Brezoi), sat <Brezoaia, j. Ilfov> 235, 324, 418.
Brezoi, sat <j. Vilcea; azi oraș>, parte dăruită de Mănăilă m-rii Cozia 106, 112.
Brezoiianul v. Mihalașco ~ și **Mușat Brezoiianul**.
Bria, soțul Vișei, familie; vinde la Pomi și Cărbunari 262.
*Brinceni, sat <lg. Jegălia, j. Ialomița>, rumâni din Corbi așezați la ~140.
Brincoveni, m-re <j. Romanai; azi j. Olt>, a lui Matei Basarab, părți hotărnicite, egumen Dorothei 189, 318, 335.
Brincoveni, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 67, 90, 94, 174, 318, 385; zapis scris în 166.
Brinzeiu v. Vladul Brinzeiu.
Broșteni, seliște <j. Romanai; azi j. Olt>, dăruită fără rumâni de jup. Voica m-rii Căluui 348, 393.
Bucioiul v. Vladul Bucioiul.
Bucium, top. la Vlădila j. Romanai <azi j. Olt> 208.
Buciumaș, vornic din Birlad, tatăl lui Dumitrașco post. 377.
Buciumeni, sat <or. Buftea, j. Ilfov> 179; probabil aceiași: 267.
Bucovu, sat <j. Săcuieni; azi în or. Ploiești> 11, 179, 255, 256, 267, 401, 402, 422.
Bucovățul (Coșuna, Sf. Nicolae), m-re <j. Dolj; azi or. Craiova>, scutiri, volnicie pentru dijmă 310, 313.
*Bucovățul, sat <probabil j. Mehedinți, lg. or. T. Severin>, parte dăruită m-rii Topolnița de părinții lui Radu Buzescul mare ban 122.
Bucșani, sat <probabil j. Dimbovița> 76, 77, 153, 200, 214, 235, 364, 367.
Bucșani, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, megiași din Uești și Bărbulești rumâniți fără drept de Hriza f. mare vornic la ~97.
Bucșă din Șirineasa, martor 298.
Bucșănești, sat <Bucșenești, j. Argeș> 331.
Bucu, sat <j. Ialomița>, parte dată zestre Tudoriei de tatăl său Ventilă 265.
Bucura, țigancă din Transilvania 273.
București, oraș, oraș domnesc, cetate de scaun;
 oraș de scaun strămoșesc 117; mutarea scaunului domnesc și vlădicesc la ~40;
 Tîrgul de Sus 267; marginea orașului, loc de execuție 351; Pazar, mahala 179; Podul Răspîntiei 295;
 curtea domnească 295; case și locuri de casă 50, 179, 267, 274, 321, 322, 370;
 vii 321; prăvălii, pivnițe 229, 267, 295, 321—323; negustori, zaraf 225, 288; zlătari 274;
 județul și pîrgarii, bătrîni orașului 274;
 căpitan 73; ceauș 136; dărbani 267; fustaș 370; iuzbași 73, 135, 136, 226; postelnic 420, 421;
 biserici și m-ri:
 Biserica doamnei Stana și a doamnei Maria (Biserica Doamnelor), biserică <f. în Piața de flori> arsă și pustiită de Sinan pașa 295;
 Biserica Domnească (Buna Vestire), dăruită cu locul Bisericii Doamnei Stana... 295; grămătic de la ~136, 274; diaconi 295;
 Mitropolia din ~ <la m-rea Stelea> 40, 323;
 Radu Vodă (Sf. Troiță), m-re din București, din jos de București 199, 202, 238; sate, țigani, bălți, pricini 25, 34, 35, 199, 202, 238, 296, 299, 397, 411, 418; scutiri 28, 130, 222, 316; drept de judecată 28, <130>; metoh 94, 238, 325; egumen v. Cozma și 296, 322;
 Sărindariul, m-re <Sărindar>, vecinătăți, egumen 274;
 Sf. Gheorghe, m-re, țigani dăruți de Apostol <Curt Salam ceauș> 199;
 Sf. Gheorghe Vechi, școala domnească de la ~ (menț. tîrzii) 180, 374;
 Sf. Sava, m-re cu mori la Grozăveștii de Jos 103;
 Stelea (Uspenia), m-re ctitori vechi și noi, înzestrare, închinată m-rii Ivera de la Athos, arsă, refăcută de mitrop. Grigore 321, 322; <reședința mitropoliei> 40, 323; pricini 412;
 Zlătari, m-re (menț. tîrzie) 21;
 biserică în descriere de hotare 229; popi, ~ clisiarhi, diaconi 59, 136, 225; Școala domnească (menț. tîrzii) 417; de la Sf. Gheorghe Vechi 180, 374;
 acte domnești scrise în București: passim; cartea mitropolitului și a soborului 322; cărți de mărturie și judecată 45, 261, 274, 333, 351; acte ale unor

- particulari scrise în ~ 36, 50, 77, 102, 107, 136, 137, 174, 190, 210, 244, 250, 278, 319, 370, 381, 402, 405, 414.
- *Bucureștii de Vede**, sat <lg. or. Alexandria, j. Teleorman> 357.
- Buda** vinde, împreună cu fratele său, Nan, parte din Iasul 108, 109.
- Buda**, nepoții săi rumâni în Moi (menț.) 369.
- Budeșteni** (Budeștine), sat <Budîșteni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 162, 198.
- Buduran**, țigan 398.
- Budură** din Dobriceni, megias jurător 113.
- Budură** din Stoenesti, jurător mărturisește în divan pentru Dobricenii Măglași 113, 127.
- *Budurești**, sat <probabil lg. Fintinele, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, părți cumpărate de Dan Botușariul de la Ilie post. ș.a. 180.
- Bugdan** v. **Bogdan**.
- Buiac**, grădina lui la Săcuieni, martor 209.
- Buica**, fiica lui Lumotă din Fălcoiu, sora lui Badea 249.
- Buica**, fiica lui Preda sulger și a Floricăi, nepoata lui Mihai Viteazul, stăpină la Rucăr 177; familie 177, 319.
- Biul** v. **Vlasie Biului**.
- Bujorani** (Bojorani), sat <Bujoreni, j. Vilcea> 75; popă 141.
- Bulat** v. **Stoica Bulat**.
- Bulea** din Fundeni, tată și fiu, vind vie în Dealul Zoreștilor 172.
- Bulică** v. **Paraschiva Bulicăi**.
- Buliga**, căpit. cumpără parte în Erghevița 388.
- Buluroiul** din Maxenu, martor pentru Cindești (menț.) 303, 374; v și **Dumitru Buluroiul**.
- Bulzești**, sat <j. Dolj>, funie vîndută de Neagomir județ lui Ionașco post. din Cornet 131.
- Bunea**, călugăr din Gomoești (?) martor 150.
- Bunea** din Polovragi, nepotul lui Manuhă, în pricină pentru Polovragi 197, 207.
- Bunea**, fiul (?) lui Radul din Sălătruc, familie 119.
- Bunea**, moșnean, martor pentru Mierlari 334.
- Bunea Vilcul** <Grădișteanul> (Bunea), log. de vistierie, ginerele lui Paraschiva fost mare log. 400; fiu vitreg lui Dumitru <Zemțea> vornic 84; cumpără în Lăceni 79, 80, 95, 111, 152; rumânește în Brănești 168, 324; scrie zapis 36; jurător 412; martor 147, 165, 174, 190, 210, 344, 347, 360, 367, 381, 408, 422, semnează Bunea log. „manu propria“ 33, 77, 184, 409; „Bunea Vilcul logofăt manu propria“ 405, 419.
- *Bunești**, sat <lg. Amara, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 204.
- Bunești**, sat <j. Vilcea> 224; părți schimbate de Vlad log. și Pirvul log. <Rudeni> cu m-riile Govora și Slătioarele 57, 186; parte „slobodnică“ cu vii lăsată de Nistor fiicei sale Maria 220.
- *Burbi**, sat <lg. Văieni, j. Mehedinți; azi j. Gorj>, parte moștenită de Avram de la bunicul său Stanciul Buzeia 61.
- Burdea**, delnița lui la Jugur 211.
- Burduh**, Burduj v. **Măgura lui Burduh**.
- Burduşani**, sat <Borduşani, j. Ialomița>, popă 308.
- Burlian** v. **Sarul Burlian**.
- Burtilă** v. **Oprea Burtilă**.
- Butești**, sat <probabil Zărnești, j. Argeș> 48, 138.
- Butești** (Butiști), sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 420, 421.
- Buzău**, județ, sate din ~ 99, 194, 247, 422; m-re din ~ 212; bani 285; călărași și dorofanți 161; roșii 266.
- Buzău**, oraș (tirg) 51, 194, 224, 231, 300, 374; vii 382; mori 161; județul și cei 12 pîrgari 161; pircălăbi 285; căpitan 101; iuzbașă de călărași 205; popă 109; diacon 256;
- Episcopia (Uspenia), episcop Efrem 84, 99, 183, 322, 330, 333, 401; arșă și pustiită 52; danii 52; scutiri 314, țigani 278, 319; metoh 51.
- Buzău**, riu de hotar 194, 224; sate pe ~ ~ 16, 304, mori pe ~ 161.
- Buze**, **Buzescul** v. **Preda** ~ ban și **Radul Buzescul**.
- Buzea** din Rătești, frate cu Dragomir, în pricină pentru mori 287; răscumpără în Dedulești 304.
- Buzea**, tatăl lui Dragomir post. din Rătești 264.
- **Buza Ioiuva** din Cilnic, martor pentru Brădiceni 68.
- Buzeia** v. **Stanciul Buzeia**.
- Buzești**, familie, danie m-rii Căliu 393; v. și **Radul Buzescul**, mare ban, **Radul** ~ mare clucer, **Sima** stol.
- Buziani**, gîrla Buzianilor la Balta Albă <j. Romanați; azi j. Olt> 189.
- Buzinea**, mare comis:
- în pricină pentru Gîndeni 260, 261, 271;
- în sfatul domnesc 14—19, 21, 31, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 56, 57, 59, 61, 63—66, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 113, 114, 116, 127, 128, 132, 133, 135, 138, 148, 150, 153, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 179, 183, 187, 189,

193—196, 199, 201, 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247—249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335—338, 342, 344, 347, 352, 358, 360, 268, 374, 375, 382, 387,

393, 397, 398, 400, 401, 403, 407, 408, 415, 417, 418, 422;

dă carte de mărturie 351; martor 77, 94, 153, 344, 347, 367, 381, 402, 408, semnează 33, 174, 405.

C

C... os de la Ocnă, martor pentru Păușești, semnează grecește 70.

***Cacaleți**, sat <lg. Albești, j. Buzău> 374; parte vîndută de Manea și de Preda lui Radu post. 2 <Cîndescul> 376; ~ din **Coastă**, parte vîndută de Radul Miclii lui Radul post. și fraților săi 374.

***Cacaleți**, sat <lg. Căzănești, j. Vilcea; azi în or. R. Vilcea>, rumâni din Șăoaș ai m-rii Bistrița aduși de Theodosie Rudeanu f. mare log. 13.

Cacova, pîriu la Topliceni <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 361.

Cacova, sat <j. Vilcea; azi Piscu Mare> 113, 127.

Cadiu v. **Piatra Cadiului**.

Calcea, nepotul lui Ciolan, partea lui la Cîndești (menț.) 303, 374.

Calciul (Calcio), în hotarul *Iasului <lg. Urleasca, j. Brăila> 109.

Calciul, mare portar, soțul Vasilii, cumpără în Goruneni 190; ispravnic de juraători 113.

Calciul, țigan 179.

Caldosin <Pătru> din Negoești, frate cu Stanciul Ciomac, martor 371.

Calea, partea ei la Frumușălul (menț.) 279.

Calea, țigancă (menț.) 339.

Calin v. **Călin** și **Oprea** al lui **Calin**.

Calivit (Calinic), călugăr, familie, vinde parte din Săseni (menț.) 194; danie m-rii Ciolanul 300, 374; v. și **Călin**.

Calotă v. și **Crucea** lui **Calotă**.

Calotă, al doilea clucer din Popești, frate cu Toader vornic 73, 135, 190, 357; martor 73, 360, semnează 33, 168, 190, 357, 405.

Calotă diu **Bulzești**, martor 131.

Calotă din Săcuiani, martor 209.

Calotă, post. din Piriiani, frate cu Stanciul post. și Danciul log., nepotul lui Danciul Zamona, familie, în pricină pentru Polovragi <206>, 207.

Calotă scrie act domnesc 326.

Calotă, sulger mare, martor, semnează 405.

Camba v. **Tudor Cambel**.

Cantacuzino v. **Costandin Cantacuzino**.

Capcea vinde parte în Groși 61.

Caplea, jupineasa lui Udrea log. din Rădăcinești 417.

Capotă v. **Stan Capotă**.

Carabiță v. **Crăciun Carabiță**.

Caracal, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi c. Dirmănești, j. Argeș> 336.

Carage (Caragi), martor pentru Lăceni 111. Caragea v. **Ianache** post.

Caramalui, socrul lui Mihai aldămășar pentru Vernești 224.

***Carcadulea** j. Sac (Caradula, Carcadula), sat <lg. Mărgineanu; azi j. Buzău> 29, 254, 255; părți cumpărate de Lupul căpit. de la Vladul al Manii Drujoiu, Marco și Rada 226, 231.

Careda, Caridi v. **Gherghe Caridi**.

Carmazache v. **Dumitru Carmaza**.

Carșote, Casotă v. **Mihai Carșote**.

Catala v. **Loizo Catala**.

Catalina, fiica jupinsei Voica și nepoata lui Radu vist. din Cepturoaia, familie, dăruiește Broștenii m-rii Căliu 348, 393.

Catalina, nepoata lui Theofil călugăr, familie, în pricină pentru Vlădeni și Virleți 142, 144.

Catara v. **Fintina Catarei**.

Caterina <Ecaterina Salvaresso>, doamna lui Alexandru <Mircea> cel bătrîn, ctitoră la m-rea Slătioarele (menț.) 57.

Catrina, jupineasă din Rumceni, mama lui Pătrașco, Strezea ș.a., vinde în Îndreșăști 419.

Cazacul din Boldești, martor pentru Carcadulea 231; v. și **Marco Cazacu**.

Cazan v. **Căzan**.

Căciulat, iuzbașă din București, martor 136.

Căciulași, sat <j. Ilfov> 11.

Călcii v. **Stan Călcii**.

Căldoroșani, sat <Căldărușani c. Grădiștea, j. Ilfov> 175.

Călimănești j. Vilcea, sat aproape de m-rea Cozia, <azi oraș>, scutit pentru a fi de ajutor m-rii și pentru paza drumului 45; „slobozie“ cu tocmeală a m-rii 149, 384; popă 106, 112.

Călin v. și **Oprea** al lui **Călin**.

Călin, Calin :

— **Calin**, ceauș din Hințești, jurător pentru Cislău 244, 247; probabil același: **Călin** din Fintțești, tatăl lui Dobrotă 242; martor 242, 254, 255; jurător 150.

Călin (Codin) <diferiți> din Cănești pe Jiu, rumâniți 351, 353.

Călin din Lăceni vinde parte din Floceasca 79.

Călin din Măgureni, megiaș jurător 170.

Călin, martor pentru Mierlari 334.

— **Calin**, partea lui la Cindești (menț.) 300, 374; v. și **Calvit**, călugăr.

— **Calin Pisc Robul** din Fintțești vinde parte în Biscenii de Jos (?) 242.

— **Calin Tabără**, postelnic din Săteni vinde vii, dator 6.

Călina, țigancă 247

Călineasa, monahie, casa ei în dealul Prohicăi 247.

Călinești, familie (?) la Fintțești 242.

Călinești j. Argeș, sat <azi j. Vilcea>, părți cumpărate de Oprea din ~ de la Ion din Boișoara, Neaga ș.a. 317.

Călinești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, vii în Dealul Piteștilor la ~ cumpărate de Tudor comis de la Ghiorghie, nepotul lui Miho grec din Cimpulung 309.

Călinești, sat <j. Prahova> 170; negustori, greci 363, 365, 366; popă 366.

Călmățui v. **Stan Călmățui**.

***Călugărenii** de la Neajlov, sat <Corbii Mari, j. Vlașca; azi j. Ilfov> al m-rii Codmeana, cumpărat de Pană vist. reîntors m-rii, pricină cu rumânii 44.

Călugări, sat <j. Olt; azi Măgura> 48, 138.

Călui (St. Neculai), m-re <j. Romanați; azi j. Olt>, ctitori și donatori, morminte, sate 348, 393; egumen Eremie 393.

Cămîrzan v. **Precopie Cămîrzan**.

***Cămpșor**, sat <Găiseni, j. Dimbovița; azi j. Ilfov> 190.

***Cănești** de pe Gilort (Ciinești), sat <probabil Valea lui Ciine, j. Dolj; azi Gilortu, j. Gorj> 2; rumâniri făcute de Barbul clucer din Poiana 351, 353.

Căpreni, sat <j. Dolj; azi j. Gorj> 18, 390; casa popii Vladul 2.

Căprior (Căprior), sat <j. Dimbovița>, parte lăsată de Stan log. și jupanița Vișa m-rii Mărgineni; pricină cu Dragomir și Tudor din Vlădeni 143, 364; parte cumpărată de Ianu negustor de la Mihai și Stoica din Lazuri 240.

***Căptărești**, sat <lg. Hulubești, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 190.

Cărbunari, top. la Stoenesti sau Berislăvești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 262.

***Căscioarele**, sat <Brăilița, j. Ialomița>, dedina Mariei din Bucov pusă zălog

la Constantin m. postelnic 422; probabil același: <al doamnei Elina>, revendicat de Oancea log; întărit lui Constantin mare post. 387.

Cătălina v. **Catalina**.

***Cătălui**, m-re <lg. Căscioarele, j. Ilfov>, în pricină pentru balta satului Găujanii 418.

Cătărămă v. **Dobre Cătărămă**.

Cătrunești v. **Crătunești**, sat.

Cătun, sat <c. Cornești, j. Dimbovița>, cumpărat jumătate de Radul al doilea vist. Cocorâscul de la Mitrea, nepotul jupaniței Dragna 201.

Cătun, **Cătunul de Jos** sate <j. Mehedinți; azi Cătunele, j. Gorj>, părți cumpărate de Avram și frații săi din Biriacu de la Novac în Vrabeși, Bilborii ș.a. 61.

Cătun, sat <j. Săcuieni; azi c. Fintinele, j. Prahova> 226, 254, 255.

***Cătunul Tomei**, sat <Tomșani, j. Dimbovița>, părțile lui Grama pitar, Nenciul post., popa Stan ș.a. alese și lipite de Creața de Jos 378.

Cătușe v. **Radul Cătușe**.

Căzan, **Cazan**:

Căzan, călugăr, martor pentru Lăzărești 268.

Căzan din Bărbulești, apărat de rumânire în Bucșani 97.

Căzan, fiul lui Măican din Rătești, familie, vinde țigancă 247.

Căzan, rumân din Groșșani 385.

— **Cazan**, sătean din Vărăști, chezaș pentru datornic 302.

Căzâneștii de Jos, ~ de Sus, sate <j. Ialomița>, părți cumpărate de Voia sutaș din Răsciori de la Colțea din ~ ș.a. 167.

Ceaurul v. **Ceuri** sat.

Cega (Cegă, Ciga), tatăl lui Vlaicu vornic, stăpîn în Mogoșești pe Argeș<el> (menț.) 120.

Cegani j. Ialomița, sat, Radul se răscumpără de la Stoica pah., fiul lui Vilcul clucer; popă 308.

Celeiul v. **Cileiul** gîrlă.

Cenușăscul „moș” la Năvirtești <probabil Nevesteasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 362.

Ceoflea v. **Dragomir Cioflea**.

Cepari, sat <j. Argeș> 417.

Cepariul v. **Stanciul Cepariul** log.

Ceplea j. Gorj, sat, loc de arătură cumpărat de Preda vornic de la Persilă 19.

***Cepturari**, sat <lg. Vlângărești, j. Olt> 48, 138.

Capture, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, 244, 411.

Cepturoiu, sat <Cepturoaia c. Iancu Jianu, j. Romanați; azi j. Olt> 390.

Cerașu v. **Cirașu** sat.

- Cerburene** j. Argeș, sat, lăsat de Leca spăt. jupinesei sale Grăjdana, se răscumpără 107.
- Cerchezul** v. **Ionașco Cerchezul**.
- Cerecul** (?) din Bircoveni se răscumpără 15.
- Cermegești**, sat <j. Vilcea>, fugit cu meriticul lui Bârbuia căpit., are chezaș satul Oțeșani 298.
- Cernaia**, sat <j. Mehedinți> 355.
- Cernat** din Lăceni, martor 95.
- Cernat**, rumân din Studenița 155.
- Cernat**, vornic din Puținei, tatăl lui Lupșor 194; martor, tocmelnic 204, 287; lo-gofăt 204.
- Cernățești**, sat <probabil c. Valea Călugă-rească, j. Prahova>, parte lăsată de Maria soțului său Necula 213.
- Cernea**, stolnic, tatăl lui Anton și al lui Boca post. (menț.). 361.
- Cerneți** j. Mehedinți (Cernețul), sat (în or. T. Severin) 388; parte dăruită de Udriște post. din Drăgoești m-rii Govora, cotropită de Buzești 307, 328, 329, 398; popă 59.
- Cernica** și fratele său Beliu vind Năvirteasca 362.
- Cernica**, vornic mare, soțul Chiajnei (menț.) 102; stăpin la Cirstienești 103; în pricină pentru iaz la Glina 202; cu sarci-nă domnească 138.
- Ceroveți**, sat <Cerovațu, lg. Lumnic, j. Mehedinți> 388.
- ***Cetățelile** j. Ialomița, sat <lg. Grivița>, cumpărat jumătate de la Maria din Bucov și Dumitrașco clucer de Ianache post. Caragea și lăsat m-rii Vaideei 123, 382; partea doamnei Elina reven-dicată de Oancea log., întărită lui Costantin mare post. 387.
- Cetățeni** j. Muscel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, parte cumpărată cu rumâni de Radul vist. Cocorâscul de la Staico post. și Nica din Bucșani 235.
- Ceurii** j. Jiul de Sus, sat <Ceauru, j. Gorj; azi mutat>, stupinele m-rii Tismana, scutite 341.
- Cheajna** (Chiajna) din Mănești, jupanița lui Badea post. din Bucșani, mama lui Preda post. și a lui Ventilă, stăpină în Poiana (menț.) 153.
- Cheajna**, vorniceasa, soția lui Cernica f. mare vornic, vinde în Cirstienești (menț.) 102, 103.
- Chera**, **Chira** :
— **Chira**, căpit., martor pentru Draghiești, semnează grecește 50.
- Chera** din Hănăsești, martor pentru Bul-zești 131.
- Chera**, jupin, dă bani cu împrumut 78.
- Chera**, soția lui Stănilav, cumpără vie la Bunești 221.
- Cherana** v. și **Chirano**, **Oprea al Chiranei**, **Simcloaie Cherana**.
- Cherana** (Chirana) <Ana>, jupanița lui Gligorie mare vist. cumpără în Poiana 77, 153; și în Săteni 187.
- Cherana**, țigancă 360.
- Cherance** v. **Dragomir Cherance**.
- Cherba** (Chierba), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova în or. Urlați> 409; deal cu vii; Dragotă ș.a. rumâniți de Iordache vornic 179.
- Cherbeleț** v. **Preda Cherbeleț**.
- Chesar** v. **Chisar**.
- Chiaful**, negustor, martor 360.
- Chieiu**, sat <probabil Ciuciu, c. Icoana, j. Olt> 249.
- Chilii**, sat <Chiliile, j. Buzău>, popă 258.
- Chiojd**, sat <~ din Biscă, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 125; ~ <probabil Star Chiojd; azi j. Prahova>, rumâniri fără ocină făcute de <Hrizea f. mare vornic> 1.
- Chira** v. **Chera**.
- Chirana** v. **Cherana** și **Oprea al Chiranei**.
- Chirano** vinde partea Micăi călugărița la Draghiești, semnează 50.
- Chirca** (Chircă), comis din Ruda, tatăl lui Chisar paharnic <Rudeanul>, rumânește satul Dobricenii Măglași (menț.) 89, 113, 127.
- Chirca** din Păușești, fratele lui Miho care vinde în Cringuri 277.
- Chirca**, paharnic din Păpălari, boier hotarnic 335, semnează 318.
- Chirca**, spătar <Rudeanul, văr> cu Andrei spătar, în pricină pentru Nănăsești și Bunești 186.
- Chirca**, țigan lăsat m-rii Mărgineni 142, 144.
- Chirfote**, popă, martor la Țirgoviște, sem-nează 286.
- Chiriia** din Ștefoaia, <post.>, jurător 412; martor, semnează 190.
- Chirliac**, post., din Stoenesti, martor, sem-nează 190; probabil același: ~ post. din Desăgari, frate cu Fătul, martor 47, 72.
- Chirliac**, sătean din Vărăști, chezaș 302.
- Chiriță**, cupeț din Brăila, martor 108, 109; probabil același: ~ frate cu Manole Lon-daraș și socrul lui Ianiu, martor 377.
- Chirtop** din Florești, megiaș jurător pentru Bucșani 97.
- Chirtop**, rumân din Smirdeșteț 390.
- Chisar** . . . <din Mușcel>, martor 242.
- Chisar**, pah. Rudeanul (Chesaru), fiul lui Chirca comis, în pricină pentru Dobri-cenii Măglași 89, 113, 127; cu vii în Copăcel 270; bătut în divan 127.
- Chisar**, post., martor 75.

- Chiselețul** (Cheselețul, Chisăleț), sat <Chiseleț, j. Ilfov> cu baltă și girle al m-rii Radu Vodă, imunități, scutiri 28, 130.
- Chițești**, sat <j. Dimbovița; azi j. Argeș> 284.
- Chițiboiu**, rumân din Măgureni 251.
- Chițul**, cneaz rumânit din Dobricenii Măglași, se rejucește 113.
- Chivul**, iuzbașă, dăruit împreună cu Stan iuzbașă la Dedulești 169.
- Ciga v. Cega.**
- Cileiul**, girle <Celeiul, j. Romanați; azi j. Olt> făcută de Barbul banul, întărită cu parte din vama domnească m-rii Bistrița 189.
- Cincia**, rumân din Studenița, pricini 155.
- *Cincu**, sat <Prunești, j. Gorj>, locuri vindute de Vladul Vulpariul popii Lupul din Negoști 371.
- Ciocade**, sat <j. Gorj> 372.
- Ciocănești**, sat <j. Ialomița>, vameși din ~ la bălțile Gurguiți și Vărăști 23.
- Ciochină**, post., martor pentru Pepenești 204.
- Ciochină Aim**, martor la Cimpulung 157.
- Cioflea v. Dragomir Cioflea.**
- Ciolan**, nepoții săi Gherge și Calcea vind în Cindești (menț.) 285, 303, 374.
- Ciolanul** (Ciolan), m-re <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, ctitor și donatori; egumen: Ieremia; vinde parte fără mori din Cindești 300, 374.
- Ciolăneasca**, parte la Cindești <j. Buzău> 223.
- Ciomac v. Stanciul Ciomac.**
- Ciorăști**, sat <j. Vilcea> 298.
- Cioringa v. Neagoe Cioringa.**
- Cioroiaș**, sat <j. Dolj> 370.
- Ciorțești**, sat <j. Vilcea> 18.
- Ciotea v. Vilcul Ciotei.**
- Cirașul**, sat <Cerașu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, roșu 173.
- Circașă** (Cerașă), megiaș din Stroești 215.
- Cislău** j. Săcuieni (Ceslău), sat <azi j. Buzău> 16; hotare 247; stăpînit împreună de m-rea Aninoasa cu nepoții lui Vlaicu vist.: Stroe din ~ și Dragul log. 244, 247.
- Ciuciu v. Chieiu**, sat.
- Ciulinică**, sat <Ciulința, j. Ialomița> 5.
- *Ciurnic**, sat (?) <lg. Glina; or. București>, în hotar cu Fundeni; partea lui Hiera Oțelea vindută de Stanciul log. lui Radul log. Dudescul 288.
- Ciumești** (Ciumestie), sat <probabil Pielești, j. Dolj>, parte cu rumâni vindută de Stroe post. din Bralostîța lui Ilie post. din Groșani 359.
- Ciupența** vinde țigan 309.
- Ciuta v. Măgura Ciutei.**
- *Cinturești**, sat <probabil Iancu Jianu, j. Dolj>, rumânire 309.
- Ciinești v. și Cănești**, sat.
- *Cînești**, sat <lg. Surpatele, j. Vilcea>, părți cu vii, vindute de Radul Cotorogea ș. a. lui Sima log. 345, 389; pricini cu m-rea Dintrunlemn 345.
- Cîcești** j. Gorj, sat, vii cumpărate de Necula pîrcălab din Glogova de la mai mulți 263.
- Cîcești**, sat <Cîlceasca c. Mihăești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 379, 407.
- Cîlnău v. Gura Cîlnăului.**
- Cîlnic**, sat <j. Gorj>, rumânire 68.
- Cîlniștea**, pîriu <j. Vlașca; azi j. Ilfov> sat pe ~ 47.
- Cîmpina**, sat <j. Prahova; azi oraș>, seliște de casă, curătură ș.a. vindute de Vlad Petec lui Stingă 96.
- Cîmpșor v. Cîmpșor și Piscul Cîmpșorului.**
- Cîmpulung** (Dîlgopole), oraș domnesc 269; vie vindută de Tanasie lui Mihaiu 157; țigănia domnească 315; săpunar 403; grec 309; sfatul orașului, județ, popi 32, 269; Biserica popii Sima 336.
- Cînda** din Izbiceni, ruda lui Cherbeleț, în pricină pentru Ostra 63.
- Cînda** din Lăceni, martor 95.
- Cînda**, iuzbașă, martor 7.
- Cînda**, post. din Bălotești, martor 367, 386.
- Cîndești**, sat <j. Buzău>, partea Ciolănească cumpărată de Radu Mihălcea post. de la Negre din Joseni 223; ~ de la jupîneasa Despina 285; partea Calcei și a lui Calin vindute fraților Cîndești de m-rea Ciolan spre a-și face moară 300, 303, 374; probabil același: ~ partea lui Negruț cumpărată de la Rada de Mihălcea căpit. 125.
- Cîrcea** (Cîrceni), sat <j. Dolj>, iuzbașă 15, 359.
- *Cîrciumarii** j. Sac (Crăcimariul), sat <lg. Valea Părului, azi j. Prahova>, cumpărat de Vlad f. mare log. Rudeanul 104; scutiri acordate vierilor m-rii Snagov 416.
- Cîrligați**, sat <probabil Călmățuiul, j. Teleorman>, popă 3.
- Cîrlomănești**, sat <j. Buzău> 194; popă 125, 264.
- *Cîrnitură**, sat <lg. Cîmpeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, părți cumpărate de Lupul căpit. din Lapoș de la Marco, Ghiorma ș.a. din Glaveș 29, 350.
- Cîrnul** (Sf. Mihail), m-re <lg. Tega, j. Săcuieni; azi j. Buzău>, întărită peste daniile lui Lupul f. m. log. la Tega și Jugureni 16.
- Cîrnu**, pîriu la Tega <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 16.
- Cîrstea**, armaș al doilea, văr cu Preda Cherbeleț, în pricină pentru Ostra 63.
- Cîrstea** cel bătrîn dă bani cu zălog 78.

- Cirstea** din Berendesti megias jurator pentru Poenari 246; probabil același: ~ martor pentru Turburea 290; v. și **Cirstea al Danciului**.
- Cirstea** din Leotesti, martor pentru Carcadulea 231.
- Cirstea** din Poiana Mărului <Transilvania> cumpără muntele Luțele, împreună cu Șandru 403.
- Cirstea** din Săteni, <fiul lui Vintilă>, frate cu Oprea, martor 187.
- Cirstea** din Tămășești, boier jurator 336.
- Cirstea** din Vărăști, chezaș pentru datoria altui sătean 302.
- Cirstea** (Cirste), fiul lui Stanciul din Izbi-ceni, familie, moștenește pe Stroe post. din Braloștița, semnează 359.
- Cirstea**, fiul lui Zorea, cu parte în Berciugov (menț. ulterioară) 216.
- Cirstea** grecul, tatăl lui Costandin care vinde în Trănșani 37.
- Cirstea...** în carte domnească 266
- Cirstea**, log. din Buciumeni, vinde loc de vie în Valea lui Balotă 179.
- Cirstea**, log. din Coțăiani, martor pentru Berciugov, semnează 216.
- Cirstea**, negustor din Brăila, cumpără parte la Iasul 108.
- **Cirsteae**, popă, cu parte la Lăzărești 268.
- Cirstea**, rumâni din: Bâldești 309; ~ din Căpriorul se judecește 240; ~ din Căpriorul 235; ~ din Șaoaș, dus la Caca-leți 13; ~ din Îndrășești se răscumpără 419.
- Cirstea**, țigan 380.
- Cirstea**, vătaf din Drânic, martor pentru Seaca 188.
- Cirstea**, vistier frate cu Radul <de la Afumați> și cu Măican spătar, stăpîn în Cretinești (menț.) 34.
- Cirstea**, vornic mare, soțul Mariei, zidește m-rea de lg. Pîrvulești (menț.) 133; stăpîn în Dedulești 191.
- Cirstea al Danciului** din Berindești, martor pentru Turburea 289, 291.
- Cirstea Tîrșor**, fiii săi cumpără în Negoești 126.
- **Cirste Vișga** din Turburea, martor 291.
- Cirsteianești** v. **Cirstienești**, sate.
- Cirstiian**, clucer din Boteni, cu sarcină domnească 202; martor 402, semnează 190; jurator 364, semnează 93; <fost> vornic 93, 364.
- Cirstiian**, cneaz rumânit din Jigorani, dărăbanț, încearcă să se rejeudească 163, 178.
- Cirstiian** din Glaveș, fiul Micului Flamii, vinde în Cîrnitură 29; martor 350.
- Cirstiian** din Grabicina în pricină pentru Dedulești 191, 192.
- Cirstiian** din Stîncea, martor pentru Cegani 308.
- Cirstiian**, fiul lui Dispod, vinde partea sa din Mătășești 92.
- Cirstiian**, fiul lui Voineag Robul, familie, vinde La Pîrloage 242.
- Cirstiian**, fiul lui Zorea, cu parte în Bercigov (menț. ulterioară) 216.
- Cirstiian**, martori pentru: Birca 20; ~ la Cîmpulung 157.
- Cirstiian**, popă din Grabicina, cu parte în Odobeni (menț.) 191, 192.
- Cirstiian** (Cirstian), rumâni din: Cetățeni 235; ~ din Futeștii de pe Mostiște 210; ~ din Jigorani v. **Cirstiian** cneaz.
- Cirstiian** vornic v. **Cirstiian** clucer.
- Cirstiian** Mutul rumân din Măgureni 251.
- Cirstienești**, **Cirsteianești**, **Crăstienești**:
— **Cirsteianești**, sat <lg. Corbi, j. Argeș>, delniță vindută de Șteful post. din Tămășești lui Ion Vrabie 198.
- ***Cirstienești**, sat <lg. Văleni, j. Argeș>, Harăștii <cei din Arefu> din ~ 417.
- **Cirsteenești** j. Muscel și Pădureț, sat <azi Cîrstieni, j. Argeș>, oameni ai m-rii Rîncăciuv, scutiți; cîsla satului 252.
- Cirstienestii** de la Colentina (Cirstenești, Cirstinești), sat <or. București>, parte cumpărată de Dumitru vist. Dudescul de la Chiajna vorniceasa, încercare de judecire 102, 103.
- Cirstienestii** (Cirstenești), sat <Cristinești, c. Grebănu, j. Rîmnicul Sărat; azi j. Buzău> 125, 361.
- **Crăstienestii**, sat <Cîrstănești, j. Vilcea> 74.
- Cirstov**, rumân din Torsura de Jos, se judecește 370.
- Cîrțău** v. **Bogdan Cîrțău**.
- Cîșleaci** vinde partea sa din Moșestii Pistriului (menț.) 230.
- Clanța**, sat <în or. București> 102.
- Clădnița**, rîu <Clanița afl. al Teleormanului>, sat pe 66.
- Clima**, egumen al m-rii Dohiiaru 382.
- Climi**, egumen al m-rii Vaideei 123.
- Clin**, top. la Creața <Crețulești, j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 378.
- Clocociov**, m-re <j. Olt; or. Slatina>, țigani 60.
- Coadă**, vătaf <din Măniaci>, martor pentru Drajna ș.a. 1.
- Coadă**, vornic, strămoșul lui Dragul log <din Cislău>, cu parte în Șoplea (menț.) 247.
- Coandă** v. **Conda** și **Stoica al Coandei**.
- Coasta lui Mihai**, loc la Turburea <j. Argeș> 291.

- Coasta Turburei**, top. la Vlădești <j. Vilcea>, părți cumpărate de Oprea și Ivan negustorii de la Anghel și de la Pria 105.
- Cobia**, sat <j. Dimbovița>, rumâni ai m-rii Mislea, risipiți 139.
- Cocani**, sat <probabil Coca, j. Buzău> 264.
- Cocimănești**, sat <Cojmanăești, j. Mehedinți; azi j. Gorj>, popa Gherge din Sura cumpără vie cu pavință în Dealul Casei la ~ 65.
- Cocioabă v. Dumitru Cocioabă.**
- Cociul**, moștean din Găujani, fugit la Brăila 352.
- Cocirle**, rumân din Măgureni 251.
- Cocoraști j. Prahova**, sat al lui Mihalcea banul 339; parte răscumpărată de nepotul său Preda spăt., lăsată jupaniței sale Stanca 78; parte vindută de Marica călugărița lui Radu Cocorăscul vist. al doilea 340, 347.
- Cocoroae** vinde în Cătunul de Jos (menț.) 61.
- Codin v. Călin.**
- Codmeana** (Blagoveștenie), m-re <Cotmeana, j. Argeș>, zidită de Mircea cel Bătrîn 120; sub ascultarea m-rii Cozia, pricini 44, 94, 120, 121, 238; egumen: Rafail 238.
- **Cotmeana**, riu la Samara 383.
- Codrea** din Codrișești, megiaș jurător pentru Bucșani 97.
- ***Codrișești**, sat <lg. Bucșani, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 97.
- Codru de Sus**, top. la Fete <Fețeni, j. Argeș; azi j. Vilcea> 10.
- Coica** din Stănimirul de Jos v. **Cornea.**
- Coica**, moștean din Gureni, în pricină de rumânie 248.
- Coica**, rumân din Gropșani 385.
- Cojăști**, sat <Cojasca, j. Dimbovița> 187.
- Cojești** de lângă Drăcești, j. Elhov, sat, funie și părți cumpărate de Radul log. Dudescul 225, 288.
- Cojiești** 381 v. **Mănești** sat.
- Cojmanăești v. Cocimănești**, sat.
- Colentina**, baltă și riu, m-rea de la ~ 26, 343; sate pe 103, 136.
- Colnicul lui Hanăș** la Vlădești <j. Vilcea> părți cumpărate de negustorii Oprea și socrul său Ivan de la mai mulți 105.
- Colțea** din Căzănești vinde parte 167.
- Colțea** din Horez, tatăl lui Belciu (menț.) 349.
- Colțea**, martor la vnzare în Zorești 243.
- Colțea**, partea lui din Topliceni dăruită de Anton (menț.) 361.
- Colțul v. Stan Colțul.**
- Coman v. și Crucia Coman.**
- Coman**, comis, fiul lui aga Neagul și al jupinesei Neacșa, familie, vinde Iacoveștii și vie în Dealul Tîrgoviștei 250, 367; martor 31, 81, 284; semnează 250.
- Coman** din Butești, megiaș jurător pentru Văcărești 48, 138.
- Coman** din Cimpulung, martor pentru Izvorani 32.
- Coman** din Cojești vinde funie (menț.) 225, 288.
- Coman** din Lăceni, martor 95.
- Coman**, fiul lui Calivit monah, vinde în Dealul Săsenilor 194.
- Coman**, fiul lui Vlad din Godeni, martor 223.
- Coman**, martor la Jideni 392.
- Coman**, moștean din Găujani, plătește dușegubină 352.
- Coman**, post., martor pentru Slătioare 228.
- Coman**, rumân din Cocoraști 347.
- Coman**, vătaf de dărăbanți 102.
- Coman Zbora** din Călinești, megiaș jurător 170.
- Comanca**, sat <j. Romanați; azi j. Olt>, popă 293.
- Comarnicul**, sat <j. Prahova; azi oraș>, zălogit de Maria din Bucov lui Constantin mare post. 422.
- Comăneasa**, moșie la Frâsinet <~ Gară, j. Romanați; azi j. Olt> 293.
- Comănești**, sat <j. Brăila; azi Comăneasca>, în hotar cu Iasul 109.
- Comino**, neguțător din Călinești, stăpîn împreună cu nașul său, Panga, în Brănești 365, 366.
- Comoara**, top. la Jugureni <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 16.
- Conda** (Coanda), comis mare, soțul Mariei din Obedin, danie m-rii Jitiian (menț.), armaș 82; rumânește în Torsura 370.
- Conda** din Călinești, martor 420, 421.
- Condilă**, f. mare postelnic, martor 347.
- Constantin v. Costandin.**
- Constantinrad v. Țarigrad.**
- Conțești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 336, 379.
- Copăcele**, sat <j. Vilcea; în or. Ocnele Mari>, vie zălogită de Chisar paharnic Rudeanul, redobîndită de Andrei sluger 270.
- Corbeni**, sat <j. Argeș> 245, 246, 358.
- Corbi** sat? <j. Mușcel; azi j. Argeș>, popă 331; ~ de **Piatră** (~ Cămeniț), m-re, popi 151, 269.
- Corbi** j. Vlașca, sat <azi ~ Mari, j. Dimbovița>, partea lui Stanciu din Pade, încercare de judecire 88; parte schimbată de Vădislav din Belcin cu Negoită post. 137, 140.
- Corbșori v. Corșori**, sat.
- Coriaci v. Curiacea** sat.
- Cormaza v. Dumitru Cormaza.**
- ***Cornățel**, oraș <lg. Mănăstirea, j. Ilfov> 147, 165, 210, 415; baltă m-rii Radu

- Vodă pe ocina orașului 418; stolnici și vameși 23, 28.
- Cornățeni**, sat <Cornățel, j. Dimbovița> 85.
- Cornea** din Cornățel, tatăl jupinului Ianu (menț.) 210, 415.
- Cornea** (Coica), tatăl lui Datco Robul, cu parte în Stănimirul de Jos (menț.) 280, 281.
- Corneanul v. Neagoe Corneanul.**
- Cornești**, sat <j. Dimbovița> 235, 364.
- Cornet**, sat <j. Dolj; în or. Craiova> 18, 131, 390.
- Cornet**, sat <j. Ilfov> 72.
- Cornet**, top. <deal la Negoești, j. Gorj> 371.
- Cornete**, top. în hotarul Gurenilor <j. Gorj> 248.
- Cornicea**, rumân din Golești 326, 407.
- Corobae** vinde parte din Slatină și o livadă în Berila (menț.) 61.
- Coroiu**, martor la vânzare din Draghiești 50.
- Coroteni** (Curuteni), sat <j. R. Sărat; azi j. Vrancea>, funie cu vie păragină cumpărată de Dobre căpit. de la Stanciul Bobeae din ~ 204.
- Corșori**, sat <Corbșori, j. Mușcel; azi j. Argeș> 151, 331, 336, 346.
- Cortofleașă**, tatăl lui Ivan Cortofleș din Pitești 31, 195.
- Cosian** din Cîlnic, se rumânește 68.
- Cosimbești**, sat <j. Ialomița> 265.
- Costandin** cel mare și ~ cel mic, zlatari vind loc cu casă în București 274.
- Costandin**, cneaz rumânit din Jigorani 178.
- Costandin** (Constantin), comis <din Togozeni, fiul lui Dragul din Slătioare> vinde împreună cu frații săi parte din Petrești și Futești 368.
- Costandin**, dascăl slovenesc la Sf. Gheorghe Vechi (sec. XVIII) 180.
- Costandin** din Gureni în pricină de rumânie 248.
- Costandin** din Jugur v. **Costandin** post.
- Costandin** din Sărata, martor 150.
- Costandin** (Costantios) din Vaideel, jupin, martor în București semnează grecește 267.
- **Costanden**, fiul lui Cirstea grecul, cumpără la Trănșani 37.
- Costandin**, fiul lui Duca ceauș, (menț. ulterioară) 228.
- Costandin**, fiul popii Cirstiian din Grabicina, familie, în pricină pentru Dedulești 191, 192.
- Costandin**, martor pentru Biscenii de Jos (?) 242.
- Costandin**, popă din București, tatăl jupaniței Elina 59.
- Costandin**, popă din Roșii, martor pentru Băești 18.
- Costandin**, nepotul Maricăi călugărița, <fiul lui Preda spătar> din Albești 347.
- Costandin**, post. al doilea din Dobreni 324; fiul jupaniței Elina <și al lui Radu Șerban> 59, soțul Bălașei 409; cumpără în Loloești și Văleni 184, 408, 409; în pricină pentru Tintava 59; în sfatul domnesc 422; martor 347, 400, semnează 152, 168, 324, 351.
- Costandin**, post. din Jugur, martor pentru Mogoșani 211.
- Costandin**, tatăl lui Stan rumân din Roșiul (menț.) 73, 135.
- Costandin Cantacozi** (Constantin ~, Constantin, ~ Catacozinos), mare postelnic, ginerele doamnei Elina, ctitor la m-rea Strîmbul 85; stăpin la Cetățele 387; dă bani cu zălog, cumpără în Sărata ș. a. 422; în sfatul domnesc: 4, 6, 14—21, 31, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—66, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112—114, 116, 117, 127, 128, 132, 133, 135, 138, 148, 150, 153, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 179, 183, 194—196, 199, 201, 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247—249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335—338, 342, 344, 347, 352, 353, 358, 360, 368, 374, 375, 382, 387, 393, 397, 400, 401, 403, 407, 408, 415, 417, 418; martor 77, 124, 153, 344, 347, 367, 381, 402, 408, semnează 174, 351, 405, 419.
- Costandin Pîrțachi**, aldămașar pentru Săseni 194.
- Costea**, dărăban sau călărăș din Jigorani, încearcă să se judecească 163, 178.
- Costea** din Brănești, tatăl lui Stan 324.
- **Coste** din Păcălești, martor pentru Sărasca 126.
- Costea**, gramatic la Biserica Domnească din București 136, 274; martor 102, 103, 274, semnează 136.
- Costea**, megiaș din Stroești 215.
- Costea**, moșneni rumâniți din: Jigorani v. **Costea dărăban**; ~ din Polovinele se rejudecește 117; ~ din Silișteni 309.
- Costea**, popă din Pitești, cumpără parte cu vie la Izvorani 195.
- Costea**, rumân al episcopiei de Rîmnic (menț. ulterioară) 141.
- Costea**, tatăl lui Stan Lungul rumân din Mărăcineni (menț.) 245.
- Costești**, sat <j. Mehedinți>, ceauș 388.

- Costești** j. Vilcea, sat de cnezi rumâniți de Mihaiu Viteazul și dăruit cu scutiri m-rii Bistrița 43.
- Costești**, sat <j. Vlașca; azi ~ din Vale, j. Dimbovița> 378.
- Costin**, clucer al doilea din Moldova, martor 347.
- Costin** din Vernești, aldămașar 194.
- Costoboiul v. Lupul Costoboiul.**
- Coșovenii de Jos**, sat <j. Dolj>, popă 15.
- Coșuna v. Bucovățul**, m-re.
- Cotava**, tatăl lui Dragomir rumân din Loloești 184.
- Cotenești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 403.
- Cotești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 31, 81.
- Cotirlă v. Pătru Cotirlă.**
- Cotmeana v. Codmeana.**
- Cotorogea v. Radul Cotorogea.**
- *Cotăianii**, sat <lg. or. Vulcana, j. Dimbovița> 216.
- Coți v. Ghinea Coți.**
- Coțofeanul v. Mihai Coțofeanul.**
- *Covîrdeni j. Ilfov**, sat <*Scovîrdeni, Călăreți, j. Ilfov> 281.
- Cozia** (Sf. Troiță), m-re <j. Vilcea>, sate, cu rumâni, pricini 49, 112, 115, 155, 293; scutiri pentru Călimănești 45, 149, 384; rumâni fugiți 55; Codmeana pusă sub ascultarea sa 44, 94, 120, 121, 238; staroste și duvalmu m-rii 49; egumen: Dionisie.
- Cozleci** (Cozleciu), sat <Coslegi, j. Săcuieni (?); azi j. Prahova> 11, 226.
- Cozma** (Cosma), egumen al m-rii Radu Vodă 34, 35, 45, <116?>, 130, 199, 238, 296, 299, 325, 397, 411, 418.
- Cozma**, egumen al m-rii Tutana <?> 116.
- Cozma**, pircălab, martor pentru Lăceni 95.
- Cozma**, popă din Tîrgoviște, martor 339.
- Craiova** (Craiuva), oraș, scaun de judecată 248;
bani de ~ 20, 31, 35, 41, 44, 45, 54, 57, 59, 61, 64-66, 68, 83, 90, 97, 100, 105, 109, 112, 113, 117, 127, 128, 132, 133, 138, 153, 163, 165, 178, 194, 195, 201, 204, 207, 208, 217, 235, 238, 240, 242, 247, 248, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 281, 289, 295, 296, 298, 308-311, 323, 326, 335-338, 342, 347, 353, 360, 368, 374, 375, 381, 382, 393, 397, 398, 401, 407, 408, 415, 418;
județ de ~ 131.
- Craiovescul, Craiuvescul v. Barbul ~, Dan-
ciul ~, Pîrvul ~ și Radul Craiovescul.**
- Craiovescul, Croloveschiu v. Radul Buzescul
și Hrizea.**
- Crasa v. Manta Crasa.**
- Crasna j. Gorj**, sat, partea Păstească, cum-
părată de Vlăduțul din Ciocade, întoarsă
lui Stanciul 372.
- Crăciun** (Crăciuni, Crăciunu), armaș din
Lăceni, vinde parte 80; martor 79, 111;
semnează 80.
- Crăciun**, cneaz rumânit din Brădiceni 68.
- Crăciun** din Izvorani, delnița lui vindută
fără rumân (menț.) 195.
- Crăciun** din Negoești, martor 371.
- Crăciun** din Negovani, martor 239.
- Crăciun** din Rumânești, martor, semnează
389.
- Crăciun**, fiul lui Sfeia, vinde în Birza 166.
- Crăciun**, log. din Tetoi, martor pentru
Bulzești 131.
- Crăciun**, martor pentru Trănsani 37.
- Crăciun**, megiiăș jurător din Drăgoești 248.
- Crăciun**, popă din Stoenesti, tatăl lui
Pîrvul (menț.) 262.
- Crăciun**, popă, tatăl lui Iorga, martor
pentru Slătioare 228.
- Crăciun**, rumân din Bâldești 309.
- Crăciun** scrie zapis pentru Vernești 224.
- Crăciun al Gîngului** vinde loc la Fintinele
(menț.) 371.
- Crăciun Carabiță**, martor pentru Păcălești
173.
- Crăciun Cucuiatul**, rumân din Găureni 217.
- Crăciun Papalea** din Cîrstenești, globil
pentru încercare de judecîre 102, 103.
- Crăciuna**, fiica lui Dragotă, soră cu Neacșa
din Crasna și cu Stanciul 372.
- Crăciuna**, țigancă 309.
- Crăjiu v. Stoica Crăjiu.**
- Crăstiinești v. Cîrstiinești**, sat j. Vilcea.
- Crătunești j. Ilfov** (Critinești), sat domnesc
<Cătrunești>, dăruit m-rii Radu Vodă,
istoric 34; rumâni fugiți peste Dunăre,
încercări de judecîre 34, 296, 299; sat
de drum, ariile megiiășilor și rumânilor
mutate, pircălab călugăr 316.
- Creța**, Creața den Sus v. Crețulești sat.
<Crețești>, m-re <c. Breasta, j. Dolj>, în
pricină pentru Povarul 313.
- Crețești**, sat <c. Sprinceanata, j. Olt> 63.
- Creți** (Creței), sat <j. Olt> 48, 138.
- Crețul**, . . . la Morteni j. Vlașca 54.
- Crețulești** (Creța) sat <j. Vlașca; azi j. Dim-
bovița> 211; popă, pircălab 305; **Creața
den Sus**, părțile lui Grama pitar ș.a.
alese și lipite de Cătunul Tomei; parte
dată megiiășilor în locul braniștii m-rii
378; probabil același: **Crețulești** 175.
- Cricov**, pîriu <Cricovul Sărat> 158, 247.
- Crint** (Crinta, Crintea) și **Crintea**, fiul său, ru-
mâni din Poenari în pricină de rumânire
246.
- Cristinești v. Cîrstiinești**, sat, j. R. Sărat.
- Critinești v. Crătunești**, sat.

- Criva**, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 318, 335.
- Crivina lui Pardos** la Gureni <j. Gorj> 248.
- Crivinariul v. Radul Crivinariul.**
- *Crivină**, sat <probabil lg. Buciumeni, j. Vilcea> 48, 138.
- Cringuri**, top. la <Păușești, j. Vilcea>, fălci vîndute de Mihul lui Sima al doilea log. 277.
- Crintea și Crinta**, tatăl său, rumâni din Poenari în pricină de rumânire 246.
- Crucia Coman**, top <probabil la Priboieni, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, loc vîndut de Stoica din Priboieni lui Radul Gorun din Țigănești I.
- Crucea lui Calotă**, top. la *Bălteni <lg. Copăcioasa, j. Mehedinți; azi j. Gorj> 2.
- Cuciuc v. Mihai Cuciuc.**
- Cucui**, martor pentru Birca 20.
- Cucuiatul v. Crăciun Cucuiatul.**
- Cumpenele Sălcilor** (~Sălciei), top. la Bărăști <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 158.
- Cupen**, rumân dărăbăn din Jigorani, încercă să se judecească 163, 178.
- Curalici v. Marco Curalicii.**
- Curăia** din Cătun vinde parte de moară 61.
- Curche**, țigan 360.
- Curicea** j. Mehedinți (Coriaci, Cureicea), sat <c. Izvoru Birzei>, partea dăruiată m-rii Govora de Udriște post. din Drăgoești cotropită de Buzești 307, 328, 398.
- Curmatul v. Dumbrava lui Slavul.**
- Curmătura cea Mică**, top. la Tega <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 16.
- Curt**, armaș din Vrănești, soțul Fostirei familie (menț.) 73, 135.
- Curt** (Curitu), martor pentru Tătărani 240.
- Curtu** bașa dă bani cu zalog 78.
- Curt Salam ceauș v. Apostol.**
- Curtea de Argeș v. Argeș.**
- Curuia**, tatăl, lui Balica și Nicola, vinde în Erghevița 388.
- Curuteni v. Coroteni, sat.**
- Custură v. Radul Custură.**
- Cușnița**, gîrlă la Balta Albă <j. Romanai; azi j. Olt> 189.
- Cuștereni**, sat <probabil Guștureni c. Frumușani, j. Ilfov> 175.
- Cușilă**, rumân din Golești 326.

D

- Dade** din Jideni, aldămășar 391.
- Dade** (Dasche?) uncheaș din Tătărâi, martor pentru Lăceni 79, 80.
- Daina**, poslușnic al m-rii Rincăcirov 252.
- Dalea v. Măgura lui Dalea.**
- Damaschin**, monah din Șuici, socrul lui Dragomir 309.
- Damie v. Spilea a lui Damie.**
- Dan** din Săseni, aldămășar 194.
- Dan**, megiaș din Slăvitești vinde parte, semnează 62.
- Dan**, rumâni: al episcopiei de Rimnic 141; ~ din Măgureni 251; ~ din Năpîrteni, cu delniță 175.
- Dan**, scaunul, frate cu Ispan, vinde parte, în Dobroteni 179.
- Dan**, țigan boieresc 19.
- Dan**, vătăfi, martori: din Cioroiș 370; ~ pentru Drajna ș.a. 1.
- Dan** vinde un laz din Burbi 61.
- Dan al lu Stăico** din Polovragi, chemat la domnie pentru judecată 197.
- Dan Botușarul**, cu vie în Budurești 180.
- Danciul v. și Cîrste al Danciului.**
- Danciul armaș v. Danciul Craiovescul.**
- Danciul** cel bătrîn din Țirgovîște, martor 240.
- Danciul** cel mare, martor pentru Samara 383.
- Danciul** clucer v. **Danciul Doicescul.**
- Danciul**, cnezi rumâniți din: Jigorani 178; ~ din Vlădila, se răscumpără 208.
- Danciu** din Birca vinde vie pîrlog 20.
- Danciul** din Popești v. **Danciul** post.
- Danciul** din Puchiani vinde parte din Fintina 413.
- Danciul** logofăt v. și **Danciul Piriianul.**
- Danciul**, logofăt din Uscăți, martor 135, semnează 73, 168.
- Danciul**, martor la vînzare în Gura Zlapiei <Samara> 219.
- Danciul**, megiaș din Stroești 215.
- Danciul**, popă din Girbovi 352.
- Danciul**, postelnic din Popești lasă partea sa din Dobrușa m-rii Vierăș (menț.) 196.
- Danciul**, țigan boieresc 351, 353.
- Danciul**, vornic, tatăl lui Matei Basarab, soțul Stancăi din Brîncoveni, dăruiește Studina Arvăteștilor (menț.) 67.
- Danciul Craiovescul**, armaș, cumpără și dăruiește Gîndenii m-rii Bistrița, familie, cîtor, mormînt (menț.) 261, 271.
- Danciul Doicescul**, clucer, martor 244, 367.
- Danciul lui Bonghiciu**, martor pentru Samara 383.

- Danciul Pîrîianul** (Danciul) din Pîrîiani, logofăt, în pricină pentru Polovragi, familie 197, <206>, 207; stăpîn în Baia de Fier 233; ispravnic de jurători 248; martor 380, semnează 385, 419.
- Danciul Zamona**, (~Zamonea), bunicul lui Stanciul post., Danciul log. ș.a., stăpîn în Polovragi (menț.) 207.
- Daniil**, egumeni: al m-rii Izvoranu 212; ~ al m-rii Molomoc 161; ~ al m-rii Tismana 17.
- Danovici v. Marco, Șerban** ~ și **Tatul Danovic** logofeți.
- Dara**, rumân din Băldești 309.
- Darea**, martor pentru Samara 30.
- Darul v. Prislopul Darului.**
- Dașova**, oraș <Dașov R.S.S. Ucraineană>, Alexandru Iliiaș cu oastea la ~ 21.
- Dea**, jupineasă, mama lui Spahiul cihodar, cu vie la Vilsănești 332.
- Datco**, călugăr, tatăl lui Duca cneaz rumânit din Jigorani (menț.) 163, 178.
- Datco** din Lupoia vinde parte (menț.) 61.
- Datco**, martor la înzestrare în Sălătruc 119.
- **Datcu**, martor la vînzare din Dealul Zoreștilor 172.
- Datco Robul**, fiul lui Cornea (Coica), stăpînește „moșul“ Stanei la Stănimirul de Jos 280, 281.
- David**, martori: din Livezi 359; ~ din Păușești 86; ~ din Țițești 268.
- David** din Vilcănești, moștenește pe vărul său Stroie post. din Braloșțița, familie 359.
- David**, popă din Călinești, martor 365, 366.
- Davidesti**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 336, 379, 407.
- Dăbuleni**, sat <j. Romanați; azi j. Dolj>, în hotar cu Balta Albă 189.
- Dădulești v. Dedulești**, sate și Gura Babei, m-re.
- Dăești**, sat <c. Popești, j. Vilcea>, popă 298.
- Dăjești v. Dejești** sat.
- *Dălbănești** sat <lg. Dărmănești, j. Prahova; azi j. Dîmbovița>, săteni se vind rumâni lui Hriza mare vornic 420, 421.
- Dărăști**, sat <probabil Dărăști-Ilfov> 190.
- Dărmănești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 198, 336.
- *Dăsăgari**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, în hotar cu Stoenestii și Mirăul 47,72.
- Dățău Laslo**, ungar în pricină pentru Rătești, Slăvești ș.a. 253.
- Dealul aproape de Tîrgoviște** (Sf. Nicolae), m-re, scutită de vinărici 14; dăruită cu vama domnească de la Ocna Mică 148, 185; egumeni 14, 322.
- Dealul Casei la Cocimănești** <Cojmănești, j. Mehedinți; azi j. Gorj> 65.
- Dealul Modăneștilor**, <probabil la Inotești, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, vii fără buciumi cumpărate de Iordache vornic de la Manea 179.
- Dealul Piteștilor**, vii și sate în ~ 116, 309.
- Dealul Săsenilor j. Buzău**, vie cumpărată de Dima negustor de la Calivit monah 194.
- Dealul Tîrgoviștei**, vii, case, grădini, livezi ale: lui Parepa post. 91; ale m-rii Sf. Troiță de lingă Pîrvulești 133; ale lui Gherghhe al doilea vist. 250.
- Dediul**, ceașu din Căpreni (din Spineni) martor 18, 233, 390.
- Dediul**, postelnic <ctitor> al m-rii de la Gura Babei <Dedulești> 361; martor 9.
- Dediul Bucureșteanul**, ~ din București, din Călinești, martor 420, 421.
- *Dedulești** (Dădulești), sat <lg. Potoceni, j. Buzău>, părți ale lui Ianu și Lefter din Odobeni, pricină cu Grabicinenii 191, 192; partea Poenărească vindută lui Buzea din Rătești ș.a. 287, 307.
- *Dedulești**, sat domnesc <lg. Tîrgșor, j. Prahova>, silîște dăruită de domn iuzbașilor Chivul și Stan 169.
- Defta** (Dehta), neguțător, soția sa dă bani cu împrumut 78; martor 107, în cartea județului din București 274.
- Deînchiul** (?), martor pentru Viltureni 284.
- Dejești** (Dăjești, Dejăști), sat <j. Olt> 48, 138.
- Delenii** din j. Olt. sat, parte răscumpărată de Drăgușin post. de la Andrei Rudeanul spătar 33.
- Deluța v. Manu Deluța.**
- Desa** (Disa), sat <j. Dolj> 174, 217, 260, 261, 271, 420, 421.
- Desan** din Slatina, în pricină pentru țigani 60.
- Despina, Duspina:**
- Despina**, jupineasa lui Dumitrașco, vinde părți în Cindești 285, 374.
- **Duspina**, jupineasa lui Ilie post. <vornic>, vinde parte din Budurești 180.
- Despina**, jupineasa <a doua> lui Mușat vist., vinde delniță din Izvorani 195.
- Despina**, jupineasa lui Vlad Rudeanul mare logofăt <și fiica lui Dragul din Slătioare> 42; vinde Futeștii de pe Mostiște 210.
- Despod v. Dispod.**
- Detco v. Datco.**
- Detcu**, sat <probabil Tețcoiu, j. Dîmbovița> 305.

- Deunlemn**, m-re <j. Vilcea>, stareță 345.
Devoia v. **Marie Devoia**.
- Diamandi**, fost mare comis al lui Alexandru Iliiaș 247.
- Die**, fiul lui Gherghe din Puchiani (menț.) 394.
- Diicul** din Păușești 71.
- Diicul**, frate cu Stoica Boteanul, schimbă delniță din Jugur pentru parte în Mogoșani 211.
- Dima**, clucer din Bezdina, frate cu Ianu, semnează 319.
- Dima**, cupeț (gelep) din Călinești, ginerele Dimitriței din Floci, cumpără parte cu vie în Dealul Săsenilor 194; martor 7, 286, 363.
- Dima** grecul din Brătiani, ginerele lui Oprea din Rătivoești, familie, cumpără în Negreni ș.a. 292.
- Dima**, pitar din Bogdănești, vinde țigan 262; probabil același: ~ fiul lui Eftimie pitar 118.
- Dima**, popă din Tîrșor, scrie zăpis 126.
- Dima Muzache**, <negustor>, martor 360.
- Dimilian** din Sărăști, martor 126; probabil același: ~ din Păcălești, martor 173.
- Dimiani**, sat <probabil Gura Dimieni, j. Buzău>, Ionașco Cerchezul se vinde rumân lui Iordache vornic 179.
- Dimitrița** din Floci, soacra lui Dima negustor 194.
- Dionisie**, egumen al m-rii Cozia 45, 112, 155; martor 106; în soborul țării 322.
- Dispod** din Mătăsești, vinde parte cu rumâni 92.
- Dilga** j. Dolj, sat <azi c. Calopăr>, vie și casă lăsate de Aga Suțu fiului său de suflet Stoica 21.
- Dimbovița**, județ, sate din 153, 168, 187, 201, 209, 236, 240, 305.
- Dimbovița**, riu 136.
- Dimbovic** v. **Drîmbovneuc**, pîriu.
- Dirjan** din Călugări, megiaș jurător pentru Văcărești 48, 138.
- Dirjan** din Negovani, martor pentru Treștiiani 239.
- Dirjan**, tatăl lui Dobre, martor pt. Fundeni (menț.) 227.
- Dirjilă** (Drăjul), megiaș din Stroești 215.
- Doboș** Frenț v. **Toboș Frenți**.
- Dobra**, baba lui Oană, se rumânește împreună cu soțul ei 1.
- Dobra** cea bătrînă vinde parte din Coci-mănești 65.
- Dobra**, fiica lui Radul al Dulei din Voila, în pomelnicul m-rii Argeș 331.
- Dobra**, în pomelnicul m-rii Cozia dat de Mănilă din Brezoi 106, 112.
- Dobra**, jupanița lui Dumitru din Piscani apoi a lui Badea din Românești, stăpînă în Negreni (menț.) 292, 336.
- Dobra**, jupîneasa lui Stan din Samara, fiica lui Stoica din Roșiul, vinde parte 135, semnează <?> 73.
- Dobra**, jupanița lui Tudosie Rudeanul f. mare log., pierde Văcăreștii (menț.) 138.
- Dobra**, nepoata lui Balco, vinde partea unchiului său din Vernești 224.
- Dobra**, nora lui Radul Praja, vinde în Bălțați (?) ș.a. 170.
- Dobra**, țigancă boierească 179.
- Dobre**, armaș din Săcuiani, fiul lui Oprea log., martor 225.
- Dobre** (Debre), căpitan din Bunești, pune vie la Pepenești 204; martor 50; v. și **Dobre** iuzbașă.
- Dobre**, cneaz rumânit din Jigorani 178.
- Dobre** din Trănșani vinde parte 37.
- Dobre**, fiul lui Dirjan, martor pentru Fundeni 227.
- Dobre**, fiul lui Dragomir <și nepotul lui Radul de la Afumați>, stăpîn în Mogoșești (menț.) 120; v. și **Dobrișan** vornic.
- Dobre**, iuzbașă din Săcuiani, martor 135, 136; v. și **Dobre** căpitan.
- **Dobrea**, logofăt, martor, semnează 50, 136.
- **Dobrea**, martor la vînzare din Birca 20.
- Dobre**, megiaș din Stroești 215.
- Dobre**, partea lui din Lăzărești vîndută de Tudoran 268.
- Dobre**, portar al doilea, ispravnic de jurători 24.
- Dobre Cătăramă**, rumân din Grădiștea de Jos, încearcă să se rejudecească 84.
- Dobreni**, sat <j. Ilfov>, Constantin <Șerban voievod> post al doilea din ~ 324.
- Dobrești** sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 336.
- Dobriceni**, sat <j. Vilcea> 113; ~ **Măglași**, rumânit de Rudeni cu obligația de a fi scos de la maglă, rejudecit după pricină cu Chisar pah. Rudeanu 89, 113, 127.
- Dobrin** din Cîrlomănești, aldămășar pentru Cîndești 125.
- Dobrin** din Păușești se rumânește 69.
- Dobrin**, martori pentru: Bișcenii de Jos 242; ~ pentru Prisăceni 3.
- Dobrin**, rumâni din Cetățeni 235.
- Dobrinu** scrie zapise pentru Lăceni 95, 111.
- Dobrișan**, tatăl unor rumâni din Îndreșăști (menț.) 419.
- Dobrișan**, unchiul lui Dragotă, vinde parte în Morteni 54.

- Dobrișan**, vornic, „moșul“ lui Tudoran pitar dăruiește Mogoșeștii m-rii Codmeana (menț.) 94; v. și **Dobre**, fiul lui Dragomir.
- Dobrodeava Treapul**, top. la *Cincu <Prunești, j. Gorj> 371.
- Dobroești**, sat <or. București> 154; în hotar cu Fundenii 93.
- Dobromir**, megiaș din Stroești 215.
- Dobroslavu**, rumân din Deleni 33.
- **Dubrotă** cel roșu din Stoianești, martor pentru Brănești 8.
- Dobrotă**, martori din: Bărbulețu 236; ~ din Cegani 308; ~ din Fintăști 242; ~ din Holești (?) pentru Cătun 201.
- Dobrotă**, rumâni din: Cocorăști 347; ~ din Cretinești 296; ~ din Smirdeșteț 390.
- Dobroteni** j. Sac, sat <azi Dobrota, j. Prahova>, părți cumpărate de Iordache vornic de la mai mulți 179.
- Dobroți**, sat <Dobrotu, j. Argeș>, partea bătrână lăsată de Preda spătar <din Albești> jupanitei sale Stanca 78.
- Dobrușa** j. Vilcea, sat, parte lăsată de Danciul post. din Popești m-rii Vierăș, cotropită de Buzești 196.
- ***Dobrușești** j. Ilfov, sat <c. Snagov> al m-rii Snagov, scutit 132.
- Dochia**, țigancă boierească 263.
- Dochia**, vistiereasa lui Stoica <Riioșeanu f. mare> vistier (menț.) 19.
- Dochina**, Duchina, țigânci: 339 ~ a lui Dumitru fierar 347.
- Dojoiu v. **Manea Drujoiu**.
- Dol Brăza v. **Bîrza de Jos**, sat.
- Dol Torsura v. **Torsura de Jos**, sat.
- Dolj** (Doljiu, Dol Jil), județ, sate din 20, 21, 217, 275, 276, 313, 351, 375; dij-mari din ~ 341.
- Dohiarul v. **Atos**.
- Doicescul v. **Danciul Doicescul**.
- Doiucoiul v. **Radul Doiucoiul**.
- Dolofan v. **Dragomir** ~ și **Pîrvul Dolofan**.
- ***Domirești**, sat <lg. or. Rîmnicu Sărat>, popă 352.
- Domitran**, țigan 339.
- Domnești** j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, în hotar cu Stănești și Slăuic 346, 397; istoric 397.
- Dona** v. **Isar** ~ și **Jipa Dona**.
- Dona**, rumân din Selisțioara 155.
- Dorobanțiu**, frate cu Matei, cumpără parte la Fintină <în Pucheni> 413.
- Dorotei** (Dorothei), egumen al m-rii Brincoveni, (menț.) 318, 335; hotărniceste balta Mamina 189.
- Dorotei**, egumen al m-rii Codmeana (menț.) 120.
- Dorothei**, monah, via lui la Foleștii de Jos (menț.) 86.
- Dos**, sat <j. Vilcea; azi Priporu, c. Vlădești> 319.
- Dosu <Dumbrăveni> v. **Suptdos**, sat.
- Dracos v. **Ghiorghis Dracos**.
- Draghiești**, sat <Drăghiești, j. Rîmnicu Sărat azi Băbeni jud. Buzău>; Chirana vinde partea Micăi călugărița jupinului Marin Mustas; roșii 50.
- Draghiia** v. și **Radul Draghiu**.
- Draghiia**, sătean din Vărești, chezaș 302.
- Dragiul** din Arși, boier hotarnic pentru Creța și Cătun 378.
- Dragna**, jupanită, nepotul ei, Mitrea, vinde jumătate din Cătun (menț.?) 201.
- Dragna**, nepoata lui Theofil călugăr, în pricină pentru Vlădeni și Virleți, familie 142, 144.
- Dragnea**, popă cu ocină la Iasul, familie 109.
- Dragodan Vileul** din Bilta se răscumpără din rumânie 38.
- Dragoe**, tatăl lui Barbul care vinde în Cătunul de Jos (menț.) 61.
- Dragolea**, rumân al episcopiei de Rîmnic 141.
- Dragomir**, armaș mare <din Plăviceni>, stăpin în Vaideei și Vișina 115, 174; martor 347, 381, semnează 33, 351, 405, 419.
- Dragomir**, cămăraș din Rătivoești 187, 386.
- Dragomir**, cneaz rumânit din Vlădila 208.
- **Dragomer**, cumpără părți în Lăzărești 268.
- Dragomir** din Bălilești, megiaș jurător pentru Golești 326.
- Dragomir** din Dumirești <Idomirești>, jurător pentru Poenari 246.
- Dragomir** din Fărcășești <postelnic>, martor pentru Brădiceni 68; v. și **Dragomir** post. din Vălari.
- Dragomir** din Herăști, soțul Mariei, vinde în Puchiani 394; martor 413.
- Dragomir** din Izvorul, martor pentru Samara 30.
- Dragomir** din Rătești, fiul lui Buzea v. **Dragomir** post.
- Dragomir** din Rătești, fiul lui Măican și frate cu Cazan și Radul vinde țigancă 247; martor 304.
- Dragomir** din Rătivoești, logofăt, fiul lui Văsiu, vinde parte din Brătianii de Sus 202; scrie zapis 181; probabil același: 228.
- Dragomir** din Văcărești, martor pentru Dudești 136.
- Dragomir** din Vlădeni, <postelnic>, frate cu Tudor, în pricină pentru Căpriorul (menț.?) 143.
- Dragomir**, fiul lui Vișan popă din Milești, martor 155.

- Dragomir**, fiul lui Vlaicul și cumnatul lui Radul de la Afumați, familie, silit să schimbe Mogoștii cu Rușii de la Vede (menț.) 120.
- Dragomir** frate cu Buzea v. **Dragomir** post.
- Dragomir**, frate cu Drăgulin și nepot lui Simion din Frășinet 247.
- Dragomir**, frate cu Mânăilă din Cimpina 96.
- Dragomir**, ginere lui Damaschin monah din Șuici, vinde țigan 309.
- Dragomir**, gramatic, martor pentru Bișcenii de Jos 242; probabil același: **Dragomir**, scrie zăpis 243.
- Dragomir**, log. v. și **Dragomir** din Răti-voești.
- Dragomir**, logofăt scrie act domnesc 15.
- Dragomir**, martori pentru: Bișcenii de Jos 242; ~ pentru Cîmpulung 157; ~ pentru Dedulești 287; ~ pentru Sălătruc 119; ~ pentru Șerbănești 306; ~ pentru Zorești 243.
- Dragomir**, meșter <de mori>, cercetează pricină la Glina 411.
- Dragomir**, negustor din Gomoiești, jurător 150.
- Dragomir**, nepotul lui Stanciul Rîngosul, vinde funia lui din Negreni 292.
- Dragomir** pah. v. **Dragomir Prundeanel**.
- Dragomir**, pitar din Băjești, tatăl lui Ivan pah. (menț.) 128.
- Dragomir** postelnic v. și ~ din Fărcășești, **Dragomir** din Vlădeni.
- Dragomir**, postelnic din Broșteni, martor pentru Fundeni 301.
- Dragomir**, postelnic din Rătești, fiul lui Buzea, martor pentru Sărulești 264; probabil același; ~, frate cu Buzea, cu mori la Dedulești 287.
- Dragomir**, postelnic din Vălari, martor pentru Moi 369, 406; v. și **Dragomir** din Fărcășești.
- Dragomir**, rumâni din: Baia <de Fier> 233; ~ din Golești 326; ~ din Gropșani 385; ~ din Herăști 64; ~ din Iacovești 367; ~ din Loloești 184; ~ din Măgureni 251; ~ din Roșiul 73, 135.
- Dragomir**, spătar <din Cepturoaia>, frate cu Radul vist., îngropat la m-rea Căluui, căreia îi dăruiește Piscu, familie (menț.) 393.
- Dragomir**, tatăl lui Bărcan (menț.) 334.
- Dragomir**, tatăl lui Vlasie, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- Dragomir**, țigan boieresc 360.
- Dragomir**, <vameș?> oprit să ia zeciuală din bălțile m-rii Viforita 22.
- Dragomir**, vătaf din Cislău, fiul lui Preda spătar, vinde în Tega, familie (menț.) 16.
- Dragomir**, vier, rumân din Grădiștea de Jos, încearcă să se judecească 84.
- Dragomir al Diaconului** (~ diaconului) din Vernești, ctitor <nou> al m-rii Ciolanul 300, 374; martor 224, 256, semnează 300, 303.
- Dragomir Cheranee**, rumân din Grădiștea de Jos, încearcă să se rejudecească 84.
- Dragomir Cioflea** (~ al Ciofli), martor pentru Stănești, semnează 346.
- Dragomir Dolofan**, „tată“ lui Tudor log. din Bujorani, stăpin de țigani 75.
- Dragomir Dragomirescul** din Bîlta se răscumpără din rumânie 38.
- Dragomir Floroiu**, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- **Dragomir Girjă** (<~ Cirjă> din Trăisteni vinde parte 239.
- Dragomir Motrocea** din Mărăcineni, aldămașar la Săseni 194.
- Dragomir Nebunelea**, socrul lui Miho 194.
- Dragomir Paciogăi**, tatăl lui Marin din Vernești (menț.) 264.
- Dragomir Prundeanel**, paharnic, martor pentru Stănești 346.
- Dragomir Sorescul** din Vernești, tatăl lui Jipa 224; ctitor <nou> al m-rii Ciolanul 300, 374; aldămașar 224, 256, semnează 300, 303.
- Dragomir Stănimirescul**, tatăl unor rumâni din Românești (menț.) 336.
- Dragomir Țambușea**, aldămașar pentru Vernești 224.
- Dragomirescul v. Dragomir Dragomirescul. Dragomirești** (Dragomerești) j. Ilfov, sat 184, 308, 418; moșia m-rii Sf. Ecaterina 354.
- Dragosin v. și Drăgușin.**
- Dragosin**, fiul iuzbașei Mihai din Gherghița, martor 155.
- Dragoslav**, fiul lui Radul Praja, stăpin în Bălțați, Măgureni ș.a. 170.
- Dragoslav** vinde codru Frumușelu 279.
- Dragoslavele** j. Mușcel și Pădureț, <azi j. Argeș>, sat de margine, de drum, cu scală, „cheia țării“, scutiri pentru pază 338, vameși 337.
- Dragostin** din Sărata, martor 150.
- Dragotă**, cnezi rumâniți din: Brădiceni 68; din Cherba 179.
- Dragotă** din Polovragi, chemat pentru judecată la domnie 197.
- Dragotă**, nepotul lui Dobrișan, martor pentru Morteni 54.
- Dragotă al Paștil** din Craiova, stăpin în Crasna, familie 372.

- Dragul**, armaș, <fiul lui Dragul din Slătioare>, vinde cu frații săi parte din Futești și Petrești, familie 368.
- Dragul** din Bisceni, tatăl lui Stan, înzestrează pe sora sa Mușa (menț.) 242.
- Dragul** din Căpreni, martor pentru Bălteni 2.
- **Drag** din Popești, martor 18.
- Dragul** din Săseni, frate cu Calivit monah, vinde parte cu vie 194.
- Dragul**, logofăt, nepotul lui Stroe din Cislău, stăpânește împreună cu m-rea Ani-noasa Cislăul 244, 247.
- Dragul**, martor pentru Biscenii de Jos 242.
- Dragul**, popă din București, martor 136.
- Dragul**, popă din Domirești, martor pentru Găujani 352.
- Dragul**, postelnic, martor pentru Fundeni 154.
- Dragul**, rumân din Cocorăști 347.
- Dragul**, tatăl unor rumâni din Moi pe Jiu 369.
- Dragul**, țigan 142.
- Dragul Fătuiucului**, martor pentru Budurești 180.
- Drajna**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, Aldea vinde casă cu grajduri și grădini; rumâniri făcute de <Hriza fost mare vornic> 1.
- *Drăcești** de lg. Cojești, sat <j. Ilfov>, parte vindută de Maria, fiica lui Neagul vătaf, lui Radul Dudescul log. 288.
- Drăgan** din Bircoveni se răscumpără din rumânie 15.
- Drăgan** din Prisăceni, martor 3.
- Drăgan** din Stroești, partea sa vindută de ceilalți megieși pentru vină 215.
- Drăgan**, fiul județului, martor 377.
- Drăgan**, popă din Măgureni, martor pentru Brănești 363, 365, 366.
- Drăgan**, tatăl unor rumâni din Jigorani (menț.) 163, 178.
- Drăgana**, țigancă 249.
- Drăganu**, sat <j. Vilcea> 131.
- Drăganul**, sat <probabil j. Argeș> 389.
- Drăgănescul** v. **Radul Drăgănescul**.
- Drăgănești**, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman>, Băcilă se vinde rumân cu parte, dar fără familie, lui Mihai post. din Roata 146.
- Drăgășani**, sat <orașul Drăgășani>, vii vindute de judeci lui Andrei Rudeanul spăt. dobândite de episcopia de Rîmnic 58.
- Drăgășani** j. Teleorman, sat <probabil Drăcșani> de zestre al jupanitei Marga, vindut de soțul ei Lazăr pah. 257.
- Drăghiceanu** v. **Drăghici** spătar.
- Drăghiceasca**, funie la *Stoicestii de pe Mostiște <probabil lg. Chiroiu, j. Ilfov> 396.
- Drăghici** v. și **Gorganul lui Drăghici**.
- Drăghici** din Bălțați, megiaș jurător 170.
- Drăghici** din Berindești, martor pentru Turburea 291.
- Drăghici** din Cherba, <roșu> martor pentru Loloești 409.
- Drăghici** din Chiciu, megiaș jurător la Bărcănești 249.
- Drăghici** din Greci v. **Drăghici** spătar.
- Drăghici** din Huriia v. **Drăghici** vătaf.
- Drăghici** din Momeni, martor pentru Căzănești și bălțile de la Mostiște 167, 418.
- Drăghici** din Slânic în pricină (menț.) 397.
- Drăghiel** din Stoicestii de Mostiște (menț. ?) 396.
- Drăghici** din Șomănești, tatăl lui Stoica și al Anei stăpîni în Brădiceni (menț.) 68.
- Drăghici**, fiul jupînesei Păuna, vinde în Moi 369.
- Drăghici**, fiul lui Drăghici și nepotul lui Radul Praja din Bălțați, răscumpărat din robie; familie 170.
- Drăghici**, fiul lui Radul Praja, stăpîn în Bălțați, Măgureni ș.a.; familie (menț.) 170.
- Drăghici**, frate cu Barbul clucer din Poiana, cumpără funie în Măilat, <postelnic>, familie 351, 353,
- Drăghici**, jurător pentru Căpriorul 364; probabil același: ~ scrie carte 364.
- Drăghici**, log. din Drăganu, martor, scrie zapis 131.
- Drăghici**, log. din Pleșoi, primește, împreună cu Ianiu, satul Stejarul pentru slujbă cu vărsare de singe 56.
- Drăghici**, log. vinde partea sa din Popești, semnează 203.
- Drăghici**, mazilul, martor pentru Birca 20.
- Drăghici**, post. din Brănești, vinde țigan 19.
- Drăghici**, post. din Fărcășești <fiul lui Pătru armaș>, martor 68, 369, 406.
- Drăghici**, post. din Mihăești, martor pentru Ciumești, semnează 359.
- Drăghici**, rumân din Herăști, în pricină de rumânie 64.
- Drăghici** scrie cartea jurătorilor v. **Drăghici** jurător.
- Drăghici**, spătar, fiul lui Papa f. mare log. din Greci volnicit să reia Cioceni, familie 205; martor 235, semnează 33; probabil același: **Drăghiceanu**, spătar din Greci, martor 381.
- Drăghici**, tatăl lui Avram, cumpără în Burbi (menț.) 61.

- Drăghici**, vătaf de aprozi din Huriia, martor 79, 80.
- Drăghici al Bândroiului**, martor pentru Sărulești 264.
- Drăghici Rojan** din Brădiceni megiaș jurător pentru Gureni 248.
- Drăghiești** v. **Draghiești** sat.
- Drăghinești** j. Vlașca, pe Dîmbrovnic, sat <azi j. Teleorman>, parte dăruiată de Stoica log. nepotului său Gherghe aga 218.
- Drăgoești**, sat <Drăgăești, j. Gorj> 248.
- Drăgoești**, sat <j. Argeș; azi j. Vlcea> 307, 328, 398.
- Drăgoi** v. și **Neagul al lui ~**, **Stoica al lui Drăgoiu**.
- Drăgoiu** din Dobrești, <soțul Eftanei>, boier jurător 336.
- Drăgoiu**, fiul lui Petru din Fălcoi, stăpin în Măneștii de Sus 201; probabil același: **Dragoiu**, logofăt, martor pentru Slătioare 344.
- Drăgoiu** (Drăgoi), martori din: Bișceni 242; ~ din Bogătești 32; ~ din Chiojdu <din Bisca> 125; martor pentru Cirsteianești 198; ~ din Săseni 194; ~ din Zorești 172.
- Drăgoi**, popă din Șomănești, martor 68.
- Drăgoiu**, popă, martor în cartea județului din București 274.
- Drăgoiu** (Drăgoi), rumân din Poiana 77, 153.
- Drăgoiu**, țigan (menț.) 339.
- Drăgoi** vinde vad de moară la Berislăvești, împreună cu fiica lui Hirs 262.
- Drăguleasca**, ocină la Cătunul de Jos <j. Mehedinți; azi Cătunele j. Gorj> 61.
- Drăguliu**, nepotul lui Simion din Frăsinet, vinde parte din Prociă 247.
- Drăguș**, martor pentru Samara 383.
- Drăgușa**, țigancă boierească 377.
- *Drăgușăști**, sat <lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 173.
- Drăgușin**, ban <din Hotărani>, soțul jupaniței Stana (menț.) 216; redobîndește Gindenii, familie 261, 271.
- Drăgușin**, postelnic al doilea, stăpin în Deleni 33; în statul domnesc 422; martor 166, semnează 174, 351.
- Drăjilă** v. **Dirjilă**.
- Drăgușin**, vătaf, martor pentru Săcuieni 209.
- *Drăngești**, sat <lg. Bolintinu, j. Ilfov>, pîrcălab 412.
- Drănic**, sat <j. Dolj>, vătaf 188.
- Drimbovnecu**, pîriu <Dimbovnic, afluent al Neajlovului> 218.
- Drogomir** v. **Dragomir**.
- Drogu** v. **Nica Iane Drogu**.
- Drosul** din Braloștița, văr cu David din Vilcănești ș.a., martor, semnează 359.
- Droș** v. **Gherghe vornic și Nenciul vornic**.
- Drujoiu** v. **Manea ~ și Vlad al Mării Drujoiu**.
- Drumul Brăilei** 109.
- Drumul Brașovului** 338.
- Drumul de Miez** prin Căzănești <j. Ialomița> 167.
- Drumul Tătarului** prin *Iasul j. Brăila <lg. Urleasca> 109.
- Dubrotă** v. **Dobrotă**.
- Duca**, ceauș din Pitești, tatăl lui Costandin (menț. ulterioară) 228.
- Duca**, cneaz rumânit din Jigorani, dărăban al lui Mirzacul, încearcă să se rejudecească 163, 178.
- Duca**, diacon din Rîmnice vinde loc în Vlădești 105; probabil același: **Duca** din Rîmnice martor pentru Foleștii de Jos 86.
- Duca**, frate cu Pirvul din Vlădești, vinde la Colnicul lui Hanăș 105.
- Duca**, gramatic, martor pentru Berciugov 216.
- Duca**, legănar, stăpin de țigani 315, 380; boier jurător 336.
- Duca**, popă cu loc de grădini în Rîmnice <Vlcea> 320.
- Duca** se vinde rumân lui Tudor comis din Izvor 309.
- Duca**, tatăl lui Stoica dărăbanț din Dudești (menț.) 136.
- Duchina** v. **Dochina**.
- Dudescul** (în menț. tîrzie) 147; v. și **Dumitru ~**, **Radul Dudescul**.
- Dudești** între Colentina și Dimbovița, sat <or. București> 102; parte vindută de Stoica dărăbanț lui Dumitru vist. și Radul Dudescul; pîrcălab 136; popă 225.
- Duia** din Alămănești, megiaș jurător 249.
- Duiucul**, rumân din Groșșani 385.
- Duiul** din Izbiceni în pricină pentru Ostra, rudă cu Cherbeleț 63; probabil același; **Duiul**, boier hotarnic pentru Vișina și Siliștioara 115.
- Dulău** v. **Ștoica Dulău**.
- Dulcele**, postelnic <din Lumaș>, tatăl lui Barbul stăpin în Bircoveni (menț.) 15.
- Duma** v. **Radul Dumei**.
- Dumbrava lui Slavul**, care se cheamă hotarul Curmatului, top. la Slăvești <lg. Măstănești, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 253.
- Dumbravă**, căpitan cumpără parte la Țigănești 7.
- Dumbravă** din Păușești (?), martor pentru Foleștii de Jos 86.

- Duminecă** din Lipia, martor pentru Fundeni, semnează 227; probabil același: **Dumeneacă**, martor pentru Cegani 308.
- Dumirești**, sat <probabil *Idomirești c. Albeștii de Argeș> 246.
- Dumitra** din Filiași, jupanița lui Ivan 309.
- Dumitra**, fiica lui Negoită din Frăsinet, vinde în Proșca 247.
- Dumitra**, țigancă boierească 288.
- Dumitrachi**, fiul lui Stanciul vătaf, cum-pără locuri cu casă în București, familie 274.
- Dumitrașco** clucer din Filipești v. **Dumitrașco Filipescul**.
- Dumitrașco**, clucer, postelnic, din Spineni, fiul lui Preda clucer din Țintăreni (și al Marăi) și frate cu Mihai clucer 19, 114; stăpin de țigani, clucer 263; martor: postelnic 18, 131, clucer 390.
- Dumitrașco** din Bogdănei v. **Dumitrașco vistier**.
- Dumitrașco** din Caracal, boier jurător 336.
- Dumitrașco** din Căpreni, martor pentru Smirdeteș 390.
- Dumitrașco** din Cepari v. **Dumitrașco** post.
- Dumitrașco** din Drăghinești, martor 218.
- Dumitrașco**, log. din Tirgoviște, scrie zapis 420; probabil același: ~ grămatic, scrie act domnesc 308.
- Dumitrașco** (?), martor în semnătură, pentru Groșpani 385.
- Dumitrașco**, post. din Cepari, fiul lui Stanciul Cepariul, familie, redobindește Băneștii ș.a. 330, 333; martor 417.
- Dumitrașco**, post. din Spineni v. **Dumitrașco** clucer.
- Dumitrașco**, post., fiul lui Buciumaș vornic din Birlad 377.
- Dumitrașco**, soțul jupinensei Despina care vinde la Cindești 285, 374.
- Dumitrașco**, vistier mare (fost) <din Bogdănei, ginerele lui Hriza vornic și socrul lui Andrei Rudeanul spät., stăpin în Bucșani 97, 103; martor și jurător 260, 271, 351, semnează 261, 405.
- Dumitrașco Filipeseul** (Dumitrașco din Filipești), clucer stăpin în Cetățele 382; martor și jurător 347, 360, 381, 402, 412, 422, semnează 414, 419.
- Dumitru, Dumetru!**
- Dumitru**, aprod, trimis domnesc la Dobri-cenii Măglași 127.
- Dumitru**, căpitan din Glaveș, aldămășar 29.
- Dumitru**, căpitan din Tirgoviște, martor 200, 273.
- Dumitru**, cumnatul lui Miho din Păușești, martor 277.
- Dumitru** dărăbanț v. **Dumitru** rumân.
- Dumitru**, diacon din București, fiul popii Borcea clisiar, martor 136.
- **Dumetru**, diacon din Țigănești, martor I.
- Dumitru** din Bășinești, martor 242.
- Dumitru** din Bobești, megiaș jurător pentru Glina 24, 35.
- Dumitru** din Cacova, megiaș jurător 113, 127.
- Dumitru** din Cătun v. **Dumitru Laiută**.
- Dumitru** din Orașul de Floci, martor 145.
- Dumitru** din Peștișani, megiaș jurător 248.
- Dumitru** din Piscani v. **Dumitru** log.
- Dumitru** din Recea, megiaș jurător 113.
- Dumitru** din Stoiceni v. **Dumitru** log.
- Dumitru** din Tătărăi, martor pentru Puchenii 394.
- Dumitru** din Vlădești, martor 105.
- Dumitru**, doboșariul din Flăminda, martor pentru Erghevița 388.
- Dumitru**, fiul lui Crăciun Papalea din Cirstenești, încearcă să se judecească 102, 103.
- Dumitru**, fiul lui Radul din Chiojd, rumânit fără ocină 1.
- Dumitru**, fiul <lui> Rădea, vinde funie în Băești 18.
- Dumitru**, fiul lui Teodosie log. și călugăr, vinde în Fundeni, familie 154.
- Dumitru**, fiul Vișei, vinde loc de biserică în Stoenesti 262.
- Dumitru**, fratele lui Dan v. **Dumitru Botușariul**.
- Dumitru**, grămatic, fiul lui Tudor tunar, martor la Tirgoviște 273; v. și alți **Dumitru** logofeți.
- Dumitru**, județ din București dă carte 374.
- Dumitru**, log. de visterie <textual>, cumpără în Petrești 268; martor 250, 381; v. și **Dumitru** log. fiul lui Pană; și ~ fiul lui Paraschiva ș.a.
- Dumitru**, log. din Piscani, soțul jup. Dobra familie (menț.) 54, 292, 336.
- Dumitru**, log. din Stoiceni vinde țigani, (menț.) 257.
- Dumitru**, log., fiul lui Pană post. din Bărbătești, martor în cartea județului din București 274; frate mai mare al lui Tudor spudei 52, 61, 97, 128, 132, 187, 204, 207, 288, 296, 309—311; v. și alți **Dumitru** logofeți.
- Dumitru**, logofeți: martori 147, 165, 203, 210, 347, 360, 367, 400, 408, semnează 168, 419; scriu acte domnești 17, 24, 31, 34, 35, 36, 43—45, 63—65, 68, 84, 85, 98, 110, 135, 169, 191, 192, 212, 262, 271, 272, 412; învață 25, 40; ~ scriu zapise 137, 215, 319, 324, 385, 390; v. și **Dumitru Boldiel**.

- Dumitru** (eroare: Dumitru al lui Stanciu), martor pentru Brezoi, Turburea ș.a. 106, 112, 228, 290; v. și **Dumitru**, nepot.
- Dumitru**, martor pentru Cîinești, semnează 389.
- Dumitru**, martor pentru Săcuiani 209.
- Dumitru**, megiaș din Stroești 215.
- Dumitru**, moșneni rumâniți din: Gureni 248; din Păușești 69.
- Dumitru**, nepotul lui Stan Hrănea cu parte în Berislăvești 262.
- Dumitru** pitar v. **Dumitru Filieșanul**.
- Dumitru** popă v. și **Pană al popii Dumitru**
- Dumitru**, popi din: Groșșani, rumân 385
~ din Gureni, în pricină de rumânie 248; din Coșoveni, martor 15; din Nego-vani cu părți 2; din Săvestreni (menț.) 221.
- Dumitru**, rumân al episcopiei de Rîmnic 141.
- Dumitru**, rumâni din: Baia de Fier 233; ~ din Cetățeni 235; ~ din Jigorani, dărăbant încercă să se judecească 163, 178; ~ din Năpirteni 175; ~ din Săvestreni, fugit 55.
- Dumitru**, sluga spătăresei Grăjdana, martor 107.
- Dumitru**, țigani boierești 199, 347, 358.
- Dumitru**, unchias, tatăl lui Ivan 228.
- Dumitru** vistier v. **Dumitru Dudescul**.
- Dumitru** vornic v. și **Mitrea** vornic.
- Dumitru**, vornic al doilea din Mănești (?), Co-jiești, martor și jurător 142, 144, 381, semnează 282; învață în act domnesc 259.
- Dumitru** zlătar v. **Dumitru Botușariul**.
- Dumitru** al lui Stanciu eroare v. **Dumitru**, martor și **Stănilă**, martor.
- Dumitru** al popii Sava (~ al popii), martor pentru Izvorani și Turburea 195, 289.
- Dumitru Boldiciu** (~ Boldici, ~ Boldovici), logofăt scrie acte 261, 292, 333, 336, 402, 417; martor 36; v. și alți **Dumitru** log.
- Dumitru Botușariul**, zlătariul, cu casă în București 274; probabil același: **Dumitru**, fratele lui Dan Botușarul 180.
- Dumitru Buluroiul** din Măcsim, martor 287, 300, 374.
- Dumitru Carmaza** (~ Carmazache) din Cornățel, martor și jurător 210, 418.
- Dumitru Cocioabă**, popă din Cegani, martor 308.
- Dumitru Dudescul** (Dumitru, Dudescul), vistier al doilea, mare vistier (din 1634 iunie 3), tatăl lui Radul log. 225, 288; stăpin în Dudești, Cîrstenesti ș.a. 100–103, 136;
trimis cu slujbă la Țarigrad 101; în sfatul domnesc: vistier 187; ~ mare vistier 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 292, 295, 296, 298, 308–311, 323, 326, 330, 332, 335–338, 342, 344, 347, 353, 360, 368, 374, 375, 382, 387, 393, 397, 398, 400, 403, 407, 408, 415, 417, 418, 422;
martor și jurător 330, 344, 347, 367, 381, 402, 408, semnează 33, 333, 351, 405;
eroare de copist: Mihai 381.
- Dumitru Filieșanul** (Dumitru, ~ Fileieșanul), mare pitar din Filiași < fost mare căpitan >, în pricină pentru Rucăr 177; pribeag cu Matei Basarab 276; martor și jurător 381, semnează 33, 93, 174, 351, pah. (?) 33.
- Dumitru Laiută** din Cătun, martor 226, 254, 255.
- Dumitru Rob**, martor 377.
- Dumitru Sfatul** din Albeni, tatăl lui Șerbul 371.
- Dumitru Zemțea**, vornic, tatăl vitreg al lui Bunea log., stăpin în Grădiștea (menț.) 84.
- Dunăre**, fluviu de hotar 253, 296; baltă la ~ 189.
- Duspina** v. **Despina**.
- Dușca**, negustor, martor pentru Măneștii de Sus 201.
- Duțul**, sluga lui < Hrizea > mare vornic, martor pentru Păcălești 173.

E

Efimia v. **Famie**.

Efrem, **Ifrim**:

Efrem, episcop de Buzău 51, 52, 278, 314; hirotonisește preot 99; judecă și dă cărți 84, 287, 330, 333; în soborul țării 183, 322, 401; semnează 84, 287, 330, 333.

— **Ifrim** (Ifrem), popă, rumân al episcopiei de Rîmnic, martor 141.

Eftemie, logofăt din Fundeni, scrie zăpis 301; martor, semnează 227.

Eftemie, pitar, tatăl lui Dima (menț.) 118.

Efthimii, egumen al m-rii Sărindar, martor 274.
Elfov, Elhov v. **Ilfov** județ.
Elina, Iliana:
Elina (Iliana), doamna lui Radu Șerban, familie, ctitoră a m-rii Strimbu (menț.) 85; stăpînă de sate, pribeagă 387.
Elina, jupanița lui Iane spătar și fiica Mariei din Bucov, stăpînă, moștenire, familie 179, 401, 402, 422.
Elina, jupanița lui Ivașco Golescu vornic și nepoata lui Radu de la Afumați, stăpînă în Cretinești, familie (menț.) 34.
Elina, jupanița lui Petrea sulger și nepoata lui Mihael Viteazul, familie 319; stăpînă la Rucăr 177.
Elina, jupaniță, mama lui Constantin <Șerban>, miluită de Radu Șerban cu satul Tintava (menț.) 59.
 — **Iliana**, jupaniță, mama lui Radul post., familie, stăpînă în Bărcănești (menț.) 249.
Elina, logofeteasa lui Papa mare log. înzestrată în Cioceni, familie (menț.) 205.
Elina, nepoata lui Balco, vinde în Vernești 223.
Enache v. **Ianache**.

Ene, Eno v. **Ianiu**.
Enușcul v. **Ianușcul**.
Epuraș din Buzău, în pricină pentru moștenirea lui Larion călugăr 51.
Epurești, sat <j. Vlașca; azi Iepurești, j. Ilfov> 190.
Eremia v. **Irimia**.
Erghevița, sat <j. Mehedinți> 114; parte vîndută de Curuia lui Buligă căpit. 388.
Erina, Irina:
Erina, fiica lui Ivan sulger, stăpînă în Băleni, familie 405.
 — **Irina**, țigancă boierească 162.
Erusalim, oraș <Israel>, patriarh de ~ 84.
Esna v. **Ezda** sat.
Esul v. **Iasul** sat.
*Eșciori pe Argeș, sat <lg. Bărbătești, j. Argeș>, vad de moară redobîndit de jupanița Maria a lui Iane Grecul de la m-rea Tutana 325.
Eșuecoe <Șuicoaia> din Șuici, mama lui Radul 118.
Eustatie Ruceri (Stanciul Rozeriul), martor pentru Fundeni, semnează grecește 154, 229.
Eustațiu Pustie, negustor, martor, semnează grecește 410.
Evan v. **Ivan**.
Ezda, sat (?) <probabil Esna, j. Brăila>, în hotar cu Iasul 109.

F

Famie <Efimia>, nora lui Ivașco Golescul mare vornic, vinde țigani (menț.) 269.
Farcaș v. **Fărcași**.
Fața, top. la *Cîncu <Prunești, j. Gorj> 371.
Fața Liicăi, top. <probabil la *Măstănești lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 253.
Făgăraș, ținut, oameni și sate din 286; în titulatura domnului v. **Amlașul și Făgărașul**.
Fălcoiu (Fălcoi), sat <j. Romanăți; azi j. Olt> 115, 201, 249, 254, 255, 318, 335.
Fărcași (Farcaș), sat <J. Romanăți; azi j. Olt> 115, 249, 293.
Fărcăești, sat <j. Gorj> 68, 369, 406.
Fătuiucul v. **Dragul Fătuiucului**.
Fătul din Corșori, frate cu Neagoe, vinde în Stănești 346.
Fătul, fiul lui Nan, vinde partea lui din Iasul, familie 108, 109.
Fătul, frate cu Chiriia post. din Desăgari, martor pentru Mirău 47.

Fătul, popă, martor pentru Popești, semnează 203.
Fătul lui Șopîrgău din Sărulești, martor 264.
Fețe, sat <probabil Fețeni, j. Argeș; azi în or. R. Vilcea>, Paraschiva fiica lui Negomir din Rîmnice vinde lui Oprîș 10.
Fențești v. **Fintești**, sat.
*Fieni, sat <lg. Căciulați, j. Ilfov>, popă 11.
Fiera, Fera:
Fiera, f. mare logofăt, tatăl lui Stroe (menț.) 33; v. și **Stroe Fiera** log.
Fiera, logofăt din Piscure, jurător 418.
Fiera, logofăt din Verești <Orești>, familie (menț.) 381.
 — **Fera**, martor pentru Samara 383.
Fileanu v. **Stoica Fileanul**.
Filiași, sat <azi oraș ~> 309.
Fileșanul v. **Dumitru Fileșanul**.
Filip, fratele preotesei Sora, partea lui la Iasul (menț.) 109.
Filipescul v. **Dumitrașco Filipescul**.
Filipești, sat <j. Prahova> 360, 367, 381, 382, 414, 419, 422.

- Filoteiu**, preot, ispravnic la Seaca al patriarhiei din Alexandria 188.
- Finta**, sat <j. Dîmbovița> 201.
- Fintești** (Hîntești), sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 150, 242, 244, 247, 254, 255. — Fentești, sat 267.
- Fintina** j Mehedinți, sat <azi Fintina Banului, c. Cetate, j. Dolj>, parte schimbată de Negoia post. cu Vădislav din Belcin 137.
- Fintină**, top. la Pucheni <j. Prahova> 413.
- Fintina Băii**, ~ Catarei, top. la Ocnele Mari- <j. Vilcea> 189.
- Fintina Iancului**, top. la Negoști și *Cincuprunesti, j. Gorj. > 371.
- Fintina lui Ioanăș** (~ Ionici) în hotarul Gurenilor <j. Gorj> 248.
- Fintinele**, top. la Albeni (?) <j. Gorj> 371; v. și Gruetul Fintinelor.
- Flama** v. și Micul Flamii.
- Flama** vinde împreună cu Brata partea lor din Glaveș 255.
- <**Flămînda**> (m-rea de la Topolov, Sf. Petru și Pavel), m-re <j. Argeș; azi j. Vilcea>, scutiri, egumen 98.
- Flămînda**, sat <azi Jiana, j. Mehedinți> 388.
- Flămînda**, sat <j. Vlașca; azi Moșteni, j. Teleorman> 218.
- Flămînzești** j. Argeș, sat <în orașul Curtea de Argeș> al m-rii Argeș, scutit 41.
- Floceasca**, ocină la Lăceni <j. Vlașca; azi j. Teleorman> 79, 80, 95, 111.
- ***Floci**, oraș (varoș) <Piua Pietrii, j. Ialomița> 145, 194.
- ***Flocoșani**, m-re <lg. Plopilor Slăvițești, j. Teleorman>, egumen 62.
- Flocoșta**, top. în hotarul Vlădilei <j. Romanai>; azi j. Olt> 208.
- Flore** din Negrești <Negoști?> vinde în Cornet (menț.) 371.
- Florea** din Puchiani, cu părți 404; martor 394, 413.
- Florea**, rumân din Poiana 77, 153.
- Florea**, țigan boieresc 18.
- Florea Lungoci**, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- Floreali** v. Stanciul Florealii.
- Florești**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 97, 367; probabil același: 339.
- Florica**, <fiica lui Mihai Viteazul>, mama Elinei și a Buicăi, stăpînă în Rucăr, familie (menț.) 177.
- Florica**, jupanița lui Necula pîrcălab din Glogova, familie 263.
- Floriolul** v. Dragomir Floriul.
- Floru**, ierei, dascăl slovenesc (în menț. tirzie) 332, 374.
- Folești** j. Vilcea, sat, rumâni ai lui Tudosie log. Rudeanul plecați la Bogdănești 272; ~ de Jos (Dol ~, Fiolește), parte vindută de Luca lui Oprea log. din Șirineasa 86.
- Fostira**, jupanița lui Curt armaș, vinde în Roșiul, familie (menț.) 73, 135.
- Fota**, post. <din Greci>, fiul lui Papa f. mare log., familie, stăpîn în Cioceni 205; martor 235.
- Francesco** (Frîncescul), sluger, martor, semnează cu litere latine 184, 409.
- Fratostița**, sat <j. Dolj; azi or. Filași> 415.
- Frăcea** din Cotenesti, martor pentru muntele Luțele 403.
- Frăsinelul**, pîriu la Samara 383.
- Frăsinet**, sat <probabil în or. Buzău> 125, 247.
- Frăsinet**, sat <j. Ilfov> 418; numit Vîl, cănești din Mostiște 147; ~ de Jos cumpărat de Gherghe al doilea vist. de la Tudosie mare spăt. 147, 165.
- Frăsinet**, sat <~ Gară, j. Romanai>; azi j. Olt>, părți ale lui Matei din Comanca și ale m-rii Cozia 293.
- Frățilă** v. și Neagul lui Frățilă.
- Frățilă**, martori din: Cîrstienesti 361; ~ din Sărdănești 356.
- Frățilă**, popă scrie zapis pentru Stănești 151.
- Frățilă**, stolnic din Rovinari, martor pentru Moi 369, 406.
- Frățilă Scîntee** (~ Scînteie), cneaz rumânit din Dobricenii Măglași, se rejudecește 113.
- Frejureanul** v. Radul Frejureanul.
- Frenți** v. și Toboș Frenți.
- Frenți**, frate cu Mihai cupeț, vinde țigan 351, 353.
- ***Frijureni**, sat <j. Săcuieni; azi Iazul j. Prahova> 160.
- Frîncul**, țigan boieresc 358.
- Frînghic**, rumân din Văleni cu mai multe delnițe 408.
- Fruja** cu vie în Dealul Modăneștilor 179.
- Frujina** din Bucov, jup. lui Nedelco mare paharnic, familie, stăpînă 267, 401, 402.
- Frujina**, jupineasă <sora lui Drăghici ban din Mărgineni>, dăruiește m-rii Mărgineni în Tătarul din Cîmpie (menț.) 213.
- Fruma**, muierea lui Ion a lui Giurgiu din Bogați 279.
- Frumușălu** (Fromoșilu), top. la Priboiani și Glinbocele <j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș> 279, I.
- Fuga** vinde partea sa din Moșestii-Pistruului (menț.) 230.
- ***Fugești**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, în hotar cu Tega 16.

Fundeni, sat <or. București> 288; parte cu vad de moară și grădini vindută de Teodosie călugăr lui Hrița f. mare vornic 154; părți vindute de Stanciul log., Sofiica ș.a. lui Miho f. m. spătar 93, 227.
Fundeni sat <probabil j. Buzău>, popă 352.
*Fundeni, sat <probabil Singeru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 172.
Furdui, fiul Sofiicai, vinde în Fundeni 227.

*Furești, sat <Izvoru Dulce, j. Buzău> 304
Furghilă, cu loc la <Cimpina> 96.
Futești j. Ialomița, sat <azi or. Fetești>, partea lui Paraschiva vornic și a fraților săi, cumpărată de Sima al doilea log. 368.
*Futești de pe Mostiște, sat <j. Ilfov>, în hotăr cu Frâsinetul de Jos 165; parte vindută de Despina Rudeanu, stăpînită de Ianu din Cornățel și Gherghe f. al doilea vist. 210.

G

Gabrov, sat <j. Dolj> 370.
Gaia, sat <j. Dolj> 385, 390, 393.
Galați lg. Siret, oraș, act domnesc scris în 149.
Galin din Poenari, în pricină de rumânie cu m-rea Vierăș 246.
Gamota v. **Stoie Gamota**.
Gangaliu v. **Stanciul Gangaliu**.
Gavrea v. **Radul Gavrii**.
Gavriil, diacon atonit, ispravnic la zidirea m-rii Stelea din București 322, 323.
Gavriil, martor la danie făcută m-rii Căluu 393.
Gavrilă, moșnean din Pașcani, răscumpără parte 11.
Gavril Moghila (Gavriil), domn al Țării Românești (1618—1620), fiul doamnei Marghita 330, 333; acordă scutiri 45, 98, 132, 133, 212, 310, 416; judecă 34, 44, 64, 298, 418; slobozește sat 64; pribeag în Ardeal 253.
Găești, sat <j. Vlașca; azi oraș j. Dimbovița> 336.
Gănești, sat <j. Argeș> 31, 81, 151.
*Găujani, sat <lg. Mănăstirea, j. Ilfov>, balta revendicată de m-rile, Radu Vodă și Cătălu 418.
*Găujani j. Rîmnicul Sărat și Brăila, sat cu sare <azi j. Buzău>, în hotăr cu Băltații <azi Valea Rîmnicului>, săteni fugiți; dobîndit de popa Neniță prin plata unei dușegubine 352.
*Găureni j. Dolj, sat <lg. Tîrnava>, jumătate de sat a lui Vintilă, cealaltă parte căzută domnească, dăruită lui Radul log. din Desa, nepotul lui Băluță 217.
Găvănăești, sat <j. Buzău>, oamenii episcopiei de Buzău scutiți de birul moldovenesc 314.
Găvojdlibrod, sat <Grojdibodu, j. Romanai; azi j. Olt> în hotăr cu Balta Albă 189.
Geaimi v. **Miho al lui Geaimi**.
Gealoiul v. **Stan Gealoiul**.

Geangiu v. **Stan Geangiu**.
Gelalău v. **Radu Gelalău**.
Gelortu, popă, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
Gemenele, sat <j. Dimbovița> 403.
Gheena Mostiștii, top. la bălțile satelor *Nenciuilești, *Gurguiați și *Găojani <j. Ilfov> 418.
Ghelasie, duhovnicul lui Dragomir spăt. 393.
Gheloiul v. **Stoica Gheloiul**.
Ghemul v. **Oprea Ghemul**.
Gheoca, jupan, neguțător, cumpără Smirdeștețul cu rumâni și vii 390.
Gheorma v. **Ghiorma și Isar Gheorma**.
Gheormescul v. **Necula Gheormescul**.
Gherghe, Gheorghie, Ghirghie...
Gherghe, agă, f. mare agă, nepotul lui Stoica log. dăruit în Drăghinești 218; martor 364, semnează 302.
Gherghe, ban de județ în Buzău 285.
Gherghie cămăraș v. **Gherghe** log. mare.
Gherghe, cnezi rumâniți se răscumpără, din: Vlădila 208; ~ din Polovinele 117.
Gherghe, croitor din Brăila, martor pentru lasul 108, 109.
 — **Ghiorghie**, croitor din Săcele, aldămașar pentru Cimpina 96.
 — **Gheorghe** din Bănești, martor 284.
 — **Ghiorghie** din Brănești martor pentru Carcadulea 231.
Gherghe din Cirligați, martor pentru Prișăceni 3.
 — **Gheorghe** (Ghiorghie) din Glaveș, frate cu Gîrbul, vind parte 254; martor 29.
Gherghe din Jigorani, martor 242.
Gherghe din Măgureni v. **Gherghe** mare log.
Gherghe din Mălinești <comis?>, martor la danie făcută m-rii Căluu 393.
Gherghil din Păușești, megiaș martor 86.
Gherghe din Puchiani, familie (menț.) 394.
Gherghe, duhovnic, martor pentru danie făcută m-rii Cozia 106, 112.

- Gherghe**, fiul Ancăi și nepotul lui Ciolan, partea lui la Cindești (menț.) 285, 374.
- Gherghe**, fiul călugărului Teodosie și al Ancăi, vinde în Fundeni, familie 154.
- Gherghe**, fiul lui Alexe și nepotul lui Conda f. mare comis 370.
- Gherghe**, fiul lui Răgebu, martor pentru Cindești 285.
- Gherghe**, fiul lui Stanciul log. din Fundeni și al Anghelinei, frate cu Udrea 93.
- Gherghe**, fiul unchiașului Soare, vinde la Țigănești 7.
- Gherghe** log. v. și **Gherghe Caridi**.
- Gherghe** (Gherghie), log. din Tirgoviște, martor 77, 153, 422; probabil același: **Gherghe** (Ghirghi), martor, semnează 168, 351; scrie zăpis și semnează 216.
- Gherghe** (Gherghie), log. mare din Măgureni, fiul lui Lupul f. mare log. și soțul Neacșei din Boleasca, familie, stăpîn 16, 251, 294, 365, 366, 414; donator la m-rea Cirnu 16; diată 251; cămăraș și ispravnic la Ocna Mare 127; spătar 16;
în sfatul domnesc mare log. și ispravnic: 4, 6; martor dă carte 33, 127; probabil același: **Gherghe**, spătar, fiul lui Lupul log. din Alexeni 253.
- Gherghe**, logofăt, martor pentru Fundeni, semnează grecește 227.
- Gherghe**, logofăt, tatăl lui Stan iuzbașa din București 73.
- Gherghe**, martori: 242, 374; ~ ginerele lui Radul post. din Potoceni 172.
- **Ghierghie**, nepotul lui Balco din Vernești, vinde parte 224.
- Gherghe**, nepotul lui Lazăr pah., moștește în Țițești 257.
- **Ghierghie**, nepotul lui Miho grecul din Cimpulung vinde în Dealul Piteștilor 309.
- Gherghie**, pah. cumpără în Girbovi 356.
- Gherghe**, popă din Sura cumpără în Coci-mănești ș.a. 65.
- Gherghe** (Ghierghie), popă din Vernești, martor 224, 264.
- Gherghe** (Gheorghe, Gherghie), post., fiul lui Mihalcea vornic, stăpîn în Cindești ș.a., familie 285, 300, 303, 374.
- Gherghe** (Gherghi), post. din Negoiești, frate cu Antonie <vodă> 203; văr cu Ilie vornic, vinde în București 267; martor 201, semnează 76, 267.
- Gherghe** (Ghirghi), rumâni: al episcopiei de Rîmnic 141; ~ din Cetățeni 235; ~ din Izvorani, zălogit de stăpîn 386.
- Gherghie**, rumânit la Vaideei 174,
- Gherghe** spăt. v. și **Gherghe** mare log.
- Gherghe** (Gherghie, Ghirghi) spăt. din Băleni, fiul lui Ivașco mare vornic, familie 381; martor, semnează 389, 414.
- **Ghierghie**, via lui la <Izvorani> 159.
- Gherghe** vist. v. **Gherghe Caridi**.
- Gherghe** vornic v. ~ **Blăgodescul** și **Gherghe Psoma**.
- Gherghe Blăgodescul**, vornic, jurător pentru Prisăceni 412; probabil același: ~ vornic al doilea tocmelnic 365, 366; martor semnează 282; eroare: **Gherghe Droț** 365.
- Gherghe Caridi** (Gheorghie Careda, Gherghi), (fost) al doilea vistier, soțul Soficăi, cumpără și rumânește în Vilcănești, Igorani ș.a. 147, 163, 165, 178, 210, 250; în pricină la Vărăști 302; martor, jurător, tocmelnic 347, 365, 366, 412, semnează 351; logofăt 147.
- **Ghierghis Dracos**, martor pentru Păușești, semnează grecește 70.
- Gherghe Ghiuleș** din Ploiești, frate cu Mihaiu, martor 239.
- Gherghe Psoma**, vornic, dăruiește jumătate din Prisiceni m-rii Stelea, mormînt (menț.) 40, 412.
- Gherghina** v. și **Radul Gherghinoae**.
- Gherghina**, fiica lui Radul din Brănești, soția popii Stanciul 8.
- Gherghina**, martori: pentru Biscenii de Jos 242; ~ pentru București 180.
- Gherghina**, mătușa Mariei, familie, vinde în Pucheni 394, 395.
- Gherghina**, nepoata lui Theofil călugăr, în pricină pentru Vlădeni și Virleți, familie 142, 144.
- Gherghina**, rumân din Smîrdeșteț 390.
- Gherghina**, rumânit la Cănești 351, 353.
- Gherghina**, țigancă 380.
- Gherghina** vinde partea sa din Șipot 351, 353.
- Gherghinoae** v. **Radul Gherghinoae**.
- Gherghiața**, oraș <j. Ilfov; azi j. Prahova> 155, 418; Mihai Viteazul la ~ 59.
- Ghezdavul**, tatăl lui Mihnea care cumpără în Trănșani 5.
- Ghica** <f. agă> din Călinești, martor 365, 366.
- Ghierman** din Pepenșeti, tatăl lui Gherman (menț.) 204.
- Ghierman**, fiul, vinde împreună cu jupanița Pirva în Pepenșeti 204.
- Ghigoiv**, livada lui la Brănești 8.
- Ghimpați**, sat <probabil j. Romanți; azi j. Olt>, Mihailă se vinde lui Tudor comis din Izvor 309.
- Ghinciul**, rumân din Cocorăști 347.
- Ghinea**, **Ghin**:
- **Ghin**, diacon, martor pentru Bogdănești 327.

- Ghinea** din Buzău, ctitor la Ciolanul 300, 374.
- Ghinea**, jupin din Turburea cumpără părți în Mnacele ș.a. 289—291.
- Ghinea** (Ghin), martori la vânzări din: Cîmpulung 157; ~ din Izvorani 32; ~ din Piscul Runcului 176; ~ din Șerbănești 306.
- Ghinea**, negustor martor pentru Fundeni 154; v. și ~ Coți și Ghinea Ghirunghi.
- **Ghin** (Ghinu), popă din Bujorani, zălogeste parte pentru plata mierei 141; martor 75.
- Ghinea** post., ginerele jup. Anca și al lui Mihăilă post. din Văleni, revendică Gîndeni 261, 271.
- Ghinea Coți** (~ Coțis), negustor, tocmelnic 365, 366; martor 360, semnează grecește 154, 410.
- Ghinea Ghirunghi**, martor pentru Fundeni semnează grecește 154.
- Ghinea Mustachi**, jupan, martor 154.
- Ghioca** cel bătrîn (Ghiioca Secul) din Călinești, martor pentru Dălbănești, semnează grecește 420, 421.
- Ghiuca**, gramatic, martor, semnează 389.
- Ghioca**, neguțător, martor pentru Cerbureni 107.
- Ghioca**, ocnar, martor pentru Baia de Fier 233.
- Ghion** v. Milea ~, Sima ~ și Zaharia Ghioni.
- Ghionma**, Ghiorma v. și Isar Ghiorma.
- Ghiorma** (Gheorma), clucer dăruit cu parte în Stoicești 396; martor 282.
- Ghiorma** din Glaveș, vinde în Cîrnitură 350.
- Ghiorma** (Gorma), pitar, martor pentru Bujorani 75, 141, 389.
- Ghiorma Isar**, martor în București, semnează grecește 299; v. și Isar Ghiorma.
- Ghirunghi** v. Ghinea Ghirunghi.
- Ghioara**, ocnă <Vitioara, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, sare dată episcopiei de Buzău 52.
- Ghiulal** v. Hagi Ghiulal.
- Ghiuleși** v. Ghergho ~ și Mihailu Ghiuleși.
- Giura**, martor la vânzare din Draghiesți 50; v. și Giura, Mane al Ghlurei.
- Ghiurghiu** v. Averchie Ghiurghiu și Ghinea Ghirunghi.
- Ghiurită**, căpit. jurător pentru Siliștioara și Vișina 115.
- Gilort**, pîrîu <afluent al Jiului>, sate pe 2, 351, 353; v. și Tîrgul Gilort.
- Giughel** v. Șarban Giughel.
- Giura** din Jideni se rumânește 179.
- Giura**, judec vinde vie în Drăgășani 58.
- Giura**, nepotul lui Neaniul log. din Muți, vinde partea de zestre a bunicei sale din Băldești 60, 309.
- Giura**, post, din Bulzești, martor 131.
- Giurca** v. și Radul Giurca.
- Giurca**, clucer din Medvejde, nepotul lui Radul din Erghevița și al Marinei 114.
- Giurcea** din Odobeni, martor și jurător 244, 247, 300, 303, 374.
- Giurcea**, popă din Vernești, martor 242.
- Giurgiu** v. Ion lui Giurgiu.
- Giuroiul** v. Radul Giuroiul.
- Gîdea**, țigan boieresc 199.
- Gîlmea** sau Răboace, loc la <Bujorani, j. Vilcea>, cumpărat de popa Pătru de la Stanciul fiul popii Ghin 141.
- Gînda**, iuzbașa, martor 7.
- ***Gîndeni** j. Romanați, sat <Potopinu; azi j. Olt>, cumpărat de Craiovești și dăruit m-rii Bistrița, pricină cu Buzinca comis 260, 261, 271.
- Gîngul** v. Crăciun al Gîngului.
- Gîrb** din Albești, martor pentru Pepenști 204.
- Gîrbaci**, căpit. din București, martor pentru Roșiul 73.
- Gîrbovi**, sat <c. Urdari, j. Gorj>, partea Ivanei vîndută de Stanciul din Sărdănești lui Bade și lui Balaci 356.
- Gîrbovi**, sat <or. R. Sărat> 50, 204; popă 352.
- Gîrbul** (Grebea) vinde împreună cu fratele său, Ghiorghe, părți în Glaveș 254.
- Gîrgor** (Grăgor), funia lui la Măilat (menț.) 351, 353.
- Gîrjă** v. Dragomir Gîrjă.
- ***Glaveș** j. Sac, sat <lg. Bădeni; azi j. Buzău> 29; părți cumpărate de Lupul căpit. de la mai mulți 254, 255; oameni cu părți în Cîrnitură 29, 350.
- Glăvae** v. Oprea Glăvae.
- Glăvăciog**, m-re <Glavacioc, j. Vlașca; azi j. Argeș>, egumen 322.
- ***Glăvănești**, sat <lg. Albești-Muru, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 179.
- Glerie** (?), martor pentru Jideni 392.
- Gligorie** comis v. Gligorie din Poenari.
- Gligorie** din Cîndești <ginerele lui Mușat Bolei>, aldămășar 223.
- Gligorie** din Coroteni, aldămășar 204.
- Gligorie** (Grigorie), pîrcălab din Măgureni, martor 363.
- Gligorie** din Păușești, martor, megiaș 86.
- Gligorie** din Poenari, mare logofăt, soful Cheranei, stăpîn în Poiana, Săteni ș.a. 77, 153, 187;
- în sfatul domnesc: mare vistier 14—16, 18—21, 31, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—66, 68, 84—86, 90, 97, 100, 105, 109, 112—114, 116, 117, 127, 128, 132, 133, <135>, 138, 148, 150, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 179, 181, 187, 189, 191—196, 199, 201,

- 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 242, 247—249; mare logofăt și ispravnic 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335—338, 342, 344, 347, 352, 353, 358, 360, 368, 374, 375, 382, 387, 393, 397, 398, 400, 401, 403, 407, 408, 415, 417, 418, 422; nu e și ispravnic în doc. 276 și 338 (?); martor, jurător, întocmește: f. comis 147, 165; mare vist. 104, 137, 235, 312, semnează 33, 174; mare log. 260, 271, 330, 344, 347, 365—367, 381, 402, 408, semnează 261, 333, 351, 405; erori în text: ~ mare spătar 135.
- Gligorie** (Grigorie), egumen și nastavnic al m-rii Argeș 41, 107, 148, 182, 185, 234, 331, 397; în soborul vlădicesc 322; judecă și întocmește 358.
- Gligorie** (Grigore), mitropolit al Țării Românești, de postrig de la Iver 322, 323; fost egumen la Radu Vodă 34; reface și înzestrează m-rea Stelea unde mută scaunul vlădicesc 40, 321—323, 412; în soborul țării 183; judecă împreună cu domnul 57, 238, 314, 401, 402; martor, judecă, primește jurământ 84, 103, 321, 325, 333, 381; dă cărți 330, 333; ~ de blestem 89, 261, 271, semnează grecește 89, 321, 322, 333.
- Gligorie**, popă din Birsești martor pentru Bunești 221.
- Gligorie** vist. v. **Gligorie** din Poenari.
- Glina** j. Ilfov, sat <or. București>, pricină între Stoiana Roaba și m-rea Radu Vodă pentru partea Minjinei, istoric 24, 35; morile lui Turturea pah., Marco ș.a. sparte de m-rea Radu Vodă 411.
- Gliz?** 242.
- Glimbocelul**, pîru de hotar <afluent al Argeșului> 279.
- ***Glod**, sat <or. Băile Govora> al m-rii Govora, rumâni fugiți 183.
- Glodeni**, sat <Dimbovița>, pune vie pe ocina m-rii Dealul 14.
- Glogova** j. Mehedinți, sat 61, 263.
- ***Glupavi**, sat <lg. Mirău, j. Vlașca; azi j. Ilfov> 47, 72.
- Godeni** (?), sat <probabil j. Săcuieni; azi j. Buzău> 223.
- Goești**, sat <Goiști j. Dolj> 131.
- Goga**, <f.> mare armaș al lui Radu Mihnea dă măturie din Arnăut Chioi 330, 333.
- Gogoasă v. **Oprea Gogoasă**.
- Gogoiasa v. **Stanca Gogoiasa**.
- Goicea**, popă clisiarh din Țirgoviște (menț.) 250.
- Goiaș**, popă, martor pentru Pepenești 204.
- Gojariu v. **Radul Gojariu**.
- Golaș v. **Radul Golaș**.
- Golești** j. Mușcel și Pădureț, sat <probabil Goleștii Vulpași, azi j. Argeș>, părți cumpărate de Ianu f. mare post. din Boleasca de la Tudor din Vlădeni ș.a. dăruite de fiica sa Neacșa logofeteasa lui Radul log. Dudescul, pricini 407, 414; probabil același: ~ părți cu vecini cumpărate de la jupîneasa Maria rămase nepoților lui Nechita vâtaf 326; popă 268.
- Gomoești**, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău>, negustori 150; parte dăruită de monahul Serafim schitului Rătești 256.
- Goran**, log. din Olănești, scrie zăpis 389.
- Gorgan** (Gorjan), spătar, soțul Stanei din Brincoveni (menț.) 195; pribeag împreună cu Matei Basarab 276.
- Gorganul Lat**, ~ lui Drăghici, ~ Sec, ~ Uturei, topice în hotarul *Iasului <lg. Urleasca, j. Brăila> 109.
- Gorj** (Gorjil, Jiul de Sus), județ, sate din ~ 18, 19, 68, 129, 207, 232, 248, 341, 342, 372; plăieși, paza hotarului 206.
- Goron v. și **Radul Goron**.
- Goron** din Orașul de Floci, martor 145.
- Goruneni** j. Vlașca, sat <Gorneni; azi j. Ilfov>, parte cu vaduri de moară vindută de Lazăr log. călugăr lui Calciul mare portar 190.
- Gostea**, popă, martor la danie m-rii Cozia în Brezoi 106, 112.
- Gostea**, slugă domnească, fiul lui Radul din Șuici, familie, în pricină cu maștera sa Iana 358.
- Goșul v. **Stan Goșul**.
- Govora** (Adormirea), m-re <j. Vilcea; or. Băile Govora>, zidire, ctitori, morminte; sărăcită 183, 311, 328, 398; loc de grădină 320; pricini pentru: Nănășești 186, 311; ~ satele dăruite de Udriște post. din Drăgoești 307, 328, 329, 398; scutiri 183; egumen: Meletie Macedoneanul.
- Govora**, mai jos de m-re, sat <j. Vilcea or. Băile Govora>, scutiri acordate rumânilor fugiți și unor lăturași 183.
- Grabicina**, sat <j. Buzău>, Cîrstiian ș.a. grabiceni cu părți în Dedulești 191, 192.
- Grade**, ceauș, martor pentru Țigănești 7.
- Grade**, fiul lui Vesi, <Voia?> cumpără în Orezu 349.
- Grajdana**, jupanița <lui Radul din Văleni>, în pricină cu soacra sa, Anca, familie 275.
- Grajdana**, spătăreasa din Leurdeni, slobozește rumâni din Cerbureni, semnează 107.

- Grama** v. și **Antonie** ~, **Radul Grama**.
Grama, armaș din Rădăcinești, tatăl lui Leca post. și Udrea log. (menț.) 417.
Grama din Bălteni, socrului Barbul clucer din Poiana, stăpîn în Almăjul (menț.) 351, 353.
Grama din Cilnic, martor pentru Brădiceni 68.
Grama, pitar, stăpîn în Creța și Cătunul Tomei 378; v. și 54.
Grama, post. din Cepturi, martor 244; cu sarcină domnească 411.
Grama, rumân din Groșani 385.
Grama scrie zăpis pentru Loloești 409.
Gratie, sat <Gratia, j. Vlașca; azi j. Teleorman> 218.
Grădina, țigancă 357.
Grădiște, pădure <lg. Dobroești, în or. București>, biserică ridicată în pădure de Thiodosie ieromonah care înfrățeste pe Miho f.m. spăt. 301.
Grădiștea, sat (?) <or. București>, parte vindută de Stanciul log. din Fundeni lui Miho mare spăt. 93.
*Grădiștea sat <c. Sprincenata, j. Olt> 393; probabil același: **Grădiște** 249.
Grădiștea de Jos j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov>, pricini de rumânie cu Bunea log. fiul vitreg al lui Dumitru <Zemțea> vornic 84.
Grăgor v. **Gîrgor**.
Grăjdana v. **Grajdana**.
*Grămăditele, sat <lg. Largu, j. Buzău>, m-rea Mărgineni volnicită să stăpînească dania monahiei Maria 143.
Greaca, sat <j. Ilfov și Vlașca> cu baltă, partea m-rii Mislea 156.
Grebul v. **Gîrbul**.
Greci, sat <probabil j. Ilfov> 381.
Greci, sat <c. Schitu j. Olt> 272.
Greci, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 293, 318, 335, 393.
Grecul v. și **Tudor Grecul**.
Grohoz, top. în hotarul Gurenilor <j. Gorj> 248.
Groșani (Grușani), sat <j. Romanați; azi j. Olt> 359; parte rumănită de Preda ban Buzescul vindută lui Ilie post. din ~ 385.
Groșoară, top. între Vișina și Siliștioara <j. Romanați; azi j. Olt> 115.
Grosarul v. **Ursu Grosarul**.
Groși v. și **Valea Groșilor**.
*Groși, sat <probabil *Groșani, lg. Vinăta, j. Gorj>, parte vindută de Vilcul lui Avram 61.
Grozav din Dobricenii Măglași se rejudecește 113.
Grozavu din Coroteni, aldămașar 204.
Grozăvești (Gruzăvești), sat <or. București> 102; **Grozăveștii de Jos**, dorobanții înfățișați domnului la ~ 103.
Grozea Groza:
Grozea din Bircoveni, fost rumân 15.
 — **Groza** din Sărdănești, martor 356.
Grozea, martor 377.
Grozea (Groza), megiași din: Brădiceni, jurător 248; ~ din Lălești, jurător 48, 138; ~ din Stroești 215.
Grozea, via lui la Negovani 179.
*Grozești, sat <lg. Lăceni, j. Teleorman> 95.
Gruetul Fintinelor, top. la Albeni și Negoești <j. Gorj> 371.
Grujul Robului, top. la Berislăvești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 262.
Grușani v. **Groșani**, sat.
*Gudărești, sat <lg. Topliceni, j. R. Sărat; azi j. Buzău>, parte cu vii vindută de Radul olăcarul lui Lazăr din Bărăști 9.
Gura Babei, m-re <Dedulești, j. R. Sărat; azi j. Buzău>, ctitor Dediu post.; dania lui Anton la Topliceni 361.
Gura Cîlnăului, sat? <j. Buzău>, tabăra domnească la ~ 304.
Gura Frâsinelului, top. la Sămara <j. Argeș> 383.
Gura Motrului, sat? <j. Mehedinți>, m-rea Prepodobna de la ~ 83.
Gura Sămăilei și Gura Văii Popii, topice la Priboiani și Țigănești <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, locuri vindute de Stroe din Priboieni lui Radu Gorun din Țigănești I.
Gura Văii Sașilor v. **Valea Sașilor**.
Gura Zlăpiei, top. <lg. Sămara, j. Argeș>, loc vindut de Radul Minie lui Ivan din Pitești 219.
Gură v. **Vaslilie** ~ și **Vlad Gură**.
Gurenii j. Gorj (Gurani), sat; hotare, pricină de rumânie cu Miloș log. 248.
*Gurguiați, sat cu baltă <lg. Chirnogi, j. Ilfov; azi j. Ialomița>, hotărnicie 418; scutiri acordate m-rii Viforita 23; m-rea apărată față de stolnici, călărași, roșii, boier 22, 23, 171; pricini cu m-rea Radu Vodă 418.
*Gurguiați, sat <lg. Bertești, j. R. Sărat și Brăila; azi j. Brăila> al doamnei Elina, revendicat de Oancea log., întărit lui Constantin mare post. 387.
Gurguț, rumân cu delniță în Golești 407.
Guriță v. **Stan lui Guriță**.
Guștureni v. **Cuștereni** sat.
Guze v. **Radul Guze**.
Gvardenița v. **Vardenița** sat.
Gvucena v. **Vucina** mare pah.

H

- Hagi Ghiulal**, turc împrumută bani unor jupanițe 179; jefuit 215.
- Hagi Musa**, împrumută bani 179.
- Haidău v. Manea al Haidăului.**
- Haiducul v. Radul Haiducul.**
- Haidul v. Lepădat Haidul.**
- Halingă**, sat <j. Mehedinți> 388.
- Halmăjul v. Almăj sat.**
- Hamza**, ban din Piriiani, stăpîn de țigani (menț.) 351, 353.
- Hamza din Pade**, frate cu Stanciul, vinde țigani 18; judecește fără drept rumâni din Corbi j. Vlașca 88.
- Hamza din Popinzălești**, martor 359.
- Hamza**, post. din Tg. Gilort, martor 137.
- Hamza**, rumân din Smîrdeșteț 390.
- Hanul v. Tatul Hanul.**
- Harco Marton**, ungur, în pricină pentru părți în Rătești, Slăvești, ș.a. 253.
- Hareș**, sat <Arefu, j. Argeș> 358; harăștii din Cîrstienești, martori 417.
- Harvat v. Arvat și Studina Harvăteștilor.**
- Hașeg**, ținut, boieri din Țara Românească pribegi în ~ 276.
- Hănăsești (?)**, sat 131.
- Hărești j. Ilfov**, sat <Hereasca c. Ciolpani>, rumânit de Mihai Viteazul și dăruit lui Antonie Grama, vîndut de fiicele acestuia, rămas lui Pătru sulger după pricină cu rumâni, răscumpărare nerecunoscută 64.
- Hiera Oțelea**, are nepot pe Stanciul log. din Fundeni (menț.) 288.
- Hileanul v. Stoica Fileanul.**
- Hințești v. Fînțești**, sate.
- Hîra**, fiul lui Zorea, cu parte în Berciugov (menț. ulterioară) 216.
- Hîrlău v. Vlad Hîrlău.**
- Hîrs** din Berislăvești, tatăl Neagăi (menț.) 262.
- Hîrtești** (Șirtești ?), sat <j. Mușcel; azi Livezeni, j. Argeș> 159.
- Hocnești v. Ohnești** sat.
- Hodăbeni, Hodopeani v. Odobeni** sat.
- Hodor v. Odor.**
- *Holești**, sat <lg. Finta, j. Dimbovița>, popă 201.
- Hom, Homești v. Poiana lui Hom.**
- Horja**, rumân din Cocorăști 347.
- Hotin**, cetate <R.S.S. Ucrăineană> 21.
- Hoviza**, pîrfu la *Rătești <lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 253.
- Hozun Mustafa**, jupîn „prietenu domnului”, obține scutiri pentru Spanțov 12.
- Hrana** cel bătrîn, mazil, martor pentru Birca 20.
- Hraniti** din Orașul de Floci, martor 145.
- Hrănea v. Stan Hrănea.**
- Hrisan v. Stoica Hrisan.**
- Hristea**, vâtaf, martor pentru Ciumești 359.
- Hristoduro** (Hrestodor) din Sălătruc, frate cu Stroe, martor 118, 119.
- Hriza**, fiul jup. Fostira și al lui Curt armaș din Brănești, familie, vinde parte din Roșiul 73, 135.
- Hrizea** (Hriza) din Bălteni, f. mare vornic, mare ban; mare ban Craiovescul în traducere 249; mare ban al Jiului 403; socrul lui Dumitrașco vist. 97; foarte bătrîn, prieten din tinerețe cu Ivașco Băleanul 381; stăpîn în Bucșani, Rumănești, Dălbănești, Drajna ș.a. <1>, 64, 97, 124, 154, 381, 410, 420, 421; mare ban în sfatul domnesc 183, 187, 189, 193—196, 199, 201, 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247—249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335—338, 342, 344, 347, 352, 353, 358, 360, 368, 374, 375, 382, 387, 393, 397, 400, 401, 403, 407, 408, 410, 417, 418, 422; martor, dă cărți de mărturie, jurător 137, 235, 330, 344, 347, 367, 402, 408, semnează 33, 174, 333, 351, 405; hotarnic(?) 64; sluga sa 173.
- Hrizea**, vâtaf din Stoienești, martor pentru Cringuri 277.
- Hrizul** vinde partea sa din Mnacele 289.
- Hrusana**, jupîneaș <lui Danciul Gogoasă Craiovescul>, dobîndește parte în Rușii de Vede (menț.) 120.
- Hurez**, sat <Orezu, j. Ialomița> 418; Belciu, fiul lui Colfea, vinde parte lui jupîn Vesi (?) și fiului lui Grade 349.
- Hurezi**, sat <Horezu Poenari, j. Dolj> 217.
- Huriia**, sat <Uriia, j. Olt> 79, 80.

I

- Iacov**, martor pentru Izvorani 195.
- Iacov**, post. din Cernaia, stăpîn de țigani 355.
- Iacovești j. Vlașca**, sat <azi j. Dimbovița, lg. or. Găești>, partea lui Neagul agă vîndută lui Radul <Cocorășcul> al doilea vist. 367.

- Ialomița**, județ, sate din ~ 123, 167, 308, 334, 368.
- Ialomița**, riu 167.
- Iana**, jupineasă, fiica lui Nica, mama lui Barbul clucer din Poiana, familie (menț.) 351, 353.
- Iana**, jupanița (a doua) lui Radul din Șuici în pricină cu fiii ei vitregi, familie 358.
- Ianache, Enachie:**
- Ianache** din Arcești, martor pentru Dălbănești 420; probabil același: **Ianache** din Călinești martor pentru Brănești 365, 366, și **Ianache** (Nachi), jupan, om domnesc, martor pentru Puchieni 394; ispravnic de jurători 395; semnează 404; v. și **Ianache** martor.
- **Enachie** din Clanța, martor pentru Cîrștienesți 102.
- Ianache** din Zgăești, cu sarcină domnească 407.
- Ianache**, martor pentru Drajna ș.a. 1.
- Ianachie**, pah., dăruiește împreună cu tatăl său, Tudoran pitar, Mogoșeștii m-rii Codeamana, familie 94; v și **Iane** pah.
- Ianache** (Enache), post. <Caragea>, citorul m-rii Vaideei <Slobozia lui Enache>, bunurile sale confiscate de Matei Basarab (menț.) 123, 382.
- Ianache**, post. din Fînțești, martor 267.
- Ianache**, serdar mare (menț. sec. XVIII) I.
- Ianăș**, negustor, martor 36; probabil același: **Ianăși**, martor pentru Măneștii de Sus 201.
- Ianăși** vinde la Dealul Casei, împreună cu nepotul său, Lupul din Cocimănești 65.
- Ianca Spinii**, sat (?) <Ianca, j. Brăila>, în hotar cu Iasul 109.
- Ianciul**, log., martor pentru Loloești, semnează 184.
- Iancul**, armaș din Gabrov, martor 370.
- Iancul**, căpit. din Gherghița, dăruit pentru slujbă „cu vărsare de sînge“ cu Micșeneștii 4; martor 226.
- Iancul**, tatăl lui Pătru 371; v. și **Fintina Iancului** la Cincu.
- Iane, Ene, Ianiu:**
- Iane** v. și **Nica Iane Dragul**.
- Iane**, banul cel bătrîn <Epirotul>, moștenit de fiul său Apostol (Curt Salam, ceauș) (menț.) 199.
- Iane**, căldărar, martor pentru Izvorani 195.
- Iane**, căpit. din Albești, frate cu Conda armaș, în pricină cu m-rea Jitian 82; martor 390.
- Iane** (Iano), căpit., martor 273, 364.
- Iane comis** v. și **Iane sulger**.
- Iane**, comis vinde parte din Rumănești, semnează grecește 410.
- Iane** din Albeni, tatăl lui Radul (menț.) 19.
- **Ene** din Argeș, martor pentru Stănești 151.
- Iane** (Eno, Ianiu) din Cornățel, fiul lui Cornea, familie, stăpîn împreună cu Gherge al doilea vist. în Futeștii de pe Mostiște 210; martor 147, 165, 415.
- **Ianiu** din Iaroslăvești, (din Dos), frate cu Dima clucer din Bezdina, martor, semnează grecește 319.
- **Ianul** din Mănești, martor 167.
- Iane** din Păușești, megiaș, martor pentru Foleștii de Jos 86.
- Iane** din Pleșoi v. **Iane** post.
- Iane** din Săseni, aldămășar 194.
- Iane** din Stăcești, jupan, martor 160.
- **Ianiu** doctor v. **Ianiu Grecul**.
- Iane**, egumen (popă) al m-rii Flocoșani, martor pentru Ostra, semnează grecește 62.
- **Ianiu**, fiul lui Dima grecul și al jup. Stanca din Rătivoești, familie, stăpîn în Brătianii de Sus, Negreni ș.a. 292.
- **Ianiu**, fiul lui Pătru, văr cu Bărcan armaș ș.a. familie, vinde în Roșiu 73, 135.
- Iane**, frate cu Barbul clucer v. **Neagoe**, fiul **Ianei**.
- **Ianiu**, ginerele lui Chiriță (Londaraș ?), martor 377.
- Iane** grecul din Pitești, soțul jup. Maria (menț.) 325.
- Iane** grecul din Topliceni, martor 361.
- Iane**, martor pentru Brezoi 106, 112.
- Iane**, (Ianiu, Iano), log. din Odobeni, stăpîn în Dediulești 191, 192; martor 300, 303, 374; jurător 244, 247.
- Iane** (Ianiul), negustor, cumpără în Căprioarul și Tătărani 240; pricină pentru vîi în Dealul Sătenilor 6.
- Iane** (Ene), pah. din Aninoasa 346; frate (?) cu Pătrașco din Bucșani 214; cumpără țigani 75, 214; martor 198, 346; v și **Ianachie** pah.
- Iane**, popă, martor în Tîrgoviște 286.
- **Ianiu**, portar din București 225; martor 251.
- **Ianiu** post. (f. mare) din Boleasca, înzestrează în Golești pe fiica sa Neacșa logofeteasa (menț.) 407, 414.
- **Ianiu**, post. din Pleșoi, dăruit de domn cu satul Stejarul, împreună cu Drăghici log. 56; probabil același: **Iane** din Pleoși, martor pentru Gropșani 385.
- Iane**, roșu, martor pentru Draghiești 50.
- Iane**, rumân din Smârdeșteț 390.
- Iane**, rumănit la Păușești 69.
- Iane**, spăt. din Bucov, soțul Elinei și ginerele Mariei din Bucov, familie, pricină

- 401, 402, 422; martor 11, 244, 254, 255.
- Iane**, sulger din Ojogeni, <fost comis>, martor 344; jurător 412, 418.
- **Ianiu**, via lui din Tirgșor stăpinită de Lazăr pah. și de jup. sa Marga 257.
- Iane** (Ianiu), zaraf din București, cumpără și vinde în Cojești 225, 288.
- Iane Grecul**, doctor din Tirgoviște, martor 187.
- Ianolle** (?), aldămășar pentru Vernești 224.
- Ianușcul** (Enușcul) din Orașul de Floci, martor 145, 377.
- ***Iaroslăvești**, sat <j. Vilcea; azi Priporu c. Vlădești> 319.
- ***Iaroslăvești**, sat <lg. Botoroaga, j. Vlașca; azi j. Teleorman> 97.
- ***Iasul** j. Brăila (Esul), sat <lg. Urleasca>, părți cumpărate de Badea și Cirstea negustori din Brăila de la Stoica Fileanul, Nan ș.a. 108, 109.
- Icăie**, bunicul lui Vlad Petec (menț.) 96.
- Idomirești** v. **Dumirești** sat.
- Idul**, vătaf de plăieși din j. Vilcea 206.
- Iepurești** v. **Epurești** sat.
- Jeremia** v. **Irimia**.
- Ierusalim** v. **Erusalim**.
- Ifrim** v. **Efrem**.
- Ignatie**, egumeni și nastavnici ai: m-rii Dealul 14; ~ m-rii Snagov 132.
- Ignatie**, egumen al m-rii Radu Vodă 322; probabil același: **Ignatie**, popă stăruie pentru răscumpărarea rumânilor din Jigorani 178.
- Ilea** din Polovragi chemat pentru judecată la domnie 197.
- Ilfov** (Elfov, Elhov), județ sate din ~ 4, 34, 35, 59, 64, 100, 132, 135, 147, 165, 210, 225, 281, 288, 296, 299, 308, 415, 418; bănișori 130; dregători și slugi domnești 26, 343.
- Ilie** din Rătești, scrie zapis 173.
- Ilie** din Vulpeni, martor pentru Bulzești 131.
- Ilie**, frate cu Lazăr pah., care lasă case și vie în Tirgșor 257.
- Ilie**, iuzbașă, martor 273.
- Ilie**, popă din Priboiani, martor I.
- Ilie**, post. din Groșani, frate cu Lațco și Vladul 385; stăpin în Ciumești 359.
- Ilie**, post. din Săcuieni, cu locuri de casă și grădină 209.
- Ilie**, rumân din Smârdeșteț 390.
- Ilie**, vornic din Cornești, soțul Despinei, stăpin în Budurești 180; cuscrul lui Lember 273; văr cu Gherghe vătaf 267; martor 153, 235, 273, 367, 402, semnează 77, 190, 267; jurător 142, 144, 364; menționat post. 180.
- Iliiaș**, voievod v. **Alexandru Iliiaș**.
- Ilina** v. **Elina**.
- Ilinca**, vară cu Brezoianul, stăpină în Ber-ciugov (în menț. ulterioară) 216.
- Iisafța**, maică în soborul m-rii Viforita 339.
- Inofrie** v. **Onofrie**.
- Inotești**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 179; în hotar cu Loloești și cu Trestii-arii de la Cimp 184, 239.
- Ioachim** (Achim), egumen al m-rii Vierăș 196, 245, 246.
- Ioana** v. și **Iana**, **Iona**.
- Ioana**, fiica lui Radul din Șuici și a Ianei, înzestrată în Voicești 358.
- Ioana**, țigancă 246.
- Ioanăș**, Ionici v. **Fintina lui Ioanăș**.
- Ion**, **Ioan**:
- Ion** v. și **Vale lui Ion**.
- Ion** boier v. **Ion** nepotul lui Manohă.
- Ion** călugăr v. și **Radul** vist.
- **Ioan**, călugăr din Bîrsești, martor pentru Bunești 221.
- Ion** din Băjești, fiul lui Toma, megiaș jurător pentru Golești 326.
- Ion** din Cîrciumari, vier scutit al m-rii Snagov 416.
- Ion** din Boisoară, vinde parte în Călinești 317.
- Ion** din Borășcul v. **Ion** pîrc.
- Ion** din Erghevița, martor 114.
- Ion** din Frășinet, aldămășar pentru Cîndești 125.
- Ion** din Grozăvești, martor pentru Cîrstienești 102.
- Ion** din Tomșani, boier hotarnic pentru Creța și Cătunul 378.
- Ion**, fiul lui Badea din Sărulești, vinde parte 264.
- Ion**, fiul lui Moga din Brănești, se rumânește 168.
- Ion**, martori pentru: Bircoveni 15; ~ pentru Cîmpulung 157.
- Ion**, megiaș din Slăvitești vinde partea sa din Ostra 62.
- Ion**, nepotul lui Manohă, revendică, împreună cu Bunea, Polovragii 197, 207.
- Ion**, pîrcălab din Borășcul, martor pentru Moi 369.
- Ion**, popi; martor pentru Drăghinești 218; ~ tatăl lui Dragomir din Buzău 109.
- **Ioan**, postelnic, martor pentru Izvorani, semnează grecește 386.
- Ion**, roșu, martor pentru Draghiești 50.
- Ion**, rumâni din: Deleni 33; ~ din Mărăcineni în pricină de rumânie 245; ~ din Stîngăceaua 19; ~ din Sevestreni 55.
- Ion** vier v. **Ion** din Cîrciumari.
- Ion** al lui Boul din Cilcești vinde vie 263.
- Ion** al Lolei din Berislăvești, în pricină pentru vie 262.

- Ion** lui Giurgiu din Bogați, soțul Frumei, martor 279.
- Ion Nemetef** (~ Nemetiț), iuzbașă din Rîmnicul Sărat, aldămășar 391.
- Ion Pleșa** din Bîlta, se răscumpără din rumânie 38.
- Ion Potecă**, cercetează pricină de mori la Dedulești 287.
- Ion Vrabie**, log., frate cu Pătru, cumpără delniță în Cîrsteianești 198; scrie zăpis, martor, semnează 331.
- Iona**, femeia lui Nan, vinde parte din lasul 108.
- Ionachii**, egumen al m-rii Glavaciog 322.
- Ionașco**, comis <ginerele lui Cernica vornic>, în pricină pentru zăgaz la Glina 202.
- Ionașco** din Sărata, martor 150.
- Ionașco**, fiul Gherghinei, familie, vinde în Pucheni 394.
- Ionașco**, fiul lui Sava călugăr, aldămășar pentru Săseni 194.
- Ionașco** log., soțul Tudorei, vinde la Bogdănești 327.
- Ionașco**, martor la vinzarea unei vii din Zorești 243.
- Ionașco**, post. din Cornet, <fiullui Iscrul vornic din Gaia> cumpără funie în Bulzești 131; martor 18, 390.
- Ionașco**, post. <din Cătun> fiul lui Miroslav log. și al Sofroniei, stăpin în Pășcani, Breb și Pietricele 11, 179.
- Ionașco**, tatăl lui Stoica ș.a. rumâni iertați din Băilești (menț.) 375.
- Ionașco**, vâtaf de aprozi din Vardeniță, dăruit cu Izvorul Alb pentru slujbă cu vărsare de sînge 193.
- Ionașco Cerchezul** din Dimiian, se rumânește 179.
- Ionici** v. **Fîntina lui Ioanăș**.
- Ionofrie** v. **Onofrie**.
- Iordan** v. **Iuordan**.
- Iorga**, **Iuorga**:
- **Iuorga** din Pătirlage, tatăl lui Pătru 285.
- Iorga**, log. scrie zăpis pentru Fundeni 226.
- Iorga**, nepotul lui Miho spăt., martor pentru Ostra 62.
- Iorga al popei Crăciun**, martor pentru Slătioare 228.
- Iorgachi**, vâtaf de postelniceii, cu casă în București 274.
- Iorgachi** (Iordache, Iordachi, Iorgache, Iurgachi, Iuordachi, Iurdache), vornic din Cozlegi (din Glăvănești 179), înfrățit cu Ionașco post. 179; stăpin în București, Cherba, Virleți ș.a. 76, 179, 267; martor 11, 201, 226, 244, 254, 255, 402, semnează 239.
- Iova** v. și **Buza Iolova**.
- Iova**, creditor al lui Preda din Șerbănești 306.
- Ipotesti**, sat <j. Olt> în hotar cu Potlogi 318.
- Irimia**, **Eremia**, **Ieremia**:
- **Eremia**, diacon din Tirgoviște, martor pentru Tătărani 240.
- Irimia** (Eremia, Erimia, Ieremia), egumeni m-rii: Călușul 306, 393; ~ al m-rii Ciolanul 300, 374.
- Irimia**, log. din Băbeni, martor pentru Bulzești 131.
- **Eremia**, moșnean rumânit din Polovinele se rejudecește 117.
- Irimia**, sulger, fiul lui Paraschiva f. mare log. <din Drăghinești> 400.
- Irimilă**, bărbatul Mircăi din Călinești, fugit 317.
- Isacu**, fiul lui Barbul din Buzău, aldămășar pentru Vernești 224.
- Isac**, log. <fiul lui Mehedințul>, scrie zăpis pentru Păușești ș.a. 69, 70, 71, 74.
- Isac**, post., fiul lui Preda cluc. din Birsești 262.
- Isar**, ban din Musceleani, socru lui Fiera log. din Verești <Orești>, familie (menț.) 381.
- Isar** cel bătrîn, alege zestrea Neacșei logofeteasa 365, 366; probabil același: **Isar** din Călinești, megiaș jurător 170.
- Isar**, jupan, martor în București, semnează grecește 229.
- Isar Dona**, martor, semnează grecește 229, 410.
- Isar Ghiorma**, martor <negustor>, semnează grecește 154, 410; v. și **Ghiorma Isar**.
- Isar Scutarah**, jupîn, martor pentru Fundeni 154.
- Isarul**, <vornic> din Gaia, martor pentru m-rea Călușu 393.
- Ispan**, frate cu Dan scaunul, vinde în Dobroteni 179.
- Ispas**, martori: din Coșovenii de Jos 15; ~ din Poenari 289, 290; ~ pentru Boteni 134.
- Ispas**, rumân din Cretinești, încearcă să se judecească 296.
- Istratie** din Pisculești, se rumânește 179.
- Istratie** din Sărdănești, martor 356.
- Istratie**, țigan 142.
- Istre** (?) <Iscru?>, log. din Goești, martor pentru Bulzești 131.
- Ișfan**, în pricină pentru Ciineștii Otăsău 345.
- Itovoe** (?) din Popinzălești, martor pentru Gropșani 385.
- Iuga** v. și **Seciul Iugăi**.
- Iuga** din Vlădești, martor 105.

- Iuordan** din Budișteni, martor 162.
- Iuorga, Iuorgachi** v. **Iorda, Iorgachi.**
- Iuva, țigan** (menț.) 249.
- Iva**, cneaz rumânit din Polovinele, se reju-decește 117.
- Ivan**, cojocar din Tîrgșor, martor pentru Cătun 201.
- Ivan**, dărăbanț din Jigorani, încearcă să se judecească 163, 178.
- Ivan** din . . . v. **Ivan** martor din . . .
- Ivan** din Pitești, jupin, cumpără la Samara, în Gura Frăsinetului 30, 383; v. și **Ivan** fiul lui Iane grecul și ~ **Cortofleașă.**
- Ivan** din Vlădești, fiul lui Luca 105; volnicit să-și reia o iapă 49; v. și **Ivan** negustor.
- Ivan**, fiul jup. Catrina din Romceni vinde parte din Andreișești, familie 419.
- Ivan**, fiul lui Barbul din Cilcești și nepotul lui Oancea vornic din Mihăești, în pricină pentru Golești 407.
- Ivan**, fiul lui Iane grecul din Pitești și al jup. Mariia, cu vad de moară în Eșciori 325.
- Ivan** (Evan), fiul lui Vucomir, martor pentru Cîrsteianești, semnează 198.
- Ivan**, fiul unchiașului Dumitru, martor pentru Sălătruc 228.
- Ivan**, log. din Pitești, scrie zăpis pentru Izvorani 159; martor 195.
- Ivan**, martori: din Bogătești 32; ~ din Brăila, cumnat cu Stan cupeț 256; ~ pentru Bunești 220; ~ din Măgureni 366; ~ din Picleni 9; ~ din Similești pentru Erghevița 388; ~ pentru Șerbănești 306.
- Ivan**, megiaș din Stroești 242.
- Ivan**, negustor din Vlădești, socrul lui Oprea, cumpără la Coasta Turburei ș.a. 105; v. și **Ivan** din Vlădești.
- Ivan** (. . . van), pah. din Băjești, fiul lui Dragomir pitar, în pricină cu rumânii săi 128; martor 268; jurător 336.
- Ivan**, popă, cumpără codru Frumușăul 279.
- Ivan**, popă din București, tatăl lui Voico, martor în cartea județului 274; semnează 136.
- Ivan**, popă la Sf. Petca din Tîrgoviște, martor 240, 286, 364.
- Ivan**, post. din Văcărești, martor 7; boier hotarnic 378.
- Ivan**, post. din Vlăduleni, boier hotarnic înlocuit 318.
- Ivan**, rumâni din: Bogătești, delnița lui 32; ~ din Brătianii de Sus 292; ~ din Herăști, în pricină de rumânie 64.
- Ivan**, soțul jup. Dumitra din Filiași, vinde țigancă 309.
- Ivan**, sulger, unchiul lui Badea post. <din Băleni și al lui Ivașco mare vornic>, tatăl Stanei ș.a., stăpîn în Băleni (menț.) 405.
- Ivan Boteanul**, spătar, martor 402, semnează 414.
- Ivan Boțoc** (Ivan), partea lui la Bogătești 32.
- Ivan Cortofleașă** (Ion, ~ Cortofleș) cumpără delnița la Izvorani 31; martor 195.
- Ivan Noroce**a, f. mare log., soțul Stanei, fiica lui Mircea Ciobanul (menț.) 295.
- Ivan Olariul**, rumân al episcopiei de Rîmnic (men. ulterioară) 141.
- Ivan Puică** vinde, împreună cu Bălaia, Vădenii Mici și Fața Liicăi 253.
- Ivana** din Vlăduleni, fina lui Matei Basarab, jupanița lui Stanciul <fostă a lui Alexe>, stăpînă în Studina Arvăteștilor 67.
- Ivana**, <fiica Ancăi din Roșia>, partea ei la Girbovi (menț.) 356.
- Ivașco** din Slănic, în pricină pentru hotare (menț.) 397.
- Ivașco** din Zătreni, martor pentru Bunești 221.
- Ivașco**, fiul lui Fiera log. <din Orești> și al Stancăi, nepot lui Isar ban din Mușceleni, familie, stăpîn în Băleni 381.
- Ivașco**, post. din Cepari, fiul lui Stanciul log. Cepariul și al Dobrei, familie, în pricină pentru Bănești și Hocnești 330, 333; martor 417.
- Ivașco**, post. din Rătești <frate cu Muja și cu Oprea>, scrie zăpis 305.
- Ivașco**, vornic <din Balotești> lasă zestre fiicei sale, Vlădaia, partea sa din Rătești 162.
- Ivașco**, vornic mare <Băleanul>, tatăl lui Gherge spăt. și Pătru post. 381, 389; văr cu Badea post. și Stanca din Slătioare 344, 405; stăpîn în Băleni 405; donator la Menedic 258;
- în sfatul domnesc mare vornic: 4, 6, 14—21, 31, 32, 34, 35, 41, 43, 45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63, 64—66, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112—114, 116, 117, 127, 128, 132, 133, 135, 138, 148, 150, 153, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 179, 183, 187, 189, 193—196, 199, 201, 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 242, 247—249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335—338, 342, 347, 352, 353, 360, 368, 274, 375, 382, 387, 393, 397, 398, 400,

401, 403, 407, 408, 415, 417, 418, 422; martor, dă cărți de mărturie 77, 124, 137, 147, 153, 165, 235, 257, 347, 367, 402, 408, semnează 33, 174, 282, 351; jurător 330, semnează 333.

Ivașco, vornic <mare Goleșcul>, soțul Eliinei (menț.) 34; socrul Fămiei <Eufimiei> 269.

Ivăneasa, locurile ei la Berislăvești (menț.) 262.

Ivănești (?), sat <probabil Ioneștii Govorei, j. Vilcea> al m-rii Govora, rumâni fugiți 183.

Ivăniș din Bistrița, martor 114.

Ivăniși, martor pentru Bișcenii de Jos 242.

Ivănuș, fratele popii Teodosie, cumpără în Bișcenii de Jos partea moșului său Simca 242.

Ivera, Ivir v. Atos.

Ivul din Pitești, martor pentru Izvorani 80.

Izbiceni, sat <j. Romanați; azi j. Olt >63, 359.

Însiratele, măguri la Balta Albă <j. Romanați; azi j. Olt> 189.

Întorsura v. Torsura, sat.

Jardea v. Lupul Jardei.

Jătiian, Jetiian v. Jitâian, Jitiian.

Jeiu v. Jiu.

Jideni, sat <j. R. Sărat; azi Podgoria, j. Buzău>, Giura din ~ rumânit de Iordache vornic 179; părți vindute și lăsate de Stoica Rimbe lui Stan Vilculescul călăraș și lui Ursea 391, 392.

Jigorani v. Jugureni sate.

Jipa v. și Jupa.

Jipa din Călinești, martor și tocmelnic pentru zestrea Neacșei logofeteasa 365, 366.

Jipa din Vernești, <nepotul vlădicăi Luca>, stăpîn de țigani 319; martor pentru Cîndești 300, 303, 374; v. și Jipa post.

Jipa, fiul lui Dragomir Sorescul aldămășar pentru Vernești 224.

Jipa, frate cu popa Stoica din Păușești vinde seliște de casă 70.

Jipa, log. din Rătești, martor pentru Dedulești 304.

Jipa, neguțător, creditor al lui Pardos din Rădulești 266; v. și Jipa Dona.

Izvoarele, sat <j. Ilfov> al lui Radu Șerban, revendicat de Oancea log. rămas lui Constantin mare post. 387.

Izvoranii j. Buzău (Sf Neculae), m-re <Izvoranu>, făcută de vlădica Luca, rămasă domnească, scutiri, egumen: Daniil 212.

Izvorani j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș, or. Pitești>, vii în Dealul ~ cumpărate de Stanciul diacon de la Ghinea ș.a. 32; delnițe vindute de Vasilie spăt. lui: Ivan Cortofleș 31; ~ popii Oprea din Pitești 81; ~ popii Costea, foste ale Stanei din Brincoveni 195; deinițe cu rumâni zălogite lui Tudoran pitar 386.

Izvorul, sat <j. Argeș, c. Fata> 30.

— **Izvor**, sat <probabil j. Olt> 309.

*Izvorul Alb j. Mehedinți (Belo Izvor), sat de moștenie al lui Matei Basarab, dăruit cu rumâni și vie lui Ionașcovățaf de aprozi din Vardenița 193.

I

Îndreșăști, sat <Andrășești, j. Ialomița>, parte cu rumâni vindută de Catrina din Rumceni lui Radul vist. <Cocorăscul> 419.

J

Jipa, popă din Călimănești, martor 106-112.

Jipa, popă din Vernești, ctitor <nou> al m-rii Ciolanul 296, 374; aldămășar 224, 256.

Jipa, post. din Vernești, cumpără parte 224; martor 264; v. și Jipa din Vernești.

Jipa Dona, martor, semnează grecește 229, 410; v. și Jipa neguțător.

Jitâianul (Jătiian), m-re <Jitiianul, în or. Craiova>, în pricină pentru daniile Condeț f. mare comis 82.

Jitea, cnezi rumâniți rejudeciți din: Dobricenii Măglași 113; ~ din Polovinele 117.

Jitiian, Jătiian:

Jitiian, țigan (menț.) 249.

Jitiian (Jetiianu) vinde țigan (menț.) 351, 353.

Jiu, ban al Jiului 403.

Jiu (Jeiu, Jiiu), rîu, sate pe 217, 369; de peste ~ 78.

Jiiul de Jos v. Dolj, județ.

Jiiul de Sus v. Gorj, județ.

Jorsu, Jorzu v. **Vladul Jorsu**.

***Joseni**, sat <probabil Boldești Grădișteea, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 223.

Jugur, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Dimbovița> 378; delnița Burdei schimbată de Stoica Boteanul cu Stoian și Alexandru 211.

Jugureni în Podgorie, j. Saac, sat <azi j. Prahova> 242; hotare; parte, cumpărată de la Spiridon fiul lui Stan log. din Roteni dăruiată de Lupul m. log. și Gherghie spăt. m-rii Cîrnu 16.

Jugureni, sat <j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 379.

***Jugureni**, sat <lg. Ciorogirla, j. Vlașca; azi j. Ilfov>, moșia m-rii Sf. Ecaterina 354; probabil același: **Jigorani** j. Vlașca (Jigoreani, Jigureni), cnezi rumâniți de Gherghie vist. <Caridi>, dorobanți și călărași încearcă să se judecească 163, 178.

Jungheatul v. **Necula Jungheatul**.

Jupa, negustor, martor 360.

Jupînești, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 326.

Juveiu, rumân cu delnița din Văleni 408.

K

Khielmen v. **Belde Kelemen**.

L

Lacul cu Răchișile, top. de hotar la Săseni j. Buzău 194.

Lacul cu Zălojile, top. la Vernești <j. Buzău> 224.

Lacul Mare, top. la Sălătruc <j. Argeș> 119.

Laiot, casa lui la București 50.

Laiuotă v. **Dumitru Laiuotă**.

Lal, tatăl lui Neagul și bunicul lui Oancea din Covîrdeni cu parte în Stănimirul de Jos (menț.) 280, 281.

Lapoș, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 29, 350.

Larion (Arion), călugăr, danie m-rii Adîncata (menț.) 51.

Laslo v. **Dațau Laslo**.

Lațco, frate cu Ilie post. din Gropșani și cu Vladul, stăpîn 385.

Lațco, rumâni din: Băilești, iertat fără ocină 375; ~ din Siliștioara 155.

Lazăr din Bărăști, cumpără parte în Gudărești 9.

Lazăr din Dăești, martor pentru Oțeșani 298.

Lazăr din Lazuri, fiul lui Nedelea, martor 240.

Lazăr din Proșcă, vinde din „moșul“ Negușolea 247.

Lazar (Lazar) din Stoenesti, martor pentru Bogătești 32; jurător 336.

Lazăr (Lazor), log., călugăr din Goruneni vinde parte, semnează 190.

— **Lazar**, martori pentru: Cîmpulung 157; ~ pentru Draghiești 50.

Lazăr (Lazar), pah. <din Țițești>, frate cu Ilie, lasă jup. sale, Marga vii la Tîrșor, țigani ș.a. (menț.) 257.

— **Lazaru**, pit., martor pentru case în București 267.

— **Lazar**, popă, martor pentru Lăzărești 268.

Lazăr, roșu din Bărăști, martor 50, 361.

Lazăr, rumân din Critinești, încearcă să se judecească 296.

Lazăr, țigan 365, 366.

Lazure, sat <Lazuri, j. Dimbovița> 240.

Lăceni (Lăcene, Lătcene), sat <j. Teleorman>, părți din Floceasca cumpărate de Bunea log. de la: Călin și Udrea 79; ~ de la Cîrstea armaș 80; ~ de la Voica Mircioi 95; ~ de la Stanca Gogoiasa 111; ~ de la Vladul, fiul popii Stoilă 152.

Lăcustenii, sat <probabil j. Vilcea> 393.

Lădeștii, hotarele lor la viile de la Ocele Mari <j. Vilcea> 189.

Lălești, sat <Leleasca, j. Olt> 48, 138.

Lămotești v. **Lumotești**, sat.

***Lăngești**, sat <lg. Furnicoși, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 407.

Lăudat, cneaz rumânit din Brădiceni 68.

Lăudat, comis din Vlădeni, <fiul lui Dragomir post.> 186; martor 75, 214, 346.

Lăudat din Beleți, martor 279.

Lăudat din Sășciiori, martor 18.

Lăudat, popă hirotonisit la Pîrscov 99; martor 242.

Lăzărești, sat <j. Mușcel și Pădureț; c. Schitu Golești, j. Argeș>, părți vindute de Tudoran cumnatului său Manul; popi 268.

Leca din Bănești, martor pentru Viltureni 284.

- Leca**, fiul lui Badea din Românești și al jupanitei Dobra, în pricină cu frații săi vitregi 336.
- Leca**, martor pentru Drăgănești, semnează 146.
- Leca**, post. cumpără țigani împreună cu <tatăl său> Oprea mare agă 377.
- Leca**, post., fiul lui Grama armaș din Rădăcinești, familie, vinde rumâni 417.
- Leca**, spătar <din Pătroaia>, soțul Grăjdanei, stăpin în Cerbureni (menț.) 107.
- Leca Meiuță** <din Berilești> vinde țigan 309; probabil același: **Leca**, martor pentru cumpărătura lui Leca post. și Oprea mare agă 377.
- Lefter** din Odobeni, slugă domnească, stăpin în Dedulești 192; martor 287, 300, 303, 374, 399.
- Lehecești**, sat <Leicești, j. Mușcel; azi j. Argeș> 326.
- Leleasca**, v. **Lălești**, sat.
- Lelocești** v. **Lolocești** sat.
- Lemberiu** <din Tîrgoviște>, cuscrul lui Ilie vornic 273.
- Leon Tomșa** (Lionu), domn al Țării Românești <1629–1632> 19, 58, 100, 141, 179, 186, 194, 201, 210, 262, 266, 272, 292, 302, 309, 417; fiul lui Ștefan voievod 27, 208, 343;
judecă și administrează 6, 67, 84, 86, 128, 199, 253, 275, 280, 281, 296, 323, 325, 336, 352;
danie 295; acordă scutiri unor m-ri 14, 27, 45, 53, 91, 116, 156, 212, 222, 252, 343, 416; închină m-re la Athos 322, 323;
judecure sub ~ 15; rumâniri 68, 163, 178, 208.
- Leonaraș** v. **Manole Leondaraș**.
- Leontie** (Lepa), popă din Șuici, martor pentru Sălătruc 118, 119.
- ***Leotești**, sat <lg. Căldărușanca, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 150, 231.
- Lepădat**, ceauș, martor pentru Glaveș 254, 255; pentru Erghevița 388; ~ în cartea județului din București 274.
- Lepădat** din Dobriceni mărturisește în divan 113, 127.
- Lepădat** din Vlădești, martor 105.
- Lepădat** (Lăpădat), log. (din Gherghița 418) scrie acte domnești 6, 14, 54, 66, 73, 103, 109, 113, 114, 117, 139, 182, 208, 217, 247, 263, 276, 323, 338, 372, 375, 397; învață pe grămătic 235, 238, 240, 248, 253; scrie cartea județului din București 274; scrie cărți de mărturie, zapise 33, 190, 225, 244, 250, 251, 344, 351, 381, 405, 414;
martor 94, 135, 254, 255, semnează 414; jurător 415, 418;
eroare: mare log. 248.
- Lepădat**, neguțător, martor pentru Cindești 285, 374.
- Lepădat**, popă din Fiiani, martor pentru Pașcani 11.
- Lepădat**, rumân din Tătărani 240.
- Lepădatu**, țigan 162.
- **Lăpădat Haidul** vinde vie la Bunești 221.
- Lepșa** v. **Radul Lepșa**.
- Lerești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 198, 336, 379.
- Leul** din Inotești, are nepot pe Manea care vinde în Dealul Modăneștilor 179.
- Leul**, sat <j. Romanai; azi j. Dolj> 15.
- Leundariu** din Dărăști, martor pentru Goruneni 190; v. și **Manole Londaraș**.
- Leurdeni**, sat <j. Ilfov; în or. București> 107.
- Levcaduș** v. **Radul Levcaduș**.
- Leveză**, sat <Livezi, j. Dolj; azi în or. Craiova> 359.
- Liica** v. **Fața Liicăi**.
- Liica** din Gherghiță, jurător pentru Nenciuilești 418.
- Licura**, top. <lg. or. Rimnicul Vilcea>, în hotar cu Ocnele Mari 110; ~ de Sus 189.
- Lidinicul**, gura Lidinicului în hotarul Bălții Albe <j. Romanai; azi j. Olt> 189.
- Lipia**, sat <j. Argeș> 30.
- Lipia**, sat <j. Buzău> 109; popă 172.
- Lipia**, sat <j. Ilfov> 227.
- Litovoi** v. **Itovoe**.
- Livera** v. **Alevra**.
- Livezi** v. **Leveză**, sat.
- Lola** v. **Ion al Lolei**.
- Lolocești**, sat <Loloiasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, dealul Loloieștilor în hotar cu Inotești 409; vii cumpărate de Costandin al doilea post. de la Stoica pah. 184; ~ de la Radul Mocanu ceauș 409.
- Lolocești**, sat <j. Romanai; azi c. Drăgoești, j. Dolj> 385.
- Loizo Catala** (Loizie), martor, sennează grecește 175.
- Lomotă** v. **Iumotă**.
- Londaraș** v. **Manole Londaraș** și **Leundariu**.
- Lorinți**, fiul popii Cirstian și frate cu Costandin, vinde în Odobeni 192.
- Lotru**, sat? <~ gară, j. Vilcea; în or. Brezoi> 106.
- Luca**, cneaz din Văcărești, apărat de rumânie 138.
- Luca** cumpără, împreună cu Ivan negustor, loc la Coasta Turburei 105.
- Luca**, fiul lui Diicul din Păușești, vinde seliște 71.
- Luca**, ginerele lui Radul Răchie, vinde parte din Foleștii de Jos 86.

- Luca**, martor pentru Cirsteianești 74.
Luca, martor pentru Coasta Turburei la Vlădești 104; probabil același: ~, tatăl lui Ivan 105.
Luca, mitropolit al Țării Românești <1605—1629>, ctitor al m-rii Izvoranu (menț.) 212; judecă împreună cu domnul 44.
Luca star (cel bătrîn), megias, martor pentru Păușești 69, semnează 70, 71, 74.
Lumotă, Lomotă:
 — **Lomotă** din Fălcoiu, tatăl Buicăi și al lui Badea 249.
Lumotă, rumân din Îndrășeștii 419.
Lumotești, sat <Lămotești, j. Ilfov; azi Gălbinași> 418.
Lungoci v. **Florea Lungoci**.
Lungul v. **Stoica Lungul**.
Lupan din Căpreni, martor pentru Bălteni 2.
Lupea v. și **Stan al Lupei**.
Lupea, popă cercetează pricină la Dedulești 287.
Lupoia, sat <j. Mehedinți; azi j. Gorj>, parte vindută de Avram lui Radul și fiului său Oancea 61.
Lupșor, fiul lui Cernat vornic din Mărăcineni, aldămășar pentru Săseni 194.
Lupul căpit. din Cindești v. **Lupul Braga**.
Lupul, căpit. din Lapoș cumpără în Glaveș, Carcadulea și Cîrnitură 29, 226, 231, 254, 255, 350; martor 103, 402, semnează 102, 267.
Lupul, cnezi rumâniți, rejudeciți din: Dobricenii Măglași 113; ~ din Polovinele 117.
 — **Lupp**, dascăl slovenesc, tălmăcește hrisov (sec. XVIII) 417.
Lupul din Alexeni v. **Lupul** mare log.
Lupul din Ciorăști, martor 298.
Lupul din Cindești, tată lui Negrilă 223; martor 223, 300.
Lupul din Cocimănești, nepotul lui Ianăși, vinde vie în Dealul Casei 65.
Lupul din Popești, martor pentru Oteșani 298.
Lupul din Zăgae v. **Lupul Subțirele**.
Lupul, fiul lui Neagul log. din Măgura, martor 304.
Lupul, fratele lui Drăghici, vinde în Bîrțiacu 61.
Lupul, mare log., tatăl lui Gherghe (spătar 16), f. mare log. din Măgureni, familie, stăpin în Brănești ș.a. (menț.) 294, 366; dăruiește părți din Tega și Jugureni m-rii Cîrnul 16; probabil același: ~ log. din Alexeni, tatăl lui Gherghe spătar 253.
Lupul, popă din Negoești, cumpără în Albeni, Cincu ș.a. 371.
Lupul, rumâni din: Groșșani 385; ~ din Stîngăceaua 19.
Lupul, țigani 18, 351, 353.
Lupul, văr primar cu Stanciul din Crasna, întoarce parte 372.
Lupul, vier scutit din Cîrciumari al m-rii Snagov 416.
Lupul Braga (~ a lui Braga), iuzbașă, aldămășar pentru Săseni ș.a. 194, 319; probabil același: **Lupul**, căpit din Cindești, martor 300, 374.
Lupul Costoboiu (**Lupul**) din Negoești, martor 371.
Lupul Jardei din Obirșia, martor pentru Băești 18.
Lupul Subțirele din Zăgaia, nepotul Marinei stolniceasa și al lui Radul din Erghevița, în pricină pentru țigani 114, 263.
Luțele, munte <j. Mușcel; azi probabil j. Argeș> cumpărat de Șandru și de Cîrstea din Poiana Mărului <Făgăraș> de la jup. Maria din Gemenele 403.

M

- Macedoneanul**, Machidoneanu v. **Meletie Macedoneanul**.
Macreș v. **Negre Macreș**.
Macsin (Macxin), sat <Maxenu, j. Buzău> 287, 303, 374.
Magdalena călugărița v. **Marița** din Albești.
Magdalena din Florești, în soborul m-rii Viforita 339.
Mahai v. **Mihai**.
Mahamet, turc din Ruși, martor pentru Smirdeșteț, semnează turcește 390.
Malamuc v. **Molomoc**.
Malovățul, sat <j. Mehedinți>, dăruit de Udriște post. din Drăgoești m-rii Govora, împraturat de Buzești, întors m-rii 307.
Mamina, baltă <Potelu, j. Romanăți; azi j. Olt>, în hotar cu Balta Albă 189.
Maneul, țigan 170.
Manea, Man, Manul:
Manea, cnezi rumâniți din Jigorani, dărbani încearcă să se rejudecească 178.
 — **Manul** cumpără în Lăzărești de la cumnatul său Tudoran 268.

- Manea** din Cepturari, jurător pentru Văcărești 48, 138.
- **Man** din Crețulești, martor pentru Șerbănești 305.
- Manea** <din Grabicina>, cu părți în Dedulești împreună cu Costandin și <nepoata sa> Anca 191, 192.
- Manea** din Mogoșani, frate cu Stoica Boteanul; cu delniță în Jugur 211.
- Manea** din Tămășești, boier jurător 335.
- Manea** din Uești, megiaș, jurător 97.
- **Man** (Manul), fiul jupinesei Stanca și al lui Radul al Dulei din Voila, dă țigan m-rii Argeș 331.
- Manea**, fiul lui Neagul, aldămășar pentru Jideni 391.
- Manea**, fiul lui Stoian și frate cu Mihalcea și cu Tudor, vinde în Mierlari 334.
- Manea**, jurător (?) pentru mori la Dedulești 287.
- Manea**, log. din Șirineasa, martor pentru Folești 86.
- Manea**, log. schimbă parte din Mihăești pentru Nănișești (menț.) 311.
- Manea**, pirc. din Golești, înmînează bani întorși 407.
- Manea**, popi duhovnici: scrie diata lui Preda spăt. din Albești 77; ~ la episcopia Buzău 99.
- Manea**, roșu, martor pentru Draghiești, semnează 50.
- Manea**, rumâni din: Băilești, iertat fără ocină 375; ~ din Bărcănești, în pricină de rumânie 249; ~ din Critinești încearcă să se judecească 296.
- Manea** <diferiți> vind: împreună cu Preda la Cacaletși 376; ~ la Moșeștii Pistruiului (menț.) 230; ~ vie fără buciumi în Dealul Modăneștilor 179.
- Mane** al Ghiurei, martor pentru Dealul Zoreștilor 172.
- Manea** al Haidăului din Bărăști, martor pentru Gudărești 9.
- **Manu** Deluța din Breaza (?), martor pentru Stanca din Voila 331.
- Manea** Drujoiu din Carcadulea, tatăl lui Vladul 231.
- Manea** Muzache, martor în București, semnează grecește 229.
- Manea** Pitpălac, delnița lui la Stănești 151.
- Mania**, jupineasa lui Stanciul vătaf și mama lui Preda și a lui Dumitrache, cumpără locuri cu case în București 274.
- Manilă** v. **Mănilă**.
- Manohă**, fiu presupus al lui Danciul Zamona, nepoții săi Ion și Bunea revendică Polovragii (menț.) 207.
- Manolache**, șifar, jurător pentru bălțile de la gura Mostiștei 418.
- Manole**, comis, martor pentru Cirsteianești, semnează grecește 198.
- Manole**, log. scrie zăpis pentru Fundeni 154.
- Manole**, martor la schimb între m-rea Snagov și Pavel post. 160.
- Manole**, post., stăpin în Creța și Cătunul Tomei 378.
- Manole** Londaraș, frate cu Chiriță, martor 377; v. și **Leundariu**.
- Manta** din Cimpulung, boier jurător 336.
- Manta** din Hirtești, jupin, martor pentru Izvorani 159.
- Manta**, popă, martor în cartea județului din București 274.
- Manta** Crasa, martor la vinzare în București, semnează grecește 229.
- Mara** din Spineni, mama lui Prodan și Dumitrașco postelnici, schimbă țigani (menț.) 114, 263.
- Mara**, soacra lui Serghie vătaf de postelnicei din București 179.
- Marco**, ceșnicar, martor pentru Sima log. 36.
- Marco** din Bistrița, martor 114.
- Marco** din Carcadulea vinde parte 226; martor pentru Glaveș ș.a. 231, 254, 255.
- Marco** din Glaveș vinde parte din Cîrnitură 29.
- Marco** din Periș, martor pentru Cătun 201.
- Marco** din Vulpeni, martor pentru Bulzești 131.
- Marco**, fiul Rădei din Băești, vinde cu frații săi Dumitru și Pătru funie la Băești 18.
- Marco**, log. <Danovic>, frate cu Tatul log. în pricină pentru o țigancă 380; martor 400, semnează 168.
- Marco**, <nepotul lui Mircea Ciobanul>, morile sale din Glina și ale lui Turturea pah. sparte de m-rea Radu Vodă 141.
- Marco**, socrul Dumitrei, vinde parte din Procica 247.
- Marco** Cazacu, martor pentru Cîrnitură 350; v. și **Cazacu**.
- Marco** Curalici, cercetează pricină de mori (jurător?) la Dedulești 287.
- Mardarie**, egumen al m-rii Strimbul, judecește rumân fără știrea ctitorilor 85.
- Marena**, fiica Stancăi Gogoiasa, vinde din Floceasca la Lăceni 111.
- Marga**, bunica lui Giura, înzestrată în Muți (menț.) 309.
- Marga**, jupineasa lui Lazăr pah., în pricină cu cumnatul său Ilie pentru vii la Tîrșor, Țițești ș.a. 257.
- Marga**, jupineasa lui Preda vornic din Ceplea <și fiica lui Vlad din Ciocade>, cumpără în Moii de pe Jiu 369; pro-

- babil aceiași: nepoată de fiică lui Nicoară din Glogova vinde în Selișteea Greului 263.
- Marga**, matoră pentru Birca 20.
- Marghita**, doamna <lui Simeon Movilă> și mama lui Gavriil voievod (menț.) 330, 333.
- Margine**, log. scrie zăpis pentru Cindești 300; martor 9.
- Maria, Măria:**
- Maria 59 <eroare> în loc de Elina.
- Maria**, băneasa <lui Ianache Catargi> și fiica lui Radul clucer Buzescu, înmormintată la Căluu (menț.) 393.
- Maria** din Albești v. **Mariica**.
- Maria** din Bănești vinde în pribegie partea ei din Golești (menț.) 326.
- Maria** din Bucov, fiica lui Staico post., mama Elinei și a Frujinei, mătușa lui Dumitrașco clucer din Filipești, familie, vinde în Cetățele, Sărata ș.a. 179, 382, 422; diată 401, 402.
- Maria** din Coiani v. **Maria** mama.
- Maria** din Gemenele, jupaniță, soacra lui Andrei post., vinde muntele Luțele 403.
- Maria** din Obedin, <fiica lui Nedelco sulger> și vară cu Barbul mare pah., lasă soțului său Conda mare comis Știubeiul și Vilcomul (menț.) 82.
- Maria**, doamna <probabil fiica lui Mircea Ciobanul>, biserica ei și a doamnei Stana (menț.) 295.
- Maria**, fiica lui Die și soția lui Dragomir, familie vinde în Pucheni 394.
- Mariia**, fiica lui Neagul vătaf, vinde în Cojești 288.
- Maria**, fiica lui Negri post. și soția lui Stanciul log. înzestrată în Mihăești 379.
- **Măria**, fiica lui Nistor, moștenește în Bunești 220.
- Mariia**, fiica lui Radul al Dulei din Voila și a jup. Stanca, în pomelnicul m-rii Argeș 331.
- Maria**, fiica <popii> Stoica <mare> log. din Farcaș și a Ilinei, familie, stăpînă în Bărcănești 249.
- Mariia**, fiica lui Vlaicul vist. < din Rumenci> și sora Stanei, mătușa lui Dragul log. și a lui Stroe din Cislău (menț.) 244, 247.
- Maria** întoarsă din robie, femeia lui Stan din Negreni, își răscumpără partea 292.
- Maria**, jupaniță, cumpără delniță în Stănești 151.
- Maria**, jupanița lui Cirstian <f. mare> vornic, ctitoră a m-rii Pîrvulești (menț.) 133.
- Maria**, jupanița lui Dumitru vornic <Zemtea> și mama lui Bunea log. 84.
- Mariia**, jupanița lui Iane greul din Pitești și mama lui Ivan, în pricină pentru vad de mori la Eșciori 325.
- Mariia**, jupanița lui Necula <și fiica lui Buică post. din Șoplea> închină m-rii Mărgineni satul Măgurelile (menț.) 213.
- Maria**, jupanița lui Oprea log. din Răti-voești și mama Stancăi a lui Dima greul din Brățiiani, vinde în Bădești de Podgorie, familie 292.
- Maria**, jupanița lui Pătrașco din Bucșani, vinde țigani 200.
- Maria**, jupaniță, mama lui Stroe, Pătrașco și Preda, vinde vad de moară la Piscani 292.
- Maria**, mama lui Istrate care se rumânește la Pisculești 179.
- Maria** <din Coiani>, mama lui Radu Șerban. dă carte de mărturie (menț.) 387.
- Mariia**, matoră pentru Voinigești și Fețeni 10.
- Mariia**, monahie, dăruiește m-rii Mărgineni parte în Grămăditele (menț.) 143.
- **Marie**, monahie în soborul m-rii Viforita, nepoata Salumiei 339.
- Maria**, vistiereașă, jup. lui Dumitru Dudeșcul, dă mărturie 251.
- Mariia** Mitrei <Vancea>, matoră pentru Voinigești și Fețeni 10.
- **Mariie** Pitișteanca și **Marie** Devoia monahii în soborul m-rii Viforita 339.
- Mariica** din Albești (Marica, Mariia, Magdalina călugărița), fiica lui Mihalcea banul, familie 109, 339, 347; stăpînă în Cocorăști, Stoineștii de Jos, Iasul ș.a. 109, 340, 347; stă să-și piardă capul pentru omorirea unui țigan 330, 333; în pricină pentru Bănești și Hocnești 330, 333; danie m-rii Viforita, șemnează 339.
- Mariica**, țigancă 360.
- Marin, Mărin:**
- Marin** din Bărăști, martor pentru Gu-dărești 9.
- Marin** din Cegani, martor 308.
- Marin** din Vernești, fiul lui Dragomir Paciogăi, martor 264.
- **Mărin**, martor pentru Coasta Turburei la Vlădești 105.
- Marin**, vătaf, zăpis pentru Drăgănești scris în casa sa 146.
- Marin** Mustăș, cumpără parte în Draghiești 50.
- Mariina**, stolniceasa din Zăgaia, sora lui Radul din Erghevița, <soția lui Radul comis Corlătescul> (menț.), are nepot pe Lupul Subțirele și pe Giurca clucer din Medveja 114, 263.

Marița v. **Măriței**, sat.

Marmă, martor pentru Bișcenii de Jos (?) 242.

Marta, maică în soborul m-rii Viforita 339.

Martin v. și **Harco Marton**.

Martin din cetatea Brașov, martor la vinzare din Izvorani 32.

Martin din Piriiani (~ din Polovragi), nepotul lui Danciul Zamona și văr cu Stanciul post. Piriianul, familie, stăpîn în Polovragi 197, 207.

Martin, iuzbașă, martor pentru Glaveș 254, 255.

Martin, popă din Pitești, martor pentru Izvorani 31, 81, 195.

Matei, clucer, <Mezahrinos>, martor pentru Brănești, semnează "manu propria" 324.

Matei, cneaz rumânit din Polovinele se rejudecește 117.

Matei din Brincoveni, martor pentru Birza 166; v. și **Matei** post.

Matei din Comanca, tatăl lui Pirvul cu parte în Frâsinet (menț.) 293.

Mateiu din Flămînda, martor pentru Drăghiești 218.

Matei din Mihăești v. **Mateiu** post.

Matei, frate cu Dorobanțul, cumpără la Fîntînă, în Puchieni 413.

Matei, log. <din Cacova?>, martor pentru Bogdănești 327.

Matei, martor pentru Coasta Turburei la Vlădești 105.

Matei, martor pentru Piscul Runcului 176.

Mateiu, monah la m-rea Ciolanul 300, 374.

Matei (Mathei), popă din Comanca, martor, semnează 293.

Mateiu, post. din Mihăești, în pricină pentru o livadă 379; martor 151, 268.

Matei, post., soțul Buicăi și ginerele lui Preda sulger <Floricoiu>, familie, schimbă țigancă 319; v. și **Matei** din Brincoveni.

Matei al Mirelor, nastavnic al m-rii Dealul (menț.) 148.

Matei Basarab (Băserab, Mateiu Băsarab, ~ Băsarabă, Matiu ~, Matheiu ~, Mathei ~), domn al Țării Românești <1632—1654>; fiul Stancăi și al lui Danciul vornic, familie 67; Neagoe Basarab, bunicul, moșul, strămoșul său 41, 43, 276; străbunicii săi domni 217; nepotul lui Basarab: passim; Barbul ban bunicul, moșul său 189, 271; Pirvul ban tatăl străbunicului său 43; strămoșii săi ctitori la Bistrița 13; stăpîn din boierie 67, 276, 375; bunurile sale luate de Necula f. mare vistier 208; m-rea sa Brincovenii 235; pribeag în Hațeg 276;

luarea domniei 4, luptă împotriva lui Radu, fiul lui Alexandru Iliăș 117; relații cu Mehmed Abaza pașa 163, 168, 217, 253; ~ cu Gherghe Rákoczi 253; ~ cu Poarta 217, 351, 353, 368; dă mărturie 90, 351, 353; întărește, dă scutiri, dispoziții, judecă: passim; confiscă și dăruiește 4, 56, 87, 101, 117, 169, 205; liberează rumâni, slugi ale sale 276, 375;

în tabără, merge la războiu 148, 304.
Matei Rîmniceanul din Holești, martor pentru Cătun 201.

Matiță, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 173.

Mavrodin (Mavrudin), vornic din Mănești, martor și jurător 77, 142, 144, 153, 187, 344, 381, 402, semnează 107, 378.

Maxenu v. **Macsin** sat.

Maxine din Poenari, megiaș jurător 246.

Măciuca, sat <j. Vilcea>, fugit cu merticul lui Bărbuia Vinețianul căpit.; are chezaș satul Oteșani 298.

Măciucă, clucer, jurător tocmelnic pentru Virleții și Vlădeni 142, 144.

Măglași v. **Dobricenii Măglași**.

Măgura, sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 244, 247, 304.

Măgura, top. la Berislăvești j. Argeș <azi j. Vilcea> 262.

Măgură Boului la Balta Albă <j. Romanai; azi j. Olt> 189.

Măgura Ciutei în hotarul *Găurenilor j. Dolj <lg. Tirnava> 217.

Măgura cu **Piatră**, **Măgura lui Dalea**, măguri în hotarul Vlădilei <j. Romanai; azi j. Olt> 208.

Măgura lui Burduhu, între Vișina și Siliștioara <j. Romanai; azi j. Olt, or. Corabia> 115.

Măgura lui Onea la Balta Albă <j. Romanai; azi j. Olt> 189.

Măgura Piscului în hotarul Vlădilei <j. Romanai; azi j. Olt> 208.

Măgura Radului între Vișina și Siliștioara <j. Romanai; azi j. Olt, or. Corabia> 115.

Măgura Ursului, ~ **Vișei**, măguri în hotarul Vlădilei <j. Romanai; azi j. Olt> 208.

Măgureni, sat <j. Prahova>, părți stăpînite de fiii lui Radul Praja, Radul și Dragoslav 170; rumâni iertați fără ocină de Gherghe log. 251; popi 363, 365, 366; probabil același: **Măgurelele**, parte închinată de Maria, jupanița lui Necula, m-rii Mărgineni 213.

Măican, cumnatul lui Stanciul, martor pentru Slătioare 228.

Măican din Rătești, tatăl lui Radul, Dragomir și Căzan (menț.) 247, 304.

- Măican**, spătar, frate cu Cîrstea vist., dăruit de Radul de la Afumați fratele lor, cu Critinești (menț.) 34.
- Măilat** din Sărariu, tatăl lui Toma (menț.) 179.
- ***Măilat**, sat <lg. Poiana, j. Dolj; azi j. Gorj, c. Turburea>, funiile Țigoiasca și Gîrgor cumpărate de Barbul din Poiana și frații săi de la Vladul și de la megiași 351, 353.
- Mălăești**, sat <j. Dolj> 18.
- Mălăești** (Mălăiști), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova, or. Plopeni> 420, 421.
- Măldărești**, sat <j. Vilcea> 69—71, 77.
- Mălinești**, sat <Melinești, j. Dolj> 393.
- Mănăilești**, sat <j. Vilcea>, părți cu vii vindute de Radul Cotorogea lui Sima al doilea log.; pricini cu m-rea Dintrunlemn 345.
- Mănăstirea**, sat <Valea Mănăstirii, j. Mehedintși; azi j. Gorj>, parte vindută de Vilcul din Glogova lui Radul și fiului său Oancea 61.
- Mănăstirea de la Topolov v. **Flămînda**.
- Mănești**, sat <j. Dîmbovița; azi j. Prahova> 6, 77, 107, 153, 180, 187, 235, 381, 415; popă 201; probabil aceleași: ~ 167 și Cojiaști (?) 381; ~ de Jos 201; ~ de Sus j. Dîmbovița, parte cu rumâni cumpărată de Radul al doilea vist. <Cocorăscul> de la Drăgoiu, fiul lui Pătru din Fălcoiu 201.
- ***Mănicești**, sat <probabil lg. Seaca, j. Olt> 62.
- Mănilă** (Dănilă ?) din Brezoi, fiul lui Neagul (Neguș) din Lotru, dăruiește părți m-rii Cozia, familie 106, 112.
- **Mănilă** din Cîmpina, frate cu Dragoimir, martor 96.
- Mănilă** din Mirșa, megiaș jurător pentru Bucșani 97.
- Mănilă**, martor pentru Cacaletii din Coastă 374.
- **Manilă**, moștean din Gureni, în pricină de rumânie 348.
- Măran** din Bircoveni, răscumpărat din rumânie sub Leon vodă 15.
- ***Mărați**, sat <j. Prahova și Săcuieni, lg. Slătioarele; azi j. Ilfov>, parte lăsată de Stanca, fiica lui Borcea post. din Slătioare, vărului său Ivașco Băleanul mare vornic 344.
- Mărăcineni**, sat <j. Buzău> 109, 194, 287, 303, 304, 374, 399.
- Marăcineni** j. Mușcel și Pădureț, sat <azi or. Pitești, j. Argeș>, Stan Lungul ș.a. rumâni în pricină cu m-rea Vieroș 245.
- ***Mărăcineni** (Mărăcini), sat <probabil lg. Puchenii, j. Prahova> 394, 295, 404.
- Mărcioiu** v. **Ōpriș Mărcioiu**.
- Mărgineanul**, **Mărgineanul** v. **Stan** ~ și **Stoica Mărgineanul**.
- Mărgineni** (Sf. Arhangheli Mihail și Gavril), m-re <c. I. L. Caragiale, j. Prahova; azi j. Dîmbovița>, mormintul lui Mihalcea ban 230; volnicii pentru Moșăstii Pistruiului, Măgurele, Căpriorul, Tătarul ș.a. 143, 213, 230; dăruită de călugărul Theofil în Vlădeni și Virleți 142, 144.
- Mărinești**, cu cărți pentru Dobricenii Măglași (menț. ulterioară) 127.
- Măriței**, sat <Marîța, j. Vilcea> 174.
- Mărul Purcarului**, top. la Gureni <j. Gorj> 248.
- Mătăsari**, sat <j. Dîmbovița> 378.
- Mătăsești**, sat <Bucu ~, j. Ialomița; azi Scînteia>, parte cu rumâni vindută de Dispod și fiul său Cîrștian lui Stan post. 92.
- Mățău**, sat <j. Argeș> 33.
- Măzoii** v. **Stan Măzoii**.
- Medeleanul**, în pricină pentru Mogoșeștii de pe Argeșel (menț.) 238.
- ***Medvejdea** j. Mehedintși, (Medvejde) sat <lg. Malovăț> 114, 388; dăruit de Udriște post. din Drăgoești m-rii Govora, cotropit de Buzești 307, 328, 398.
- Mehaiu v. **Mihai**.
- Mehedintși**, județ, sate din 56, 59, 61, 137, 193, 263, 351, 353, 398; slugi domnești 27, 283; dijmari 341.
- Mehoveanul v. **Stanciu Mehoveanul**.
- Mehmet Abaza** (~ Abăza), pașă de la Nicopole, aduce pe Matei Basarab în domnie 163, 178; ~ <de Silisitra> la Ruși 253.
- Meiută v. **Leca Meiută și Neagoe Miiute-scul**.
- Melentie**, călugăr, martor la vînzare din Șerbănești 306.
- Melentie**, nastavnic al m-rii Argeș (menț.) 148.
- Melentie Macedoneanul** (Meletie, ~ Machidoneanul), egumen al m-rii Govora 183, 186, 307, 311, 328, 398; tipograf 183.
- Melfisedec**, egumen al m-rii de la Topolov <Flămînda> 98.
- Melinești v. **Mălinești** sat.
- Menedic**, m-re <Vintilă Vodă, j. Buzău>, stihar luat de la 258; egumen Neofit 258, 287.
- ***Merlari** j. Ialomița, sat <Merlari lg. Dor Mărunt>, parte vindută lui Brătian de fiii lui Stoian 334.
- Metrea v. **Mitrea**.
- Mezea** din Glina, megiaș tocmelnic 24, 35.

Mica, călugăriță, partea ei la Draghiesți (menț.) 50.
Micești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 245, 246, 326.
Miclașuș, cneaz rumânit din Brădiceni 68.
Miclea, cneaz rumânit din Costești (menț.) 43.
Miclea, rumân din Folești, așezat la Bogdănești pe moșia aceluiași stăpin 272.
Micleuș v. Riul Bărbat Micleuș.
Micodim, egumen al m-rii Aninoasa din Buzău 247.
Micodită, ginerele lui Radul din Rucăr, vinde loc în Bogătești 32.
Micșan din Jigorani, dărăbant, încearcă să se judecească 163, 178.
Micșunești j. Ilfov, sat <Micșunești>, parte cu rumâni confiscată de la Necula vist. și dăruită lui Iancul căpit. 4.
Micul din Birsești, fiul lui Nan log. martor pentru Dudești 136.
Micul din Copăcele, înfrățit (?) cu Chisar pah. Rudeanul 270.
Miculu, martor pentru Priboiani I.
Micul, moșnean din Pășcani, frate cu Gavrilă, răscumpără parte 11.
Micul, poslușnic scutit din Cîrstienești al m-rii Rîncăciiov 252.
Micul, țigan 78.
Micul Flamii din Glaveș, tatăl lui Cîrstian 29.
Mierlari v. Merlari sat.
Miezu <drumul de miez ?>, în hotarul *Iasului <lg. Urleasca, j. Brăila> 109.
Mih... al doilea sulger, martor pentru Stănești 346.
Mihai, Mihaiu, Mihăilă:
Mihai, clucer, fiul lui Preda clucer din Tințăreni, frate cu Dumitrașco post. din Spineni și nepot lui Mihai Tințăreanul, vinde în Stîngăceaua 19.
 — **Mihăilă**, cneaz rumânit din Brădiceni 68.
Mihaiu cumpără vie la Cîmpulung 157.
Mihaiu, cupeț, frate cu Frenți, vinde țigan 351, 353.
Mihai (Mehaiu) din Căldărușani, martor 175.
Mihai din Cîrcea v. **Mihai** iuzbașă.
 — **Mihăilă** din Ghimpați, rumânit 309.
Mihai din Morunglavi v. **Mihai** log.
Mihai din Sărata v. **Mihai** post.
Mihai din Vale, tatăl lui Ghinea 32.
Mihai, fiul lui aga Neagul și al Stancăi, frate cu Coman comis, Andrei spăt. ș.a. vinde în Dealul Tîrgoviștei și în Iacovești 250, 367.
 — **Mihăilă**, fiul lui Crîntea rumân din Poenari, în pricină de rumânie 246.

— **Mihăilă**, fiul lui Nan, vinde în Iasul, familie 108, 109.
 — **Mihăilă** (Mihăelă), fiul lui Neniu log. din Muți, vinde țigancă 60.
Mihai, fiul lui Pîrvul din Lazuri v. **Mihai** post.
Mihai, fiul lui Tabacu din Ciuturești, rumânit 309.
Mihaiu, fiul lui Tanasie pah. din Bărbătești, <post.> vinde parte din Berciu-gov 216.
Mihaiu, fiul lui Toma comis și al Vinei, <post.>, moștenește Viltoreni 284.
 — **Mihail**, fratele lui Vasilie Gură călugăr, vinde partea din Cîndești a mătușii sale Boba 303, 374; martor 300.
Mihai, ginerele lui Caramalui, aldămășar pentru Vernești 224.
Mihai, iuzbașă din Cîrcea, martor 15, semnează 359.
Mihaiu, iuzbașă din Gherghița, tatăl lui Dragosin 155; probabil același: ~ iuzbașă, tatăl lui Stan apod 79, 80.
Mihai, log. din Morunglavi, martor 293.
 — **Mihail**, martor la danie m-rii Căluui 393.
 — **Mihăilă** (Mihăil), martor pentru Măncile, Turburea 289, 290; probabil același: ~ vinde în Coasta Turburii la Vlădești 105.
 — **Mihăilă**, megiași jurători din Stolojani și din Telești 248.
 — **Mihăilă**, nepotul lui Stanciul, cu drepturi în Bunești 220.
 — **Mihăilă**, pîrcălab mare <?> din Drajna, martor pentru Stănești și Nucet 1.
Mihai (Mihăilă), pîrcălab, rumân al episcopiei de Rîmnic, martor 141.
 — **Mihăilă**, pîrcălab, rumân scutit de la Poenari al m-rii Vieroș 241.
Mihai (Mihaiu), popă din Buzău, aldămășar 194; cercetează pricină 287; scrie zapis 399, semnează 285; probabil același: cumpără vie la <Zorești> 243.
 — **Mihăilă**, popă din Cîmpulung, martor 32.
Mihai post. v. și **Mihai** fiul lui Tanasie și ~ lui Toma.
Mihai, post., fiul lui Pîrvul din Lazuri vinde în Căpriorul și Tătărani 240; ~ în Vîrleți, împreună cu frații săi 76, 179.
Mihai (Mihaiu), post. din Roata, rumânește în Drăgănești și Jigorani 146, 178.
Mihai (Mihaiu), post. din Sărata moștenește rumâni ai doamnei Stanca și îi liberează 150.
 — **Mihail** (Mihăilă), post. din Văleni, soțul Ancăi și nepotul lui Mitrea vornic și

- al lui Drăgușin ban, familie (menț.) 261, 271, 275; martor 393.
- Mihai**, post, fiul jup. Păuna și frate cu Nanul, vinde parte în Moi 406, semnează, scrie zăpis 369.
- Mihai** (Mihăilă), rumâni din: Breb 179; ~ din Cetățeni 235; ~ din Cocorăști 347; ~ din Folești, așezat la Bogdănești 272; ~ din Poenari, în pricină de rumânie 246.
- Mihai spăt.**, ~ stolnic v. **Mihai Coțofeanul**.
- **Mihăilă**, tatăl lui Ion rumân din Mărăcineni 245.
- **Mihăilă** țigan 170.
- Mihaiu**, vistiier mare eroare de copist v. **Dumitru Dudescu**.
- **Mihăilă Burdei** din Jugur delnița lui 211.
- Mihai Carșote** (Mihaiu Carșotie, ~ Cașotă?) din Mărăcineni, martor 194, 304; cercetează pricină pentru Dedulești 287.
- Mihai Coțofeanul** (~ din Coțofeni, ~ Coțofanul, Mihaiul), fiul lui Preda clucer din Țintăreni, frate cu Dumitrașco post. și nepot <de frate> lui Mihai Țintăreanul, vinde Stîngăceaua 19; pribeag cu Matei Basarab 276; clucer (menț.) 19;
- în sfatul domnesc: mare stolnic 14—20, 32, 34, 35, 41, 43, 44, 45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—65, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112—114, 116, 117, 127, 128, 132, 133, 135, 138, 148, 150, 153, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 179;
- mare spătar: <180>, 181, 187, 189, 193—196, 199, 201, 204, 207, <208>, 209, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247, <248>, 249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335—338, 342, 344, 347, 352, 353, 358, 360, 368, 374, 375, 382, 387, 393, 397, 398, 400, 401, 403, 407, 408, 415, 417, 418, 422;
- martor 276; stolnic, semnează 93, 174; spătar 344, 347, 381, 402, 408, semnează 351, 405;
- erori: ~ stolnic 208, 248.
- Mihaiu Cuciu** (Mahai) din Brăila, martor pentru Iasul 108, 109.
- Mihaiu Ghiuleși** din Ploiești, frate cu Gherghie, martor 239.
- Mihaiu Sas**, martor pentru Izvorani 32.
- Mihai Țintăreanul**, nepoții săi <de frate> Mihai clucer <din Coțofeni> și Dumitrașco post. vind în Stîngăceaua (menț.) 19.
- Mihai Ungurul** cercetează pricină de mori la Dedulești 287.
- Mihai** <Viteazul> (Mihail voievod), domn al Țării Românești <1593—1601> 40, 60, 170, 196, 257, 294, 303, 325, 374, 414; crai al Ardealului 34, 351, 353; soțul doamnei Stanca și tatăl lui Necula voievod 150, 407; stăpîn 177; cumpără și rumânește, dăruiește 24, 43, 56, 64, 217, 415; catastif de sate 59; legătura lui ~ 34, 45, 90, 97, 245, 246, 297; rumâniri sub ~ 59, 84, 113, 127, 165, 385;
- în Țara Ardealului, pune episcop la Muncaci 59, 351, 353, 407; strimtorat la Bistrița 43; turcii pradă și robesc în vremea lui ~ 322, 323; foamete 230.
- Mihalașco Brezoianul**, cu parte în Berciugov (menț. ulterioară) 216.
- Mihalcea**, ban <Caragea> din Cocorăști, tatăl jup. Mihna și al Maricăi (Magdalina călugărița) din Albești, stăpîn în Cocorăști, Stoienești ș.a. (menț.) 109, 339, 347; danie m-rii Mărgineni, mormint 330.
- Mihalcea**, fiul jup. Pirva, vinde parte din Pepenești 204.
- Mihalcea**, fiul lui Stoian, frate cu Manea și cu Tudor, vinde în Mierlari 334.
- Mihalcea** (Mihalce), căpit. <mare> din Pătirlage fost vornic al doilea, tatăl lui Radul, Moise, Gherghie și Neagoe postelnici (menț.) 223, 351, 374; cumpără în Cîndești 125; martor semnează 33.
- Mihalcea**, log. din Măgureni, <fiul lui Nan log.>, martor 365, 366, semnează 419.
- Mihalcea**, log. fiul lui Paraschiva <f.m.> log. <din Drăghinești>, frate cu Ieremia sulger și cumnat cu Bunea log. 400; martor, semnează 324.
- Mihart**, clucer din Șitoaia vinde țigani 288, 351, 353, 359; pribeag în Hațeg împreună cu Matei Basarab 276; probabil același: ~ clucer, martor pentru Drăgănești Vlașca, semnează 146; și ~ post. din Șitoaia, nepotul lui Balica hatman, vinde țigani 360.
- Mihăești**, sat <Mihăilești, j. Ilfov> 412.
- Mihăești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 151, 268, 407; livadă semănată cu mei, revendicată de Matei din ~ și Stančiu log. de Cilcești 379.
- Mihăești**, sat <j. Vilcea> 221, 320; al m-rii Govora, rumâni fugiți 183; parte schimbată de Manea log. cu m-rea Govora 311; popă 220; probabil același: 306.
- Mihăești**, sat 359; boierii din ~ 355.
- Mihăilă** v. **Mihai**.
- Mihna**, jupanița <lui Drăghici spătar>, fiica lui Mihalcea ban și sora Maricăi

- <din Albești> călugărița, vinde în Iasul 109.
- Mihnea**, ban din Hurezi, tatăl lui Barbul pah., familie (menț.) 217.
- Mihnea**, cneaz rumânit din Polovinele, se reju decește 117.
- Mihnea** din Bădeni, martor (menț.) 150.
- Mihnea** din Cîrstienești, martor 102.
- Mihnea** din Mircești, vinde vie 399.
- Mihnea**, fiul Ghizdavului, cumpără în Trășani 5.
- Mihnea cel Rău** (~ cel bătrîn), domn al Țării Românești <1508—1509>, bunicul lui Alexandru Mircea 261, 271.
- Mihnea** <Turcitul>, domn al Țării Românești <1577...1591> 244, 262, 322, 323, 329; tatăl lui Radu <Mihnea> 44, 45, 217, 238, 245—247, 253, 338, 351, 353; fiul lui Alexandru voievod 245, 246; danie m-rii Radu Vodă 45; dă cărți 143, 192, 244, 247, 261, 271, 307, 398; rumâniri sub 245, 246.
- Miho** v. și **Stati Miho**.
- Miho** (Mihul), fratele lui Chircă din Păușești, vinde două fălci în Crînguri 277.
- Miho**, ginerele lui Dragomir Nebunelea, aldămășar pentru Săseni 194.
- Miho**, grec din Cîmpulung, familie, cu vii la Călinești 309.
- Miho**, spătar, fost mare spătar, are nepot pe Iorga 62; stăpîn în Fundeni și Măgura 93, 227, 301; în sfatul domnesc 135; jurător 238; martor, dă carte 137, 351, semnează grecește 33, 174.
- Miho al lui Geaimi**, jupîn cumpără prăvălie în <București> 229.
- Mihoveni**, sat <Mioveni, j. Mușcel și Pădureț; azi or. Pitești, j. Argeș> 198, 245, 246.
- Mihul** din Orașul de Floci, martor 145.
- Mihul**, nepot lui Conda f. mare comis, martor pentru Torsura de Jos 370.
- Milco**, cneaz rumânit din Polovinele se reju decește 117.
- Milea** din Vai de El, frate cu Radul, cumpără în Năvirești din moșul Cenușăscul 362.
- Milea**, frate cu Radul Răducii, cumpără în Bărăști 158.
- Milea Ghlon**, martor la vînzare din București, semnează grecește 229.
- Milea Vlădemiru** (Milea), popă din Crețulești, martor, semnează 305.
- Milești**, sat <probabil j. Vilcea>, popă 155.
- Milina**, mama lui Pirvul rumân din Găurenii 217.
- Miloș**, log. din Piriu, <fiul lui Badea>, nepot de frate lui Stoica mare vistier, în pricină pentru Gureni 248; schimbă țigani 19; martor 68.
- Mino** din Gabrov, tatăl lui Stoian (menț.) 370.
- Mioveni** v. **Mihoveni** sat.
- Mira**, oraș și eparhie <Turcia, Asia Mică> 148.
- Mirăul**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, parte vindută de popa Mircea lui Ratcu 47; popă 72.
- Mirca** din Slănic în pricină (menț.) 397.
- Mirca**, muierea lui Vlasie din Călinești, fostă soție lui Irimilă 317.
- Mircan** din Drajna, rumânit 1.
- Mircea** v. și **Stoica** al lui ~ și **Voica** Mircioi.
- Mirce**, armaș al doilea, trimis să ia dușegubină la Bălțați 352.
- Mircea** din Bircoveni, se răscumpără din rumânie 15.
- Mircea** din Cănești, martor pentru Bălteni 2.
- Mircea** (Mirce), fiul lui Pascul din Joseni, aldămășar pentru Cîndești 223.
- **Mercea**, martor pentru Lăzărești 268.
- Mircea**, martor pentru Mnacele, Turburea 286; vinde parte din Mnacele 290.
- Mircea** voievod fiul lui Vlad, eroare v. **Mircea Ciobanul**.
- Mircea**, voievod, domn al Țării Românești <1509—1510>, tatăl lui Alexandru și fiul lui Mihnea cel Rău 196, 261, 271.
- Mircea cel Mare** <cel Bătrîn>, domn al Țării Românești <1386—1418>, zidește Cotmeana 120.
- Mircea Ciobanul**, domn al Țării Românești <1545...1559> 207, 281; fiul lui Radu cel Mare 120, 196; tatăl lui Petru cel Tinăr și al doamnei Stana 295, 397; eroare: fiul lui Vlad 196.
- *Mircești**, sat <lg. or. Buzău>, vie vindută de Mihnea din ~ fiilor lui Mihalcea vornic 399.
- Mircioga** v. **Murciogă**.
- Mirea** din Braneți, martor pentru Birza de Jos 166.
- Mirea** din Dălbănești, se rumânește 420.
- Mirea**, rumân din Ciumești 359.
- Miriță** din Călinești, martor pentru Brănești 365, 366.
- Miron** din Bircoveni, se răscumpără 15.
- Miroslav**, croitor din Bărbulești, megiaș jurător 97.
- Miroslav** din Bărbulești, megiaș jurător 97.
- Miroslav**, log. din Pitești, martor 357.
- Miroslav**, log. tatăl lui Ionașco post. (menț.) 11, 179.
- Mirul**, megiaș din Stroești 215.

- Mislea** (Sf. Troiță), m-re <j. Prahova>, stăpînă în Cobia, Pisculești, Greaca 139, 156, 297; scutiri pentru dirvarii din Sinești 53; egumen Zosim 139, 297.
- Mitrea** v. și **Maria Mitrei**.
- Mitrea** din Cătun, nepotul jup. Dragna, vinde jumătate din sat 201.
- **Metrea** din Dragomirești v. **Mitrea** post.
- Mitrea** din Puturoasa, martor 359.
- Mitrea** din Rîmnicul <Vilcea>, vinde vie cu casă ș.a. la Vlădești 105.
- Mitrea** din Trănșani, martor 5, 37.
- Mitrea**, frate cu Pîrvul log., are vie în Dealul Tirgoviștei, martor 250; v. și **Mitrea** sulger.
- Mitrea**, măcelar, martor la Rîmnicul Vilcea 14.
- Mitrea** (Metrea), pitar din Stănești, soțul Neacșei din Mușetești 175; tatăl lui Albul sulger, familie 390, 419; cumpără în Năpîrteni 175; martor și jurător 210, 412, semnează 107, 351.
- Mitrea**, post. din Dragomirești, jurător pentru bălțile de la Mostiște 418; probabil același: **Metrea**, unchiul lui Stoica pah., martor 184.
- Mitrea**, post. fiul lui Stanciul post. din Pade, martor 137.
- Mitrea**, stolnic <al 2-lea> din Boari, stăpîn în Eșciori 325; martor, semnează 414.
- Mitrea**, sulger din Mihăești <Rudeanul>, familie, martor 104; martor pentru Bunești Govorei 221, 320.
- Mitrea** (Dumitru), vornic <din Hotărani>, redobîndește Gîndenii împreună cu <fratele său> Drăgușin ban, are nepot pe Mihail din Văleni (menț.) 261, 271.
- Mitrea al Vancei**, cu casă în Rîmnicul Vilcea, aldămășar pentru Fețeni 10.
- Mitrofan**, egumen al m-rii Bistrița, pus de boierii din Hotărani (menț.) 261, 271.
- Mitrofan**, popă, tatăl lui Radul rumân din Prundeni 124.
- Miutescul** v. **Neagoe Miutescul**.
- Mîinea, Mînea**:
- Mîinea**, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- **Mînea**, popă, tatăl lui Stanciul 228.
- Mîinea**, post., soțul Zlatei, familie, stăpîn în Golești, prădat și căznit de unguri (menț.) 326.
- Mîinea**, rumâni din: Cocorăști 347; ~ din Deleni 33.
- Mînie** v. **Radul Mînie**.
- Minjina** (Minjenea) din Glina, tatăl Stoianei roaba, familie (menț.) 24, 35.
- Mirșa**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 97.
- Mirșico** (Mirșca), popă din Mirăul, vinde părți în Pădioare, Padina Stoeniștilor ș.a., semnează 47, 72.
- Mirzacul**, <căpit.> ajută pe Matei Basarab, primește rumâni la călărași și dărăbani 163, 178.
- Mirzânești**, sat <j. Teleorman> 111.
- Mirzea** din Gomoesti, martor 150; probabil același: **Mirze**, martor pentru Carcadulea 231.
- Mițul** vinde loc în Cornet 371.
- Mlacă**, top. la Jugureni <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 16.
- Mnacele** (Mnaca), sat (?), top. la Turburea <j. Argeș>, părți vindute de Hrizul, Mircea ș.a. jupînului Ghinea din Turburea 289—291.
- Mocanul** v. **Radul ~ și Stan Mocanul**.
- Modănești** v. **Dealul Modăneștilor**.
- Moereasca**, sat <Muereasca, j. Vilcea> 389.
- Moga** din Brănești se vinde rumân cu delnițele sale 168.
- Moga**, log. din Căptărești, martor pentru Goruneni 190.
- Mogoș** v. și **Radul Mogoș**.
- Mogoș**, frate cu Stoian, martor pentru Mierlari 334; probabil același: ~ tatăl lui Tudor 334.
- Mogoșani**, sat <j. Vlașca; azi j. Dîmbovița> 284, 378; partea lui Stoian luată de Stoica Boteanul 211.
- ***Mogoșești** din gura Argeșului (pe Argeș <el>), sat <lg. Băjești, j. Mușcel și Pădureț>; azi j. Argeș>, dăruit m-rilor Codmeana și Tutana, schimburi, pricini, istoric 94, 120, 121, 238.
- Mohoit** v. **Vladul Mohoit**.
- Moi** de la Jiu (Moi), sat <j. Gorj>, parte cu rumâni, moară și vie vindută de jup. Păuna lui Preda vornic din Ceplea, dată în schimb m-rii Tismana 369, 406.
- Moisi** (Moise) <Cîndescul>, frate cu Radul, Gherge și Neagoe postelnici, fiul lui Mihalcea vornic din Pătrlagele, cumpără în Cîndești 285, 300, 303; postelnic cumpără și în Căcaleții din Coastă 374.
- Moja** v. **Muja**.
- Moldova** (Țara Moldovei), sol din ~ în Țara Românească 282; vinzări și cumpărări între moldoveni și munteni, boieri pribegi 138., 282, 377; țigani fugiți în țigănia domnească din ~ 282; birul moldovenesc 161, 314, 416.
- Molomoc**, m-re <lg. Gherghița, j. Ilfov>; azi j. Prahova>, dania lui Lazăr pah. 257; drept de slobozie la morile ei de lg. Buzău; egumen Daniil 161.
- Momăcescul** v. **Radul Momăcescul**.

- *Momenii**, sat <probabil *Momceni lg. Căzănești, j. Ialomița> 167, 418.
- Morînglavi**, sat <Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt > 293.
- Morteni** j. Vlașca, sat <azi j. Dimbovița>, parte cumpărată de Radul și vărul său popa Mușat de la Dobrișan 54.
- Moscu** v. **Nicolaos Moscu**.
- Mostiștea**, rîu <în j. Ilfov și Ialomița>, sate pe 147, 165, 210, 396; hotar al bălții Nenciuleștilor 418.
- Moșăștii Pistruiului** j. Slam Rîmnic, sat cu baltă <Moșești; azi j. Buzău>, cumpărat de Mihalcea ban și dăruit m-rii Mărgineni, foamete 230.
- Moșul, Moș:**
— **Moș**, ceauș de mazili, rumân din Băilești iertat fără ocină 375; probabil același: ~ ceauș din București, martor 136.
- Moșul** cercetează pricină de mori la Dedulești 287.
- Moșul**, popă din Stinca, martor pentru Cegani 308.
- Moșu**, tatăl lui Radul, martor pentru Mierlari 334.
- Motilve**, top. la Săteni <j. Dimbovița; azi or. Tirgoviște> 187.
- Motrocan** v. **Stan Motrocan**.
- Motrocea** din Dedulești, tatăl lui Stoica (menț.) 304; v. și **Dragomir Motrocea**.
- Motru** (Prepodobna, Sf. Paraschiva), m-re de la Gura Motrului <j. Mehedinți>, scutiri 83, 283.
- Moțea**, țigan 275.
- Muereasca** v. **Moereasca**, sat.
- Muja, Moja:**
— **Moja** din Bogdănești, martor 327.
— **Moja** din Voinești, martor pentru Țigănești 7.
- Muja**, postelnic din Rătești, frate cu Oprea <și Ivașco post>, martor în diata lui Ivașco <Bălotescu> vornic 162; martor 137.
- Muncaci**, episcopie din Țara Ungurească <R.S.S. Ucrainiană>, episcop român așezat de Mihai Viteazul la ~ 59.
- Munteanul**, țigan 351, 353.
- Murciogă** (Mircioga) din Obidiți; roșu (?), fiul grecului, martor 50, 361.
- Murgea** din Obibiți, frate cu Murciogă, martor 50, 361.
- Murgul** din Cegani, martor 308.
- Musa** v. **Hagi Musa**.
- Muscel** v. **Mușcel**.
- *Musceleani**, sat <probabil lg. Săcueni, j. Dimbovița> 381.
- Mustachi** v. **Ghinea Mustachi**.
- Mustafa** v. **Hozun Mustafa**.
- Mustas** v. **Marin Mustas**.
- Mustață** din Băbeni, aldămășar pentru Cindești 125.
- Mustilă**, boier jurător 336.
- Mușă**, fiica lui Ștanciul a lui Pilea și femeia lui Vladul, vinde vie la Berislăvești 262.
- Mușă**, mama lui Staico din Golești și soția lui Nechita vâtaf, familie (menț.) 326.
- Mușă**, mama lui Stan Măzoiul și sora lui Dragul inzestrată în Biscenii de Jos 242.
- Mușă**, mama lui Stan Zgurlea (menț.), „moș“ la Stănimirul de Jos, rămas pustiu 280, 281.
- Mușă**, țigănci 162, 319.
- Mușat** cel mare, aldămășar la Jideni 391.
- Mușat**, dărăbant încercă să se judecească 163, 178.
- Mușat** din Bășinești, vinde parte cu vie 242.
- Mușat** din Suslănești, boier jurător 336.
- Mușat**, fiul lui Dima grecul și al jup. Stanca din Rătivoești, familie, stăpîn în Brătianii de Sus ș.a. 292.
- Mușat**, locul lui de vie la <Zorești> (menț.) 243.
- Mușat**, moștean din Găujani, fugit la Brăila 352.
- Mușat**, popă, familie, cumpără ocină la Morteni 54.
- Mușat**, rumâni din: Futeștii de pe Mostiște 210; ~ din Golești 326; ~ din Românești 336.
- Mușat**, țigan 199.
- Mușat**, vistier <din Pietroșani>, tatăl lui Vasilie spăt. și al Voichiței, soțul Despinei (menț.) 31, 81, 159; cumpără în Izvorani 195; dator 386.
- Mușat** al Bolei, tatăl lui Tudor din Cîndești 223.
- Mușat Brezoianul**, văr cu Tanasie pah. din Bărbătești, cu parte în Berciugov (menț. ulterioară) 216.
- Mușat Tălpășescul**, tatăl lui Braica rumănit în Jigorani (menț.) 163, 178.
- Mușătești**, sat <j. Argeș> în hotar cu Năpîrtenii 175.
- *Mușcel**, sat <lg. Dara, j. Săcueni; azi j. Buzău> 150; partea lui Stroe din Cislău cumpărată de nepotul său Dragul log. 247; probabil același: ~, vie dăruită de monahul Sofronie din Gomoești m-rii Rătești 256.
- Mușcel și Pădureț** (Mușcel, ~ și Padureț), județ, sate din: 81, 120, 195, 235, 245, 252, 292, 326, 336, 397, 407, 408, 414; m-re din ~ 66; dijmari 373.

Mușceleni v. **Musceleani**, sat.
Mutul v. **Cirstian Mutul**.

Muți (Moț), sat <j. Teleorman; azi Satu Vechi> 60, 309.
Muzache v. **Dima** ~ și **Manea Muzache**.

N

Nadanova v. **Nădanova**.

Nan, fiul jup. Păuna, familie, vinde în Moi parte cu rumâni 406, semnează 369.

Nan, frate cu Buda, familie, vinde parte în Esul 108, 109.

Nan, log. din Văcărești (din Birsești), tatăl lui Micul 136; hotarul lui la Birzești 100; megiaș tocmelnic 24, 35.

Nan, nepotul lui Neagușoia din Frăsinet, vinde parte din Proșcă 247; probabil același: **Nan**, martor 242.

Nan, pircălab din Dudești, martor 136.

Nan, popă, martor la danie făcută m-rii Căluui în Broșteni 393; probabil același: **Nanov**, popă din Amărești, martor 174.

Nan, post, din Bărbătești <fiul lui Oprișor log.>, martor pentru Căpriorul 364.

Nan, rumân din Cetățeni 235.

Nan, soțul Stanei și ginerele lui Tudor Bojidariu, vinde în Bogdănești 327.

— **Nanu**, tatăl lui Dumitru din Peștișani 248.

Nan Potur, martor pentru Căcaleții din Coastă 374.

Nanov v. **Nan** popă.

Nastase, fiul lui Stoica Mărgeneanul, martor pentru Bișcenii de Jos 242.

Nastea din Negoști, jupan, tatăl lui Sava post. 239; martor 203.

Nasturel v. **Radul Năsturel**.

Nădanova, sat <Nadanova, j. Mehedinți> 61.

Năiani, sat <Năeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 226; croitor 254, 255.

Nămăești (Nimăești), sat <j. Mușcel; azi în or. Cimpulung, j. Argeș> 32.

***Nănișăști** la gura Topologului, j. Argeș (Nănișăști, Nănești ?), sat <lg. Galicea; azi j. Vilcea> al m-rii Govora, dania lui Vlad Călugărul și Radu cel Mare, pricină cu Rudenii 186, 311; rumâni fugiți 183.

***Năpirteni** lg. Mușătești, sat <j. Argeș> 326; delnițe cu rumâni vindute de Preda din Balomirești lui Mitrea pitar 175.

Năsip, sat <c. Ceplea, j. Gorj>, parte schimbată de m-rea Tismana cu Preda vornic din Ceplea 406.

Năsturel v. **Radu** ~ și **Udriște Năsturel**.
Năsturelu, sat <j. Vlașca; azi j. Teleorman> răscumpărat de Preda spăt. din Albești cu zestrea Stancăi 78.

Năvirteasca (?) moșie <probabil Nevesteasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova> a m-rii Verbila (menț. tirzie) 362.

***Năvirtești** (?), sat <probabil Nevesteasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte din „moșul“ Cenușăscul vindută de Cernica și fratele său Beliu lui Radul și Milii din Vai de El 362.

Neacșa din Mușătești, jupanița lui Mitrea pitar, cumpără în Năpirteni 175.

Neacșa din Posobești, fiica lui Stan Modrogan, ocina ei de zestre cuprinsă în rumânirea soțului său 179.

Neacșa, fiica lui Dragotă, vinde împreună cu sora sa Crăciuna, partea fratelui lor Stanciul din Crasna, plecat 372.

Neacșa, fiica lui Ianu f. mare post. v. **Neacșa** logofeteasa.

Neacșa, jupineasa lui Nenciul vornic (post.), stăpină în Nenciulești 415; stăpină de țigani 257.

Neacșa, jupineasa lui Șteful post. din Tămăești, vinde în Cîrsteianesti 198.

Neacșa, logofeteasa din Măgureni, fiica lui Ianu f. mare post. din Boleasca, înzestrată în Golești, familie 407; văduva lui Gherghe f. mare log., vinde în Brănești 294, 365, 366; înfiiază pe Radul Ducescul 414; martoră 363.

Neacșa, țigănci 19, 249, 262, 319.

Neacșul (Neacșu), ceauș, schimbă țigani 357.

Neacșul din Bărbulești, megiaș jurător 97.
Neacșul din Căciulați, martor pentru Pășcani 11.

Neacșul, rumâni din: Crătunești încearcă să se judecească 34, bătut în divan 299; ~ din Izvorani, pus zălog cu delnița lui 386; ~ din Îndrășești 419.

Neaga din Călinești, în pricină 317.

Neaga, fiica lui Hirs din Berislăvești, vinde cu Stoica și Drăgoi, vad de moară 262.

Neaga, fiica lui Nechita vătaf și a Mușei, înzestrată în Golești, familie 326.

Neaga, în pricină pentru loc de casă la Biserica Domnească 295.

Neagoe, călăraș, rumân din Smîrdeșteț 390.

- **Neagoie**, călugăr, martor pentru Bircoveni 15.
- Neagoie** cel bătrîn din Dedulești, martor 304; probabil același: **Neagoie**, cerce-tează pricină de mori la Dedulești 287.
- Neagoie**, cnezi rumâniți din: Cherba 179; ~ din Polovinele se rejudecește 117.
- Neagoie** din Bădeni, martor 150.
- Neagoie** din Cirligați cumpără în Prisăceni 3.
- Neagoie** din Corșori v. **Neagoie** post.
- Neagoie** din Mătăsari, frate cu Stoica Crăjiu, boier hotarnic 378.
- Neagoie** din Sărdănești, martor 356.
- Neagoie** din Vai de El, martor 362.
- Neagoie**, fiul jup. Iana și frate cu Barbul clucer din Poiana ș.a., cumpără funie în Măilat 351, 353; eroare: Iane 353.
- Neagoie**, <fiul lui Dragul din Slătioare> și frate cu Paraschiva vornic ș.a. vinde Petreștii și Futeștii pentru că „stă să piară” 368.
- Neagoie**, fiul lui Tatomir, martor pentru Tătărani 240.
- Neagoie**, log. din Corșori (din Corbeni), jurător 336, 358; v. și **Neagoie** post.
- Neagoie**, log. <din Tirgoviște>, soțul jup. Elina, dăruită de Mihai Viteazul cu Tintava 59.
- Neagoie**..., martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- Neagoie** pah. v. **Neagoie** Miiutescul.
- Neagoie**, popă din Corbii de Piatră, martor pentru Stoinesti 151.
- Neagoie**, popă din Tirgoviște, martor 54.
- Neagoie**, post. din Corșori, martor 331; probabil același: **Neagoie** din Corșori, <fiul lui Voico>, frate cu Fătul 346; vinde în Corșori și Stănești 151.
- Neagoie** (Negoiță), post. <Cindescul>, fiul lui Mihalcea vornic, cumpără cu frații săi părți în Cindești și Cacleșii din Coastă 285, 300, 303, 374.
- Neagoie**, rumâni din: Cetățeni 235; ~ din Năpîrteni 175; ~ din Românești 336; ~ din Tătărani 240; ~ din Văleni, cu mai multe delnițe 408.
- Neagoie** (Negoe), țigani 75.
- Neagoie** al lui Vladul, rumân din Găureni 217.
- Neagoie** al Velicăi vinde parte cu loc de casă în Săcuieni 209.
- Neagoie** Basarab (Băsarab, Băsărab, Băsăra-ba, Băsărabă, Neagoie), domn al Țării Românești, <1512—1521> fiul lui Pîrvu 43; fiul lui Basarab voievod 120, 121; „moșul” lui Matei Basarab 149, 276; bunic, strămoș 41, 43; Matei Basarab nepotul lui ~: passim; cumpără și dăruiește sate 34, 397; dă cărți 238, 261, 271; pecetea orașului Cimpulung făcută în vremea lui 286.
- Neagoie** Bădian, rumân din Grădiștea de Jos, încearcă să se rejudecească 84.
- Neagoie** Cioringa, martor pentru Budurești 180.
- Neagoie** Corneanul, martor pentru Cimpina 96.
- Neagoie** Miiutescul, pah. <frate cu Gherghe>, scrie zăpis, martor, semnează 267.
- Neagoie** Teleancă vinde loc în Față, la Cincu 371.
- Neagomir** (Negomir), județ din Craiova, vinde funia Birsească din Bulzești 131.
- Neagomir**, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- Neagul**, **Neag**:
- Neagul** (Negul), agă mare (fost), soțul Stancăi și tatăl lui Coman comis, Andrei spăt., Pătrașco și Mihai (menț.) 31, 250, 339, 367; martor 147, 165.
- Neagul**, cnezi rumâniți din: Cherba 179; ~ din Polovinele se rejudecesc 117.
- Neagul** (Negul) din Cirstenești, aldămașar pentru Cindești 125.
- Neagul** din Lotru (Neguș din Brezoi), tatăl lui Mănilă din Brezoi (menț.) 106, 112.
- **Neag** de la Măilat, tatăl lui Vlăduț, funia lui (menț.) 351, <353>.
- Neagul** (Niagul) din Negoști vinde loc la Fintina Iancului 371.
- **Neg** din Prisăceni, martor 3.
- Neagul** din Rîmești, megiaș jurător pentru Dobricenii Măglași 113.
- **Neag** din Vlădești, martor 105.
- Neagul**, fiul lui Lal și tatăl lui Oancea, cu parte în Stănimirul de Jos 280, 281.
- Neagul**, fustaș, cu casă în București 370.
- **Negul**, jupin <post.> cumpără parte în Popești împreună <cu frații săi> Antonie <viitorul domn> și Gherghe 203.
- Neagul**, log. din Bucureștii de Vede, scrie zăpis, martor, semnează 357.
- Neagul**, log. din Măgură, tatăl lui Lupul 304; jurător pentru Cislău 244.
- Neagul**, log. scrie act domnesc 20.
- Neagul**, martori pentru: Topliceni, frate cu Frățilă 361; ~ pentru Zorești 243.
- Neagul**, megiaș din Slăvitești, vinde partea lui din Ostra, semnează 62.
- Neagul**, nepotul popii Bratul, cu loc la curtea domnească 295.
- Neagul**, popă, martor pentru Bișcenii de Jos 242.

- Neagul**, roșu, martor pentru Draghiești 50.
Neagul, rumân al m-rii Strîmbul, judecit, rerumânit 85.
- Neagul**, tatăl lui Manea din Jideni 391.
Neagul, vătaf, tatăl Mariei, care vinde în Cojești 288,
Neagul, vier scutit al m-rii Snagov 416.
Neagul al lui Drăgoi, **Neagul al lui Rădan**, martori la Bișcenii de Jos 242.
 —**Negul Bîrbol** din Vai de El, martor pentru Bărăști 158.
Neagul lu Frățilă, martor pentru Gudărești 9.
- Neajlov**, riu (afluent al Argeșului), sat pe ~ 44.
- Neajul**, țigan 294.
 Neaniul v. Neniul.
- Nechifor**, martor la vînzare în Zorești 243.
Nechifor, pah. din Priazda, jurător 418.
 Nechita v. Nichita.
- Necopoe**, oraș (Nicopole, R. P. Bulgaria), pașă de 163, 178; drumul Necopoi 72.
- Necula**, **Nicula**:
Necula din Dărmănești v. **Necula** log.
Necula (Nicola) din Erghevița, fiul lui Curuia, vinde împreună cu fratele său Balica partea sa din Erghevița 388; martor 114.
Necula din Glogova, (vătaf, fiul Marinei), frate vitreg cu Florica și cumnat cu **Necula** pîrcălab din Glogova, familie, stăpîn de țigani 263.
Necula (diferiți) din: Lămotești, ~ din Sasul, ~ din Solomonești, jurători pentru balta Mostiștei 418.
Necula din Țigănești (menț. sec. XVIII) I.
Necula fiu vitreg al lui Radul comis v. **Necula** din Glogova.
- Necula**, frate cu Radul, cu părți în Păușești și Vale lu Dobre 36.
- Necula**, log. din Dărmănești, scrie zăpis 198; jurător pentru Românești 336.
- Necula**, martori pentru: Slătioare 228; ~ pentru Turburea v. **Necula al popii**; ~ pentru Voinigești, scrie și zăpis 10.
- Necula**, negustor, martor pentru Tudoran sluger din Vlădești, semnează grecește 286.
- Necula** (Necola), nepotul lui Radul post. din Potoceni, familie; cu vii în Dealul Zoreștilor 172.
- Necula**, pah. din Epurești, martor, semnează grecește 190.
- **Nicula**, pah. din Ogrumi, martor pentru Baia de Fier 233.
- Necula**, pah. din Tirgoviște, martor pentru Căpriorul ș.a. 240, 250.
- Necula** (Necola), pîrcălab din Glogova, soțul Floricăi și ginerele lui Radu comis Corlătescul din Grozăvești, familie, stăpîn în Racoți, Cîlcești ș.a. 114, 263.
- **Nicula**, popă din Dăești, martor 298.
- Necula**, portar mare, ispravnic de jurători la Prisăceni 412.
- Necula**, post. din Fălcoiu, martor 254, 255.
- **Nicola**, roșu din Bîlta, se răscumpără din rumânie 38.
- Necula**, soțul Mariei, moștenește Cernăteștii (menț.) 213.
- **Nicola**, spătar din Medvejde (?), martor pentru Erghevița 388.
- Necula**, sulger, martor pentru Critinești 34.
- Necula**, țigan 262.
- Necula**, vătaf din Viriți (?) martor 188, 390.
- Necula** vinde partea lui din Bîriiacu 61.
- Necula**, vistier (fost) mare (din Ianina, fugit în Moldova) susținător al lui Radul, fiul lui Alexandru Iliiaș 4, 117; ia averile lui Matei Basarab 208.
- Necula** voievod (Nicolae Pătrașcu), domn al Țării Românești (1599—1600), fiul lui Mihai Viteazul, judecă (menț.) 407.
- **Necole** al Aldei din Smîrdeșteț vinde țigani 351.
- Necula** Botușarul (~ a lui Botoșan), din Trănsani (?) martor 5; aldămășar pentru Săseni 194.
- Necula al popii** (Niculi), martor pentru Turburea (Mnacele) 289, 290.
- Necula** Gheormescul din Răsimnicea, jurător 418.
- Necula** Jungheatul din Tirgoviște, vinde vie (butuci fără ocină) în Dealul Tirgoviștei 133.
- Neculce**, martor pentru (Zorești) 243.
- Neculcea**, rumâni din: Corbi așezat în Brînceni 140; ~ din Herăști în pricină de rumânie 63.
- ***Neculești** j. Vlașca, pe Clădnița, sat domnesc (probabil Băbăița; azi j. Teleorman), dăruit cu rumâni m-rii Rîncăciiov 66.
- Nede**, ceaș, martor pentru Drajna, Stănești ș.a. 1.
- Nedelco** armaș v. **Nedeleo** paharnic.
Nedelco clucer v. **Nedeleo** Boteanul.
Nedelco, creditor al lui Pătru din Albulești 87.
- Nedeleo** din Dălbănești, rumânit 420.
- Nedelco** din Mîrșa, megiaș jurător pentru Bucșani 97.
- Nedeleo** din Potoceni, martor pentru Cîndești 285; probabil același: **Nedeleo**, fratele lui Datcu și al Necolei, martor pentru Dealul Zoreștilor 172.
- Nedeleo** din Săvești, boier hotarnic 378.

- Nedelco**, paharnic (f. mare), soțul Frujinei și ginerele Mariei din Bucov, familie, în pricină pentru zestre 401, 402; vinde loc în Tirgu de Sus, semnează 267; martor 422; numit f. mare armaș 401.
- Nedelco**, post. <fiul lui Pirvul din Lazuri>, vinde cu frații săi în Virleți 76, 179.
- Nedelco** vinde partea sa din Moșești Pistruului (menț.) 230.
- Nedelco Boteanul** (Nedélco), mare clucer; în sfatul domnesc 187, 204, 207, 288, 296, 309—311, 336, 387, 400, 417; ispravnic la răscumpărarea Rucărului 177; martor, dă carte de mărturie, jurător 77, 103, 153, 235, 251, 260, 271, 330, 333, 347, 381, 402, semnează 174, 261, 351, 405.
- Nedelea**, martor pentru Bișcenii de Jos (?) 242.
- Nedelea**, tatăl lui Lazăr din Lazuri 240.
- Negoești**, sat <probabil Negoiești, j. Dolj>, rumânire fără ocină către Preda vornic din Ceplea 19.
- Negoești**, sat <Negoiești, j. Gorj>, popă 371.
- Negoești** (Negoiaște), sat <j. Prahova; în or. Ploiești> 76, 201, 203, 239, 267.
- ***Negoești** (Negoiaști), sat <probabil lg. Aricești j. Săcuieni; azi j. Prahova> 126.
- Negoilă**, tatăl lui Dumitru rumân din Baia de Fier (menț.) 233.
- Negoit** din Cegani, martor 308.
- Negoit**, rumân al doamnei Stanca, se răscumpără de la Mihai post. din Sărata 150.
- Negoită** din Frăsinet „moș“ la Prociacă, tatăl Dumitrei (menț.) 247.
- Negoită** din Răducești, aldămășar pentru Cindești 125.
- Negoită**, post. <Cîndescul> v. **Neagoe**.
- Negoită** (Neagoe), post., fiul lui Vintilă vornic <fost mare>, și fratele lui Tudosie spătar din Cepturoaia, dă părți din Salcia și din Fintina j. Mehedinți pentru Corbii din Vlașca, familie 137, 140.
- Negoită**, slugă domnească, fiul lui Ștefan log. din Văleni și frate cu Bărbuia, în pricină cu rumânii săi 90.
- Negomir** <din Rîmnic>, tatăl Paraschivei care vinde în Fețe 10.
- Negoslav** (Nagoslav) din Dălbănești se vinde rumân cu fiii săi 420.
- ***Negovani**, sat <Samarinești, j. Mehedinți; azi j. Gorj> 2.
- Negovani**, sat <Valea Nicovani, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 239; vie vindută de Aldea din ~ lui Iordache vornic 179.
- Negre** din Joseni vinde vie în Cindești la Ciolăneasca 223.
- Negre** din Potoceni, martor pentru Dealul Zoreștilor 239.
- Negre** din Treștiiani, martor 239.
- Negre**, fiul lui Baciul, în pricină pentru Birzești 100.
- **Negri**, post. (eroare: log.) inzestrează în Mihăești pe fiica sa, Maria, jupanița lui Stanciul log. din Cilcești (menț.) 379.
- **Negri**, rumân din Iacovești 367.
- Negre**, țigan 199.
- Negre Macreș** din Stoanești, martor pentru Bogătești 32.
- Negreni j. Mușcel și Pădureț**, sat <azi j. Argeș>, funii cumpărate de Dima grecu din Brățiiani de la Oprea ș.a. întorși din robie; partea jup. Dobra a lui Dumitru din Piscani 292.
- Negrești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, haiduc 407.
- Negrilă**, martori din: Cindești, fiul lui Lupul 223, 300; ~ din Trănsani 5.
- Negrilă**, vinde parte în Gudărești (menț.) 9.
- Negrita**, nepoata Stanei Roaba, dăruită în Tebeasca 145.
- Negrol**, tatăl lui Stan rumân din Loloești 184.
- Negru v. Albul Negru**.
- Negruț**, partea lui din Cindești (menț.) 125.
- Negulése** din Polovragi, chemat pentru judecată la domnie 197.
- Negurescul v. Stan Negurescul**.
- Neguș** din Brezoi v. **Neagul** din Lotru.
- Negușolea** din Frăsinet, „moș“ la Prociacă <Proșca, j. Săcuieni; azi j. Buzău> 247.
- Neguț** (Niguț) din Glupavi, frate cu Radul, martor pentru Mirăul ș.a. 47, 72.
- Neguț** din Lehcești, megiaș jurător pentru Golești 326.
- Neica v. Stoica al Neicăi**.
- Neico** din Vărăști, martor pentru Pășcani 11.
- Neicul, Niaicul**:
— **Niaicul**, fiul lui Radul din Săteni și al Vișei, frate cu Petriman 181.
- Neicul**, rumân din Seliștioara 155.
- Nemetiț v. Ion Nemetiț**.
- Nenciul**, popă, biserica lui la Tîrgoviște 400.
- Nenciul** post. v. și **Nenciul** vornic.
- Nenciul**, post. stăpîn la Creța și Cătunul Tomei 378.
- Nénciul**, rumâni din: Cocorăști 347; ~ din Îndrășești 419.

- Nenciul** (~ Droț), vornic al doilea din Mănești, soțul Neacșai 257, 415; în pricină pentru Nenciuștii 415, 418; pentru țigani 257; creditor 6; martor 153, 201, 282, 344, 381; tocmelnic 251, 365, 366; <fost> postelnic 257; erori: ~ „Droț“ în loc de „vornic“ 365; „mare“ vornic 418.
- ***Nenciuștii** j. Ilfov, sat cu baltă <lg. Chir-nogi; azi j. Ialomîța>, rumănit de Mihai Viteazul; se răscumpără de la Radul Mihnea; Nenciul vornic redobîndește balta cotropită de m-rea Radu Vodă 415, 418.
- Nenghiul** v. **Sava Nenghiul**.
- Nenețu**, dascăl la Biserica Domnească <din Rîmnicu Sărat>, scrie zăpis, semnează 391.
- Neniță**, popă din Fundeni, plătește dușegubină și dobîndește Găujanii j. R. Sărat 352.
- Nenițul** din Burdușani, martor pentru Cegani 308.
- Neniul**, **Nénul**:
Neniul (Neaniul), log. din Muți, are nepot pe Giura care vinde în Bâldești (menț.) 60, 309.
 — **Nenul**, popă, aldămășar la Cîndești 223.
Néniul, vornic, sol din Moldova, cumpără țigani 282.
- Nenovici Zaharia**, traducător (sec. XIX) 21.
- Neofitie**, egumen al m-rii Menedic, cerce-tează pricină 258.
- Niaicul** v. **Neicul**.
- Nica**, căpitan <tatăl lui Badea comis>, martor la vînzare din Dealul Tîrgo-viștei 250.
- Nica**, comis mare în sfatul domnesc 4, 6.
- Nica** din Bucșani, fiul lui Staico post., vinde în Cetățeni 235.
- Nica** din Stăncești, martor pentru balta Nenciuștilor 415.
- Nica**, logofăt <f. mare>, tatăl lui Preda spăt., (menț?) 33, 365, 366, 408; cum-pără parte din Prisiceni 412.
- Nica**, martor pentru Brezoi 106, 112.
- Nica**, tatăl jun. Iana și bunicul lui Barbul post. din Poiana (menț.) 351, 353.
- Nica**, țigan 247.
- Nica Iane Dragu**, martor la vînzare în Bucu-rești, semnează grecește 229.
- Nichita**, rumân din Golești 326.
- Nichita** (Nechita), vătaf din Golești, soțul Mușei și tatăl Zlatei, Neagăi și al lui Staico, pribeag la Brașov (menț.) 326.
- Nicoară** din Glogova, bunicul Margăi 263.
- Nicoară** (Necoară) din Pitești, martor pentru Izvorani 31, 81, 195.
- Nicoară** din Săseni, <frate cu Ianiu> 194.
- Nicoară**, rumân din Herăști, în pricină de rumănie 64.
- Nicolae**, ginerele lui Ianiu log. din Cornățel, stăpîn în Futeștii de pe Mostiște, sem-nează grecește 210.
- Nicolaos** Moscu, martor pentru Păușești, semnează grecește 70.
- Nicomici** din Bistrița, martor 114.
- Nicopoe** v. **Vad de la Nicopoe**.
- Niguț** v. **Neguț**.
- Niia** v. **Stanciul Niei**.
- Nistor** (Nistur) din Creți, jurător pentru Văcărești Olt 48, 138.
- Nistor** din Vlădești, frate cu Radul log., martor 105.
- Nistor** lasă fiicei sale, Măriia, parte „slo-bodnică“ și vie la Bunești 220.
- Nistor**, log., martor pentru Drăgănești, semnează 146.
- **Nestor**, poslușnic scutit din Cirstenești al m-rii Rîncăcirov 252.
- Nistur** (Năstor), uncheaș din Boteni, vinde funie 134.
- Novac** din Vrabeți, vinde partea lui din Cătun 61.
- Norocea** v. **Ivan Norocea**.
- Novaci**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 146, 412.
- Novășeu**, martor la Sălătruc 119.
- Nucet** de lg. Turburea, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, Vlad se vinde rumân cu vii, pomet și casă <lui Hrizea> m. vornic 1.

O

- Oana** din Căpriorul, jurător, judecă 364.
- Oana** din Cerașu, martor pentru Păcălești 173.
- Oană** din ... Drajna (?), se rumânește împreună cu baba lui, Dobra 1.
- Oana**, rumân din Sărata 422.
- Oancea**, **Oncea**:
Oancea din Covîrdeni, dobîndește partea tatălui său Neagul din Stănimirul de Jos 280, 281.
Oancea (Oance) din Drajna se vinde rumân 1.
Oancea din Nădanova, fiul lui Stanciul și tatăl lui Avram cumpără în Cătunul de Jos, Lupoiaia ș.a. (menț.) 61.

- Oancea** din Picleni, martor pentru Gudurăști 9.
- Oancea** din Prodilești, fiii săi rumâni ai m-rii Strîmbul (menț.) 85.
- Oancea**, fiul lui Șteful, vinde în Sărariul 179.
- Oancea**, ia pe nedrept un bou pentru datorie la Călinești 317.
- Oancea**, log. din Cuștereni, în pricină pentru sate dăruite de Radu Șerban 387, ~ pentru Nenciulești 415; martor 152, 175, 201, 302, semnează 184.
- Oancea** (Oanceiu), log. din Lerești, jurător pentru Mihăești 379; probabil același: **Once**, martor pentru Izvorani, semnează 386.
- **Oancea**, martor la vinzarea unei vii din <Zorești> 243.
- Oancea**, rumân din Herăști, în pricină de rumânie 64.
- Oancea**, vornic din Mihăești, socrul lui Barbul din Cilcești și bunicul lui Ivan, în pricină pentru Golești (menț.) 407.
- **Oncie** Armenili, tatăl lui Stîngă care cumpără la Cimpina 96.
- Oancea** Brăgescul, rumân, delnița sa din Izvorani 31.
- Obedin**, sat <j. Dolj> 82.
- Obială** v. **Stoica Obială**.
- Obidiți**, sat <j. R. Sărat; azi Rîmnicelul, j. Buzău> 125 361.
- Obirșia**, sat <j. Gorj> 18.
- Ocna Mare** lg. Rîmnic (Ocna cea Mare, Ocnă), oraș și ocna <or. Ocele Mari> 70; Fintina Băii, drumul morii, Biserica Domnească 189; vii, hotarele viilor 110, 189; vinăriciul domnesc dăruit m-rii Bistrița 110; case ale m-rii Govora 320; mertic de sare dat m-rii Tismana 17, 39; obligații de maglă, munca la ocna 113, 127, 237; cămărași, ispravnic 36, 127; pîrgari 237.
- Ocna Mică**, ocna de sare <Ocnița, j. Dimbovița; azi or. Tîrgoviște>, vama domnească dăruită m-rilor Argeș și Dealul 148, 185.
- Odobeni** (Hodăbeni, Hodobeni, Hodopeani), sat <Odoaba lg. Sătuc, j. Buzău> 191, 192, 244, 247, 287, 300, 303, 374, 399.
- Odor, Hodor**:
— **Hodor**, cneaz rumânit din Polovinele, se rejudecește 117.
- Odor**, fiul Gherghinei, frate cu Răzmeriță și Ionașco, vinde în Pucheni 394.
- ***Ogrumi**, sat <lg. Bengești, j. Gorj> 233; probabil același: **Ugréni** (?) 298.
- ***Ohnești** j. Argeș, sat <*Hocnești lg. Cerbureni> vîndut de Stanciul log. Cepariul Maricăi din Albești, redobîndit de fiii săi Dumitrașco și Ivașco postelnici 330, 333.
- ***Ojogeni**, sat <lg. Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 418; parte lăsată de jup. Stanca, fiica lui Borcea post. din Slătioarele, lui Ivașco Băleanul mare vornic 344.
- Olariul** v. **Ivan Olariul**.
- Olănești**, sat <j. Vilcea; azi or. Băile Olănești> 389.
- Olt**, județ, sate din ~ 33, 48, 63, 138, 309.
- Olt**, riu sate pe ~ 318, 335; sate și m-re de peste ~ 117, 183, 208.
- Olteni**, sat (?), m-re (?) <j. Vilcea>, popă 327.
- Olteț**, riu, sat de la ~ 207.
- Once** v. **Oancea** și **Stan al Oncel**.
- Onea** v. **Oancea** și **Măgura lui Onea**.
- Onofrie**, călugăr din Mihăești, martor pentru Bunești 221.
- **Ionofrie**, egumen al m-rii Căluu (menț.) 393.
- Onufrie**, popă din Beceni, scrie zăpis 304.
- Oprea**, agă mare <din Bucu>, cumpără țigani 377; martor, dă carte de mărturie 103, 231, 347, 402, semnează 33, 102, 351.
- Oprea**, călăraș din Băbeni, martor 267.
- Oprea**, călugăr, martor pentru Vlădești, Coasta Turburei 105.
- Oprea**, croitor din Brăila, martor pentru Iasul 108, 109.
- Oprea** din Bateni <Boteni>, martor 134.
- Oprea** din Bogătești, martor 32.
- Oprea** (Opre) din Budișteni, martor semnează 162, 198.
- Oprea** din Călinești, tatăl lui Vlășie (menț.) 317.
- Oprea** din Codrișești, megiaș jurător pentru Bucșani 97.
- Oprea** din Corbeni, megiaș jurător pentru Poenari, 246.
- Oprea** din Coșovenii de Jos, martor pentru Bîrcoveni 15.
- Oprea** din Samara, martor 30; probabil același: **Opre**, martor pentru Gura Zlăpiei 219.
- Oprea** din Săteni, <post.> frate cu Cîrstea <și fiul lui Vintilă post.>, martor 187.
- Oprea** din Seaca dăruiește jumătate de funie patriarhiei din Alexandria pentru a fi întreținut 188.
- Oprea** din Vernești, aldămășar pentru Săseni 194.
- Oprea** din Vlădești volnicit să-și întoarcă o iapă de la duvalmu m-rii Cozia 49; v. și **Oprea** martor.
- Oprea**, fiul căpitanului (Stănilă?), martor pentru Drajna ș.a. 1.

- Oprea**, fiul lui Radul al Dulei din Voila, familie; în pomelnicul m-rii Argeș 331.
- Oprea**, fiul lui Stoica dărăbanț din Dudești și fratele Radei și al lui Stoian 136.
- Oprea**, fiul lui Tudoran, vinde vie în Cilcești 263.
- Oprea**, fiul Oprianei și nepotul Braicăi, vinde parte supt Cornet (la Albeni?) 371.
- Oprea**, fiul Șarboiului din Voinigești, cumpără ocini de la mai mulți 10.
- **Opre**, fratele lui Muja post. din Rătești, martor, semnează 162.
- Oprea**, ginerele lui Ivan negustor din Vlădești, cumpără locuri, livezi ș.a. la Coasta Turburei ș.a. 105.
- Oprea**, log. din Rătivoești, tatăl (lui Albul) și al Stancăi, jupanița lui Dima grecul, înzestrată în Brătiani 292.
- Oprea**, log. din Săcuiani, tatăl lui Dobre armaș și al lui Udrea 225; jurător 24, 35, 418.
- Oprea**, log. din Șirineasa, tatăl lui Udriște, Stroe și Preda, stăpîn în Folești, Oteșani ș.a. (menț.) 86, 298, 359.
- Oprea**, log. scrie zăpis în Rîmnicul Vilcea 141.
- Oprea**, martor pentru Colnicul lui Hanăș, Mnacele ș.a. 105, 290; v. și **Oprea** din Vlădești.
- Oprea**, păcurar din Trănșani, tatăl lui Tatul 5.
- Oprea**, popi martori din: Dudești, frate cu Stoica dorobanț 136; ~ din Mihăești 220; ~ din Pitești 31, 81; ~ la danie m-rii Căluui 393.
- Oprea**, popă, partea lui la Lăzărești vindută de Tudoran 268.
- Oprea**, rumâni din: Groșani 385; ~ din Iacovești 367; ~ din Jigorani v. **Oprea Brezica**; ~ din Măgureni 251; ~ din Măneștii de Sus 201; ~ din Săteni 181, 187; ~ din Văleni 408.
- Oprea**, tatăl Radei care vinde în Cindești (menț.) 125.
- Oprea**, tatăl Voicăi care vinde la Văleni (menț.) 259.
- Oprea**, țigan 179.
- Oprea**, țigancă 19.
- Oprea**, vărul lui Stan din Negreni, căzut rob 292.
- Oprea**, vărul Voicăi, fiica lui Oprea, în pricină 259.
- Oprea al Chiranei** (Oprea), sătean din Vărăști, chează pentru datorie 302.
- Oprea al lui Călin**, martor pentru Bărăști 158.
- Oprea al moașei** din Costești, rumănit de Mihai Viteazul 43.
- Oprea Boldescul** (Oprea) din Berindești, martor pentru Turburea la Mnăcile 289, 291.
- Oprea Boldu**, zlătar vinde loc de casă în București (menț.) 274.
- Oprea Brezica** (Oprea), dărăbanț din Jigorani, încearcă să se rejeudească 163, 178.
- Oprea Burtilă**, rumân cu delniță din Săteni 181, 187.
- Oprea Ghemul** din Orlești, frate cu Stan vâtaf, martor pentru Iasul 109.
- Oprea Glăvae** din Alexeni vinde țigani (menț.) 294.
- Oprea Gogoasă**, rumân din Stîngăcea 19.
- Oprea Periatul**, cneaz rumănit din Dobricenii Măglași, rejeudecit 113.
- Oprea Răul**, rumân din Îndrășești 419.
- Oprea Spișău** din Finta, martor pentru Cătun 201.
- Oprea Zlati** din Rogojele, martor pentru Moi 406.
- Oprian** din Negoești se rumânește fără ocină 19.
- Opriacă** din Creța (Crețulești), tatăl lui Văsiu care vinde în Șerbănești (menț.) 305.
- Opriș**, cneaz rumănit din Dobricenii Măglași, rejeudecit 113.
- Opriș** din Berislăvești, fiul lui Sîrbul, vinde parte 262.
- Opriș**, martor la danie m-rii Cozia în Brezoi 106, 112.
- Oprișu**, martor pentru Samara 383.
- Opriș**, rumân din Herăști în pricină de rumănie 64.
- Opriș Mărcioiul**, rumân al m-rii Cozia, fugit pe moșia Rudenilor 55.
- Opriș Rățica**, rumân din Sevestreni al m-rii Cozia (menț.) 55.
- Oprișa**, țigancă 199.
- Oprișa Zgăba** vinde locuri în Coasta lui Mihai și la Mnacele 291.
- Oprița**, rumân din Stîngăceaua 19.
- Opriță**, țigan 19.
- Orbeasca**, sat < j. Teleorman > 79, 80, 190.
- Oreasca**, Orești v. Verești, sat.
- Orlești** v. Urlești, sat.
- Orezu** v. Hurez, sat j. Ialomița.
- Orzea** v. Stănilă **Orzea**.
- Oslea** munte în hotarul Gurenilor < j. Gorj și Mehedinți > 248; v. și **Bistrița Oslui**, riu.
- Ostatul**, grind la Balta Albă < j. Romanați; azi j. Olt > 189.
- ***Ostra** j. Olt, sat < Slobozia Mîndra; azi j. Teleorman >, părți cumpărate de Petre sulger, de la: megiașii din Slăvițești 62; ~ de la Preda Cherbeleț, pricini 63.

Otesău v. **Popești Otesău.**

Oteșani j. Vilcea, sat rumânit de Oprea log. din Șirineasa, se răscumpără de la domn și de la boieri; parte cumpărată de Golești de la moștenii satului 298.

Oteteliș, sat <Otetelișu, j. Vilcea> 131, 360.

Oțelea v. **Hierea Oțelea.**

Oțelea, țigan 257.

P

Pacioagă v. **Dragomir Pacioagă.**

Pade, sat <j. Dolj> 18, 88, 137.

Padina Mare, top. în hotarul Gurenilor <j. Gorj> 248.

Padina Stoenestilor, top. la Stoenesti <j. Vlașca; azi j. Ilfov>, parte vindută de popa Mirțico lui Ratco din Cornet 72.

Pahuncea din Rîmnicul Sărat, martor pentru Găujani 352.

Paica, cneaz rumânit din Polovinele, se rejudecește 117.

Paindur v. **Vasilie Paindur.**

Paisie, călugăr (Pîrvu ban) din Mihăești, vinde împreună cu fiul său, Anghel, în Șerbănești pentru a plăti datoria lui Preda 306; martor, ban 86, 220; ~ călugăr 221, 306.

Paisie, ieromonah la m-rea Ciolanul, martor pentru Cîndești 300, 374.

Paisie, monah din Șerbănești, martor pentru Băești 18.

Palamari v. **Pană Palamari.**

Pana, martor la Rîmnicul Vilcea 141.

Panaitu, croitor, martor la Rîmnicul Vilcea 141.

Pană al popii Dimitrie, scrie zăpis grecesc în București 229.

Pană cel bătrîn din Craiova vinde, împreună cu Neagomir județ, funia Birsească din Bulzești 131.

Pană din Căpreni, martor pentru Smirdeșteț 390.

Pană, pircălab din Cîmpulung, martor pentru Izvorani 32.

Pană, post. din Bărbăești, (fiul lui Drăghici spăt. și al Mihnei), tatăl lui Dumitru log. 274.

Pană, vistier, vlastelin (socrul lui Vasilie vist.), dăruit cu satul Stejarul de Radu Șerban (menț.) 56; cumpără cu silnicie Călugărenii de la Neajlov 44.

Pană Palamari, (negustor), martor la vânzare din București, semnează grecește 229.

Pană Pianis (?), martor la vânzare din București, semnează grecește 229.

Pandrea v. **Radul al lui Pandrea.**

Panga, nețuător (jupîn) din Călinești, nașul lui Comino, cumpără în Brănești 363, 365, 366; martor 420, 421.

Papa din Șchei, jurător pentru bălțile Mostiștei 418.

Papa, f. mare log. (din Greci), tatăl lui Drăghici spăt. al lui Fota post. și soțul Elinei (menț.) 205, 235; socrul lui Preda spăt. 67.

Papa(?)Tatul, (probabil popa Tatul), martor pentru Boteni 134.

Papalea v. **Crăciun Papalea.**

Paponea, rumân din Corbi, așezat în Brinceni 140.

Para log. 137 v. **Paraschiva** log.

Para, fost pah. mare (ginerel lui Staico vornic din Crețești), cumpără în Șerbănești 305; împrumută bani 78, 178; martor 210, 250, 347, 400, semnează „manu propria” 33, 351, 386; probabil același: **Para**, log. cu prăvălie în București 229; v. și **Paraschiva** log.

*Paraipani (Parapani), sat <j. Vlașca; azi Vedeș, j. Ilfov>, al m-rii Radu Vodă, scutit pricini cu rumânii deveniți slujitori domnești 25, 46; abuzuri ale vameșilor 222.

Paraschiva din Dobrești martor, semnează 284.

Paraschiva din Iaroslăvești, megiaș jurător pentru Bucșani 97.

Paraschiva din Togozeni v. **Paraschiva** vornic.

Paraschiva, fiica lui Neagomir, vinde în Feteș și Voinigești 10.

Paraschiva, fiul lui Badea din Românești și frate cu Leca, în pricină cu fratele lor vitreg Radul 336; vinde rumâni fără ocină 54.

Paraschiva, fiul Neacșei și al lui aga Neagul, familie, vinde parte cu rumâni din Iacovești 367.

Paraschiva, frate cu Neacșa logofeteasa, pe care o înzestrăse în Golești, familie 407.

Paraschiva log. din Butești, martor 400, 421, semnează 36, 137; probabil eroare: **Para** log. 137.

Paraschiva, log. (f. mare din Drăghinești), tatăl lui Irimia sluger și al lui Mihalcea log. și socrul lui Bunea log. de vist., casele lui din Tîrgoviște (menț.) 400

- Paraschiva**, martori pentru: Colnicul lui Hanăș 105; ~ pentru Fețeni și Voinițești 10; v. și **Paraschiva** fiică.
- Paraschiva**, meșter, morile sale din Glina sparte de m-rea Radu Vodă 411.
- Paraschiva**, popă din Dudești, martor 136, 225.
- Paraschiva**, popă din Mănești, martor pentru Cătun 201.
- **Parascheva**, sulger, martor pentru Tudoran pitar 94.
- Paraschiva**, tatăl Ancăi <și soțul Danei din Dedulești> (menț.) 191.
- Paraschiva**, <vameș?> la Gurguița și Vărăști 22.
- Paraschiva**, vornic din Togozeni <fiul lui Dragul din Slătioare>, frate cu Constantin comis, Dragul armaș și Neagoe, vinde în Petrești și Futești 368; martor 344, 418.
- Paraschiva Bulicăi**, martoră (?) pentru Fețeni și Voinițești 10.
- Pardos v. și Crivina lui Pardos**.
- Pardos** din Rădulești, chezășuiește moșii, vii ș.a. 266.
- Pardos**, rumân din Gropșani 385.
- Parepa (Paripa)**, post. scutit pentru via sa din Dealul Tîrgoviștei 91; martor 201, 402.
- Parthenie (Partenie)**, egumen, episcop al m-rii Mărgineni 144, 213, 230, 364; nastavnic 143; judecă și întocmește 104.
- Pascul** din Beceni, martor pentru Dedulești 304.
- Pascul** din Dejești, jurător 48, 138.
- Pascul** din Joseni, tatăl lui Mircea 223.
- Pascul**, fiul lui Biră, vinde loc la Samara în Gura Frâsinelului 383.
- Pascul**, fiul lui Voineag Robul, nepotul popii Teodosie, vinde în Fințești 242.
- Pascul**, martor pentru Jideni 392.
- Pascul**, tatăl lui Balotă și al lui Dobrotă din Trânsani (menț.) 37.
- Paștea**, tatăl lui Dragotă și moșul lui Stanciu; ocina Păștească la Crasna (menț.) 372.
- Pațichi v. Badea Pațichi**.
- Pavel** din Găești, boier jurător 336.
- Pavel**, post., <fiul Neașei din Stănțești>, stăpîn de țigani 160.
- Pavel**, rumân din Poenari, fiul lui Crint, în pricină de rumânie cu m-rea Vierăș 246.
- Pavlace (Pavlachi)**, comis, creditor 417; martor 147, 165.
- Păcală v. Stoica Păcală**.
- ***Păcălești**, sat <lg. Podenii Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, funie dobîndită de Tudor vornic de la Radul al lui Voinică; meșter 173; popă 126.
- Păcureni (Păcurini)**, sat <Păcureți, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, părți dobîndite de Tudor vornic din Rătești, de la Radul al lui Voinică ș.a. 173.
- Pădioare**, top. la Stoeniști și Mirăul <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 72.
- Pădișoi (?)** sat <probabil j. Vilcea>, fugit; are chezaș satul Oțeșani 298.
- Pădure** din Izvorul, martor pentru Samara 30, 383.
- Pădure (Padure)** din Pîcleni, martor pentru Gudărești 9.
- Pădure**, fiul lui Fiera log. din Verești <Orești> și al Stancăi, nepot lui Isar banul din Musceleni, familie, vinde parte din Băleni 381.
- Pădure**, pah. <fiul lui Tatul din Lazuri> vinde, împreună cu Nedelco post., Mihai post., Stoica și Preda în Virleți 76, 179.
- Pădure** slobozește rumâni din Bărbulețu 236.
- Pădure**, țigani 249, 360.
- ***Păpălari**, sat <Mărgheni, j. Romanati; azi j. Olt>, în hotar cu Potlogi 318, 335; 135 (?)
- Pășcani**, sat <c. Moara Vlășiei j. Ilfov>, parte cumpărată de Sofronia de la moșteni, care o răscumpără de la fiul ei, Ionașco post. <din Cătun> 11.
- Pășteasca**, parte la Crasna <j. Gorj> 372.
- Pătrîrlage**, (Pătrălage), sat <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 125, 243, 285, 374.
- Pătrana**, țigancă 263.
- Pătrașco**, căpit., martor pt. Vaideei 174.
- Pătrașco**, clucer, martor, semnează 168, 405; cămăraș (?) 168.
- Pătrașco** din Bucșani, soțul jup. Maria, 200 „frate” cu Iane pah., vinde țigani 214, semnează 200; v. și ~ post.
- Pătrașco**, fiul jupaniței Catrina din Romceni, vinde parte din Andreișești, familie 419; probabil același: ~, martor 242.
- Pătrașco**, fiul jup. Maria, frate cu Stroe și Preda vinde vad de moară la Pisșcani 292.
- Pătrașco**, fiul lui aga Neagul v. **Pătrașco** post.
- Pătrașco**, grămătic, scrie act domnesc 180.
- Pătrașco**, martor pentru Popești 203.
- Pătrașcu**, post. din Bucșani, martor, 235.
- Pătrașco**, post., fiul lui aga Neagul și al Neașei și soțul Samfirei 339; nepot lui Borcea din Slătioare, stăpîn în Mărați, Slătioare ș.a. 344; vinde împreună cu frații săi la Iacovești 367, și Dealul Tîrgoviștei, semnează 250.
- Pătrașco**, țigan 377.

- Pătrașco**, vătaf, cu parte în Berciugov (menț. ulterioară) 216.
- Pătroaia** (Pătroe), sat <j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 162, 284.
- Pătru, Petre**;
- Pătru**, cneaz rumânit din Jigorani, dărăban, încearcă să se rejudecească 178.
- Pătru**, diacon din Buzău, martor 256.
- Pătru** din Bucu, martor 265.
- Pătru** din Burbi, vinde livadă 61.
- Pătru** din Fălcoi, din Gănești v. **Pătru** logofeți.
- Pătru** din Golești, megiaș jurător 326.
- Pătru** din Leotești, jurător 150.
- **Petru** din Mircești, martor 399.
- Pătru** (Petru) din Pătfrlage <post.> fiul lui Iorga, martor pentru Cindești 285, 374.
- Pătru** din Recea, megiaș jurător pentru Dobricenii Măglași 113.
- Pătru**, fiul lui Iancul vinde la Topile în Cincu 371.
- Pătru**, fiul lui Tănăsie pah. din Bărbătești, vinde în Berciugov 216.
- Pătru**, fiul Rădei din Băești, vinde cu frații săi Dumitru și Marco o funie 18.
- Pătru**, frate cu Ion Vrabie log., cumpără în Cirsteianești 198.
- Pătru**, judec vinde vie la Drăgășani 58.
- Pătru**, log. din Fălcoi, fiul Balii și tatăl lui Drăgoi vinde țigani, martor 201, 249; hotarnic și jurător 115, 335, semnează 318.
- Pătru**, log. din Gănești, frate cu Albul, martor 31, 151, scrie zăpis 81.
- Pătru**, martor pentru Coasta Turburei la Vlădești 105.
- Pătru**, pirc. din Crețulești, martor 305.
- Pătru**, popă din Cerneți, martor pentru Erghevița 388.
- Pătru**, popă din Rîmnic, dobîndește parte pusă zălog 141.
- Pătru**, popă, fiul jup. Fostira și al lui Curt armaș de Vrănești, familie, vinde în Roșiul 135, semnează 73.
- Pătru**, portar din Bălișoara, om domnesc 304; probabil același: ~ din Orașul de Floci, martor 145.
- **Petru**, post. <Băleanul>, fiul lui Ivașco mare vornic și frate cu Gherghe spătar, dăruit de Hriza mare ban 381; martor, semnează 386.
- Pătru**, rumâni din: Herăști în pricină de rumânie 64; ~ din Săvăstreni, fugit 55; ~ din Smîrdeșteț 390.
- Pătru**, rumânit la Albușești pentru datorie 87.
- Pătru**, rumânit la Vaideei, fiul lui Avram, semnează (?) 174.
- Pătru** (Petre, Petrea), sulger <fiul lui Aslan vornic>, stăpîn în Ostra și Herăști 62—64; ginerele lui Preda sulger <Floricoiul> și soțul Elinei, familie, stăpîn la Rucăr 177; schimbă țigancă, semnează 319.
- Pătru**, tatăl lui Cupen, dărăbanț rerumânit din Jigorani (menț.) 163, 178.
- Pătru**, tatăl lui Ianu care vinde în Roșiul, familie (menț.) 73, 135.
- Pătru**, țigani 60, 82, 262, 328, 365, 366, 398.
- Pătru**, vătaf (eroare: vistier) <din Drajna>, martor 1.
- Pătru al popii**, vătaf de plăieși din j. Gorj 206.
- Pătru Bonceiu** din Beleți, martor 279.
- **Petru** <cel Tinăr>, domn al Țării Românești <1559—1568>, fiul lui Mircea Voievod, dă carte de judecată 397.
- **Petre Constantin**, martor, semnează grecește 410.
- Pătru Cotfrlă**, rumân cu delniță din Golești 407.
- Pătru Tecuei**, tatăl lui Radul, funia lui la Baia de Fier (menț.) 233.
- Păuna** (Păona), mama lui Mihai post., Neniul ș.a. vinde parte cu rumâni în Moi pe Jiu 369, 406.
- Păușești**, sat <j. Vlcea>, părți cumpărate de Sima log. de la Necula, Jipa ș.a. 36, 70, 71, 277; rumânire 69; popi 69—71, 74, 86; biserică 70.
- Peia**, log., frate cu Stanciul 95; martor 400, scrie zăpise 79, 80, 168.
- Pelaghie**, țigancă 377.
- Pelea**, țigan (menț.) 249.
- Pelini**, sat (?) <g. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, hotarul Pelinilor întărit lui Tudor vornic din Rătești 253.
- Peneș** v. **Stan Peneș**.
- *Pepenești** j. R. Sărat, sat <probabil lg. Jirlău; azi j. Brăila>, funii cumpărate de Dobre căpit. din Bunești de la jup. Pîrva, Pricică log. ș.a. 204.
- Periatul** v. **Oprea Periatul**.
- Periș**, sat <j. Ilfov> 201.
- Perpari** (?), sat <probabil *Păpălari, lg. Mărgheni, j. Romanați; azi j. Olt> 155.
- Persilă** v. **Stanciul al lui Persilă**.
- Perța** v. **Stoica Pîrtea**.
- Pestrea** v. **Radul Pestrei**.
- Peștișani**, sat <j. Gorj> 248.
- Petco** din Jigorani, martor 242.
- Petec** v. **Vlad Petec**.
- Petești** v. **Pitești**.
- Petica**, rumân din Grădiștea de Jos, încearcă să se rejudecească 84.

- Petole**, vătaf din Ceroveți, martor pentru Erghevița 388.
- Petre v. Pătru.**
- Petrești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 326.
- Petrești**, sat <probabil j. Vlașca; azi c. Corbi, j. Dimbovița>, părți vindute de Paraschiva vornic, Costandin comis, Dragul armaș și Neagoe lui Dumitru log. de vistierie 368.
- Petrica**, călăraș, martor 200.
- Petrica** vinde loc la Vlădești 105.
- Petriman**, din Vlădești, martor 105.
- Petriman** (Petreman), fiul Vișei și al lui Radul din Săteni, vinde delnițe 181, 187.
- Petrișor** (Petreșor) rumâni din: Măgureni 251; ~ din Smîrdeșteț 390.
- Pianis v. Pană Pianis.**
- Piatra Cadiului** în hotarul Vlădilei, j. Romanai <azi j. Olt> 208.
- Piatra Cislăului**, munte în hotarul Jugurenilor <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 16.
- Picula**, locul lui la Cornet în Albeni 371.
- Pietriceaua v. Pitricile** sat.
- Piilea v. Stanciul al lui Piilea.**
- Pisc v. Calin Pisc Robul.**
- Piscani**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 54, 336; vad de moară vindut de Jup. Maria cu fiii săi, Stroe, Pătrașco și Preda lui Dima grecul 292.
- Piscu**, sat <j. Dolj>, părți cumpărate de m-rea Căluui de la Teodosie log. și fiul său Preda spăt. și de la Voica, mama lui Preda și a lui Andrei din Mălinești 393; ~ lui Călin, parte dăruită de Dragomir spăt. m-rii Căluui 393.
- Piscul Cimpoșorului** la Gureni <j. Gorj> 248.
- Piscul Runcului**, top. <probabil la Bogdănești, j. Vilcea>, livadă vindută de Stanca, sora lui Albul, popii Vancea 176.
- Pisculești**, sat <j. Prahova>, Istratie se vinde rumân lui Iordache vornic 179; rumâni fugiți ai m-rii Mislea 297.
- *Pisculești**, sat <probabil j. Teleorman> 79, 80.
- *Piscure**, sat <lg. Măriuța, j. Ilfov> 418.
- Pistrulul** vinde partea sa din Moșăștii Pistruiului (menț.) 230.
- Pitești** (Petești), oraș 30, 159, 219, 228; grec 325; județ 81; popi 31, 81, 195; probabil același: 179.
- Pitești**, sat <Piteasca, j. Ilfov> 357.
- Piticul**, țigan 142, 144.
- Pitiștenca v. Marie Pitiștenca.**
- Pitricile**, sat <probabil Pietriceaua, j. Prahova>, stupină și rumân dat de Ionașco post. lui Iordache vornic 179.
- *Picleni**, sat <probabil j. R. Sărat; azi c. Bălăceanu, j. Buzău> 9.
- Pirciul**, martor pentru București 180.
- Piriesți**, sat <j. Mușcel; azi Stănești, j. Argeș> 346; v. și Valea Pirieștilor.
- Pirfiani** j. Gorj, sat <azi j. Vilcea> 18, 197, 206, 207, 233, 351, 353, 385, 390.
- Pirlianul v. Danciul ~ Stanciul** post. și Stan Pirlianul.
- Piriu** (Piriul) j. Jiul de Sus, <c. Godinești, j. Gorj>, stupinile și viile m-rii Tismana scutite 341.
- Piriu**, sat <c. Brănești, j. Gorj> 68; probabil același: ~, parte cumpărată de Barbul clucer din Poiana de la Stan Pirlianul 351, 353.
- Pirloage**, top. la Fințești <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 242.
- Pircov j. Buzău**, sat, Lăudat numit preot la ~ 99.
- Pirțachi v. Costandin Pirțachi.**
- Pirțea v. Radul ~ și Stoica Pirțea.**
- Pirva**, Jup., mama lui Mihălcea, vinde funie în Pepenesti 204.
- Pirvul**, aprod, martor, semnează 389.
- Pirvul**, ban <Craiovescul, fiul lui Pirvul vornic>, dăruiește Turcenii m-rii Tismana (menț.) 232, 342.
- Pirvul**, ban (?) <Craiovescul>, tatăl lui Neagoe Basarab îngropat la m-rea Bistrița (menț.) 43.
- Pirvul** ban din Mihăești v. **Paiste** călugăr.
- Pirvul** din Birzești, megiaș jurător pentru Păușeștii Măglași 113.
- Pirvul** din Comanca, fiul lui Matei, alege partea sa din Frăsinet 293.
- Pirvul** din Lazuri, <log.>, tatăl lui Mihai <post>, lui Stoica ș.a. (menț.) 240.
- Pirvul** din Șuici, martor pentru Sălătruc 118, 119.
- Pirvul** din Vlădești, frate cu Duca, vinde loc la Colnicul lui Hanăș 105.
- Pirvul** (Pervul), din Zătreni, martor pentru Ciinești 389.
- Pirvul** fiul lui Tudoran pitar v. **Pirvul** log.
- Pirvul**, fiul popii Crăciun din Stoenesti, vinde loc la Pomi 262.
- Pirvul**, gramatic din Tîrgoviște 240 (?), scrie acte domnești 90, 100, 105, 127, 133, 153, 163, 165, 178, 193, 194, 196, 199, 201, 257, 353, 401, 407, 418, ~ cu învățătura lui Lepădat log. 235, 238, 240, 248, 253; log. cel mic, scrie acte domnești 248, 249, 415; martor pentru Căpriorul 240; probabil același: ~ log. din casa domnească 298; și ~ log., fratele lui Mitrea cu vii în Dealul Tîrgoviștei; martor 250.
- Pirvul**, log. din Stoenesti v. **Pirvul Dolofan.**
- Pirvul**, log. fiul lui Tudoran pitar, familie, dăruiește Mogoșeștii m-rii Codmeana 94.

- Pirvul** log. <Rudeanul>, frate cu Theofil călugăr, schimbă Buneștii pentru parte din Stolniceni (menț.) 57.
- Pirvul**, popă din Bistrița, martor 114.
- Pirvul**, rumâni din: Găureni 217; ~ din Gropșani 385.
- Pirvu**, țigan 309.
- Pirvul**, vâtaf din Cerneți, martor pentru Erghevița 388.
- Pirvul** vornic <Craiovescul>, frate cu Barbul ș.a. ctitor al m-rii Bistrița, stăpîn în Critinești 34, Gîndeni 261, 271; v. și **Pirvul** ban.
- Pirvul Dolofan** din Stoenesti, log. unchiul (?) lui Tudor log. din Bujorani 74; înfrățit cu Stan Hărănea în Berislăvești 262; martor 94, 417.
- Pirvul Radovici**, popă, traducător (menț. tîrzie) 248.
- Pirvul Rudeanul** v. **Pirvul** log.
- Pirvulești**, sat <lg. Dragomirești, j. Dimbovița>, aproape de m-rea Sf. Troiță 133.
- Pitpălac** v. **Manea Pitpălac**.
- *Plăticești**, sat <lg. Izești, j. Săcuieni>; azi j. Prahova>, parte cu livezi, grădini și moară redobîndită de Tudor vornic din Rătești, după pricină cu uncurii lui Beldie Kelemen 253.
- Plea**, locul lui la Crucia Coman I.
- Pleșa** v. **Ion Pleșa**.
- Pleșoi**, sat <j. Dolj> 56; vii ale m-rii Coșuna scutite de vinărici, părpăr și poclon 310; probabil același: ~ 385.
- Ploești**, <oraș?>, călăraș 244; popă 239.
- Plopișul**, top. la Cincu <Prunești, j. Gorj> 371.
- Plopul**, top. la Sălătruc <j. Argeș>, parte dată zestre de Radul din Sălătruc fiicei sale Sora 119.
- Ploștina** j. Mehedinți, sat <azi j. Gorj, or. Motru> viile și stupinile m-rii Tismana, scutite 341.
- Plumbuita** (Sf. Ioan Predetici) de la Colentina, m-re <or. București>, săracă, lg. drum și fără moșii, scutiri pentru poslușnicii colibași 26.
- Podeana** v. **Viga Podeana**.
- *Podeni**, sat <lg. Arjoci, j. Gorj>, parte lăsată de Viga Podeana, nepotului său Necula pîrc. 263.
- Podgorie** v. și **Bădeștii de Podgorie**.
- Podgorie**, regiuni, sate și dealuri din ~ 14, 16, 247, 292.
- Podogi** v. **Potilogi**, sat.
- *Podrujani** j. Dolj, sat <*Petrojani. Ostroveni> cu rumâni de zestre al Ancăi jup. lui Mihail post. din Văleni 275.
- Podu Văleni** v. **Văleni** sat.
- Podul Răspîntiel**, top la București 295.
- Poenari**, sat <j. Argeș> 289; al m-rii Vi-roș, pricină de rumânie 246; pîrcălabul Mihăilă rumân scutit de plăeșii, șindriă, suliță ș.a. 241.
- Poenăreasca**, moșie la *Dedulești <Poto-ceni, j. Buzău> 304.
- Poenl**, sat <probabil Poiana Sării, j. Pra-hova>; azi în or. Cîmpina>, părți cu rumâni ale lui Radul Praja stăpînite de fiii săi Radul și Dragoslav 170.
- Poeni**, sat <j. Săcuieni>; azi j. Buzău> în hotar cu Cislăul 244, 247.
- Poiana** j. Dimbovița, sat <azi Poienari, j. Prahova> 394; partea jup. Cheajna vindută de fiii ei Preda post. și Vintilă din Mănești lui Gligore mare vist. 77, 153.
- Poiana**, sat <j. Dolj>; azi j. Gorj c. Turbu-rea> 312; casa lui Barbul clucer arsă și jefuită de tilhari, istoric 351, 353.
- Poiana lui Hom**, finețe în ~ la Topliceni <j. R. Sărat>; azi j. Buzău> 361.
- Poiana Mărului**, sat <districtul Brașov>, muntele Luțele stăpînit de Șandru și Cirstea din ~ 401.
- Poiana Nucilor**, top. la Topliceni <j. R. Să-rat>; azi j. Buzău>, răzoare dăruite m-rii Gura Babei <Dedulești> 361.
- Polneța** v. **Topolnița**, m-re.
- Polonia** v. **Țara Leșească**.
- *Polovinele** (Polovine) de peste Olt, j. Ro-manați, sat <lg. Rotunda>; azi j. Olt>, rumănit de Necula vist.; dăruit de domn lui Radul iuzbașa din Tîrșor, se reju-decește 117.
- Polovioara**, top. în hotarul Vlădilei <j. Ro-manați>; azi j. Olt> 208.
- Polovragii** de la Olteț, j. Gorj, sat cu plai și munte întărit lui Stanciul post., Danciul log., Calotă post. din Pîrșiani și Martin din ~, nepoții lui Danciul Zamona, după pricină cu boierii Ion și Bunea din ~ 197, 207; rumâni fugiți 206.
- Pomană** v. **Stan Pomană**.
- Poml**, top. <probabil la Stoenesti, j. Argeș> 262.
- Popa** v. și **Dumitru** al popii, Nicula al popii și **Papa Tatul**.
- Popa**, cneaz din Costești, rumănit de Mihai Viteazul 43.
- Popățescu**, locul lui de casă la Săcuieni j. Dimbovița (menț.) 209.
- Popescu** v. și **Ștoica Popescu**.
- Popescul**, iuzbașa, martor pentru Cacleții din Coastă 374.
- Popești**, sat <probabil j. Gorj> 18.
- Popești**, sat <~ Novaci, j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 73, 107, 135, 190.
- Popești**, sat <probabil ~ Leurdeni, j. Ilfov>; azi or. București> 196, 210.

- Popești**, sat <j. Prahova; azi or. Ploiești>, parte cu vad de moară vîndută de Drăghici log. jupinilor Neagul, Gherghie și Antonie <viitorul domn> 203.
- Popești**, sat <probabil c. ~ pe Luncăvăț, j. Vilcea> 298.
- *Popeștii-Otăsău**, sat <j. Vilcea> 345.
- Popinzălești** (Popinzelești), sat <j. Romanai; azi j. Olt> 249, 359, 385.
- Porumbul**, rumân cu delniță din Golești 407.
- Posadă v. Radul Posadă.**
- Posobeshți**, sat, funia seliștenilor; Stoica rumânit de Iordache vornic 179.
- Potecă v. Ion Potecă.**
- *Potlogi j. Romanai**, sat <lg. Mărgheni; azi j. Olt>, în hotar cu Păpălari și Criva 335; părțile m-rii Brîncoveni alese de ale megiașilor din Svîntești 318.
- **Potilogi** (Podogi), sat <Potlogi, j. Vlașca; azi j. Dimbovița> popă 284.
- Potîrniche v. Stanciul Potîrniche.**
- Potoceni** (Potoceani), sat <j. Buzău> 172, 285.
- Potrojani v. Podrujani sat.**
- Potur v. Nan Potur.**
- *Povaru j. Dolj**, sat <lg. Livezi>, jumătate în stăpînirea m-rii Bucovăț 313.
- Prahova**, județ, sate din ~ 179, 347, 363, 365, 366; iuzbași 169; birari și slugi domnești 53.
- Prahova**, riu 8.
- Prahoveneasca**, ocină la *Șirbeni <lg. Valea Scheilor, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 253.
- Praja v. Radul Praja.**
- Prébég Șiumun v. Pribég Șimon.**
- Preboiani**, sat <Priboeni, j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș>, popă 1.
- Precoie Cămîrzan**, aldămașar pentru Jideni 391.
- Preda**, ban din Cepturoaia <Buzescul>, fost mare ban, socrul lui Tudosie mare spăt. și bunicul lui Preda post. stăpin în Piscu, Smirdeșteț ș.a. (menț.) 165, 385, 390, 393.
- Preda** (Prada), clucer din Birsești, tatăl lui Isac post. 262; vinde funia Birsească din Baia de Fier 233; martor 221, 389.
- Preda**, clucer din Țîntăreni, tatăl lui Mihai clucer și al lui Dumitrașco post. (menț.) 19.
- Preda din Balomirești v. Preda vornic.**
- Preda din Brîncoveni v. Preda spăt.**
- Preda din Crăstieneshți**, tatăl Roxandei (menț.) 74.
- Preda din Mălinești**, fiul Voicăi, vinde în Piscu, familie 393.
- Preda din Robănești**, martor pentru Brîncoveni 15.
- Preda din Roșiiani v. Preda post.**
- Preda din Tătărani v. Preda post. din Lazuri.**
- Preda**, fiul jup. Chiajna v. **Preda post. din Mănești.**
- Preda**, fiul jup. Maria <și al lui Preda din Răzvad>, vinde cu frații săi Stroe și Pătrașcu, vad de moară la Piscani 292.
- Preda**, fiul lui Buzinca comis <și ginerele lui Dumitru Dudescul>, martor 94.
- Preda**, fiul lui Oprea log. din Șirineasa, în pricină pentru Oțeșani 298.
- Preda**, fiul lui Pîrvul din Lazuri v. **Preda post.**
- Preda**, fiul lui Staico pah. <Rudeanul>, în pricină pentru Trepteni 138.
- Preda**, fiul lui Stan ban, martor pentru Cislău 244.
- Preda**, fiul lui Stanciul vătaf și al Mariei, familie, cu casă în București 274.
- Preda**, fiul lui Tatul pah., martor, semnează 174.
- Preda**, log. scie zapis pentru Vaideei 174.
- Preda**, martori: la danie m-rii Cozia din Brezoi 106; ~ pentru Erghevița 388.
- Preda**, megiaș rumânit din Păușești 69.
- Preda**, nepoata jup. Anca din Văleni și fiica lui Radul și a jup. Grăjdana 275.
- Preda**, nepotul Maricăi călugărița <și fiul lui Preda spăt. din Albești> 347.
- Preda**, postelnic (apoi spătar) din Cepturoaia, fiul lui Tudosie mare spăt. (mare log.) și nepotul de fiică <Mara> al lui Preda f. mare ban Buzescul, stăpin în Roșiul, Piscu ș.a. 73, 135, 147, 165, 351, 353, 385, 390; spăt. 393.
- Preda**, <post. din Lazuri, fiul lui Pîrvul> vinde împreună cu frații săi Nedelco și Mihai postelnici și Stoica și cu vărul său Pădure pah. în Virleți 76, 179; probabil aceiași: ~ vinde parte cu rumâni în Tătărani 240.
- Preda**, post. din Lerești, martor 198; jurător 336.
- Preda**, post. din Mănești, fiul jup. Chiajna și al lui Bada post. din Bucșani, familie, vinde în Poiana 77, 153.
- Preda**, post. din Roșiiani, boier hotarnic 335, semnează 318.
- Preda**, rumân din Rădăcinești 417.
- Preda** scie carte domnească 27; v. și **Preda log.**
- Preda**, spătar din Albești, soțul Stancăi <Rudeanul>, diată 78; fiul Maricăi cumpără Băneștii și Ohneștii (menț.) 330.
- Preda**, spătar din Brîncoveni; ginerele lui Papa f. m. log. din Greci, în pricină pentru Studina Arvăteștilor 67; martor 94, semnează 174, 385.

- Preda**, spătar din Cislău, tatăl lui Drago-
mir vătaf, vinde parte din Tega (menț.).
16.
- Preda**, spătar, fiul lui Nica f. mare log.,
vinde delnițe în Văleni 408; în pricină
pentru Prisiceni 412; tocmelnic 365,
366; martor semnează: „Preda Nica“
spăt. 33, 190.
- Preda** spătar fiul lui Teodosie log. v.
Preda post.
- Preda** spătar ginerele lui Papa m. log. v.
Preda spăt. din Brincoveni.
- Preda**, spătar, martor pentru Vaideei,
semnează 174.
- Preda**, sulger <Floricioiu>, stăpin în Vil-
com (menț.) 82.
- Preda** vinde împreună cu Manea la Ca-
caleți 376.
- Preda** vinde împreună cu Pădure, Mihai
ș.a. v. **Preda** post. din Lazuri.
- Preda**, vornic din Ceplea, soțul Margăi
cumpără în Moi pe Jiu și Stîngăceaua
19, 369; schimb pentru Năsip, semnează
406.
- Preda**, vornic, fiul lui Radul post. din Bal-
mirești și frate cu Alebra, vinde delnițe
în Năpîrteni, semnează 175.
- Preda** Cherbeleț din Crețești, văr cu Cîr-
stea al doilea armaș, Cîndea și Duiul
din Izbiceni, vinde în Ostra (menț.)
63.
- Prepodavna v. **Motru**, m-re.
- Pria** din Vlădești vinde împreună cu Anghel
loc la Coasta Turburei 105.
- Pribeag** v. **Stoica Pribegulu**.
- Pribég Șimon** (~Șiumun) din Săvestrenii
din Făgăraș nepot al Famiei și al lui
Ivașco vornic 269; vinde țigănci în
Țara Românească 273, 286.
- Priboeni** v. **Preboiani** sat.
- Pricieă**, log. vinde funii în Pepenești 204.
Pricopie v. **Precopie**.
- *Priiazda**, sat <j. Ilfov> 418.
- *Prisăceni** (Presăceni), sat <probabil c. Căl-
mățui, j. Teleorman>, călugărul din
~și fiul său Vlaicul vind în cîmpul
Prisăceniilor lui Neagoe din Cîrligați 3.
- Priseceeni** j. Vlașca, sat <azi j. Ilfov>, păr-
ți dăruite de Gherghe Psoma m-rii
Ștelea și lui Nica f. mare log.; pricină
40, 412.
- Prislopul Darului**, top. în hotarul Gureni-
lor <j. Gorj> 248.
- Prîș**, martor pentru Gura Zlăpiei la Samara
219.
- Proca**, jupan, tatăl lui Vasilie, martor pen-
tru Voinigești 10.
- Proca**, negustor, martor la Tirgoviște,
semnează grecește 286.
- Prociea** din Podgorie, sat <Proșca, j. Săcu-
ieni; azi j. Buzău>, părți din dealul
cu vii: Bărbuleasca și „moșul“ Negu-
șolea ale lui Dragul log. 247.
- Prodan**, post., fiul Marei și fratele lui Dumit-
rașco din Spineni, schimbă țigancă
114.
- Prodea** din Dilga, martor 21.
- Prodilești**, sat <Produlești, j. Dimbovița>
211; rumâni ai m-rii Strimbul judeciți
fără știrea ctitorilor, rerumâniți 85.
- Proșca v. **Prociea**, sat.
- Provița**, pîriu la *Brănești <lg. Dărmănești,
j. Prahova> 8.
- Prundeni**, sat, Radul, fiul popei Mitrofan,
răscumpărat din rumânie de la Hrizea
f. mare vornic 124.
- Prundeanul** v. **Dragomir Prundeanul**.
- Prundul**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> al
lui Șerban voievod revendicat de Oan-
cea log., întărit lui Costantin mare
post. 387.
- Psoma v. **Gherghe Psoma**.
- Pucheanul**, partea lui la Pucheni 395,
404.
- Pucheni**, sat <j. Muscel; azi j. Dimbovița>
236.
- Pucheni** (Puchiani), sat <~Mari, j. Pra-
hova>, partea lui Răvăcioagă vindută
de Maria fiica lui Die și de mătușa sa
Gherghina lui Stepan 394, 395; parte
vindută de Sibiu lui Dorobanțul și
fratelui său Matei 413; funii împărțite
între Stepan și Vlaicul 404.
- Pudea** din Golești, megiaș jurător 326.
- Puia** din Cegani, martor 308.
- Puia**, țigancă 263.
- Puică** v. **Ivan Puică**.
- Puică**, popă, nepotul său Oancea are parte
în Stănimirul de Jos 281.
- Puiul** din Gîrbovi, aldămășar pentru Coro-
teni 204.
- Pupezeasca**, ocină la Slăvilești <j. Mehe-
dinți; azi j. Gorj> 65.
- *Pupezeni**, sat <lg. Bucu, j. Ialomița>,
parte dată zestre de Ventilă din Bucu
fiicei sale, Tudora 265.
- Purcar** v. **Mărul Purcariului**.
- Purceleni**, sat <j. Gorj; azi Blatnița de
Jos>, popă 371.
- Pustie** v. **Eustațiu Pustie** și **Stanciul Pus-
tiul**.
- Puturoasa**, sat <j. Olt; azi Teiușu, c. Bre-
beni> 318, 335, 359.
- *Puținei**, sat <lg. Potoceni, j. Buzău> 287.

- Racoși**, sat <j. Gorj>, vie lăsată în dealul ~ de Viga Podeana lui Necula pîrc. din Glogova 263.
- Racoși Ghiurghiu** <Rakóczi Gheorghe I>, craiul Ardealului, relații cu Matei Basarab 253.
- Rada**, fiica jup. Voica <și a lui Dragomir post. din Cepturi și jup. lui Staico pah. Rudeanul>, familie, dăruiește seliștea Broșteni m-rii Căluui 348, 393.
- Rada**, fiica lui Miinea din Carcadulea, vinde parte 226.
- Rada**, fiica lui Oprea și nepoata lui Baci, vinde partea lui Negruț din Cîndești 125.
- Rada**, fiica lui Stoica dărăbanț din Dudești și soră cu Stoian și Oprea vinde parte 136.
- Rada**, soția lui Balica din Cîrlomănești, aldămășară pentru Săseni 194.
- Rada**, țigănci 142, 144, 160, 162, 214.
- Rada**, vătășoia (menț. ulterioară) 267.
- Radeș**, tatăl Bălaiei, ocina lui la Vădenii Mici (menț.) 253.
- Radoe**, țigan 328.
- Radomir**, din Picleni, martor pentru Gudărești 9.
- Radoslav** din Romănești, martor 54.
- Radoslav**, partea lui la Dălbănești (menț. ulterioară?) 421.
- **Radoslav**, vătaf din Halinga, martor pentru Erghevița 388.
- Radovan**, sat <j. Dolj>, viile m-rii Coșuna scutite de vinărici părpăr și poclon 310.
- Radovanul**, sat <j. Ilfov> al lui <Radu> Șerban, revendicat de Oancea log. întărit lui Costandin mare post. 387.
- Radovici** v. **Pîrvul Radovici**.
- Radul, Radu:**
Radul v. și **Măgura Radului**.
- Radul**, aprod din Drăganul, martor, semnează 389.
- Radul**, armaș din Dărăști, nepotul lui Theofil călugăr și frate cu Tatul, în pricină pentru Vlădeni și Virleți 142, 144; martor 402, semnează 190, 278; al doilea armaș 402.
- Radul** ban mare v. **Radul Buzescul**.
- Radul**, căpitan din Dedulești, pricini 287, 304.
- Radul**, căpitan din Măldărești, martor semnează 69—71, 74.
- Radul**, clucer v. și **Radul Buzescul**.
- Radul**, clucer mare din Băleni, tatăl lui Bădea post. (menț.) 405.
- Radul**, cnezi rumâniți din: Jigorani, încearcă să se judecească 178; ~ din Polovinele se rejudecesc 117; ~ din Vlădila se răscumpără 208.
- Radul**, comis <Corlătescul> din Grozăvești, tatăl Floricăi și socrul lui Necula pîrc. din Glogova (menț.) 263.
- Radu** de la grajdul domnesc <comis> în pricină pentru Mogosești (menț.) 120.
- Radul**, diacon, martor pentru Săcuiani 209.
- Radul** din Albești, martor pentru Căzănești 167.
- Radu** din Arși, frate cu Dragiul, boier hotarnic pentru Cătun, și Creața 378.
- Radul** din Băjești, megiaș jurător pentru Radul din Bănești v. **Radul** log. Golești 326.
- Radul** din Bărăști, martor pentru Gudărești 9.
- Radul** din Bărbulețul, martor 236.
- Radul** din Bărcănești, frate cu Vișan, vinde parte cu rumâni (menț.) 249.
- Radul** din Blăgești, martor pentru Sărăști 126.
- Radul** din Brănești, tatăl Gherghinei și văr cu Udrea (menț.) 8.
- Radul** din Cănești (Ciinești), se rumânește 351, 353.
- Radul** din Cegani se răscumpără din rumânie 308.
- Radul** din Chiojd, rumănit fără ocină 1.
- Radul** din Cîrstienești, martor pentru Sălătruc 119.
- Radul** din Crivina, megiaș jurător pentru Văcărești <Trepteni> 138.
- Radul** din Desa v. **Radul** log.
- Radul** din Dobriceni, megiaș jurător 113.
- Radul** din Erghevița, frate cu jup. Marina <a lui Radul comis>, familie, stăpin de țigani 114.
- Radul** (Radulu) din Gîrbovi, martor pentru Coroteni ș.a. 204, semnează 50.
- Radul** din Glupavi, frate cu Neguț, martor 47, 72.
- Radul** din Hurezi, jurător 418.
- Radul** din Leotești, martor pentru Carcadulea 231.
- **Rade** din Matită, martor pentru Păcălești 173.
- Radul** din Măncăești, martor pentru Ostra, semnează 62.
- Radul** din Mîrzănești v. **Radul** stegar.
- Radul** din Păcălești, fiul meșterului Ștefan, martor 173.
- Radul** din Pătîrlage vinde vie împreună cu Trăistrăe <la Zorești> 243.

- Radul** din Păușești, megiași, martori pentru Foleștii de Jos 86.
- Radu** din Priboeni, martor I.
- Radul**, din Prisăceni, martor 3.
- Radul** din Prundeni, fiul popei Mitrofan, răscumpărat din rumânie de vărul său Vladul al doilea armaș 124.
- Radul** din Puchenii v. **Radul Puchianul**.
- Radul** din Românești, martor 54; boier jurător 336.
- Radul** din Rucăr, socrul lui Micodiță 32.
- Radul** din Sălătruc, înzestreață pe fiica sa Sora în Sălătruc și Plopul, familie 118, semnează 119.
- Radul** din Săseni, aldămășar 194.
- Radul** din Săteni, vinde împreună cu femeia sa Vișa delnițe cu rumâni, familie, semnează 181.
- Radul** din Stoenesti, megiaș jurător 113, 127.
- Radul** din Suslănești, martor pentru Bogătești 32.
- Radul** din Șuici, fiul Eșuecoei, ginerele lui Radul din Sălătruc 118, 119.
- Radul** din Șuici, tatăl lui Stanciul ș.a., familie (menț.) 358.
- Radul** din Valea Ursului 362.
- Radul** din Vlădești v. și **Radul** log.
- Radul** din Vlădești, martor 105.
- Radul**, fiul lui Albul comis din Brezoi, martor 324.
- Radul**, fiul lui Badea log. din Argeș, dăruit cu țigan 358.
- Radul**, fiul lui Dumitru log. din Piscani și al Dobrei, familie, stăpîn în Morteni, Negreni și Românești 54, 292, 336.
- Radul**, fiul lui Iane din Albeni, vinde țigani 19.
- Radul**, fiul lui Măican din Rătești, familie, vinde țigancă 247.
- Radul**, fiul lui Moșu, martor pentru Mierlari 334.
- Radul**, fiul lui Pătru Tecuci, vinde funie la Baia de Fier 233.
- Radul**, fiul lui Radul al Dulei din Voila, în pomelnicul m-rii Argeș 331.
- Radul**, fiul (?) lui Radul din Sălătruc, familie 119.
- Radul**, fiul lui Radul Praja, moștenește împreună cu Dragoslav pe fratele lor Drăghici în Bălțați, Măgureni ș.a. 170.
- Radul**, fiul lui Radul Șpanul și al jup. Anca din Viștea de Jos, în pomelnicul m-rii Argeș 331.
- Radul**, fiul lui Roman iuzbașa, martor pentru Cîndești 285, 374.
- Radul**, fiul lui Vilcu Ciotei din Cîinești, familie, vinde partea sa 389.
- Radul** fiul lui Vlad mare log. v. **Radul Rudeanul**.
- Radul** fiul lui Voicilă v. **Radul lu Voicilă**.
- Radul**, fiul Mariei, femeia lui Stan din Negreni, vinde parte 292.
- Radul**, fiul popii Todor, scrie zăpis pentru Merlari 334.
- Radul**, frate cu Milea din Vai de El, cumpără parte în Năvirtești 362.
- Radul**, frate cu Necula, vinde în Păușești și păstrează în Valea lui Dobre 36.
- Radul**, frate cu Nistor, vinde în Colnicul lui Hanăș la Vlădești 105.
- Radul**, frate cu Stoica Boteanul, Diicul și Manea din Mogoșani, dă delniță din Jugur pentru parte în Mogoșani 211.
- Radul** frate cu Tatul v. **Radul** armaș.
- Radul**, gramatic scrie act domnesc 86; v. și **Radul** spudei.
- Radul**, iuzbașa din Tîrșor, dăruit de domn cu satul Polovinele, pe care îl judecește 117.
- Radul**, log. din Bănești, jurător pentru Prisăceni 412.
- Radul**, log. din Cîmpșor, martor pentru Goruneni 190.
- Radul**, log. din Creața, scrie zăpis 211.
- Radul**, log. din Desa, nepotul lui Băluță din Găureni, trimis domnesc la Țari-grad 217; martor, semnează 420, 421.
- Radul**, log. (mare din Drăgoești, soțul jup. Neacșa), frate cu Vlad comis (și unchiul lui) Udriște post. din Drăgoești, dăruiește Malovățul, Medvejdea ș.a. m-rii Govora (menț.) 307, 398.
- Radul** log. din Dudești v. **Radul Dudescul**.
- Radul**, log. din Măgureni, martor pentru Brănești 365, 366.
- Radul**, log. din Popești, martor, semnează 210, 250.
- Radul**, log. din Șintești v. **Radul Șintescul**.
- Radul**, log. din Vlădești, aldămășar 105.
- Radul**, log. funia lui din Slătioara vindută de Stanciul, fiul popii Mîinea (menț.) 228.
- Radul** mare log. v. **Radul Năsturel**.
- Radul**, martori pentru: Bișcenii de Jos 242; ~ Boteni 134; ~ Cîrnitură 350.
- Radul**, megiaș din Stroești 215.
- Radul**, neguțător, martor la vînzare din Colnicul lui Hanăș la Vlădești 105.
- Radul**, olăcariul vinde partea sa din Gudărești 9.
- Radul** pîrc. v. **Vladul Brînzeiu**.
- Radul**, popi: din Cîmpulung, martor 157; ~ din Cîrlomănești 125, 264; ~ din Ploiești, scrie zăpis 239; ~ grădina lui la Săcuiana 209; ~ scrie zăpis pentru Ostra 62 .

- Radul**, portar <din Rîmnicu Vilcea>, dă loc de grădină m-rii Govora, semnează 320.
- Radul**, poslușnic scutit din Cirstienești al m-rii Rincăcirov 252.
- Radul** post. v. și **Radul Slăvicianul**.
- Radul**, post. al doilea <Cindescul>, fiul lui Mihălcea vornic din Pătirlage și frate cu Gherghe, Neagoe și Moise postelnici, stăpîn în Cîndești și Cacleți 223, 285, 300, 303, 374, 376; dă carte de mărturie, semnează 351.
- Radul**, post. cumpără în Birza de Jos 166.
- Radul**, post. din Balomirești, tatăl lui Preda vornic (menț.) 175.
- Radul**, post. din Beleși, jurător 336.
- Radul**, post. din Farcaș, fiul Ilinei <și al popii Stoica mare log.>, frate cu Maria, în pricină pentru Bărcănești 249; jurător 115, semnează 293; v. și **Radul** post cumpără.
- Radul**, post. din Potoceni, socrul lui Gherghe, are nepot pe Necula, cumpără în Dealul Zoreștilor 172.
- Radul**, post. din Săcuiani (?), martor 209.
- Radul**, post. <Craiovescul> frate cu Barbul, Pîrvul și Danciul, ctitor, dăruiește Gîndenii m-rii Bistrița, mormînt (menț.) 261, 271.
- Radul**, rumâni din: Critinești 34; ~ din Gropșani 385; ~ din Herăști, în pricină de rumânie 64; ~ din Românești vindut fără ocină 54; ~ din Smirdeșteț 390; ~ din Stîngăceaua 19; ~ nepotul lui Radul din Cegani se răs-cumpără numai cu capul 308.
- Radul**, rumâniți la: Cănești pe Gilort 351, 353; ~ la Drajna 1.
- Radul** scrie act domnesc 112; v. și **Radul** spudei.
- Radul**, soțul Vișei, care vinde delnițe cu rumâni în Săteni 187.
- Radul**, spudei scrie act domnesc 150, 183; v. și **Radul** gramatic, **Radul** scrie.
- Radul**, stegar din Mirzânești, martor 111.
- Radul** sulger v. **Radul Fréjureanul**.
- Radul**, tatăl lui Dobrin megiaș rumânit din Păușești (menț.) 69.
- Radul**, tatăl lui Oancea din Nădanova, familie, cumpără în Cătunul de Jos, Lupoiaia ș.a. (menț.) 61.
- Radul** tatăl lui Șerbu v. **Radul** din Sălătruc.
- Radul**, tunariul din Tîrgoviște(?), martor pentru Căpriorul 240.
- Radul**, țigani 199, 249, 321, 347, 358, 398; ~ fugit, vindut în lipsă 200.
- Radul**, vătaf de postelnice, dăruit de domn cu Alboleștii 87; martor 282.
- Radul** vinde în Sărasca 126.
- Radul**, vistier al doilea <Cocorăscul> din Măneștii de Jos, stăpîn în Cocorăști, Stoenesti ș.a. 201, 235, 340, 347, 367, 419; ia bani cu camătă 360; martor 137, 153, 344, 381, 402, 408, 422, semnează 77, 351, 405.
- Radul**, vist. (călugărul Ion) <din Cepturoaia>, frate cu Dragomir spăt. și tatăl Voicăi, familie, (menț.) 348, 393.
- Radu** vistier mare v. **Radul Năsturel**.
- Radu** Vodă m-re v. **București oraș**.
- Radul** voievod v. **Radul cel Bătrîn**, ~ **Frumos**, ~ **Viteaz**, ~ **Mihnea** și **Radu Șerban**.
- Radul** voievod, domn al Țării Românești <1632>, fiul lui Alexandru Iliiaș, luptă împotriva lui Matei Basarab 117.
- Radul**, vornic din Desa, martor și jurător 260, 271, semnează 174, 261; probabil același: **Radul**, vornic martor pentru Birca 20.
- Radul al Dulei** (Radul) din Voila, soțul jup. Stanca în pomelnicul m-rii Argeș (menț.) 331.
- Radul al lui Pandrea** rumânit la Băjești (menț.) 128.
- Radul** al lui Sima v. **Radul Simel**.
- Radul Badii**, martor pentru Frumușelul 279.
- Radul Balea**, cneaz rumânit din Dobricenii Măglași 113.
- Radul Banci** din Breaza, martor 331.
- Radul Bojuranul** (~ Băjoranul, Bojoreanul) vinde partea sa din Poiana <Dolj> (menț.) 351, 353.
- Radul Boneă**, rumân din Măgureni 251.
- Radul Boțan**, rumân cu stupină în Pietricele 179.
- Radul Buzeseul** (~ Buze 41), ban, mare ban al Craiovei, fiul lui Radul clucer 196; stăpîn 272, 321; daniile făcute de părinții săi m-rii Topolnița 122; în pricină pentru Dobrușa 196; ~ pentru daniile lui Udriște post. din Drăgoești, împreună cu Tudosie spăt. 307, 328, 398; în sfatul domnesc: mare ban 20, 21, 31, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—66, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112—114, 116, 117, 127, 128, 132, 135, 138, 150, 153, 163, 165, 169, 178, 179; f. mare ban 174, 196, 307, 347, 351, 405; dă dispoziții 122; martor, dă carte de mărturie 174, 347, 351, semnează 405.
- Radul Buzeseul** (~ Buzăscul), clucer, tatăl lui Radul mare ban și al Mariei băneasa <Catargiu> (menț.) 196, 393; stăpîn 196, 410; cetropește daniile lui Udriște post. din Drăgoești 307, 328, 398.

- Radul Cătușe**, rumân cu delnițe din Golești 407.
- Radul cel Bătrîn** <cel Mare>, domn al Țării Românești (1495—1508), fiul lui Vlad <Călugărul>, zidește m-reă Govora 186, 311; ~ m-reă Rîncăcirov 66; tatăl lui Radu <de la Afumați> 34, 120, 397; ~ al lui Mircea <Ciobanul> 120, 196; ~ al lui Vlad Vintilă 196, 232, 342; danie m-rii Tismana 17, 39; dă carte 238; eroare în copie: Vlad 196.
- Radul cel Frumos**, domn al Țării Românești <1462 ... 1475>, fiul lui Vlad cel Mare <Dracul> dă carte 207.
- Radul cel Viteaz** (~ de la Rîmnic) <de la Afumați>, domn al Țării Românești <1521—1528> 121; fiul lui Radu cel Mare 397; familie 34, 120, 196.
- Radul Cîndescul** v. **Radul** post. al doilea.
- Radul Cocorâscul** v. **Radul** vist. al doilea.
- Radul Corlătescu** v. **Radul** comis.
- Radul Cotorogea** vinde părțile sale din Ciinești și Mănăilești 345.
- Radul Craiovescul** v. **Radul** post.
- Radul Crivinariul**, jurător pentru Văcărești 48.
- Radul Custura**, țigan 249.
- Radul Doiucoiul** are parte în Păușești 36.
- Radul Draghii**, martor pentru Bărăști 158.
- Radul Drăgănescul**, martor pentru Săcuiani 209.
- Radul Dudescul** (~ Dudescului), log. din Dudești; fiul lui Dumitru vist. stăpîn în Cîrstienesti, Ciurnic ș.a. 102, 103, 136, 225, 288, 346; înfiat de Neacșa lofofeteasa și dăruit la Golești 414; martor 251, 365, 366 (?), 381.
- Radul Dumei** din Bășinești, martor 242.
- Radul Fréjureanul**, f. mare sulger, martor 160, 267, 402.
- Radul Gavrii** din Sărulești, martor 264.
- Radul Gelalău** (Gealălăul) din Beleți, martor 407, semnează 198.
- Radul Gherghinoae** (~ Gherghinoae), tatăl lui Oprea rumân din Săteni 181, 187.
- Radul Giurea**, megiaș din Slăvitești vinde parte din Ostra, semnează 62.
- Radul Giuroiul**, martor pentru Năvirtești 362.
- Radul Gojariul**, rumân din Cocorăști 347.
- Radul Golaș**, țigan 162.
- Radul Gorun**, jupîn din Țigănești cumpără în Priboiani I.
- Radul Grama**, aldămășar pentru Săseni 194.
- Radul Grama** din Bălilești, jurător pentru Golești 407.
- Radul Guze**, țigan 312.
- Radul Haiducul** din Negrești, jurător pentru Golești 407.
- Radul Jumăra** din Suslănești, boier jurător 336.
- Radul Leșsa** din Buzău, martor 231, 285, 374.
- Radul Levcađuș**, cu loc la Gilmea (menț. ulterioară) 141.
- Radul lu Șerban**, martor pentru Trănșani 37.
- Radul lu Voicilă**, dă părți din Păcălești și Păcureni 173.
- Radul Mătușei** din Mușcel, martor pentru Sărata 150.
- Radul Mihnea** (~ Mihnev), domn al Țării Românești <1601 ... 1623> 35, 59, 86, 117, 128, 143, 244, 249, 257, 269, 325, 379, 418; fiul lui Mihnea voievod 44, 217, 238, 247, 253, 326, 351, 353; tatăl lui Alexandru Coconul 51, 63, 85, 103, 116, 156, 180, 209, 225, 250, 263, 288, 292, 343, 345, 372, 405, 416; danie m-rii Radu Vodă 45; scutiri acordate unor m-ri 45, 53, 98, 116, 212, 222, 252, 283, 310, 416; ~ unor boieri 91, 133; ~ unor sate 337, 338; judeciri sub ~ 150, 259, 296, 298, 415; pune boier în obezi 330, 333.
- Radul Minie** vinde loc la Gura Zlăpiei 219.
- Radul Mocanul**, ceaș, vinde împreună cu femeia sa Stana vie în dealul Loloieștilor 409.
- Radul Mogoș** din Bălilești, megiaș jurător pentru Golești 326.
- Radul Momăcescul** din Trănșani, martor 5.
- Radul Năsturel**, <fiul lui Udriște>, martor, semnează 33.
- Radul Năsturel** (~ Nasturel, Radul), mare log., f. mare log., tatăl lui Udriște log. 94; în sfatul domnesc: mare vist., 4, 6; mare log. 14—21, 31, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—66, 68, 84, 86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112, 114, 116, 117, 127, 128, 132, 133, 135, 138, 148, 150, 153, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 179; ispravnic în acte domnești 14, 16, 18, 19—21, 31, 32, 34, 35, 43, 45, 54, 56, 61, 63—66, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112—114, 116, 117, 127, 128, 133, 135, 138, 150, 153, 163, 165, 167, 170, 178, 179; jurător 238, 260, 261, 271; martor 77, 94, 124, 137, 153, 222, 235, 344,

- 347, semnează 33, 174;
slugile sale 155.
- Radul Pestrei** din Purceleni, martor 371.
- Radul Pirțea**, martor pentru Năvirtești 362.
- Radul Posadă**, rumân din Brătianii de Sus 292.
- Radul Praja**, tatăl lui Radul, Drăghici și Radoslav, stăpin în Bălțați, Măgureni ș.a. (menț.) 170.
- Radul Puchianul** (Radul) din Puchiani, martor, hotarnic 394, 395, 413, semnează 404.
- Radul Răchie**, socrul lui Luca, cu parte în Foleștii de Jos (menț.) 86.
- Radul Rădîmbă** din Stoianești, martor pentru Brănești 8.
- Radul Răduci**, frate cu Milea, are nepot pe Tatul, cumpără în Bărăști 158.
- Radul Rășpopul**, rumân din Herăști în pricină de rumânie 64.
- Radul Rîmbociul**, rumân cu delniță din Săteni 181, 187.
- Radul Robul**, din Girbovi, aldămășar pentru Coroteni 204.
- Radul Rudeanul**, fiul lui Vlad <f. mare> log. și al Despinei, familie, în pricină cu fratele său Andrei spăt. pentru Circiumari 104, 138, 210.
- Radu Samfiroiu**, aldămășar pentru Vernești 224.
- Radul Simei** (~ al lui Sima) din Mărăcineni, martor 194, 303, 374.
- Radul Slăviceanul**, post. vinde țigan 257.
- Radu Șerban** (Radu, Șarban), domn al Țării Românești 1601–1611 > 16, 82, 84, 202, 249, 257, 263, 274, 296, 313, 332, 336, 361, 379, 398;
soțul doamnei Elina <din Mărgineni> 85; <f. mare paharnic> vinde Almăjul 351, 353;
daniei 39, 56, 59, 257, 387; acordă scutiri 252;
judecirea sub ~ 138; rumâniri 128, 248, 298; sate fugite sub ~ 298; unguri pradă țara 326;
pribeag 387.
- Radul Șintescul**, log. martor 414.
- Radul Șpanul** (~ Șipanul) din Viștea de Jos, martor 331.
- Radul Tătulescul** vinde funii din Brătianii de Sus 292.
- Radul Trohanei**, martor pentru Draghești 50.
- Radul Ț...**, locurile lui la Brătianii de Sus 292.
- Radul Vetreș**, rumân din Stîngăceua 19.
- Radu Vodă** m-re v. București, oraș.
- Radul Znop** (Radul) din Negoești, martor 371.
- Rafail**, egumeni ai m-riilor: Codmeana 238;
~ al m-rii de lg. Pîrvulești 133.
- Ragul**, sat <j. Vlașca; azi j. Dîmbovița> 282.
- Raico**, rumân din Smîrdeșteț 390.
- Rateo** (Ratcu), post. din Cornet cumpără în Mirăul și la Padina Stoenestilor 47, 72.
- Rate** din Drăgușăști, uncheaș, martor pentru Păcălești 173.
- Rate**, martor pentru Bogdănești 327.
- Ratea**, vătaf, gazda Stoicăi pah., martor pentru Loloești 184.
- Ratena**, top. <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, Trestienii de la Cîmp de la ~ 239.
- Răboace** v. Gilmea la Bujorani.
- Răcea**, sat <azi Izvoru Rece, j. Vilcea> 113.
- Răchie** v. **Radul Răchie**.
- Rădan**, martor pentru Bișcenii de Jos 242;
v. și Neagul al lui Rădan.
- Rădăcinești**, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea>, părțile lui Leca post. și ale lui Udrea log., popi 417.
- Rădea** din Băești, tatăl lui Dumitru, Pătru și Marco (menț.) 18.
- Rădîlă**, martor, pentru Bișcenii de Jos 242.
- Rădinești**, sat <j. Gorj> 18.
- Rădîmbă** v. **Radul Rădîmbă**.
- Rădoe**, soțul Stanei și tatăl lui Danciul care vind în Birca (menț.) 20.
- Rădoslav** v. **Radoslav**.
- Răduceanul** din Șuici, martor 118.
- Răducea** v. **Radul Răduci**.
- Răducești**, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău> 125.
- Rădulul**, martor pentru Șerbănești 306.
- Răduiusă**, top. (?) la Samara <j. Argeș> 30.
- *Rădulești**, sat <probabil lg. Petrișoru, j. R. Sărat; azi j. Buzău> 266, 352.
- Răduțulu**, fiul jup. Păuna, vinde împreună cu fratele său Mihai post. ș.a. parte cu rumâni în Moi 369.
- Răgebu**, tatăl lui Gherghe, martor pentru Cîndești 285.
- Rămești**, sat <Rîmești, j. Vilcea; azi or. Horezu> 113.
- Răriș**, rumân din Groșșani 385.
- Răscăiafi**, sat <j. Vlașca; azi j. Dîmbovița>, vrăjitor 54.
- Răsimnice**, sat <Răsimnicea, j. Ilfov> 418.
- Rășpopul** v. **Radul** ~ și **Vladul Rășpopul**.
- Răstoacă**, pîriu <afl. al Argeșului> la Cătunul lui Toma 378.
- *Răsturnați**, sat <lg. Mihăilești, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 29, popă 231.
- *Rășciori**, sat <probabil lg. Căzănești, j. Ialomița> 167.

- Rătescul** v. **Tudor Rătescul**.
- Rătești** j. Buzău, sat 247, 264, 287, 304; m-reă Sf. Troiță de la ~ dăruită de monahul Sofronie 256.
- ***Rătești** j. Sac, sat <lg. Podeni; azi j. Prahova> 76, 173, 226; parte cu vii, livezi, pomete cu grădini întărită lui Tudor al doilea vornic 253.
- Rătești** (Rutești), sat <probabil j. Vlașca; azi j. Argeș> 137, 284, 305; parte lăsată Vlădaiei de tatăl său, Ivașco vornic <din Balotești> 162.
- Rătivoești**, sat <Retevoiești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 181, 187, 292.
- Rățica** v. **Opriș Rățica**.
- Rătunda**, sat <Rotunda, j. Romanai; azi j. Olt> în hotar cu Vlădila 208.
- Răul v. Oprea Răul**.
- Răvăcioagă**, funia lui din Pucheni vindută de Gherghina, ș.a. (menț.) 394, 395, 404.
- Răzmiriță** din Cindești, aldămașar 223, 300.
- Răzmiriță**, fiul Gherghinei și frate cu Ivașco și Odor, vinde în Pucheni 394.
- Răzvad** v. **Rezvad** sat.
- Răzvan**, căpitan stăpin de țigani 312.
- Reantea**, vinde locuri în Fintinelele și Față (menț.) 371.
- Recea** v. și **Răcea** sat.
- Recea**, sat <ț. Făgăraș; azi j. Brașov> 331.
- Recianșu** din Recea, martor 331.
- Rênghea**, rumân din Groșani 385.
- Resvad**, sat <Răzvad, j. Dîmbovița; azi or. Tîrgoviște> 381.
- Retevoești** v. **Rătivoești**, sat.
- Ribea**, Rimbe v. **Stoica Rimbe**.
- Rilea** v. **Stoica Rilea**.
- Ribnic** v. **Rîmnic**.
- Rimbociul** v. **Radul Rimbociul**.
- Rîmești** v. **Râmrești**, sat.
- Rîmnic** (Ribnic), oraș <Rîmnicu Vilcea> 75, 86, 105, 397; în hotar cu Ocnele Mari 17, 189; casele m-rii Govora 320; popi și diaconi 105, 141; pîrcălabii de ~ au drept de judecată asupra unor sate 45; episcopia de ~ în pricină pentru vii la Drăgășani 58; episcop Theofil 84, 127, 183, 238, 322, 330, 333, 401.
- Rîmnic**, trg <Rîmnicu Sărat>, călăraș 391; județ 352; Biserica Domnească 391.
- Rîmnicul Sărat** (Slam Rîmnic), județ, sate din 125, 204, 230; roșii din <50>, 266, 352; ~ și Brăila, sat din 352.
- Rîmniceanul** v. **Matei Rîmniceanul**.
- Rîncăciog** (Rînciog, Rîncăciog, Înălțarea), m-re de călugărițe <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, ctitori, dăruită cu sat de Matei Basarab 66; scutiri 252.
- Rîncul**, vâtaf de plăieși din județul Vilcea 206.
- Ringosul** v. **Stanciul Ringosul**.
- Rîpa**, țigan 179.
- Rîu** j. Dîmbovița, sat <Rîul Alb>, moșnenii Tîrghișești (menț. tîrzie) 236.
- Rîul Bărbat Micleuș**, sat <ț. Hațeg; azi j. Hunedoara>, Matei Basarab și alți boieri pribegi la ~ 276.
- Rîul Tîrgului** v. **Apa Cîmpulungului**.
- Roata**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 146, 178.
- Rob**, **Robul** v. **Călin Pisc ~**, **Dateo ~**, **Dumitru Rob**, **Radul ~ și Voineag Robul**, v. și **Gruul ~ și Valea Robului**.
- Robănești**, sat <j. Romanai; azi j. Dolj> 15.
- Rocșa** (Rocxa), femeia lui Avram, familie, înzestrată în Șovarna 61.
- Rogojele**, sat <Rogojel, j. Gorj> 406.
- Rogojina**, sat <j. Gorj; azi Vierșani> 18, 233.
- Rogoz**, sat <probabil c. Sămara, j. Argeș> 31.
- Rojan** v. **Drăghiel Rojan**.
- Roman**, cneaz rumânit din Polovinele se rejudecește 117.
- Roman** din Ciorăști, martor 298.
- Roman**, iuzbașă, tatăl lui Radul, martor pentru Cindești 285, 374.
- Roman**, popă din Purceleni <din Albeni>, martor 371.
- Romanai**, județ, sate din ~ 90, 117, 208, 261, 271, 335.
- **Rumânești**, sat <Românești, j. Dîmbovița>, parte cumpărată de Iane comis de la Radul clucer Buzescul și vindută lui Hrizea mare ban 410.
- Românești** j. Mușcel și Pădureț (Romonești), sat cu munte <azi j. Argeș> 407; parte cu rumâni a fiilor lui Badea din ~ dată fratelui lor vitreg Radul din Piscani 336; rumâni vinduți fără ocină 54.
- Românești** (Rumânești), sat <j. Vilcea> 389.
- Romce**, rumân din Măgureni 251.
- Romcenii** v. **Rumcenii**, sat.
- Roseca**, diac scrie zapis pentru Lăceni 152.
- Roșia** (Roșii), sat <Roșia Jiu, j. Gorj> 369, 406.
- Roșii**, sat <Roșia, j. Vilcea> 18.
- Roșilani**, sat <Roșieni, j. Romanai; azi j. Olt> 318, 335.

- Roșul**, popă de la m-rea Sărindar, frate cu egumenul Efthimie, martor în cartea județului 274.
- Roșul j. Ilfov** (Roșul), sat <azi or. București>, parte vindută de jup. Fostira și Dobra, fiicele lui Stoica din ~, lui Tudosie mare spătar 73, 135.
- ***Roteni**, sat <lg. Vărăști, j. Ilfov> 16.
- Rotunda v. Rătunda** sat.
- Rovinari**, sat <j. Gorj> 369, 406.
- Roxanda**, fiica lui Preda din Cirstiinești, vinde parte 74.
- Rozériu v. Eustatie Ruceri**.
- Rucăr** (Rucărul), sat de margine, de la plai <j. Mușcel; azi j. Argeș> 32; răscumpărări neluate în seamă; se răscumpără de la nepoatele lui Mihai Viteazul, Elina și Buica 177; scutiri, obligații 337.
- Ruceri v. Eustatie Ruceri**.
- Ruda**, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea> 113, 127.
- Rudeanu v. Andrei spăt.**, Chirca comis, Chirca spătar. Chisar pah., Pîrvul log. Preda fiul lui Staico, Radul ~, Staico ~, Teodosie ~, Theofil ~ și Vladul ~.
- Rudeanu Teodosie**, spăt. 169 eroare.
- Rudent**, familie puternică sub Simion Movilă 13, 127.
- Rumânești v. Românești** sat.
- ***Ruméceni** (Romceni), sat <Marginea Păduarii, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 419.
- Runcu v. Piscul Runcului**.
- Rusea** din Iasul, vinde parte 109.
- Rustea** <al Ghinei>, jupin, cămătar 78; v. și **Velisarie Rusta**.
- Rusul v. și Borcea Rusului**.
- Rusul** din Bogătești, frate cu Drăgoi, martor 32.
- Rusul**, rumân al doamnei Stanca, judecit de la Mihai post. din Sărata 150.
- Ruși**, oraș <Ruse, R. P. Bulgaria>, Mehmed Abaza pașa la ~ 253.
- Rușil de Vede**, sat <orașul Roșiorii de Vede>, pricini pentru parte întărită m-rii Cotmeana 120; probabil același: Ruși 390.
- Rutești v. Rătești** sat j. Argeș.

S

- Saac, Sac v. Săcuieni** județ.
- Sadova**, m-re <j. Dolj>, egumen 160, 112.
- Safta**, mama jup. Samfira și cuskra lui aga Neagul (menț.) 339.
- Salam v. Apostol Curt Salam**.
- Salce**, sat <j. Mehedinți>, parte cu rumâni dată în schimb de Negoită post. lui Vădislav din Belcin 137.
- Salce**, sat <j. Săcuieni; azi c. j. Prahova>, în hotar cu Bărăști 158; v. și **Cumpenele Săleilor**.
- Salomia**, țigănci 19, 360.
- Salumia**, maică în soborul m-rii Viforita 339.
- ***Samara**, sat <Sămara j. Argeș> 73, 135; părți la Gura Frâsinelului ș.a. cumpărate de jupinul Ivan din Pitești de la Stănciucul din Lipia și de la Pascul 30, 383.
- ***Samfira**, jupineasa lui Pătrașco post. și nora lui aga Neagul 339.
- ***Samfira**, mama lui Vasilie spăt. <prima soție a lui Mușat vist. și fiica lui Preda clucer din Țințăreni> (menț.) 81.
- Samfiroiu v. Radul Samfiroiu**.
- Samuilă v. Sămoilă**.
- Sarul** din Coroteni, aldămășar 204.
- ***Sarul** din Stolojani, megieș jurător pentru Gureni 248.
- Sarul**, rumân din Cetățeni 235.
- Sarul Burlian**, martor pentru <Zorești> 243; probabil același: Sarul 242.
- Sas v. și Mihaiu Sas, Valea Sașilor**.
- Sas** din Cotești, martor pentru Izvorani 31, 81.
- ***Sasul**, sat <lg. Săpunari, j. Ialomița> 418.
- Sava v. și Dumitru al popii Sava**.
- Sava**, călugăr, tatăl lui Ionașco, martor pentru Săseni 194.
- Sava** cel mare din Mărăcineni, martor 109, 303, 374.
- Sava**, cneaz rumânit din Polovinele, reju-decit 117.
- Sava** (Săva, Seva) din Căpreni, martor 18, 20, 233, 390.
- Sava** din Mărăcineni, martor pentru Cindești 303.
- Sava** din Văcărești, schimbă țigani, semnează 357.
- Sava** din Vernești, martor 300.
- Sava**, egumen al m-rii Vieroș 196.
- Sava**, iuzbașă din București 226.
- Sava**, jupineasa lui Tudor vornic, stăpînă în Păcureni și Păcălești 173.
- Sava**, log. diac, martor 210; semnează „manu propria“ 36, 414.
- Sava**, martor pentru Draghiești 50.
- Sava**, pitar, soțul Alevrei, cumnat cu Preda din Balomirești 175.

- Sava**, popă, martor pentru Lăzărești 268; v. și **Dumitru al popii Sava**.
- Sava**, post. din Negoești, fiul lui Nastea, cumpără în Trestienii de la Cîmp 239.
- Sava a lui Avram** (~ Avramov) din Mărăcineni, martor 194, 300, 374, 399.
- Sava Benghiul** din Mărăcineni, martor 109, 194, 287.
- Săcele**, sat <probabil j. Brașov>, croitor 96.
- Săcuieni** (Saac, Sac), județ, sate din 16, 179, 231, 239, 242, 247, 253, 254, 416.
- Săcuieni j.** Dîmbovița, sat <Săcueni>, locuri de casă și grădini cumpărate de Ilie post. de la Neagoe al Velicăi și de la Vladul 209.
- ***Săcuieni j.** Ilfov <lg. Tinganu> 24, 35, 73, 135, 136, 225; în hotar cu Cîmernic; partea lui Hiera Oțelea vîndută de nepotul său Stanciul log. lui Radu log. Dudescul 288.
- Sălătruc** (Seletruc), sat <j. Argeș> 358; delnița lui Adăman dată zestre Sorei de tatăl său Radul din ~ 118, 119.
- Săleuțe**, sat <probabil j. Dolj>, popă 393.
- Sămara** v. **Samara**, sat.
- Sămăila**, pîriu la Priboieni și Țigănești <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> I; v. și **Gura Sămăilei**.
- Sămoilă**, țigan 351, 353.
- Sărariu**, sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea Ștefească cumpărată de Iordachi vornic de la Oancea și de la Toma 179; probabil același: **Sărăști** 126.
- Sărasca**, ocină <probabil la Sărăști> vîndută de Bobe din Negoești lui Cîrste din Tîrșor 126.
- Sărata**, apă la Mătăsești <Bucu Mătăsești, j. Ialomița> 92.
- Sărata j.** Buzău, sat 150; parte cu vie și vecini vîndută de Maria din Bucov și fiica sa, Elina lui Costandin mare post. 422.
- Sărdănești** v. **Serdenești** sat.
- Sărindar** v. **București** oraș, m-ri.
- Sărulești**, sat <j. Buzău>, parte vîndută de Ion, fiul Badei lui Stanciul din Vernești 264.
- Săseni**, sat <j. Buzău>, hotare; răzor și loc de casă cumpărate de Dima neguțator de la Calivit călugăr și fratele său Dragul din ~ 194.
- Sășciori**, sat <Sășcioara, j. Vilcea> 18.
- Săteni j.** Dîmbovița, din sus de Tîrgoviște, sat <azi în or. Tîrgoviște>, vii din Dealul Sătenilor cumpărate de Ianu negustor de la Calin Tabără, pricini 6; delnițe cu rumâni și curături cumpărate de Gligore mare vist. de la Vișa și fiul ei Petriman 181, 187.
- Săuca j.** Jiul de Sus, sat <Seuca, j. Gorj>, stupinile m-rii Tismana, scutite 341.
- ***Săvăstreni**, sat <*Sevestreni, c. Căzănești, j. Vilcea>, rumâni ai m-rii Cozia, fugiți 55; popă 221.
- Săvestreni ț.** Făgăraș, sat <Săvăstreni; azi j. Brașov> 286.
- Săvești**, sat <j. Dîmbovița; azi în or. Titu> 378.
- Scarlet** din Purceleni, martor 371.
- Scărlet Grecul** din Holești, martor 201.
- Scăunaș**, rumân din Mănești de Sus 201.
- Scîntee** v. **Frățilă Scîntee**.
- Scorea**, log. frate cu Danciul log. din Ușcați, martor 73, 135, 244.
- Scorila j.** Mehedinți, sat, cumpărat cu rumâni de Barbul clucer din Poiana de la Tudosie f. mare log. și de la fiul său Preda din Cepturoaia 351, 353.
- Scovirdeni** v. **Covirdeni** sat.
- Seroră**, martor pentru Boteni 134.
- Scurtești**, sat <j. Buzău>, mori și vii confiscate de la Dumitru vist. Dudescul și dăruite lui Ursu căpit. de la Buzău, întoarse vistierului 101.
- Scutarah**, oraș? <Scutari?, R. P. Albania> 154; v. **Isar Scutarah**.
- ***Seaca**, sat <lg. Secuiu, j. Dolj>, funie închinată de Oprea ispravnicului patriarhiei de Alexandria 188.
- Sebiștanul** v. **Stanciul Sebiștanul**.
- Sebiștenoaie** v. **Vlădăe Sebiștenoaie**.
- Secară** din Poiana, martor pentru Puchieni 394.
- Seciul Iugăi**, top. la Tega <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 16.
- Secul** v. **Ghioca Secul**.
- Secarcea** v. **Săgareea**.
- Seliștea** v. **Silișteea**.
- Seman** din Dobriceni, megiaș jurător 113, 127.
- Semca** v. **Sinca**.
- Serafim**, monah, unchiul lui Stan, partea lui în Bișcenii de Jos (menț.) 242; v. și **Stanciul** log. din Fundeni.
- Serapion** star, semnează pentru m-rea Cozia 155.
- Serban** v. **Șerban**.
- Serdenești**, sat <Sărdănești, j. Gorj> 356.
- Serghie**, arhimandrit, nastavnic al m-rii Tismana, f. episcop de Muncaci (menț.) 59.
- Serghie**, vâtaf de postelniceii, ginerele Marăi, vinde casă în București 179.
- Seuca** v. **Săuca** sat.
- Seva** v. **Sava**.
- Severon**, oraș <Drobeta-Turnu Severin>, căpitan de dărăbanți 27.
- Sevestreanul** v. **Vladul Sevestreanul**.
- Sevestreni** v. **Săvăstreni**, sat.
- Sfatul** v. **Dumitru Sfatul**.
- Sfeia**, tatăl lui Crăciun, vinde în Birza 166.

- Sfintul Gheorghe**, Sf. Sava v. **București** oraș, m-ri.
- Sfintul Munte v. Athos.**
- Sfinta Paraschiva**, ~ **Petca v. Tirgoviste**, biserici.
- Sfinta Troiță** aproape de Pîrvulești, m-re de călugărițe <j. Dimbovița>, zidită de Maria și Cirstea f. m. vornic, scutiri 133.
- Sfinta Troiță** de la Rătești, m-re <j. Buzău>, dăruiată de monahul Sofronie 256.
- Sibiul** din Puchiani, vinde împreună cu frații săi Stepan și Danciul, partea lor din Fintină 413.
- Siliștea, Seliștea**:
— **Seliștea**, sat(?) <probabil j. Săcuieni; azi j. Prahova>, funia seliștenilor la Posobesti 179.
- Siliștea Greului**, top. la Glogova <j. Mehedintzi; azi j. Gorj>, siliște de casă, cumpărată de Necula pircălab din Glogova de la Marga, nepoata lui Nicoară 263.
- Silișteni**, sat <j. Argeș>, Stoian rumânit de Tudor comis din Izvor 309.
- Siliștoara**, sat <Siliștoara, j. Romanati; azi j. Olt, în or. Corabia>, în pricină de hotar cu Vișina 115.
- Sima v. și Radul Simei.**
- Sima**, jupan din Tirșor, martor pentru Popești 203.
- Sima** (Simon, Simonu), log. al doilea cumpără și rumânește în Păușești, Cînești ș.a. 36, 69—71, 74, 277, 345, 368, 389; cu slujbă 49; ~ la Constantinopol 368; ispravnic în act domnesc 57, 59, 148, 189;
martor 367, 402, 408, semnează grecește 102, 405.
- Sima**, popă, biserica lui la Cimpulung 336.
- Sima**, stolniceasa <jup. lui Stroe Buzeșcul>, mărturiseste pentru daniile făcute de „nenea“ Udriște post. din Drăgoești 328, 329, 398.
- Sima**, <vameș?>, oprit să ia zeciuală la Gurguiati și Vărăști 22.
- Sims Ghion**, martor la vânzare din București, semnează grecește 229.
- Simcioale Cherana**, țigancă 199.
- ***Similești**, sat <lg. Crăgulești, j. Mehedintzi> 388.
- Simina** din Dăsăgeri, martoră pentru Padina Stoenestilor 72.
- Simion** din Brăila, martor pentru Iasul, 108, 109.
- Simion** din Coroteni., aldămașar 204.
- Simion** din Frăsinet, nepoții săi vind în Prociacă (menț.) 247.
- Simion** din Pitești, martor pentru Izvorani 31, 81.
- Simion** din Vlădești, nepotul lui Radul negustor, aldămașar 105.
- Simion**, fiul lui Oprea log. din Rătivoești și cumnat cu Dima Grecul, familie, vinde delnițe în Bădești de Podgorie 292.
- Simion**, rumân din Băilești, nepot lui Stan al doilea comis, iertat de rumânie de Matei Basarab pentru slujbă în pribegie 276.
- Simion**, pirc. de Buzău martor pentru Cindești 285.
- Simion**, țigan fugit în Moldova 282.
- Simion Movilă**, domn al Țării Românești <1601—1602> 57, 407; aruncă imprumut 67; favorizează pe Rudeni 13; rumânie și sat risipit sub ~ 138, 237.
- Simpietru**, tatăl popii Mușat care vinde la Morteni (menț.) 54.
- Simtion**, rumân din Cocorăști 347.
- Sin**, rumâni din: Baia de Fier 233; ~ din Deleni 33.
- **Sinu**, sătean din Vărăști, chezaș pentru plata unei datorii 302.
- Sin**, tatăl lui Stoe, aldămașar la Mătăsești 92.
- Sinan Pașa** (Senan ~) pradă și strică Țara Românească 40, 295, 322, 323.
- Sinca**, sluger, moșul popii Teodosie și al lui Ivănuș cu părți în Bișceni ș.a. (menț.) 242.
- Sinca**, țigancă fugită în Moldova 282.
- Sindilie**, rumân cu delniță din Golești 407.
- ***Sinești**, sat <lg. Cocorăștii Mislui, j. Prahova>, dirvarii m-rii Mislea, scutiți 53.
- Sinforzu** din Vărăști, martor pentru Pașcani 11.
- Sintești v. Șintești** sat.
- Siriatic**, rîu <Siret>, Galați lg. ~ 149.
- Simbotina**, fiica lui Ureche din Căzăneștii de Sus, vinde parte 167.
- ***Sîrbeni**, sat <lg. Valea Scheilor, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, partea prahovenească întărită lui Tudor al doilea vornic din Rătești, pricini 253.
- Sîrbul** din Berislăvești, tatăl lui Oprîș (menț.) 262.
- Sîrbul** din Coroteni, aldămașar 204.
- Sîrbul**, rumân judecit din Futești pe Moștiște 210.
- Sîrbul**, stolnic mare, frate cu popa Stan din Cerneți, dăruiește Tintava m-rii Tismana, mormînt (menț.) 59.
- Slatina**, oraș <j. Olt> 60.
- Slatină**, top. <probabil la Berila, j. Mehedintzi>, livadă vîndută de Corobae lui Drăghici, tatăl lui Avram din Biriicac 61.
- Slav**, țigani 262, 328, 398.
- Slavina**, hotarul ei la Birzești 100.
- Slavna**, țigancă 179.
- Slavul v. Dumbrava lui Slavul.**
- Slănic**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> în hotar cu Stănești 346; în pricină de

- hotar cu Domneştii 397; **Slănicul de Jos** dă mărturie 269.
- Slătenei** (?) (Sf. Neculae), m-re de călugărițe <Slătioarele, j. Vilcea; azi or. Ocele Mari>, ctitoră doamna Ecaterina; în pricină pentru Stolniceni 57.
- ***Slătioară**, sat <probabil lg. Sămara, j. Argeş>, partea lui Radu log. vindută de Stanciul jup. Stamatie din Piteşti 228.
- Slătioarele de Jos**, sat <j. Ialomiţa (?)>; azi j. Ilfov>, parte lăsată de jup. Stanca, fiica lui Borcea post., vărului ei Ivaşcu m. vornic Băleanul 344.
- Slătioare j. Vilcea**, sat <azi or. Ocele Mari>, de zestre al jup. Anca; rumâni ai lui Tudosie log. Rudeanul plecaţi la Bogdăneşti 272; m-rea Sf. Neculae 57.
- ***Slăveşti**, sat <probabil Curmătura, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte cu moară de meliţat întărită lui Tudor al doilea vornic din Răteşti, pricini 253.
- Slăvicianul v. **Radul Slăvicianul**.
- Slăvileşti**, sat <Slivileşti, j. Mehedinţi; azi j. Gorj>, partea Pupezească vindută de Tudor popii Gherghie din Sura 65.
- Slăviteşti**, sat <Plopii ~, j. Olt>, megieşi vind părţile lor din Ostra 62.
- Slăvuleţul**, Țigan 257.
- Slobozia** lui Ianache post., m-re domnească de la ~, făcută de Matei Basarab și închinată cu toate bunurile m-rii Dohiiaru 382.
- Smileşti v. **Simileşti** sat.
- ***Smîrdeşteţul** j. Jiul de Jos, sat <azi în or. Craiova>, viile m-rii Bucovăţ scutite 310; rumânit de Preda ban din Cepturoaia și vindut de nepotul său lui Gheoca negustor 390.
- Smîrdeşteţ** (Smărdăşteţ), sat <c. Viasu, j. Mehedinţi> 351, 353.
- Snagov** (Văvidenia și Sf. Troiță), m-re <j. Ilfov> 112; scutiri pentru Circiumari și Dobruşeşti 132, 416; Țigani 160; egumen Ignatie 132.
- Soare**, scrie acte domnești: grămătic 4, 19, 43, 57, 59, 170; logofăt 281, 393; martor 277.
- Soare**, nchias, tatăl lui Gherghie care vinde la Țigăneşti 7.
- Socol**, clucer al doilea din Cornăţeni (din Floreşti 367; din Răzvad 381), <fiul lui Drăghici vornic>, ctitor la m-rea Strimbul 85; martor 347, 367, 381, semnează 419; <fost> pah., martor pentru Sărata 422.
- Socol** din Văleni, cumpără parte 259.
- Socol**, vornic <din Răzvad, bunicul lui Socol clucer>, pribeag la Braşov (menţ.) 326.
- Socolea**, rumân din Grădiştea de Jos, încearcă să se rejudecească 84.
- Sofica**, fiica lui Radul din Şuici și a Ianei, inzestrată în Voiceşti 358.
- Sofiica**, jupaniţa lui Gherghie al doilea vist. <Caridi>, cumpără și rumâneşte în Jigorani, Vilcăneşti ş.a. 163, 165, 178, 250.
- Sofliica**, mama lui Furdui și vară cu Anca, vinde în Fundeni 227.
- Sofroniia**, mama lui Ionaşco post. <din Cătun> familie, stăpînă în Păşcani (menţ.) 11.
- Sofronie**, monah din Gomoeşti dăruieşte parte cu vie schitului Răteşti 256.
- Solac Ală bei**, dă bani cu împrumut 179.
- Sora**, fiica lui Radul din Sălătruc, soră cu Şerbu pah., căsătorită cu Radul din Şuici <118>, 119.
- Sora**, jupaniţa lui Udrişte post. din Drăgoeşti, danie m-rii Govora, mormint (menţ.) <328>, 398.
- Sora**, preoteasa popii Dragnea, soră cu Filip, Vlaicu și Balea, are parte în Iasul 109.
- Sora**, Țigănci 114, 257, 263.
- Sorescul v. **Dragomir Sorescul**.
- Spahiul**, cehodar, fiul japinesei Datca și nepotul lui Badea post. din Vilsăneşti, în pricină 332.
- Spaţov**, sat <j. Ilfov>, scutit pentru a lucra la zăgaz la cererea lui Hozun Mustafa 12.
- Spăteni**, sat <j. Ialomiţa; azi Speteni c. Bărcăneşti, j. Ilfov> 167, 418.
- Spilea**, martor pentru Izvorani și Cimpulung 81, 157; probabil același: **Spilea a lui Damie** 195.
- Spina v. **Ianca Spinii**.
- Spineni**, sat <j. Dolj> 18, 114, 131, 263, 390.
- Spineni**, sat <c. j. Olt> 48, 138.
- Spiridon**, log. tatăl lui Stan din Jigorani 242; fiul lui Stan log. din Roteni, vinde în Jugureni 16; probabil același: **Sperodon**, tatăl lui Stan log. din Cîrstineşti 102.
- Spîţau v. **Oprea Spîţau**.
- Spinul v. **Stan Spinul**.
- Spoele**, top. la Cătunul Tomei <Tomşani, j. Dîmboviţa> 378.
- Stafie** din Piteşti, martor pentru Izvorani 31, 81, 195.
- Stafie**, roşu din Bărăşti, martor pentru Gudăreşti 9, 50.
- Stahie**, martor pentru Cacaletii din Coastă 374.
- Staiico v. și **Dan al lu Staiico**.
- Staiico** din Goleşti vinde parte cu rumâni (menţ.) 407, 414.
- Staiico** din Puturoasa, <pah.>, boier hotarnic, jurător 318, 335.
- Staiico**, fiul lui Trifa sluger <din Orbeasca>, martor pentru Lăceni 95.

- Stai**co, județ din Cîmpulung, martor pentru Izvorani 32.
- Stai**co (Staicul; erori: Stoica, Stoico), log. <mare, cumnatul lui Radul cel Mare>, „moșul“ lui Tudoran pitar (menț.) 94; dă Rușii de Vede și lasă Mogoșeștii pe Argeșel m-rii Codmeana 94, 120, 121, 238.
- Stai**co pah. v. ~ din Puturoasa și **Stai**co Rudeanul.
- Stai**co, popă, martor pentru Jideni 392.
- Stai**co, post. din Bucov, tatăl Mariei, familie (menț.) 179, 401, 402, 422.
- Stai**co, post. din Bucșani, tatăl lui Nica și frate cu Badea post. 235; unchiul lui Preda post. din Mănești 77; vinde în Cetățeni 235, martor 214, 364.
- Stai**co, vornic <din Șințești>, martor pentru Mănești 201.
- Stai**co Rudeanul, pah. <fiul lui Teodosie mare log.> și tatăl lui Preda și al lui Tudosie, în pricină pentru Șaoaș (menț.) 13, 138.
- Stai**tu v. **Stăncil Stai**tu.
- Stama**, cupeț, cumnat cu Ivan din Brăila, martor 256.
- Stama** din Căpreni, martor 18.
- Stamate**, agă <din Vardenița>, jurător 93.
- Stamati** cel înalt, jupin dă bani cu zălog 78.
- Stamatie** din Pitești cumpără în Slătioară 228.
- Stamatie**, pah. <fiul lui Miloș log. din Piriu>, slobozește foști cnezi din Bilita 38.
- Stan**, aprod, fiul lui Mihaiu iuzbașa, martor pentru Lăceni 79, 80.
- Stan**, armaș din Năpîrteni, martor (menț.) 326.
- Stan**, ban, tatăl lui Preda, martor pentru Cislău 244.
- Stan**, călăraș în Rîmnic, fiul lui Stan Vileculescul, cumpără în Jideni 391.
- Stan**, cnezi rumâniși din: Dobricenii Măglași rejudecit 113; ~ din Jigorani 163, 178.
- Stan**, comis al doilea din Băilești, frate cu Țablac, iertat de rumânie de Matei Basarab pentru slujbă în timpul pribegeii 276.
- Stan** din Balș, martor și jurător 33, 115, 249, apoi vătaf 359, 385; eroare vist. 385.
- Stan** din Băjești, megiaș jurător pentru Golești 326, 407.
- Stan** din Bărăști v. **Stan** roșu.
- Stan** din Bărbulești, apărat de rumânie în Bucșani 97.
- Stan** din Bîrșești, martor pentru Bunești 220.
- Stan** din Căciulași, martor pentru Pășcani 11.
- Stan** din Cănești, rumânit 351, 353.
- Stan** din Ciorăști, martor 298.
- Stan** din Davidești, boier jurător 336.
- Stan** din Dălbănești, rumânit 420.
- Stan** din Dejești, martor pentru Văcărești Olt 48, 138.
- Stan** din Gaia v. **Stan** vătaf.
- Stan** din Golești, jurător 407.
- Stan** din Greci v. **Stan** vornic.
- Stan** din Jigorani, fiul lui Spiridon log. martor 242; v. și **Stan** log.
- Stan** din Mărăcineni (Mărăcini), megiaș hotarnic pentru Puchiani 394, 395, semnează 404.
- Stan** din Negreni, soțul Mariei și vărul lui Oprea, căzut rob (menț.) 292.
- Stan** din Novaci, jurător pentru Prisceni 412.
- Stan** din Popeștii de Otăsău, ginerele lui Radu Cotorogea 345.
- Stan** din Sămara, soțul jup. Dobra și ginerele lui Stoica din Roșiul 73, 135.
- Stan** din Stoinești, ginerele lui Bria și al Vișei vinde la Pomi și Cărbunari 262.
- Stan** din Strămătorești, martor pentru Pășcani 11.
- Stan**, fiul jup. Fostira și al lui Curt armaș din Vrănești, familie, vinde în Roșiul 73, 135.
- Stan**, fiul lui Bătilă din Robănești, martor pentru Bîrcoveni 15.
- Stan**, fiul lui Bulea din Fundeni, vinde cu fratele său Bulea în Dealul Zoreștilor 172.
- Stan**, fiul lui Dragul din Bișceni cumpără parte 242.
- Stan**, fiul lui Drăghici din Stoiceștii de Mostiște dăruiește partea sa lui Gheorma clucer 396.
- Stan**, fiul lui Dumitru Sfatul și fratele lui Șerbul, vinde loc în Fîntînele 371.
- Stan**, fiul lui Grecul din Obidiși, aldămășar pentru Cîndești 125.
- Stan**, fiul lui Stoica din Cănești, se rumânește 351, 353.
- Stan**, fiul lui Stoica, martor pentru Tătărani și Căpriorul 240.
- Stan**, fiul lui Stoica vătaf, martor pentru Mircești 399.
- Stan**, fiul lui Șerbu din Mănești și frate cu Stanciul, vinde în Budurești 180.
- Stan**, fiul Neagăi și nepotul lui Nichita vătaf în pricină pentru Golești 326.
- **Stanul**, fiul popii din Răsturnați, martor pentru Carcadulea 231.
- Stan**, fiul Voicăi și nepotul lui Voinea din Treștiiani, vinde în Valea lui Balotă 179.

- Stan**, fratele lui Stănilă, aldămășar pentru Cimpina 96.
- Stan**, iuzbașă din București, martor 135, semnează 73; probabil același: 377.
- Stan**, iuzbașă <din Dărmănești>, dăruit de domn în siliștea Deduleștilor împreună cu Chivul 169.
- Stan**, log. din Căpriorul <soțul Vișei>, închină partea sa m-rii Mărgineni (menț.) 143.
- Stan**, log. din Crețulești, martor 175.
- Stan**, log. din Cristienești, fiul lui Spiridon, martor 102.
- Stan**, log. din Roteni, tatăl lui Spiridon stăpîn în Jugureni 16; probabil același: **Stan** (?) log. (?) în criptogramă, scrie zăpis pentru Cîndești 223.
- Stan**, log. din Săvești, boier hotarnic pentru Creța și Cătunul Tomei 378.
- Stan**, martori pentru: Bișcenii de Jos 242; pentru <Zorești> 243; ~ pentru Topliceni 361.
- Stan**, nepotul lui Vlcul, miluit în Studina Arvăteștilor (menț.) 67.
- Stan**, partea lui din Lăzărești vindută de Tudoran 268.
- Stan**, păcurarul, moștean din Găujani fugit la Brăila 352.
- Stan**, pircălab de Buzău, martor pentru Cîndești, semnează 285.
- Stan**, popi cu parte în: Creța și Cătunul Tomei 378; ~ în Vlădești 105.
- Stan**, popă din Cerneți, frate cu Sirbul stolnic (menț.) 59.
- Stan**, popi din: Lipia scrie zăpis 172; ~ din Holești, martor 201; ~ din Păcălești, martor 126.
- Stan**, popă, nepotul său Dispod vinde în Mătăsești (menț.) 92.
- Stan**, portar al doilea, ispravnic de jurați 48.
- Stan**, post. din Mătăsești cumpără parte 92; probabil același: **Stan**, post., martor pentru Săcuiani 209.
- Stan**, roșu din Bărăști, martor pentru Topliceni ș.a. 50, 361.
- Stan**, rumâni ai: doamnei Stanca, judecit de la Mihaiu post. din Sărata 150; ~ al m-rii Cozia fugit pe moșia Rudeștilor 55.
- Stan**, rumâni din: Bîrcoveni, judecit 15; ~ din Cetățeni 235; ~ din Cocorăști 347; ~ din Găureni 217; ~ din Jigori, dărăbanți încearcă să se judecească 163, 178; ~ din Loloști, martor 183; ~ din Măgureni 251; ~ din Roșiul 73, 135.
- Stan**, rumâniți la: Brănești 324; ~ la Cănești pe Gilort 351, 353.
- Stanu**, scaun, aldămășar pentru Jideni 391.
- Stan**, sulger al doilea, trimis domnesc 330 333.
- Stan**, tatăl lui Călin din Lăceni (menț.) 79.
- Stan**, tatăl lui Costea cneaz rumănit din Jigori 163, 178.
- Stan**, țigani 78, 199, 249, 257, 286, 294.
- Stan**, uncheaș din Vărăști, chezaș 302.
- Stan**, vătafi de: grădinari domnești, martor la Tîrgoviște 286; ~ de zătari martor la București 274.
- Stan**, vătafi martori din: Gaia 385, semnează 390; ~ din Urlești 109; ~ martor pentru Fundeni 301; v. și **Stan** din Balș.
- Stan** vinde partea sa din Moșeștii Pistruiului 230.
- Stan**, viorarul, țigan, fiul lui Tatul lăutarul 288.
- Stan**, vornic al doilea din Greci, soțul Ancăi și ginerele lui Tudosie log. Rudeanul, în pricină pentru rumâni din Folești și Slătioare 272.
- Stan al lui Balea**, rumân din Golești 407.
- Stan al Lupei**, aldămășar pentru Vernești 224.
- Stan al Oncei** (Stanul Oncei) din Negoiești vinde în Sărasca 126.
- Stan Ariciul**, rumân din Studenița 155.
- Stan Băjeneseul** din Trănsani, martor 5.
- Stan Beică**, țigan 309.
- Stan Capotă**, rumân din Stîngăcea 19.
- Stan Călcii**, judec vinde vie în Drăgășani 58.
- Stan Călmăfuiu**, cu casă la Tîrgoviște 211.
- Stan Colțul**, cneaz din Văcărești, apărat de rumănie 138.
- Stan Gealoiu** din Jideni, aldămășar 391.
- Stan Geangiu** din Bălteni vinde un loc arător 2.
- Stan Goșul** din Brebul, rumănit 179.
- Stan lu Guriță**, aldămășar pentru Cimpina 96.
- Stan Hrănea** înfrățește pe Pîrvul log. Dolofan în Berislăvești, familie (menț.) 262.
- Stan Lungul** din Mărăcineni în pricină de rumănie cu m-rea Vierăș 245.
- Stan Mărgineanul**, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- Stan Măzoiul**, fiul Mușei, cu parte în Bișcenii de Jos 242.
- Stan Mocanul**, martor pentru Lăzărești 268.
- Stan Motrocă** din Posobești (menț.) 179.
- Stan Negurescul**, martor la Trănsani 37.
- Stan Peneș** din Bărăști, martor 9, 352.
- Stan Pîrlianul** vinde în Pîrui 351, 353.

- Stan Pomană**, rumân din Măgureni 251.
- Stan Spinul**, martor pentru Săcuiani 209.
- Stan Țigulea**, rumân din Măgureni 251.
- Stan Vilculescul**, tatăl lui Stan călărăș din Rîmnicu <Sărat> 391.
- Stan Zgurlea** (~ al lui Zgurlea), fiul Mușei „moș“ la Stănimirul de Jos, căzut rob (menț.), 280, 281.
- Stana**, băneasa lui Drăgușin ban, stăpînă la Berciugov (menț.) 216.
- Stana** din Cislău v. **Stana**, fiica lui Vlaicul.
- Stana**, doamna, fiica lui Mircea Ciobanul și jup. lui Ivan Noroceă, biserica ei și a doamnei Maria lg. curtea domnească (menț.) 295.
- Stana**, fiica lui Ivan sulger și vara lui Badea post. din Băleni, familie, vinde partea ei din Băleni 405.
- Stana**, fiica lui Lal, „moșul“ ei din Stănimirul de Jos stăpînit de Datco Robul (menț.) 280, 281.
- Stana**, fiica lui Radul al Dulei din Voila, în pomelnicul m-rii Argeș 331.
- Stana**, fiica lui Vlaicul vist., sora jup. Maria și mătușa lui Dragul log. și a lui Stroe din Cislău, stăpînă (menț.) 244, 247.
- Stana**, fiica lui Zlate din Căzănești de Sus vinde parte 167.
- Stana** în pomelnicul m-rii Cozia, dat de Mănăilă din Brezoi 106, 112.
- Stana**, jupanița <din Brîncoveni a> lui Gorgan spătar, vinde delniță în Izvorani 195.
- Stana**, mătușa lui Costandin cel mic zlătar, lasă loc de casă în București (menț.) 274.
- Stana**, preoteasa popii Teodosie, cumpără în Bișcenii de Jos 242.
- Stana**, soția (femeia) lui Radul Mocanul, vinde vie în dealul Loloștilor 409.
- Stana**, soția lui Rădoe și mama lui Danciu, vinde pîrlog de vie în Bîrca 20.
- Stana**, țigănci 19, 162, 249, 321, 360.
- Stana Ro(a)ba** lasă nepoatei sale Negritei parte în Tebeasca 145.
- Stanca** din Brîncoveni, mama lui Matei Basarab, a Calei și a lui Barbu, văduva lui Danciu vornic, dăruiește Studina Arvăteștilor 67.
- Stanca** din Cornet, soția (?) lui Ionașco post. 131.
- Stanca**, doamna lui Mihai Viteazul, moștenită de Mihai post. din Sărata 150.
- Stanca**, fiica lui Borcea post. din Slătioare, lasă vărului său, Ivașco m. vornic, părțile ei din Ojogeni, Mărați ș.a., familie 344.
- Stanca**, fiica lui Oprea log. din Rătivoești și jupanița lui Dima Grecul din Brătianii de Sus, familie, stăpînă în Negreni, Bădeștii de Podgorie ș.a. 292.
- Stanca**, fiica lui Tudor Bojdariu și muerea lui Nan, vinde în Bogdănești 327.
- Stanca**, jupanița lui Fiera log. din Orăști, fiica lui Isar banul din Musceleni și mama lui Ivașco și Pădure stăpînă în Băleni (menț.) 381.
- Stanca**, jupanița lui Neagul aga <fiica lui Drăghici spăt.> și mama lui Coman comis ș.a. vinde în Dealul Țirgoviștei și Iacovești 250, 367.
- Stanca**, jupanița lui Preda spăt. din Albești, <fiica lui Pirvu Rudeanul>, familie, moștenire 78, 347.
- Stanca**, jupineasa lui Radul al Dulei din Voila vinde și dăruiește țigani m-rii Argeș 331.
- Stanca**, soția (baba) lui Stanciul din Stănești se rumânește cu fiii săi, fără ocină 1.
- Stanca**, soția lui Vladul, vinde loc de casă în Săcuiani 209.
- Stanca**, țigănci 199, 262, 319.
- Stanca** vinde livadă la Piscul Runcului 176.
- Stanca Gogoiasa**, mama Marenei, vinde parte fără rumâni în Floceasca la Lăceni 111.
- Stance** cercetează pricină de mori la Dedulești 287.
- Stanciul** 112, eroare: v. **Stănilă**, martor.
- Stanciul**, ban de Vlădueni, soțul Ivanei, (fina lui Matei Basarab), stăpîn în Studina Arvăteștilor 67; martor 166, semnează 293.
- Stanciul**, cneaz rumânit din Polovinele se rejudecește 117.
- Stanciul**, cu drepturi la moștenirea lui Nistor din Bunești are nepot pe Mihăilă 220.
- Stanciul**, diacon din Bogătești cu părți în Izvorani ș.a. 32; martor 157.
- Stanciul**, diacon din București <clisiarh>, martor semnează (?) 136; martor în cartea județului 274.
- Stanciul** din Balomirești, martor pentru Morteni 54.
- Stanciul** din Bogătești, martor 32.
- Stanciul** din Călinești, megiaș jurător 170.
- Stanciul** din Conțești, boier jurător 336.
- Stanciul** din Gratia, martor 218.
- Stanciul** din Izbiceni, tatăl lui Cîrstea (menț.) 359.
- Stanciul** din Mihoveni v. **Stanciul Mehovenul**.
- Stanciul** din Nămăești, martor 32.
- Stanciul** din Păcureni, tatăl lui Voicilă și bunicul lui Radul (menț.) 173.

- Stanciul** din Polovragi, chemat la divan pentru judecată 197.
- Stanciul** din Săcuieni jurător pentru Glina 35.
- Stanciul** din Sărdănești, vinde nepotului său Bade partea Ivanei din Gîrbovi 356.
- Stanciul** din Spăteni, martor pentru Căzănești 167.
- Stanciul** din Stănești se rumânește cu fiii săi, fără ocină 1.
- Stanciul** din Stoenesti, hagiul, mărturisește în divan pentru Dobricenii Măglași 113, 127.
- Stanciul** din Vernești, cumpără parte în Sărulești 264.
- Stanciul** din Zătreni, martor pentru Baia de Fier 233.
- Stanciul**, fiul lui Dragotă al Paștii și frate cu Crăciun și Neacșa din Crasna, întors din pribegie 372.
- Stanciul**, fiul lui Radul din Șuici și frate cu Gostea, în pricină cu maștera sa Iana 358.
- Stanciul**, fiul lui Stanciul, aldămășar la Mătăsești 92.
- Stanciul**, fiul lui Șarbu din Mănești <și frate cu Stan> vinde în Budurești (menț.) 180.
- Stanciul**, fiul popii Ghinu din Bojorani, vinde parte 141.
- Stanciul**, fiul popii Mînea, vinde parte în Slătioară 228.
- Stanciul**, fratele lui Hamza din Pade, vinde țigani 18.
- Stanciul**, fratele lui Peia log., martor pentru Lăceni 95.
- Stanciul**, fustaș din Boșari 407.
- Stanciul**, iuzbașă din București, martor 136; v. și **Stan**.
- Stanciul**, jurător pentru Poenari în pricina cu m-reă Vieroș 245.
- Stanciul** log. v. și **Stanciul** Cepariul.
- Stanciul**, log. din Cilcești, generele lui Negre post. și soțul Mariei, în pricină pentru o livadă în Mihăești 379.
- Stanciul** (Serafim călugăr), log. din Fundeni, fiul lui Gherghe log. și nepotul lui Hiera Oțelea, vinde părți în Săcuieni și Ciumernic 288; soțul Anghelinei și tatăl lui Gherghe și al lui Udrea, stăpîn în Anbești ș.a. 93; cu loc în București 295; scrie zăpis 396.
- Stanciul**, logofeți: martor în cartea județului din București 274; scrie act domnesc 32.
- Stanciul**, log. din Pisculești, martor 79, semnează 80.
- Stanciul**, martori pentru: Birca 20; ~ pentru Mătăsești 92; ~ pentru Mnacele, Turburea 290; ~ pentru Piscul Runcului 176; ~ pentru Vernești, jupan 224.
- Stanciul**, megiaș din Stroești 215.
- Stanciul**, moștean din Găujani, fugit la Brăila 352.
- Stanciul**, nepotul lui Stanciul post. din Pade vinde Corbii din j. Vlașca 88.
- Stanciul**, popă, aldămășar la Mătăsești 92.
- Stanciul**, popă cumpără parte în Brănești; soțul Gherghinei 8.
- Stanciul**, popă din Rădăcinești, martor 417.
- Stanciul**, popă din Suptdos, mărturisește în divan pentru Dobricenii Măglași 113.
- Stanciul**, poslușnic din Cîrstienești al m-rii Rîncăcirov, scutit 252.
- Stanciul**, post. din Pade, tatăl lui Mitrea, stăpîn în Corbi Vlașca 88; martor 137.
- Stanciul**, post. din Pîrîiani, fiul lui Hamza ban, nepotul lui Danciul Zamona, frați, familie 207; stăpîn în Băești, Polovragi ș.a. 18, 197, 206, 207.
- Stanciul**, post. din Zătreni, martor 18.
- Stanciul**, rumâni din: Futeștii de pe Mostiște 210; ~ din Groșșani 385; ~ din Românești 336; ~ din Văleni, în pricină de rumânie 90.
- Stanciul**, rumânit la Cănești pe Gilort 351, 353.
- Stanciul**, stolnic, martor pentru Drajna ș.a. 1.
- Stanciul**, tatăl Stanciului aldămășar la Mătăsești (menț.) 92.
- Stanciul**, țigan 358; ~ țigan bucătar 42.
- Stanciul**, vâtaf din Boziani, martor pentru Iasul 109.
- Stanciul**, vâtaf, fiul lui Tudosie log., cumpără împreună cu jup. sa Mania, case în București; familie 274.
- Stanciul**, vornic al doilea din Sălătruc, martor 377; om domnesc 358; ispravnic al boierilor hotarnici pentru Potlogi și Svîntești 335, semnează 318.
- Stanciul** al lui Persilă din Ceplea vinde loc de arătură 19.
- Stanciul** al lui Pilea, tatăl Mușei care vinde în Berișlăvești (menț.) 262.
- Stanciul** al Tudorei, martor pentru Săcuieni 209.
- Stanciul** al Vișenesei, martor pentru Fețeni și Voinigești 10.
- Stanciul** Bobeae din Curoteni, martor 204.
- Stanciul** Bordincul vinde vie în dealul Cilceștilor 263.
- Stanciul** Buzeia din Vale, bunicul lui Avram, cumpără în Cătun, Bîrliac ș.a. (menț.) 61.

- Stanciul Ceparul**, log., tatăl lui Dumitrașco și Ivașco, întemnițat de Radu Miheana, pierde Băneștii și Hocneștii (menț. 330, 333).
- Stanciul Ciomac** (~ Ciomăcu), frate cu Caldoșin din Negoești, martor 371.
- Stanciul Floreali**, martor pentru Cîmpina 96.
- Stanciul Gangaliul**, martor pentru Mnacele, Turburea 289.
- Stanciul Mehoveanul**, martor pentru Lăzărești 268; probabil același: **Stanciul** din Mihoveni, martor pentru Cîrstienești, semnează (?) 198.
- Stanciul Niei**, martor pentru Fețeni, Voinigești 10.
- Stanciul Potfirniche** din Cocani, martor pentru Sărulești 264.
- Stanciul Pustiul**, martor 353.
- Stanciul Ringosul** din Negreni, funia lui vindută de nepoții săi Stoian și Dragomir 292.
- Stanciul Rozeriul v. Eustatie Ruceri**.
- Stanciul Sebiștenul** vinde parte în Fețeni și Voinigești 10.
- Stanciul Șarboiul**, tatăl lui Tudor 10.
- Stanciul Trușescul** (Trășescul), martor pentru Lăceni 111.
- Staneul** din Ușcați apărât de vecinie în Bucșani 97.
- Staneul**, log. din Davidești, jurător 397; probabil același: ~ scrie act domnesc 403.
- Staneul**, post. din Săcuiani, martor 209.
- Star Chiojdu v. Chiojd sat.**
- Statie**, fiul lui Stoica Mărgineanul, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- Stati Miho**, martor în București, semnează grecește 229.
- Stăicută**, rumân din alt sat, dat de zestre la Folești 272.
- *Stăncești**, sat <probabil în or. Pitești> 397.
- Stăncești**, sat <probabil j. Prahova; c. Tîrșoru Vechi> 415; probabil același: **Stăcești**, 160.
- Stănellă** din Bărcănești, în pricină de rumânie 249.
- Stăncel Staitu**, martor pentru Bunești 220.
- Stănciucul** din Lipia, vinde loc la Sămara 30.
- Stănciucul**, pah. împresoară vie la Vilsănești 332.
- Stănciuloaie**, țigancă 199.
- Stănculea**, moștean din Găujani, fugit la Brăila 352.
- Stănești**, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș>, hotare 346; delnița lui Pîtpalac vindută de Neagoe din Corșori jup. Maria 151; parte vindută de Vasile spăt., lui Radul log. Dudescul 346.
- *Stănești**, sat <probabil Izbăsești c. Milcoiu, j. Argeș; azi j. Vilcea> 33.
- *Stănești**, sat <lg. Drajna, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, Stanciul și baba sa se vind rumâni, fără ocină, lui <Hriza f. mare> vornic 1.
- Stănești**, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Ilfov> 390.
- Stănia** din Rătivoești, tatăl lui Albul care vinde în Brătiani 292.
- Stăniia**, rumân iertat din Țițești 257.
- Stănilă**, căpit. martor pentru Drajna, Nuceț ș.a. 1.
- Stănilă** din Berivoești, boier jurător 336.
- **Stănilă** din Muereasca, martor pentru Cîinești, semnează 389.
- Stănil** din Păușești, martor pentru Foleștii de Jos 86; v. și **Stănilă Orzea**.
- Stănilă** din Șomănești, martor pentru Brădiceni 68.
- Stănilă**, fratele lui Stan aldămașar pentru Cîmpina 96.
- Stănilă**, iuzbașa din Văleni, martor pentru Carcadulea 226.
- Stănilă**, martor la danie m-rii Cozia 106, 112; eroare: Stanciu.
- **Stănilă** martor pentru Ciumești 359.
- Stănilă**, popă, martor pentru Lăzărești 268.
- Stănilă**, tatăl lui Drăgoi din Mărăcineni 194.
- Stănilă**, tatăl Neacei din Posobești, inzestrează pe fiica sa din funia seliștenilor (menț.) 179.
- Stănilă Orzea** (~ al Orzăi) din Păușești, megiaș, martor 69, semnează (?) 70, 71, 74.
- Stănilă Vrăjitorul** din Răscăiați, martor 54.
- Stănimir** din Ciulinița, martor pentru Trănșani 5.
- Stănimir** din Cojești, bunicul Mariei fiica lui Neagoe vâtaf (menț.) 288.
- Stănimir**, în pricină de rumânie la Băjești 128.
- Stănimir**, log. scrie zăpis 166.
- Stănimirescul v. Dragomir Stănimirescul**.
- *Stănimirul de Jos**, sat <Călăreți, j. Ilfov>, „moși“ stăpîniți de Oancea din <S>covirdeni și Datco Robul; „moșul“ Mușă lăsat moșie pustie pînă la întoarcerea celor căzuți în robie 280, 281.
- Stănislav**, călăraș, martor 200.
- Stănislav**, cneaz rumânit din Dobricenii Măglași rejudecit 113.
- Stănislav** din Bîrcoveni, bunicul lui Groza ș.a. care se răscumpără cu funia lui ~ 15.
- Stănislav** din Păușești, martor 69, 74.

- Stănilav**, martor pentru: Brezoi, Coasta Turburei ș.a. 105, 106, 112; ~ pentru Samara 383.
- Stănilav** (Tănilav?), popă din Vlădești, martor 105, 141.
- Stănilav**, roșu din Bărăști, martor 9, 50.
- Stănilav**, rumâni din: Groșani 385; ~ din Săteni 181, 187.
- Stănilav**, soțul Cherei, cumpără vie la Bunești 221; v. și **Stănilav** martor.
- Stănilav Berivoescul**, locul lui la Coasta Turburei 105.
- ***Stejarul** j. Mehedinți, sat domnesc <lg. Perisorul>, cumpărat de Mihai Viteazul, dăruit de Radu Șerban lui Pană vist.; dăruit de Matei Basarab lui Drăghici log. și Ianiu post. din Pleșoi 56.
- Stea** m-re v. **București** oraș, m-ri.
- Stea**, spăt. al doilea înzestreaș și închină la Muntele Athos ctitoria sa m-rea **Stea** din București (menț.) 321—323.
- Stea**, țigan 360.
- ***Stenca**, sat <probabil lg. or. Fetești, j. Ialomița>, popă 308.
- Stepan**, **Stipan**:
- Stepan** v. și **Ștefan**.
- Stepan** (Stipan) din Puchieni, frate cu Danciu și Sibiu, cu părți 394, 395, 404, 413.
- Stepan**, log., martor pentru Săcuieni j. Dimbovița 209.
- Stepan**, post. <din Vlădeni>, martor 75.
- Stepan**, rumân din Herăști, în pricină de rumânie 64.
- Sticleanul**, baltă la Vărăști, Gurguiți ș.a. <j. Ilfov; azi și Ialomița>, partea m-rii Viforita, pricini 22, 171.
- Stinilă** v. **Stănilă**.
- Stilbița**, sat <probabil Stignița j. Mehedinți>, partea m-rii Topolnița dania Buzeștilor 122.
- ***Stilpeni**, sat <azi în or. București> 24, 35.
- Stingă** din Albești, martor pentru Peșenești 204.
- Stingă**, fiul lui Oncie Armenili, cumpără în Cimpina 96.
- Stingăceaua din Dos**, ~ **Veche**, siliști <j. Mehedinți>, partea lui Mihai Țințăreanu cumpărată de Preda, vornic din Ceplea de la Mihaiu clucer și Dumitrașco post. 19.
- Stoe** v. **Stoia**.
- Stoenești**, sat <j. Argeș; azi j. Vilcea, c. Berislăvești> 262, 417.
- Stoenești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 32, 336.
- Stoenești de Jos** (Stoianești, Stoinești), sat <j. Prahova> 8; partea Maricăi călugărița din Albești cumpărată de cumna-
- tul ei Radul al doilea vist. Cocorăscul 340, 347.
- Stoenești** (Stoinești), sat <j. Vilcea; c. ~> 113, 127, 277.
- Stoenești**, sat <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 72, 190; v. și **Padina Stoeneștilor**.
- Stoia**, **Stoe**, **Stoie**:
- **Stoe**, aldămașar pentru Mătăsești, fiul lui Sin 92.
- **Stoie** din Holești, martor pentru Cătun 201.
- Stoia**, tatăl lui Dumitru cneaz rumânit din Jigorani 163, 178.
- Stoia Gamota**, soțul Bratei, megiaș din Slăvitești 62.
- Stoian** al șifarului din Rădulești, martor 352.
- Stoian**, cneaz rumânit din Vlădila 208.
- Stoian** cumpără, împreună cu Drăghici, parte în Biriacu (menț.) 61.
- Stoian** din Rimnicul <Sărat>, martor pentru Găojani 352.
- Stoian**, fiul lui Mino din Gabrov, martor pentru Torsura de Jos 370.
- Stoian**, fiul lui Stoica dărăbanț din Dudești, frate cu Rada și Oprea vinde parte 136.
- Stoian**, nepotul lui Stanciu Ringosul, vinde funie din Negreni 292.
- **Stoen**, partea lui din Lăzărești vindută de Tudoran 268.
- Stoian**, rumâni din: Critinești încearcă să se judecească 296; ~ din Groșani 385; ~ din Măgureni 251; ~ din Smârdeșteț 390.
- Stoian** (Stoen), tatăl lui Mihalcea, Manea și Tudor care vind în Mierlari, familie (menț.) 334.
- Stoian**, văr cu Stoica Boteanu și cu Manea din Mogoșani, schimbă delniță în Jugur 211.
- Stoiana Roaba**, fiica lui Minjina, în pricină pentru parte din Glina 24, 35.
- Stoica**, circiumar, martor pentru Săcuieni 209.
- Stoica**, cnezi rumâniți din: Brebu 179; ~ din Cănești pe Gilort 351, 353; ~ din Dobricenii Măglași se rejudecește 113; ~ din Polovinele 117; ~ din Silișteni 309; ~ din Vlădila se răscumpără 208.
- Stoica**, croitor din Năiani, martor pentru Glaveș 254, 255.
- Stoica**, dărăbanț, fiul lui Duca și frate cu popa Oprea, familie, vinde partea sa din Dudești pentru a fi scos de la bir 136.
- Stoica** din Bărbătești v. **Stolchiță**.
- Stoica** din Beleți, martor 279.
- Stoica** din Ciorăști, martor 298.

- **Stoica** din Crețulești, martor pentru Șerbănești 305.
- Stoica** din Dilga, martor 21.
- Stoica** din Picleni, martor pentru Gudărești 9.
- Stoica** din Roșiul, tatăl jupîneselor Dobra și Fostira (menț.) 73. 135.
- Stoica**, fiu de suflet al lui Aga Suțu, pentru care merge la oaste, dăruit în Dilga 21.
- Stoica**, fiul lui Drăghici din Șomănești v. **Stoica** slugă domnească.
- Stoica**, fiul lui Mogoș, familie, martor pentru Mierlari 334.
- Stoica**, fiul lui Motrocea din Dedulești vinde parte 304.
- Stoica**, fiul lui Pîrvul log., din Lazuri și frate cu Pădure pah., Mihai post. ș.a. familie, vinde în Căpriorul 240; în Virleți 76, 179.
- Stoica**, fiul lui Stan Motrocan din Posobești, rumânit 179.
- Stoica**, iuzbașă, martor pentru Glaveș 254, 255.
- Stoica** log. v. și **Stoica** scrie, **Stoica** Șerbanovici.
- Stoica**, log. dăruiește nepotului său, aga Gherge, partea sa din Drăghinești 218.
- Stoica**, log. din Farcaș <popa ~>, tatăl Mariei și al lui Radul și soțul Ilinei, stăpin în Bărcănești (menț.) 249.
- Stoica**, log. din Titu, martor 211; hotarnic, semnează 378.
- Stoica**, log. din Tirgoviște, martor 225.
- Stoica**, martor pentru Coasta Turburei la Vlădești; vinde parte 105.
- Stoica**, martor pentru Samara 383.
- Stoica**, meșter de mori, cercetare la Glina 411.
- Stoica**, pah., fiul lui Vilcul clucer din Dragomirești, stăpin în Cegani și Loloști 308, semnează 184.
- Stoica**, partea lui cu vie din Bunești, în stăpînirea lui Nistor (menț.?) 220.
- Stoica**, popă din Păușești, frate cu Jipa 70; martor 86; tatăl lui Udriște 221.
- Stoica** (Stoeca), popi, martori din: Burdușani 308; ~ din Cîrligați, semnează 3; ~ pentru m-rea Căliu 393; ~ pentru m-rea Cozia 106, 112; ~ pentru Cislău (?) 242; și <Zorești> 243; ~ din Golești 268.
- Stoica**, popi scriu zapise 328, 356.
- Stoica**, portar, tatăl lui Vlaicul din Novaci 146.
- Stoica**, post. din Buceșani, martor 367.
- Stoica**, post., jurător tocmelnic pentru Virleți 142, 144, v. și **Stoica**, fiul lui Pîrvul din Lazuri.
- Stoica**, post., martor pentru Bujorani 141.
- Stoica**, roșu din Cerașu, martor 173.
- Stoica**, rumâni din: Băilești, iertat fără ocină 375; ~ din Băjești, în pricină de rumânie 128; ~ din Bărcănești, în pricină de rumânie 249; ~ din Cetățeni 235; ~ din Cocorăști 347; ~ din Groșani 385; ~ din Măneștii de Sus 201; ~ din Năpîrteni, cu delniță 175; ~ din Tătărani 240.
- Stoica**, rumânit cu ocină și fii la Cănești pe Gilort 351, 353.
- Stoica** serie carte domnească 171.
- Stoica**, slugă domnească, fiul lui Drăghici din Șomănești și fratele Anei, stăpin în Brădiceni și Cîlnic 68.
- Stoica**, stegar din Birca, cumpără părți 20.
- Stoica** tatăl lui Stan v. și **Stoica** fiul lui Pîrvul.
- Stoica**, tatăl lui Stan cneaz rumânit din Jigorani (menț.) 163, 178.
- Stoica**, țigani 19, 199, 347, 357, 377.
- Stoica**, vâtaf, martor pentru Bogdănești 327.
- Stoica**, vâtaf, tatăl lui Stan, martor pentru Mircești 399.
- Stoica**, vinde vad de moară din Berislăvești 262.
- Stoica**, vistier mare <Rîioșeanul>, soțul Dochiei, familie, cîtor al m-rii Strimba (menț.) 19, 248.
- Stoica**, vornic din Bădeni, jurător 150.
- Stoica** al Coandei, vinde în Voinigești la Fețeni 10.
- Stoica** al lui Mircea, martor 242.
- Stoica** al Neicăi, martor pentru Mircești (?) din Buzău 399.
- Stoica** al lui Drăgoi, rumân din Găureni 217.
- Stoica** Boteanul (~ Bottenul) din Mogoșani, frate cu Radul, Diicul și Manea, schimbă delniță din Jugur cu vărul său Stoian 211; martor 284; hotarnic, jurător, semnează (?) **Stoica** 211, 378.
- Stoica** Bulat din Buzău, aldămășar pentru Săseni 194.
- Stoica** Crăjiu din Mătăsari, boier hotarnic jurător, semnează 378.
- Stoica** Dulău (Stoica) din Năiani, martor 226.
- Stoica** Fileanul (~ Hileanul) vinde parte din Iasul 109.
- Stoica** Gheloiul vinde parte din Iasul 109.
- Stoica** Hrisan, martor la Cîmpulung 157.
- Stoica** Lungul, martor pentru Păcălești și Păcureni 173.
- Stoica** Mărgineanul (~ Mărgeneanul), martor pentru Bîșcenii de Jos 242.
- Stoica** Obială vinde părți din Cătunul de Jos și Drăguleasca 61.
- Stoica** Păcală, dorobanț, cu casă în București 267.

- Stoica Pirtea** vinde loc la Coasta Turburei, Vlădești 105.
- Stoica Popescu** din Costești, boier hotarnic, jurător pentru Creața 378.
- Stoica Pribeagulu**, martor pentru Păcălești 173.
- Stoica Rilea**, țigan 282.
- Stoica Rimbe** (~ Rîbea) din Jideni 391; lasă partea sa lui Ursea 392.
- Stoica Șerbanovici** (Stoeca, Stoica, ~ Șarban, ~ Șarbanovici) <Ludescu>, spudel, log., grămătic, fiul lui Șarban din București 357; scrie acte domnești 148, 167, 189, 332, 337, 342, 345, 347, 360, 363, 374, 382, 398, 403, 422; semnează 345; scrie zăpis 277; martor 357.
- Stoica Tăpțan** din Slănicul de Jos, martor 269.
- Stoica Vlădău** din Ulita, jurător pentru Golești 326, 407.
- Stoican** din Dumirești, jurător pentru Poenari 246.
- Stoican** din Mușcel, jurător 150.
- Stoicanul**, meșter de mori la Dedulești 287.
- ***Stoiceni**, sat <Valea lui Albu, j. Olt> 48, 138; al m-rii Govora, rumâni fugiți 183; probabil același: ~ 257.
- ***Stoicești** (Stocești) de Mostiște, sat <probabil lg. Chiroiu, j. Ilfov>, parte din funia Drăghicească dăruită de Stan lui Gheorma clucer 396.
- Stoichiță** din Bărbătești <Stoica?>, martor pentru Căpriorul 364.
- Stoichiță** din Studina, tocmelnic pentru Frăsineț, semnează 293.
- Stoico** v. Staico log.
- Stoilă**, popă din Lăceni, tatăl lui Vladul 152.
- Stoisia** din Brăila, ginerele luminărarului, martor 352.
- Stolniceani**, sat <j. Vilcea; azi în or. R. Vilcea>, dăruit cu moară și rumâni de doamna Ecaterina m-rii Slătioarele; ținut în silă de Rudeni 57.
- Stolojani** j. Jiul de Sus, sat <j. Gorj> 248; stupinele m-rii Tismana, scutite 341.
- ***Strămătorești** (Trăisturi ?), sat <lg. Băloțesti, j. Ilfov> 11.
- Strezia** (Strizea), fiul jup. Catrina din Romceni, vinde în Andreișești cu frații săi Ivan și Pătrașco 419.
- Strimba**, m-re <c. Urdari, j. Gorj>, făcută de Stoica vist.; șindrila pentru ~ 248.
- Strimbul** (Sf. Nicolae), m-re <Găiseni, j. Dîmbovița; azi j. Ilfov>, egumenul Mardarie eliberează rumân fără știrea ctitorilor 85.
- Stroe**, căpitan, martor pentru Căcaleți 374.
- Stroe** din Cislău, unchiul lui Dragul log. și nepotul lui Vlaicul vist. familie, învoire cu m-rea Aninoasa 244, 247.
- Stroe** din Greci, ~ din Oteteliș v. Stroe postelnici.
- Stroe** din Păcălești, fiul lui Bădica, martor 173.
- Stroe** din Popinzălești, martor 249.
- **Stroia** (Stroi) din Priboieni, vinde locuri la Gura Sămăilei ș.a. I.
- Stroe** din Sălătruc, frate cu Hristodor, martor 118, 119.
- Stroe** din Viriți <și din Grădiște, fiul lui Badea pah.>, mare stolnic în sfatul domnesc 4, 6; v. și Stroe pah.
- Stroe**, fiul jup. Maria, frate cu Pătrașco și Preda vinde vad de moară la Piscani 292.
- Stroe**, fiul lui Oprea log. din Șirineasa, în pricină pentru Oțeșani 298.
- Stroe** log. v. Stroe Fiera Leurdeanul.
- Stroe**, mortascop, martor pentru Drajna, Nucet ș.a. 1.
- Stroe**, pah. din Viriți <probabil fiul lui Mitrea și nepot de frate lui Stroe m. stolnic>, martor 359.
- Stroe**, popă, tatăl lui Vlad și al Troiței, cumpără vie la Bunești (menț.) 221; martor 220.
- Stroe**, post. din Bralostita, văr cu David din Vilcănești, familie; vinde parte cu rumâni în Ciumești (menț.) 359.
- Stroe**, post. din Greci, fratele jup. Voica <fiul lui Radul vist. din Cepturoaia>, familie, martor 393, 348; probabil același: boier hotarnic, tocmelnic 335, semnează 293, 318.
- Stroe**, post. din Oteteliș, nepotul lui Balica hatman, familie, vinde țigani 360; martor 131.
- Stroe**, post. din Tomeni, boier hotarnic 335, semnează 318.
- Stroe**, rumâni din Măgureni 251.
- Stroe**, stolnic mare v. Stroe din Viriți.
- Stroe Fiera** (Stroe), log. <Leurdeanul>, martor 367, 400, semnează „manu propria” 33, 36, 405, 419.
- Stroescu** j. Gorj, sat 129.
- Stroescu**, sat <j. Ialomița; azi c. Fierbinți, j. Ilfov>, partea lui Drăgan vindută de megiași lui Udrea post. Doicescul 215.
- Studina**, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 293; în hotar cu Vlădila 208; ~ Arvătoștilor dăruită de boierii din Brîncoveni lui Alexe, Ivanei din Vlăduțeni ș.a. 67.
- Studinița**, sat <j. Romanați; azi j. Olt> al m-rii Cozia, pricină cu rumânii 155.
- Sturul** (virful Sturilor), munte în hotarul Gurenilor <j. Gorj> 248.

Subțirele v. **Lupul Subțirele**.
Suliman, sat <c. Sărulești, j. Ilfov> 418.
Sumedru din Jigori, martor 242.
*Suptos, sat <probabil Dosu, j. Vilcea; azi Dumbrăveni>, popă 113, 127.
Sura, sat <j. Mehedinți>, popă 65.
Suslănești, sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 32, 336.

Suțu v. **Agă Suțu**.
Svetagora v. **Athos**.
Sviata Petca v. **Tirgoviște**, oraș, m-ri.
*Svintestii (Sventestii), sat <lg. Mărgheni, j. Romanați; azi j. Olt>, părți ale megieșilor în hotarul Potlogilor, hotirnicie cu m-rea Brincoveni 318, 335.

Ș

Șainești, sat <probabil Șeinasca, j. Buzău; azi Beilic> 107, 190.
Șandru din Poiana Mărului, <transilvănean>, cumpără muntele Luțele împreună cu Cîrstea 403.
Șantabeiu, rumân cu delniță în Văleni 408.
Șăgarcea, m-re și sat <or. Șegarcea, j. Dolj>, popă 188.
Șăoaș j. Vilcea (Șuașul), sat <or. Ocnele Mari>, rumâni ai m-rii Bistrița duși la Căcaleți de Teodosie Rudeanu f. m. log. 13; ~ apărați față de cămărașii de la Ocna Mare 237.
Șarban v. **Șerban**.
Șarboiul v. și **Stanciul Șarboiul**.
Șarboiul din Voinigești, tatăl lui Opriș (menț.) 10.
Șarineasa v. **Șirineasa** sat.
*Șchei, sat <probabil lg. Alexeni j. Ialomița; azi j. Ilfov> 418.
Șerban, Șărban:
Șerban, Șărban v. și **Radu lu Șerban**.
Șerban, ciobotar din Bărăști, martor la Brăila 352.
Șerban, croitor, dă bani cu împrumut 78.
Șerban (Șărban, Șerbanovici) din București, tatăl lui Stoica log. (spudei) 189, 357, 374, 382 v. și **Stoica Șerbanovici**.
Șerban din Cherba, frate cu Dragotă 179.
Șerban din Crețulești, martor pentru Șerbănești 305.
Șerban din Dudești, martor 136.
Șerban din Gîrbovi, aldămășar pentru Coroteni 204.
— **Șarban** din Golești, jurător 407.
Șerban, fiul lui Dragotă din Cherba, se rumânește 179.
— **Șarban**, fratele lui Arbănaș, familie, vinde în Bărăști 158.
Șerban (Șărban, Șirban), log. <din Bilci-rești> scrie zăpis 419; martor 33, 324, 344, 347, 360, 367, 381, 400, 408, semnează 152, 168, 190, 389; v. și **Stoica Șerbanovici**.
— **Șarban**, pirc., martor pentru Lăceni 152.
Șerban, popă din Bărbulețu, martor 403.

Șerban (Șărban), rumâni din: Cetățeni 235; ~ din Iacovești 367.
Șerban tatăl lui Stoica spudei v. **Șerban** din București.
Șerban voievod v. **Radu Șerban** domn.
Șerban Danovici, log., martor pentru Băleni, semnează 405.
Șerban Ghiughel, rumân cu delniță din Golești 407.
Șerbana, țigănci 292, 360.
Șerbanovici v. **Șerban** din București.
Șerbanel, partea lui la Fîntînă în Puchiani 413.
*Șerbănești j. Dimbovița, sat <lg. Tețcoiu>, parte de funie vîndută de Văsiu al lui Oprică din Creța lui Para pah. 305.
Șerbănești, sat <j. Vilcea; probabil c. Lăpușata> 18.
Șerbănești (Șărbănești), sat <j. Vilcea; probabil c. Ștefănești>, parte cu vie din funia Predei vîndută de Anghel din Mihăești 306.
Șerbu, Șărb:
Șerbu v. și **Ispas Șerbu**.
— **Șărbu** din Mănești, tatăl lui Stanciul și al lui Stan care vind în Budurești (menț.) 180.
— **Șărb** din Poenari megiaș jurător 246.
Șerbul, fiul lui Dumitru Șfatul din Albeni, familie, vinde loc în Fîntînele 371.
Șerbul (Șărbu), martor la danie m-rii Cozia 106, 112; pentru Mnacele 289, 290.
Șerbul (Șărbul), pah. <din Sălătruc>, fiul lui Radul, înzestrează pe sora sa, Sora 118, semnează 119.
Șerbu, rumân din Cetățeni 235.
Șimon v. **Pribeș Șimon**.
Șintescul v. **Radul Șintescul** log.
Șintestii, sat <Sintestii, j. Ialomița; azi j. Ilfov, c. Coșereni> 418.
Șipanul v. **Radul Șipanul**.
Șipot, sat <Șipotu, j. Dolj; azi j. Gorj>, partea Gherghinei cumpărată de Barbul clucer din Poiana 351, 353.
Șirineasa j. Vilcea (Șărineasa), sat 86, 277, 298, 359.

Șitoaia (Șutoaia), sat <j. Dolj> 276, 288, 351, 353, 360; viile m-rii Coșuna scutite de vinărici, pârpar și poclon 310.
Șiumun v. Pribeg Șimon.
Șogîrgău v. Fătu lu Șogîrgău.
Șolomon, pîrcălab <din Făgăraș>, martor 331.
*Șolomon, sat <or. Tirgoviște>, curături pentru vii, scutiri acordate m-rii Dealul 14.
*Șolomonești, sat <probabil j. Ialomița>; azi j. Ilfov> 418.
Șomănești, sat <j. Gorj> 68.
*Șoplea, sat <lg. Corlătești, j. Prahova>; azi or. Ploiești>, partea lui Coadă vornic cumpărată de Dragul log. de la unchiul său Stroe din Cislău 247.
Șovarna, sat <j. Mehedinți>, partea lui Tăvărug dată zestre Rocsei, femeia lui Avram 61.
*Șovîrligu (Șovîrligul), sat <Topolnița, j. Mehedinți>; c. Izvorul Birzei>, fugit peste hotare; scutiri acordate m-rii Topolnița 27.
Ștefan din Țigănești, martor I.
Ștefan, fiul lui Tănăsie pah. din Bărbătești, vinde în Berciugov 216.
Ștefan, log. din Văleni, tatăl lui Bărbuia și al lui Negoiaș 90.
Ștefan, martor pentru Cacleșii din Coastă 374.
Ștefan, meșter din Păcălești, tatăl lui Radul, martor 173.
Ștefan, popă, martor pentru m-rea Cozia 155.

Ștefan <Surdul>, domn al Țării Românești <1591—1592> 317.
Ștefan <Tomșa>, domn al Moldovei <1611—1615, 1621—1623>, tatăl lui Leon Tomșa voievod 27, 186, 208, 343.
Ștefeasca, parte la Sărariul <j. Săcuieni>; azi j. Prahova> vindută de Oance și de Toma lui Iordache vornic 179.
*Ștefoaia (Ștefăni, Ștefoae), sat <lg. Pădureni, j. Vlașca>; azi j. Ilfov> 134, 190, 412.
Șteful din Potoceni, tată și fiu, martori pentru Dealul Zoreștilor 172.
Șteful din Pucheni, martor 394.
Șteful, măjarul, martor pentru Găujani 352.
Șteful, post. din Berilești, martor 175; jurător 418.
Șteful, post. din Tămășești, soțul Neacșei, vinde în Cirstienești 198; jurător 336; martor semnează pah. 386.
Șteful, tatăl lui Oancea, partea lui la Sărariul (menț.) 179.
Știrbul din Bucșani, megiaș jurător 97.
Ștubeiul, sat <j. Mehedinți>, parte lăsată de Maria din Obedin soțului său Conda f. mare comis, redobîndită de la m-rea Jitian de vărul ei, Barbul mare pah. 82.
Suaș v. Șăoașul, sat.
Șuică v. Șeuecoe.
Șuici (Șueci), sat <j. Argeș>, partea lui Radul din ~ rămasă fiilor săi Stanciuși Gostea, pricină 358; popă 118 (?), 309.
Șutoaia v. Șitoaia sat.

T

Tabacul din Ciuturești, tatăl lui Mihai (menț.) 309.
Tabără v. Calin Tabără.
Tanasie, Tănăsie: v. și Athanasie.
Tanasie, cnezi rumâniți din: Jigorani, încearcă să se judecească 178; ~ din Polovinele se rejudecește 117.
—Tănăsie, locul lui la Priboiani I.
Tanasie, log. (menț. tirzie) 159.
Tanasie (Tănăsie), pah. din Bărbătești, <fiul lui Moga>, tatăl lui Pătru, Ștefan și Mihai vinde partea Stanei jup. lui Drăgușin ban, semnează 216; jurător 364.
Tanasie, pah. din Stănești <Rudeanul>, martor 33, semnează 320.
Tanasie (Atanasie, Tanase), popă clisiarh din Tirgoviște, fiul popii Goicea, vinde vie cu case în Dealul Tirgoviștei 250; martor 250, 339, semnează 286.

—Tănăsie vinde vie la Cîmpulung 157.
Tatomir, cneaz rumânit din Vlădila se răscumpără 208.
Tatomir din Dobroești, martor pentru Fundeni 154.
Tatomir, tatăl lui Neagoe, martor pentru Tătărani 240.
Tatomir, țigan 249.
Tatul din Băbeni martor pentru Topliceni 364; probabil același: **Tatul**, martor pentru Draghiești 50.
Tatul din Sărăști, martor 126.
Tatul, fiul lui Oprea păcurar din Trănșani vinde parte 5.
Tatul log. v. și **Tatul Danovic.**
Tatul, log. din Pătroaia, martor 162; scrie zăpis, semnează 284.
Tatul, martor pentru <Zorești> 243.
Tatul, nepotul lui Arbănaș și al lui Șarban, vinde în Berești 158.

- Tatul**, nepotul lui Theofil călugăr și frate cu Radul armaș, în pricină pentru Vlădeni, Virleți ș.a. 142, 144.
- Tatul**, paharnic, tatăl lui Preda 174.
- Tatul** popă v. **Papa Tatul**.
- Tatul**, rumâni din: Cirsteianești cu delniță și parte cumpărată 198; ~ din Cri-tinești în pricină de rumânie 34; ~ din Deleni 33; ~ din Grădiștea de Jos, încearcă să se judecească 84.
- Tatul**, țigan alăutar 288.
- Tatul Danovic**, log. al treilea, frate cu Marco log. 380; martor, semnează 168, 405; în pricină pentru țigani 315.
- Tatul Hanul**, din Beleți (?) martor 279.
- Tălpaș**, delnița lui la Bogătești 32.
- Tălpașescul** v. **Mușat Tălpașescul**.
- Tămășești**, sat <j. Muscel și Pădureți; azi j. Argeș, Valea Nandrii> 336.
- Tămbușca** v. **Dragomir Tămbușca**.
- Tănasiu** v. **Tanasie**.
- Tănislav** v. **Stănislav**.
- Tătarul**, sat <j. Brăila>, drumul Tătarului la Iasul 109.
- ***Tătarul** de la Cimpu, sat <probabil lg. Boldești, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, închinat de jup. Frujina m-rii Mărgineni 213.
- Tătărani** j. Dimbovița, sat, părți vindute de Preda, Mihai, Stoica <fiii lui Pîrvul din Lazuri> ș.a. lui Ianu negustor; jude-cire 240.
- Tătărăi**, sat <j. Ilfov; azi j. Prahova> 394, 395, 404.
- ***Tătărie** (Tătărăii), sat <lg. Grosu, j. Vlașca; azi Teleorman, c. Siliștea> 79, 80.
- Tătrade**, țigan 160.
- Tătulescul** v. **Radul Tătulescul**.
- Tăvărăg**, bunicul Rocsei, cu parte în Șovarna (menț.) 61.
- Tebeasca**, parte <j. Ialomița>, lăsată de Stana Roaba, nepoatei sale Negritei 145.
- Tecuci** v. **Pătru Tecuci**.
- Tega**, pîriu la Tega <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 16.
- Tega** j. Saac, sat <azi j. Buzău>, partea lui Dragomir vătaf din Cislău și a fra-telui său Andrei dăruită de Lupul fost mare log. m-rii Cîrnu; casa Țigulei 16.
- Teleancă** v. **Neagoe Teleancă**.
- Teleorman**, județ, sat din ~ 257.
- Telești**, sat <j. Gorj> 248.
- Teodosie**, **Theodosie** v. **Tudosie**.
- Teofan**, patriarh de Ierusalim dă carte 84.
- Teofil** v. **Theofil**.
- Tétiul** din Pîcleni, martor pentru Gudă-rești 9.
- Tetoi**, sat <Tetoiu, j. Vilcea> 131.
- Tețcoi** v. **Detcui**, sat.
- Theodosie** v. **Tudosie**.
- Theofana**, în soborul m-rii Viforita 339.
- Theofil**, călugăr v. **Theofil Rudeanul** și **Tudor** din Vlădeni.
- Theofil** (Teofil), episcop de Rîmnic 58; judecă și întocmește 330, 333; dă mărturie 127, 238; dă carte 84; judecă împreună cu domnul în soborul țării 57, 183, 401, semnează 322.
- Theofil Rudeanul** (Teofil, ~ Rudean), că-lugăr la m-rea Cozia 238, 293; frate cu Pîrvul log. și unchiul lui Andrei spătar 57, 103; dă mărturie 57, 60, 106, 112, semnează 155.
- Tihul** din Dilga, martor 21.
- Tismana** (Tismeană, Uspenia), m-re <j. Gorj>, mare lavră domnească 341; sate, pri-cini 59, 232, 342; schimbă sat 406; danie de sare 17, 39; scutiri 341; egumeni: Daniil și Theodosie.
- Titu** (Titiu), sat <j. Vlașca?; azi oraș, j. Dimbovița> 211, 378.
- Timpa**, top. la Balta Albă <j. Romanați; azi j. Olt> 189.
- Tintava** j. Ilfov, sat rumânit de Sirbul stolnic, dăruit m-rii Tismana; dăruit de Radu Șerban jupanitei Elina, pri-cini 59.
- Tîrgoviște**, oraș 59, 133, 153, 225, 420; cetate de scaun sub Radu Mihnea 253; pecetea orașului 286; m-re, ocnă și sat lângă 148, 185, 187; case, pivniță 179, 211; căpitan 200; doctor 187; oameni buni 286; biserica Sfeta Petca (Sf. Paraschiva) 240, 286, 364; biserica popii Nenciul 400; popi și diaconi 54, 214, 240, 250, 339; Mitropolia 54; zapis scris la ~ 273.
- Tîrșor** (Tîrșor), <oraș ?> <j. Prahova> 203, în hotar cu Dedulești 169; vii lăsate de Lazăr pah. fratelui său Ilie și jup. sale Marga 257; cojocar 201; iuzbașă 117; popă 126.
- Tîrgul de Sus**, <la București>, partea lui Gherghie vătaf cumpărată de Iordache vornic de la Frujina din Bucov 267.
- ***Tîrgul Gilort**, sat <Bengești, j. Gorj> 137.
- Tîrnava**, sat <j. Dolj> în hotar cu Găureni 217.
- Tîrșor** v. **Cirstea** ~ și **Tîrșor**.
- Toader**, **Todor** v. **Tudor**.

Toboș Frenți <Doboș Frenț> ungar în pricină pentru părți în Rătești, Slăvești ș.a. 253.

Tocher (?) din Urechești, martor pentru Bulzești 131.

*Tocsobești (Tocsobeni), sat <lg. Colibași, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș în or. Pitești> 246.

Todoran v. Tudoran.

*Togozeni, sat <lg. Slătioare, j. Ialomița; azi j. Ilfov> 344, 418.

Toia, iuzbașă din Bălțați j. Rimnic, aldă-mășar 125, 361; jurător 287.

Toia, log. martor pentru Gudărești 9; scrie zăpis 50.

Toma v. și Cătunul Tomei.

Toma, chezaș din Vărăști 302.

Toma, cneaz rumânit din Dobricenii Măg-lași, rejudecit 113.

Toma, comis <din Pătroaia>, soțul Vinei și tatăl lui Mihaiu post., stăpin în Vilturenii (menț.) 284.

Toma, fiul lui Mailat, vinde parte în Sărariu 179.

Toma, popă din Chili, ia stihar de la m-rea Menedic 258.

Toma, tatăl lui Ion din Băjăști 326.

Tomeni, sat <j. Romanași; azi j. Olt>, boierii din ~ 318, 335.

*Tomești, sat <lg. Morunglav, j. Romanași; azi j. Olt> 78.

Topile, top. la Cincu <Prunești, j. Gorj> 371.

Topliceeni, sat <j. R. Sărat; azi j. Buzău>, partea Colții dată de Anton m-rii Dedulești 361.

Topolnița (Polneța, Polnița, Sf. Mihail), m-re <j. Mehedinți>, pustie, refăcută de călugări sîrbi 27; ctitori și donatori; sate 122; scutiri 27.

Topolov, riu < afl. al Oltului>, m-rea <Flămînda> de la ~ 98, 311.

*Topoloveni, sat <lg. Stroești, j. Ilfov> 418.

Torsura de Jos (Dol Torsura), sat <Întorsura j. Dolj>, cnezi rumâniți de Conda f. mare comis se răscumpără de la fratele său Alexe 370.

Tova, țigan 263.

Trandafir, țigan 355.

Transilvania (Țara Ardealului, Țara noastră, de peste munte, Țara Ungurească) 269, 331; Mihai Viteazul crai în ~ 59, 351, 353; <transilvăneni> cu munte în Țara Românească 403; ~ în pomelnicul m-rii Argeș 331; soli 337; boieri pribegi 208, 326, 407; rumâni și țigani fugiți în ~ 27, 164; episcopie din 59.

Trăisteni v. Trestiani, sat.

Trăistrăe din Pătirlage vinde vie la <Zorești> 243.

*Trănșani, sat <Tonea, j. Ialomița; azi or. Călărăși>, parte vindută de Tatul, fiul Oprei păcurar, lui Mihnea 5; parte cumpărată de Cirstea grecul 37.

Trășescul v. Stanciul Trușescul.

Treapul v. Dobrodeava Treapul.

Trestia v. Valea Trestiei.

Trestiani (Trăisteni), sat <j. Săcuieni; azi j. Prahova> 179, 239; ~ de la Cîmp, de la Ratena, din jos de Inotești j. Săcuiani, „moș“ vindut de Dragomir Girjă lui Sava post 239; probabil același: Trăisturi(?) 11.

Trifa, sulger din Orbeasca, tatăl lui Staico 95; martor 79, 152, 324, semnează 80, 184.

Trohana v. Radul Trohanei.

Troiță, fiul (?) popii Stroe, vinde în Bunești 221.

Trușescul v. Stanciul Trușescul.

Tudor, Toader, Toadir, Tudur, Thudor:

Tudor v. și Badea a lui Tudor.

Tudor, cneaz rumânit din Polovinele, rejudecit 117.

Tudor, comis din Izvor <Știrbei>, cumpără și rumânește în Bâldești, Silișteni, Ciuturești ș.a. 309.

— **Thudor** dă bani cu împrumut 78.

Tudor din Bărăști v. **Tudor** roșu.

Tudor din Cîndești, martor 300.

— **Toadir** din Dălbănești, se vinde rumân 421.

Tudor din Dobroteni, vinde parte 179.

— **Toader** din Ergheviță, martor 114.

Tudor din Rătești v. ~ vornic și **Tudor Rătescul.**

— **Toader** (Toderü) din Tătărăi funește în Pucheni 395, semnează. 404.

Tudor din Vlădeni (Theofil călugăr), log. frate cu Balea, familie, lasă părți în Virleți, Bălțați ș.a. m-rii Mărgineni (menț.) 142, 144; v. și **Tudor** log.

Tudor din Vlădeni <log.>, frate cu Dragomir în pricină pentru Căpriorul (menț.) 143; v. și **Tudor** log.

— **Toader**, fiul lui Mogoș, martor pentru Mierlari, familie 334.

Tudor, fiul lui Mușat al Bolei, aldămășar pentru Cîndești 223.

Tudor, fiul lui Stanciul Șărboiul, martor pentru Fețeni și Voinigești 10.

Tudor, fiul lui Stoian, frate cu Mihalcea și cu Manea, vinde în Mierlari 334.

Tudor, fiul Mariei și strănepotul lui Gherghe din Puchiani, familie 394.

Tudor, frate cu Paraschiva, înzestreză pe sora sa Iup. Neașa în Golești, fiul (?) lui Ianiu fost mare post. din Boleasca 407.

— **Tudori**, gelep, martor pentru Tîrgoviște 7.

Tudor, ginerele lui Balica din Cîrlomănești, aldămășar 194.

- Tudor**, grămătic, (spudei), frate cu Dumitru log. <fiul lui Pană post. din Bărbătești>, scrie acte domnești 18, 21, 52, 56, 61, 91, 97, 116, 128, 132, 179, 187, 204, 207, 237, 288, 296, 309—311, 330, 400; semnează 161.
- Tudor**, log. din Bujorani, vinde țigancă, familie, scrie zapis 75.
- Tudoru**, log. <din Slăvitești?>, martor pentru Mihăești, Șerbănești 306.
- Tudor**, log. din Vlădeni vinde partea sa din Golești 407, 414; jurător 379; v. și Tudor din Vlădeni.
- Tudor**, log. scrie cartea boierilor hotarnici pentru Svintestți 318.
- Tudor**, nepotul lui Voisilă din Slăvilești, vinde în Pupezească 65.
- Tudor**, popă, tatăl lui Radul din Merlari 334.
- Tudor**, post. cel bătrîn, martor pentru Căpriorul 240.
- Tudor**, roșu din Bărăști, martor 50, 361; probabil același: Tudor, martor pentru Gudărești 9.
- Tudor** (Tudoru), rumâni din: Critinești 296; ~ din Iacovești 367; din Măgureni 251; ~ din Roșiul 73, 135; ~ rumân al doamnei Stanca judecit de Mihai post. din Sărata 150.
- Tudor**, stolnic din Bîrsești, martor 175, semnează 184.
- **Toader**, tatăl lui Dan megiaș din Slăvitești 62.
- Tudor**, tunar, tatăl lui Dumitru grămătic 273.
- Tudor**, țigan 321.
- Tudor** vornic v. și Tudor Rătescul.
- Tudor**, vornic al doilea, frate cu Calotă clucer din Popești, martor 73, 135, 190, 357, semnează 107.
- Tudor Bălțeanul**, martor pentru Torsura de Jos 370.
- Tudor Bojdariu**, tatăl Stancăi cu parte în Bogdănești (menț?) 327.
- Tudor Bolduma** din Trestiliani (din Buciumeni), martor 239, 267.
- Tudor Cambei**, frate cu Radul din Cîinești 389.
- Tudor Grecul** (Tudoru ~) din Păușești, martor 59, 70, 71, 74.
- Tudor Rătescul** (Tudor), vornic al doilea din Rătești, soțul Savei 173; stăpîn în Păcurenii, Păcălești, Slăvești ș.a. 173, 253; pribeag cu Gavril Movilă, pricină cu ungurii lui Beldie Kelemen 253; martor 226, 244, 402, semnează Theodor 76.
- Tudora** v. și Stanciul al Tudorei, Voica a Tudorei.
- Tudora**, fiica lui Ventilă din Bucu, înzestrată în Pupezeni ș.a. 265.
- Tudora**, mama Bobei care vinde în Glina (menț.) 35.
- Tudora**, soția lui Ionașco log. și fiica (?) lui Tudor Bojdariu, vinde în Bogdănești 327.
- Tudora**, țigancă slobozită 257.
- Tudorachi**, martor pentru Puchiani 394.
- Tudoran**, cumnat cu Manu, vinde părți în Lăzărești 268.
- Tudoran** din Călinești, megiaș jurător 170.
- Tudoran** din Cilcești, tatăl lui Oprea (menț?) 263.
- Tudoran**, Tudor fiul lui Dragomir v. Tudoran stol.
- Tudoran**, log., martor 75; probabil același: Tudoran, martor pentru Izvorani 81.
- Tudoran**, pah. <nepotul lui Tudoran pit.> (menț. ulterioară) 159.
- Tudoran**, pitar, tatăl lui Ianache pah., Badea log. și Pîrvul log., familie, redăruiește Mogoseștii m-rii Codmeana 94, 121; vii la Izvorani 159; împrumută bani 386; probabil același: Tudoran, sulger din Vlădești, stăpîn de țignai 164, 200, 273, 286; jurător 93; martor, semnează 351.
- Tudoran**, rumân din Cetățeni 235.
- Tudoran** (Tudor), stolnic, frate cu Dobre și fiul lui Dragomir <nepotul lui Radu de la Afumați>, în pricină pentru Mogosești (menț.) 94, 120.
- Tudoran** <post.>, tatăl lui Preda post. din Lerești 198.
- Tudorie** v. Tudora.
- Tudosie**, Teodosie, Theodosie: **Tudosie** (Teodie, Teodosie, Theodosie), călugăr din Fundeni, soțul Ancăi și tatăl lui Gherghie și al lui Dumitru vinde în Fundeni 154; înfrățește pe Hrizea fost mare spăt. peste biserica sa de la Grădiște, semnează 301; martor 227.
- **Teodosie**, diacon, martor pentru Bișcenii de Jos 242.
- Tudosie** (Teodosie, Theodosie, Thudose, Tudosii) din Cepturoaia <Corbeanul>, mare spătar (1633 ian. — dec.), f. mare spăt., mare log. (1634 ian. — 1634 aprilie 30), f. mare log., fiul lui Ventilă f. mare vornic 147; tatăl lui Preda post. (spăt.) și ginerele lui Preda ban Buzescul, stăpîn în Vilcănești pe Mostiște, Roșiul, Smîrdeștețul ș.a. 73, 135, 147, 165, 351, 353, 385, 390, 393; în pricină pentru daniile Drăgoeștilor 307, 328, 398; ctitor al m-rii Aninoasa Buzău 247;
- în sfatul domnesc: mare spătar 4, 6, 14, 16—21, 31, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—66, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112—114, 117, 127, 128, 132, 133, 138, 148, 150, 153,

163, 165, 167, 169, 170, 178, 179; mare log. 183, 187, 189 193—196, 199, 201, 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247—249;
 ispravnic în act domnesc 187, 193—196, 199, 201, 204, 207, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247,—249;
 martor 77, 137, 153, 174, 235, 351, 405; jurător, ispravnic de jurători 244, 260, 261, 271; semnează 77, 261, 385, 390, 405;
 erori: Teodor 21; mare pah. în sfat 31; Teodosie <Rudeanul> 169.

— **Theodosie** (Teodosie), egumen și nastavnic al m-rii Tismana 59, 232, 322, 342, 406.

Tudosie, fiul jup. Păuna, familie, vinde parte cu rumâni în Moii de la Jiu 369.

Tudosie, fiul lui Stoico pah. Rudeanul, în pricină cu satul Văcărești Olt 48, 138.

Tudosie log. v. și ~ din Cepturoaia, **Tudosie Rudeanul**.

Tudosii, log., tatăl lui Stanciul vătaf 274.

— **Teodosie**, popă, nepotul lui Sinca sluger și fratele lui Ivănuș, familie, cumpără în Bișcenii de Jos 242.

Tudosie (Theodosie), post. din Loloești, martor 385.

Tudosie, rumân din Deleni 33.

Tudosie spătar 169 v. **Tudosie** din Cepturoaia.

Tudosie, spătar <probabil vărul lui Stoica pah. Rudeanul>, martor 312.

Tudosie Rudeanul, mare log., tatăl Ancăi, socrul lui Stan vornic (menț.) 272;

tatăl lui Vlad mare log. și bunicul lui Andrei spăt., stăpin în Folești, Slătioare ș.a. 13, 138, 272; primește rumâni fugiți 55, 237; soțul Dobrei, pribeag în Moldova cu Simeon Movilă 138.

— **Tudosia**, maică în soborul m-rii Viforita 339.

Tulel, cneaz rumânit din Dobricenii Măglași, rejudecit 113.

Turburea (Turbure, Turburi), sat <j. Argeș> 289—291; v. și **Coasta Turburei**.

Turbure, sat <Tulburea, j. Săcuieni; azi j. Prahova> în hotar cu Nucet 1.

Turcea (Turce) din Spineni, megiaș jurător 48, 138.

Turceanul, în pricină pentru Turceni (menț.) 342.

Turceni j. Gorj, sat dăruit de Pîrvul ban m-rii Tismana, revindicat de Turceanul, rumâni răscumpărați 232, 342.

Turcia v. Țara Turcească.

***Turcinești j. Argeș**, den Topolov, sat <lg. Cremenari; azi j. Vlcea>, scutit pentru a fi de întărire m-rii de la Topolov <Flămînda> 98.

Turturea, pah. morile sale din Glina sparte de m-rea Radu Vodă 411.

Tutana (Sf. Athanasie Athonitul), m-re domnească <j. Argeș>, metoh al m-rii Radu Vodă 238, 325; scutire de vină-rici, egumen Cozma (?) 116; pricini pentru Mogoșești și Esciori 94, 121, 238, 325.

T

Țamblac, slugă domnească, frate cu Stan al doilea comis, rumân al lui Matei Basarab, iertat pentru slujbă în pribegie 276.

Țara Leșească, episcop român în ~ 59.

Țara Moldovei v. Moldova.

Țara Românească, numită Vlahia Transalpină 189, 311; mitropolit al Ungrovlahiei 84, 322, 333, 381;
 pază la marginea țării, cheia țării 148, 337, 338; transilvăneni cu stăpiniri în ~ 403; sol moldovean 282; prădată, robită și spartă de turci 296, 322, 323; ~ de tătari și moldoveni 41;
 domn al ~ crai al Ardealului 59, 351, 353.

Țara Turcească (Impărăția), boier trimis cu solie în ~ 351, 353; v. și **Țarigrad**; rumâni și țigani fugiți în ~ 27, 200.

Țara Ungurească v. Transilvania.

Țarigrad (Constantinograd), oraș <Istanbul>, boieri trimiși cu slujbă la ~ 101, 217, 368.

Țăpțan v. Stoica Țăpțan.

Țigan din Ciorăști, martor 298.

***Țigănești**, sat <or. Tirgoviște>, funie cumpărată de Dumbravă căpit. de la Gherghe 7.

Țigănești (Țăgănești), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș în or. Topoloveni> în hotar cu Priboieni, diacon I.

Țigoiasca, funie la *Mailat <lg. Poiana, j. Dolj; azi j. Gorj, c. Turburea> 351, 353.

Țigulea v. și Stan Țigulea.

Țigulea, casa lui la Tega 16.

Țițești (Țețești), sat <j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 268; rumân iertat de Lazăr pah.; casele lui Gherghe 257.

Țițăreanul v. Mihai Țițăreanul.

Țițăreni, sat <j. Dolj> 19.

Țirghișești, moșneni din Rîul Alb (menț. tirzie) 236.

Țocu din Negovani, martor pentru Trestiani, semnează 239.

U

Udrea din Bibești, martor pentru Baia de Fier 233.

Udrea din Brănești, fiul lui Bran, familie, vinde parte 8; probabil același: ~ din Bănești (?), vinde în Brănești 363.

Udrea din Fundeni, <log.>, fiul lui Stanciul log. și al Anghelinei, frate cu Gherghe, vinde parte 93.

Udrea din Lăceni, vinde parte din Floreasca 79; martor 80.

Udrea din Săcuiani, fiul lui Oprea, log. și frate cu Dobre armaș martor pentru Dudești 225.

Udrea, fiul lui Vlăduțul din Ciocade, în pricină pentru Crasna 372.

Udrea log. v. și **Udrea** din Fundeni.

Udrea, log. din Rădăcinești, fiul lui Grama armaș, soțul Caplei și frate cu Leca post. 417; probabil același: **Udrea**, log. martor 94, 286, 400.

Udrea, post. <Doicescul> cumpără parte în Stroești 215.

Udriște, fiul popii Stoica <din Păușești>, martor pentru Bunești 221.

Udriște, frate cu Vlaicul care vinde în Prisăceni 3.

Udriște log. v. și **Udriște Năsturel**.

Udriște, log. din Șirineasa, fiul lui Oprea log. stăpîn în Foleștii de Jos 86; în pricină pentru Oteșani 298, martor 277; scrie zăpis 359.

Udriște (Udrești), post. din Drăgoești, soțul Sorei, înmormîntat la Govora, căreia îi dăruiește Cernețul, Medvejdea ș.a.; rudă cu Sima stolniceasa 307, 328, 329, 398.

Udriște, vâtaf de plăieși din Rămești 206; megiaș jurător pentru Dobriceni 113.

Udriște, vornic din Roșia, martor 369, 406.

Udriște Năsturel, log. al doilea, fiul lui Radul Năsturel mare log., martor 94; semnează 261; în menț. ulterioare 288, 322.

Uești, sat <Uiești, j. Vlașca; azi j. Ilfov>, Stanciul din ~ rumânit la Bucșani 97.

Ugrenii v. Ogrumi.

Ulita, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 326.

Ulmetul, munte la Tega <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 16.

Ungrovlahia v. Țara Românească.

Ungurul v. Mihai Ungurul.

Ureche din Hareș, martor 358.

Urichești, sat <Urechești, j. Dolj> 131.

Uriia v. Huriia sat.

Urlești (Orlești), sat <Urleasca, j. Brăila>, în hotar cu Iasul 109.

Ursea moștenește pe Stoica Rimba în Jideni 392.

Ursul v. și Albul Ursului, Măgura Ursului.
Ursu căpit. din Buzău, dăruit de domn la Scurtești 101.

Ursu, fiul lui Stanciul din Stănești, rumânit fără ocină 1.

Ursu, neguțător, martor pentru Mircești 399.

Ursu, rumân din Cetățeni 235.

Ursu, tatăl lui Voicilă cu parte în Dobroteni (menț.) 179.

Ursu Groșarul, aldămășar pentru Jideni 391.

Urșani, sat <j. Vilcea, în or. Horezu> 113.

*Uscați, sat <lg. Vasilați, j. Ilfov> 73, 135, 168, 244.

Utura, top. în hotar cu *Iasul <lg. Urleasca, j. Brăila> 109; v. și **Gorganul Uturei**.

V

Vad de la Nicopoe, <Vama Nicopolei>, vameși de la <Turnu Măgurele> 222.

Vaideel (Sf. Arhangheli), m-re <Slobozia lui Enache, j. Ialomița>, ctitor, metoh al m-rii Dohiarul; egumen Climi 123, 382.

Vaideel, sat <Vaideeni, j. Vilcea>, Avram se vinde rumân lui Dragomir m. armaș 174.

Vai de El, sat <j. Săcuiani; azi Podgoria, j. Prahova> 158, 362; probabil același: **Vaidele** 267.

- Vale** j. Mehedinți, sat, parte moștenită de Avram de la bunicul său Stanciu Buzeia 61.
- Vale**, sat <probabil Valea Mare, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 32.
- Valea Băii**, top. la Ocna cea Mare <or. Ocele Mari> 110.
- Vale Groșilor**, top. la Cătunul Tomei și Creța <Crețulești, j. Vlașca; azi j. Dimbovița> 378.
- Valea lui Balotă**, sat <probabil Balotești, j. Ilfov>, parte și vie fără buciumi cumpărate de Iordache vornic de la Stan, nepotul lui Voinea din Trestii și de la Cirstea log. din Buciumeni 179.
- Valea lui Dobre**, sat <Dobriceni, j. Vilcea>, părțile lui Radu și ale lui Necula 36.
- Valea lui Ion** (Vale lu ~), top. la Mirău <j. Vlașca; azi j. Ilfov 47, 72.
- Valea Mănăstirii** v. **Mănăstirea**, sat.
- Valea Pîrfeștilor**, în hotar cu Stănești 346.
- Valea Popii** v. **Gura Sămăilei**.
- Valea Robului** la Berislăvești <j. Argeș; azi j. Vilcea> 262.
- Valea Sașilor** din Dealul Tirgoviștei, viile lui Parepa post. (în menț. ulterioară) 91; vii ale lui aga Neagul cumpărate de Gherghie Caridi al doilea vist. 250.
- Valea Trestiei**, la Tega <j. Săcuieni; azi j. Buzău> 16.
- ***Valea Ursului** (?), sat <probabil Valea Urloii, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 362.
- Valeni** v. **Văleni** sat.
- Vancea** v. și **Mitrea al Vancei**.
- Vancea**, martor pentru Piscul Runcului 176.
- Vancea**, popă cumpără livadă la Piscul Runcului 176; probabil același: ~ cumpără la Bogdănești 327.
- Vardeniță**, sat <Gvardenița, j. Mehedinți> 193.
- Varlaam**, egumen al m-rii Dealu 322.
- Vasilache**, cupeț din Călinești, martor 365, 366.
- Vasilie**, armaș din Stroești, scutit pentru slujbă în țări străine 129.
- Vasilie** din Cegani, martor 308.
- Vasilie** din Gomoești, martor 150.
- Vasilie** din Mihăești, martor pentru Bunești 220, 221.
- Vasilie**, egumen al m-rii Aninoasa Buzău 244, 247.
- Vasilie**, egumen al m-rii Bistrița 13, 43, 237, 260, 261, 271, 312, în soborul țării 322, martor 106, 112, semnează 293.
- Vasilie**, fiul lui Dima grecul din Brătianii de Sus și al jup. Stanca din Rătivoești, familie, stăpîn în Negreni ș.a. 292.
- Vasilie**, fiul jupinului Proca, martor pentru Fețeni și Voinigești 10.
- Vasilie**, jupineasa lui Calciul mare port cumpără în Goruneni 190.
- Vasilie** monah v. **Vasilie Gură**.
- Vasilie** (Vaselie), post. din Brătești, martor 381; probabil același: ~, post. din Brătici (?), martor, semnează 174.
- Vasilie**, rumâni din: Băjești, în pricină de rumânie 128; ~ Măgureni 251; ~ din Mărăcineni în pricină de rumânie 245.
- Vasilie**, scrie zăpis pentru m-rea Viforita 339.
- Vasilie** (Vasile), spătar, fiul lui Mușat vist. și al Samfirei, frate cu Voichița și soț Ancuței 81, 195; vinde vii și delnițe în Izvorani și Stănești 31, 81, 159, 195, 346; vinde țigani săi din Transilvania 164; martor 159, 250; semnează 81, 250, 346, 386.
- Vasilie stolnic** v. **Vasilie Paindur**.
- Vasilie**, vist. <mare> dăruit de Radu Mihnea cu Găurenii (menț.) 217.
- Vasilie Gură** (Vasilie), monah, vinde cu fratele său Mihail partea din Cindești a mătusei lor Boba 303, 374; martor 300.
- Vasilie Paindur** (Vasalachi, Vasălie, Vasilache, Vasilachie, Vasile Păiandur, Vasilie), mare stolnic în sfatul domnesc 180, 189, 193—196, 199, 201, 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247, 249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335, 338, 242, 344, 347, 352, 353, 358, 360, 368, 374, 375, 382, 387, 393, 397, 398, 400, 401, 403, 407, 408, 415, 417, 418, 422; martor, dă carte de mărturie 251, 344, 347, 351, 367, 381, 402, 405; jurător 330, semnează 333.
- Văcariu** v. **Vladul Văcariul**.
- Văcărești**, sat <j. Dimbovița> 357, 378.
- ***Văcărești** j. Olt, sat <lg. Trepteni>, rumânit în silă de Tudosie f. mare log. Rudeanul, rejudecit 48, 138.
- Văcărești**, sat <or. București> 24, 35, 136.
- Vădeni**, sat de margine <j. Brăila>, act domnesc scris în tabără la ~ 148.
- Vădenii Micii**, numiți, ocina lui Rađeș, top. <probabil la Slăvești lg. Măstănești, j. Săcuieni; azi j. Prahova> 253.
- Vădislav**, log. din Produlești, martor pentru Mogoșani 211.
- Vădislav**, post. din Belcin, schimbă parte din Corbi pentru părți în Fintina și Salcia 137, 140.
- ***Vălari**, sat <Valea cu Apă, j. Gorj> 369, 406.
- Văleni**, sat <Podu ~, j. Dimbovița; azi j. Prahova> 395, 404.

- Văleni** pe Dealul Piteștilor, j. Mușcel și Pădureț, sat <azi j. Argeș>, partea m-rii Tutana scutită de vinărici 116; delnițe cu rumâni vîndute de Preda Nica spătar lui Costandin al doilea post. 408; probabil același: **Văleni**, „moș“ vîndut de Voica lui Socol din ~ 259.
- Văleni** j. Romanafți, aproape de Brincoveni, sat <azi j. Olt> 261, 271, 275, 393; pricină de rumâni cu fiii lui Ștefan log., Bărbuia și Negoită 90.
- Văleni** sat <probabil or. Vălenii de Munte j. Săcuieni; azi j. Prahova> 226.
- **Văleni**, sat <Văleni, j. Vilcea>, în hotar cu Foleștii de Jos 86.
- Vărăști**, sat <j. Ilfov, c. Dascălu> 11.
- Vărăști**, sat <j. Ilfov, comună>, Chiriac, Draghiia ș.a. săteni (chezași) pentru datoria de miere a celor săraci 302.
- Vărăști**, sat <j. Ilfov; azi j. Ialomița>, volnicii de stăpînire și scutiri acordate m-rii Viforita 22, 23; pricini cu stolnicii pentru vama din pește 171.
- Vărbilă**, m-re <j. Săcuieni; azi j. Prahova> moșie 362.
- Văreți** v. **Virliți**.
- Văsălat**, riu la Brezoi <j. Vilcea>, partea lui Mănilă 106, 112.
- Văsiu**, (Văsie), călugăr, tatăl lui Micșan cneaz rumânit din Jigorani (menț.) 163, 178.
- Văsiu** din Stăncești, vinde Domneștii (menț.) 397.
- Văsiu** din Vlădești, jurător pentru Golești
- Văsiu**, fiul lui Oprică din Creța, vinde partea sa din Șerbănești 305.
- Văsiu**, fiul Mariei <și al lui> Oprea log. din Rătivoești, cumnat cu Dima grecul, familie, vinde delnițe în Bădeștii de Podgorie 292.
- Văsiu**, log. din Rătivoești, tatăl lui Dragomir (menț.) 292.
- Văsiu**, țigani 78, 199, 294.
- Vede**, riu, sat pe ~ 120.
- Velica** v. și **Neagoe al Velicăl**.
- Velica**, fiica lui Radul din Șuici și a Ianei, înzestrată în Voicești 358.
- Velica**, jupaniță vinde, fără drept Gîndenii (menț.) 271.
- Velisare Rusta**, martor 410; v. și **Rustea**.
- Ventilă** v. **Vintilă**.
- Verești** (?), sat <probabil Orești, Oreasca, j. Ilfov> 381.
- Vernești** (Verinești ?), sat <j. Buzău> 194, 264, 300, 303, 319, 374; hotare, partea lui Balco și din dealul cu vii vîndută de nepoții săi lui Jipa post. din ~ 224; popi 224, 242, 256.
- Vesi** (?), jupin, cumpără parte în Horezu 349.
- Vetrea** din Potoceni, martor 172.
- Vetreș** v. **Radul Vetreș**.
- Vierăș** (Vovidenie), m-re <j. Mușcel și Pădureț; azi Făgetul c. Colibași, j. Argeș>, scutire 241, 373; pricini pentru Dobrușa 196; ~ cu rumânii săi din Poenari ș.a.; egumen Ioachim 196, 245, 246.
- Viforita** (Vihorăști, Vihorita, Nașterea Maicii Domnului, Sf. Gheorghie), m-re de călugărițe <j. Dimbovița; azi or. Tîrgoviște>, danie, stareță Pracxiia 339; volnicii, scutiri, pricini pentru bălți 22, 23, 171, 418; pecete 339.
- Viga** Podeana lasă nepotului său de văr, Necula pîrc. din Glogova vie în dealul Racotoilor 263.
- Vina**, jup. lui Toma comis, lasă fiului lor, Mihai <post.>, satul Vilturenii cu rumâni 284.
- Vinețeanul** v. **Barbul Vinețeanul**.
- Vintilă**, **Ventilă**:
- Vintilă**, clucer mare <din Cornățeni>, stăpin de țigani (menț.) 257.
- Vintilă**, comis din Bălotești, martor 284.
- **Ventilă** din Bucu înzestrează pe fiica sa Tudorie în Pupezeni 265.
- **Ventilă** din Mănești, fiul jup. Chiajna din Mănești și al lui Badea post. din Bucșani, vinde cu fratele său Preda post. parte din Poiana Dimbovița 153.
- **Ventilă**, fiu vitreg lui Radul comis Corlătescul din Grozăvești și frate cu Necula din Glogova, familie 263.
- Vintilă** (Ventilă), log. din Orașul de Floci scrie zapise 92, 145, 377; vinde țigani, semnează 377.
- Vintilă**, stăpin în Găureni 217.
- **Ventilă**, tatăl lui Baciul și al lui Vladul vinde în Birzești 100.
- Vintilă** (Ventilă), țigani 124, 179, 351, 353.
- Vintilă** (Ventilă), vâtaf (iuzbașă?) din Brezoe cumpără parte în Berciugov 216; martor 235.
- Vintilă**, vornic <din Clătești>, tatăl lui Negoită post. și al lui Tudosie mare spăt. (menț.) 137, 147.
- Vipere**, rumân din Cislău dăruit m-rii Aninoasa 244, 247.
- Visarion**, martor la danie m-rii Căluui 393.
- Vișa** v. și **Măgura Ursului**.
- Vișa**, femeia lui Bria și soacra lui Stan din Stoenesti, vinde părți la Pomi și Cărbunari 262.
- Vișa**, femeia lui Radul din Săteni și mama lui Petriman, vinde delnițe cu rumâni 181, 187.
- Vișa**, jupineasa <lui Stan log.>, vinde delnițe în Căpriorul (menț.) 364.
- Vișan** din Tîrgoviște, martor 225.

Vișan, frate cu Radul din Bărcănești, vinde parte cu rumâni (menț.) 249.

Vișan, martor pentru Mnacele la Turburea 289, 290.

Vișan, popă din Milești, tatăl lui Dragomir 155.

Vișan, rumân din Bărcănești în pricină de rumânie 249.

Vișan, tatăl lui Stanciul și al lui Badea rumâni din Văleni (menț.) 90.

Vișeneasa v. **Stanciul al Vișenesei**.

Vișina, sat <j. Romanăți; azi j. Olt> în pricină de hotar cu Siliștioara 115.

Viștea, ~ de Jos, sat <j. Făgăraș> 331.

Vitan, țigani 328, 398.

Vitioara v. **Ghicioara** sat.

Vitomirești, sat <j. Olt> 48, 138.

Vița, țigancă 257.

Vijga v. **Cîrstea Vijga**.

Vilcan din Cegani, martor 308.

Vilcana, sat <j. Dimbovița; azi or. Vulcana>, partea lui Moga din Brănești 168; rumânire 324.

Vilcana cea Mare, top. la Săteni <j. Dimbovița> 187.

***Vilcănăștii** pe Mostiște, j. Ilfov, sat numit Frâsinetul de Jos, rumânit de Preda Buzescul, vindut de Tudose spăt. și fiul său Preda post. lui Gherghe <Caridi> log., f. vist. al doilea 147, 165.

***Vilcăneshi**, sat <probabil or. Craiova> 359.

Vilcea, județ, sate din 18, 43, 45, 49, 86, 102, 113, 127, 196, 237, 272, 298; plăieși 206; dijmari, goștinari, vinăriceri 110, 149.

***Vilcomul**, sat <Florin, azi j. Dolj>, lăsat de Maria din Obedin soțului său Conda f. mare comis, dăruit m-rii Jitiian, redobîndit de Barbul mare pah. 82.

Vilcul v. și **Dragodan Vilcul**.

Vilcul clucer din Dragomirești, tatăl lui Stoica pah. 184, 308.

Vilcul din Glogova vinde parte la Mănăstire (menț.) 61.

Vilcul (Vlaicul) din Poenari, jurător 246.

Vilcul (Vlăicul), fiul lui Crăciun Papalea din Cîrstinești încearcă să se judecească, 102, 103.

Vilcul, fiul Mariei și fratele jupaniței Stanca a lui Dima grecul, familie, vinde delnițe în Bădeștii de Podgorie 292.

Vilcul, nepotul său Stan miluit la Studina Arvăteștilor (menț.) 67.

Vilcul vinde partea sa din Groși 61.

Vilcul Clotei din Cîinești, tatăl lui Radul (menț.) 389.

Vilculescul v. **Stan Vilculescul**.

Vilsan din Vlădești, martor pentru Colnicul lui Hanăș 105.

***Vilsănești**, sat <Olari, j. Romanăți; azi j. Olt>, vie redobîndită de Spahiul cehodar de la Stănciucul pah. 332.

Vilsul din Dobroești, martor pentru Fundeni 154.

Vilsul, rumân din Grădiștea de Jos, încearcă să se rejudecească 84.

Vilturenii, sat <probabil Vultureanca, j. Argeș>, lăsat cu rumâni de Toma comis și soția sa Vina fiului lor Mihai <post.> 284.

***Viriți**, sat <Sprincenata, j. Olt> 359.

Virțiți, sat <j. Dolj; azi Jiul> 188, 390.

Virjoghe, **Vrăjoghi**:
— **Vrăjoghi** (Vrăjug), martor pentru Ostra, semnează 62.

Virjoghe, sluger, vadul lui (?) de moară la Eșciiori (menț.) 325.

***Virilți** (Virleți), sat <lg. Coslegiu, j. Săcuieni; azi j. Prahova>, parte vindută de Pădure pah. și frații săi lui Iordache vornic 76, 179; lăsat cu rumâni de Theofil călugăr <Tudor din Vlădeni>, m-rii Mărgineni 142, 144.

Virtoape, top. la Berislăvești <j. Argeș; azi j. Vilcea>, vii 262.

Vladul, **Vlad**:
Vladul v. și **Neagoe al lui Vladul**.

Vladul, armaș al doilea răscumpără din rumânie pe vărul său Radul din Prundeni 124.

<**Vladul ban**>, moșul lui Drăgușin ban și Mitrea vornic, vinde Craioveștilor Gîndenii (menț.) 261, 271.

— **Vlad**, cercetează pricină de mori la Dedulești 287.

Vladul, comis, <mare din Drăgoești>, frate cu Radul log., danii m-rii Govora (menț.) 307, 398.

— **Vlad**, croitor din Brăila, martor pentru Iasul 108, 109.

Vladul, diiacon, martor pentru Popești 203.

Vladul din Arcești, frate cu Maria din Obedin, stăpîn în Vilcom 82.

Vladul din Bărcănești, martor pentru Căzănești 167.

Vladul din Bășinești, fiul popii Vladul, martor 242.

Vladul din Bîrcoveni se răscumpără din rumânie 15.

Vladul din Cacova, megiaș jurător 113.

— **Vlad** din Carcadule, aldămășar 29.

Vladul din Călinești, în pricină 317.

Vladul din Coșovenii de Jos, martor 15.

Vladul din Dumirești, megiaș jurător pentru Poenari 246.

Vladul din Gîrbovi, aldămășar pentru Coroteni 204.

Vladul din Glina, megiaș tocmelnic 24, 35.

— **Vlad** din Godeni, tatăl lui Coman 223.

- **Vlad** din Lipiia, martor pentru Iasul 109.
- **Vlad** din Nucet de lg. Turbure se vinde rumân cu casă, vie și pomat 1.
- Vladul** din Parpari (?), martor pentru Studenița 155.
- Vladul**, fiul lui Dumitru Sfatul din Albeni, vinde în Fintinele 371.
- Vladul**, fiul lui Neag de la Măilat, vinde funie 351, 353.
- Vladul**, fiul lui Stan din Brănești, rumân 324.
- Vladul**, fiul lui Ventilă, în pricină pentru Birzești 100.
- Vladul**, fiul lui Vladul Rudeanul f. mare log., în pricină cu fratele său Andrei spătar 104.
- Vladul**, fiul popii Stoilă din Lăceni, vinde parte 152.
- Vladul**, fiul popii Stroe și frate cu Troița, vinde vie din Bunești 221.
- Vladul**, frate cu Ilie post. din Gropșani, cumpără parte 385.
- Vladul**, judec vinde vie în Drăgășani 58.
- Vladul**, log. din Rogozi, martor pentru Izvorani 31.
- Vladul** log., mare log. v. **Vlad Rudeanul**.
- Vladul** (Vladu), martori pentru: Birca 20; ~ pentru Vlădești, Mnacele 105, 290; ~ pentru Samara 30.
- Vladul**, morariul, rumân din Cocorăști 347.
- Vladul**, nepotul lui Oprea Glăvae din Alixeni, în pricină pentru țigani 294.
- **Vlad**, pircălab din Cindești, aldămășar 223.
- Vladul**, pircălab din Drăngești, jurător pentru Prisăceni 412.
- Vladul** (Vlad), popi din: Căpreni scrie zapis 2; ~ din Trănșani, martor 5, 37; ~ din Bășinești, tatăl lui Vladul 242.
- Vladul**, rumâni din: Cetățeni 235; ~ din Gropșani 385; ~ din Măgureni 251; ~ din Văleni cu delniță 408.
- Vladul**, soțul Mușei, vinde vie și locuri la Berislăvești 262.
- Vladul**, soțul Stancăi, vinde loc de casă la Săcuiani 209.
- Vladul**, țigan 199.
- Vladul** vinde partea sa din Moșeștii Pistruiului (menț.) 230.
- Vlad** voievod bătrînul, cel bătrîn v. **Vlad Călugărul** și **Vlad Tepeș**.
- Vlad** voievod fiul lui Radu cel Mare v. **Vlad Vintilă**.
- Vlad** voievod fiul lui Vlad voievod v. **Vlad cel Tânăr** și **Vlad Inecatul**.
- Vlad** voievod tatăl lui Mircea eroare v. **Radul cel Bătrîn**.
- Vlad** voievod tatăl lui Radu cel Mare și al lui Vlad voievod v. **Vlad Călugărul**.
- **Vlad al Manii** Drujotul din Carcadule, vinde parte 331.
- Vladul Brinzeiu** (~ Brinzea), rumân din Măgureni 251; pirc. martor 365, 366; eroare: Radu pirc. 365.
- Vladul Buciolul** din Negoști, martor 371.
- Vlad** cel Bătrîn v. **Vlad Călugărul** și **Vlad Tepeș**.
- **Vlad <Călugărul>** (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1481–1495> 261, 271; tatăl lui Radul cel Mare 66, 186, 311; tatăl lui Vlad <cel Tânăr> 238; ctitor și ziditor al Govorei 311.
- **Vlad <Dracul>** (~ cel Mare), domn al Țării Românești <1436... 1446>, tatăl lui Radul cel Frumos 207.
- **Vlad cel Tânăr**, domn al Țării Românești <1510–1512>, fiul lui Vlad Călugărul 120, 238 și tatăl lui Vlad Inecatul 232, 342.
- **Vlad Gură** din Dobroești, martor pentru Fundeni 154.
- **Vlad Hirlău**, martor pentru Cindești 303.
- **Vlad <Inecatul>**, domn al Țării Românești <1530–1532>, fiul lui Vlad <cel Tânăr> 232, 342.
- Vladul Jorsu**, (~ al lui Jorzu), martor pentru Brezoi 106, 112.
- **Vlad loi** Baloi din Stoianesti, martor 8.
- Vladul Mohoit**, martor pentru Turburea la Mnacele 289.
- **Vlad Petec**, nepotul de fiu al lui Iciăe, vinde curătură la Cîmpina 96.
- Vladul Rășpopul** din Păușești, megieș martor 86.
- Vladul Rudeanul** (Vlad), f. mare log., fiul lui Tudosie mare log. și al Dobrei, soțul Despinei, tatăl lui Andrei spăt. ș.a. (menț.) 33, 138, 210; stăpîn în Nănișești, Văcărești, Bunești ș.a. 57, 138, 186, 311.
- Vladul Rudeanul** (Vladul), fiul lui Vlad mare log. și al Despinei, familie, stăpîn în Futești și Văcărești 138, 210.
- Vladul Sevestreanul**, rumân al m-rii Cozia (menț.) 55.
- **Vlad <Tepeș>** (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești <1456... 1475> 253.
- Vladul Văcariul**, rumân din Măgureni 251.
- Vladul <Vintilă>** (Vlad), domn al Țării Românești <1532–1535>, fiul lui Radu <cel Mare> 196, 232, 342.
- Vladul Vulpariul** din Cincu vinde locuri în Birzeiu ș.a. 371.
- Vlaicul**, clucer, <tatăl doamnei Neaga și cumnat cu Vlad Vintilă>, dăruiește

- jumătate din Cislău m-rii Aninoasa (menț.) 247.
- Vlaicul** din Cornet, martor 18.
- Vlaicul** din Hințești, jurător pentru Cislău 244, 247.
- Vlaicul** din Novaci, fiul lui Stoica portar, martor semnează 146.
- Vlaicul** din Pucheni, alege partea sa 395, 404; martor 394, 413.
- Vlaicul**, fiul călugărului din Prisăceni și frate cu Udrisțe vinde locuri 3.
- Vlaicul**, frate cu Sora preoteasa, Filip și Balea cu parte în Iasul (menț.) 109.
- Vlaicul**, în pricină pentru Căpriorul, (nepotul Jup. Vișa) 364.
- Vlaicul**, log. din Conțești jurător tocmelnic 379.
- Vlaicul**, log. din Jugur, martor 211.
- Vlaicul**, (Vlaico), moșul lui Tudoran pitar și tatăl lui Dragomir <cumnatul lui Radul de la Afumați>, stăpin în Mogoșeștii pe Argeșel (menț.) 94, 120.
- Vlaicul**, popă la Sf. Petca din Tirgoviște, martor 54, 240.
- Vlaicul**, vii vindute de mama sa în dealul Izvoranilor 32.
- Vlaicul**, vist. <din Rumceni>, bunicul lui Dragul log. și al lui Stroe din Cislău și tatăl Stanei și al Mariei, stăpin în Cislău (menț.) 247.
- Vlaicul**, vornic, fiul lui Cega și văr cu Dragomir <cumnatul lui Radul de la Afumați>, în pricină pentru Mogoșești (menț.) 120.
- Vlasie**, fiul lui Oprea din Călinești, familie, în pricină 317.
- Vlasie și Vlasie** fiul lui Dragomir, martori pentru Bișcenii de Jos 242.
- Vlasie Buiului**, martor pentru Jideni 392.
- Vlașca**, județ, sate din 40, 49, 54, 66, 84, 88, 137, 163, 178, 190, 218, 367.
- Vlașun**, hotar între Mirăul și Stoenesti <j. Vlașca; azi j. Ilfov> 72.
- Vlădae Sebiștenoae**, martoră pentru Fețeni și Voinigești 10.
- Vlădaia**, inzestrată de tatăl său Ivașco vornic din Rătești 162.
- Vlădău** din Golești, vinde parte cu rumâni 407; v. și Stoica Vlădău.
- Vlădemiru** v. Milea Vlădemiru.
- Vlădeni**, sat <c. Mihăești, j. Mușcel; azi j. Argeș> 143, 186, 214, 379, 407, 414.
- Vlădeni**, sat <j. Prahova; azi j. Dimbovița>, parte lăsată de Theofil călugăr <Tudor log. din ~> m-rii Mărgineni 142, 144.
- Vlădești**, sat <j. Mușcel; azi j. Argeș> 286.
- Vlădești** j. Vilcea, sat <azi or. Rîmnicu Vilcea>, în hotar cu Ocna cea Mare 110; locuri, vii, livezi cumpărate de Oprea și socrul său Ivan negustor de la Mitrea din Rîmnic ș.a. 105; popă, diacon 105, 141.
- Vlădica**, ceauș, martor pentru Erghevița 388.
- Vlădiia**, rumân din Smirdeșteț 390.
- Vlădila** j. Romanai, sat <azi j. Olt>, în hotar cu Frâsinetul 293; cnezi rumâniți de Necula vist. se răscumpără de la Matei Basarab 208.
- Vlăduleni**, sat <j. Romanai; azi j. Olt> 67, 166, 293, 318.
- Vlăduțul** din Ciocade întoarce parte cumpărată în Crasna 372.
- *Vlășcene**, sat <probabil j. Mehedinți>, parte dăruită de părintii banului Radu Buzescu m-rii Topolnița 122.
- Voda** din Lăcusteni, martor 393.
- Voia**, cneaz rumânit din Polovinele se rejudecește 117.
- Voia**, martor pentru Birca 20.
- Voia**, sutăș de roșii din Râșciori cumpără în Căzănești și Sus și de Jos 167.
- Voica** din Trestiiani, fiica lui Voinea și mama lui Stan care vinde în Valea lui Balotă 179.
- Voica**, fiica lui Oprea, familie, vinde un „moș“ la <Văleni> 259.
- Voica** <din Găvănești>, fiica lui Radu vist. <din Cepturoaia>, mama Radei și a Cătălinei și sora lui Stroe post. <din Greci> dăruiește siliștea Broșteni m-rii Căluui (menț.) 348, 393.
- Voica**, mama lui Preda și Andrei din Mălinești, vinde în Piscu 393.
- Voica** soția lui Nica comis v. Voica fiica lui Radu.
- Voica**, țigănci 75, 321.
- Voica a Tudorei** vinde parte din Brebu 179.
- Voica Mireioi** din Grozești vinde partea ei din Floceasca. la Lăceni 95.
- Voice** (Voicea) din Văleni, megiaș tocmelnic pentru Pucheni 395, 404; probabil același: Voicea, vărul Voicăi, în pricină pentru <Văleni> 259.
- *Voicești**, sat <lg. Văleni, j. Argeș>, dedina lui Radul din Șuici lăsată fiicelor sale Ioana, Sofiica și Velica 358.
- Voichița**, fiica lui Mușat vist. <și a Samfirei> și sora lui Vasilie spăt., vinde delniță la Izvorani 195.
- Voicilă** din Cosimbești, martor 265.
- Voicilă**, fiul lui Stanciul din Păcurenii și tatăl lui Radul (menț.) 173.
- Voicilă**, fiul lui Ursu, vinde parte în Dobroteni 179.

- Voico Voicul:**
Voico, bașă, vinde prăvălie din <București> 229.
Voicul, cneaz din Costești, rumânit de Mihai Viteazul 43.
Voico din București, fiul popii Ivan, martor 136.
Voico din Jupinești, megieș jurător 326.
Voico din Mirșa, megieș jurător pentru Bucșani 97.
Voico din Rătești, martor 304.
Voico din Suslănești, boier jurător 336.
Voico din Vărăști, sătean chezaș 302.
Voico din Vitomirești, jurător pentru Văcărești 48, 138.
Voico, dorobanț, martor pentru Țigănești 7.
Voico, log. din Ragul, tatăl lui Bratul log. 282.
Voico, log. din Tîrgoviște, martor 286.
Voico, martori pentru: Birca 20; pentru <Zorești> 243.
Voico, meșter din Argeș 358.
Voico, popă din Podogi <Potlogi>, martor 284.
Voico (Voicu), rumâni din: Bărcănești în pricină 249; ~ din Cetățeni 235.
Voico, țigani 142, 144, 328, 398.
Voila, sat <ț. Făgăraș>, boieri din ~ în pomelnicul m-rii Argeș 331.
Voinea din Bădeni, jurător 150.
Voinea din Cîmpulung, boier jurător 336.
Voinea din Lazuri, martor 240.
Voinea din Trestiiani, tatăl Voicăi și bunicul lui Stan care vinde în Valea lui Balotă (menț.) 179.
Voinea, martori pentru: Birca 20; ~ pentru Priboiani I.
 — **Voina**, țigan 358.
Voinea, vier din Cîrciumari al m-rii Snagov, scutit 416.
Voineag din Hințești, vinde răzor în dealul Proicăi 247; probabil același: **Voineag**, martor 242.
- Voineag Robul**, tatăl lui Cirstian și al lui Pascul care vind în Hințești (menț.) 242.
Voinești, sat <j. Dimbovița; probabil c. Voinești> 7.
*Voinigești, sat <lg. Fețeni, j. Argeș; azi j. Vilcea> 10.
Voisilă din Slăvilești, are nepot pe Tudor 65.
Voicu, țigan 338.
Vrabie v. **Ion Vrabie**.
Vrăbeți, sat <Brabeți, j. Mehedinți; azi Horăști or. Motru, j. Gorj> 61.
Vrăjoghi v. **Virjoghe**.
Vrănești, sat <probabil j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș> 73, 135.
Vucea din Rădinești, martor pt. Băești 18.
Vucina (Vucena, Gvucena), mare paharnic în sfatul domnesc 16—21, 31, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—66, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 112—114, 116, 117, 127, 128, 132, 133, 135, 138, 148, 150, 153, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 179, 183, 187, 189, 193—196, 199, 201, 204, 207—209, 217, 235, 237, 238, 240, 242, 247—249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 288, 292, 295, 296, 298, 308—311, 323, 326, 330, 332, 335—338, 342, 344, 347, 352, 358, 360, 368, 374, 375, 382, 387, 393, 397, 398, 400, 401, 403, 407, 408, 415, 417, 418, 421; ceășnic 193, 360; martor dă carte de mărturie 344, 347, 367, semnează 351, 405.
Vucomir, sîrbul din Bucșanești, tatăl lui Evan 198; martor 331, 358.
Vulcana v. **Vilcana** sat.
Vulpariul v. **Vladul Vulpariul**.
Vulpașu din Brăila, martor pentru Găojani 352.
Vulpeni, sat <j. Romanați; azi j. Olt> 131.
Vultureanca v. **Vilturenii** sat.

Z

- Zaharia** cel bătrîn (moș) de la Snagov și alt Zaharia, martori la danie făcută m-rii Cozia 106, 112.
Zaharie din Mățau, martor 331.
Zaharie, locul lui la Frăsinet 293.
Zahariia, popă din Păușești martor, semnează 69—71, 74.
Zahariia (Zaharie), sluger mare, martor 351; sluger 381; eroare în copie: Andrei 381.
- Zaharia Ghioni** (Zahariia) din Pitești martor, semnează grecește 159.
Zamfira v. **Samfira**.
Zamonea v. **Danciul Zamonea**.
Zăgaia, sat <Zegaia, j. Mehedinți> 114, 263.
Zălogi, Zăloj v. **Lacul cu Zălojile**.
Zătrenii (Zetrenii), sat <j. Vilcea> 18, 233.
*Zătrenii, sat <lg. Frințești, j. Vilcea> 221, 389.

- Zbora v. **Coman Zbora**.
 Zegaie v. **Zăgaia**, sat.
 Zemnice, vad (?) <or. Zimnicea>, vameși de la 222.
 Zemțea v. **Dumitru Zemțea**.
 Zgăba v. **Oprișa Zgăba**.
 *Zgăești, sat <probabil j. Vlașca; azi j. Ilfov> 407.
 Zgurlea v. **Stan Zgurlea**.
 Zirnă, martor pentru Gura Zlapiei la Samara 219.
 Zlapia v. **Gura Zlapiei**.
 Zlata, fiica lui Nechita vătaf și a Mușei, inzestrată în Golești, familie 326.
 Zlate v. **Oprea Zlati**.
 Zlătari, m-re <or. București>, condica ei (menț. tirzie) 21.
 Znop v. **Radul Znop**.
 Zoica, țigancă 309.
 Zorea, tatăl lui Hira, Cirstea și Cirstean care vind în Berciugov (menț. ulterioară) 216.
 Zorești, sat <j. Buzău>, vie în Dealul Zoreștilor vindută de Stan și Bulea lui Necula 172.
 Zosim, egumen al m-rii Mislea 139, 156, 297.
 Zvorca, sat <Zvorsca, j. Romanați; azi j. Olt> 155.

INDICE DE MATERII

A

acoperiș, refăcut 321.

acte:

date de domn: hrisoave 41, 52, 132, 183, 189, 382; hrisoave menționate 110, 132, 189, 207, 261, 271, 311, 338, 385, 410; svitoc 397; porunci, cărți, scrisori: passim; carte de coajă 351; cărți mici, cu inel 295; ~ rupte, sparte, arse și distruse de țilhari 16, 127, 189, 191, 261, 336, 351, 353; luat cu viclesug 398; stricate de boieri 261, 271; ~ cu pasaje scoase 261, 271, 288, 322; ~ mincinoase, anulate, înnoite 97, 205, 207, 238, 245, 246, 253, 271, 284, 296, 298, 407; făcute cu viclenie 317; trimisă prin aprod 127; nesocotite de vameși 23, 222; cheltuieli pentru ~ 366; acte dosite 271; luate de unguri 326; dat de patriarh (menț.) 84; date de mitropolit 89, 321, 322, 333; (menț.) 261, 271, 330, 333; date de episcop 99, 287; dat de marele ban 122; dat de boierii țării 351; date de jurători (hotarnici, tocmelnici) 93, 142, 261, 293, 318, 364, 378, 404; cu mitropolit 333; menționate 103, 144, 150, 170, 275, 330, 333, 335, 336, 358, 418; dat de județ 274; de județ și pirgari 269; scrisoarea unui pașă (menț.) 253; date de particulari: zape de vânzări, schimb ș.a.: passim; ~ de mărturie, înfrățire (frăție), întocmire, zălog, chitanțe 33, 78, 102, 124, 179, 210, 215, 244, 262, 278, 301, 302, 312, 328, 329, 359, 386, 411, 415; ~ de zestre 118, 119, 162, 265, 292; ~ de rumânire și slobozire 1, 69, 84, 107, 146, 168, 174, 236, 324, 370, 420, 421; ~ de danie, diate 67, 78, 94, 106, 143, 188, 218, 220, 256, 284, 320, 331, 339, 348, 361, 381, 382, 387, 392, 396, 402, 414; mincinoase, sparte în divan 97, 387; acte scrise în limba slavă și în limba română: passim; în limba greacă 229, 321, 420.

adet, dijmă luată cum este adetul 22; v. și **rentă feudală**.

afurisanie (blestem), cărți de ~ date de mitropolit 89, 261, 271, 330, 333; passim.

agă, familie, stăpîni 21, 31, 218, 339, 367; dator 250; martori 33, 102, 103, 147, 165, 231, 347, 364, 402; jurător 93;

dă carte de mărturie 351; mare agă v. **Oprea**; foști mari ~ 147, 302.

ajutor, datorat de rumâni m-rii 23, 237, 271, 342; sate scutite pentru a fi de ~ (treabă, folos, poslușanie) m-rii 26, 27, 43, 45, 132, 161, 252; v. și **rentă feudală**.

aldămaș, vin băut la ~, (cuantum) 10, 176, 204, 327.

aldămașari, martori la vânzări 29, 92, 96, 105, 125, 194, 204, 224, 326, 391; cheltuieli cu ~ 366.

alegeri v. **hotărniciei**.

<amenzi> 64, 297 v. **dușegubine**, **gloabă**, **năpăști**, **pradă**, **treapăd**.

aniniș în descriere de hotare 378.

aprozi, atribuții 127, 197; martori 79, 80, 389, vătafi de ~ 79, 193.

arătură, locuri de ~ 2, 19, 96, 118, 253; livadă arată 379; datorată de rumâni „după obicei” 25; dijmă luată de pe ~ 143, 213, 230, 340; unitate de măsură 119.

arbănași (albanezi), primiți în slobozii 161; în onomastică 157.

<arendare> vânzarea dijmăriei 149, 373; ~ bălților domnești 171; ~ vadurilor 222.

aret v. **pază**.

argint, năstrapă de ~ 78, 257; cădelniță 271: v. și **aspri**.

arhiepiscopi v. **episcopi** și **mitropoliți**.

arhieriei, în sfatul domnesc 397; passim. **arii**, răspîndire, adunate, aprinse în amenințare domnească 316.

armași, 73, 80, 135, 144, 264, 271, 278, 368; martori 79, 111, 190, 225, 326, 347, 370, 381, 402, 405, 419; dă carte de mărturie 351;

atribuții 269, 330, 333, 352; ~ scutiți de bir, scos din catastif 129; ~ al doilea, văr cu un rumân 124;

armaș mare v. **Dragomir**; foști mari ~ 330, 333, 401; ~ al doilea 63, 124, 354, 402.

armeni, în onomastică 96.

arnăut, în onomastică 352.

arvună, dată la rumânire 89, 113, 127; întoarsă 127.

ascultare, datorată de rumâni 155, 232; sate scutite pentru a fi de ~ și slujbă (hrană) 42, 132; refuz de ~ și învățătură 25, 44, 205; vameși nu ascultă de porunci domnești 222;

m-ri puse sub ~ (supunerea) altor m-ri 44, 94, 120, 121; v. și **închinare**

aspri, în preț 10, 16, 18, 19, 31, 32, 34, 43, 47, 50, 54, 59, 61, 63, 65, 68, 75, 77, 82, 84—86, 105, 109, 125, 134—136, 138, 144, 150, 153, 157, 167, 170, 176, 178—180, 195, 204, 209, 221, 230, 236, 242, 247, 249, 254, 255, 257, 261—263, 267—269, 271, 288, 292, 303, 308, 309, 326, 351, 353, 371, 374, 389, 397, 400, 405, 407, 1; în datorie 417; în plata merticului 298;

~ generic (bani) 20, 127, 150, 165, 240, 242, 353;
~ de argint 326, 351, 353; ~ turcești 47, 303, 374; echivalență 135.
așezămint, pentru restabilirea unei danii 298.
așezare v. întocmire.
aur, obiecte de ~ puse zălog 78; galbeni de ~ 88, 333.

B

bani <dregători>

familie, stăpîni, ctitori 34, 43, 109, 216, 217, 230, 232, 244, 261, 271, 339, 347, 351, 353, 381, 385, 390; martori și jurători 86, 166, 220, 293, 333, 351, 353, 402;

mari bani de Craiova v. **Hrizea** și **Radul Buzescul**; ~ numit al Jiului 403; opreliște 83; ~ dă carte de volnicie 122; foști mari bani <textual> 165, 189, 199, 393; slugile banului 83; ~ de județ (bănișori) 27; opreliști 41, 43, 45, 53, 129, 130, 132, 283, 337, 338; martor 284.

bani <monedă>

dați în plata dărilor 67, 149, 247, 333, 337, 338, 360; ~ a unor dușegubine 352, gloabe 280, pradă 333; treapăd 23; în plata unui mertic 298; ~ a rentei feudale 156; lucru plătit în ~ 300;

datorii bănești 78, 87, 306; bani luați cu camătă 286, 333, 340, 352, 360, 368; ~ furați 215; ~ în preț: pasim;

echivalente 75, 117, 135, 330, 336, 359; v. și **aspri**, **costande**, **galbeni**, **potronici**, **taleri**, **ughi**.

bașă 78; cu prăvălie în oraș 229.

bălți, sate cu ~ și girle 28, 171, 179, 230; vama domnească de la ~ 23, din care, din perper 189;

pricini pentru 415—418; ~ înnecate de mori 411;

baltă făcută cu cheltuială 189; zeciuială și adet luat de m-re 22;

stolnici și vameși de la ~ 28.

bănese, stăpîne 216, 393.

bătae, 401; boier și rumâni bătuți în divan 103, 127, 299.

bătrînii orașului (~ orașani) 269, 274.

bei, dă bani cu împrumut 179.

bir: scutiri de ~ 27, 43, 45, 53, 98, 132, 183, 252, 416; părți vindute pentru a fi scos de la ~ 136; armaș dă bir 129; scutiți dau ~ 241;

birul bouului 252, ~ calului 252, ~ drept (dare dreaptă) 338; ~ de lună 41, 161; birul împăratului 163; ~ moldovenesc 161, 314, 416, ~ dat de moldoveni din sat scutit 314;

~ dat de venetici 45;

~ scris în catastif 241;

~ sate scutite dau ~ cu întocmire <ruptoare>, plocon lunar, cuantum 337, 338; dărăbanț, nu dă ~ 136;

~ spart prin fuga satului 163;

~ unor rumâni fugiți 139; feudali datori să ajute pe rumâni la plata birului 155.

birari, opriți să turbure scutiți 53, 98, 129, 161, 252, 314, 416; nesocotesc scutiri 314;

~ de județ 252, 416; ~ de galbeni de fum, de bir moldovenesc 314.

biserici: ~ domnești 136, 189, 274, 295, 391; ~ din orașe 229, 336, 400; v. și indicii onomastici; ~ din sate 70, 251, 262, 361; ~ ridicată de un preot și închinată unui boier 301; reînviată de mitropolit și închinată la Athos 321—323; ~ distruse de turci 295, 322, 323; jurăminte făcute în ~ 113, 127, 155.

blestem: passim; cărți de ~ v. **afurisanle**.

boi, moșteniți 257; ~ în zestre 118, 162; în plată, în preț 9, 29, 86, 92, 102, 103, 317, 351—353; ~ domnești luați pradă, gloabă 103, 139, 140, 206, 297, 316, 336;

preț 29, 86, 92; în toponimie 189;

în scutiri 27, 41, 43, 45, 53, 98, 129,

161, 183, 338, 416;

în onomastică 263.

boieri (jupnese):

mari și mici 178, 208, 235, 322, 287;

~ de la curtea domnească 375, 400; ~ din divan 199, 261, 280, 281, 330, 366, 367, 381, 401, 402, 405; numiți între ei „frați“ 381; boierii divanului și ai țării 351; negustori 108; cu prăvălii 229;

ctitori și donatori 16, 35, 40, 44, 59, 82, 85, 94, 120—123, 133, 134, 143, 189, 196, 199, 213, 230, 232, 238, 244, 247, 251, 257, 261, 271, 307, 328, 329, 342, 348, 361, 393, 398, 412; ~ închină unei m-ri străine 322, 382; boieri țin frățește ocină cu o m-re 244; moșii boierești nu se dau pentru frăție 270; boier scos din sat 415; baltă făcută de ~ 189; creditori și datornici 179, 257, 417; dau dajdii 22, 358; scutiți 91, 129;

îndoririri, opreliști, 163, 178, 287, 355; merg la război 21; în luptă cu domnul 4; cu slujba în județ 212; trimiși în țări străine 91, 101, 351, 353, 368; abuzuri 55, 127, 261, 271; mărturisesc în divan 222, 311; scoși cu rușine din divan 336; întemnițați, puși în obezi 127, 330, 333; bătut în divan 127; jupineasă amenințată cu pedeapsă capitală 333; jupineasă omo-

rită de tilhari 351, 353; boier prădat și chinuit de unguri 326;

~ pribegi 208, 253; turcit, rebotezat 199;

slugi boierești dăruite de boierul lor 67;

boieri moldoveni 377;

v. și jurători, slugi domnești și sub numele drăgătorilor; passim.

bolli 84.

bolovani de sare 17, 39, 52.

botez, boier turcit rebotezat 199.

botușar, în onomastică 5, 180, 194, 274 v. și cizmari.

braniște, în descriere de hotar 110.

brățări de aur, puse zălog 78.

bucate, date la aldămaș 176; daturi și găleți luate din ~ 139, 143; ~ scutite 129 <averi>: passim.

bucătar boieresc, țigan 42.

buciumi 301; vie vîndută, fără ~ 179.

buți (butoi) de vin, închiriate 267; capacitate 10, 336.

C

cadu, în toponimie 208.

cal și iepce:

în schimb, zestre și moștenire 162, 173, 257, 263, 282, 320; în preț 18, 29, 60, 226, 269, 288, 351—353; în plata unei dușegubine 352; preț 29, 269, 288, 352; herghelia unei m-ri 49; în scutiri 27, 41, 43, 45, 53, 98, 129, 161, 337, 416; ~ de olac 12, 41, 43, 45, 53, 83, 129, 132, 161, 183, 212, 252, 283; ~ domnesc 132, 183, 337, 338; cal domnesc plătit în bani 247.

calea cu iarbă 96.

camătă, 286, 368; luată de turci 333, 360; capete, procent 340, 360, 368; ~ socotită în prețul cumpărăturii 352.

care, vama domnească de ~ 148, 185, 189.

case și locuri de ~: 407;

în orașe 50, 211, 274, 320; dăruită de domn unei femei 295; ale unor dărăbanți, fustași 267, 370; ~ și chilii făcute la m-re 321—323; ale unor boieri 179, 400; ~ din sate 32, 96, 194, 209; delnițe cu case 118, 198; case ale unor rumâni 1, 177, 179; ale unor popi 70, 154; ale unor boieri 21, 187, 292, 367; arse de tilhari 351, 353; case la vie 105, 184, 242, 257; ~ în șezutul satului 361; case cu îngrădișuri, cu pivnițe 154, 187, 367; cu cășcioară 257, 400; cu moară 361;

case prețuite 209; dajdia casei 358; case <familii> 108, 129; ~ de rumâni 175, 179, ~ scutite 252; <avere> 208, 251, 257;

~ arse și prădate 16, 180, 351, 353; ~ în descrieri de hotare 16, 71, 247.

casne, jupaniță omorîță în ~ 351, 353; boieri puși în obezi 330, 333; căsnit de unguri 326.

catastife de vistierie, scutiți scoși din ~ 45, 129, 149, 241; ~ domnesc de sate 59; <catastif> boieresc (foaie) 147,

cazac, în onomastică 231, 350.

cădelnițe 257; prețuite 261, 271

călărași, cu parte 391; martori 200, 244, 267; opriți să turbure scutiți 161; dau dijmă 22; încercări de judecire 25, 45, 178, 390;

~ de județ 161; iuzbașă de ~ 205.

călători (trecători), obligații față de ~ 316, 337.

căldărar, martor 195.

călugări (monahi) 178, 309; cu părți, donatori 3, 51, 86, 93, 142, 144, 154, 163, 190, 194, 242, 256, 300, 303, 374; martori 15, 18, 57, 105, 142, 150, 194, 221, 227, 268, 306, 393; scrie zăpis 396; hotărâsc împreună cu ctitorii 374;

duhovnici 59, 106, 112, 393; foști

logofeți 93, 190, 288; ~ vistier 348;

călugăr cu soția în viață 154; ~ ieromonah ridică biserică 301; călugări

- atoniți, ispravnici 322, 323; ~ sirbi refac m-re din țară 27.
- călugărițe** (monahii), stăpîne și donatoare 50, 109, 143, 247, 339, 340, 347; ~ din soborul m-rii 339; m-ri de călugărițe 57, 66, 171, 256, 418; m-re de ~ dată unor călugări 133.
- cămărași**, atribuții 39; abuzuri 237; martori 168, 187, 386; de la ocne 39, 127.
- căpitani**, cu părți, stăpîni 7, 29, 82, 125, 204, 226, 231, 254, 255, 287, 304, 312, 350, 388; martori 1, 29, 33, 50, 69-71, 74 102, 103, 174, 200, 226, 250, 267, 273, 300, 319, 374, 390, 402; jurători 115, 364;
slujește cu vărsare de sînge 4; dăruit de domn 101; atribuții(?) 298; opreliște 27;
căpitan de dărăbanți 27;
v. și iuzbași.
- căruță**, în zestre 162.
- căsătorii** la țigani, implicații 42, 160, 249, 319, 331, 355, 357, 380; v. și **cununii**.
- cășărie** <dare>, în scutire 41, 43, 45, 337, 338.
- căutare** < trecere în revistă > a dărăbanilor 103.
- ceară** 141; ocale de ~ 32, 78; în preț 32; în scutiri 27, 41, 43, 45, 53, 98, 129, 161, 183, 252, 337, 338, 384.
- ceașnic**, mare paharnic numit ~ 193, 360.
- ceată**, a unor rumâni 385, 390; a unor moșneni, a unor boieri: passim.
- ceauși**, cu parte, cu țigani 357, 409; martori 1, 7, 18, 136, 233, 254, 255, 274, 388; jurători 244, 247; ~ de mazili, rumân 375; boier turcit 199; în menț. ulterioară 228.
- cehod ar** 332.
- cerchez**, în onomastică 179.
- certare**, stăpîni volniciți să facă ~ 87;
în amenințare domnească v. **pedepse**.
- ceșnicar**, martor 36.
- cețăți** 32, 326; cetate de scaun v. **București**; ~ sub Radul Mihnea 253.
- cheltueli** de judecată 102, 155, 415; la vînzare, cuantum 366; pentru un zăgaz de moară 101; la hotărnicii 395; passim;
cheltuiala ocnelor în scutiri 183.
- chezași**, boier 179, roșii 266; săteni 302; sat pentru alte sate 298.
- chilii** 301, 321; în toponimie 258.
- chinovar** (cu roșu), pasagii scoase cu ~ 261, 271, 288, 322.
- chirie**, pentru butii de vin 267.
- ciobotar**, martor 352; v. și **botușar**.
- cislă**, cisluire făcută la răscumpărare 177; ~ cu particularități 252.
- cizme**, în preț 350.
- cîmpul de jos**, ~ de sus 242, 247.
- cîrciumar**, martor 209; în onomastică 104, 416.
- cîrmuitor** al m-rii 237; pus de domn 183.
- cîntare** de miere 78.
- clăi** de fin 87.
- clisiari**, martori, popi ~ 102, 103, 286, 325; ~ domnești 274, 295.
- cluceri**, stăpîni 19, 114, 196, 233, 247, 262, 263, 288, 307, 308, 328, 351, 353, 382, 393, 396, 398; martori 33, 135, 146, 153, 168, 190, 221, 244, 282, 312, 319, 324, 347, 357, 360, 367, 381, 389, 390, 402, 405, 414, 415, 419, 422; jurători 93, 103, 142, 144, 260, 261, 271, 333, 412; cu sarcini domnești 177, 202, 351, 353;
clucer mare v. **Nedelco Boteanul**, în sfatul domnesc 187, 204, 207, 288, 296, 309-311, 336, 387, 400, 417; foști mari cluceri <textual> 257, 405; cluceri al doilea 85, 135, 168; ~ cămăraș (?) 168; ~ moldovean 347.
- cnezi** v. **moșneni**; domn numit cneaz 148.
- coasă**, loc, livezi de ~ 118, 253.
- codru** de loc 141, 279.
- cojocar**, martor 201.
- colibași**, scutiți pentru a fi de poslușanie 26.
- comiși**, (de la grajdul domnesc 120); stăpîni 89, 113, 120, 127, 202, 250, 263, 284, 307, 309, 324, 367, 368, 410; creditor 417; martori 31, 75, 81, 147, 165, 198, 214, 346, 420, 421; jurători 93, 418;
atribuții 120, 247;
mare comis 4, 6 v. și **Buzinea**; foști mari comiși 82, 93, 247, 370; comis al doilea rumân 276.
- conace**, în scutiri 252.
- condică**, mănăstirească (menț. tîrzie) 21;
v. și **catastife**.
- costande**, în preț 176.
- coți**, de postav 101, 282.
- crai**, domn ~ al Ardealului 59, 351, 353; ~ străini 253, 326.
- criptogramă** 223.
- croitori**, martori și jurători: din sate 96, 97, 254, 255; din orașe 108, 109, 141; dă bani cu împrumut 78.
- ctitori** <textual> 13, 34, 44, 59, 66, 110, 247, 261, 271; drepturi, îndatoriri 85, 94, 122, 300, 311, 374; domni numiți ~ pentru acordare de scutiri 46, 310.
- cununie** (nuntă), dar la 358; v. și **căsătorii**.
- cupeți** v. **neguțători**.
- curături** 96, 187, 381; pentru a pune vie 14.
- curtea domnească**, ziditura curții 295;
boieri de la ~ 37, 400; loc de judecată 177.

anii (miluri):

la nuntă 358; la înfrățiri 179, 262; la moarte, cu efect după moarte (diată) 11, 21, 59, 82, 123, 145, 213, 218, 220, 251, 257, 263, 284, 328, 329, 392, 393, 401; cu particularități 11, 94, 117, 173, 184, 188, 199, 271, 325, 344, 396, 401, 414; contestate, nesocotite 59, 82, 244, 329, 356, 387, 388;

danii între boieri 11, 21, 75, 82, 145, 184, 191, 213, 218, 220, 244, 263, 284, 358, 381, 414;

donatori v. boieri, călugări, doamne, domni, mitropoliți; alți donatori 106, 112, 173, 392, 396;

v. și închinări, înfrățiri, zestre.

dare v. bir și dări.

daruri, la înfrățire 179.

dascăli, al Bisericii domnești, scrie zapis 391; ~ slovenești (în menț. tirzii) 180, 332, 374, 417.

dat, luat de m-re de la rumâni după lege și obicei 139, 230; cuantum 87.

datare și cu anul de la era noastră 43, 45, 52, 63, 84, 91, 100, 105, 109, 112—114, 117, 127, 138, 148, 150, 163, 165, 167, 178, 183, 187, 189, 193, 196, 207, 208, 235, 238, 240, 247, 248, 257, 263, 271, 276, 277, 288, 292, 296, 326, 338, 342, 344, 347, 352, 353, 360, 398, 401, 407, 408, 418, 422; ~ greșit 57, 59, 153, 253, 375, 400; numai cu era nouă 410; datare după sărbători 10, 244, 312; datări incomplete (cu cifre omise) 263, 368, 393, 405; cu dată greșită 31, 187.

datorii bănești: 235, 250, 359;

între boieri 6, 78, 257, 417; a unor boieri către negustori, zarafi 78, 266, 351, 353; ~ către turci 179; ~ către un ungur 253; ~ ale unor rumâni, săteni 87, 302, 306, 317; sat apucat pentru datoria boierului 247; ~ plătite de săteni prin muncă 248, 302; ~ de chezași 302.

dăjdii v. dări și rentă feudală.

țărăbani (dorobanți), cu case 267; cu părți 22, 136; martor 7; scos de la bir 136; rumâni nu pot fi ~ 25; încercări de judecare 163, 178, 267; opreliști 132, 161; trecuți în revistă de domn 103; căpitan de ~ 27; vătaf de ~ 102.

dări și slujbe <obligații către stat>:

dări nespecificate: 43; dăjdii (~ de peste an) 41, 43, 45, 55, 132, 139, 241, 252, 337, 338, 416; ocină dajnică 133; rumâni dajnici 295 (?); dajdia casei 358; dajdia țăganilor 312; rumâni fugiți

din cauza dajdei 55; oameni străini fără dăjdii 161; plăeșie 241; dare dreaptă (bir drept) 338;

~ plătite în bani, cu ruptoare, plocon 67, 149, 247, 333, 337, 338, 360; scuțiți apărați să fie trași pentru ceilalți săteni 129, 252; cuantum 337, 338;

dări și slujbe specificate v.: bir, boi, cai, călători, cășărie, ceară, coasă, conace, dijmă, fin, fum, galbeni, gorștină, greutăți, împrumuta, lucru, maglă, mertice, miere, mîncături, oi, opăcinași, pârpar, plăeșie, plocon, podvoade, porci, poslușanie, slujbe, steție, stupi, sulgiu, sulițe, șindrilă, vămi, vinărici, zeciuială; v. și rentă feudală, scutiri.

dedină 54; se întoarce la singe 217; răscumpărată 292; passim.

deget, pus în loc de pecetie: passim; lingă semnătură 50.

delnițe, în vânzare, în schimb între boieri 32, 151, 187, 198, 211, 364; pusă zalog 386; cu vinărici 81, 292; cu rumâni 181, 407, 408; fără rumâni 32, 119, 175, 195; delniță „moșia“ unui rumân 151; delniță de casă, cu loc de casă și de arătură 118; rumân se răscumpără cu ~ sa 236; megiashi se rumănesc cu mai multe delnițe 168.

<desrobire>, țăgani iertați de boier 257.

<devălmășie> v. frați.

diaconi 224, 256; cu părți 32, 105; ctitori 374; martori 136, 157, 203, 209, 240, 242, 327, I; ~ în cartea județului 274; diaconi ai Bisericii domnești 295; diacon atonit, ispravnic 322, 323.

diată v. danii la moarte.

dieci, scriu zapise 36, 152.

dijmari, opriți să turbure scutiți 98, 149, 212, 341, 373; ~ din județe 341, 373.

dijmărie, „vîndută“ <concesionată> 149, 373.

dijme (dijmărit), în scutiri 183, 337, 373; ~ din stupi 41, 45, 98, 129, 149, 183, 212, 252, 283, 341, 343; ~ din rămători 183;

~ cuvenite feudalilor 122, 313; de la cei ce ară, din apă, fin, mei, ovăz, pline, după lege 22, 143, 213, 230, 340; cuantum 340; ~ luată după cum este adetul 22.

divan (sfat domnesc); numit pretoriu 148; acte domnești cu ~ (cu și fără marele ban) 4, 6, 14, 16, 18, 32, 34, 35, 41, 43—45, 52, 54, 56, 57, 59, 61, 63—65, 68, 84—86, 90, 91, 97, 100, 105, 109, 113, 114, 116, 117, 127, 128, 132, 133, 138,

- 148, 150, 163, 165, 167, 169, 170, 178, 183, 189, 193—196, 199, 201, 209, 217, 235, 237, 238, 242, 247, 249, 253, 257, 262, 263, 271, 272, 276, 280, 281, 292, 295, 298, 308, 323, 326, 330, 332, 335, 337, 338, 342, 347, 353, 360, 368, 374, 375, 382, 393, 397, 398, 401, 403, 407, 408, 415, 418; cu particularități 208, 422; ~ cu lipsuri 15, 17, 20, 21, 31, 66, 112, 135, 153, 240, 248, 288, 344, 352, 358, 387, 422; cu fost mare dregător 135; cu mare clucer 187, 204, 207, 288, 296, 309—311, 336, 387, 400, 417; cu postelnici al doilea 422; ~ cu mitropolit și episcopi 57, 177, 238, 311, 401, 402; cu toți arhierii 44, 183; boieri din divan 177, 199, 237, 261, 271, 280, 281, 330, 351, 366, 367, 381, 401, 402, 405; ~ își zic între ei „frați“ 381; boierii divanului și ai țării 351; marele divan 44, 58, 59, 63, 64, 84, 85, 114, 127, 144, 150, 177, 207, 237, 238, 247—249, 253, 263, 271, 272, 295, 298, 311, 358, 397, 398, 400, 407; divan purtat de val 64, 103; boieri și megiași scoși cu rușine din ~ 127, 191, 207; soborul țării 183, 322; passim.
- dirvari**, mănăstirești scutiți 53.
- doamne** (cneaghină), ctitoare și donatoare 57, 85, 295; stăpînă 150, 333; dă zapis, pribeagă 387.
- dobitoace** 142, 182, 257.
- doboșar**, martor 388.
- doctor**, grec, martor 187.
- domnul**: numit cneaz 148; herteg al Amlașului și Făgărașului 41; crai în Ardeal 59, 351, 353; luarea domniei 4, 56, 163, 178, 205 v. și **schiptru**; curtea domnească 37, 177, 295, 400; prieteni domnești 12, 109; m-ri și biserici domnești <textual> 136, 189, 212, 274, 295, 341, 358, 382, 391; stăpîn în timpul boieriei 193, 276, 375; catastif de sate 59; domni cumpără sate 34, 56, 397; rumânesc și judecesc 15, 43, 208, 276, 375, 415; ctitor și donator 43, 45, 66, 120, 171, 186, 189; danii din veniturii domnești 17, 39, 52, 110, 148, 185, 189, 222, 295; v. și **scutiri**; închină m-re unei m-ri străine 382; dăruiește unor boieri 34, 35, 56, 59, 64, 67, 87, 123, 193, 217, 387; unor căpitani (iuzbași) 4, 101, 117, 169, 205; unei femei 295; înzestreață 257; danii domnești nu pot fi înstrăinate 55, 205; retract 34, 101, 117, 123, 205, 217; desherență 56, 217; confiscă 4, 101, 123, 208, 298, 333, 382; scoate boier din sat 415; atribuții, opreliști, abuzuri 15, 59, 103, 132, 171, 183, 222, 415; mută scaunul 40; primește intervenții 12, 163, 178, 253; martor 90, 323, 351, 353; merge la război, în tabără 148, 304; domni <de viță> străină 110, 148, 189; ~ pribegi 253, 276, 387; pretendent 117; domni străini 253; v. și **acte, ispravnic, judecată, slugi, dregători, mari și mici, din marele divan** 237, 271; încuviințează danii domnești, scutiri 56, 66, 132, 177; dregători domnești de județ, opreliști 338, 343; passim; v. sub numele dregătorilor.
- drum**, sate de drum 338; sat scutit pentru a drege ~ 45; calea cu iarbă 96; în onomastică 109, 167, 338.
- duhovnici** 106, 112, 393; arhimandrit și nastavnic 59.
- dulamă**, de postav, preț 16.
- dușegubine**, date de jupaniță 330, 333; de sate învecinate 352; sat fugit din cauza unei ~ 352.
- duvalm**, staroste m-resc 49.

E

eclesiarhi v. clisari.

egumeni:

- episcop (vlădică) 103, 142—144, 230, 364; nastavnici 142, 183, 331, 393; arhimandrit 14; proegumen 406; mitropolit fost ~ 34; pus de domn 183; ~ de boieri 261, 271; îndatoriri, drepturi, abuzuri 28, 85, 123, 155, 182, 287, 341, 358, 374;

în soborul țării 183, 322; martori 106, 107, 112, 238, 274, 293;

egumen străin 382;

v. și **mănăstiri** sub nume.

- episcopi** 278, 318; numiți arhiepiscopi 58, 99, 314; ~ numit vlădică 364; ~ egumen și nastavnic 103, 142—144, 330, 364; în soborul țării 183, 322; ~ cercetează, mărturisesc, dau cărți 84, 89, 99, 103, 127, 238, 287; judecă prici-

nile unor jupanite 330, 333, 401, 402;
episcopi <străini> 59, 183.
episcopii, venituri, țigani 52, 278, 319;
scutiri 314; metoh 51; pricini 51, 58;

arsă și pustiită 52;
~ străină, cu episcop fost nastavnic
în țară 59.
evanghelle, jurământ pe ~ 113, 127, 216.

F

fălei 10, 105, 277; preț 86.

fășie de vie 21.

fățarie, jurători opriți să fățarească 115;
~ prin cărți de blestem 89, 261, 271.

fecior de suflet <înfiere> 21, 414.

felendreș, manta de ~ 288.

femei (jupanite), drepturi la moștenire 74,
78, 107, 275, 372; apărate de prădalică
34; testează 401, 402, 414; martore 10,
20, 72, 194, 251, 279, 328, 329, 363;
semnează 62, 73, 107, 339, 340;

rumănită fără ocină 1; situații la
rumânirea soțului 178, 179;

jupineasă căznită de tilhari 351,
353; ~ omoară țigani 330, 333;
passim.

ferecături <podoabe> ale unor boieri 257,
336; ale unei m-ri 182.

fiare, boier pus în ~ 330; v. și obezi.

fierar, țigan 347.

fini domnești, dăruiți cu sat 67.

fin, finețe loc de coasă 118, 361;
<dare>, în scutiri 27, 41, 43, 45, 53,
132, 183, 337, 338, 416; găleți cu ~ 98,
129, 161, 252;

clăi de ~, dat 87; dijmă din ~ 340;
cuanțum 87, 340.

finari, opriți să turbure sat scutit 98.

fintini, în descriere de hotar și toponimie
137, 189, 209, 242, 248, 371, 383,
413, I.

foaie <catastif>, rumâni boierești scriși în
~ 147.

foamete (menț.) 230; în toponimie (Flă-
mînda) 41, 219, 388.

foc, case arse, cărți domnești stricate de
~ 16, 180, 351, 353; episcopie, biserici
și m-ri arse de turci și tătari, 52, 322,

323; arii aprinse dacă nu vor fi mutate
316.

frasin 404.

frați, boieri din divan se numesc între ei
~ 381; ~ de ocină 109, 113, 208, 248;
~ întrebați la vinzare 134, 158, 201,
216, 224, 264, 367;

frăție, moșii stăpinite frățește <în
devălmășie> 244, 247; ~ între sate che-
zașe 298; carte făcută pre mare ~ 179,
361; moșii boierești nu pot fi date
pentru ~ 270; v. și înfrățiri.

fugă:

a unor rumâni m-rești 27, 55, 121,
139, 183, 234, 297; ~ boierești <140>,
206, 340; a unui sat moșnenesc din cauza
unei dușegubine 352; ~ a unor țigani
199, 282, 331; fugă peste hotare 27,
183, 200, 206, 282, 296, 331, 352;
~ cu particularități 55, 150, 163, 178,
183, 298;

~ de judecată 86; a unui datornic
317; măsuri pentru împiedicarea unui
rumân să ~ 299; boi luați pentru
ascunderea unor rumâni fugiți 103, 139,
140, 206, 297, 299.

fum, galbeni de ~ <dare> 314.

funii 7, 18, 131, 173, 179, 188, 204, 228,
288, 292, 306, 351, 353, 383, 393, 394,
396, 413; ~ cu vie 204; cu rumâni 76,
233;

~ în ambele siliști 134; împărțită pe
frați 74; ținute pe „moși” 404; sat
umblător pe ~ 305; preț 15, 224;

<unitate de măsură> ocini funite,
măsurate cu funia 318, 335, 395;
dimensiuni în stinjeni 318, 335.

fustaș, cu casă în oraș 370; atribuții 407.

G

galbeni <monedă> 33, 78, 181, 210, 224,
229, 273, 286, 288, 299, 321, 331, 336,
340, 351, 353, 360, 381, 386, 410;
~ de aur 88, 333; echivalențe 135,
179, 302, 330; în plata dărilor 67, 338;
~ de fum <dare> 314.

garduri, locuri îngrădite 300, 332; drumul
gardului 243; îngrădiș 154.

găletari, opriți să turbure sat scutit 98.

găleți <dare>, în scutiri 27, 41, 43, 53,
132, 337, 338, 416; ~ cu fin 98, 129,
161, 252; hîrdae? de griu 298;

datul și gălețile din toate bucatele 139, 230; găleata de ieșire (la judecire) 177.
găzduire a călătorilor, în obligațiile unui sat de margine 337.
gelepi, martori 7; v. și **neguțători**.
gîrle, privilegii pentru ~ 28; pricini cu vameșii 222; făcute 189.
gloabe <amenzi 64, 297>, pentru nerespectarea unor dispoziții domnești 127, 206, 261, 271, 316; ~ consimțite de părți 155, 280, 281;
 ~ în sate imune 28, 83; pentru nerespectarea daturilor (dijmei feudale) 143, 213.
gorștină <dare>, în scutiri 43, 373; ~ de porci, de oi, 41, 45, 98, 129, 149, 212, 252, 283, 338, 341, 342; concesiune 341.
gorștinarii opriți să turbure sat scutit 98, 149.
grajduri, în sat 1; dregător de la ~ v. **comis**.
grana, postav, plăscă de ~ 101, 179.
grădinari, vătaf domnesc de ~ 286.

grădini 18, 209, 320, 361; case cu ~ 1, 400; ~ cu vie, cu pomete 65, 154, 253, 322; făcută în funie 404.
grămățel, scriu acte domnești v. **Pîrvul, Soare, Tudor**, și 86, 167, 180, 308, 337; ~ scriu cu învățătura log. 235, 238, 240, 248, 253; scriu zapise 175, 273; martori 216, 240, 242, 352;
 ~ de la Biserica domnească, martor 102, 103, 136, 274.
greci, cu părți, cu vie, cu moară, în onomastică 37, 69—71, 187, 201, 292 309, 325, 361; martori, semnează grecește 33, 50, 70, 75, 87, 89, 102, 154, 159, 174, 175, 190, 198, 210, 227, 229, 267, 286, 319, 361, 386, 405, 410, 419, 420, 421; mitropolit, semnează grecește 89, 321, 322; doctor 187; negustori <textual> 154, 286, 410; acte scrise grecește 229, 321, 410;
 ~ primiți în slobozie 161.
greutăți <obligație> de peste an, în scutire 43, 45.
grîu, semănat și secerat 302, 379; hîrdae de ~ 298.

H

hagiu, martor 113, 127.
haiduci în onomastică 407.
haine 142, 336, 358; v. și **manta, plăscă**.
hamuri, căruță cu ~ 162.
hatman, stăpîn 360.
herghelie (stavă) a unei m-ri 49.
herțeg, în titulatura domnului 41.
hirotonisire, numirea preotului 99.
hîrdae <găleți?> de grîu 298.
hotare, descrieri și semne de ~ 16, 72, 208, 217, 342, 378, 393; ~ bătrîne 56, 59, 64, 109, 113, 117, 138, 165, 170, 190, 193, 196, 207, 208, 235, 248, 271, 280, 281, 311, 342, 378, 385, 396; stilp de ~ 189; pricini de ~ 115, 397;
 ~ amândouă hotarele, ~ de sus, de jos 178, 249, 253, 288;
 ~ țării, pază la margine, fugă peste ~ 27, 183, 200, 206, 282, 296, 331,
hotarnici v. jurători.
hotărnicii: 64, 186, 318, 378, 397, 415, 418, I; ocini împietrite 208, 378, 385; alese 24, 186, 335, 395, 413, 418;
 ~ alese și lipite 293, 378; funite, măsu-

rate 335, 395; procedee, cheltueli 293, 318, 415.

hoți 170, 215 v. și **tilhari**.

hramuri:

Adormirea Maicii Domnului (Uspeșnia) v. m-rile: Aninoasa, Argeș, Bistrița, Brincoveni, Govora, Ivir, Stelea și Tismana; **Buna Vestire** (Blagoveștenie) v. Biserica Domnească din București și Codmeana; **Intrarea în Biserică** (Vovidenie) v. m-rile Snagov și Vierăș; **Înălțarea** (Văsnesenie) v. Brădet și Rîncăciiov; **Nașterea Fecioarei** v. Vîforita, m-re; **Sf. Athanasie** de la Athos v. Tutana; **Sf. Gheorghe** v. Vîforita; **Sf. Ioan** v. Plumbuita; **Sf. (Arhanghelii) Mihail și Gavriil** v. Dohiaru, Mărgineni, Tega, Topolnița și Vaideei, m-ri; **Sf. Nicolae** v. Bucovăț, Călușu, Dealul, Izvoranu, Slătenești și Strimbul, m-ri; **Sf. Paraschiva** v. Motru; **Sf. Petru și Pavel**, v. Flămînda; **Sf. Troiță** v. Cozia, Mislea, Pîrvulești, Rătești, m-ri; m-ri cu două hramuri 23, 132, 171, 339.

I

iarbă, calea cu ~ 96.
iaz, pricină pentru ~ 202.
inele de aur 78; ~ domnesc, pecete 295.

ispravnicii:

domnul, în cărți de volnicie, de danii și scutiri, în dispoziții domnești 12,

22, 23, 25—27, 39, 40, 42, 45, 51, 53, 55, 58, 60, 67, 87, 88, 98, 101, 103, 110, 121, 129, 140, 143, 149, 156, 161, 164, 171, 177, 182, 185, 186, 191, 192, 197, 202, 205, 206, 212, 213, 222, 232, 241, 245, 246, 252, 258—260, 266, 270, 275, 283, 294, 297, 307, 313—316, 325, 340, 341, 343, 345, 355, 372, 373, 379, 380, 384, 411, 416; în acte cu divan 17, 52, 132, 183, 276;
în alte acte domnești: mare log. passim; log. al doilea 57, 59, 148, 189;
ispravnic în răvașe de jurători, la hotărnicii: vornic 313, 335, <358>;

portar al doilea 24, 48; jupan, om domnesc 395, 404; ~ la jurămint: mare portar 84, 113; portar al doilea 138; ~ la răscumpărarea unui sat, clucer 177;
ispravnic al scaunului Craiovei 248;
~ călugări străini 188, 322; ~ mânăstiresc, atribuții 22.
iuzbași 79, 80, 155, 285, 374; dăruiți de domn pentru slujbă cu vărsare de sînge 117, 169, 205; martori 1, 7, 73, 125, 135, 136, 194, 226, 254, 255, 273, 359, 361, 374, 377, 391; jurători 244, 247, 287; ~ de călărași 205.

I

împărat <sultan, suzeran> 41, 44, 57, 66, 117, 183, 189, 193, 208, 217, 276, 311, 332, 375; bir și miere datorate împăratului 163.
împărțire de avere <moșteniri> 88, 104, 400.
împrumuta <obligație>, în scutiri 41, 43, 45, 161, 183; cuantum 63; parte pierdută pentru neplata ~ 67.
împrumuturi, bănești 78, 270, 286, 386; ~ cu camătă, de la turci 360.
închinări:
părți, sate și țigani închinați unor m-ri 40, 106, 112, 134, 142, 188, 199, 213, 230, 398; cnezi se închină rumâni 43; om unui boier 262;
m-ri închinat <metoh> altor m-ri 294, ~ unor m-ri străine 322, 323, 382;
~ pentru pradă <amendă> 317.
închisoare v. temniță.
înfier (fecior de suflet) 21, 414.
înfrățiri (închinări), ieromonah înfrățește boier mare peste biserica ridicată de

el 301; ~ acoperind vinzări 179, 270; contestate de rude 262; v. și frați.

îngrădiș, grădini cu pomete cuprinse în ~ casei 154 v. și garduri.

înțocmiri (învoieli, tocmeli), pentru stăpîniri 44, 210, 344, 415; pentru plata unei datorii 302; sate „însoțite“ (chezașe) pentru plata merticului 298, 302; ~ la vinzări 153, 164; passim; ~ pentru judecări și rumâniri 89, 103, 107, 127, 150, 177; ~ în fața jurătorilor (fără judecată) 102, 244, 247; ~ pentru a nu se mai face altă judecată 155, 280, 281;
v. și dări ruptoare, rentă feudală.

învățatură (poruncă în trad.), dată de logofeți grămăticilor (micilor dieci) 235, 238, 240, 248, 253; ~ (сума) în cărți domnești <25, 40>, 121, 259;
~ în raporturi feudale 182, 340;
~ domnească <hotărîre> 87, 269; passim.

J

jaș, casă boierească jefuită de tilhari 351, 353; boier jefuit de mare vist. 208;
~ în Țara Românească 4, <40, 52> v. și foc, pradă.

judecată:
în fața domnului și a divanului 6, 22, 23, 33, 34, 44, 45, 49, 58—60, 63, 64, 82, 84—86, 90, 100, 114, 120, 121, 138, 163, 178, 192, 196, 197, 199, 207, 237, 238, 245, 253, 257, 261—263, 272, 294—296, 298, 304, 307, 317, 332, 242, 345, 368, 372, 380, 387, 397, 398, 400, 411; ~ și a mitropolitului 57, 177,

311, 333, 401, 402; ~ în dispoziții date numai de domn 13, 51, 55, 67, 88, 94, 164, 206, 258, 259, 315; ~ cu acordare de tocmelnici ș.a. v. jurători:
cu particularități, repetate, procedee 34, 64, 89, 103, 113, 120, 122, 127, 128, 138, 148, 177, 207, 253, 261, 269, 271, 296, 298, 304, 307, 312, 329, 333, 336, 345, 358, 387, 398, 407, 411;
în fața marelui ban 248;
a marelui log. 67;
a județului și pirgarilor 269;
~ episcopului 287;

- judecată** în sate imune 28, 45, 149; v. și **bani**, **opreliști**; **jurători** „judecă” 93, 128, 142, 144, 170, 202, 261, 275, 280, 281, 330, 333, 358, 364; **judecată după lege**, ~ dreaptă: **passim**; ~ după **pravilă** 186; **cheltuieli** de ~ 155; **întocmiri** pentru **reluarea** ~ 155, 280, 281; **reclamanți** **fug** de la ~ 86, 294; **aduși** cu **сила** la ~ 197.
- judeci** v. **moșneni**.
- judeciri** (**iertare** de **rumânire**, **răscumpărare**, **slobozire**): de la **domn** 208, 276, 375; 414; ~ cu **particularități** 117, 298; ~ **anulate** 64; de la **m-ri**, **anulate** 85, 296, 299; de la **boieri** 15, 38, 107, 177, 210, 236, 240, 251, 257, 308, 370, 385, 419; ~ cu **particularități** 84, 102, 103, 113, 117, 127, 163, 178; ~ **fără** **ocină** 124, 150, 251, 308, 414; **rumân** **înlocuit** cu **țigan** 124; **răscumpărări** **anulate** 64, 88, 103, 163, 164, 177, 178, 205; **roșu** se **răscumpără** 38; **încercări** ale unor **călărași** și **dărăbani** 163, 178; ~ cu **invocare** de **robie** 296, 299; ~ sub **Radu Mihnea** 150; sub **Alexandru Coconul** 85; „**multe** **judeciri**” 38; v. și **prețuri**; **pricini** de **rumânie**.
- județe**: **bani** (**bănișori**) de ~ 27, 41, 43, 45, 53, 129, 130, 132, 337, 338; **dregători** și **slugii** **domnești** de ~ 27, 53, 83, 98, 129, 161, 252, 338, 343; **birari** de ~ 53, 252; **dijmari** din ~ 341, 373; **samneci** 252; **vinăriceri** 110; **roșii** 163, **dărăbanți** și **călărași** 161; **slugile** **banului** 83; **rumâni** **fugiți** în alt **județ** 206; **confuzie** 341; **sate** din ~ v. **indicile** **onomastic** sub **numele** **judetului**.
- județi** (**sudeți**) 131, 377; **martori** 32, 81, 195, 352; ~ și **cei** 12 **ptrgari**, **cercetează** **pricină** 269; **întăresc** **cumpărături** 274; **opreliști** 161.
- jurăminte** în **fața** **domnului** 97; la **mitropolie**, **procedee** 103, 325; **ispravnici** la ~ 113, 138; ~ **al** unor **chezași** 266; **luat** **unui** **martor** 333; ~ **făcut** de **părți** la **întocmire** 155; ~ de **jurători**, în **biserică**: **passim**.
- jurători** (**lege**): **numiți**: **boieri**, ~ **tocmelnici**: **passim**; ~ **boieri** **mari** (de **divan**) 103, 238, 260, 261, 271, 275, 330, <332>; **numiți** **boieri** **hotarnici** 64, <186>, 216, 318, 335, 415, 418; **megiași** 24, 35, 84, 97, 100, 102, 103, 113, 127, 138, 170, 191, 192, 246, 248, 249, 280, 281, 299, 317, 326, 336, 395, 404; **oameni** **buni** 89, 249, 407; **jurători** 48, 102, 128, 280, 281, 401, 412, 418; ~ în **număr** de: **doi** 103, 238; ~ de **trei** 249; ~ de **patru** 336, 379, 395, 404; ~ de **șase** 24, 35, 93, 115, 142, 144, 150, 170, 192, 202, 244, 247, 260, 261, 271, 299, 318, 330, 333, 335, 359, 364; ~ de **opt** 89; ~ de **doisprezece** 63, 64, 84, 87, 89, 97, 100, 102, 103, 113, 120, 127, 138, 191, 192, 216, 245, 246, 248, 253, 280, 281, 317, 326, 336, 378, 397, 407, 418; ~ de **douăzeci** și **patru** (**lege** **peste** **lege**) 84, 89, 113, 127, 192, 280, 281, 336, 415; cu **particularități**, **procedee** 89, 103, 128, 248, 281, 318, 336; ~ **împacă** 102, 244, 247, 404; „**judecă**” 93, 128, 142, 144, 170, 202, 261, 275, 280, 281, 330, 333, 358, 364; **răvașe** **domnești** de ~ 24, 48, 115, 155, 260, 379, 395, 412; (**menț.**) 35, 84, 93, 97, 100, 113, 127, 138, 144, 150, 191, 192, 202, 244—249, 275, 280, 281, 326, 330, 333, 336, 364, 378, 407, 418; **cărți** de **blestem** **date** **jurătorilor** 89; (**menț.**) 261, 271, 330, 333; v. și **acte**, **ispravniciei**.

L

- latin**, **locuțiune** **latină** 398, 408; v. și **litere**.
- lavră** **mare**, **domnească** 341; **biserică** **străină** 191.
- lazuri** 61.
- lăturași**, **primiți** în **slobozie** 183.
- lăutar**, **țigan** 288.
- legănar** 315; **slugă** **domnească** 380; **boier** **jurător** 336.
- legătura** **lui** **Mihal** **Volevod**, **invocată** în **pricină** de **rumânie** 34, 46, 90, 97, 245, 246, 297.
- lege**, **judecată** **după** ~ și **dreptate** 90, 113, 138, 150, 163, 170, 191, 196, 207, 238, 246, 247, 262, 272, 281, 325, 332, 401, 407, 418; **după** ~ **dumnezeiască** 237, 248, 261, 271, 311; **după** ~ și **pravilă** 186; **boier** **ieșit** din **lege** (**turcit**) 199; **legea** și **obiceiul** **țării**: la **alegerea** și **lipirea** unor **ocini** 378; ~ pentru **respectarea** **sălașului** 319; **legea** **rumânilor** pentru **munci** 25; **daturi** și **dijme** **date** **după** ~ și **obicei** 139, 230, 340; **sat** **ținut** **fără** ~ 97, 261, 271; **rămași** de ~ și de **judecată**: **passim**.

litere latine în semnături 33, 36, 77, 184, 324, 351, 405, 409, 414, 419; ~ turcești în semnătură 390; grecești v. greci.

livezi 7, 18, 36, 105, 176, 187, 378, 381; ~ arată 379; de cosit 253; în crung 8; la vie 250; delniță cu ~ 181; ~ cu mei 379; înecate de mori 411; preț 61.

locuri, loc domnesc 295; ~ de biserică 361; unitate de măsură 3, 292, 371; arătate în funie, în stinjeni 383, l.

logofeteasă, stăpînă 205, 294, 365, 414; martoră 363.

logofeți, stăpîni, martori, familie 9, 11, 16, 31, 33, 36, 54, 59-61, 73, 75, 77, 79, 80, 84, 86, 90, 93-95, 97, 100, 102, 105, 121, 128, 131, 132, 135, 137, 143, 146, 147, 151-153, 159, 162, 165, 166, 168, 174, 175, 179, 180, 184, 188, 190-192, 195, 197, 201, 203-205, 207, 209-211, 216-218, 222, 225, 227, 228, 233, 235, 238, 242, 244, 247-251, 254, 257, 262, 272, 274, 277, 282, 284, 286, 288, 293, 298, 300-304, 306, 307, 309, 311, 315, 324, 326-330, 333, 336, 344-347, 357, 358, 360, 365-367, 374, 379-381, 385, 387, 389, 390, 400, 405, 407-409, 414, 415, 417, 419-422; cu prăvălii 229; jurători, hotarnici 24, 35, 238, 244, 247, 260, 318, 335, 336, 378, 379, 407, 412, 418; ispravnic la scaunul Craiovei (?) 248; ispravnici în acte domnești: mare log. passim, log. al doilea 57, 59, 148, 189; trimis în slujba țării 368; atribuții 67, 238, 244, 261, 288, 322; pierde carte domnească 298; slujește cu vărsare de sînge 56; scriu acte domnești v. **Lepădat, Dumitru** și 15, 20, 31, 32, 195, 249, 280, 281, 318, 332, 368, 374, 393, 403, 415; ~ cărți ale jurătorilor 24, 261, 318, 333; ale județului 274; ~ scriu zapise 36, 50, 69, 71, 74, 77, 80, 92, 141, 145, 154, 159, 166, 168, 174, 181, 198, 211, 216, 227, 301, 357, 370, 377, 389, 420; v. și **grămăticii**, **spudei**; mari log. în funcție v. **Gherghe, Radu Năsturel, Tudosie, Gligore**; f. mari ~ 13, 16, 33, 48, 55, 57, 67, 104, 120, 138, 186, 210, 295, 365, 366, 412;

numit întiiul log. 189; abuzuri 50, 67; log. al doilea v. **Sima** și **Udrîște Năsturel**; log. al treilea 405; mic log. 248; log. de vistierie v. **Bunea** și **Dumitru**; log. din casa domnească 298; călugări 93, 190; f. mare ~, cămăraș la ocnă 127;

slugile marelui log. 155.

lucru (munci, poslușanie, treabă), la ocnă 237; la mori 300; la vii 58, 144, 416; ~ la zidiri 322; la zăgaz, la girle 12, 189; ~ la drumuri 45; ~ datorat de sat de margine 337;

scutiri de ~ domnesc pentru a fi de ~ și poslușanie unor m-ri 12, 26, 41, 43, 45, 53, 132, 161, 252; ~ de lucru boieresc 26, 53;

~ făcut în plata unei datorii 302; muncă plătită în bani 300; ~ după legea rumânilor, după obicei 25; sat primește să se rumânească, pentru a fi scutit de muncă la ocne (maglă) 89, 113, 127, 183;

refuz de muncă 25, 123;

v. și **ajutor, poslușanie, slujbă**.

luminărar 352.

luptă, pentru luarea domniei 56; v. și **război**.

lupta de clasă:

rumâni refuză să asculte și să primească învățătură 25, 44, 205; să muncească feudalilor 25, 123; refuz de muncă pedepsit cu bătaie 123; rumâni bătuiți în divan 299;

pricini de rumânie, încercări de judecure 45, 48, 84, 85, 88-90, 97, 102, 103, 150, 155, 163, 177, 178, 232, 245, 246, 248, 249, 271, 281, 296, 298, 299, 418; repetate 34, 64, 89, 103, 113, 127, 128, 138;

fugă a unor rumâni 27, 55, 121, 139, 150, 163, 178, 183, 200, 206, 234, 297-299, 340; a unor sate 163, 178, 352; a unor țigani 199, 282, 331; pedepse pentru ascunderea unor rumâni fugiți 103, 139, 140, 206, 297, 299;

refuz de a da dijmă 143, 213; sat amenințat cu arderea arilor 316;

v. și **pricini, rentă feudală**.

M

maglă <obligație>, în scutire 183; sat se rumânește pentru a fi scos de la ~ 89, 113, 127.

mahalale, din oraș 179, 274.

manta, de felendreș, preț 288.

marginea țării, sate de la 148, 337; domnul cu oastea la ~ 148.

martori: passim; femei martore 10, 20,

- 72, 194, 251, 279, 328, 329, 363; rumâni ~ 184; scrisori de mărturie 312, 328, 329 passim.
- matcă**, de riu, hotar 167.
- mazili**, martori 20; ceauș de ~ 375.
- măcelar**, martor 141.
- măguri**, 105, 115, 170, 189, 208, 213, 217, 244, 247, 251, 262, 304, 363, 365, 366.
- măjar**, martor 352.
- mărgăritare**, în zestre 142, 144.
- mănăstiri**:
 arhimandrie 59 ; lavră domnească 341; ~ domnești (scutite) 212, 358, 382; de călugărițe 57, 66, 133, 171, 256, 418;
 zidire, refaceri, ctitori, morminte 27, 40, 41, 43, 66, 120, 123, 133, 183, 212, 230, 244, 247, 248, 261, 271, 307, 311, 321—323, 328, 335, 361, 393, 398; m-re făcută mitropolie 40;
 cumpără și fac schimb 120, 186, 247, 311, 393, 406; stăpinesc în devălmășie cu boieri 244, 247, 293; fac mori, sparg zăgaz 202, 411; vind 44, 300, 374; cu herghelie 49; cu pivnițe și prăvălii 295, 321—323; cu drept de slobozie 149 (?), 161, 382, 384 (?); dă cal domnesc 247;
 cu drept de judecată 28, 45, <130>; pîrcălabi m-rești 241, 316; ispravnici m-rești 22, 188, 321—323; staroste și duvalmu ~ 49; îndatoriri față de rumâni lor 85, 155; oprite să judecească 85;
 numiri de nastavnici și egumeni 183, 261, 271; m-ri din țară cu metoh, îndatoriri 44, 51, 94, 120, 121, 182, 238, 325;
 volnicite să-și întoarcă rumâni fugiți 27, 55, 121, 139, 183, 234, 297; sărăcite și pustiite, arse de păgini 26, 27, 40, 66, 132, 300, 320—323, 374, 398;
 v. și dănie, pricină, rentă feudală, scutiri;
 ~ străine cu metoace în Țara Românească 123, 199, 321—323, 382;
 pentru stăpîniri, egumeni ș.a. v. Adîncata, Aninoasa, Gorgeș, Bistrița, Brădet, Brîncoveni, Bucovăț, Căluș, Cătăluș, Ciolanul, Cîrnu, Codmeana, Corbii de Piatră, Cozia, Dealu, Flămînda, Flocoșani, Glăvăcioș, Govora, Gura Babei, Gura Motrului, Jitiian, Mărgineni, Menedic, Mîslea, Molomoc, Pîrvulești, Plumbuita, Rătești, Rîncăcioc, Slătineci, Slobozia, Snagov, Strîmba, Strîmbul, Săgarcea, Tismana, Topolnița, Tutana, Vierăș, Vîforita m-ri și m-rile din: Athos și București.
- măsuri**, unități de ~: coți 101, 282; fălci 10, 86, 105, 277; fășie 21; funii 318, 335, 395; pași 63; locuri 3, 292, 371; ~ definite prin: funii, stînjieni 383, I; prin zile de arătură 119; ~ prin aruncare cu securea 285, 374; ~ „parte de un om“ 5, 27; ogoare 24; pămînturi 361, 395, 404; v. și pogoane, răzoare stînjieni și hotărnicii, procedee;
 buții 10, 336; cîntare 78; clăi 87; năvoade 156; ocale 32, 78; vedre 10; v. și mertice.
- mătăsar**, în toponimie 92, 378.
- măteci** de stupi, în zestre 102.
- mei**, semănat în livadă 379; dijmă luată de feudal din ~ 340.
- meliță**, moară de melițat 253.
- mertice**, luate de la moară 361; în scutiri 12, 41, 43, 53, 129, 161, 252; ~ de sare, dăruit unor m-ri 39; sate „însoțite“ pentru darea ~ 298.
- mesteri**, de mori 287, 411; martori 173, 358; rumân 84.
- metoace**, m-ri sub ascultarea altor m-ri (episcopii) din țară 44, 51, <91>, 120, 121, 182, 238, <325>; ~ din țări străine 123, 199, 321—323; locul unei biserici distruse metoh al Bisericii domnești 295.
- mierari**, oprți să turbure sat scutit 384.
- miere** <obligație>, ~ împărătească 163;
 ~ în scutiri 27, 41, 43, 45, 53, 98, 129, 132, 161, 183, 252, 337, 338, 384; cîntare de ~ 78; ~ cu ceară 129, 161, 252; datorie pentru darea ~ 78, 302.
- mitropolie**, mutarea scaunului vlădicesc 40; cercetări și jurăminte făcute la ~ 325, 333; stăpîniri 40, 323.
- mitropoliți** (arhiepiscopi, arhimitropoliți, vlădici), ai Țării Românești (Ungrovlahiei), crigini, postrig, ctitor 34, 212, 321—323, 412;
 judecă împreună cu domnul și divanul 44, 57, 177, 238, 311, 401, 402;
 ~ închină m-re la Athos 321—323; cu tot soborul 183, 322; întocmește 103, 333; primește jurămînt 325; martor 381; dă cărți 321; ~ de blestem 89, 261, 271, 330, 333; episcop numit vlădică 364;
 sluga mitropolitului 54.
- mîni**, pecete și ~ puse pe zapis 147; tăierea ~, pedeapsă 387.
- mîncături** de peste an în scutiri 26, 27, 41, 43, 53, 98, 129, 132, 161, 183, 241, 252, 338, 343, 416.
- moașă**, în onomastică 43.
- moldoveni**, în Țara Românească, cumpără 281, martor 347; primiți în slobozii 161;

dau bir moldovenesc 161, 314, 416;
în oaste, în lupte interne 4.

monahi, monahii v. călugări.

morar, rumân 347.

mori (vaduri și roți de ~) 9, 18, 35, 57,
61, 65, 73, 101, 103, 135, 136, 154,
167, 170, 179, 182, 186, 190—192, 201,
203, 210, 217, 227, 232, 244, 247, 253,
262, 266, 304, 311, 320, 342, 352,
365—367, 369, 382, 392, 404, 405, 407;
moară de melițat 253; cu două roate
într-o casă 361; drumul ~ 189;

vad de moară ales și îngrădit 300;
~ întindere 285, 374; mori gata făcute
de călugări 173, 325, 340, 347, 374;
mertic de la ~ 361; preț 292, 300;
slobozie făcută pentru paza unei ~ 161;
pricini pentru ~, zăgaz, mori înecate
101, 287, 325, 411; meșteri de ~ 287,
411.

morminte, în m-ri 40, 43, 230, 261, 271,
328, 393, 398.

mortascop, martor 1.

„moși“, sate și funii stăpinite pe ~ 38,
244, 247, 259, 280, 281, 404; preț
239.

moșie pustie <fără stăpîn> 280, 281.

moșneni:

numiți: neczi 43, 59, 64, 68, 112,
117, 127, 138, 163, 165, 178, 208, 298;
~ judeci 58, 205, 298, 299, 370; ~ me-
giași 43, 62, 71 (?), 86, 97, 117, 142 (?),
168, 208, 215, 287, 299, 316, 324, 325,
335, 351, 353, 405, 415, 418; moșneni
11, 72, 236; ~ moșteni 59, 66, 117, 134,
138, 248, 298, 352; moșie moșneană
(moștină) a unui boier 33, 406;

martori 71, 72, 86, 142; cercetează
pricini 287, păzesc 299; ~ stăpînii satu-
lui, fug 352; solidaritate 215;

cu părți în alte sate 1, 62, 191, 192,
318, 335;

v. și jurători, judecări, rumânri.

moșteniri, între soți 78, 107, 251, 257;
drepturile soției și ale mamei 275;
fiică înzestrată desmoștenită 401, 402;
pricini de ~ 142, 257, 275, 336, 358,
359; passim.

muncă v. lucru.

munți, sate și ocini cu parte în munte 32,
43, 106, 112, 151, 179, 207, 235; munte
vîndut unor transilvăneni 403;

paza la ~, (la plai) 206, 207, 337,
338.

N

naș, daruri făcute de ~ 358.

nastavnici 148; ~ și egumeni 58, 132, 182;
~ și cîrmuitor, tipograf 183; ~ epis-
cop 143; ~ al soborului, judecă 45; v.
și egumeni.

năpăști 17, 170, 330.

năstrape, <câni> de argint 78; prefăcută
în cădelniță 257.

năvoade, ca unitate de măsură 156.

năvodari, dau vama din pește 156.

neguțători (cupeți) <textual> 256; numit

boier, „prieten“ al domnului 109; stăpîn,
cu părți cu vii, cu țigani 6, 50, 194,
240, 351, 353, 365, 366, 390,

~ români din raia 108, 109; ajută
m-re 322, 323; creditor 78, 351, 353;

martori 36, 105, 107—109, 154, 195,
201, 274, 285, 286, 360, 363, 365, 366,
374, 399, 410; tocmelnici, jurători 150,
365, 366; străini 330, 333; gelepi 7.

nemestii la case boierești 367.

nuci, în toponimie 1, 361.

O

oameni:

~ domnești, atribuții, opreliști 60,
258, 302, 304, 404, 418; ~ mănăstirești
cu atribuții 156, 232, scutiți 252, 314;
~ slobozi (răscumpărați fără ocină)
150; ~ din țară, fără dajdi 61;

~ buni și bătrini, măr-
turisesc 34, 80, 89, 127, 13 2* 33.
421; aduși în divan 138, 407; bătrînii
orașului 274; ~ buni, martori: passim;
~ străini primiți în slobozii 161.

oaste, ridicată împotriva domnului 4;
lociitor al unui om în vîrstă merge în
~ la război 21; domnul merge cu ~ 304.

obezi, boier pus în ~ 333, în fiare 330.

obicei, arătură, lucru, daturi după ~ 25,
139, 230; încercare de-a face ~ 130;

obiceiul țării pentru jurători 84; v. și
lege;

passim.

obrațe, la vie 242.

ocale, de ceară 32, 78.

ocină: passim; ~ pustie (fără stăpîn) 281; v. și *moșie*.

ocnar, 237; martor 233.

ocne, de sare 17, 39, 52, 70, 110, 148, 189, 320; vama de care 185; cheltuieli 183; munca la ~, maglă 113, 127, 183, 237; cămăraș și ispravnic 127.

odăjdii 182.

ogoare 242.

oi, în zestre, în preț 61, 118, 119, 162, 371; valoare 119; dare, în scutiri: oerit 183; gorștină de ~ 41, 45, 98, 129, 149, 212, 252, 283, 338, 343; oi de sulgiu 27, 41, 43, 45, 129; oaie seacă 27, 41, 43, 45, 53, 98, 129, 132, 183, 252, 338, 416; dat din ~; cuantum 87.

oiari, opriți să turbure sat scutit 98.

olac, armaș trimis de ~ 333; v. și *caif* de ~.

olăcar 9.

omor, pedepse pentru ~ 352; jupaniță omoară țigani 330, 333; tilhari omoară jupaniță 354, 353.

opăcinași, în scutiri 43, 132, 338.

orașe și țirguri:
oraș de scaun strămoșesc 117; oraș, cetate de scaun v. *București*; mutarea scaunului domnesc și vlădicesc 40; fostă cetate de scaun 253; ~ domnesc 269; pecetea orașului 286; alt scaun de judecată 248;
ocina orașului 17, 189, 418; mahalale, ulițe 179, 267, 274, 295, 400; loc de execuție 351, 353; țigănie domnească 315; pod 274, 295; pazar 179; curte domnească 177, 295; case 50, 179, 211, 267, 274, 319—322, 370; galbeni de fum luați din ~ 314; mori 161, 189; vii 110, 157, 189, 257, 321, 382; pivnițe și prăvălii 179, 211, 229, 257, 267, 295, 321—323; negustori 108, 109, 256; meșteri, croitori, cojocari, luminărar, săpunari ș.a. 109, 201, 274, 352, 358, 403; zlatari 274; zarafi 225, 288; doctor 187; județi, pîrgari, sfatul orașului 32, 81, 131, 161, 237, 269; 274, 352; orașeni, oameni buni 31, 161, 286; pîrcălabi 45, 285; vameși, stolnici 23, 28; căpitani, iuzbași, ceașui 27, 73, 136, 226, 267, 370; călărași 205, 244; dărăbani 267; biserici, m-ri, popi, grămăticii: 25, 28, 31, 32, 34, 35, 40, 51, 52, 54, 58, 59, 81, 84, 89, 94, 105, 109, 126, 127, 130, 136, 141, 179, 180, 183, 189, 195, 199, 202, 214, 222, 225, 229, 238—240, 250, 256, 269, 274, 278, 286, 295, 296, 299, 314, 316, 319, 321—323, 325, 330, 333, 336, 339, 364, 374, 391, 397, 400, 401, 411, 412, 417, 418; fugă în ~ 121, 139, 206, 234, 297, 352; acte domnești și zapise scrise în ~ passim; v. și *Argeș, Brașov, Brăila, București, Buzău, Cîmpulung, Cornățel, Craiova, Floci, Galați, Gherghița, Ocne, Pitești, Ploești, R. Sărat, R. Vîlcea, Severin, Slatina, Tîrgoviște, Tg. Gilort și Tîrgșor*; orașe străine v. *Alexandria, Ierusalim, Tarigrad*.

ovăz, dijmă luată de feudal din ~ 340.

P

pahare, zălogite 78.

paharnic: stăpîni, familie 38, 75, 76, 88, 94, 113, 119, 127, 128, 138, 174, 179, 184, 214, 216, 217, 257, 270, 305, 308, 332, 351, 353, 356, 402, 411; creditor 178; martori 33, 75, 190, 227, 233, 240, 250, 267, 268, 284, 320, 324, 346, 347, 359, 422; jurători, hotarnici 318, 335, 336, 364, 418; scriu zapise 118, 267; mari ~ v. *Vucina, Barbul* <Brădescul> și 33; foști mari ~ 351, 353; v. și *Para* și *Nedelco*.

pale, 316.

pașă, ajută domnului să ia domnia 163, 178; influență 253; pașă pradă țara 295.

pași <unitate de măsură> 63.

patriarhi: carte dată de ~ 84; cu ispravnic în Țara Românească 188.

pazar, din oraș 179.

pază la marginea țării, la scală, făcută de plăieși 206, 337, 338; (aret) la m-ri 161, 252.

păcurari <ciobani> 5; moștean fugit în raia 352.

pădure, întreagă 14; biserică făcută în ~ 301; passim.

păgîni (limbi necredincioase) 132; ard și robesc 52.

pămînturi <unitate de măsură> 361, 395, 404.

păragină (țelină, pîrlog), vii lăsate ~ 20, 142, 144, 159, 204, 243, 345, 391, 399.

părpăr <dare>, în danie 189; în scutiri 310.

păstor, se răscompără 177.

peceți, passim; a unui oraș 286; a unei mănăstiri 339.

pedepse: tilhari ucigași trași în țeapă 351, 353; boieri puși în obezi, în fiare 330, 333; pedeapsă cu bătaie 127, 299; cu confiscarea averii pentru viclenie 4, 117, 382; ~ cuvenite: capitală 4, 330, 333, 368, 402; tăierea minii 387; cu amenzi 215, 299; amenințări domnești cu: certare, mare certare 12, 22, 25-28, 53, 55, 83, 98, 110, 130, 139, 149, 156, 182, 197, 212, 230, 252, 313, 315, 373, 416; ~ cu mare rușine 261, 271, 387; ~ cu mare urgie (supărare) 23, 129, 280, 281, 299, 314; cu arderea ariei 316; cu ~ capitală 317, 341; v. și gloabe, pradă.

peri 247.

pește și pescuit (vinat în gîrlă), vama domnească și boierească luată de feudali 28, 156, 171, 222; opreliști pentru stolnici 28, 222.

pietre de hotar, ocini împietrite 208, 378, 385.

pitari: familie, stăpîni 54, 94, 118, 121, 128, 159, 175, 177, 262, 378, 390; creditor 386; martori 75, 107, 141, 174, 210, 351, 389, 417; jurători 93, 381, 412; mare pitar v. Dumitru Filieșanul.

pivnițe, la vie 65, 187, 250, 302, 347; în orașe, case cu ~ 179, 257, 267, 321-333, 400; ~ de piatră 179.

piine <grîne>, în preț 102, 103; zeciuială din ~ luată de feudal 143, 213, 340; v. și bucate.

pîrcălabi, 316; martori 1, 32, 136, 141, 152, 223, 285, 305, 331, 363, 365, 366, 369; jurător 412; ~ stăpîn 263; rumân m-resc scutit 241; atribuții 28, 45, 177, 316, 407; ~ de oraș 45, 285; mare (?) pîrc. 1.

pîrlog 65; v. și vii.

pîrgari, poartă pricină 237; ~ împreună cu județul 269, 274.

plai, 207; pază la ~ 206, 338.

plască, de grana 179.

plăeșii <obligație>, rumân scutit de ~ 241.

plăieși, îndatoriri 177, 197, 206; vătăfi de ~ 197, 206.

poclon, sat scutit dă ~ 337; sat scutit și de poclon 310.

podgorie, sat în ~ 252.

podvoade <obligație>, scutiri de ~ 12, 26, 41, 43, 53, 129, 161, 183, 252.

pogoane de vie 16, 32, 58, 142, 172, 179, 184, 194, 223, 243, 247, 256, 303, 361, 374, 391, 399, 409; ~ țelină 242.

pomelnice, danii constințite prin înscriere

în ~ 32, 34, 59, 94, 106, 112, 121: passim; boier transilvănean în ~ 331.

pomi, pomet 1, 7, 105, 168, 187, 211, 404; delnițe cu ~ 175, 181; grădini cu ~ 154, 253; vie cu ~ 250; ~ roditori, sădiți 301.

popi:

familie, cu părți, vii, case, stăpîni 8, 47, 59, 65, 72, 73, 81, 92, 105, 109, 135, 136, 141, 152, 155, 176, 191, 192, 195, 206, 209, 221, 228, 229, 231, 240, 243, 248, 250, 262, 279, 281, 295, 306, 320, 327, 334, 352, 371, 378; ctitor 300, 301, 374; ~ rumâni 124 (?), 268 (?), 385; moștean 248;

martori 1-3, 5, 11, 15, 18, 31, 32, 37, 54, 68-71, 74, 75, 81, 86, 92, 99, 105, 106, 112-114, 118, 119, 125, 126, 136, 141, 151, 157, 174, 188, 194, 195, 200, 201, 203, 214, 218, 220, 221, 223-225, 240, 242, 243, 251, 256, 264, 268, 273, 274, 284, 286, 293, 298, 305, 308, 327, 331, 339, 352, 363-366, 371, 388, 392, 393, 403, 417, I; cerce-tează pricină 287; în sfatul orașului 269; scriu zapise 1, 2, 62, 78, 126, 151, 172, 200, 239, 304, 328, 336, 356, 399; în pricină 358;

~ hirotonisit și așezat în sat 99; egumen 62; ~ (călugăr?), pîrcălab de sat 316; duhovnic 99; ~ clisiarhi (domnești) 102, 136, 225, 250, 251, 286; rosturi 274, 295, 325; răspop 86; prieten al domnului 178;

biserici și mahala denumite după ~ 179, 336, 400; ~ în toponimie I; (în menț. tirzie) 248;

~ străini (atoniți) 322, 323; ~ ispravnic patriarhicesc 188.

porci (rîmători, mascuri), în zestre, în preț 9, 61, 86, 118, 162; preț 86; gorștină din ~ în scutiri 41, 43, 45, 98, 129, 149, 212, 252, 283, 337, 338, 341, 343; dijmărit de ~ 183; dat din ~, cuantum 87.

portari, stăpîni 190, 320; miluit pentru slujbă credincioasă 35; martori 145, 225, 251; cu sarcini domnești 304; ispravnici de jurători (la jurămint) 24, 48, 113, 138, 412; mare ~ 113, 190, 412; ~ al doilea 24, 48, 138.

porumb în onomastică 407.

poslușanie și poslușnici, scutiri acordate pentru a fi de ~ mănăstirii 26, 53, 241, 252, 343; rumâni întorși pentru ~ 13, 139; refuz de ~ 44, 182; v. și lucru, rentă feudală.

postav, coți de ~ 282; ~ grana 16, 101, **postelnici**:

stăpîni, familie 6, 11, 18, 19, 33, 72,

- 76, 77, 88, 91, 92, 114, 123, 131, 134, 135, 137, 140, 146, 147, 150, 153, 160, 172, 175, 178—180, 184, 196—198, 205—207, 209, 215, 223, 224, 235, 239, 249, 257, 261, 262, 271, 274, 275, 285, 300, 319, 326, 330, 332, 344, 351, 353, 355, 359, 361, 367, 369, 374, 376—379, 381, 385, 390, 398, 401, 403, 405—409, 414, 422; dau dijmă 22; martori 7, 9, 18, 68, 75—77, 131, 137, 141, 151—154, 162, 166, 168, 174, 175, 190, 195, 198, 201, 204, 209, 214, 221, 228, 235, 240, 244, 254, 255, 264, 267, 284, 301, 305, 324, 331, 347, 351, 353, 364, 367, 369, 381, 385, 386, 390, 393, 400, 402, 406, 415, 417, 420, 421; jurători, tocmelnici, hotarnici 115, 142, 144, 293, 318, 335, 336, 378, 418; cu sarcini domnești 411; slujește cu vărsare de sînge 56; în sfatul domnesc postelnic al doilea 422; mare postelnic v. **Costandin Cantacuzino**; foști mari ~ 347, 407, 414, viclean 382; ~ ai doilea 33, 152, 166, 168, 174, 300, 303, 324, 347, 351, 374, 376, 407—409; vătăf de postelnic 87, 179, 267, 274, 282; ~ moldovean 377.
- potirnicie** 264.
- potronici** <bani> 215.
- pradă**, luată de domn de la boieri 64, 333, 339; ~ de la jurători, în boi 84, 336; ~ în amenințări domnești 15, 197, 215, 299, 336, ~ pentru reținerea adevului 143, 213; ~ (6 boi) pentru reținerea rumânilor fugiți 103, 139, 140, 206, 297, 299; ~ luată cu închinare 317; turci, tătari, unguri, pradă și sparg țara 4, 41, 52, 63, 216, 296, 322, 323, 326.
- pravili**, judecată după lege și ~ 186.
- prăvălii**, 322, 323; în curtea domnească 295; preț 229.
- <**prădalica**>, sat nu rămîne prădalnic 34.
- preotese**, cu părți 109, 242; cu soțul călugărit 154, 301.
- pretorii** v. **divan**.
- prețuri** pentru: sate întregi 34, 38, 43, 59, 103, 107, 117, 138, 165, 210, 230, 257, 261, 271, 351—353, 390, 397; cîtimi definite de sat (cu și fără rumâni) 19, 64, 73, 82, 135, 179, 235, 359, 365, 366, 381, 385, 388, 393, 410, 419; rumâni, cu părți 198, 201, 309, 408; ~ la rumâniri și răscumpărări 1, 15, 33, 68, 69, 102, 146, 163, 168, 174, 177—179, 236, 299, 308, 324, 351, 353, 370, 420, 421; ~ fără ocină 1, 19, 54, 150; la răscumpărare din robie 170; țigani (sălaşe de ~) 19, 60, 75, 114, 164, 179, 200, 214, 247, 249, 257, 262, 269, 273, 286, 288, 292, 309, 321, 331, 347, 351, 353, 360, 365, 366, 377; părți arătate în stînjeni, fâlcși și pogoane 10, 29, 50, 86, 92, 105, 126, 158, 179, 180, 215, 216, 224, 242, 277, 288, 350, 363, 374, I; ~ delnițe, funii, „moși“, loc 2, 3, 5, 7, 18, 31, 32, 81, 105, 134, 151, 181, 195, 204, 225, 228, 233, 239, 262, 292, 305, 362, 383, 413; vii, în pogoane și răzoare 172, 179, 184, 194, 221, 223, 247, 263, 391; pentru vaduri de moară 154, 262; ~ facerea unei mori 374; case, ~ cu grădini, cu pivnițe, locuri de ~ 154, 179, 209, 263, 267, 274, 295, 374, 400; prăvălii 229; boi 29, 86, 92; cai 29, 269, 288, 352; porc gras 86; vin în vedre 10; cădelniță 271; dulamă 16; manta 288; șindrili 248; prețuri comparative 34, 216, 351, 353, 374; cu particularități 136; prețuri pentru părți nedefinite, sau în bunuri și bani: passim.
- pribegie**: 372; a unor domni 138, 253, 387; a unei doamne 387; a unor boieri 138, 208, 253, 276, 387; a unor slugi boierești (rumâni) 276; ~ boierilor sub Alexandru Mircea 326; pribegi în onomastică 173, 269, 273, 286.
- pricini**: între: m-ri (mitropolie, episcopii, biserică) <89>, 120, 121, 237, 238, 313, 397, 418; purtată de ctitor 93; cu slugi domnești (stolnici, vameși) 22, 23, 222, 237, 314; cu boieri 13, 44, 55, 57—59, 82, 93, 115, 120, 121, 142, 144, 186, 196, 202, 238, 244, 247, 260, 261, 269, 271, 286, 307, 311, 325, 342, 345, 398, 411, 415, 418; cu oameni, megiași, sat 24, 35, 49, 51, 295, 342, 397, 411, 415, 418; cu un popă 258; între boieri 33, 63, 67, 93, 104, 114, 120, 170, 197, 207, 257, 263, 272, 275, 280, 294, 326, 330, 332, 333, 336, 358, 368, 372, 379, 387, 400—402, 407; ~ cu negustori 6; ~ cu meseriași 380; cu megiași, cu sat 86, 100, 191, 207, 248, 262, 302; ~ cu dărăbanți, călărași 163, 178; ~ cu unguri 253; între moșneni 192, 259, 281, 304, 316, 317; pricini de rumânie cu m-ri 34, 45,

64, 85, 155, 232, 245, 246, 296, 299; purtată de ctitori 85; ~ cu boieri 48, 64, 84, 88—90, 97, 102, 103, 113, 127, 128, 138, 150, 163, <177>, 178, 248, 249, 271, 281, 296, 298, 418; carte de blestem cerută de săteni 89;

pricina de hotare 115, 318, 335, 397; ~ purtate de mai multe ori 34, 64,

89, 103, 113, 120, 127, 128, 138, 253, 407; întocmire pentru a nu se redeschide ~ 155, 244, 247; vinzători se obligă să poarte ei pricina 360, 390;

v. și **judecată**, **judeciri**, **rumâniri**.
protopop, în scutiri 53.
purcar cu casă 71; în onomastică 248.
pușcărie v. **temniță**.
puț 16.

R

raft <șirag>, pus zălog 78.

răchiți, în toponimie 194.

răscumpărarea capului 330, 333; ~ din robie 170; ~ din rumânie v. **judeciri**; ~ fără ocină 124, 150, 251, 308, 414; v. și **vinzări**.

răspop 86.

răvașe v. **acte**, **jurători**.

răspundere solidară pentru plata: birului, a unor dări 215, 252, 298, 302; a unor amenzi 103, 139, 140, 206, 215, 297, 299, 316; pentru fugă 299.

răutăți v. **jaf**.

război, obligație de a merge la ~ 21; (luptă) purtat pentru luarea domniei 4, 56, 205; domnul merge la ~ 148.

răzoare 345; în cimp, în luncă 194, 361, 391; ~ de vie 144, 263; preț 247.

rentă feudală:

ajutor, ascultare, lucru (treabă, muncă), poslușanie datorate de rumâni stăpînului 12, 23, 25—27, 41—45, 53, 87, 132, 155, 161, 205, 232, 237, 241, 252, 271, 296, 340, 342, 343; primesc învățătură 182, 340; colibași scutiți pentru a fi de ajutor și poslușanie 26; dat, găleți, dijmă, zeciuală luate de la rumâni săi de feudal din oi, stupi, porci, fin, vin după lege și obicei 87, 139, 230; quantum 87; tot venitul 342; rumâni dajnici 296;

partea boierească din pește, venitul 171, 222;

vama din pește, din toate năvoadele 156, 171; quantum 156;

găleata de eșire 176;

dijmă din cimp, din apă, din baltă din toate luate de feudali de la toți <și oamenii liberi> cîți se hrănesc pe ocinile sale 22, 122, 143, 213, 230, 313, 340; ~ după cum este „adetu“ 22; quantum din pîine, ovăz, mei, fin ș.a. 87, 340;

vama domnească din părpăr și cară dăruită m-rii 189; parte slobodnică 220; v. și scutiri și imunități;

feudal dator să-și ajute rumânii la plata birului 155; dajdia țiganilor 312; împotrivire la ~ 15, 123;

v. și **pricini** de rumânire; **rumâni**.

rimători v. **porci**.

robie și **robi**, boieri se răscumpără din ~, preț 170; moșiile robiților 280, 281; rumâni întorși din robie se liberează 292, 296; drepturi la moștenire 280; turci și tătari robesc țara 4, 296, 322, 323;

în onomastică 24, 35, 145, 204, 242, 262, 377.

roșii, martori 50, 173, 262, 292, 319, 361; chezași 266; atribuții 352; boieri 50; se răscumpără din rumânie 38; ~ de județ 163; sutaș de ~ 167.

roți de moară, două ~ într-o casă 361; v. și **mori**.

rude, întrebate la vinzare 77, 141, 190, 216, 235, 367; ~ la danie 396; îndepărtate de la moștenire 21, 78, 106, 112, 339; ~ robite moștenesc 280, 281.

rumâni (vecini):

numiți: rumânași 184, 343; dirvari 53; v. și **poslușnici**;

~ domnești: iertați 276, 375; ~ cu părți dăruite unor boieri 56, 64, 87, 193; unor iuzbași 169; ~ unor m-ri 66; ai unei doamne 150; dăruite unei m-ri 57;

m-rești (ai mitropoliei, episcopilor) 25, 34, 43, 44, 46, 85, 94, 120, 121, 123, 130, 182, 196, 230, 232, 237, 245, 246, 261, 271, 296, 299, 310, 311, 316, 322, 342, 343, 397; ~ foști boierești 40, 59, 123, 142, 144, 238, 364, 382, 398, 406; m-rești și boierești 244, 247; ~ m-rești fugiți 27, 55, 121, 139, 183, 234, 296, 297;

~ boierești 4, 13, 38, 54, 73, 77, 78, 88, 92, 102, 103, 107, 135, 137, 140, 147, 150, 153, 159, 163, 165, 170, 175, 178, 179, 181, 184, 198, 206, 207, 210, 216, 217, 233, 235, 240, 245, 246, 251, 275,

284, 292, 309, 326, 332, 336, 344, 347, 351, 353, 359, 367—369, 375, 386, 401, 402, 407, 408, 414, 417, 419; ~ fugiți 140, 206, 340; vînduți în lipsă 340, 390, 422; ajutați la nevoe 155; ~ cu delnițe 175, 181, 198, 332, 386, cu mai multe delnițe 168, 408; cu părți cumpărate 198; fără ocină 1, 19, 54, 124; rumâni iertați fără ocină 251, 276, 375, 414; părți fără rumâni 18, 31, 80, 111, 131, 136, 195, 250, 352, 365, 366, 375, 381, 390, 405, 414;

~ femei 1; martor 184; morar 347; pîrcălab m-lesc 241; popi 129, 269, 386; vier 84; ceauș de mazili 375; călărași și dărăbani 25, 46, 163, 178, 390; roșu 38;

posibilități materiale (cu 6 boi) 316; valoarea pămîntului cu sau fără ~ 137, 179, 216; v. și prețuri; mutați din sat 13, 94, 121, 272, 347; siliți să asculte, apărați de muncă 44, 123, 232, 237; globiți și bătut în divan 103, 299;

v. și judeciri, luptă de clasă, rentă feudală, rumâniri.

rumânie (vecinie):

apărare de ~: a unui sat boieresc răscumpărat de la domnie 117; a unor sate rumânite pe nedrept 48, 97, 127, 138; a unor săteni, slujitorii rămași fără ocină 146, 150, 339;

pricini de ~ 34, 45, 48, 64, 84, 85, 88—90, 97, 102, 103, 113, 127, 128, 138, 150, 155, 163, 177, 178, 232, 245, 246, 248, 249, 261, 271, 281, 296, 298, 299, 418.

rumâniri:

domn (Mihai Viteazul) rumânește 43, 64, 66, 415; boieri rumănesc 1, 19, 38, 48, 64, 68, 69, 84, 89, 97, 113, 117, 127, 128, 138, 146, 163, 165, 168, 174, 178, 179, 208, 298, 324, 325, 351, 353, 385, 390, 415, 420, 421;

~ cu particularități 43, 89, 113, 127, 146, 163, 178, 298, 415; fără ocină 1, 19, 124, 351, 353;

~ sub Mihai Viteazul 59, 84, 127, 165, 385; sub Simeon Movilă 48, 138; sub Radu Șerban 128, 298; sub Alexandru Iliăș 117; sub Leon Tomșa 68, 163, 178, 208.

S

saleie, însemnată 378; în toponimie 158. samneei de județ, opreliști 252.

sangir v. temniță.

sapă 14.

sare, a unui sat 352; bolovani de ~, partea domnească, dăruită unor m-ri 17, 39, 52.

sași, în onomastică 31, 32, 81, 91, 250, 418.

sate:

întindere, numărul sătenilor (caselor) 179, 217, 235, 248, 359; vatra satului 19, 361; silit să-și mute ariile 316; săteni cu părți în alte sate 1, 29, 62, 191, 192, 318, 350; ~ stăpînite pe „moși” 38, 239, 244, 247, 259, 280, 281, 404; sat umblător pe funii 305; v. și funii; stăpînit frățește de m-re și boier 244, 247, 293; cisluire între poslușnicii unei m-ri și megiașii dintr-un ~ 252;

~ de margine 148; pălesc plaiul și scala 337, 338; ~ de drum, obligații pentru călători 316, 337;

~ domnești, cu părți domnești 34, 66, 87, 120, 169, 217, 415; dăruit din boier în boier 217; presupus domnesc 59;

solidaritate, cheazăsie între sate pentru plata unor dări 298; ~ în sate pentru

datorii 177, 215, 302; tot satul răspunzător pentru tănuirea fugarilor 103, 139, 140, 206, 297, 299, 316;

sate pustiite, sparte, risipite 27, 163, 183, 237, 298, 352 v. și fugă; situația veneticilor din fostă slobozie 46; sat rejudecat prin plata datoriei boierului 248; ~ dobîndit prin plata unei dușegubine 352; ~ primește să se rumânească pentru a fi scos de la maglă 89, 113, 127; săteni cer carte de blestem 89;

sat m-lesc imun scos din catastiful vistieriei 149; v. și scutiri și imunități; părți vindute și dăruite fără rumâni 18, 31, 80, 111, 131, 136, 195, 251, 352, 365, 366, 375, 381, 389, 405, 414;

v. și judeciri, prețuri, rumâniri.

săracl, săteni ~ au chezași săteni avuți 302.

sărăcuste, în prețul cumpărării 176.

săpunar, din oraș, martor 403.

scală, cheia țării, pază la ~ 338.

scaun, aldămașar 391; cu parte 179.

scaun, oraș, cetate de scaun v. București; mutarea scaunului domnesc 40; ~ domnesc de judecată, sfatul orașului cercetează 269; scaunul Craiovei, ispravnic (?) 248;

- scaun de vlădicie 40.
- schimb**, între: m-re și boieri 57, 120, 121, 160, 186, 196, 406; între boieri 19, 114, 120, 121, 137, 211, 263, 357, 393; boier cu megieș 173; între megiași 378; ~ de țigani pentru respectarea sălașului 42, 160, 249, 319, 331, 357; ~ anulate de domni 120 186, 311, 325; contestate 57, 120, 196, țigan dat în schimb la răscumpărare din rumânie 124; ~ cu particularități 137, 153.
- schiptru** Țării Românești 41, 44, 66, 117, 132, 148, 189, 193, 208, 311, 332, 375; ~ unui căpitan 163, 178.
- scriitori**, de zapise 277 v. și dieci, grămăticii, logofetei, spudei.
- scule**, <podoaabe> 142, 358, ale unei doamne 150, 333; v. și inele, raft.
- scutiri și imunități**: acordate m-rilor domnești 212, tuturor m-rilor 373; ~ unor m-ri, episcopii, unor sate și rumâni m-rești 14, 23, 41, 83, 98, 116, 132, 183, 212, 222, 237, 241, 252, 283, 314, 341, 343; unor m-rii pentru sloboziile lor 161, 384; unor vieri m-rești 416; unor dirvari 53, unor colibași de lângă m-re 26; unor sate de margine m-rești 28, 45, 149, 384; unor rumâni m-rești fugiți, dacă se întorc 27; ~ cu particularități 183; ~ unor sate libere de margine 12, 337, 338; ~ unui armaș 129; unui boier 91; ocină slobodnică 220; drept de judecată acordat explicit m-rii 28, 45; v. și bani, pircălabi; ~ acordate în prețul rumânirii 43, 89, 113, 127; v. și slobozii, vînăriei.
- seceră**, vremea ~ 200, 302.
- secure**, aruncare cu ~ unitate de măsură 285, 374.
- semne**, pentru așezarea unei mori 287; v. și hotare.
- serdar** mare (în menț. tîrzie) I.
- sfat** al episcopului 99; ~ domnesc v. **divan**.
- siliști** cu rumâni 19, 121; vie în ~ satului 136; două ~ într-un sat 134; passim.
- sineturi** (în menț. tîrzie) 236.
- sirbi**, martor 358; primiți în slobozie 161; în onomastică 59, 204, 210, 253, 262.
- slobozii**: drept de a face ~ pe lângă o moară acordat unei m-ri 161; fostă ~ boierească închinată unei m-ri străine 382; sat scutit cu drept de așezare pentru rumâni fugiți din alte sate ale aceleiași m-ri 183; rumâni fugiți în ~ 121, 139, 206, 234, 297; situația veneticilor din fostă slobozie 46; sat scutit numit ~ 149 384.
- slugi**: ~ domnești, fără dregătorie arătată, familie, stăpini 68, 86, 90, 192, 358; cu sarcini domnești 101, 121, 206, 234, 315, 355; oprite să turbure scutiți 83, 212, 241, 252, 338, 384; ~ de județ 26, 27, 53, 83, 98, 129, 161, 283, 343, 416; slugă domnească <din boierie> iertată de rumânie pentru slujbă în vremea pribegiei 276; ~ ale marelui ban 83; ~ ale marelui vornic, martor 173; a marelui log., martor 155; ~ boierești, martor 107; ~ opreliști 338; ~ de județ 283.
- slujbe**: cu vărsare de sînge ale unor boieri către domn și țară, răsplătite cu danii 4, 34, 35, 56, 67, 117, 193, 217, 387; ~ în țări străine răsplătită cu scutiri 91, 129; ~ la Țarigrad 217, 351, 353; ~ către boieri răsplătită cu danie de ocină 67; ~ cu iertare de rumânie 276; slujbe ale unor slugi domnești de județ opreliști 26, 27, 98, 212, 416; sate scutite de ~ domnești pentru a fi de slujbă m-rii 41, 45, 98, 132, 149, 338, 384; colibași și dirvari m-rești scutiți de ~ domnești pentru a fi de ~ m-rii 26, 53; armaș scutit de ~ de peste an 129; ~ ale unor sate de margine 337; la dregerea drumului 45;
- slujitori** (călători în slujbă), obligații față de ~ 316; ~ bătrîn, dărăbanț, scos de la bir 136; rumâni m-rești nu pot fi ~ domnești 25; ~ ai Bisericii domnești 295.
- soboare**, ale m-rilor fac întocmiri, incuviințează schimb, judecă 45, 106, 112, 155, 244, 406; componentă 339; ~ al Ungrovlahiei 322; soborul țării 183, 322, v. și **divan**.
- soli**, venit din Moldova 282; obligații pentru găzduirea ~ 337.
- soroace**, pentru judecată, pentru jurători 24, 48, 113, 115, 127, 150, 197, 395, 397; pentru vînzare 164; pentru plata unor datorii 302, 368; ~ plata ploconului 337.
- spătari**: stăpini, familie 16, 31, 33, 42, 55, 58, 67, 78, 81, 104, 107, 135, 147, 159, 164, 186, 195, 205, 250, 253, 272, 301, 311, 322, 323, 330, 346, 351, 353, 367, 381, 386, 393, 398, 402, 408, 412, 422; martori 11, 33, 94, 137, 174, 235, 244, 250, 254, 255, 312, 381, 385, 388, 389, 402, 414; fost ~ 420, 421; dă

carte de mărturie 351; tocmealnic 366;
 jurător 238; pribeag 276;
 ~ mari ~ în funcție v. **Tudosie și Mihai Coțofeanul**; f. mare ~ v. **Miho și**
62, 93, 137, 165, 238, 301, 351; în sfatul
 domnesc 135; ~ al doilea (menț.) 322,
 323; spătărei 22.
spătăreasă, stăpînă 107.
spudei, scriu acte domnești: (Tudor) 128,
 132, 179, 187, 204, 207, 237, 288, 296,
 309–311, 330, 400; (Stoica Șerbanovici)
 148; 342, 345, 347, 360, 382, 398,
 408, 422; (Radul) 150, 183; scrie za-
 pis 277.
starețe 339, 346.
staroste, duvalm al unei m-ri 49.
stavă <herghelie> m-rească 49.
stegar, cu parte 20; martor 111.
stejarî 208; pădure de ~ 14; în toponi-
 mie 56.
steție, în scutiri 45.
stihar 258.
stilp, de hotar 189.
stinjenî 8, 29, 50, 100, 126, 145, 158, 167,
 180, 192, 194, 215, 216, 224, 242, 256,
 265, 288, 293, 303, 334, 349, 350, 374,
 376, 411; funii măsurate în ~ 318,
 335; preț 92, 179, 223, 363, I.
stolnicee, familie 263; dă mărturie 328,
 329, 398.
stolnici, stăpîni, familie 59, 93, 325, 361;
 martori 1, 75, 175, 184, 369, 406, 414;
 jurători 93, 418; opreliști 28, 171;
 mari ~ în funcție v. **Mihai Coțofe-**
teanul, Vasilie Paindur, fost ~ 59.
străini (venetici) din fostă slobozie 45;
 îndatoriri față de călătorii ~ 316, 367,
 368.
stupi (albine 43) în moștenire 142, 257;
 măci de ~ 162; dijmă din ~ în scu-
 tiri 41, 43, 45, 98, 129, 149, 183, 212,
 252, 283, 338, 341, 343;
 dat din ~, cuantum 87.
stupine și loc de ~ 179, 262; scutite 341.
subasă, în raia 352.
sulgeri, stăpîni, familie 62–64, 95, 164,
 177, 200, 270, 273, 286, 319, 325, 400,
 405, 419; martori 34, 79, 80, 94, 152,
 160, 184, 221, 267, 320, 324, 344, 346,
 351, 381, 390, 405, 409; cu sarcini
 domnești 330, 333; jurători 93, 412,
 418;
 mari ~ 351, 405; ~ al doilea 200,
 267, 270, 333, 344, 346.
sulgerie domnească, așezată în m-re pus-
tiită 322, 323.
sulgiu, oi de ~ în scutiri 27, 41, 43, 45,
 129.
sulițe, în scutiri 241.
sutaș de roșii 167.

Ș

școala domnească, slovenească (în menț.
 tirzii) 180, 332, 374, 417.
șifar 352; jurător 418.
șindrilă, făcută de săteni în plata unei
 datorii 248; în scutiri 241.

T

taleri (în menț. ulterioară) 267.
tabără, domnul în ~ 304.
tătari, ard, pradă și robesc 4, 52, 63, 216.
temniță (închisoare, sangir), boier închis
 în ~ 127, 330, 333.
tipograf, călugăr, numit egumen 183.
tilhari (hoți) 170; fură bani 215; pradă
 și omoară, trași în țeapă 351, 353.
tîrg v. orașe și tîrguri.
toege, bătaie cu ~ 127, 299.
topor 14.
treabă v. lucru, poslușanie;
 treaba țării, boieri trimiși pentru ~ în
 țări străine 91, 368.
treapăd 51, 197, 302; fixat vameșilor 23.
trecători v. călători.
tunar, familie 273; martor 240.
turei 215, 316; dau bani cu camătă 179,
 333, 360; martor 390; boier turcit se
 rebotează 199;
 pradă și robesc, ard bisericile 40,
 296, 322, 323;
 v. și **aspri turcești.**

Ț

țări, legea și obiceiul țării 84, 319, 378; boie-
 rii divanului și ai țării 351, mărturie a
 toată ~ 208; soborul țării 183, 322;
 pază la marginea ~ 206, 337, 338;
 ~ străine, slujbă în 91, 101, 351,
 353, 368; fugă în ~ 183.
țef 16,
țelină (păragină), vii în ~ 242, 391, 399.

țepi, tilhari trasi în ~ 351, 353.
țigani (sălaşe de ~): în danii și moșteniri 78, 142, 170, 182, 199, 251, 257, 307, 328, 329, 339, 351, 353, 358, 360, 387, 398, 401, 402; în zestre 162, 275, 339; în vânzare 18, 19, 164, 179, 214, 247, 249, 257, 262, 273, 286, 292, 309, 321, 351, 353, 355, 360, 365, 366; vindut în lipsă 200; v. și prețuri; în schimb 114, 263; schimbați pentru respectarea sălaşului 42, 160, 249, 319, 331, 355, 357, 380; ~ măsuri 355; apartenența copiilor 60, 75, 312; țigan dat în schimb la răscumpărare 124; țigancă iertată la

moartea stăpînului 257; pricini pentru ~ 82, 114, 269, 278, 294, 315;
~ fugiți v. fugă; ~ peste hotare 164, 282, 331, 377;
~ omoriți, pedepse pentru ~ 330, 333;
~ fierari 347; lăutari 288; dajdia ~ 312;
~ domnești 387; țigani din Moldova 377.
țigăanii, domnești 315; ~ din Moldova 282; boierești 19, 199, 365, 366; ~ a unui turcit, risipită 199.

U

ughii, în preț, în datorie, moșteniți 1, 3, 5, 7, 15, 20, 29, 36 — 38, 64, 73, 76, 81, 87, 103, 107, 108, 113, 117, 127, 142, 144, 147, 150, 154, 159, 165, 172, 174, 177—179, 194, 198, 200, 201, 203, 208, 218, 223, 225, 226, 239, 240, 242, 243, 248, 249, 253, 257, 266, 270, 302, 325, 327, 336, 345—347, 350, 359 362, 363, 366—368, 370, 377, 385, 386, 390, 393, 408, 422;
în plata dărilor (cal domnesc, împrumută) 247, 360; ~ gloabei 280, 281;

a treapădului 23; a unei dușegubine 352;
~ de aur, galbeni 330, 336; valoare în aspri 75.
ulițe în orașe 295, 400.
ulm, **ulmet**, 16, 209.
unguri, cumpără moșii de la pribegi 253; fug de la judecată 253; pradă 326; în onomastică 287.
urs, în onomastică 1, 37, 101, 179, 208, 235, 391, 399.

V

vaci, în zestre și moștenire 118, 162, 257; în preț 226.
vaduri <cesionate> vindute 222; ~ de mori v. mori.
vamă <domnească> din bălți, pești ș.a. în scutiri 23, 222; domnească din care, din perper dăruită unei m-ri 189; ~ din care, de la ocnă 148, 185; v. și rentă feudală.
vameși de la bălți opriți să turbure scutiți 23, 28, 171, 222;
sat de margine spart de ~ 337.
văcar 251.
vătafi 16, 216, 274, 288, 326; gazda unui boier 184; martori 1, 77, 79, 80, 109, 146, 184, 188, 209, 235, 277, 282, 286, 301, 327, 359, 370, 388, 390, 414; jurători 113;
~ dărăbanț 102; vătaf de aprozi 79; 193; ~ domnesc de grădinari 286; ~ de plăieși 197, 206; ~ de postelnicei 87, 179, 267, 274, 282; ~ de zlătari 274; (în menț. ulterioară) 216.
vătășoai (în menț. ulterioară) 267.

vedre de vin 87, 116, 141, 267, 327; butoi cotate în ~ 336.
vielenie, a unor boieri 4, 117, 382.
vieri, rumân 84; ~ scutiți pentru a lucra viile m-rii 416.
vii 6, 9, 16, 18, 21, 32, 35, 43, 51, 61, 63, 68, 73, 86, 100, 101, 105, 113, 135, 170, 179, 180—182, 187, 189, 191, 193, 196, 217, 220, 221, 223, 228, 247, 253, 256, 257, 263, 266, 277, 303, 306, 309, 340, 342, 352, 369, 374, 385, 389, 390, 409, 422;
~ pusă în pădure întreagă, destelenită 14, 301; în seliștea satului 136; îngrădită 332;
lucrate și păragină 20, 58, 142, 144, 159, 172, 204, 243, 321, 345, 391, 399; scutiri pentru lucru la ~ 416; cu casă, cu pivniță, cu grădină, pomet 1, 65, 242, 250, 347;
vie vindută fără buciumi 179; ~ ale unor rumâni 84, 159, 179; a unui negustor 194; ~ judecești 58; înfrățire peste ~ 262; ~ în raport cu ocina 224;

scutită, cu ocină dajnică 133; ~ de vinărici, perper și poclon 310; v. **vinărici**;
 pricină pentru ~ 58, 270, 332.
vin 90, 336; vedre de ~ 87; la aldămaș 10, 176, 204, 327; vin domnesc v. **vinărici**; preț (în menț. ulterioară) 267;
 dat din ~ cuantum 87.
vinăriceri 91; opriți să turbure scutiți 98; ~ de județ 110, 149.
vinăricel (vinul domnesc) scutiri de ~ 41, 43, 45, 91, 98, 133, 149, 183, 212, 252, 341, 373; ~ luat explicit de m-re 14, 116, 310; ~ domnesc din oraș dăruit unei m-ri 110, 189; concesionare <vîndut> 341; cuantum 116;
 ~ boieresc, delnițe și părți cu drept de 31, 81, 179, 195, 196, 253, 292; (în menț. ult.) 141.
viorar, țigan 288.
vistierese, stăpine 19, 187; martoră 251.
vistier:
 stăpîni, familie 4, 19, 31, 34, 44, 56, 81, 97, 100, 102, 103, 117, 136, 159, 163, 165, 178, 195, 201, 210, 217, 225, 235, 247, 248, 250, 288, 340, 348, 393, 419; creditează săteni 302; dator 386;
 martori 33, 77, 312, 344, 347, 351, 360, 385, 402, 408; jurători, tocmelnici 260, 261, 271, 365, 366, 405, 412; în slujba țării 101; viclean 4, 117, 208;
 mari vist. în funcție 4, 6, și Gligorie și Dumitru Dudescul; foști v. Dumitrașco și 248; al doilea vist. 100 și Radul; fost al doilea ~ v. Gherghie Caridi;
 eroare 385 vist. în loc de vataf.
vistieria domnească, dări cu ruptoare date la ~ 337, 338; catastif de ~ 45, 241; log. de la ~ 381, 400.
vite, în preț 44.

vinzări cumpărări: passim;
 cu particularități 159, 215, 352, 359, 368, 390, 399; m-ri vind 44, 300, 374; rumâni și țigani vînduți în lipsă 164, 200, 390; cumpărători de peste hotare 108, 109, 403; ~ cu clauze 75, 77, 153, 164, 200, 215, 317, 331, 360;
 contestate 24, 35, 36, 63, 86, 100, 244, 247, 270, 317, 422; încercare de anulare 6; anulate 88, 261, 311, 333, 345, 364, 372; ~ nerespectarea preemțiunii 33, 58, 210, 259, 270, 304, 351, 372, 407; preemțiune 175, 221, 340, 419; răscumpărări 11, 221, 292, 356;
 ~ acoperite de înfrățire 179, 262, 270;
 vînzarea <cesionarea> vadurilor și a bălților domnești 171, 222; ~ dijmăriei 149, 373;
 cheltuieli pentru vînzare 366.
vlastelini 44, 237.
vornici:
 stăpîni, familie 6, 19, 34, 64, 67, 76, 84, 94, 97, 102, 120, 133, 137, 147, 173, 175, 179, 191, 194, 247, 253, 261, 267, 271, 272, 368, 369, 374, 377, 399, 406, 407, 415, 418;
 martori 11, 20, 73, 76, 107, 135, 137, 147, 153, 174, 190, 201, 226, 235, 239, 244, 251, 254, 267, 273, 282, 287, 344, 357, 367, 369, 377, 402, 406; jurători, tocmelnici 93, 142, 144, 150, 260, 261, 271, 364, 418; ispravnici de jurători 318, 335; cu sarcini domnești 138, 358;
 pribeag 326; abuz 97;
 mare ~ în funcție v. Ivașco; foști mari ~ 33, 97, 124, 138, 202, 269;
 eroare 418; sluga ~ 173; vornici al doilea 6, 135, 253, 259, 272, 282, 358;
 învață (бчуа) 259;
 ~ sol moldovean 282.
vrăjitor, în onomastică 54.

Z

zarafi 225, 288.
zăgaz (la Dunăre), scutiri pentru lucru la ~ 12; ~ de moară, pricini 202; cheltuieli 101.
zălog, părți și sate cu rumâni puse ~ 67, 141, 368, 386, 417, 422; obiecte prețioase 78; țigan 278.
zeclială, în scutiri 183; în rentă feudală 22, 230.

zestre, dată de tată și frații 11, 103, 118, 119, 162, 170, 205, 242, 265, 272, 288, 292, 326, 339, 345, 379, 407; ~ dată de domn 257; ~, moștenire și averea soțului 77, 205, 275, 358, 365, 366; ~ și rumânirea soțului 179; pricini pentru ~ 326, 372, 401, 402.
zlătari, mahalaua lor, vataf de ~ 274.

LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

aspri srebreni	= aspri de argint
az	= eu
biv, bivșe	= fost
biv vel, biv velichii	= fost mare
blagoveștenia	= bunavestire
Bogorodițe	= Născătoare de Dumnezeu
bolear	= boier
brat	= frate
cedo	= copil
cin (cini) cupno	= fac împreună
cirvu ego na ni i na cedi nașe.....	= sîngele lui asupra lor și asupra copiilor noștri
cletovți	= jurători
cogda bist tecenia leatom, vă leat.....	= cînd a fost cursul anilor, în anul
den, dne, dni	= zi, zile
den cin pînă în cin	= din cap pînă în cap
dol, Dol Jil	= de jos, Jiul de Jos
edin	= unu
ego	= a lui
eje, ije	= care
gor	= de sus
gospod, gospodin	= domn
gotovi	= gata
grad	= cetate
i	= și
I nitco da ne sméet pocosit bantovanie pread sii cniga	= și nimeni să nu cuteze să încerce să- bîntuiască înaintea acestei cărți
iscal	= a iscălit
izpisah, napisah, pis, pis u, pis prez, pis az, pis meseța	= a scris, am scris, scris, a scris în, la, a scris peste, am scris eu, scris luna
leat, let	= anul
méseța	= luna
na ime, po ime	= anume, pe nume
ot, ot tam	= din, de la, de acolo

ot sud, ot sudstvo	= din județul
pol (polovino)	= jumătate
podrujie	= rudenie, ceată.
poslušanie	= ascultare
proklet	= blestemat
radi	= pentru
sin	= fiu
star	= bătrîn
sud, sudstvo	= județ
318 sveati otți, eje sut vă Nechei	= 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia
Sveata Troiță	= Sfînta Treime
Sveti Ioan Crastitel	= Sfîntul Ioan Botezătorul
Sveti Ioan Predeteci	= Sfîntul Ioan Înaintemergătorul
Svétonosna	= Duminica Floriilor.
tij	= deasemeni
Toi govorum gospodstvo mi.....	= Aceasta grăesc domnia mea
treklet	= de trei ori blestemat
u	= la, în
Usecnovenie	= Tăierea <capului>
Uspenie preacesta Bogorodițe	= Adormirea preacuratei Născătoare de Dumnezeu
vă	= în
Vă dni blagocestivomu i Hristu ljubivomu i gospodinu nașe	= În zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului domnului nostru
vă mésto	= la un loc
Văznesenia gospoda Boga i spasa našego Isusa Hrista	= Înălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos
vel, velichii	= mare
vnuc	= nepot
vtori	= al doilea
za	= pentru
zde	= aici
zde boleari cletovți	= aici boierii jurători
zet	= ginere

† Въ днь Матю воевод.

† Въ нме шца и сына и свѣ: ого дѣха (амин)
тронца (нераздѣлемо) свѣ и единосбцию. Се
азъ раба владѣи моего, Исуса Христа, трон-
ческн поклонница ...

да се знае г ...

И господа Богъ те веселитъ въ лноги лѣги, а ни.

И исправник сам реч господства ми.

И написах аз ... въ настоа градъ ѿ Бѣкбрци, мѣ-
сеца ... и шт Ядама до нинѣ теченіе лѣтом,
в лѣг ...

Инако да нѣст, по речн господства ми (владчѣ
а н; през повелѣніе епископства ми) ...

мѣсеца ... дьни, лѣт...

† Многостію вожію, Іу Матю воевода и госпо-
дникъ вѣсон земле ѿггровладѣиское, вѣнк вели-
каго и прѣдлагаго, стараго, поконникомъ Іу
Бѣсарба воевода. Дава г господство а н сіе
(наше) повеленіе господство ми ... (почтенномъ
болѣрннѣ; свѣтомъ и вожествѣн лонасір зо-
вемаго ...; слѣгъ господства ми; чистнѣншѣмъ
и прѣвсѣш еннѣ ѿ шіцѣ) ... еже прѣвнвее г ...
и със синови си еанцеже Богъ приидетит ...

... пишѣтъ господство ми вѣрномъ слѣгъ господства
ми ...

ѿѣ ...

пис, писах, писѣ ѿ ...

помѣни господн раба вожіе, жѣпан ...

полѣнѣ въ веки, амин.

сѣи помѣник ...

= În zilele lui Matei voivod.

= În numele tatălui și fiului și sfintului
duh (amin) treime (nedespărțită), sfântă,
într-o ființă. Iată eu robul stăpînului
meu, Iisus Hristos, închinător treimei ...

= să se știe ...

= Și domnul Dumnezeu să te bucure întru
mulți ani, amin.

= Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

= Și am scris eu ... în cetatea de scaun
în București, luna ... și de la Adam
pînă acum, cursul anilor, în anul ...

= Altfel să nu fie, după spusa domniei
mele (vlădiciei mele); peste porunca
episcopiei mele) ...

= luna ... zile, anul ...

= Din mila lui Dumnezeu, Io Matei
voevod și domn a toată țara Româ-
nească, nepotul marelui și preabunului,
bătrînului, răposatului Io Băsarab voie-
vod. Dă domnia mea această (a noastră)
poruncă a domniei mele .. (cinstului
boer; sfintei și dumnezeieștii mănăstiri
numite ...; slugii domniei mele; cin-
stitului și preaosfințitului părinte) ...
care locuiesc în ... și cu fiii lui cîți
Dumnezeu îi va lăsa ...

= ... scrie domnia mea credincioasei slugi
a domniei mele ...

= în, la

= scris, am scris, scris în, la

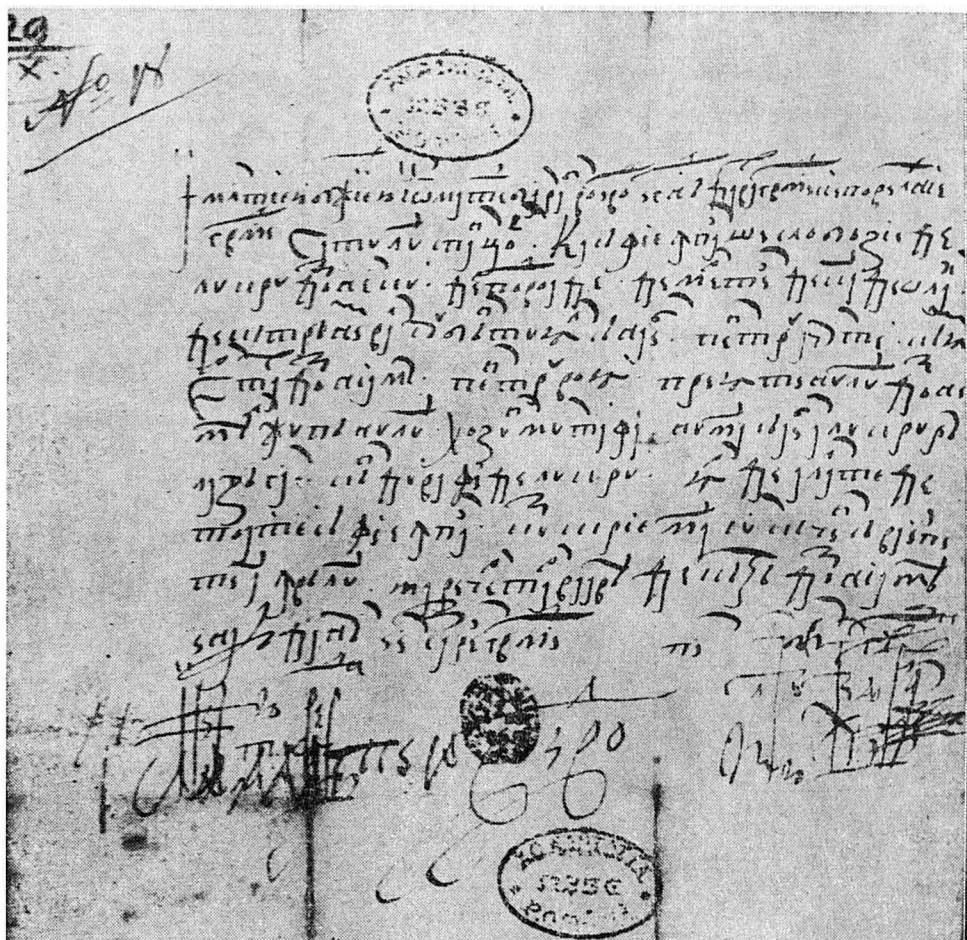
= pomenește, doamne, pe robul lui Dum-
nezeu, jupan ...

= pomană în veci, amin.

= acest pomelnic ...

FOTOCOPII

I = Doc. nr. 12.

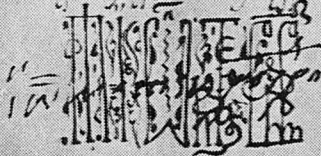

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Romanian, covering the main body of the document.

M. Tismana
XCIII / 26

III = Doc. nr. 27.

40
CXXVIII

[Handwritten Latin text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a list or a set of instructions.]

[A circular stamp is visible in the lower right quadrant of the page, containing the text "BIBLIOTECA ALBA IULIA".]

IV = Doc. nr. 39.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Church Slavonic, with some decorative initials. The text is arranged in several lines, with some larger, more ornate letters at the beginning of sections.

Decorative musical notation on the left side of the page, featuring stylized vertical lines and symbols.

Decorative musical notation on the right side of the page, similar to the left side, with stylized vertical lines and symbols.

V = Doc. nr. 63.

Handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic, covering the main body of the document. The text is densely packed and includes several lines of script.

Handwritten text or signature at the bottom right of the page, possibly a date or a name.

M. Coloceni
XXXV/8

VII = Doc. nr. 92.

Handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic, with several large initial letters and decorative flourishes.

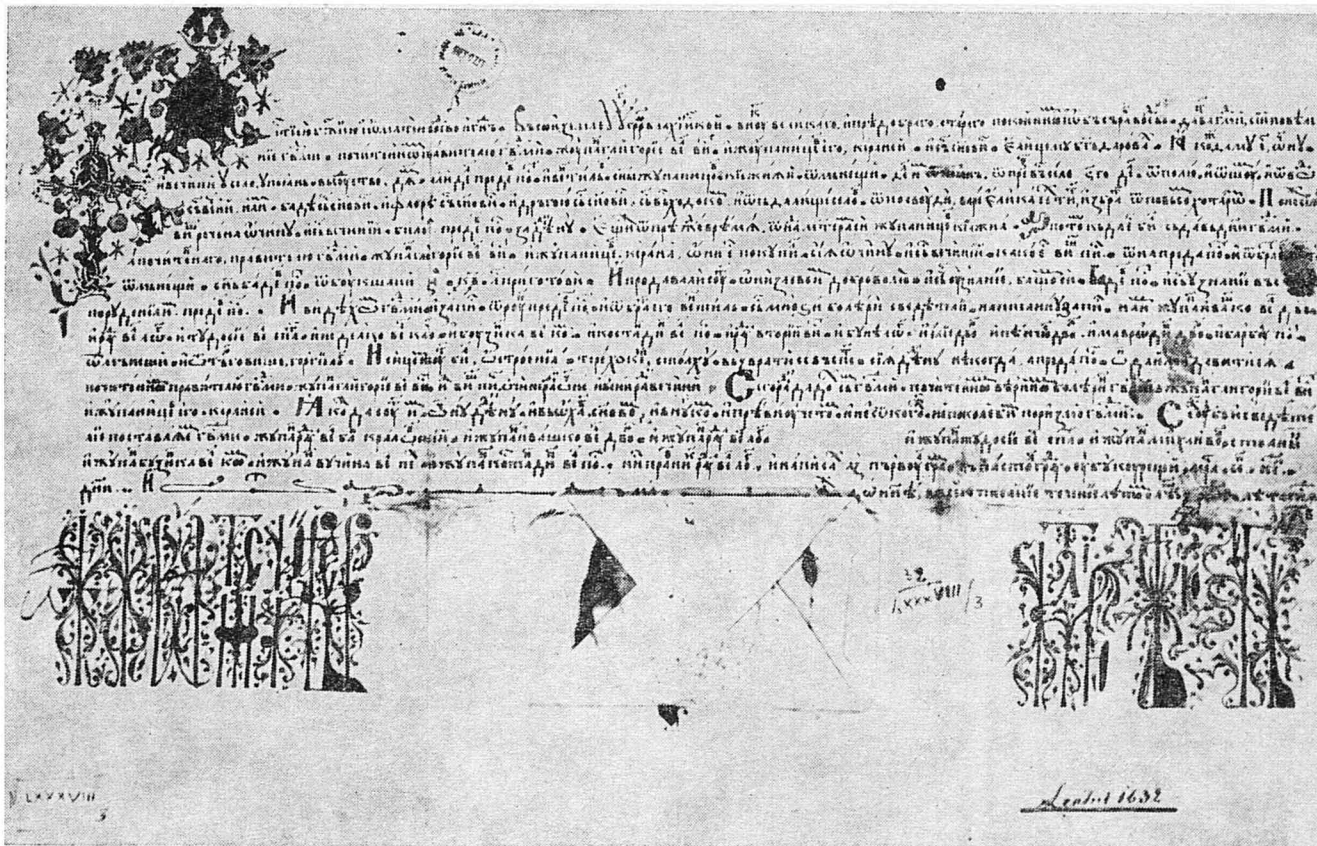
Handwritten musical notation on a four-line staff, featuring neumes and some text below the staff.

Handwritten musical notation on a four-line staff, featuring neumes and some text below the staff.

M. Buzeta
LXII/284

VIII = Doc. nr. 110.

IX = Doc. nr. 153.

Handwritten text in a cursive script, likely a church document or record. The text is dense and covers most of the page.

Mitrop. T. Rom.
XLV/5

Several circular and rectangular stamps and signatures at the bottom of the page, including a large signature on the right and several smaller official seals.

X = Doc. nr. 168.

24
CCCX

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page.

Februar 23 $\frac{7162}{1639}$

Επιστολή...

XII = Doc. nr. 203.

120

CXXIV

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Church Slavonic. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is dense and features many ligatures and diacritics. The document appears to be a liturgical or administrative record.

Handwritten signature or scribble at the bottom center of the page, consisting of several overlapping loops and lines.

XIV = Doc. nr. 278.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page's width.

Handwritten text at the bottom of the main body, possibly a signature or a specific instruction.

Handwritten text above the first seal.

Handwritten text above the second seal.

Handwritten text above the third seal.

Handwritten text above the fourth seal.

XV = Doc. nr. 285.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is dense and covers most of the page.

208
xcvii/15
M. Timonara
xcvii/15
Handwritten signatures and dates at the bottom of the document.

XVII = Doc. nr. 388.

Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the upper half of the page.

IV/18

13

Handwritten signature or name in cursive script.

M. Dimitrova
IV/18

CUPRINS

Prefață	V
Prescurtări — Bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	XI
Résumés des documents.....	XXXII
Documente	1
Document fals	563
Lista documentelor cu date rectificate	565
Indice onomastic.....	567
Indice de materii.....	669
Listă de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română....	691
Fotocopii	695

